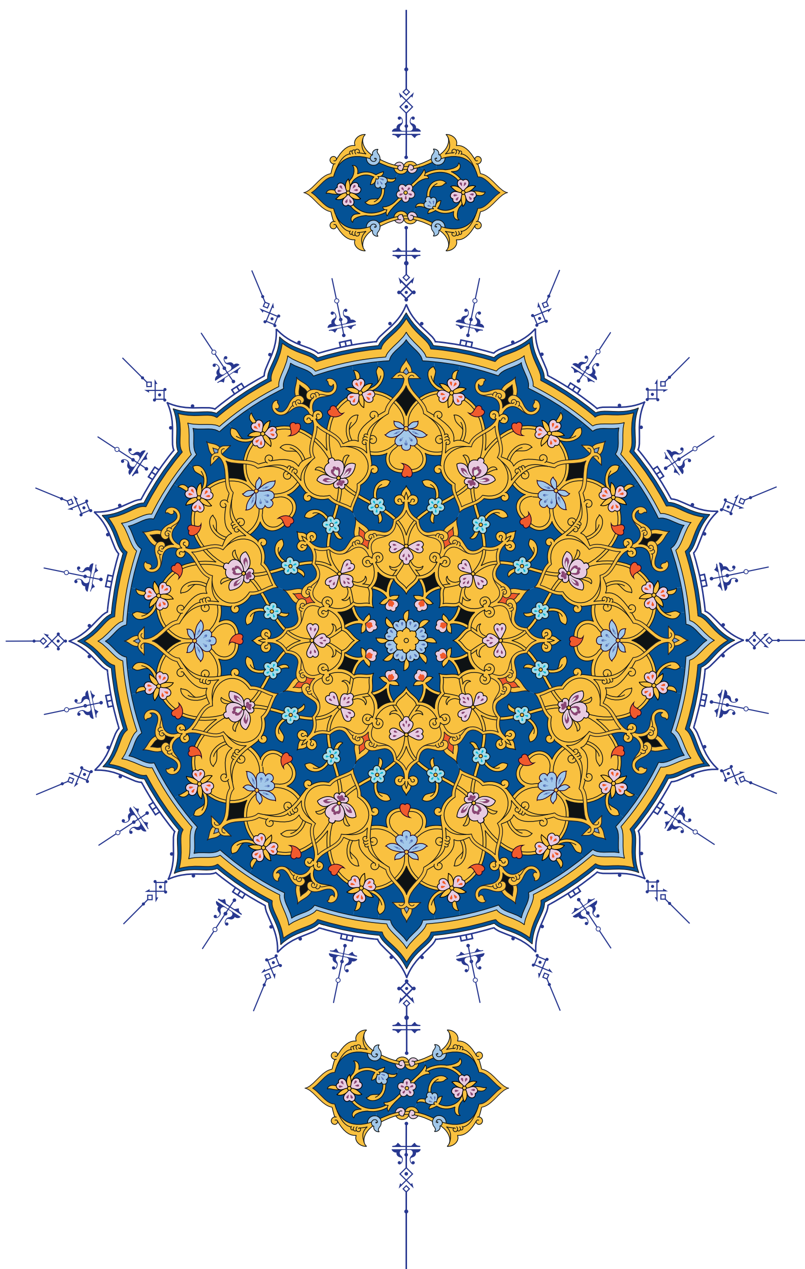
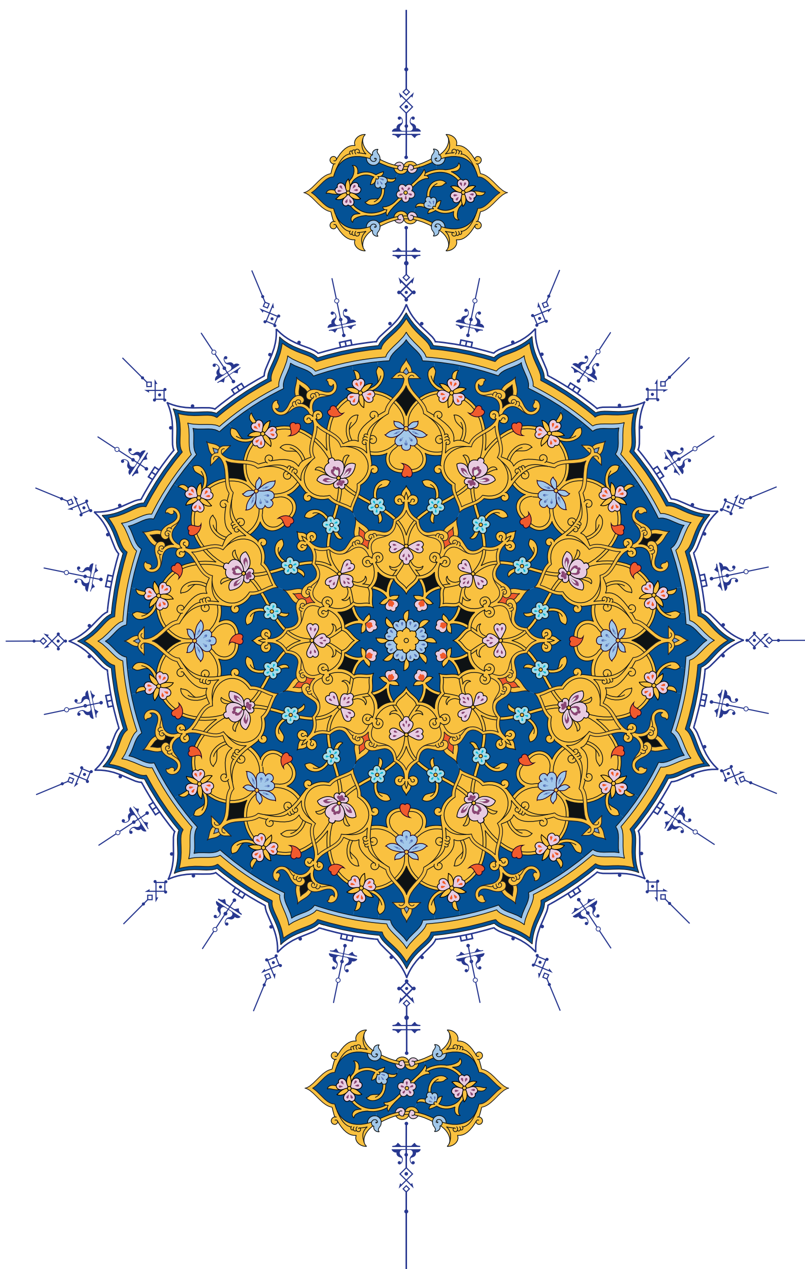
TEVHİD
KUR'ÂN-I KERİM
VE
TÜRKÇE MEALİ

tevhid
BASIM YAYIN

لا إله إلا الله محمد رسول الله

سُورَةُ الْفَاتِحَةِ
مَكِّيَّةٌ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ ﴿١﴾
اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِينَۙ ﴿٢﴾ اَلرَّحْمٰنِ
الرَّحِيمِۙ ﴿٣﴾ مَالِكِ يَوْمِ الدِّينِۜ ﴿٤﴾ اِيَّاكَ
نَعْبُدُ وَاِيَّاكَ نَسْتَعِينُۜ ﴿٥﴾ اِهْدِنَا الصِّرَاطَ
الْمُسْتَقِيمَۙ ﴿٦﴾ صِرَاطَ الَّذِينَ اَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْۙ
غَيْرِ الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّٓالِّينَ ﴿٧﴾

وَهِيَ سَبْعُ اٰيَاتٍ

سُورَةُ الْبَقَرَةِ
مَدَنِيَّةٌ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

الٓمٓ ۚ ﴿١﴾ ذٰلِكَ الْكِتَابُ لَا رَيْبَ ۚۛ فِيهِ ۚۛ
هُدًى لِلْمُتَّقِينَ ۙ ﴿٢﴾ اَلَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِالْغَيْبِ
وَيُقِيمُونَ الصَّلٰوةَ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنْفِقُونَ ۙ ﴿٣﴾
وَالَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِمَٓا اُنْزِلَ اِلَيْكَ وَمَٓا اُنْزِلَ
مِنْ قَبْلِكَ ۚ وَبِالْاٰخِرَةِ هُمْ يُوقِنُونَ ۜ ﴿٤﴾ اُو۬لٰٓئِكَ
عَلٰى هُدًى مِنْ رَبِّهِمْ وَاُو۬لٰٓئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿٥﴾

وَهِيَ مِائَتَانِ
وَسِتٌّ وَ ثَمَانُونَ اٰيَةً

1. FÂTİHA SURESİ [1]

(Bu sure Mekke'de indirilmiş olup 7 ayettir.)

1. Er-Rahmân ve Er-Rahîm olan Allah'ın adıyla (okumaya başlıyorum).
2. Hamd, âlemlerin Rabbi olan Allah'a mahsustur.
3. (O,) Er-Rahmân ve Er-Rahîm'dir.
4. Din (Ahiret) Günü'nün sahibidir.
5. Biz, yalnız sana ibadet eder ve yalnız senden yardım dileriz.[2]
6. Bizi sırat-ı mustakime/dosdoğru yola hidayet et.
7. Kendisine nimet verdiklerinin yoluna (ilet). Gazaba uğramış ve sapkınların (yoluna) değil.[3]

---

1. Fâtiha Suresi, Kur'ân'ın mukaddimesi/ön sözü mahiyetindedir. Kitap boyunca anlatılacak konular Fâtiha Suresi'nde özetlenmiştir. Bu konular şunlardır:
- Sadece ve hakkıyla Allah'ın (cc) övülüp yüceltilmesi
- Allah'ın (cc) güzel isimleri ve yüce sıfatlarının tanınması
- Ahiret inancı
- Tevhid (Allah'ı (cc) zatında ve sıfatlarında birlemek, O'na ait olan sıfatları O'ndan başkasına vermemek, hiçbir surette bir varlığı O'na ortak koşmamak)
- Allah'tan (cc) her daim hidayet istemek ve doğru yolda kalabilmek için çaba göstermek
- Hidayet öncülerini tanıyıp örnek almak
- Başta Yahudi ve Hristiyanlar olmak üzere dalalet/sapıklık öncülerini tanımak ve onlardan uzak durmak.

2. Ayet, tevhid akidesinin amelî boyutunu anlatmaktadır. Zira tevhid; Allah'ın zatında, sıfatlarında ve fiillerinde bir olduğuna inanmak ve bu inanca uygun olarak yalnızca Allah'a (cc) kulluk etmektir. Başka bir ifadeyle uluhiyetinde, rububiyetinde, isim ve sıfatlarında Allah'ın (cc) bir olduğuna inanmak ve ortak koşmaksızın Allah'a (cc) kulluk yapmaktır. Kur'ân'da tevhidi anlatan/açıklayan ayetler şunlardır:
- Tevhid, Allah'tan (cc) başka ibadet ve kulluğu hak eden hiçbir ilah olmadığına inanmaktır. (bk. 2/Bakara, 163; 21/Enbiyâ, 22)
- Tevhid; Allah'ın (cc) dışında ilah edinilen, Allah'ın (cc) sıfatlarının kendisinde olduğuna inanılan ve Allah'a (cc) karşı haddini aşan tağutları ve onlara kulluk edenleri reddedip, onlardan sakınmaktır (içtinab etmektir). (bk. 2/Bakara, 256; 16/Nahl, 36; 60/Mumtehine, 4)
- Tevhid; Allah'a çocuk nispet etmekten, O'nun yardımcıları olduğu inancından Allah'ı (cc) tenzih etmektir. (bk. 17/İsrâ, 111; 34/Sebe', 22)
- Tevhid; yaratmada tek olduğu gibi kanun yapma, yasa belirleme ve helal haram tayin etmede de Allah'ın (cc) tek olduğuna inanmak; "Egemenlik kayıtsız şartsız Allah'ındır." diyebilmektir. (bk. 7/A'râf, 54; 12/Yûsuf, 40 ; 18/Kehf, 26)
- Tevhid; dil, beden ve kalple yapılan amelleri yalnızca Allah'a (cc) yapmak, O'nun (cc) rızasına talip olmak ve hiçbir şeyi O'na (cc) ortak koşmamaktır. (bk. 6/En'âm, 162-163)
- Tevhid; fayda ve zararın Allah'ın (cc) elinde olduğuna inanmak, rahatlık veya zorluk ânında yalnızca Allah'a (cc) el açıp dua etmektir. (bk. 2/Bakara, 186; 6/En'âm, 17; 40/Mu'min, 60; 46/Ahkâf, 5-6)
- Tevhid; Allah'ın (cc) eşi, benzeri, dengi, misli olmadığına inanmak ve Allah (cc) hakkında bilgisiz ve saygısızca yapılan benzetmelerden kaçınmaktır. (bk. 16/Nahl, 74; 19/Meryem, 65; 42/Şûrâ, 11)
- Tevhid; her işte Allah'ı (cc) veli/dost ve vekil edinmek, tüm iş ve yönelişlerimizde O'ndan (cc) yardım/istiane talebinde bulunmak ve O'na (cc) muhtaç ve fakir olduğumuzu hissetmektir. (bk. 6/En'âm, 14, 102; 21/Enbiyâ, 112; 35/Fâtır, 15; 73/Muzzemmil, 9)

3. Nimet verilenler Nisâ Suresi'nin 69. ayetinde belirtildiği gibi nebiler, sıddîklar, şehitler ve salihlerdir. Sünnet; gazaba uğrayanların Yahudiler, sapkınların ise Hristiyanlar olduğunu bildirmiştir. (bk. Tirmizi, 2954, Adiy ibni Hâtim'den)

2. BAKARA SURESİ

(Bu sure Medine'de indirilmiş olup 286 ayettir.)
Er-Rahmân ve Er-Rahîm olan Allah'ın adıyla
(okumaya başlıyorum).

1. Elif, Lâm, Mîm.
2. Bu; kendisinde hiçbir şüphe olmayan, takva sahiplerine yol gösteren Kitap'tır.
3. O (takva sahipleri), gayba iman eder, namazı dosdoğru kılar ve kendilerine verdiğimiz rızıktan infak ederler.
4. Sana indirilene ve senden önce indirilen (Kitaplara) iman eder, Ahiret Günü'ne yakinen inanırlar.
5. Onlar, Rabblerinden bir hidayet üzerelerdir ve onlar kurtuluşa erenlerin ta kendileridir.

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا سَوَاءٌ عَلَيْهِمْ ءَأَنْذَرْتَهُمْ أَمْ لَمْ تُنْذِرْهُمْ
لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٦﴾ خَتَمَ اللّٰهُ عَلٰى قُلُوبِهِمْ وَعَلٰى سَمْعِهِمْ
وَعَلٰٓى أَبْصَارِهِمْ غِشَاوَةٌ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿٧﴾ وَمِنَ النَّاسِ
مَنْ يَقُولُ اٰمَنَّا بِاللّٰهِ وَبِالْيَوْمِ الْاٰخِرِ وَمَا هُمْ بِمُؤْمِنِينَ ﴿٨﴾
يُخَادِعُونَ اللّٰهَ وَالَّذِينَ اٰمَنُوا وَمَا يَخْدَعُونَ إِلَّا أَنْفُسَهُمْ
وَمَا يَشْعُرُونَ ﴿٩﴾ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ فَزَادَهُمُ اللّٰهُ مَرَضًا
وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ بِمَا كَانُوا يَكْذِبُونَ ﴿١٠﴾ وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ
لَا تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ قَالُوا إِنَّمَا نَحْنُ مُصْلِحُونَ ﴿١١﴾ أَلَا إِنَّهُمْ
هُمُ الْمُفْسِدُونَ وَلٰكِنْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿١٢﴾ وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ اٰمِنُوا
كَمَا اٰمَنَ النَّاسُ قَالُوا أَنُؤْمِنُ كَمَا اٰمَنَ السُّفَهَاءُ أَلَا إِنَّهُمْ
هُمُ السُّفَهَاءُ وَلٰكِنْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿١٣﴾ وَإِذَا لَقُوا الَّذِينَ
اٰمَنُوا قَالُوا اٰمَنَّا وَإِذَا خَلَوْا إِلٰى شَيَاطِينِهِمْ قَالُوا إِنَّا مَعَكُمْ
إِنَّمَا نَحْنُ مُسْتَهْزِؤُنَ ﴿١٤﴾ اَللّٰهُ يَسْتَهْزِئُ بِهِمْ وَيَمُدُّهُمْ
فِي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ ﴿١٥﴾ أُولٰئِكَ الَّذِينَ اشْتَرَوُا الضَّلَالَةَ
بِالْهُدٰى فَمَا رَبِحَتْ تِجَارَتُهُمْ وَمَا كَانُوا مُهْتَدِينَ ﴿١٦﴾

6. Şüphesiz ki (bir sonraki ayette anlatılacak; kibirleri, inatları, yüz çevirmeleri, delilsiz tartışmaları nedeniyle kalpleri mühürlenmiş) o kâfirleri uyarsan da uyarmasan da fark etmez! Onlar iman etmezler.

7. Allah, kalplerini ve kulaklarını mühürlemiştir. Gözleri üzerinde de perde vardır. (Hakikati anlayamaz ve göremezler.) Onlara büyük bir azap vardır.

8. İnsanlardan öylesi vardır ki "Allah'a ve Ahiret Günü'ne iman ettik." derler. (Hakikatte) iman etmiş değillerdir.

9. Allah'ı ve iman edenleri aldattıklarını sanırlar. (Hakikatte) sadece kendilerini aldatmaktalardır. Farkında da değillerdir.

Ehl-i Kitap müşriklerin Allah (cc) hakkındaki sapkın tasavvuru için bk. 5/Mâide, 64

10. Onların kalplerinde hastalık (şüphe ve şehvet) vardır. Allah da onların hastalığını arttırmıştır. Yalan söylemeleri/Yalanlamaları nedeniyle onlar için can yakıcı bir azap vardır.

11. Onlara, "Yeryüzünde bozgunculuk yapmayın." denildiğinde, "Biz sadece ıslah edicileriz." derler.

12. Dikkat edin! Onlar bozguncuların ta kendileridir. Lakin farkında değillerdir.

Allah (cc), müminlerin Ehl-i Kitab'ı dost edinmesini yasaklıyor (bk. 5/Mâide, 51), kâfirleri dost edinmenin yeryüzünde büyük bir fitne ve bozgunculuk olacağını belirtiyordu (bk. 8/Enfâl, 73). Münafıklar, Allah'ın (cc) yasağını çiğniyor ve "Biz, müminler ile Ehl-i Kitab'ın arasını buluyor, ıslah ediyoruz." diyorlardı. (bk. Tefsîru İbni Ebî Hâtim, 1/145,124; İbni Abbâs'tan) Bunun üzerine Allah (cc) okuduğumuz ayeti indirdi.

Ayet, hangi niyetle yapılırsa yapılsın Allah'ın (cc) sınırlarını çiğnemenin bozgunculuk olduğunu ve iyi niyetin yasaklanmış bir ameli meşrulaştırmayacağını göstermiştir.

13. Onlara, "İnsanların iman ettiği gibi iman edin." denildiği zaman, "Biz sefihlerin/zayıf akıllıların iman ettiği gibi mi inanalım?" derler. Dikkat edin! Onlar sefihlerin/aklı zayıf olanların ta kendileridir. Lakin bilmiyorlar.

14. İman edenlerle karşılaştıkları zaman, "İman ettik." derler. Şeytanlarıyla baş başa kalınca ise, "Biz sizinle beraberiz, ancak biz (iman edenleri) alaya almaktayız." derler.

15. (Hakikatte ise) Allah onlarla alay eder ve azgınlıkları içinde bocalayarak (yaşamaları için) onlara mühlet verir.

16. İşte onlar hidayeti sapkınlıkla değişmişlerdir. (Bu değişim neticesinde) ticaretleri kâr etmemiş, doğru yolu da bulamamışlardır.

17. Onların misali (şuna benzemektedir): Bir ateş yakmışlardır. (Ateş) etrafını aydınlatmaya başlayınca da Allah onların nurunu/ışığını almış ve onları karanlıklar içinde görmez bir hâlde bırakmıştır!

18. Sağır, dilsiz ve körlerdir. (Böyle oldukları için de) onlar (imana) geri dönmezler.

Münafıklar; ayetleri duyunca etkilenir, iman edecek gibi olurlar, aydınlanırlardı. Bir araya geldiklerinde ise küfür içerikli konuşmalarla bu ışığı kaybeder, nifağın karanlığı içinde körleşirlerdi. (bk. Zâdu'l Mesîr, 1/43)

19. Ya da (onların durumu) içinde karanlıklar, gök gürültüsü ve şimşek taşıyan bir yağmura (maruz kalan kimse) gibidir. Yıldırımın (dehşetinden) ölüm korkusuyla parmaklarını kulaklarına kapatırlar. Allah kâfirleri (çepeçevre kuşatan) Muhît'tir.

Vahiy, kalplere hayat veren bir kaynaktır. Tıpkı yağmurun toprağa hayat verdiği gibi. Yağmur, tüm faydalarına rağmen şimşek, yıldırım ve yoğun bulutların oluşturduğu karanlıklar taşır. Kur'ân da yağmur gibidir: Allah'ın (cc) rahmeti ve cennet nimetlerini anlatan ayetlere sahip olduğu gibi Allah'ın azabı ve cehennemi tasvir eden korkutucu ayetler de barındırır.

Münafıklar; Kur'ân'ın onaran, dirilten ve esenliğe çağıran çağrısından istifade etmezler. Onun korkutan, sarsan, tehdit eden ayetlerini üzerlerine alır ve her daim korku içinde yaşarlar.

20. Şimşek neredeyse gözlerini (hızlıca alıp) kapıverecek. (Şimşeğin ışığı) önlerini her aydınlattığında onun ışığında yürürler. Onları karanlıkta bırakınca (korku ve şaşkınlıkla) yerlerine çakılırlar. Allah dileseydi onların işitme ve görme duyularını alıverirdi. Şüphesiz ki Allah, her şeye kadîrdir.

21. Ey insanlar! Sizi ve sizden öncekileri yaratan Rabbinize ibadet/kulluk edin ki sakınıp korunabilesiniz.

مَثَلُهُمْ كَمَثَلِ الَّذِي اسْتَوْقَدَ نَارًا فَلَمَّا اَضَاءَتْ مَا حَوْلَهُ
ذَهَبَ اللّٰهُ بِنُورِهِمْ وَتَرَكَهُمْ فِي ظُلُمَاتٍ لَا يُبْصِرُونَ ﴿١٧﴾
صُمٌّ بُكْمٌ عُمْيٌ فَهُمْ لَا يَرْجِعُونَ ﴿١٨﴾ اَوْ كَصَيِّبٍ
مِنَ السَّمَاءِ فِيهِ ظُلُمَاتٌ وَرَعْدٌ وَبَرْقٌ يَجْعَلُونَ اَصَابِعَهُمْ فِي اٰذَانِهِمْ
مِنَ الصَّوَاعِقِ حَذَرَ الْمَوْتِ وَاللّٰهُ مُحِيطٌ بِالْكَافِرِينَ ﴿١٩﴾
يَكَادُ الْبَرْقُ يَخْطَفُ اَبْصَارَهُمْ كُلَّمَا اَضَاءَ لَهُمْ مَشَوْا
فِيهِ وَاِذَا اَظْلَمَ عَلَيْهِمْ قَامُوا وَلَوْ شَاءَ اللّٰهُ لَذَهَبَ بِسَمْعِهِمْ
وَاَبْصَارِهِمْ اِنَّ اللّٰهَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٢٠﴾ يَا اَيُّهَا النَّاسُ اعْبُدُوا
رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴿٢١﴾
اَلَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْاَرْضَ فِرَاشًا وَالسَّمَاءَ بِنَاءً وَاَنْزَلَ
مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَاَخْرَجَ بِهِ مِنَ الثَّمَرَاتِ رِزْقًا لَكُمْ فَلَا تَجْعَلُوا
لِلّٰهِ اَنْدَادًا وَاَنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٢٢﴾ وَاِنْ كُنْتُمْ فِي رَيْبٍ مِمَّا نَزَّلْنَا
عَلٰى عَبْدِنَا فَاْتُوا بِسُورَةٍ مِنْ مِثْلِهِ وَادْعُوا شُهَدَاءَكُمْ مِنْ دُونِ
اللّٰهِ اِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٢٣﴾ فَاِنْ لَمْ تَفْعَلُوا وَلَنْ تَفْعَلُوا فَاتَّقُوا
النَّارَ الَّتِي وَقُودُهَا النَّاسُ وَالْحِجَارَةُ اُعِدَّتْ لِلْكَافِرِينَ ﴿٢٤﴾

22. O (Rabb ki) yeryüzünü sizin için bir döşek, gökyüzünü de tavan kıldı. Gökten su indirdi ve onunla size rızık olarak (çeşitli) ürünler çıkardı. (Öyleyse bütün bu gerçekleri ikrar edip) bildiğiniz hâlde Allah'a eş/ortak/denk koşmayın.

Yalnızca Allah'a (cc) kulluk yapmanın gerekliliği fıtrat ve akılla bilinir. Yaratan ve rızık veren kim ise teşekkür/kulluk ona yapılmalıdır. Yaratan ve rızık verenin Allah (cc) olduğunu ikrar eden; ancak dua, adak, kurban gibi ibadetlerini başkalarına yapan veya Allah'ın (cc) dışındaki varlıkların kanunlarına boyun eğen kimse, bile bile, Allah'a (cc) ortak/denk/eş kılmış olur. (bk. 2/Bakara, 164)

23. Şayet, kulumuza indirdiğimiz (Kur'ân) hakkında şüphe içindeyseniz onun benzeri bir sure getirin (bakalım)! Ve doğru sözlüyseniz Allah'ın dışındaki şahitlerinizi de (yardıma) çağırın.

24. Şayet yapamadıysanız -ki hiçbir zaman yapamayacaksınız- öyleyse yakıtı insanlar ve taşlar olan ateşten sakının. (O ateş) kâfirler için hazırlanmıştır.

وَبَشِّرِ الَّذ۪ينَ اٰمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ اَنَّ لَهُمْ
جَنَّاتٍ تَجْر۪ي مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهَارُۜ كُلَّمَا رُزِقُوا مِنْهَا
مِنْ ثَمَرَةٍ رِزْقاًۙ قَالُوا هٰذَا الَّذ۪ي رُزِقْنَا مِنْ قَبْلُ وَاُتُوا بِه۪
مُتَشَابِهاًۜ وَلَهُمْ ف۪يهَٓا اَزْوَاجٌ مُطَهَّرَةٌ وَهُمْ ف۪يهَا خَالِدُونَ ﴿٢٥﴾
اِنَّ اللّٰهَ لَا يَسْتَحْي۪ٓ اَنْ يَضْرِبَ مَثَلاً مَا بَعُوضَةً
فَمَا فَوْقَهَاۜ فَاَمَّا الَّذ۪ينَ اٰمَنُوا فَيَعْلَمُونَ اَنَّهُ الْحَقُّ
مِنْ رَبِّهِمْۚ وَاَمَّا الَّذ۪ينَ كَفَرُوا فَيَقُولُونَ مَاذَٓا
اَرَادَ اللّٰهُ بِهٰذَا مَثَلاًۢ يُضِلُّ بِه۪ كَث۪يراً وَيَهْد۪ي بِه۪ كَث۪يراًۜ
وَمَا يُضِلُّ بِه۪ٓ اِلَّا الْفَاسِق۪ينَۙ ﴿٢٦﴾ اَلَّذ۪ينَ يَنْقُضُونَ
عَهْدَ اللّٰهِ مِنْ بَعْدِ م۪يثَاقِه۪ۖ وَيَقْطَعُونَ مَٓا اَمَرَ اللّٰهُ بِه۪ٓ
اَنْ يُوصَلَ وَيُفْسِدُونَ فِي الْاَرْضِۜ اُو۬لٰٓئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ ﴿٢٧﴾
كَيْفَ تَكْفُرُونَ بِاللّٰهِ وَكُنْتُمْ اَمْوَاتاً فَاَحْيَاكُمْۚ
ثُمَّ يُم۪يتُكُمْ ثُمَّ يُحْي۪يكُمْ ثُمَّ اِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٢٨﴾
هُوَ الَّذ۪ي خَلَقَ لَكُمْ مَا فِي الْاَرْضِ جَم۪يعاً ثُمَّ اسْتَوٰٓى
اِلَى السَّمَٓاءِ فَسَوّٰيهُنَّ سَبْعَ سَمٰوَاتٍۜ وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَل۪يمٌ ﴿٢٩﴾

25. İman edip salih amel işleyenleri, kesinlikle onlar için (hazırlanmış) altından ırmaklar akan cennetlerle müjdele. Onlara rızık olarak verilen (cennet) meyvelerinden her yediklerinde, “Bu bize daha önce rızık olarak verilmişti.” derler. (Hakikatte) onlara benzeri verilmişti. Onlar için orada (Allah tarafından kusurlardan arındırılmış) tertemiz eşler vardır ve orada ebedî olarak kalacaklardır.
26. Allah, bir dişi sivrisineği ya da ondan daha üstün veya aşağı bir şeyi örnek olarak vermekten çekinmez. İman edenler (örneği duyunca) onun, Rabblerinden gelen bir hakikat olduğunu bilirler. Kâfirler ise, “Allah bu örneği vermekle ne murat etti?” derler. (Allah) o (örnekle) birçoğunu saptırır, birçoğunu da hidayet eder. (Hakikatte) onunla sadece fasıkları saptırır.
Benzer örnekler ve açıklamaları için bk. 22/Hac, 73; 29/Ankebût, 41

27. O (fasıklar) ki sağlamlaştırıldıktan sonra Allah’ın sözünü bozar, Allah’ın birleştirilmesini istediği (bağları) koparır, yeryüzünde bozgunculuk yaparlar. İşte bunlar hüsrana uğrayanların ta kendileridir.
28. Siz ölüyken sizi dirilten (yoktan var eden), sonra öldürüp tekrar diriltecek olan, sonra tekrar O’na döndürüleceğiniz Allah’a karşı nasıl kâfir olursunuz?
29. O (Allah) ki yeryüzünde olanların tamamını sizin için yarattı. Sonra gökyüzüne yöneldi ve orayı yedi (kat) gök olarak düzenledi. Ve O, her şeyi bilendir.

وَاِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلٰٓئِكَةِ اِنّ۪ي جَاعِلٌ فِي الْاَرْضِ خَل۪يفَةًۜ قَالُٓوا
اَتَجْعَلُ ف۪يهَا مَنْ يُفْسِدُ ف۪يهَا وَيَسْفِكُ الدِّمَٓاءَۚ وَنَحْنُ نُسَبِّحُ
بِحَمْدِكَ وَنُقَدِّسُ لَكَۜ قَالَ اِنّ۪ٓي اَعْلَمُ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٣٠﴾ وَعَلَّمَ
اٰدَمَ الْاَسْمَٓاءَ كُلَّهَا ثُمَّ عَرَضَهُمْ عَلَى الْمَلٰٓئِكَةِ فَقَالَ اَنْبِؤُ۫ن۪ي
بِاَسْمَٓاءِ هٰٓؤُ۬لَٓاءِ اِنْ كُنْتُمْ صَادِق۪ينَ ﴿٣١﴾ قَالُوا سُبْحَانَكَ لَا عِلْمَ لَنَٓا
اِلَّا مَا عَلَّمْتَنَاۜ اِنَّكَ اَنْتَ الْعَل۪يمُ الْحَك۪يمُ ﴿٣٢﴾ قَالَ يَٓا اٰدَمُ
اَنْبِئْهُمْ بِاَسْمَٓائِهِمْۚ فَلَمَّٓا اَنْبَاَهُمْ بِاَسْمَٓائِهِمْۙ قَالَ اَلَمْ اَقُلْ لَكُمْ
اِنّ۪ٓي اَعْلَمُ غَيْبَ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ وَاَعْلَمُ مَا تُبْدُونَ وَمَا كُنْتُمْ
تَكْتُمُونَ ﴿٣٣﴾ وَاِذْ قُلْنَا لِلْمَلٰٓئِكَةِ اسْجُدُوا لِاٰدَمَ فَسَجَدُٓوا
اِلَّٓا اِبْل۪يسَۜ اَبٰى وَاسْتَكْبَرَ وَكَانَ مِنَ الْكَافِر۪ينَ ﴿٣٤﴾ وَقُلْنَا
يَٓا اٰدَمُ اسْكُنْ اَنْتَ وَزَوْجُكَ الْجَنَّةَ وَكُلَا مِنْهَا رَغَدًا حَيْثُ شِئْتُمَاۖ
وَلَا تَقْرَبَا هٰذِهِ الشَّجَرَةَ فَتَكُونَا مِنَ الظَّالِم۪ينَ ﴿٣٥﴾ فَاَزَلَّهُمَا
الشَّيْطَانُ عَنْهَا فَاَخْرَجَهُمَا مِمَّا كَانَا ف۪يهِۖ وَقُلْنَا اهْبِطُوا بَعْضُكُمْ
لِبَعْضٍ عَدُوٌّۚ وَلَكُمْ فِي الْاَرْضِ مُسْتَقَرٌّ وَمَتَاعٌ اِلٰى ح۪ينٍ ﴿٣٦﴾
فَتَلَقّٰٓى اٰدَمُ مِنْ رَبِّه۪ كَلِمَاتٍ فَتَابَ عَلَيْهِۜ اِنَّهُ هُوَ التَّوَّابُ الرَّح۪يمُ ﴿٣٧﴾

30. Hani Rabbin meleklere, “Ben yeryüzünde bir halife yaratacağım.” demişti. Dediler ki: “Orada bozgunculuk yapacak ve kan dökecek birini mi (halife) kılacaksın? Oysa bizler seni tüm eksiklerden tenzih ederek sana hamdetmekte ve seni takdis etmekteyiz.” (Allah) dedi ki: “Şüphesiz ki ben, sizin bilmediklerinizi biliyorum.”

31. (Varlığa dair) tüm isimleri Âdem’e öğretti. Sonra onları meleklere sundu ve “Şayet doğru sözlülerdenseniz bunların isimlerini bana haber verin.” dedi.

32. Dediler ki: “Seni tüm noksanlıklardan tenzih ederiz. Senin bize öğrettiğinden başka bir ilmimiz yoktur. Şüphesiz ki sen, (her şeyi bilen) El-Alîm ve (hüküm ve hikmet sahibi olan) El-Hakîm’sin.”

33. Dedi ki: “Ey Âdem! Onlara isimlerini haber ver.” (Âdem) isimlerini haber verince (Allah) dedi ki: “Size göklerin ve yerin gaybını ben bilirim, açığa vurup gizlediklerinizi de ben bilirim, diye söylemedim mi?”

34. Hani biz meleklere, “Âdem’e secde edin.” demiştik. İblis dışında hepsi secde etti. O diretti, büyüklendi ve kâfirlerden oldu.

35. Biz dedik ki: “Ey Âdem! Sen ve eşin cennete yerleşin. Oradan bolca, dilediğiniz yerden yiyin. Ancak şu ağaca yaklaşmayın. Yoksa zalimlerden olursunuz.”

36. Şeytan onların ayağını (cennetten) kaydırdı ve onları bulundukları yerden çıkardı. (Allah) dedi ki: “(Oradan) birbirinize düşmanlar olarak (dünyaya) inin. Sizin için yeryüzünde belli bir vakte kadar bir karar (yani yerleşip yaşamak) ve (yeryüzünün nimetlerinden) faydalanma vardır.”

37. Âdem, Rabbinden bazı kelimeler aldı ve Allah (o kelimelerle) onun tevbesini kabul etti. Şüphesiz ki O, (tevbeye muvaffak kılan ve tevbeleri çokça kabul eden) Et-Tevvâb ve (kullarına karşı merhametli olan) Er-Rahîm’dir.

Âdem’in (as) tevbe ederken yaptığı dua için bk. 7/A’râf, 23

قُلْنَا اهْبِطُوا مِنْهَا جَم۪يعًاۚ فَاِمَّا يَأْتِيَنَّكُمْ مِنّ۪ي هُدًى فَمَنْ تَبِعَ
هُدَايَ فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٣٨﴾ وَالَّذ۪ينَ كَفَرُوا
وَكَذَّبُوا بِاٰيَاتِنَٓا اُو۬لٰٓئِكَ اَصْحَابُ النَّارِۚ هُمْ ف۪يهَا خَالِدُونَ ﴿٣٩﴾
يَا بَن۪ٓي اِسْرَٓائ۪يلَ اذْكُرُوا نِعْمَتِيَ الَّت۪ٓي اَنْعَمْتُ عَلَيْكُمْ
وَاَوْفُوا بِعَهْد۪ٓي اُو۫فِ بِعَهْدِكُمْۚ وَاِيَّايَ فَارْهَبُونِ ﴿٤٠﴾ وَاٰمِنُوا
بِمَٓا اَنْزَلْتُ مُصَدِّقًا لِمَا مَعَكُمْ وَلَا تَكُونُٓوا اَوَّلَ كَافِرٍ بِه۪ۖ
وَلَا تَشْتَرُوا بِاٰيَات۪ي ثَمَنًا قَل۪يلًاۘ وَاِيَّايَ فَاتَّقُونِ ﴿٤١﴾ وَلَا تَلْبِسُوا الْحَقَّ
بِالْبَاطِلِ وَتَكْتُمُوا الْحَقَّ وَاَنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٤٢﴾ وَاَق۪يمُوا الصَّلٰوةَ
وَاٰتُوا الزَّكٰوةَ وَارْكَعُوا مَعَ الرَّاكِع۪ينَ ﴿٤٣﴾ اَتَأْمُرُونَ النَّاسَ بِالْبِرِّ
وَتَنْسَوْنَ اَنْفُسَكُمْ وَاَنْتُمْ تَتْلُونَ الْكِتَابَۜ اَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿٤٤﴾
وَاسْتَع۪ينُوا بِالصَّبْرِ وَالصَّلٰوةِۜ وَاِنَّهَا لَكَب۪يرَةٌ اِلَّا عَلَى الْخَاشِع۪ينَۙ ﴿٤٥﴾
اَلَّذ۪ينَ يَظُنُّونَ اَنَّهُمْ مُلَاقُوا رَبِّهِمْ وَاَنَّهُمْ اِلَيْهِ رَاجِعُونَ ﴿٤٦﴾
يَا بَن۪ٓي اِسْرَٓائ۪يلَ اذْكُرُوا نِعْمَتِيَ الَّت۪ٓي اَنْعَمْتُ عَلَيْكُمْ وَاَنّ۪ي فَضَّلْتُكُمْ
عَلَى الْعَالَم۪ينَ ﴿٤٧﴾ وَاتَّقُوا يَوْمًا لَا تَجْز۪ي نَفْسٌ عَنْ نَفْسٍ شَيْـًٔا
وَلَا يُقْبَلُ مِنْهَا شَفَاعَةٌ وَلَا يُؤْخَذُ مِنْهَا عَدْلٌ وَلَا هُمْ يُنْصَرُونَ ﴿٤٨﴾

38. Dedik ki: "Oradan topluca inin. Benden size bir hidayet (vahiy) gelecek. Kim hidayetime tabi olursa onlara korku yoktur ve onlar üzülmeyeceklerdir."

Bu sözler, cennetten kovulan ve imtihan için yeryüzüne indirilen insanın duyduğu ilk buyruklardır. Bu buyruğa göre imtihanı kazanıp ebedî saadeti elde etmenin tek yolu, Allah'tan (cc) gelen vahye tabi olmaktır. Vahiyden yüz çeviren; menkıbe, zan, rüya, ilham ve masum olmayan beşerî düşüncelerin peşine takılanlar dünyada dalalete, ahirette ebedî bir azaba mahkûm olurlar. (bk. 20/Tâhâ, 123-124)

39. Ayetlerimizi inkâr eden (kâfirlere) ve yalanlayanlara (gelince) onlar ateşin ehlidir ve orada ebedî kalacaklardır.

40. Ey İsrâîloğulları! Size bahşettiğim nimetlerimi hatırlayın. Ve bana olan sözünüze bağlı kalın ki ben de size olan sözüme bağlı kalayım. Ve yalnızca benden korkun.

Allah'a (cc) verdiğimiz sözler arasından en önemli olanı, ibadette O'nu birleyerek O'nun otoritesine boyun eğeceğimiz ve resûllerini doğrulayıp onlara itaat edeceğimize dair sözümüzdür. Bu söz, her ümmetten alınmış olan Kelime-i Tevhid, yani "Lailaheillallah" sözüdür. Ayrıca Kur'ân'da "ilah" kavramı ve Kelime-i Tevhid'in açılımı için bk. 21/ Enbiyâ, 25.

41. Sizin yanınızda olan (Tevrât'ı) doğrulayıcı olarak indirdiğim (Kur'ân'a) iman edin ve onu ilk inkâr edenlerden olmayın. Ayetlerimi az bir paha karşılığında satmayın. Ve yalnızca benden sakının.

42. Gerçeği bildiğiniz hâlde hakkı batılla karıştırıp (bu suretle) hakkı gizlemeyin.

43. Namazı dosdoğru kılın, zekâtı verin. Ve rükû edenlerle beraber rükû edin.

44. Kitab'ı okuduğunuz hâlde insanlara iyiliği emredip kendinizi unutuyor musunuz? Akletmez misiniz?

45. Sabır ve namazla (Allah'tan) yardım dileyin. Şüphesiz ki o (namaz ve sabırla yardım dilemek), huşu ehli dışındakilere büyük/ağır gelen bir yüktür.

46. O (huşu ehli) ki Rableriyle karşılaşacaklarını ve O'na döneceklerini kesin bir bilgiyle bilirler.

47. Ey İsrâîloğulları! Size bahşettiğim nimetlerimi ve sizi âlemlere üstün/faziletli kıldığımı hatırlayın.

48. Öyle bir günden sakının ki (o gün) hiçbir nefis bir başkasının yerine geçmez, hiç kimseden şefaat kabul edilmez, hiç kimseden fidye alınmaz ve onlara yardım da edilmez.

Kur'ân'da şefaat kavramı için bk. 43/ Zuhruf, 86

وَاِذْ نَجَّيْنَاكُمْ مِنْ اٰلِ فِرْعَوْنَ يَسُومُونَكُمْ سُٓوءَ الْعَذَابِ
يُذَبِّحُونَ اَبْنَٓاءَكُمْ وَيَسْتَحْيُونَ نِسَٓاءَكُمْ وَفٖي ذٰلِكُمْ بَلَٓاءٌ
مِنْ رَبِّكُمْ عَظٖيمٌ ﴿٤٩﴾ وَاِذْ فَرَقْنَا بِكُمُ الْبَحْرَ فَاَنْجَيْنَاكُمْ
وَاَغْرَقْنَٓا اٰلَ فِرْعَوْنَ وَاَنْتُمْ تَنْظُرُونَ ﴿٥٠﴾ وَاِذْ وٰعَدْنَا مُوسٰٓى
اَرْبَعٖينَ لَيْلَةً ثُمَّ اتَّخَذْتُمُ الْعِجْلَ مِنْ بَعْدِهٖ وَاَنْتُمْ ظَالِمُونَ ﴿٥١﴾
ثُمَّ عَفَوْنَا عَنْكُمْ مِنْ بَعْدِ ذٰلِكَ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿٥٢﴾ وَاِذْ
اٰتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ وَالْفُرْقَانَ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ﴿٥٣﴾ وَاِذْ
قَالَ مُوسٰى لِقَوْمِهٖ يَا قَوْمِ اِنَّكُمْ ظَلَمْتُمْ اَنْفُسَكُمْ بِاتِّخَاذِكُمُ
الْعِجْلَ فَتُوبُٓوا اِلٰى بَارِئِكُمْ فَاقْتُلُٓوا اَنْفُسَكُمْ ذٰلِكُمْ
خَيْرٌ لَكُمْ عِنْدَ بَارِئِكُمْ فَتَابَ عَلَيْكُمْ اِنَّهُ هُوَ التَّوَّابُ
الرَّحٖيمُ ﴿٥٤﴾ وَاِذْ قُلْتُمْ يَا مُوسٰى لَنْ نُؤْمِنَ لَكَ حَتّٰى نَرَى اللّٰهَ
جَهْرَةً فَاَخَذَتْكُمُ الصَّاعِقَةُ وَاَنْتُمْ تَنْظُرُونَ ﴿٥٥﴾ ثُمَّ بَعَثْنَاكُمْ
مِنْ بَعْدِ مَوْتِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿٥٦﴾ وَظَلَّلْنَا عَلَيْكُمُ
الْغَمَامَ وَاَنْزَلْنَا عَلَيْكُمُ الْمَنَّ وَالسَّلْوٰى كُلُوا مِنْ طَيِّبَاتِ
مَا رَزَقْنَاكُمْ وَمَا ظَلَمُونَا وَلٰكِنْ كَانُٓوا اَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿٥٧﴾

49. (Hatırlayın!) Hani sizi Firavun hanedanından kurtarmıştık. Size işkencenin en kötüsünü reva görüyor, erkek çocuklarınızı boğazlıyor, kadınlarınızı sağ bırakıyorlardı. Bunda sizin için Rabbinizden büyük bir imtihan vardı.

50. (Hatırlayın!) Hani sizin için denizi yarmış, sizi kurtarmış ve sizler bakıp dururken/gözlerinizin önünde Firavun ailesini boğmuştuk.

51. (Hatırlayın!) Hani Mûsâ ile (Tûr'da buluşmak için) kırk geceliğine sözleşmiştik. Sonra sizler onun (Mûsâ'nın) ardından buzağıyı (ilah) edinmiştiniz. Ve siz (böyle yapmakla) zalimlerden olmuştunuz.

52. (Bu olaydan) sonra şükredesiniz diye sizleri affetmiştik.

53. (Hatırlayın!) Hani hidayete eresiniz diye Mûsâ'ya Kitab'ı ve Furkân'ı vermiştik.

54. (Hatırlayın!) Hani Mûsâ kavmine demişti ki: "Ey kavmim! Şüphesiz ki sizler, buzağıyı ilah edinmekle kendi kendinize zulmettiniz. Sizi yaratana tevbe edin ve nefislerinizi öldürün. Bu, yaratanınız yanında sizin için daha hayırlıdır. Sonra (Allah) sizi tevbeye muvaffak kıldı/tevbelerinizi kabul etti. Şüphesiz ki O, (tevbeye muvaffak kılan ve tevbeleri çokça kabul eden) Et-Tevvâb ve (kullarına karşı merhametli olan) Er-Rahîm'dir."

55. (Hatırlayın!) Hani demiştiniz ki: "Ey Mûsâ! Apaçık bir şekilde Allah'ı görmeden sana iman etmeyeceğiz." (Bunun üzerine) öylece bakıp dururken sizi yıldırım çarpmıştı.

56. Sonra, şükredesiniz diye, ölümünüzün/baygınlığınızın ardından sizi (bir daha) dirilttik.

57. Bulutu üzerinize gölgelik yaptık ve size kudret helvası ile bıldırcın etini (yiyecek olarak) indirdik. Size rızık olarak verdiğimiz temiz şeylerden yiyiniz. Onlar (haddi aşarak), bize zulmetmiş olmadılar. Lakin onlar kendi kendilerine zulmetmektelerdi.

وَاِذْ قُلْنَا ادْخُلُوا هٰذِهِ الْقَرْيَةَ فَكُلُوا مِنْهَا حَيْثُ شِئْتُمْ
رَغَدًا وَادْخُلُوا الْبَابَ سُجَّدًا وَقُولُوا حِطَّةٌ نَغْفِرْ لَكُمْ
خَطَايَاكُمْ وَسَنَزِيدُ الْمُحْسِنِينَ ﴿٥٨﴾ فَبَدَّلَ الَّذِينَ ظَلَمُوا
قَوْلًا غَيْرَ الَّذٖى قٖيلَ لَهُمْ فَاَنْزَلْنَا عَلَى الَّذِينَ ظَلَمُوا رِجْزًا
مِنَ السَّمَٓاءِ بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ ﴿٥٩﴾ وَاِذِ اسْتَسْقٰى مُوسٰى
لِقَوْمِهٖ فَقُلْنَا اضْرِبْ بِعَصَاكَ الْحَجَرَ فَانْفَجَرَتْ مِنْهُ اثْنَتَا
عَشْرَةَ عَيْنًا قَدْ عَلِمَ كُلُّ اُنَاسٍ مَشْرَبَهُمْ كُلُوا وَاشْرَبُوا
مِنْ رِزْقِ اللّٰهِ وَلَا تَعْثَوْا فِي الْاَرْضِ مُفْسِدٖينَ ﴿٦٠﴾ وَاِذْ قُلْتُمْ
يَا مُوسٰى لَنْ نَصْبِرَ عَلٰى طَعَامٍ وَاحِدٍ فَادْعُ لَنَا رَبَّكَ
يُخْرِجْ لَنَا مِمَّا تُنْبِتُ الْاَرْضُ مِنْ بَقْلِهَا وَقِثَّٓائِهَا وَفُومِهَا
وَعَدَسِهَا وَبَصَلِهَا قَالَ اَتَسْتَبْدِلُونَ الَّذٖى هُوَ اَدْنٰى بِالَّذٖى
هُوَ خَيْرٌ اِهْبِطُوا مِصْرًا فَاِنَّ لَكُمْ مَا سَاَلْتُمْ وَضُرِبَتْ
عَلَيْهِمُ الذِّلَّةُ وَالْمَسْكَنَةُ وَبَٓاؤُ بِغَضَبٍ مِنَ اللّٰهِ ذٰلِكَ
بِاَنَّهُمْ كَانُوا يَكْفُرُونَ بِاٰيَاتِ اللّٰهِ وَيَقْتُلُونَ النَّبِيّٖنَ
بِغَيْرِ الْحَقِّ ذٰلِكَ بِمَا عَصَوْا وَكَانُوا يَعْتَدُونَ ﴿٦١﴾

58. (Hatırlayın!) Hani biz demiştik ki: “Bu beldeye girin. Ondan bolca ve dilediğiniz yerden yiyin. Kapıdan secde ederek girin ve ‘Hıttatun/Günahlarımızı dök.’ deyin. Biz de (emre itaatiniz karşılığında) hatalarınızı bağışlayalım. (Şu da var ki) muhsinlere/kulluğunu en güzel şekilde yapmaya çalışanlara ihsanlarımızı arttıracağız.”

59. Zalim olanlar, kendilerine söylenen sözü bir başkasıyla (“Günahlarımızı dök.” anlamındaki “Hıttatun.” ifadesini “buğday” anlamına gelen “hıntatun” kelimesiyle) değiştirdiler. Biz de bu fasıklıklarına karşılık zalimlerin üzerine gökten bir azap indirdik.

60. (Hatırlayın!) Hani Mûsâ kavmi için su talep etmişti. Dedik ki: “Asanı taşa vur.” (Asanın taşa değmesiyle) sular fışkırmış ve on iki pınar/çeşme oluşmuştu. Onlardan her bir topluluk kendilerine ait olan kaynağı bilmişti. Allah’ın rızkından yiyin, için ve yeryüzünde bozgunculuk yaparak karışıklık/düzensizlik/taşkınlık çıkarmayın.

61. (Hatırlayın!) Hani, “Ey Mûsâ! (Sadece kudret helvası ve bıldırcın eti yiyerek) bir tek yiyeceğe katlanamayacağız. Rabbine dua et de bize yeryüzünün bitirdiklerinden; baklasından, salatalığından, sarımsağından, mercimeğinden ve soğanından çıkarsın.” dediniz. Mûsâ dedi ki: “En hayırlı olanı bu değersiz olanlarla mı değiştiriyorsunuz? Şehre inin, orada istedikleriniz vardır.” (Bu nankörlüklerinden sonra) onlara alçaklık ve yoksulluk damgası vuruldu ve Allah’ın gazabına uğradılar. Bu (ceza), Allah’ın ayetlerine karşı kâfir olmaları ve peygamberlerini haksız yere öldürmeleri sebebiyledir. Bu (ceza), isyan etmeleri ve haddi aşmaları sebebiyledir.

إِنَّ الَّذِينَ اٰمَنُوا وَالَّذِينَ هَادُوا وَالنَّصَارٰى وَالصَّابِـِٔينَ
مَنْ اٰمَنَ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ وَعَمِلَ صَالِحًا فَلَهُمْ اَجْرُهُمْ
عِنْدَ رَبِّهِمْۚ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٦٢﴾ وَاِذْ اَخَذْنَا
مِيثَاقَكُمْ وَرَفَعْنَا فَوْقَكُمُ الطُّورَۜ خُذُوا مَٓا اٰتَيْنَاكُمْ
بِقُوَّةٍ وَاذْكُرُوا مَا فٖيهِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴿٦٣﴾ ثُمَّ تَوَلَّيْتُمْ
مِنْ بَعْدِ ذٰلِكَۚ فَلَوْلَا فَضْلُ اللّٰهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ لَكُنْتُمْ
مِنَ الْخَاسِرٖينَ ﴿٦٤﴾ وَلَقَدْ عَلِمْتُمُ الَّذٖينَ اعْتَدَوْا مِنْكُمْ
فِي السَّبْتِ فَقُلْنَا لَهُمْ كُونُوا قِرَدَةً خَاسِـٖٔينَۚ ﴿٦٥﴾ فَجَعَلْنَاهَا
نَكَالًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهَا وَمَا خَلْفَهَا وَمَوْعِظَةً لِلْمُتَّقٖينَ ﴿٦٦﴾
وَاِذْ قَالَ مُوسٰى لِقَوْمِهٖٓ اِنَّ اللّٰهَ يَأْمُرُكُمْ اَنْ تَذْبَحُوا
بَقَرَةًۜ قَالُٓوا اَتَتَّخِذُنَا هُزُوًاۜ قَالَ اَعُوذُ بِاللّٰهِ اَنْ اَكُونَ
مِنَ الْجَاهِلٖينَ ﴿٦٧﴾ قَالُوا ادْعُ لَنَا رَبَّكَ يُبَيِّنْ لَنَا مَا هِيَۜ قَالَ اِنَّهُ
يَقُولُ اِنَّهَا بَقَرَةٌ لَا فَارِضٌ وَلَا بِكْرٌۜ عَوَانٌ بَيْنَ ذٰلِكَۜ فَافْعَلُوا
مَا تُؤْمَرُونَ ﴿٦٨﴾ قَالُوا ادْعُ لَنَا رَبَّكَ يُبَيِّنْ لَنَا مَا لَوْنُهَاۜ قَالَ
اِنَّهُ يَقُولُ اِنَّهَا بَقَرَةٌ صَفْرَٓاءُۙ فَاقِعٌ لَوْنُهَا تَسُرُّ النَّاظِرٖينَ ﴿٦٩﴾

62. Şüphesiz ki iman edenler, Yahudi olanlar, Hristiyan ve Sabiîlerden her kim Allah'a ve Ahiret Günü'ne iman eder ve salih amel yaparsa onlara Rabbleri katında ecirler vardır. Onlara korku yoktur ve onlar üzülmeyeceklerdir de.

İman esasları, Kur'ân'ın birden fazla ayetinde izah edilmiş (bk. 2/Bakara, 177, 285) ve Allah Resûlü (sav) Cibrîl hadisinde bunları bir araya toplamıştır: Allah'a, Ahiret Günü'ne, meleklere, Kitaplara, resûllere ve kadere iman. (bk. Buhari, 4777; Müslim, 9)

İman esaslarının bir kısmının zikredildiği ayetlere dayanarak yalnızca Allah'a ve Ahiret Günü'ne inanan kişinin mümin sayılacağı ve cennete gireceğini iddia etmek ve dinlerarası diyalog düşüncesini bu ayetlerle gerekçelendirmek, en basit ifadeyle bir tahriftir.

Çünkü imanın bir esasını inkâr etmek bir yana iman esaslarını kabul edip onun bir cüzünü dahi inkâr etmek küfür sebebi ve tüm iman esaslarını inkâr olarak kabul edilmiştir. (bk. 2/Bakara, 98; 4/Nisâ, 150-151)

63. (Hatırlayın!) Hani bir zamanlar sizden söz almış ve Tûr Dağı'nı tepenizde yükseltmiştik. (Ve demiştik ki:) "Size verdiğimiz (Kitab'a) kuvvetle yapışın ve içindeki (öğütleri) hatırlayın ki sakınıp korunabilesiniz."

Sakınıp korunmak yani takva, Allah'ın (cc) tüm insanlığa emridir. (bk. 4/Nisâ, 131) Ayet, takvaya götüren en etkili yola işaret etmiştir: Kitab'a kuvvetle yapışmak ve içinde var olan öğütleri hatırlamak.

64. (Bu sözünüzden) sonra (yine) yüz çevirdiniz. Allah'ın sizin üzerinizdeki fazlı ve rahmeti olmasaydı kesinlikle hüsrana uğrayanlardan olurdunuz.

65. Andolsun, içinizden Cumartesi Yasağı konusunda haddi aşanları biliyordunuz. Biz onlara, "Alçak/Aşağılık maymunlar olun!" dedik.

Cumartesi Yasağı'nı çiğneyen ve ceza olarak maymuna çevrilenler, Allah Resûlü'nden (sav) asırlar önce yaşamış bir Yahudi topluluğuydu. Ayetin üslubuna bakılacak olursa bizzat Medine Yahudileri bu işi yapmış gibi anlaşılır. Evet, atalarının yaptığı yanlışlardan teberrî etmeyenler, İslam nezdinde o cürmün ortaklarıdır. (bk. 7/A'râf, 163-166)

66. Bu (cezayı) kendilerinden önce ve sonra gelecek olanlara ibretlik bir ceza, muttakiler için de bir öğüt kıldık.

67. (Hatırlayın!) Hani Mûsâ kavmine demişti ki: "Allah, bir inek/sığır kesmenizi emrediyor." Demişlerdi ki: "Bizimle alay mı ediyorsun?" Mûsâ, "Cahillerden olmaktan Allah'a sığınırım." demişti.

68. Demişlerdi ki: "Bizim için Rabbine dua et de o ineğin sıfatlarını bize açıklasın." Dedi ki: "(Allah) buyurdu ki: 'O ne yaşlı ne de körpe, bu ikisi arasında (orta yaşta) bir inektir. (Bu açıklama üzerine artık) emrolunduğunuz şeyi yapın.' "

69. Demişlerdi ki: "Bizim için Rabbine dua et de bize onun rengini açıklasın." Dedi ki: "(Allah) buyurdu ki: 'O, bakanlara (huzur verip) ferahlatan, rengi parlak, sapsarı bir inektir.' "

قَالُوا ادْعُ لَنَا رَبَّكَ يُبَيِّنْ لَنَا مَا هِيَۙ اِنَّ الْبَقَرَ تَشَابَهَ عَلَيْنَاۜ
وَاِنَّٓا اِنْ شَٓاءَ اللّٰهُ لَمُهْتَدُونَ ﴿٧٠﴾ قَالَ اِنَّهُ يَقُولُ اِنَّهَا بَقَرَةٌ
لَا ذَلُولٌ تُثِيرُ الْاَرْضَ وَلَا تَسْقِي الْحَرْثَۚ مُسَلَّمَةٌ لَا شِيَةَ فِيهَاۜ
قَالُوا الْـٰٔنَ جِئْتَ بِالْحَقِّۜ فَذَبَحُوهَا وَمَا كَادُوا يَفْعَلُونَۚ ﴿٧١﴾
وَاِذْ قَتَلْتُمْ نَفْسًا فَادّٰرَءْتُمْ فِيهَاۜ وَاللّٰهُ مُخْرِجٌ مَا كُنْتُمْ
تَكْتُمُونَۚ ﴿٧٢﴾ فَقُلْنَا اضْرِبُوهُ بِبَعْضِهَاۜ كَذٰلِكَ يُحْيِي اللّٰهُ الْمَوْتٰى
وَيُرِيكُمْ اٰيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ﴿٧٣﴾ ثُمَّ قَسَتْ قُلُوبُكُمْ
مِنْ بَعْدِ ذٰلِكَ فَهِيَ كَالْحِجَارَةِ اَوْ اَشَدُّ قَسْوَةًۜ وَاِنَّ
مِنَ الْحِجَارَةِ لَمَا يَتَفَجَّرُ مِنْهُ الْاَنْهَارُۜ وَاِنَّ مِنْهَا لَمَا يَشَّقَّقُ
فَيَخْرُجُ مِنْهُ الْمَٓاءُۜ وَاِنَّ مِنْهَا لَمَا يَهْبِطُ مِنْ خَشْيَةِ اللّٰهِۜ وَمَا اللّٰهُ
بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ﴿٧٤﴾ اَفَتَطْمَعُونَ اَنْ يُؤْمِنُوا لَكُمْ وَقَدْ
كَانَ فَرِيقٌ مِنْهُمْ يَسْمَعُونَ كَلَامَ اللّٰهِ ثُمَّ يُحَرِّفُونَهُ مِنْ بَعْدِ
مَا عَقَلُوهُ وَهُمْ يَعْلَمُونَ ﴿٧٥﴾ وَاِذَا لَقُوا الَّذِينَ اٰمَنُوا قَالُٓوا اٰمَنَّاۚ
وَاِذَا خَلَا بَعْضُهُمْ اِلٰى بَعْضٍ قَالُٓوا اَتُحَدِّثُونَهُمْ بِمَا فَتَحَ اللّٰهُ
عَلَيْكُمْ لِيُحَٓاجُّوكُمْ بِهِ عِنْدَ رَبِّكُمْۜ اَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿٧٦﴾

70. Demişlerdi ki: "Bizim için Rabbine dua et de bize onun mahiyetini açıklasın. (Şu âna kadar anlattıkların nedeniyle) inek, kafamızı karıştırdı. Şayet Allah dilerse (ineği bulma konusunda) elbette doğru olanı yaparız."

71. Dedi ki: "Allah buyuruyor ki: 'Tarla sürme ve ekin sulama işinde çalıştırılmamış, kusursuz, üzerinde benek olmayan bir inektir/boğadır.' " (Onlar,) "Şimdi doğruyu söyledin." dediler ve ineği/boğayı kestiler. Fakat neredeyse onu kesmeyeceklerdi.

Emri duydukları ilk ânda itaat etmiş olsalar herhangi bir inek kesip emre icabet etmiş olacaklardı. Onlar emre uymada ayak diredikçe Allah (cc) zorlaştırdı. Şartlar o derece ağırlaştı ki neredeyse kesecek inek bulamayacak ve helak olacaklardı. Bu kıssanın bize bakan yönü şudur: İslam'ı öğrenirken bazı emir ve yasaklar nefsimize ağır gelebilir. Kolaylaştırmanın yolu adım atmaktır. En güçlü dua, emre icabettir. Kul, iradesini ortaya koyduğu zaman Allah'ın (cc) yardımı ve kolaylaştırması peşinden gelir. (bk. 4/Nisâ, 66-70)

72. (Hatırlayın!) Hani siz bir insan öldürmüş ve birbirinizi suçlamıştınız. Allah sizin gizleyip sakladıklarınızı açığa çıkarandır.

73. "Hayvanın bir parçasıyla cesede vurun." diye emrettik. (O da dile gelip katilini söyledi.) İşte böylece Allah, ölüleri diriltip ayetlerini sizlere gösterir ki akledesiniz.

74. Bu olaydan sonra kalpleriniz katılaştı. Kalpleriniz taş gibi, hatta taştan da katıdır. Oysa öyle taşlar vardır ki ondan nehirler fışkırır. Öylesi vardır ki yarılır ve içinden su çıkar. Öylesi de vardır ki Allah'ın korkusundan yuvarlanır. Allah, yaptıklarınızdan gafil değildir.

75. İçlerinden bir grubun, Allah'ın kelamını dinleyip iyice anladıktan sonra, bile bile tahrif ediyor olmalarına rağmen size inanacaklarını mı umuyorsunuz?

76. İman edenlerle karşılaştıklarında, "İman ettik." derler. Kendi aralarında baş başa kaldıklarında ise şöyle derler: "Ne diye Allah'ın size açtığı sırları onlara anlatıyorsunuz? Allah katında aleyhinize delil olarak kullansınlar diye mi? Akletmez misiniz?"

اَوَلَا يَعْلَمُونَ اَنَّ اللّٰهَ يَعْلَمُ مَا يُسِرُّونَ وَمَا يُعْلِنُونَ ۝٧٧
وَمِنْهُمْ اُمِّيُّونَ لَا يَعْلَمُونَ الْكِتَابَ اِلَّٓا اَمَانِيَّ
وَاِنْ هُمْ اِلَّا يَظُنُّونَ ۝٧٨ فَوَيْلٌ لِلَّذ۪ينَ يَكْتُبُونَ
الْكِتَابَ بِاَيْد۪يهِمْ ثُمَّ يَقُولُونَ هٰذَا مِنْ عِنْدِ اللّٰهِ
لِيَشْتَرُوا بِه۪ ثَمَنًا قَل۪يلًاۜ فَوَيْلٌ لَهُمْ مِمَّا كَتَبَتْ اَيْد۪يهِمْ
وَوَيْلٌ لَهُمْ مِمَّا يَكْسِبُونَ ۝٧٩ وَقَالُوا لَنْ تَمَسَّنَا النَّارُ
اِلَّٓا اَيَّامًا مَعْدُودَةًۜ قُلْ اَتَّخَذْتُمْ عِنْدَ اللّٰهِ عَهْدًا فَلَنْ يُخْلِفَ
اللّٰهُ عَهْدَهُٓ اَمْ تَقُولُونَ عَلَى اللّٰهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ۝٨٠ بَلٰى
مَنْ كَسَبَ سَيِّئَةً وَاَحَاطَتْ بِه۪ خَط۪ٓيـَٔتُهُ فَاُو۬لٰٓئِكَ اَصْحَابُ
النَّارِۚ هُمْ ف۪يهَا خَالِدُونَ ۝٨١ وَالَّذ۪ينَ اٰمَنُوا وَعَمِلُوا
الصَّالِحَاتِ اُو۬لٰٓئِكَ اَصْحَابُ الْجَنَّةِۚ هُمْ ف۪يهَا خَالِدُونَ ۝٨٢
وَاِذْ اَخَذْنَا م۪يثَاقَ بَن۪ٓي اِسْرَٓائ۪يلَ لَا تَعْبُدُونَ اِلَّا اللّٰهَ
وَبِالْوَالِدَيْنِ اِحْسَانًا وَذِي الْقُرْبٰى وَالْيَتَامٰى وَالْمَسَاك۪ينِ
وَقُولُوا لِلنَّاسِ حُسْنًا وَاَق۪يمُوا الصَّلٰوةَ وَاٰتُوا الزَّكٰوةَۜ
ثُمَّ تَوَلَّيْتُمْ اِلَّا قَل۪يلًا مِنْكُمْ وَاَنْتُمْ مُعْرِضُونَ ۝٨٣

77. (Yoksa onlar) gizlediklerini ve açıktan yaptıklarını Allah'ın bildiğini bilmiyorlar mı?

78. Onların içinden Kitab'ı bilmeyen ümmiler vardır. (Kitab'a dair) birtakım emâniyyeye/kuruntuya/kulaktan dolma bilgiye sahiptir ve onlar yalnızca zannetmektelerdir.

Yüce Allah, bazı insanların Kitab'a dair bilgisini "emâniyye" diye isimlendirir. Umniyye kelimesinin çoğulu olan emâniyye üç ayrı anlama sahiptir: (bk. Zâdu'l Mesîr, 1/108-109)

a. İbni Abbâs (ra) ve Mucâhid, kelimeyi "yalan" olarak tefsir etmişlerdir. Yani onlar Kitab'a dair yalan yanlış bilgilere sahiptir ve insanların uydurduğu bilgileri Kitab'ın bilgisi sanmaktalardır.

b. Katâde (rh), kelimeyi "kuruntu/temenni" olarak tefsir etmiştir. Kur'ân'ın farklı ayetlerinde de kelime bu anlamda kullanılmıştır. (bk. 4/Nisâ, 119, 123; 57/Hadîd, 14) Yani onların (cennete girecekleri, üstün oldukları vb.) birtakım temennileri vardır ancak Kitap bu temennileri doğrulamaz.

c. Zeccâc ve Kisâî (rh), kelimeyi "yüzünden okuma/tilavet" olarak tefsir etmişlerdir. Hac Suresi'nin 52. ayetinde kelime bu anlamda kullanılmıştır. Yani Kitab'ı fıkhetmeden, anlamaksızın yalnızca yüzünden okurlar.

Kitab'ı emâniyyeye çevirmek; yalan yanlış bilgileri Kitab'a arzetmeden, Kitabi bilgi diye kabul etmektir.

Kitab'ı emâniyyeye çevirmek; anlamadan, sırf hatim devirmek için Kitab'ı okuyup, anlamadığı Kitab'ı çokça okumuş olmakla övünmektir/tekâsur etmektir.

Kitab'ı emâniyyeye çevirmek; anlamadığı ve yaşamadığı, onunla hükmetmediği ve rehber edinmediği, ihtilaflarda hakem kılmadığı ve onunla cihad etmediği... Kitab'ın; kendisini cennete götüreceğini temenni etmektir.

Şu bir gerçek ki Allah'ın (cc) indirdiği munezzel/indirilmiş bir din vardır. Bu, Kitap ve onu tebliğ edip açıklayan Resûl'dür. Bir de şeytanın temennilerle/kuruntularla uydurduğu muharref/uydurulmuş din vardır. Bu da hurafeler, menkıbeler, din adına vahye dayanmaksızın uydurulan bilgilerdir. Ayrıca bk. 4/Nisâ 105; 7/A'râf, 170.

79. Az bir dünyalık elde etmek için elleriyle kitap yazan, sonra da, "Bu, Allah'ın katındandır." diyenlere yazıklar olsun. Elleriyle yazdıklarından ötürü yazıklar olsun onlara! (Uydurdukları kitaplar için, "Allah tarafından yazdırıldı." diyerek) elde ettikleri kazançtan ötürü de yazıklar olsun onlara.

Tarih boyunca çıkar elde etmek için kitaplar yazan ve bunu Allah'a (cc) nispet eden insanlar olagelmiştir. Kimi rüyasında, kimi ilham yoluyla, kimi de Peygamber (sav) tarafından kendisine kitap verildiğini iddia etmiş ve etrafına insan toplamıştır. (bk. 3/Âl-i İmrân, 78; 6/En'âm, 93)

80. Dediler ki: "Sayılı günler dışında ateş bize dokunmayacaktır." De ki: "Allah katından (bu konuya dair) bir söz mü aldınız? (Şayet öyleyse) Allah sözünden dönmez. Yoksa siz Allah hakkında bilmediğiniz şeyler mi söylüyorsunuz?"

Ehl-i Kitap müşriklerin Allah (cc) hakkındaki sapkın tasavvuru için bk. 5/Mâide, 64

81. (Hayır, öyle değil!) Bilakis, kim bir günah işler ve günahı onu her yönden kuşatırsa bunlar ateşin ehlidir ve orada ebedî kalacaklardır.

82. İman edip salih amel işleyenler ise işte onlar cennetin ehlidir ve orada ebedî kalacaklardır.

83. (Hatırlayın!) Hani biz İsrâîloğullarından, "Yalnızca Allah'a ibadet edin, anne babaya, yakın akrabaya, yetimlere ve miskinlere/ihtiyaç sahibi yoksullara iyilik yapın. İnsanlara güzel söz söyleyin. Namazı dosdoğru kılın, zekâtı verin." diye söz almıştık. Sonra pek azınız hariç sözünüzden döndünüz ve hâlâ yüz çevirmeye devam etmektesiniz.

وَاِذْ اَخَذْنَا مِيثَاقَكُمْ لَا تَسْفِكُونَ دِمَاۤءَكُمْ
وَلَا تُخْرِجُونَ اَنْفُسَكُمْ مِنْ دِيَارِكُمْ ثُمَّ اَقْرَرْتُمْ وَاَنْتُمْ
تَشْهَدُونَ ﴿٨٤﴾ ثُمَّ اَنْتُمْ هٰۤؤُلَاۤءِ تَقْتُلُونَ اَنْفُسَكُمْ وَتُخْرِجُونَ
فَرِيقًا مِنْكُمْ مِنْ دِيَارِهِمْ تَظَاهَرُونَ عَلَيْهِمْ بِالْاِثْمِ وَالْعُدْوَانِ
وَاِنْ يَاْتُوكُمْ اُسَارٰى تُفَادُوهُمْ وَهُوَ مُحَرَّمٌ عَلَيْكُمْ اِخْرَاجُهُمْ
اَفَتُؤْمِنُونَ بِبَعْضِ الْكِتَابِ وَتَكْفُرُونَ بِبَعْضٍ
فَمَا جَزَاۤءُ مَنْ يَفْعَلُ ذٰلِكَ مِنْكُمْ اِلَّا خِزْيٌ فِي الْحَيٰوةِ
الدُّنْيَا وَيَوْمَ الْقِيٰمَةِ يُرَدُّونَ اِلٰۤى اَشَدِّ الْعَذَابِ وَمَا اللّٰهُ بِغَافِلٍ
عَمَّا تَعْمَلُونَ ﴿٨٥﴾ اُولٰۤئِكَ الَّذِينَ اشْتَرَوُا الْحَيٰوةَ الدُّنْيَا
بِالْاٰخِرَةِ فَلَا يُخَفَّفُ عَنْهُمُ الْعَذَابُ وَلَا هُمْ يُنْصَرُونَ ﴿٨٦﴾
وَلَقَدْ اٰتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ وَقَفَّيْنَا مِنْ بَعْدِهِ بِالرُّسُلِ وَاٰتَيْنَا
عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ الْبَيِّنَاتِ وَاَيَّدْنَاهُ بِرُوحِ الْقُدُسِ اَفَكُلَّمَا
جَاۤءَكُمْ رَسُولٌ بِمَا لَا تَهْوٰۤى اَنْفُسُكُمُ اسْتَكْبَرْتُمْ فَفَرِيقًا
كَذَّبْتُمْ وَفَرِيقًا تَقْتُلُونَ ﴿٨٧﴾ وَقَالُوا قُلُوبُنَا غُلْفٌ
بَلْ لَعَنَهُمُ اللّٰهُ بِكُفْرِهِمْ فَقَلِيلًا مَا يُؤْمِنُونَ ﴿٨٨﴾

84. (Hatırlayın!) Hani sizden, “Birbirinizin kanını dökmeyin ve birbirinizi yurtlarınızdan çıkarmayın.” diye söz almıştık. Sonra sizler (verdiğiniz sözü) ikrar ettiniz ve hâlâ da (bu sözü verdiğinize) şahitlik etmektesiniz.

85. Sonra sizler (söz vermenize rağmen) birbirinizi öldürüyor, bir kısmınız bir kısmınızı yurtlarından çıkarıyor, günah ve haddi aşmada onların aleyhine yardımlaşıyorsunuz. (Dindaşlarınız) size esir olarak geldiğinde onları yurtlarından çıkarmak size haram kılınmasına rağmen (serbest bırakma karşılığında) fidye alıyorsunuz. Yoksa siz Kitab’ın bir kısmına inanıp bir kısmını inkâr mı ediyorsunuz? Sizden böyle yapanların cezası dünya hayatında rezil rüsva olmaktan başka bir şey değildir. Ahiret Günü’nde de azabın en çetinine uğrayacaklardır. Allah sizin yaptıklarınızdan gafil değildir.

Yahudilere birbirleriyle savaşmaları ve birbirlerini sürgün etmeleri yasaklanmıştı. Onlar Tevrât’ın bu kesin emrini çiğneyip savaşıyorlardı. Savaş esiri olan dindaşlarına ise Tevrât’ın hükmünü uyguluyor, serbest bırakma karşılığında fidye alıyorlardı. Böylece Kitap’tan işlerine gelene iman ediyor, işlerine gelmeyeni inkâr etmiş oluyorlardı. Bunun gibi işine gelen yerlerde Kitab’a uyan, nefsine zor gelen yerlerde ise işi kitabına uyduranlar, Allah’ın (cc) ayetlerinden bir kısmını inkâr etmiş olurlar. Çünkü din bir bütündür ve tamamı Allah’a (cc) aittir. Tam bir teslimiyetle teslim olunmadan Müslim/mümin olunmaz.

86. Bunlar öyle kimselerdir ki ahiretlerini dünya hayatı karşılığında satmışlardır. Onlardan azap hafifletilmeyecek, onlara yardım da edilmeyecektir.

87. Andolsun ki Mûsâ’ya Kitab’ı verdik ve onun ardından peş peşe resûller gönderdik. Meryem oğlu Îsâ’ya da apaçık deliller verdik ve onu Rûhu’l Kudus’le (Cibrîl’le) destekledik. Resûl, hevanıza uygun olmayan bir şey getirdiğinde her seferinde büyüklenecek, (o resûllerin) bir kısmını yalanlayıp bir kısmını öldürecek misiniz?

88. Dediler ki: “Kalplerimiz, (senin anlattıklarına karşı) kılıflıdır/kapalıdır.” (Hayır, öyle değil!) Bilakis, Allah küfürleri nedeniyle onlara lanet etmiştir. (Bu nedenle) pek az iman ederler.

وَلَمَّا جَٓاءَهُمْ كِتَابٌ مِنْ عِنْدِ اللّٰهِ مُصَدِّقٌ لِمَا
مَعَهُمْۙ وَكَانُوا مِنْ قَبْلُ يَسْتَفْتِحُونَ عَلَى الَّذِينَ
كَفَرُواۚ فَلَمَّا جَٓاءَهُمْ مَا عَرَفُوا كَفَرُوا بِهٖۘ فَلَعْنَةُ اللّٰهِ
عَلَى الْكَافِرِينَ ﴿٨٩﴾ بِئْسَمَا اشْتَرَوْا بِهٖٓ اَنْفُسَهُمْ
اَنْ يَكْفُرُوا بِمَٓا اَنْزَلَ اللّٰهُ بَغْيًا اَنْ يُنَزِّلَ اللّٰهُ
مِنْ فَضْلِهٖ عَلٰى مَنْ يَشَٓاءُ مِنْ عِبَادِهٖۚ فَبَٓاؤُ۫ بِغَضَبٍ
عَلٰى غَضَبٍۜ وَلِلْكَافِرِينَ عَذَابٌ مُهِينٌ ﴿٩٠﴾ وَاِذَا قِيلَ لَهُمْ
اٰمِنُوا بِمَٓا اَنْزَلَ اللّٰهُ قَالُوا نُؤْمِنُ بِمَٓا اُنْزِلَ عَلَيْنَا وَيَكْفُرُونَ
بِمَا وَرَٓاءَهُ وَهُوَ الْحَقُّ مُصَدِّقًا لِمَا مَعَهُمْۜ قُلْ فَلِمَ تَقْتُلُونَ
اَنْبِيَٓاءَ اللّٰهِ مِنْ قَبْلُ اِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿٩١﴾ وَلَقَدْ
جَٓاءَكُمْ مُوسٰى بِالْبَيِّنَاتِ ثُمَّ اتَّخَذْتُمُ الْعِجْلَ
مِنْ بَعْدِهٖ وَاَنْتُمْ ظَالِمُونَ ﴿٩٢﴾ وَاِذْ اَخَذْنَا مِيثَاقَكُمْ
وَرَفَعْنَا فَوْقَكُمُ الطُّورَۜ خُذُوا مَٓا اٰتَيْنَاكُمْ بِقُوَّةٍ وَاسْمَعُواۜ
قَالُوا سَمِعْنَا وَعَصَيْنَا وَاُشْرِبُوا فِي قُلُوبِهِمُ الْعِجْلَ بِكُفْرِهِمْۜ
قُلْ بِئْسَمَا يَأْمُرُكُمْ بِهٖٓ اِيمَانُكُمْ اِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿٩٣﴾

89. Allah katından onlara, yanlarındaki (Tevrât'ı) doğrulayıcı Kitap geldiği zaman -oysa daha önceleri kâfirlere karşı (bu kitapla) zafer kazanmayı umuyorlardı- işte bildikleri o şey kendilerine gelince onu inkâr ettiler. Allah'ın laneti kâfirlerin üzerine olsun.

90. Allah'ın, dilediği kuluna fazlından (lütuf olarak) indirdiği Kitab'ı kıskançlık/azgınlık yaparak inkâr etmeleri, kendileri için satın aldıkları ne kötü şeydir! (Böyle yapmakla) gazap üstüne gazaba uğradılar. (Ahirette de) kâfirler için alçaltıcı bir azap vardır.

91. Onlara, "Allah'ın indirdiğine iman edin." denildiği zaman derler ki: "Biz, bize indirilene iman ederiz." Yanlarında olanı doğrulayıp hak olmasına rağmen onun arkasından geleni (Kur'ân'ı) inkâr ederler. De ki: "Madem inanıyordunuz öyleyse bundan önce ne diye Allah'ın nebilerini öldürdünüz?"

92. Andolsun ki Mûsâ size apaçık delillerle geldi. Sonra sizler onun ardından buzağıyı (ilah) edindiniz. İşte sizler böyle zalimlersiniz.

93. (Hatırlayın!) Hani sizden söz almış ve Tûr Dağı'nı tepenizde yükseltmiştik. "Size verdiğimiz (Kitab'a) kuvvetle yapışın ve söz dinleyin." demiştik. Demişlerdi ki: "İşittik ve isyan ettik." Küfürleri sebebiyle buzağı sevgisi onların kalplerine içirilmişti/kalpleri buzağı sevgisiyle dolup taşmıştı. De ki: "Şayet müminseniz, imanınız size ne kötü bir şey emrediyor!"

قُلْ اِنْ كَانَتْ لَكُمُ الدَّارُ الْاٰخِرَةُ عِنْدَ اللّٰهِ خَالِصَةً
مِنْ دُونِ النَّاسِ فَتَمَنَّوُا الْمَوْتَ اِنْ كُنْتُمْ
صَادِقِينَ ﴿٩٤﴾ وَلَنْ يَتَمَنَّوْهُ اَبَدًا بِمَا قَدَّمَتْ اَيْدِيهِمْ
وَاللّٰهُ عَلِيمٌ بِالظَّالِمِينَ ﴿٩٥﴾ وَلَتَجِدَنَّهُمْ اَحْرَصَ النَّاسِ
عَلٰى حَيٰوةٍ وَمِنَ الَّذِينَ اَشْرَكُوا يَوَدُّ اَحَدُهُمْ لَوْ يُعَمَّرُ
اَلْفَ سَنَةٍ وَمَا هُوَ بِمُزَحْزِحِهِ مِنَ الْعَذَابِ اَنْ يُعَمَّرَ وَاللّٰهُ
بَصِيرٌ بِمَا يَعْمَلُونَ ﴿٩٦﴾ قُلْ مَنْ كَانَ عَدُوًّا لِجِبْرِيلَ فَاِنَّهُ
نَزَّلَهُ عَلٰى قَلْبِكَ بِاِذْنِ اللّٰهِ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ وَهُدًى
وَبُشْرٰى لِلْمُؤْمِنِينَ ﴿٩٧﴾ مَنْ كَانَ عَدُوًّا لِلّٰهِ وَمَلٰٓئِكَتِهِ
وَرُسُلِهِ وَجِبْرِيلَ وَمِيكَالَ فَاِنَّ اللّٰهَ عَدُوٌّ لِلْكَافِرِينَ ﴿٩٨﴾
وَلَقَدْ اَنْزَلْنَٓا اِلَيْكَ اٰيَاتٍ بَيِّنَاتٍ وَمَا يَكْفُرُ بِهَٓا
اِلَّا الْفَاسِقُونَ ﴿٩٩﴾ اَوَكُلَّمَا عَاهَدُوا عَهْدًا نَبَذَهُ فَرِيقٌ مِنْهُمْ
بَلْ اَكْثَرُهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿١٠٠﴾ وَلَمَّا جَٓاءَهُمْ رَسُولٌ مِنْ عِنْدِ اللّٰهِ
مُصَدِّقٌ لِمَا مَعَهُمْ نَبَذَ فَرِيقٌ مِنَ الَّذِينَ اُوتُوا الْكِتَابَ
كِتَابَ اللّٰهِ وَرَٓاءَ ظُهُورِهِمْ كَاَنَّهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿١٠١﴾

94. De ki: “Şayet Allah indinde ahiret hayatı insanlara değil, yalnızca size aitse ve bu iddianızda doğruysanız ölümü temenni edin (bakalım)!”

95. Elleriyle (yapıp) takdim ettiklerinden dolayı ölümü hiçbir zaman temenni etmeyeceklerdir. Allah zalimleri bilmektedir.

96. Andolsun ki onları dünya hayatına karşı en istekli/hırslı olanlar olarak bulacaksın. (Öyle ki) dünyaya müşriklerden bile daha düşkünlerdir. Onlardan her biri bin sene yaşamak ister. Onlara bu kadar ömür verilmesi onları azaptan kurtaracak değildir. Allah onların yaptıklarını görendir.

97. De ki: “Kim Cibrîl'e düşmanlık ederse (bilsin ki) önünde olan (Kitapları) doğrulayıcı, müminlere hidayet kaynağı ve müjde olan (Kur'ân'ı) Allah'ın izniyle senin kalbine indiren odur.”

98. Kim de Allah'a, meleklerine, resûllerine, Cibrîl'e ve Mikail'e düşmanlık ederse şüphesiz ki Allah, kâfirlerin düşmanıdır.

Yahudiler, Cibrîl'in (as) savaş meleği olduğunu öne sürerek Peygamber'e (sav) gelen vahyi kabul etmediklerini söylediler. Allah (cc) onları Allah'ın, meleklerin ve resûllerin düşmanı olarak ilan etti. Çünkü bir iman esasını inkâr etmek, tüm iman esaslarını inkâr etmek gibidir.

Nûh'un kavmi yalnızca Nûh'u (as) inkâr etti. Ama Allah (cc) şöyle buyurdu: “Nûh'un kavmi gönderilen resûlleri yalanladı.” (26/Şuarâ, 105) Bir peygamberi inkâr etmelerine rağmen tüm peygamberleri inkâr etmiş kabul edildiler.

99. Andolsun ki sana apaçık ayetler indirdik. (O ayetleri) fasıklardan başkası inkâr etmez.

100. Her söz verdiklerinde onlardan bir grup sözünü bozmadı mı? (Hayır, öyle değil!) Aslında onların çoğu iman etmezler.

101. Allah katından, yanlarında olan Kitab'ı doğrulayan bir resûl kendilerine geldiğinde, kendilerine Kitap verilenlerden bir grup bilmiyorlarmış gibi Allah'ın Kitabı'nı sırtlarının gerisine attılar.

Kitab'ı sırtlarının gerisine atarak ona karşı ilgisiz kalan Yahudiler, bu davranışları sebebiyle sihre ve şeytanların uydurduğu yalanlara uymakla cezalandırılırlar. Vahiyden yüz çeviren ve vahye karşı ilgisiz kalan her toplum, dünya ve ahiretlerini hüsrana uğratacak bir batıla uymak durumunda kalır. Bir sonraki ayet, bu hakikati anlatmaktadır.

وَاتَّبَعُوا مَا تَتْلُوا الشَّيَاطِينُ عَلٰى مُلْكِ سُلَيْمٰنَۚ
وَمَا كَفَرَ سُلَيْمٰنُ وَلٰكِنَّ الشَّيَاطِينَ كَفَرُوا
يُعَلِّمُونَ النَّاسَ السِّحْرَۗ وَمَٓا اُنْزِلَ عَلَى الْمَلَكَيْنِ
بِبَابِلَ هَارُوتَ وَمَارُوتَۜ وَمَا يُعَلِّمَانِ مِنْ اَحَدٍ حَتّٰى يَقُولَٓا
اِنَّمَا نَحْنُ فِتْنَةٌ فَلَا تَكْفُرْۜ فَيَتَعَلَّمُونَ مِنْهُمَا مَا يُفَرِّقُونَ
بِهٖ بَيْنَ الْمَرْءِ وَزَوْجِهٖۜ وَمَا هُمْ بِضَٓارّ۪ينَ بِهٖ مِنْ اَحَدٍ
اِلَّا بِاِذْنِ اللّٰهِۜ وَيَتَعَلَّمُونَ مَا يَضُرُّهُمْ وَلَا يَنْفَعُهُمْۜ وَلَقَدْ
عَلِمُوا لَمَنِ اشْتَرٰيهُ مَا لَهُ فِي الْاٰخِرَةِ مِنْ خَلَاقٍۖ وَلَبِئْسَ
مَا شَرَوْا بِهٖٓ اَنْفُسَهُمْۜ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ﴿١٠٢﴾ وَلَوْ اَنَّهُمْ
اٰمَنُوا وَاتَّقَوْا لَمَثُوبَةٌ مِنْ عِنْدِ اللّٰهِ خَيْرٌۜ لَوْ كَانُوا
يَعْلَمُونَ۟ ﴿١٠٣﴾ يَٓا اَيُّهَا الَّذ۪ينَ اٰمَنُوا لَا تَقُولُوا رَاعِنَا وَقُولُوا
انْظُرْنَا وَاسْمَعُواۜ وَلِلْكَافِر۪ينَ عَذَابٌ اَل۪يمٌ ﴿١٠٤﴾ مَا يَوَدُّ
الَّذ۪ينَ كَفَرُوا مِنْ اَهْلِ الْكِتَابِ وَلَا الْمُشْرِك۪ينَ
اَنْ يُنَزَّلَ عَلَيْكُمْ مِنْ خَيْرٍ مِنْ رَبِّكُمْۜ وَاللّٰهُ
يَخْتَصُّ بِرَحْمَتِهٖ مَنْ يَشَٓاءُۜ وَاللّٰهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظ۪يمِ ﴿١٠٥﴾

102. (Ve tuttular,) şeytanların Suleymân'ın mülkü üzerine uydurdukları (batıl yalanların) peşine takıldılar. Suleymân kâfir olmadı, fakat şeytanlar kâfir oldular. İnsanlara sihri ve Babil'deki iki meleğe, Hârût ve Mârût'a indirilen şeyleri öğretiyorlardı. "Biz ancak bir imtihanız/dinin için fitneyiz. Sakın küfre girme." demeden kimseye onu öğretmiyorlardı. Onlardan kadınla kocanın arasını ayıracak (sihri) öğreniyorlardı. Allah'ın izni olmadan o (sihirle) kimseye zarar verecek değillerdir. (Hakikatte) onlara zarar verip faydası olmayan bir şey öğreniyorlardı. Andolsun ki (o sihri) satın alanın ahirette hiçbir nasibinin olmadığını çok iyi biliyorlardı. Nefislerini karşılığında sattıkları şey ne kötüdür! Keşke bilselerdi!

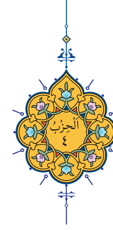
103. Şayet onlar, iman edip (sihirden) sakınacak olsalardı Allah katında elde edecekleri mükâfat daha hayırlı olurdu. Keşke bilselerdi!

104. Ey iman edenler! (Hem "Bizi gözet." hem de İbranicede hakaret anlamına gelen) "Râinâ." demeyin. Onun yerine ("Bize bak, bizi dinle." anlamına gelen) "Unzurnâ." deyin. Ve söz dinleyin. Kâfirler için can yakıcı bir azap vardır.

105. Ehl-i Kitap'tan kâfirler ve müşrikler Rabbinizden üzerinize hiçbir hayrın gelmesini istemezler. Allah, rahmetini dilediğine tahsis eder. Allah, büyük fazilet sahibidir.

Hristiyan, Yahudi ve putperest müşriklerin masalarında İslam ümmetinin sorunları için çözüm arayanlar, bu ayeti iyi anlamalıdır. Onlar, İslam ümmeti için hiçbir hayır, iyilik ve güzellik istemezler. Ayrıca kâfirleri dost edinmenin hükmü hakkında bk. 5/Mâide, 51

مَا نَنْسَخْ مِنْ اٰيَةٍ اَوْ نُنْسِهَا نَاْتِ بِخَيْرٍ مِنْهَٓا اَوْ مِثْلِهَاۜ
اَلَمْ تَعْلَمْ اَنَّ اللّٰهَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَد۪يرٌ ﴿١٠٦﴾ اَلَمْ تَعْلَمْ
اَنَّ اللّٰهَ لَهُ مُلْكُ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِۜ وَمَا لَكُمْ
مِنْ دُونِ اللّٰهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَص۪يرٍ ﴿١٠٧﴾ اَمْ تُر۪يدُونَ
اَنْ تَسْـَٔلُوا رَسُولَكُمْ كَمَا سُئِلَ مُوسٰى مِنْ قَبْلُۜ وَمَنْ يَتَبَدَّلِ
الْكُفْرَ بِالْا۪يمَانِ فَقَدْ ضَلَّ سَوَٓاءَ السَّب۪يلِ ﴿١٠٨﴾ وَدَّ كَث۪يرٌ
مِنْ اَهْلِ الْكِتَابِ لَوْ يَرُدُّونَكُمْ مِنْ بَعْدِ ا۪يمَانِكُمْ كُفَّارًاۚ
حَسَدًا مِنْ عِنْدِ اَنْفُسِهِمْ مِنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمُ الْحَقُّۚ
فَاعْفُوا وَاصْفَحُوا حَتّٰى يَاْتِيَ اللّٰهُ بِاَمْرِه۪ۜ اِنَّ اللّٰهَ عَلٰى كُلِّ
شَيْءٍ قَد۪يرٌ ﴿١٠٩﴾ وَاَق۪يمُوا الصَّلٰوةَ وَاٰتُوا الزَّكٰوةَۜ وَمَا تُقَدِّمُوا
لِاَنْفُسِكُمْ مِنْ خَيْرٍ تَجِدُوهُ عِنْدَ اللّٰهِۜ اِنَّ اللّٰهَ بِمَا تَعْمَلُونَ
بَص۪يرٌ ﴿١١٠﴾ وَقَالُوا لَنْ يَدْخُلَ الْجَنَّةَ اِلَّا مَنْ كَانَ هُودًا
اَوْ نَصَارٰىۜ تِلْكَ اَمَانِيُّهُمْۜ قُلْ هَاتُوا بُرْهَانَكُمْ اِنْ كُنْتُمْ
صَادِق۪ينَ ﴿١١١﴾ بَلٰى مَنْ اَسْلَمَ وَجْهَهُ لِلّٰهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ فَلَهُٓ
اَجْرُهُ عِنْدَ رَبِّه۪ۖ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ۟ ﴿١١٢﴾

106. Biz bir ayeti neshettiğimizde ya da unutturduğumuzda ondan daha hayırlısını veya bir benzerini (onun yerine) getiririz. Allah'ın her şeye kadîr olduğunu bilmez misin?

107. Bilmez misin ki göklerin ve yerin hâkimiyeti/egemenliği Allah'a aittir? Allah'tan başka ne bir dostunuz ne de bir yardımcınız yoktur.

108. Daha önce Mûsâ'ya (şüphe ve inkâr içerikli) sorular sorulduğu gibi siz de Resûl'ünüze (aynı minvalde) sorular mı sormak istiyorsunuz? Kim imanı küfürle değiştirirse/iman yerine küfrü tercih ederse şüphesiz ki doğru yoldan sapmış olur.

109. Hak kendilerine açığa çıktıktan sonra Ehl-i Kitap'tan birçoğu, benliklerinde yer etmiş kıskançlık nedeniyle sizi imanınızdan sonra küfre döndürmek istediler. Allah bu konuda hükmünü verinceye dek onları affedin, onları hoş görüp (yaptıklarını) görmezden gelin. Şüphesiz ki Allah her şeye kadîrdir.

110. Namazı dosdoğru kılın, zekâtı verin. (Bilin ki) kendiniz için yapıp takdim ettiğiniz hayırları Allah katında bulacaksınız. Şüphesiz ki Allah, yaptıklarınızı görendir.

111. Dediler ki: "Cennete, Yahudi veya Hristiyan olanlardan başkası girmeyecek." Bu, onların kuruntusudur. De ki: "Doğru sözlüyseniz (içinde hiçbir şüphe olmayan kesin) kanıtınızı getirin (bakalım)!"

112. (Hayır, iddia ettikleri gibi değil!) Bilakis, kim muhsin olarak/kulluğunu en güzel şekilde yerine getirerek Allah'a teslim olursa onun, Rabbi katında ecri vardır. Onlara korku yoktur ve onlar üzülmeyeceklerdir.

وَقَالَتِ الْيَهُودُ لَيْسَتِ النَّصَارٰى عَلٰى شَيْءٍۖ وَقَالَتِ النَّصَارٰى
لَيْسَتِ الْيَهُودُ عَلٰى شَيْءٍۙ وَهُمْ يَتْلُونَ الْكِتَابَۜ كَذٰلِكَ
قَالَ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ مِثْلَ قَوْلِهِمْۚ فَاللّٰهُ يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ
يَوْمَ الْقِيٰمَةِ فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ﴿١١٣﴾ وَمَنْ اَظْلَمُ
مِمَّنْ مَنَعَ مَسَاجِدَ اللّٰهِ اَنْ يُذْكَرَ فِيهَا اسْمُهُ وَسَعٰى
فِي خَرَابِهَاۜ اُو۬لٰٓئِكَ مَا كَانَ لَهُمْ اَنْ يَدْخُلُوهَٓا اِلَّا خَٓائِفِينَۜ لَهُمْ
فِي الدُّنْيَا خِزْيٌ وَلَهُمْ فِي الْاٰخِرَةِ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿١١٤﴾ وَلِلّٰهِ
الْمَشْرِقُ وَالْمَغْرِبُ فَاَيْنَمَا تُوَلُّوا فَثَمَّ وَجْهُ اللّٰهِۜ اِنَّ
اللّٰهَ وَاسِعٌ عَلِيمٌ ﴿١١٥﴾ وَقَالُوا اتَّخَذَ اللّٰهُ وَلَدًاۙ سُبْحَانَهُۜ بَلْ لَهُ
مَا فِي السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِۜ كُلٌّ لَهُ قَانِتُونَ ﴿١١٦﴾ بَدِيعُ السَّمٰوَاتِ
وَالْاَرْضِۜ وَاِذَا قَضٰٓى اَمْرًا فَاِنَّمَا يَقُولُ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ ﴿١١٧﴾
وَقَالَ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ لَوْلَا يُكَلِّمُنَا اللّٰهُ اَوْ تَاْتِينَٓا اٰيَةٌۜ
كَذٰلِكَ قَالَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ مِثْلَ قَوْلِهِمْۜ تَشَابَهَتْ قُلُوبُهُمْۜ
قَدْ بَيَّنَّا الْاٰيَاتِ لِقَوْمٍ يُوقِنُونَ ﴿١١٨﴾ اِنَّٓا اَرْسَلْنَاكَ بِالْحَقِّ
بَشِيرًا وَنَذِيرًاۙ وَلَا تُسْـَٔلُ عَنْ اَصْحَابِ الْجَحِيمِ ﴿١١٩﴾

113. Kitab'ı okuyup durdukları hâlde Yahudiler, "Hristiyanlar hiçbir şey üzere değildir." dediler. Hristiyanlar da, "Yahudiler hiçbir şey üzere değildir." dediler. Aynı şekilde bilmeyenler de onların sözünün benzerini söylediler. Allah, Kıyamet Günü'nde, anlaşmazlığa düştükleri konularda aralarında hükmedecektir.

114. Allah'ın mescidlerinde O'nun adının anılmasına engel olan ve oraların yıkılması için çabalayandan daha zalim kim olabilir? Bunların o (mescidlere) ancak korkarak girmeleri söz konusu olabilir. Onlara dünyada rezillik, ahirette de büyük bir azap vardır.

115. Doğu da batı da Allah'ındır. Ne tarafa yönelirseniz Allah'ın yüzü oradadır. Şüphesiz ki Allah, (ihsanı ve lütfu bütün varlığı kuşatacak kadar geniş olan) Vâsi' ve (her şeyi bilen) Alîm'dir.

116. Dediler ki: "Allah çocuk edindi." O (tüm eksikliklerden) münezzehtir. (Hayır, öyle değil!) Bilakis, göklerde ve yerde olan her şey O'na aittir. Ve hepsi O'na boyun eğmiştir.

117. Gökleri ve yeri benzersiz şekilde yaratandır. Bir işe (olması için) hükmettiğinde ona, "Ol!" der, o da oluverir.

118. Bilmeyenler, "Allah'ın bizimle konuşması ya da bize bir ayetin gelmesi gerekmez miydi?" dediler. Onlardan öncekiler de benzer sözler söylediler. Kalpleri birbirine benzedi. Biz, yakinen inanan bir topluluk için ayetlerimizi açıklamışızdır.

119. Gerçek şu ki biz seni, bir müjdeleyici ve uyarıcı olarak hak ile gönderdik. (Hakka inanmayan) cehennem ehlinden (sorumlu değilsin ve onlardan dolayı) sorguya çekilmeyeceksin.

وَلَنْ تَرْضٰى عَنْكَ الْيَهُودُ وَلَا النَّصَارٰى حَتّٰى تَتَّبِعَ مِلَّتَهُمْۜ
قُلْ اِنَّ هُدَى اللّٰهِ هُوَ الْهُدٰىۜ وَلَئِنِ اتَّبَعْتَ اَهْوَٓاءَهُمْ بَعْدَ الَّذ۪ي
جَٓاءَكَ مِنَ الْعِلْمِۙ مَا لَكَ مِنَ اللّٰهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَص۪يرٍ ﴿١٢٠﴾ اَلَّذ۪ينَ
اٰتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ يَتْلُونَهُ حَقَّ تِلَاوَتِه۪ۜ اُو۬لٰٓئِكَ يُؤْمِنُونَ بِه۪ۜ
وَمَنْ يَكْفُرْ بِه۪ فَاُو۬لٰٓئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ ﴿١٢١﴾ يَا بَن۪ٓي اِسْرَٓائ۪يلَ اذْكُرُوا
نِعْمَتِيَ الَّت۪ٓي اَنْعَمْتُ عَلَيْكُمْ وَاَنّ۪ي فَضَّلْتُكُمْ عَلَى الْعَالَم۪ينَ ﴿١٢٢﴾
وَاتَّقُوا يَوْمًا لَا تَجْز۪ي نَفْسٌ عَنْ نَفْسٍ شَيْـًٔا وَلَا يُقْبَلُ مِنْهَا
عَدْلٌ وَلَا تَنْفَعُهَا شَفَاعَةٌ وَلَا هُمْ يُنْصَرُونَ ﴿١٢٣﴾ وَاِذِ ابْتَلٰٓى اِبْرٰه۪يمَ
رَبُّهُ بِكَلِمَاتٍ فَاَتَمَّهُنَّۜ قَالَ اِنّ۪ي جَاعِلُكَ لِلنَّاسِ اِمَامًاۜ
قَالَ وَمِنْ ذُرِّيَّت۪يۜ قَالَ لَا يَنَالُ عَهْدِي الظَّالِم۪ينَ ﴿١٢٤﴾ وَاِذْ جَعَلْنَا الْبَيْتَ
مَثَابَةً لِلنَّاسِ وَاَمْنًاۜ وَاتَّخِذُوا مِنْ مَقَامِ اِبْرٰه۪يمَ مُصَلًّىۜ وَعَهِدْنَٓا
اِلٰٓى اِبْرٰه۪يمَ وَاِسْمٰع۪يلَ اَنْ طَهِّرَا بَيْتِيَ لِلطَّٓائِف۪ينَ وَالْعَاكِف۪ينَ وَالرُّكَّعِ
السُّجُودِ ﴿١٢٥﴾ وَاِذْ قَالَ اِبْرٰه۪يمُ رَبِّ اجْعَلْ هٰذَا بَلَدًا اٰمِنًا وَارْزُقْ اَهْلَهُ
مِنَ الثَّمَرَاتِ مَنْ اٰمَنَ مِنْهُمْ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِۜ قَالَ وَمَنْ كَفَرَ
فَاُمَتِّعُهُ قَل۪يلًا ثُمَّ اَضْطَرُّهُٓ اِلٰى عَذَابِ النَّارِۜ وَبِئْسَ الْمَص۪يرُ ﴿١٢٦﴾

120. Onların dinine uymadıkça Yahudi ve Hristiyanlar senden hoşnut olmazlar. De ki: "Asıl doğru yol, Allah'ın hidayet ettiği yoldur." Şayet sana gelen ilimden sonra onların isteklerine/arzularına uyarsan seni Allah'ın (azabından koruyacak) ne bir dost ne de bir yardımcı bulamazsın!

121. Kendilerine verdiğimiz Kitab'ı hakkıyla (içindekilere iiman edip gerekleriyle amel ederek) okuyanlar; işte onlar Kitab'a hakkıyla iman ederler. Kim de ona karşı kâfir olursa, işte onlar hüsrana uğrayanların ta kendileridir.

122. Ey İsrâîloğulları! Size bahşettiğim nimetlerimi ve sizi âlemlere üstün/faziletli kıldığımı hatırlayın.

123. Öyle bir günden sakının ki (o gün) hiçbir nefis bir başkasının yerine geçmez, hiç kimseden fidye kabul edilmez, hiç kimseye şefaat fayda vermez ve onlara yardım da edilmez.

Kur'ân'da şefaat kavramı için bk. 43/Zuhruf, 86

124. (Hatırlayın!) Hani Rabbi, İbrâhîm'i bazı kelimelerle/olaylarla imtihan etmişti de İbrâhîm imtihanı (başarıyla) tamamlamıştı. (Allah) demişti ki: "Seni insanlara imam yapacağım." (İbrâhîm) demişti ki: "Soyumdan gelenleri de (imam yap)." (Allah) demişti ki: "Benim bu sözüm zalimler için geçerli değildir."

125. (Hatırlayın!) Hani biz evi/Kâbe'yi insanlar için toplanma yeri ve güvenli bir bölge kılmıştık. Ve onlara, "İbrâhîm'in makamını (namaz kılacağınız) bir namazgâh edinin." (diye emretmiştik.) İbrâhîm ve İsmâîl'e, "Benim evimi tavaf edenler, itikâfta kalanlar, rükû ve secde edenler için temizleyin." diye emretmiştik.

126. (Hatırlayın!) Hani İbrâhîm demişti ki: "Rabbim! Burayı güvenli bir yerleşim yeri kıl ve buranın ahalisinden Allah'a ve ahirete iman edenleri çeşitli meyvelerle rızıklandır." (Allah) dedi ki: "Kâfir olan kimseleri de az bir müddet faydalandırır, sonra da ateş azabına çaresiz katlanmak zorunda bırakırım. (Ateş azabını barındıran cehennem) ne kötü bir varış yeridir!"

وَاِذْ يَرْفَعُ اِبْرٰهٖيمُ الْقَوَاعِدَ مِنَ الْبَيْتِ وَاِسْمٰعٖيلُۜ رَبَّنَا
تَقَبَّلْ مِنَّاۜ اِنَّكَ اَنْتَ السَّمٖيعُ الْعَلٖيمُ ﴿١٢٧﴾ رَبَّنَا وَاجْعَلْنَا
مُسْلِمَيْنِ لَكَ وَمِنْ ذُرِّيَّتِنَٓا اُمَّةً مُسْلِمَةً لَكَۖ وَاَرِنَا
مَنَاسِكَنَا وَتُبْ عَلَيْنَاۚ اِنَّكَ اَنْتَ التَّوَّابُ الرَّحٖيمُ ﴿١٢٨﴾ رَبَّنَا
وَابْعَثْ فٖيهِمْ رَسُولًا مِنْهُمْ يَتْلُوا عَلَيْهِمْ اٰيَاتِكَ وَيُعَلِّمُهُمُ
الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَيُزَكّٖيهِمْۜ اِنَّكَ اَنْتَ الْعَزٖيزُ الْحَكٖيمُ ﴿١٢٩﴾
وَمَنْ يَرْغَبُ عَنْ مِلَّةِ اِبْرٰهٖيمَ اِلَّا مَنْ سَفِهَ نَفْسَهُۜ وَلَقَدِ
اصْطَفَيْنَاهُ فِي الدُّنْيَاۚ وَاِنَّهُ فِي الْاٰخِرَةِ لَمِنَ الصَّالِحٖينَ ﴿١٣٠﴾
اِذْ قَالَ لَهُ رَبُّهُٓ اَسْلِمْۙ قَالَ اَسْلَمْتُ لِرَبِّ الْعَالَمٖينَ ﴿١٣١﴾ وَوَصّٰى
بِهَٓا اِبْرٰهٖيمُ بَنٖيهِ وَيَعْقُوبُۜ يَا بَنِيَّ اِنَّ اللّٰهَ اصْطَفٰى لَكُمُ
الدّٖينَ فَلَا تَمُوتُنَّ اِلَّا وَاَنْتُمْ مُسْلِمُونَۜ ﴿١٣٢﴾ اَمْ كُنْتُمْ شُهَدَٓاءَ
اِذْ حَضَرَ يَعْقُوبَ الْمَوْتُۙ اِذْ قَالَ لِبَنٖيهِ مَا تَعْبُدُونَ مِنْ بَعْدٖيۜ
قَالُوا نَعْبُدُ اِلٰهَكَ وَاِلٰهَ اٰبَٓائِكَ اِبْرٰهٖيمَ وَاِسْمٰعٖيلَ وَاِسْحٰقَ اِلٰهًا
وَاحِدًاۚ وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ ﴿١٣٣﴾ تِلْكَ اُمَّةٌ قَدْ خَلَتْۚ لَهَا مَا كَسَبَتْ
وَلَكُمْ مَا كَسَبْتُمْۚ وَلَا تُسْـَٔلُونَ عَمَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٣٤﴾

127. (Hatırlayın!) Hani İbrâhîm ve İsmâîl, Kâbe'nin temellerini yükseltiyor, (bir yandan da şöyle dua ediyorlardı:) "Rabbimiz bu ameli bizden kabul buyur. Şüphesiz ki sen, (işiten ve dualara icabet eden) Es-Semî' ve (her şeyi bilen) El-Alîm'sin."

Bir yandan salih amel yapmak, diğer yandan kabul olması için Allah'a (cc) içtenlikle yakarmak kulluğun özünü oluşturur. Amele güvenerek duayı, duaya güvenerek de ameli terk etmek ise Allah'ın (cc) razı olacağı bir kulluk değildir.

128. Rabbimiz! Bizi sana teslim olmuş iki kul ve soyumuz içinden de sadece sana teslim olan bir ümmet kıl! Nasıl ibadet/hac edeceğimizi bize göster! Tevbelerimizi kabul et. Şüphesiz ki sen, (tevbeye muvaffak kılan, tevbeleri çokça kabul eden) Et-Tevvâb ve (kullarına karşı en merhametli olan) Er-Rahîm'sin.

129. Rabbimiz! Onların arasından kendilerine senin ayetlerini okuyan, Kitab'ı ve hikmeti öğreten ve onları arındıran bir resûl gönder. Şüphesiz ki sen, (izzet sahibi, her şeyi mağlup eden) El-Azîz ve (hüküm ve hikmet sahibi olan) El-Hakîm'sin.

Her Müslim'in vazifesi; Allah'ın (cc) ayetlerini okumak, Kitab'ı ve hikmeti öğrenmek ve nefsin fücurundan arınmak için çaba göstermek olmalıdır.

130. İbrâhîm'in milletinden sefihten başkası yüz çevirir mi? Andolsun ki biz onu dünyada seçtik ve o, ahirette de salihlerdendir.

İbrâhîm'in milleti için bk. 60/Mumtehine, 4

131. Rabbi ona, "Teslim ol!" dediğinde, "Âlemlerin Rabbi olan (Allah'a) teslim oldum." dedi.

132. İbrâhîm, (İslam'ı) oğullarına vasiyet etti. Ya'kûb da böyle yaptı: "Ey evlatlarım! Allah sizin için (İslam) dinini seçti! Yalnızca Müslimler/şirki terk ederek tevhidle Allah'a yönelen kullar olarak can verin!"

133. Yoksa siz, Ya'kûb'a ölüm geldiğinde orada hazır mı bulunuyordunuz? O, oğullarına demişti ki: "Benden sonra neye ibadet edeceksiniz?" Demişlerdi ki: "Senin İlah'ına; babaların İbrâhîm, İsmâîl ve İshâk'ın ilahı olan tek bir ilaha ibadet edeceğiz ve biz O'na teslim olanlardanız."

Peygamberlerin en hassas oldukları konu, tevhid meselesidir. Bu sebeple ilk konuştukları ve insanları davet ettikleri ilk hakikat tevhid olduğu gibi son nefeslerinde de Allah'ın (cc) hakkı olan tevhidi dillendirmişlerdir. Bir babanın evlatlarına bırakacağı en değerli ve en faydalı miras, hiç şüphesiz tevhiddir.

134. Onlar bir ümmetti, gelip geçtiler. Onların kazandıkları onlara, sizin kazandıklarınız sizedir. Onların yaptıklarından (siz sorumlu değilsiniz ve onlardan dolayı) sorguya çekilmeyeceksiniz.

وَقَالُوا كُونُوا هُودًا اَوْ نَصَارٰى تَهْتَدُواۜ قُلْ بَلْ مِلَّةَ اِبْرٰهِيمَ
حَنِيفًاۜ وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿١٣٥﴾ قُولُٓوا
اٰمَنَّا بِاللّٰهِ وَمَٓا اُنْزِلَ اِلَيْنَا وَمَٓا اُنْزِلَ اِلٰٓى اِبْرٰهِيمَ وَاِسْمٰعِيلَ
وَاِسْحٰقَ وَيَعْقُوبَ وَالْاَسْبَاطِ وَمَٓا اُوتِيَ مُوسٰى وَعِيسٰى
وَمَٓا اُوتِيَ النَّبِيُّونَ مِنْ رَبِّهِمْۚ لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ اَحَدٍ مِنْهُمْۘ وَنَحْنُ
لَهُ مُسْلِمُونَ ﴿١٣٦﴾ فَاِنْ اٰمَنُوا بِمِثْلِ مَٓا اٰمَنْتُمْ بِه۪ فَقَدِ اهْتَدَوْاۚ
وَاِنْ تَوَلَّوْا فَاِنَّمَا هُمْ ف۪ي شِقَاقٍۚ فَسَيَكْف۪يكَهُمُ اللّٰهُۚ
وَهُوَ السَّم۪يعُ الْعَل۪يمُۜ ﴿١٣٧﴾ صِبْغَةَ اللّٰهِۚ وَمَنْ اَحْسَنُ مِنَ اللّٰهِ
صِبْغَةًۘ وَنَحْنُ لَهُ عَابِدُونَ ﴿١٣٨﴾ قُلْ اَتُحَٓاجُّونَنَا فِي اللّٰهِ وَهُوَ
رَبُّنَا وَرَبُّكُمْۚ وَلَنَٓا اَعْمَالُنَا وَلَكُمْ اَعْمَالُكُمْۚ وَنَحْنُ
لَهُ مُخْلِصُونَۙ ﴿١٣٩﴾ اَمْ تَقُولُونَ اِنَّ اِبْرٰهِيمَ وَاِسْمٰعِيلَ وَاِسْحٰقَ
وَيَعْقُوبَ وَالْاَسْبَاطَ كَانُوا هُودًا اَوْ نَصَارٰىۜ قُلْ ءَاَنْتُمْ
اَعْلَمُ اَمِ اللّٰهُۜ وَمَنْ اَظْلَمُ مِمَّنْ كَتَمَ شَهَادَةً عِنْدَهُ مِنَ اللّٰهِۜ وَمَا اللّٰهُ
بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ﴿١٤٠﴾ تِلْكَ اُمَّةٌ قَدْ خَلَتْۚ لَهَا مَا كَسَبَتْ
وَلَكُمْ مَا كَسَبْتُمْۚ وَلَا تُسْـَٔلُونَ عَمَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٤١﴾

135. Dediler ki: "Yahudi ve Hristiyan olun ki hidayete eresiniz." De ki: "(Hayır, öyle değil!) Bilakis, (asıl hidayet,) hanîf olan İbrâhîm'in yoludur. Ve o, müşriklerden de değildi."

İbrâhîm'in milleti için bk. 60/Mumtehine, 4

136. Deyin ki: "Bizler Allah'a; bize indirilene; İbrâhîm, İsmâîl, İshâk, Ya'kûb ve torunlarına indirilene; Mûsâ'ya ve Îsâ'ya verilene ve nebilere Rabblerinden verilenlere iman ettik. Onların arasını ayırmaksızın (hepsine iman ederiz.) Ve biz, Allah'a teslim olanlarız."

137. Şayet onlar (misli misline) sizin iman ettiğiniz gibi inanırlarsa hidayete ererler. Yüz çevirirlerse onlar ancak bir ayrılık içinde olurlar. Onlara karşı Allah sana yetecektir. O (işiten ve dualara icabet eden) Es-Semî' ve (her şeyi bilen) El-Alîm'dir.

Yahudi ve Hristiyanlardan, sahabe imanının aynısı istenmektedir. Sahabiler, Allah'ın (cc) kendilerinden razı olduğu ve sonrakiler için örnek olarak seçtiği bir nesildir. Sahih iman ve salih amelde ölçümüz sahabilerdir. (bk. 9/Tevbe, 100)

138. Allah'ın boyası! Kim Allah'tan daha güzel bir boyaya sahip olabilir? Ve biz O'na kulluk edenleriz.

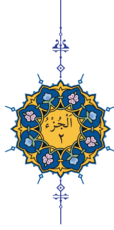
İslam, Allah'ın (cc) boyasıdır. Bu dine girenin üzerine renk verir. Onun tek ve görünür kimliği İslam olur. Irkı, cinsiyeti, etnik kimliği ve sosyal statüsü İslam boyasının altında kaybolur. Ve artık o, Müslimlerden bir Müslim olur.

139. De ki: "O hem bizim Rabbimiz hem de sizin Rabbiniz olduğu hâlde Allah hakkında bizimle tartışacak mısınız? Bizim amellerimiz bize, sizin amelleriniz sizedir! Ve biz, (hiçbir ortak edinmeksizin dini) O'na halis kılanlarız."

140. Yoksa siz İbrâhîm, İsmâîl, İshâk, Ya'kûb ve torunlarının Yahudi veya Hristiyan olduğunu mu söylüyorsunuz? De ki: "Siz mi daha iyi biliyorsunuz, yoksa Allah mı?" Yanında Allah katından (bir bilgi olduğu hâlde) şahitliği gizleyenden daha zalim kim olabilir? Allah, yaptıklarınızdan gafil değildir.

141. Onlar bir ümmetti, gelip geçtiler. Onların kazandıkları onlara, sizin kazandığınız sizedir. Onların yaptıklarından (siz sorumlu değilsiniz ve onlardan dolayı) sorguya çekilmeyeceksiniz.

سَيَقُولُ السُّفَهَٓاءُ مِنَ النَّاسِ مَا وَلّٰيهُمْ عَنْ قِبْلَتِهِمُ الَّت۪ي كَانُوا
عَلَيْهَاۜ قُلْ لِلّٰهِ الْمَشْرِقُ وَالْمَغْرِبُۜ يَهْد۪ي مَنْ يَشَٓاءُ اِلٰى صِرَاطٍ
مُسْتَق۪يمٍ ﴿١٤٢﴾ وَكَذٰلِكَ جَعَلْنَاكُمْ اُمَّةً وَسَطًا لِتَكُونُوا
شُهَدَٓاءَ عَلَى النَّاسِ وَيَكُونَ الرَّسُولُ عَلَيْكُمْ شَه۪يدًاۜ
وَمَا جَعَلْنَا الْقِبْلَةَ الَّت۪ي كُنْتَ عَلَيْهَٓا اِلَّا لِنَعْلَمَ مَنْ يَتَّبِعُ
الرَّسُولَ مِمَّنْ يَنْقَلِبُ عَلٰى عَقِبَيْهِۜ وَاِنْ كَانَتْ لَكَب۪يرَةً
اِلَّا عَلَى الَّذ۪ينَ هَدَى اللّٰهُۜ وَمَا كَانَ اللّٰهُ لِيُض۪يعَ ا۪يمَانَكُمْۜ
اِنَّ اللّٰهَ بِالنَّاسِ لَرَؤُ۫فٌ رَح۪يمٌ ﴿١٤٣﴾ قَدْ نَرٰى تَقَلُّبَ وَجْهِكَ
فِي السَّمَٓاءِۚ فَلَنُوَلِّيَنَّكَ قِبْلَةً تَرْضٰيهَاۖ فَوَلِّ وَجْهَكَ شَطْرَ
الْمَسْجِدِ الْحَرَامِۜ وَحَيْثُ مَا كُنْتُمْ فَوَلُّوا وُجُوهَكُمْ شَطْرَهُۜ
وَاِنَّ الَّذ۪ينَ اُو۫تُوا الْكِتَابَ لَيَعْلَمُونَ اَنَّهُ الْحَقُّ
مِنْ رَبِّهِمْۜ وَمَا اللّٰهُ بِغَافِلٍ عَمَّا يَعْمَلُونَ ﴿١٤٤﴾ وَلَئِنْ اَتَيْتَ الَّذ۪ينَ
اُو۫تُوا الْكِتَابَ بِكُلِّ اٰيَةٍ مَا تَبِعُوا قِبْلَتَكَۚ وَمَٓا اَنْتَ بِتَابِعٍ
قِبْلَتَهُمْۚ وَمَا بَعْضُهُمْ بِتَابِعٍ قِبْلَةَ بَعْضٍۜ وَلَئِنِ اتَّبَعْتَ اَهْوَٓاءَهُمْ
مِنْ بَعْدِ مَا جَٓاءَكَ مِنَ الْعِلْمِۙ اِنَّكَ اِذًا لَمِنَ الظَّالِم۪ينَۢ ﴿١٤٥﴾

142. İnsanlardan zayıf akıllı olanlar diyecekler ki: “Eski kıblelerini bırakıp (yeni kıbleye) yönelmelerinin sebebi ne ola ki?” De ki: “Doğu da batı da Allah’ındır. Ve Allah dilediğini sırat-ı mustakime/dosdoğru yola iletir.”

143. Siz insanlara şahit olasınız, Resûl de size şahit olsun diye sizi vasat/seçkin/hayırlı bir ümmet kıldık. (Mescid-i Aksâ’yı bırakıp Kâbe’yi yeni) kıble olarak tayin etmemizin tek nedeni, Resûl’e uyanlar ile ökçesinin üzerine gerisin geriye dönecek olanları ayırt etmektir. O (kıble değişimi), Allah’ın hidayet ettikleri dışında kalanlar için (kabullenmesi ve anlaşılması) ağır bir hadisedir. (Kıble ayeti inmeden eski kıbleye doğru namaz kılarak ölenleri merak ediyorsanız) Allah imanlarınızı (namazlarınızı) boşa çıkaracak değildir. Allah insanlara karşı (şefkatli olan) Raûf ve (merhametli olan) Rahîm’dir.

144. Elbette yüzünü semaya çevirip durduğunu bilmekteyiz. (Çokça yaptığın duaların neticesi olarak) seni hoşnut olacağın kıbleye yönelteceğiz. Yüzünü Mescid-i Haram’a çevir. Ve siz de her nerede olursanız yüzünüzü Mescid-i Haram’a çevirin. Şüphesiz ki kendilerine Kitap verilenler, (kıble emrinin) Rabblerinden gelen hak bir emir olduğunu bilmektelerdir. Allah onların yaptıklarından gafil değildir.

145. Andolsun ki kendilerine Kitap verilenlere tüm delilleri getirsen de (yine de) senin kıblene uymazlar. Sen de onların kıblesine uyacak değilsin. (Hakikat şu ki) onlar da birbirlerinin kıblesine uymuyorlar. Andolsun ki sana gelen ilimden sonra onların hevalarına/arzularına uyacak olursan kesinlikle zalimlerden olursun.

اَلَّذٖينَ اٰتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ يَعْرِفُونَهُ كَمَا يَعْرِفُونَ اَبْنَٓاءَهُمْۜ
وَاِنَّ فَرٖيقًا مِنْهُمْ لَيَكْتُمُونَ الْحَقَّ وَهُمْ يَعْلَمُونَ ﴿١٤٦﴾ اَلْحَقُّ
مِنْ رَبِّكَ فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُمْتَرٖينَ ﴿١٤٧﴾ وَلِكُلٍّ وِجْهَةٌ
هُوَ مُوَلّٖيهَا فَاسْتَبِقُوا الْخَيْرَاتِۜ اَيْنَ مَا تَكُونُوا يَاْتِ
بِكُمُ اللّٰهُ جَمٖيعًاۜ اِنَّ اللّٰهَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدٖيرٌ ﴿١٤٨﴾
وَمِنْ حَيْثُ خَرَجْتَ فَوَلِّ وَجْهَكَ شَطْرَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِۜ وَاِنَّهُ
لَلْحَقُّ مِنْ رَبِّكَۜ وَمَا اللّٰهُ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ﴿١٤٩﴾ وَمِنْ حَيْثُ
خَرَجْتَ فَوَلِّ وَجْهَكَ شَطْرَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِۜ وَحَيْثُ مَا كُنْتُمْ
فَوَلُّوا وُجُوهَكُمْ شَطْرَهُۙ لِئَلَّا يَكُونَ لِلنَّاسِ عَلَيْكُمْ حُجَّةٌ
اِلَّا الَّذٖينَ ظَلَمُوا مِنْهُمْ فَلَا تَخْشَوْهُمْ وَاخْشَوْنٖي وَلِاُتِمَّ نِعْمَتٖي
عَلَيْكُمْ وَلَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَۙ ﴿١٥٠﴾ كَمَٓا اَرْسَلْنَا فٖيكُمْ رَسُولًا
مِنْكُمْ يَتْلُوا عَلَيْكُمْ اٰيَاتِنَا وَيُزَكّٖيكُمْ وَيُعَلِّمُكُمُ الْكِتَابَ
وَالْحِكْمَةَ وَيُعَلِّمُكُمْ مَا لَمْ تَكُونُوا تَعْلَمُونَۜ ﴿١٥١﴾ فَاذْكُرُونٖٓي
اَذْكُرْكُمْ وَاشْكُرُوا لٖي وَلَا تَكْفُرُونِ ﴿١٥٢﴾ يَٓا اَيُّهَا الَّذٖينَ
اٰمَنُوا اسْتَعٖينُوا بِالصَّبْرِ وَالصَّلٰوةِۜ اِنَّ اللّٰهَ مَعَ الصَّابِرٖينَ ﴿١٥٣﴾

146. Kitap verdiklerimiz, öz evlatlarını tanıdıkları gibi onun (Allah'ın Resûlü olduğunu) biliyorlar. (Buna rağmen) onlardan bir grup bile bile hakkı gizliyor.

147. Hak, Rabbinden (gelendir). (Öyleyse) sakın şüpheye düşenlerden olma!

148. Herkesin yöneldiği bir yönü/kıblesi mutlaka vardır. (Öyleyse) hayırlarda yarışın. Nerede olursanız olun Allah sizi bir araya toplar. Şüphesiz ki Allah, her şeye kadîrdir.

149. Nereden çıkmış olursan ol (namaz kılarken) yüzünü Mescid-i Haram'a çevir. Şüphesiz ki bu (kıble emri), Rabbinden gelen bir haktır. Allah yaptıklarınızdan gafil değildir.

150. Nereden çıkmış olursan ol yüzünü Mescid-i Haram'a çevir. Siz de nerede olursanız olun yüzünüzü Mescid-i Haram yönüne çevirin. (Böyle yapın ki) zulmedenler dışında insanların sizin aleyhinize kullanacakları bir delilleri olmasın. Onlardan korkmayın. Yalnızca benden korkun ki size olan nimetimi tamama erdireyim. (Böylece) hidayete eresiniz.

151. Size içinizden bir resûl gönderdik. Size ayetlerimizi okuyor; sizi arındırıyor; size Kitab'ı, hikmeti ve bilmediklerinizi öğretiyor.

152. (Bu nimetlerime karşılık yalnızca) beni anın ki ben de sizi anayım. Ve bana şükredin, nankörlük etmeyin.

153. Ey iman edenler! Sabır ve namazla (Allah'tan) yardım dileyin. Şüphesiz ki Allah, sabredenlerle beraberdir.

وَلَا تَقُولُوا لِمَنْ يُقْتَلُ فِي سَبِيلِ اللّٰهِ اَمْوَاتٌ بَلْ اَحْيَاءٌ
وَلٰكِنْ لَا تَشْعُرُونَ ١٥٤ وَلَنَبْلُوَنَّكُمْ بِشَيْءٍ مِنَ الْخَوْفِ
وَالْجُوعِ وَنَقْصٍ مِنَ الْاَمْوَالِ وَالْاَنْفُسِ وَالثَّمَرَاتِ وَبَشِّرِ
الصَّابِرِينَ ١٥٥ اَلَّذِينَ اِذَا اَصَابَتْهُمْ مُصِيبَةٌ قَالُوا اِنَّا لِلّٰهِ وَاِنَّا
اِلَيْهِ رَاجِعُونَ ١٥٦ اُولٰئِكَ عَلَيْهِمْ صَلَوَاتٌ مِنْ رَبِّهِمْ وَرَحْمَةٌ
وَاُولٰئِكَ هُمُ الْمُهْتَدُونَ ١٥٧ اِنَّ الصَّفَا وَالْمَرْوَةَ مِنْ شَعَائِرِ اللّٰهِ
فَمَنْ حَجَّ الْبَيْتَ اَوِ اعْتَمَرَ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِ اَنْ يَطَّوَّفَ بِهِمَا
وَمَنْ تَطَوَّعَ خَيْرًا فَاِنَّ اللّٰهَ شَاكِرٌ عَلِيمٌ ١٥٨ اِنَّ الَّذِينَ يَكْتُمُونَ
مَا اَنْزَلْنَا مِنَ الْبَيِّنَاتِ وَالْهُدٰى مِنْ بَعْدِ مَا بَيَّنَّاهُ لِلنَّاسِ
فِي الْكِتَابِ اُولٰئِكَ يَلْعَنُهُمُ اللّٰهُ وَيَلْعَنُهُمُ اللَّاعِنُونَ ١٥٩
اِلَّا الَّذِينَ تَابُوا وَاَصْلَحُوا وَبَيَّنُوا فَاُولٰئِكَ اَتُوبُ عَلَيْهِمْ
وَاَنَا التَّوَّابُ الرَّحِيمُ ١٦٠ اِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَمَاتُوا وَهُمْ كُفَّارٌ
اُولٰئِكَ عَلَيْهِمْ لَعْنَةُ اللّٰهِ وَالْمَلٰئِكَةِ وَالنَّاسِ اَجْمَعِينَ ١٦١
خَالِدِينَ فِيهَا لَا يُخَفَّفُ عَنْهُمُ الْعَذَابُ وَلَا هُمْ يُنْظَرُونَ ١٦٢
وَاِلٰهُكُمْ اِلٰهٌ وَاحِدٌ لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ الرَّحْمٰنُ الرَّحِيمُ ١٦٣

154. Allah yolunda öldürülenlere "ölüler" demeyin. (Hayır, öyle değil!) Bilakis, onlar (Rabbleri katında) diridir. Fakat siz farkında değilsiniz.
155. Andolsun ki sizleri biraz korku ve açlıkla; mallardan, canlardan ve meyvelerden eksiltmekle imtihan edeceğiz. Sabredenleri müjdele!
156. Onlar ki başlarına bir musibet geldiğinde, "Şüphesiz ki biz Allah'a aitiz/Allah'tan geldik ve hiç şüphesiz yine O'na döneceğiz." derler.
157. Rabblerinden bir övgü/destek ve rahmet onların üzerinedir. Ve yine onlar hidayete erenlerin ta kendileridir.
158. Şüphesiz ki Safâ ve Merve, Allah'ın (sevdiği, yücelttiği ve kendisini hatırlatmasını istediği) şiarlarındandır. Kim hac ya da umre yaparsa bu iki tepe arasında (sa'y yaparak) gidip gelmesinde onun için bir sakınca yoktur. Kim de (kendi isteğine bağlı olarak) fazladan hayır işlerse şüphesiz ki Allah, (kullarına teşekkür eden ve yaptıklarının karşılığını fazlasıyla veren) Şâkir ve (her şeyi bilen) Alîm'dir.
159. Şüphesiz ki bizim indirdiğimiz apaçık delilleri ve hidayeti, insanlar için Kitap'ta açıkladıktan sonra gizleyenler (var ya!), bunlara Allah lanet etmektedir ve tüm lanet ediciler de lanet etmektedir.
Âlimler, Allah'ın (cc) yeryüzündeki şahitleridir. Tevhidi ilan edip açıklayacaklarına dair Allah'a (cc) söz vermişlerdir. (bk. 3/Âl-i İmrân, 18) Şahsi menfaatleri, toplum tarafından kabul görme isteği, kendilerine teklif edilen makam ve mevki nedeniyle hakkı gizleyip şahitlik vazifesini yerine getirmeyenler; Allah (cc) ve tüm lanet ediciler tarafından lanetlenmiştir. (bk. 3/Âl-i İmrân, 187-188; 7/A'râf, 169 ve 175-177)
160. Tevbe edenler, (hatasını) düzeltenler ve (yanlış yaptığını insanlara) açıklayanlar (bu lanetten) istisnadır. Onların tevbesini kabul edeceğim. Ve ben (tevbeye muvaffak kılan, tevbeleri çokça kabul eden) Et-Tevvâb ve (kullarına karşı merhametli) Er-Rahîm olanım.
161. Şüphesiz ki kâfir olan ve kâfir olarak can verenler (var ya!), Allah'ın, meleklerin ve tüm insanların laneti böylelerinin üzerinedir.
162. (Lanetin içinde) ebedî kalacaklardır. Onlardan azap hafifletilmeyecek ve onlara değer verilmeyecek/onların azabı ertelenmeyecektir.
163. Sizin ilahınız tek bir ilahtır. O'ndan başka (ibadeti hak eden) hiçbir ilah yoktur. O, (özünde merhamet sahibi olan) Er-Rahmân ve (rahmetini kullarına eriştiren) Er-Rahîm'dir.
Kur'ân'da "ilah" kavramı ve Kelime-i Tevhid'in açılımı için bk. 21/ Enbiyâ, 25

اِنَّ فٖى خَلْقِ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ وَاخْتِلَافِ الَّيْلِ وَالنَّهَارِ
وَالْفُلْكِ الَّتٖى تَجْرٖى فِى الْبَحْرِ بِمَا يَنْفَعُ النَّاسَ وَمَٓا اَنْزَلَ
اللّٰهُ مِنَ السَّمَٓاءِ مِنْ مَٓاءٍ فَاَحْيَا بِهِ الْاَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا
وَبَثَّ فٖيهَا مِنْ كُلِّ دَٓابَّةٍۖ وَتَصْرٖيفِ الرِّيَاحِ وَالسَّحَابِ
الْمُسَخَّرِ بَيْنَ السَّمَٓاءِ وَالْاَرْضِ لَاٰيَاتٍ لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ﴿١٦٤﴾
وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَتَّخِذُ مِنْ دُونِ اللّٰهِ اَنْدَادًا يُحِبُّونَهُمْ
كَحُبِّ اللّٰهِۜ وَالَّذٖينَ اٰمَنُٓوا اَشَدُّ حُبًّا لِلّٰهِۜ وَلَوْ يَرَى الَّذٖينَ ظَلَمُٓوا اِذْ يَرَوْنَ
الْعَذَابَۙ اَنَّ الْقُوَّةَ لِلّٰهِ جَمٖيعًاۙ وَاَنَّ اللّٰهَ شَدٖيدُ الْعَذَابِ ﴿١٦٥﴾
اِذْ تَبَرَّاَ الَّذٖينَ اتُّبِعُوا مِنَ الَّذٖينَ اتَّبَعُوا وَرَاَوُا الْعَذَابَ
وَتَقَطَّعَتْ بِهِمُ الْاَسْبَابُ ﴿١٦٦﴾ وَقَالَ الَّذٖينَ اتَّبَعُوا لَوْ اَنَّ
لَنَا كَرَّةً فَنَتَبَرَّاَ مِنْهُمْ كَمَا تَبَرَّؤُ۫ا مِنَّاۜ كَذٰلِكَ يُرٖيهِمُ اللّٰهُ
اَعْمَالَهُمْ حَسَرَاتٍ عَلَيْهِمْۜ وَمَا هُمْ بِخَارِجٖينَ مِنَ النَّارِ ﴿١٦٧﴾
يَٓا اَيُّهَا النَّاسُ كُلُوا مِمَّا فِى الْاَرْضِ حَلَالًا طَيِّبًاۘ وَلَا تَتَّبِعُوا
خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِۜ اِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُبٖينٌ ﴿١٦٨﴾ اِنَّمَا يَأْمُرُكُمْ
بِالسُّٓوءِ وَالْفَحْشَٓاءِ وَاَنْ تَقُولُوا عَلَى اللّٰهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿١٦٩﴾

164. Şüphesiz ki göklerin ve yerin yaratılmasında, gece ve gündüzün peşi sıra yer değiştirmesinde, insanlara fayda sağlayarak denizde yüzen gemilerde, Allah'ın gökyüzünden indirdiği ve ölümünden sonra yeryüzünü kendisiyle canlandırdığı suda, orada yaydığı farklı türdeki her bir canlıda, rüzgârların çevrilip yönlendirilmesinde, gök ile yer arasında emre amade kılınmış olan bulutlarda akledenler için (üzerinde düşünülerek bunları yapanın/yaratanın tek ilah olduğu ve kulluğun yalnızca O'na yapılması gerektiğine dair) deliller vardır.

163 ve 164. ayetler tevhidin en açık delillerindendir. Tüm âlemleri yoktan var eden, düzenleyen, aralarında bir uyum ve ahenk kılan kim ise insanların ibadet etmesi, boyun eğmesi, teslim olması ve yasalarına göre hayatlarına yön vermesi gereken hak ilah da odur.

165. (Tüm bu gerçekleri bilmelerine rağmen) insanlardan öylesi vardır ki Allah'ın dışında birtakım varlıkları Allah'a denkler/ortaklar edinir de onları Allah'ı sever gibi severler. İman edenlerin Allah'a olan sevgisi ise çok daha kuvvetlidir. O zalim olanlar azabı gördüklerinde kuvvetin tamamının Allah'a ait olduğunu ve Allah'ın çetin bir azap sahibi olduğunu anlayacaklardır.

Herhangi bir varlığı Allah'ı (cc) sever gibi ya da Allah'tan (cc) daha fazla sevmek, affedilmez günahlardan olan şirkin kısımlarındandır. Kıyamet Günü müşriklerin yaşayacağı pişmanlıkların başında salih insanları, onların ruhaniyetini ve onları temsil eden put/türbe/kabir gibi şeyleri sevgide, korkuda, fayda bekleme ve zararı defetmede Allah'a (cc) denk tutmak gelir. (bk. 26/Şuarâ, 96-98; 71/Nûh, 23)

166. Kendisine tabi olunan (dinî ve siyasi liderler) tabi olanlardan teberrî edip uzaklaştıklarında ve azabı gördüklerinde aralarındaki (dostluk, akrabalık, ticari, dinî tüm) bağlar kopmuş olacaktır.

167. Tabi olanlar diyecekler ki: "Keşke bir fırsatımız olsa da onların bizden teberrî edip uzaklaştığı gibi biz de onlardan teberrî edip uzaklaşabilsek." Allah bunun gibi pişmanlık vesilesi olan amellerini onlara gösterecektir. Ve onlar ateşten çıkacak da değillerdir!

Tebaanın liderlerinden, liderlerin tebaadan teberrî edip uzaklaşması, lanetleşmesi ve birbirlerini suçlaması kıyametin ibretlik sahnelerindendir. (bk. 7/A'râf, 38; 14/İbrâhîm, 21; 33/Ahzâb, 67-68; 34/Sebe', 31-33)

Bu sahnenin yaşanmaması için her insanın dinini güzel bir şekilde öğrenmesi, tabi olduğu ve itaat ettiği dinî ve siyasi liderleri vahyin ölçülerine göre değerlendirmesi gerekir.

168. Ey insanlar! Yeryüzündeki helal ve temiz olan yiyeceklerden yiyin. Şeytanın adımlarına uymayın. Çünkü o sizin apaçık düşmanınızdır.

169. (Şeytan) size ancak kötülüğü, fuhşiyatı ve Allah hakkında bilginiz olmayan şeyleri söylemenizi emreder.

وَاِذَا ق۪يلَ لَهُمُ اتَّبِعُوا مَٓا اَنْزَلَ اللّٰهُ قَالُوا بَلْ نَتَّبِعُ مَٓا اَلْفَيْنَا
عَلَيْهِ اٰبَٓاءَنَاۜ اَوَلَوْ كَانَ اٰبَٓاؤُ۬هُمْ لَا يَعْقِلُونَ شَيْـًٔا
وَلَا يَهْتَدُونَ ﴿١٧٠﴾ وَمَثَلُ الَّذ۪ينَ كَفَرُوا كَمَثَلِ الَّذ۪ي
يَنْعِقُ بِمَا لَا يَسْمَعُ اِلَّا دُعَٓاءً وَنِدَٓاءًۜ صُمٌّ بُكْمٌ عُمْيٌ فَهُمْ
لَا يَعْقِلُونَ ﴿١٧١﴾ يَٓا اَيُّهَا الَّذ۪ينَ اٰمَنُوا كُلُوا مِنْ طَيِّبَاتِ
مَا رَزَقْنَاكُمْ وَاشْكُرُوا لِلّٰهِ اِنْ كُنْتُمْ اِيَّاهُ تَعْبُدُونَ ﴿١٧٢﴾
اِنَّمَا حَرَّمَ عَلَيْكُمُ الْمَيْتَةَ وَالدَّمَ وَلَحْمَ الْخِنْز۪يرِ
وَمَٓا اُهِلَّ بِه۪ لِغَيْرِ اللّٰهِۚ فَمَنِ اضْطُرَّ غَيْرَ بَاغٍ وَلَا عَادٍ فَلَٓا اِثْمَ
عَلَيْهِۜ اِنَّ اللّٰهَ غَفُورٌ رَح۪يمٌ ﴿١٧٣﴾ اِنَّ الَّذ۪ينَ يَكْتُمُونَ مَٓا اَنْزَلَ
اللّٰهُ مِنَ الْكِتَابِ وَيَشْتَرُونَ بِه۪ ثَمَنًا قَل۪يلًاۙ اُو۬لٰٓئِكَ
مَا يَأْكُلُونَ ف۪ي بُطُونِهِمْ اِلَّا النَّارَ وَلَا يُكَلِّمُهُمُ اللّٰهُ يَوْمَ
الْقِيٰمَةِ وَلَا يُزَكّ۪يهِمْۚ وَلَهُمْ عَذَابٌ اَل۪يمٌ ﴿١٧٤﴾ اُو۬لٰٓئِكَ الَّذ۪ينَ
اشْتَرَوُا الضَّلَالَةَ بِالْهُدٰى وَالْعَذَابَ بِالْمَغْفِرَةِۚ فَمَٓا اَصْبَرَهُمْ
عَلَى النَّارِ ﴿١٧٥﴾ ذٰلِكَ بِاَنَّ اللّٰهَ نَزَّلَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّۜ
وَاِنَّ الَّذ۪ينَ اخْتَلَفُوا فِي الْكِتَابِ لَف۪ي شِقَاقٍ بَع۪يدٍ ﴿١٧٦﴾

170. Onlara, "Allah'ın indirdiğine uyun." denildiğinde, "(Hayır,) bilakis biz, babalarımızı üzerine bulduğumuz (ve alıştığımız âdetlerimize) uyarız." derler. Babaları hiçbir şey akletmemiş ve doğru yolu bulamamış olsalar bile mi (onların yoluna uyacaklar)?

171. O kâfirler (ile onları İslam'a çağıran davetçinin) misali, bağırış çağırış işiten fakat hiçbir şey anlamayan hayvana seslenen (çobanın) misali gibidir. Sağır, dilsiz ve körlerdir. Onlar (bu özelliklerinden dolayı) akletmezler.

172. Ey iman edenler! Size rızık olarak verdiğimiz temiz yiyeceklerden yiyin. Şayet yalnızca O'na kulluk ediyorsanız (bir tek) Allah'a şükredin.

168. ayette genel olarak insanlığa, 172. ayette de özel olarak müminlere, Mu'minûn Suresi'nin 51. ayetinde ise resûllere temiz olan yiyeceklerden yemeleri emredilmiştir. Çünkü ilmî gelişmeler göstermiştir ki yiyeceklerin insan karakteri üzerinde ciddi bir etkisi vardır. Buna binaen, temiz ve helal yiyeceklerle beslenenler, İslami şahsiyet ve güzel ahlak sahibi; haram olan ve temiz olmayan zararlı yiyeceklerle beslenenler de gayri İslami bir karakter ve ahlak sahibi olurlar. Ayrıca Allah Resûlü (sav) haramla beslenenlerin dualarının kabul olmayacağını belirtmiştir. (bk. Müslim, 1015)

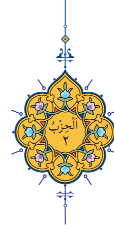
173. (Allah) size ancak leş, kan, domuz eti ve Allah'tan başkası adına kesilen hayvanları haram kılmıştır. Kim de zorda kalırsa haddi aşmaksızın ve taşkınlık yapmaksızın (haram kılınanlardan yemesinde) ona bir günah yoktur. Şüphesiz ki Allah, (günahları bağışlayan, örten ve günahların kötü akıbetinden kulu koruyan) Ğafûr ve (kullarına karşı merhametli olan) Rahîm'dir.

174. Şüphesiz ki Allah'ın Kitap'ta indirdiği hakikatleri gizleyip basit bir kazanç karşılığında o hakikatleri satanlar, karınlarına sadece ateş doldurmaktalardır. Kıyamet Günü'nde Allah onlarla konuşmayacak, onları arındırmayacaktır ve onlar için can yakıcı bir azap vardır.

175. Bunlar hidayeti sapıklıkla, mağfireti azapla değiştirenlerdir. Ateşe karşı ne kadar da sabırlılar/dayanıklılar!

176. Bu (azabı tadacak olmalarının sebebi), Allah'ın Kitab'ı hak olarak indirmiş olması, (onların da Kitap'ta ihtilaf ve ayrılığa düşmesidir). Ve şüphesiz ki Kitap'ta anlaşmazlığa düşenler, (bir araya toplanmaları ve hakka dönmeleri zor olan) uzak bir ayrılık içindelerdir.

لَيْسَ الْبِرَّ اَنْ تُوَلُّوا وُجُوهَكُمْ قِبَلَ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ
وَلٰكِنَّ الْبِرَّ مَنْ اٰمَنَ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ وَالْمَلٰٓئِكَةِ
وَالْكِتَابِ وَالنَّبِيِّنَۚ وَاٰتَى الْمَالَ عَلٰى حُبِّه۪ ذَوِي الْقُرْبٰى
وَالْيَتَامٰى وَالْمَسَاك۪ينَ وَابْنَ السَّب۪يلِ وَالسَّٓائِل۪ينَ
وَفِي الرِّقَابِۚ وَاَقَامَ الصَّلٰوةَ وَاٰتَى الزَّكٰوةَۚ وَالْمُوفُونَ بِعَهْدِهِمْ
اِذَا عَاهَدُواۚ وَالصَّابِر۪ينَ فِي الْبَأْسَٓاءِ وَالضَّرَّٓاءِ وَح۪ينَ الْبَأْسِۜ اُو۬لٰٓئِكَ
الَّذ۪ينَ صَدَقُواۜ وَاُو۬لٰٓئِكَ هُمُ الْمُتَّقُونَ ﴿١٧٧﴾ يَٓا اَيُّهَا الَّذ۪ينَ اٰمَنُوا
كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِصَاصُ فِي الْقَتْلٰىۜ اَلْحُرُّ بِالْحُرِّ وَالْعَبْدُ بِالْعَبْدِ
وَالْاُنْثٰى بِالْاُنْثٰىۜ فَمَنْ عُفِيَ لَهُ مِنْ اَخ۪يهِ شَيْءٌ فَاتِّبَاعٌ بِالْمَعْرُوفِ
وَاَدَٓاءٌ اِلَيْهِ بِاِحْسَانٍۜ ذٰلِكَ تَخْف۪يفٌ مِنْ رَبِّكُمْ وَرَحْمَةٌۜ
فَمَنِ اعْتَدٰى بَعْدَ ذٰلِكَ فَلَهُ عَذَابٌ اَل۪يمٌ ﴿١٧٨﴾ وَلَكُمْ فِي الْقِصَاصِ
حَيٰوةٌ يَٓا اُو۬لِي الْاَلْبَابِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴿١٧٩﴾ كُتِبَ عَلَيْكُمْ
اِذَا حَضَرَ اَحَدَكُمُ الْمَوْتُ اِنْ تَرَكَ خَيْرًاۚ اَلْوَصِيَّةُ لِلْوَالِدَيْنِ
وَالْاَقْرَب۪ينَ بِالْمَعْرُوفِۚ حَقًّا عَلَى الْمُتَّق۪ينَۜ ﴿١٨٠﴾ فَمَنْ بَدَّلَهُ بَعْدَ
مَا سَمِعَهُ فَاِنَّمَٓا اِثْمُهُ عَلَى الَّذ۪ينَ يُبَدِّلُونَهُۜ اِنَّ اللّٰهَ سَم۪يعٌ عَل۪يمٌۜ ﴿١٨١﴾

177. İyilik, yüzünüzü doğu ya da batı cihetine dönmeniz değildir. (Gerçek anlamda) iyilik; Allah'a, Ahiret Günü'ne, meleklere, Kitab'a ve nebilere iman edenlerin; sevmesine rağmen malı yakın akrabaya, yetimlere, yoksullara, yolda kalmışa, dilenenlere ve kölelere verenlerin; namazı kılıp zekâtı verenlerin; söz verdiklerinde sözlerine bağlı kalanların; fakirlik, hastalık ve savaş zamanında sabredenlerin yaptığıdır. İşte onlar sadık olanlardır. Onlar takva sahiplerinin ta kendileridir.

178. Ey iman edenler! Öldürme vakaları için size kısas hükmü farz kılındı. Hür olana karşılık hür, köleye karşılık köle, kadına karşılık kadın (olmak üzere kısası yapın). Fakat kime de kardeşi tarafından (kısastan vazgeçilerek) bir şey bağışlanırsa artık (maktul yakınları diyeti) örfe uygun istesin. (Katil de) iyilikle ödesin. Bu, Rabbiniz tarafından (sizin için) bir hafifletme ve rahmettir. Kim de bundan sonra haddi aşacak olursa onun için can yakıcı bir azap vardır.

179. Sizin için kısasta hayat vardır, ey akıl sahipleri! Umulur ki sakınıp korkarsınız.

180. Sizden birine ölüm yaklaşır ve geriye bırakacağı bir malı/serveti olursa ebeveyne ve yakın akrabaya örfe uygun/münasip bir vasiyet bırakması farz kılındı. Bu, takva sahipleri üzerine bir haktır.

181. Kim de onu (vasiyeti) işittikten sonra değiştirirse bunun günahı, ancak değiştirenleredir. Şüphesiz ki Allah, (işiten ve dualara icabet eden) Semî' ve (her şeyi bilen) Alîm'dir.

فَمَنْ خَافَ مِنْ مُوصٍ جَنَفًا اَوْ اِثْمًا فَاَصْلَحَ بَيْنَهُمْ
فَلَٓا اِثْمَ عَلَيْهِۜ اِنَّ اللّٰهَ غَفُورٌ رَح۪يمٌ ﴿١٨٢﴾ يَٓا اَيُّهَا الَّذ۪ينَ
اٰمَنُوا كُتِبَ عَلَيْكُمُ الصِّيَامُ كَمَا كُتِبَ عَلَى الَّذ۪ينَ
مِنْ قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَۙ ﴿١٨٣﴾ اَيَّامًا مَعْدُودَاتٍۜ
فَمَنْ كَانَ مِنْكُمْ مَر۪يضًا اَوْ عَلٰى سَفَرٍ فَعِدَّةٌ
مِنْ اَيَّامٍ اُخَرَۜ وَعَلَى الَّذ۪ينَ يُط۪يقُونَهُ فِدْيَةٌ طَعَامُ مِسْك۪ينٍۜ
فَمَنْ تَطَوَّعَ خَيْرًا فَهُوَ خَيْرٌ لَهُۜ وَاَنْ تَصُومُوا خَيْرٌ
لَكُمْ اِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿١٨٤﴾ شَهْرُ رَمَضَانَ الَّذ۪ٓي
اُنْزِلَ ف۪يهِ الْقُرْاٰنُ هُدًى لِلنَّاسِ وَبَيِّنَاتٍ مِنَ الْهُدٰى
وَالْفُرْقَانِۚ فَمَنْ شَهِدَ مِنْكُمُ الشَّهْرَ فَلْيَصُمْهُۜ
وَمَنْ كَانَ مَر۪يضًا اَوْ عَلٰى سَفَرٍ فَعِدَّةٌ مِنْ اَيَّامٍ اُخَرَۜ يُر۪يدُ اللّٰهُ
بِكُمُ الْيُسْرَ وَلَا يُر۪يدُ بِكُمُ الْعُسْرَۘ وَلِتُكْمِلُوا الْعِدَّةَ
وَلِتُكَبِّرُوا اللّٰهَ عَلٰى مَا هَدٰيكُمْ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿١٨٥﴾
وَاِذَا سَاَلَكَ عِبَاد۪ي عَنّ۪ي فَاِنّ۪ي قَر۪يبٌۜ اُج۪يبُ دَعْوَةَ الدَّاعِ
اِذَا دَعَانِۙ فَلْيَسْتَج۪يبُوا ل۪ي وَلْيُؤْمِنُوا ب۪ي لَعَلَّهُمْ يَرْشُدُونَ ﴿١٨٦﴾

182. Kim de vasiyet edenin zulmünden veya günaha girmesinden çekinirse tarafların aralarını düzeltmesinde bir günah yoktur. Şüphesiz ki Allah, (günahları bağışlayan, örten ve günahların kötü akıbetinden kulu koruyan) Ğafûr ve (kullarına karşı merhametli olan) Rahîm'dir.

183. Ey iman edenler! Sizden öncekilere oruç farz kılındığı gibi size de farz kılındı. Umulur ki sakınıp korunursunuz.

184. (Oruç) sayılı günlerde (size farz kılındı). Sizden her kim hasta ya da yolculukta olur (ve oruç tutmazsa) onun yerine başka bir günde (oruç tutsun). (Normal şartlarda) güç yetirdiği hâlde (yakalandığı bir hastalık, hamilelik, yaşlılık gibi sebeplerle oruç tutamayanlar) her güne karşılık bir yoksul doyursunlar. Kim de (kendi isteğine bağlı olarak) fazladan hayır işlerse bu onun için daha hayırlıdır. Şayet bilirseniz oruç tutmanız sizin için daha hayırlıdır.

185. Ramazan ayı! O ay ki insanlara yol gösteren, hidayet ve furkândan apaçık delilller barındıran Kur'ân, o ayda indirilmiştir. Sizden o aya yetişen oruç tutsun. Sizden her kim hasta ya da yolcu olursa (oruç tutmadığı günlere karşılık) başka günlerde (oruç tutsun). Allah sizin için kolaylık diler, zorluk dilemez. (Bu kolaylaştırma) sayılı günleri tamamlamanız ve sizi hidayet etmesinden ötürü Allah'ı yüceltip/en büyük olarak bilmeniz ve şükretmeniz içindir.

186. Kullarım sana benden soracak olurlarsa şüphesiz ki ben onlara yakınım. Dua edenin duasına icabet ederim. (Öyleyse) onlar da benim davetime icabet etsinler ve bana iman etsinler ki (akıl, doğruluk ve olgunluk sahibi olan) rüşd ehlinden olsunlar.

Kur'ân'da "Sana sorarlarsa..." diye başlayan birçok ayet vardır. Tüm bu ayetlerde cevap kısmı "De ki..." diyerek başlar. Tek istisnası bu ayettir. Allah (cc) bu ayette kendisini kullarına tanıtırken "De ki" lafzının dahi kendisi ile kulları arasına girmesine razı olmamıştır. Affedilmez bir günah olan şirkin kısımlarından biri de Allah'tan (cc) başkasına dua etmek ve darda kalındığında ölü, diri ya da türbelerden medet ummaktır. Bu şirkin en belirgin sebeplerinden biri, Allah'ı (cc) uzak görmek ve O'na (cc) yakınlaşmak için aracıya ihtiyaç olduğuna inanmaktır. Allah (cc) bu ayette şirk mantığını çürütmüş ve kullarına yakın olduğunu, dua edenlere doğrudan icabet edeceğini belirtmiştir. (Şirk mantığı ve çürütülmesine dair bk. 4/Nisâ, 48; 5/Mâide, 35; 6/En'âm, 136; 10/Yûnus, 18; 34/Sebe', 22-23)

أُحِلَّ لَكُمْ لَيْلَةَ الصِّيَامِ الرَّفَثُ اِلٰى نِسَٓائِكُمْ هُنَّ لِبَاسٌ
لَكُمْ وَاَنْتُمْ لِبَاسٌ لَهُنَّ عَلِمَ اللّٰهُ اَنَّكُمْ كُنْتُمْ
تَخْتَانُونَ اَنْفُسَكُمْ فَتَابَ عَلَيْكُمْ وَعَفَا عَنْكُمْ فَالْـٰٔنَ
بَاشِرُوهُنَّ وَابْتَغُوا مَا كَتَبَ اللّٰهُ لَكُمْ وَكُلُوا وَاشْرَبُوا
حَتّٰى يَتَبَيَّنَ لَكُمُ الْخَيْطُ الْاَبْيَضُ مِنَ الْخَيْطِ الْاَسْوَدِ
مِنَ الْفَجْرِ ثُمَّ اَتِمُّوا الصِّيَامَ اِلَى الَّيْلِ وَلَا تُبَاشِرُوهُنَّ وَاَنْتُمْ
عَاكِفُونَ فِي الْمَسَاجِدِ تِلْكَ حُدُودُ اللّٰهِ فَلَا تَقْرَبُوهَا
كَذٰلِكَ يُبَيِّنُ اللّٰهُ اٰيَاتِهِ لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ ﴿١٨٧﴾
وَلَا تَأْكُلُٓوا اَمْوَالَكُمْ بَيْنَكُمْ بِالْبَاطِلِ وَتُدْلُوا بِهَٓا
اِلَى الْحُكَّامِ لِتَأْكُلُوا فَرِيقًا مِنْ اَمْوَالِ النَّاسِ بِالْاِثْمِ
وَاَنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿١٨٨﴾ يَسْـَٔلُونَكَ عَنِ الْاَهِلَّةِ قُلْ هِيَ مَوَاقِيتُ
لِلنَّاسِ وَالْحَجِّ وَلَيْسَ الْبِرُّ بِاَنْ تَأْتُوا الْبُيُوتَ مِنْ ظُهُورِهَا
وَلٰكِنَّ الْبِرَّ مَنِ اتَّقٰى وَأْتُوا الْبُيُوتَ مِنْ اَبْوَابِهَا وَاتَّقُوا
اللّٰهَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿١٨٩﴾ وَقَاتِلُوا فِي سَبِيلِ اللّٰهِ الَّذِينَ
يُقَاتِلُونَكُمْ وَلَا تَعْتَدُوا اِنَّ اللّٰهَ لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِينَ ﴿١٩٠﴾

187. Oruç gecesi kadınlarınızla beraber olmak size helal kılındı. Onlar sizin için bir örtü, siz de onlar için bir örtüsünüz. Allah sizin nefislerinize ihanet etmekte olduğunuzu bildi. Tevbelerinizi kabul edip sizleri affetti. Şimdi onlarla beraber olun ve Allah'ın sizin için (takdir edip) yazdığını isteyin. Fecr vakti, beyaz iplik siyah iplikten ayrılıncaya (ufukta ikinci fecir olan fecr-i sadık belirinceye) dek yiyip için. Sonra orucu geceye tamamlayın. Mescidlerde itikafta bulunduğunuz sırada eşlerinizle beraber olmayın. Bu, Allah'ın sınırlarıdır. (Allah'ın sınırlarına) yaklaşmayın. İnsanlar sakınıp korunsunlar diye Allah ayetlerini böylece açıklar.

188. Kendi aranızda birbirinizin malını (İslam'ın yasakladığı rüşvet, faiz, gasp, aldatma gibi) batıl yollarla yemeyin. (Yanlış olduğunu) bile bile, yöneticilere rüşvet vererek insanlara ait olan mallardan bir kısmını günah ile yemeyin.

189. Sana (Ay'ın hâllerinden olan) hilalleri soruyorlar. De ki: "O, insanlar ve hac ibadeti için zaman belirleyen bir araçtır. İyilik, evlere arkadan girmeniz değil, gerçek iyilik takva sahibi olmaktır. Evlere kapısından giriniz. Allah'tan korkup sakının ki kurtuluşa eresiniz."

Müşrikler ihrama girdikleri zaman evlerine kapısından girmez, arka tarafta açtıkları bir gedikten eve girerlerdi. Böylece daha fazla hayır yaptıklarına ve Allah'a (cc) yakınlaştıklarına inanırlardı. (bk. Buhari, 4512; Müslim, 3026; Berâ ibni'l Âzib'den) Ayet göstermiştir ki bir fiilin ibadet olup sahibini Allah'a (cc) yakınlaştırması için, Kur'ân veya Sünnette yer alması gerekir. Hevaya uyarak uydurulan, toplum tarafından kabul gören ve bidat-i hasene denilerek meşrulaştırılmaya çalışılan şeyler, takva olmadığı gibi sahibini de Allah'a (cc) yakınlaştırmaz. Allah'a (cc) yakınlaşma ve takvanın en etkili yolu, Allah'ın (cc) indirdiği ve Resûl'ün (sav) pratiğe döktüğü dinle yetinmektir. (bk. 18/Kehf, 110)

190. Sizinle savaşanlara karşı Allah yolunda savaşın. Haddi aşmayın. (Çünkü) Allah, haddi aşanları sevmez.

İslam'ın savaş anlayışını beşerî savaşlardan ayıran iki temel özellik vardır:

a. İslami savaş; Allah (cc) yolunda olan, meşruiyetini Allah'tan (cc) alan, gayesi Allah'ın (cc) dinini hakim kılmak olan bir savaştır.

b. İslami savaş, "Savaşta her şey mübahtır." kaidesini kabul etmez. İslam; çocukları, savaşa katılmayan kadın ve yaşlıları öldürmek ve savaşın maslahatı olmaksızın doğaya zarar vermek gibi davranışları haddi aşmak ve bozgunculuk olarak kabul eder. (bk. Müslim, 1731, 1744; Buhari, 3014; Muvatta, 1292)

وَاقْتُلُوهُمْ حَيْثُ ثَقِفْتُمُوهُمْ وَاَخْرِجُوهُمْ مِنْ حَيْثُ اَخْرَجُوكُمْ
وَالْفِتْنَةُ اَشَدُّ مِنَ الْقَتْلِ وَلَا تُقَاتِلُوهُمْ عِنْدَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ حَتّٰى
يُقَاتِلُوكُمْ ف۪يهِ فَاِنْ قَاتَلُوكُمْ فَاقْتُلُوهُمْ كَذٰلِكَ جَزَٓاءُ الْكَافِر۪ينَ ﴿١٩١﴾
فَاِنِ انْتَهَوْا فَاِنَّ اللّٰهَ غَفُورٌ رَح۪يمٌ ﴿١٩٢﴾ وَقَاتِلُوهُمْ حَتّٰى لَا تَكُونَ فِتْنَةٌ
وَيَكُونَ الدّ۪ينُ لِلّٰهِ فَاِنِ انْتَهَوْا فَلَا عُدْوَانَ اِلَّا عَلَى الظَّالِم۪ينَ ﴿١٩٣﴾ اَلشَّهْرُ
الْحَرَامُ بِالشَّهْرِ الْحَرَامِ وَالْحُرُمَاتُ قِصَاصٌ فَمَنِ اعْتَدٰى عَلَيْكُمْ
فَاعْتَدُوا عَلَيْهِ بِمِثْلِ مَا اعْتَدٰى عَلَيْكُمْ وَاتَّقُوا اللّٰهَ وَاعْلَمُٓوا اَنَّ اللّٰهَ
مَعَ الْمُتَّق۪ينَ ﴿١٩٤﴾ وَاَنْفِقُوا ف۪ي سَب۪يلِ اللّٰهِ وَلَا تُلْقُوا بِاَيْد۪يكُمْ اِلَى التَّهْلُكَةِ
وَاَحْسِنُوا اِنَّ اللّٰهَ يُحِبُّ الْمُحْسِن۪ينَ ﴿١٩٥﴾ وَاَتِمُّوا الْحَجَّ وَالْعُمْرَةَ لِلّٰهِ
فَاِنْ اُحْصِرْتُمْ فَمَا اسْتَيْسَرَ مِنَ الْهَدْيِ وَلَا تَحْلِقُوا رُؤُ۫سَكُمْ حَتّٰى
يَبْلُغَ الْهَدْيُ مَحِلَّهُ فَمَنْ كَانَ مِنْكُمْ مَر۪يضًا اَوْ بِه۪ٓ اَذًى مِنْ رَاْسِه۪ فَفِدْيَةٌ
مِنْ صِيَامٍ اَوْ صَدَقَةٍ اَوْ نُسُكٍ فَاِذَٓا اَمِنْتُمْ فَمَنْ تَمَتَّعَ بِالْعُمْرَةِ اِلَى الْحَجِّ
فَمَا اسْتَيْسَرَ مِنَ الْهَدْيِ فَمَنْ لَمْ يَجِدْ فَصِيَامُ ثَلٰثَةِ اَيَّامٍ فِي الْحَجِّ
وَسَبْعَةٍ اِذَا رَجَعْتُمْ تِلْكَ عَشَرَةٌ كَامِلَةٌ ذٰلِكَ لِمَنْ لَمْ يَكُنْ اَهْلُهُ حَاضِرِي
الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَاتَّقُوا اللّٰهَ وَاعْلَمُٓوا اَنَّ اللّٰهَ شَد۪يدُ الْعِقَابِ ﴿١٩٦﴾

191. Onları bulduğunuz yerde öldürün. Sizi (yurtlarınızdan) çıkardıkları gibi onları yurtlarından çıkarın. Fitne/Şirk, öldürmekten daha beterdir. Sizinle orada savaşmadıkları sürece Mescid-i Haram'ın yanında onlarla savaşmayın. Şayet sizinle savaşırlarsa siz de onlarla savaşın. Kâfirlerin cezası işte böyledir.

192. Şayet yaptıklarına son verirlerse şüphesiz ki Allah, (günahları bağışlayan, örten ve günahların kötü akıbetinden kulu koruyan) Ğafûr ve (kullarına karşı merhametli olan) Rahîm'dir.

193. Fitne/Şirk sonlanıncaya ve din/otorite Allah'a ait oluncaya dek onlarla savaşın. Yaptıklarına son verirlerse zalimlerden başkasına düşmanlık yoktur.

194. Haram ay, haram aya karşılıktır. (Gözetilmesi gereken) hürmetler/haklar/dokunulmazlıklar da karşılıklıdır. Kim size karşı haddini aşar da saldırırsa siz de ona saldırarak misliyle karşılık verin. Allah'tan korkup sakının. Ve bilin ki Allah, takva sahipleriyle beraberdir.

195. Allah yolunda infak edin ve (İslami mücadeleden geri kalmak suretiyle) kendi ellerinizle kendinizi tehlikeye atmayın. Kulluğunuzu en güzel şekilde yerine getirin. Çünkü Allah muhsinleri/kulluğunu en güzel şekilde yapmaya çalışanları sever.

Eslem Ebî İmrân'dan (rh) şöyle rivayet edilmiştir:

" 'Bizler fetih için İstanbul'daydık. Komutan olarak Mısırlıların başında Ukbe ibni Âmir (ra), Şamlıların başında ise Fedâle ibni Ubeyd (ra) vardı.

Şehirden Rumların oluşturduğu büyük bir ordu çıktı. Biz Müslimler de onların karşısına büyük bir orduyla çıktık.

Derken Müslimlerden bir adam, Rumların safına daldı. İnsanlar bağırmaya başladılar ve dediler ki: 'Subhanallah! Bu genç kendi eliyle kendisini tehlikeye atıyor.'

Ebû Eyyûb El-Ensârî (ra) dedi ki: 'Siz ayeti böyle bir yoruma tevil ediyorsunuz. Ancak bu ayet biz Ensâr topluluğu hakkında inmiştir. Allah (cc) dinini izzetli kılıp, İslam'ın yardımcıları çoğalınca biz, Allah Resûlü'nün (sav) haberi olmadığı hâlde dedik ki: 'Bizim mallarımız zayi oldu. Mallarımızın başına geçsek de onları ıslah etsek.' Bunun üzerine Allah (cc) bu ayeti indirdi. Bizim bu düşüncemizin doğru olmadığını belirtti. Asıl tehlike, mallarımızın başında oturmak ve onları ıslah etmeye çalışmak istememizdir. Allah (cc) bize savaşmayı emretmiştir.'

Ebû Eyyûb çarpışmaya aralıksız devam etti ve orada defnedildi. (Ebu Davud, 2512; Tirmizi, 2972)

196. Hac ve umreyi Allah için tamamlayın. (Hac veya umre vazifesini tamamlamaktan herhangi bir özür nedeniyle) alıkonursanız kolayınıza gelen bir kurban (gönderin). Kurban yerine ulaşıncaya kadar tıraş olmayın. Sizden kim hasta ya da başında (ona eza veren) bir şikâyeti olursa fidye olarak oruç tutması, sadaka vermesi veya kurban kesmesi gerekir. (Engeller kalkıp) emniyete kavuştuğunuz zaman, kim hac zamanına kadar umreden faydalanmak isterse kolayına gelen bir kurban (kessin). (Kurbanı) bulamayan da üç günü hacda, yedi günü de döndükten sonra olmak üzere tamı tamına on gün oruç tutsun. Bu (fidye), ailesi Mescid-i Haram (mıntıkasında) oturmayanlar içindir. Allah'tan korkup sakının ve bilin ki Allah, cezası çetin olandır.

اَلْحَجُّ اَشْهُرٌ مَعْلُومَاتٌۚ فَمَنْ فَرَضَ فِيهِنَّ الْحَجَّ
فَلَا رَفَثَ وَلَا فُسُوقَ وَلَا جِدَالَ فِي الْحَجِّۜ وَمَا تَفْعَلُوا
مِنْ خَيْرٍ يَعْلَمْهُ اللّٰهُۜ وَتَزَوَّدُوا فَاِنَّ خَيْرَ الزَّادِ التَّقْوٰىۘ
وَاتَّقُونِ يَٓا اُو۬لِي الْاَلْبَابِ ﴿١٩٧﴾ لَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ
اَنْ تَبْتَغُوا فَضْلًا مِنْ رَبِّكُمْۜ فَاِذَٓا اَفَضْتُمْ
مِنْ عَرَفَاتٍ فَاذْكُرُوا اللّٰهَ عِنْدَ الْمَشْعَرِ الْحَرَامِۖ
وَاذْكُرُوهُ كَمَا هَدٰيكُمْۚ وَاِنْ كُنْتُمْ مِنْ قَبْلِهٖ
لَمِنَ الضَّٓالّ۪ينَ ﴿١٩٨﴾ ثُمَّ اَف۪يضُوا مِنْ حَيْثُ اَفَاضَ
النَّاسُ وَاسْتَغْفِرُوا اللّٰهَۜ اِنَّ اللّٰهَ غَفُورٌ رَح۪يمٌ ﴿١٩٩﴾
فَاِذَا قَضَيْتُمْ مَنَاسِكَكُمْ فَاذْكُرُوا اللّٰهَ كَذِكْرِكُمْ
اٰبَٓاءَكُمْ اَوْ اَشَدَّ ذِكْرًاۜ فَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَقُولُ
رَبَّنَٓا اٰتِنَا فِي الدُّنْيَا وَمَا لَهُ فِي الْاٰخِرَةِ مِنْ خَلَاقٍ ﴿٢٠٠﴾
وَمِنْهُمْ مَنْ يَقُولُ رَبَّنَٓا اٰتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً
وَفِي الْاٰخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ ﴿٢٠١﴾ اُو۬لٰٓئِكَ
لَهُمْ نَص۪يبٌ مِمَّا كَسَبُواۜ وَاللّٰهُ سَر۪يعُ الْحِسَابِ ﴿٢٠٢﴾

197. Hac, bilinen aylardadır. (Bilin ki) kim bu aylarda haccederse cinsel münasebet, fısk ve tartışmak hacda yoktur/olmamalıdır. Ne hayır işlerseniz Allah onu bilir. Azık edinin! Şüphesiz azığın en hayırlısı takvadır. Benden korkup sakının, ey akıl sahipleri!

198. Allah'ın ihsan ve lütfunu elde etmek için (hac döneminde ticaret yapmanızda) bir sakınca yoktur. Arafat'tan indiğinizde Meş'ar-ı Haram'ın (Müzdelife) yanında Allah'ı anın. Sizi hidayet ettiği gibi siz de O'nu anın. (Sizi hidayet etmeden) önce sizler sapıklardandınız. (Bunu unutmayın.)

199. Sonra insanların akın ettiği yerden siz de akın edin ve Allah'tan bağışlanma dileyin. Çünkü Allah (günahları bağışlayan, örten ve günahların kötü akıbetinden kulu koruyan) Ğafûr ve (kullarına karşı merhametli olan) Rahîm'dir.

Kureyş Kabilesi, kendini diğer Araplardan üstün görürdü. Arafat Dağı'nda vakfe yapmaz, Müzdelife'de yapardı. Allah (cc), insanların toplu hareket etmesini istedi ve hac şiarlarını değiştirmemesini emretti. (bk Buhari, 1665; Müslim, 1219)

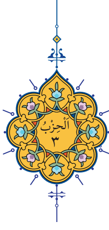
200. Hac vazifelerinizi bitirince (cahiliyede) babalarınızı andığınız gibi, hatta ondan daha fazla Allah'ı anın. İnsanlardan öylesi vardır ki (dua ederken) şöyle der: "Rabbimiz! Bize dünyada ver." (Böyle dua edenin) ahirette hiçbir nasibi yoktur.

Müşrikler hac vazifesini tamamlayınca babalarının cömertlik, yiğitlik ve kahramanlık gibi özelliklerini sayıp onları över ve atalarıyla övünürlerdi. Allah (cc) bu faydasız ve hatalı uygulamayı dünya ve ahiret bereketi olan zikir ibadetiyle değiştirdi. (bk. Buhari, 4520; Müslim, 1219; Âişe Annemiz'den (r.anha))

201. Bazısı da (dua ederken) şöyle der: "Rabbimiz! Bize dünyada da ahirette de iyilik ver ve bizi ateş azabından koru."

202. Onların yaptıkları amellerden ötürü (güzel) bir nasipleri vardır. Allah, hesabı çabuk görendir.

وَاذْكُرُوا اللّٰهَ فٖٓي اَيَّامٍ مَعْدُودَاتٍۜ فَمَنْ تَعَجَّلَ
فٖي يَوْمَيْنِ فَلَٓا اِثْمَ عَلَيْهِۚ وَمَنْ تَاَخَّرَ فَلَٓا اِثْمَ عَلَيْهِۙ لِمَنِ
اتَّقٰىۜ وَاتَّقُوا اللّٰهَ وَاعْلَمُٓوا اَنَّكُمْ اِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ﴿٢٠٣﴾
وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يُعْجِبُكَ قَوْلُهُ فِي الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا
وَيُشْهِدُ اللّٰهَ عَلٰى مَا فٖي قَلْبِهٖۙ وَهُوَ اَلَدُّ الْخِصَامِ ﴿٢٠٤﴾ وَاِذَا
تَوَلّٰى سَعٰى فِي الْاَرْضِ لِيُفْسِدَ فٖيهَا وَيُهْلِكَ الْحَرْثَ
وَالنَّسْلَۜ وَاللّٰهُ لَا يُحِبُّ الْفَسَادَ ﴿٢٠٥﴾ وَاِذَا قٖيلَ لَهُ اتَّقِ
اللّٰهَ اَخَذَتْهُ الْعِزَّةُ بِالْاِثْمِ فَحَسْبُهُ جَهَنَّمُۜ وَلَبِئْسَ الْمِهَادُ ﴿٢٠٦﴾
وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَشْرٖي نَفْسَهُ ابْتِغَٓاءَ مَرْضَاتِ اللّٰهِۜ
وَاللّٰهُ رَؤُ۫فٌ بِالْعِبَادِ ﴿٢٠٧﴾ يَٓا اَيُّهَا الَّذٖينَ اٰمَنُوا ادْخُلُوا
فِي السِّلْمِ كَٓافَّةًۖ وَلَا تَتَّبِعُوا خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِۜ
اِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُبٖينٌ ﴿٢٠٨﴾ فَاِنْ زَلَلْتُمْ مِنْ بَعْدِ
مَا جَٓاءَتْكُمُ الْبَيِّنَاتُ فَاعْلَمُٓوا اَنَّ اللّٰهَ عَزٖيزٌ حَكٖيمٌ ﴿٢٠٩﴾
هَلْ يَنْظُرُونَ اِلَّٓا اَنْ يَاْتِيَهُمُ اللّٰهُ فٖي ظُلَلٍ مِنَ الْغَمَامِ
وَالْمَلٰٓئِكَةُ وَقُضِيَ الْاَمْرُۜ وَاِلَى اللّٰهِ تُرْجَعُ الْاُمُورُ ﴿٢١٠﴾

203. Allah'ı sayılı günlerde (Kurban Bayramı'nın 2, 3, ve 4. günlerinde) anın. Her kim ilk iki günde (bayramın 3. günü Minâ'dan ayrılmak için) acele ederse ona bir günah yoktur. Allah'tan korkup sakınan kimse ilk iki günden sonraya ertelerse (son güne kadar Minâ'da kalırsa) ona da günah yoktur. Allah'tan korkup sakının ve (diriltilip) O'nun huzurunda haşrolacağınızı bilin.

204. İnsanlardan öylesi vardır ki dünya hayatına dair söyledikleri senin hoşuna gider/sözleriyle seni etkiler. O, kalbinde olanın (iyilik, güzellik, ıslah) olduğuna dair Allah'ı şahit tutar. Oysa o, düşmanın en beter olanıdır.

205. (Bir işin başına yönetici olduğunda ya da) yanınızdan ayrıldığında yeryüzünde bozgunculuk yapmak, ekini ve nesli yok etmek için çalışır. (Oysa) Allah, bozgunculuğu sevmez.

206. Ona, "Allah'tan kork!" denildiğinde gururu/kibri onu günaha sürükler. Böylesine cehennem yeter. O, ne kötü bir yataktır!

207. (Bu bozguncuların yanı sıra) insanlardan öylesi de vardır ki Allah'ın rızasını elde etmek için canını feda eder. Allah, kullarına karşı (şefkatli olan) Raûf'tur.

Saîd ibni'l Museyyib anlatıyor: "Suheyb Er-Rûmî (ra) Medine'ye hicret etmek için yola çıktı. Kureyş'ten bir grup onu takip etmeye başladı. Suheyb (ra) bineğinden indi ve sadağından oklarını çıkardı. Sonra dedi ki: 'Ey Kureyş topluluğu! Kuşku yok ki sizler, içinizde en iyi ok atan olduğumu biliyorsunuz. Allah'a (cc) yemin olsun ki sadağımdaki bütün okları size atarım ve beni ele geçiremezsiniz. Kalanlarınızı da elimdeki kılıçla öldürürüm. Dilediğinizi yapın. Dilerseniz de benim malımı alın ve beni yolumda serbest bırakın.' Kureyşliler onun malını almayı kabul ettiler. Suheyb (ra) Allah Resûlü'nün (sav) yanına geldiğinde Allah Resûlü (sav), 'Ticaretin kârlı olsun, ey Ebû Yahyâ! Ticaretin kârlı olsun, ey Ebû Yahyâ!' dedi ve bu ayet nazil oldu." (Tefsîru İbni Ebî Hâtim, 2/328, 1939 No.lu rivayet)

208. Ey iman edenler! İslam'a bir bütün olarak girin. Şeytanın adımlarına uymayın. O sizin için apaçık bir düşmandır.

Ehl-i Kitap'tan iman edenler bazı Yahudi geleneklerini devam ettiriyor, Cumartesi Günü'nü yüceltiyor, deve etinden ve Yahudilerin haram kabul ettiği şeylerden sakınıyorlardı. Allah (cc) özelde bunlara, genelde de tüm İslam iddiasında olanlara İslam'ın şiarlarıyla yetinmelerini, eski din ve âdetlerini terk etmelerini emretmiş oldu. (bk. Tefsîru't Taberî, 4/255-256, 4016 No.lu rivayet) Çünkü İslam, kâmil bir dindir. Ruh ve bedenin ihtiyacı olan her şey onda mevcuttur. Onunla yetinmeyip eski din ve âdetlerine uyanlar, onun eksik olduğunu ve tamamlanmaya muhtaç olduğunu söylemiş olur; teslimiyetlerini ve imanlarını zedelerler.

209. Şayet apaçık deliller size geldikten sonra ayağınız kayarsa bilin ki Allah, (izzet sahibi, her şeyi mağlup eden) Azîz ve (hüküm ve hikmet sahibi olan) Hakîm'dir.

210. Onlar, buluttan gölgelikler içinde Allah'ın ve meleklerin gelip işin karara bağlanmasından başka bir şey mi bekliyorlar? (Bekleyip durdukları, bu dehşetli ândan başka bir şey değildir). (Hakikatte) işler Allah'a döner.

سَلْ بَنٖٓى اِسْرَٓائٖلَ كَمْ اٰتَيْنَاهُمْ مِنْ اٰيَةٍ بَيِّنَةٍۜ وَمَنْ يُبَدِّلْ نِعْمَةَ
اللّٰهِ مِنْ بَعْدِ مَا جَٓاءَتْهُ فَاِنَّ اللّٰهَ شَدٖيدُ الْعِقَابِ ﴿٢١١﴾ زُيِّنَ لِلَّذٖينَ
كَفَرُوا الْحَيٰوةُ الدُّنْيَا وَيَسْخَرُونَ مِنَ الَّذٖينَ اٰمَنُواۢ وَالَّذٖينَ
اتَّقَوْا فَوْقَهُمْ يَوْمَ الْقِيٰمَةِۜ وَاللّٰهُ يَرْزُقُ مَنْ يَشَٓاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ ﴿٢١٢﴾
كَانَ النَّاسُ اُمَّةً وَاحِدَةً فَبَعَثَ اللّٰهُ النَّبِيّٖنَ مُبَشِّرٖينَ وَمُنْذِرٖينَۖ
وَاَنْزَلَ مَعَهُمُ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ لِيَحْكُمَ بَيْنَ النَّاسِ
فٖيمَا اخْتَلَفُوا فٖيهِۜ وَمَا اخْتَلَفَ فٖيهِ اِلَّا الَّذٖينَ اُو۫تُوهُ مِنْ بَعْدِ
مَا جَٓاءَتْهُمُ الْبَيِّنَاتُ بَغْيًا بَيْنَهُمْۚ فَهَدَى اللّٰهُ الَّذٖينَ اٰمَنُوا
لِمَا اخْتَلَفُوا فٖيهِ مِنَ الْحَقِّ بِاِذْنِهٖۜ وَاللّٰهُ يَهْدٖى مَنْ يَشَٓاءُ
اِلٰى صِرَاطٍ مُسْتَقٖيمٍ ﴿٢١٣﴾ اَمْ حَسِبْتُمْ اَنْ تَدْخُلُوا الْجَنَّةَ وَلَمَّا
يَأْتِكُمْ مَثَلُ الَّذٖينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلِكُمْۜ مَسَّتْهُمُ الْبَأْسَٓاءُ وَالضَّرَّٓاءُ
وَزُلْزِلُوا حَتّٰى يَقُولَ الرَّسُولُ وَالَّذٖينَ اٰمَنُوا مَعَهُ مَتٰى نَصْرُ اللّٰهِۜ
اَلَٓا اِنَّ نَصْرَ اللّٰهِ قَرٖيبٌ ﴿٢١٤﴾ يَسْـَٔلُونَكَ مَاذَا يُنْفِقُونَۜ قُلْ مَٓا اَنْفَقْتُمْ
مِنْ خَيْرٍ فَلِلْوَالِدَيْنِ وَالْاَقْرَبٖينَ وَالْيَتَامٰى وَالْمَسَاكٖينِ
وَابْنِ السَّبٖيلِۜ وَمَا تَفْعَلُوا مِنْ خَيْرٍ فَاِنَّ اللّٰهَ بِهٖ عَلٖيمٌ ﴿٢١٥﴾

211. Sor (bakalım) İsrâîloğullarına, onlara nice açık ayetler vermişizdir. Kim de kendisine geldikten sonra Allah'ın nimetlerini değiştirirse şüphesiz ki Allah, cezası çetin olandır.

212. Kâfirlere dünya hayatı süslü gösterildi ve onlar iman edenlerle alay ediyorlar. Oysa korkup sakınan müminler, Kıyamet Günü'nde onlardan daha üstün olacaklardır. Allah dilediğini hesapsız/sınırsız rızıklandırır.

213. İnsanlar (tevhid üzere yaşayan) tek bir ümmetti. (İhtilafa düştüler.) Allah (aralarındaki ihtilafı gidersin diye) müjdeleyici ve uyarıcı nebiler gönderdi. İnsanların anlaşmazlığa düştükleri konularda aralarında hakem olsun diye nebilerle beraber hak olan Kitab'ı indirdi. O (Kitap konusunda) anlaşmazlığa düşenler; kendilerine apaçık deliller geldikten sonra aralarında azgınlık/kıskançlık/bir diğer gruba üstünlük sağlama isteği taşıyan Ehl-i Kitap'tan başkası değildi. Hakkında ihtilafa düştükleri meselede Allah, iman edenleri izniyle hakka hidayet etti. Allah dilediğini dosdoğru yola iletir.

Kitab'ın indiriliş gayesi için bk. 4/ Nisâ, 105

214. Sizden önceki toplumların başına gelenler, sizin başınıza gelmeden cennete gireceğinizi mi sandınız? Onların başına çeşitli yoksulluklar ve musibetler geldi. Öylesine sarsıldılar ki (sonunda) resûl ve onunla beraber olan müminler, "Allah'ın yardımı ne zaman?" dediler. Dikkat edin! Şüphesiz ki Allah'ın yardımı yakındır.

215. Sana neyi infak edeceklerini soruyorlar. De ki: "Hayır olarak infak ettiklerinizi; ebeveynlerinize, akrabalara, yetimlere, yoksullara ve yolda kalmışa (verin). Hayır olarak ne yaparsanız şüphesiz ki Allah onu bilir."

كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِتَالُ وَهُوَ كُرْهٌ لَكُمْ وَعَسٰٓى
اَنْ تَكْرَهُوا شَيْـًٔا وَهُوَ خَيْرٌ لَكُمْ وَعَسٰٓى اَنْ تُحِبُّوا شَيْـًٔا
وَهُوَ شَرٌّ لَكُمْ وَاللّٰهُ يَعْلَمُ وَاَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿٢١٦﴾ يَسْـَٔلُونَكَ
عَنِ الشَّهْرِ الْحَرَامِ قِتَالٍ ف۪يهِ قُلْ قِتَالٌ ف۪يهِ كَب۪يرٌ وَصَدٌّ
عَنْ سَب۪يلِ اللّٰهِ وَكُفْرٌ بِه۪ وَالْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَاِخْرَاجُ اَهْلِه۪ مِنْهُ
اَكْبَرُ عِنْدَ اللّٰهِ وَالْفِتْنَةُ اَكْبَرُ مِنَ الْقَتْلِ وَلَا يَزَالُونَ
يُقَاتِلُونَكُمْ حَتّٰى يَرُدُّوكُمْ عَنْ د۪ينِكُمْ اِنِ اسْتَطَاعُوا
وَمَنْ يَرْتَدِدْ مِنْكُمْ عَنْ د۪ينِه۪ فَيَمُتْ وَهُوَ كَافِرٌ
فَاُو۬لٰٓئِكَ حَبِطَتْ اَعْمَالُهُمْ فِي الدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةِ وَاُو۬لٰٓئِكَ
اَصْحَابُ النَّارِ هُمْ ف۪يهَا خَالِدُونَ ﴿٢١٧﴾ اِنَّ الَّذ۪ينَ اٰمَنُوا وَالَّذ۪ينَ
هَاجَرُوا وَجَاهَدُوا ف۪ي سَب۪يلِ اللّٰهِ اُو۬لٰٓئِكَ يَرْجُونَ رَحْمَتَ
اللّٰهِ وَاللّٰهُ غَفُورٌ رَح۪يمٌ ﴿٢١٨﴾ يَسْـَٔلُونَكَ عَنِ الْخَمْرِ وَالْمَيْسِرِ
قُلْ ف۪يهِمَٓا اِثْمٌ كَب۪يرٌ وَمَنَافِعُ لِلنَّاسِ وَاِثْمُهُمَٓا اَكْبَرُ مِنْ
نَفْعِهِمَا وَيَسْـَٔلُونَكَ مَاذَا يُنْفِقُونَ قُلِ الْعَفْوَ كَذٰلِكَ
يُبَيِّنُ اللّٰهُ لَكُمُ الْاٰيَاتِ لَعَلَّكُمْ تَتَفَكَّرُونَ ﴿٢١٩﴾

216. Hoşlanmadığınız hâlde savaş size farz kılındı. (Olur ki) hoşunuza gitmeyenler sizin için hayır, hoşunuza gidenlerse sizin için şer olabilir. Allah bilir, siz bilmezsiniz.

217. Sana haram aylarda savaşmayı soruyorlar. De ki: "O ayda savaşmak büyük bir günahtır. (Ancak) Allah yolundan insanları alıkoymak, O'nu (Allah'ı) inkâr etmek, Mescid-i Haram'ın (hürmetini tanımama) ve o beldenin halkını oradan sürmek; Allah katında (haram ayda savaşmaktan) daha büyük bir günahtır. Fitne/Şirk, öldürmekten daha beterdir." Şayet güç yetirirlerse sizi dininizden döndürünceye dek sizinle savaşırlar. Sizden her kim dininden döner ve kâfir olarak can verirse onların amelleri dünyada da ahirette de boşa gitmiştir. Bunlar, ateşin ehlidir ve orada ebedî kalacaklardır.

Allah Resûlü'nün (sav) görevlendirdiği bir grup sahabi, sefer sırasında müşriklerle karşılaştı. Sahabiler, haram ayların başlayıp başlamadığında tereddüt içindeyken müşriklerle aralarında bir çarpışma yaşandı. Bu çatışma nedeniyle İbnu'l Hadremî'yi öldürdüler. Müşrikler, bu durumu propagandaya çevirerek, "Muhammed haram ayların hürmetini çiğniyor ve insanları öldürüyor." dediler. (bk. Tefsîru't Taberî, 4/309, 4087 No.lu rivayet) Allah Resûlü (sav) ve sahabesi bu hata nedeniyle üzüldü. Allah (cc) olay hakkında ayet indirerek şu mesajı verdi: Müminler hata yapmış olabilirler. Ancak şirk koşmaları, insanları Allah'ın yolundan alıkoymaları ve müminleri yurtlarından çıkarmaları sebebiyle müşriklerin hatası çok daha büyüktür ve asıl eleştirilmesi gerekenler müşriklerdir.

218. Hiç şüphesiz iman eden, hicret eden ve Allah yolunda cihad eden kimseler... Allah'ın rahmetini ancak onlar umabilir. Allah (günahları bağışlayan, örten ve günahların kötü akıbetinden kulu koruyan) Ğafûr ve (kullarına karşı merhametli olan) Rahîm'dir.

219. Sana içki ve kumardan soruyorlar. De ki: "O ikisinde hem büyük günah hem de insanlar için faydalar vardır." (Fakat) ikisinin günahı, faydalarından daha büyüktür. Sana neyi infak edeceklerini soruyorlar. De ki: "(İhtiyaçlarınızdan) arta kalanı (infak edin)." Düşünesiniz (ve gerekli öğüdü alasınız) diye Allah, ayetlerini sizin için açıklar.

فِي الدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةِۜ وَيَسْـَٔلُونَكَ عَنِ الْيَتَامٰىۜ قُلْ اِصْلَاحٌ
لَهُمْ خَيْرٌۜ وَاِنْ تُخَالِطُوهُمْ فَاِخْوَانُكُمْۜ وَاللّٰهُ يَعْلَمُ الْمُفْسِدَ
مِنَ الْمُصْلِحِۜ وَلَوْ شَٓاءَ اللّٰهُ لَاَعْنَتَكُمْۜ اِنَّ اللّٰهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٢٢٠﴾
وَلَا تَنْكِحُوا الْمُشْرِكَاتِ حَتّٰى يُؤْمِنَّۜ وَلَاَمَةٌ مُؤْمِنَةٌ خَيْرٌ
مِنْ مُشْرِكَةٍ وَلَوْ اَعْجَبَتْكُمْۚ وَلَا تُنْكِحُوا الْمُشْرِكِينَ
حَتّٰى يُؤْمِنُواۜ وَلَعَبْدٌ مُؤْمِنٌ خَيْرٌ مِنْ مُشْرِكٍ وَلَوْ اَعْجَبَكُمْۜ
اُو۬لٰٓئِكَ يَدْعُونَ اِلَى النَّارِۚ وَاللّٰهُ يَدْعُٓوا اِلَى الْجَنَّةِ وَالْمَغْفِرَةِ بِاِذْنِهٖۚ
وَيُبَيِّنُ اٰيَاتِهٖ لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ۟ ﴿٢٢١﴾ وَيَسْـَٔلُونَكَ
عَنِ الْمَحِيضِۜ قُلْ هُوَ اَذًىۙ فَاعْتَزِلُوا النِّسَٓاءَ فِي الْمَحِيضِۙ
وَلَا تَقْرَبُوهُنَّ حَتّٰى يَطْهُرْنَۚ فَاِذَا تَطَهَّرْنَ فَاْتُوهُنَّ مِنْ حَيْثُ
اَمَرَكُمُ اللّٰهُۜ اِنَّ اللّٰهَ يُحِبُّ التَّوَّابِينَ وَيُحِبُّ الْمُتَطَهِّرِينَ ﴿٢٢٢﴾
نِسَٓاؤُ۬كُمْ حَرْثٌ لَكُمْۖ فَاْتُوا حَرْثَكُمْ اَنّٰى شِئْتُمْۘ
وَقَدِّمُوا لِاَنْفُسِكُمْۜ وَاتَّقُوا اللّٰهَ وَاعْلَمُٓوا اَنَّكُمْ مُلَاقُوهُۜ
وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٢٢٣﴾ وَلَا تَجْعَلُوا اللّٰهَ عُرْضَةً لِاَيْمَانِكُمْ
اَنْ تَبَرُّوا وَتَتَّقُوا وَتُصْلِحُوا بَيْنَ النَّاسِۜ وَاللّٰهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٢٢٤﴾

220. (Allah, düşünesiniz diye) dünya ve ahirete dair hükümlerini size açıklıyor. Sana (velayetlerini üstlendikleri, evlerinde onlarla beraber yaşayan ve mallarını kullandıkları) yetimlerden soruyorlar. De ki: “Onların (mallarını) ıslah etmeniz, (koruyup çoğaltmanız) onlar için daha hayırlıdır.” Şayet mallarını mallarınıza karıştırırsanız onlar sizin kardeşlerinizdir. (Bunda bir sakınca yoktur.) Allah (sizden) kimin bozguncu, kimin ıslah edici olduğunu bilir. Şayet Allah dileseydi (onların mallarına dokunmamanızı, şayet dokunursanız bozulandan mesul olacağınızı söyleyerek) sizi zora sokabilirdi. Şüphesiz ki Allah, (izzet sahibi, her şeyi mağlup eden) Azîz ve (hüküm ve hikmet sahibi olan) Hakîm’dir.

221. İman edinceye dek müşrik kadınlarla evlenmeyin. Müşrik bir kadın hoşunuza gitse bile mümin bir cariye ondan daha hayırlıdır. (Kadınlarınızı) iman edinceye dek müşrik erkeklerle evlendirmeyin. Müşrik bir erkek hoşunuza gitse bile köle bir mümin ondan daha hayırlıdır. Bunlar (müşrik erkek ve kadınlar), ateşe davet ediyorlar. Allah ise kendi izniyle cennete ve bağışlanmaya davet ediyor. İnsanlar öğüt alsınlar diye (Allah) ayetlerini açıklıyor.

222. Sana (kadınların) hayız hâlini soruyorlar. De ki: “O (hayız) bir ezadır. Hayız döneminde kadınlarla (cima etmekten) uzak durun. (Hayız bitip) temizleninceye kadar (cima etmek için) onlara yaklaşmayın. (Gusledip) temizlendiklerinde Allah’ın size emrettiği yerden onlara varın. Şüphesiz ki Allah, çokça tevbe edenleri sever. Çokça temizlenenleri de sever.”

223. Kadınlar sizin (ekin misali çocuklar bitiren) tarlanızdır. Tarlanıza dilediğiniz gibi gelin. Kendiniz için (ileride faydalı olacak) bir şeyler takdim edin. Allah’tan korkup sakının ve (bir gün) O’nunla karşılaşacağınızı bilin. Müminleri müjdele!

224. İyilik yapmanıza, takvalı olmanıza ve insanların arasını düzeltmenize Allah (adına yaptığınız) yeminlerinizi engel kılmayın. Allah (işiten ve dualara icabet eden) Semî’ ve (her şeyi bilen) Alîm’dir.

Akrabalık bağlarını ve anne baba hakkını gözetmeyeceğine, iyilik ve takvaya götüren amelleri yapmayacağına dair yemin eden kimse Mâide Suresi’nin 89. ayetinde zikredilen kefareti ödeyip yeminini bozmalı, Allah adına ettiği yemini sorumluluklarını yerine getirmeye engel kılmamalıdır.

لَا يُؤَاخِذُكُمُ اللّٰهُ بِاللَّغْوِ فٖٓي اَيْمَانِكُمْ وَلٰكِنْ يُؤَاخِذُكُمْ بِمَا كَسَبَتْ
قُلُوبُكُمْ وَاللّٰهُ غَفُورٌ حَل۪يمٌ ﴿٢٢٥﴾ لِلَّذ۪ينَ يُؤْلُونَ مِنْ نِسَٓائِهِمْ تَرَبُّصُ
اَرْبَعَةِ اَشْهُرٍ فَاِنْ فَٓاؤُ۫ فَاِنَّ اللّٰهَ غَفُورٌ رَح۪يمٌ ﴿٢٢٦﴾ وَاِنْ عَزَمُوا الطَّلَاقَ
فَاِنَّ اللّٰهَ سَم۪يعٌ عَل۪يمٌ ﴿٢٢٧﴾ وَالْمُطَلَّقَاتُ يَتَرَبَّصْنَ بِاَنْفُسِهِنَّ ثَلٰثَةَ
قُرُٓوءٍ وَلَا يَحِلُّ لَهُنَّ اَنْ يَكْتُمْنَ مَا خَلَقَ اللّٰهُ فٖٓي اَرْحَامِهِنَّ
اِنْ كُنَّ يُؤْمِنَّ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ وَبُعُولَتُهُنَّ اَحَقُّ بِرَدِّهِنَّ
ف۪ي ذٰلِكَ اِنْ اَرَادُٓوا اِصْلَاحًا وَلَهُنَّ مِثْلُ الَّذ۪ي عَلَيْهِنَّ بِالْمَعْرُوفِ
وَلِلرِّجَالِ عَلَيْهِنَّ دَرَجَةٌ وَاللّٰهُ عَز۪يزٌ حَك۪يمٌ ﴿٢٢٨﴾ اَلطَّلَاقُ مَرَّتَانِ
فَاِمْسَاكٌ بِمَعْرُوفٍ اَوْ تَسْر۪يحٌ بِاِحْسَانٍ وَلَا يَحِلُّ لَكُمْ
اَنْ تَأْخُذُوا مِمَّٓا اٰتَيْتُمُوهُنَّ شَيْـًٔا اِلَّٓا اَنْ يَخَافَٓا اَلَّا يُق۪يمَا حُدُودَ اللّٰهِ
فَاِنْ خِفْتُمْ اَلَّا يُق۪يمَا حُدُودَ اللّٰهِ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا ف۪يمَا افْتَدَتْ
بِه۪ تِلْكَ حُدُودُ اللّٰهِ فَلَا تَعْتَدُوهَا وَمَنْ يَتَعَدَّ حُدُودَ اللّٰهِ فَاُو۬لٰٓئِكَ
هُمُ الظَّالِمُونَ ﴿٢٢٩﴾ فَاِنْ طَلَّقَهَا فَلَا تَحِلُّ لَهُ مِنْ بَعْدُ حَتّٰى تَنْكِحَ
زَوْجًا غَيْرَهُ فَاِنْ طَلَّقَهَا فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَٓا اَنْ يَتَرَاجَعَٓا اِنْ ظَنَّٓا
اَنْ يُق۪يمَا حُدُودَ اللّٰهِ وَتِلْكَ حُدُودُ اللّٰهِ يُبَيِّنُهَا لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ﴿٢٣٠﴾

225. (Niyet ve kasıt olmaksızın dil alışkanlığı olarak yaptığınız) lağv yeminlerinden ötürü Allah sizi sorumlu tutmaz. Fakat (niyet ve kasıtla) kalplerinizden bilinçli olarak yaptığınız yeminlerde sizi sorumlu tutar. Allah (günahları bağışlayan, örten ve günahların kötü akıbetinden kulu koruyan) Ğafûr ve (kulların hakettikleri cezayı erteleyen) Halîm'dir.

226. Kadınlarına yaklaşmayacaklarına dair yemin ederek (îla yapanlar) dört ay gözetlerler. Şayet (yeminlerinden vazgeçerek eşlerine geri) dönerlerse şüphesiz ki Allah, (günahları bağışlayan, örten ve günahların kötü akıbetinden kulu koruyan) Ğafûr ve (kullarına karşı merhametli olan) Rahîm'dir.

227. Şayet (geri dönmez ve) boşanmaya karar verirlerse şüphesiz ki Allah, (işiten ve dualara icabet eden) Semî' ve (her şeyi bilen) Alîm'dir.

228. (Kocaları tarafından) boşanan kadınlar, (hamile olup olmadıkları anlaşılsın diye) üç kur müddetince iddet beklerler. Şayet Allah'a ve Ahiret Günü'ne iman ediyorlarsa Allah'ın rahimlerinde yarattığını gizlemeleri helal değildir. Gayeleri (evliliği) ıslah etmek olduğu takdirde kocaları, iddet müddetinde onları geri çevirmeye en fazla hak sahibi olanlardır. Erkeklerin kadınlar üzerinde hakları olduğu gibi kadınların da erkekler üzerinde örfe uygun/meşru hakları vardır. (Ancak) erkeklerin kadınlar üzerine bir derece (üstünlüğü/öncelik hakkı) vardır. Allah (izzet sahibi, her şeyi mağlup eden) Azîz ve (hüküm ve hikmet sahibi olan) Hakîm'dir.

229. Talak iki defadır. Sonra ya iyilikle (kadınları) tutmalı ya da güzellikle bırakmalıdır/boşamalıdır. Kendilerine verdiğiniz (mehirleri) onlardan almanız size helal değildir. Allah'ın sınırlarını gözetemeyeceğinizden korkmanız müstesna. Şayet (birbirinize karşı sorumluluklarınızı yerine getiremeyeceğinizden ve bu sebeple) Allah'ın sınırlarını gözetemeyeceğinizden korkarsanız (kadının kendisini boşasın diye erkeğe) bir şeyler vermesinde bir sakınca yoktur. Bu, Allah'ın sınırlarıdır. Allah'ın sınırlarını çiğnemeyin. Kim de Allah'ın sınırlarını çiğnerse bunlar zalimlerin ta kendileridir.

230. Şayet (kadını üçüncü kez) boşarsa (kadın,) başka bir eşle evleninceye kadar (eski kocasına) helal olmaz. (Yeni koca) kadını boşarsa ve (eski kocasıyla) Allah'ın sınırlarını gözeteceklerine inanıyorlarsa bir araya gelmelerinde bir sakınca yoktur. Bu, bilen bir toplum için Allah'ın açıkladığı sınırlarıdır.

وَاِذَا طَلَّقْتُمُ النِّسَٓاءَ فَبَلَغْنَ اَجَلَهُنَّ فَاَمْسِكُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ
اَوْ سَرِّحُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍۖ وَلَا تُمْسِكُوهُنَّ ضِرَارًا لِتَعْتَدُواۚ وَمَنْ يَفْعَلْ
ذٰلِكَ فَقَدْ ظَلَمَ نَفْسَهُۜ وَلَا تَتَّخِذُٓوا اٰيَاتِ اللّٰهِ هُزُوًاۘ وَاذْكُرُوا نِعْمَتَ
اللّٰهِ عَلَيْكُمْ وَمَٓا اَنْزَلَ عَلَيْكُمْ مِنَ الْكِتَابِ وَالْحِكْمَةِ يَعِظُكُمْ
بِهٖۜ وَاتَّقُوا اللّٰهَ وَاعْلَمُٓوا اَنَّ اللّٰهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿٢٣١﴾ وَاِذَا طَلَّقْتُمُ
النِّسَٓاءَ فَبَلَغْنَ اَجَلَهُنَّ فَلَا تَعْضُلُوهُنَّ اَنْ يَنْكِحْنَ اَزْوَاجَهُنَّ
اِذَا تَرَاضَوْا بَيْنَهُمْ بِالْمَعْرُوفِۜ ذٰلِكَ يُوعَظُ بِهٖ مَنْ كَانَ مِنْكُمْ
يُؤْمِنُ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِۜ ذٰلِكُمْ اَزْكٰى لَكُمْ وَاَطْهَرُۜ وَاللّٰهُ يَعْلَمُ
وَاَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿٢٣٢﴾ وَالْوَالِدَاتُ يُرْضِعْنَ اَوْلَادَهُنَّ حَوْلَيْنِ
كَامِلَيْنِ لِمَنْ اَرَادَ اَنْ يُتِمَّ الرَّضَاعَةَۜ وَعَلَى الْمَوْلُودِ لَهُ رِزْقُهُنَّ
وَكِسْوَتُهُنَّ بِالْمَعْرُوفِۜ لَا تُكَلَّفُ نَفْسٌ اِلَّا وُسْعَهَاۚ لَا تُضَٓارَّ وَالِدَةٌ
بِوَلَدِهَا وَلَا مَوْلُودٌ لَهُ بِوَلَدِهٖ وَعَلَى الْوَارِثِ مِثْلُ ذٰلِكَۚ فَاِنْ اَرَادَا
فِصَالًا عَنْ تَرَاضٍ مِنْهُمَا وَتَشَاوُرٍ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَاۜ وَاِنْ اَرَدْتُمْ
اَنْ تَسْتَرْضِعُٓوا اَوْلَادَكُمْ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ اِذَا سَلَّمْتُمْ مَٓا اٰتَيْتُمْ
بِالْمَعْرُوفِۜ وَاتَّقُوا اللّٰهَ وَاعْلَمُٓوا اَنَّ اللّٰهَ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿٢٣٣﴾

231. Kadınları boşadığınızda iddet müddetini doldururlarsa ya onları iyilikle tutun ya da iyilikle bırakın. (Fakat) onların haklarını çiğneyip zarar vermek (kastıyla) onları tutmayın. Kim de böyle yaparsa kendisine zulmetmiş olur. (Boşanma ve nikâhı oyuna çevirmek suretiyle) Allah'ın ayetlerini alaya almayın. Allah'ın üzerinizdeki nimetini ve size öğüt vermek için indirdiği Kitab'ı ve hikmeti hatırlayın. Allah'tan korkun ve bilin ki Allah, her şeyi bilendir.
232. Boşadığınız kadınlar iddet müddetini tamamladıklarında kocalarıyla iyilik üzere anlaşıp birbirlerine geri dönmeye karar verirlerse buna zorbalıkla engel olmayın. Bu, sizden Allah'a ve Ahiret Günü'ne iman edenlere verilen bir öğüttür. Bu, sizin için daha hayırlı ve daha temizdir. Allah bilir, siz bilmezsiniz.

233. Emzirme süresini tamamlamak isteyen anneler, çocuklarını tam iki yıl boyunca emzirirler. Yiyecek ve giyecek ihtiyacı, (yaygın olan) örf ölçüsünce babanın sorumluluğundadır. Hiç kimseye gücünden fazla (harcama yapması istenerek onu zorlayacak) sorumluluk yüklenmez. Ne anne ne de baba, çocuğundan dolayı zarara uğratılmasın. Mirasçıya da aynı sorumluluk düşer. Anne baba karşılıklı anlaşarak ve istişareyle çocuğu sütten kesmek isterlerse ikisi için de bir sakınca söz konusu değildir. Şayet çocuğunuzu emzirmesi için bir sütanneye vermek isterseniz, vermeniz gereken (ücreti) iyilikle/örfe uygun/makul bir ücret olarak teslim ettikten sonra, bunda bir sakınca yoktur. Allah'tan korkup sakının ve Allah'ın sizin yaptıklarınızı görmekte olduğunu bilin.

وَالَّذٖينَ يُتَوَفَّوْنَ مِنْكُمْ وَيَذَرُونَ اَزْوَاجًا يَتَرَبَّصْنَ بِاَنْفُسِهِنَّ
اَرْبَعَةَ اَشْهُرٍ وَعَشْرًا ۚ فَاِذَا بَلَغْنَ اَجَلَهُنَّ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ
فٖيمَا فَعَلْنَ فٖٓي اَنْفُسِهِنَّ بِالْمَعْرُوفِ ۜ وَاللّٰهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبٖيرٌ ﴿٢٣٤﴾
وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فٖيمَا عَرَّضْتُمْ بِهٖ مِنْ خِطْبَةِ النِّسَٓاءِ
اَوْ اَكْنَنْتُمْ فٖٓي اَنْفُسِكُمْ ۜ عَلِمَ اللّٰهُ اَنَّكُمْ سَتَذْكُرُونَهُنَّ وَلٰكِنْ
لَا تُوَاعِدُوهُنَّ سِرًّا اِلَّٓا اَنْ تَقُولُوا قَوْلًا مَعْرُوفًا ۜ وَلَا تَعْزِمُوا
عُقْدَةَ النِّكَاحِ حَتّٰى يَبْلُغَ الْكِتَابُ اَجَلَهُ ۜ وَاعْلَمُٓوا اَنَّ اللّٰهَ
يَعْلَمُ مَا فٖٓي اَنْفُسِكُمْ فَاحْذَرُوهُ ۚ وَاعْلَمُٓوا اَنَّ اللّٰهَ غَفُورٌ حَلٖيمٌ ﴿٢٣٥﴾
لَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ اِنْ طَلَّقْتُمُ النِّسَٓاءَ مَا لَمْ تَمَسُّوهُنَّ
اَوْ تَفْرِضُوا لَهُنَّ فَرٖيضَةً ۚ وَمَتِّعُوهُنَّ ۚ عَلَى الْمُوسِعِ قَدَرُهُ
وَعَلَى الْمُقْتِرِ قَدَرُهُ ۚ مَتَاعًا بِالْمَعْرُوفِ ۚ حَقًّا عَلَى الْمُحْسِنٖينَ ﴿٢٣٦﴾
وَاِنْ طَلَّقْتُمُوهُنَّ مِنْ قَبْلِ اَنْ تَمَسُّوهُنَّ وَقَدْ فَرَضْتُمْ
لَهُنَّ فَرٖيضَةً فَنِصْفُ مَا فَرَضْتُمْ اِلَّٓا اَنْ يَعْفُونَ
اَوْ يَعْفُوَا الَّذٖي بِيَدِهٖ عُقْدَةُ النِّكَاحِ ۜ وَاَنْ تَعْفُٓوا اَقْرَبُ لِلتَّقْوٰى ۜ
وَلَا تَنْسَوُا الْفَضْلَ بَيْنَكُمْ ۜ اِنَّ اللّٰهَ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصٖيرٌ ﴿٢٣٧﴾

234. Sizden vefat edip geride eş bırakanların kadınları, dört ay on gün müddetince iddet beklerler. İddet müddetini tamamladıklarında (süslenmek, evlilik görüşmesi yapmak gibi) kendileri için yaptıkları meşru şeylerde sizin için bir günah yoktur. Allah, yaptıklarınızdan haberdardır.

235. (Henüz iddet bekleyen) kadınlara, evlilik talebinizi ima yoluyla belirtmenizde ya da gönlünüzde gizlemenizde bir sakınca yoktur. Allah sizin onları anacağınızı bildi. Meşru ölçülerin dışına çıkıp (gözlerden uzak, güven zedeleyecek şekilde) gizlice sözleşmeyin/flörtleşmeyin. (Örfe uygun bir şekilde evlilik talebinizi iletin.) İddet müddetini tamamlayana dek kadınlarla evlenmeye azmetmeyin. Bilin ki Allah, içinizde olanı bilmektedir. O'ndan sakının. Bilin ki Allah, (günahları bağışlayan, örten ve günahların kötü akıbetinden kulu koruyan) Ğafûr ve (kulların hak ettikleri cezayı erteleyen) Halîm'dir.

236. (Evlilik akdi yaptıktan sonra) kendileriyle cinsî münasebet kurmadığınız ve mehir belirlemediğiniz kadınları boşamanızda sizin için bir sakınca yoktur. Zengin olan da fakir olan da gücü nispetinde (bir geçimlik verip) örfe uygun bir şekilde onları faydalandırsın/maddi destek versin. Bu, muhsinlerin/kulluğunu en güzel şekilde yapmaya çalışanların üzerine bir haktır.

237. Şayet onlara mehir belirler, (fakat) cinsî münasebet kurmadan boşarsanız belirlediğiniz mehrin yarısını verin. Kadının veya nikâh akdini elinde bulunduranın affetmesi hâlinde (vermeyebilirsiniz). Affetmeniz takvaya daha yakındır. Aranızdaki fazileti/karşılıklı iyiliklerinizi unutmayın. (Çünkü) Allah, yaptıklarınızı görendir.

حَافِظُوا عَلَى الصَّلَوَاتِ وَالصَّلٰوةِ الْوُسْطٰى وَقُومُوا لِلّٰهِ
قَانِتِينَ ﴿٢٣٨﴾ فَاِنْ خِفْتُمْ فَرِجَالًا اَوْ رُكْبَانًا فَاِذَٓا
اَمِنْتُمْ فَاذْكُرُوا اللّٰهَ كَمَا عَلَّمَكُمْ مَا لَمْ تَكُونُوا
تَعْلَمُونَ ﴿٢٣٩﴾ وَالَّذِينَ يُتَوَفَّوْنَ مِنْكُمْ وَيَذَرُونَ
اَزْوَاجًا وَصِيَّةً لِاَزْوَاجِهِمْ مَتَاعًا اِلَى الْحَوْلِ غَيْرَ اِخْرَاجٍ
فَاِنْ خَرَجْنَ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِي مَا فَعَلْنَ
فِٓي اَنْفُسِهِنَّ مِنْ مَعْرُوفٍ وَاللّٰهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٢٤٠﴾
وَلِلْمُطَلَّقَاتِ مَتَاعٌ بِالْمَعْرُوفِ حَقًّا عَلَى الْمُتَّقِينَ ﴿٢٤١﴾
كَذٰلِكَ يُبَيِّنُ اللّٰهُ لَكُمْ اٰيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ﴿٢٤٢﴾
اَلَمْ تَرَ اِلَى الَّذِينَ خَرَجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ وَهُمْ اُلُوفٌ حَذَرَ
الْمَوْتِ فَقَالَ لَهُمُ اللّٰهُ مُوتُوا ثُمَّ اَحْيَاهُمْ اِنَّ اللّٰهَ لَذُو فَضْلٍ
عَلَى النَّاسِ وَلٰكِنَّ اَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَشْكُرُونَ ﴿٢٤٣﴾
وَقَاتِلُوا فِي سَبِيلِ اللّٰهِ وَاعْلَمُوٓا اَنَّ اللّٰهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٢٤٤﴾
مَنْ ذَا الَّذِي يُقْرِضُ اللّٰهَ قَرْضًا حَسَنًا فَيُضَاعِفَهُ لَهُٓ اَضْعَافًا
كَثِيرَةً وَاللّٰهُ يَقْبِضُ وَيَبْسُطُ وَاِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٢٤٥﴾

238. Namazları koruyun! Orta namazı da (koruyun ve daha fazla ehemmiyet gösterin). Ve Allah için gönülden itaat ederek kıyama durun.

Orta namaz, tercih edilen görüşe göre ikindi namazıdır. (bk. Buhari, 6396; Müslim, 627)

239. Şayet korkarsanız ayakta ya da binek üzerinde (namazlarınızı kılın). (Korku hâli geçip) emniyete kavuşunca size bilmediklerinizi öğrettiği gibi Allah'ı zikredin.

Burada boşanmaya dair ayetler kesilmiş, namaz konusuna temas edilmiş, sonrasında tekrar boşanma hükümlerine dönülmüştür. Bu tasarrufun gelişigüzel ve amaçsız olması mümkün değildir. En doğrusunu Allah (cc) bilir demekle birlikte iki hikmet zikredebiliriz:

a. Allah'ın (cc) hükümlerini uygulayabilmek için kul ile Rabbi arasında manevi bir bağ olmalıdır. Hiç şüphesiz, bu bağların en kuvvetlisi namazdır.

b. Namaz bir ibadet olduğu gibi Allah'ın (cc) şeriat ve yasalarına boyun eğmek, başka kanun ve yasalara iltifat etmemek ve Allah'ın rızasına uygun yaşama isteği ve çabası da bir ibadettir.

240. Sizden vefat edip geride eş bırakanlarınız, bir yıl boyunca (geride kalan kadınları) faydalandıracak ve evlerinizden çıkarmayacak şekilde onlara vasiyet bıraksın. Şayet (kendi istekleriyle evden ayrılıp) çıkarlarsa kendileri için aldıkları bu kararda sizin için bir sakınca/sorumluluk yoktur. Allah, (izzet sahibi, her şeyi mağlup eden) Azîz ve (hüküm ve hikmet sahibi olan) Hakîm'dir.

241. Boşanmış kadınlar için örfe uygun bir faydalanma vardır. (Bu,) muttakiler üzerine bir haktır.

242. Akledesiniz diye Allah, ayetlerini sizin için açıklamaktadır.

243. Sayıları binleri bulmasına rağmen ölüm korkusuyla yurtlarından çıkanları görmedin mi? Allah onlara, "Ölün!" dedi. Sonra onları diriltti. Şüphesiz ki Allah, insanlar üzerinde fazilet sahibidir. Fakat insanların çoğu şükretmezler.

243-252. ayetler, mazlum ve mustazaf duruma düşürülmüş, onur ve değeri tağutlar tarafından gasbedilmiş ümmetlere yeniden diriliş, var olma ve tarih sahnesine çıkmanın adım adım programını çizmekte ve Rabbani öğütler barındırmaktadır.

244. Allah yolunda savaşın ve bilin ki elbette Allah, (işiten ve dualara icabet eden) Semî' ve (her şeyi bilen) Alîm'dir.

245. Allah'a güzel bir borç verip de (Allah'ın) ona kat kat fazlasını vereceği o (bahtiyar) kimdir? Allah, (rızkı) daraltır ve genişletir. O'na döndürüleceksiniz.

اَلَمْ تَرَ اِلَى الْمَلَاِ مِنْ بَنٖٓى اِسْرَٓائٖلَ مِنْ بَعْدِ مُوسٰىۢ
اِذْ قَالُوا لِنَبِیٍّ لَهُمُ ابْعَثْ لَنَا مَلِكًا نُقَاتِلْ فٖى سَبٖيلِ
اللّٰهِۜ قَالَ هَلْ عَسَيْتُمْ اِنْ كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِتَالُ
اَلَّا تُقَاتِلُواۜ قَالُوا وَمَا لَنَٓا اَلَّا نُقَاتِلَ فٖى سَبٖيلِ اللّٰهِ وَقَدْ
اُخْرِجْنَا مِنْ دِيَارِنَا وَاَبْنَٓائِنَاۜ فَلَمَّا كُتِبَ عَلَيْهِمُ
الْقِتَالُ تَوَلَّوْا اِلَّا قَلٖيلًا مِنْهُمْۜ وَاللّٰهُ عَلٖيمٌ بِالظَّالِمٖينَ ﴿٢٤٦﴾
وَقَالَ لَهُمْ نَبِيُّهُمْ اِنَّ اللّٰهَ قَدْ بَعَثَ لَكُمْ طَالُوتَ
مَلِكًاۜ قَالُٓوا اَنّٰى يَكُونُ لَهُ الْمُلْكُ عَلَيْنَا وَنَحْنُ
اَحَقُّ بِالْمُلْكِ مِنْهُ وَلَمْ يُؤْتَ سَعَةً مِنَ الْمَالِۜ
قَالَ اِنَّ اللّٰهَ اصْطَفٰيهُ عَلَيْكُمْ وَزَادَهُ بَسْطَةً فِى الْعِلْمِ
وَالْجِسْمِۜ وَاللّٰهُ يُؤْتٖى مُلْكَهُ مَنْ يَشَٓاءُۜ وَاللّٰهُ وَاسِعٌ
عَلٖيمٌ ﴿٢٤٧﴾ وَقَالَ لَهُمْ نَبِيُّهُمْ اِنَّ اٰيَةَ مُلْكِهٖٓ اَنْ
يَأْتِيَكُمُ التَّابُوتُ فٖيهِ سَكٖينَةٌ مِنْ رَبِّكُمْ وَبَقِيَّةٌ
مِمَّا تَرَكَ اٰلُ مُوسٰى وَاٰلُ هٰرُونَ تَحْمِلُهُ الْمَلٰٓئِكَةُۜ
اِنَّ فٖى ذٰلِكَ لَاٰيَةً لَكُمْ اِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنٖينَ ﴿٢٤٨﴾

246. Mûsâ'dan sonra İsrâîloğullarının ileri gelenlerini görmedin mi? Hani onlar nebilerine demişlerdi ki: "Bize bir komutan tayin et, (onun komutanlığında) Allah yolunda savaşalım." O da demişti ki: "Ya savaş size farz kılındıktan sonra savaşmazsanız?" Demişlerdi ki: "Biz yurtlarımızdan sürülmüş ve evlatlarımızdan menedilmişken nasıl olur da Allah yolunda savaşmayız?" Savaş onlara farz kılınınca azı hariç (savaşmaktan imtina ederek Allah'ın emrinden) yüz çevirdiler. Allah, zalimleri bilendir.

247. Nebileri onlara demişti ki: "Allah, size komutan olarak Tâlût'u atadı." Demişlerdi ki: "O bizim başımıza nasıl yönetici olabilir? (Oysa) biz yöneticiliğe ondan daha layığız. Hem o mal konusunda kendisine genişlik verilmiş (bir zengin de) değildir." Demişti ki: "Şüphesiz, Allah onu sizin için seçti ve onun ilim ve beden gücünü arttırdı. Allah mülkünü dilediğine verir. Allah, (ihsanı ve lütfu bütün varlığı kuşatacak kadar geniş olan) Vâsi' ve (her şeyi bilen) Alîm'dir."

248. Nebileri onlara demişti ki: "Onun yöneticiliğinin alameti size getirilecek tabuttur. O (tabutun) içinde Rabbinizden olan, (insanların korku ve kaygılarını giderip onları rahatlatan) bir sekinet, Mûsâ ve Hârûn ailesinden geriye kalan (eşyalar) vardır. O (tabutu) melekler taşır. Şayet müminseniz bunda sizin için (ibret alınacak) ayetler vardır."

فَلَمَّا فَصَلَ طَالُوتُ بِالْجُنُودِۙ قَالَ اِنَّ اللّٰهَ مُبْتَلِيكُمْ
بِنَهَرٍۚ فَمَنْ شَرِبَ مِنْهُ فَلَيْسَ مِنِّيۚ وَمَنْ لَمْ
يَطْعَمْهُ فَاِنَّهُ مِنِّٓي اِلَّا مَنِ اغْتَرَفَ غُرْفَةً بِيَدِهۚ
فَشَرِبُوا مِنْهُ اِلَّا قَلِيلًا مِنْهُمْۜ فَلَمَّا جَاوَزَهُ هُوَ
وَالَّذِينَ اٰمَنُوا مَعَهُۙ قَالُوا لَا طَاقَةَ لَنَا الْيَوْمَ بِجَالُوتَ
وَجُنُودِهِۜ قَالَ الَّذِينَ يَظُنُّونَ اَنَّهُمْ مُلَاقُوا اللّٰهِۙ كَمْ
مِنْ فِئَةٍ قَلِيلَةٍ غَلَبَتْ فِئَةً كَثِيرَةً بِاِذْنِ اللّٰهِۜ
وَاللّٰهُ مَعَ الصَّابِرِينَ ﴿٢٤٩﴾ وَلَمَّا بَرَزُوا لِجَالُوتَ
وَجُنُودِهِ قَالُوا رَبَّنَٓا اَفْرِغْ عَلَيْنَا صَبْرًا وَثَبِّتْ
اَقْدَامَنَا وَانْصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَۜ ﴿٢٥٠﴾
فَهَزَمُوهُمْ بِاِذْنِ اللّٰهِۙ وَقَتَلَ دَاوُدُ جَالُوتَ وَاٰتٰيهُ اللّٰهُ
الْمُلْكَ وَالْحِكْمَةَ وَعَلَّمَهُ مِمَّا يَشَٓاءُۜ وَلَوْلَا دَفْعُ اللّٰهِ
النَّاسَ بَعْضَهُمْ بِبَعْضٍ لَفَسَدَتِ الْاَرْضُ وَلٰكِنَّ اللّٰهَ
ذُو فَضْلٍ عَلَى الْعَالَمِينَ ﴿٢٥١﴾ تِلْكَ اٰيَاتُ اللّٰهِ نَتْلُوهَا
عَلَيْكَ بِالْحَقِّۜ وَاِنَّكَ لَمِنَ الْمُرْسَلِينَ ﴿٢٥٢﴾

249. Tâlût, ordusuyla beraber yola koyulunca demişti ki: "Şüphesiz ki Allah sizi bir nehirle imtihan edecektir. Kim ondan içerse benden değildir. Bir avuç içenler dışında kim de o nehirden tatmazsa şüphesiz ki o bendendir." Çok azı hariç o sudan içtiler. Tâlût ve onunla beraber iman edenler onu (nehri) geçince, "Bizim bugün Câlût'a ve ordusuna karşı savaşacak bir gücümüz yoktur." demişlerdi. Allah ile karşılaşacaklarına (kıyamete) kesin bir bilgiyle iman edenler ise, "Nice az topluluk, Allah'ın izniyle çok olan topluluğa galip gelmiştir." demişlerdi. Allah, sabredenlerle beraberdir.

250. Câlût ve ordusuyla karşı karşıya geldiklerinde, "Rabbimiz, üzerimize sabır yağdır, ayaklarımızı sabit kıl ve kâfir topluluğuna karşı bize yardım et." demişlerdi.

251. Allah'ın izniyle (Câlût ve ordusunu) bozguna uğrattılar. Dâvûd, Câlût'u öldürdü. Allah ona yöneticilik ve hikmet verdi, ona dilediğini öğretti. Şayet Allah, insanların bir kısmını diğer bir kısmıyla (tarih sahnesinden silip) savmasaydı yeryüzünde düzensizlik/kaos/bozgun olurdu. Fakat Allah, âlemler üzerinde büyük bir lütuf ve ihsan sahibidir.

252. Bu, Allah'ın sana hak olarak okuduğumuz ayetleridir. Şüphesiz ki sen, (Allah tarafından) gönderilmiş resûllerden birisin.

253. (Allah tarafından gönderilen) bu resûllerin bazısını bazısına üstün kıldık. Onlardan kimisiyle Allah konuşmuş, kimisini de derece bakımından yükseltmiştir. Biz, Meryem oğlu Îsâ'ya apaçık deliller verdik ve onu Rûhu'l Kudus'le (Cibrîl'le) destekledik. Şayet Allah dileseydi (o resûllerden) sonra gelenler, kendilerine apaçık deliller geldikten sonra savaşmazlardı. Fakat anlaşmazlığa düştüler. Onlardan kimi mümin, kimi de kâfir oldu. Şayet Allah dileseydi savaşmazlardı. Fakat Allah, dilediğini yapar.

254. Ey iman edenler! İçerisinde alışveriş, dostluk ve şefaatin olmadığı (o dehşetli) gün gelmeden önce size rızık olarak verdiklerimizden infak edin. Kâfirler, zalimlerin ta kendileridir.

Kur'ân'da "şefaat" kavramı için bk. 43/Zuhruf, 86

255. Allah... O'ndan başka (ibadeti hak eden) hiçbir ilah yoktur. (Hayat sahibi ve varlığa hayat veren) El-Hayy ve (var olmak için hiçbir şeye muhtaç olmayan, her şeyin varlığı kendisine bağlı olan) El-Kayyûm'dur. O'nu ne uyuklama ne de uyku tutar. Göklerde ve yerde olan her şey O'na aittir. O'nun izni olmadan kim O'nun yanında şefaat edebilir? Onların önünde ve arkasında olanı bilir. O'nun dilediği dışında O'nun bilgisini kuşatıp (kavrayamazlar). Kürsüsü gökleri ve yeri kuşatmıştır. Onları (gökleri ve yeri) korumak O'na ağır gelmez. O, (zatı ve sıfatları en yüce olan) El-Aliy ve (zatı ve sıfatları en büyük olan) El-Azîm'dir.

256. Dinde zorlama yoktur. Rüşd/Hak, batıldan (kesin bir biçimde) ayrılmıştır. Her kim (reddetmek, tekfir etmek, teberrî etmek suretiyle) tağutu inkâr eder ve Allah'a iman ederse kopması olmayan sapasağlam kulp (olan Kelime-i Tevhid'e) tutunmuş (ve İslam dinine girmiş) olur. Allah, (işiten ve dualara icabet eden) Semî' ve (her şeyi bilen) Alîm'dir.

تِلْكَ الرُّسُلُ فَضَّلْنَا بَعْضَهُمْ عَلٰى بَعْضٍ مِنْهُمْ مَنْ كَلَّمَ
اللّٰهُ وَرَفَعَ بَعْضَهُمْ دَرَجَاتٍ وَاٰتَيْنَا عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ الْبَيِّنَاتِ
وَاَيَّدْنَاهُ بِرُوحِ الْقُدُسِ وَلَوْ شَٓاءَ اللّٰهُ مَا اقْتَتَلَ الَّذِينَ
مِنْ بَعْدِهِمْ مِنْ بَعْدِ مَا جَٓاءَتْهُمُ الْبَيِّنَاتُ وَلٰكِنِ اخْتَلَفُوا
فَمِنْهُمْ مَنْ اٰمَنَ وَمِنْهُمْ مَنْ كَفَرَ وَلَوْ شَٓاءَ اللّٰهُ
مَا اقْتَتَلُوا وَلٰكِنَّ اللّٰهَ يَفْعَلُ مَا يُرِيدُ ﴿٢٥٣﴾ يَٓا اَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُٓوا
اَنْفِقُوا مِمَّا رَزَقْنَاكُمْ مِنْ قَبْلِ اَنْ يَأْتِيَ يَوْمٌ لَا بَيْعٌ
فِيهِ وَلَا خُلَّةٌ وَلَا شَفَاعَةٌ وَالْكَافِرُونَ هُمُ الظَّالِمُونَ ﴿٢٥٤﴾
اَللّٰهُ لَٓا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ اَلْحَيُّ الْقَيُّومُ لَا تَأْخُذُهُ سِنَةٌ وَلَا نَوْمٌ لَهُ
مَا فِي السَّمٰوَاتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ مَنْ ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُٓ اِلَّا بِاِذْنِهِ يَعْلَمُ
مَا بَيْنَ اَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يُحِيطُونَ بِشَيْءٍ مِنْ عِلْمِهِٓ
اِلَّا بِمَا شَٓاءَ وَسِعَ كُرْسِيُّهُ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضَ وَلَا يَؤُدُهُ
حِفْظُهُمَا وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ ﴿٢٥٥﴾ لَٓا اِكْرَاهَ فِي الدِّينِ
قَدْ تَبَيَّنَ الرُّشْدُ مِنَ الْغَيِّ فَمَنْ يَكْفُرْ بِالطَّاغُوتِ وَيُؤْمِنْ بِاللّٰهِ
فَقَدِ اسْتَمْسَكَ بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقٰى لَا انْفِصَامَ لَهَا وَاللّٰهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٢٥٦﴾

İslam'ın kopmaz kulpu Kelime-i Tevhid'dir. Kişinin Kelime-i Tevhid'in ehlinden olması ve söylediği Lailaheillallah'ın kendisine fayda sağlaması için iki şart zikredilmiştir: Tağutu inkâr ve Allah'a (cc) iman.

Tağut, Kur'âni bir kavram olup Kur'ân'da sekiz farklı ayette geçmektedir. İslam'ın en önemli kavramlarından olan tağutu reddetmek, tüm peygamberlerin ortak gündemidir. (bk. 16/Nahl, 36)

Kur'ân'a göre tağut:

- Kur'ân'ın ölçüleri dışında ölçüler koyarak insanları vahyin aydınlığından küfrün karanlıklarına götüren geleneksel, dinî ya da siyasi bilgi kaynağıdır. (bk. 2/Bakara, 257)
- Putlaştırılan, uğruna yaşanıp ölünen, dostluk ve düşmanlığın kendisine göre belirlendiği, meşruiyetini Allah'tan almayan değerler ve takip edilen yollardır. (bk. 4/Nisâ, 76)
- Allah'ın yasalarına muhalif kanunlar yapan ve insanları buna davet eden şahıslar, kurumlar ve bunların koyduğu yasalardır. (bk. 4/Nisâ, 60)
- Allah'ın dışında ibadet edilen; Allah gibi sevilen, korkulan, gönülden itaat edilen canlı cansız varlıklardır. (bk. 39/Zumer, 17).

Tağutları reddetmeyen her insan, Allah'a iman ettiğini iddia etse de tağuta iman etmiş, ona kul olmuş ve Allah'ı inkâr etmiştir. (bk. 4/Nisâ, 51; 5/Mâide, 60)

اَللّٰهُ وَلِيُّ الَّذٖينَ اٰمَنُوا يُخْرِجُهُمْ مِنَ الظُّلُمَاتِ
اِلَى النُّورِ وَالَّذٖينَ كَفَرُٓوا اَوْلِيَٓاؤُ۬هُمُ الطَّاغُوتُ
يُخْرِجُونَهُمْ مِنَ النُّورِ اِلَى الظُّلُمَاتِۜ اُو۬لٰٓئِكَ اَصْحَابُ
النَّارِۚ هُمْ فٖيهَا خَالِدُونَ ﴿٢٥٧﴾ اَلَمْ تَرَ اِلَى الَّذٖى حَٓاجَّ اِبْرٰهٖيمَ
فٖى رَبِّهٖٓ اَنْ اٰتٰيهُ اللّٰهُ الْمُلْكَۢ اِذْ قَالَ اِبْرٰهٖيمُ رَبِّيَ الَّذٖى
يُحْيٖي وَيُمٖيتُۙ قَالَ اَنَا۬ اُحْيٖي وَاُمٖيتُۜ قَالَ اِبْرٰهٖيمُ فَاِنَّ اللّٰهَ
يَأْتٖى بِالشَّمْسِ مِنَ الْمَشْرِقِ فَأْتِ بِهَا مِنَ الْمَغْرِبِ
فَبُهِتَ الَّذٖى كَفَرَۜ وَاللّٰهُ لَا يَهْدِى الْقَوْمَ الظَّالِمٖينَۚ ﴿٢٥٨﴾
اَوْ كَالَّذٖى مَرَّ عَلٰى قَرْيَةٍ وَهِىَ خَاوِيَةٌ عَلٰى عُرُوشِهَاۚ قَالَ
اَنّٰى يُحْيٖي هٰذِهِ اللّٰهُ بَعْدَ مَوْتِهَاۚ فَاَمَاتَهُ اللّٰهُ مِائَةَ عَامٍ ثُمَّ بَعَثَهُۜ
قَالَ كَمْ لَبِثْتَۜ قَالَ لَبِثْتُ يَوْمًا اَوْ بَعْضَ يَوْمٍۜ قَالَ
بَلْ لَبِثْتَ مِائَةَ عَامٍ فَانْظُرْ اِلٰى طَعَامِكَ وَشَرَابِكَ
لَمْ يَتَسَنَّهْۚ وَانْظُرْ اِلٰى حِمَارِكَ وَلِنَجْعَلَكَ اٰيَةً لِلنَّاسِ وَانْظُرْ
اِلَى الْعِظَامِ كَيْفَ نُنْشِزُهَا ثُمَّ نَكْسُوهَا لَحْمًاۜ
فَلَمَّا تَبَيَّنَ لَهُۙ قَالَ اَعْلَمُ اَنَّ اللّٰهَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدٖيرٌ ﴿٢٥٩﴾

257. Allah, iman edenlerin velisidir/dostudur. (Bu dostluğunun bir tecellisi olarak) onları (küfrün, şirkin) karanlıklarından (tevhidin ve imanın) aydınlığına çıkarır. Kâfirlerin velileri/dostları ise tağuttur. Onları (iman ve tevhidin) aydınlığından (küfrün ve şirkin) karanlıklarına çıkarırlar. Bunlar, ateşin ehlidir ve orada ebedî kalacaklardır.

258. Allah'ın kendisine mülk vermesi sebebiyle Rabbi hakkında İbrâhîm'le tartışanı görmedin mi? Hani İbrâhîm demişti ki: "Benim Rabbim diriltir ve öldürür." Demişti ki: "Ben de diriltip öldürürüm." (Bu cevap üzerine) İbrâhîm demişti ki: "Allah Güneş'i doğudan getirir, sen de batıdan getir (bakalım)." (Bu hüccet karşısında) kâfir afalladı. Allah zalimler topluluğunu hidayete erdirmez.

259. Ya da çatıları üzerine yıkılmış, (altı üstüne gelmiş) o ıssız beldeye uğrayanı görmedin mi? Demişti ki: "Allah, ölümünden sonra burayı nasıl diriltecek?" (Bunun üzerine) Allah onu yüzyıl öldürmüş, sonra diriltmişti. "(O hâlde) ne kadar bekledin?" demişti. "Bir gün veya bir günden daha az." demişti. Allah, "(Hayır, öyle değil!) Bilakis sen, yüzyıl (öylece) bekledin. Bak (bakalım) yiyecek ve içeceğine, hiç bozulmadı. Eşeğine de bak! Tüm bunlar seni insanlara ibret kılmak içindir. Bak (eşeğin) kemiklerine! Onu nasıl ayağa kaldırıp sonra da et giydiriyoruz." O (mesele) açıklığa kavuşunca demişti ki: "Biliyorum ki Allah, her şeye kadîrdir."

وَاِذْ قَالَ اِبْرٰهٖيمُ رَبِّ اَرِنٖى كَيْفَ تُحْيِي الْمَوْتٰىۜ قَالَ
اَوَلَمْ تُؤْمِنْۜ قَالَ بَلٰى وَلٰكِنْ لِيَطْمَئِنَّ قَلْبٖىۜ قَالَ فَخُذْ اَرْبَعَةً
مِنَ الطَّيْرِ فَصُرْهُنَّ اِلَيْكَ ثُمَّ اجْعَلْ عَلٰى كُلِّ جَبَلٍ
مِنْهُنَّ جُزْءًا ثُمَّ ادْعُهُنَّ يَأْتٖينَكَ سَعْيًاۜ وَاعْلَمْ اَنَّ اللّٰهَ
عَزٖيزٌ حَكٖيمٌ ﴿٢٦٠﴾ مَثَلُ الَّذٖينَ يُنْفِقُونَ اَمْوَالَهُمْ فٖى سَبٖيلِ
اللّٰهِ كَمَثَلِ حَبَّةٍ اَنْبَتَتْ سَبْعَ سَنَابِلَ فٖى كُلِّ سُنْبُلَةٍ
مِائَةُ حَبَّةٍۜ وَاللّٰهُ يُضَاعِفُ لِمَنْ يَشَٓاءُۜ وَاللّٰهُ وَاسِعٌ عَلٖيمٌ ﴿٢٦١﴾
اَلَّذٖينَ يُنْفِقُونَ اَمْوَالَهُمْ فٖى سَبٖيلِ اللّٰهِ ثُمَّ لَا يُتْبِعُونَ
مَٓا اَنْفَقُوا مَنًّا وَلَٓا اَذًىۙ لَهُمْ اَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْۚ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ
وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٢٦٢﴾ قَوْلٌ مَعْرُوفٌ وَمَغْفِرَةٌ خَيْرٌ مِنْ صَدَقَةٍ
يَتْبَعُهَٓا اَذًىۜ وَاللّٰهُ غَنِيٌّ حَلٖيمٌ ﴿٢٦٣﴾ يَٓا اَيُّهَا الَّذٖينَ اٰمَنُوا
لَا تُبْطِلُوا صَدَقَاتِكُمْ بِالْمَنِّ وَالْاَذٰىۙ كَالَّذٖى يُنْفِقُ
مَالَهُ رِئَٓاءَ النَّاسِ وَلَا يُؤْمِنُ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِۜ فَمَثَلُهُ كَمَثَلِ
صَفْوَانٍ عَلَيْهِ تُرَابٌ فَاَصَابَهُ وَابِلٌ فَتَرَكَهُ صَلْدًاۜ لَا يَقْدِرُونَ
عَلٰى شَيْءٍ مِمَّا كَسَبُواۜ وَاللّٰهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرٖينَ ﴿٢٦٤﴾

260. (Hatırlayın!) Hani İbrâhîm, “Rabbim! Ölüleri nasıl dirilttiğini bana göster.” demişti. (Allah) demişti ki: “İnanmadın mı?” Demişti ki: “Hayır! Elbette inanıyorum. Fakat kalbimin mutmain olmasını (istiyorum).” Demişti ki: “Dört tane kuş al. Onları kendine alıştır. Sonra onlardan her bir parçayı bir dağın üzerine koy. Daha sonra onları çağır, sana koşarak gelirler. Bil ki Allah, (izzet sahibi, her şeyi mağlup eden) Azîz ve (hüküm ve hikmet sahibi olan) Hakîm’dir.”

261. Mallarını Allah yolunda infak edenlerin misali, yedi başak vermiş ve her bir başakta yüz dâne bulunan tohumun misali gibidir. Allah dilediğine (amelinin karşılığını) kat kat arttırır. Allah, (ihsanı ve lütfu bütün varlığı kuşatacak kadar geniş olan) Vâsi’ ve (her şeyi bilen) Alîm’dir.

262. Onlar ki mallarını Allah yolunda infak ederler, (infak ettikten) sonra infaklarını başa kakmaz ve kimseye eziyet vermezler. Onların, Rabbleri katında ecirleri vardır. Onlara korku yoktur ve onlar üzülmeyeceklerdir.

263. Güzel bir söz ve bağışlama, arkasından eziyet gelen bir sadakadan daha hayırlıdır. Allah, (kimseye muhtaç olmayan, her şeyin kendisine muhtaç olduğu) Ğaniy ve (kulların hak ettikleri cezayı erteleyen) Halîm’dir.

264. Ey iman edenler! Sadakalarınızı minnet ile başa kakmak ve (insanlara) eziyet etmek suretiyle boşa çıkarmayın. Malını insanlara gösteriş yapmak için infak edip Allah’a ve Ahiret Günü’ne inanmayan (kimse) gibi... Onun misali, üzerinde toprak bulunan, sağanak yağmurun değmesiyle (toprağın suyla aktığı) çıplak kayanın misali gibidir. (Yaptıkları hiçbir şeyin Allah katında bir karşılığı yoktur ve) yaptıklarından faydalanmazlar. Allah, kâfirler topluluğunu hidayete erdirmez.

وَمَثَلُ الَّذٖينَ يُنْفِقُونَ اَمْوَالَهُمُ ابْتِغَٓاءَ مَرْضَاتِ اللّٰهِ
وَتَثْبٖيتًا مِنْ اَنْفُسِهِمْ كَمَثَلِ جَنَّةٍ بِرَبْوَةٍ اَصَابَهَا وَابِلٌ
فَاٰتَتْ اُكُلَهَا ضِعْفَيْنِۚ فَاِنْ لَمْ يُصِبْهَا وَابِلٌ فَطَلٌّۜ وَاللّٰهُ
بِمَا تَعْمَلُونَ بَصٖيرٌ ﴿٢٦٥﴾ اَيَوَدُّ اَحَدُكُمْ اَنْ تَكُونَ لَهُ
جَنَّةٌ مِنْ نَخٖيلٍ وَاَعْنَابٍ تَجْرٖي مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهَارُۙ لَهُ فٖيهَا
مِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِۙ وَاَصَابَهُ الْكِبَرُ وَلَهُ ذُرِّيَّةٌ ضُعَفَٓاءُۖ فَاَصَابَهَٓا
اِعْصَارٌ فٖيهِ نَارٌ فَاحْتَرَقَتْۜ كَذٰلِكَ يُبَيِّنُ اللّٰهُ لَكُمُ
الْاٰيَاتِ لَعَلَّكُمْ تَتَفَكَّرُونَ ﴿٢٦٦﴾ يَٓا اَيُّهَا الَّذٖينَ اٰمَنُٓوا
اَنْفِقُوا مِنْ طَيِّبَاتِ مَا كَسَبْتُمْ وَمِمَّٓا اَخْرَجْنَا لَكُمْ
مِنَ الْاَرْضِۖ وَلَا تَيَمَّمُوا الْخَبٖيثَ مِنْهُ تُنْفِقُونَ وَلَسْتُمْ بِاٰخِذٖيهِ
اِلَّٓا اَنْ تُغْمِضُوا فٖيهِۜ وَاعْلَمُٓوا اَنَّ اللّٰهَ غَنِيٌّ حَمٖيدٌ ﴿٢٦٧﴾
اَلشَّيْطَانُ يَعِدُكُمُ الْفَقْرَ وَيَأْمُرُكُمْ بِالْفَحْشَٓاءِۚ وَاللّٰهُ
يَعِدُكُمْ مَغْفِرَةً مِنْهُ وَفَضْلًاۜ وَاللّٰهُ وَاسِعٌ عَلٖيمٌۚ ﴿٢٦٨﴾
يُؤْتِي الْحِكْمَةَ مَنْ يَشَٓاءُۚ وَمَنْ يُؤْتَ الْحِكْمَةَ فَقَدْ
اُو۫تِيَ خَيْرًا كَثٖيرًاۜ وَمَا يَذَّكَّرُ اِلَّٓا اُو۬لُوا الْاَلْبَابِ ﴿٢٦٩﴾

265. Allah'ın rızasını elde etmek için (ve Allah'ın emri olduğuna inanıp ecrini Allah'tan bekledikleri) sabit bir inançla infak edenlerin misali, yüksekçe bir yerde (konumlanmış) ve sağanak yağmurun yağmasıyla ekinlerini iki kat vermiş bahçenin misali gibidir. (Yüksek konumu nedeniyle) ona yağmur değmese de (hafif hafif) çiseler. Allah, yaptıklarınızı görendir.

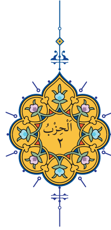
266. Sizden biri (şöyle bir durumda) olmak ister mi? Onun hurma ağaçları ve üzüm bağlarından oluşan bir bahçesi olsun, altından ırmaklar aksın ve o bahçede her türlü meyve olsun. O yaşlansın ve geride zayıf çocukları bulunsun. (Çocuklarına böyle bir bahçe bırakmak isterken) bahçeye ateş saçan yakıcı bir rüzgâr isabet etsin ve bahçe yansın. (Bunu istemediğiniz gibi amellere en fazla muhtaç olduğunuz zamanda riya, minnet, eziyet gibi şeylerle amellerinizi heder edip eli boş kalmayın.) Düşünesiniz diye Allah, ayetlerini sizin için açıklıyor.

267. Ey iman edenler! Kazandığınız temiz yiyeceklerden ve sizin için yerden çıkardıklarımızdan infak edin. Size verildiğinde ancak gözünüzü kapatarak alabileceğiniz değersiz/bayağı şeyleri vermeye kalkmayın. Bilin ki Allah, (kimseye muhtaç olmayan, her şeyin kendisine muhtaç olduğu) Ğaniy ve (her daim övgüyü hak eden ve varlık tarafından övülen) Hamîd'dir.

268. Şeytan (değerli olan ve Allah yolunda infak edilmeye layık mallarınızı vermeyesiniz diye) sizi fakirlikle korkutup size fuhşiyatı emrediyor. Allah ise size kendi katından bağışlanma ve O'ndan olan ihsan ve lütuf vadediyor. Allah, (ihsanı ve lütfu bütün varlığı kuşatacak kadar geniş olan) Vâsi' ve (her şeyi bilen) Alîm'dir.

269. Hikmeti, (olgunluğu, söz ve davranışta isabetli olmayı) dilediğine verir. Kime de hikmet verilmişse ona çok fazla hayır verilmiştir. Ancak akıl sahipleri düşünüp öğüt alırlar.

وَمَٓا اَنْفَقْتُمْ مِنْ نَفَقَةٍ اَوْ نَذَرْتُمْ مِنْ نَذْرٍ فَاِنَّ اللّٰهَ
يَعْلَمُهُۜ وَمَا لِلظَّالِم۪ينَ مِنْ اَنْصَارٍ ﴿٢٧٠﴾ اِنْ تُبْدُوا
الصَّدَقَاتِ فَنِعِمَّا هِيَۚ وَاِنْ تُخْفُوهَا وَتُؤْتُوهَا
الْفُقَرَٓاءَ فَهُوَ خَيْرٌ لَكُمْۜ وَيُكَفِّرُ عَنْكُمْ
مِنْ سَيِّـَٔاتِكُمْۜ وَاللّٰهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَب۪يرٌ ﴿٢٧١﴾ لَيْسَ
عَلَيْكَ هُدٰيهُمْ وَلٰكِنَّ اللّٰهَ يَهْد۪ي مَنْ يَشَٓاءُۜ
وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ خَيْرٍ فَلِاَنْفُسِكُمْۜ وَمَا تُنْفِقُونَ
اِلَّا ابْتِغَٓاءَ وَجْهِ اللّٰهِۜ وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ خَيْرٍ يُوَفَّ
اِلَيْكُمْ وَاَنْتُمْ لَا تُظْلَمُونَ ﴿٢٧٢﴾ لِلْفُقَرَٓاءِ الَّذ۪ينَ
اُحْصِرُوا ف۪ي سَب۪يلِ اللّٰهِ لَا يَسْتَط۪يعُونَ ضَرْبًا فِي الْاَرْضِ
يَحْسَبُهُمُ الْجَاهِلُ اَغْنِيَٓاءَ مِنَ التَّعَفُّفِۚ تَعْرِفُهُمْ
بِس۪يمٰيهُمْۚ لَا يَسْـَٔلُونَ النَّاسَ اِلْحَافًاۜ وَمَا تُنْفِقُوا
مِنْ خَيْرٍ فَاِنَّ اللّٰهَ بِه۪ عَل۪يمٌ ﴿٢٧٣﴾ اَلَّذ۪ينَ يُنْفِقُونَ
اَمْوَالَهُمْ بِالَّيْلِ وَالنَّهَارِ سِرًّا وَعَلَانِيَةً فَلَهُمْ اَجْرُهُمْ
عِنْدَ رَبِّهِمْۚ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٢٧٤﴾

270. İnfak ettiğiniz nafakaları ve adadığınız adakların tamamını hiç şüphesiz Allah bilir. Zalimler için hiçbir yardımcı yoktur.

271. Şayet sadakalarınızı açıktan verirseniz ne güzeldir. Onu gizler ve fakirlere verirseniz (gizli sadaka) sizin için daha hayırlı olur. (Allah, böylece) günahlarınızın bir kısmını bağışlar. Allah, yaptıklarınızdan haberdardır.

272. Onların hidayeti senin sorumluluğunda değildir. Fakat Allah, dilediğini doğru yola iletir. Hayır olarak ne infak etmişseniz (yararı) sizedir. Siz, onu sadece Allah rızasını elde etmek için infak edersiniz. Hayır olarak yaptığınız infaklar size eksiksiz olarak geri verilecek ve siz zulme de uğramayacaksınız.

273. (Yapacağınız infak ve sadakaya en fazla hak sahibi olanlar; kendilerini İslam davasına adayan, Allah yolunda cihad etmek ve görevden göreve koşmaları nedeniyle dünyalık işlere vakti kalmayan ve ayrıca Allah yolunda edindikleri düşmanlar tarafından) yeryüzünde gezip dolaşmaya güç yetiremeyen, Allah yolunda alıkonulmuş fakirlerdir. Sergiledikleri iffetli tavırdan ötürü onları tanımayan, zengin zanneder. Sen onları yüzlerindeki (fakirlik alametlerinden) tanırsın. İnsanlardan ısrarlı/bıktırıcı bir şekilde istemezler. Hayır olarak her ne infak etmişseniz hiç şüphesiz Allah onu bilir.

274. Mallarını gece gündüz, gizli açık (zaman ve mekân gözetmeksizin) infak eden kimselerin, Rabbleri katında ecirleri vardır. Onlara korku yoktur ve onlar üzülmeyeceklerdir.

اَلَّذٖينَ يَأْكُلُونَ الرِّبٰوا لَا يَقُومُونَ اِلَّا كَمَا يَقُومُ
الَّذٖى يَتَخَبَّطُهُ الشَّيْطَانُ مِنَ الْمَسِّ ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ
قَالُٓوا اِنَّمَا الْبَيْعُ مِثْلُ الرِّبٰوا وَاَحَلَّ اللّٰهُ الْبَيْعَ وَحَرَّمَ الرِّبٰوا
فَمَنْ جَٓاءَهُ مَوْعِظَةٌ مِنْ رَبِّهٖ فَانْتَهٰى فَلَهُ مَا سَلَفَ وَاَمْرُهُٓ اِلَى اللّٰهِ
وَمَنْ عَادَ فَاُو۬لٰٓئِكَ اَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فٖيهَا خَالِدُونَ ﴿٢٧٥﴾
يَمْحَقُ اللّٰهُ الرِّبٰوا وَيُرْبِى الصَّدَقَاتِ وَاللّٰهُ لَا يُحِبُّ كُلَّ
كَفَّارٍ اَثٖيمٍ ﴿٢٧٦﴾ اِنَّ الَّذٖينَ اٰمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
وَاَقَامُوا الصَّلٰوةَ وَاٰتَوُا الزَّكٰوةَ لَهُمْ اَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ
وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٢٧٧﴾ يَٓا اَيُّهَا الَّذٖينَ اٰمَنُوا
اتَّقُوا اللّٰهَ وَذَرُوا مَا بَقِىَ مِنَ الرِّبٰٓوا اِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنٖينَ ﴿٢٧٨﴾
فَاِنْ لَمْ تَفْعَلُوا فَأْذَنُوا بِحَرْبٍ مِنَ اللّٰهِ وَرَسُولِهٖ وَاِنْ تُبْتُمْ
فَلَكُمْ رُؤُ۫سُ اَمْوَالِكُمْ لَا تَظْلِمُونَ وَلَا تُظْلَمُونَ ﴿٢٧٩﴾ وَاِنْ
كَانَ ذُو عُسْرَةٍ فَنَظِرَةٌ اِلٰى مَيْسَرَةٍ وَاَنْ تَصَدَّقُوا خَيْرٌ لَكُمْ
اِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٢٨٠﴾ وَاتَّقُوا يَوْمًا تُرْجَعُونَ فٖيهِ
اِلَى اللّٰهِ ثُمَّ تُوَفّٰى كُلُّ نَفْسٍ مَا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿٢٨١﴾

275. Faiz yiyenler, şeytanın dokunduğu (cin çarpmış) kimse gibi (kabirlerinden) kalkarlar. (Bu ceza,) "Alışveriş de faiz gibidir." demeleri nedeniyledir. Oysa Allah alışverişi helal, faizi ise haram kılmıştır. Kendisine Rabbinin (faize dair) öğüdü gelip de bu işe son verenin, (faizi bıraktıktan sonra) geriye kalan malı (önceki kazançları) onundur. Ve onun durumu (hakkında verilecek hüküm) Allah'adır. Kim de faizli işleme geri dönerse bunlar ateşin ehlidir ve orada ebedî kalacaklardır.

İnfak ayetlerinin ardından faiz konusuna geçilmesi önemli bir meseledir. Zira İslam ekonomisi emek, ticaret, meşru rekabet, şahsi mülkiyet, zekât ve infakla temsil edilen yardımlaşma üzerine kuruludur. Allah'a (cc) kafa tutan küfür ve tuğyan ekonomisi ise bencillik, zayıf olanı ezme, malın tekelleşmesi, karaborsacılık ve tüm bunların sembolü olan faiz üzerine kuruludur.

276. Allah, faizin bereketini siler, sadakaları ise artırır. Allah, (faizi alışveriş gibi helal sayan) kâfirleri ve (faizle muamele eden) günahkârları sevmez.

277. Şüphesiz ki iman edenler, salih amel işleyenler, namazı dosdoğru kılanlar ve zekâtı verenlerin Rabbleri katında ecirleri vardır. Onlara korku yoktur ve onlar üzülmeyeceklerdir.

278. Ey iman edenler! Allah'tan korkun ve şayet müminseniz faizi terk edin.

279. Şayet (faizli işlemleri) bırakmadıysanız (o hâlde) Allah'a ve Resûl'üne savaş ilan edin! Şayet tevbe ederseniz mallarınızın (faiz bulaşmamış) ana sermayesi size aittir. Zulmetmez ve zulme de uğramazsınız.

280. Şayet (borçlu kimse) zor durumdaysa (elinin genişleyeceği) kolaylık zamanına kadar mühlet verin. Şayet bilirseniz (borcu silip) tasadduk etmeniz sizin için daha hayırlıdır.

281. Kendisinde Allah'a döndürüleceğiniz günden korkup sakının. Sonra her nefse kazandıkları eksiksiz olarak verilecek ve onlar zulme de uğramayacaklardır.

يَٓا اَيُّهَا الَّذٖينَ اٰمَنُوٓا اِذَا تَدَايَنْتُمْ بِدَيْنٍ اِلٰٓى اَجَلٍ مُسَمًّى
فَاكْتُبُوهُۜ وَلْيَكْتُبْ بَيْنَكُمْ كَاتِبٌ بِالْعَدْلِۖ
وَلَا يَأْبَ كَاتِبٌ اَنْ يَكْتُبَ كَمَا عَلَّمَهُ اللّٰهُ فَلْيَكْتُبْۚ
وَلْيُمْلِلِ الَّذٖى عَلَيْهِ الْحَقُّ وَلْيَتَّقِ اللّٰهَ رَبَّهُ وَلَا يَبْخَسْ
مِنْهُ شَيْـًٔاۜ فَاِنْ كَانَ الَّذٖى عَلَيْهِ الْحَقُّ سَفٖيهًا اَوْ ضَعٖيفًا
اَوْ لَا يَسْتَطٖيعُ اَنْ يُمِلَّ هُوَ فَلْيُمْلِلْ وَلِيُّهُ بِالْعَدْلِۜ
وَاسْتَشْهِدُوا شَهٖيدَيْنِ مِنْ رِجَالِكُمْۚ فَاِنْ لَمْ يَكُونَا رَجُلَيْنِ
فَرَجُلٌ وَامْرَاَتَانِ مِمَّنْ تَرْضَوْنَ مِنَ الشُّهَدَٓاءِ اَنْ تَضِلَّ
اِحْدٰيهُمَا فَتُذَكِّرَ اِحْدٰيهُمَا الْاُخْرٰىۜ وَلَا يَأْبَ الشُّهَدَٓاءُ
اِذَا مَا دُعُواۜ وَلَا تَسْـَٔمُوٓا اَنْ تَكْتُبُوهُ صَغٖيرًا اَوْ كَبٖيرًا
اِلٰٓى اَجَلِهٖۜ ذٰلِكُمْ اَقْسَطُ عِنْدَ اللّٰهِ وَاَقْوَمُ لِلشَّهَادَةِ وَاَدْنٰٓى
اَلَّا تَرْتَابُوٓا اِلَّٓا اَنْ تَكُونَ تِجَارَةً حَاضِرَةً تُدٖيرُونَهَا بَيْنَكُمْ
فَلَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ اَلَّا تَكْتُبُوهَاۜ وَاَشْهِدُٓوا اِذَا تَبَايَعْتُمْۖ
وَلَا يُضَٓارَّ كَاتِبٌ وَلَا شَهٖيدٌۜ وَاِنْ تَفْعَلُوا فَاِنَّهُ فُسُوقٌ بِكُمْۜ
وَاتَّقُوا اللّٰهَۜ وَيُعَلِّمُكُمُ اللّٰهُۜ وَاللّٰهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلٖيمٌ ٢٨٢

282. Ey iman edenler! Belli bir süre için birbirinize borçlandığınız zaman onu yazın. Aranızdan bir yazıcı adaletle yazsın. Yazıcı, Allah'ın ona öğrettiği şekilde yazmaktan geri durmasın. Borçlanan kimse borcu yazdırsın, Rabbi olan Allah'tan korksun ve (borçtan) hiçbir şey eksiltmesin. Şayet borçlanan; zayıf akıllı, (bedenen) zayıf ya da yazdırmaya güç yetiremeyen biriyse velisi adaletle yazdırsın. Erkeklerinizden iki şahit tutun. Şayet iki erkek bulamazsanız razı olduğunuz şahitlerden bir erkek ve iki kadını şahit tutun. (İki kadının bir erkek yerine geçmesinin hikmeti) biri unuttuğunda diğeri ona hatırlatsın diyedir. Şahitler şahitlik için çağrıldıklarında geri durmasınlar. Küçük olsun büyük olsun (borçlarınızı) yazmakta gevşeklik göstermeyin. (Her türlü borcu kayıt altına almanız) Allah katında şahitliğin en adili, en güçlüsü ve şüpheye düşmemeniz için en uygun olanıdır. Aranızda döndürdüğünüz (pazar, esnaflık, seyyar satıcılık gibi) sürekli olan (peşin) ticaretlerinizi yazmamanızda size bir günah yoktur. Alışveriş yaptığınızda şahit tutun. Ne yazıcı ne de şahit zarar görmesin. Şayet (şahitlik ve yazıcılıktan ötürü bu insanlara zarar verirseniz) bu sizin için fısk/günah olur. Allah'tan korkup sakının. Allah, size öğretiyor. Allah, her şeyi bilendir.

وَاِنْ كُنْتُمْ عَلٰى سَفَرٍ وَلَمْ تَجِدُوا كَاتِبًا فَرِهَانٌ
مَقْبُوضَةٌ فَاِنْ اَمِنَ بَعْضُكُمْ بَعْضًا فَلْيُؤَدِّ الَّذِي اؤْتُمِنَ
اَمَانَتَهُ وَلْيَتَّقِ اللّٰهَ رَبَّهُ وَلَا تَكْتُمُوا الشَّهَادَةَ
وَمَنْ يَكْتُمْهَا فَاِنَّهُٓ اٰثِمٌ قَلْبُهُ وَاللّٰهُ بِمَا تَعْمَلُونَ عَلِيمٌ ﴿٢٨٣﴾
لِلّٰهِ مَا فِي السَّمٰوَاتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ وَاِنْ تُبْدُوا مَا فٓي اَنْفُسِكُمْ
اَوْ تُخْفُوهُ يُحَاسِبْكُمْ بِهِ اللّٰهُ فَيَغْفِرُ لِمَنْ يَشَٓاءُ وَيُعَذِّبُ
مَنْ يَشَٓاءُ وَاللّٰهُ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٢٨٤﴾ اٰمَنَ الرَّسُولُ
بِمَٓا اُنْزِلَ اِلَيْهِ مِنْ رَبِّهِ وَالْمُؤْمِنُونَ كُلٌّ اٰمَنَ بِاللّٰهِ
وَمَلٰٓئِكَتِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ اَحَدٍ مِنْ رُسُلِهِ
وَقَالُوا سَمِعْنَا وَاَطَعْنَا غُفْرَانَكَ رَبَّنَا وَاِلَيْكَ الْمَصِيرُ ﴿٢٨٥﴾
لَا يُكَلِّفُ اللّٰهُ نَفْسًا اِلَّا وُسْعَهَا لَهَا مَا كَسَبَتْ
وَعَلَيْهَا مَا اكْتَسَبَتْ رَبَّنَا لَا تُؤَاخِذْنَٓا اِنْ نَسِينَٓا اَوْ اَخْطَاْنَا
رَبَّنَا وَلَا تَحْمِلْ عَلَيْنَٓا اِصْرًا كَمَا حَمَلْتَهُ عَلَى الَّذِينَ
مِنْ قَبْلِنَا رَبَّنَا وَلَا تُحَمِّلْنَا مَا لَا طَاقَةَ لَنَا بِهِ وَاعْفُ عَنَّا وَاغْفِرْ
لَنَا وَارْحَمْنَا اَنْتَ مَوْلٰينَا فَانْصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ ﴿٢٨٦﴾

283. Şayet yolculukta olur ve yazıcı bulamazsanız (borçlara belge/güvence olsun diye) rehin alabilirsiniz. Birbirinize güvenmişseniz kendisine güvenilen, emaneti geri versin ve Rabbi olan Allah'tan korksun. Şahitliği gizlemeyin. Kim de şahitliği gizlerse şüphesiz ki o, günahkâr kalpli biridir. Allah, yaptıklarınızı bilmektedir.

284. Göklerde ve yerde olan her şey Allah'ındır. Nefislerinizde olanı açığa vursanız da gizleseniz de Allah sizi ondan hesaba çekecektir. (Hesabın neticesinde) dilediğini bağışlar, dilediğine azap eder. Allah, her şeye kadîrdir.

285. Resûl, Rabbinden kendisine indirilene iman etti. Müminler de (iman etti). Hepsi; Allah'a, meleklerine, kitaplarına ve resûllerine iman ettiler (ve dediler ki): "O'nun resûllerinin arasını ayırmayız." (Yine) dediler ki: "İşittik ve itaat ettik. Rabbimiz, senden bağışlanma diliyoruz. Dönüş sanadır."

286. Allah kimseye gücünden fazlasını yüklemez. Herkesin kazandığı (hayır) lehine, yaptığı (günahlar da) aleyhinedir. "Rabbimiz! Unutur ya da hata edersek bizleri sorumlu tutma. Rabbimiz! Bizden öncekilere yüklediğin gibi ağır bir yük taşıtma bize. Rabbimiz! Gücümüz yetmeyen şeyleri bize yükletme. Bizi affet. Bizi bağışla. Bize merhamet et. Sen bizim mevlâmızsın/dostumuzsun. Kâfirler topluluğuna karşı bize yardım et."

3. ÂL-İ İMRÂN SURESİ

(Bu sure Medine'de indirilmiş olup 200 ayettir.)
Er-Rahmân ve Er-Rahîm olan Allah'ın adıyla (okumaya başlıyorum).

سُورَةُ اٰلِ عِمْرَانَ
مَدَنِيَّةٌ وَهِيَ مِائَتَا اٰيَةٍ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحٖيمِ

الٓمٓ ﴿١﴾ اَللّٰهُ لَٓا اِلٰهَ اِلَّا هُوَۙ الْحَيُّ الْقَيُّومُۜ ﴿٢﴾ نَزَّلَ عَلَيْكَ الْكِتَابَ
بِالْحَقِّ مُصَدِّقاً لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ وَاَنْزَلَ التَّوْرٰيةَ وَالْاِنْجٖيلَۙ ﴿٣﴾ مِنْ قَبْلُ
هُدًى لِلنَّاسِ وَاَنْزَلَ الْفُرْقَانَۜ اِنَّ الَّذٖينَ كَفَرُوا بِاٰيَاتِ اللّٰهِ لَهُمْ
عَذَابٌ شَدٖيدٌۜ وَاللّٰهُ عَزٖيزٌ ذُو انْتِقَامٍ ﴿٤﴾ اِنَّ اللّٰهَ لَا يَخْفٰى عَلَيْهِ شَيْءٌ
فِي الْاَرْضِ وَلَا فِي السَّمَٓاءِۜ ﴿٥﴾ هُوَ الَّذٖي يُصَوِّرُكُمْ فِي الْاَرْحَامِ كَيْفَ يَشَٓاءُۜ
لَٓا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ الْعَزٖيزُ الْحَكٖيمُ ﴿٦﴾ هُوَ الَّذٖٓي اَنْزَلَ عَلَيْكَ الْكِتَابَ
مِنْهُ اٰيَاتٌ مُحْكَمَاتٌ هُنَّ اُمُّ الْكِتَابِ وَاُخَرُ مُتَشَابِهَاتٌۜ فَاَمَّا الَّذٖينَ
فٖي قُلُوبِهِمْ زَيْغٌ فَيَتَّبِعُونَ مَا تَشَابَهَ مِنْهُ ابْتِغَٓاءَ الْفِتْنَةِ وَابْتِغَٓاءَ تَأْوٖيلِهٖۚ
وَمَا يَعْلَمُ تَأْوٖيلَهُٓ اِلَّا اللّٰهُۢ وَالرَّاسِخُونَ فِي الْعِلْمِ يَقُولُونَ اٰمَنَّا بِهٖۙ كُلٌّ
مِنْ عِنْدِ رَبِّنَاۚ وَمَا يَذَّكَّرُ اِلَّٓا اُو۬لُوا الْاَلْبَابِ ﴿٧﴾ رَبَّنَا لَا تُزِغْ قُلُوبَنَا بَعْدَ
اِذْ هَدَيْتَنَا وَهَبْ لَنَا مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةًۚ اِنَّكَ اَنْتَ الْوَهَّابُ ﴿٨﴾ رَبَّنَٓا
اِنَّكَ جَامِعُ النَّاسِ لِيَوْمٍ لَا رَيْبَ فٖيهِۜ اِنَّ اللّٰهَ لَا يُخْلِفُ الْمٖيعَادَ ﴿٩﴾

1. Elif, Lâm, Mîm.
2. Allah... O'ndan başka (ibadeti hak eden) hiçbir ilah yoktur. (Hayat sahibi ve varlığa hayat veren) El-Hayy ve (var olmak için hiçbir şeye muhtaç olmayan, her şeyin varlığı kendisine bağlı olan) El-Kayyûm'dur.
3. (O Allah,) sana Kitab'ı hak ve kendinden önceki (Kitapları) doğrulayıcı olarak indirdi. Tevrât'ı ve İncîl'i de (Allah) indirdi.
4. (Kur'ân inmeden evvel Tevrât ve İncîl'i) insanlara hidayet kaynağı olsun diye (indirdi). Ve Furkân'ı (hak ile batılı birbirinden ayıran Kur'ân'ı) da indirdi. Şüphesiz ki Allah'ın ayetlerini inkâr edenlere çetin bir azap vardır. Allah, (izzet sahibi, her şeyi mağlup eden) Azîz'dir ve intikam sahibidir.
5. Şüphesiz ki yerde ve gökte hiçbir şey Allah'a gizli kalmaz.
6. Sizleri (annelerinizin) rahimlerinde dilediği gibi şekillendiren O'dur. Kendisinden başka (ibadeti hak eden) hiçbir ilah yoktur. O, (izzet sahibi, her şeyi mağlup eden) El-Azîz ve (hüküm ve hikmet sahibi olan) El-Hakîm'dir.
7. Sana Kitab'ı indiren O'dur. O (Kitap)'tan bazı ayetler (kimsenin tahrif etmeye güç yetiremeyeceği şekilde sağlam, açık ve) muhkemdir. Onlar (Kitab'ın çoğunluğunu ve ana omurgasını oluşturan muhkem), Kitab'ın anası olan (ayetlerdir). Diğer bazısı da (kullarını imtihan etmek için açık kılmadığı) müteşabih ayetlerdir. Kalplerinde eğrilik bulunanlar, fitne çıkarmak ve (ayetleri hevalarına göre) yorumlamak için müteşabih olan ayetlerin peşine düşerler. O (ayetlerin) tevilini/hakiki anlamını yalnızca Allah bilir. İlimde derinleşenler derler ki: "Ona iman ettik. Hepsi Rabbimizin katındandır." Ancak akıl sahipleri düşünüp öğüt alır.

Kitab'ın ayetlerinin muhkem ve müteşabih kılınması imtihan amaçlıdır. Kalpleri şüphe ve şehvet hastalığından korunanlar; Kitab'ın çoğunluğunu oluşturan, birbirini destekleyen ve açıklayan, lafızları açık ve anlaşılır olan muhkem ayetlere tabi olurlar. Kendilerine kapalı kalan ayetleri muhkem naslar ışığında anlamaya çalışırlar. Anlayamadıkları ayetlerin ilmini Allah'a (cc) havale eder ve "Ona iman ettik. Hepsi Rabbimizin katındandır." derler.

Kalplerinde eğrilik bulunanlar ise Kitab'a uymak istemez, Kitab'ı hevalarına uydurmaya çalışırlar. İmtihan vesilesi olan, sayıca az, lafzı kapalı müteşabih ayetlerin peşine düşerler.

Muhkem ayetlere yaratılış gayesi olan ve dinin aslını içeren tevhid ve şirk ayetleri, Allah'ı (cc) tanıtan isim ve sıfat ayetleri, haramları ve farzları belirleyen ahkâm ayetleri, İslam ahlakını tanıtan ayetler örnek gösterilebilir.

Müteşabih olanlara ise surelerin başında yer alan Huruf-u Mukatta'a, kıyametin zamanı, geçmiş kavimlerle ilgili bazı ayetler örnek gösterilebilir.

Hiç şüphesiz, muhkem ayetleri bir tarafa bırakıp müteşabih ayetlere tabi olmak itikadi bir hastalıktır. Allah'a (cc) karşı haddini aşarak yaratılış gayesi olan tevhid ve şirk ayetlerine ve Allah'ı (cc) tanıtan isim ve sıfat ayetlerine müteşabih demek ise daha büyük bir itikadi hastalıktır.

8. Rabbimiz! Hidayet ettikten sonra kalplerimizi eğriltme. Bize kendi katından bir rahmet ver. Şüphesiz ki sen, (kullarına karşılıksız veren) El-Vehhâb'sın.
9. Rabbimiz! Şüphesiz ki sen, (vuku bulacağında) şüphe olmayan o günde insanları bir araya toplayacaksın. Şüphesiz ki Allah, sözünden dönmez.

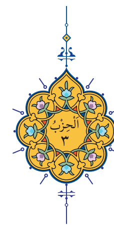
اِنَّ الَّذٖينَ كَفَرُوا لَنْ تُغْنِىَ عَنْهُمْ اَمْوَالُهُمْ
وَلَٓا اَوْلَادُهُمْ مِنَ اللّٰهِ شَيْـًٔاۜ وَاُو۬لٰٓئِكَ هُمْ وَقُودُ النَّارِۙ ﴿١٠﴾
كَدَاْبِ اٰلِ فِرْعَوْنَۙ وَالَّذٖينَ مِنْ قَبْلِهِمْۜ كَذَّبُوا بِاٰيَاتِنَاۚ
فَاَخَذَهُمُ اللّٰهُ بِذُنُوبِهِمْۜ وَاللّٰهُ شَدٖيدُ الْعِقَابِ ﴿١١﴾ قُلْ لِلَّذٖينَ
كَفَرُوا سَتُغْلَبُونَ وَتُحْشَرُونَ اِلٰى جَهَنَّمَۜ وَبِئْسَ
الْمِهَادُ ﴿١٢﴾ قَدْ كَانَ لَكُمْ اٰيَةٌ فٖى فِئَتَيْنِ الْتَقَتَاۜ فِئَةٌ
تُقَاتِلُ فٖى سَبٖيلِ اللّٰهِ وَاُخْرٰى كَافِرَةٌ يَرَوْنَهُمْ مِثْلَيْهِمْ
رَاْىَ الْعَيْنِۜ وَاللّٰهُ يُؤَيِّدُ بِنَصْرِهٖ مَنْ يَشَٓاءُۜ اِنَّ فٖى ذٰلِكَ
لَعِبْرَةً لِاُو۬لِى الْاَبْصَارِ ﴿١٣﴾ زُيِّنَ لِلنَّاسِ حُبُّ الشَّهَوَاتِ
مِنَ النِّسَٓاءِ وَالْبَنٖينَ وَالْقَنَاطٖيرِ الْمُقَنْطَرَةِ مِنَ الذَّهَبِ
وَالْفِضَّةِ وَالْخَيْلِ الْمُسَوَّمَةِ وَالْاَنْعَامِ وَالْحَرْثِۜ ذٰلِكَ
مَتَاعُ الْحَيٰوةِ الدُّنْيَاۚ وَاللّٰهُ عِنْدَهُ حُسْنُ الْمَاٰبِ ﴿١٤﴾
قُلْ اَؤُ۬نَبِّئُكُمْ بِخَيْرٍ مِنْ ذٰلِكُمْۜ لِلَّذٖينَ اتَّقَوْا
عِنْدَ رَبِّهِمْ جَنَّاتٌ تَجْرٖى مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهَارُ خَالِدٖينَ فٖيهَا
وَاَزْوَاجٌ مُطَهَّرَةٌ وَرِضْوَانٌ مِنَ اللّٰهِۜ وَاللّٰهُ بَصٖيرٌ بِالْعِبَادِۚ ﴿١٥﴾

10. Şüphesiz ki kâfirlerin malları ve evlatları, Allah'a karşı kendilerine hiçbir fayda sağlamayacaktır. Bunlar, ateşin yakıtı olacakların ta kendileridir.

11. Firavun ailesi ve onlardan önce yaşamış (kâfirlere, Allah'ın azabı geldiğinde mallarının ve evlatlarının hiçbir fayda sağlamadığı) gibi. Ayetlerimizi yalanladılar. (Bunun üzerine) Allah onları günahları nedeniyle yakalayıverdi. Allah, cezası çetin olandır.

12. O kâfirlere de ki: "Yenileceksiniz ve cehenneme sürüleceksiniz. Orası ne kötü bir yataktır!"

13. Şüphesiz ki sizin için (Bedir Günü) karşı karşıya gelen iki topluluktа (dersler çıkaracağınız) ayet/ibret vardır. Bir grup Allah yolunda savaşıyordu. Diğeri ise kâfirdi ve (müminleri) çıplak gözle kendilerinin iki misli görüyorlardı. Allah, yardımıyla dilediğini destekler. Şüphesiz ki bunda, (çokça Kur'ân okuyup Allah'ın şer'i ve kevnî ayetleri üzerinde kafa yordukları için) basiret sahibi olanlara ibretler vardır.

14. Kadınlar, evlatlar, kantar kantar altın ve gümüş, besili atlar, hayvanlar ve ekinlerden oluşan şehvetlerin sevgisi insanlara süslü gösterildi. Bu, dünya hayatının (kendisinden faydalanılan geçici) metâsıdır. (Ebedî ve hakiki nimetlerin olduğu) güzel dönüş, Allah katındadır.

Dünya nimetlerine bakış açısı için bk. 11/Hûd, 15-16

15. De ki: "Size bundan daha hayırlısını haber vereyim mi? Takva sahipleri için Rabblerinin katında altından ırmaklar akan ve içlerinde ebedî kalacakları cennetler vardır. Tertemiz eşler ve Allah'ın rızası da vardır. Allah, kullarını görendir."

اَلَّذ۪ينَ يَقُولُونَ رَبَّنَٓا اِنَّنَٓا اٰمَنَّا فَاغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَقِنَا
عَذَابَ النَّارِۚ ﴿١٦﴾ اَلصَّابِر۪ينَ وَالصَّادِق۪ينَ وَالْقَانِت۪ينَ
وَالْمُنْفِق۪ينَ وَالْمُسْتَغْفِر۪ينَ بِالْاَسْحَارِ ﴿١٧﴾ شَهِدَ اللّٰهُ اَنَّهُ
لَٓا اِلٰهَ اِلَّا هُوَۙ وَالْمَلٰٓئِكَةُ وَاُو۬لُوا الْعِلْمِ قَٓائِمًا بِالْقِسْطِۜ
لَٓا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ الْعَز۪يزُ الْحَك۪يمُۜ ﴿١٨﴾ اِنَّ الدّ۪ينَ عِنْدَ اللّٰهِ
الْاِسْلَامُ وَمَا اخْتَلَفَ الَّذ۪ينَ اُو۫تُوا الْكِتَابَ اِلَّا مِنْ بَعْدِ
مَا جَٓاءَهُمُ الْعِلْمُ بَغْيًا بَيْنَهُمْۜ وَمَنْ يَكْفُرْ بِاٰيَاتِ اللّٰهِ
فَاِنَّ اللّٰهَ سَر۪يعُ الْحِسَابِ ﴿١٩﴾ فَاِنْ حَٓاجُّوكَ فَقُلْ
اَسْلَمْتُ وَجْهِيَ لِلّٰهِ وَمَنِ اتَّبَعَنِۜ وَقُلْ لِلَّذ۪ينَ اُو۫تُوا
الْكِتَابَ وَالْاُمِّيّ۪نَ ءَاَسْلَمْتُمْۜ فَاِنْ اَسْلَمُوا فَقَدِ اهْتَدَوْاۚ
وَاِنْ تَوَلَّوْا فَاِنَّمَا عَلَيْكَ الْبَلَاغُۜ وَاللّٰهُ بَص۪يرٌ بِالْعِبَادِ ﴿٢٠﴾
اِنَّ الَّذ۪ينَ يَكْفُرُونَ بِاٰيَاتِ اللّٰهِ وَيَقْتُلُونَ
النَّبِيّ۪نَ بِغَيْرِ حَقٍّۙ وَيَقْتُلُونَ الَّذ۪ينَ يَأْمُرُونَ بِالْقِسْطِ
مِنَ النَّاسِۙ فَبَشِّرْهُمْ بِعَذَابٍ اَل۪يمٍ ﴿٢١﴾ اُو۬لٰٓئِكَ الَّذ۪ينَ حَبِطَتْ
اَعْمَالُهُمْ فِي الدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةِۘ وَمَا لَهُمْ مِنْ نَاصِر۪ينَ ﴿٢٢﴾

16. (Cenneti hak eden takva sahipleri) derler ki: “Rabbimiz! Şüphesiz ki bizler iman ettik. Günahlarımızı bağışla ve bizi ateş azabından koru.”

17. (Cenneti hak eden takva sahipleri;) sabredenler, sadık olanlar, gönülden (Allah’a) itaat edenler, infak edenler ve seher vakitlerinde istiğfarda bulunanlardır.

18. Allah’tan başka hiçbir ilah olmadığına, (ibadeti/kulluğu hak edenin yalnızca Allah olduğuna) Allah, melekler ve adaleti ayakta tutan ilim adamları şahitlik etti. O’ndan başka ilah yoktur. O, (izzet sahibi, her şeyi mağlup eden) El-Azîz ve (hüküm ve hikmet sahibi olan) El-Hakîm’dir.

19. Allah indinde (geçerli olan) tek din İslam’dır. Kendilerine Kitap verilenler, kendilerine ilim geldikten sonra aralarındaki azgınlık/kıskançlık/bir diğer gruba üstünlük sağlama isteği nedeniyle anlaşmazlığa düştüler. Her kim de Allah’ın ayetlerine karşı kâfir olursa şüphesiz ki Allah, hesabı çabuk görendir.

20. Şayet (İslam konusunda) seninle tartışırlarsa (onlara) de ki: “Ben ve bana tabi olanlar (dini Allah’a halis kılıp yalnızca O’na kulluk ederek) yüzümüzü Allah’a teslim ettik.” Kendilerine Kitap verilenlere ve ümmilere de ki: “Teslim oldunuz mu?” Onlar da teslim olurlarsa hidayete ermiş olurlar. Şayet yüz çevirirlerse sana düşen yalnızca (İslam’ı) tebliğ etmektir. Allah, kullarını görendir.

21. Şüphesiz ki Allah’ın ayetlerini inkâr eden, haksız yere nebileri öldüren ve insanlar arasından adaleti emredenleri öldüren kimseler (var ya!) onları can yakıcı bir azapla müjdele!

22. Bunların dünya ve ahirette tüm amelleri boşa gitmiştir ve onların yardımcıları da yoktur.

اَلَمْ تَرَ اِلَى الَّذ۪ينَ اُو۫تُوا نَص۪يبًا مِنَ الْكِتَابِ يُدْعَوْنَ
اِلٰى كِتَابِ اللّٰهِ لِيَحْكُمَ بَيْنَهُمْ ثُمَّ يَتَوَلّٰى فَر۪يقٌ مِنْهُمْ
وَهُمْ مُعْرِضُونَ ﴿٢٣﴾ ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ قَالُوا لَنْ تَمَسَّنَا النَّارُ
اِلَّٓا اَيَّامًا مَعْدُودَاتٍۖ وَغَرَّهُمْ ف۪ي د۪ينِهِمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ ﴿٢٤﴾
فَكَيْفَ اِذَا جَمَعْنَاهُمْ لِيَوْمٍ لَا رَيْبَ ف۪يهِ وَوُفِّيَتْ كُلُّ
نَفْسٍ مَا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿٢٥﴾ قُلِ اللّٰهُمَّ مَالِكَ الْمُلْكِ
تُؤْتِي الْمُلْكَ مَنْ تَشَٓاءُ وَتَنْزِعُ الْمُلْكَ مِمَّنْ تَشَٓاءُۘ وَتُعِزُّ
مَنْ تَشَٓاءُ وَتُذِلُّ مَنْ تَشَٓاءُۜ بِيَدِكَ الْخَيْرُۜ اِنَّكَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ
قَد۪يرٌ ﴿٢٦﴾ تُولِجُ الَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَتُولِجُ النَّهَارَ فِي الَّيْلِۘ وَتُخْرِجُ
الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَتُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّۘ وَتَرْزُقُ مَنْ تَشَٓاءُ
بِغَيْرِ حِسَابٍ ﴿٢٧﴾ لَا يَتَّخِذِ الْمُؤْمِنُونَ الْكَافِر۪ينَ اَوْلِيَٓاءَ
مِنْ دُونِ الْمُؤْمِن۪ينَۚ وَمَنْ يَفْعَلْ ذٰلِكَ فَلَيْسَ مِنَ اللّٰهِ ف۪ي شَيْءٍ
اِلَّٓا اَنْ تَتَّقُوا مِنْهُمْ تُقٰيةًۜ وَيُحَذِّرُكُمُ اللّٰهُ نَفْسَهُۜ وَاِلَى اللّٰهِ الْمَص۪يرُ ﴿٢٨﴾
قُلْ اِنْ تُخْفُوا مَا ف۪ي صُدُورِكُمْ اَوْ تُبْدُوهُ يَعْلَمْهُ اللّٰهُۜ وَيَعْلَمُ
مَا فِي السَّمٰوَاتِ وَمَا فِي الْاَرْضِۜ وَاللّٰهُ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَد۪يرٌ ﴿٢٩﴾

23. Kendilerine Kitap'tan pay verilenlerin (hâlini) görmedin mi? Aralarında hükmetsin diye Allah'ın Kitabı'na çağrılıyorlar da sonra onlardan bir grup yüz çevirirerek (bu çağrıya) sırt dönüyor.

24. (Sapkınlıklarının nedeni,) "Sayılı günler dışında ateş bize dokunmayacak." demelerindendir. (Allah adına bilmeden) uydurdukları bu iftira, dinleri konusunda kendilerini aldattı.

25. (Vuku bulacağında) şüphe olmayan o gün için kendilerini topladığımızda (hâlleri) nice olur? Sonra her nefse kazandığı eksiksiz verilir, onlar zulme de uğramazlar.

26. De ki: "Ey mülkün sahibi olan Allah'ım! Dilediğine mülk verir, dilediğinden mülkü alırsın. Dilediğini izzetli kılar, dilediğini zelil edersin. Hayır senin elindedir. Şüphesiz ki sen, her şeye kadîrsin."

27. "Geceyi gündüze, gündüzü de geceye katarsın. Ölüden diriyi, diriden ölüyü çıkarırsın. Dilediğini hesapsız/sınırsız rızıklandırırsın."

28. Müminler, müminleri bırakıp da kâfirleri dost edinmesinler. Kim de böyle yaparsa Allah ile onun arasında (İslam ve iman adına) hiçbir bağ kalmamıştır. (Canınıza, malınıza, namusunuza vb. zarar verecekleri endişesiyle) onlardan korkup sakınmanız hâlinde (sözlerinizle onlara dostmuş gibi görünmeniz) müstesna. (Bu ruhsatı bahane ederek olur olmadık yerlerde taviz verir ve kâfirlerle dostluk kurmaya yeltenirseniz) Allah, sizi kendi nefsinden sakındırır (ve O'ndan korkmanızı emreder). Dönüş Allah'adır.

Şer'i bir özür olmaksızın kâfirleri dost edinmenin hükmü hakkında bk. 5/Mâide, 51

29. De ki: "Sinelerinizde olanı gizleseniz de açığa vursanız da Allah onu bilir. Göklerde ve yerde olanları da bilir. Allah, her şeye kadîrdir."

يَوْمَ تَجِدُ كُلُّ نَفْسٍ مَا عَمِلَتْ مِنْ خَيْرٍ مُحْضَرًاۚ وَمَا عَمِلَتْ
مِنْ سُوٓءٍۚ تَوَدُّ لَوْ اَنَّ بَيْنَهَا وَبَيْنَهُٓ اَمَدًا بَعِيدًاۜ وَيُحَذِّرُكُمُ اللّٰهُ
نَفْسَهُۜ وَاللّٰهُ رَؤُ۫فٌ بِالْعِبَادِ ﴿٣٠﴾ قُلْ اِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللّٰهَ فَاتَّبِعُونِي
يُحْبِبْكُمُ اللّٰهُ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْۜ وَاللّٰهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٣١﴾
قُلْ اَطِيعُوا اللّٰهَ وَالرَّسُولَۚ فَاِنْ تَوَلَّوْا فَاِنَّ اللّٰهَ لَا يُحِبُّ
الْكَافِرِينَ ﴿٣٢﴾ اِنَّ اللّٰهَ اصْطَفٰٓى اٰدَمَ وَنُوحًا وَاٰلَ اِبْرٰهِيمَ وَاٰلَ
عِمْرٰنَ عَلَى الْعَالَمِينَۙ ﴿٣٣﴾ ذُرِّيَّةً بَعْضُهَا مِنْ بَعْضٍۜ وَاللّٰهُ سَمِيعٌ
عَلِيمٌۚ ﴿٣٤﴾ اِذْ قَالَتِ امْرَاَتُ عِمْرٰنَ رَبِّ اِنِّي نَذَرْتُ لَكَ مَا فِي بَطْنِي
مُحَرَّرًا فَتَقَبَّلْ مِنِّيۚ اِنَّكَ اَنْتَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿٣٥﴾ فَلَمَّا وَضَعَتْهَا
قَالَتْ رَبِّ اِنِّي وَضَعْتُهَٓا اُنْثٰىۜ وَاللّٰهُ اَعْلَمُ بِمَا وَضَعَتْۜ وَلَيْسَ
الذَّكَرُ كَالْاُنْثٰىۚ وَاِنِّي سَمَّيْتُهَا مَرْيَمَ وَاِنِّٓي اُعِيذُهَا بِكَ
وَذُرِّيَّتَهَا مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ ﴿٣٦﴾ فَتَقَبَّلَهَا رَبُّهَا بِقَبُولٍ
حَسَنٍ وَاَنْبَتَهَا نَبَاتًا حَسَنًاۙ وَكَفَّلَهَا زَكَرِيَّاۜ كُلَّمَا دَخَلَ عَلَيْهَا
زَكَرِيَّا الْمِحْرَابَۙ وَجَدَ عِنْدَهَا رِزْقًاۚ قَالَ يَا مَرْيَمُ اَنّٰى لَكِ
هٰذَاۜ قَالَتْ هُوَ مِنْ عِنْدِ اللّٰهِۜ اِنَّ اللّٰهَ يَرْزُقُ مَنْ يَشَٓاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ ﴿٣٧﴾

30. O gün her nefis, işlediği hayrı da kötülüğü de karşısında hazır bulur. Yaptıkları ile kendisi arasında uzak bir mesafe olmasını ister. Allah, sizi kendi nefsinden sakındırır (ve O'ndan korkmanızı emreder). Allah, kullarına karşı şefkatlidir.

31. De ki: "Eğer Allah'ı seviyorsanız bana tabi olun ki Allah da sizi sevsin ve günahlarınızı bağışlasın. Allah, (günahları bağışlayan, örten ve günahların kötü akıbetinden kulu koruyan) Ğafûr ve (kullarına karşı merhametli olan) Rahîm'dir."

Allah'a (cc) imanın rükunlarından biri de Allah (cc) sevgisidir. Sevgi ise kalbin amelidir. Her insan sevdiğini iddia edebilir. Allah (cc) bu ayette "sevgi kanununu" açıklamıştır. Allah (cc) sevgisi, Allah Resûlü'ne (sav) ittibaya bağlıdır. Kişi, Allah Resûlü'ne (sav) ittiba edip onu örnek aldığı ve Sünnetini yaşadığı oranda Allah'ı (cc) seviyor demektir. (bk. 24/Nûr, 63)

32. De ki: "Allah'a ve Resûl'e itaat edin." Şayet yüz çevirirlerse şüphesiz ki Allah, kâfirleri sevmez.

33. Şüphesiz ki Allah; Âdem'i, Nûh'u, İbrâhîm ailesini ve İmrân ailesini âlemlerin içinden seçmiştir/üstün kılmıştır.

34. Onlar birbirlerinden (türeyip) gelmiş bir zürriyettir. Allah, (işiten ve dualara icabet eden) Semî' ve (her şeyi bilen) Alîm'dir.

35. (Hatırlayın!) Hani İmrân'ın karısı demişti ki: "Rabbim! Şüphesiz ki ben, karnımdaki (çocuğu) hür olarak (ve senden başkasına kulluk yapmayacak şekilde) sana adadım. (Adağımı) benden kabul et. Şüphesiz ki sen, (işiten ve dualara icabet eden) Es-Semî' ve (her şeyi bilen) El-Alîm'sin."

36. Çocuğu doğurunca, Allah'ın, onun doğurduğunu en iyi bilmesine rağmen demişti ki: "Rabbim! Ben kız çocuk doğurdum. Erkek, kız çocuk gibi değildir. Şüphesiz ki onu, Meryem diye isimlendirdim. Onu ve zürriyetini taşlanmış/kovulmuş şeytandan sana sığındırırım."

37. Rabbi (onun adağını) güzel bir şekilde kabul etti ve (bir bitkinin yetişmesi gibi) onu güzelce büyüttü. (Onun bakımını üstlenmek için yarışan din adamlarına rağmen Allah,) Zekeriyyâ'yı ondan sorumlu kıldı. Zekeriyyâ her ne zaman Meryem'in yanına mihraba girdiyse (yanına Zekeriyyâ dışında kimse girmiyor ve Meryem bulunduğu yerden çıkmıyor olmasına rağmen) onun yanında yiyecek bulurdu. Dedi ki: "Meryem! Sana bu (yiyecek) nereden geldi?" Dedi ki: "Bu, Allah'ın katındandır. Allah, dilediğini hesapsız/sınırsız rızıklandırır."

هُنَالِكَ دَعَا زَكَرِيَّا رَبَّهُۚ قَالَ رَبِّ هَبْ ل۪ي مِنْ لَدُنْكَ
ذُرِّيَّةً طَيِّبَةًۚ اِنَّكَ سَم۪يعُ الدُّعَاۤءِ ﴿٣٨﴾ فَنَادَتْهُ الْمَلٰۤئِكَةُ
وَهُوَ قَاۤئِمٌ يُصَلّ۪ي فِي الْمِحْرَابِۙ اَنَّ اللّٰهَ يُبَشِّرُكَ بِيَحْيٰى مُصَدِّقًا
بِكَلِمَةٍ مِنَ اللّٰهِ وَسَيِّدًا وَحَصُورًا وَنَبِيًّا مِنَ الصَّالِح۪ينَ ﴿٣٩﴾
قَالَ رَبِّ اَنّٰى يَكُونُ ل۪ي غُلَامٌ وَقَدْ بَلَغَنِيَ الْكِبَرُ وَامْرَاَت۪ي
عَاقِرٌۜ قَالَ كَذٰلِكَ اللّٰهُ يَفْعَلُ مَا يَشَاۤءُ ﴿٤٠﴾ قَالَ رَبِّ اجْعَلْ ل۪ٓي اٰيَةًۜ
قَالَ اٰيَتُكَ اَلَّا تُكَلِّمَ النَّاسَ ثَلٰثَةَ اَيَّامٍ اِلَّا رَمْزًاۜ وَاذْكُرْ
رَبَّكَ كَث۪يرًا وَسَبِّحْ بِالْعَشِيِّ وَالْاِبْكَارِ ﴿٤١﴾ وَاِذْ قَالَتِ الْمَلٰۤئِكَةُ
يَا مَرْيَمُ اِنَّ اللّٰهَ اصْطَفٰيكِ وَطَهَّرَكِ وَاصْطَفٰيكِ عَلٰى نِسَاۤءِ
الْعَالَم۪ينَ ﴿٤٢﴾ يَا مَرْيَمُ اقْنُت۪ي لِرَبِّكِ وَاسْجُد۪ي وَارْكَع۪ي
مَعَ الرَّاكِع۪ينَ ﴿٤٣﴾ ذٰلِكَ مِنْ اَنْبَاۤءِ الْغَيْبِ نُوح۪يهِ اِلَيْكَۜ
وَمَا كُنْتَ لَدَيْهِمْ اِذْ يُلْقُونَ اَقْلَامَهُمْ اَيُّهُمْ يَكْفُلُ مَرْيَمَۖ
وَمَا كُنْتَ لَدَيْهِمْ اِذْ يَخْتَصِمُونَ ﴿٤٤﴾ اِذْ قَالَتِ الْمَلٰۤئِكَةُ
يَا مَرْيَمُ اِنَّ اللّٰهَ يُبَشِّرُكِ بِكَلِمَةٍ مِنْهُۗ اسْمُهُ الْمَس۪يحُ ع۪يسَى ابْنُ
مَرْيَمَ وَج۪يهًا فِي الدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةِ وَمِنَ الْمُقَرَّب۪ينَۙ ﴿٤٥﴾

38. Zekeriyyâ (Meryem'e verilen olağanüstü rızıkları görünce, Allah'ın rahmetini ümit ederek) Rabbine orada dua etti: "Rabbim! Bana kendi katından temiz bir zürriyet bahşet. Şüphesiz ki sen, duaları işiten ve dualara icabet edensin." dedi.

39. O, mihrapta kıyama durmuş namaz kılarken melekler ona seslendi: "Şüphesiz ki Allah, seni Yahyâ ile müjdeliyor. O, Allah'ın kelimesini (Îsâ'yı) doğrulayan, (insanların değer verdiği bir) efendi, iffetli ve salihlerden olan bir nebidir."

40. (Bu müjde üzerine) dedi ki: "Rabbim! Ben ileri derece yaşlı, eşim de kısırken nasıl çocuğum olur?" Dedi ki: "Böyledir işte. Allah, dilediğini yapar."

41. Dedi ki: "Rabbim! Benim için bir alamet kıl." Dedi ki: "Senin alametin, (jest ve mimiklerle) işaretleşme dışında üç gün boyunca insanlarla konuşamamandır. Rabbini çokça zikret. Akşam ve sabah O'nu tesbih et."

42. (Hatırlayın!) Hani melekler (Meryem'e) demişti ki: "Meryem! Şüphesiz ki Allah seni seçti, temizledi ve âlemlerin kadınlarına üstün kıldı."

43. "Ey Meryem! (Bu nimete şükür olması için) Rabbine gönülden itaat ve secde et. Rükû edenlerle beraber (cemaat hâlinde) rükû et."

44. Bu (bilgiler), sana vahyettiğimiz gaybın haberlerindendir. (Yoksa) hangisi Meryem'in bakımını üstlenecek diye (kura çekmek için) kalemlerini attıklarında sen onların yanında değildin. Onlar tartıştıkları vakitte de sen yanlarında değildin.

45. (Hatırlayın!) Hani melekler demişti ki: "Ey Meryem! Şüphesiz ki Allah, seni kendisinden bir kelimeyle müjdeliyor. Onun ismi Meryem oğlu Îsâ Mesîh'tir. Dünyada ve ahirette değerli ve (Allah'a) yakın olanlardandır."

وَيُكَلِّمُ النَّاسَ فِي الْمَهْدِ وَكَهْلًا وَمِنَ الصَّالِحٖينَ ﴿٤٦﴾
قَالَتْ رَبِّ اَنّٰى يَكُونُ لٖى وَلَدٌ وَلَمْ يَمْسَسْنٖى بَشَرٌۜ قَالَ
كَذٰلِكِ اللّٰهُ يَخْلُقُ مَا يَشَٓاءُۜ اِذَا قَضٰٓى اَمْرًا فَاِنَّمَا
يَقُولُ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ ﴿٤٧﴾ وَيُعَلِّمُهُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ
وَالتَّوْرٰيةَ وَالْاِنْجٖيلَۚ ﴿٤٨﴾ وَرَسُولًا اِلٰى بَنٖٓى اِسْرَٓائٖيلَ اَنّٖى قَدْ
جِئْتُكُمْ بِاٰيَةٍ مِنْ رَبِّكُمْۙ اَنّٖٓى اَخْلُقُ لَكُمْ مِنَ الطّٖينِ
كَهَيْـَٔةِ الطَّيْرِ فَاَنْفُخُ فٖيهِ فَيَكُونُ طَيْرًا بِاِذْنِ اللّٰهِۚ وَاُبْرِئُ
الْاَكْمَهَ وَالْاَبْرَصَ وَاُحْيِ الْمَوْتٰى بِاِذْنِ اللّٰهِۚ وَاُنَبِّئُكُمْ بِمَا
تَاْكُلُونَ وَمَا تَدَّخِرُونَۙ فٖى بُيُوتِكُمْۜ اِنَّ فٖى ذٰلِكَ لَاٰيَةً لَكُمْ
اِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنٖينَۚ ﴿٤٩﴾ وَمُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيَّ مِنَ التَّوْرٰيةِ
وَلِاُحِلَّ لَكُمْ بَعْضَ الَّذٖى حُرِّمَ عَلَيْكُمْ وَجِئْتُكُمْ
بِاٰيَةٍ مِنْ رَبِّكُمْ فَاتَّقُوا اللّٰهَ وَاَطٖيعُونِ ﴿٥٠﴾ اِنَّ اللّٰهَ رَبّٖى
وَرَبُّكُمْ فَاعْبُدُوهُۜ هٰذَا صِرَاطٌ مُسْتَقٖيمٌ ﴿٥١﴾ فَلَمَّٓا اَحَسَّ عٖيسٰى
مِنْهُمُ الْكُفْرَ قَالَ مَنْ اَنْصَارٖٓى اِلَى اللّٰهِۜ قَالَ الْحَوَارِيُّونَ
نَحْنُ اَنْصَارُ اللّٰهِۚ اٰمَنَّا بِاللّٰهِۚ وَاشْهَدْ بِاَنَّا مُسْلِمُونَ ﴿٥٢﴾

46. “Beşikte ve yaşlılıkta insanlarla konuşur ve salihlerden biridir.”

47. Demişti ki: “Rabbim! Bana insan eli değmemişken nasıl çocuğum olabilir ki?” Dedi ki: “Böyledir işte! Allah, dilediğini yaratır. Bir işe (olması için) hükmettiğinde ona, ‘Ol!’ der, o da oluverir.”

48. (Allah) ona Kitab’ı, hikmeti, Tevrât’ı ve İncîl’i öğretecek.

49. İsrâîloğullarına resûl olarak (gelecek ve diyecek ki:) “Gerçekten ben size Rabbinizden bir ayetle geldim. Size çamurdan kuş sureti yapacağım, ona üfleyeceğim. Allah’ın izniyle kuşa dönüşecek. Kör ve alaca hastalarını Allah’ın izniyle hastalıklarından kurtaracak ve ölüleri dirilteceğim. Evlerinizde yediğiniz ve zahire olarak depoladıklarınızı size haber vereceğim. Şayet müminseniz hiç şüphesiz bunda, sizin için (ibret alınacak) bir ayet vardır.”

50. “Benden önceki (Tevrât’ı) doğrulayıcı ve (Tevrât’ta) sizlere haram kılınmış bazı şeyleri helal kılmak için Rabbinizden bir ayetle size geldim. Allah’tan korkup sakının ve bana itaat edin.”

51. “Şüphesiz ki Allah, benim ve sizlerin Rabbidir. O’na ibadet edin. Bu (sizi davet ettiğim yol), sırat-ı mustakimdir/dosdoğru olan yoldur.”

52. İsâ, onların küfre düşeceğini hissedince dedi ki: “Allah’a (giden bu yolda) benim yardımcılarım kimlerdir?” Havârîler dedi ki: “Biz, Allah’ın yardımcılarıyız. Allah’a iman ettik ve şahit ol ki biz Müslimlerdeniz/şirki terk ederek tevhidle Allah’a yönelen kullardanız.”

رَبَّنَٓا اٰمَنَّا بِمَٓا اَنْزَلْتَ وَاتَّبَعْنَا الرَّسُولَ فَاكْتُبْنَا مَعَ الشَّاهِد۪ينَ ﴿٥٣﴾
وَمَكَرُوا وَمَكَرَ اللّٰهُۜ وَاللّٰهُ خَيْرُ الْمَاكِر۪ينَ ﴿٥٤﴾ اِذْ قَالَ اللّٰهُ
يَا ع۪يسٰٓى اِنّ۪ي مُتَوَفّ۪يكَ وَرَافِعُكَ اِلَيَّ وَمُطَهِّرُكَ
مِنَ الَّذ۪ينَ كَفَرُوا وَجَاعِلُ الَّذ۪ينَ اتَّبَعُوكَ فَوْقَ الَّذ۪ينَ كَفَرُٓوا
اِلٰى يَوْمِ الْقِيٰمَةِۚ ثُمَّ اِلَيَّ مَرْجِعُكُمْ فَاَحْكُمُ بَيْنَكُمْ
ف۪يمَا كُنْتُمْ ف۪يهِ تَخْتَلِفُونَ ﴿٥٥﴾ فَاَمَّا الَّذ۪ينَ كَفَرُوا فَاُعَذِّبُهُمْ
عَذَابًا شَد۪يدًا فِي الدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةِۘ وَمَا لَهُمْ مِنْ نَاصِر۪ينَ ﴿٥٦﴾
وَاَمَّا الَّذ۪ينَ اٰمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَيُوَفّ۪يهِمْ اُجُورَهُمْۜ
وَاللّٰهُ لَا يُحِبُّ الظَّالِم۪ينَ ﴿٥٧﴾ ذٰلِكَ نَتْلُوهُ عَلَيْكَ مِنَ الْاٰيَاتِ
وَالذِّكْرِ الْحَك۪يمِ ﴿٥٨﴾ اِنَّ مَثَلَ ع۪يسٰى عِنْدَ اللّٰهِ كَمَثَلِ
اٰدَمَۜ خَلَقَهُ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ قَالَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ ﴿٥٩﴾ اَلْحَقُّ
مِنْ رَبِّكَ فَلَا تَكُنْ مِنَ الْمُمْتَر۪ينَ ﴿٦٠﴾ فَمَنْ حَٓاجَّكَ
ف۪يهِ مِنْ بَعْدِ مَا جَٓاءَكَ مِنَ الْعِلْمِ فَقُلْ تَعَالَوْا نَدْعُ اَبْنَٓاءَنَا
وَاَبْنَٓاءَكُمْ وَنِسَٓاءَنَا وَنِسَٓاءَكُمْ وَاَنْفُسَنَا وَاَنْفُسَكُمْ
ثُمَّ نَبْتَهِلْ فَنَجْعَلْ لَعْنَتَ اللّٰهِ عَلَى الْكَاذِب۪ينَ ﴿٦١﴾

53. “Rabbimiz! İndirdiğine iman ettik, Resûl’e ittiba ettik, bizi (tevhide) şahitlik edenlerle birlikte yaz.”

54. (Küfre meyil gösterenler) tuzak kurdular, Allah da (onların tuzaklarını bozmak ve müminlere yardım etmek için onların tuzaklarına karşı) tuzak kurdu. Allah, tuzak kuranların en hayırlısıdır.

55. (Hatırlayın!) Hani Allah demişti ki: “Ey Îsâ! Seni vefat ettirecek, kendime yükseltecek, kâfirlerden (ve onların tuzak ve hilelerinden) temizleyeceğim. Sana tabi olanları kıyamete dek kâfirlerden üstün kılacağım. Sonra dönüşünüz yalnızca bana olacak. İhtilaf ettiğiniz konularda aranızda ben hükmedeceğim.”

56. “Kâfirlere gelince onlara dünyada da ahirette de çetin bir azapla azap edeceğim. Onların yardımcıları da olmayacak.”

57. “İman edip salih amel işleyenlere gelince (Allah) onların ecirlerini eksiksiz bir şekilde verecektir. Allah, zalimleri sevmez.”

58. Bu, ayetlerden ve hikmetli öğütler barındıran (Kitap’tan) sana okuduklarımızdır.

59. Şüphesiz Îsâ’nın Allah yanındaki durumu, Âdem’in durumu gibidir. Onu topraktan yarattı. Sonra ona, “Ol!” dedi, o da oluverdi.

60. Hak, Rabbindendir. Sakın şüphecilerden olma.

61. Sana ilim geldikten sonra her kim onun hakkında seninle tartışacak olursa de ki: “Gelin; çocuklarımızı ve çocuklarınızı, kadınlarımızı ve kadınlarınızı, nefislerimizi ve nefislerinizi çağıralım. Sonra mülâane yapalım ve ‘Allah’ın laneti yalancıların üzerine olsun.’ diyelim.”

إِنَّ هٰذَا لَهُوَ الْقَصَصُ الْحَقُّ ۚ وَمَا مِنْ اِلٰهٍ اِلَّا اللّٰهُ ۜ وَاِنَّ
اللّٰهَ لَهُوَ الْعَز۪يزُ الْحَك۪يمُ ﴿٦٢﴾ فَاِنْ تَوَلَّوْا فَاِنَّ اللّٰهَ عَل۪يمٌ
بِالْمُفْسِد۪ينَ ﴿٦٣﴾ قُلْ يَٓا اَهْلَ الْكِتَابِ تَعَالَوْا اِلٰى كَلِمَةٍ
سَوَٓاءٍ بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ اَلَّا نَعْبُدَ اِلَّا اللّٰهَ وَلَا نُشْرِكَ بِه۪ شَيْـًٔا
وَلَا يَتَّخِذَ بَعْضُنَا بَعْضًا اَرْبَابًا مِنْ دُونِ اللّٰهِ ۜ فَاِنْ تَوَلَّوْا فَقُولُوا
اشْهَدُوا بِاَنَّا مُسْلِمُونَ ﴿٦٤﴾ يَٓا اَهْلَ الْكِتَابِ لِمَ تُحَٓاجُّونَ
ف۪ٓي اِبْرٰه۪يمَ وَمَٓا اُنْزِلَتِ التَّوْرٰيةُ وَالْاِنْج۪يلُ اِلَّا مِنْ بَعْدِه۪ ۜ
اَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿٦٥﴾ هَٓا اَنْتُمْ هٰٓؤُ۬لَٓاءِ حَاجَجْتُمْ ف۪يمَا لَكُمْ بِه۪
عِلْمٌ فَلِمَ تُحَٓاجُّونَ ف۪يمَا لَيْسَ لَكُمْ بِه۪ عِلْمٌ ۜ وَاللّٰهُ يَعْلَمُ وَاَنْتُمْ
لَا تَعْلَمُونَ ﴿٦٦﴾ مَا كَانَ اِبْرٰه۪يمُ يَهُودِيًّا وَلَا نَصْرَانِيًّا
وَلٰكِنْ كَانَ حَن۪يفًا مُسْلِمًا ۜ وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِك۪ينَ ﴿٦٧﴾
اِنَّ اَوْلَى النَّاسِ بِاِبْرٰه۪يمَ لَلَّذ۪ينَ اتَّبَعُوهُ وَهٰذَا النَّبِيُّ وَالَّذ۪ينَ
اٰمَنُوا ۜ وَاللّٰهُ وَلِيُّ الْمُؤْمِن۪ينَ ﴿٦٨﴾ وَدَّتْ طَٓائِفَةٌ مِنْ اَهْلِ الْكِتَابِ
لَوْ يُضِلُّونَكُمْ ۜ وَمَا يُضِلُّونَ اِلَّٓا اَنْفُسَهُمْ وَمَا يَشْعُرُونَ ﴿٦٩﴾
يَٓا اَهْلَ الْكِتَابِ لِمَ تَكْفُرُونَ بِاٰيَاتِ اللّٰهِ وَاَنْتُمْ تَشْهَدُونَ ﴿٧٠﴾

62. (Yahudi ve Hristiyanların uydurdukları hak değildir.) Hiç şüphesiz, hak olan kıssa budur. Allah'tan başka (ibadeti hak eden) hiçbir ilah yoktur. Ve şüphesiz ki Allah, (izzet sahibi, her şeyi mağlup eden) El-Azîz ve (hüküm ve hikmet sahibi olan) El-Hakîm'dir.

63. Şayet (kıssanın doğrusunu dinlemekten ve kabul etmekten) yüz çevirirlerse şüphesiz ki Allah, bozguncuları bilendir.

64. De ki: "Ey Ehl-i Kitap! Gelin, sizinle bizim aramızda ortak bir kelimede buluşalım: Yalnızca Allah'a ibadet edelim, hiçbir şeyi O'na ortak koşmayalım, (Allah'ı bırakıp da) birbirimizi Allah'ın dışında rabbler edinmeyelim." Şayet yüz çevirirlerse deyin ki: "Şahit olun ki biz Müslimlerdeniz/şirki terk ederek tevhidle Allah'a yönelen kullardanız."

Ehl-i Kitab'ın davet edildiği ortak kelime, Kelime-i Tevhid'dir. Âdem'den (as) Muhammed'e (sav) kadar tüm resûller insanları Lailaheillallah'a davet etmişlerdir. (bk. 21/Enbiyâ, 25)

Bu ayet, tüm peygamberlerin dini olan İslam'ın hangi asıllar üzerine inşa edildiğini anlatan en kapsamlı ayettir:

1. Asıl: Yalnızca Allah'a (cc) ibadet etmek. Dua, adak, kurban, namaz, tevekkül, korku, sevgi, ümit gibi zahirî ve bâtıni tüm ibadetlerin yalnızca Allah'a (cc) yapılmasıdır. (bk. 6/En'âm, 162-163)

2. Asıl: Hiçbir şeyi O'na ortak koşmamak. Bu ifade birinci aslı pekiştirmek ve hiçbir kapalılığa yer bırakmamak içindir. Allah'a (cc) ait herhangi bir sıfatı Allah'ın (cc) dışındaki varlıklara vermemek, Allah'a (cc) yapılması gereken herhangi bir ibadeti O'nun dışındaki varlıklara yapmamaktır. Kur'ân'da zikredilmiş bazı şirk çeşitleri şunlardır: Allah'tan (cc) başkasına dua etmek (bk. 13/Ra'd, 14; 46/Ahkâf, 5-6), Allah'tan (cc) başkasının kanun yapabileceğine inanmak veya bu yetkiyi bir başkasına vermek (bk. 9/Tevbe, 31; 12/Yûsuf, 40; 18/Kehf, 26; 42/Şûrâ, 21), bazı varlıkları Allah'ı (cc) sever gibi sevmek (bk. 2/Bakara, 165).

3. Asıl: Allah'ı (cc) bırakıp da başkalarını rabb edinmemek. Rabb; terbiye eden, düzen veren, idare edendir. Yani insanların hayatına nizam ve düzen veren, koyduğu yasalarla/şeriatla toplumları yöneten mercidir. Yahudi ve Hristiyanlar din adamları konusunda haddi aşarak onların helal ve haram belirlemesine müsaade ettiğinde Allah (cc) Tevbe Suresi'nin 31. ayetini indirdi. Bu yetkiyi onlara vermekle âlimlerini rabb edindiklerini bildirdi. (bk. Tirmizi, 3095; Tefsîru İbni Ebî Hâtim, 6/1784, 10057-10058 No. lu rivayetler) Günümüzde de bu yetkiyi âlimlere, din adamlarına, parlementoya, devlet başkanlarına... verenler, onları rabb edinmiş olur.

4. Asıl: Yüz çevirenlere "Şahit olun ki biz Müslimleriz." demek. Allah (cc) tarafından belirlenen bu ilkelerden birini veya daha fazlasını kabul etmeyenlere ve bunlara muhalefet edenlere karşı İslam kimliğini ortaya koymak, yüz çevirenlerin ise Müslim olmayan kâfirler olduğuna inanmak.

65. Ey Ehl-i Kitap! Tevrât ve İncîl, ondan/İbrâhîm'den sonra indirilmiş olmasına rağmen neden İbrâhîm hakkında ("O Yahudi miydi, yoksa Hristiyan mıydı?" diye) tartışıp duruyorsunuz? Akletmez misiniz?

66. Bilginiz olan konuda tartışmanız anlaşılır da ne diye bilginiz olmayan konuda tartışıyorsunuz? Allah bilir, siz bilmezsiniz.

67. İbrâhîm, Yahudi değildi. Hristiyan da değildi. Hanîf bir Müslim'di. O, müşriklerden de değildi.

68. Şüphesiz ki insanlar arasından İbrâhîm'e en yakın olanlar, (tevhid konusunda) onun (yoluna) uyanlar; bu nebi ve (ona) iman edenlerdir. Allah, müminlerin velisidir/dostudur.

69. Ehl-i Kitap'tan bir grup sizi saptırmak istedi. Oysa onlar yalnızca kendilerini saptırıyorlar. Farkında da değillerdir.

70. Ey Ehl-i Kitap! (Bu Kitab'ın Allah'tan olduğuna) şahit olduğunuz hâlde niçin Allah'ın ayetlerini inkâr ediyorsunuz?

يَٓا اَهْلَ الْكِتَابِ لِمَ تَلْبِسُونَ الْحَقَّ بِالْبَاطِلِ
وَتَكْتُمُونَ الْحَقَّ وَاَنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٧١﴾ وَقَالَتْ طَٓائِفَةٌ مِنْ اَهْلِ
الْكِتَابِ اٰمِنُوا بِالَّذ۪ٓي اُنْزِلَ عَلَى الَّذ۪ينَ اٰمَنُوا وَجْهَ
النَّهَارِ وَاكْفُرُٓوا اٰخِرَهُ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَۚ ﴿٧٢﴾ وَلَا تُؤْمِنُٓوا
اِلَّا لِمَنْ تَبِعَ د۪ينَكُمْۜ قُلْ اِنَّ الْهُدٰى هُدَى اللّٰهِۙ اَنْ يُؤْتٰٓى اَحَدٌ مِثْلَ
مَٓا اُو۫ت۪يتُمْ اَوْ يُحَٓاجُّوكُمْ عِنْدَ رَبِّكُمْۜ قُلْ اِنَّ الْفَضْلَ بِيَدِ
اللّٰهِۚ يُؤْت۪يهِ مَنْ يَشَٓاءُۜ وَاللّٰهُ وَاسِعٌ عَل۪يمٌۚ ﴿٧٣﴾ يَخْتَصُّ بِرَحْمَتِه۪
مَنْ يَشَٓاءُۜ وَاللّٰهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظ۪يمِ ﴿٧٤﴾ وَمِنْ اَهْلِ الْكِتَابِ
مَنْ اِنْ تَأْمَنْهُ بِقِنْطَارٍ يُؤَدِّه۪ٓ اِلَيْكَۚ وَمِنْهُمْ مَنْ اِنْ تَأْمَنْهُ بِد۪ينَارٍ
لَا يُؤَدِّه۪ٓ اِلَيْكَ اِلَّا مَا دُمْتَ عَلَيْهِ قَٓائِمًاۜ ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ قَالُوا
لَيْسَ عَلَيْنَا فِي الْاُمِّيّ۪نَ سَب۪يلٌۚ وَيَقُولُونَ عَلَى اللّٰهِ الْكَذِبَ
وَهُمْ يَعْلَمُونَ ﴿٧٥﴾ بَلٰى مَنْ اَوْفٰى بِعَهْدِه۪ وَاتَّقٰى فَاِنَّ اللّٰهَ يُحِبُّ
الْمُتَّق۪ينَ ﴿٧٦﴾ اِنَّ الَّذ۪ينَ يَشْتَرُونَ بِعَهْدِ اللّٰهِ وَاَيْمَانِهِمْ ثَمَنًا
قَل۪يلًا اُو۬لٰٓئِكَ لَا خَلَاقَ لَهُمْ فِي الْاٰخِرَةِ وَلَا يُكَلِّمُهُمُ اللّٰهُ
وَلَا يَنْظُرُ اِلَيْهِمْ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ وَلَا يُزَكّ۪يهِمْۖ وَلَهُمْ عَذَابٌ اَل۪يمٌ ﴿٧٧﴾

71. Ey Ehl-i Kitap! Bildiğiniz hâlde neden hak ile batılı birbirine karıştırıp hakkı gizliyorsunuz?

72. Ehl-i Kitap'tan bir grup, "İman edenlere indirilene günün başında inanın günün sonunda da inkâr edin. Umulur ki onlar da (dinlerinden) dönerler." dedi.

73. (Ve dediler ki:) "Sadece sizin dininize uyanlara inanıp güvenin." De ki: "Asıl hidayet, Allah'ın hidayetidir. (Bu korkunuz) size verilenin benzeri bir başkasına verilir ya da Rabbiniz katında sizinle tartışırlar diye mi?" De ki: "Fazilet Allah'ın elindedir ve onu dilediğine verir. Allah, (ihsanı ve lütfu bütün varlığı kuşatacak kadar geniş olan) Vâsi' ve (her şeyi bilen) Alîm'dir."

74. Rahmetini dilediğine tahsis eder. Allah, büyük bir lütuf ve ihsan sahibidir.

75. Ehl-i Kitap'tan öylesi vardır ki ona bir kantar (altın) emanet etsen onu sana geri verir. Öylesi de vardır ki ona bir dinar versen üstüne durmadığın müddetçe sana geri vermez. (Bunun nedeni) onların şöyle demeleridir: "Ümmilere karşı (yaptıklarımızda) bir sorumluluğumuz yoktur. (Malları bize helaldir.)" Bilerek Allah'a karşı yalan söylüyorlar.

76. (Hayır, öyle değil!) Kim sözünü tutar ve (Allah'tan) sakınıp korkarsa Allah, muttaki olanları sever.

77. Allah'a olan sözlerini ve yeminlerini az bir karşılıkla değiştirenler! Bunların ahirette hiçbir nasibi yoktur. Kıyamet Günü'nde Allah onlarla konuşmayacak, onlara değer vermeyecek ve onları arındırmayacaktır. Onlar için can yakıcı bir azap vardır.

وَاِنَّ مِنْهُمْ لَفَرِيقًا يَلْوُنَ اَلْسِنَتَهُمْ بِالْكِتَابِ لِتَحْسَبُوهُ
مِنَ الْكِتَابِ وَمَا هُوَ مِنَ الْكِتَابِۚ وَيَقُولُونَ هُوَ
مِنْ عِنْدِ اللّٰهِ وَمَا هُوَ مِنْ عِنْدِ اللّٰهِۚ وَيَقُولُونَ عَلَى اللّٰهِ الْكَذِبَ
وَهُمْ يَعْلَمُونَ ﴿٧٨﴾ مَا كَانَ لِبَشَرٍ اَنْ يُؤْتِيَهُ اللّٰهُ الْكِتَابَ
وَالْحُكْمَ وَالنُّبُوَّةَ ثُمَّ يَقُولَ لِلنَّاسِ كُونُوا عِبَادًا لِي
مِنْ دُونِ اللّٰهِ وَلٰكِنْ كُونُوا رَبَّانِيِّنَ بِمَا كُنْتُمْ تُعَلِّمُونَ
الْكِتَابَ وَبِمَا كُنْتُمْ تَدْرُسُونَۙ ﴿٧٩﴾ وَلَا يَأْمُرَكُمْ
اَنْ تَتَّخِذُوا الْمَلٰٓئِكَةَ وَالنَّبِيِّنَ اَرْبَابًاۜ اَيَأْمُرُكُمْ بِالْكُفْرِ
بَعْدَ اِذْ اَنْتُمْ مُسْلِمُونَ ﴿٨٠﴾ وَاِذْ اَخَذَ اللّٰهُ مِيثَاقَ النَّبِيِّنَ
لَمَٓا اٰتَيْتُكُمْ مِنْ كِتَابٍ وَحِكْمَةٍ ثُمَّ جَٓاءَكُمْ رَسُولٌ
مُصَدِّقٌ لِمَا مَعَكُمْ لَتُؤْمِنُنَّ بِهٖ وَلَتَنْصُرُنَّهُۜ قَالَ ءَاَقْرَرْتُمْ
وَاَخَذْتُمْ عَلٰى ذٰلِكُمْ اِصْرٖيۜ قَالُٓوا اَقْرَرْنَاۜ قَالَ فَاشْهَدُوا وَاَنَا
مَعَكُمْ مِنَ الشَّاهِدِينَ ﴿٨١﴾ فَمَنْ تَوَلّٰى بَعْدَ ذٰلِكَ فَاُو۬لٰٓئِكَ
هُمُ الْفَاسِقُونَ ﴿٨٢﴾ اَفَغَيْرَ دِينِ اللّٰهِ يَبْغُونَ وَلَهُٓ اَسْلَمَ
مَنْ فِي السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ طَوْعًا وَكَرْهًا وَاِلَيْهِ يُرْجَعُونَ ﴿٨٣﴾

78. Onlardan öyle bir grup vardır ki (okuduklarını) Kitab'ın ayetlerinden sanasınız diye dillerini Kitap'la eğip bükerler. Oysa (ağızlarında geveledikleri şeyler) Kitap'tan değildir. (Ağızlarında geveledikleri şeyler için,) "Bu, Allah katındandır." derler. Oysa o, Allah katından değildir. Bile bile Allah'a karşı yalan söylerler.

79. Allah'ın; kendisine hüküm, kitap ve nübüvvet verdiği hiçbir beşerin/peygamberin bundan sonra, "Allah'ı bırakıp bana ibadet edin." demesi söz konusu olamaz. Fakat (o peygamber şöyle der): "Kitap'tan öğrettiğiniz ve öğrendikleriniz sayesinde rabbaniler olunuz."

80. (O peygamber) sizlere melekleri ve nebileri rabb edinmenizi de emretmez! (Hayret doğrusu!) Siz İslam olduktan sonra size küfrü mü emredecek?

81. (Hatırlayın!) Hani Allah, "Size Kitap ve hikmet verdikten sonra sizin yanınızda olanı doğrulayıcı bir resûl gelirse ona iman edecek ve yardımcı olacaksınız." diye nebilerden söz almıştı. Demişti ki: "Bunu ikrar edip bu sözün ağırlığını kabul ettiniz mi?" Dediler ki: "İkrar ettik." Dedi ki: "Şahit olun! Ben de sizinle beraber şahitlik edenlerdenim."

82. Kim de bu (sözden) sonra yüz çevirirse bunlar fasıkların ta kendisidir.

83. Allah'ın dini dışında bir (din mi) arıyorlar? (Hem de) göklerde ve yerde olanların tamamı isteyerek veya zorla O'na teslim olmuşken! O'na döndürülecek (ve bu yaptıklarının hesabını vereceklerdir).

قُلْ اٰمَنَّا بِاللّٰهِ وَمَٓا اُنْزِلَ عَلَيْنَا وَمَٓا اُنْزِلَ عَلٰٓى اِبْرٰهٖيمَ وَاِسْمٰعٖيلَ
وَاِسْحٰقَ وَيَعْقُوبَ وَالْاَسْبَاطِ وَمَٓا اُو۫تِيَ مُوسٰى وَعٖيسٰى
وَالنَّبِيُّونَ مِنْ رَبِّهِمْۖ لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ اَحَدٍ مِنْهُمْۘ وَنَحْنُ
لَهُ مُسْلِمُونَ ﴿٨٤﴾ وَمَنْ يَبْتَغِ غَيْرَ الْاِسْلَامِ دٖينًا فَلَنْ يُقْبَلَ
مِنْهُۚ وَهُوَ فِي الْاٰخِرَةِ مِنَ الْخَاسِرٖينَ ﴿٨٥﴾ كَيْفَ يَهْدِي
اللّٰهُ قَوْمًا كَفَرُوا بَعْدَ اٖيمَانِهِمْ وَشَهِدُٓوا اَنَّ الرَّسُولَ حَقٌّ
وَجَٓاءَهُمُ الْبَيِّنَاتُۜ وَاللّٰهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمٖينَ ﴿٨٦﴾
اُو۬لٰٓئِكَ جَزَٓاؤُ۬هُمْ اَنَّ عَلَيْهِمْ لَعْنَةَ اللّٰهِ وَالْمَلٰٓئِكَةِ وَالنَّاسِ
اَجْمَعٖينَۙ ﴿٨٧﴾ خَالِدٖينَ فٖيهَاۚ لَا يُخَفَّفُ عَنْهُمُ الْعَذَابُ
وَلَا هُمْ يُنْظَرُونَۙ ﴿٨٨﴾ اِلَّا الَّذٖينَ تَابُوا مِنْ بَعْدِ ذٰلِكَ
وَاَصْلَحُوا فَاِنَّ اللّٰهَ غَفُورٌ رَحٖيمٌ ﴿٨٩﴾ اِنَّ الَّذٖينَ كَفَرُوا
بَعْدَ اٖيمَانِهِمْ ثُمَّ ازْدَادُوا كُفْرًا لَنْ تُقْبَلَ تَوْبَتُهُمْۚ وَاُو۬لٰٓئِكَ
هُمُ الضَّٓالُّونَ ﴿٩٠﴾ اِنَّ الَّذٖينَ كَفَرُوا وَمَاتُوا وَهُمْ كُفَّارٌ
فَلَنْ يُقْبَلَ مِنْ اَحَدِهِمْ مِلْءُ الْاَرْضِ ذَهَبًا وَلَوِ افْتَدٰى بِهٖۜ
اُو۬لٰٓئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ اَلٖيمٌ وَمَا لَهُمْ مِنْ نَاصِرٖينَ ﴿٩١﴾

84. De ki: "Biz Allah'a; bize indirilene; İbrâhîm, İsmâîl, İshâk, Ya'kûb ve torunlarına indirilene; Mûsâ'ya, Îsâ'ya ve (diğer) nebilere Rableri tarafından verilen (vahye) iman ettik. Onlardan hiçbirinin arasını ayırmayız. Ve biz, O'na teslim olanlarız."

85. Kim de İslam dışında bir din ararsa ondan kabul edilmez. Ve o, ahirette hüsrana uğrayanlardan olur.

86. İman ettikten sonra kâfir olan, Resûl'ün hak olduğuna şahitlik eden ve kendilerine apaçık deliller gelmiş olmasına rağmen (küfre sapan) bir topluluğu Allah nasıl hidayet etsin? Allah, zalimler topluluğuna hidayet etmez.

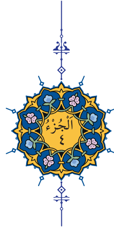
87. (Bunlar hidayeti hak etmez.) Bunların cezası; Allah'ın, meleklerin ve tüm insanların lanetlerinin üzerlerine olmasıdır.

88. Onda ebedî kalacaklardır. Onlardan azap hafifletilmeyecek ve onlara değer verilmeyecektir/onların azabı ertelenmeyecektir.

89. Bundan sonra tevbe edenler ve (hatalarını) düzeltenler müstesna! Şüphesiz ki Allah, (günahları bağışlayan, örten ve günahların kötü akıbetinden kulu koruyan) Ğafûr ve (kullarına karşı merhametli olan) Rahîm'dir.

90. Muhakkak ki iman ettikten sonra kâfir olan ve (kâfirlerin safında yer alarak müminlere düşmanlık eden veya riddet üzere ölerek) küfürlerini arttıranların tevbesi kabul edilmeyecektir. Bunlar, sapıkların ta kendileridir.

91. Şüphesiz ki kâfir olan ve kâfir olarak can verenler, yeryüzü dolusu altını (azaptan kurtulmak için) fidye verseler de hiçbirinden kabul edilmez. Bunlara can yakıcı bir azap vardır ve onların yardımcıları da yoktur.

لَنْ تَنَالُوا الْبِرَّ حَتّٰى تُنْفِقُوا مِمَّا تُحِبُّونَ وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ شَيْءٍ
فَاِنَّ اللّٰهَ بِه۪ عَل۪يمٌ ﴿٩٢﴾ كُلُّ الطَّعَامِ كَانَ حِلًّا لِبَن۪ٓي اِسْرَٓائ۪يلَ اِلَّا
مَا حَرَّمَ اِسْرَٓائ۪يلُ عَلٰى نَفْسِه۪ مِنْ قَبْلِ اَنْ تُنَزَّلَ التَّوْرٰيةُ قُلْ
فَأْتُوا بِالتَّوْرٰيةِ فَاتْلُوهَٓا اِنْ كُنْتُمْ صَادِق۪ينَ ﴿٩٣﴾ فَمَنِ افْتَرٰى
عَلَى اللّٰهِ الْكَذِبَ مِنْ بَعْدِ ذٰلِكَ فَاُو۬لٰٓئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ﴿٩٤﴾
قُلْ صَدَقَ اللّٰهُ فَاتَّبِعُوا مِلَّةَ اِبْرٰه۪يمَ حَن۪يفًاۜ وَمَا كَانَ
مِنَ الْمُشْرِك۪ينَ ﴿٩٥﴾ اِنَّ اَوَّلَ بَيْتٍ وُضِعَ لِلنَّاسِ لَلَّذ۪ي بِبَكَّةَ
مُبَارَكًا وَهُدًى لِلْعَالَم۪ينَۚ ﴿٩٦﴾ ف۪يهِ اٰيَاتٌ بَيِّنَاتٌ مَقَامُ اِبْرٰه۪يمَۚ وَمَنْ
دَخَلَهُ كَانَ اٰمِنًاۜ وَلِلّٰهِ عَلَى النَّاسِ حِجُّ الْبَيْتِ مَنِ اسْتَطَاعَ
اِلَيْهِ سَب۪يلًاۜ وَمَنْ كَفَرَ فَاِنَّ اللّٰهَ غَنِيٌّ عَنِ الْعَالَم۪ينَ ﴿٩٧﴾
قُلْ يَٓا اَهْلَ الْكِتَابِ لِمَ تَكْفُرُونَ بِاٰيَاتِ اللّٰهِۗ وَاللّٰهُ شَه۪يدٌ
عَلٰى مَا تَعْمَلُونَ ﴿٩٨﴾ قُلْ يَٓا اَهْلَ الْكِتَابِ لِمَ تَصُدُّونَ عَنْ سَب۪يلِ
اللّٰهِ مَنْ اٰمَنَ تَبْغُونَهَا عِوَجًا وَاَنْتُمْ شُهَدَٓاءُۜ وَمَا اللّٰهُ بِغَافِلٍ عَمَّا
تَعْمَلُونَ ﴿٩٩﴾ يَٓا اَيُّهَا الَّذ۪ينَ اٰمَنُٓوا اِنْ تُط۪يعُوا فَر۪يقًا
مِنَ الَّذ۪ينَ اُو۫تُوا الْكِتَابَ يَرُدُّوكُمْ بَعْدَ ا۪يمَانِكُمْ كَافِر۪ينَ ﴿١٠٠﴾

92. Sevdiğiniz şeylerden infak etmedikçe birr/iyilik (mertebesine) ulaşamazsınız. Ne infak etmişseniz kesinlikle Allah onu bilir.

93. Tevrât inmeden önce İsrâîl'in/Ya'kûb'un kendisine haram kıldığı hariç tüm yiyecekler İsrâîloğullarına helaldi. De ki: "Şayet doğrulardansanız getirin de Tevrât'ı okuyun!"

94. Kim de bundan sonra yalan uydurarak Allah'a iftira ederse bunlar zalimlerin ta kendileridir.

95. De ki: "Allah doğru söyledi. Hanîf olarak İbrâhîm'in dinine uyun. O, müşriklerden değildi."

İbrâhîm'in milleti için bk. 60/Mumtehine, 4

96. Şüphesiz ki insanlar için yeryüzünde kurulmuş ilk ev, Mekke'deki mübarek ve âlemlere hidayet olan (Kâbe'dir).

97. Onun içinde apaçık ayetler ve İbrâhîm'in makamı vardır. Kim oraya girerse emniyettedir. Ona yol bulanlara/güç yetirenlere (Allah'ın hakkı olarak) evi haccetmeleri farzdır. Kim de inkâr ederse şüphesiz ki Allah, âlemlere ihtiyacı olmayandır.

98. De ki: "Ey Ehl-i Kitap! Allah yaptıklarınıza şahitken niçin Allah'ın ayetlerini inkâr ediyorsunuz?"

99. De ki: "Ey Ehl-i Kitap! (Kur'ân'ın Allah tarafından indirildiğine) şahitken niçin onu eğri göstermeye yeltenerek iman edenleri Allah'ın yolundan alıkoymaya çalışıyorsunuz? Allah, yaptıklarınızdan gafil değildir."

100. Ey iman edenler! Şayet kendilerine Kitap verilenlerden bir gruba itaat edecek olursanız imanınızdan sonra sizi küfre döndürürler.

وَكَيْفَ تَكْفُرُونَ وَاَنْتُمْ تُتْلٰى عَلَيْكُمْ اٰيَاتُ اللّٰهِ وَفِيكُمْ
رَسُولُهُ وَمَنْ يَعْتَصِمْ بِاللّٰهِ فَقَدْ هُدِيَ اِلٰى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿١٠١﴾
يَٓا اَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا اتَّقُوا اللّٰهَ حَقَّ تُقَاتِهٖ وَلَا تَمُوتُنَّ اِلَّا وَاَنْتُمْ
مُسْلِمُونَ ﴿١٠٢﴾ وَاعْتَصِمُوا بِحَبْلِ اللّٰهِ جَمِيعًا وَلَا تَفَرَّقُوا وَاذْكُرُوا
نِعْمَتَ اللّٰهِ عَلَيْكُمْ اِذْ كُنْتُمْ اَعْدَٓاءً فَاَلَّفَ بَيْنَ قُلُوبِكُمْ
فَاَصْبَحْتُمْ بِنِعْمَتِهٖٓ اِخْوَانًا وَكُنْتُمْ عَلٰى شَفَا حُفْرَةٍ مِنَ النَّارِ
فَاَنْقَذَكُمْ مِنْهَا كَذٰلِكَ يُبَيِّنُ اللّٰهُ لَكُمْ اٰيَاتِهٖ لَعَلَّكُمْ
تَهْتَدُونَ ﴿١٠٣﴾ وَلْتَكُنْ مِنْكُمْ اُمَّةٌ يَدْعُونَ اِلَى الْخَيْرِ وَيَاْمُرُونَ
بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَاُولٰٓئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿١٠٤﴾
وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ تَفَرَّقُوا وَاخْتَلَفُوا مِنْ بَعْدِ مَا جَٓاءَهُمُ
الْبَيِّنَاتُ وَاُولٰٓئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿١٠٥﴾ يَوْمَ تَبْيَضُّ وُجُوهٌ وَتَسْوَدُّ
وُجُوهٌ فَاَمَّا الَّذِينَ اسْوَدَّتْ وُجُوهُهُمْ اَكَفَرْتُمْ بَعْدَ اِيمَانِكُمْ
فَذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ ﴿١٠٦﴾ وَاَمَّا الَّذِينَ ابْيَضَّتْ
وُجُوهُهُمْ فَفِي رَحْمَةِ اللّٰهِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿١٠٧﴾ تِلْكَ اٰيَاتُ اللّٰهِ
نَتْلُوهَا عَلَيْكَ بِالْحَقِّ وَمَا اللّٰهُ يُرِيدُ ظُلْمًا لِلْعَالَمِينَ ﴿١٠٨﴾

101. Allah'ın ayetleri (sürekli) size okunuyorken ve aranızda Resûl'ü olmasına rağmen nasıl kâfir olursunuz? Her kim de Allah'a tutunursa hiç şüphesiz dosdoğru yola hidayet edilir.

102. Ey iman edenler! Allah'tan hakkıyla korkup sakının! Yalnızca Müslimler/şirki terk ederek tevhidle Allah'a yönelen kullar olarak can verin.

Din olarak İslam'ı seçmek yeterli değildir. Asıl önemli olan son nefese kadar İslam üzere kalabilmek ve İslam üzere can vermektir. Bu da İslam'ın zıddı olan şirkten sakınmak (bk. 39/Zumer, 65); bizi şirkten koruması için Allah'a (cc) yalvarmak (bk. 14/İbrâhîm, 35); Kur'ân'ı ve onun açıklaması olan sahih Sünneti çokça okumak (bk. 16/ Nahl, 102); tevhidi hayatın, davetin ve mücadelenin merkezine almak (bk. 14/İbrâhîm, 24-27) ve Allah'ın (cc) dinine yardım etmekle (bk. 47/Muhammed, 7) mümkündür.

103. Allah'ın ipine hep beraber/topluca tutunun ve ayrılığa düşmeyin. Allah'ın üzerinizdeki nimetini hatırlayın! Bir zamanlar düşmandınız da Allah kalplerinizi birbirine ısındırmıştı. O'nun bu nimeti sayesinde kardeşler olmuştunuz. Siz ateş çukurunun kenarındaydınız da sizi ondan kurtarmıştı. Hidayete eresiniz diye Allah ayetlerini sizin için açıklamaktadır.

104. Sizin içinizden (insanları) hayra çağıran, iyiliği emreden ve kötülükten alıkoyan bir topluluk olsun. Onlar, kurtuluşa erenlerin ta kendileridir.

105. Kendilerine apaçık deliller geldikten sonra ihtilaf edip ayrılığa düşenler gibi olmayın. Bunlar için büyük bir azap vardır.

106. O gün bazı yüzler aydınlanacak, bazı yüzler de kararacaktır. Yüzleri kararanlara gelince (onlara denilecek ki): "İman ettikten sonra küfre mi girdiniz? Kâfir olmanıza karşılık azabı tadın (bakalım)!"

107. Yüzleri aydınlananlara gelince onlar Allah'ın rahmeti içindelerdir. Ve orada ebedî kalacaklardır.

108. Bu (ayetler), Allah'ın sana okuduğumuz hak ayetleridir. Allah, âlemler için zulüm/haksızlık dilemez.

وَلِلّٰهِ مَا فِي السَّمٰوَاتِ وَمَا فِي الْاَرْضِۜ وَاِلَى اللّٰهِ تُرْجَعُ الْاُمُورُ ۝١٠٩
كُنْتُمْ خَيْرَ اُمَّةٍ اُخْرِجَتْ لِلنَّاسِ تَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ
وَتَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَتُؤْمِنُونَ بِاللّٰهِۜ وَلَوْ اٰمَنَ اَهْلُ
الْكِتَابِ لَكَانَ خَيْرًا لَهُمْۜ مِنْهُمُ الْمُؤْمِنُونَ
وَاَكْثَرُهُمُ الْفَاسِقُونَ ۝١١٠ لَنْ يَضُرُّوكُمْ اِلَّٓا اَذًىۜ
وَاِنْ يُقَاتِلُوكُمْ يُوَلُّوكُمُ الْاَدْبَارَ ثُمَّ لَا يُنْصَرُونَ ۝١١١ ضُرِبَتْ
عَلَيْهِمُ الذِّلَّةُ اَيْنَ مَا ثُقِفُٓوا اِلَّا بِحَبْلٍ مِنَ اللّٰهِ وَحَبْلٍ
مِنَ النَّاسِ وَبَٓاؤُ۫ بِغَضَبٍ مِنَ اللّٰهِ وَضُرِبَتْ عَلَيْهِمُ الْمَسْكَنَةُۜ
ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ كَانُوا يَكْفُرُونَ بِاٰيَاتِ اللّٰهِ وَيَقْتُلُونَ
الْاَنْبِيَٓاءَ بِغَيْرِ حَقٍّۜ ذٰلِكَ بِمَا عَصَوْا وَكَانُوا يَعْتَدُونَ ۝١١٢
لَيْسُوا سَوَٓاءًۜ مِنْ اَهْلِ الْكِتَابِ اُمَّةٌ قَٓائِمَةٌ يَتْلُونَ اٰيَاتِ
اللّٰهِ اٰنَٓاءَ الَّيْلِ وَهُمْ يَسْجُدُونَ ۝١١٣ يُؤْمِنُونَ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ
الْاٰخِرِ وَيَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ
وَيُسَارِعُونَ فِي الْخَيْرَاتِۜ وَاُو۬لٰٓئِكَ مِنَ الصَّالِحِينَ ۝١١٤
وَمَا يَفْعَلُوا مِنْ خَيْرٍ فَلَنْ يُكْفَرُوهُۜ وَاللّٰهُ عَلِيمٌ بِالْمُتَّقِينَ ۝١١٥

109. Göklerde ve yerde olan her şey Allah'a aittir ve işler Allah'a döndürülecektir.

110. Siz insanlar için çıkarılmış en hayırlı ümmetsiniz. İyiliği emreder, kötülükten alıkoyar ve Allah'a iman edersiniz. Şayet Ehl-i Kitap iman etmiş olsaydı onlar için daha hayırlı olurdu. Onlardan müminler olmakla birlikte çoğunluğu fasıktır.

111. Size (geçici bir) eza dışında hiçbir zarar veremeyeceklerdir. Şayet sizinle savaşacak olsalar arkalarını dönüp kaçarlar. Sonra (Allah tarafından) yardım da olunmazlar.

112. Her nerede bulunurlarsa (bulunsunlar) -Allah'ın ahdine ve insanların emanına sığınanlar hariç- üzerlerine zillet (damgası) vurulmuş, Allah'ın gazabına uğramış ve üzerlerine yoksulluk damgası vurulmuştur. Bu (ceza), onların Allah'ın ayetlerine karşı kâfir olmaları ve nebileri haksız yere öldürmeleri nedeniyledir. Bu (ceza), onların isyanları ve haddi aşmaları sebebiyledir.

113. (Ehl-i Kitab'ın hepsi) eşit değillerdir. Ehl-i Kitap'tan öyle bir topluluk vardır ki o topluluk, geceleri ayakta Allah'ın ayetlerini okumakta ve secde hâlindedir.

114. Allah'a ve Ahiret Günü'ne iman ederler, iyiliği emredip kötülükten alıkoyar ve hayırlarda yarışırlar. Onlar, salih olanlardandır.

115. Hayır olarak her ne yapmışlarsa inkâr edilmeyecek, (karşılığı eksiksiz verilecektir). Allah, muttakileri bilendir.

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا لَنْ تُغْنِيَ عَنْهُمْ اَمْوَالُهُمْ وَلَٓا اَوْلَادُهُمْ
مِنَ اللّٰهِ شَيْـًٔا وَاُو۬لٰٓئِكَ اَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿١١٦﴾
مَثَلُ مَا يُنْفِقُونَ فِي هٰذِهِ الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا كَمَثَلِ رِيحٍ
فِيهَا صِرٌّ اَصَابَتْ حَرْثَ قَوْمٍ ظَلَمُٓوا اَنْفُسَهُمْ فَاَهْلَكَتْهُ
وَمَا ظَلَمَهُمُ اللّٰهُ وَلٰكِنْ اَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿١١٧﴾ يَٓا اَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا
لَا تَتَّخِذُوا بِطَانَةً مِنْ دُونِكُمْ لَا يَأْلُونَكُمْ خَبَالًا وَدُّوا
مَا عَنِتُّمْ قَدْ بَدَتِ الْبَغْضَٓاءُ مِنْ اَفْوَاهِهِمْ وَمَا تُخْفِي صُدُورُهُمْ
اَكْبَرُ قَدْ بَيَّنَّا لَكُمُ الْاٰيَاتِ اِنْ كُنْتُمْ تَعْقِلُونَ ﴿١١٨﴾
هَٓا اَنْتُمْ اُو۬لَٓاءِ تُحِبُّونَهُمْ وَلَا يُحِبُّونَكُمْ وَتُؤْمِنُونَ بِالْكِتَابِ
كُلِّهِ وَاِذَا لَقُوكُمْ قَالُٓوا اٰمَنَّا وَاِذَا خَلَوْا عَضُّوا عَلَيْكُمُ
الْاَنَامِلَ مِنَ الْغَيْظِ قُلْ مُوتُوا بِغَيْظِكُمْ اِنَّ اللّٰهَ عَلِيمٌ بِذَاتِ
الصُّدُورِ ﴿١١٩﴾ اِنْ تَمْسَسْكُمْ حَسَنَةٌ تَسُؤْهُمْ وَاِنْ تُصِبْكُمْ
سَيِّئَةٌ يَفْرَحُوا بِهَا وَاِنْ تَصْبِرُوا وَتَتَّقُوا لَا يَضُرُّكُمْ كَيْدُهُمْ
شَيْـًٔا اِنَّ اللّٰهَ بِمَا يَعْمَلُونَ مُحِيطٌ ﴿١٢٠﴾ وَاِذْ غَدَوْتَ مِنْ اَهْلِكَ
تُبَوِّئُ الْمُؤْمِنِينَ مَقَاعِدَ لِلْقِتَالِ وَاللّٰهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿١٢١﴾

116. Şüphesiz ki kâfirlerin malları ve evlatları, Allah'a karşı kendilerine hiçbir fayda sağlamayacaktır. Onlar, ateşin ehlidir ve orada ebedî kalacaklardır.

117. Onların bu dünya hayatında yaptıkları infakların misali, soğuk ve kavurucu bir rüzgârın misali gibidir. (Masiyetlerle) nefislerine zulmeden bir topluluğun ekinine isabet etmiş ve (ekini) helak etmiştir. Allah (onları cezalandırmakla) onlara zulmetmedi. Lakin onlar (masiyetlere dalıp helakı hak etmekle) kendi kendilerine zulmediyorlardı.

118. Ey iman edenler! Kendi dışınızda, (sırlarınızı paylaşıp iç işlerinizden haberdar edeceğiniz kâfir) bir çevre edinmeyin. (Çünkü kâfirler) size zarar vermekten geri durmaz, sizin zora düşmenizi isterler. Kinleri ağızlarında belirmiştir. Sinelerinin sakladığı (kin) ise çok daha büyüktür. Şayet akledip anlarsanız gerçekten size ayetlerimizi açıkladık.

119. İşte siz böylesiniz! Onları seviyorsunuz, onlarsa sizi sevmiyorlar. Siz Kitab'ın tamamına inanıyorsunuz. Onlarsa sizinle karşılaştıklarında, "İman ettik." derler, yalnız başlarına kalınca size olan kinlerinden parmaklarını ısırırlar. De ki: "Kininizle geberin." Şüphesiz ki Allah, sinelerde olanı bilendir.

120. Size bir iyilik dokunması onları üzer, başınıza bir musibetin gelmesiyle sevinirler. Şayet sabreder ve korkup sakınırsanız onların tuzakları size hiçbir zarar vermez. Allah, onların yaptıklarını (çepeçevre kuşatan) Muhît'tir.

121. (Hatırla!) Hani sen sabah vakti ailenin yanından çıkmış, müminleri savaş konumlarına hazırlıyordun. Allah, (işiten ve dualara icabet eden) Semî' ve (her şeyi bilen) Alîm'dir.

إِذْ هَمَّتْ طَٓائِفَتَانِ مِنْكُمْ اَنْ تَفْشَلَاۙ وَاللّٰهُ وَلِيُّهُمَاۜ وَعَلَى اللّٰهِ
فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ ﴿١٢٢﴾ وَلَقَدْ نَصَرَكُمُ اللّٰهُ بِبَدْرٍ وَاَنْتُمْ اَذِلَّةٌۚ
فَاتَّقُوا اللّٰهَ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿١٢٣﴾ اِذْ تَقُولُ لِلْمُؤْمِنِينَ
اَلَنْ يَكْفِيَكُمْ اَنْ يُمِدَّكُمْ رَبُّكُمْ بِثَلٰثَةِ اٰلَافٍ
مِنَ الْمَلٰٓئِكَةِ مُنْزَلِينَۜ ﴿١٢٤﴾ بَلٰٓىۙ اِنْ تَصْبِرُوا وَتَتَّقُوا وَيَأْتُوكُمْ
مِنْ فَوْرِهِمْ هٰذَا يُمْدِدْكُمْ رَبُّكُمْ بِخَمْسَةِ اٰلَافٍ مِنَ الْمَلٰٓئِكَةِ
مُسَوِّمِينَ ﴿١٢٥﴾ وَمَا جَعَلَهُ اللّٰهُ اِلَّا بُشْرٰى لَكُمْ وَلِتَطْمَئِنَّ
قُلُوبُكُمْ بِهٖۜ وَمَا النَّصْرُ اِلَّا مِنْ عِنْدِ اللّٰهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِۙ ﴿١٢٦﴾
لِيَقْطَعَ طَرَفًا مِنَ الَّذِينَ كَفَرُٓوا اَوْ يَكْبِتَهُمْ فَيَنْقَلِبُوا
خَٓائِبِينَ ﴿١٢٧﴾ لَيْسَ لَكَ مِنَ الْاَمْرِ شَيْءٌ اَوْ يَتُوبَ عَلَيْهِمْ
اَوْ يُعَذِّبَهُمْ فَاِنَّهُمْ ظَالِمُونَ ﴿١٢٨﴾ وَلِلّٰهِ مَا فِي السَّمٰوَاتِ وَمَا فِي الْاَرْضِۜ
يَغْفِرُ لِمَنْ يَشَٓاءُ وَيُعَذِّبُ مَنْ يَشَٓاءُۜ وَاللّٰهُ غَفُورٌ رَحِيمٌۚ ﴿١٢٩﴾
يَٓا اَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا لَا تَأْكُلُوا الرِّبٰٓوا اَضْعَافًا مُضَاعَفَةًۖ
وَاتَّقُوا اللّٰهَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَۚ ﴿١٣٠﴾ وَاتَّقُوا النَّارَ الَّتِٓي اُعِدَّتْ
لِلْكَافِرِينَۚ ﴿١٣١﴾ وَاَطِيعُوا اللّٰهَ وَالرَّسُولَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَۚ ﴿١٣٢﴾

122. (Hatırlayın!) Hani sizden iki grup neredeyse bozguna uğrayacaktı. (Oysa) Allah, o ikisinin velisiydi. Müminler yalnızca Allah'a tevekkül etsinler.

123. Andolsun ki Bedir'de zayıf/güçsüz olmanıza rağmen Allah size yardım etti. Allah'tan korkup sakının ki şükretmiş olasınız.

124. (Hatırla!) Hani sen müminlere, "(Gökten) indirilmiş üç bin melekle Rabbinizin sizi desteklemesi yetmez mi?" diyordun.

125. Evet, şayet sabreder ve korkup sakınırsanız -onlar âniden size saldıracak olsa bile- Rabbiniz, işaretli beş bin melekle sizi destekleyecektir.

126. Allah, bu (yardımı başka bir şey için değil,) sadece size müjde olması ve kalplerinizi yatıştırıp mutmain kılması için yaptı. Yardım/Zafer yalnızca (izzet sahibi, her şeyi mağlup eden) El-Azîz ve (hüküm ve hikmet sahibi) El-Hakîm olan Allah katındandır.

127. (Allah bu yardımı) kâfirlerden bir kısmının kökünü kurutsun yahut perişan etsin de umutları tükenmiş olarak dönüp gitsinler (diye size ihsan etti).

128. (Allah'ın o kâfirlerin) tevbesini kabul etmesi yahut onlara azap etmesi konusunda senin elinde hiçbir yetki yoktur. Şüphesiz ki onlar, zalimlerdir.

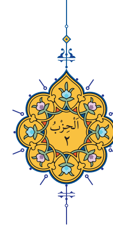
129. Göklerde ve yerde olan her şey Allah'a aittir. Dilediğini bağışlar, dilediğine azap eder. Allah, (günahları bağışlayan, örten ve günahların kötü akıbetinden kulu koruyan) Ğafûr ve (kullarına karşı merhametli olan) Rahîm'dir.

130. Ey iman edenler! (Oranları) kat kat arttırılmış faizi yemeyin, Allah'tan korkup sakının ki kurtuluşa erebilesiniz.

bk. 2/Bakara, 275-281

131. Kâfirler için hazırlanmış olan ateşten korkup sakının.

132. Allah'a ve Resûl'e itaat edin ki merhamet olunasınız.

وَسَارِعُٓوا اِلٰى مَغْفِرَةٍ مِنْ رَبِّكُمْ وَجَنَّةٍ عَرْضُهَا
السَّمٰوَاتُ وَالْاَرْضُۙ اُعِدَّتْ لِلْمُتَّق۪ينَۙ ﴿١٣٣﴾ اَلَّذ۪ينَ يُنْفِقُونَ
فِي السَّرَّٓاءِ وَالضَّرَّٓاءِ وَالْكَاظِم۪ينَ الْغَيْظَ وَالْعَاف۪ينَ
عَنِ النَّاسِۜ وَاللّٰهُ يُحِبُّ الْمُحْسِن۪ينَۚ ﴿١٣٤﴾ وَالَّذ۪ينَ اِذَا فَعَلُوا
فَاحِشَةً اَوْ ظَلَمُٓوا اَنْفُسَهُمْ ذَكَرُوا اللّٰهَ فَاسْتَغْفَرُوا لِذُنُوبِهِمْۚ
وَمَنْ يَغْفِرُ الذُّنُوبَ اِلَّا اللّٰهُۗ وَلَمْ يُصِرُّوا عَلٰى مَا فَعَلُوا
وَهُمْ يَعْلَمُونَ ﴿١٣٥﴾ اُو۬لٰٓئِكَ جَزَٓاؤُ۬هُمْ مَغْفِرَةٌ مِنْ رَبِّهِمْ
وَجَنَّاتٌ تَجْر۪ي مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهَارُ خَالِد۪ينَ ف۪يهَاۜ وَنِعْمَ اَجْرُ
الْعَامِل۪ينَۜ ﴿١٣٦﴾ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِكُمْ سُنَنٌۙ فَس۪يرُوا فِي الْاَرْضِ
فَانْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُكَذِّب۪ينَ ﴿١٣٧﴾
هٰذَا بَيَانٌ لِلنَّاسِ وَهُدًى وَمَوْعِظَةٌ لِلْمُتَّق۪ينَ ﴿١٣٨﴾
وَلَا تَهِنُوا وَلَا تَحْزَنُوا وَاَنْتُمُ الْاَعْلَوْنَ اِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِن۪ينَ ﴿١٣٩﴾
اِنْ يَمْسَسْكُمْ قَرْحٌ فَقَدْ مَسَّ الْقَوْمَ قَرْحٌ مِثْلُهُۜ وَتِلْكَ
الْاَيَّامُ نُدَاوِلُهَا بَيْنَ النَّاسِۚ وَلِيَعْلَمَ اللّٰهُ الَّذ۪ينَ اٰمَنُوا
وَيَتَّخِذَ مِنْكُمْ شُهَدَٓاءَۜ وَاللّٰهُ لَا يُحِبُّ الظَّالِم۪ينَۙ ﴿١٤٠﴾

133. Rabbinizden bir bağışlanmaya ve genişliği gökler ile yer kadar olan cennete koşun. (O,) muttakiler için hazırlanmıştır.

134. O (muttakiler) ki bollukta da darlıkta da infak ederler, öfkelerini yutar ve insanları affederler. Allah, muhsinleri/kulluğunu en güzel şekilde yapmaya çalışanları sever.

135. O (muttakiler) ki bir kötülük yaptıklarında yahut (günah işleyerek) kendilerine zulmettiklerinde Allah'ı anar ve günahları için bağışlanma dilerler. Allah'tan başka kim günahları bağışlayabilir? Ve bile bile yaptıkları (yanlışta) ısrar etmezler.

136. Onların mükâfatı, Rabblerinden bir bağışlanma ve içlerinde ebedî kalacakları, altından ırmaklar akan cennetlerdir. (Allah'ın rızasını elde etmek için) çalışanların mükâfatı ne de güzeldir!

137. Şüphesiz ki sizden önce (Allah'ın iyi ve kötü toplumlara uyguladığı değişmez) yasaları geçti (yaşandı ve bitti). Yeryüzünde gezip dolaşın ve yalanlayanların akıbetinin nasıl olduğuna bir bakın.

138. Bu, (tüm) insanlık için bir açıklama/manifesto, muttakiler için de bir hidayet ve öğüttür.

139. Gevşemeyin, üzülmeyin! Şayet müminseniz üstün olan sizlersiniz.

140. Şayet size bir yara dokunduysa hiç şüphesiz (düşman) topluluğuna da yara dokundu. (Mutlak ve daimi galip Allah'tır. İnsanlara gelince) biz bu günleri insanlar arasında döndürür dururuz. Allah, iman edenleri açığa çıkarmak ve sizden şahitler/şehitler edinmek (için böyle yapar). Allah, zalimleri sevmez.

وَلِيُمَحِّصَ اللّٰهُ الَّذ۪ينَ اٰمَنُوا وَيَمْحَقَ الْكَافِر۪ينَ ﴿١٤١﴾
اَمْ حَسِبْتُمْ اَنْ تَدْخُلُوا الْجَنَّةَ وَلَمَّا يَعْلَمِ اللّٰهُ الَّذ۪ينَ جَاهَدُوا
مِنْكُمْ وَيَعْلَمَ الصَّابِر۪ينَ ﴿١٤٢﴾ وَلَقَدْ كُنْتُمْ تَمَنَّوْنَ
الْمَوْتَ مِنْ قَبْلِ اَنْ تَلْقَوْهُۖ فَقَدْ رَاَيْتُمُوهُ وَاَنْتُمْ تَنْظُرُونَ ﴿١٤٣﴾
وَمَا مُحَمَّدٌ اِلَّا رَسُولٌۚ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِ الرُّسُلُۜ اَفَا۬ئِنْ
مَاتَ اَوْ قُتِلَ انْقَلَبْتُمْ عَلٰٓى اَعْقَابِكُمْۜ وَمَنْ يَنْقَلِبْ
عَلٰى عَقِبَيْهِ فَلَنْ يَضُرَّ اللّٰهَ شَيْـًٔاۜ وَسَيَجْزِي اللّٰهُ الشَّاكِر۪ينَ ﴿١٤٤﴾
وَمَا كَانَ لِنَفْسٍ اَنْ تَمُوتَ اِلَّا بِاِذْنِ اللّٰهِ كِتَابًا مُؤَجَّلًاۜ
وَمَنْ يُرِدْ ثَوَابَ الدُّنْيَا نُؤْتِه۪ مِنْهَاۚ وَمَنْ يُرِدْ ثَوَابَ الْاٰخِرَةِ
نُؤْتِه۪ مِنْهَاۜ وَسَنَجْزِي الشَّاكِر۪ينَ ﴿١٤٥﴾ وَكَاَيِّنْ مِنْ نَبِيٍّ قَاتَلَۙ
مَعَهُ رِبِّيُّونَ كَث۪يرٌۚ فَمَا وَهَنُوا لِمَٓا اَصَابَهُمْ ف۪ي سَب۪يلِ اللّٰهِ
وَمَا ضَعُفُوا وَمَا اسْتَكَانُواۜ وَاللّٰهُ يُحِبُّ الصَّابِر۪ينَ ﴿١٤٦﴾
وَمَا كَانَ قَوْلَهُمْ اِلَّٓا اَنْ قَالُوا رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَاِسْرَافَنَا ف۪ٓي اَمْرِنَا
وَثَبِّتْ اَقْدَامَنَا وَانْصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِر۪ينَ ﴿١٤٧﴾ فَاٰتٰيهُمُ اللّٰهُ
ثَوَابَ الدُّنْيَا وَحُسْنَ ثَوَابِ الْاٰخِرَةِۜ وَاللّٰهُ يُحِبُّ الْمُحْسِن۪ينَ ﴿١٤٨﴾

141. (Bu, Allah'ın) iman edenleri temizlemesi ve kâfirleri mahvetmesi içindir.

142. Allah sizin aranızdan cihad edenleri ve sabredenleri açığa çıkarmadan cennete gireceğinizi mi sandınız?

143. Andolsun ki ölümle karşılaşmadan önce onu temenni ediyordunuz. (Savaş meydanına) bakıp dururken onu gördünüz işte! (Niçin savaş meydanına atılmıyor da kaçıyorsunuz?)

144. Muhammed, yalnızca bir resûldür. Ondan önce de resûller gelip geçti. O öldüğünde ya da öldürüldüğünde topuklarınız üzerine gerisin geriye mi döneceksiniz? Kim de topukları üzerine (dininden ya da yaptığı salih amelinden) dönerse Allah'a zarar veremeyecektir. Allah, şükredenleri mükâfatlandıracaktır.

145. Allah'ın izniyle belirlenmiş ecel dolmadan bir nefsin ölmesi söz konusu olamaz. Kim dünya sevabını isterse ona ondan veririz. Kim de ahiret sevabını isterse ona da (istediğinden) veririz. Şükredenleri mükâfatlandıracağız.

146. Nice nebiyle beraber pek çok Rabbani (âlim ve mücahid) savaştı. Allah yolunda başlarına gelen sıkıntılar nedeniyle gevşekliğe düşmediler, zayıflamadılar ve (düşman karşısında) alçalmadılar. Allah, sabredenleri sever.

147. (Başlarına gelen sıkıntılarda) sadece şöyle söylemekle yetindiler: "Rabbimiz! Günahlarımızı ve işlerimizdeki aşırılıklarımızı bağışla! Ayaklarımızı sabit kıl! Kâfirler topluluğuna karşı bize yardımcı ol."

148. (Dualarına karşılık) Allah, onlara dünya sevabını ve ahiret sevabının en güzelini verdi. Allah, muhsinleri/kulluğunu en güzel şekilde yapmaya çalışanları sever.

يَٓا اَيُّهَا الَّذ۪ينَ اٰمَنُٓوا اِنْ تُط۪يعُوا الَّذ۪ينَ كَفَرُوا
يَرُدُّوكُمْ عَلٰٓى اَعْقَابِكُمْ فَتَنْقَلِبُوا خَاسِر۪ينَ ﴿١٤٩﴾
بَلِ اللّٰهُ مَوْلٰيكُمْۚ وَهُوَ خَيْرُ النَّاصِر۪ينَ ﴿١٥٠﴾
سَنُلْق۪ي ف۪ي قُلُوبِ الَّذ۪ينَ كَفَرُوا الرُّعْبَ بِمَٓا
اَشْرَكُوا بِاللّٰهِ مَا لَمْ يُنَزِّلْ بِه۪ سُلْطَانًاۚ وَمَأْوٰيهُمُ
النَّارُۜ وَبِئْسَ مَثْوَى الظَّالِم۪ينَ ﴿١٥١﴾ وَلَقَدْ صَدَقَكُمُ
اللّٰهُ وَعْدَهُٓ اِذْ تَحُسُّونَهُمْ بِاِذْنِه۪ۚ حَتّٰٓى اِذَا فَشِلْتُمْ
وَتَنَازَعْتُمْ فِي الْاَمْرِ وَعَصَيْتُمْ مِنْ بَعْدِ مَٓا اَرٰيكُمْ
مَا تُحِبُّونَۜ مِنْكُمْ مَنْ يُر۪يدُ الدُّنْيَا وَمِنْكُمْ
مَنْ يُر۪يدُ الْاٰخِرَةَۚ ثُمَّ صَرَفَكُمْ عَنْهُمْ
لِيَبْتَلِيَكُمْۚ وَلَقَدْ عَفَا عَنْكُمْۜ وَاللّٰهُ ذُو فَضْلٍ
عَلَى الْمُؤْمِن۪ينَ ﴿١٥٢﴾ اِذْ تُصْعِدُونَ وَلَا تَلْوُ۫نَ
عَلٰٓى اَحَدٍ وَالرَّسُولُ يَدْعُوكُمْ ف۪ٓي اُخْرٰيكُمْ
فَاَثَابَكُمْ غَمًّا بِغَمٍّ لِكَيْلَا تَحْزَنُوا عَلٰى مَا فَاتَكُمْ
وَلَا مَٓا اَصَابَكُمْۜ وَاللّٰهُ خَب۪يرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿١٥٣﴾

149. Ey iman edenler! Şayet kâfirlere itaat ederseniz sizi topuklarınız üzerine gerisin geriye çevirirler, hüsrana uğramış bir şekilde dönersiniz.

150. (Hayır, öyle değil!) Sizin dostunuz Allah'tır. O, yardım edenlerin en hayırlısıdır.

151. Hakkında hiçbir delil indirmediği şeyleri Allah'a ortak koşmaları nedeniyle kâfirlerin kalbine şiddetli bir korku salacağız. Onların barınağı ateştir. Zalimlerin barınağı ne de kötüdür.

Yüce Allah -bu ayet de dâhil- üç ayrı ayette şirk hakkında hiçbir delil indirmediğini (bk. 3/Âl-i İmrân, 151; 6/En'âm, 81; 7/A'râf, 33), dört ayette de Allah'a şirk koşulan putlar/türbeler/dinî ve siyasi liderler hakkında hiçbir delil indirmediğini beyan etmiştir (bk. 7/A'râf, 71; 12/Yûsuf, 40; 22/Hac, 71; 53/Necm, 23). Olumsuzluk bildiren bir cümlede nekira/belirsiz kelime kullanıp bunu da "min" harf-i ceriyle pekiştirmiş, şirkin hiçbir delili olmayacağına dair son sözü söylemiştir.

Hâliyle şirkin ne şer'i ne de akli hiçbir delili yoktur. Şirk koşanın elinde bir delil olmadığı için mazereti de yoktur. Bu nedenle Kur'ân, müşrikleri şeytana/cinlere tapmakla (bk. 4/Nisâ, 117; 19/Meryem, 44; 34/Sebe', 40-41), nefislerini/hevalarını ilah edinmekle (bk. 25/Furkân, 43) ve zan ve varsayımla iş yapmakla suçlamıştır. (bk. 6/En'âm, 148)

152. Andolsun ki Allah, size verdiği sözde doğru söyledi. Hani (Allah'ın) izniyle onların kökünü kurutuyordunuz. Çok istediğiniz (zaferi) size gösterdikten sonra bozguna uğradınız, verilen emir hakkında çekiştiniz ve isyan ettiniz. İçinizden kimi dünyayı kimi de ahireti istiyordu. Sonra (Allah) sizi denemek için onlardan çevirdi (yenilmeye başladınız). (Buna rağmen) sizi bağışladı. Allah, müminlere karşı lütuf ve ihsan sahibi olandır.

153. (Hatırlayın!) Hani siz dönüp hiç kimseye bakmadan kaçıyordunuz. Resûl, (savaşa dönmeniz için) arkanızdan sesleniyordu. Kaçırdığınız (hayırlara) ve başınıza gelen musibetlere üzülmeyesiniz diye (Allah) sizi keder üstüne kederle sınadı. Allah, yaptıklarınızdan haberdardır.

ثُمَّ اَنْزَلَ عَلَيْكُمْ مِنْ بَعْدِ الْغَمِّ اَمَنَةً نُعَاسًا يَغْشٰى طَٓائِفَةً
مِنْكُمْ وَطَٓائِفَةٌ قَدْ اَهَمَّتْهُمْ اَنْفُسُهُمْ يَظُنُّونَ بِاللّٰهِ غَيْرَ
الْحَقِّ ظَنَّ الْجَاهِلِيَّةِ يَقُولُونَ هَلْ لَنَا مِنَ الْاَمْرِ
مِنْ شَيْءٍ قُلْ اِنَّ الْاَمْرَ كُلَّهُ لِلّٰهِ يُخْفُونَ فٖٓي اَنْفُسِهِمْ مَا لَا يُبْدُونَ
لَكَ يَقُولُونَ لَوْ كَانَ لَنَا مِنَ الْاَمْرِ شَيْءٌ مَا قُتِلْنَا هٰهُنَا
قُلْ لَوْ كُنْتُمْ فٖي بُيُوتِكُمْ لَبَرَزَ الَّذٖينَ كُتِبَ عَلَيْهِمُ الْقَتْلُ
اِلٰى مَضَاجِعِهِمْ وَلِيَبْتَلِيَ اللّٰهُ مَا فٖي صُدُورِكُمْ وَلِيُمَحِّصَ
مَا فٖي قُلُوبِكُمْ وَاللّٰهُ عَلٖيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿١٥٤﴾ اِنَّ الَّذٖينَ تَوَلَّوْا
مِنْكُمْ يَوْمَ الْتَقَى الْجَمْعَانِ اِنَّمَا اسْتَزَلَّهُمُ الشَّيْطَانُ بِبَعْضِ
مَا كَسَبُوا وَلَقَدْ عَفَا اللّٰهُ عَنْهُمْ اِنَّ اللّٰهَ غَفُورٌ حَلٖيمٌ ﴿١٥٥﴾
يَٓا اَيُّهَا الَّذٖينَ اٰمَنُوا لَا تَكُونُوا كَالَّذٖينَ كَفَرُوا وَقَالُوا
لِاِخْوَانِهِمْ اِذَا ضَرَبُوا فِي الْاَرْضِ اَوْ كَانُوا غُزًّى لَوْ كَانُوا
عِنْدَنَا مَا مَاتُوا وَمَا قُتِلُوا لِيَجْعَلَ اللّٰهُ ذٰلِكَ حَسْرَةً فٖي قُلُوبِهِمْ
وَاللّٰهُ يُحْيٖي وَيُمٖيتُ وَاللّٰهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصٖيرٌ ﴿١٥٦﴾ وَلَئِنْ قُتِلْتُمْ
فٖي سَبٖيلِ اللّٰهِ اَوْ مُتُّمْ لَمَغْفِرَةٌ مِنَ اللّٰهِ وَرَحْمَةٌ خَيْرٌ مِمَّا يَجْمَعُونَ ﴿١٥٧﴾

154. Bu sıkıntılı hâlden sonra, (içinde bulunduğunuz) topluluktan (bir kısmını) bürüyen güvenli bir uyuklama indirdi. Bir topluluk da kendi canlarını dert ediniyor, Allah'a dair hak olmayan cahiliye zannına kapılıyorlardı. Diyorlardı ki: "(Bu savaşla ilgili) bizim bir karar yetkimiz var mı?" De ki: "(Savaş konusunda) yetki tamamen Allah'a aittir." (Böyle söylüyorlar, ama) nefislerinde sana açık etmedikleri şeyler gizliyorlar. Diyorlar ki: "Şayet (kararlar alınırken) bizim de yetkimiz olsaydı (savaşmak için Medine dışına çıkmayacak ve) burada öldürülmeyecektik." De ki: "Siz evlerinizde olsaydınız dahi haklarında ölüm yazılanlar evlerinden çıkacak ve ölecekleri yere geleceklerdi." (Tüm bunlar) Allah'ın, sinelerinizde olanı sınaması ve kalplerinizde olanı temizlemesi içindir. Allah, sinelerde olanı bilmektedir.

155. İki ordunun karşılaştığı gün, sizden (savaşı bırakıp) kaçanlar (var ya!) şeytan onların ayaklarını, kazandıkları bazı (günahlar) sebebiyle kaydırmak istedi. Andolsun ki Allah, onları affetti. Hiç şüphesiz ki Allah, (günahları bağışlayan, örten ve günahların kötü akıbetinden kulu koruyan) Ğafûr ve (kulların hak ettikleri cezayı erteleyen) Halîm'dir.

156. Ey iman edenler! Kardeşleri yeryüzünde sefere çıktıkları ya da savaştıkları zaman, "Şayet (Medine'den çıkmayıp) yanımızda kalsalardı ölmez veya öldürülmezlerdi." diyen kâfirler gibi olmayın. Allah, ("Yanımızda olsalardı öldürülmezlerdi." gibi zanlarını) kalplerinde üzüntü/pişmanlık kılsın. Allah, diriltir ve öldürür. Allah, yaptıklarınızı görendir.

157. Andolsun, Allah yolunda öldürülür ya da ölürseniz Allah'tan bir mağfiret ve rahmet, elbette onların topladıklarından daha hayırlıdır.

وَلَئِنْ مُتُّمْ اَوْ قُتِلْتُمْ لَاِلَى اللّٰهِ تُحْشَرُونَ ﴿١٥٨﴾ فَبِمَا رَحْمَةٍ
مِنَ اللّٰهِ لِنْتَ لَهُمْۚ وَلَوْ كُنْتَ فَظًّا غَلٖيظَ الْقَلْبِ لَانْفَضُّوا
مِنْ حَوْلِكَۖ فَاعْفُ عَنْهُمْ وَاسْتَغْفِرْ لَهُمْ وَشَاوِرْهُمْ فِي الْاَمْرِۚ فَاِذَا
عَزَمْتَ فَتَوَكَّلْ عَلَى اللّٰهِۜ اِنَّ اللّٰهَ يُحِبُّ الْمُتَوَكِّلٖينَ ﴿١٥٩﴾
اِنْ يَنْصُرْكُمُ اللّٰهُ فَلَا غَالِبَ لَكُمْۚ وَاِنْ يَخْذُلْكُمْ فَمَنْ ذَا الَّذٖي
يَنْصُرُكُمْ مِنْ بَعْدِهٖۜ وَعَلَى اللّٰهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ ﴿١٦٠﴾
وَمَا كَانَ لِنَبِيٍّ اَنْ يَغُلَّۜ وَمَنْ يَغْلُلْ يَاْتِ بِمَا غَلَّ
يَوْمَ الْقِيٰمَةِۚ ثُمَّ تُوَفّٰى كُلُّ نَفْسٍ مَا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿١٦١﴾
اَفَمَنِ اتَّبَعَ رِضْوَانَ اللّٰهِ كَمَنْ بَٓاءَ بِسَخَطٍ مِنَ اللّٰهِ وَمَاْوٰيهُ
جَهَنَّمُۜ وَبِئْسَ الْمَصٖيرُ ﴿١٦٢﴾ هُمْ دَرَجَاتٌ عِنْدَ اللّٰهِۜ وَاللّٰهُ بَصٖيرٌ بِمَا
يَعْمَلُونَ ﴿١٦٣﴾ لَقَدْ مَنَّ اللّٰهُ عَلَى الْمُؤْمِنٖينَ اِذْ بَعَثَ فٖيهِمْ
رَسُولًا مِنْ اَنْفُسِهِمْ يَتْلُوا عَلَيْهِمْ اٰيَاتِهٖ وَيُزَكّٖيهِمْ وَيُعَلِّمُهُمُ
الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَۚ وَاِنْ كَانُوا مِنْ قَبْلُ لَفٖي ضَلَالٍ
مُبٖينٍ ﴿١٦٤﴾ اَوَلَمَّٓا اَصَابَتْكُمْ مُصٖيبَةٌ قَدْ اَصَبْتُمْ مِثْلَيْهَاۙ قُلْتُمْ اَنّٰى
هٰذَاۜ قُلْ هُوَ مِنْ عِنْدِ اَنْفُسِكُمْۜ اِنَّ اللّٰهَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدٖيرٌ ﴿١٦٥﴾

158. Andolsun, şayet ölür ya da öldürülürseniz hiç şüphesiz (diriltilip) Allah'ın huzurunda toplanacaksınız.

159. Allah'ın rahmeti sayesinde onlara karşı yumuşak oldun. Şayet kaba, katı kalpli biri olsaydın etrafından dağılır giderlerdi. Onları affet, onlar için bağışlanma dile ve işlerinde onlarla istişare et. (Bir konuda) karar verdiğin zaman Allah'a tevekkül et. (Ve onu uygula. Çünkü) Allah, tevekkül edenleri sever.

160. Şayet Allah size yardım ederse sizi yenecek hiç kimse yoktur. Sizi yardımsız bırakacak olursa (Allah'a rağmen) size yardım edecek kim vardır? Müminler yalnızca Allah'a tevekkül etsinler.

161. Hiçbir peygamberin (vahyi gizlemesi ya da ganimet mallarından çalarak) ihanet içinde (olması) söz konusu olamaz. Kim de ihanet içinde olursa Kıyamet Günü ihanetiyle birlikte (Allah'ın huzuruna) gelir. Sonra her nefse kazandığı karşılıksız verilir ve onlar zulme de uğramazlar.

162. Hiç Allah'ın rızasına uyan ile Allah'ın gazabına uğrayan ve barınağı cehennem olan kimse bir olur mu? Ne kötü bir dönüş yeridir orası!

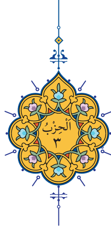
163. O (Allah'ın rızasına uyanlar), Allah katında derece derecedir. Allah, onların yaptıklarını görendir.

164. Andolsun ki Allah müminlerin içinden, kendilerinden olan bir resûl göndermekle onlara iyilikte bulunmuştur. Onlara O'nun ayetlerini okur, onları arındırır ve onlara Kitab'ı ve hikmeti öğretir. Hiç şüphesiz, (Resûl gelmeden) önce apaçık bir sapıklık içindelerdi.

165. (Bedir'de müşriklerin başına) iki misli gelen bir musibet (Uhud'da) sizin başınıza gelince mi "Bu nereden çıktı?" dediniz? De ki: "O (musibet), sizin yanınızdandır/günahlarınız sebebiyledir." Şüphesiz ki Allah, her şeye güç yetirendir.

وَمَٓا اَصَابَكُمْ يَوْمَ الْتَقَى الْجَمْعَانِ فَبِاِذْنِ اللّٰهِ وَلِيَعْلَمَ
الْمُؤْمِنِينَۙ ﴿١٦٦﴾ وَلِيَعْلَمَ الَّذِينَ نَافَقُواۚ وَقِيلَ لَهُمْ تَعَالَوْا
قَاتِلُوا فِي سَبِيلِ اللّٰهِ اَوِ ادْفَعُواۜ قَالُوا لَوْ نَعْلَمُ قِتَالًا لَاتَّبَعْنَاكُمْۜ
هُمْ لِلْكُفْرِ يَوْمَئِذٍ اَقْرَبُ مِنْهُمْ لِلْاِيمَانِۚ يَقُولُونَ بِاَفْوَاهِهِمْ
مَا لَيْسَ فِي قُلُوبِهِمْۜ وَاللّٰهُ اَعْلَمُ بِمَا يَكْتُمُونَۚ ﴿١٦٧﴾ اَلَّذِينَ
قَالُوا لِاِخْوَانِهِمْ وَقَعَدُوا لَوْ اَطَاعُونَا مَا قُتِلُواۜ قُلْ فَادْرَؤُا
عَنْ اَنْفُسِكُمُ الْمَوْتَ اِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿١٦٨﴾ وَلَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ
قُتِلُوا فِي سَبِيلِ اللّٰهِ اَمْوَاتًاۜ بَلْ اَحْيَٓاءٌ عِنْدَ رَبِّهِمْ يُرْزَقُونَۙ ﴿١٦٩﴾
فَرِحِينَ بِمَٓا اٰتٰيهُمُ اللّٰهُ مِنْ فَضْلِهٖۙ وَيَسْتَبْشِرُونَ بِالَّذِينَ لَمْ
يَلْحَقُوا بِهِمْ مِنْ خَلْفِهِمْۙ اَلَّا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَۢ ﴿١٧٠﴾
يَسْتَبْشِرُونَ بِنِعْمَةٍ مِنَ اللّٰهِ وَفَضْلٍۙ وَاَنَّ اللّٰهَ لَا يُضِيعُ اَجْرَ
الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٧١﴾ اَلَّذِينَ اسْتَجَابُوا لِلّٰهِ وَالرَّسُولِ مِنْ بَعْدِ
مَٓا اَصَابَهُمُ الْقَرْحُۜ لِلَّذِينَ اَحْسَنُوا مِنْهُمْ وَاتَّقَوْا اَجْرٌ عَظِيمٌۚ ﴿١٧٢﴾
اَلَّذِينَ قَالَ لَهُمُ النَّاسُ اِنَّ النَّاسَ قَدْ جَمَعُوا لَكُمْ
فَاخْشَوْهُمْ فَزَادَهُمْ اِيمَانًاۗ وَقَالُوا حَسْبُنَا اللّٰهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ ﴿١٧٣﴾

166. İki ordunun karşılaştığı gün başınıza gelenler, Allah'ın izniyledir. (Gayesi,) sizden (musibetler karşısında sabır gösteren ve Allah hakkında güzel zan besleyen) müminleri açığa çıkarmaktır.

167. (Bir diğer gayesi ise) münafık olanları açığa çıkarmaktır. Onlara, "Gelin! Allah yolunda savaşın yahut müdafaa yapın." denildiğinde dediler ki: "Şayet savaşmayı biliyor olsaydık size tabi olur (ve sizinle savaşa çıkardık)." (Bu sözü söyledikleri) o gün, imandan daha çok küfre yakınlardı. Ağızlarıyla kalplerinde olmayanı, (inanmadıkları şeyi) söylüyorlar. Allah, onların gizlediklerini en iyi bilendir.

168. O (münafıklar) ki oturdukları yerden kardeşlerine şöyle dediler: "Şayet bize itaat edip (Medine'de kalsalar ve Uhud'a çıkmasalardı) öldürülmezlerdi." De ki: "Şayet doğru sözlülerdenseniz (ecel geldiğinde) ölümü kendinizden savın (da görelim)!"

169. Allah yolunda öldürülen (şehitleri) ölüler sanma. (Hayır, öyle değil!) Bilakis, onlar diridir ve Rableri katında rızıklanmaktadırlar.

170. Allah'ın onlara lütuf ve ihsanından verdiği (nimetler nedeniyle) sevinç içindelerdir. Ve henüz kendilerine katılmayan (kardeşlerini) üzerlerine hiçbir korku olmadığı ve asla üzülmeyecekleri hususunda müjdelemek isterler.

171. (Ayrıca kardeşlerini) Allah'tan bir nimet, fazilet ve Allah'ın müminlerin ecirlerini zayi etmeyeceği hususunda da müjdelemek istemektelerdir.

172. (Onlar ki Uhud'da) yara aldıktan sonra Allah'ın ve Resûl'ün çağrısına icabet ettiler. Onlardan (olup) kulluğunu en güzel şekilde yapan ve korkup sakınanlara büyük bir ecir vardır.

173. Onlar ki "İnsanlar sizinle (savaşmak için) toplandı. Onlardan korkun." denildiğinde imanları arttı ve dediler ki: "Allah bize yeter, O ne güzel vekildir."

فَانْقَلَبُوا بِنِعْمَةٍ مِنَ اللّٰهِ وَفَضْلٍ لَمْ يَمْسَسْهُمْ سُوٓءٌۙ وَاتَّبَعُوا
رِضْوَانَ اللّٰهِۜ وَاللّٰهُ ذُو فَضْلٍ عَظٖيمٍ ﴿١٧٤﴾ اِنَّمَا ذٰلِكُمُ الشَّيْطَانُ
يُخَوِّفُ اَوْلِيَٓاءَهُۖ فَلَا تَخَافُوهُمْ وَخَافُونِ اِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنٖينَ ﴿١٧٥﴾
وَلَا يَحْزُنْكَ الَّذٖينَ يُسَارِعُونَ فِي الْكُفْرِۚ اِنَّهُمْ لَنْ يَضُرُّوا اللّٰهَ شَيْـًٔاۜ
يُرٖيدُ اللّٰهُ اَلَّا يَجْعَلَ لَهُمْ حَظًّا فِي الْاٰخِرَةِۚ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظٖيمٌ ﴿١٧٦﴾
اِنَّ الَّذٖينَ اشْتَرَوُا الْكُفْرَ بِالْاٖيمَانِ لَنْ يَضُرُّوا اللّٰهَ شَيْـًٔاۚ
وَلَهُمْ عَذَابٌ اَلٖيمٌ ﴿١٧٧﴾ وَلَا يَحْسَبَنَّ الَّذٖينَ كَفَرُٓوا اَنَّمَا نُمْلٖي
لَهُمْ خَيْرٌ لِاَنْفُسِهِمْۜ اِنَّمَا نُمْلٖي لَهُمْ لِيَزْدَادُٓوا اِثْمًاۚ وَلَهُمْ عَذَابٌ
مُهٖينٌ ﴿١٧٨﴾ مَا كَانَ اللّٰهُ لِيَذَرَ الْمُؤْمِنٖينَ عَلٰى مَٓا اَنْتُمْ عَلَيْهِ
حَتّٰى يَمٖيزَ الْخَبٖيثَ مِنَ الطَّيِّبِۜ وَمَا كَانَ اللّٰهُ لِيُطْلِعَكُمْ
عَلَى الْغَيْبِ وَلٰكِنَّ اللّٰهَ يَجْتَبٖي مِنْ رُسُلِهٖ مَنْ يَشَٓاءُ فَاٰمِنُوا
بِاللّٰهِ وَرُسُلِهٖۚ وَاِنْ تُؤْمِنُوا وَتَتَّقُوا فَلَكُمْ اَجْرٌ عَظٖيمٌ ﴿١٧٩﴾
وَلَا يَحْسَبَنَّ الَّذٖينَ يَبْخَلُونَ بِمَٓا اٰتٰيهُمُ اللّٰهُ مِنْ فَضْلِهٖ هُوَ
خَيْرًا لَهُمْۜ بَلْ هُوَ شَرٌّ لَهُمْۜ سَيُطَوَّقُونَ مَا بَخِلُوا بِهٖ يَوْمَ الْقِيٰمَةِۜ
وَلِلّٰهِ مٖيرَاثُ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِۜ وَاللّٰهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبٖيرٌ ﴿١٨٠﴾

174. Allah'tan bir nimet olarak ve (Allah'ın) fazlıyla onlara hiçbir kötülük dokunmadan (sağ salim yurtlarına) döndüler. (Allah'a güvenip dayanmakla) Allah'ın rızasına tabi oldular. Allah, büyük lütuf ve ihsan sahibidir.

175. İşte bu şeytan, ancak kendi dostlarını korkutur. Ondan korkmayın! Şayet müminseniz yalnızca benden korkun.

176. Küfürde yarışanlar seni üzmesin. Şüphesiz ki onlar, Allah'a hiçbir zarar veremeyeceklerdir. Allah, onların ahirette (güzel) bir paylarının olmasını istememektedir. Ve onlara büyük bir azap vardır.

177. Şüphesiz ki imanı küfürle değişen kimseler, Allah'a hiçbir zarar veremezler. Onlar için can yakıcı bir azap vardır.

178. Kâfirler sanmasın ki kendilerine mühlet veriyor oluşumuz onlar için hayırdır. Ancak günahları artsın diye onlara mühlet veririz. Onlara alçaltıcı bir azap vardır.

179. Allah pis ile temizi birbirinden ayırmadan, siz müminleri bulunduğunuz hâl üzere öylece bırakacak değildir. Allah sizi gayba muttali kılacak da değildir. Fakat Allah, (gaybı bildirmek için) resûllerden dilediğini seçer. Allah'a ve resûllerine iman edin. Şayet iman eder ve sakınıp korkarsanız sizin için büyük bir ecir vardır.

180. Allah'ın lütuf ve ihsanından verdiği (nimetler) konusunda cimrilik edenler, (bu cimriliğin) onlar için hayır olduğunu sanmasınlar. (Hayır, öyle değil!) Bilakis onlar için şerdir. Cimrilik ettikleri şey Kıyamet Günü'nde bir bağ olarak boyunlarına dolanacaktır. Göklerin ve yerin mirası Allah'a aittir. Allah yaptıklarınızdan haberdardır.

لَقَدْ سَمِعَ اللّٰهُ قَوْلَ الَّذٖينَ قَالُٓوا اِنَّ اللّٰهَ فَقٖيرٌ وَنَحْنُ
اَغْنِيَٓاءُ سَنَكْتُبُ مَا قَالُوا وَقَتْلَهُمُ الْاَنْبِيَٓاءَ بِغَيْرِ حَقٍّ
وَنَقُولُ ذُوقُوا عَذَابَ الْحَرٖيقِ ﴿١٨١﴾ ذٰلِكَ بِمَا قَدَّمَتْ
اَيْدٖيكُمْ وَاَنَّ اللّٰهَ لَيْسَ بِظَلَّامٍ لِلْعَبٖيدِ ﴿١٨٢﴾ اَلَّذٖينَ قَالُٓوا
اِنَّ اللّٰهَ عَهِدَ اِلَيْنَٓا اَلَّا نُؤْمِنَ لِرَسُولٍ حَتّٰى يَأْتِيَنَا
بِقُرْبَانٍ تَأْكُلُهُ النَّارُ قُلْ قَدْ جَٓاءَكُمْ رُسُلٌ مِنْ قَبْلٖى
بِالْبَيِّنَاتِ وَبِالَّذٖى قُلْتُمْ فَلِمَ قَتَلْتُمُوهُمْ اِنْ كُنْتُمْ صَادِقٖينَ ﴿١٨٣﴾
فَاِنْ كَذَّبُوكَ فَقَدْ كُذِّبَ رُسُلٌ مِنْ قَبْلِكَ جَٓاؤُ
بِالْبَيِّنَاتِ وَالزُّبُرِ وَالْكِتَابِ الْمُنٖيرِ ﴿١٨٤﴾ كُلُّ نَفْسٍ
ذَٓائِقَةُ الْمَوْتِ وَاِنَّمَا تُوَفَّوْنَ اُجُورَكُمْ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ
فَمَنْ زُحْزِحَ عَنِ النَّارِ وَاُدْخِلَ الْجَنَّةَ فَقَدْ فَازَ
وَمَا الْحَيٰوةُ الدُّنْيَٓا اِلَّا مَتَاعُ الْغُرُورِ ﴿١٨٥﴾ لَتُبْلَوُنَّ فٖٓى اَمْوَالِكُمْ
وَاَنْفُسِكُمْ وَلَتَسْمَعُنَّ مِنَ الَّذٖينَ اُوتُوا الْكِتَابَ
مِنْ قَبْلِكُمْ وَمِنَ الَّذٖينَ اَشْرَكُٓوا اَذًى كَثٖيرًا
وَاِنْ تَصْبِرُوا وَتَتَّقُوا فَاِنَّ ذٰلِكَ مِنْ عَزْمِ الْاُمُورِ ﴿١٨٦﴾

181. Andolsun ki Allah, “Allah fakir, biz ise zenginiz.” diyen kimselerin sözünü işitti. Onların söylediklerini ve haksız yere nebileri öldürmelerini yazacağız ve “Yakıcı ateş azabını tadın.” diyeceğiz.

“ ‘Allah'a güzel bir borç verip de Allah'ın ona kat kat fazlasını vereceği o (bahtiyar) kimdir? Allah, (rızkı) daraltır ve genişletir. O'na döndürüleceksiniz.’ (2/Bakara, 245) ayeti indiğinde Yahudiler şöyle dediler: “İhtiyaç sahibi, daha zengin olandan borç ister. Demek ki Allah fakir, biz ise zenginiz.” Bu sözler üzerine Âl-i İmrân Suresi'nin 181. ayeti indi.” (Tefsîru İbni Ebî Hâtim, 2/420, 3/828-829, 2429 ve 4589 No.lu rivayetler)

Allah (cc) ile ilgili bir ayeti beşerî kıstaslarla yorumlayıp ayetin anlamını inkâr ve alay konusu edinmek, bir Yahudi ahlakıdır. “Allah'ın eli”, “Allah'ın gözü”, “Rahmân arşa istiva etti.” gibi ayetlerde, “Bizim de elimiz, gözümüz var. Bu ayetleri kabul edersek Allah'a (cc) cisim izafe eder, onu yarattıklarına benzetiriz.” diyenler de aynı hataya düşmektedir. Çünkü Allah'a (cc) iman, gaybın konusudur. Gayb; akıl, yorum ve kıyasla anlaşılmaz. Gayb; mutlak teslimiyet ve tasdik ister.

Allah (cc) kendini böyle tanıtmayı uygun görmüş, resûlleri bunu yorumlamadan aktarmayı tercih etmiş ve seçkin sahabiler ayetlere iman edip lafızları yorumlamadan bizlere nakletmişlerdir. Bizlere düşen, Yahudi ahlakıyla değil, Resûl (sav) ve sahabe ahlakıyla isim ve sıfat ayetlerine yaklaşmaktır. Ayrıca bk. 5/Mâide, 64; 7/A'râf, 180; 42/Şûrâ, 11; 57/Hadîd, 4

182. Bu (ceza), ellerinizle (yapıp) takdim ettiğinizin karşılığıdır. Allah, kullarına karşı zalim değildir.

183. Onlar ki, “Allah, ateşin yediği bir kurban getirmedikçe hiçbir resûle iman etmememizi bize emretti.” der. (Onlara) de ki: “Şüphesiz ki benden önce nice resûller apaçık deliller ve söylediğiniz şeyle size gelmişti. Şayet doğru sözlülerdenseniz niçin onları öldürdünüz?”

184. Şayet seni yalanlarlarsa şüphesiz senden önce apaçık deliller, (hikmetli öğütler taşıyan) Zebûrlar ve aydınlatıcı Kitapla gelen resûller de yalanlandı.

185. Her nefis ölümü tadacaktır. Ve Kıyamet Günü'nde ecirleriniz eksiksiz bir şekilde size verilecektir. Kim de ateşten uzaklaştırılıp cennete sokulursa, hiç şüphesiz kazanmıştır. Dünya hayatı sadece aldatıcı bir faydalanmadan ibarettir.

186. Andolsun ki mallarınız ve canlarınız konusunda sınanacaksınız. Yine andolsun ki sizden önce kendilerine Kitap verilenlerden ve müşriklerden size çokça eza verecek sözler işiteceksiniz. Şayet sabreder ve korkup sakınırsanız hiç şüphesiz bu, azmedilmeye değer işlerdendir.

Müşriklerden gelecek eziyetler karşısında Rabbani tavır için bk. 20/Tâhâ, 130

وَاِذْ اَخَذَ اللّٰهُ مِيثَاقَ الَّذِينَ اُو۫تُوا الْكِتَابَ لَتُبَيِّنُنَّهُ لِلنَّاسِ
وَلَا تَكْتُمُونَهُۘ فَنَبَذُوهُ وَرَٓاءَ ظُهُورِهِمْ وَاشْتَرَوْا بِه۪ ثَمَنًا
قَل۪يلًاۜ فَبِئْسَ مَا يَشْتَرُونَ ﴿١٨٧﴾ لَا تَحْسَبَنَّ الَّذ۪ينَ يَفْرَحُونَ
بِمَٓا اَتَوْا وَيُحِبُّونَ اَنْ يُحْمَدُوا بِمَا لَمْ يَفْعَلُوا فَلَا تَحْسَبَنَّهُمْ
بِمَفَازَةٍ مِنَ الْعَذَابِۚ وَلَهُمْ عَذَابٌ اَل۪يمٌ ﴿١٨٨﴾ وَلِلّٰهِ مُلْكُ
السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِۜ وَاللّٰهُ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَد۪يرٌ ﴿١٨٩﴾ اِنَّ
ف۪ي خَلْقِ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ وَاخْتِلَافِ الَّيْلِ وَالنَّهَارِ لَاٰيَاتٍ
لِاُو۬لِي الْاَلْبَابِۚ ﴿١٩٠﴾ اَلَّذ۪ينَ يَذْكُرُونَ اللّٰهَ قِيَامًا وَقُعُودًا
وَعَلٰى جُنُوبِهِمْ وَيَتَفَكَّرُونَ ف۪ي خَلْقِ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِۚ
رَبَّنَا مَا خَلَقْتَ هٰذَا بَاطِلًاۚ سُبْحَانَكَ فَقِنَا عَذَابَ النَّارِ ﴿١٩١﴾
رَبَّنَٓا اِنَّكَ مَنْ تُدْخِلِ النَّارَ فَقَدْ اَخْزَيْتَهُۜ وَمَا لِلظَّالِم۪ينَ
مِنْ اَنْصَارٍ ﴿١٩٢﴾ رَبَّنَٓا اِنَّنَا سَمِعْنَا مُنَادِيًا يُنَاد۪ي لِلْا۪يمَانِ اَنْ اٰمِنُوا
بِرَبِّكُمْ فَاٰمَنَّاۗ رَبَّنَا فَاغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَكَفِّرْ عَنَّا سَيِّـَٔاتِنَا
وَتَوَفَّنَا مَعَ الْاَبْرَارِۚ ﴿١٩٣﴾ رَبَّنَا وَاٰتِنَا مَا وَعَدْتَنَا عَلٰى رُسُلِكَ
وَلَا تُخْزِنَا يَوْمَ الْقِيٰمَةِۜ اِنَّكَ لَا تُخْلِفُ الْم۪يعَادَ ﴿١٩٤﴾

187. (Hatırlayın!) Hani Allah, "(Vahyi) insanlara mutlaka açıklayacak ve asla onu gizlemeyeceksiniz." diye kendilerine Kitap verilenlerden söz almıştı. (Bu sözü) sırtlarının gerisine attılar, (kulak ardı ettiler) ve onu az bir paha karşılığında sattılar. (Sözlerini bozma karşılığında) elde ettikleri (dünyalık) ne kötüdür!

İlim iddiasında olan her insan, resûllerin mirasçısı olacağına ve Kitap'ta apaçık bir şekilde açıklanan hakikatleri gizlemeden insanlara ulaştıracağına dair Allah'a (cc) söz vermiştir.

Âlimler, dinî kurumlar, fetva komisyonları ve topluma din öğreten cemaatler bu söz karşısında ikiye ayrılmışlardır:

1. Hakka şahitlik vazifesini yerine getiren, her durum ve şartta Allah'a (cc) verdiği söze bağlı kalanlar. (bk. 3/Âl-i İmrân, 18; 33/Ahzâb, 23)

2. Bu yolda karşılaşacakları eziyetleri göze alamayan, Allah'ın (cc) rızasından ziyade toplumun ve yöneticilerin takdirine talip olan ve Allah'ın (cc) dinini gizleyenler. Yaşadıkları çağın putları olan demokrasi, laiklik, modernizm, komünizm, kapitalizm, hümanizm, kabirperestlik ve deistlik gibi yolları din adına meşrulaştıranlar.

Pek çoğu, ebedî ahiret hayatını ve nimetlerin en büyüğü olan Allah (cc) rızasını maaşa, akademik ünvana, çoğunluğun iltifat ve beğenisine değişmiştir. (bk. 2/Bakara, 159, 174; 5/Mâide, 63)

188. Yaptıklarından ötürü sevinen/şımaran ve yapmadıklarından ötürü övülmekten hoşlananların azaptan kurtulduklarını sanma! (Sakın böyle düşünme!) Onlar için can yakıcı bir azap vardır.

189. Göklerin ve yerin hâkimiyeti/egemenliği Allah'a aittir. Allah, her şeye kadîrdir.

190. Şüphesiz ki göklerin ve yerin yaratılışında, gece ve gündüzün peşi sıra yer değişmesinde akıl sahipleri için (üzerinde düşünüp bunları yapanın tek ilah olduğu ve kulluğun sadece kendisine yapılması gerektiğine dair sonuçlar çıkaracakları) ayetler vardır.

191. Onlar ki ayaktayken, otururken ve yanları üzere yatarken Allah'ı zikrederler. Göklerin ve yerin yaratılışı hakkında tefekkür ederler ve (derler ki:) "Rabbimiz! Sen bunu boşuna yaratmadın. Seni eksikliklerden tenzih ederiz, bizi ateş azabından koru."

192. "Rabbimiz! Şüphesiz ki sen, kimi ateşe sokmuşsan onu rezil etmişsin ve alçaltmışsındır. Zalimlere hiçbir yardımcı yoktur."

193. "Rabbimiz! Şüphesiz ki biz, 'Rabbinize iman edin!' diye imana davet eden bir davetçiyi işittik ve iman ettik. Rabbimiz! Günahlarımızı bağışla, kötülüklerimizi ört ve ebrâr olanlarla (çokça iyilik yapanlarla) beraber canımızı al."

194. "Rabbimiz! Resûllerine vadettiğini bize ver ve Kıyamet Günü'nde bizi rezil etme. Şüphesiz ki sen, sözünden dönmezsin."

فَاسْتَجَابَ لَهُمْ رَبُّهُمْ اَنّ۪ى لَٓا اُض۪يعُ عَمَلَ عَامِلٍ مِنْكُمْ
مِنْ ذَكَرٍ اَوْ اُنْثٰىۚ بَعْضُكُمْ مِنْ بَعْضٍۚ فَالَّذ۪ينَ هَاجَرُوا
وَاُخْرِجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ وَاُو۫ذُوا ف۪ى سَب۪يل۪ى وَقَاتَلُوا وَقُتِلُوا
لَاُكَفِّرَنَّ عَنْهُمْ سَيِّـَٔاتِهِمْ وَلَاُدْخِلَنَّهُمْ جَنَّاتٍ تَجْر۪ى
مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهَارُۚ ثَوَابًا مِنْ عِنْدِ اللّٰهِۜ وَاللّٰهُ عِنْدَهُ حُسْنُ الثَّوَابِ ﴿١٩٥﴾
لَا يَغُرَّنَّكَ تَقَلُّبُ الَّذ۪ينَ كَفَرُوا فِى الْبِلَادِۜ ﴿١٩٦﴾ مَتَاعٌ قَل۪يلٌ ثُمَّ
مَأْوٰيهُمْ جَهَنَّمُۜ وَبِئْسَ الْمِهَادُ ﴿١٩٧﴾ لٰكِنِ الَّذ۪ينَ اتَّقَوْا رَبَّهُمْ لَهُمْ
جَنَّاتٌ تَجْر۪ى مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهَارُ خَالِد۪ينَ ف۪يهَا نُزُلًا مِنْ عِنْدِ اللّٰهِۜ
وَمَا عِنْدَ اللّٰهِ خَيْرٌ لِلْاَبْرَارِ ﴿١٩٨﴾ وَاِنَّ مِنْ اَهْلِ الْكِتَابِ لَمَنْ
يُؤْمِنُ بِاللّٰهِ وَمَٓا اُنْزِلَ اِلَيْكُمْ وَمَٓا اُنْزِلَ اِلَيْهِمْ خَاشِع۪ينَ لِلّٰهِۙ
لَا يَشْتَرُونَ بِاٰيَاتِ اللّٰهِ ثَمَنًا قَل۪يلًاۜ اُو۬لٰٓئِكَ لَهُمْ اَجْرُهُمْ عِنْدَ
رَبِّهِمْۜ اِنَّ اللّٰهَ سَر۪يعُ الْحِسَابِ ﴿١٩٩﴾ يَٓا اَيُّهَا الَّذ۪ينَ اٰمَنُوا اصْبِرُوا
وَصَابِرُوا وَرَابِطُوا وَاتَّقُوا اللّٰهَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿٢٠٠﴾

سُورَةُ النِّسَٓاءِ

مَدَنِيَّةٌ وَهِيَ مِائَةٌ وَسِتٌّ وَسَبْعُونَ اٰيَةً

195. Rabbleri onların (duasına) icabet etti (ve dedi ki): “Sizden erkek olsun, kadın olsun amel yapanların amelini zayi etmeyeceğim. Siz birbirinizdensiniz. Hicret eden, yurtlarından çıkarılan; benim yolumda eziyet gören, savaşan ve öldürülen kimselerin günahlarını örteceğim ve onları altından ırmaklar akan cennetlere sokacağım. (Bu mükâfat, yaptıklarına karşılık) Allah katından bir sevaptır. Allah, yanında sevabın en güzeli olandır.”

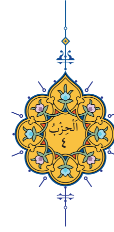
196. Kâfirlerin yeryüzünde (mağrur bir şekilde) dolanıp durmaları seni aldatmasın.

197. (Bu hâlleri) az bir faydalanmadır. Sonra barınakları cehennemdir. Ne kötü bir yataktır o!

198. Rabblerinden korkup sakınanlar(a gelince) onlar için altından ırmaklar akan ve içlerinde ebedî kalacakları cennetler vardır. (Bu kendilerine) Allah’tan bir ikram olarak (verilmiştir). Allah’ın yanında olan, ebrâr olanlar (çokça iyilik yapanlar) için daha hayırlıdır.

199. Ehl-i Kitap’tan öylesi vardır ki Allah’a, size indirilene ve kendilerine indirilene inanırlar. Allah’tan korkarlar. Allah’ın ayetlerini az bir paha karşılığında satmazlar. Onların, Rabbleri katında ecirleri vardır. Şüphesiz ki Allah, hesabı çabuk görendir.

200. Ey iman edenler! Sabredin, sabırda yarışın/birbirinize sabrı tavsiye edin ve nöbet tutun. Allah’tan korkup sakının ki kurtuluşa eresiniz.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ
يَٓا اَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ الَّذ۪ي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ وَخَلَقَ
مِنْهَا زَوْجَهَا وَبَثَّ مِنْهُمَا رِجَالًا كَث۪يرًا وَنِسَٓاءًۚ وَاتَّقُوا اللّٰهَ الَّذ۪ي
تَسَٓاءَلُونَ بِه۪ وَالْاَرْحَامَۜ اِنَّ اللّٰهَ كَانَ عَلَيْكُمْ رَق۪يبًا ﴿١﴾ وَاٰتُوا الْيَتَامٰٓى
اَمْوَالَهُمْ وَلَا تَتَبَدَّلُوا الْخَب۪يثَ بِالطَّيِّبِۖ وَلَا تَأْكُلُٓوا اَمْوَالَهُمْ
اِلٰٓى اَمْوَالِكُمْۜ اِنَّهُ كَانَ حُوبًا كَب۪يرًا ﴿٢﴾ وَاِنْ خِفْتُمْ اَلَّا تُقْسِطُوا
فِي الْيَتَامٰى فَانْكِحُوا مَا طَابَ لَكُمْ مِنَ النِّسَٓاءِ مَثْنٰى وَثُلٰثَ وَرُبَاعَۚ
فَاِنْ خِفْتُمْ اَلَّا تَعْدِلُوا فَوَاحِدَةً اَوْ مَا مَلَكَتْ اَيْمَانُكُمْۜ ذٰلِكَ اَدْنٰٓى
اَلَّا تَعُولُواۜ ﴿٣﴾ وَاٰتُوا النِّسَٓاءَ صَدُقَاتِهِنَّ نِحْلَةًۜ فَاِنْ طِبْنَ لَكُمْ عَنْ شَيْءٍ
مِنْهُ نَفْسًا فَكُلُوهُ هَن۪ٓيـًٔا مَر۪ٓيـًٔا ﴿٤﴾ وَلَا تُؤْتُوا السُّفَهَٓاءَ اَمْوَالَكُمُ الَّت۪ي
جَعَلَ اللّٰهُ لَكُمْ قِيَامًا وَارْزُقُوهُمْ ف۪يهَا وَاكْسُوهُمْ وَقُولُوا لَهُمْ قَوْلًا
مَعْرُوفًا ﴿٥﴾ وَابْتَلُوا الْيَتَامٰى حَتّٰٓى اِذَا بَلَغُوا النِّكَاحَۚ فَاِنْ اٰنَسْتُمْ
مِنْهُمْ رُشْدًا فَادْفَعُٓوا اِلَيْهِمْ اَمْوَالَهُمْۚ وَلَا تَأْكُلُوهَٓا اِسْرَافًا وَبِدَارًا
اَنْ يَكْبَرُواۜ وَمَنْ كَانَ غَنِيًّا فَلْيَسْتَعْفِفْۚ وَمَنْ كَانَ فَق۪يرًا فَلْيَأْكُلْ بِالْمَعْرُوفِۜ
فَاِذَا دَفَعْتُمْ اِلَيْهِمْ اَمْوَالَهُمْ فَاَشْهِدُوا عَلَيْهِمْۜ وَكَفٰى بِاللّٰهِ حَس۪يبًا ﴿٦﴾

4. NİSÂ SURESİ

(Bu sure Medine'de indirilmiş olup 176 ayettir.)
Er-Rahmân ve Er-Rahîm olan Allah'ın adıyla
(okumaya başlıyorum).

1. Ey insanlar! Sizleri tek bir nefisten yaratan, ondan da eşini yaratan ve o ikisinden de birçok erkek ve kadın türetip (yeryüzünde) yayan Rabbinizden korkup sakının. Kendisiyle istediğiniz Allah'tan ve akrabalık bağlarını koparmaktan korkup sakının. Şüphesiz ki Allah, sizin üzerinizde gözetleyicidir.

2. Yetimlere mallarını verin ve (onların mallarından iyiyi alıp kötü olanı onlara vererek) pis ile temizi değiştirmeyin. (Yetimlerin) mallarını, mallarınıza (karıştırarak) yemeyin. Şüphesiz ki bu, büyük bir günahtır.

3. Yetimler hakkında adil olamayacağınızdan korkarsanız (yetim olmayan) kadınlardan hoşunuza giden iki, üç, dört (kadını) nikâhlayın. Şayet (kadınlar arasında) adaleti sağlayamayacağınızdan korkarsanız, bir eşle veya cariyelerinizle yetinin. Haksızlık yapmamanız için en uygun olan budur.

4. Kadınlara mehirlerini gönül hoşluğuyla verin. (Bununla beraber mehirlerinden) bir kısmını size bağışlarlarsa afiyetle yiyin.

5. Allah'ın, işlerinizi göresiniz diye verdiği malları, (aklı tam olgunlaşmamış) sefihlere vermeyin. O maldan onları yedirip giydirin ve onlara güzel söz söyleyin.

6. Evlilik çağına ulaşıncaya kadar yetimleri sınayın. Onların (evlenecek) olgunluğa ulaştığını sezerseniz mallarını onlara verin. Onların büyüyüp (mallarını alacakları korkusuyla) israfla ve çabucak mallarını yemeyin. Her kim zengin olursa (onların mallarından yemesin ve) iffetli davransın. Kim de fakir olursa örfe göre yesin. (Olgunluğa eriştiklerini görüp) mallarını onlara verdiğinizde şahit tutun. Hesap gören olarak Allah yeter.

لِلرِّجَالِ نَصِيبٌ مِمَّا تَرَكَ الْوَالِدَانِ وَالْاَقْرَبُونَۖ وَلِلنِّسَٓاءِ
نَصِيبٌ مِمَّا تَرَكَ الْوَالِدَانِ وَالْاَقْرَبُونَ مِمَّا قَلَّ مِنْهُ
اَوْ كَثُرَۜ نَصِيبًا مَفْرُوضًا ﴿٧﴾ وَاِذَا حَضَرَ الْقِسْمَةَ اُو۫لُوا الْقُرْبٰى
وَالْيَتَامٰى وَالْمَسَاكِينُ فَارْزُقُوهُمْ مِنْهُ وَقُولُوا لَهُمْ قَوْلًا
مَعْرُوفًا ﴿٨﴾ وَلْيَخْشَ الَّذِينَ لَوْ تَرَكُوا مِنْ خَلْفِهِمْ ذُرِّيَّةً
ضِعَافًا خَافُوا عَلَيْهِمْۖ فَلْيَتَّقُوا اللّٰهَ وَلْيَقُولُوا قَوْلًا سَدِيدًا ﴿٩﴾
اِنَّ الَّذِينَ يَأْكُلُونَ اَمْوَالَ الْيَتَامٰى ظُلْمًا اِنَّمَا يَأْكُلُونَ
فٖي بُطُونِهِمْ نَارًاۜ وَسَيَصْلَوْنَ سَعِيرًاۚ ﴿١٠﴾ يُوصِيكُمُ اللّٰهُ
فٓي اَوْلَادِكُمْ لِلذَّكَرِ مِثْلُ حَظِّ الْاُنْثَيَيْنِۚ فَاِنْ كُنَّ نِسَٓاءً
فَوْقَ اثْنَتَيْنِ فَلَهُنَّ ثُلُثَا مَا تَرَكَۚ وَاِنْ كَانَتْ وَاحِدَةً فَلَهَا
النِّصْفُۜ وَلِاَبَوَيْهِ لِكُلِّ وَاحِدٍ مِنْهُمَا السُّدُسُ مِمَّا تَرَكَ
اِنْ كَانَ لَهُ وَلَدٌۚ فَاِنْ لَمْ يَكُنْ لَهُ وَلَدٌ وَوَرِثَهُٓ اَبَوَاهُ فَلِاُمِّهِ
الثُّلُثُۚ فَاِنْ كَانَ لَهُٓ اِخْوَةٌ فَلِاُمِّهِ السُّدُسُ مِنْ بَعْدِ وَصِيَّةٍ
يُوصٖي بِهَٓا اَوْ دَيْنٍۜ اٰبَٓاؤُ۬كُمْ وَاَبْنَٓاؤُ۬كُمْۚ لَا تَدْرُونَ اَيُّهُمْ اَقْرَبُ
لَكُمْ نَفْعًاۚ فَرٖيضَةً مِنَ اللّٰهِۜ اِنَّ اللّٰهَ كَانَ عَلٖيمًا حَكٖيمًا ﴿١١﴾

7. Ebeveyn ve akrabaların (miras olarak) bıraktıklarında erkekler için bir pay vardır. Ebeveyn ve akrabaların (miras olarak) bıraktıklarında kadınlar için de bir pay vardır. (Miras olarak kalandan, Allah tarafından) belirlenmiş az veya çok bir paydır.

8. (Miras) bölüştürmede akrabalar, yetimler ve miskinler/ihtiyaç sahibi yoksullar hazır bulunursa (mirastan) onları faydalandırın ve onlara güzel söz söyleyin.

9. Arkalarında bıraktıkları zayıf çocuklardan dolayı endişe duyanlar, (velayetleri altında olan yetimler konusunda Allah'tan) korksunlar. (Geride bıraktıkları öz evlatlarına nasıl davranılmasını istiyorlarsa sorumlu oldukları yetimlere de öyle davransınlar.) Allah'tan korkup sakınsınlar ve dosdoğru söz söylesinler.

10. Şüphesiz ki yetimlerin mallarını zulümle yiyen kimseler, ancak karınlarına ateş dolduruyorlar. Ve onlar, alevleri dehşet saçan ateşe gireceklerdir.

11. Allah, evlatlarınız hakkında erkeklere, kız çocuklarının payının iki mislini vermenizi tavsiye eder. Şayet o (kız çocukları), ikiden fazlaysa (mirastan) üçte iki onların hakkıdır. (Kız çocuk) tek ise mirasın yarısı onundur. (Miras bırakanın) çocuğu bulunuyorsa ebeveynin her biri mirastan altıda bir pay alır. (Miras bırakanın) çocuğu yoksa ve ebeveyni onun vârisi ise anne üçte bir alır. Şayet (ölenin) kardeşleri varsa anne altıda bir alır. (Tüm bunlar ölenin) vasiyeti yerine getirildikten ve borçları ödendikten sonradır. Babalarınız ve evlatlarınız! Hangisinin fayda olarak size daha yakın olduğunu bilemezsiniz. (Bu paylar) Allah tarafından farz olarak belirlenmiştir. Şüphesiz ki Allah, (her şeyi bilen) Alîm ve (hüküm ve hikmet sahibi olan) Hakîm'dir.

وَلَكُمْ نِصْفُ مَا تَرَكَ اَزْوَاجُكُمْ اِنْ لَمْ يَكُنْ
لَهُنَّ وَلَدٌ فَاِنْ كَانَ لَهُنَّ وَلَدٌ فَلَكُمُ
الرُّبُعُ مِمَّا تَرَكْنَ مِنْ بَعْدِ وَصِيَّةٍ يُوصِينَ بِهَٓا
اَوْ دَيْنٍ وَلَهُنَّ الرُّبُعُ مِمَّا تَرَكْتُمْ اِنْ لَمْ يَكُنْ
لَكُمْ وَلَدٌ فَاِنْ كَانَ لَكُمْ وَلَدٌ فَلَهُنَّ
الثُّمُنُ مِمَّا تَرَكْتُمْ مِنْ بَعْدِ وَصِيَّةٍ تُوصُونَ
بِهَٓا اَوْ دَيْنٍ وَاِنْ كَانَ رَجُلٌ يُورَثُ كَلَالَةً
اَوِ امْرَاَةٌ وَلَهُٓ اَخٌ اَوْ اُخْتٌ فَلِكُلِّ وَاحِدٍ مِنْهُمَا السُّدُسُ
فَاِنْ كَانُٓوا اَكْثَرَ مِنْ ذٰلِكَ فَهُمْ شُرَكَٓاءُ
فِي الثُّلُثِ مِنْ بَعْدِ وَصِيَّةٍ يُوصٰى بِهَٓا اَوْ دَيْنٍ غَيْرَ
مُضَٓارٍّ وَصِيَّةً مِنَ اللّٰهِ وَاللّٰهُ عَلِيمٌ حَلِيمٌ ﴿١٢﴾ تِلْكَ
حُدُودُ اللّٰهِ وَمَنْ يُطِعِ اللّٰهَ وَرَسُولَهُ يُدْخِلْهُ جَنَّاتٍ
تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَذٰلِكَ
الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿١٣﴾ وَمَنْ يَعْصِ اللّٰهَ وَرَسُولَهُ وَيَتَعَدَّ
حُدُودَهُ يُدْخِلْهُ نَارًا خَالِدًا فِيهَا وَلَهُ عَذَابٌ مُهِينٌ ﴿١٤﴾

12. Şayet çocukları bulunmuyorsa kadınlarınızın bıraktığı mirasın yarısı size aittir. Şayet çocukları bulunuyorsa vasiyetleri yerine getirildikten ve borçları ödendikten sonra geriye kalanın dörtte biri sizindir. Sizin çocuklarınız yoksa bıraktığınız mirasın dörtte biri kadınlarınıza aittir. Çocuklarınız varsa vasiyetiniz yerine getirildikten ve borçlarınız ödendikten sonra geriye kalanın sekizde biri kadınlarınıza aittir. Şayet erkek veya kadına kelale olduğundan, (yani babası veya oğlu olmadığı için) mirasçı olunuyor ve onların da erkek ya da kız kardeşleri bulunuyorsa her biri altıda bir alır. Şayet bundan fazlaysa vasiyet yerine getirilip borçlar ödendikten sonra üçte birde ortaklardır. (Bütün bunlar vârise ve mirasçıya) zarar vermemek için olmalıdır. (Bu hükümler size) Allah'tan bir vasiyettir. Allah, (her şeyi bilen) Alîm ve (kulların hak ettikleri cezayı erteleyen) Halîm'dir.

13. Bu (miras hükümleri), Allah'ın sınırlarıdır. Kim de Allah'a ve Resûl'üne itaat ederse onu altından ırmaklar akan ve içlerinde ebedî kalacakları cennetlere sokar. Bu büyük bir kazançtır/başarıdır.

14. Kim de Allah'a ve Resûl'üne isyan eder ve O'nun sınırlarını çiğnerse onu içinde ebedî kalacağı ateşe sokar ve onun için alçaltıcı bir azap vardır.

Allah (cc), 1400 yıl önce belirlediği oranlar için "çiğnenmemesi gereken sınırlar" demiştir. Bu da Kur'ân hükümlerinin bir öz ve gayeye sahip olduğu ve her asrın ihtiyacına göre hükümlerin değişmesi gerektiği söyleminin kabul edilemez bir yanlış olduğunu gösterir. Yaşadığı çağı Kitab'a uydurmak yerine Kitab'ı çağa uydurmaya çabalayan bu modern hastalık, Kitab'ın hükümlerini inkâr ve ayetlerini tahrif etmenin güncel suretlerindendir.

وَالّٰت۪ي يَأْت۪ينَ الْفَاحِشَةَ مِنْ نِسَٓائِكُمْ فَاسْتَشْهِدُوا عَلَيْهِنَّ
اَرْبَعَةً مِنْكُمْۚ فَاِنْ شَهِدُوا فَاَمْسِكُوهُنَّ فِي الْبُيُوتِ
حَتّٰى يَتَوَفّٰيهُنَّ الْمَوْتُ اَوْ يَجْعَلَ اللّٰهُ لَهُنَّ سَب۪يلًا ﴿١٥﴾
وَالَّذَانِ يَأْتِيَانِهَا مِنْكُمْ فَاٰذُوهُمَاۚ فَاِنْ تَابَا وَاَصْلَحَا
فَاَعْرِضُوا عَنْهُمَاۜ اِنَّ اللّٰهَ كَانَ تَوَّابًا رَح۪يمًا ﴿١٦﴾ اِنَّمَا
التَّوْبَةُ عَلَى اللّٰهِ لِلَّذ۪ينَ يَعْمَلُونَ السُّٓوءَ بِجَهَالَةٍ ثُمَّ يَتُوبُونَ
مِنْ قَر۪يبٍ فَاُو۬لٰٓئِكَ يَتُوبُ اللّٰهُ عَلَيْهِمْۜ وَكَانَ اللّٰهُ
عَل۪يمًا حَك۪يمًا ﴿١٧﴾ وَلَيْسَتِ التَّوْبَةُ لِلَّذ۪ينَ يَعْمَلُونَ
السَّيِّـَٔاتِۚ حَتّٰٓى اِذَا حَضَرَ اَحَدَهُمُ الْمَوْتُ قَالَ اِنّ۪ي تُبْتُ
الْـٰٔنَ وَلَا الَّذ۪ينَ يَمُوتُونَ وَهُمْ كُفَّارٌۜ اُو۬لٰٓئِكَ
اَعْتَدْنَا لَهُمْ عَذَابًا اَل۪يمًا ﴿١٨﴾ يَٓا اَيُّهَا الَّذ۪ينَ اٰمَنُوا لَا يَحِلُّ
لَكُمْ اَنْ تَرِثُوا النِّسَٓاءَ كَرْهًاۜ وَلَا تَعْضُلُوهُنَّ
لِتَذْهَبُوا بِبَعْضِ مَٓا اٰتَيْتُمُوهُنَّ اِلَّٓا اَنْ يَأْت۪ينَ بِفَاحِشَةٍ مُبَيِّنَةٍۚ
وَعَاشِرُوهُنَّ بِالْمَعْرُوفِۚ فَاِنْ كَرِهْتُمُوهُنَّ فَعَسٰٓى
اَنْ تَكْرَهُوا شَيْـًٔا وَيَجْعَلَ اللّٰهُ ف۪يهِ خَيْرًا كَث۪يرًا ﴿١٩﴾

15. Kadınlarınızdan zina yapan kimselerin (bu suçu işlediklerine dair) sizden dört kişiyi şahit edinin. Şahitlik yaparlarsa ölünceye ya da Allah onlara bir yol kılıncaya kadar onları evde hapsedin.

İslam'ın ilk yıllarında zina eden kadınlar ölünceye dek evlerde alıkonulurdu. Allah Resûlü (sav) şöyle buyurdu: "Benden alınız. Benden alınız. Şüphesiz ki Allah onlar için bir yol kıldı. Bekâr erkek ve kadın zina yaparsa yüz sopa vurulur ve bir yıl sürgün edilir. Evli erkek ve kadın zina ederse yüz sopa vurulur ve recmedilir." (Müslim, 1690)

16. Sizden zinaya yanaşanlara eziyet edin. Şayet tevbe eder ve (hatalarını) düzeltirlerse onlardan yüz çevirin. Şüphesiz ki Allah, (tevbeye muvaffak kılan ve tevbeleri çokça kabul eden) Tevvâb ve (kullarına karşı merhametli olan) Rahîm'dir.

Mucâhid (rh) ayetin eş cinsel ilişkiler için indiğini söylemiştir. (bk. Tefsîru't Taberî, 8/82, 8814 No.lu rivayet) Ebû Muslim El-İsfehânî de 15. ayetin kadınlar, 16. ayetin erkekler arası eş cinsel ilişkinin cezasına dair olduğunu söylemiştir. (bk. Hedâiku'r Revhi ve'r Reyhân, 5/467) Allah (cc) en doğrusunu bilir.

17. Allah'ın (kabul edeceğine söz vererek) üstlendiği tevbe, bilmeden günah işleyip sonra çabucak tevbe edenler içindir. Onların tevbesini Allah kabul eder. Allah, (her şeyi bilen) Alîm ve (hüküm ve hikmet sahibi olan) Hakîm'dir.

18. (Tevbe etmeksizin) günah işleyip duran, onlardan birine ölüm gelip çatınca da "Şimdi tevbe ettim." diyenlerin ve kâfir olarak can verenlerin tevbesi yoktur. Bunlara can yakıcı bir azap hazırlamışızdır.

19. Ey iman edenler! Kadınlara zorla mirasçı olmanız size helal değildir. Apaçık bir fuhşiyat/zina işlemedikleri sürece, verdiğiniz (mehirleri) geri almak için zorbalıkla baskı yapmayın. Onlarla iyilikle geçinin. Şayet onlardan hoşlanmazsanız (acele etmeyin). Umulur ki hoşlanmadığınız bir şeyde Allah çokça hayır kılar.

وَاِنْ اَرَدْتُمُ اسْتِبْدَالَ زَوْجٍ مَكَانَ زَوْجٍۙ وَاٰتَيْتُمْ
اِحْدٰيهُنَّ قِنْطَارًا فَلَا تَأْخُذُوا مِنْهُ شَيْـًٔاۜ اَتَأْخُذُونَهُ
بُهْتَانًا وَاِثْمًا مُبِينًا ﴿٢٠﴾ وَكَيْفَ تَأْخُذُونَهُ وَقَدْ
اَفْضٰى بَعْضُكُمْ اِلٰى بَعْضٍ وَاَخَذْنَ مِنْكُمْ مِيثَاقًا
غَلِيظًا ﴿٢١﴾ وَلَا تَنْكِحُوا مَا نَكَحَ اٰبَٓاؤُ۬كُمْ
مِنَ النِّسَٓاءِ اِلَّا مَا قَدْ سَلَفَۜ اِنَّهُ كَانَ فَاحِشَةً
وَمَقْتًاۜ وَسَٓاءَ سَبِيلًا ﴿٢٢﴾ حُرِّمَتْ عَلَيْكُمْ اُمَّهَاتُكُمْ
وَبَنَاتُكُمْ وَاَخَوَاتُكُمْ وَعَمَّاتُكُمْ وَخَالَاتُكُمْ
وَبَنَاتُ الْاَخِ وَبَنَاتُ الْاُخْتِ وَاُمَّهَاتُكُمُ الّٰت۪ٓي اَرْضَعْنَكُمْ
وَاَخَوَاتُكُمْ مِنَ الرَّضَاعَةِ وَاُمَّهَاتُ نِسَٓائِكُمْ
وَرَبَٓائِبُكُمُ الّٰت۪ي ف۪ي حُجُورِكُمْ مِنْ نِسَٓائِكُمُ الّٰت۪ي
دَخَلْتُمْ بِهِنَّۘ فَاِنْ لَمْ تَكُونُوا دَخَلْتُمْ بِهِنَّ
فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْۘ وَحَلَٓائِلُ اَبْنَٓائِكُمُ الَّذ۪ينَ
مِنْ اَصْلَابِكُمْۙ وَاَنْ تَجْمَعُوا بَيْنَ الْاُخْتَيْنِ
اِلَّا مَا قَدْ سَلَفَۜ اِنَّ اللّٰهَ كَانَ غَفُورًا رَح۪يمًاۙ ﴿٢٣﴾

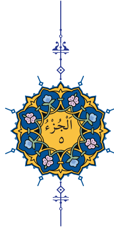
20. Bir eşin yerine başka bir eş almak isterseniz onlardan birine bir kantar (altın ya da gümüşü mehir olarak) vermiş olsanız bile ondan hiçbir şey almayın. Onu iftira ve apaçık bir günahla mı alacaksınız?

21. Birbirinizle kaynaşmış olduğunuz hâlde (verdiğiniz mehirleri) nasıl alacaksınız? Hem sizden pekiştirilmiş bir söz almışlardır.

22. Geçmişte kalanlar hariç babalarınızın evlendiği kadınlarla evlenmeyin. Şüphesiz ki o, bir fuhşiyat ve Allah'ın gazabına neden olan çirkin bir ameldi. Ne kötü bir uygulamaydı!

23. (Şu insanlarla evlenmeniz) size haram kılındı: Anneleriniz, kızlarınız, kız kardeşleriniz, halalarınız, teyzeleriniz, erkek kardeşlerinizin kızları, kız kardeşlerinizin kızları, sizi emziren süt anneleriniz, süt kardeşleriniz, eşlerinizin anneleri, kendileriyle zifafa girdiğiniz kadınlarınızın sizin yanınızda büyüyen çocukları -şayet anneleriyle zifafa girmediyseniz (onların sizden olmayan çocuklarıyla evlenmenizde) sizin için bir günah yoktur-, sizin soyunuzdan olan çocuklarınızın eşleri, geçmişte kalanlar hariç iki kız kardeşi (aynı nikâh altında) bir araya getirmeniz. Şüphesiz ki Allah, (günahları bağışlayan, örten ve günahların kötü akıbetinden kulu koruyan) Ğafûr ve (kullarına karşı merhametli olan) Rahîm'dir.

وَالْمُحْصَنَاتُ مِنَ النِّسَٓاءِ اِلَّا مَا مَلَكَتْ اَيْمَانُكُمْۚ
كِتَابَ اللّٰهِ عَلَيْكُمْۚ وَاُحِلَّ لَكُمْ مَا وَرَٓاءَ ذٰلِكُمْ
اَنْ تَبْتَغُوا بِاَمْوَالِكُمْ مُحْصِنِينَ غَيْرَ مُسَافِحِينَۜ فَمَا
اسْتَمْتَعْتُمْ بِهٖ مِنْهُنَّ فَاٰتُوهُنَّ اُجُورَهُنَّ فَرِيضَةًۜ وَلَا جُنَاحَ
عَلَيْكُمْ فِيمَا تَرَاضَيْتُمْ بِهٖ مِنْ بَعْدِ الْفَرِيضَةِۜ اِنَّ اللّٰهَ كَانَ عَلِيمًا
حَكِيمًا ﴿٢٤﴾ وَمَنْ لَمْ يَسْتَطِعْ مِنْكُمْ طَوْلًا اَنْ يَنْكِحَ
الْمُحْصَنَاتِ الْمُؤْمِنَاتِ فَمِنْ مَا مَلَكَتْ اَيْمَانُكُمْ
مِنْ فَتَيَاتِكُمُ الْمُؤْمِنَاتِۜ وَاللّٰهُ اَعْلَمُ بِاِيمَانِكُمْۜ بَعْضُكُمْ
مِنْ بَعْضٍۚ فَانْكِحُوهُنَّ بِاِذْنِ اَهْلِهِنَّ وَاٰتُوهُنَّ اُجُورَهُنَّ
بِالْمَعْرُوفِ مُحْصَنَاتٍ غَيْرَ مُسَافِحَاتٍ وَلَا مُتَّخِذَاتِ
اَخْدَانٍۚ فَاِذَٓا اُحْصِنَّ فَاِنْ اَتَيْنَ بِفَاحِشَةٍ فَعَلَيْهِنَّ نِصْفُ
مَا عَلَى الْمُحْصَنَاتِ مِنَ الْعَذَابِۜ ذٰلِكَ لِمَنْ خَشِيَ
الْعَنَتَ مِنْكُمْۜ وَاَنْ تَصْبِرُوا خَيْرٌ لَكُمْۜ وَاللّٰهُ غَفُورٌ
رَحِيمٌ ﴿٢٥﴾ يُرِيدُ اللّٰهُ لِيُبَيِّنَ لَكُمْ وَيَهْدِيَكُمْ سُنَنَ الَّذِينَ
مِنْ قَبْلِكُمْ وَيَتُوبَ عَلَيْكُمْۜ وَاللّٰهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿٢٦﴾

24. Elinizin altında bulunan (cariyeleriniz) dışında evli kadınlar da haram kılındı. (Bu sayılanlar) Allah'ın sizin üzerinizdeki kesin hükmüdür. Bunların dışında kalan kadınlarla, mallarınızla (mehirlerini ödeyip) zinaya düşmeden evlilik yapmayı talep etmeniz size helal kılındı. Onlardan (nikâh yaparak) faydalandıklarınızın (mehir) ücretlerini, (Allah tarafından belirlenmiş) bir farz olarak verin. (Mehir) belirledikten sonra aranızda karşılıklı rızaya dayalı anlaşır (ve haklarınızdan feragat ederseniz) sizin için bir günah yoktur. Şüphesiz ki Allah, (her şeyi bilen) Alîm ve (hüküm ve hikmet sahibi olan) Hakîm'dir.

25. Sizden hür ve mümin kadınlarla evlenmeye güç yetiremeyenler, yanınızda bulunan mümin cariye hanımlarla evlensin. Allah imanlarınızı en iyi bilendir. Siz (imanda kardeş, insanlıkta eşit olduğunuz için) birbirinizdensiniz. Onları ailelerinin izniyle nikâhlayın ve (mehir) ücretlerini iyilikle verin. İffetli bir şekilde, zinaya düşmeksizin ve dost tutmaksızın (evlilik yapın). Evlendikleri zaman zina yaparlarsa hür kadınların cezasının yarısı kadarıyla cezalandırılırlar. Bu (cariyelerle evlilik izni), sizden zinadan korkanlar içindir. (Evlenmeden) sabretmeniz sizin için daha hayırlıdır. Allah, (günahları bağışlayan, örten ve günahların kötü akıbetinden kulu koruyan) Ğafûr ve (kullarına karşı merhametli olan) Rahîm'dir.

26. Allah size açıklamak, sizi sizden öncekilerin sünnetine iletmek ve tevbelerinizi kabul etmek ister. Allah, (her şeyi bilen) Alîm ve (hüküm ve hikmet sahibi olan) Hakîm'dir.

وَاللّٰهُ يُر۪يدُ اَنْ يَتُوبَ عَلَيْكُمْ وَيُر۪يدُ الَّذ۪ينَ يَتَّبِعُونَ
الشَّهَوَاتِ اَنْ تَم۪يلُوا مَيْلًا عَظ۪يمًا ﴿٢٧﴾ يُر۪يدُ اللّٰهُ
اَنْ يُخَفِّفَ عَنْكُمْۚ وَخُلِقَ الْاِنْسَانُ ضَع۪يفًا ﴿٢٨﴾
يَٓا اَيُّهَا الَّذ۪ينَ اٰمَنُوا لَا تَأْكُلُٓوا اَمْوَالَكُمْ بَيْنَكُمْ
بِالْبَاطِلِ اِلَّٓا اَنْ تَكُونَ تِجَارَةً عَنْ تَرَاضٍ مِنْكُمْ
وَلَا تَقْتُلُٓوا اَنْفُسَكُمْۜ اِنَّ اللّٰهَ كَانَ بِكُمْ رَح۪يمًا ﴿٢٩﴾
وَمَنْ يَفْعَلْ ذٰلِكَ عُدْوَانًا وَظُلْمًا فَسَوْفَ نُصْل۪يهِ نَارًاۜ وَكَانَ
ذٰلِكَ عَلَى اللّٰهِ يَس۪يرًا ﴿٣٠﴾ اِنْ تَجْتَنِبُوا كَبَٓائِرَ
مَا تُنْهَوْنَ عَنْهُ نُكَفِّرْ عَنْكُمْ سَيِّـَٔاتِكُمْ وَنُدْخِلْكُمْ
مُدْخَلًا كَر۪يمًا ﴿٣١﴾ وَلَا تَتَمَنَّوْا مَا فَضَّلَ اللّٰهُ بِه۪ بَعْضَكُمْ
عَلٰى بَعْضٍۜ لِلرِّجَالِ نَص۪يبٌ مِمَّا اكْتَسَبُواۜ وَلِلنِّسَٓاءِ
نَص۪يبٌ مِمَّا اكْتَسَبْنَۜ وَسْـَٔلُوا اللّٰهَ مِنْ فَضْلِه۪ۜ اِنَّ اللّٰهَ كَانَ
بِكُلِّ شَيْءٍ عَل۪يمًا ﴿٣٢﴾ وَلِكُلٍّ جَعَلْنَا مَوَالِيَ مِمَّا تَرَكَ
الْوَالِدَانِ وَالْاَقْرَبُونَۜ وَالَّذ۪ينَ عَقَدَتْ اَيْمَانُكُمْ فَاٰتُوهُمْ
نَص۪يبَهُمْۜ اِنَّ اللّٰهَ كَانَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ شَه۪يدًا ﴿٣٣﴾

27. Allah, (sizleri tevbeye muvaffak kılarak) tevbelerinizi kabul etmek ister. Şehvetlere tabi olan kimseler ise sizin büyük bir sapıklıkla sapmanızı isterler.

28. Allah sizden (yükünüzü) hafifletmek ister. Ve insan zayıf olarak yaratılmıştır.

29. Ey iman edenler! Karşılıklı rızaya dayalı bir ticaret olması dışında mallarınızı aranızda batıl yolla yemeyin. Kendinizi öldürmeyin. Şüphesiz ki Allah, size karşı merhametlidir.

30. Kim de bunu haddi aşmak ve zulmetmek için yaparsa (bir ceza olarak) onu ateşe sokacağız. Bu, Allah için çok kolaydır.

31. Yasaklandığınız büyük günahlardan kaçınırsanız (küçük) günahlarınızı örter ve sizi şerefli bir makama sokarız.

32. Allah'ın bir kısmınızı diğer bir kısmınıza üstün kıldığı şeyleri temenni etmeyin. Erkeklere kazandıklarından bir pay, kadınlara da kazandıklarından bir pay vardır. Allah'tan fazlını isteyin. Şüphesiz ki Allah, her şeyi bilendir.

33. Anne, baba ve yakın akrabaların geride bıraktıklarından her biri için mirasçı kıldık. Yemininiz (ya da anlaşmalarınızın) bağladığı kimselere paylarını verin. Şüphesiz ki Allah, her şeye şahit olandır.
bk. 33/Ahzâb, 6

اَلرِّجَالُ قَوَّامُونَ عَلَى النِّسَٓاءِ بِمَا فَضَّلَ اللّٰهُ بَعْضَهُمْ
عَلٰى بَعْضٍ وَبِمَٓا اَنْفَقُوا مِنْ اَمْوَالِهِمْۜ فَالصَّالِحَاتُ
قَانِتَاتٌ حَافِظَاتٌ لِلْغَيْبِ بِمَا حَفِظَ اللّٰهُۜ وَالّٰت۪ي تَخَافُونَ
نُشُوزَهُنَّ فَعِظُوهُنَّ وَاهْجُرُوهُنَّ فِي الْمَضَاجِعِ
وَاضْرِبُوهُنَّۚ فَاِنْ اَطَعْنَكُمْ فَلَا تَبْغُوا عَلَيْهِنَّ
سَب۪يلًاۜ اِنَّ اللّٰهَ كَانَ عَلِيًّا كَب۪يرًا ﴿٣٤﴾ وَاِنْ خِفْتُمْ
شِقَاقَ بَيْنِهِمَا فَابْعَثُوا حَكَمًا مِنْ اَهْلِه۪ وَحَكَمًا
مِنْ اَهْلِهَاۚ اِنْ يُر۪يدَٓا اِصْلَاحًا يُوَفِّقِ اللّٰهُ بَيْنَهُمَاۜ اِنَّ اللّٰهَ
كَانَ عَل۪يمًا خَب۪يرًا ﴿٣٥﴾ وَاعْبُدُوا اللّٰهَ وَلَا تُشْرِكُوا
بِه۪ شَيْـًٔا وَبِالْوَالِدَيْنِ اِحْسَانًا وَبِذِي الْقُرْبٰى وَالْيَتَامٰى
وَالْمَسَاك۪ينِ وَالْجَارِ ذِي الْقُرْبٰى وَالْجَارِ الْجُنُبِ وَالصَّاحِبِ
بِالْجَنْبِ وَابْنِ السَّب۪يلِۙ وَمَا مَلَكَتْ اَيْمَانُكُمْۜ اِنَّ اللّٰهَ
لَا يُحِبُّ مَنْ كَانَ مُخْتَالًا فَخُورًاۙ ﴿٣٦﴾ اَلَّذ۪ينَ يَبْخَلُونَ
وَيَأْمُرُونَ النَّاسَ بِالْبُخْلِ وَيَكْتُمُونَ مَٓا اٰتٰيهُمُ اللّٰهُ
مِنْ فَضْلِه۪ۜ وَاَعْتَدْنَا لِلْكَافِر۪ينَ عَذَابًا مُه۪ينًاۚ ﴿٣٧﴾

34. Allah'ın bir kısmını (erkekleri), diğer bir kısmına (kadınlara) üstün kılması ve mallarından harcamaları nedeniyle erkekler, kadınlar üzerinde idare edicidir. Saliha kadınlar, gönülden Allah'a itaat eden ve gaybda (kimsenin olmadığı yerlerde), Allah'ın koruduğu (iffet, mal gibi şeyleri) koruyan kimselerdir. Serkeşliğinden korktuğunuz kadınlara nasihat edin, yataklarını terk edin, onları dövün. (Bunlardan herhangi birini yaptığınızda) size itaat eder (ve serkeşliği bırakırlarsa) onların aleyhine (yani onlara zarar verecek başka bir) yol aramayın. Şüphesiz ki Allah, (zatı ve sıfatları en yüce olan) Aliy ve (en büyük olan) Kebîr'dir.

Allah Resûlü (sav) ayeti farklı zamanlarda şu sözleriyle açıklamıştır:

"Kadınlar hakkında Allah'tan (cc) korkunuz. Siz onları Allah'ın (cc) bir emaneti olarak aldınız. Onları kendinize Allah'ın (cc) kelimesiyle helal kıldınız. Onların sizin sevmediğiniz kişileri evlerinize almamaları, onlar üzerindeki haklarınızdandır. Şayet bu kişileri içeri alırlarsa onlara incitmeden, hafif bir şekilde vurabilirsiniz. Onların yiyecek ve giyecek ihtiyaçlarının karşılanması, sizin üzerinizdeki haklarındandır." (Müslim, 1218; Veda Hutbesi'nden bir bölüm.)

Muaviye İbni Hayde (ra) şöyle rivayet etmiştir: "Allah Resûlü'ne (sav) dedim ki: 'Ey Allah'ın Resûlü! Eşlerimizin bizim üzerimizdeki hakları nelerdir?' Allah Resûlü (sav) buyurdu ki: 'Yediğinden ona yedirmen, giydiğinden ona giydirmen, yüzüne vurmaman, ona hakaret etmemen, tavır alıp ondan uzaklaşmaman ve illa uzaklaşacaksan bunu yalnızca evin içinde yapmandır.' " (Ebu Davud, 2142; İbni Mace, 1850; Ahmed, 20025)

35. Aralarının açılmasından korkarsanız erkeğin ehlinden bir hakem, kadının ehlinden de bir hakem gönderin. Şayet (bozulan evliliği) ıslah etmek isterlerse Allah aralarını düzeltir (ve çabalarını başarıya ulaştırır). Şüphesiz ki Allah, (her şeyi bilen) Alîm ve (her şeyden haberdar olan) Habîr'dir.

36. Allah'a ibadet edin, hiçbir şeyi O'na ortak koşmayın. Anne babaya, yakın akrabaya, yetimlere, miskinlere/ihtiyaç sahibi yoksullara, akrabanız olan komşuya, akraba olmayan komşuya, yanınızda olan arkadaşa, yolda kalmışa ve ellerinizin altında bulunanlara (köle ve cariyelere) iyilik yapın. Şüphesiz ki Allah, kibirli ve böbürlenen kimseleri sevmez.

37. Onlar ki cimrilik eder ve insanlara da cimriliği emrederler. Allah'ın lütuf ve ihsanından verdiği (nimetleri) gizlerler. Biz, kâfirler için alçaltıcı bir azap hazırlamışızdır.

وَالَّذٖينَ يُنْفِقُونَ اَمْوَالَهُمْ رِئَٓاءَ النَّاسِ وَلَا يُؤْمِنُونَ بِاللّٰهِ
وَلَا بِالْيَوْمِ الْاٰخِرِۜ وَمَنْ يَكُنِ الشَّيْطَانُ لَهُ قَرٖينًا فَسَٓاءَ
قَرٖينًا ﴿٣٨﴾ وَمَاذَا عَلَيْهِمْ لَوْ اٰمَنُوا بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ وَاَنْفَقُوا
مِمَّا رَزَقَهُمُ اللّٰهُۜ وَكَانَ اللّٰهُ بِهِمْ عَلٖيمًا ﴿٣٩﴾ اِنَّ اللّٰهَ لَا يَظْلِمُ
مِثْقَالَ ذَرَّةٍۚ وَاِنْ تَكُ حَسَنَةً يُضَاعِفْهَا وَيُؤْتِ مِنْ لَدُنْهُ
اَجْرًا عَظٖيمًا ﴿٤٠﴾ فَكَيْفَ اِذَا جِئْنَا مِنْ كُلِّ اُمَّةٍ بِشَهٖيدٍ
وَجِئْنَا بِكَ عَلٰى هٰٓؤُلَٓاءِ شَهٖيدًاۜ ﴿٤١﴾ يَوْمَئِذٍ يَوَدُّ الَّذٖينَ كَفَرُوا
وَعَصَوُا الرَّسُولَ لَوْ تُسَوّٰى بِهِمُ الْاَرْضُۜ وَلَا يَكْتُمُونَ اللّٰهَ
حَدٖيثًا ﴿٤٢﴾ يَٓا اَيُّهَا الَّذٖينَ اٰمَنُوا لَا تَقْرَبُوا الصَّلٰوةَ وَاَنْتُمْ
سُكَارٰى حَتّٰى تَعْلَمُوا مَا تَقُولُونَ وَلَا جُنُبًا اِلَّا عَابِرٖى سَبٖيلٍ
حَتّٰى تَغْتَسِلُواۜ وَاِنْ كُنْتُمْ مَرْضٰٓى اَوْ عَلٰى سَفَرٍ اَوْ جَٓاءَ
اَحَدٌ مِنْكُمْ مِنَ الْغَٓائِطِ اَوْ لٰمَسْتُمُ النِّسَٓاءَ فَلَمْ تَجِدُوا مَٓاءً
فَتَيَمَّمُوا صَعٖيدًا طَيِّبًا فَامْسَحُوا بِوُجُوهِكُمْ وَاَيْدٖيكُمْۜ
اِنَّ اللّٰهَ كَانَ عَفُوًّا غَفُورًا ﴿٤٣﴾ اَلَمْ تَرَ اِلَى الَّذٖينَ اُو۫تُوا نَصٖيبًا
مِنَ الْكِتَابِ يَشْتَرُونَ الضَّلَالَةَ وَيُرٖيدُونَ اَنْ تَضِلُّوا السَّبٖيلَۜ ﴿٤٤﴾

38. Onlar ki mallarını insanlara gösteriş için infak eder, Allah'a ve de Ahiret Günü'ne inanmazlar. Kimin de arkadaşı şeytan olursa o, ne kötü bir arkadaştır!

39. Allah'a ve Ahiret Günü'ne iman edip Allah'ın onlara rızık olarak verdiklerinden infak etseler ne kaybederlerdi ki? Allah, onları bilendir.

40. Şüphesiz ki Allah, zerre ağırlığınca dahi zulmetmez. Şayet bir iyilik yapılmışsa onu kat kat fazlalaştırır ve kendi katından büyük bir ecir verir.

41. Her ümmetten bir şahit getirdiğimiz, seni de üzerlerine şahit olarak getirdiğimizde onların hâli nice olur?

42. O gün, kâfir olan ve Resûl'e isyan edenler yerle bir olmak isterler. (Bununla beraber) Allah'tan hiçbir sözü de gizleyemezler.

43. Ey iman edenler! Sarhoş olduğunuzda ne dediğinizi bilinceye kadar ve cünüp olduğunuzda -yolculuk hâli müstesna- gusledinceye kadar namaza yaklaşmayın. Şayet hasta olur veya yolculukta bulunursanız ya da sizden biri ihtiyaç gidermekten gelirse veya kadınlarla birlikte olur ve su bulamazsanız temiz toprakla teyemmüm edin. Yüzlerinizi ve ellerinizi mesh edin. Şüphesiz ki Allah, (günahları affeden) Afuv ve (günahları bağışlayan, örten ve günahların kötü akıbetinden kulu koruyan) Ğafûr'dur.

44. Kendilerine Kitap'tan pay verilen kimseleri görmedin mi? Sapıklığı satın alıyor ve sizin de yoldan sapmanızı istiyorlar.

وَاللّٰهُ اَعْلَمُ بِاَعْدَٓائِكُمْۜ وَكَفٰى بِاللّٰهِ وَلِيًّاۗ وَكَفٰى بِاللّٰهِ نَص۪يرًا ﴿٤٥﴾
مِنَ الَّذ۪ينَ هَادُوا يُحَرِّفُونَ الْكَلِمَ عَنْ مَوَاضِعِه۪ وَيَقُولُونَ
سَمِعْنَا وَعَصَيْنَا وَاسْمَعْ غَيْرَ مُسْمَعٍ وَرَاعِنَا لَيًّا بِاَلْسِنَتِهِمْ
وَطَعْنًا فِي الدّ۪ينِۜ وَلَوْ اَنَّهُمْ قَالُوا سَمِعْنَا وَاَطَعْنَا وَاسْمَعْ وَانْظُرْنَا
لَكَانَ خَيْرًا لَهُمْ وَاَقْوَمَۙ وَلٰكِنْ لَعَنَهُمُ اللّٰهُ بِكُفْرِهِمْ
فَلَا يُؤْمِنُونَ اِلَّا قَل۪يلًا ﴿٤٦﴾ يَٓا اَيُّهَا الَّذ۪ينَ اُو۫تُوا الْكِتَابَ اٰمِنُوا
بِمَا نَزَّلْنَا مُصَدِّقًا لِمَا مَعَكُمْ مِنْ قَبْلِ اَنْ نَطْمِسَ وُجُوهًا
فَنَرُدَّهَا عَلٰٓى اَدْبَارِهَٓا اَوْ نَلْعَنَهُمْ كَمَا لَعَنَّٓا اَصْحَابَ السَّبْتِۜ
وَكَانَ اَمْرُ اللّٰهِ مَفْعُولًا ﴿٤٧﴾ اِنَّ اللّٰهَ لَا يَغْفِرُ اَنْ يُشْرَكَ بِه۪ وَيَغْفِرُ
مَا دُونَ ذٰلِكَ لِمَنْ يَشَٓاءُۚ وَمَنْ يُشْرِكْ بِاللّٰهِ فَقَدِ افْتَرٰٓى اِثْمًا عَظ۪يمًا ﴿٤٨﴾
اَلَمْ تَرَ اِلَى الَّذ۪ينَ يُزَكُّونَ اَنْفُسَهُمْۜ بَلِ اللّٰهُ يُزَكّ۪ي
مَنْ يَشَٓاءُ وَلَا يُظْلَمُونَ فَت۪يلًا ﴿٤٩﴾ اُنْظُرْ كَيْفَ يَفْتَرُونَ عَلَى اللّٰهِ
الْكَذِبَۜ وَكَفٰى بِه۪ٓ اِثْمًا مُب۪ينًاۜ ﴿٥٠﴾ اَلَمْ تَرَ اِلَى الَّذ۪ينَ اُو۫تُوا
نَص۪يبًا مِنَ الْكِتَابِ يُؤْمِنُونَ بِالْجِبْتِ وَالطَّاغُوتِ وَيَقُولُونَ
لِلَّذ۪ينَ كَفَرُوا هٰٓؤُ۬لَٓاءِ اَهْدٰى مِنَ الَّذ۪ينَ اٰمَنُوا سَب۪يلًا ﴿٥١﴾

45. Allah, düşmanlarınızı en iyi bilendir. (Düşmanlarınıza karşı size) dost olarak da Allah yeter. Yardımcı olarak da Allah yeter.

46. Yahudi olanlardan bazısı, kelimeleri kondukları yerden (asıl manalarının dışında kullanarak) tahrif ediyorlar. Dillerini geveleyerek ve dine hakaret ederek "İşittik ve isyan ettik.", "İşit işitmez olası!" ve "Râinâ!" diyorlar. Şayet onlar "İşittik ve itaat ettik.", "İşit ve bizi gözet!" deselerdi onlar için daha hayırlı ve daha doğru olurdu. Fakat Allah, küfürleri nedeniyle onlara lanet etti. (Bu nedenle) pek azı iman eder.

47. Ey kendilerine Kitap verilenler! Birtakım yüzleri silip arkalarına çevirmeden* ya da Cumartesi Ashâbı'na lanet ettiğimiz gibi lanet etmeden önce, yanınızdakini doğrulayıcı olarak indirdiğimiz (Kur'ân'a) iman edin. Allah'ın emri mutlaka yerine gelmiştir/gelecektir.

* Bu ifade, bir grubun maymun ve domuzlara çevrilmesine benzer şekilde yüzlerin silinmesi tehdidi olabileceği gibi yönünü kaybetmek ve gerisin geriye sapkınlığa dönmek anlamında mecazi bir tehdit de olabilir. (bk. Zadu'l Mesir; Ayrıca bk. 7/A'râf, 163-167)

48. Şüphesiz ki Allah, kendisine şirk koşulmasını bağışlamaz. Bunun (şirkin) dışında kalanları dilediği kimse için bağışlar. Kim de Allah'a şirk koşarsa hiç şüphesiz büyük bir günahla iftirada bulunmuş olur.

Tevbe etmeden ölündüğü takdirde Allah'ın (cc) bağışlamayacağı tek günah, şirktir. Şirk dışında kalan tüm günahlar, Allah'ın (cc) meşîetine kalmıştır. Dilerse bağışlar, dilerse bağışlamaz.

Şirk, İslam'ın ibadet olarak kabul ettiği bir eylemi Allah'tan (cc) başkasına yapmak ya da Allah'a (cc) ait sıfatlardan birini herhangi bir varlığa vermektir.

Şirkin birçok çeşidi vardır: Sevgide şirk (bk. 2/Bakara, 165), itaatte şirk (bk. 9/Tevbe, 31), dua ve ibadette şirk (bk. 7/A'râf, 37; 10/Yûnus, 106), yasama ve kanun koymada şirk (bk. 18/Kehf, 26; 42/Şûrâ, 21), bazı varlıkları toplumu kaynaştırmak için putlaştırma şirki (bk. 29/Ankebût, 25)... Allah'a (cc) şirk koşan kimse, Allah'a (cc) en büyük iftirayı atmış ve zulümlerin en büyüğünü işlemiştir (bk. 31/Lokmân, 13). Bu nedenle tüm amelleri boşa gitmiş (bk. 39/Zumer, 65) ve Allah (cc), cenneti ona haram kılmıştır. (bk. 5/Mâide, 72)

49. Nefislerini temize çıkaranları görmedin mi? (Hayır, öyle değil!) Bilakis, Allah dilediğini temize çıkarır. Ve onlar kıl kadar da olsa zulme uğramazlar.

50. Bak! Nasıl da Allah'a yalan iftirada bulunuyorlar! Apaçık bir günah olarak (Allah'a iftira etmek) yeter.

51. Kendilerine Kitap'tan pay (ilim) verilen kimseleri görmedin mi? Onlar cibte ve tağuta iman ediyorlar ve kâfirler için, "Bunlar, müminlerden daha doğru bir yol üzeredir." diyorlar.

İbni Abbâs (ra) ayeti: "Cibt, taptıkları putlardır. Tağut ise putların önünde duran, putlar adına konuşan, toplumu yönetenlerdir." diye tefsir etmiştir. (bk. Tefsîru İbni Ebî Hatîm, 3/975, 5446, 5451 No.lu rivayetler) İbni Kuteybe (rh), İbni Cerîr Et-Taberî (rh) ve dil âlimlerinden Zeccâc (rh): "Allah dışında yüceltilen ve ibadet edilen her şey cibt ve tâğûttur." demişlerdir. (bk. Tefsîru't Taberî, 8/465, Nisâ Suresi, 51. ayetin Tefsiri; Zâdu'l Mesîr,1/420, Nisâ Suresi 51. ayetin tefsiri)

أُو۬لٰٓئِكَ الَّذ۪ينَ لَعَنَهُمُ اللّٰهُۜ وَمَنْ يَلْعَنِ اللّٰهُ فَلَنْ تَجِدَ لَهُ نَص۪يرًاۜ ﴿٥٢﴾
اَمْ لَهُمْ نَص۪يبٌ مِنَ الْمُلْكِ فَاِذًا لَا يُؤْتُونَ النَّاسَ نَق۪يرًاۙ ﴿٥٣﴾
اَمْ يَحْسُدُونَ النَّاسَ عَلٰى مَٓا اٰتٰيهُمُ اللّٰهُ مِنْ فَضْلِه۪ۚ فَقَدْ اٰتَيْنَٓا
اٰلَ اِبْرٰه۪يمَ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَاٰتَيْنَاهُمْ مُلْكًا عَظ۪يمًا ﴿٥٤﴾
فَمِنْهُمْ مَنْ اٰمَنَ بِه۪ وَمِنْهُمْ مَنْ صَدَّ عَنْهُۜ وَكَفٰى بِجَهَنَّمَ سَع۪يرًا ﴿٥٥﴾
اِنَّ الَّذ۪ينَ كَفَرُوا بِاٰيَاتِنَا سَوْفَ نُصْل۪يهِمْ نَارًاۜ كُلَّمَا نَضِجَتْ
جُلُودُهُمْ بَدَّلْنَاهُمْ جُلُودًا غَيْرَهَا لِيَذُوقُوا الْعَذَابَۜ اِنَّ اللّٰهَ كَانَ
عَز۪يزًا حَك۪يمًا ﴿٥٦﴾ وَالَّذ۪ينَ اٰمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ سَنُدْخِلُهُمْ
جَنَّاتٍ تَجْر۪ي مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهَارُ خَالِد۪ينَ ف۪يهَٓا اَبَدًاۜ لَهُمْ ف۪يهَٓا
اَزْوَاجٌ مُطَهَّرَةٌۘ وَنُدْخِلُهُمْ ظِلًّا ظَل۪يلًا ﴿٥٧﴾ اِنَّ اللّٰهَ يَأْمُرُكُمْ اَنْ تُؤَدُّوا
الْاَمَانَاتِ اِلٰٓى اَهْلِهَاۙ وَاِذَا حَكَمْتُمْ بَيْنَ النَّاسِ اَنْ تَحْكُمُوا
بِالْعَدْلِۜ اِنَّ اللّٰهَ نِعِمَّا يَعِظُكُمْ بِه۪ۜ اِنَّ اللّٰهَ كَانَ سَم۪يعًا بَص۪يرًا ﴿٥٨﴾
يَٓا اَيُّهَا الَّذ۪ينَ اٰمَنُٓوا اَط۪يعُوا اللّٰهَ وَاَط۪يعُوا الرَّسُولَ وَاُو۬لِي الْاَمْرِ
مِنْكُمْۚ فَاِنْ تَنَازَعْتُمْ ف۪ي شَيْءٍ فَرُدُّوهُ اِلَى اللّٰهِ وَالرَّسُولِ اِنْ كُنْتُمْ
تُؤْمِنُونَ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِۜ ذٰلِكَ خَيْرٌ وَاَحْسَنُ تَأْو۪يلًا ﴿٥٩﴾

52. Bunlar, Allah'ın lanet ettiği kimselerdir. Allah kime lanet etmişse ona bir yardımcı bulamazsın.

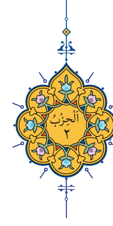
53. Yoksa onların mülkte nasipleri mi vardır? O zaman insanlara kıl kadar dahi bir şey vermezlerdi.

54. Yoksa Allah'ın lütuf ve ihsanından insanlara verdiklerini mi kıskanıyorlar? Hiç şüphesiz biz, İbrâhîm ailesine Kitap ve hikmet verdik. Ve onlara büyük bir mülk verdik.

55. Onlardan kimi (kendilerine verilene) iman etti, kimi de ondan yüz çevirdi. Dehşet saçan alevleriyle cehennem (onlara) yeter.

56. Şüphesiz ki ayetlerimiz hakkında küfre sapanları ateşe sokacağız. (Ateş, onların) derilerini yakıp kavurdukça azabı tatsınlar diye (yeni) bir deriyle değiştireceğiz. Şüphesiz ki Allah, (izzet sahibi, her şeyi mağlup eden) Azîz ve (hüküm ve hikmet sahibi olan) Hakîm'dir.

57. İman edip salih amel işleyenleri, altından ırmaklar akan ve içlerinde ebedî kalacakları cennetlere sokacağız. Orada onlar için (kusurlardan arındırılmış) tertemiz eşler vardır. Ve onları gölgeliklere sokacağız.

58. Şüphesiz ki Allah, emanetleri ehil olanlara vermenizi ve insanlar arasında hükmettiğinizde adaletli olmanızı size emreder. Allah, bununla sizlere ne güzel öğüt veriyor! Şüphesiz ki Allah, (işiten ve dualara icabet eden) Semî' ve (her şeyi gören) Basîr'dir.

Emanetler ehil kimselere verilmelidir. Bu emanetlerin başında da yöneticilik gelir. Yönetim, Allah'ın Kitabı'nı bilen, şeriatla yönetecek iradeye sahip ve Allah'ın (cc) hükümlerine boyun eğmiş yöneticilere teslim edilmelidir.

59. Ey iman edenler! Allah'a itaat edin, Resûl'e itaat edin. Sizden olan (Müslim/şirki terk ederek tevhidle Allah'a yönelen) yöneticilere de (itaat edin). Herhangi bir konuda anlaşmazlığa düşerseniz, şayet Allah'a ve Ahiret Günü'ne iman ediyorsanız (o meseleyi çözmek için) Allah'a ve Resûl'e götürün. Bu, daha hayırlı ve sonuç bakımından daha güzeldir.

İnsanlar dinî ve dünyevi meselelerde ihtilafa düşebilirler. İhtilaf ve anlaşmazlık durumunda insanlar iki kısma ayrılırlar:
1. Allah'a (cc) ve Ahiret Günü'ne iman etmiş müminler: Bu insanlar tüm meseleleri Allah'a (cc) (Kitab'a) ve Resûl'üne (sav) (Sünnete) götürürler. Onlar iman iddiasında samimi oldukları için ahiretlerini, daha hayırlı bir sonuç aldıkları için de dünyalarını kurtaran bahtiyarlardır. (bk. 24/Nûr, 51)
2. İnkâr etmekle emrolundukları hâlde tağutu reddetmeyen sapkınlar: Bunlar dinî ve dünyevi bir meselede anlaşmazlığa düştüklerinde Kitab'ın ve Sünnetin hakemliğine razı olmayan kimselerdir. Sorunlarını beşerî kanunlarla hükmeden mahkemelerde, atalarının örfünde, Kitab'a ve Sünnete açıkça muhalefet eden din bilginlerinin fetvalarında, taassubun gözlerini kör ettiği dinî veya siyasi mezheplerinin ilkeleriyle çözmeye çalışırlar. Nisâ Suresi'nin 60. ayet-i kerimesi bunları anlatmaktadır. (bk. 24/Nûr, 47-50)

اَلَمْ تَرَ اِلَى الَّذ۪ينَ يَزْعُمُونَ اَنَّهُمْ اٰمَنُوا بِمَٓا
اُنْزِلَ اِلَيْكَ وَمَٓا اُنْزِلَ مِنْ قَبْلِكَ يُر۪يدُونَ
اَنْ يَتَحَاكَمُٓوا اِلَى الطَّاغُوتِ وَقَدْ اُمِرُٓوا اَنْ يَكْفُرُوا
بِه۪ۜ وَيُر۪يدُ الشَّيْطَانُ اَنْ يُضِلَّهُمْ ضَلَالاً بَع۪يداً ٦٠
وَاِذَا ق۪يلَ لَهُمْ تَعَالَوْا اِلٰى مَٓا اَنْزَلَ اللّٰهُ وَاِلَى الرَّسُولِ
رَاَيْتَ الْمُنَافِق۪ينَ يَصُدُّونَ عَنْكَ صُدُوداًۚ ٦١
فَكَيْفَ اِذَٓا اَصَابَتْهُمْ مُص۪يبَةٌ بِمَا قَدَّمَتْ اَيْد۪يهِمْ
ثُمَّ جَٓاؤُ۫كَ يَحْلِفُونَ بِاللّٰهِ اِنْ اَرَدْنَٓا اِلَّٓا اِحْسَاناً وَتَوْف۪يقاً ٦٢
اُو۬لٰٓئِكَ الَّذ۪ينَ يَعْلَمُ اللّٰهُ مَا ف۪ي قُلُوبِهِمْ فَاَعْرِضْ
عَنْهُمْ وَعِظْهُمْ وَقُلْ لَهُمْ ف۪ٓي اَنْفُسِهِمْ قَوْلاً بَل۪يغاً ٦٣
وَمَٓا اَرْسَلْنَا مِنْ رَسُولٍ اِلَّا لِيُطَاعَ بِاِذْنِ اللّٰهِۜ وَلَوْ اَنَّهُمْ
اِذْ ظَلَمُٓوا اَنْفُسَهُمْ جَٓاؤُ۫كَ فَاسْتَغْفَرُوا اللّٰهَ وَاسْتَغْفَرَ لَهُمُ
الرَّسُولُ لَوَجَدُوا اللّٰهَ تَوَّاباً رَح۪يماً ٦٤ فَلَا وَرَبِّكَ
لَا يُؤْمِنُونَ حَتّٰى يُحَكِّمُوكَ ف۪يمَا شَجَرَ بَيْنَهُمْ ثُمَّ
لَا يَجِدُوا ف۪ٓي اَنْفُسِهِمْ حَرَجاً مِمَّا قَضَيْتَ وَيُسَلِّمُوا تَسْل۪يماً ٦٥

60. Sana indirilene (Kur'ân'a) ve senden önce indirilenlere (Kitaplara) iman ettiğini zannedenleri görmedin mi? İnkâr etmekle emrolundukları hâlde tağuta muhakeme olmak istiyorlar. Şeytan onları (hakka geri dönüşü zor) uzak bir saptırmayla saptırmak ister.

Allah'ın (cc) şeriatını bir kenara bırakıp beşerî kanunlara, örf ve âdetlere, töre ve yöresel inançlara, ezcümle sorunları İslam şeriatına göre çözmeyen bir merciye başvuranlar; inandıklarını söyleseler de onların imanı gerçek olmayıp zandan ibarettir.

61. Onlara, "(Sorunlarınızı çözmek için) Allah'ın indirdiğine ve Resûl'e gelin." denildiğinde, münafıkların alabildiğince senden kaçtıklarını görürsün.

62. Elleriyle (yapıp) takdim ettikleri (bu günah sebebiyle) başlarına bir musibet geldiğinde hâlleri nice olur? Sonra da sana gelip, "Sadece iyilik ve başarı istedik." diye yemin ederler.

Tarih boyunca Allah'ın (cc) şeriatından yüz çevirip beşerî kanunlara meyledenler aynı yalanı söylemişlerdir: "Bizler iyilik (insanlar daha iyi yaşasın, sorunlar çözülsün) ve başarı (modernleşmek, çağdaş medeniyetler seviyesine yükselmek) istiyoruz!"

63. Bunlar, Allah'ın kalplerinde (gizledikleri asıl gayelerini) bildiği kimselerdir. Onlardan yüz çevir, onlara öğüt ver ve onlara (onları derinden sarsacak) etkili bir söz söyle.

64. Resûl göndermemizin tek gayesi, Allah'ın izniyle ona itaat edilsin diyedir. Şayet onlar (günah işleyip) kendilerine zulmettiklerinde sana gelseler ve Allah'tan bağışlanma dileselerdi ve Resûl de onlar için (Allah'tan) bağışlanmalarını dileseydi şüphesiz ki Allah'ı (tevbeye muvaffak kılan ve tevbeleri çokça kabul eden) Tevvâb ve (kullarına karşı merhametli) Rahîm olarak bulacaklardı.

65. Hayır! Rabbine andolsun ki aralarında çıkan anlaşmazlıklarda seni hakem tayin edip verdiğin hükme içlerinde hiçbir sıkıntı duymadan ve tam bir teslimiyetle teslim olmadıkça iman etmiş olmazlar.

Ayet, 59. ayette geçen hükmü pekiştirmektedir. Sorunlarını Resûl'e (sav) götürmeyen, onun böyle bir yetkisi olmadığını söyleyen ya da ağızlarıyla bu yetkiyi verdikleri hâlde pratikte farklı davranan herkes bu ayetin kapsamındadır.

وَلَوْ اَنَّا كَتَبْنَا عَلَيْهِمْ اَنِ اقْتُلُٓوا اَنْفُسَكُمْ اَوِ اخْرُجُوا
مِنْ دِيَارِكُمْ مَا فَعَلُوهُ اِلَّا قَل۪يلٌ مِنْهُمْۜ وَلَوْ اَنَّهُمْ فَعَلُوا
مَا يُوعَظُونَ بِه۪ لَكَانَ خَيْرًا لَهُمْ وَاَشَدَّ تَثْب۪يتًاۙ ﴿٦٦﴾ وَاِذًا
لَاٰتَيْنَاهُمْ مِنْ لَدُنَّٓا اَجْرًا عَظ۪يمًاۙ ﴿٦٧﴾ وَلَهَدَيْنَاهُمْ صِرَاطًا
مُسْتَق۪يمًا ﴿٦٨﴾ وَمَنْ يُطِعِ اللّٰهَ وَالرَّسُولَ فَاُو۬لٰٓئِكَ مَعَ الَّذ۪ينَ
اَنْعَمَ اللّٰهُ عَلَيْهِمْ مِنَ النَّبِيّ۪نَ وَالصِّدّ۪يق۪ينَ وَالشُّهَدَٓاءِ وَالصَّالِح۪ينَۚ
وَحَسُنَ اُو۬لٰٓئِكَ رَف۪يقًاۜ ﴿٦٩﴾ ذٰلِكَ الْفَضْلُ مِنَ اللّٰهِۜ وَكَفٰى بِاللّٰهِ
عَل۪يمًاࣖ ﴿٧٠﴾ يَٓا اَيُّهَا الَّذ۪ينَ اٰمَنُوا خُذُوا حِذْرَكُمْ فَانْفِرُوا
ثُبَاتٍ اَوِ انْفِرُوا جَم۪يعًا ﴿٧١﴾ وَاِنَّ مِنْكُمْ لَمَنْ لَيُبَطِّئَنَّۚ
فَاِنْ اَصَابَتْكُمْ مُص۪يبَةٌ قَالَ قَدْ اَنْعَمَ اللّٰهُ عَلَيَّ اِذْ لَمْ اَكُنْ
مَعَهُمْ شَه۪يدًا ﴿٧٢﴾ وَلَئِنْ اَصَابَكُمْ فَضْلٌ مِنَ اللّٰهِ
لَيَقُولَنَّ كَاَنْ لَمْ تَكُنْ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُ مَوَدَّةٌ يَا لَيْتَن۪ي
كُنْتُ مَعَهُمْ فَاَفُوزَ فَوْزًا عَظ۪يمًا ﴿٧٣﴾ فَلْيُقَاتِلْ ف۪ي سَب۪يلِ اللّٰهِ
الَّذ۪ينَ يَشْرُونَ الْحَيٰوةَ الدُّنْيَا بِالْاٰخِرَةِۜ وَمَنْ يُقَاتِلْ
ف۪ي سَب۪يلِ اللّٰهِ فَيُقْتَلْ اَوْ يَغْلِبْ فَسَوْفَ نُؤْت۪يهِ اَجْرًا عَظ۪يمًا ﴿٧٤﴾

66. Şayet biz, “Kendinizi öldürün ya da yurtlarınızdan çıkın.” diye onlara farz kılmış olsaydık onlardan azı hariç (bu emri) yerine getirmezlerdi. Onlar, kendilerine verilen bu öğüdü yerine getirselerdi kendileri için daha hayırlı olurdu, (ayaklarını) daha kuvvetli bir şekilde sabit kılardık.

67. O zaman onlara kendi katımızdan büyük bir ecir verirdik.

68. Ve şüphesiz onları dosdoğru yola iletirdik.

İlahi emirler karşısında takınılacak tavır için bk. 2/Bakara, 71

69. Kim Allah’a ve Resûl’e itaat ederse onlar, Allah’ın kendilerine nimet verdiği nebiler, sıddîklar, şehitler ve salihlerle beraber olacaklardır. Ne güzel arkadaştır onlar!

70. Bu, Allah’tan bir lütuftur. Her şeyi bilen olarak Allah yeter.

71. Ey iman edenler! Tedbirinizi alın. Gruplar hâlinde veya toplu olarak savaşa çıkın.

72. Şüphesiz ki sizin içinizden (savaşa çıkmayı) ağırdan alanlar var. Sizin başınıza bir musibet geldiğinde, “Onlarla olmadığım için Allah bana lütfetti.” der.

73. Size Allah’tan bir lütuf ve ihsan geldiğinde âdeta sizinle onun arasında (sevgi bağı oluşturan) tanışıklık yokmuş gibi, “Keşke ben de onlarla beraber olsaydım da büyük bir kazanç elde etseydim.” der.

74. (Öyleyse) dünya hayatını (feda edip) karşılığında ahireti satın alanlar Allah yolunda savaşsınlar. Kim de Allah yolunda savaşır, öldürülür ya da galibiyet elde ederse ona büyük bir mükâfat vereceğiz.

وَمَا لَكُمْ لَا تُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللّٰهِ وَالْمُسْتَضْعَفِينَ مِنَ الرِّجَالِ
وَالنِّسَٓاءِ وَالْوِلْدَانِ الَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَٓا اَخْرِجْنَا مِنْ هٰذِهِ الْقَرْيَةِ
الظَّالِمِ اَهْلُهَاۚ وَاجْعَلْ لَنَا مِنْ لَدُنْكَ وَلِيّاًۚ وَاجْعَلْ لَنَا مِنْ لَدُنْكَ
نَصِيراًۜ ﴿٧٥﴾ اَلَّذِينَ اٰمَنُوا يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللّٰهِۚ وَالَّذِينَ كَفَرُوا
يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ الطَّاغُوتِ فَقَاتِلُٓوا اَوْلِيَٓاءَ الشَّيْطَانِۚ اِنَّ كَيْدَ
الشَّيْطَانِ كَانَ ضَعِيفاًۚ ﴿٧٦﴾ اَلَمْ تَرَ اِلَى الَّذِينَ قِيلَ لَهُمْ كُفُّٓوا اَيْدِيَكُمْ
وَاَقِيمُوا الصَّلٰوةَ وَاٰتُوا الزَّكٰوةَۚ فَلَمَّا كُتِبَ عَلَيْهِمُ الْقِتَالُ اِذَا
فَرِيقٌ مِنْهُمْ يَخْشَوْنَ النَّاسَ كَخَشْيَةِ اللّٰهِ اَوْ اَشَدَّ خَشْيَةًۚ وَقَالُوا
رَبَّنَا لِمَ كَتَبْتَ عَلَيْنَا الْقِتَالَۚ لَوْلَٓا اَخَّرْتَنَٓا اِلٰٓى اَجَلٍ قَرِيبٍۜ قُلْ
مَتَاعُ الدُّنْيَا قَلِيلٌۚ وَالْاٰخِرَةُ خَيْرٌ لِمَنِ اتَّقٰى وَلَا تُظْلَمُونَ فَتِيلاً ﴿٧٧﴾
اَيْنَ مَا تَكُونُوا يُدْرِكْكُمُ الْمَوْتُ وَلَوْ كُنْتُمْ فِي بُرُوجٍ مُشَيَّدَةٍۜ وَاِنْ
تُصِبْهُمْ حَسَنَةٌ يَقُولُوا هٰذِهِ مِنْ عِنْدِ اللّٰهِۚ وَاِنْ تُصِبْهُمْ سَيِّئَةٌ يَقُولُوا
هٰذِهِ مِنْ عِنْدِكَۜ قُلْ كُلٌّ مِنْ عِنْدِ اللّٰهِۜ فَمَا لِ هٰٓؤُ۬لَٓاءِ الْقَوْمِ لَا يَكَادُونَ
يَفْقَهُونَ حَدِيثاً ﴿٧٨﴾ مَٓا اَصَابَكَ مِنْ حَسَنَةٍ فَمِنَ اللّٰهِۘ وَمَٓا اَصَابَكَ
مِنْ سَيِّئَةٍ فَمِنْ نَفْسِكَۜ وَاَرْسَلْنَاكَ لِلنَّاسِ رَسُولاًۜ وَكَفٰى بِاللّٰهِ شَهِيداً ﴿٧٩﴾

75. Mustazaf erkekler, kadınlar ve çocuklar, “Rabbimiz! Bizi halkı zalim olan bu beldeden çıkar. Bize kendi yanından bir dost kıl. Bize kendi yanından bir yardımcı kıl.” (diye yardım istedikleri hâlde) size ne oluyor da Allah yolunda savaşmıyorsunuz?

76. İman edenler Allah yolunda savaşırlar. Kâfirler ise tağutun yolunda savaşırlar. (Öyleyse) şeytanın dostlarıyla savaşın. Şüphesiz ki şeytanın hilesi pek zayıftır.

Tağut kavramı için bk. 2/Bakara, 256

77. Kendilerine, “(Savaştan) elinizi çekin, namazı kılın, zekâtı verin.” denilen kimseleri görmedin mi? (Savaşın farz kılınması için ısrar ediyorlardı.) Savaş onlara farz kılınınca da onlardan bir grup, Allah’tan korkar gibi veya daha şiddetli bir korkuyla insanlardan korkmaya ve “Rabbimiz! Niçin bize savaşı farz kıldın? Bize yakın bir zamana kadar mühlet verseydin ya!” demeye başladılar. De ki: “Dünya metâsı azdır. Ahiret ise korkup sakınanlar için daha hayırlıdır. Ve size kıl kadar dahi zulmedilmez.”

78. Nerede olursanız olun -korunaklı burçlarda dahi olsanız- ölüm sizi bulacaktır. Onların başına bir güzellik geldiğinde, “Bu, Allah’tandır.” diyorlar. Başlarına bir kötülük geldiğinde, “Bu, senden dolayıdır.” diyorlar. De ki: “Hepsi Allah’tandır.” Ne oluyor bu topluluğa? Neredeyse hiçbir sözü anlamayacaklar.

79. Başına gelen her iyilik Allah’tandır. Başına gelen her kötülük de kendindendir. Seni insanlara resûl olarak gönderdik. (Senin hak peygamber olduğuna) şahit olarak Allah yeter.

Kur’ân, yaratma cihetiyle her şeyi Allah’a (cc) nispet eder. Zira nimet ya da musibet olması fark etmeksizin başımıza gelen her şeyin yaratıcısı Allah’tır. Sebepler açısından bakınca ise hayrı Allah’a (cc), şerri insana nispet eder. Zira bize verilen her nimet, Allah’ın (cc) ihsan ve lütfu sebebiyledir. (bk. 14/İbrâhîm, 34) Başımıza gelen her musibet de günahlarımız nedeniyledir. (bk. 42/Şûrâ, 30)

مَنْ يُطِعِ الرَّسُولَ فَقَدْ اَطَاعَ اللّٰهَۚ وَمَنْ تَوَلّٰى فَمَٓا اَرْسَلْنَاكَ
عَلَيْهِمْ حَفٖيظًاۜ ﴿٨٠﴾ وَيَقُولُونَ طَاعَةٌۘ فَاِذَا بَرَزُوا مِنْ عِنْدِكَ بَيَّتَ
طَٓائِفَةٌ مِنْهُمْ غَيْرَ الَّذٖي تَقُولُۜ وَاللّٰهُ يَكْتُبُ مَا يُبَيِّتُونَۚ
فَاَعْرِضْ عَنْهُمْ وَتَوَكَّلْ عَلَى اللّٰهِۜ وَكَفٰى بِاللّٰهِ وَكٖيلًا ﴿٨١﴾
اَفَلَا يَتَدَبَّرُونَ الْقُرْاٰنَۜ وَلَوْ كَانَ مِنْ عِنْدِ غَيْرِ اللّٰهِ لَوَجَدُوا فٖيهِ
اخْتِلَافًا كَثٖيرًا ﴿٨٢﴾ وَاِذَا جَٓاءَهُمْ اَمْرٌ مِنَ الْاَمْنِ اَوِ الْخَوْفِ
اَذَاعُوا بِهٖۜ وَلَوْ رَدُّوهُ اِلَى الرَّسُولِ وَاِلٰٓى اُولِي الْاَمْرِ مِنْهُمْ لَعَلِمَهُ
الَّذٖينَ يَسْتَنْبِطُونَهُ مِنْهُمْۜ وَلَوْلَا فَضْلُ اللّٰهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ
لَاتَّبَعْتُمُ الشَّيْطَانَ اِلَّا قَلٖيلًا ﴿٨٣﴾ فَقَاتِلْ فٖي سَبٖيلِ اللّٰهِۚ لَا تُكَلَّفُ
اِلَّا نَفْسَكَ وَحَرِّضِ الْمُؤْمِنٖينَۚ عَسَى اللّٰهُ اَنْ يَكُفَّ
بَأْسَ الَّذٖينَ كَفَرُواۜ وَاللّٰهُ اَشَدُّ بَأْسًا وَاَشَدُّ تَنْكٖيلًا ﴿٨٤﴾
مَنْ يَشْفَعْ شَفَاعَةً حَسَنَةً يَكُنْ لَهُ نَصٖيبٌ مِنْهَاۚ وَمَنْ يَشْفَعْ
شَفَاعَةً سَيِّئَةً يَكُنْ لَهُ كِفْلٌ مِنْهَاۜ وَكَانَ اللّٰهُ
عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ مُقٖيتًا ﴿٨٥﴾ وَاِذَا حُيّٖيتُمْ بِتَحِيَّةٍ فَحَيُّوا بِاَحْسَنَ
مِنْهَٓا اَوْ رُدُّوهَاۜ اِنَّ اللّٰهَ كَانَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ حَسٖيبًا ﴿٨٦﴾

80. Kim Resûl'e itaat ederse hiç şüphesiz Allah'a itaat etmiş olur. Kim de yüz çevirirse seni, onların üzerine koruyucu göndermedik.

81. "İtaat edeceğiz." diyorlar. Senin yanından çıktıkları zaman onlardan bir grup, söylediklerinin dışında bir şeyleri gece/gizlice kurguluyor. Allah onların gece/gizlice kurguladıklarını yazar. Onlardan yüz çevir ve Allah'a tevekkül et. Vekil olarak Allah yeter.

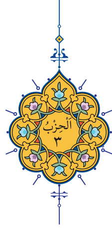
82. Onlar Kur'ân'ın (derin anlamlarını anlayacak şekilde dikkatli) düşünmüyorlar mı? Şayet Allah'tan (değil de) başka bir yerden gelmiş olsaydı onda çok fazla çelişki/zıtlık bulurlardı.

83. Onlara emniyete ya da korkuya dair bir haber geldiğinde (haberin olumlu olumsuz etkisini hesaba katmadan) onu yayarlar. Şayet onu (kimseye anlatmadan önce) Resûl'e ya da yöneticilerine götürselerdi olaylardan sonuç çıkarma kabiliyeti olanlar, o haberin (doğru olup olmadığının, bırakacağı etkinin faydalı mı yoksa zararlı mı olacağının) hakikatini bilirlerdi. Allah'ın sizin üzerinizde lütfu ve rahmeti olmasaydı azınız müstesna, şeytana uymuştunuz.

84. Allah yolunda savaş! Sen sadece kendinden sorumlusun. Müminleri (savaşa) teşvik et. Umulur ki Allah, kâfirlerin (müminler üzerinde baskı oluşturan) tazyiklerini engeller. Allah'ın baskısı da ibretlik cezalandırması da daha çetindir.

85. Kim güzel bir aracılıkta bulunursa (aracılık ettiği hayırdan) onun da nasibi olur. Kim de kötü bir aracılık ederse (aracılık ettiği kötülükten) onun da payı olur. Allah her şeyin üzerinde (güç sahibi, koruyucu, gözetleyici ve rızık veren) Mukît'tir.

86. Selamlandığınız zaman (karşılığında) daha güzel bir selam verin ya da (misliyle) karşılık verin. Şüphesiz ki Allah, her şeyin üzerinde (hesap gören) Hasîb'tir.

اَللّٰهُ لَٓا اِلٰهَ اِلَّا هُوَۜ لَيَجْمَعَنَّكُمْ اِلٰى يَوْمِ الْقِيٰمَةِ لَا رَيْبَ فٖيهِۜ
وَمَنْ اَصْدَقُ مِنَ اللّٰهِ حَدٖيثًا ﴿٨٧﴾ فَمَا لَكُمْ فِي الْمُنَافِقٖينَ فِئَتَيْنِ
وَاللّٰهُ اَرْكَسَهُمْ بِمَا كَسَبُواۜ اَتُرٖيدُونَ اَنْ تَهْدُوا مَنْ اَضَلَّ
اللّٰهُۜ وَمَنْ يُضْلِلِ اللّٰهُ فَلَنْ تَجِدَ لَهُ سَبٖيلًا ﴿٨٨﴾ وَدُّوا لَوْ تَكْفُرُونَ
كَمَا كَفَرُوا فَتَكُونُونَ سَوَٓاءً فَلَا تَتَّخِذُوا مِنْهُمْ اَوْلِيَٓاءَ حَتّٰى
يُهَاجِرُوا فٖي سَبٖيلِ اللّٰهِۜ فَاِنْ تَوَلَّوْا فَخُذُوهُمْ وَاقْتُلُوهُمْ حَيْثُ
وَجَدْتُمُوهُمْۖ وَلَا تَتَّخِذُوا مِنْهُمْ وَلِيًّا وَلَا نَصٖيرًاۙ ﴿٨٩﴾ اِلَّا الَّذٖينَ
يَصِلُونَ اِلٰى قَوْمٍ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ مٖيثَاقٌ اَوْ جَٓاؤُ۫كُمْ حَصِرَتْ
صُدُورُهُمْ اَنْ يُقَاتِلُوكُمْ اَوْ يُقَاتِلُوا قَوْمَهُمْۜ وَلَوْ شَٓاءَ اللّٰهُ
لَسَلَّطَهُمْ عَلَيْكُمْ فَلَقَاتَلُوكُمْۚ فَاِنِ اعْتَزَلُوكُمْ فَلَمْ يُقَاتِلُوكُمْ
وَاَلْقَوْا اِلَيْكُمُ السَّلَمَۙ فَمَا جَعَلَ اللّٰهُ لَكُمْ عَلَيْهِمْ سَبٖيلًا ﴿٩٠﴾
سَتَجِدُونَ اٰخَرٖينَ يُرٖيدُونَ اَنْ يَاْمَنُوكُمْ وَيَاْمَنُوا قَوْمَهُمْۜ
كُلَّمَا رُدُّٓوا اِلَى الْفِتْنَةِ اُرْكِسُوا فٖيهَاۚ فَاِنْ لَمْ يَعْتَزِلُوكُمْ وَيُلْقُٓوا
اِلَيْكُمُ السَّلَمَ وَيَكُفُّٓوا اَيْدِيَهُمْ فَخُذُوهُمْ وَاقْتُلُوهُمْ حَيْثُ
ثَقِفْتُمُوهُمْۜ وَاُو۬لٰٓئِكُمْ جَعَلْنَا لَكُمْ عَلَيْهِمْ سُلْطَانًا مُبٖينًا ﴿٩١﴾

87. Allah… O'ndan başka (ibadeti hak eden) hiçbir ilah yoktur. Şüphesiz ki sizleri, kendisinde şüphe olmayan Kıyamet Günü'nde toplayacaktır. Kim Allah'tan daha doğru sözlü olabilir?

88. Size ne oluyor da (hicret etmeyen) münafıklar hakkında (onlar mümin mi kâfir mi diye tartışan) iki gruba bölünüyorsunuz? Oysa Allah onları kazandıklarından dolayı baş aşağı etmiştir. (Yoksa siz) Allah'ın saptırdığını hidayet etmek mi istiyorsunuz? Allah kimi saptırmışsa sen onun için (bir kurtuluş) yolu bulamazsın.

89. (O münafıklar) küfre girdikleri gibi sizin de küfre girmenizi ve onlarla eşit olmanızı isterler. Allah yolunda hicret edinceye kadar onlardan dost edinmeyin. (Hicret etmeye yanaşmaz ve) yüz çevirirlerse onları yakalayın ve bulduğunuz yerde öldürün. Onlardan ne bir dost ne de yardımcı edinin.

90. Sizinle antlaşmalı olan bir topluluğa (sığınarak ya da onların yanında yer alarak) uzlaşanlar ve sizinle ya da kavimleriyle savaşma konusunda sineleri daralanlar, (yani iki tarafla da savaşmak istemeyenler) müstesnadır. (Onları öldürmeyin.) Şayet Allah dileseydi onları size musallat ederdi ve sizinle savaşırlardı. Şayet sizden uzak durur, size karşı savaşmaz ve sizden eman talebinde bulunurlarsa Allah, onların aleyhinde size bir yol kılmamıştır.

91. Başkalarının ise hem sizinle hem de kavimleriyle güven içinde olmayı istediklerini göreceksiniz. Her imtihan olduklarında baş aşağı olurlar. Sizden uzak durmaz, eman talebinde bulunmaz ve (savaşmaktan) ellerini çekmezlerse onları yakalayın ve bulduğunuz yerde öldürün. Bunların aleyhine (olmak üzere) size apaçık delil/yetki kılmışızdır.

وَمَا كَانَ لِمُؤْمِنٍ اَنْ يَقْتُلَ مُؤْمِنًا اِلَّا خَطَـًٔا ۚ
وَمَنْ قَتَلَ مُؤْمِنًا خَطَـًٔا فَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مُؤْمِنَةٍ
وَدِيَةٌ مُسَلَّمَةٌ اِلٰٓى اَهْلِهٖٓ اِلَّٓا اَنْ يَصَّدَّقُوا ۜ فَاِنْ كَانَ
مِنْ قَوْمٍ عَدُوٍّ لَكُمْ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ
مُؤْمِنَةٍ ۜ وَاِنْ كَانَ مِنْ قَوْمٍ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ
مِيثَاقٌ فَدِيَةٌ مُسَلَّمَةٌ اِلٰٓى اَهْلِهٖ وَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مُؤْمِنَةٍ ۚ
فَمَنْ لَمْ يَجِدْ فَصِيَامُ شَهْرَيْنِ مُتَتَابِعَيْنِ ۘ
تَوْبَةً مِنَ اللّٰهِ ۜ وَكَانَ اللّٰهُ عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿٩٢﴾
وَمَنْ يَقْتُلْ مُؤْمِنًا مُتَعَمِّدًا فَجَزَٓاؤُهُ جَهَنَّمُ خَالِدًا
فِيهَا وَغَضِبَ اللّٰهُ عَلَيْهِ وَلَعَنَهُ وَاَعَدَّ لَهُ عَذَابًا عَظِيمًا ﴿٩٣﴾
يَٓا اَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُٓوا اِذَا ضَرَبْتُمْ فِي سَبِيلِ اللّٰهِ فَتَبَيَّنُوا
وَلَا تَقُولُوا لِمَنْ اَلْقٰٓى اِلَيْكُمُ السَّلَامَ لَسْتَ مُؤْمِنًا ۚ
تَبْتَغُونَ عَرَضَ الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا ۘ فَعِنْدَ اللّٰهِ مَغَانِمُ كَثِيرَةٌ ۜ
كَذٰلِكَ كُنْتُمْ مِنْ قَبْلُ فَمَنَّ اللّٰهُ عَلَيْكُمْ
فَتَبَيَّنُوا ۜ اِنَّ اللّٰهَ كَانَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا ﴿٩٤﴾

92. Bir müminin başka bir mümini hatayla olması hariç (kasten) öldürmesi olacak şey değildir. Kim de bir mümini hatayla öldürürse (bunun kefareti) mümin bir köle azat etmek, bağışlamadıkları müddetçe ailesine diyet vermektir. Şayet (hatayla öldürülen kişi) size düşman olan bir kavimden ve müminse (sadece) mümin bir köle azat etmektir. Şayet (hatayla öldürülen kişi) sizinle antlaşmalı bir kavimdense ailesine diyet teslim etmek ve mümin bir köle azat etmektir. Kim de bulamazsa peş peşe (ara vermeden) iki ay oruç tutsun. Bu, Allah'tan bir tevbedir. Allah, (her şeyi bilen) Alîm ve (hüküm ve hikmet sahibi olan) Hakîm'dir.

93. Kim de bir mümini kasten öldürürse onun cezası, içinde uzun süre kalacağı cehennemdir. Allah ona kızmış, ona lanet etmiş ve onun için büyük bir azap hazırlamıştır.

94. Ey iman edenler! Allah yolunda sefere çıktığınız zaman (emin olmak için) meseleleri açıklığa kavuşturun. Size selam veren kimseye, dünya hayatının malını isteyerek, "Sen mümin değilsin." demeyin. (Oysa) Allah'ın yanında çok fazla ganimet vardır. Siz de bundan önce böyleydiniz. Allah size (hidayet edip küfürden kurtararak) iyilikte bulundu. (Emin olmak için) meseleleri açıklığa kavuşturun. Şüphesiz ki Allah, yaptıklarınızdan haberdardır.

لَا يَسْتَوِي الْقَاعِدُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ غَيْرُ اُولِي الضَّرَرِ وَالْمُجَاهِدُونَ
فِي سَبِيلِ اللّٰهِ بِاَمْوَالِهِمْ وَاَنْفُسِهِمْۜ فَضَّلَ اللّٰهُ الْمُجَاهِدِينَ بِاَمْوَالِهِمْ
وَاَنْفُسِهِمْ عَلَى الْقَاعِدِينَ دَرَجَةًۜ وَكُلًّا وَعَدَ اللّٰهُ الْحُسْنٰىۜ وَفَضَّلَ
اللّٰهُ الْمُجَاهِدِينَ عَلَى الْقَاعِدِينَ اَجْرًا عَظِيمًاۙ ﴿٩٥﴾ دَرَجَاتٍ مِنْهُ
وَمَغْفِرَةً وَرَحْمَةًۜ وَكَانَ اللّٰهُ غَفُورًا رَحِيمًا ﴿٩٦﴾ اِنَّ الَّذِينَ تَوَفّٰيهُمُ
الْمَلٰٓئِكَةُ ظَالِمِٓي اَنْفُسِهِمْ قَالُوا فِيمَ كُنْتُمْۜ قَالُوا كُنَّا مُسْتَضْعَفِينَ
فِي الْاَرْضِۜ قَالُٓوا اَلَمْ تَكُنْ اَرْضُ اللّٰهِ وَاسِعَةً فَتُهَاجِرُوا فِيهَاۜ فَاُو۬لٰٓئِكَ
مَأْوٰيهُمْ جَهَنَّمُۜ وَسَٓاءَتْ مَصِيرًاۙ ﴿٩٧﴾ اِلَّا الْمُسْتَضْعَفِينَ مِنَ الرِّجَالِ
وَالنِّسَٓاءِ وَالْوِلْدَانِ لَا يَسْتَطِيعُونَ حِيلَةً وَلَا يَهْتَدُونَ سَبِيلًا ﴿٩٨﴾
فَاُو۬لٰٓئِكَ عَسَى اللّٰهُ اَنْ يَعْفُوَ عَنْهُمْۜ وَكَانَ اللّٰهُ عَفُوًّا غَفُورًا ﴿٩٩﴾
وَمَنْ يُهَاجِرْ فِي سَبِيلِ اللّٰهِ يَجِدْ فِي الْاَرْضِ مُرَاغَمًا كَثِيرًا وَسَعَةًۜ
وَمَنْ يَخْرُجْ مِنْ بَيْتِهِ مُهَاجِرًا اِلَى اللّٰهِ وَرَسُولِهِ ثُمَّ يُدْرِكْهُ الْمَوْتُ
فَقَدْ وَقَعَ اَجْرُهُ عَلَى اللّٰهِۜ وَكَانَ اللّٰهُ غَفُورًا رَحِيمًا ﴿١٠٠﴾ وَاِذَا ضَرَبْتُمْ
فِي الْاَرْضِ فَلَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ اَنْ تَقْصُرُوا مِنَ الصَّلٰوةِۗ اِنْ خِفْتُمْ
اَنْ يَفْتِنَكُمُ الَّذِينَ كَفَرُواۜ اِنَّ الْكَافِرِينَ كَانُوا لَكُمْ عَدُوًّا مُبِينًا ﴿١٠١﴾

95. Müminlerden (savaştan geri kalmasını meşrulaştıracak) özrü olmaksızın oturanlar ile Allah yolunda malları ve canlarıyla cihad edenler eşit değildir. Allah, malları ve canlarıyla cihad edenleri, oturanlara derece bakımından üstün kılmıştır. (Bununla beraber) Allah hepsine güzellik vadetmiştir. Allah, mücahidleri, oturanlara büyük bir ecirle üstün kılmıştır.

96. (Bu büyük ecir) Allah'tan dereceler, bağışlanma ve rahmettir. Allah, (günahları bağışlayan, örten ve günahların kötü akıbetinden kulu koruyan) Ğafûr ve (kullarına karşı merhametli olan) Rahîm'dir.

97. Melekler, nefislerine zulmedenlerin canını aldığında, "Neredeydiniz/Hangi saftaydınız?" derler. Derler ki: "Biz yeryüzünde (müşriklerin safında yer almak zorunda olan, çaresiz) mustazaflardık." (Melekler,) "Allah'ın arzı geniş değil miydi? Hicret etseydiniz ya!" derler. Bunların barınağı cehennemdir. Ne kötü bir yataktır o!

98. Erkek, kadın ve çocuklardan mustazaf olup da (hicrete) hiçbir çare bulamayan ve yol bilmeyenler müstesna.

99. Allah'ın onları affetmesi umulur. Allah, (günahları affeden) Afuv ve (günahları bağışlayan, örten ve günahların kötü akıbetinden kulu koruyan) Ğafûr'dur.

100. Kim de Allah yolunda hicret ederse yeryüzünde barınabileceği çokça belde ve (her konuda) genişlik bulacaktır. Kim de Allah'a ve Resûl'üne hicret etmek için evinden çıkar, sonra (yolda) ölürse onun ecri Allah'a aittir. Allah, (günahları bağışlayan, örten ve günahların kötü akıbetinden kulu koruyan) Ğafûr ve (kullarına karşı merhametli olan) Rahîm'dir.

101. Yeryüzünde sefere çıktığınızda kâfirlerin sizi fitneye düşürmesinden korkarsanız namazı kısaltmanızda sizin için bir günah yoktur. Şüphesiz ki kâfirler, sizin apaçık düşmanınızdır.

وَاِذَا كُنْتَ فٖيهِمْ فَاَقَمْتَ لَهُمُ الصَّلٰوةَ فَلْتَقُمْ طَٓائِفَةٌ مِنْهُمْ
مَعَكَ وَلْيَأْخُذُٓوا اَسْلِحَتَهُمْ فَاِذَا سَجَدُوا فَلْيَكُونُوا
مِنْ وَرَٓائِكُمْ وَلْتَأْتِ طَٓائِفَةٌ اُخْرٰى لَمْ يُصَلُّوا فَلْيُصَلُّوا
مَعَكَ وَلْيَأْخُذُوا حِذْرَهُمْ وَاَسْلِحَتَهُمْ وَدَّ الَّذٖينَ كَفَرُوا
لَوْ تَغْفُلُونَ عَنْ اَسْلِحَتِكُمْ وَاَمْتِعَتِكُمْ فَيَمٖيلُونَ عَلَيْكُمْ
مَيْلَةً وَاحِدَةً وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ اِنْ كَانَ بِكُمْ اَذًى
مِنْ مَطَرٍ اَوْ كُنْتُمْ مَرْضٰٓى اَنْ تَضَعُٓوا اَسْلِحَتَكُمْ
وَخُذُوا حِذْرَكُمْ اِنَّ اللّٰهَ اَعَدَّ لِلْكَافِرٖينَ عَذَابًا مُهٖينًا ﴿١٠٢﴾
فَاِذَا قَضَيْتُمُ الصَّلٰوةَ فَاذْكُرُوا اللّٰهَ قِيَامًا وَقُعُودًا وَعَلٰى جُنُوبِكُمْ
فَاِذَا اطْمَأْنَنْتُمْ فَاَقٖيمُوا الصَّلٰوةَ اِنَّ الصَّلٰوةَ كَانَتْ
عَلَى الْمُؤْمِنٖينَ كِتَابًا مَوْقُوتًا ﴿١٠٣﴾ وَلَا تَهِنُوا فِي ابْتِغَٓاءِ الْقَوْمِ
اِنْ تَكُونُوا تَأْلَمُونَ فَاِنَّهُمْ يَأْلَمُونَ كَمَا تَأْلَمُونَ وَتَرْجُونَ
مِنَ اللّٰهِ مَا لَا يَرْجُونَ وَكَانَ اللّٰهُ عَلٖيمًا حَكٖيمًا ﴿١٠٤﴾
اِنَّٓا اَنْزَلْنَٓا اِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ لِتَحْكُمَ بَيْنَ النَّاسِ
بِمَٓا اَرٰيكَ اللّٰهُ وَلَا تَكُنْ لِلْخَٓائِنٖينَ خَصٖيمًا ﴿١٠٥﴾

102. (Savaş ve korku durumunda) onların içinde olur ve onlara namaz kıldırırsan onlardan bir topluluk seninle beraber (namaza) dursun ve silahlarını yanlarına alsınlar. (Namaz kılanlar) secdeye vardığında (namaz kılmayanlar) arkanızda (sizi korumak için) dursunlar. (Birinci grup namazı bitirince kalksın,) namaz kılmayan diğer topluluk gelsin ve seninle beraber namaz kılsınlar. Tedbirlerini ve silahlarını alsınlar. Kâfirler size bir defada/ânsızın hücum edebilmek için silahlarınızdan ve eşyalarınızdan habersiz olmanızı isterler. Yağmurdan dolayı eziyet görüyorsanız ya da hastaysanız silahlarınızı bırakmanızda size bir günah yoktur. Tedbirlerinizi alınız! Şüphesiz ki Allah, kâfirlere alçaltıcı bir azap hazırlamıştır.

103. Namazı bitirdiğinizde ayakta, oturarak ve yanlarınız üzere Allah'ı zikredin. (Korku hâli geçer de) mutmain olursanız namazı dosdoğru kılın. Şüphesiz ki namaz, belirlenmiş vakitler içinde müminlere farz kılınmıştır.

104. (Düşmanı takip için çağrıldığınızda savaşın yorgunluğu ve hasarını bahane ederek) topluluğu izleyip yakalama konusunda gevşeklik göstermeyin. Şayet acı çekiyorsanız onlar da sizin acı çektiğiniz gibi acı çekiyorlar. Üstelik siz, onların ummadığı (rıza-ı İlahi, ecir, cennet gibi) nimetleri Allah'tan umuyorsunuz. Allah, (her şeyi bilen) Alîm ve (hüküm ve hikmet sahibi olan) Hakîm'dir.

105. İnsanlar arasında Allah'ın sana gösterdiği şekilde hükmedesin diye bu Kitab'ı sana hak olarak indirdik. Hainlerin savunucusu olma!

Kur'ân'ın indiriliş gayesi şu ayetlerde açıklanmıştır: İnsanlar arasındaki ihtilafı gidermek (bk. 2/Bakara, 213), anayasa kabul edilip insanlar arasında onunla hükmetmek (bk. 4/Nisâ, 105), müminleri onunla müjdeleyip kâfirleri korkutmak (bk. 19/Meryem, 97), tüm varlığı uyarmak ve Allah'ın (cc) hücceti olmak (bk. 6/En'âm, 19; 25/Furkân, 1), ayetleri üzerinde düşünüp öğüt almak (bk. 38/Sâd, 29), insanları Allah'ı (cc) birlemeye ve yalnızca O'na ibadete sevk etmek (bk. 11/Hûd, 1-2), insanları karanlıklardan aydınlığa çıkarmak (bk. 14/İbrâhîm, 1), müminleri sebat ettirmek ve onlara yol göstermek (bk. 16/Nahl, 102), müminlere şifa ve rahmet olmak (bk. 17/İsrâ, 82)...

وَاسْتَغْفِرِ اللّٰهَ اِنَّ اللّٰهَ كَانَ غَفُورًا رَحِيمًا ۝١٠٦ وَلَا تُجَادِلْ
عَنِ الَّذِينَ يَخْتَانُونَ اَنْفُسَهُمْ اِنَّ اللّٰهَ لَا يُحِبُّ مَنْ كَانَ
خَوَّانًا اَثِيمًا ۝١٠٧ يَسْتَخْفُونَ مِنَ النَّاسِ وَلَا يَسْتَخْفُونَ
مِنَ اللّٰهِ وَهُوَ مَعَهُمْ اِذْ يُبَيِّتُونَ مَا لَا يَرْضٰى مِنَ الْقَوْلِ
وَكَانَ اللّٰهُ بِمَا يَعْمَلُونَ مُحِيطًا ۝١٠٨ هَٓا اَنْتُمْ هٰٓؤُلَٓاءِ جَادَلْتُمْ
عَنْهُمْ فِي الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا فَمَنْ يُجَادِلُ اللّٰهَ عَنْهُمْ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ
اَمْ مَنْ يَكُونُ عَلَيْهِمْ وَكِيلًا ۝١٠٩ وَمَنْ يَعْمَلْ سُٓوءًا
اَوْ يَظْلِمْ نَفْسَهُ ثُمَّ يَسْتَغْفِرِ اللّٰهَ يَجِدِ اللّٰهَ غَفُورًا رَحِيمًا ۝١١٠
وَمَنْ يَكْسِبْ اِثْمًا فَاِنَّمَا يَكْسِبُهُ عَلٰى نَفْسِهِ وَكَانَ اللّٰهُ
عَلِيمًا حَكِيمًا ۝١١١ وَمَنْ يَكْسِبْ خَطٖٓيـَٔةً اَوْ اِثْمًا ثُمَّ يَرْمِ
بِهٖ بَرٖٓيـًٔا فَقَدِ احْتَمَلَ بُهْتَانًا وَاِثْمًا مُبِينًا ۝١١٢ وَلَوْلَا فَضْلُ
اللّٰهِ عَلَيْكَ وَرَحْمَتُهُ لَهَمَّتْ طَٓائِفَةٌ مِنْهُمْ اَنْ يُضِلُّوكَ
وَمَا يُضِلُّونَ اِلَّٓا اَنْفُسَهُمْ وَمَا يَضُرُّونَكَ مِنْ شَيْءٍ وَاَنْزَلَ
اللّٰهُ عَلَيْكَ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَعَلَّمَكَ مَا لَمْ
تَكُنْ تَعْلَمُ وَكَانَ فَضْلُ اللّٰهِ عَلَيْكَ عَظِيمًا ۝١١٣

106. Allah'tan bağışlanma dile! Şüphesiz ki Allah, (günahları bağışlayan, örten ve günahların kötü akıbetinden kulu koruyan) Ğafûr ve (kullarına karşı merhametli olan) Rahîm'dir.

107. (Hırsızlık yapmak suretiyle) nefislerine ihanet eden kimseleri savunma. Şüphesiz ki Allah, hainlikte sınırları zorlayan aşırı günahkâr kimseyi sevmez.

108. (Günah işlediklerinde) insanlardan gizleniyorlar da Allah'tan gizlenmiyorlar. (Oysa Allah) razı olmadığı işi kurguladıkları gece onlarla beraberdir. Allah, onların yaptıklarını (çepeçevre kuşatan) Muhît'tir.

109. Hadi diyelim ki dünya hayatında siz onları savundunuz! Peki, Kıyamet Günü'nde Allah'a karşı kim onları savunacak ya da kim onlara vekil olacak?

110. Her kim bir kötülük yapar yahut nefsine zulmeder, sonra Allah'tan bağışlanma dilerse Allah'ı (günahları bağışlayan, örten ve günahların kötü akıbetinden kulu koruyan) Ğafûr ve (kullarına karşı merhametli) Rahîm olarak bulacaktır.

111. Kim de bir günah işlemişse kendi aleyhine günah işlemiş olur. Allah, (her şeyi bilen) Alîm ve (hüküm ve hikmet sahibi olan) Hakîm'dir.

112. Kim de bir hata ya da günah kazanır, sonra suçsuz olan birinin üzerine yıkarsa hiç şüphesiz, bir iftirayı ve apaçık bir günahı yüklenmiş olur.

113. Şayet Allah'ın lütfu ve rahmeti senin üzerine olmasaydı onlardan bir grup seni saptırmayı arzuluyordu. Onlar sadece kendilerini saptırıyorlar ve sana hiçbir zarar da veremezler. Allah, sana Kitab'ı ve hikmeti indirdi ve sana bilmediklerini öğretti. Allah'ın senin üzerindeki lütuf ve ihsanı çok büyüktür.

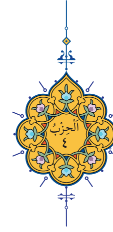
لَا خَيْرَ ف۪ي كَث۪يرٍ مِنْ نَجْوٰيهُمْ اِلَّا مَنْ اَمَرَ بِصَدَقَةٍ
اَوْ مَعْرُوفٍ اَوْ اِصْلَاحٍ بَيْنَ النَّاسِؕ وَمَنْ يَفْعَلْ
ذٰلِكَ ابْتِغَٓاءَ مَرْضَاتِ اللّٰهِ فَسَوْفَ نُؤْت۪يهِ اَجْرًا عَظ۪يمًا ﴿١١٤﴾
وَمَنْ يُشَاقِقِ الرَّسُولَ مِنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُ الْهُدٰى
وَيَتَّبِعْ غَيْرَ سَب۪يلِ الْمُؤْمِن۪ينَ نُوَلِّه۪ مَا تَوَلّٰى وَنُصْلِه۪
جَهَنَّمَؕ وَسَٓاءَتْ مَص۪يرًا ﴿١١٥﴾ اِنَّ اللّٰهَ لَا يَغْفِرُ اَنْ يُشْرَكَ بِه۪
وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذٰلِكَ لِمَنْ يَشَٓاءُؕ وَمَنْ يُشْرِكْ بِاللّٰهِ فَقَدْ
ضَلَّ ضَلَالًا بَع۪يدًا ﴿١١٦﴾ اِنْ يَدْعُونَ مِنْ دُونِه۪ٓ اِلَّٓا اِنَاثًاۚ
وَاِنْ يَدْعُونَ اِلَّا شَيْطَانًا مَر۪يدًاۙ ﴿١١٧﴾ لَعَنَهُ اللّٰهُۢ وَقَالَ
لَاَتَّخِذَنَّ مِنْ عِبَادِكَ نَص۪يبًا مَفْرُوضًاۙ ﴿١١٨﴾ وَلَاُضِلَّنَّهُمْ
وَلَاُمَنِّيَنَّهُمْ وَلَاٰمُرَنَّهُمْ فَلَيُبَتِّكُنَّ اٰذَانَ الْاَنْعَامِ
وَلَاٰمُرَنَّهُمْ فَلَيُغَيِّرُنَّ خَلْقَ اللّٰهِؕ وَمَنْ يَتَّخِذِ
الشَّيْطَانَ وَلِيًّا مِنْ دُونِ اللّٰهِ فَقَدْ خَسِرَ خُسْرَانًا مُب۪ينًاؕ ﴿١١٩﴾
يَعِدُهُمْ وَيُمَنّ۪يهِمْؕ وَمَا يَعِدُهُمُ الشَّيْطَانُ اِلَّا غُرُورًا ﴿١٢٠﴾
اُو۬لٰٓئِكَ مَأْوٰيهُمْ جَهَنَّمُ وَلَا يَجِدُونَ عَنْهَا مَح۪يصًا ﴿١٢١﴾

114. Sadakayı, iyiliği ve insanların arasını düzeltmeyi teşvik etmeleri dışında aralarında yaptıkları fısıldaşmaların çoğunda hiçbir hayır yoktur. Kim de bu (iyiliğe teşvik işini) Allah'ın rızasını elde etmek için yaparsa ona büyük bir ecir vereceğiz.

115. Kim de hidayet kendisine apaçık belli olduktan sonra Resûl'e muhalefet eder ve müminlerin yolunun dışında bir yola uyarsa (batıl yolu ona süslü göstererek) onu yöneldiği yola havale eder ve cehenneme sokarız. Ne kötü bir dönüş yeridir orası!

116. Şüphesiz ki Allah, kendisine şirk koşulmasını bağışlamaz. Bunun (şirkin) dışında kalanları dilediğine bağışlar. Kim de Allah'a şirk koşarsa (geri dönüşü zor ve) uzak bir sapıtmayla sapıtmış olur.

Şirkin tanımı, çeşitleri ve müşrikin akıbeti için bk. 4/Nisâ, 48

117. Onlar, Allah'ı bırakıp da birtakım dişi (ismi verilen putlara) dua ederler. (Gerçekte) onların dua ettikleri, inatçı şeytandan başkası değildir.

Müşriklerin Allah (cc) ile aralarına aracı kıldıkları ve dua ettikleri varlıklar; salih olduğuna inandıkları insanların putları, türbe hâline getirilmiş kabirleri, bereket yaydığına inandıkları taşlar, kılıçlarını asıp zafer getireceğine inandıkları ve dilek tuttukları ağaçlardır. Bunlar genel olarak dişi isim kalıbında isimlendirildikleri için ayette böyle denmiştir.

Şeytana dua etmeleri ise şöyle açıklanmıştır: İbni Abbâs (ra), "Her putun içinde bir şeytan/cin vardır. Putları koruyan bekçilere görünüp onlarla konuşur." demiştir. (bk. Zâdu'l Mesîr, 1/641)

Bir diğer izah şudur: "Putlara tapınmayı emreden ve süslü gösteren, şeytandır. Hâliyle onun emrine itaat ederek aslında ona ibadet etmiş olurlar." (Ayrıca bk. 34/Sebe' 40-41)

118. Allah ona lanet etmiştir/etsin. Dedi ki: "(Kasem olsun ki) senin kullarından belirlenmiş bir pay edineceğim."

119. "Onları saptıracağım, onları (boş) kuruntularla oyalayacağım, onlara emredeceğim ve hayvanların kulaklarını kesecekler, onlara emredeceğim ve Allah'ın yarattığı (fıtratı) değiştirecekler." Kim de Allah'ı bırakıp şeytanı dost edinirse hiç şüphesiz apaçık bir hüsrana uğramış olur.

120. Onlara vaatte bulunur ve onları (boş) kuruntularla oyalar. Şeytanın onlara vaadi aldatmadan ibarettir.

121. Bunların barınağı cehennemdir. Ondan kaçış bulamayacaklardır.

وَالَّذٖينَ اٰمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ سَنُدْخِلُهُمْ جَنَّاتٍ
تَجْرٖى مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهَارُ خَالِدٖينَ فٖيهَٓا اَبَدًاۜ وَعْدَ اللّٰهِ
حَقًّاۜ وَمَنْ اَصْدَقُ مِنَ اللّٰهِ قٖيلًا ﴿١٢٢﴾ لَيْسَ بِاَمَانِيِّكُمْ
وَلَٓا اَمَانِيِّ اَهْلِ الْكِتَابِۜ مَنْ يَعْمَلْ سُٓوءًا يُجْزَ بِهٖۙ
وَلَا يَجِدْ لَهُ مِنْ دُونِ اللّٰهِ وَلِيًّا وَلَا نَصٖيرًا ﴿١٢٣﴾ وَمَنْ
يَعْمَلْ مِنَ الصَّالِحَاتِ مِنْ ذَكَرٍ اَوْ اُنْثٰى وَهُوَ مُؤْمِنٌ
فَاُو۬لٰٓئِكَ يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ وَلَا يُظْلَمُونَ نَقٖيرًا ﴿١٢٤﴾
وَمَنْ اَحْسَنُ دٖينًا مِمَّنْ اَسْلَمَ وَجْهَهُ لِلّٰهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ وَاتَّبَعَ
مِلَّةَ اِبْرٰهٖيمَ حَنٖيفًاۜ وَاتَّخَذَ اللّٰهُ اِبْرٰهٖيمَ خَلٖيلًا ﴿١٢٥﴾ وَلِلّٰهِ
مَا فِى السَّمٰوَاتِ وَمَا فِى الْاَرْضِۜ وَكَانَ اللّٰهُ بِكُلِّ شَيْءٍ
مُحٖيطًا ﴿١٢٦﴾ وَيَسْتَفْتُونَكَ فِى النِّسَٓاءِۜ قُلِ اللّٰهُ يُفْتٖيكُمْ
فٖيهِنَّۙ وَمَا يُتْلٰى عَلَيْكُمْ فِى الْكِتَابِ فٖى يَتَامَى النِّسَٓاءِ الّٰتٖى
لَا تُؤْتُونَهُنَّ مَا كُتِبَ لَهُنَّ وَتَرْغَبُونَ اَنْ تَنْكِحُوهُنَّ
وَالْمُسْتَضْعَفٖينَ مِنَ الْوِلْدَانِۙ وَاَنْ تَقُومُوا لِلْيَتَامٰى
بِالْقِسْطِۜ وَمَا تَفْعَلُوا مِنْ خَيْرٍ فَاِنَّ اللّٰهَ كَانَ بِهٖ عَلٖيمًا ﴿١٢٧﴾

122. İman edip salih amel işleyen kimseleri altından ırmaklar akan ve içlerinde ebedî kalacakları cennetlere sokacağız. Allah'ın vaadi haktır. Kim Allah'tan daha doğru sözlü olabilir?

123. (Kimin hak ya da batıl üzere olduğu, kimin cennete ya da cehenneme gideceği) ne sizin ne de Ehl-i Kitab'ın temennileriyle olacak iştir. (Bunu belirleyecek olan şudur:) Kim bir kötülük yaparsa onunla cezalandırılır. Ve kendisi için Allah'ın dışında ne bir dost ne de bir yardımcı bulur.

124. Erkek ve kadınlardan her kim mümin olarak salih ameller yaparsa onlar, cennete girerler ve kıl kadar da olsa zulme uğramazlar.

125. Muhsin olarak/Kulluğunu en güzel şekilde yapmaya çalışarak yüzünü Allah'a teslim eden ve hanîf olan İbrâhîm'in milletine uyandan daha güzel bir dine kim sahip olabilir? Ki Allah, İbrâhîm'i dost edinmiştir.

İbrâhîm'in milleti için bk. 60/Mumtehine, 4

126. Göklerde ve yerde olanların tamamı Allah'a aittir. Ve Allah, her şeyi (çepeçevre kuşatan) Muhît'tir.

127. Kadınlar hususunda sana fetva soruyorlar. De ki: "Allah onlar hakkında size fetva veriyor." Kendileri için (Allah tarafından) yazılmış olan (mirası) vermediğiniz, (bununla beraber) evlenmek istediğiniz yetim kadınlar, mustazaf çocuklar ve adaletle davranmanız gereken yetimler (hakkında) Kitap'ta okunan (ayetler yeterli değil mi?) Her ne hayır yaparsanız şüphesiz ki Allah, onu bilir.

Yetimler hakkında okunan ayetlerle ilgili bk. 4/Nisâ, 1-5

وَاِنِ امْرَاَةٌ خَافَتْ مِنْ بَعْلِهَا نُشُوزًا اَوْ اِعْرَاضًا
فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَٓا اَنْ يُصْلِحَا بَيْنَهُمَا صُلْحًاۜ وَالصُّلْحُ خَيْرٌۜ
وَاُحْضِرَتِ الْاَنْفُسُ الشُّحَّۜ وَاِنْ تُحْسِنُوا وَتَتَّقُوا فَاِنَّ اللّٰهَ
كَانَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا ﴿١٢٨﴾ وَلَنْ تَسْتَطِيعُٓوا اَنْ تَعْدِلُوا
بَيْنَ النِّسَٓاءِ وَلَوْ حَرَصْتُمْ فَلَا تَمِيلُوا كُلَّ الْمَيْلِ
فَتَذَرُوهَا كَالْمُعَلَّقَةِۜ وَاِنْ تُصْلِحُوا وَتَتَّقُوا فَاِنَّ اللّٰهَ كَانَ
غَفُورًا رَحِيمًا ﴿١٢٩﴾ وَاِنْ يَتَفَرَّقَا يُغْنِ اللّٰهُ كُلًّا مِنْ سَعَتِهِۜ
وَكَانَ اللّٰهُ وَاسِعًا حَكِيمًا ﴿١٣٠﴾ وَلِلّٰهِ مَا فِي السَّمٰوَاتِ
وَمَا فِي الْاَرْضِۜ وَلَقَدْ وَصَّيْنَا الَّذِينَ اُو۫تُوا الْكِتَابَ
مِنْ قَبْلِكُمْ وَاِيَّاكُمْ اَنِ اتَّقُوا اللّٰهَۜ وَاِنْ تَكْفُرُوا فَاِنَّ لِلّٰهِ
مَا فِي السَّمٰوَاتِ وَمَا فِي الْاَرْضِۜ وَكَانَ اللّٰهُ غَنِيًّا حَمِيدًا ﴿١٣١﴾
وَلِلّٰهِ مَا فِي السَّمٰوَاتِ وَمَا فِي الْاَرْضِۜ وَكَفٰى بِاللّٰهِ وَكِيلًا ﴿١٣٢﴾
اِنْ يَشَاْ يُذْهِبْكُمْ اَيُّهَا النَّاسُ وَيَاْتِ بِاٰخَرِينَۜ وَكَانَ اللّٰهُ
عَلٰى ذٰلِكَ قَدِيرًا ﴿١٣٣﴾ مَنْ كَانَ يُرِيدُ ثَوَابَ الدُّنْيَا فَعِنْدَ
اللّٰهِ ثَوَابُ الدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةِۜ وَكَانَ اللّٰهُ سَمِيعًا بَصِيرًا ﴿١٣٤﴾

128. Şayet bir kadın kocasının serkeşliğinden veya (kendisinden) yüz çevirip (uzaklaşmasından) korkarsa aralarında sulh yapmalarında o ikisi için bir günah yoktur. Sulh; (ayrılık, serkeşlik, sorunlu evlilik seçeneklerine kıyasla) en hayırlı olanıdır. (Bununla birlikte) nefislerde bencillik/cimrilik vardır. (Her bir eş kendi hakkının gözetilmesi konusunda ısrarcıdır.) Şayet (birbirinize) iyilikte bulunur ve (karşılıklı haklarınızda) Allah'tan korkup sakınırsanız şüphesiz ki Allah, yaptıklarınızdan haberdardır.

129. Çok isteseniz bile kadınlar arasında (sevgi konusunda) tam adaleti sağlayamayacaksınız. (Mutlaka birini daha fazla seveceksiniz.) (Birine) tamamen yönelip (diğer eşinizi ne dul ne de evli olmayıp ikisi arasında kalmış gibi) muallakta bırakmayın. Şayet düzeltir ve (Allah'tan) sakınıp korkarsanız şüphesiz ki Allah, (günahları bağışlayan, örten ve günahların kötü akıbetinden kulu koruyan) Ğafûr ve (kullarına karşı merhametli olan) Rahîm'dir.

130. Şayet ayrılırlarsa Allah her ikisini de genişliğinden zengin kılacaktır. Allah, (ihsanı ve lütfu bütün varlığı kuşatacak kadar geniş olan) Vâsi' ve (hüküm ve hikmet sahibi olan) Hakîm'dir.

131. Göklerde ve yerde olanların tamamı Allah'a aittir. Andolsun ki sizden önce kendilerine Kitap verilenlere ve size Allah'tan sakınmanızı tavsiye ettik. Şayet kâfir olursanız şüphesiz ki göklerde ve yerde olanların tamamı Allah'a aittir. Allah, (kimseye muhtaç olmayan, her şeyin kendisine muhtaç olduğu) Ğaniy ve (her daim övgüyü hak eden ve varlık tarafından övülen) Hamîd'dir.

132. Göklerde ve yerde olanların tamamı Allah'a aittir. Vekil olarak Allah yeter.

133. Şayet (Allah) dilerse -Ey insanlar!- sizi götürüp yerinize başkalarını getirir. Allah, bunu yapmaya muktedirdir.

134. Kim dünya sevabını istiyorsa şüphesiz ki dünyanın da ahiretin de sevabı Allah'ın yanındadır. Allah, (işiten ve dualara icabet eden) Semî' ve (her şeyi gören) Basîr'dir.

يَٓا اَيُّهَا الَّذ۪ينَ اٰمَنُوا كُونُوا قَوَّام۪ينَ بِالْقِسْطِ شُهَدَٓاءَ لِلّٰهِ
وَلَوْ عَلٰٓى اَنْفُسِكُمْ اَوِ الْوَالِدَيْنِ وَالْاَقْرَب۪ينَۚ اِنْ يَكُنْ غَنِيًّا
اَوْ فَق۪يرًا فَاللّٰهُ اَوْلٰى بِهِمَا فَلَا تَتَّبِعُوا الْهَوٰٓى اَنْ تَعْدِلُواۚ
وَاِنْ تَلْوُٓا اَوْ تُعْرِضُوا فَاِنَّ اللّٰهَ كَانَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَب۪يرًا ﴿١٣٥﴾ يَٓا اَيُّهَا
الَّذ۪ينَ اٰمَنُٓوا اٰمِنُوا بِاللّٰهِ وَرَسُولِه۪ وَالْكِتَابِ الَّذ۪ي نَزَّلَ
عَلٰى رَسُولِه۪ وَالْكِتَابِ الَّذ۪ٓي اَنْزَلَ مِنْ قَبْلُۜ وَمَنْ يَكْفُرْ
بِاللّٰهِ وَمَلٰٓئِكَتِه۪ وَكُتُبِه۪ وَرُسُلِه۪ وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ فَقَدْ ضَلَّ ضَلَالًا
بَع۪يدًا ﴿١٣٦﴾ اِنَّ الَّذ۪ينَ اٰمَنُوا ثُمَّ كَفَرُوا ثُمَّ اٰمَنُوا ثُمَّ كَفَرُوا
ثُمَّ ازْدَادُوا كُفْرًا لَمْ يَكُنِ اللّٰهُ لِيَغْفِرَ لَهُمْ وَلَا لِيَهْدِيَهُمْ
سَب۪يلًاۜ ﴿١٣٧﴾ بَشِّرِ الْمُنَافِق۪ينَ بِاَنَّ لَهُمْ عَذَابًا اَل۪يمًاۙ ﴿١٣٨﴾ اَلَّذ۪ينَ
يَتَّخِذُونَ الْكَافِر۪ينَ اَوْلِيَٓاءَ مِنْ دُونِ الْمُؤْمِن۪ينَۜ اَيَبْتَغُونَ
عِنْدَهُمُ الْعِزَّةَ فَاِنَّ الْعِزَّةَ لِلّٰهِ جَم۪يعًاۜ ﴿١٣٩﴾ وَقَدْ نَزَّلَ عَلَيْكُمْ
فِي الْكِتَابِ اَنْ اِذَا سَمِعْتُمْ اٰيَاتِ اللّٰهِ يُكْفَرُ بِهَا وَيُسْتَهْزَاُ بِهَا
فَلَا تَقْعُدُوا مَعَهُمْ حَتّٰى يَخُوضُوا ف۪ي حَد۪يثٍ غَيْرِه۪ۘ اِنَّكُمْ اِذًا مِثْلُهُمْۜ
اِنَّ اللّٰهَ جَامِعُ الْمُنَافِق۪ينَ وَالْكَافِر۪ينَ ف۪ي جَهَنَّمَ جَم۪يعًاۙ ﴿١٤٠﴾

135. Ey iman edenler! Sizin, ebeveyninizin veya yakın akrabalarınızın aleyhine dahi olsa Allah için adaleti ayakta tutan (adil) şahitler olun. (Şahitlik yaptığınız) zengin ya da fakir olursa (zenginlik ve fakirliğe göre değerlendirmeyin.) (Şahitlik yaparken) Allah(ın hakkını gözetmeniz) daha evladır. Hevaya tabi olup adaletsizlik yapmayın. Şayet lafı ağzınızda geveler ya da (adaletten) yüz çevirirseniz şüphesiz ki Allah, yaptıklarınızdan haberdardır.

136. Ey iman edenler! Allah'a, Resûl'üne, Resûl'üne indirdiği Kitab'a ve daha önce indirdiği Kitab'a iman edin. Kim de Allah'a, meleklerine, kitaplarına, resûllerine ve Ahiret Günü'ne kâfirlik ederse şüphesiz ki (hakka geri dönüşü zor ve) uzak bir sapıtmayla sapıtmış olur.

"Ey iman edenler! İman edin." cümlesi imanda sebata, imani meseleleri sürekli gündemde tutup imanın canlı kalmasına işarettir. Allah (cc); sürekli canlı tutulan, kişiyi yönlendiren ve yeni delillerle sürekli pekiştirilen bir iman talebinde bulunuyor. Bu da Allah'ın (cc) kâinatta yarattığı ve O'nun (cc) azametine delalet eden kevnî ayetler ile insanın ruh ve akıl dünyasını tatmin eden Kur'ân ayetlerini okuyup ayetler üzerinde tefekkürle mümkün olabilir.

137. Şüphesiz ki iman eden sonra kâfir olanlar, sonra tekrar iman edip sonra kâfir olanlar, sonra da küfürlerini arttıran kimseler; Allah onları bağışlayacak ve yol gösterecek değildir.

Bu ayette kastedilenlerin sürekli gelgit yaşayan münafıklar olduğu; küfürden imana, imandan küfre her girişlerinde biraz daha küfürlerinin arttığı ve haktan uzaklaştıkları değerlendirmesi yapılmıştır. Kimi müfessirler de Yahudilerin Mûsâ'ya (as) iman ettiğini, sonra buzağıya taparak kâfir olduklarını, sonra tekrar pişman olup iman ettiklerini, Îsâ (as) gelince onu inkâr ederek kâfir olduklarını ve nihayet Allah Resûlü'ne (sav) düşmanlıklarıyla iyice küfürlerini arttırdıklarını; bu nedenle ayette kastedilenlerin Yahudiler olduğunu söylemişlerdir. (bk. Tefsîru't Taberî, 9/315, 10697-10699 No.lu rivayetler)

138. Münafıklara, kendileri için can yakıcı bir azap olduğunu müjdele!

139. Onlar ki müminleri bırakıp kâfirleri dost ediniyorlar. Onların yanında izzet mi arıyorlar? Hiç şüphesiz, izzetin tamamı Allah'a aittir.

Kâfirleri dost edinmenin hükmü hakkında bk. 5/Mâide, 51

140. Şüphesiz ki (Allah), Kitap'ta size (şu hükmü) indirdi: Allah'ın ayetlerinin inkâr edildiğini ve alaya alındığını duyduğunuzda başka bir söze dalıncaya kadar onlarla beraber (aynı mecliste) oturmayın. (İnkâr etmeden ya da konuyu değiştirmedikleri hâlde aynı ortamda oturursanız) şüphesiz ki siz de onlar gibi (kâfir/müşrik) olursunuz. Muhakkak ki Allah, münafıkları ve kâfirleri cehennemde toplayacak olandır.

Kişi arkadaşlık yaptığı insanlara ve çevre edindiği topluluğa dikkat etmelidir. Aynı ortamı paylaştığımız insanların, küfür veya fısk içerikli konuşmalarına iştirak etmesek dahi inkâr etmeksizin o ortamda bulunmamız, Allah (cc) katında bizi onlarla aynı duruma düşürmektedir. Ayrıca bk. 6/En'âm, 68; 9/Tevbe, 65-66

اَلَّذ۪ينَ يَتَرَبَّصُونَ بِكُمْۚ فَاِنْ كَانَ لَكُمْ فَتْحٌ مِنَ اللّٰهِ
قَالُٓوا اَلَمْ نَكُنْ مَعَكُمْۘ وَاِنْ كَانَ لِلْكَافِر۪ينَ نَص۪يبٌۙ
قَالُٓوا اَلَمْ نَسْتَحْوِذْ عَلَيْكُمْ وَنَمْنَعْكُمْ مِنَ الْمُؤْمِن۪ينَۜ فَاللّٰهُ
يَحْكُمُ بَيْنَكُمْ يَوْمَ الْقِيٰمَةِۜ وَلَنْ يَجْعَلَ اللّٰهُ لِلْكَافِر۪ينَ
عَلَى الْمُؤْمِن۪ينَ سَب۪يلًا۟ ﴿١٤١﴾ اِنَّ الْمُنَافِق۪ينَ يُخَادِعُونَ اللّٰهَ وَهُوَ
خَادِعُهُمْۚ وَاِذَا قَامُٓوا اِلَى الصَّلٰوةِ قَامُوا كُسَالٰىۙ يُرَٓاؤُ۫نَ النَّاسَ
وَلَا يَذْكُرُونَ اللّٰهَ اِلَّا قَل۪يلًاۘ ﴿١٤٢﴾ مُذَبْذَب۪ينَ بَيْنَ ذٰلِكَۗ
لَٓا اِلٰى هٰٓؤُ۬لَٓاءِ وَلَٓا اِلٰى هٰٓؤُ۬لَٓاءِۜ وَمَنْ يُضْلِلِ اللّٰهُ فَلَنْ تَجِدَ
لَهُ سَب۪يلًا ﴿١٤٣﴾ يَٓا اَيُّهَا الَّذ۪ينَ اٰمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا الْكَافِر۪ينَ
اَوْلِيَٓاءَ مِنْ دُونِ الْمُؤْمِن۪ينَۜ اَتُر۪يدُونَ اَنْ تَجْعَلُوا لِلّٰهِ عَلَيْكُمْ
سُلْطَانًا مُب۪ينًا ﴿١٤٤﴾ اِنَّ الْمُنَافِق۪ينَ فِي الدَّرْكِ الْاَسْفَلِ مِنَ النَّارِۚ
وَلَنْ تَجِدَ لَهُمْ نَص۪يرًاۙ ﴿١٤٥﴾ اِلَّا الَّذ۪ينَ تَابُوا وَاَصْلَحُوا وَاعْتَصَمُوا
بِاللّٰهِ وَاَخْلَصُوا د۪ينَهُمْ لِلّٰهِ فَاُو۬لٰٓئِكَ مَعَ الْمُؤْمِن۪ينَۜ
وَسَوْفَ يُؤْتِ اللّٰهُ الْمُؤْمِن۪ينَ اَجْرًا عَظ۪يمًا ﴿١٤٦﴾ مَا يَفْعَلُ اللّٰهُ
بِعَذَابِكُمْ اِنْ شَكَرْتُمْ وَاٰمَنْتُمْۜ وَكَانَ اللّٰهُ شَاكِرًا عَل۪يمًا ﴿١٤٧﴾

141. O (münafıklar) ki sizin durumunuzu gözetlerler. Size Allah'tan bir yardım gelecek olsa, "Sizinle beraber değil miydik?" derler. Kâfirlerin (zaferden) bir payı olacak olsa (bu sefer onlara), "Size dostluk edip müminlerden korumadık mı?" derler. Allah Kıyamet Günü'nde aranızda hükmedecektir. Allah, müminlerin aleyhine kâfirlere yol vermeyecektir. (Siz de onları dost edinip başınıza yönetici atayarak; imamlık, nikâh gibi konularda velayet yetkisi vererek sizinle ilgili söz sahibi ve yetkili olmalarına müsaade etmeyin.)

142. Şüphesiz ki münafıklar, Allah'ı aldattıklarını sanırlar. (Oysa onlara mühlet verip azabın gelip çattığı güne kadar onları oyalamakla) Allah onları aldatmaktadır. Namaza kalktıkları zaman tembel bir şekilde kalkar, insanlara gösteriş yapar ve Allah'ı çok az zikrederler.
Ehl-i Kitap müşriklerin Allah (cc) hakkındaki sapkın tasavvuru için bk. 5/Mâide, 64

143. (İman ve küfür) arasında tereddüt içindelerdir. Ne (tam olarak) bunlardan (müminlerden) ne de onlardanlardır (kâfirlerden). Allah kimi saptırmışsa sen ona bir yol bulamazsın.

144. Ey iman edenler! Müminleri bırakıp da kâfirleri dost edinmeyin. Allah'a karşı aleyhinize apaçık bir delil mi vermek istiyorsunuz?
Kâfirleri dost edinmenin hükmü hakkında bk. 5/Mâide, 51

145. Şüphesiz ki münafıklar, ateşin en alt tabakasındalardır. Sen onlar için bir yardımcı da bulamazsın.

146. Tevbe edenler, (hatalarını) düzeltenler, Allah'a tutunanlar ve dinlerini (içine şirk ve riya karıştırmadan) Allah'a halis kılanlar; onlar (münafıklarla değil), müminlerle beraberlerdir. Ve Allah, müminlere büyük bir ecir verecektir.

147. Şayet şükreder ve iman ederseniz Allah size ne diye azap etsin ki? Allah, (kullarına teşekkür eden ve yaptıklarının karşılığını fazlasıyla veren) Şâkir ve (her şeyi bilen) Alîm'dir.

لَا يُحِبُّ اللّٰهُ الْجَهْرَ بِالسُّوٓءِ مِنَ الْقَوْلِ اِلَّا مَنْ ظُلِمَۜ وَكَانَ
اللّٰهُ سَمٖيعًا عَلٖيمًا ﴿١٤٨﴾ اِنْ تُبْدُوا خَيْرًا اَوْ تُخْفُوهُ اَوْ تَعْفُوا
عَنْ سُوٓءٍ فَاِنَّ اللّٰهَ كَانَ عَفُوًّا قَدٖيرًا ﴿١٤٩﴾ اِنَّ الَّذٖينَ يَكْفُرُونَ
بِاللّٰهِ وَرُسُلِهٖ وَيُرٖيدُونَ اَنْ يُفَرِّقُوا بَيْنَ اللّٰهِ وَرُسُلِهٖ وَيَقُولُونَ
نُؤْمِنُ بِبَعْضٍ وَنَكْفُرُ بِبَعْضٍۙ وَيُرٖيدُونَ اَنْ يَتَّخِذُوا بَيْنَ
ذٰلِكَ سَبٖيلًاۙ ﴿١٥٠﴾ اُو۬لٰٓئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ حَقًّاۚ وَاَعْتَدْنَا
لِلْكَافِرٖينَ عَذَابًا مُهٖينًا ﴿١٥١﴾ وَالَّذٖينَ اٰمَنُوا بِاللّٰهِ وَرُسُلِهٖ
وَلَمْ يُفَرِّقُوا بَيْنَ اَحَدٍ مِنْهُمْ اُو۬لٰٓئِكَ سَوْفَ يُؤْتٖيهِمْ اُجُورَهُمْۜ
وَكَانَ اللّٰهُ غَفُورًا رَحٖيمًاۚ ﴿١٥٢﴾ يَسْـَٔلُكَ اَهْلُ الْكِتَابِ
اَنْ تُنَزِّلَ عَلَيْهِمْ كِتَابًا مِنَ السَّمَٓاءِ فَقَدْ سَاَلُوا مُوسٰٓى اَكْبَرَ
مِنْ ذٰلِكَ فَقَالُٓوا اَرِنَا اللّٰهَ جَهْرَةً فَاَخَذَتْهُمُ الصَّاعِقَةُ بِظُلْمِهِمْۚ
ثُمَّ اتَّخَذُوا الْعِجْلَ مِنْ بَعْدِ مَا جَٓاءَتْهُمُ الْبَيِّنَاتُ فَعَفَوْنَا
عَنْ ذٰلِكَۚ وَاٰتَيْنَا مُوسٰى سُلْطَانًا مُبٖينًا ﴿١٥٣﴾ وَرَفَعْنَا فَوْقَهُمُ
الطُّورَ بِمٖيثَاقِهِمْ وَقُلْنَا لَهُمُ ادْخُلُوا الْبَابَ سُجَّدًا وَقُلْنَا
لَهُمْ لَا تَعْدُوا فِي السَّبْتِ وَاَخَذْنَا مِنْهُمْ مٖيثَاقًا غَلٖيظًا ﴿١٥٤﴾

148. Allah, kötü sözün açıktan söylenmesinden hoşlanmaz. Zulme uğrayan müstesna. Allah (işiten ve dualara icabet eden) Semî' ve (her şeyi bilen) Alîm'dir.

Zulme uğrayan insanın meşru olan üç hakkı vardır:

a. Misliyle karşılık verip hakkını almak. (bk. 2/ Bakara, 194)

b. Yapılan zulmü affetmek. (bk. 16/ Nahl, 126; 42/Şûrâ, 40)

c. Yapılan kötülüğe iyilikle mukabelede bulunmak. (bk. 41/ Fussilet, 34-35)

149. Şayet bir hayrı açıktan yapar veya onu gizler ya da bir kötülüğü affederseniz şüphesiz ki Allah, (günahları affeden) Afuv ve (her şeye güç yetiren, mutlak kudret sahibi olan) Kadîr'dir.

150. Şüphesiz ki Allah'a ve resûllerine karşı küfre sapan, Allah ile resûllerinin arasını ayırmak isteyen, "Bir kısmına inanır bir kısmını inkâr ederiz." diyenler ve bu ikisi arasında bir yol tutmak isteyenler (var ya)!

151. Bunlar, hakiki kâfirlerin ta kendileridir. Kâfirler için alçaltıcı bir azap hazırlamışızdır.

152. Allah'a ve resûllerine iman eden, onların arasında ayrım yapmayanlar ise onlara (Allah) ecirlerini verecektir. Allah, (günahları bağışlayan, örten ve günahların kötü akıbetinden kulu koruyan) Ğafûr ve (kullarına karşı merhametli olan) Rahîm'dir.

153. Ehl-i Kitap (olanlar) üzerlerine gökten bir kitap indirmeni istiyorlar. (Bu isteklerine şaşırma!) Şüphesiz ki Mûsâ'dan, bundan daha büyük bir şey istemişlerdi. Dediler ki: "Allah'ı bize (çıplak gözle görecek şekilde) açıkça göster." Zulümleri nedeniyle onlara yıldırım çarpmıştı. Ardından kendilerine apaçık deliller geldikten sonra buzağıyı (ilah) edindiler. Bu (suçlarını da) bağışladık. Ve Mûsâ'ya apaçık bir delil verdik.

154. Tûr Dağı'nı (Allah'a vermiş oldukları) sözleri sebebiyle tepelerine yükselttik. Onlara, "Kapıdan secde ederek girin." dedik. Onlara, "Cumartesi (Avlanma) Yasağı'nı çiğnemeyin." dedik. Ve onlardan sağlam bir söz aldık.

فَبِمَا نَقْضِهِمْ مِيثَاقَهُمْ وَكُفْرِهِمْ بِاٰيَاتِ اللّٰهِ وَقَتْلِهِمُ الْاَنْبِيَٓاءَ بِغَيْرِ
حَقٍّ وَقَوْلِهِمْ قُلُوبُنَا غُلْفٌۜ بَلْ طَبَعَ اللّٰهُ عَلَيْهَا بِكُفْرِهِمْ
فَلَا يُؤْمِنُونَ اِلَّا قَلِيلاًۖ ﴿١٥٥﴾ وَبِكُفْرِهِمْ وَقَوْلِهِمْ عَلٰى مَرْيَمَ بُهْتَانًا
عَظِيمًاۙ ﴿١٥٦﴾ وَقَوْلِهِمْ اِنَّا قَتَلْنَا الْمَسِيحَ عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ
رَسُولَ اللّٰهِۚ وَمَا قَتَلُوهُ وَمَا صَلَبُوهُ وَلٰكِنْ شُبِّهَ لَهُمْۜ وَاِنَّ الَّذِينَ
اخْتَلَفُوا فِيهِ لَفِي شَكٍّ مِنْهُۜ مَا لَهُمْ بِهِ مِنْ عِلْمٍ اِلَّا اتِّبَاعَ الظَّنِّۚ
وَمَا قَتَلُوهُ يَقِينًاۙ ﴿١٥٧﴾ بَلْ رَفَعَهُ اللّٰهُ اِلَيْهِۜ وَكَانَ اللّٰهُ عَزِيزًا حَكِيمًا ﴿١٥٨﴾
وَاِنْ مِنْ اَهْلِ الْكِتَابِ اِلَّا لَيُؤْمِنَنَّ بِهِ قَبْلَ مَوْتِهِۚ وَيَوْمَ الْقِيٰمَةِ
يَكُونُ عَلَيْهِمْ شَهِيدًاۚ ﴿١٥٩﴾ فَبِظُلْمٍ مِنَ الَّذِينَ هَادُوا حَرَّمْنَا
عَلَيْهِمْ طَيِّبَاتٍ اُحِلَّتْ لَهُمْ وَبِصَدِّهِمْ عَنْ سَبِيلِ اللّٰهِ كَثِيرًاۙ ﴿١٦٠﴾
وَاَخْذِهِمُ الرِّبٰوا وَقَدْ نُهُوا عَنْهُ وَاَكْلِهِمْ اَمْوَالَ النَّاسِ بِالْبَاطِلِۜ
وَاَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ مِنْهُمْ عَذَابًا اَلِيمًا ﴿١٦١﴾ لٰكِنِ الرَّاسِخُونَ
فِي الْعِلْمِ مِنْهُمْ وَالْمُؤْمِنُونَ يُؤْمِنُونَ بِمَٓا اُنْزِلَ اِلَيْكَ وَمَٓا اُنْزِلَ
مِنْ قَبْلِكَ وَالْمُقِيمِينَ الصَّلٰوةَ وَالْمُؤْتُونَ الزَّكٰوةَ وَالْمُؤْمِنُونَ
بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِۜ اُولٰٓئِكَ سَنُؤْتِيهِمْ اَجْرًا عَظِيمًا ﴿١٦٢﴾

155. Sözlerini bozmaları, Allah'ın ayetlerine karşı kâfir olmaları, haksız yere nebileri öldürmeleri ve "Kalplerimiz (hak ve hakikate karşı) kapalıdır." demeleri (nedeniyle onları cezalandırdık). (Hayır, öyle değil!) Bilakis, Allah küfürleri sebebiyle onların kalplerini mühürlemiştir. (Bu nedenle) pek azı iman eder.

156. Küfürleri ve Meryem hakkındaki büyük iftiraları nedeniyle de (onları cezalandırdık).

157. "Allah'ın Resûlü Meryem oğlu Îsâ Mesîh'i öldürdük." demeleri nedeniyle de (onları cezalandırdık). (Oysa) onu öldürmediler, onu asmadılar, (astıkları kişi Îsâ'ya) benzetildi. Şüphesiz ki (Îsâ hakkında) tartışanlar, ondan dolayı şüphe içerisindelerdir. Zanna uymak dışında onun hakkında hiçbir bilgiye sahip değillerdir. Kesinlikle onu öldürmediler.

158. (Sandıkları gibi değil!) Bilakis Allah, onu kendisine yükseltti. Allah, (izzet sahibi, her şeyi mağlup eden) Azîz ve (hüküm ve hikmet sahibi olan) Hakîm'dir.

159. Ehl-i Kitab'ın tamamı ölümünden önce mutlaka ona iman edecektir. (Hem Îsâ da) Kıyamet Günü onların aleyhine şahitlikte bulunacaktır.

160. Yahudi olanların zulümleri ve birçok kişiyi Allah'ın yolundan alıkoymaları sebebiyle (daha önceden) helal kılınmış temiz yiyecekleri onlara haram kıldık.

161. Yasaklandıkları hâlde faiz ve insanların mallarını batıl yollarla yemeleri nedeniyle... Onlardan kâfir olanlar için can yakıcı bir azap hazırladık.

162. Fakat onlardan ilimde derinleşenler ve müminler, sana ve senden önce indirilene iman ederler. Namazı dosdoğru kılanlar, zekâtı verenler, Allah'a ve Ahiret Günü'ne iman edenler... Onlara büyük bir ecir vereceğiz.

إِنَّٓا اَوْحَيْنَٓا اِلَيْكَ كَمَٓا اَوْحَيْنَٓا اِلٰى نُوحٍ وَالنَّبِيّٖنَ
مِنْ بَعْدِهٖۚ وَاَوْحَيْنَٓا اِلٰٓى اِبْرٰهٖيمَ وَاِسْمٰعٖيلَ وَاِسْحٰقَ وَيَعْقُوبَ
وَالْاَسْبَاطِ وَعٖيسٰى وَاَيُّوبَ وَيُونُسَ وَهٰرُونَ وَسُلَيْمٰنَۚ
وَاٰتَيْنَا دَاوُ۫دَ زَبُورًاۚ ﴿١٦٣﴾ وَرُسُلًا قَدْ قَصَصْنَاهُمْ عَلَيْكَ مِنْ قَبْلُ
وَرُسُلًا لَمْ نَقْصُصْهُمْ عَلَيْكَۜ وَكَلَّمَ اللّٰهُ مُوسٰى تَكْلٖيمًاۚ ﴿١٦٤﴾
رُسُلًا مُبَشِّرٖينَ وَمُنْذِرٖينَ لِئَلَّا يَكُونَ لِلنَّاسِ عَلَى اللّٰهِ
حُجَّةٌ بَعْدَ الرُّسُلِۜ وَكَانَ اللّٰهُ عَزٖيزًا حَكٖيمًا ﴿١٦٥﴾ لٰكِنِ اللّٰهُ
يَشْهَدُ بِمَٓا اَنْزَلَ اِلَيْكَ اَنْزَلَهُ بِعِلْمِهٖۚ وَالْمَلٰٓئِكَةُ يَشْهَدُونَۜ
وَكَفٰى بِاللّٰهِ شَهٖيدًا ﴿١٦٦﴾ اِنَّ الَّذٖينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا
عَنْ سَبٖيلِ اللّٰهِ قَدْ ضَلُّوا ضَلَالًا بَعٖيدًا ﴿١٦٧﴾ اِنَّ الَّذٖينَ كَفَرُوا
وَظَلَمُوا لَمْ يَكُنِ اللّٰهُ لِيَغْفِرَ لَهُمْ وَلَا لِيَهْدِيَهُمْ طَرٖيقًاۙ ﴿١٦٨﴾
اِلَّا طَرٖيقَ جَهَنَّمَ خَالِدٖينَ فٖيهَٓا اَبَدًاۜ وَكَانَ ذٰلِكَ
عَلَى اللّٰهِ يَسٖيرًا ﴿١٦٩﴾ يَٓا اَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَٓاءَكُمُ الرَّسُولُ
بِالْحَقِّ مِنْ رَبِّكُمْ فَاٰمِنُوا خَيْرًا لَكُمْۜ وَاِنْ تَكْفُرُوا فَاِنَّ لِلّٰهِ
مَا فِي السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِۜ وَكَانَ اللّٰهُ عَلٖيمًا حَكٖيمًا ﴿١٧٠﴾

163. Şüphesiz ki biz, Nûh'a ve ondan sonra (gelen) nebilere vahyettiğimiz gibi sana da vahyettik. İbrâhîm'e, İsmâîl'e, İshâk'a, Ya'kûb'a, torunlarına, Îsâ'ya, Eyyûb'a, Yûnus'a, Hârûn'a ve Suleymân'a vahyettik. Ve Dâvûd'a da Zebûr'u verdik.

164. Kıssalarını daha önce sana anlattığımız resûllere de kıssalarını anlatmadıklarımıza da (vahyettik). Allah, Mûsâ ile (kesin bir şekilde) konuştu.

165. Müjdeleyici ve uyarıcı resûller (gönderdik). Tâ ki resûllerden sonra insanların Allah'a ("Bilmiyorduk, duymadık." gibi bahane olarak) sunacakları bir hüccetleri kalmasın. Allah, (izzet sahibi, her şeyi mağlup eden) Azîz ve (hüküm ve hikmet sahibi olan) Hakîm'dir.

166. (Yahudiler, "Senin peygamber olduğuna şahitlik edecek bilgimiz yok." diyor.) Lakin Allah, sana indirdiğine şahitlik eder ki onu ilmiyle indirmiştir. Melekler de şahitlik etmektedir. Şahit olarak Allah yeter.

167. Şüphesiz ki kâfir olan ve (insanları) Allah'ın yolundan alıkoyanlar, (hakka geri dönmeleri zor ve) uzak bir sapıklıkla sapıtmışlardır.

168. Şüphesiz ki Allah, kâfirleri ve zulmedenleri bağışlayacak ve onları bir yola hidayet edecek değildir.

169. (Onları ileteceği tek yol,) içinde ebedî kalacakları cehennem yoludur. Ve bu, Allah'a kolaydır.

170. Ey insanlar! Şüphesiz ki Resûl, Rabbinizden hak ile size gelmiştir. (O'na) iman edin. (Bu) sizin için en hayırlı olandır. Şayet inkâr ederseniz şüphesiz ki göklerde ve yerde olanların tamamı Allah'a aittir. Allah, (her şeyi bilen) Alîm ve (hüküm ve hikmet sahibi olan) Hakîm'dir.

يَٓا اَهْلَ الْكِتَابِ لَا تَغْلُوا ف۪ي د۪ينِكُمْ وَلَا تَقُولُوا
عَلَى اللّٰهِ اِلَّا الْحَقَّۜ اِنَّمَا الْمَس۪يحُ ع۪يسَى ابْنُ مَرْيَمَ
رَسُولُ اللّٰهِ وَكَلِمَتُهُۚ اَلْقٰيهَٓا اِلٰى مَرْيَمَ وَرُوحٌ مِنْهُۘ فَاٰمِنُوا
بِاللّٰهِ وَرُسُلِه۪ۚ وَلَا تَقُولُوا ثَلٰثَةٌۜ اِنْتَهُوا خَيْرًا لَكُمْۜ اِنَّمَا اللّٰهُ
اِلٰهٌ وَاحِدٌۜ سُبْحَانَهُٓ اَنْ يَكُونَ لَهُ وَلَدٌۢ لَهُ مَا فِي السَّمٰوَاتِ
وَمَا فِي الْاَرْضِۜ وَكَفٰى بِاللّٰهِ وَك۪يلًاࣖ ﴿١٧١﴾ لَنْ يَسْتَنْكِفَ
الْمَس۪يحُ اَنْ يَكُونَ عَبْدًا لِلّٰهِ وَلَا الْمَلٰٓئِكَةُ الْمُقَرَّبُونَۜ
وَمَنْ يَسْتَنْكِفْ عَنْ عِبَادَتِه۪ وَيَسْتَكْبِرْ فَسَيَحْشُرُهُمْ
اِلَيْهِ جَم۪يعًا ﴿١٧٢﴾ فَاَمَّا الَّذ۪ينَ اٰمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
فَيُوَفّ۪يهِمْ اُجُورَهُمْ وَيَز۪يدُهُمْ مِنْ فَضْلِه۪ۚ وَاَمَّا الَّذ۪ينَ
اسْتَنْكَفُوا وَاسْتَكْبَرُوا فَيُعَذِّبُهُمْ عَذَابًا اَل۪يمًاۙ وَلَا يَجِدُونَ
لَهُمْ مِنْ دُونِ اللّٰهِ وَلِيًّا وَلَا نَص۪يرًا ﴿١٧٣﴾ يَٓا اَيُّهَا النَّاسُ
قَدْ جَٓاءَكُمْ بُرْهَانٌ مِنْ رَبِّكُمْ وَاَنْزَلْنَٓا اِلَيْكُمْ نُورًا
مُب۪ينًا ﴿١٧٤﴾ فَاَمَّا الَّذ۪ينَ اٰمَنُوا بِاللّٰهِ وَاعْتَصَمُوا بِه۪ فَسَيُدْخِلُهُمْ
ف۪ي رَحْمَةٍ مِنْهُ وَفَضْلٍۙ وَيَهْد۪يهِمْ اِلَيْهِ صِرَاطًا مُسْتَق۪يمًاۜ ﴿١٧٥﴾

171. Ey Ehl-i Kitap! Dininizde aşırı gitmeyin ve Allah'a dair hak olandan başka bir söz söylemeyin. Meryem oğlu Îsâ Mesîh; ancak Allah'ın resûlü ve Meryem'e (babasız doğması için "Ol!" diyerek) ilka ettiği kelimesi ve O'ndan bir ruhtur. Allah'a ve resûllerine iman edin. "(İlahımız) üçtür." demeyin. (Bu batıla) son verin. (Bu) sizin için daha hayırlı olur. Ancak Allah tek bir ilahtır. O bir çocuğunun olmasından münezzehtir. Göklerde ve yerde olanların tamamı O'na aittir. Vekil olarak Allah yeter.

172. Ne Mesîh ne de Allah'a yakınlaştırılmış melekler, Allah'a kul olmaktan çekinmezler. Kim de Allah'a ibadetten çekinir ve büyüklenirse onların hepsini (diriltip) kendi huzurunda toplayacaktır.

173. İman edip salih amel işleyenlere gelince onlara ecirlerini eksiksiz verecek, lütuf ve ihsanından (fazla fazla) arttıracaktır. Kim de (Allah'a kulluk yapmaktan) çekinir ve büyüklenirse onlara can yakıcı bir azapla azap edecek ve onlar kendileri için Allah'ın dışında ne bir dost ne de yardımcı bulabileceklerdir.

174. Ey insanlar! Rabbinizden size (hiçbir şüpheye yer bırakmayan) burhan geldi ve size apaçık bir nur indirdik.

175. Allah'a iman edip O'na tutunanlara gelince onları kendinden olan bir rahmete, lütuf ve ihsana dâhil edecek ve (sonunda Allah'a ulaşacakları) dosdoğru yola hidayet edecektir.

يَسْتَفْتُونَكَۜ قُلِ اللّٰهُ يُفْت۪يكُمْ فِي الْكَلَالَةِۜ اِنِ امْرُؤٌا هَلَكَ
لَيْسَ لَهُ وَلَدٌ وَلَهُٓ اُخْتٌ فَلَهَا نِصْفُ مَا تَرَكَۚ وَهُوَ يَرِثُهَٓا اِنْ
لَمْ يَكُنْ لَهَا وَلَدٌۜ فَاِنْ كَانَتَا اثْنَتَيْنِ فَلَهُمَا الثُّلُثَانِ مِمَّا تَرَكَۜ
وَاِنْ كَانُٓوا اِخْوَةً رِجَالًا وَنِسَٓاءً فَلِلذَّكَرِ مِثْلُ حَظِّ الْاُنْثَيَيْنِۜ
يُبَيِّنُ اللّٰهُ لَكُمْ اَنْ تَضِلُّواۜ وَاللّٰهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَل۪يمٌ ﴿١٧٦﴾

سُورَةُ الْمَٓائِدَةِ
مَدَنِيَّةٌ وَهِيَ مِائَةٌ وَعِشْرُونَ اٰيَةً

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ

يَٓا اَيُّهَا الَّذ۪ينَ اٰمَنُٓوا اَوْفُوا بِالْعُقُودِۜ اُحِلَّتْ لَكُمْ بَه۪يمَةُ الْاَنْعَامِ اِلَّا
مَا يُتْلٰى عَلَيْكُمْ غَيْرَ مُحِلِّي الصَّيْدِ وَاَنْتُمْ حُرُمٌۜ اِنَّ اللّٰهَ يَحْكُمُ
مَا يُر۪يدُ ﴿١﴾ يَٓا اَيُّهَا الَّذ۪ينَ اٰمَنُوا لَا تُحِلُّوا شَعَٓائِرَ اللّٰهِ وَلَا الشَّهْرَ الْحَرَامَ
وَلَا الْهَدْيَ وَلَا الْقَلَٓائِدَ وَلَٓا اٰمّ۪ينَ الْبَيْتَ الْحَرَامَ يَبْتَغُونَ فَضْلًا
مِنْ رَبِّهِمْ وَرِضْوَانًاۜ وَاِذَا حَلَلْتُمْ فَاصْطَادُواۜ وَلَا يَجْرِمَنَّكُمْ شَنَاٰنُ قَوْمٍ
اَنْ صَدُّوكُمْ عَنِ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ اَنْ تَعْتَدُواۢ وَتَعَاوَنُوا عَلَى الْبِرِّ وَالتَّقْوٰىۖ
وَلَا تَعَاوَنُوا عَلَى الْاِثْمِ وَالْعُدْوَانِۖ وَاتَّقُوا اللّٰهَۜ اِنَّ اللّٰهَ شَد۪يدُ الْعِقَابِ ﴿٢﴾

176. Sana fetva soruyorlar. De ki: "Allah size kelale hakkında fetva veriyor: Biri ölür, (geride ona mirasçı olacak) çocuğu olmaz ve kız kardeşi (mirasçı) olursa (kız kardeşine) mirasın yarısı vardır. Şayet kız kardeşin çocuğu olmazsa erkek kardeşi onun malının tamamını alır. Şayet kızlar iki olursa (erkek kardeşin mirasının) üçte ikisini alırlar. (Çocuğu olmayan erkeğin) kız ve erkek kardeşleri (mirasçı) olursa erkekler, kadınların iki katı pay alır. Sapmamanız için Allah size açıklıyor. Allah, her şeyi bilendir."

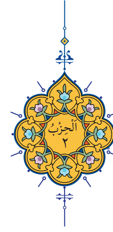
5. MÂİDE SURESİ

(Bu sure Medine'de indirilmiş olup 120 ayettir.)
Er-Rahmân ve Er-Rahîm olan Allah'ın adıyla (okumaya başlıyorum).

1. Ey iman edenler! Sözleşmelerinize bağlı kalınız. İhramda avlanmayı helal saymadıkça, haram olduğu size okunanlar hariç tüm hayvanlar size helal kılındı. Allah, dilediği gibi hükmeder.

2. Ey iman edenler! Allah'ın şiarlarına, haram aylara, Allah'ın evine hediye edilen hayvanlara, boyunları gerdanlıkla (işaretli kurbanlıklara), Rabblerinin ihsan, lütuf ve rızasını arayarak Kâbe'ye yönelmiş insanlara (hürmetini çiğneyerek) saygısızlık etmeyin. İhramdan çıktığınızda avlanın. Sizi Mescid-i Haram'dan alıkoydukları için bir kavme olan öfkeniz/kininiz sizi haddi aşmaya sevk etmesin. İyilik ve takva üzere yardımlaşın. Günah ve haddi aşma üzerine yardımlaşmayın. Allah'tan korkup sakının. Şüphesiz ki Allah, cezası çetin olandır.

حُرِّمَتْ عَلَيْكُمُ الْمَيْتَةُ وَالدَّمُ وَلَحْمُ الْخِنْزِيرِ وَمَٓا اُهِلَّ لِغَيْرِ
اللّٰهِ بِهٖ وَالْمُنْخَنِقَةُ وَالْمَوْقُوذَةُ وَالْمُتَرَدِّيَةُ وَالنَّطِيحَةُ وَمَٓا اَكَلَ
السَّبُعُ اِلَّا مَا ذَكَّيْتُمْ وَمَا ذُبِحَ عَلَى النُّصُبِ وَاَنْ تَسْتَقْسِمُوا
بِالْاَزْلَامِؕ ذٰلِكُمْ فِسْقٌؕ اَلْيَوْمَ يَئِسَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ دِينِكُمْ
فَلَا تَخْشَوْهُمْ وَاخْشَوْنِؕ اَلْيَوْمَ اَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَاَتْمَمْتُ
عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي وَرَضِيتُ لَكُمُ الْاِسْلَامَ دِيناًؕ فَمَنِ اضْطُرَّ
فِي مَخْمَصَةٍ غَيْرَ مُتَجَانِفٍ لِاِثْمٍۙ فَاِنَّ اللّٰهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٣﴾ يَسْـَٔلُونَكَ
مَاذَٓا اُحِلَّ لَهُمْؕ قُلْ اُحِلَّ لَكُمُ الطَّيِّبَاتُۙ وَمَا عَلَّمْتُمْ مِنَ الْجَوَارِحِ
مُكَلِّبِينَ تُعَلِّمُونَهُنَّ مِمَّا عَلَّمَكُمُ اللّٰهُ فَكُلُوا مِمَّٓا اَمْسَكْنَ عَلَيْكُمْ
وَاذْكُرُوا اسْمَ اللّٰهِ عَلَيْهِۖ وَاتَّقُوا اللّٰهَؕ اِنَّ اللّٰهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ ﴿٤﴾
اَلْيَوْمَ اُحِلَّ لَكُمُ الطَّيِّبَاتُؕ وَطَعَامُ الَّذِينَ اُوتُوا الْكِتَابَ حِلٌّ لَكُمْۖ
وَطَعَامُكُمْ حِلٌّ لَهُمْۘ وَالْمُحْصَنَاتُ مِنَ الْمُؤْمِنَاتِ وَالْمُحْصَنَاتُ
مِنَ الَّذِينَ اُوتُوا الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِكُمْ اِذَٓا اٰتَيْتُمُوهُنَّ اُجُورَهُنَّ
مُحْصِنِينَ غَيْرَ مُسَافِحِينَ وَلَا مُتَّخِذِٓي اَخْدَانٍؕ وَمَنْ يَكْفُرْ
بِالْاِيمَانِ فَقَدْ حَبِطَ عَمَلُهُۘ وَهُوَ فِي الْاٰخِرَةِ مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴿٥﴾

3. Sizin (İslami usullere uygun olarak) kestikleriniz dışında; leş, kan, domuz eti, Allah'ın adı dışında (bir varlığın) adı anılarak kesilen, boğularak ölen, kafasına vurularak ölen, yüksek yerden düşerek ölen, çarpışma sonucu ölen, yırtıcı hayvanın yediği, putlara kesilen hayvanlar ve fal oklarıyla kısmet aramanız size haram kılındı. Bu (sayılanlar) fısktır. Bugün kâfirler, dininizden (İslam'ın yok olmasından) ümitlerini kestiler. (Öyleyse) onlardan korkmayın, yalnızca benden korkun. Bugün, sizin için dininizi kemale erdirdim, üzerinizdeki nimetimi tamamladım ve din olarak sizin için İslam'dan razı oldum. Kim de açlık zamanında zorda kalır ve (sayılanlardan) günaha meyletmeden (yerse) şüphesiz ki Allah, (günahları bağışlayan, örten ve günahların kötü akıbetinden kulu koruyan) Ğafûr ve (kullarına karşı merhametli olan) Rahîm'dir.

4. Sana, kendilerine neyin helal kılındığını soruyorlar. De ki: "Temiz şeyler size helal kılındı. Allah'ın size öğrettiği şekilde yetiştirdiğiniz av hayvanlarının yakaladıkları da (helal kılındı). Onların sizin için tuttuklarını Allah'ın adını anarak yiyin. Allah'tan korkup sakının. Şüphesiz Allah, hesabı çabuk görendir."

5. Bugün temiz şeyler sizin için helal kılındı. Kendilerine Kitap verilenlerin yiyecekleri/kestikleri sizin için, sizin yiyecekleriniz de onlar için helaldir. İffetli mümin kadınlarla ve sizden önce kendilerine Kitap verilen iffetli kadınlarla (mehir) ücretlerini vermeniz, iffeti gözetmeniz, zina yapmaksızın ve dost tutmaksızın onlarla evlenmeniz de helal kılındı. Kim de imanı reddederse, (imana karşı kâfirce bir tutum sergilerse) onun ameli boşa gitmiştir ve o, ahirette hüsrana uğrayanlardan olmuştur.

يَٓا اَيُّهَا الَّذ۪ينَ اٰمَنُٓوا اِذَا قُمْتُمْ اِلَى الصَّلٰوةِ فَاغْسِلُوا
وُجُوهَكُمْ وَاَيْدِيَكُمْ اِلَى الْمَرَافِقِ وَامْسَحُوا
بِرُؤُ۫سِكُمْ وَاَرْجُلَكُمْ اِلَى الْكَعْبَيْنِۜ وَاِنْ كُنْتُمْ
جُنُبًا فَاطَّهَّرُواۜ وَاِنْ كُنْتُمْ مَرْضٰٓى اَوْ عَلٰى سَفَرٍ اَوْ جَٓاءَ
اَحَدٌ مِنْكُمْ مِنَ الْغَٓائِطِ اَوْ لٰمَسْتُمُ النِّسَٓاءَ فَلَمْ تَجِدُوا
مَٓاءً فَتَيَمَّمُوا صَع۪يدًا طَيِّبًا فَامْسَحُوا بِوُجُوهِكُمْ
وَاَيْد۪يكُمْ مِنْهُۜ مَا يُر۪يدُ اللّٰهُ لِيَجْعَلَ عَلَيْكُمْ مِنْ حَرَجٍ
وَلٰكِنْ يُر۪يدُ لِيُطَهِّرَكُمْ وَلِيُتِمَّ نِعْمَتَهُ عَلَيْكُمْ
لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿٦﴾ وَاذْكُرُوا نِعْمَةَ اللّٰهِ عَلَيْكُمْ
وَم۪يثَاقَهُ الَّذ۪ي وَاثَقَكُمْ بِه۪ٓۙ اِذْ قُلْتُمْ سَمِعْنَا وَاَطَعْنَاۘ وَاتَّقُوا
اللّٰهَۜ اِنَّ اللّٰهَ عَل۪يمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿٧﴾ يَٓا اَيُّهَا الَّذ۪ينَ اٰمَنُوا
كُونُوا قَوَّام۪ينَ لِلّٰهِ شُهَدَٓاءَ بِالْقِسْطِۘ وَلَا يَجْرِمَنَّكُمْ
شَنَاٰنُ قَوْمٍ عَلٰٓى اَلَّا تَعْدِلُواۜ اِعْدِلُواۗ هُوَ اَقْرَبُ لِلتَّقْوٰىۘ
وَاتَّقُوا اللّٰهَۜ اِنَّ اللّٰهَ خَب۪يرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿٨﴾ وَعَدَ اللّٰهُ الَّذ۪ينَ
اٰمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِۙ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَاَجْرٌ عَظ۪يمٌ ﴿٩﴾

6. Ey iman edenler! Namaza kalktığınızda yüzlerinizi ve dirseklere kadar/dirseklerle beraber kollarınızı yıkayın. Başınızı mesh edin ve ayaklarınızı da topuklarınıza kadar (yıkayın). Şayet cünüp olursanız (gusülle) temizlenin. Eğer hasta ya da yolculukta olursanız ya da sizden biri ihtiyaç gidermeden gelirse veya kadınlarla beraber olur ve su bulamazsanız temiz toprakla teyemmüm alın. Yüzlerinize ve ellerinize ondan sürün. Allah, (din konusunda) sizi zora sokmak/işinizi zorlaştırmak istemez. Fakat Allah, şükredesiniz diye sizi temizlemek ve üzerinizdeki nimetini tamamlamak ister.

7. Allah'ın üzerinizdeki nimetini ve sizinle sözleştiği, (ona verdiğiniz) sözünüzü hatırlayın! Hani siz, "İşittik ve itaat ettik." demiştiniz. Allah'tan korkun. Şüphesiz ki Allah, sinelerde olanı bilendir.

8. Ey iman edenler! Allah için hakkı ayakta tutan adaletli şahitler olun. Bir kavme olan öfkeniz/kininiz, sizi adaletsizlik yapmaya sevk etmesin. Adaletli olun! O, takvaya daha yakındır. Allah'tan korkup sakının. Şüphesiz ki Allah, yaptıklarınızdan haberdardır.

9. Allah, iman edip salih amel işleyenlere, onlar için bağışlama ve büyük bir ecir vadetmiştir.

وَالَّذ۪ينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِاٰيَاتِنَٓا اُو۬لٰٓئِكَ اَصْحَابُ
الْجَح۪يمِ ﴿١٠﴾ يَٓا اَيُّهَا الَّذ۪ينَ اٰمَنُوا اذْكُرُوا نِعْمَتَ اللّٰهِ
عَلَيْكُمْ اِذْ هَمَّ قَوْمٌ اَنْ يَبْسُطُٓوا اِلَيْكُمْ اَيْدِيَهُمْ
فَكَفَّ اَيْدِيَهُمْ عَنْكُمْۚ وَاتَّقُوا اللّٰهَۜ وَعَلَى اللّٰهِ
فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ ﴿١١﴾ وَلَقَدْ اَخَذَ اللّٰهُ م۪يثَاقَ بَن۪ٓي اِسْرَٓائ۪يلَۚ
وَبَعَثْنَا مِنْهُمُ اثْنَيْ عَشَرَ نَق۪يبًاۜ وَقَالَ اللّٰهُ اِنّ۪ي مَعَكُمْۜ
لَئِنْ اَقَمْتُمُ الصَّلٰوةَ وَاٰتَيْتُمُ الزَّكٰوةَ وَاٰمَنْتُمْ بِرُسُل۪ي
وَعَزَّرْتُمُوهُمْ وَاَقْرَضْتُمُ اللّٰهَ قَرْضًا حَسَنًا لَاُكَفِّرَنَّ
عَنْكُمْ سَيِّـَٔاتِكُمْ وَلَاُدْخِلَنَّكُمْ جَنَّاتٍ تَجْر۪ي
مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهَارُۚ فَمَنْ كَفَرَ بَعْدَ ذٰلِكَ
مِنْكُمْ فَقَدْ ضَلَّ سَوَٓاءَ السَّب۪يلِ ﴿١٢﴾ فَبِمَا نَقْضِهِمْ
م۪يثَاقَهُمْ لَعَنَّاهُمْ وَجَعَلْنَا قُلُوبَهُمْ قَاسِيَةًۚ يُحَرِّفُونَ
الْكَلِمَ عَنْ مَوَاضِعِه۪ۙ وَنَسُوا حَظًّا مِمَّا ذُكِّرُوا
بِه۪ۚ وَلَا تَزَالُ تَطَّلِعُ عَلٰى خَٓائِنَةٍ مِنْهُمْ اِلَّا قَل۪يلًا مِنْهُمْ
فَاعْفُ عَنْهُمْ وَاصْفَحْۜ اِنَّ اللّٰهَ يُحِبُّ الْمُحْسِن۪ينَ ﴿١٣﴾

10. Ayetlerimizi inkâr edip yalanlayanlara gelince onlar, alevli ateşin ehlidir.

11. Ey iman edenler! Allah'ın sizin üzerinizdeki nimetini hatırlayın! Hani bir topluluk (savaşmak için) size el uzatmak istemişti de (Allah) onların ellerini çekmiş (ve girişimlerini akamete uğratmıştı). Allah'tan korkup sakının. Müminler yalnızca Allah'a tevekkül etsinler.

12. Andolsun ki Allah, İsrâîloğullarından söz almıştı ve onların arasından on iki temsilci tayin etmiştik. Allah demişti ki: "Şüphesiz ki ben, sizinle beraberim. Şayet namazı dosdoğru kılar, zekâtı verir, resûllerime iman eder, onları destekler ve Allah'a güzel bir borç verirseniz sizin kusurlarınızı örter ve sizi altından ırmaklar akan cennetlere sokarım. Sizden her kim bundan sonra küfre girerse elbette, dosdoğru yoldan sapmış olur."

13. Sözlerini bozmaları sebebiyle onlara lanet ettik ve kalplerini katılaştırdık. Kelimeleri yerinden oynatarak tahrif ediyorlar. (Ayrıca) emrolunduklarından paylarına düşen (ameli) terk ettiler. Onların azı hariç sürekli olarak onlardan ihanet görürsün. (Buna rağmen) affet ve hoş gör. (Çünkü) Allah, muhsinleri/kulluğunu en güzel şekilde yapmaya çalışanları sever.

وَمِنَ الَّذٖينَ قَالُوٓا اِنَّا نَصَارٰٓى اَخَذْنَا مٖيثَاقَهُمْ فَنَسُوا
حَظًّا مِمَّا ذُكِّرُوا بِهٖۖ فَاَغْرَيْنَا بَيْنَهُمُ الْعَدَاوَةَ
وَالْبَغْضَٓاءَ اِلٰى يَوْمِ الْقِيٰمَةِۜ وَسَوْفَ يُنَبِّئُهُمُ اللّٰهُ
بِمَا كَانُوا يَصْنَعُونَ ﴿١٤﴾ يَٓا اَهْلَ الْكِتَابِ
قَدْ جَٓاءَكُمْ رَسُولُنَا يُبَيِّنُ لَكُمْ كَثٖيرًا
مِمَّا كُنْتُمْ تُخْفُونَ مِنَ الْكِتَابِ وَيَعْفُوا
عَنْ كَثٖيرٍۜ قَدْ جَٓاءَكُمْ مِنَ اللّٰهِ نُورٌ وَكِتَابٌ
مُبٖينٌۙ ﴿١٥﴾ يَهْدٖى بِهِ اللّٰهُ مَنِ اتَّبَعَ رِضْوَانَهُ سُبُلَ
السَّلَامِ وَيُخْرِجُهُمْ مِنَ الظُّلُمَاتِ اِلَى النُّورِ
بِاِذْنِهٖ وَيَهْدٖيهِمْ اِلٰى صِرَاطٍ مُسْتَقٖيمٍ ﴿١٦﴾ لَقَدْ كَفَرَ
الَّذٖينَ قَالُوٓا اِنَّ اللّٰهَ هُوَ الْمَسٖيحُ ابْنُ مَرْيَمَۜ قُلْ
فَمَنْ يَمْلِكُ مِنَ اللّٰهِ شَيْـًٔا اِنْ اَرَادَ اَنْ يُهْلِكَ
الْمَسٖيحَ ابْنَ مَرْيَمَ وَاُمَّهُ وَمَنْ فِى الْاَرْضِ
جَمٖيعًاۜ وَلِلّٰهِ مُلْكُ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَاۜ
يَخْلُقُ مَا يَشَٓاءُۜ وَاللّٰهُ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدٖيرٌ ﴿١٧﴾

14. “Şüphesiz ki bizler, Hristiyanız.” diyen kimselerden kesin bir söz aldık. Emrolunduklarından paylarına düşen (ameli) terk ettiler. (Ceza olarak) kıyamete kadar aralarında sürüp gidecek bir düşmanlık ve kinle (onları birbirlerine düşürdük). Allah, yaptıklarını onlara haber verecektir.

15. Ey Ehl-i Kitap! Şüphesiz ki Kitap’tan gizlemekte olduğunuz şeylerin çoğunu açıklayan ve büyük bir bölümünü de görmezden gelen/üzerinde durmayan Resûlümüz size geldi. Şüphesiz ki size, Allah’tan bir nur ve apaçık/açıklayıcı Kitap geldi.

16. Allah onunla (Kitap ve Resûl’le), rızasına uyanları yolun en doğru olanına iletir, onları izniyle karanlıklardan aydınlığa çıkarır ve dosdoğru yola hidayet eder.

17. Andolsun ki, “Allah, Meryem oğlu Mesîh’tir.” diyenler kâfir oldular. De ki: “Allah, Meryem oğlu Mesîh’i, annesini ve yeryüzünde yaşayanların tamamını helak etmek istese Allah’a karşı kim onları koruyabilir?” Göklerin, yerin ve ikisi arasındakilerin tamamının hâkimiyeti/egemenliği Allah’a aittir. Dilediğini yaratır. Allah her şeye kadîrdir.

وَقَالَتِ الْيَهُودُ وَالنَّصَارٰى نَحْنُ اَبْنَٓاءُ اللّٰهِ وَاَحِبَّٓاؤُ۬هُۜ قُلْ فَلِمَ
يُعَذِّبُكُمْ بِذُنُوبِكُمْۜ بَلْ اَنْتُمْ بَشَرٌ مِمَّنْ خَلَقَۜ يَغْفِرُ
لِمَنْ يَشَٓاءُ وَيُعَذِّبُ مَنْ يَشَٓاءُۜ وَلِلّٰهِ مُلْكُ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ
وَمَا بَيْنَهُمَاۘ وَاِلَيْهِ الْمَص۪يرُ ﴿١٨﴾ يَٓا اَهْلَ الْكِتَابِ قَدْ جَٓاءَكُمْ
رَسُولُنَا يُبَيِّنُ لَكُمْ عَلٰى فَتْرَةٍ مِنَ الرُّسُلِ اَنْ تَقُولُوا
مَا جَٓاءَنَا مِنْ بَش۪يرٍ وَلَا نَذ۪يرٍۘ فَقَدْ جَٓاءَكُمْ بَش۪يرٌ وَنَذ۪يرٌۜ
وَاللّٰهُ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَد۪يرٌ ﴿١٩﴾ وَاِذْ قَالَ مُوسٰى لِقَوْمِه۪
يَا قَوْمِ اذْكُرُوا نِعْمَةَ اللّٰهِ عَلَيْكُمْ اِذْ جَعَلَ ف۪يكُمْ اَنْبِيَٓاءَ
وَجَعَلَكُمْ مُلُوكًاۗ وَاٰتٰيكُمْ مَا لَمْ يُؤْتِ اَحَدًا مِنَ الْعَالَم۪ينَ ﴿٢٠﴾
يَا قَوْمِ ادْخُلُوا الْاَرْضَ الْمُقَدَّسَةَ الَّت۪ي كَتَبَ اللّٰهُ لَكُمْ
وَلَا تَرْتَدُّوا عَلٰٓى اَدْبَارِكُمْ فَتَنْقَلِبُوا خَاسِر۪ينَ ﴿٢١﴾ قَالُوا
يَا مُوسٰٓى اِنَّ ف۪يهَا قَوْمًا جَبَّار۪ينَۗ وَاِنَّا لَنْ نَدْخُلَهَا حَتّٰى يَخْرُجُوا
مِنْهَاۚ فَاِنْ يَخْرُجُوا مِنْهَا فَاِنَّا دَاخِلُونَ ﴿٢٢﴾ قَالَ رَجُلَانِ مِنَ الَّذ۪ينَ
يَخَافُونَ اَنْعَمَ اللّٰهُ عَلَيْهِمَا ادْخُلُوا عَلَيْهِمُ الْبَابَۚ فَاِذَا دَخَلْتُمُوهُ
فَاِنَّكُمْ غَالِبُونَ وَعَلَى اللّٰهِ فَتَوَكَّلُٓوا اِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِن۪ينَ ﴿٢٣﴾

18. Yahudi ve Hristiyanlar, “Biz, Allah’ın çocukları ve sevdikleriyiz.” der. De ki: “(Madem öyle) ne diye günahlarınızdan dolayı size azap ediyor?” (Hayır, öyle değil!) Bilakis sizler, O’nun yarattıklarından birer insansınız. Dilediğini bağışlar, dilediğine azap eder. Göklerin, yerin ve ikisi arasındakilerin hâkimiyeti/egemenliği Allah’a aittir. Dönüş O’nadır.

Ehl-i Kitap müşriklerin Allah (cc) hakkındaki sapkın tasavvuru için bk. 5/ Mâide, 64

19. Ey Ehl-i Kitap! Resûllerin kesintiye uğradığı bir zamanda, “Bize ne bir müjdeci ne de bir uyarıcı gelmedi.” demeyesiniz diye size açıklayan Resûlümüz geldi. Şüphesiz ki size, müjdeci de uyarıcı da geldi. Allah, her şeye kadîrdir.

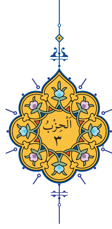
20. (Hatırlayın!) Hani Mûsâ kavmine demişti ki: “Ey Kavmim! Allah’ın üzerinizdeki nimetini hatırlayın. Sizlerin içinden nebiler göndermiş, sizleri hükümdar yapmış ve âlemlerden kimseye vermediği (hayır ve güzellikleri) size vermiştir.”

21. “Ey Kavmim! Allah’ın size yazdığı mukaddes topraklara girin, (kaçmak için) arkanızı dönmeyin. (O hâlde) hüsrana uğrayanlar olarak geri dönersiniz.”

22. Dediler ki: “Ey Mûsâ! Orada çok güçlü bir topluluk vardır. Onlar çıkmadan biz oraya girmeyeceğiz. Şayet çıkarlarsa elbette biz gireriz.”

23. (Allah’tan) korkanlardan, Allah’ın kendilerine nimet verdiği iki kişi dedi ki: “Onların üzerine kapıdan girin. Oraya girerseniz şüphesiz ki sizler, galipsiniz. Şayet müminseniz yalnızca Allah’a tevekkül edin.”

قَالُوا يَا مُوسٰٓى اِنَّا لَنْ نَدْخُلَهَٓا اَبَدًا مَا دَامُوا ف۪يهَا فَاذْهَبْ
اَنْتَ وَرَبُّكَ فَقَاتِلَٓا اِنَّا هٰهُنَا قَاعِدُونَ ﴿٢٤﴾ قَالَ رَبِّ اِنّ۪ي
لَٓا اَمْلِكُ اِلَّا نَفْس۪ي وَاَخ۪ي فَافْرُقْ بَيْنَنَا وَبَيْنَ الْقَوْمِ
الْفَاسِق۪ينَ ﴿٢٥﴾ قَالَ فَاِنَّهَا مُحَرَّمَةٌ عَلَيْهِمْ اَرْبَع۪ينَ سَنَةًۚ
يَت۪يهُونَ فِي الْاَرْضِ فَلَا تَأْسَ عَلَى الْقَوْمِ الْفَاسِق۪ينَ ﴿٢٦﴾
وَاتْلُ عَلَيْهِمْ نَبَاَ ابْنَيْ اٰدَمَ بِالْحَقِّۢ اِذْ قَرَّبَا قُرْبَانًا فَتُقُبِّلَ
مِنْ اَحَدِهِمَا وَلَمْ يُتَقَبَّلْ مِنَ الْاٰخَرِۜ قَالَ لَاَقْتُلَنَّكَۜ
قَالَ اِنَّمَا يَتَقَبَّلُ اللّٰهُ مِنَ الْمُتَّق۪ينَ ﴿٢٧﴾ لَئِنْ بَسَطْتَ اِلَيَّ يَدَكَ
لِتَقْتُلَن۪ي مَٓا اَنَا بِبَاسِطٍ يَدِيَ اِلَيْكَ لِاَقْتُلَكَۚ اِنّ۪ٓي اَخَافُ اللّٰهَ
رَبَّ الْعَالَم۪ينَ ﴿٢٨﴾ اِنّ۪ٓي اُر۪يدُ اَنْ تَبُٓوأَ بِاِثْم۪ي وَاِثْمِكَ
فَتَكُونَ مِنْ اَصْحَابِ النَّارِۚ وَذٰلِكَ جَزٰٓؤُا الظَّالِم۪ينَۚ ﴿٢٩﴾
فَطَوَّعَتْ لَهُ نَفْسُهُ قَتْلَ اَخ۪يهِ فَقَتَلَهُ فَاَصْبَحَ مِنَ الْخَاسِر۪ينَ ﴿٣٠﴾
فَبَعَثَ اللّٰهُ غُرَابًا يَبْحَثُ فِي الْاَرْضِ لِيُرِيَهُ كَيْفَ يُوَار۪ي
سَوْاَةَ اَخ۪يهِۜ قَالَ يَا وَيْلَتٰٓى اَعَجَزْتُ اَنْ اَكُونَ مِثْلَ هٰذَا
الْغُرَابِ فَاُوَارِيَ سَوْاَةَ اَخ۪يۚ فَاَصْبَحَ مِنَ النَّادِم۪ينَۚۛ ﴿٣١﴾

24. Dediler ki: "Ey Mûsâ! (O güçlü topluluk) orada olduğu müddetçe ebediyen oraya girmeyeceğiz. Sen ve Rabbin gidip savaşın. Biz burada bekliyor olacağız."

25. Dedi ki: "Rabbim! Ben sadece kendime ve kardeşime söz geçirebilirim/ikimizden sorumluyum. Fasık olan (bu) kavim ile bizim aramızı ayır."

26. Dedi ki: "Şüphesiz ki o (topraklar), kırk yıl boyunca onlara haramdır. Yeryüzünde şaşkın şaşkın dolanırlar. Fasık topluluğa üzülme!"

27. (Bir de) onlara, Âdem'in iki oğlunun hak olan haberini oku. Hani onlar bir kurban sunmuştu da birinin (kurbanı) kabul edilmiş, diğerininki kabul edilmemişti. (Kurbanı kabul olunmayan) demişti ki: "Kesinlikle seni öldüreceğim." (Kardeşi,) "Allah ancak muttaki olanlardan kabul eder." demişti.

28. "Beni öldürmek (niyetiyle) elini bana uzatsan dahi seni öldürmek için elimi sana uzatacak değilim. Ben, âlemlerin Rabbi olan Allah'tan korkuyorum."

29. "Şüphesiz ki ben, hem benim günahımı hem de kendi günahını yüklenmeni ve (böylece) ateşin ehlinden olmanı istiyorum. Bu, zalimlerin cezasıdır."

30. Nefsi, kardeşini öldürmeyi ona (süslü göstererek) kolaylaştırdı. O da (kardeşini) öldürdü ve hüsrana uğrayanlardan oldu.

31. (Bunun üzerine) Allah, kardeşinin cesedini nasıl gömeceğini göstersin diye yeri eşeleyen bir karga gönderdi. Dedi ki: "Yazıklar olsun bana! Şu karga gibi olup kardeşimin cesedini gömmekten aciz mi kaldım?" Ve pişman olanlardan oldu.

مِنْ اَجْلِ ذٰلِكَۚ كَتَبْنَا عَلٰى بَن۪ٓي اِسْرَٓائ۪لَ اَنَّهُ مَنْ قَتَلَ
نَفْسًا بِغَيْرِ نَفْسٍ اَوْ فَسَادٍ فِي الْاَرْضِ فَكَاَنَّمَا قَتَلَ النَّاسَ
جَم۪يعًاۜ وَمَنْ اَحْيَاهَا فَكَاَنَّمَٓا اَحْيَا النَّاسَ جَم۪يعًاۜ
وَلَقَدْ جَٓاءَتْهُمْ رُسُلُنَا بِالْبَيِّنَاتِۘ ثُمَّ اِنَّ كَث۪يرًا مِنْهُمْ
بَعْدَ ذٰلِكَ فِي الْاَرْضِ لَمُسْرِفُونَ ﴿٣٢﴾ اِنَّمَا جَزٰٓؤُا الَّذ۪ينَ
يُحَارِبُونَ اللّٰهَ وَرَسُولَهُ وَيَسْعَوْنَ فِي الْاَرْضِ فَسَادًا
اَنْ يُقَتَّلُٓوا اَوْ يُصَلَّبُٓوا اَوْ تُقَطَّعَ اَيْد۪يهِمْ وَاَرْجُلُهُمْ
مِنْ خِلَافٍ اَوْ يُنْفَوْا مِنَ الْاَرْضِۜ ذٰلِكَ لَهُمْ
خِزْيٌ فِي الدُّنْيَا وَلَهُمْ فِي الْاٰخِرَةِ عَذَابٌ عَظ۪يمٌۙ ﴿٣٣﴾
اِلَّا الَّذ۪ينَ تَابُوا مِنْ قَبْلِ اَنْ تَقْدِرُوا عَلَيْهِمْۚ فَاعْلَمُٓوا
اَنَّ اللّٰهَ غَفُورٌ رَح۪يمٌ ﴿٣٤﴾ يَٓا اَيُّهَا الَّذ۪ينَ اٰمَنُوا
اتَّقُوا اللّٰهَ وَابْتَغُٓوا اِلَيْهِ الْوَس۪يلَةَ وَجَاهِدُوا ف۪ي سَب۪يلِه۪
لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿٣٥﴾ اِنَّ الَّذ۪ينَ كَفَرُوا لَوْ اَنَّ لَهُمْ
مَا فِي الْاَرْضِ جَم۪يعًا وَمِثْلَهُ مَعَهُ لِيَفْتَدُوا بِه۪ مِنْ عَذَابِ
يَوْمِ الْقِيٰمَةِ مَا تُقُبِّلَ مِنْهُمْۚ وَلَهُمْ عَذَابٌ اَل۪يمٌ ﴿٣٦﴾

32. Bundan dolayı İsrâîloğullarına (şöyle) yazdık: Kim bir nefsi başka bir nefse ya da yeryüzünde bozgunculuğa karşılık olmaksızın öldürürse bütün insanlığı öldürmüş gibi olur. Kim de (meşru bir sebep olmadığı için öldürmeyi terk ederek) onu ihya ederse bütün insanlığı ihya etmiş gibi olur. Andolsun ki resûllerimiz apaçık delillerle onlara geldi. Bundan sonra onların birçoğu, bunun ardından yeryüzünde taşkınlık etmektedir.

33. Allah'a ve Resûl'üne savaş açanların ve yeryüzünde bozgunculuk yapanların cezası, öldürülmeleri veya asılmaları ya da ellerinin ayaklarının çaprazlama kesilmesi veya yerlerinden sürülmeleridir. Bu (ceza), dünyadaki rezillikleridir. Ahirette ise onlar için büyük bir azap vardır.

34. Siz ele geçirmeden tevbe edenler müstesna, bilin ki şüphesiz Allah (günahları bağışlayan, örten ve günahların kötü akıbetinden kulu koruyan) Ğafûr ve (kullarına karşı merhametli olan) Rahîm'dir.

35. Ey iman edenler! Allah'tan korkup sakının ve (sizi) Allah'a (yakınlaştıracak) vesileler arayın. Allah yolunda cihad edin. Umulur ki kurtuluşa erersiniz.

Selef-i Salihin müfessirlerinden Katâde (rh), "vesile"yi şöyle açıklar: "Allah'a (cc) itaat ederek ve O'nu razı eden amelleri yaparak O'na yakınlaşın." (bk. Tefsîru't Taberî, 10/291, 11902 No.lu rivayet)

İslam tarafından emredilerek ya da teşvik edilerek meşru kılınan her salih amel, Allah'a (cc) yakınlaştıran bir vesiledir.

Kur'ân, müminler ile müşriklerin vesile konusunda farklı tutum içerisinde olduklarını belirtir. Müminler, İslam'ın onay verdiği salih amel ve imanlarını Allah'a (cc) yakınlaşmaya vesile kılarlar. Müşrikler ise Allah'a (cc) yakınlaştırıcı vesileler uydurur, bunların şer'i olup olmamasına bakmazlar. (bk. 10/Yûnus, 18; 17/İsrâ, 56-57; 39/Zumer, 3)

36. Şüphesiz ki yeryüzünün tamamı ve bir o kadarı da kâfirlerin olsa Kıyamet Günü'nün azabından kurtulmak için (bu malı) fidye olarak verseler yine de onlardan kabul edilmez. Onlar için can yakıcı bir azap vardır.

يُرِيدُونَ اَنْ يَخْرُجُوا مِنَ النَّارِ وَمَا هُمْ بِخَارِجِينَ
مِنْهَا وَلَهُمْ عَذَابٌ مُقِيمٌ ﴿٣٧﴾ وَالسَّارِقُ وَالسَّارِقَةُ فَاقْطَعُٓوا
اَيْدِيَهُمَا جَزَٓاءً بِمَا كَسَبَا نَكَالًا مِنَ اللّٰهِ وَاللّٰهُ عَزِيزٌ
حَكِيمٌ ﴿٣٨﴾ فَمَنْ تَابَ مِنْ بَعْدِ ظُلْمِهِ وَاَصْلَحَ فَاِنَّ
اللّٰهَ يَتُوبُ عَلَيْهِ اِنَّ اللّٰهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٣٩﴾ اَلَمْ تَعْلَمْ اَنَّ اللّٰهَ
لَهُ مُلْكُ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ يُعَذِّبُ مَنْ يَشَٓاءُ وَيَغْفِرُ
لِمَنْ يَشَٓاءُ وَاللّٰهُ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٤٠﴾ يَٓا اَيُّهَا
الرَّسُولُ لَا يَحْزُنْكَ الَّذِينَ يُسَارِعُونَ فِي الْكُفْرِ
مِنَ الَّذِينَ قَالُٓوا اٰمَنَّا بِاَفْوَاهِهِمْ وَلَمْ تُؤْمِنْ قُلُوبُهُمْ
وَمِنَ الَّذِينَ هَادُوا سَمَّاعُونَ لِلْكَذِبِ سَمَّاعُونَ
لِقَوْمٍ اٰخَرِينَ لَمْ يَاْتُوكَ يُحَرِّفُونَ الْكَلِمَ مِنْ بَعْدِ
مَوَاضِعِهِ يَقُولُونَ اِنْ اُوتِيتُمْ هٰذَا فَخُذُوهُ وَاِنْ لَمْ تُؤْتَوْهُ
فَاحْذَرُوا وَمَنْ يُرِدِ اللّٰهُ فِتْنَتَهُ فَلَنْ تَمْلِكَ
لَهُ مِنَ اللّٰهِ شَيْـًٔا اُولٰٓئِكَ الَّذِينَ لَمْ يُرِدِ اللّٰهُ اَنْ يُطَهِّرَ
قُلُوبَهُمْ لَهُمْ فِي الدُّنْيَا خِزْيٌ وَلَهُمْ فِي الْاٰخِرَةِ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿٤١﴾

37. Ateşten çıkmak isterler, (fakat) oradan çıkmaları mümkün değildir. Onlar için sürekli bir azap vardır.

38. Hırsız erkek ve kadının, işledikleri (kötülüğün) karşılığı ve Allah'tan bir ceza olarak ellerini kesin. Allah (izzet sahibi, her şeyi mağlup eden) Azîz ve (hüküm ve hikmet sahibi olan) Hakîm'dir.

39. Kim de zulmünden sonra tevbe eder ve (hatasını) düzeltirse şüphesiz ki Allah, onun tevbesini kabul eder. Şüphesiz ki Allah, (günahları bağışlayan, örten ve günahların kötü akıbetinden kulu koruyan) Ğafûr ve (kullarına karşı merhametli olan) Rahîm'dir.

40. Göklerin ve yerin hâkimiyetinin/egemenliğinin Allah'a ait olduğunu, dilediğine azap edip dilediğini bağışladığını bilmez misin? Allah, her şeye kadîrdir.

41. Ey Resûl! Küfürde yarışan kimseler seni üzmesin! Onlar ki ağızlarıyla, "İman ettik." derler. (Oysa) kalpleri iman etmemiştir. O Yahudi olanlardan bazısı yalana kulak verir. Sana gelmeyen (Yahudilere laf taşımak için) sana kulak verirler. Allah yerli yerine koyduktan sonra kelimeleri yerinden oynatarak tahrif ederler. Derler ki: "Bu (tahrif edip değiştirdiğiniz) size verilirse onu alın, verilmezse sakının!" Allah kimin fitnesini dilerse sen onun için Allah'a karşı hiçbir şey yapamazsın. Bunlar, Allah'ın kalplerini temizlemek istemediği kimselerdir. Bunlar için dünyada rezillik, ahirette de büyük bir azap vardır.

سَمَّاعُونَ لِلْكَذِبِ اَكَّالُونَ لِلسُّحْتِۜ فَاِنْ جَٓاؤُ۫كَ
فَاحْكُمْ بَيْنَهُمْ اَوْ اَعْرِضْ عَنْهُمْۚ وَاِنْ تُعْرِضْ عَنْهُمْ فَلَنْ
يَضُرُّوكَ شَيْـٔاًۜ وَاِنْ حَكَمْتَ فَاحْكُمْ بَيْنَهُمْ بِالْقِسْطِۜ
اِنَّ اللّٰهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ ﴿٤٢﴾ وَكَيْفَ يُحَكِّمُونَكَ
وَعِنْدَهُمُ التَّوْرٰيةُ فِيهَا حُكْمُ اللّٰهِ ثُمَّ يَتَوَلَّوْنَ مِنْ بَعْدِ
ذٰلِكَۜ وَمَٓا اُو۬لٰٓئِكَ بِالْمُؤْمِنِينَ ﴿٤٣﴾ اِنَّٓا اَنْزَلْنَا التَّوْرٰيةَ
فِيهَا هُدًى وَنُورٌۚ يَحْكُمُ بِهَا النَّبِيُّونَ الَّذِينَ اَسْلَمُوا
لِلَّذِينَ هَادُوا وَالرَّبَّانِيُّونَ وَالْاَحْبَارُ بِمَا اسْتُحْفِظُوا
مِنْ كِتَابِ اللّٰهِ وَكَانُوا عَلَيْهِ شُهَدَٓاءَۚ فَلَا تَخْشَوُا النَّاسَ
وَاخْشَوْنِ وَلَا تَشْتَرُوا بِاٰيَاتٖي ثَمَنًا قَلِيلًاۜ وَمَنْ لَمْ يَحْكُمْ
بِمَٓا اَنْزَلَ اللّٰهُ فَاُو۬لٰٓئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ ﴿٤٤﴾ وَكَتَبْنَا
عَلَيْهِمْ فِيهَٓا اَنَّ النَّفْسَ بِالنَّفْسِۙ وَالْعَيْنَ بِالْعَيْنِ
وَالْاَنْفَ بِالْاَنْفِ وَالْاُذُنَ بِالْاُذُنِ وَالسِّنَّ بِالسِّنِّۙ
وَالْجُرُوحَ قِصَاصٌۜ فَمَنْ تَصَدَّقَ بِهٖ فَهُوَ كَفَّارَةٌ لَهُۜ
وَمَنْ لَمْ يَحْكُمْ بِمَٓا اَنْزَلَ اللّٰهُ فَاُو۬لٰٓئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ﴿٤٥﴾

42. Onlar yalana kulak veren, rüşvet/haram yiyenlerdir. Şayet sana gelirlerse onların arasında hükmet ya da onlardan yüz çevir. Onlardan yüz çevirirsen sana hiçbir zarar veremezler. Şayet hükmedecek olursan aralarında adaletle hükmet. Şüphesiz ki Allah, adil olanları sever.

43. Allah'ın hükmünün bulunduğu Tevrât yanlarında olmasına rağmen seni nasıl hakem tayin ediyorlar? (Seni hakem tayin ettikten) sonra da (verdiğin hüküm işlerine gelmediği için) yüz çeviriyorlar. Onlar kesinlikle iman etmemişlerdir.

Kitap ve Resûl'ü (sav) bırakıp başka mercilerin hükmüne başvuran (bk. 4/Nisâ, 59-60) veya verilen hüküm hevasına uymadığı için yüz çeviren (bk. 24/Nûr, 47-50), mümin değildir.

44. Şüphesiz ki Tevrât'ı biz indirdik. Onun içinde hidayet ve nur vardır. (Allah'a hakkıyla) teslim olmuş olan nebiler o kitapla Yahudilere hükmeder. Rabbaniler ve din bilginleri Kitab'ı korumakla görevli olduklarından ve Kitab'ın şahitleri olduklarından (insanlar arasında Kitap'la) hükmederler. (Öyleyse) insanlardan korkmayın. (Yalnızca) benden korkun! Ayetlerimi az bir paha karşılığında satmayın. Her kim Allah'ın indirdikleriyle hükmetmezse onlar kâfirlerin ta kendileridir.

Allah'ın (cc) indirdiği Kitaplara imanın gereği olarak, yönetici makamında olanların ve insanları yönlendiren âlimlerin Kitap'la hükmetmesi gerekir. Kitap'la hükmetmeyi terk etmek, imanı bozmak olduğundan Allah (cc) böylelerine "kâfir" demiştir.

Günümüz insanı Kitab'ın bazı hükümlerini terk etmekle kalmamış, Kitab'ın tamamını terk edip onun yerine kendi koydukları yasaları yerleştirmişlerdir. Sadece küfre girmekle yetinmemiş, Allah'ın (cc) en belirgin sıfatı olan kanun yapma yetkisini kendilerinde görerek tağutlaşmışlardır. (bk. 12/Yûsuf, 40)

45. (Tevrât'ta) onlara şöyle farz kıldık: Nefse karşılık nefis, göze karşılık göz, burna karşılık burun, kulağa karşılık kulak, dişe karşılık diş ve yaralamalarda kısas vardır. Kim de (kısas hakkını) sadaka olarak bağışlarsa (günahları) için kefaret olur. Her kim Allah'ın indirdikleriyle hükmetmezse (onlar) zalimlerin ta kendileridir.

وَقَفَّيْنَا عَلٰٓى اٰثَارِهِمْ بِعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ
مِنَ التَّوْرٰيةِ وَاٰتَيْنَاهُ الْاِنْجِيلَ فِيهِ هُدًى وَنُورٌ وَمُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ
يَدَيْهِ مِنَ التَّوْرٰيةِ وَهُدًى وَمَوْعِظَةً لِلْمُتَّقِينَ ﴿٤٦﴾ وَلْيَحْكُمْ
اَهْلُ الْاِنْجِيلِ بِمَٓا اَنْزَلَ اللّٰهُ فِيهِ وَمَنْ لَمْ يَحْكُمْ بِمَٓا اَنْزَلَ
اللّٰهُ فَاُو۬لٰٓئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ ﴿٤٧﴾ وَاَنْزَلْنَٓا اِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ
مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ الْكِتَابِ وَمُهَيْمِنًا عَلَيْهِ فَاحْكُمْ
بَيْنَهُمْ بِمَٓا اَنْزَلَ اللّٰهُ وَلَا تَتَّبِعْ اَهْوَٓاءَهُمْ عَمَّا جَٓاءَكَ مِنَ الْحَقِّ
لِكُلٍّ جَعَلْنَا مِنْكُمْ شِرْعَةً وَمِنْهَاجًا وَلَوْ شَٓاءَ اللّٰهُ لَجَعَلَكُمْ
اُمَّةً وَاحِدَةً وَلٰكِنْ لِيَبْلُوَكُمْ فِي مَٓا اٰتٰيكُمْ فَاسْتَبِقُوا الْخَيْرَاتِ
اِلَى اللّٰهِ مَرْجِعُكُمْ جَمِيعًا فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ فِيهِ
تَخْتَلِفُونَ ﴿٤٨﴾ وَاَنِ احْكُمْ بَيْنَهُمْ بِمَٓا اَنْزَلَ اللّٰهُ وَلَا تَتَّبِعْ
اَهْوَٓاءَهُمْ وَاحْذَرْهُمْ اَنْ يَفْتِنُوكَ عَنْ بَعْضِ مَٓا اَنْزَلَ اللّٰهُ
اِلَيْكَ فَاِنْ تَوَلَّوْا فَاعْلَمْ اَنَّمَا يُرِيدُ اللّٰهُ اَنْ يُصِيبَهُمْ بِبَعْضِ
ذُنُوبِهِمْ وَاِنَّ كَثِيرًا مِنَ النَّاسِ لَفَاسِقُونَ ﴿٤٩﴾ اَفَحُكْمَ الْجَاهِلِيَّةِ
يَبْغُونَ وَمَنْ اَحْسَنُ مِنَ اللّٰهِ حُكْمًا لِقَوْمٍ يُوقِنُونَ ﴿٥٠﴾

46. Onların ardından, kendisinden önce gelen Tevrât'ı doğrulayan Meryem oğlu Îsâ'yı gönderdik. Ona; içinde hidayet ve nur bulunan, kendisinden önce gelen Tevrât'ı tasdik eden, muttakiler için hidayet ve öğüt olan İncîl'i verdik.
47. İncîl ehli, Allah'ın (İncîl'de) indirdikleriyle hükmetsin. Her kim Allah'ın indirdiğiyle hükmetmezse (onlar) fasıkların ta kendileridir.
48. Sana, kendisinden önceki Kitab'ı doğrulayan ve onun üzerinde denetleyici olan (bu) Kitab'ı hak olarak indirdik. Onların arasında Allah'ın indirdiğiyle hükmet. Sana gelen haktan (seni saptıracak olan) hevalarına/arzularına uyma. Sizden her bir (ümmet) için bir şeriat ve yol kıldık. Şayet Allah dileseydi sizi (şeriatı ve yolu aynı olan) tek bir ümmet yapardı. Lakin size verdiklerinde sizleri denemek için (şeriat ve yollarınızı farklı kıldı. Öyleyse) hayırlarda yarışın! Hepinizin dönüşü Allah'adır. İhtilaf ettiğiniz meselelerde (kimin haklı olduğunu) size haber verecektir.
49. Aralarında Allah'ın indirdiğiyle hükmet ve onların hevalarına/arzularına uyma! Allah'ın sana indirdiği bazı (hükümlerde) seni fitneye düşürmelerinden sakın. Şayet yüz çevirirlerse bil ki Allah, onları bazı günahları nedeniyle cezalandırmak istiyor. Şüphesiz ki insanlardan birçoğu fasıktır.
50. Yoksa cahiliyenin hükmünü mü istiyorlar? Yakinen inanmış bir kavim için kim Allah'tan daha güzel hüküm sahibi olabilir?

Allah'ın (cc) hükümleri dışında kalan her yasa, kanun, düzen "cahiliye"dir. Böylesi düzenlere razı olan ve imani bir tavırla reddetmeyen toplumlar, cahiliye toplumlarıdır.

Şunu unutmamalıdır: Cahiliye bir zaman dilimi değil, bir zihniyet meselesidir. Bir yerde İslam/tevhid varsa mutlaka karşısında cahiliye vardır. Yasalarını Allah'tan almayan, hayatı İslami ölçülerle okumayan, bilgisi vahye dayanmayan her insan/toplum cahiliye ehlidir.

يَٓا اَيُّهَا الَّذٖينَ اٰمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا الْيَهُودَ وَالنَّصَارٰٓى اَوْلِيَٓاءَۢ بَعْضُهُمْ
اَوْلِيَٓاءُ بَعْضٍۜ وَمَنْ يَتَوَلَّهُمْ مِنْكُمْ فَاِنَّهُ مِنْهُمْۜ اِنَّ اللّٰهَ لَا يَهْدِي
الْقَوْمَ الظَّالِمٖينَ ﴿٥١﴾ فَتَرَى الَّذٖينَ فٖي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ يُسَارِعُونَ
فٖيهِمْ يَقُولُونَ نَخْشٰٓى اَنْ تُصٖيبَنَا دَٓائِرَةٌۜ فَعَسَى اللّٰهُ اَنْ يَأْتِيَ بِالْفَتْحِ
اَوْ اَمْرٍ مِنْ عِنْدِهٖ فَيُصْبِحُوا عَلٰى مَٓا اَسَرُّوا فٖٓي اَنْفُسِهِمْ نَادِمٖينَۜ ﴿٥٢﴾
وَيَقُولُ الَّذٖينَ اٰمَنُٓوا اَهٰٓؤُ۬لَٓاءِ الَّذٖينَ اَقْسَمُوا بِاللّٰهِ جَهْدَ اَيْمَانِهِمْۙ اِنَّهُمْ
لَمَعَكُمْۜ حَبِطَتْ اَعْمَالُهُمْ فَاَصْبَحُوا خَاسِرٖينَ ﴿٥٣﴾ يَٓا اَيُّهَا الَّذٖينَ اٰمَنُوا
مَنْ يَرْتَدَّ مِنْكُمْ عَنْ دٖينِهٖ فَسَوْفَ يَأْتِي اللّٰهُ بِقَوْمٍ يُحِبُّهُمْ وَيُحِبُّونَهُٓۙ
اَذِلَّةٍ عَلَى الْمُؤْمِنٖينَ اَعِزَّةٍ عَلَى الْكَافِرٖينَۘ يُجَاهِدُونَ فٖي سَبٖيلِ اللّٰهِ
وَلَا يَخَافُونَ لَوْمَةَ لَٓائِمٍۜ ذٰلِكَ فَضْلُ اللّٰهِ يُؤْتٖيهِ مَنْ يَشَٓاءُۜ وَاللّٰهُ وَاسِعٌ
عَلٖيمٌ ﴿٥٤﴾ اِنَّمَا وَلِيُّكُمُ اللّٰهُ وَرَسُولُهُ وَالَّذٖينَ اٰمَنُوا الَّذٖينَ يُقٖيمُونَ
الصَّلٰوةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكٰوةَ وَهُمْ رَاكِعُونَ ﴿٥٥﴾ وَمَنْ يَتَوَلَّ اللّٰهَ وَرَسُولَهُ
وَالَّذٖينَ اٰمَنُوا فَاِنَّ حِزْبَ اللّٰهِ هُمُ الْغَالِبُونَ ﴿٥٦﴾ يَٓا اَيُّهَا الَّذٖينَ اٰمَنُوا
لَا تَتَّخِذُوا الَّذٖينَ اتَّخَذُوا دٖينَكُمْ هُزُوًا وَلَعِبًا مِنَ الَّذٖينَ اُو۫تُوا
الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِكُمْ وَالْكُفَّارَ اَوْلِيَٓاءَۚ وَاتَّقُوا اللّٰهَ اِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنٖينَ ﴿٥٧﴾

51. Ey iman edenler! Yahudi ve Hristiyanları dost edinmeyin. Onlar birbirlerinin dostlarıdır. Sizden her kim onları dost edinirse muhakkak ki o da onlardandır. Şüphesiz ki Allah, zalimler topluluğuna hidayet etmez.

Allah (cc) dostlarını dost, düşmanlarını düşman edinmek; imanın temellerinden olan vela (dostluk) bera (düşmanlık) akidesinin gereklerindendir. İslam ve müminler aleyhine faaliyet gösterenlere sözlü, fiilî veya maddi yardımda bulunarak onlarla dostluk kuranlar için Kur'ân şu ifadeleri kullanır:

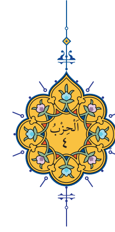
a. Dost edindikleriyle aynılardır. (bk. 5/Mâide, 51)

b. Münafıklardır. (bk. 4/Nisâ, 138-139)

c. Allah (cc) ile aralarında hiçbir bağ kalmamıştır. (bk. 3/Âl-i İmrân, 28)

d. Allah'a (cc) ve Peygamber'e (sav) inanmamışlardır. (bk. 5/Mâide, 80-81)

e. Allah'a (cc) ve Ahiret Günü'ne inanmamışlardır. (bk. 58/Mucadele, 22)

52. (Allah'ın kesin yasağına rağmen) kalplerinde hastalık bulunanların (onları dost edinmek için) koşuşturduğunu ve "Başımıza bir musibet gelmesinden korkuyoruz." dediklerini görürsün. Umulur ki Allah, bir zafer ya da kendi katından bir (hüküm) getirir de içlerinde gizlediklerinden ötürü pişman olurlar.

53. Müminler der ki: "Var güçleriyle yeminler edip sizinle beraber olduklarını söyleyen, (ama sizin için hiçbir şey yapamayan dostlarınız) bunlar mı? (Onların) amelleri boşa gitmiştir. Hüsrana uğrayanlar olmuşlardır."

54. Ey iman edenler! Sizden kim dininden dönerse Allah (sizin yerinize) öyle bir topluluk getirir ki (Allah) onları sever, onlar da (Allah'ı) severler. Müminlere karşı alçak gönüllü/yumuşak huylu, kâfirlere karşı izzetlilerdir. Allah yolunda cihad ederler ve kınayıcının kınamasından korkmazlar. Bu, Allah'ın lütfudur. Allah onu dilediğine verir. Allah, (ihsanı ve lütfu bütün varlığı kuşatacak kadar geniş olan) Vâsi' ve (her şeyi bilen) Alîm'dir.

55. Sizin dostunuz ancak Allah, Resûl'ü, namazı kılıp zekâtı veren ve rükû eden mümin kimselerdir.

56. Kim de Allah'ı, Resûl'ünü ve müminleri dost edinirse şüphesiz ki Allah'ın taraftarları, kesinlikle üstün gelecek olanlardır.

57. Ey iman edenler! Dininizi alay ve oyun konusu edinen sizden önce kendilerine Kitap verilenleri ve kâfirleri dost edinmeyin. Şayet müminseniz Allah'tan korkup sakının.

وَاِذَا نَادَيْتُمْ اِلَى الصَّلٰوةِ اتَّخَذُوهَا هُزُوًا وَلَعِبًاۜ ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ قَوْمٌ
لَا يَعْقِلُونَ ﴿٥٨﴾ قُلْ يَٓا اَهْلَ الْكِتَابِ هَلْ تَنْقِمُونَ مِنَّٓا اِلَّٓا اَنْ اٰمَنَّا
بِاللّٰهِ وَمَٓا اُنْزِلَ اِلَيْنَا وَمَٓا اُنْزِلَ مِنْ قَبْلُۙ وَاَنَّ اَكْثَرَكُمْ فَاسِقُونَ ﴿٥٩﴾
قُلْ هَلْ اُنَبِّئُكُمْ بِشَرٍّ مِنْ ذٰلِكَ مَثُوبَةً عِنْدَ اللّٰهِۜ مَنْ لَعَنَهُ اللّٰهُ
وَغَضِبَ عَلَيْهِ وَجَعَلَ مِنْهُمُ الْقِرَدَةَ وَالْخَنَازِيرَ وَعَبَدَ الطَّاغُوتَۜ
اُو۬لٰٓئِكَ شَرٌّ مَكَانًا وَاَضَلُّ عَنْ سَوَٓاءِ السَّبِيلِ ﴿٦٠﴾ وَاِذَا جَٓاؤُ۫كُمْ
قَالُٓوا اٰمَنَّا وَقَدْ دَخَلُوا بِالْكُفْرِ وَهُمْ قَدْ خَرَجُوا بِهٖۜ وَاللّٰهُ اَعْلَمُ
بِمَا كَانُوا يَكْتُمُونَ ﴿٦١﴾ وَتَرٰى كَث۪يرًا مِنْهُمْ يُسَارِعُونَ فِي الْاِثْمِ
وَالْعُدْوَانِ وَاَكْلِهِمُ السُّحْتَۜ لَبِئْسَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٦٢﴾ لَوْلَا يَنْهٰيهُمُ
الرَّبَّانِيُّونَ وَالْاَحْبَارُ عَنْ قَوْلِهِمُ الْاِثْمَ وَاَكْلِهِمُ السُّحْتَۜ لَبِئْسَ
مَا كَانُوا يَصْنَعُونَ ﴿٦٣﴾ وَقَالَتِ الْيَهُودُ يَدُ اللّٰهِ مَغْلُولَةٌۜ غُلَّتْ اَيْد۪يهِمْ
وَلُعِنُوا بِمَا قَالُواۢ بَلْ يَدَاهُ مَبْسُوطَتَانِۙ يُنْفِقُ كَيْفَ يَشَٓاءُۜ وَلَيَز۪يدَنَّ
كَث۪يرًا مِنْهُمْ مَٓا اُنْزِلَ اِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ طُغْيَانًا وَكُفْرًاۜ وَاَلْقَيْنَا بَيْنَهُمُ
الْعَدَاوَةَ وَالْبَغْضَٓاءَ اِلٰى يَوْمِ الْقِيٰمَةِۜ كُلَّمَٓا اَوْقَدُوا نَارًا لِلْحَرْبِ
اَطْفَاَهَا اللّٰهُۙ وَيَسْعَوْنَ فِي الْاَرْضِ فَسَادًاۜ وَاللّٰهُ لَا يُحِبُّ الْمُفْسِد۪ينَ ﴿٦٤﴾

58. Siz, birbirinizi namaza çağırdığınızda onu alay ve oyun konusu edinirler. Bu, onların akletmeyen bir toplum olmalarındandır.

59. De ki: "Ey Ehl-i Kitap! Allah'a, bize indirilene ve daha önce indirilene inanmamız ve sizlerin birçoğunun fasık olması dışında bizden bu denli nefret etmenizin başka bir sebebi mi var?"

60. De ki: "Size Allah katındaki cezası bundan daha kötü olan bir şeyi haber vereyim mi? Allah'ın lanet ettiği, ona karşı öfkelendiği, aralarından maymunlar ve domuzlar kıldığı ve tağuta kul eyledikleridir. Bunlar, (Allah katında) yerleri daha kötü ve dosdoğru yoldan sapmış olanlardır."

Tağut kavramı için bk. 2/Bakara, 256

61. Size geldiklerinde, "İman ettik." derler. Oysa (yanınıza) girdiklerinde de çıktıklarında da kâfirlerdir. Allah, onların gizlediklerini en iyi bilendir.

62. Onların birçoğunu günah, düşmanlık ve rüşvet/haram yemede (birbirleriyle) yarışırken görürsün. Yaptıkları ne kötü bir şeydir!

63. Rabbanilerin ve din bilginlerinin onları günah olan sözden ve rüşvet/haram yemekten sakındırması gerekmez miydi? (Âlimlerin ve yöneticilerin iyiliği emredip kötülükten alıkoyma görevini terk ederek) yaptıkları şey ne kötüdür!

64. Yahudiler, "Allah'ın eli bağlanmıştır/eli sıkı bir cimridir." dediler. Söyledikleri (bu çirkin söz) nedeniyle elleri bağlandı ve lanetlendiler. (Hayır, öyle değil!) Bilakis, Allah'ın iki eli de açıktır ve dilediği gibi harcar. Andolsun ki Rabbinden sana indirilen (bu Kur'ân), onların pek çoğunun azgınlık ve küfrünü arttıracaktır. Biz, onların arasına kıyamete dek sürüp gidecek bir düşmanlık ve kin atmışızdır. Her ne zaman savaş ateşi yakmışlarsa Allah onu söndürmüştür. Yeryüzünde bozgunculuk için çabalarlar. Allah, bozguncuları sevmez.

Kâfirler, Allah tasavvuru hususunda iki gruba ayrılırlar. İlki; hiçbir kitaba ve nebiye müntesip olmayan Kureyş müşrikleri gibi toplumlardır. Bunlar Allah'a (cc) dair Kitabi bir bilgiye sahip olmadıkları için, krala/meliğe benzettikleri bir Allah'a inanırlar. (bk. 2/Bakara, 186; 10/Yûnus, 18; 39/Zumer, 3; 71/Nûh, 23)

İkincisi; bir Kitab'a ve nebiye müntesip olmakla beraber Kitap'tan ve nebiden yüz çevirmiş Yahudi, Hristiyan ve onları adım adım izleyen ümmet-i Muhammed'in (sav) sapkınlarıdır. (bk. Buhari, 7320; Müslim, 2669) Vahiyden yüz çeviren bu toplumlar, zamanla kendilerine benzeyen bir Allah tasavvuru oluştururlar. Kendileri gibi cimri (bk. 5/Mâide, 64), dostlarını yardımsız bırakan (bk. 48/Fetih, 6, 12), fakir düşebilen (bk. 3/Âl-i İmrân, 181), torpil yapıp adam kayıran (bk. 3/Âl-i İmrân, 24; 5/Mâide, 18), ölünün ardından ıskat yapılarak kandırılabilen, telkin verilerek sorgusundan kopya çekilebilen bir Allah...

وَلَوْ اَنَّ اَهْلَ الْكِتَابِ اٰمَنُوا وَاتَّقَوْا لَكَفَّرْنَا عَنْهُمْ
سَيِّـَٔاتِهِمْ وَلَاَدْخَلْنَاهُمْ جَنَّاتِ النَّع۪يمِ ﴿٦٥﴾ وَلَوْ اَنَّهُمْ اَقَامُوا
التَّوْرٰيةَ وَالْاِنْج۪يلَ وَمَٓا اُنْزِلَ اِلَيْهِمْ مِنْ رَبِّهِمْ لَاَكَلُوا
مِنْ فَوْقِهِمْ وَمِنْ تَحْتِ اَرْجُلِهِمْۜ مِنْهُمْ اُمَّةٌ مُقْتَصِدَةٌۜ وَكَث۪يرٌ
مِنْهُمْ سَٓاءَ مَا يَعْمَلُونَ۟ ﴿٦٦﴾ يَٓا اَيُّهَا الرَّسُولُ بَلِّغْ مَٓا اُنْزِلَ
اِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَۜ وَاِنْ لَمْ تَفْعَلْ فَمَا بَلَّغْتَ رِسَالَتَهُۜ وَاللّٰهُ
يَعْصِمُكَ مِنَ النَّاسِۜ اِنَّ اللّٰهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِر۪ينَ ﴿٦٧﴾
قُلْ يَٓا اَهْلَ الْكِتَابِ لَسْتُمْ عَلٰى شَيْءٍ حَتّٰى تُق۪يمُوا التَّوْرٰيةَ
وَالْاِنْج۪يلَ وَمَٓا اُنْزِلَ اِلَيْكُمْ مِنْ رَبِّكُمْۜ وَلَيَز۪يدَنَّ كَث۪يرًا
مِنْهُمْ مَٓا اُنْزِلَ اِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ طُغْيَانًا وَكُفْرًاۚ فَلَا تَأْسَ
عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِر۪ينَ ﴿٦٨﴾ اِنَّ الَّذ۪ينَ اٰمَنُوا وَالَّذ۪ينَ
هَادُوا وَالصَّابِؤُ۫نَ وَالنَّصَارٰى مَنْ اٰمَنَ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ
وَعَمِلَ صَالِحًا فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٦٩﴾ لَقَدْ
اَخَذْنَا م۪يثَاقَ بَن۪ٓي اِسْرَٓائ۪يلَ وَاَرْسَلْنَٓا اِلَيْهِمْ رُسُلًاۜ كُلَّمَا جَٓاءَهُمْ
رَسُولٌ بِمَا لَا تَهْوٰٓى اَنْفُسُهُمْۙ فَر۪يقًا كَذَّبُوا وَفَر۪يقًا يَقْتُلُونَ ﴿٧٠﴾

65. Şayet Ehl-i Kitap iman etmiş ve (Allah'tan) korkup sakınmış olsaydı elbette onların kusurlarını örter ve onları Naîm Cennetleri'ne sokardık.

66. Şayet onlar Tevrât'ı, İncîl'i ve Rabblerinden indirileni (içindekilerle amel ederek) ayakta tutmuş olsalardı üstlerinden (yağmurun getirdiği) ve ayaklarının altından (toprağın bitirdiklerinden) yerlerdi. Onlardan bir topluluk orta yolludur/mutedildir. (Fakat) onların çoğunun yapmakta oldukları ne kötüdür!

67. Ey Resûl! Rabbinden sana indirileni (insanlara) tebliğ et. Şayet bunu yapmazsan (Allah'ın) risalet (mesajını) tebliğ etmemiş ve vazifeni yapmamış olursun. Allah seni insanlardan koruyacaktır. Şüphesiz ki Allah, kâfirler topluluğuna hidayet etmez.

Kur'ân ve Sünnet ilişkisi için bk. 16/Nahl, 44

68. De ki: "Ey Ehl-i Kitap! Tevrât, İncîl ve Rabbinizden size indirileni (içindekilerle amel edip) ayakta tutmadıkça hiçbir şey üzere değilsiniz." Andolsun ki Rabbinden sana indirilen (bu Kur'ân), onların çoğunun azgınlık ve küfürlerini arttıracaktır. Kâfirler topluluğu için üzülme!

Kitab'ın gerekleriyle amel etmeyen, anlaşmazlıklarda onu hakem tayin etmeyen ve yönetimde onunla hükmetmeyen birey ve toplumlar hiçbir şey üzere değillerdir. Yani kendilerini Kitab'a nispet etseler de Allah katında o Kitab'ın ehlinden değillerdir.

69. Şüphesiz ki iman edenler, Yahudi olanlar, Sabiîler ve Hristiyanlardan her kim Allah'a ve Ahiret Günü'ne inanır, salih amel yaparsa onlar üzerine korku yoktur ve onlar üzülmeyeceklerdir.

70. Andolsun ki İsrâîloğullarından söz aldık ve onlara resûller gönderdik. Her ne zaman bir resûl hevalarına/arzularına uymayan bir şeyle onlara geldiyse bir grubu yalanladılar, bir grubu da öldürdüler.

وَحَسِبُٓوا اَلَّا تَكُونَ فِتْنَةٌ فَعَمُوا وَصَمُّوا ثُمَّ تَابَ اللّٰهُ
عَلَيْهِمْ ثُمَّ عَمُوا وَصَمُّوا كَث۪يرٌ مِنْهُمْۜ وَاللّٰهُ بَص۪يرٌ بِمَا
يَعْمَلُونَ ﴿٧١﴾ لَقَدْ كَفَرَ الَّذ۪ينَ قَالُٓوا اِنَّ اللّٰهَ هُوَ
الْمَس۪يحُ ابْنُ مَرْيَمَۜ وَقَالَ الْمَس۪يحُ يَا بَن۪ٓي اِسْرَٓائ۪لَ
اعْبُدُوا اللّٰهَ رَبّ۪ي وَرَبَّكُمْۜ اِنَّهُ مَنْ يُشْرِكْ بِاللّٰهِ فَقَدْ
حَرَّمَ اللّٰهُ عَلَيْهِ الْجَنَّةَ وَمَأْوٰيهُ النَّارُۜ وَمَا لِلظَّالِم۪ينَ
مِنْ اَنْصَارٍ ﴿٧٢﴾ لَقَدْ كَفَرَ الَّذ۪ينَ قَالُٓوا اِنَّ اللّٰهَ ثَالِثُ
ثَلٰثَةٍۢ وَمَا مِنْ اِلٰهٍ اِلَّٓا اِلٰهٌ وَاحِدٌۜ وَاِنْ لَمْ يَنْتَهُوا
عَمَّا يَقُولُونَ لَيَمَسَّنَّ الَّذ۪ينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ عَذَابٌ
اَل۪يمٌ ﴿٧٣﴾ اَفَلَا يَتُوبُونَ اِلَى اللّٰهِ وَيَسْتَغْفِرُونَهُۜ وَاللّٰهُ
غَفُورٌ رَح۪يمٌ ﴿٧٤﴾ مَا الْمَس۪يحُ ابْنُ مَرْيَمَ اِلَّا رَسُولٌۚ
قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِ الرُّسُلُۜ وَاُمُّهُ صِدّ۪يقَةٌۜ كَانَا
يَأْكُلَانِ الطَّعَامَۜ اُنْظُرْ كَيْفَ نُبَيِّنُ لَهُمُ الْاٰيَاتِ ثُمَّ
انْظُرْ اَنّٰى يُؤْفَكُونَ ﴿٧٥﴾ قُلْ اَتَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللّٰهِ
مَا لَا يَمْلِكُ لَكُمْ ضَرًّا وَلَا نَفْعًاۜ وَاللّٰهُ هُوَ السَّم۪يعُ الْعَل۪يمُ ﴿٧٦﴾

71. (Peygamberleri yalanlayıp öldürdüklerinde başlarına dinî ve dünyevi musibetlerin) fitne olmayacağını sandılar. Körleşip sağırlaştı. Sonra (Allah yeni bir peygamber göndererek tevbe imkânı sundu ve tevbe edenlerin) tevbesini kabul etti. Sonra onların çoğu (yine) körleşip sağırlaştılar. Allah, onların yaptıklarını görendir.

72. Andolsun ki, "Allah, Meryem oğlu Mesîh'tir." diyenler kâfir olmuştur. (Oysa) Mesîh demişti ki: "Ey İsrâîloğulları! Benim Rabbim ve sizin Rabbiniz olan Allah'a kulluk edin. Şüphesiz ki kim Allah'a şirk koşarsa Allah cenneti ona haram kılar. Onun barınağı ateştir. Zalimler için yardımcı da yoktur."

Şirkin tanımı, çeşitleri ve müşrikin akıbeti için bk. 4/Nisâ, 48

73. Andolsun ki, "Allah üçün üçüncüsüdür." diyenler kâfir olmuştur. (İbadeti hak eden) tek bir ilahtan başka hiçbir ilah yoktur. Şayet söylediklerine son vermezlerse elbette onlardan kâfir olanlara can yakıcı bir azap dokunacaktır.

74. Allah'a tevbe edip O'ndan bağışlanma dilemeyecekler mi? Allah (günahları bağışlayan, örten ve günahların kötü akıbetinden kulu koruyan) Ğafûr ve (kullarına karşı merhametli olan) Rahîm'dir.

75. Meryem oğlu Mesîh yalnızca bir resûldür. Muhakkak, ondan önce de resûller gelip geçmiştir. Onun annesi sıddîka/dosdoğru bir kadındı. (O ve annesi ilah olamaz çünkü) ikisi de yemek yerdi. (Yemek yemek muhtaç olmaktır. Muhtaç olan ilah olamaz.) Bak, onlara ayetleri nasıl açıklıyoruz? Sonra yine bak, onlar nasıl da (haktan) çevriliyorlar?

76. De ki: "Allah'ı bırakıp, size zarar vermeye de fayda vermeye de malik olmayan (güç yetiremeyecek) varlıklara mı ibadet ediyorsunuz? Allah; O (işiten ve dualara icabet eden) Es-Semî' ve (her şeyi bilen) El-Alîm'dir."

قُلْ يَٓا اَهْلَ الْكِتَابِ لَا تَغْلُوا فٖى دٖينِكُمْ غَيْرَ الْحَقِّ
وَلَا تَتَّبِعُٓوا اَهْوَٓاءَ قَوْمٍ قَدْ ضَلُّوا مِنْ قَبْلُ وَاَضَلُّوا
كَثٖيرًا وَضَلُّوا عَنْ سَوَٓاءِ السَّبٖيلِ ﴿٧٧﴾ لُعِنَ الَّذٖينَ
كَفَرُوا مِنْ بَنٖٓى اِسْرَٓائٖلَ عَلٰى لِسَانِ دَاوُ۫دَ وَعٖيسَى ابْنِ
مَرْيَمَۜ ذٰلِكَ بِمَا عَصَوْا وَكَانُوا يَعْتَدُونَ ﴿٧٨﴾
كَانُوا لَا يَتَنَاهَوْنَ عَنْ مُنْكَرٍ فَعَلُوهُۜ لَبِئْسَ
مَا كَانُوا يَفْعَلُونَ ﴿٧٩﴾ تَرٰى كَثٖيرًا مِنْهُمْ
يَتَوَلَّوْنَ الَّذٖينَ كَفَرُواۜ لَبِئْسَ مَا قَدَّمَتْ لَهُمْ
اَنْفُسُهُمْ اَنْ سَخِطَ اللّٰهُ عَلَيْهِمْ وَفِى الْعَذَابِ هُمْ
خَالِدُونَ ﴿٨٠﴾ وَلَوْ كَانُوا يُؤْمِنُونَ بِاللّٰهِ وَالنَّبِىِّ
وَمَٓا اُنْزِلَ اِلَيْهِ مَا اتَّخَذُوهُمْ اَوْلِيَٓاءَ وَلٰكِنَّ كَثٖيرًا
مِنْهُمْ فَاسِقُونَ ﴿٨١﴾ لَتَجِدَنَّ اَشَدَّ النَّاسِ عَدَاوَةً لِلَّذٖينَ
اٰمَنُوا الْيَهُودَ وَالَّذٖينَ اَشْرَكُواۚ وَلَتَجِدَنَّ اَقْرَبَهُمْ مَوَدَّةً
لِلَّذٖينَ اٰمَنُوا الَّذٖينَ قَالُٓوا اِنَّا نَصَارٰىۜ ذٰلِكَ بِاَنَّ
مِنْهُمْ قِسّٖيسٖينَ وَرُهْبَانًا وَاَنَّهُمْ لَا يَسْتَكْبِرُونَ ﴿٨٢﴾

77. De ki: “Ey Ehl-i Kitap! Dininizde haksız yere aşırılık etmeyin. Bundan önce sapmış, çok kişiyi saptırmış ve dosdoğru yoldan sapmış olanların arzularına uymayın.”

78. İsrâîloğullarından kâfir olanlar, Dâvûd’un ve Meryem oğlu Îsâ'nın dilinden lanetlendiler. Bu, onların isyan etmeleri ve haddi aşmaları sebebiyledir.

79. Yaptıkları kötülükten birbirlerini alıkoymazlardı. Yaptıkları şey ne kötüdür!

80. Onların çoğunun kâfir olan kimseleri dost edindiğini görürsün. Nefisleri kendilerine (Kıyamet Günü için) ne kötü bir şey sundu! Allah onlara öfkelendi ve onlar azabın içinde ebedî kalacaklardır.

81. Şayet Allah’a, Nebi’ye ve ona indirilene inanmış olsalardı onları dost edinmezlerdi. Fakat onların çoğu fasıktır.

Kâfirleri dost edinmenin hükmü hakkında bk. 5/Mâide, 51

82. Andolsun ki insanlar arasından iman edenlere en çetin düşman olarak Yahudileri ve müşrikleri bulacaksın. İman edenlere sevgi bakımından en yakın olanların ise, “Biz Hristiyanlarız.” diyen kimseler olduğunu bulacaksın. Bu, onların arasında (din bilgini) keşişlerin ve (ibadet ehli) rahiplerin olmasından ve onların (hakka tabi olma konusunda) büyüklenmemesindendir.

وَاِذَا سَمِعُوا مَٓا اُنْزِلَ اِلَى الرَّسُولِ تَرٰٓى اَعْيُنَهُمْ تَفٖيضُ
مِنَ الدَّمْعِ مِمَّا عَرَفُوا مِنَ الْحَقِّۚ يَقُولُونَ رَبَّنَٓا اٰمَنَّا فَاكْتُبْنَا
مَعَ الشَّاهِدٖينَ ﴿٨٣﴾ وَمَا لَنَا لَا نُؤْمِنُ بِاللّٰهِ وَمَا جَٓاءَنَا مِنَ الْحَقِّۙ
وَنَطْمَعُ اَنْ يُدْخِلَنَا رَبُّنَا مَعَ الْقَوْمِ الصَّالِحٖينَ ﴿٨٤﴾ فَاَثَابَهُمُ
اللّٰهُ بِمَا قَالُوا جَنَّاتٍ تَجْرٖى مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهَارُ خَالِدٖينَ
فٖيهَاۜ وَذٰلِكَ جَزَٓاءُ الْمُحْسِنٖينَ ﴿٨٥﴾ وَالَّذٖينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا
بِاٰيَاتِنَٓا اُو۬لٰٓئِكَ اَصْحَابُ الْجَحٖيمِ ﴿٨٦﴾ يَٓا اَيُّهَا الَّذٖينَ اٰمَنُوا
لَا تُحَرِّمُوا طَيِّبَاتِ مَٓا اَحَلَّ اللّٰهُ لَكُمْ وَلَا تَعْتَدُواۜ اِنَّ اللّٰهَ
لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدٖينَ ﴿٨٧﴾ وَكُلُوا مِمَّا رَزَقَكُمُ اللّٰهُ حَلَالًا طَيِّبًاۖ
وَاتَّقُوا اللّٰهَ الَّذٖٓى اَنْتُمْ بِهٖ مُؤْمِنُونَ ﴿٨٨﴾ لَا يُؤَاخِذُكُمُ اللّٰهُ بِاللَّغْوِ
فٖٓى اَيْمَانِكُمْ وَلٰكِنْ يُؤَاخِذُكُمْ بِمَا عَقَّدْتُمُ الْاَيْمَانَۚ فَكَفَّارَتُهُٓ
اِطْعَامُ عَشَرَةِ مَسَاكٖينَ مِنْ اَوْسَطِ مَا تُطْعِمُونَ اَهْلٖيكُمْ
اَوْ كِسْوَتُهُمْ اَوْ تَحْرٖيرُ رَقَبَةٍۜ فَمَنْ لَمْ يَجِدْ فَصِيَامُ ثَلٰثَةِ اَيَّامٍۜ
ذٰلِكَ كَفَّارَةُ اَيْمَانِكُمْ اِذَا حَلَفْتُمْۜ وَاحْفَظُٓوا اَيْمَانَكُمْۜ
كَذٰلِكَ يُبَيِّنُ اللّٰهُ لَكُمْ اٰيَاتِهٖ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿٨٩﴾

83. Resûl'e inen (vahyi) duyduklarında, tanıdıkları hak nedeniyle gözlerinin yaşla dolduğunu görürsün. Derler ki: "Rabbimiz! İman ettik. (Öyleyse) bizi şahitlerden yaz."

84. (Ve derler ki:) "Rabbimizin bizi salihler topluluğuna dâhil etmesini umarken ne diye Allah'a ve (O'ndan) bize gelen hakka iman etmeyelim?"

85. Allah, söylediklerinin karşılığı olarak altından ırmaklar akan ve içlerinde ebedî kalacakları cennetlerle onları mükâfatlandırdı. Bu, muhsinlerin/kulluğunu en güzel şekilde yapmaya çalışanların karşılığıdır.

86. Ayetlerimizi inkâr edip yalanlayanlar, bunlar alevli ateşin ehlidir.

87. Ey iman edenler! Allah'ın size helal kıldığı temiz ve güzel şeyleri haram kılmayın! Haddi aşmayın! Şüphesiz ki Allah, haddi aşanları sevmez.

88. Allah'ın size rızık olarak verdiklerinden helal ve temiz olarak yiyin. Kendisine iman ettiğiniz Allah'tan korkup sakının.

89. (Niyet ve kasıt olmaksızın ağız alışkanlığı olarak yaptığınız) lağv yeminlerinizden ötürü Allah sizi sorumlu tutmaz. Fakat (niyet ve kasıtla kalplerinizde) bağladığınız yeminlerden sizi sorumlu tutar. (Geçerli olan yeminlerinizi bozarsanız) onun kefareti, ailenize yedirdiğiniz orta yollu yiyeceklerle on yoksulu doyurmanız ya da giydirmeniz veya köle azat etmenizdir. Kim de bulamazsa üç gün oruç tutsun. Bu, yemin ettiğinizde (bozduğunuz) yeminlerinizin kefaretidir. Yeminlerinizi koruyunuz! Şükredesiniz diye Allah ayetlerini size açıklıyor.

يَٓا اَيُّهَا الَّذ۪ينَ اٰمَنُوٓا اِنَّمَا الْخَمْرُ وَالْمَيْسِرُ وَالْاَنْصَابُ وَالْاَزْلَامُ
رِجْسٌ مِنْ عَمَلِ الشَّيْطَانِ فَاجْتَنِبُوهُ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿٩٠﴾ اِنَّمَا
يُر۪يدُ الشَّيْطَانُ اَنْ يُوقِعَ بَيْنَكُمُ الْعَدَاوَةَ وَالْبَغْضَٓاءَ فِي الْخَمْرِ
وَالْمَيْسِرِ وَيَصُدَّكُمْ عَنْ ذِكْرِ اللّٰهِ وَعَنِ الصَّلٰوةِ فَهَلْ اَنْتُمْ مُنْتَهُونَ ﴿٩١﴾
وَاَط۪يعُوا اللّٰهَ وَاَط۪يعُوا الرَّسُولَ وَاحْذَرُوا فَاِنْ تَوَلَّيْتُمْ فَاعْلَمُوٓا اَنَّمَا
عَلٰى رَسُولِنَا الْبَلَاغُ الْمُب۪ينُ ﴿٩٢﴾ لَيْسَ عَلَى الَّذ۪ينَ اٰمَنُوا وَعَمِلُوا
الصَّالِحَاتِ جُنَاحٌ ف۪يمَا طَعِمُوٓا اِذَا مَا اتَّقَوْا وَاٰمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
ثُمَّ اتَّقَوْا وَاٰمَنُوا ثُمَّ اتَّقَوْا وَاَحْسَنُوا وَاللّٰهُ يُحِبُّ الْمُحْسِن۪ينَ ﴿٩٣﴾
يَٓا اَيُّهَا الَّذ۪ينَ اٰمَنُوا لَيَبْلُوَنَّكُمُ اللّٰهُ بِشَيْءٍ مِنَ الصَّيْدِ تَنَالُهُٓ
اَيْد۪يكُمْ وَرِمَاحُكُمْ لِيَعْلَمَ اللّٰهُ مَنْ يَخَافُهُ بِالْغَيْبِ فَمَنِ اعْتَدٰى
بَعْدَ ذٰلِكَ فَلَهُ عَذَابٌ اَل۪يمٌ ﴿٩٤﴾ يَٓا اَيُّهَا الَّذ۪ينَ اٰمَنُوا لَا تَقْتُلُوا الصَّيْدَ
وَاَنْتُمْ حُرُمٌ وَمَنْ قَتَلَهُ مِنْكُمْ مُتَعَمِّدًا فَجَزَٓاءٌ مِثْلُ مَا قَتَلَ
مِنَ النَّعَمِ يَحْكُمُ بِه۪ ذَوَا عَدْلٍ مِنْكُمْ هَدْيًا بَالِغَ الْكَعْبَةِ اَوْ كَفَّارَةٌ
طَعَامُ مَسَاك۪ينَ اَوْ عَدْلُ ذٰلِكَ صِيَامًا لِيَذُوقَ وَبَالَ اَمْرِه۪ عَفَا اللّٰهُ
عَمَّا سَلَفَ وَمَنْ عَادَ فَيَنْتَقِمُ اللّٰهُ مِنْهُ وَاللّٰهُ عَز۪يزٌ ذُو انْتِقَامٍ ﴿٩٥﴾

90. Ey iman edenler! İçki, kumar, dikili taşlar ve fal okları şeytanın pis işlerindendir. Ondan uzak durun ki kurtuluşa eresiniz.

91. Şeytan, içki ve kumarla ancak aranıza düşmanlık ve kin düşürmek, sizi Allah'ı anmaktan ve namazdan alıkoymak ister. Artık vazgeçtiniz değil mi?

92. Allah'a itaat edin! Resûl'e itaat edin ve (muhalefet etmekten) sakının. Şayet yüz çevirirseniz bilin ki Resûlümüzün vazifesi, ancak apaçık bir tebliğdir.

93. (Şayet içki yasaklanmadan önce onu içmiş ve vefat ettiği için aranızda bulunmayanların durumunu merak ediyorsanız) iman edip salih amel işleyenler için; sakınıp iman ettikleri ve salih amel işledikleri, sonra sakınıp iman ettikleri, sonra sakınıp iyilik yaptıkları takdirde (haram kılınmadan önce) tattıkları (içkiden) dolayı bir günah yoktur. Allah, muhsinleri/kulluğunu en güzel şekilde yapmaya çalışanları sever.

94. Ey iman edenler! Andolsun ki Allah, ellerinizin ve mızraklarınızın ulaştığı av hayvanlarını (ihramlılara haram kılarak), gözlerin kendisini görmediği yerde, kimin Allah'tan korktuğunu açığa çıkarmak için sizleri imtihan edecektir. Kim de bundan sonra haddi aşarsa onun için can yakıcı bir azap vardır.

95. Ey iman edenler! İhramda olduğunuz zamanlarda avlarınızı öldürmeyin. Sizden her kim onu kasten öldürürse cezası, sizden iki adil hakemin kararıyla öldürdüğüne denk bir hayvanın Kâbe'ye ulaştırılarak kurban edilmesidir. Ya da yoksulları doyurmak veya onun dengi olacak şekilde oruç tutmaktır. (Bu cezalar,) yaptığı hatanın vebalini tatması içindir. Allah, geçmişte kalanı bağışladı. Her kim de (yasaklanana) dönerse Allah ondan intikam alacaktır. Allah (izzet sahibi, her şeyi mağlup eden) Azîz ve intikam sahibidir.

أُحِلَّ لَكُمْ صَيْدُ الْبَحْرِ وَطَعَامُهُ مَتَاعًا لَكُمْ وَلِلسَّيَّارَةِۚ
وَحُرِّمَ عَلَيْكُمْ صَيْدُ الْبَرِّ مَا دُمْتُمْ حُرُمًاۜ وَاتَّقُوا اللّٰهَ الَّذٓي
اِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ﴿٩٦﴾ جَعَلَ اللّٰهُ الْكَعْبَةَ الْبَيْتَ الْحَرَامَ قِيَامًا
لِلنَّاسِ وَالشَّهْرَ الْحَرَامَ وَالْهَدْيَ وَالْقَلَٓائِدَۜ ذٰلِكَ لِتَعْلَمُٓوا
اَنَّ اللّٰهَ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمٰوَاتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ وَاَنَّ اللّٰهَ بِكُلِّ
شَيْءٍ عَلٖيمٌ ﴿٩٧﴾ اِعْلَمُٓوا اَنَّ اللّٰهَ شَدٖيدُ الْعِقَابِ وَاَنَّ اللّٰهَ غَفُورٌ
رَحٖيمٌۜ ﴿٩٨﴾ مَا عَلَى الرَّسُولِ اِلَّا الْبَلَاغُۜ وَاللّٰهُ يَعْلَمُ مَا تُبْدُونَ
وَمَا تَكْتُمُونَ ﴿٩٩﴾ قُلْ لَا يَسْتَوِي الْخَبٖيثُ وَالطَّيِّبُ
وَلَوْ اَعْجَبَكَ كَثْرَةُ الْخَبٖيثِۚ فَاتَّقُوا اللّٰهَ يَٓا اُولِي الْاَلْبَابِ لَعَلَّكُمْ
تُفْلِحُونَ ﴿١٠٠﴾ يَٓا اَيُّهَا الَّذٖينَ اٰمَنُوا لَا تَسْـَٔلُوا عَنْ اَشْيَٓاءَ
اِنْ تُبْدَ لَكُمْ تَسُؤْكُمْۚ وَاِنْ تَسْـَٔلُوا عَنْهَا حٖينَ يُنَزَّلُ الْقُرْاٰنُ
تُبْدَ لَكُمْۜ عَفَا اللّٰهُ عَنْهَاۜ وَاللّٰهُ غَفُورٌ حَلٖيمٌ ﴿١٠١﴾ قَدْ سَاَلَهَا قَوْمٌ
مِنْ قَبْلِكُمْ ثُمَّ اَصْبَحُوا بِهَا كَافِرٖينَ ﴿١٠٢﴾ مَا جَعَلَ اللّٰهُ
مِنْ بَحٖيرَةٍ وَلَا سَٓائِبَةٍ وَلَا وَصٖيلَةٍ وَلَا حَامٍۙ وَلٰكِنَّ الَّذٖينَ
كَفَرُوا يَفْتَرُونَ عَلَى اللّٰهِ الْكَذِبَۜ وَاَكْثَرُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ ﴿١٠٣﴾

96. Deniz avı ve yiyeceği size ve yolculara faydalanılan (bir yemiş olarak) helal kılındı. İhramda olduğunuz sürece kara avı size haram kılındı. (Diriltilip) huzurunda toplanacağınız Allah'tan korkup sakının.

97. Allah saygın ev olan Kâbe'yi, haram ayları, kurbanı, boyunları gerdanlıkla (işaretli kurbanlıkları) insanların (dinî ve dünyevi ihtiyaçlarını elde etmelerini sağlayan) bir dayanak kıldı. Bu, Allah'ın göklerde ve yerde olanların tamamını bildiğini ve Allah'ın her şeyin bilgisine sahip olduğunu bilmeniz içindir.

98. Bilin ki hiç şüphesiz Allah, azabı çetin olan ve (günahları bağışlayan, örten ve günahların kötü akıbetinden kulu koruyan) Ğafûr ve (kullarına karşı merhametli olan) Rahîm'dir.

99. Resûl'ün vazifesi yalnızca tebliğdir. Allah, açığa vurduklarınızı da gizlediklerinizi de bilir.

100. De ki: "Pis olanın çokluğu seni şaşırtıp hoşuna gitse de pis ve temiz bir olmaz. Allah'tan korkun, ey akıl sahipleri ki felaha eresiniz."

101. Ey iman edenler! Açıklandığında sizi üzecek şeyleri sormayın. Kur'ân indirilirken sorarsanız size açıklanır. Allah onu affetti. Allah, (günahları bağışlayan, örten ve günahların kötü akıbetinden kulu koruyan) Ğafûr ve (kulların hak ettikleri cezayı erteleyen) Halîm'dir.

102. Sizden önce bir topluluk onu sormuş, sonra da onu (inkâr eden) kâfirler olmuşlardı.

103. Allah (kulağı yarılıp putlara adanan) bahire, (bir belayı defetmek için putlar adına dokunulmaz ilan edilen) saibe, (belirlenmiş standartlarda doğuran devenin salınması ve ona dokunulmaması gereken) vasile ve (sırtına binilmeyi haram kabul ettikleri) ham; bunların hiçbirini meşru kılmadı. Fakat kâfirler yalan uydurup Allah'a iftira ediyorlar. Onların çoğu akletmez.

وَاِذَا قِيلَ لَهُمْ تَعَالَوْا اِلٰى مَٓا اَنْزَلَ اللّٰهُ وَاِلَى الرَّسُولِ قَالُوا
حَسْبُنَا مَا وَجَدْنَا عَلَيْهِ اٰبَٓاءَنَاۜ اَوَلَوْ كَانَ اٰبَٓاؤُ۬هُمْ لَا يَعْلَمُونَ شَيْـًٔا
وَلَا يَهْتَدُونَ ﴿١٠٤﴾ يَٓا اَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا عَلَيْكُمْ اَنْفُسَكُمْۚ
لَا يَضُرُّكُمْ مَنْ ضَلَّ اِذَا اهْتَدَيْتُمْۜ اِلَى اللّٰهِ مَرْجِعُكُمْ
جَمِيعًا فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿١٠٥﴾ يَٓا اَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا
شَهَادَةُ بَيْنِكُمْ اِذَا حَضَرَ اَحَدَكُمُ الْمَوْتُ حِينَ الْوَصِيَّةِ
اثْنَانِ ذَوَا عَدْلٍ مِنْكُمْ اَوْ اٰخَرَانِ مِنْ غَيْرِكُمْ اِنْ اَنْتُمْ
ضَرَبْتُمْ فِي الْاَرْضِ فَاَصَابَتْكُمْ مُصِيبَةُ الْمَوْتِۜ تَحْبِسُونَهُمَا
مِنْ بَعْدِ الصَّلٰوةِ فَيُقْسِمَانِ بِاللّٰهِ اِنِ ارْتَبْتُمْ لَا نَشْتَرٖي بِهٖ ثَمَنًا
وَلَوْ كَانَ ذَا قُرْبٰىۙ وَلَا نَكْتُمُ شَهَادَةَ اللّٰهِ اِنَّٓا اِذًا لَمِنَ الْاٰثِمِينَ ﴿١٠٦﴾
فَاِنْ عُثِرَ عَلٰٓى اَنَّهُمَا اسْتَحَقَّٓا اِثْمًا فَاٰخَرَانِ يَقُومَانِ مَقَامَهُمَا
مِنَ الَّذِينَ اسْتَحَقَّ عَلَيْهِمُ الْاَوْلَيَانِ فَيُقْسِمَانِ بِاللّٰهِ لَشَهَادَتُنَٓا اَحَقُّ
مِنْ شَهَادَتِهِمَا وَمَا اعْتَدَيْنَاۘ اِنَّٓا اِذًا لَمِنَ الظَّالِمِينَ ﴿١٠٧﴾ ذٰلِكَ اَدْنٰٓى
اَنْ يَأْتُوا بِالشَّهَادَةِ عَلٰى وَجْهِهَٓا اَوْ يَخَافُٓوا اَنْ تُرَدَّ اَيْمَانٌ بَعْدَ اَيْمَانِهِمْۜ
وَاتَّقُوا اللّٰهَ وَاسْمَعُواۜ وَاللّٰهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ ﴿١٠٨﴾

104. Onlara, “Allah’ın indirdiğine ve Resûl’e gelin.” denildiği zaman, “Babalarımızı üzerinde bulduğumuz yol bize yeter.” derler. Onların babaları hiçbir şey bilmiyor ve doğru yolu bulamamış olsalar bile mi (babalarının yoluna uyacaklar)?

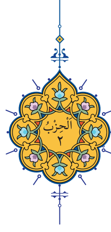
105. Ey iman edenler! Siz kendinizden sorumlusunuz. Doğru yolda olduğunuz sürece sapanlar size zarar vermez. Topluca dönüşünüz Allah’adır. Size yaptıklarınızı haber verecektir.

Ayet-i kerime ilk dönemden itibaren yanlış anlaşılmış ve emr-i bi’l ma’ruf vazifesini iptal ettiği düşünülmüştür. Oysa “Siz kendinizden sorumlusunuz.” cümlesi, “Allah’ın (cc) size farz kıldıklarını yapmakla yükümlüsünüz.” anlamındadır. Yeryüzünde Allah’ın şahitleri olmak, adaleti Allah (cc) için ayakta tutmak ve iyiliği emredip kötülükten sakındırmak da İslam ümmetine namaz, oruç ve hac gibi farz kılınmış emirlerdendir. Ayet, geniş anlamıyla emr-i bi’l ma’rufa delalet etmektedir. Ebû Bekir (ra) bir gün insanlara, “Ey insanlar! Bir ayet var ki onu yanlış yorumluyorsunuz.” dedi ve bu ayeti okuyup şöyle devam etti: “Ben Allah Resûlü’nü (sav) şöyle derken işittim: ‘İnsanlar münkeri gördüklerinde onu değiştirmek için çaba sarf etmezlerse Allah’ın (cc) hepsini birden cezalandırması yakındır.’ ”(bk. Ebu Davud, 4338; Tirmizi, 3057)

106. Ey iman edenler! Sizden birine ölüm geldiğinde vasiyet hazırlanışı esnasında sizden iki adil şahit olsun. Şayet yolculuk hâlinde olursanız ve ölüm size gelip çatarsa sizden olmayan iki kişiyi şahit tutun. Şayet (şahitliklerinden) şüphe ederseniz onları namazdan sonra alıkoyarsınız ve şöyle yemin ederler: “Akraba dahi olsa yeminimizi hiçbir bedele satmayacağız. Allah’ın şahitliğini gizlemeyeceğiz. (Şayet gizlersek) elbette günahkâr kimselerden oluruz.”

107. Şayet (şahitlik yapan bu iki kişinin yalan söylemek, bir şey gizlemek gibi suretlerle) günah işledikleri ortaya çıkarsa (ölenin mirasçısı olup) haksızlığa uğrayan iki kişi, bu (yalancı şahitlik yapanların) yerine geçer ve “Allah’a yemin olsun ki bizim şahitliğimiz o ikisinin şahitliğinden daha doğrudur. Biz haddi aşmadık. Yoksa elbette biz, zalimlerden olurduk.” diye yemin ederler.

108. Bu (usul), gerektiği gibi şahitlik yapabilmeleri ve yemin ettikten sonra yeminlerinin geri çevrilip kabul edilmemesi korkusundan (emin olmaları için) en uygun olandır. Allah’tan korkup sakının ve (söylediklerini) dinleyin. Allah, fasıklar grubuna hidayet etmez.

يَوْمَ يَجْمَعُ اللّٰهُ الرُّسُلَ فَيَقُولُ مَاذَٓا اُجِبْتُمْۜ قَالُوا لَا عِلْمَ لَنَاۜ
اِنَّكَ اَنْتَ عَلَّامُ الْغُيُوبِ ﴿١٠٩﴾ اِذْ قَالَ اللّٰهُ يَا عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ
اذْكُرْ نِعْمَت۪ي عَلَيْكَ وَعَلٰى وَالِدَتِكَۢ اِذْ اَيَّدْتُكَ بِرُوحِ
الْقُدُسِ تُكَلِّمُ النَّاسَ فِي الْمَهْدِ وَكَهْلًاۚ وَاِذْ عَلَّمْتُكَ
الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَالتَّوْرٰيةَ وَالْاِنْج۪يلَۚ وَاِذْ تَخْلُقُ
مِنَ الطّ۪ينِ كَهَيْـَٔةِ الطَّيْرِ بِاِذْن۪ي فَتَنْفُخُ ف۪يهَا فَتَكُونُ طَيْرًا
بِاِذْن۪ي وَتُبْرِئُ الْاَكْمَهَ وَالْاَبْرَصَ بِاِذْن۪يۚ وَاِذْ تُخْرِجُ الْمَوْتٰى
بِاِذْن۪يۚ وَاِذْ كَفَفْتُ بَن۪ٓي اِسْرَٓائ۪لَ عَنْكَ اِذْ جِئْتَهُمْ
بِالْبَيِّنَاتِ فَقَالَ الَّذ۪ينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ اِنْ هٰذَٓا اِلَّا سِحْرٌ
مُب۪ينٌ ﴿١١٠﴾ وَاِذْ اَوْحَيْتُ اِلَى الْحَوَارِيّ۪نَ اَنْ اٰمِنُوا ب۪ي وَبِرَسُول۪يۚ
قَالُٓوا اٰمَنَّا وَاشْهَدْ بِاَنَّنَا مُسْلِمُونَ ﴿١١١﴾ اِذْ قَالَ الْحَوَارِيُّونَ
يَا عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ هَلْ يَسْتَط۪يعُ رَبُّكَ اَنْ يُنَزِّلَ عَلَيْنَا
مَٓائِدَةً مِنَ السَّمَٓاءِۜ قَالَ اتَّقُوا اللّٰهَ اِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِن۪ينَ ﴿١١٢﴾
قَالُوا نُر۪يدُ اَنْ نَاْكُلَ مِنْهَا وَتَطْمَئِنَّ قُلُوبُنَا وَنَعْلَمَ
اَنْ قَدْ صَدَقْتَنَا وَنَكُونَ عَلَيْهَا مِنَ الشَّاهِد۪ينَ ﴿١١٣﴾

109. O gün Allah, tüm resûlleri toplayacak ve "(Çağrınıza karşılık) size ne cevap verildi?" diyecek. Diyecekler ki: "Bizim hiçbir bilgimiz yok. Şüphesiz ki sen, gayb ilmini bilensin."

110. (O zaman) Allah diyecek ki: "Ey Meryem oğlu Îsâ! Senin ve annenin üzerindeki nimetlerimi hatırla. Hani seni Rûhu'l Kudus (Cibrîl) ile desteklemiştim. Hem beşikte hem de yaşlılıkta insanlarla konuşuyordun. Hani sana Kitab'ı, hikmeti, Tevrât'ı ve İncîl'i öğretmiştim. İznimle çamurdan kuş suretinde bir şey yapıyordun, sonra ona üflüyordun. O da benim izin vermemle (canlı) bir kuş oluyordu. İznimle kör ve alaca hastasını iyileştiriyordun. İznimle ölüleri (kabirlerinden diri olarak) çıkarıyordun. İsrâîloğullarına apaçık delillerle geldiğinde onlardan kâfir olanlar, 'Bu apaçık bir sihirdir.' demişlerdi de onları senden engelleyerek (seni korumuştum)."

111. Hani havârîlere, "Bana ve Resûl'üme iman edin." diye vahyetmiştim. Demişlerdi ki: "İman ettik. Şahit ol ki biz, gerçekten Müslimleriz/şirki terk ederek tevhidle Allah'a yönelen kullarız."

112. Hani havârîler, "Ey Meryem oğlu Îsâ! Sen, Rabbinden bizim için gökten sofra indirmesini isteyebilir misin?" demişlerdi. (Îsâ,) "Şayet müminseniz Allah'tan korkup sakının." demişti.

Ayet-i kerimede iki farklı kıraat vardır.

Birincisi: Genelin okuyuşu olan "هل يَسْتَطِيعُ رَبُّكَ" kıraatidir. "Rabbin sofra indirmeye güç yetirebilir mi?" anlamındadır.

İkincisi: İmam Kisâî'nin (rh) kıraati olan "هل تَسْتَطِيعُ رَبَّكَ" okuyuşudur. Bu kıraat, Allah Resûlü'nden de (sav) aktarılmıştır. (bk. Tirmizi, 2930; El-Mustedrek, 2935) Bizim de meal verirken esas aldığımız bu kıraattir. Bazıları birinci okuyuşa dayanarak havârîlerin Allah'ın (cc) kudretinden şüphe ettiğini iddia etmişlerdir. Bilakis, Allah'ın (cc) kendilerine ilham ettiği (bk. 5/Mâide, 111), Îsâ'nın (as) çağrısına icabet eden (bk. 3/Âl-i İmrân, 52-53) bu seçkin kulların Allah'ın (cc) kudretinden şüphe etmesi söz konusu olamaz.

113. Dediler ki: "Kalplerimizin mutmain olması (için) ve senin bize doğru söylediğini kesin bir şekilde bilelim de ona şahitlik edelim (diye) ondan yemeyi istiyoruz."

قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ اللّٰهُمَّ رَبَّنَٓا اَنْزِلْ عَلَيْنَا مَٓائِدَةً مِنَ السَّمَٓاءِ
تَكُونُ لَنَا عِيدًا لِاَوَّلِنَا وَاٰخِرِنَا وَاٰيَةً مِنْكَۚ وَارْزُقْنَا وَاَنْتَ
خَيْرُ الرَّازِق۪ينَ ﴿١١٤﴾ قَالَ اللّٰهُ اِنّ۪ي مُنَزِّلُهَا عَلَيْكُمْۚ فَمَنْ يَكْفُرْ بَعْدُ
مِنْكُمْ فَاِنّ۪ٓي اُعَذِّبُهُ عَذَابًا لَٓا اُعَذِّبُهُٓ اَحَدًا مِنَ الْعَالَم۪ينَ ﴿١١٥﴾
وَاِذْ قَالَ اللّٰهُ يَا عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ ءَاَنْتَ قُلْتَ لِلنَّاسِ اتَّخِذُون۪ي وَاُمِّيَ
اِلٰهَيْنِ مِنْ دُونِ اللّٰهِۜ قَالَ سُبْحَانَكَ مَا يَكُونُ ل۪ٓي اَنْ اَقُولَ مَا لَيْسَ ل۪ي
بِحَقٍّۜ اِنْ كُنْتُ قُلْتُهُ فَقَدْ عَلِمْتَهُۜ تَعْلَمُ مَا ف۪ي نَفْس۪ي وَلَٓا اَعْلَمُ
مَا ف۪ي نَفْسِكَۜ اِنَّكَ اَنْتَ عَلَّامُ الْغُيُوبِ ﴿١١٦﴾ مَا قُلْتُ لَهُمْ اِلَّا مَٓا اَمَرْتَن۪ي
بِه۪ٓ اَنِ اعْبُدُوا اللّٰهَ رَبّ۪ي وَرَبَّكُمْۚ وَكُنْتُ عَلَيْهِمْ شَه۪يدًا مَا دُمْتُ
ف۪يهِمْۚ فَلَمَّا تَوَفَّيْتَن۪ي كُنْتَ اَنْتَ الرَّق۪يبَ عَلَيْهِمْۜ وَاَنْتَ عَلٰى كُلِّ
شَيْءٍ شَه۪يدٌ ﴿١١٧﴾ اِنْ تُعَذِّبْهُمْ فَاِنَّهُمْ عِبَادُكَۚ وَاِنْ تَغْفِرْ لَهُمْ فَاِنَّكَ
اَنْتَ الْعَز۪يزُ الْحَك۪يمُ ﴿١١٨﴾ قَالَ اللّٰهُ هٰذَا يَوْمُ يَنْفَعُ الصَّادِق۪ينَ
صِدْقُهُمْۜ لَهُمْ جَنَّاتٌ تَجْر۪ي مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهَارُ خَالِد۪ينَ ف۪يهَٓا اَبَدًاۜ
رَضِيَ اللّٰهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُۜ ذٰلِكَ الْفَوْزُ الْعَظ۪يمُ ﴿١١٩﴾ لِلّٰهِ مُلْكُ
السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ وَمَا ف۪يهِنَّۜ وَهُوَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَد۪يرٌ ﴿١٢٠﴾

114. Meryem oğlu Îsâ dedi ki: "Allah'ım! Ey Rabbimiz! Bize gökten bir sofra indir. O, bizden önce gelenlere ve sonradan geleceklere (sevinç ve huzur getiren) bir bayram ve (senin büyüklüğüne) bir belge olsun. Bizi rızıklandır. Sen, rızık verenlerin en hayırlısısın."

115. Allah demişti ki: "Şüphesiz ki size (sofrayı) indireceğim. Bundan sonra sizden her kim küfre saparsa âlemlerden hiç kimseye azap etmediğim şekilde ona azap ederim."

116. Hani Allah demişti ki: "Ey Meryem oğlu Îsâ! İnsanlara sen mi 'Allah'ı bırakıp beni ve annemi ilah edinin.' diye söyledin?" Dedi ki: "Seni tenzih ederim! Hakkım olmayan bir şeyi söylemem (doğru) olmaz. Şayet söylemiş olsam elbette sen bunu bilirdin. (Çünkü) sen, bende olanı bilirsin, bense sende olanı bilmem. Şüphesiz ki sen, gaybı bilensin."

117. "Ben onlara, bana emrettiğin, 'Benim ve sizin Rabbiniz olan Allah'a kulluk edin.' (buyruğu) dışında hiçbir şey söylemedim. Aralarında olduğum süre içinde (onların yaptıklarına) şahittim. Beni kendi katına aldığında (artık onların ne söylediğini ve ne yaptığını bilmem mümkün değildir). Sen onların üzerinde gözetleyicisin. Sen her şeyin üzerinde şahit olansın."

118. "Onlara azap edecek olursan hiç şüphesiz onlar, senin kullarındır. Şayet onları bağışlarsan şüphesiz ki sen, (izzet sahibi, her şeyi mağlup eden) El-Azîz ve (hüküm ve hikmet sahibi olan) El-Hakîm'sin."

119. Allah diyecek ki: "Bugün, doğrulara doğruluklarının fayda vereceği gündür. Onlara altından ırmaklar akan ve içlerinde ebedî kalacakları cennetler vardır. Allah onlardan, onlar da (Allah'tan) razı olmuştur. Bu, büyük bir kurtuluştur/kazançtır."

120. Göklerin, yerin ve içindekilerin hâkimiyeti/egemenliği Allah'a aittir. O, her şeye kadîrdir.

6. EN'ÂM SURESİ

(Bu sure Mekke'de indirilmiş olup 165 ayettir.)
Er-Rahmân ve Er-Rahîm olan Allah'ın adıyla (okumaya başlıyorum).

1. Gökleri ve yeri yaratan, karanlıkları ve aydınlığı var eden Allah'a hamdolsun. Sonra o kâfirler, (birtakım varlıkları) Rablerine denk tutuyorlar.

2. Sizi çamurdan yaratan, sonra da (öleceğiniz zamanın) müddetini belirleyen O'dur. (Diriliş zamanının) müddeti O'nun yanındadır. Sonra siz (hâlâ) şüphe edersiniz.

3. Göklerde ve yerde (kulluk edilen) Allah O'dur. Sizin gizlinizi de açığınızı da bilir. Kazandıklarınızı da bilmektedir.

En'âm Suresi Mekkî'dir. Sure, başından sonuna dek müşriklerdeki inanç problemlerine temas edip batıl akideyi delillerle çürütmekte, sahih akideyi ortaya koymaktadır. Bu yanlışlardan biri de şudur: Mekkeli müşrikler, Allah'ın (cc) göklerin rabbi olduğuna ve yerdekileri yarattığına inanıyorlardı. Fakat Allah'ın (cc) hayata, dine, ekonomiye müdahalesini istemiyorlardı. Kişi ile vicdanı arasına hapsedilen; tüm putlara, dinlere ve inançlara eşit mesafede bir Allah (cc) istiyorlardı. Kâinata hükmeden, ama insanlara hükmetmeyen bir Allah (cc)...

Allah (cc) genel olarak surede, özel olarak da bu ayette Allah'ın (cc) göklerde ve yerde kulluk edilen, boyun eğilip teslim olunan, yasaları geçerli olan tek otorite olduğunu vurgulayarak kendisi hakkındaki bu yanlış tasavvuru çürüttü. (bk. 11/Hûd, 87)

4. Onlara, Rablerinin ayetlerinden bir ayet geldiğinde mutlaka ondan yüz çevirirler.

سُورَةُ الْأَنْعَامِ
مَكِّيَّةٌ وَهِيَ مِائَةٌ وَخَمْسٌ وَسِتُّونَ اٰيَةً

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ
اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذ۪ي خَلَقَ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضَ وَجَعَلَ الظُّلُمَاتِ وَالنُّورَۜ
ثُمَّ الَّذ۪ينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ يَعْدِلُونَ ﴿١﴾ هُوَ الَّذ۪ي خَلَقَكُمْ مِنْ ط۪ينٍ
ثُمَّ قَضٰٓى اَجَلًاۜ وَاَجَلٌ مُسَمًّى عِنْدَهُ ثُمَّ اَنْتُمْ تَمْتَرُونَ ﴿٢﴾ وَهُوَ اللّٰهُ
فِي السَّمٰوَاتِ وَفِي الْاَرْضِۜ يَعْلَمُ سِرَّكُمْ وَجَهْرَكُمْ وَيَعْلَمُ مَا تَكْسِبُونَ ﴿٣﴾
وَمَا تَأْت۪يهِمْ مِنْ اٰيَةٍ مِنْ اٰيَاتِ رَبِّهِمْ اِلَّا كَانُوا عَنْهَا مُعْرِض۪ينَ ﴿٤﴾
فَقَدْ كَذَّبُوا بِالْحَقِّ لَمَّا جَٓاءَهُمْۜ فَسَوْفَ يَأْت۪يهِمْ اَنْبٰٓؤُا مَا كَانُوا بِه۪
يَسْتَهْزِؤُ۫نَ ﴿٥﴾ اَلَمْ يَرَوْا كَمْ اَهْلَكْنَا مِنْ قَبْلِهِمْ مِنْ قَرْنٍ مَكَّنَّاهُمْ
فِي الْاَرْضِ مَا لَمْ نُمَكِّنْ لَكُمْ وَاَرْسَلْنَا السَّمَٓاءَ عَلَيْهِمْ مِدْرَاراًۖ
وَجَعَلْنَا الْاَنْهَارَ تَجْر۪ي مِنْ تَحْتِهِمْ فَاَهْلَكْنَاهُمْ بِذُنُوبِهِمْ وَاَنْشَأْنَا
مِنْ بَعْدِهِمْ قَرْناً اٰخَر۪ينَ ﴿٦﴾ وَلَوْ نَزَّلْنَا عَلَيْكَ كِتَاباً ف۪ي قِرْطَاسٍ فَلَمَسُوهُ
بِاَيْد۪يهِمْ لَقَالَ الَّذ۪ينَ كَفَرُٓوا اِنْ هٰذَٓا اِلَّا سِحْرٌ مُب۪ينٌ ﴿٧﴾ وَقَالُوا
لَوْلَٓا اُنْزِلَ عَلَيْهِ مَلَكٌۜ وَلَوْ اَنْزَلْنَا مَلَكاً لَقُضِيَ الْاَمْرُ ثُمَّ لَا يُنْظَرُونَ ﴿٨﴾

5. Hak kendilerine gelince elbette onu yalanladılar. Alaya aldıklarının haberleri onlara gelecektir. (Neyi alaya aldıklarını anlayacaklar.)

6. Kendilerinden önce nice toplulukları helak ettiğimizi görmediler mi? Size vermediğimiz güç ve otoriteyi onlara vermiş, gökyüzünü bol yağmurla üzerlerine göndermiş, nehirleri altlarından akar kılmıştık. Günahları sebebiyle onları helak ettik ve onların ardından başka bir nesil inşa ettik.

7. Şayet sana kâğıt üzerine yazılmış bir kitap indirsek ve ona elleriyle dokunacak olsalar (yine de) o kâfirler, "Bu apaçık bir büyüden başkası değildir." diyecekler.

8. Dediler ki: "Üzerine melek inmeli değil miydi?" Şayet melek indirseydik iş bitirilmiş/kıyamet kopmuş olur ve onlara süre verilmezdi.

وَلَوْ جَعَلْنَاهُ مَلَكًا لَجَعَلْنَاهُ رَجُلًا وَلَلَبَسْنَا عَلَيْهِمْ
مَا يَلْبِسُونَ ﴿٩﴾ وَلَقَدِ اسْتُهْزِئَ بِرُسُلٍ مِنْ قَبْلِكَ فَحَاقَ
بِالَّذِينَ سَخِرُوا مِنْهُمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِؤُنَ ﴿١٠﴾ قُلْ سِيرُوا
فِي الْاَرْضِ ثُمَّ انْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُكَذِّبِينَ ﴿١١﴾
قُلْ لِمَنْ مَا فِي السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ قُلْ لِلّٰهِ كَتَبَ
عَلٰى نَفْسِهِ الرَّحْمَةَ لَيَجْمَعَنَّكُمْ اِلٰى يَوْمِ الْقِيٰمَةِ لَا رَيْبَ فِيهِ
اَلَّذِينَ خَسِرُٓوا اَنْفُسَهُمْ فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿١٢﴾ وَلَهُ مَا سَكَنَ
فِي الَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿١٣﴾ قُلْ اَغَيْرَ اللّٰهِ اَتَّخِذُ
وَلِيًّا فَاطِرِ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ وَهُوَ يُطْعِمُ وَلَا يُطْعَمُ
قُلْ اِنّ۪ٓي اُمِرْتُ اَنْ اَكُونَ اَوَّلَ مَنْ اَسْلَمَ وَلَا تَكُونَنَّ
مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿١٤﴾ قُلْ اِنّ۪ٓي اَخَافُ اِنْ عَصَيْتُ رَبّ۪ي عَذَابَ يَوْمٍ
عَظِيمٍ ﴿١٥﴾ مَنْ يُصْرَفْ عَنْهُ يَوْمَئِذٍ فَقَدْ رَحِمَهُ وَذٰلِكَ الْفَوْزُ
الْمُبِينُ ﴿١٦﴾ وَاِنْ يَمْسَسْكَ اللّٰهُ بِضُرٍّ فَلَا كَاشِفَ
لَهُٓ اِلَّا هُوَ وَاِنْ يَمْسَسْكَ بِخَيْرٍ فَهُوَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ
قَدِيرٌ ﴿١٧﴾ وَهُوَ الْقَاهِرُ فَوْقَ عِبَادِهِ وَهُوَ الْحَكِيمُ الْخَبِيرُ ﴿١٨﴾

9. Şayet onu melek (bir peygamber) kılmış olsak hiç şüphesiz, (yine insan suretinde) erkek bir melek kılardık. Ve kesinlikle düştükleri şüpheye onları yine düşürürdük.

10. Andolsun ki senden önceki resûllerle de alay edildi. Alaya aldıkları, alaycıları çepeçevre kuşattı.

11. De ki: “Yeryüzünde gezip dolaşın ve sonra bakın (bakalım), yalanlayanların sonu nasıl olmuş?”

12. De ki: “Göklerde ve yerde olanlar kime aittir?” De ki: “Allah’a aittir.” O, rahmeti, kendi üzerine yazmıştır. Andolsun ki (vuku bulacağında) hiçbir şüphe olmayan Kıyamet Günü’nde sizleri bir araya toplayacaktır. Kendilerini hüsrana/zarara uğratanlar! Onlar iman etmezler.

13. Gecede ve gündüzde yerleşmiş ne varsa hepsi O’nundur. O, (işiten ve dualara icabet eden) Es-Semî’ ve (her şeyi bilen) El-Alîm’dir.

14. De ki: “Gökleri ve yeri yoktan var eden Allah'ken, O doyurur ama (kimse tarafından) doyurulmazken Allah’tan başkasını mı veli edinecekmişim?” De ki: “Şüphesiz ki ben, Müslimlerin/şirki terk ederek tevhidle Allah’a yönelen kulların ilki olmakla emrolundum.” Ve “Sakın müşriklerden olma.” (denildi.)

Müşrikler, Allah'tan (cc) başkasını/başkalarını veli edinir ve yalnızca bir veliden (sadece Allah'tan) istenebilecek talepleri o varlıklardan beklerlerdi. Allah’ın dışında edindikleri veliler/evliya; Allah’a (cc) yakın ve O’nun (cc) yanında hatır sahibi olduğuna inandıkları melekler (bk. 34/Sebe’, 40) ve salih insanların ruhaniyetiydi (bk. 53/Necm, 20; 71/Nûh, 23). Bu varlıkları veli edinme/putlaştırma nedenlerini Kur’ân şöyle açıklar:

a. Allah’a (cc) yakınlaşmak için (bk. 39/Zumer, 3)
b. Allah katında şefaatlerine nail olmak için (bk. 10/Yûnus, 18; 39/Zumer, 43-44)
c. İhtiyaç hâlinde onların yardımına nail olmak için (bk. 36/Yâsîn, 74-75)
d. İzzet bulmak için (bk. 19/Meryem, 81-82)
e. Toplumu kaynaştırması ve millî bir değer olması için (bk. 29/Ankebût, 25; ayrıca bk. 29/Ankebût, 41)

15. De ki: “Şayet Rabbime isyan edersem şüphesiz ki o büyük günün azabından korkarım.”

16. “Kim de o gün azaptan alıkonulup çevrilirse (Allah) ona rahmet etmiştir. Bu, apaçık bir kazançtır.”

17. Allah sana bir zarar dokunduracak olsa onu (Allah’tan) başka kimse gideremez. Sana bir hayır dokunduracak olsa O, her şeye kadîrdir.

18. O, kullarının üzerinde (her şeye boyun eğdiren) El-Kâhir’dir. O, (hüküm ve hikmet sahibi olan) El-Hakîm ve (her şeyden haberdar olan) El-Habîr’dir.

قُلْ اَيُّ شَيْءٍ اَكْبَرُ شَهَادَةًۜ قُلِ اللّٰهُ شَهٖيدٌ بَيْنٖي وَبَيْنَكُمْ وَاُوحِيَ
اِلَيَّ هٰذَا الْقُرْاٰنُ لِاُنْذِرَكُمْ بِهٖ وَمَنْ بَلَغَۜ اَئِنَّكُمْ لَتَشْهَدُونَ اَنَّ مَعَ
اللّٰهِ اٰلِهَةً اُخْرٰىۜ قُلْ لَٓا اَشْهَدُۚ قُلْ اِنَّمَا هُوَ اِلٰهٌ وَاحِدٌ وَاِنَّنٖي بَرٖيٓءٌ
مِمَّا تُشْرِكُونَۢ ﴿١٩﴾ اَلَّذٖينَ اٰتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ يَعْرِفُونَهُ كَمَا يَعْرِفُونَ
اَبْنَٓاءَهُمْۢ اَلَّذٖينَ خَسِرُٓوا اَنْفُسَهُمْ فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٢٠﴾ وَمَنْ اَظْلَمُ
مِمَّنِ افْتَرٰى عَلَى اللّٰهِ كَذِبًا اَوْ كَذَّبَ بِاٰيَاتِهٖۜ اِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الظَّالِمُونَ ﴿٢١﴾
وَيَوْمَ نَحْشُرُهُمْ جَمٖيعًا ثُمَّ نَقُولُ لِلَّذٖينَ اَشْرَكُٓوا اَيْنَ شُرَكَٓاؤُكُمُ
الَّذٖينَ كُنْتُمْ تَزْعُمُونَ ﴿٢٢﴾ ثُمَّ لَمْ تَكُنْ فِتْنَتُهُمْ اِلَّٓا اَنْ قَالُوا
وَاللّٰهِ رَبِّنَا مَا كُنَّا مُشْرِكٖينَ ﴿٢٣﴾ اُنْظُرْ كَيْفَ كَذَبُوا عَلٰٓى اَنْفُسِهِمْ
وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ ﴿٢٤﴾ وَمِنْهُمْ مَنْ يَسْتَمِعُ اِلَيْكَۚ وَجَعَلْنَا
عَلٰى قُلُوبِهِمْ اَكِنَّةً اَنْ يَفْقَهُوهُ وَفٖٓي اٰذَانِهِمْ وَقْرًاۜ وَاِنْ يَرَوْا كُلَّ اٰيَةٍ
لَا يُؤْمِنُوا بِهَاۜ حَتّٰٓى اِذَا جَٓاؤُكَ يُجَادِلُونَكَ يَقُولُ الَّذٖينَ كَفَرُٓوا اِنْ هٰذَٓا
اِلَّٓا اَسَاطٖيرُ الْاَوَّلٖينَ ﴿٢٥﴾ وَهُمْ يَنْهَوْنَ عَنْهُ وَيَنْـَٔوْنَ عَنْهُۚ وَاِنْ يُهْلِكُونَ
اِلَّٓا اَنْفُسَهُمْ وَمَا يَشْعُرُونَ ﴿٢٦﴾ وَلَوْ تَرٰٓى اِذْ وُقِفُوا عَلَى النَّارِ فَقَالُوا
يَا لَيْتَنَا نُرَدُّ وَلَا نُكَذِّبَ بِاٰيَاتِ رَبِّنَا وَنَكُونَ مِنَ الْمُؤْمِنٖينَ ﴿٢٧﴾

19. De ki: "Kimin şahitliği en büyüktür?" De ki: "Allah, benim ve sizin aranızda şahittir. Sizi ve kime ulaşırsa onu uyarmam için bu Kur'ân bana vahyedildi. Yoksa siz, Allah ile beraber başka ilahların olduğuna mı şahitlik ediyorsunuz?" De ki: "Ben şahitlik etmem." De ki: "Ancak O, tek ilahtır ve şüphesiz ki ben, O'na ortak koştuklarınızdan berîyim/uzağım."

Kureyş'in büyükleri Allah Resûlü'ne geldi ve dediler ki: "Muhammed! Senin doğruluğuna hiç kimse şahitlik etmiyor. Yahudi ve Hristiyanlara da sorduk. Sana dair ellerinde bir bilgi olmadığını söylediler. Söyler misin, senin şahidin kim?" Bunun üzerine ayet indi. (bk. Zâdu'l Mesîr, 2/162)

Tevhid davasının şahidi Allah'tır. Bu davanın başka hiçbir delile/şahitliğe/onaya ihtiyacı yoktur. Allah (cc) kullarıyla konuştuğu Kur'ân boyunca bu şahitliğini dillendirmiş, akla ve fıtrata hitap eden etkili delilleriyle tevhid davasını desteklemiştir. Tevhid ehli, Eş-Şehîd olan Allah'ın (cc) şahitliğini hissetmeli ve bununla şeref duymalıdır.

Ayrıca bu ayet, Kelime-i Tevhid'i tefsir eden ayetlerdendir. Kelime-i Tevhid'le dile getirilen şahitlik, Allah'ın hak ve tek ilah olduğunu ilan etmek ve O'nun dışında ibadet edilen sahte ilahlardan/tağutlardan berî olmaktır. (bk. 21/Enbiya, 25; 3/Âl-i İmrân, 64)

20. Kendilerine Kitap verdiklerimiz, öz evlatlarını tanıdıkları gibi onu (ve peygamberlik sıfatlarını) tanırlar. Kendilerini hüsrana/zarara uğratanlar, onlar iman etmezler.

21. Allah'a, yalan uydurarak iftira eden ve O'nun ayetlerini yalanlayanlardan daha zalim kim olabilir? Şüphesiz ki o zalimler, kurtuluşa ermezler.

22. O gün hepsini (diriltip) bir araya toplarız. Sonra şirk koşanlara, "(Allah katında size şefaatçi olduklarına inanarak) bir şey sandığınız ortaklarınız hani neredeler?" deriz.

23. Sonra, "Rabbimiz olan Allah'a yemin olsun ki biz müşriklerden değildik." sözleri dışında bir fitneleri (mazeretleri) olmaz.

24. Kendi aleyhlerine nasıl da yalan söylediklerine ve (uydurdukları) iftiraların nasıl kaybolup gittiğine bir bak.

Dini ve tevhidi önemsemeyen, dinini Kur'ân ve Sünnet rehberliğinde öğrenmeyen, din hakkında anlatılan her şeye inanıp dinini hurafe ve menkıbelerle bina edenler; Kıyamet Günü'nde bu manzarayı yaşamaya mahkûmdur.

25. Onlardan sana kulak verenler vardır. Biz, onu (vahyi) anlayamasınlar diye kalplerine örtüler, kulaklarında da ağırlık kıldık. Ayetlerin tamamını görecek olsalar yine de iman etmezler. Öyle ki sana gelecek olsalar seninle tartışır ve o kâfir olanlar, "Bu, eskilerin masallarından başka bir şey değildir." der.

Tartışmacı oluşlarına (bk. 6/En'âm, 25), ilgisizlikleri ve yüz çevirmelerine (bk. 18/Kehf, 57), büyüklenmelerine (bk. 7/A'râf, 146), Resûlullah'ın (sav) emirlerine itaatsizlik etmelerine (bk. 9/Tevbe, 87, 93) bir ceza olarak Allah (cc) hakkı anlamalarına engel koymuştur.

26. Onlar hem (insanları) Kur'ân'dan alıkoyar hem de (kendileri) ondan uzaklaşırlar. Yalnızca kendilerini helak ederler. Farkında da değillerdir.

27. Ateşin başında durdurulduklarında onların hâlini bir görsen! "Keşke (dünyaya) geri döndürülseydik de Rabbimizin ayetlerini yalanlamasaydık ve müminlerden olsaydık." derler.

بَلْ بَدَا لَهُمْ مَا كَانُوا يُخْفُونَ مِنْ قَبْلُۜ وَلَوْ رُدُّوا لَعَادُوا لِمَا
نُهُوا عَنْهُ وَاِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ ﴿٢٨﴾ وَقَالُٓوا اِنْ هِيَ اِلَّا حَيَاتُنَا
الدُّنْيَا وَمَا نَحْنُ بِمَبْعُوثِينَ ﴿٢٩﴾ وَلَوْ تَرٰٓى اِذْ وُقِفُوا عَلٰى رَبِّهِمْۜ
قَالَ اَلَيْسَ هٰذَا بِالْحَقِّۜ قَالُوا بَلٰى وَرَبِّنَاۜ قَالَ فَذُوقُوا الْعَذَابَ
بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ ﴿٣٠﴾ قَدْ خَسِرَ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِلِقَٓاءِ اللّٰهِۜ حَتّٰٓى
اِذَا جَٓاءَتْهُمُ السَّاعَةُ بَغْتَةً قَالُوا يَا حَسْرَتَنَا عَلٰى مَا فَرَّطْنَا فِيهَاۙ
وَهُمْ يَحْمِلُونَ اَوْزَارَهُمْ عَلٰى ظُهُورِهِمْۜ اَلَا سَٓاءَ مَا يَزِرُونَ ﴿٣١﴾
وَمَا الْحَيٰوةُ الدُّنْيَٓا اِلَّا لَعِبٌ وَلَهْوٌۜ وَلَلدَّارُ الْاٰخِرَةُ خَيْرٌ لِلَّذِينَ
يَتَّقُونَۜ اَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿٣٢﴾ قَدْ نَعْلَمُ اِنَّهُ لَيَحْزُنُكَ الَّذٖى يَقُولُونَ فَاِنَّهُمْ
لَا يُكَذِّبُونَكَ وَلٰكِنَّ الظَّالِمِينَ بِاٰيَاتِ اللّٰهِ يَجْحَدُونَ ﴿٣٣﴾
وَلَقَدْ كُذِّبَتْ رُسُلٌ مِنْ قَبْلِكَ فَصَبَرُوا عَلٰى مَا كُذِّبُوا وَاُو۫ذُوا حَتّٰٓى
اَتٰيهُمْ نَصْرُنَاۚ وَلَا مُبَدِّلَ لِكَلِمَاتِ اللّٰهِۚ وَلَقَدْ جَٓاءَكَ مِنْ نَبَاِ۬ى
الْمُرْسَلِينَ ﴿٣٤﴾ وَاِنْ كَانَ كَبُرَ عَلَيْكَ اِعْرَاضُهُمْ فَاِنِ اسْتَطَعْتَ
اَنْ تَبْتَغِيَ نَفَقًا فِي الْاَرْضِ اَوْ سُلَّمًا فِي السَّمَٓاءِ فَتَأْتِيَهُمْ بِاٰيَةٍۜ
وَلَوْ شَٓاءَ اللّٰهُ لَجَمَعَهُمْ عَلَى الْهُدٰى فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْجَاهِلِينَ ﴿٣٥﴾

28. (Hayır, öyle değil!) Bilakis, daha önceden gizledikleri şey açığa çıktı (da ondan böyle söylüyorlar). Şayet geri çevrilseler yine kendisinden sakındırıldıkları şeye (şirke) dönerler. Şüphesiz onlar, gerçek birer yalancıdır.

29. Dediler ki: "Dünya hayatımızdan başka (bir hayat) yoktur ve bizler diriltilmeyeceğiz."

30. Onları, Rabblerinin huzurunda durdurulduklarında bir görsen! (Allah) diyecek ki: "Bu (ahiret) hak değil miymiş?" Diyecekler ki: "Rabbimize yemin olsun ki evet, (hakmış)!" (Allah) diyecek ki: "Öyleyse kâfir olmanız nedeniyle azabı tadın."

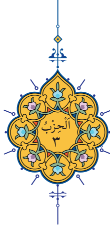
31. Gerçek şu ki Allah ile karşılaşmayı yalanlayanlar, hüsrana uğramıştır. Öyle ki kıyamet ânsızın kopup onlara geldiğinde günahlarını sırtlarına yüklenmiş olarak, "O (dünyadaki) gevşekliğimizden ötürü yazıklar olsun bize!" derler. Dikkat edin. Yüklendikleri (günahlar) ne kötüdür!

32. Dünya hayatı oyun ve eğlenceden ibarettir. Şüphesiz ki ahiret yurdu korkup sakınanlar için daha hayırlıdır. Akletmez misiniz?

33. Elbette onların söylediklerinin seni üzdüğünü biliyoruz. (Doğrusu) onlar, seni yalanlamıyorlar. Lakin zalimler, Allah'ın ayetlerini inkâr ediyorlar.

34. Andolsun ki senden önce de resûller yalanlandı. Yalanlanmaya sabrettiler. Yardımımız onlara gelene dek eziyet gördüler. Allah'ın kelimelerini (yardım sözünü) değiştirecek yoktur. Andolsun ki peygamberlerin haberlerinden bir bölümü sana gelmiştir.

35. Şayet (davetinden) yüz çevirmeleri sana ağır geliyorsa yerde tünel açıp veya göğe merdiven dayayarak onlara bir delil/mucize getirebiliyorsan (yap)! Allah dileseydi onların tamamını hidayet üzere toplardı. (Öyleyse) sakın cahillerden olma.

اِنَّمَا يَسْتَجِيبُ الَّذ۪ينَ يَسْمَعُونَۜ وَالْمَوْتٰى يَبْعَثُهُمُ اللّٰهُ ثُمَّ
اِلَيْهِ يُرْجَعُونَ ﴿٣٦﴾ وَقَالُوا لَوْلَا نُزِّلَ عَلَيْهِ اٰيَةٌ مِنْ رَبِّه۪ۜ قُلْ اِنَّ
اللّٰهَ قَادِرٌ عَلٰٓى اَنْ يُنَزِّلَ اٰيَةً وَلٰكِنَّ اَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٣٧﴾
وَمَا مِنْ دَٓابَّةٍ فِي الْاَرْضِ وَلَا طَٓائِرٍ يَط۪يرُ بِجَنَاحَيْهِ اِلَّٓا اُمَمٌ
اَمْثَالُكُمْۜ مَا فَرَّطْنَا فِي الْكِتَابِ مِنْ شَيْءٍ ثُمَّ اِلٰى رَبِّهِمْ
يُحْشَرُونَ ﴿٣٨﴾ وَالَّذ۪ينَ كَذَّبُوا بِاٰيَاتِنَا صُمٌّ وَبُكْمٌ فِي الظُّلُمَاتِۜ
مَنْ يَشَاِ اللّٰهُ يُضْلِلْهُۜ وَمَنْ يَشَأْ يَجْعَلْهُ عَلٰى صِرَاطٍ مُسْتَق۪يمٍ ﴿٣٩﴾
قُلْ اَرَاَيْتَكُمْ اِنْ اَتٰيكُمْ عَذَابُ اللّٰهِ اَوْ اَتَتْكُمُ السَّاعَةُ
اَغَيْرَ اللّٰهِ تَدْعُونَۚ اِنْ كُنْتُمْ صَادِق۪ينَ ﴿٤٠﴾ بَلْ اِيَّاهُ تَدْعُونَ فَيَكْشِفُ
مَا تَدْعُونَ اِلَيْهِ اِنْ شَٓاءَ وَتَنْسَوْنَ مَا تُشْرِكُونَ۟ ﴿٤١﴾ وَلَقَدْ
اَرْسَلْنَٓا اِلٰٓى اُمَمٍ مِنْ قَبْلِكَ فَاَخَذْنَاهُمْ بِالْبَأْسَٓاءِ وَالضَّرَّٓاءِ لَعَلَّهُمْ
يَتَضَرَّعُونَ ﴿٤٢﴾ فَلَوْلَٓا اِذْ جَٓاءَهُمْ بَأْسُنَا تَضَرَّعُوا وَلٰكِنْ
قَسَتْ قُلُوبُهُمْ وَزَيَّنَ لَهُمُ الشَّيْطَانُ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٤٣﴾
فَلَمَّا نَسُوا مَا ذُكِّرُوا بِه۪ فَتَحْنَا عَلَيْهِمْ اَبْوَابَ كُلِّ شَيْءٍۜ
حَتّٰٓى اِذَا فَرِحُوا بِمَٓا اُو۫تُٓوا اَخَذْنَاهُمْ بَغْتَةً فَاِذَا هُمْ مُبْلِسُونَ ﴿٤٤﴾

36. (Davetine) ancak (anlamak için) dinleyenler icabet eder. Ölüleri ise Allah diriltir, sonra da O’na döndürülürler.

Allah (cc), kâfirleri ölüye benzetmiştir. Ölüler, diriltilinceye kadar her şeyden habersiz ve tepkisiz oldukları gibi kalpleri küfür ve masiyetlerle örtülmüş kâfirler de nebilerin daveti karşısında böyledir.

37. Dediler ki: “Ona Rabbinden bir ayet/mucize indirilmesi gerekmez miydi?” De ki: “Hiç şüphesiz Allah, ayet/mucize indirmeye kâdirdir. Fakat onların çoğu bilmezler.”

38. Yeryüzünde kımıldayan her canlı ve iki kanadıyla uçan her kuş ancak sizin gibi bir ümmettir. Kitap’ta* hiçbir şeyi eksik bırakmamışızdır. Sonra (diriltilip) Rablerinin huzurunda toplanacaklardır.

* “Kitap”tan kasıt Levh-i Mahfûz olabileceği gibi Kur’ân da olabilir. Zira Kur’ân, “Kitap” lafzını her iki anlam için de kullanmıştır. Ayetin bağlamı ele alındığında “Kitap”tan kastın, her şeyin içinde yazılı olduğu Levh-i Mahfûz olması tercih edilir. Allah (cc) en doğrusunu bilir. (bk. 22/Hac, 70; 57/Hadîd, 22-23)

39. Ayetlerimizi yalanlayanlar, karanlıklar içinde, sağır ve dilsizlerdir. Allah kimi dilerse onu saptırır, kimi de dilerse dosdoğru yol üzere kılar.

40. De ki: “Görüşünüz nedir? (Söylesenize!) Allah’ın azabı ya da kıyamet size gelip çattığında Allah’tan başkasına mı dua edip yalvaracaksınız? Şayet doğru sözlüyseniz (cevap verin bakalım)!”

41. (Hayır, öyle değil!) Bilakis, yalnızca O’na dua edip yalvarırsınız. O da dilerse dua ettiğiniz sıkıntıyı giderir ve siz O’na şirk koştuklarınızı unutursunuz.

42. Andolsun ki senden evvelki kavimlere (de resûller) gönderdik. (Allah’a) yalvarır ve boyun eğerler diye onları sıkıntılar ve zorluklarla imtihan ettik.

43. Bari imtihana uğradıklarında boyun eğip yalvarsalardı! Ama kalpleri katılaştı ve şeytan, yapmakta olduklarını onlara süslü gösterdi.

44. Kendilerine hatırlatılan (öğüdü) unuttuklarında üzerlerine her şeyin kapılarını açtık. Kendilerine verilenlerle sevinmeye/şımarmaya başlayınca da onları ânsızın yakalayıverdik. (Azabı gördüklerinde kurtulmaya dair) tüm ümitlerini yitirdiler.

فَقُطِعَ دَابِرُ الْقَوْمِ الَّذٖينَ ظَلَمُواۜ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمٖينَ ﴿٤٥﴾
قُلْ اَرَاَيْتُمْ اِنْ اَخَذَ اللّٰهُ سَمْعَكُمْ وَاَبْصَارَكُمْ وَخَتَمَ
عَلٰى قُلُوبِكُمْ مَنْ اِلٰهٌ غَيْرُ اللّٰهِ يَأْتٖيكُمْ بِهٖۜ اُنْظُرْ كَيْفَ
نُصَرِّفُ الْاٰيَاتِ ثُمَّ هُمْ يَصْدِفُونَ ﴿٤٦﴾ قُلْ اَرَاَيْتَكُمْ اِنْ اَتٰيكُمْ
عَذَابُ اللّٰهِ بَغْتَةً اَوْ جَهْرَةً هَلْ يُهْلَكُ اِلَّا الْقَوْمُ الظَّالِمُونَ ﴿٤٧﴾
وَمَا نُرْسِلُ الْمُرْسَلٖينَ اِلَّا مُبَشِّرٖينَ وَمُنْذِرٖينَۚ فَمَنْ اٰمَنَ
وَاَصْلَحَ فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٤٨﴾ وَالَّذٖينَ كَذَّبُوا
بِاٰيَاتِنَا يَمَسُّهُمُ الْعَذَابُ بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ ﴿٤٩﴾ قُلْ لَٓا اَقُولُ لَكُمْ
عِنْدٖي خَزَٓائِنُ اللّٰهِ وَلَٓا اَعْلَمُ الْغَيْبَ وَلَٓا اَقُولُ لَكُمْ اِنّٖي مَلَكٌۚ
اِنْ اَتَّبِعُ اِلَّا مَا يُوحٰٓى اِلَيَّۜ قُلْ هَلْ يَسْتَوِي الْاَعْمٰى وَالْبَصٖيرُۜ
اَفَلَا تَتَفَكَّرُونَ ﴿٥٠﴾ وَاَنْذِرْ بِهِ الَّذٖينَ يَخَافُونَ اَنْ يُحْشَرُٓوا اِلٰى رَبِّهِمْ
لَيْسَ لَهُمْ مِنْ دُونِهٖ وَلِيٌّ وَلَا شَفٖيعٌ لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ ﴿٥١﴾
وَلَا تَطْرُدِ الَّذٖينَ يَدْعُونَ رَبَّهُمْ بِالْغَدٰوةِ وَالْعَشِيِّ يُرٖيدُونَ
وَجْهَهُۜ مَا عَلَيْكَ مِنْ حِسَابِهِمْ مِنْ شَيْءٍ وَمَا مِنْ حِسَابِكَ
عَلَيْهِمْ مِنْ شَيْءٍ فَتَطْرُدَهُمْ فَتَكُونَ مِنَ الظَّالِمٖينَ ﴿٥٢﴾

45. Böylece o zalimler topluluğunun (kökü kurutulup) arkaları kesildi. Âlemlerin Rabbi olan Allah’a hamdolsun.

46. De ki: “Görüşünüz nedir? (Söylesenize!) Şayet Allah kulaklarınızı ve gözlerinizi alıp kalplerinizi mühürleyecek olsa Allah’ın dışında onu size (geri) getirecek ilah kimdir?” Bak, ayetleri nasıl da farklı şekillerde açıklıyoruz. Sonra onlar yine de (ayetlerimizden) yüz çeviriyorlar.

47. De ki: “Görüşünüz nedir? (Söylesenize!) Allah’ın azabı ânsızın yahut açıktan geldiğinde zalimler topluluğundan başkası helak olur mu?”

48. Biz resûllerimizi, yalnızca müjdeleyiciler ve uyarıcılar olarak göndeririz. Kim de iman edip ıslah ederse, onlara korku yoktur ve onlar üzülmeyeceklerdir.

49. Ayetlerimizi yalanlayanlara gelince işleyip durdukları fısklardan (günahlardan) ötürü onlara azap dokunacaktır.

50. De ki: “Size, ‘Allah’ın hazineleri benim yanımdadır.’ demiyorum. Ben gaybı da bilmem. Melek olduğumu da söylemiyorum. Yalnızca bana vahyedilene uyuyorum.” De ki: “Hiç kör ile gören bir olur mu? Düşünmeyecek misiniz?”

51. O (Kur’ân’la,) Rablerinin huzurunda toplanacaklarından ötürü korkan (müminleri) uyar. Onların (Allah’ın) dışında ne bir dostları ne de şefaatçileri yoktur! (Onları Kur’ân’la uyar ki) korkup sakınsınlar.

52. Rablerinin rızasını umarak gece gündüz O’na dua edenleri sakın kovma! Onların hesabından senin üzerine, senin hesabından da onların üzerine (onları kovmanı gerektirecek) bir sorumluluk yoktur. (Buna rağmen onları meclisinden kovarsan) zalimlerden olursun.

Sa’d ibni Ebî Vakkâs’tan (ra) şöyle rivayet edilmiştir:
“Biz altı kişiyle beraber Allah Resûlü’nün (sav) yanındaydık.
Müşrikler dediler ki: ‘Şu adamları yanından kov. Tâ ki (bizlerle aynı mecliste bulunduklarından, bizimle eşit olduklarını düşünmeye) cüret etmesinler.’
Allah Resûlü'nün (sav) gönlüne (bu isteğe karşılık vermeye yönelik) Allah’ın (cc) dilediği bir düşünce düştü. Allah (cc) bunun üzerine (uyarı mahiyetinde) bu ayetleri indirdi.” (Müslim, 2413)

وَكَذٰلِكَ فَتَنَّا بَعْضَهُمْ بِبَعْضٍ لِيَقُولُوا اَهٰؤُلَٓاءِ مَنَّ
اللّٰهُ عَلَيْهِمْ مِنْ بَيْنِنَاۜ اَلَيْسَ اللّٰهُ بِاَعْلَمَ بِالشَّاكِرِينَ ٥٣
وَاِذَا جَٓاءَكَ الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِاٰيَاتِنَا فَقُلْ سَلَامٌ عَلَيْكُمْ
كَتَبَ رَبُّكُمْ عَلٰى نَفْسِهِ الرَّحْمَةَۙ اَنَّهُ مَنْ عَمِلَ
مِنْكُمْ سُٓوءًا بِجَهَالَةٍ ثُمَّ تَابَ مِنْ بَعْدِهِ وَاَصْلَحَ فَاَنَّهُ غَفُورٌ
رَحِيمٌ ٥٤ وَكَذٰلِكَ نُفَصِّلُ الْاٰيَاتِ وَلِتَسْتَبِينَ سَبِيلُ
الْمُجْرِمِينَ ٥٥ قُلْ اِنّ۪ي نُهِيتُ اَنْ اَعْبُدَ الَّذِينَ تَدْعُونَ
مِنْ دُونِ اللّٰهِۜ قُلْ لَٓا اَتَّبِعُ اَهْوَٓاءَكُمْۙ قَدْ ضَلَلْتُ اِذًا وَمَٓا اَنَا
مِنَ الْمُهْتَدِينَ ٥٦ قُلْ اِنّ۪ي عَلٰى بَيِّنَةٍ مِنْ رَبّ۪ي وَكَذَّبْتُمْ بِه۪ۜ
مَا عِنْد۪ي مَا تَسْتَعْجِلُونَ بِه۪ۜ اِنِ الْحُكْمُ اِلَّا لِلّٰهِۜ يَقُصُّ الْحَقَّ
وَهُوَ خَيْرُ الْفَاصِلِينَ ٥٧ قُلْ لَوْ اَنَّ عِنْد۪ي مَا تَسْتَعْجِلُونَ
بِه۪ لَقُضِيَ الْاَمْرُ بَيْن۪ي وَبَيْنَكُمْۜ وَاللّٰهُ اَعْلَمُ بِالظَّالِمِينَ ٥٨
وَعِنْدَهُ مَفَاتِحُ الْغَيْبِ لَا يَعْلَمُهَٓا اِلَّا هُوَۜ وَيَعْلَمُ مَا فِي الْبَرِّ
وَالْبَحْرِۜ وَمَا تَسْقُطُ مِنْ وَرَقَةٍ اِلَّا يَعْلَمُهَا وَلَا حَبَّةٍ ف۪ي ظُلُمَاتِ
الْاَرْضِ وَلَا رَطْبٍ وَلَا يَابِسٍ اِلَّا ف۪ي كِتَابٍ مُب۪ينٍ ٥٩

53. "Allah aramızdan bu (fakir ve köle) olanları mı lütfuna layık gördü?" desinler diye biz onları birbiriyle imtihan ettik. Şükredenleri en iyi bilen Allah değil midir?

54. Ayetlerimize iman edenler sana geldiğinde de ki: "Selam olsun size. Rabbiniz rahmeti kendi üzerine yazdı. (Şöyle ki:) Sizden her kim bilmeyerek bir kötülük yapar, sonra onun ardından tevbe eder ve (hatasını) düzeltirse, hiç şüphesiz O (Allah), (günahları bağışlayan, örten ve günahların kötü akıbetinden kulu koruyan) Ğafûr ve (kullarına karşı merhametli olan) Rahîm'dir."

55. Suçlu günahkârların yolları apaçık belli olsun diye ayetlerimizi işte böyle tafsilatlandırıyoruz.

Yüce Allah, Kur'ân'ın ayetlerini önce muhkem kılmış, sonra da El-Hakîm ve El-Habîr ismiyle detaylandırmış ve tafsilatlı olarak açıklamıştır. Kur'ân'ın mufassal/detaylandırılmış bir kitap olmasının hikmetleri şöyle bildirilmiştir:

- Tek olan Allah'a tevhid üzere kulluk edilmesi (bk. 11/Hûd, 1-2)
- İnsanların/Toplumların ihtilaf ettiği dinî dünyevi konularda hakem olması (bk. 6/En'âm, 114-115)
- İnsanların ahirete yakinen inanması (bk. 13/R'ad, 2)
- Allah'a verdikleri tevhid sözünü/misakı (bk. 7/A'râf, 172-173) unutanların bu sözü hatırlaması ve Allah'a (cc) dönmesi (bk. 7/A'râf, 174)
- Suçlu günahkârların yolunun apaçık belli olması (bk. 6/En'âm, 55)
- Allah'ın kelamını akletmek (bk. 30/Rûm, 28), fıkhetmek/iyice anlamak (bk. 6/En'âm, 98), üzerinde düşünmek (bk. 10/Yûnus, 24), öğüt almak (bk. 6/En'âm, 126) ve ilmini arttırmak (bk. 10/Yûnus, 5) isteyenler için

Ayetin yer aldığı En'âm Suresi, bir bütün olarak cahiliyeyi tanıtmak için inmiştir. Bu sureyi hakkıyla fıkheden herkes, cahiliyeyi bir zihniyet olarak tanır. Suçlu günahkâr müşrikler ile salih müminlerin yolunu ayırt eder.

56. De ki: "Şüphesiz ki ben, Allah'ı bırakıp dua ettiklerinize ibadet etmekten menedildim." De ki: "Ben sizin arzularınıza uymam. (Uyduğum takdirde) gerçekten sapıtmış ve doğru yolu bulamayanlardan olmuş olurum."

57. De ki: "Şüphesiz ki ben, Rabbimden bir delil/belge üzereyim ve siz onu yalanladınız. Acele etmekte olduğunuz (azabın gelmesi) benim (yetkimde) değildir. Hüküm yalnızca Allah'ındır. O, doğruyu haber verir ve (hak ile batıl arasında hükmederek onların aralarını) ayıranların en hayırlısıdır."

58. De ki: "Şayet acele etmekte olduğunuz (azap), benim (elimde ve yetkimde) olsaydı (size mühlet vermezdim ve) benimle sizin aranızdaki mesele bitirilmiş olurdu. Allah, zalimleri en iyi bilendir."

59. Gaybın anahtarları Allah'ın yanındadır. (Gaybı) O'ndan başkası bilmez. Karada ve denizde olan her şeyi bilir. Herhangi bir yaprak düşmüş olsa mutlaka onu bilir. Yerin karanlıklarındaki bir tane, yaş ve kuru ne varsa hepsi apaçık Kitap'ta yazılıdır.

"Gaybın anahtarları" Lokmân Suresi'nin 34. ayetinde açıklanmıştır.

وَهُوَ الَّذٖى يَتَوَفّٰيكُمْ بِالَّيْلِ وَيَعْلَمُ مَا جَرَحْتُمْ بِالنَّهَارِ
ثُمَّ يَبْعَثُكُمْ فٖيهِ لِيُقْضٰٓى اَجَلٌ مُسَمًّىۚ ثُمَّ اِلَيْهِ مَرْجِعُكُمْ
ثُمَّ يُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٦٠﴾ وَهُوَ الْقَاهِرُ فَوْقَ عِبَادِهٖ وَيُرْسِلُ
عَلَيْكُمْ حَفَظَةًۜ حَتّٰٓى اِذَا جَٓاءَ اَحَدَكُمُ الْمَوْتُ تَوَفَّتْهُ رُسُلُنَا وَهُمْ
لَا يُفَرِّطُونَ ﴿٦١﴾ ثُمَّ رُدُّٓوا اِلَى اللّٰهِ مَوْلٰيهُمُ الْحَقِّۜ اَلَا لَهُ الْحُكْمُ
وَهُوَ اَسْرَعُ الْحَاسِبٖينَ ﴿٦٢﴾ قُلْ مَنْ يُنَجّٖيكُمْ مِنْ ظُلُمَاتِ الْبَرِّ
وَالْبَحْرِ تَدْعُونَهُ تَضَرُّعًا وَخُفْيَةًۚ لَئِنْ اَنْجٰينَا مِنْ هٰذِهٖ لَنَكُونَنَّ
مِنَ الشَّاكِرٖينَ ﴿٦٣﴾ قُلِ اللّٰهُ يُنَجّٖيكُمْ مِنْهَا وَمِنْ كُلِّ كَرْبٍ
ثُمَّ اَنْتُمْ تُشْرِكُونَ ﴿٦٤﴾ قُلْ هُوَ الْقَادِرُ عَلٰٓى اَنْ يَبْعَثَ عَلَيْكُمْ عَذَابًا
مِنْ فَوْقِكُمْ اَوْ مِنْ تَحْتِ اَرْجُلِكُمْ اَوْ يَلْبِسَكُمْ شِيَعًا وَيُذٖيقَ
بَعْضَكُمْ بَأْسَ بَعْضٍۜ اُنْظُرْ كَيْفَ نُصَرِّفُ الْاٰيَاتِ لَعَلَّهُمْ
يَفْقَهُونَ ﴿٦٥﴾ وَكَذَّبَ بِهٖ قَوْمُكَ وَهُوَ الْحَقُّۜ قُلْ لَسْتُ عَلَيْكُمْ
بِوَكٖيلٍۜ ﴿٦٦﴾ لِكُلِّ نَبَاٍ مُسْتَقَرٌّۘ وَسَوْفَ تَعْلَمُونَ ﴿٦٧﴾ وَاِذَا رَاَيْتَ الَّذٖينَ
يَخُوضُونَ فٖٓى اٰيَاتِنَا فَاَعْرِضْ عَنْهُمْ حَتّٰى يَخُوضُوا فٖى حَدٖيثٍ غَيْرِهٖۜ
وَاِمَّا يُنْسِيَنَّكَ الشَّيْطَانُ فَلَا تَقْعُدْ بَعْدَ الذِّكْرٰى مَعَ الْقَوْمِ الظَّالِمٖينَ ﴿٦٨﴾

60. Gece sizi vefat ettirip gündüz yaptıklarınızı bilendir. Sonra sizi (gündüzün) içinde diriltir ki belirlenmiş olan ecel tamamlansın. Sonra dönüşünüz O'nadır. Sonra yaptıklarınızı size haber verecektir.

61. O, kulları üzerinde (her şeye boyun eğdiren) El-Kâhir'dir. Üzerinize koruyucu (melekler) gönderir. Sizden birine ölüm geldiğinde (ölüm vazifesiyle görevli) elçilerimiz onu vefat ettirir. Ve onlar görevlerini kusursuz bir şekilde yaparlar.

62. Sonra da Allah'a, (hak ve hakikatin kaynağı) El-Hak olan Mevlâlarına döndürülürler. Dikkat edin! Hüküm yalnızca O'na aittir. Ve O, hesap görenlerin en hızlı olanıdır.

63. De ki: "Sizleri karanın ve denizin karanlıklarından kurtaran kimdir? Ki siz içtenlikle ve gizliden gizliye O'na, 'Şayet bizi bundan kurtarırsan şüphesiz ki biz, şükredenlerden olacağız.' diye dua etmektesiniz."

64. De ki: "Bundan da bunun dışındaki tüm sıkıntılardan da sizi kurtaran Allah'tır. Sonra siz (tekrardan) şirk koşmaktasınız!"

65. De ki: "O, size üstünüzden ve ayaklarınızın altından bir azap göndermeye ya da sizleri (farklı ve zıt düşüncelere sahip) gruplara bölüp bir kısmınıza diğer bir kısmınızın baskı ve sıkıntısını tattırmaya kâdirdir." Bak, anlasınlar diye nasıl da ayetlerimizi çeşitli şekillerde açıklıyoruz.

66. O (Kur'ân), hak olmasına rağmen kavmin onu yalanladı. De ki: "Ben üzerinize (işlerinizin havale edildiği, yaptıklarınızın karşılığını verecek) bir vekil değilim."

67. Her haberin (vuku bulacağı) belirlenmiş bir zamanı vardır. Pek yakında bileceksiniz/anlayacaksınız.

68. Ayetlerimize (alaya alma ve yalanlama suretiyle) dalanları gördüğünde -başka bir söze dalıncaya dek- onlardan yüz çevir. Şayet şeytan sana unutturursa hatırladıktan sonra zalimler topluluğuyla beraber oturma!

Benzer emirlerin olduğu ayetler için bk. 4/Nisâ, 140; 9/Tevbe, 65-66

وَمَا عَلَى الَّذِينَ يَتَّقُونَ مِنْ حِسَابِهِمْ مِنْ شَيْءٍ وَلٰكِنْ
ذِكْرٰى لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ ﴿٦٩﴾ وَذَرِ الَّذِينَ اتَّخَذُوا دِينَهُمْ
لَعِبًا وَلَهْوًا وَغَرَّتْهُمُ الْحَيٰوةُ الدُّنْيَا وَذَكِّرْ بِهٖٓ اَنْ تُبْسَلَ
نَفْسٌ بِمَا كَسَبَتْۗ لَيْسَ لَهَا مِنْ دُونِ اللّٰهِ وَلِيٌّ
وَلَا شَفِيعٌۚ وَاِنْ تَعْدِلْ كُلَّ عَدْلٍ لَا يُؤْخَذْ مِنْهَاۜ اُو۬لٰٓئِكَ
الَّذِينَ اُبْسِلُوا بِمَا كَسَبُواۚ لَهُمْ شَرَابٌ مِنْ حَمِيمٍ وَعَذَابٌ
اَلِيمٌ بِمَا كَانُوا يَكْفُرُونَ ﴿٧٠﴾ قُلْ اَنَدْعُوا مِنْ دُونِ
اللّٰهِ مَا لَا يَنْفَعُنَا وَلَا يَضُرُّنَا وَنُرَدُّ عَلٰٓى اَعْقَابِنَا بَعْدَ اِذْ
هَدٰينَا اللّٰهُ كَالَّذِى اسْتَهْوَتْهُ الشَّيَاطِينُ فِى الْاَرْضِ
حَيْرَانَۖ لَهُٓ اَصْحَابٌ يَدْعُونَهُٓ اِلَى الْهُدَى ائْتِنَاۜ قُلْ اِنَّ
هُدَى اللّٰهِ هُوَ الْهُدٰىۜ وَاُمِرْنَا لِنُسْلِمَ لِرَبِّ الْعَالَمِينَۙ ﴿٧١﴾
وَاَنْ اَقِيمُوا الصَّلٰوةَ وَاتَّقُوهُۜ وَهُوَ الَّذٖٓى اِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ﴿٧٢﴾
وَهُوَ الَّذِى خَلَقَ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضَ بِالْحَقِّۜ وَيَوْمَ
يَقُولُ كُنْ فَيَكُونُۜ قَوْلُهُ الْحَقُّۜ وَلَهُ الْمُلْكُ يَوْمَ يُنْفَخُ
فِى الصُّورِۜ عَالِمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِۜ وَهُوَ الْحَكِيمُ الْخَبِيرُ ﴿٧٣﴾

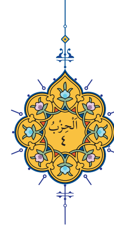
69. Korkup sakınanların üzerine, onların (müşriklerin) hesabından bir sorumluluk yoktur. Fakat sakınıp korunsunlar diye (Allah'ın ayetlerine dalanlara) hatırlatmak gerekir.

70. Dinlerini oyun ve eğlence edinen ve dünya hayatının kendilerini aldattığı kimseleri (kendi hâllerine) terk et. (Kur'ân'la) uyar ki bir nefis yapıp kazandıklarından ötürü helak olmasın. Allah'tan başka hiçbir dost ve şefaatçisi olmayan, her türlü fidyeyi verse de kendisinden alınmayacak olanlar. İşte bunlar, yapıp kazandıklarından ötürü helak olmuşlardır. Kâfir olmalarından ötürü onlara kaynar sudan bir içecek ve can yakıcı bir azap vardır.

71. De ki: "Allah bizi (tevhide) hidayet ettikten sonra Allah'ı bırakıp da bize hiçbir faydası ve zararı olmayan şeylere mi (putlara, türbelere, yatırlara mı) dua edelim? Arkadaşları kendisini, 'Hidayete gel.' diye çağırdıkları hâlde yeryüzünde şaşkın şaşkın dolaşırken şeytanların ayarttığı kimse gibi topuklarımız üzere geri mi dönelim?" De ki: "Şüphesiz ki gerçek ve hakiki hidayet, Allah'ın hidayetidir. Ve biz âlemlerin Rabbine teslim olmakla emrolunduk."

72. (Ayrıca) namazı kılın ve O'ndan korkup sakının (diye emrolunduk). (Dirilip) huzurunda toplanacağınız, O'dur.

73. O, gökleri ve yeri hak olarak yaratandır. O'nun "Ol!" dediği gün (her istediği) oluverir. O'nun sözü haktır. Sûr'a üfleneceği gün hâkimiyet/egemenlik yalnızca O'nundur. Gaybı (görünmeyeni) ve şehadeti (görüneni) bilendir. O, (hüküm ve hikmet sahibi olan) Hakîm ve (her şeyden haberdar olan) Habîr'dir.

وَاِذْ قَالَ اِبْرٰهِيمُ لِاَبِيهِ اٰزَرَ اَتَتَّخِذُ اَصْنَامًا اٰلِهَةًۚ اِنّ۪ٓي اَرٰيكَ
وَقَوْمَكَ ف۪ي ضَلَالٍ مُب۪ينٍ ﴿٧٤﴾ وَكَذٰلِكَ نُر۪ٓي اِبْرٰه۪يمَ
مَلَكُوتَ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ وَلِيَكُونَ مِنَ الْمُوقِن۪ينَ ﴿٧٥﴾
فَلَمَّا جَنَّ عَلَيْهِ الَّيْلُ رَاٰ كَوْكَبًاۚ قَالَ هٰذَا رَبّ۪يۚ فَلَمَّٓا اَفَلَ
قَالَ لَٓا اُحِبُّ الْاٰفِل۪ينَ ﴿٧٦﴾ فَلَمَّا رَاَ الْقَمَرَ بَازِغًا قَالَ هٰذَا رَبّ۪يۚ
فَلَمَّٓا اَفَلَ قَالَ لَئِنْ لَمْ يَهْدِن۪ي رَبّ۪ي لَاَكُونَنَّ مِنَ الْقَوْمِ
الضَّٓالّ۪ينَ ﴿٧٧﴾ فَلَمَّا رَاَ الشَّمْسَ بَازِغَةً قَالَ هٰذَا رَبّ۪ي هٰذَٓا
اَكْبَرُۚ فَلَمَّٓا اَفَلَتْ قَالَ يَا قَوْمِ اِنّ۪ي بَر۪ٓيءٌ مِمَّا تُشْرِكُونَ ﴿٧٨﴾
اِنّ۪ي وَجَّهْتُ وَجْهِيَ لِلَّذ۪ي فَطَرَ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضَ حَن۪يفًا
وَمَٓا اَنَا۬ مِنَ الْمُشْرِك۪ينَۚ ﴿٧٩﴾ وَحَٓاجَّهُ قَوْمُهُۜ قَالَ اَتُحَٓاجُّٓونّ۪ي
فِي اللّٰهِ وَقَدْ هَدٰىنِۜ وَلَٓا اَخَافُ مَا تُشْرِكُونَ بِه۪ٓ اِلَّٓا اَنْ يَشَٓاءَ
رَبّ۪ي شَيْـًٔاۜ وَسِعَ رَبّ۪ي كُلَّ شَيْءٍ عِلْمًاۜ اَفَلَا تَتَذَكَّرُونَ ﴿٨٠﴾
وَكَيْفَ اَخَافُ مَٓا اَشْرَكْتُمْ وَلَا تَخَافُونَ
اَنَّكُمْ اَشْرَكْتُمْ بِاللّٰهِ مَا لَمْ يُنَزِّلْ بِه۪ عَلَيْكُمْ سُلْطَانًاۜ
فَاَيُّ الْفَر۪يقَيْنِ اَحَقُّ بِالْاَمْنِۚ اِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَۢ ﴿٨١﴾

74. (Hatırlayın!) Hani İbrâhîm, babası Azer'e demişti ki: "Putları ilah mı ediniyorsun? Şüphesiz ki ben, senin ve kavminin apaçık bir sapıklık içinde olduğunu düşünüyorum."

75. Yakinen iman edenlerden olsun diye İbrâhîm'e göklerin ve yerin melekutunu (insanı hayrete düşüren ayetlerini) gösteriyorduk.

76. Gece onu bürüyüp örtünce bir yıldız görmüş ve "Bu benim rabbimdir." demişti. Yıldız batınca da, "Şüphesiz ki ben batanları sevmem." demişti.

77. Ay'ın doğduğunu görünce, "Bu benim rabbimdir." demişti. Onun battığını (görünce de), "Şayet Rabbim bana hidayet etmezse andolsun ki sapıklar topluluğundan biri olurum." demişti.

78. (Sonra) Güneş'in doğduğunu görmüş ve "Bu benim rabbim olsa gerek, bu en büyüktür." demişti. Güneş batınca, "Ey kavmim! Şüphesiz ki ben, sizin şirk koştuklarınızdan berîyim/uzağım." demişti.

79. "Şüphesiz ki ben, yüzümü hanîf olarak, gökleri ve yeri yaratana çevirdim. Ve ben, müşriklerden de değilim."

80. Kavmi onunla tartışmıştı. (İbrâhîm) demişti ki: "(Allah) beni hidayet etmesine rağmen Allah hakkında benimle tartışacak mısınız? Rabbimin benim hakkımda bir şey dilemesi hariç şirk koştuklarınızdan korkmuyorum. Rabbimin ilmi her şeyi kuşatmıştır. Öğüt almaz mısınız?"

81. "Siz, (Allah'ın meşruluğuna dair) hiçbir delil indirmediği varlıkları Allah'a ortak koşmaktan korkmazken ben nasıl sizin şirk koştuğunuz (sahte ilahlardan) korkarım! Şayet biliyorsanız (söyleyin bakalım, hak olan ilaha ortak koşanlar ve O'na hiçbir şeyi ortak koşmayanlar) bu iki gruptan hangisi (Allah'ın azabından) emin olarak (yaşamaya) daha fazla hak sahibidir?"

Şirkin hiç bir delili olmadığına dair bk. 3/Âl-i İmrân, 151

اَلَّذٖينَ اٰمَنُوا وَلَمْ يَلْبِسُٓوا اٖيمَانَهُمْ بِظُلْمٍ اُو۬لٰٓئِكَ لَهُمُ الْاَمْنُ
وَهُمْ مُهْتَدُونَ ﴿٨٢﴾ وَتِلْكَ حُجَّتُنَٓا اٰتَيْنَاهَٓا اِبْرٰهٖيمَ عَلٰى قَوْمِهٖۜ
نَرْفَعُ دَرَجَاتٍ مَنْ نَشَٓاءُۜ اِنَّ رَبَّكَ حَكٖيمٌ عَلٖيمٌ ﴿٨٣﴾
وَوَهَبْنَا لَهُٓ اِسْحٰقَ وَيَعْقُوبَۜ كُلًّا هَدَيْنَاۚ وَنُوحًا هَدَيْنَا
مِنْ قَبْلُ وَمِنْ ذُرِّيَّتِهٖ دَاوُ۫دَ وَسُلَيْمٰنَ وَاَيُّوبَ وَيُوسُفَ
وَمُوسٰى وَهٰرُونَۜ وَكَذٰلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنٖينَۙ ﴿٨٤﴾ وَزَكَرِيَّا
وَيَحْيٰى وَعٖيسٰى وَاِلْيَاسَۜ كُلٌّ مِنَ الصَّالِحٖينَۙ ﴿٨٥﴾ وَاِسْمٰعٖيلَ
وَالْيَسَعَ وَيُونُسَ وَلُوطًاۜ وَكُلًّا فَضَّلْنَا عَلَى الْعَالَمٖينَۙ ﴿٨٦﴾
وَمِنْ اٰبَٓائِهِمْ وَذُرِّيَّاتِهِمْ وَاِخْوَانِهِمْۚ وَاجْتَبَيْنَاهُمْ وَهَدَيْنَاهُمْ
اِلٰى صِرَاطٍ مُسْتَقٖيمٍ ﴿٨٧﴾ ذٰلِكَ هُدَى اللّٰهِ يَهْدٖي بِهٖ مَنْ يَشَٓاءُ
مِنْ عِبَادِهٖۜ وَلَوْ اَشْرَكُوا لَحَبِطَ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٨٨﴾
اُو۬لٰٓئِكَ الَّذٖينَ اٰتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ وَالْحُكْمَ وَالنُّبُوَّةَۚ
فَاِنْ يَكْفُرْ بِهَا هٰٓؤُلَٓاءِ فَقَدْ وَكَّلْنَا بِهَا قَوْمًا لَيْسُوا
بِهَا بِكَافِرٖينَ ﴿٨٩﴾ اُو۬لٰٓئِكَ الَّذٖينَ هَدَى اللّٰهُ فَبِهُدٰيهُمُ اقْتَدِهْۜ
قُلْ لَٓا اَسْـَٔلُكُمْ عَلَيْهِ اَجْرًاۜ اِنْ هُوَ اِلَّا ذِكْرٰى لِلْعَالَمٖينَ ﴿٩٠﴾

82. İman eden ve imanlarına zulüm/şirk bulaştırmayanlar (var ya)! İşte onlara (Allah'ın azabından) emin olmak vardır. Ve onlar hidayete erenlerdir.

Tarih boyunca müşrikler, muvahhidleri kendi elleriyle yaptıkları, zan ve hurafelerle anlam yükledikleri sahte ilahlarla korkutmuşlardır. Kimi zaman ilahlarının muvahhidleri çarpacağını (bk. 11/Hûd, 54), bazen ilahları hakkında olumsuz konuştukları için uğursuzluk olduğunu söylemiş (bk. 27/Neml, 47), kimi zaman da doğrudan tehditte bulunmuşlardır (bk. 7/A'râf, 127). Muvahhid, Allah'ın (cc) güvencesi altındadır. Allah'ın (cc) dilemesi hariç hiçbir şey ona zarar veremez. Müşriklerin tehditlerine aldırmamalı, İbrâhîm (as) misali onları Allah (cc) ve O'nun azabıyla korkutarak karşı tehditte bulunmalıdır. (bk. 7/A'râf, 194-196; 10/Yûnus, 71; 11/Hûd, 54-56)

83. Bu, kavmine karşı İbrâhîm'e verdiğimiz hüccetimiz/delilimizdir. Dilediğimizin derecelerini yükseltiriz. Şüphesiz ki Rabbin, (hüküm ve hikmet sahibi olan) Hakîm ve (her şeyi bilen) Alîm'dir.

84. Ona İshâk'ı ve Ya'kûb'u armağan ettik. Hepsini hidayet ettik. Bundan önce de Nûh'u ve soyundan olan Dâvûd, Suleymân, Eyyûb, Yûsuf, Mûsâ ve Hârûn'u da hidayet etmiştik. İşte muhsinleri/kulluğunu en güzel şekilde yapmaya çalışanları böyle mükâfatlandırırız.

85. Zekeriyyâ, Yahyâ, Îsâ ve İlyâs'ı da (hidayet ettik). Hepsi salihlerdendi.

86. İsmâîl, Elyesa, Yûnus ve Lût'u da (hidayet ettik). Ve hepsini âlemlere üstün kıldık.

87. Onların babaları, soyları ve kardeşlerinden bir kısmını da (hidayet ettik). Onları seçtik ve dosdoğru yola hidayet ettik.

88. Bu, Allah'ın hidayetidir. Onunla dilediği kullarını hidayete erdirir. Şayet onlar şirk koşmuş olsaydı, muhakkak, yaptıkları her şey boşa giderdi.

Şirkin tanımı, çeşitleri ve müşrikin akıbeti için bk. 4/Nisâ, 48

89. İşte onlar, kendilerine Kitap, hüküm ve nübüvvet verdiklerimizdir. Şayet (onların davetine muhatap olan insanlar, onlardan miras olarak kalan nübüvvet, hüküm ve Kitab'ı) inkâr edecek olursa hiç şüphesiz, onların yerine onu inkâr etmeyen bir topluluğu vekil kılarız.

90. Onlar, Allah'ın hidayet ettiği kimselerdir. Onların yolunu takip et. De ki: "Ben, bunun için sizden bir ücret istemiyorum. O, yalnızca âlemlere bir hatırlatmadır."

وَمَا قَدَرُوا اللّٰهَ حَقَّ قَدْرِه۪ٓ اِذْ قَالُوا مَٓا اَنْزَلَ اللّٰهُ عَلٰى بَشَرٍ مِنْ شَيْءٍۜ
قُلْ مَنْ اَنْزَلَ الْكِتَابَ الَّذ۪ي جَٓاءَ بِه۪ مُوسٰى نُورًا وَهُدًى لِلنَّاسِ
تَجْعَلُونَهُ قَرَاط۪يسَ تُبْدُونَهَا وَتُخْفُونَ كَث۪يرًاۚ وَعُلِّمْتُمْ مَا لَمْ
تَعْلَمُٓوا اَنْتُمْ وَلَٓا اٰبَٓاؤُ۬كُمْۜ قُلِ اللّٰهُۙ ثُمَّ ذَرْهُمْ ف۪ي خَوْضِهِمْ يَلْعَبُونَ ﴿٩١﴾
وَهٰذَا كِتَابٌ اَنْزَلْنَاهُ مُبَارَكٌ مُصَدِّقُ الَّذ۪ي بَيْنَ يَدَيْهِ وَلِتُنْذِرَ
اُمَّ الْقُرٰى وَمَنْ حَوْلَهَاۜ وَالَّذ۪ينَ يُؤْمِنُونَ بِالْاٰخِرَةِ يُؤْمِنُونَ
بِه۪ وَهُمْ عَلٰى صَلَاتِهِمْ يُحَافِظُونَ ﴿٩٢﴾ وَمَنْ اَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرٰى
عَلَى اللّٰهِ كَذِبًا اَوْ قَالَ اُو۫حِيَ اِلَيَّ وَلَمْ يُوحَ اِلَيْهِ شَيْءٌ وَمَنْ قَالَ
سَاُنْزِلُ مِثْلَ مَٓا اَنْزَلَ اللّٰهُۜ وَلَوْ تَرٰٓى اِذِ الظَّالِمُونَ ف۪ي غَمَرَاتِ
الْمَوْتِ وَالْمَلٰٓئِكَةُ بَاسِطُٓوا اَيْد۪يهِمْۚ اَخْرِجُٓوا اَنْفُسَكُمْۜ اَلْيَوْمَ
تُجْزَوْنَ عَذَابَ الْهُونِ بِمَا كُنْتُمْ تَقُولُونَ عَلَى اللّٰهِ غَيْرَ الْحَقِّ
وَكُنْتُمْ عَنْ اٰيَاتِه۪ تَسْتَكْبِرُونَ ﴿٩٣﴾ وَلَقَدْ جِئْتُمُونَا فُرَادٰى
كَمَا خَلَقْنَاكُمْ اَوَّلَ مَرَّةٍ وَتَرَكْتُمْ مَا خَوَّلْنَاكُمْ وَرَٓاءَ ظُهُورِكُمْۚ
وَمَا نَرٰى مَعَكُمْ شُفَعَٓاءَكُمُ الَّذ۪ينَ زَعَمْتُمْ اَنَّهُمْ ف۪يكُمْ شُرَكٰٓؤُا۬ۜ
لَقَدْ تَقَطَّعَ بَيْنَكُمْ وَضَلَّ عَنْكُمْ مَا كُنْتُمْ تَزْعُمُونَ ﴿٩٤﴾

91. "Allah, beşere hiçbir şey indirmemiştir." dedikleri zaman Allah'a gösterilmesi gereken saygıyı göstermemiş oldular. De ki: "(Söyleyin o zaman!) Mûsâ'nın getirdiği, içinde insanlar için nur ve hidayet barındıran, parça parça kâğıtlara yazıp (bir kısmını) açıklayıp çoğunu gizlediğiniz Kitab'ı kim indirdi? (O Kitap'la) sizin ve atalarınızın bilmediği şeyler öğretildi." (Sana cevap verirlerse ne âlâ! Susmayı tercih ederlerse) de ki: "Allah'tır!" Sonra da bırak onları, batıllarında oynayıp dursunlar.

92. Bu (Kur'ân) ise Mekke ve çevresini onunla uyarasın diye indirdiğimiz, mübarek ve kendisinden önceki (Tevrât'ı) doğrulayan bir kitaptır. Ahirete iman edenler (bu kitaba) inanırlar ve onlar namazlarını (vakitlerine, rükûn ve şartlarına, huşu ve adabına dikkat ederek) korurlar.

93. Allah'a yalan uydurup iftira eden ya da kendisine hiçbir şey vahyolunmadığı hâlde, "Bana vahyolundu." diyen veya "Allah'ın indirdiğine benzer (Kitap/vahiy) indireceğim." diyenden daha zalim kim olabilir? Sen o zalimlerin ölüm sekeratı ânındaki hâllerini bir görseydin! Melekler ellerini onlara uzatmış ve "Çıkarın canlarınızı! Allah'a karşı söylediğiniz haksız sözleriniz ve O'nun ayetlerine karşı büyüklenmenizden ötürü bugün alçaltan ve değersizleştiren azapla cezalandırılacaksınız." (derler.)

94. Andolsun ki sizi ilk defa yarattığımız gibi yalnız ve tek olarak bize geldiniz. Size nimet olarak verdiklerimizi de arkanızda bıraktınız. Size şefaat edeceğine inandığınız ortaklarınızı da yanınızda görmedik. Andolsun ki aranızdaki bağlar kesildi ve (size fayda vereceğini) zannettiğiniz şeyler kaybolup gitti.

إِنَّ اللّٰهَ فَالِقُ الْحَبِّ وَالنَّوٰىۜ يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَمُخْرِجُ
الْمَيِّتِ مِنَ الْحَيِّۜ ذٰلِكُمُ اللّٰهُ فَاَنّٰى تُؤْفَكُونَ ﴿٩٥﴾ فَالِقُ
الْاِصْبَاحِۚ وَجَعَلَ الَّيْلَ سَكَنًا وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ حُسْبَانًاۜ
ذٰلِكَ تَقْدٖيرُ الْعَزٖيزِ الْعَلٖيمِ ﴿٩٦﴾ وَهُوَ الَّذٖى جَعَلَ لَكُمُ
النُّجُومَ لِتَهْتَدُوا بِهَا فٖى ظُلُمَاتِ الْبَرِّ وَالْبَحْرِۜ قَدْ فَصَّلْنَا الْاٰيَاتِ
لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ﴿٩٧﴾ وَهُوَ الَّذٖٓى اَنْشَاَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ
فَمُسْتَقَرٌّ وَمُسْتَوْدَعٌۜ قَدْ فَصَّلْنَا الْاٰيَاتِ لِقَوْمٍ يَفْقَهُونَ ﴿٩٨﴾
وَهُوَ الَّذٖٓى اَنْزَلَ مِنَ السَّمَٓاءِ مَٓاءًۚ فَاَخْرَجْنَا بِهٖ نَبَاتَ كُلِّ شَیْءٍ
فَاَخْرَجْنَا مِنْهُ خَضِرًا نُخْرِجُ مِنْهُ حَبًّا مُتَرَاكِبًاۚ وَمِنَ النَّخْلِ
مِنْ طَلْعِهَا قِنْوَانٌ دَانِيَةٌ وَجَنَّاتٍ مِنْ اَعْنَابٍ وَالزَّيْتُونَ وَالرُّمَّانَ
مُشْتَبِهًا وَغَيْرَ مُتَشَابِهٍۜ اُنْظُرُٓوا اِلٰى ثَمَرِهٖٓ اِذَٓا اَثْمَرَ وَيَنْعِهٖۜ
اِنَّ فٖى ذٰلِكُمْ لَاٰيَاتٍ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٩٩﴾ وَجَعَلُوا لِلّٰهِ شُرَكَٓاءَ الْجِنَّ
وَخَلَقَهُمْ وَخَرَقُوا لَهُ بَنٖينَ وَبَنَاتٍ بِغَيْرِ عِلْمٍۜ سُبْحَانَهُ وَتَعَالٰى
عَمَّا يَصِفُونَ ﴿١٠٠﴾ بَدٖيعُ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِۜ اَنّٰى يَكُونُ لَهُ وَلَدٌ وَلَمْ
تَكُنْ لَهُ صَاحِبَةٌۜ وَخَلَقَ كُلَّ شَیْءٍۚ وَهُوَ بِكُلِّ شَیْءٍ عَلٖيمٌ ﴿١٠١﴾

95. Şüphesiz ki çekirdeği ve taneyi (içlerinden bitki ve ağaç çıkarmak için) yarıp çatlatan, Allah'tır. Ölüden diriyi, diriden ölüyü çıkarır. İşte Allah, budur. Nasıl olur da (O'na ibadeti bırakıp bunların hiçbirini yapamayan putlara doğru) çevriliyorsunuz?

96. (Karanlıklar içinden) sabahı yarıp çıkaran (da O'dur). Geceyi (içinde dinlenip rahatlayacağınız) bir sükûnet, Güneş'i ve Ay'ı bir hesaplama ölçüsü kıldı. Bu, (izzet sahibi, her şeyi mağlup eden) El-Azîz ve (her şeyi bilen) El-Alîm'in takdiridir.

97. O, karanın ve denizin karanlıklarında yolunuzu bulasınız diye yıldızları sizin (emrinize amade) kıldı. Şüphesiz ki biz, bilen bir topluluk için ayetlerimizi detaylı olarak açıkladık.

98. O, sizi tek bir nefisten/Âdem'den yarattı. (Bir) karar kılınacak ve (bir de) emaneten (durulacak yer) vardır. Şüphesiz ki biz, anlayan bir topluluk için ayetlerimizi detaylı olarak açıkladık.

Kur'ân'ın mufassal/detaylandırılmış bir kitap olmasının hikmetleri için bk. 6/En'âm, 55

99. O, gökten su indirendir. O (suyla) her türlü bitkiyi çıkardık. O (sudan) bir yeşillik çıkardık. Ondan da birbiri üzerine binmiş taneler çıkarırız. Hurma ağacının tomurcuğundan (yere) sarkmış salkımlar; birbirine benzeyen veya benzemeyen üzüm, zeytin ve nar bahçeleri... (O bahçeler) ürün verdiğinde meyvesine ve olgunluğuna bakın. Şüphesiz ki iman eden bir topluluk için bunda (ibret alınıp Allah'ın azamet ve gücünün anlaşılacağı) nice ayetler vardır.

100. Cinleri yaratan (Allah) olmasına rağmen (tutup da) cinleri Allah'a ortak kıldılar. (Bununla yetinmeyip) hiçbir bilgiye dayanmadan Allah'a oğullar ve kızlar nispet ettiler. O (Allah), onların yakıştırdığı sıfatlardan münezzeh ve yücedir.

101. (O,) gökleri ve yeri benzersiz şekilde yaratandır. Nasıl çocuğu olsun? O'nun bir hanımı olmadı ki! Her şeyi yarattı ve O, her şeyi bilendir.

ذٰلِكُمُ اللّٰهُ رَبُّكُمْۚ لَٓا اِلٰهَ اِلَّا هُوَۚ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ فَاعْبُدُوهُۚ
وَهُوَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ ﴿١٠٢﴾ لَا تُدْرِكُهُ الْاَبْصَارُۘ وَهُوَ يُدْرِكُ
الْاَبْصَارَۚ وَهُوَ اللَّطِيفُ الْخَبِيرُ ﴿١٠٣﴾ قَدْ جَٓاءَكُمْ بَصَٓائِرُ
مِنْ رَبِّكُمْۚ فَمَنْ اَبْصَرَ فَلِنَفْسِهٖۚ وَمَنْ عَمِيَ فَعَلَيْهَاۜ
وَمَٓا اَنَا۬ عَلَيْكُمْ بِحَفِيظٍ ﴿١٠٤﴾ وَكَذٰلِكَ نُصَرِّفُ الْاٰيَاتِ وَلِيَقُولُوا
دَرَسْتَ وَلِنُبَيِّنَهُ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ﴿١٠٥﴾ اِتَّبِعْ مَٓا اُو۫حِيَ اِلَيْكَ
مِنْ رَبِّكَۚ لَٓا اِلٰهَ اِلَّا هُوَۚ وَاَعْرِضْ عَنِ الْمُشْرِكِينَ ﴿١٠٦﴾
وَلَوْ شَٓاءَ اللّٰهُ مَٓا اَشْرَكُواۜ وَمَا جَعَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ حَفِيظاًۚ
وَمَٓا اَنْتَ عَلَيْهِمْ بِوَكِيلٍ ﴿١٠٧﴾ وَلَا تَسُبُّوا الَّذِينَ يَدْعُونَ
مِنْ دُونِ اللّٰهِ فَيَسُبُّوا اللّٰهَ عَدْواً بِغَيْرِ عِلْمٍۜ كَذٰلِكَ زَيَّنَّا
لِكُلِّ اُمَّةٍ عَمَلَهُمْ ثُمَّ اِلٰى رَبِّهِمْ مَرْجِعُهُمْ فَيُنَبِّئُهُمْ بِمَا كَانُوا
يَعْمَلُونَ ﴿١٠٨﴾ وَاَقْسَمُوا بِاللّٰهِ جَهْدَ اَيْمَانِهِمْ لَئِنْ جَٓاءَتْهُمْ اٰيَةٌ
لَيُؤْمِنُنَّ بِهَاۜ قُلْ اِنَّمَا الْاٰيَاتُ عِنْدَ اللّٰهِ وَمَا يُشْعِرُكُمْۙ اَنَّهَٓا
اِذَا جَٓاءَتْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿١٠٩﴾ وَنُقَلِّبُ اَفْـِٔدَتَهُمْ وَاَبْصَارَهُمْ كَمَا
لَمْ يُؤْمِنُوا بِهٖٓ اَوَّلَ مَرَّةٍ وَنَذَرُهُمْ فِي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ ﴿١١٠﴾

102. İşte bu, Rabbiniz olan Allah'tır. O'ndan başka (ibadeti hak eden) hiçbir ilah yoktur. Her şeyin yaratıcısıdır. (Öyleyse) yalnızca O'na kulluk edin. O, her şeyin üzerinde (gözetleyen, denetleyen ve işlerini yürüten) Vekîl'dir.

103. Gözler O'nu idrak edip kuşatamaz. O ise tüm gözleri kuşatmıştır. O, (lütuf ve ihsan sahibi, en küçük şeylere ilmiyle nüfuz edip haberdar olan) El-Latîf ve (her şeyden haberdar olan) El-Habîr'dir.

104. Şüphesiz ki Rabbinizden size (feraset ve derin görüş kazandıracak) basiretler geldi. Kim görürse kendi lehine, kim de görmek istemezse kendi aleyhinedir. Ben, üzerinizde bir koruyan/gözetleyen değilim.

105. İşte biz, ayetleri böyle farklı farklı üsluplarla açıklıyoruz. Tâ ki, "Sen (Ehl-i Kitap'tan) ders almışsın." desinler. Biz de onu bilen bir kavim için açıklayalım.

106. Rabbinden sana vahyedilene uy! O'ndan başka (ibadeti hak eden) hiçbir ilah yoktur. Müşriklerden yüz çevir.

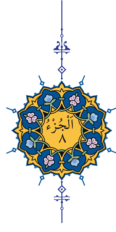
107. Şayet Allah dileseydi şirk koşmazlardı. Seni, onlar üzerine koruyup gözetleyen (biri) kılmadık. Ve sen, onlar üzerine bir vekil de değilsin.

108. Allah'ı bırakıp da dua ettikleri (kutsallarına) sövmeyin. Onlar da (sövmenize karşılık) bilgisizce ve haddi aşarak Allah'a sövebilirler. İşte her ümmete (kötü) amelini böyle süslü gösterdik. Sonra dönüşleri Rabblerinedir. Ve (Allah,) yaptıklarını onlara haber verecektir.

109. Şayet onlara bir ayet/mucize gelse kesinlikle iman edeceklerine dair var güçleriyle yemin ettiler. De ki: "Ayetler/Mucizeler yalnızca Allah katındadır. Ayetler/Mucizeler gelse bile yine de inanmayacaklarını fark etmediniz mi/anlamadınız mı?"

110. İlk defa iman etmedikleri gibi (yine inanmasınlar diye) kalplerini ve gözlerini ters çeviririz. Ve onları azgınlıkları içinde bocalar vaziyette bırakırız.

وَلَوْ اَنَّنَا نَزَّلْنَٓا اِلَيْهِمُ الْمَلٰٓئِكَةَ وَكَلَّمَهُمُ الْمَوْتٰى وَحَشَرْنَا
عَلَيْهِمْ كُلَّ شَيْءٍ قُبُلًا مَا كَانُوا لِيُؤْمِنُٓوا اِلَّٓا اَنْ يَشَٓاءَ
اللّٰهُ وَلٰكِنَّ اَكْثَرَهُمْ يَجْهَلُونَ ﴿١١١﴾ وَكَذٰلِكَ جَعَلْنَا
لِكُلِّ نَبِيٍّ عَدُوًّا شَيَاطِينَ الْاِنْسِ وَالْجِنِّ يُوحٖى بَعْضُهُمْ
اِلٰى بَعْضٍ زُخْرُفَ الْقَوْلِ غُرُورًاۜ وَلَوْ شَٓاءَ رَبُّكَ مَا فَعَلُوهُ فَذَرْهُمْ
وَمَا يَفْتَرُونَ ﴿١١٢﴾ وَلِتَصْغٰٓى اِلَيْهِ اَفْـِٔدَةُ الَّذٖينَ لَا يُؤْمِنُونَ
بِالْاٰخِرَةِ وَلِيَرْضَوْهُ وَلِيَقْتَرِفُوا مَا هُمْ مُقْتَرِفُونَ ﴿١١٣﴾ اَفَغَيْرَ اللّٰهِ
اَبْتَغٖى حَكَمًا وَهُوَ الَّذٖٓى اَنْزَلَ اِلَيْكُمُ الْكِتَابَ
مُفَصَّلًاۜ وَالَّذٖينَ اٰتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ يَعْلَمُونَ اَنَّهُ مُنَزَّلٌ
مِنْ رَبِّكَ بِالْحَقِّ فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُمْتَرٖينَ ﴿١١٤﴾ وَتَمَّتْ
كَلِمَتُ رَبِّكَ صِدْقًا وَعَدْلًاۜ لَا مُبَدِّلَ لِكَلِمَاتِهٖۚ وَهُوَ
السَّمٖيعُ الْعَلٖيمُ ﴿١١٥﴾ وَاِنْ تُطِعْ اَكْثَرَ مَنْ فِي الْاَرْضِ يُضِلُّوكَ
عَنْ سَبٖيلِ اللّٰهِۜ اِنْ يَتَّبِعُونَ اِلَّا الظَّنَّ وَاِنْ هُمْ اِلَّا يَخْرُصُونَ ﴿١١٦﴾
اِنَّ رَبَّكَ هُوَ اَعْلَمُ مَنْ يَضِلُّ عَنْ سَبٖيلِهٖۚ وَهُوَ اَعْلَمُ بِالْمُهْتَدٖينَ ﴿١١٧﴾
فَكُلُوا مِمَّا ذُكِرَ اسْمُ اللّٰهِ عَلَيْهِ اِنْ كُنْتُمْ بِاٰيَاتِهٖ مُؤْمِنٖينَ ﴿١١٨﴾

111. Şayet melekleri onlara indirsek, ölüler onlarla konuşsa, her şeyi karşılarına toplasak Allah dilemedikçe iman edecek değiller. Fakat onların çoğu cahillik ediyorlar.

112. Böylece her peygambere insanların ve cinlerin şeytan olanlarını düşmanlar kıldık. Bazısı diğer bir kısmını aldatmak için sözün yaldızlısını vahyeder/fısıldar. Şayet Rabbin dileseydi bunu yapamazlardı. (Öyleyse) onları uydurdukları iftiralarıyla baş başa bırak.

113. (Bırak onları kendi hâllerine!) Tâ ki ahirete inanmayanların gönülleri o (yaldızlı sözlere) meyletsin, ondan (iyice) hoşlansın ve yapmakta oldukları kötülükleri yapmaya devam etsinler.

114. (De ki:) “O, her şeyi detaylandıran Kitab’ı size indirmişken Allah’tan başka bir hakem mi arayacakmışım?” Kendilerine Kitap verdiklerimiz onun (Kur’ân’ın), Rabbin tarafından hak olarak indirilmiş olduğunu kesin bir şekilde bilirler. Sakın şüphecilerden olma.

Kur’ân’ın mufassal/detaylandırılmış bir kitap olmasının hikmetleri için bk. 6/En’âm, 55

115. Rabbinin kelimesi (Kur’ân), doğruluk ve adalet bakımından tamamlanmıştır. Onun kelimelerini değiştirebilecek yoktur. O, (işiten ve dualara icabet eden) Es-Semî’ ve (her şeyi bilen) El-Alîm’dir.

Herhangi bir kural, ilke ya da kanunun insanlar arasında hakem olabilmesi için üç sıfatı haiz olması gerekir:

a. Hükümlerinin detaylı ve tafsilatlı olması

b. Haber verdiği şeylerin doğru olması

c. Hükümlerinin adaletli olması

Allah’ın (cc) şeriatı olan Kur’ân, bu sıfatların tamamına sahiptir. Çünkü onu ilmi, adaleti ve hakemliği kusursuz olan Allah (cc) indirmiştir.

Beşer ürünü yasalar, bu sıfatların tamamından yoksundur. Çünkü bu kanunları ilim, adalet ve hakemlik konusunda kusurlu olan ve hevaya uyan “insan” yazmıştır. Bu nedenle Allah’ın (cc) yasaları asırlar boyu uygulanabilirken beşer ürünü yasalar her on yılda bir değiştirilmek zorundadır. Allah’ın (cc) yasaları barış, esenlik, adalet ve emniyet kaynağıyken beşer ürünü yasalar savaş, felaket, zulüm ve kaos sebebidir.

Ayrıca Kur’ân’ın mufassal/detaylandırılmış bir kitap olmasının hikmetleri için bk. 6/En’âm, 55

116. Şayet yeryüzündeki çoğunluğa uyarsan seni Allah’ın yolundan saptırırlar. Onlar, sadece zanna uyarlar ve yalnızca tahminle iş yaparlar. (Allah’ın (cc) çoğunluk ve azınlık hakkında söyledikleri için bk. 11/Hûd, 40. Hakikati vahyin dışında aramanın “zanna uymak” olduğuna dair bk. 10/Yûnus, 36)

117. Şüphesiz ki Rabbin, yolundan sapmakta olanları da doğru yolda olanları da en iyi bilendir.

118. (Müşriklerin sizleri şüpheye düşürmek için, “Kendi elinizle kestiğinizi yiyorsunuz, ama Allah’ın öldürdüğünü yemiyorsunuz.” şüphelerine karşılık) şayet (Allah’ın) ayetlerine iman ediyorsanız Allah’ın adının anılarak (kesildiği) hayvanlardan yiyin.

وَمَا لَكُمْ اَلَّا تَاْكُلُوا مِمَّا ذُكِرَ اسْمُ اللّٰهِ عَلَيْهِ وَقَدْ فَصَّلَ لَكُمْ
مَا حَرَّمَ عَلَيْكُمْ اِلَّا مَا اضْطُرِرْتُمْ اِلَيْهِ وَاِنَّ كَث۪يرًا لَيُضِلُّونَ
بِاَهْوَٓائِهِمْ بِغَيْرِ عِلْمٍ اِنَّ رَبَّكَ هُوَ اَعْلَمُ بِالْمُعْتَد۪ينَ ﴿١١٩﴾
وَذَرُوا ظَاهِرَ الْاِثْمِ وَبَاطِنَهُ اِنَّ الَّذ۪ينَ يَكْسِبُونَ الْاِثْمَ
سَيُجْزَوْنَ بِمَا كَانُوا يَقْتَرِفُونَ ﴿١٢٠﴾ وَلَا تَاْكُلُوا
مِمَّا لَمْ يُذْكَرِ اسْمُ اللّٰهِ عَلَيْهِ وَاِنَّهُ لَفِسْقٌ وَاِنَّ الشَّيَاط۪ينَ
لَيُوحُونَ اِلٰٓى اَوْلِيَٓائِهِمْ لِيُجَادِلُوكُمْ وَاِنْ اَطَعْتُمُوهُمْ
اِنَّكُمْ لَمُشْرِكُونَ ﴿١٢١﴾ اَوَمَنْ كَانَ مَيْتًا فَاَحْيَيْنَاهُ وَجَعَلْنَا
لَهُ نُورًا يَمْش۪ي بِه۪ فِي النَّاسِ كَمَنْ مَثَلُهُ فِي الظُّلُمَاتِ لَيْسَ
بِخَارِجٍ مِنْهَا كَذٰلِكَ زُيِّنَ لِلْكَافِر۪ينَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٢٢﴾
وَكَذٰلِكَ جَعَلْنَا ف۪ي كُلِّ قَرْيَةٍ اَكَابِرَ مُجْرِم۪يهَا لِيَمْكُرُوا ف۪يهَا
وَمَا يَمْكُرُونَ اِلَّا بِاَنْفُسِهِمْ وَمَا يَشْعُرُونَ ﴿١٢٣﴾ وَاِذَا
جَٓاءَتْهُمْ اٰيَةٌ قَالُوا لَنْ نُؤْمِنَ حَتّٰى نُؤْتٰى مِثْلَ مَٓا اُو۫تِيَ رُسُلُ
اللّٰهِ اَللّٰهُ اَعْلَمُ حَيْثُ يَجْعَلُ رِسَالَتَهُ سَيُص۪يبُ الَّذ۪ينَ اَجْرَمُوا
صَغَارٌ عِنْدَ اللّٰهِ وَعَذَابٌ شَد۪يدٌ بِمَا كَانُوا يَمْكُرُونَ ﴿١٢٤﴾

119. -Mecbur kaldığınız zorunlu durumlar hariç- size neyin haram olduğunu detaylı bir şekilde açıklamışken ne diye Allah'ın isminin anılarak (kesildiği hayvanları) yemeyecekmişsiniz? Şüphesiz ki çoğunluk, arzularına uyup hiçbir bilgiye dayanmaksızın (insanları) saptırırlar. Şüphesiz ki Rabbin, haddi aşanları çok iyi bilmektedir.
120. Günahın açık ve kapalı (her türlüsünü) terk edin. (Çünkü) günah kazananlar, işleyip durdukları günahların karşılığında cezalandırılacaklardır.
121. Allah'ın adının anılmadığı (hayvanlardan) yemeyin. (Çünkü) o, kesin bir fısktır. Şüphesiz ki şeytanlar, sizinle tartışmaları için dostlarına (böylesi şüpheleri) vahyeder/fısıldar. Şayet onlara itaat edip (leş hayvanların helal olduğuna ve yenilebileceğine inanırsanız) hiç şüphesiz müşriklerden olursunuz.
122. Ölüyken dirilttiğimiz ve insanlar arasında yürümesi için kendisine bir nur/ışık kıldığımız kimsenin durumu, karanlıklar içinde olup oradan çıkamayan kimsenin durumu gibi midir? Kâfirlere yaptıkları ameller böyle süslü gösterildi.
123. Böylece biz, her beldenin önde gelenlerini oranın suçlu günahkârları kıldık ki orada tuzaklar kursunlar. Oysa onların tuzakları, yalnızca kendilerine zarar verir. Farkında da değillerdir.
124. Onlara bir ayet/mucize geldiği zaman, "Bize, Allah'ın resûllerine verilenin bir benzeri verilmeden iman etmeyeceğiz." derler. Allah, risaleti kime vereceğini en iyi bilendir. Kurdukları tuzaklardan ötürü suçlu günahkârlara Allah katında zillet/alçaklık ve çetin bir azap isabet edecektir.

فَمَنْ يُرِدِ اللّٰهُ اَنْ يَهْدِيَهُ يَشْرَحْ صَدْرَهُ لِلْاِسْلَامِۚ وَمَنْ يُرِدْ
اَنْ يُضِلَّهُ يَجْعَلْ صَدْرَهُ ضَيِّقاً حَرَجاً كَاَنَّمَا يَصَّعَّدُ فِي السَّمَٓاءِۜ
كَذٰلِكَ يَجْعَلُ اللّٰهُ الرِّجْسَ عَلَى الَّذ۪ينَ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿١٢٥﴾ وَهٰذَا
صِرَاطُ رَبِّكَ مُسْتَق۪يماًۜ قَدْ فَصَّلْنَا الْاٰيَاتِ لِقَوْمٍ يَذَّكَّرُونَ ﴿١٢٦﴾
لَهُمْ دَارُ السَّلَامِ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَهُوَ وَلِيُّهُمْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٢٧﴾
وَيَوْمَ يَحْشُرُهُمْ جَم۪يعاًۚ يَا مَعْشَرَ الْجِنِّ قَدِ اسْتَكْثَرْتُمْ
مِنَ الْاِنْسِۚ وَقَالَ اَوْلِيَٓاؤُ۬هُمْ مِنَ الْاِنْسِ رَبَّنَا اسْتَمْتَعَ بَعْضُنَا
بِبَعْضٍ وَبَلَغْنَٓا اَجَلَنَا الَّذ۪ٓي اَجَّلْتَ لَنَاۜ قَالَ النَّارُ مَثْوٰيكُمْ
خَالِد۪ينَ ف۪يهَٓا اِلَّا مَا شَٓاءَ اللّٰهُۜ اِنَّ رَبَّكَ حَك۪يمٌ عَل۪يمٌ ﴿١٢٨﴾
وَكَذٰلِكَ نُوَلّ۪ي بَعْضَ الظَّالِم۪ينَ بَعْضاً بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿١٢٩﴾
يَا مَعْشَرَ الْجِنِّ وَالْاِنْسِ اَلَمْ يَأْتِكُمْ رُسُلٌ مِنْكُمْ
يَقُصُّونَ عَلَيْكُمْ اٰيَات۪ي وَيُنْذِرُونَكُمْ لِقَٓاءَ يَوْمِكُمْ هٰذَاۜ
قَالُوا شَهِدْنَا عَلٰٓى اَنْفُسِنَا وَغَرَّتْهُمُ الْحَيٰوةُ الدُّنْيَا وَشَهِدُوا
عَلٰٓى اَنْفُسِهِمْ اَنَّهُمْ كَانُوا كَافِر۪ينَ ﴿١٣٠﴾ ذٰلِكَ اَنْ لَمْ يَكُنْ
رَبُّكَ مُهْلِكَ الْقُرٰى بِظُلْمٍ وَاَهْلُهَا غَافِلُونَ ﴿١٣١﴾

125. Allah, kimi hidayet etmek isterse onun İslam'ı (kabul etmesi) için göğsünü genişletir. Kimi de saptırmak isterse gökyüzüne yükseliyormuş gibi göğsünü dar ve sıkıntılı yapar. Böylece Allah, iman etmeyenleri ricse/pisliğe/azaba mahkûm eder (veya ricsi iman etmeyenlerin üzerine yığar).

126. Bu, Rabbinin dosdoğru yoludur. Şüphesiz ki ayetleri, düşünüp öğüt alan bir topluluk için detaylıca açıkladık.

Kur'ân'ın mufassal/detaylandırılmış bir kitap olmasının hikmetleri için bk. 6/En'âm, 55

127. Onlara, Rabbleri katında (dert, tasa ve üzüntünün olmadığı, esenlik ve huzur içinde olacakları, tüm kusurlardan arındırılmış) Daru's Selam/Selamet Yurdu vardır. Yaptıkları (salih) amellerden dolayı da onların velisi Allah'tır.

128. Onların tamamını (diriltip) huzuruna toplayacağı o gün (onlara şöyle seslenecek): "Ey cin topluluğu! Şüphesiz ki insanların çoğunu yoldan çıkarıp saptırdınız." Onların insanlardan olan dostları diyecekler ki: "Rabbimiz! Birbirimizden faydalandık ve bizim için belirlediğin süreye ulaştık." (Allah) diyecek ki: "Allah'ın dilemesi hariç ateş, sizin ebedî olarak barınacağınız yerdir." Şüphesiz ki Rabbin, (hüküm ve hikmet sahibi olan) Hakîm ve (her şeyi bilen) Alîm'dir.

129. İşledikleri (kötülüklerden) ötürü zalimlerden kimini kimine veli/dost/yönetici/tabi yaparız.

130. (Allah, Kıyamet Günü,) "Ey cin ve insan topluluğu! İçinizden size ayetlerimi anlatan, sizi bu gününüzle uyaran resûller gelmedi mi?" (dediğinde onlar,) "Nefislerimiz aleyhine şahitlik ederiz." diyecekler. Dünya hayatı onları aldattı ve kendilerinin kâfir olduğuna tanıklık ettiler.

131. Bu, Rabbinin gafil toplumları zulümle/haksızlıkla helak edici olmayışındandır.

وَلِكُلٍّ دَرَجَاتٌ مِمَّا عَمِلُوا وَمَا رَبُّكَ بِغَافِلٍ
عَمَّا يَعْمَلُونَ ﴿١٣٢﴾ وَرَبُّكَ الْغَنِيُّ ذُو الرَّحْمَةِ اِنْ يَشَاْ
يُذْهِبْكُمْ وَيَسْتَخْلِفْ مِنْ بَعْدِكُمْ مَا يَشَاۤءُ
كَمَاۤ اَنْشَاَكُمْ مِنْ ذُرِّيَّةِ قَوْمٍ اٰخَرِينَ ﴿١٣٣﴾
اِنَّ مَا تُوعَدُونَ لَاٰتٍ وَمَاۤ اَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ ﴿١٣٤﴾
قُلْ يَا قَوْمِ اعْمَلُوا عَلٰى مَكَانَتِكُمْ اِنّ۪ي عَامِلٌ
فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ مَنْ تَكُونُ لَهُ عَاقِبَةُ الدَّارِ
اِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الظَّالِمُونَ ﴿١٣٥﴾ وَجَعَلُوا لِلّٰهِ مِمَّا
ذَرَاَ مِنَ الْحَرْثِ وَالْاَنْعَامِ نَص۪يبًا فَقَالُوا هٰذَا لِلّٰهِ
بِزَعْمِهِمْ وَهٰذَا لِشُرَكَاۤئِنَا فَمَا كَانَ
لِشُرَكَاۤئِهِمْ فَلَا يَصِلُ اِلَى اللّٰهِ وَمَا كَانَ لِلّٰهِ
فَهُوَ يَصِلُ اِلٰى شُرَكَاۤئِهِمْ سَاۤءَ مَا يَحْكُمُونَ ﴿١٣٦﴾
وَكَذٰلِكَ زَيَّنَ لِكَث۪يرٍ مِنَ الْمُشْرِك۪ينَ قَتْلَ
اَوْلَادِهِمْ شُرَكَاۤؤُهُمْ لِيُرْدُوهُمْ وَلِيَلْبِسُوا عَلَيْهِمْ د۪ينَهُمْ
وَلَوْ شَاۤءَ اللّٰهُ مَا فَعَلُوهُ فَذَرْهُمْ وَمَا يَفْتَرُونَ ﴿١٣٧﴾

132. Her biri için, yaptıklarına karşılık (elde ettikleri) dereceler vardır. Rabbin, onların yapmakta olduklarından gafil değildir.

133. Rabbin, (kimseye muhtaç olmayan, her şeyin kendisine muhtaç olduğu) El-Ğaniy ve rahmet sahibidir. Dilerse sizi giderir, ardınızdan -sizi başka bir kavmin soyundan var ettiği gibi- yerinize dilediği başka bir topluluk getirir.

134. Size vadolunan şey, hiç şüphesiz gelecektir. Siz (bizi) aciz bırakacak değilsiniz.

135. De ki: "Ey kavmim! Yapabileceğinizi yapın. Ben de elimden geleni yapacağım. (Güzel) akıbetin/sonun kime ait olduğunu pek yakında bileceksiniz/anlayacaksınız. Şüphesiz ki o zalimler kurtuluşa ermezler."

136. Allah'ın yarattığı ekin ve hayvanlardan Allah'a bir pay ayırdılar. Sonra da zanlarınca, "Bu Allah'ın, bu da ortaklarımızın hissesidir." dediler. Ortaklarına ait olan hisse Allah'ın tarafına geçmez, Allah'a ait olan ise ortaklarına geçer. Ne kötü hüküm veriyorlar!

Müşrikler ekinlerin ortasına bir çizgi çeker ve bir taraf için, "Bu Allah'ındır." diğeri için, "Bu ilahlarımızındır." derlerdi. Hasat zamanı Allah'a (cc) ayırdıkları paydan bir ürün putların payına ayrılan bölüme geçerse, "İlahlarımız muhtaçtır." der, geri almazlardı. Putlara ayrılan bir ürün Allah'a (cc) ayırdıkları kısma düşerse alıp yerine koyarlardı. Bir ihtiyaçları olduğunda Allah'a (cc) ayırdıklarından alır; misafire, yoksula veya yolda kalana verirlerdi. Ancak putlara ayırdıklarına hiçbir surette dokunmazlardı. Allah'a (cc) adadıkları hayvanlar için de durum aynıydı. İhtiyaç hâlinde bir bahane bulur, Allah'a adanan hayvanları kesip yerlerdi. Putlar için adanmış olanlara ise dokunmazlardı. (bk. Tefsîru İbni Ebî Hâtim, 4/1390-1392, 7911-7916 No.lu rivayetler; Tefsîru't Taberî, 12/131-134, 13899-13097 No.lu rivayetler)

Bu, her dönemde farklı tezahürleri olan bir inanç problemidir. Temelinde ise müşriklerin ortak özelliği olan "ortaklarını Allah'tan (cc) daha fazla yüceltme ve kendilerine yakın görme" anlayışı vardır.

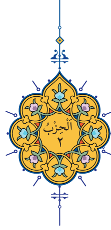
Günümüzde bu anlayışa; Allah'a (cc) küfredildiğinde hikmet ve hoşgörüden söz edenlerin, tabi oldukları liderler eleştirildiğinde öfke nöbeti geçirmelerini örnek verebiliriz. Allah (cc) adına verilen yeminleri rahatlıkla çiğneyip bozanların, kutsal kabul ettikleri varlıklar adına yemin ederken yaşadıkları trans hâli ve bu yeminlerini bozmamak için yoğun çaba harcamaları da başka bir örnektir.

Hac ve umreye gitmek konusunda türlü mazeretler sıralayanların, dünyanın bir ucundan öbür ucuna yapılan yıllık "feyiz" ziyaretlerini aksatmamaları da bu bağlamda verilebilecek misallerdendir.

137. Bunun gibi, müşriklerin çoğuna çocuklarını öldürmelerini de ortakları süslü gösterdi. Hem onları helak etmek hem de dinlerini onların aleyhine şüphe dolu/karmakarışık hâle getirmek için. Şayet Allah dileseydi bunu yapamazlardı. Onları uydurdukları iftiralarıyla baş başa bırak.

Kız çocuklarını rızık endişesi (bk. 6/En'âm, 151), esir düşmesi durumunda utanç getireceği (bk. 16/Nahl, 58-59), savaş ve tartışmada ailesine yardımı olmayacağı (bk. 43/Zuhruf, 18) gerekçesiyle öldürürlerdi. Bu cahiliye âdeti kız çocuklardan utanma/istememe ve kürtaj şeklinde varlığını sürdürmektedir. Erkek çocuklarını da putlara kurban ederlerdi. Bu cahiliye âdeti ise erkek çocukları putlaştırılmış değerler (bk. 29/Ankebût, 25) uğruna ölüme göndermek olarak varlığını sürdürmektedir.

وَقَالُوا هٰذِهٖٓ اَنْعَامٌ وَحَرْثٌ حِجْرٌۗ لَا يَطْعَمُهَٓا اِلَّا مَنْ
نَشَٓاءُ بِزَعْمِهِمْ وَاَنْعَامٌ حُرِّمَتْ ظُهُورُهَا وَاَنْعَامٌ
لَا يَذْكُرُونَ اسْمَ اللّٰهِ عَلَيْهَا افْتِرَٓاءً عَلَيْهِۜ سَيَجْزِيهِمْ
بِمَا كَانُوا يَفْتَرُونَ ﴿١٣٨﴾ وَقَالُوا مَا فِي بُطُونِ هٰذِهِ
الْاَنْعَامِ خَالِصَةٌ لِذُكُورِنَا وَمُحَرَّمٌ عَلٰٓى اَزْوَاجِنَاۚ
وَاِنْ يَكُنْ مَيْتَةً فَهُمْ فِيهِ شُرَكَٓاءُۜ سَيَجْزِيهِمْ وَصْفَهُمْۜ
اِنَّهُ حَكِيمٌ عَلِيمٌ ﴿١٣٩﴾ قَدْ خَسِرَ الَّذِينَ قَتَلُٓوا اَوْلَادَهُمْ
سَفَهًا بِغَيْرِ عِلْمٍ وَحَرَّمُوا مَا رَزَقَهُمُ اللّٰهُ افْتِرَٓاءً عَلَى اللّٰهِۜ
قَدْ ضَلُّوا وَمَا كَانُوا مُهْتَدِينَۚ ﴿١٤٠﴾ وَهُوَ الَّذٖٓي اَنْشَاَ
جَنَّاتٍ مَعْرُوشَاتٍ وَغَيْرَ مَعْرُوشَاتٍ وَالنَّخْلَ وَالزَّرْعَ
مُخْتَلِفًا اُكُلُهُ وَالزَّيْتُونَ وَالرُّمَّانَ مُتَشَابِهًا وَغَيْرَ
مُتَشَابِهٍۜ كُلُوا مِنْ ثَمَرِهٖٓ اِذَٓا اَثْمَرَ وَاٰتُوا حَقَّهُ يَوْمَ حَصَادِهٖۘ
وَلَا تُسْرِفُواۜ اِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُسْرِفِينَۙ ﴿١٤١﴾ وَمِنَ
الْاَنْعَامِ حَمُولَةً وَفَرْشًاۜ كُلُوا مِمَّا رَزَقَكُمُ اللّٰهُ
وَلَا تَتَّبِعُوا خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِۜ اِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُبِينٌۙ ﴿١٤٢﴾

138. Ve zanlarınca, "(İlahlarımıza ayırdığımız) hayvanlar ve ekin dokunulmazdır. Onları dilediğimizden başkası yiyemez. Birtakım hayvanların da sırtları haram kılınmıştır. (Kimse onlara binemez.)" dediler. Birtakım hayvanlar da vardır ki -(Allah'a) iftira ederek- (onları boğazlarken) Allah'ın adını anmazlar. İftiralarından ötürü (Allah) onları cezalandıracaktır.

139. (Ve yine) dediler ki: "(İlahlarımıza ayırdığımız) bu hayvanların karınlarında olan (canlı doğarsa) yalnızca erkeklerimize aittir. Kadınlarımıza (onları yemek) haramdır. Şayet ölü olarak (doğarsa) onlar (kadın ve erkekler) onda ortaklardır." (Allah, "Bu helaldir, şu haramdır." diyerek yaptıkları) yakıştırmaların cezasını verecektir. Şüphesiz ki Allah, (hüküm ve hikmet sahibi olan) Hakîm ve (her şeyi bilen) Alîm'dir.

140. Çocuklarını hiçbir bilgiye dayanmadan sefihçe katledenler ve Allah'a iftira ederek kendilerine rızık olarak verdiklerini haram sayanlar; kesin bir hüsrana uğramış, kesin olarak sapıtmış ve doğru yolu bulamamışlardır.

141. Asmalı ve asmasız bahçeleri, yemişleri farklı farklı hurma ve ekinleri, birbirine benzeyen ve benzemeyen zeytin ve narı inşa edip var eden O'dur. Meyve verdiğinde meyvelerini yiyin, hasat zamanı da hakkını (zekât, infak, sadaka olarak) verin. İsraf etmeyin. (Çünkü) O, müsrifleri sevmez.

142. Hayvanlardan yük taşıyan ve (yününden) döşek yapılanları da (yaratan O'dur). Allah'ın size rızık olarak verdiklerinden yiyin ve şeytanın adımlarına uymayın. (Çünkü) o, sizin apaçık düşmanınızdır.

ثَمَانِيَةَ اَزْوَاجٍۚ مِنَ الضَّاْنِ اثْنَيْنِ وَمِنَ الْمَعْزِ اثْنَيْنِۜ
قُلْ آٰلذَّكَرَيْنِ حَرَّمَ اَمِ الْاُنْثَيَيْنِ اَمَّا اشْتَمَلَتْ عَلَيْهِ اَرْحَامُ
الْاُنْثَيَيْنِۜ نَبِّؤُ۫نٖي بِعِلْمٍ اِنْ كُنْتُمْ صَادِقٖينَۙ ﴿١٤٣﴾
وَمِنَ الْاِبِلِ اثْنَيْنِ وَمِنَ الْبَقَرِ اثْنَيْنِۜ قُلْ آٰلذَّكَرَيْنِ
حَرَّمَ اَمِ الْاُنْثَيَيْنِ اَمَّا اشْتَمَلَتْ عَلَيْهِ اَرْحَامُ الْاُنْثَيَيْنِۜ
اَمْ كُنْتُمْ شُهَدَٓاءَ اِذْ وَصّٰيكُمُ اللّٰهُ بِهٰذَاۚ فَمَنْ
اَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرٰى عَلَى اللّٰهِ كَذِبًا لِيُضِلَّ النَّاسَ
بِغَيْرِ عِلْمٍۜ اِنَّ اللّٰهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمٖينَ ﴿١٤٤﴾
قُلْ لَٓا اَجِدُ فٖي مَٓا اُو۫حِيَ اِلَيَّ مُحَرَّمًا عَلٰى طَاعِمٍ يَطْعَمُهُٓ
اِلَّٓا اَنْ يَكُونَ مَيْتَةً اَوْ دَمًا مَسْفُوحًا اَوْ لَحْمَ خِنْزٖيرٍ
فَاِنَّهُ رِجْسٌ اَوْ فِسْقًا اُهِلَّ لِغَيْرِ اللّٰهِ بِهٖۚ فَمَنِ اضْطُرَّ غَيْرَ
بَاغٍ وَلَا عَادٍ فَاِنَّ رَبَّكَ غَفُورٌ رَحٖيمٌ ﴿١٤٥﴾ وَعَلَى الَّذٖينَ
هَادُوا حَرَّمْنَا كُلَّ ذٖي ظُفُرٍۚ وَمِنَ الْبَقَرِ وَالْغَنَمِ حَرَّمْنَا
عَلَيْهِمْ شُحُومَهُمَٓا اِلَّا مَا حَمَلَتْ ظُهُورُهُمَٓا اَوِ الْحَوَايَٓا
اَوْ مَا اخْتَلَطَ بِعَظْمٍۜ ذٰلِكَ جَزَيْنَاهُمْ بِبَغْيِهِمْۘ وَاِنَّا لَصَادِقُونَ ﴿١٤٦﴾

143. (Allah) sekiz çift (yaratmıştır). Koyundan iki, keçiden de iki çift. De ki: "İki erkeği mi haram kıldı? Yoksa iki dişiyi mi? Ya da iki dişinin rahimlerinde olan (yavruları) mı? Şayet ('Bu helaldir, şu haramdır.' yakıştırmalarınızda) doğru sözlüyseniz bana ilme dayalı bir haber verin."

144. Deveden iki, sığırdan da iki çift (yarattı). De ki: "İki erkeği mi haram kıldı? Yoksa iki dişiyi mi? Ya da iki dişinin rahimlerinde olan (yavruları) mı? Yoksa Allah bunu size tavsiye ettiğinde (orada) hazır mı bulunuyordunuz?" Hiçbir delile dayanmadan, insanları saptırmak için yalan uydurup Allah'a iftira edenden daha zalim kimdir? Şüphesiz ki Allah, zalimler topluluğuna hidayet etmez.

145. De ki: "Bana vahyolunanlar arasında, yemek yiyen birine, şunlar dışında bir haram bulamıyorum: (Boğazlanmadan ölmüş) leş, akıtılmış kan, domuz eti -ki şüphesiz o, pistir- Allah'ın adı dışında bir isim anılarak fısk üzere kesilmiş hayvanlar. Kim de zorda kalır da haddi aşmaksızın ve taşkınlık yapmaksızın yerse şüphesiz ki Rabbin, (günahları bağışlayan, örten ve günahların kötü akıbetinden kulu koruyan) Ğafûr ve (kullarına karşı merhametli olan) Rahîm'dir."

146. Yahudilere tüm tırnaklı hayvanları haram kıldık. Sığır ve koyunların sırtlarına ve bağırsaklarına yapışan, kemiğe karışan dışındaki iç yağları da haram kıldık. Onları taşkınlıklarından ötürü böyle cezalandırdık. Şüphesiz ki biz, doğru sözlülerdeniz.

فَاِنْ كَذَّبُوكَ فَقُلْ رَبُّكُمْ ذُو رَحْمَةٍ وَاسِعَةٍۚ وَلَا يُرَدُّ
بَأْسُهُ عَنِ الْقَوْمِ الْمُجْرِمِينَ ﴿١٤٧﴾ سَيَقُولُ الَّذِينَ اَشْرَكُوا لَوْ
شَٓاءَ اللّٰهُ مَٓا اَشْرَكْنَا وَلَٓا اٰبَٓاؤُ۬نَا وَلَا حَرَّمْنَا مِنْ شَيْءٍۜ
كَذٰلِكَ كَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ حَتّٰى ذَاقُوا بَأْسَنَاۜ
قُلْ هَلْ عِنْدَكُمْ مِنْ عِلْمٍ فَتُخْرِجُوهُ لَنَاۜ اِنْ تَتَّبِعُونَ
اِلَّا الظَّنَّ وَاِنْ اَنْتُمْ اِلَّا تَخْرُصُونَ ﴿١٤٨﴾ قُلْ فَلِلّٰهِ الْحُجَّةُ الْبَالِغَةُۚ
فَلَوْ شَٓاءَ لَهَدٰيكُمْ اَجْمَعِينَ ﴿١٤٩﴾ قُلْ هَلُمَّ شُهَدَٓاءَكُمُ
الَّذِينَ يَشْهَدُونَ اَنَّ اللّٰهَ حَرَّمَ هٰذَاۚ فَاِنْ شَهِدُوا
فَلَا تَشْهَدْ مَعَهُمْۚ وَلَا تَتَّبِعْ اَهْوَٓاءَ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِاٰيَاتِنَا
وَالَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْاٰخِرَةِ وَهُمْ بِرَبِّهِمْ يَعْدِلُونَ ﴿١٥٠﴾
قُلْ تَعَالَوْا اَتْلُ مَا حَرَّمَ رَبُّكُمْ عَلَيْكُمْ اَلَّا تُشْرِكُوا
بِهٖ شَيْـًٔاۜ وَبِالْوَالِدَيْنِ اِحْسَانًاۚ وَلَا تَقْتُلُٓوا اَوْلَادَكُمْ
مِنْ اِمْلَاقٍۜ نَحْنُ نَرْزُقُكُمْ وَاِيَّاهُمْۚ وَلَا تَقْرَبُوا الْفَوَاحِشَ
مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا بَطَنَۚ وَلَا تَقْتُلُوا النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ
اللّٰهُ اِلَّا بِالْحَقِّۜ ذٰلِكُمْ وَصّٰيكُمْ بِهٖ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ﴿١٥١﴾

147. Şayet seni yalanlayacak olurlarsa de ki: "Rabbiniz geniş rahmet sahibidir. O'nun azabı, suçlu günahkâr topluluktan geri çevrilmez."

148. Allah'a şirk koşanlar diyecekler ki: "Şayet Allah dileseydi biz ve babalarımız şirk koşmaz ve hiçbir şeyi haram saymazdık." Onlardan önce (yaşamış müşrikler de) azabımızı tadıncaya kadar aynı şekilde yalanladılar. De ki: "Sizin yanınızda bize çıkarabileceğiniz bir ilim var mı? Siz sadece zanna uyuyor ve yalnızca tahminle iş yapıyorsunuz."

Müşriklerin kaderci yaklaşımına verilen cevap için bk. 16/Nahl, 35. Hakikati vahyin dışında aramanın "zanna uymak" olduğuna dair bk. 10/Yûnus, 36

149. De ki: "Tam/Apaçık/En üstün/En etkili hüccet Allah'a aittir. Şayet dileseydi hepinizi hidayet ederdi."

150. De ki: "Allah'ın bunu haram kıldığına dair şahitlik eden şahitlerinizi çağırın (bakalım)!" Şayet şahitlik ederlerse onlarla beraber şahitlikte bulunma. Ayetlerimizi yalanlayanların ve ahirete inanmayanların hevalarına/arzularına uyma. (Nasıl uyacaksın ki?) Onlar bazı varlıkları Rabblerine denk tutuyorlar.

151. De ki: "Gelin, Rabbinizin size haram kıldıklarını size okuyayım: Hiçbir şeyi O'na ortak koşmayın, anne babaya iyilikte bulunun, fakirlik endişesiyle çocuklarınızı öldürmeyin, sizi de onları da biz rızıklandırmaktayız. Fuhşiyatın açığına da kapalısına da yaklaşmayın. Hak olmadıkça Allah'ın haram kıldığı nefsi öldürmeyin." (Allah) akledesiniz diye size bunları emretti.

وَلَا تَقْرَبُوا مَالَ الْيَت۪يمِ اِلَّا بِالَّت۪ي هِيَ اَحْسَنُ حَتّٰى يَبْلُغَ
اَشُدَّهُۚ وَاَوْفُوا الْكَيْلَ وَالْم۪يزَانَ بِالْقِسْطِۚ لَا نُكَلِّفُ نَفْسًا
اِلَّا وُسْعَهَاۚ وَاِذَا قُلْتُمْ فَاعْدِلُوا وَلَوْ كَانَ ذَا قُرْبٰىۚ وَبِعَهْدِ اللّٰهِ
اَوْفُواۜ ذٰلِكُمْ وَصّٰيكُمْ بِه۪ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَۙ ﴿١٥٢﴾
وَاَنَّ هٰذَا صِرَاط۪ي مُسْتَق۪يمًا فَاتَّبِعُوهُۚ وَلَا تَتَّبِعُوا السُّبُلَ فَتَفَرَّقَ
بِكُمْ عَنْ سَب۪يلِه۪ۜ ذٰلِكُمْ وَصّٰيكُمْ بِه۪ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴿١٥٣﴾
ثُمَّ اٰتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ تَمَامًا عَلَى الَّذ۪ٓي اَحْسَنَ
وَتَفْص۪يلًا لِكُلِّ شَيْءٍ وَهُدًى وَرَحْمَةً لَعَلَّهُمْ بِلِقَٓاءِ رَبِّهِمْ
يُؤْمِنُونَ ﴿١٥٤﴾ وَهٰذَا كِتَابٌ اَنْزَلْنَاهُ مُبَارَكٌ فَاتَّبِعُوهُ وَاتَّقُوا
لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَۙ ﴿١٥٥﴾ اَنْ تَقُولُٓوا اِنَّمَٓا اُنْزِلَ الْكِتَابُ
عَلٰى طَٓائِفَتَيْنِ مِنْ قَبْلِنَاۖ وَاِنْ كُنَّا عَنْ دِرَاسَتِهِمْ لَغَافِل۪ينَۙ ﴿١٥٦﴾
اَوْ تَقُولُوا لَوْ اَنَّٓا اُنْزِلَ عَلَيْنَا الْكِتَابُ لَكُنَّٓا اَهْدٰى مِنْهُمْۚ
فَقَدْ جَٓاءَكُمْ بَيِّنَةٌ مِنْ رَبِّكُمْ وَهُدًى وَرَحْمَةٌۚ فَمَنْ اَظْلَمُ
مِمَّنْ كَذَّبَ بِاٰيَاتِ اللّٰهِ وَصَدَفَ عَنْهَاۜ سَنَجْزِي الَّذ۪ينَ
يَصْدِفُونَ عَنْ اٰيَاتِنَا سُٓوءَ الْعَذَابِ بِمَا كَانُوا يَصْدِفُونَ ﴿١٥٧﴾

152. "Ergenliğe ulaşıncaya dek yetimin malına yalnızca güzellikle yaklaşın. Ölçüyü ve tartıyı adaletle yerine getirin. Hiç kimseye gücünden fazlasını yüklemeyiz. Akrabanız dahi olsa söz söylediğinizde adil olun. Allah'a (verdiğiniz veya O'nun sizden aldığı) sözlere bağlılık gösterin." (Allah) öğüt alasınız diye size bunları emretti.

153. İşte bu benim dosdoğru yolumdur. Ona uyun. Onun dışındaki yollara uymayın. Yoksa sizi (Allah'ın dosdoğru olan) yolundan saptırırlar. Korkup sakınasınız diye size bunu emretti.

İbni Mes'ûd'dan (ra) şöyle rivayet edilmiştir: "Bir gün Allah Resûlü (sav) eliyle bir çizgi çizdi, sonra dedi ki: 'Bu, Allah'ın (cc) istikamet üzere olan yoludur.' Sonra o çizginin sağına ve soluna bazı çizgiler çizdi. Sonra dedi ki: 'Bunlar, her birinin başında o yola davet eden birer şeytanın bulunduğu yollardır.' Sonra Allah Resûlü (sav) bu ayeti okudu." (Ahmed, 4437; Darimi, 208) Kur'ân ve Sünnet; hak yolun bir tane olduğunu, onun da vahiyle açıklandığını (bk. 2/Bakara, 38), bunun dışında kalan tüm yolların sapıklık olduğunu (bk. 10/Yûnus, 32), farklı yollara sapanların hakikatte hevalarına uyduğunu açıklamıştır. (bk. 45/Câsiye, 18)

154. Sonra Mûsâ'ya, iyilik eden kimseye (nimetimizi) tamamlamak ve her şeyi detaylı açıklamak için, hidayet ve rahmet olan Kitab'ı verdik. Umulur ki Rableriyle karşılaşmaya iman ederler.

155. Bu, bizim indirdiğimiz mübarek bir kitaptır. Ona uyun ve korkup sakının ki merhamet olunasınız.

156. "Bizden önceki iki topluluğa Kitap indirildi ve biz onların öğrendiklerinden habersizdik." demeyesiniz diye.

157. Ya da, "Şayet bize Kitap indirilmiş olsaydı onlardan daha fazla hidayet ehli olurduk." demeyesiniz diye. Şüphesiz ki size Rabbinizden apaçık bir delil, hidayet ve rahmet geldi. Allah'ın ayetlerini yalanlayan ve ondan yüz çevirenden (ya da insanların yüz çevirmesi için çabalayandan) daha zalim kim vardır? (Kendileri) ayetlerimizden yüz çevirip de (başkalarını) ondan alıkoyanları yaptıklarına karşılık azabın en kötüsüyle cezalandıracağız.

هَلْ يَنْظُرُونَ اِلَّٓا اَنْ تَأْتِيَهُمُ الْمَلٰٓئِكَةُ اَوْ يَأْتِيَ رَبُّكَ اَوْ يَأْتِيَ
بَعْضُ اٰيَاتِ رَبِّكَۜ يَوْمَ يَأْت۪ي بَعْضُ اٰيَاتِ رَبِّكَ لَا يَنْفَعُ نَفْسًا ا۪يمَانُهَا
لَمْ تَكُنْ اٰمَنَتْ مِنْ قَبْلُ اَوْ كَسَبَتْ ف۪ٓي ا۪يمَانِهَا خَيْرًاۜ قُلِ انْتَظِرُٓوا
اِنَّا مُنْتَظِرُونَ ﴿١٥٨﴾ اِنَّ الَّذ۪ينَ فَرَّقُوا د۪ينَهُمْ وَكَانُوا شِيَعًا لَسْتَ مِنْهُمْ
ف۪ي شَيْءٍۜ اِنَّمَٓا اَمْرُهُمْ اِلَى اللّٰهِ ثُمَّ يُنَبِّئُهُمْ بِمَا كَانُوا يَفْعَلُونَ ﴿١٥٩﴾
مَنْ جَٓاءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ عَشْرُ اَمْثَالِهَاۚ وَمَنْ جَٓاءَ بِالسَّيِّئَةِ فَلَا يُجْزٰٓى
اِلَّا مِثْلَهَا وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿١٦٠﴾ قُلْ اِنَّن۪ي هَدٰين۪ي رَبّ۪ٓي اِلٰى صِرَاطٍ
مُسْتَق۪يمٍۚ د۪ينًا قِيَمًا مِلَّةَ اِبْرٰه۪يمَ حَن۪يفًاۚ وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِك۪ينَ ﴿١٦١﴾
قُلْ اِنَّ صَلَات۪ي وَنُسُك۪ي وَمَحْيَايَ وَمَمَات۪ي لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَم۪ينَۙ ﴿١٦٢﴾
لَا شَر۪يكَ لَهُۚ وَبِذٰلِكَ اُمِرْتُ وَاَنَا۬ اَوَّلُ الْمُسْلِم۪ينَ ﴿١٦٣﴾ قُلْ اَغَيْرَ
اللّٰهِ اَبْغ۪ي رَبًّا وَهُوَ رَبُّ كُلِّ شَيْءٍۜ وَلَا تَكْسِبُ كُلُّ نَفْسٍ اِلَّا
عَلَيْهَاۚ وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ اُخْرٰىۚ ثُمَّ اِلٰى رَبِّكُمْ مَرْجِعُكُمْ
فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ ف۪يهِ تَخْتَلِفُونَ ﴿١٦٤﴾ وَهُوَ الَّذ۪ي جَعَلَكُمْ
خَلَٓائِفَ الْاَرْضِ وَرَفَعَ بَعْضَكُمْ فَوْقَ بَعْضٍ دَرَجَاتٍ لِيَبْلُوَكُمْ
ف۪ي مَٓا اٰتٰيكُمْۜ اِنَّ رَبَّكَ سَر۪يعُ الْعِقَابِۘ وَاِنَّهُ لَغَفُورٌ رَح۪يمٌ ﴿١٦٥﴾

158. (Allah'ın ayetlerini yalanlayan veya insanları ondan alıkoyanlar) kendilerine meleklerin, Rabbinin veya Rabbinin bazı ayetlerinin gelmesinden başkasını mı bekliyorlar? Rabbinin bazı ayetlerinin geldiği gün, daha önce iman etmemiş veya imanında hayır kazanmamış kişiye imanı fayda vermez. De ki: "Bekleyin (bakalım)! Şüphesiz ki biz de beklemedeyiz."

Ebû Hureyre'den (ra) rivayet edildiğine göre Allah Resûlü (sav) şöyle buyurmuştur: "Güneş batıdan doğmadıkça kıyamet kopmaz. Bunu gören insanlardan kimi iman etmeye kalkar. İşte o ân daha önce iman etmemiş veya imanında hayır kazanmamış, (salih amel işlememiş) kişiye imanı fayda vermez." (Buhari, 4635; Müslim, 157)

Ayet ve Resûlullah'ın (sav) açıklaması gösterir ki iman ettiği hâlde imanında hayır kazanmamış, yani salih amellerle imanını tasdik etmemiş kişinin imanı ona fayda vermez. Zira iman, inanmak ve inandığını amele dökmektir. Amelsiz bir iman "yok" hükmündedir ve faydasız bir kabuller yığınıdır.

İslam tarihi içinde İslam'a yapılmış en şeni kötülük; amelsiz bir imanın olabileceğini, dahası böyle bir imanın nebilerin/meleklerin/ashâbın imanına denk olduğunu söyleyen anlayıştır.

159. Dinlerini parça parça edip kendileri de grup grup olanlar (var ya)! Senin onlarla hiçbir alakan yoktur. Onların işi ancak Allah'adır. Sonra (Allah) onlara, yaptıklarını haber verecektir.

Dinin nasıl parçalandığına dair bk. 23/Mu'minûn, 53

160. Kim bir iyilikle (Allah'ın huzuruna) gelirse ona on katı karşılık verilir. Kötülükle gelene ise misliyle mukabele edilir. Onlar zulme de uğramazlar.

161. De ki: "Şüphesiz ki Rabbim, beni dosdoğru yola iletti. Dimdik/Güçlü ve hanîf olan İbrâhîm'in dinine. O, müşriklerden değildi."

İbrâhîm'in milleti için bk. 60/Mumtehine, 4

162. De ki: "Şüphesiz ki benim namazım, kurbanım, hayatım ve ölümüm âlemlerin Rabbi olan Allah içindir."

163. "O'nun hiçbir ortağı yoktur. Ben bununla emrolundum ve ben Müslimlerin/şirki terk ederek tevhidle Allah'a yönelen kulların ilkiyim."

Bu ayetler tevhidi, kulluğu ve İbrâhîm'in milletini tefsir edip açıklamaktadır. Mümin, başta namaz ve kurban olmak üzere bedenî ve kalbî tüm ibadetlerini yalnızca Allah'a (cc) yapar. Onun ibadetlerinde Allah'ın dışında bir varlığın payı yoktur. Başta hayat ve ölüm olmak üzere her şey Allah'ın (cc) elindedir. Allah (cc) ile beraber kâinatta tasarruf eden, Allah'ın (cc) bu yetkide kendisine ortak kıldığı hiçbir varlık yoktur.

Müminin sadece ibadetleri değil, hayatı ve ölümü de Allah'a (cc) aittir. Allah (cc) için yaşar, Allah (cc) için ölür. Allah (cc) dışında uğruna yaşayıp öleceği hiçbir asli gayesi yoktur. Tevhidin geniş açıklaması için bk. 1/Fâtiha, 5

164. "O her şeyin Rabbiyken, Allah'ın dışında bir rabb arar mıyım hiç? Herkesin kazandığı sadece kendini bağlar. Hiçbir suçlu bir başkasının suçunu yüklenmez. Sonra dönüşünüz Rabbinizedir. Ve O, anlaşmazlığa düştüğünüz konularda (neyin hak ve doğru olduğunu) size haber verecektir."

165. Sizi yeryüzünün halifeleri yapan O'dur. Size verdiklerinde sizi sınamak için kiminizi kiminize derecelerle üstün kıldı. Şüphesiz ki Rabbin, cezası pek çabuk olandır. Şüphesiz ki O, (günahları bağışlayan, örten ve günahların kötü akıbetinden kulu koruyan) Ğafûr ve (kullarına karşı merhametli olan) Rahîm'dir.

سُورَةُ الْأَعْرَافِ

مَكِّيَّةٌ وَهِيَ مِائَتَانِ وَسِتُّ اٰيَاتٍ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ

الٓمٓصٓ ۚ ﴿١﴾ كِتَابٌ اُنْزِلَ اِلَيْكَ فَلَا يَكُنْ ف۪ي صَدْرِكَ حَرَجٌ

مِنْهُ لِتُنْذِرَ بِه۪ وَذِكْرٰى لِلْمُؤْمِن۪ينَ ﴿٢﴾ اِتَّبِعُوا مَٓا اُنْزِلَ اِلَيْكُمْ

مِنْ رَبِّكُمْ وَلَا تَتَّبِعُوا مِنْ دُونِه۪ٓ اَوْلِيَٓاءَ ۜ قَل۪يلًا مَا تَذَكَّرُونَ ﴿٣﴾

وَكَمْ مِنْ قَرْيَةٍ اَهْلَكْنَاهَا فَجَٓاءَهَا بَأْسُنَا بَيَاتًا اَوْ هُمْ قَٓائِلُونَ ﴿٤﴾

فَمَا كَانَ دَعْوٰيهُمْ اِذْ جَٓاءَهُمْ بَأْسُنَٓا اِلَّٓا اَنْ قَالُٓوا اِنَّا كُنَّا ظَالِم۪ينَ ﴿٥﴾

فَلَنَسْـَٔلَنَّ الَّذ۪ينَ اُرْسِلَ اِلَيْهِمْ وَلَنَسْـَٔلَنَّ الْمُرْسَل۪ينَۙ ﴿٦﴾ فَلَنَقُصَّنَّ

عَلَيْهِمْ بِعِلْمٍ وَمَا كُنَّا غَٓائِب۪ينَ ﴿٧﴾ وَالْوَزْنُ يَوْمَئِذٍنِ الْحَقُّ ۚ فَمَنْ ثَقُلَتْ

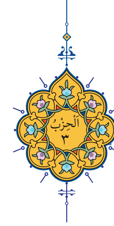
مَوَاز۪ينُهُ فَاُو۬لٰٓئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿٨﴾ وَمَنْ خَفَّتْ مَوَاز۪ينُهُ فَاُو۬لٰٓئِكَ

الَّذ۪ينَ خَسِرُٓوا اَنْفُسَهُمْ بِمَا كَانُوا بِاٰيَاتِنَا يَظْلِمُونَ ﴿٩﴾ وَلَقَدْ مَكَّنَّاكُمْ

فِي الْاَرْضِ وَجَعَلْنَا لَكُمْ ف۪يهَا مَعَايِشَ ۜ قَل۪يلًا مَا تَشْكُرُونَ ﴿١٠﴾

وَلَقَدْ خَلَقْنَاكُمْ ثُمَّ صَوَّرْنَاكُمْ ثُمَّ قُلْنَا لِلْمَلٰٓئِكَةِ اسْجُدُوا

لِاٰدَمَ ۗ فَسَجَدُٓوا اِلَّٓا اِبْل۪يسَ ۜ لَمْ يَكُنْ مِنَ السَّاجِد۪ينَ ﴿١١﴾

7. A'RÂF SURESİ

(Bu sure Mekke'de indirilmiş olup 206 ayettir.)
Er-Rahmân ve Er-Rahîm olan Allah'ın adıyla
(okumaya başlıyorum).

1. Elif, Lâm, Mîm, Sâd.

2. (Bu,) onunla uyarman ve müminlere öğüt olması için sana indirilen Kitap'tır. (Sakın) ondan dolayı göğsünde bir sıkıntı olmasın.

3. Rabbinizden size indirilene uyun. O'ndan başka velilere uymayın. Ne de az öğüt alıyorsunuz!

4. Helak ettiğimiz nice belde vardır ki gece uyurken veya gündüz uykusunda azabımız onlara gelmiştir.

5. Onlara azabımız gelince, "Biz gerçekten zalimlerdik." demekten başka yakarışları olmadı.

6. Andolsun ki kendisine (peygamber) gönderilenlere de (peygamber olarak) gönderilene de soracağız.(Hepsini hesaba çekeceğiz.)

7. Ve onlara (yapıp ettiklerini) ilimle haber vereceğiz. Biz (onlardan) habersiz değiliz.

8. O gün tartı haktır. Kimin mizanı (salih amellerle) ağır gelirse işte onlar, kurtuluşa erecek olanların ta kendisidir.

9. Kimin de mizanı (salih amellerde) hafif gelirse işte bunlar ayetlerimize zulmettiklerinden/gereken değeri vermediklerinden dolayı kendilerini hüsrana uğratanlardır.

10. Andolsun ki sizi yeryüzünde yerleşik kıldık ve orada size (geçiminizi sağlayacağınız) geçimlikler verdik. Ne kadar da az şükrediyorsunuz!

11. Andolsun ki sizleri yarattık, sonra size şekil verdik, daha sonra meleklere, "Âdem'e secde edin." dedik. İblis dışında hepsi secde etti. O, secde edenlerden olmadı.

قَالَ مَا مَنَعَكَ اَلَّا تَسْجُدَ اِذْ اَمَرْتُكَ قَالَ اَنَا خَيْرٌ مِنْهُ خَلَقْتَن۪ي مِنْ نَارٍ
وَخَلَقْتَهُ مِنْ ط۪ينٍ ﴿١٢﴾ قَالَ فَاهْبِطْ مِنْهَا فَمَا يَكُونُ لَكَ اَنْ تَتَكَبَّرَ
ف۪يهَا فَاخْرُجْ اِنَّكَ مِنَ الصَّاغِر۪ينَ ﴿١٣﴾ قَالَ اَنْظِرْن۪ٓي اِلٰى يَوْمِ يُبْعَثُونَ ﴿١٤﴾
قَالَ اِنَّكَ مِنَ الْمُنْظَر۪ينَ ﴿١٥﴾ قَالَ فَبِمَٓا اَغْوَيْتَن۪ي لَاَقْعُدَنَّ لَهُمْ
صِرَاطَكَ الْمُسْتَق۪يمَ ﴿١٦﴾ ثُمَّ لَاٰتِيَنَّهُمْ مِنْ بَيْنِ اَيْد۪يهِمْ وَمِنْ خَلْفِهِمْ
وَعَنْ اَيْمَانِهِمْ وَعَنْ شَمَٓائِلِهِمْ وَلَا تَجِدُ اَكْثَرَهُمْ شَاكِر۪ينَ ﴿١٧﴾
قَالَ اخْرُجْ مِنْهَا مَذْؤُ۫مًا مَدْحُورًا لَمَنْ تَبِعَكَ مِنْهُمْ لَاَمْلَئَنَّ جَهَنَّمَ
مِنْكُمْ اَجْمَع۪ينَ ﴿١٨﴾ وَيَٓا اٰدَمُ اسْكُنْ اَنْتَ وَزَوْجُكَ الْجَنَّةَ فَكُلَا
مِنْ حَيْثُ شِئْتُمَا وَلَا تَقْرَبَا هٰذِهِ الشَّجَرَةَ فَتَكُونَا مِنَ الظَّالِم۪ينَ ﴿١٩﴾
فَوَسْوَسَ لَهُمَا الشَّيْطَانُ لِيُبْدِيَ لَهُمَا مَا وُ۫رِيَ عَنْهُمَا مِنْ سَوْاٰتِهِمَا
وَقَالَ مَا نَهٰيكُمَا رَبُّكُمَا عَنْ هٰذِهِ الشَّجَرَةِ اِلَّٓا اَنْ تَكُونَا مَلَكَيْنِ
اَوْ تَكُونَا مِنَ الْخَالِد۪ينَ ﴿٢٠﴾ وَقَاسَمَهُمَٓا اِنّ۪ي لَكُمَا لَمِنَ النَّاصِح۪ينَ ﴿٢١﴾
فَدَلّٰيهُمَا بِغُرُورٍ فَلَمَّا ذَاقَا الشَّجَرَةَ بَدَتْ لَهُمَا سَوْاٰتُهُمَا وَطَفِقَا
يَخْصِفَانِ عَلَيْهِمَا مِنْ وَرَقِ الْجَنَّةِ وَنَادٰيهُمَا رَبُّهُمَٓا اَلَمْ اَنْهَكُمَا
عَنْ تِلْكُمَا الشَّجَرَةِ وَاَقُلْ لَكُمَٓا اِنَّ الشَّيْطَانَ لَكُمَا عَدُوٌّ مُب۪ينٌ ﴿٢٢﴾

12. (Allah) buyurdu ki: "Sana emrettiğimde seni secde etmekten alıkoyan nedir?" Dedi ki: "Ben ondan daha hayırlıyım. (Çünkü) beni ateşten, onu topraktan yarattın."

13. (Allah) buyurdu ki: "(Hemen) oradan in! Ne haddine ki orada büyüklenesin! (Hemen) çık! (Çünkü) sen alçaklardansın."

14. Dedi ki: "(İnsanların) diriltileceği güne kadar mühlet ver bana."

15. (Allah) buyurdu ki: "Şüphesiz ki sen, kendisine mühlet verilenlerdensin."

16. Dedi ki: "Beni saptırmana karşılık, ben de onları (saptırmak) için senin dosdoğru yolunun üzerine oturacağım."

17. "Sonra kesinlikle onlara önlerinden, arkalarından, sağlarından ve sollarından sokulacağım. Çoğunu şükredici bulamayacaksın."

18. (Allah) buyurdu ki: "Kınanmış ve alçalmış olarak oradan çık. Onlardan kim sana uyarsa andolsun ki cehennemi sizlerle dolduracağım."

19. "Ey Âdem! Sen ve eşin cennete yerleşin ve oradan dilediğiniz yerden yiyin. Şu ağaca yaklaşmayın! Yoksa zalimlerden olursunuz."

20. (Derken şeytan) örtünerek gizlenmiş bulunan avret yerlerini açığa çıkarmak için onlara vesvese verdi. Ve dedi ki: "Rabbinizin bu ağaçtan yemenizi yasaklaması, melek olmamanız ve ebedî yaşayanlardan olmamanız içindir."

21. Ve "Şüphesiz ki ben, sizin iyiliğinizi istiyorum/size nasihat veriyorum." diye o ikisine yemin etti.

22. (Bu vesvese ve yeminleriyle) onları aldatıp (ağına) düşürdü. Ağaçtan tadınca avret yerleri kendilerine görünmeye başladı. Üzerlerini cennet yapraklarıyla örtmeye başladılar. Rabbleri onlara seslendi: "Ben size bu ağaçtan yemeyi yasaklamamış mıydım? Şeytan, sizin apaçık düşmanınızdır, dememiş miydim?"

قَالَا رَبَّنَا ظَلَمْنَٓا اَنْفُسَنَا وَاِنْ لَمْ تَغْفِرْ لَنَا وَتَرْحَمْنَا لَنَكُونَنَّ
مِنَ الْخَاسِر۪ينَ ﴿٢٣﴾ قَالَ اهْبِطُوا بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّۚ
وَلَكُمْ فِي الْاَرْضِ مُسْتَقَرٌّ وَمَتَاعٌ اِلٰى ح۪ينٍ ﴿٢٤﴾ قَالَ ف۪يهَا
تَحْيَوْنَ وَف۪يهَا تَمُوتُونَ وَمِنْهَا تُخْرَجُونَ ﴿٢٥﴾ يَا بَن۪ٓي اٰدَمَ قَدْ اَنْزَلْنَا
عَلَيْكُمْ لِبَاسًا يُوَار۪ي سَوْاٰتِكُمْ وَر۪يشًاۗ وَلِبَاسُ التَّقْوٰى
ذٰلِكَ خَيْرٌۜ ذٰلِكَ مِنْ اٰيَاتِ اللّٰهِ لَعَلَّهُمْ يَذَّكَّرُونَ ﴿٢٦﴾ يَا بَن۪ٓي
اٰدَمَ لَا يَفْتِنَنَّكُمُ الشَّيْطَانُ كَمَٓا اَخْرَجَ اَبَوَيْكُمْ مِنَ الْجَنَّةِ يَنْزِعُ
عَنْهُمَا لِبَاسَهُمَا لِيُرِيَهُمَا سَوْاٰتِهِمَاۜ اِنَّهُ يَرٰيكُمْ هُوَ وَقَب۪يلُهُ
مِنْ حَيْثُ لَا تَرَوْنَهُمْۜ اِنَّا جَعَلْنَا الشَّيَاط۪ينَ اَوْلِيَٓاءَ لِلَّذ۪ينَ
لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٢٧﴾ وَاِذَا فَعَلُوا فَاحِشَةً قَالُوا وَجَدْنَا عَلَيْهَٓا اٰبَٓاءَنَا
وَاللّٰهُ اَمَرَنَا بِهَاۜ قُلْ اِنَّ اللّٰهَ لَا يَأْمُرُ بِالْفَحْشَٓاءِۜ اَتَقُولُونَ عَلَى اللّٰهِ
مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٢٨﴾ قُلْ اَمَرَ رَبّ۪ي بِالْقِسْطِۗ وَاَق۪يمُوا وُجُوهَكُمْ
عِنْدَ كُلِّ مَسْجِدٍ وَادْعُوهُ مُخْلِص۪ينَ لَهُ الدّ۪ينَۜ كَمَا بَدَاَكُمْ
تَعُودُونَۜ ﴿٢٩﴾ فَر۪يقًا هَدٰى وَفَر۪يقًا حَقَّ عَلَيْهِمُ الضَّلَالَةُۜ اِنَّهُمُ اتَّخَذُوا
الشَّيَاط۪ينَ اَوْلِيَٓاءَ مِنْ دُونِ اللّٰهِ وَيَحْسَبُونَ اَنَّهُمْ مُهْتَدُونَ ﴿٣٠﴾

23. Dediler ki: "Rabbimiz! Şüphesiz biz kendimize zulmettik. Şayet bizi bağışlamaz ve bize merhamet etmezsen muhakkak ki hüsrana uğrayanlardan oluruz."

24. (Allah) buyurdu ki: "Birbirinize düşman olarak inin! Yeryüzünde sizin için bellirli zamana kadar bir yerleşim ve faydalanma vardır."

25. Buyurdu ki: "Orada yaşayacak, orada ölecek ve oradan çıkarılacaksınız."

26. Ey Âdemoğulları! Şüphesiz, size avretinizi örtecek ve kendisiyle süsleneceğiniz elbise indirdik. Asıl hayırlı olan ise takva elbisesidir. (Dışınızı elbiseyle süslediğiniz gibi kalbinizi de takvayla süsleyiniz. Bu, daha hayırlıdır.) Bu (nimetler), düşünüp öğüt alsınlar diye Allah'ın ayetlerindendir.

27. Ey Âdemoğulları! Şeytan, ebeveynlerinize avret yerlerini göstermek için elbiselerini çekip aldığı ve onları cennetten çıkardığı gibi sakın sizi (de) fitneye düşürmesin. (Çünkü) o ve avanesi, sizin onları görmediğiniz yerden sizleri görüyorlar. Şüphesiz ki biz, şeytanları iman etmeyenlerin dostu kıldık.

28. (Kâbe'yi çıplak tavaf etmek gibi) bir fuhşiyat işlediklerinde derler ki: "Babalarımızı bunun üzerine bulduk. Allah bize bunu emretti." De ki: "Şüphesiz ki Allah, fuhşiyatı emretmez. Yoksa siz Allah'a karşı bilmediğiniz şeyler mi söylüyorsunuz?"

29. (Yine) de ki: "Rabbim adaleti emretti. Her secde yerinde yüzlerinizi doğrultun ve dininizi yalnızca O'na halis kılarak O'na dua edin. Sizi ilk yaratan O olduğu gibi (yine O'na) döneceksiniz."

30. Bir kısmına hidayet verdi, bir kısmına da sapıklık hak oldu. (Çünkü) onlar, Allah'ı bırakıp şeytanları dost edindiler ve doğru yolda olduklarını sanıyorlar.

İnsanın kendisini doğru yolda zannetmesi ya da doğru yolda olanlara nispet etmesi, onu hidayet ehlinden kılmaz. Hidayet ehli olmak için hidayet üzere olmak gerekir. Mekkeli müşrikler, İbrâhîm (as) ve İsmâîl'in (as) dini üzere olduklarını iddia ediyor, dinî ritüellerinin babaları vasıtasıyla peygamberlerden aktarıldığına inanıyorlardı. Hakikat, onların iddialarından farklıydı ve iddialarıyla değil, hakikatle değerlendirildiler.

Buna binaen diyebiliriz ki:

Kimin tevili onu, insanın yaratılış gayesi ve peygamberlerin ortak daveti olan tevhidin dışına çıkarmışsa o, sapıklığın üzerine hak olduğu ve Allah'ın (cc) teville saptırdığı kimselerdendir.

يَا بَنٖٓي اٰدَمَ خُذُوا زٖينَتَكُمْ عِنْدَ كُلِّ مَسْجِدٍ وَكُلُوا وَاشْرَبُوا
وَلَا تُسْرِفُواۚ اِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُسْرِفٖينَ ﴿٣١﴾ قُلْ مَنْ حَرَّمَ زٖينَةَ اللّٰهِ
الَّتٖٓي اَخْرَجَ لِعِبَادِهٖ وَالطَّيِّبَاتِ مِنَ الرِّزْقِۜ قُلْ هِيَ لِلَّذٖينَ اٰمَنُوا
فِي الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا خَالِصَةً يَوْمَ الْقِيٰمَةِۜ كَذٰلِكَ نُفَصِّلُ الْاٰيَاتِ
لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ﴿٣٢﴾ قُلْ اِنَّمَا حَرَّمَ رَبِّيَ الْفَوَاحِشَ مَا ظَهَرَ مِنْهَا
وَمَا بَطَنَ وَالْاِثْمَ وَالْبَغْيَ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَاَنْ تُشْرِكُوا بِاللّٰهِ مَا لَمْ يُنَزِّلْ
بِهٖ سُلْطَانًا وَاَنْ تَقُولُوا عَلَى اللّٰهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٣٣﴾ وَلِكُلِّ اُمَّةٍ
اَجَلٌۚ فَاِذَا جَٓاءَ اَجَلُهُمْ لَا يَسْتَأْخِرُونَ سَاعَةً وَلَا يَسْتَقْدِمُونَ ﴿٣٤﴾
يَا بَنٖٓي اٰدَمَ اِمَّا يَأْتِيَنَّكُمْ رُسُلٌ مِنْكُمْ يَقُصُّونَ عَلَيْكُمْ اٰيَاتٖيۙ
فَمَنِ اتَّقٰى وَاَصْلَحَ فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٣٥﴾
وَالَّذٖينَ كَذَّبُوا بِاٰيَاتِنَا وَاسْتَكْبَرُوا عَنْهَٓا اُولٰٓئِكَ اَصْحَابُ النَّارِۚ
هُمْ فٖيهَا خَالِدُونَ ﴿٣٦﴾ فَمَنْ اَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرٰى عَلَى اللّٰهِ كَذِبًا
اَوْ كَذَّبَ بِاٰيَاتِهٖۜ اُولٰٓئِكَ يَنَالُهُمْ نَصٖيبُهُمْ مِنَ الْكِتَابِۜ حَتّٰٓى
اِذَا جَٓاءَتْهُمْ رُسُلُنَا يَتَوَفَّوْنَهُمْۙ قَالُٓوا اَيْنَ مَا كُنْتُمْ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ
اللّٰهِۜ قَالُوا ضَلُّوا عَنَّا وَشَهِدُوا عَلٰٓى اَنْفُسِهِمْ اَنَّهُمْ كَانُوا كَافِرٖينَ ﴿٣٧﴾

31. Ey Âdemoğulları! Her mescid yerinde ziynetlerinizi alın. (Güzelce giyinin, müşrikler gibi çıplak ibadet etmeyin.) Ve yiyiniz, içiniz, israf etmeyiniz. (Çünkü) O, israf edenleri sevmez.

32. De ki: "Allah'ın kulları için çıkardığı süsü ve temiz rızıkları kim haram kılmıştır?" (Ve yine) de ki: "O, dünya hayatında iman edenler içindir. Ahirette ise sadece iman edenleredir." Böylece bilen bir topluluk için ayetleri detaylı bir şekilde açıklarız.

Dünya nimetlerine bakış açısı için bk. 11/Hûd, 15-16

33. De ki: "Rabbim (sizin uydurduklarınızı değil,) yalnızca açık ve kapalı tüm fuhşiyatı, her türlü günahı ve haksız yere taşkınlık etmeyi, (meşruluğu) hakkında hiçbir delil indirmediği şeyleri Allah'a ortak koşmanızı ve Allah'a karşı bilmediğiniz şeyleri söylemenizi haram kıldı."

Şirkin hiçbir delili olmadığına dair bk. 3/Âl-i İmrân, 151

34. Her ümmetin bir eceli vardır. Ecelleri geldiğinde ne bir saat/bir ân onun gerisinde kalır ne de önüne geçebilirler.

35. Ey Âdemoğulları! İçinizden, ayetlerimi size okuyup/anlatan resûller geldiğinde her kim korkup sakınır ve ıslah ederse onların üzerine korku yoktur ve onlar üzülmeyeceklerdir.

36. Ayetlerimizi yalanlayan ve ona karşı büyüklenenlere gelince, bunlar ateşin ehlidir ve orada ebedî kalırlar.

37. Allah'a, yalan uydurarak iftira eden veya (Allah'ın) ayetlerini yalanlayandan daha zalim kim olabilir? Bunlara, Kitap'tan nasipleri, (kendileri için takdir olunan hayır ve şer) erişir. Nihayet canlarını almak için elçilerimiz onlara geldiğinde derler ki: "Allah'ı bırakıp dua ettikleriniz nerede?" Derler ki: "Onlar bizi (terk edip) kayboldular." Ve kâfir olduklarına dair kendileri aleyhine şahitlik ettiler.

قَالَ ادْخُلُوا فٖٓي اُمَمٍ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِكُمْ مِنَ الْجِنِّ وَالْاِنْسِ
فِي النَّارِۜ كُلَّمَا دَخَلَتْ اُمَّةٌ لَعَنَتْ اُخْتَهَاۜ حَتّٰٓى اِذَا ادَّارَكُوا
فٖيهَا جَمٖيعًاۙ قَالَتْ اُخْرٰيهُمْ لِاُو۫لٰيهُمْ رَبَّنَا هٰٓؤُ۬لَٓاءِ اَضَلُّونَا فَاٰتِهِمْ
عَذَابًا ضِعْفًا مِنَ النَّارِۜ قَالَ لِكُلٍّ ضِعْفٌ وَلٰكِنْ
لَا تَعْلَمُونَ ﴿٣٨﴾ وَقَالَتْ اُو۫لٰيهُمْ لِاُخْرٰيهُمْ فَمَا كَانَ لَكُمْ عَلَيْنَا
مِنْ فَضْلٍ فَذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْسِبُونَ ﴿٣٩﴾
اِنَّ الَّذٖينَ كَذَّبُوا بِاٰيَاتِنَا وَاسْتَكْبَرُوا عَنْهَا لَا تُفَتَّحُ لَهُمْ اَبْوَابُ
السَّمَٓاءِ وَلَا يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ حَتّٰى يَلِجَ الْجَمَلُ فٖي سَمِّ الْخِيَاطِۜ
وَكَذٰلِكَ نَجْزِي الْمُجْرِمٖينَ ﴿٤٠﴾ لَهُمْ مِنْ جَهَنَّمَ مِهَادٌ وَمِنْ فَوْقِهِمْ
غَوَاشٍۜ وَكَذٰلِكَ نَجْزِي الظَّالِمٖينَ ﴿٤١﴾ وَالَّذٖينَ اٰمَنُوا وَعَمِلُوا
الصَّالِحَاتِ لَا نُكَلِّفُ نَفْسًا اِلَّا وُسْعَهَاۘ اُو۬لٰٓئِكَ اَصْحَابُ الْجَنَّةِۚ
هُمْ فٖيهَا خَالِدُونَ ﴿٤٢﴾ وَنَزَعْنَا مَا فٖي صُدُورِهِمْ مِنْ غِلٍّ تَجْرٖي
مِنْ تَحْتِهِمُ الْاَنْهَارُۚ وَقَالُوا الْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذٖي هَدٰينَا لِهٰذَا
وَمَا كُنَّا لِنَهْتَدِيَ لَوْلَٓا اَنْ هَدٰينَا اللّٰهُۚ لَقَدْ جَٓاءَتْ رُسُلُ رَبِّنَا بِالْحَقِّۜ
وَنُودُٓوا اَنْ تِلْكُمُ الْجَنَّةُ اُو۫رِثْتُمُوهَا بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٤٣﴾

38. (Allah,) "Sizden önce ateşe girmiş olan cin ve insan topluluklarıyla beraber siz de ateşe girin." der. Her ümmet oraya girdiğinde, (kendisi gibi sapık olan) kardeşini (ümmetleri) lanetler. Sonunda hepsi bir araya toplanınca sonradan gelmiş olanlar, önceden yaşamış olanlar için, "Rabbimiz! Bunlar bizi saptırdılar. Onlara ateşten kat kat azap ver." der. (Allah) buyuracak ki: "Hepinize kat kat (azap) vardır. Fakat bilmiyorsunuz."

Meşruiyetini İslam'dan almayan liderler/önderler ve tebaalarının ahiretteki durumları için bk. 2/Bakara, 167

39. Önce yaşamış olanlar, sonradan gelenlere diyecekler ki: "Sizin bize hiçbir üstünlüğünüz/ayrıcalığınız yoktur. Kazandıklarınıza karşılık azabı tadın."

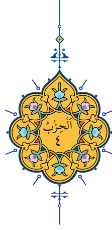
40. Şüphesiz ki ayetlerimizi yalanlayıp onlara karşı büyüklenenler... Gök kapıları onlara açılmayacak. (Öldüklerinde, ruhları sema ehli tarafından hoşnutlukla karşılanmayacak.) Ve deve, iğne deliğinden geçene dek onlar cennete girmeyeceklerdir. Biz, suçlu günahkârları işte böyle cezalandırırız.

41. Onlar için cehennemden (alevli) bir yatak ve üstlerinde (onları örten ateşten) bir yorgan vardır. İşte biz, zalimleri böyle cezalandırırız.

42. İman edip salih amel işleyenlere gelince biz, hiçbir nefse gücünden fazlasını yüklemeyiz. Onlar, cennetin ehlidir ve orada ebedî kalacaklardır.

43. Biz, onların göğüslerinde kine/hınca/öfkeye dair ne varsa hepsini çekip almışızdır. Onların altlarından ırmaklar akar. Ve derler ki: "Bizi buna ulaştıran Allah'a hamdolsun. Eğer Allah, bizi bu (nimetlere) eriştirmeseydi kendiliğimizden bunlara erişmemiz mümkün olmazdı. Andolsun ki Rabbimizin resûlleri bize hakla geldiler." Onlara, "İşte bu, yaptığınız (salih) amellere karşılık mirasçısı kılındığınız cennettir." diye seslenilir.

وَنَادٰٓى اَصْحَابُ الْجَنَّةِ اَصْحَابَ النَّارِ اَنْ قَدْ وَجَدْنَا مَا وَعَدَنَا
رَبُّنَا حَقًّا فَهَلْ وَجَدْتُمْ مَا وَعَدَ رَبُّكُمْ حَقًّاۜ قَالُوا نَعَمْۚ فَاَذَّنَ
مُؤَذِّنٌ بَيْنَهُمْ اَنْ لَعْنَةُ اللّٰهِ عَلَى الظَّالِمِينَۙ ﴿٤٤﴾ اَلَّذِينَ يَصُدُّونَ
عَنْ سَبِيلِ اللّٰهِ وَيَبْغُونَهَا عِوَجًاۚ وَهُمْ بِالْاٰخِرَةِ كَافِرُونَۢ ﴿٤٥﴾ وَبَيْنَهُمَا
حِجَابٌۚ وَعَلَى الْاَعْرَافِ رِجَالٌ يَعْرِفُونَ كُلًّا بِسِيمٰيهُمْۚ وَنَادَوْا
اَصْحَابَ الْجَنَّةِ اَنْ سَلَامٌ عَلَيْكُمْ لَمْ يَدْخُلُوهَا وَهُمْ يَطْمَعُونَ ﴿٤٦﴾
وَاِذَا صُرِفَتْ اَبْصَارُهُمْ تِلْقَٓاءَ اَصْحَابِ النَّارِۙ قَالُوا رَبَّنَا لَا تَجْعَلْنَا
مَعَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿٤٧﴾ وَنَادٰٓى اَصْحَابُ الْاَعْرَافِ رِجَالًا
يَعْرِفُونَهُمْ بِسِيمٰيهُمْ قَالُوا مَٓا اَغْنٰى عَنْكُمْ جَمْعُكُمْ
وَمَا كُنْتُمْ تَسْتَكْبِرُونَ ﴿٤٨﴾ اَهٰٓؤُ۬لَٓاءِ الَّذِينَ اَقْسَمْتُمْ لَا يَنَالُهُمُ اللّٰهُ
بِرَحْمَةٍۜ اُدْخُلُوا الْجَنَّةَ لَا خَوْفٌ عَلَيْكُمْ وَلَٓا اَنْتُمْ تَحْزَنُونَ ﴿٤٩﴾
وَنَادٰٓى اَصْحَابُ النَّارِ اَصْحَابَ الْجَنَّةِ اَنْ اَفِيضُوا عَلَيْنَا مِنَ الْمَٓاءِ
اَوْ مِمَّا رَزَقَكُمُ اللّٰهُۜ قَالُٓوا اِنَّ اللّٰهَ حَرَّمَهُمَا عَلَى الْكَافِرِينَۙ ﴿٥٠﴾
اَلَّذِينَ اتَّخَذُوا دِينَهُمْ لَهْوًا وَلَعِبًا وَغَرَّتْهُمُ الْحَيٰوةُ الدُّنْيَاۚ فَالْيَوْمَ
نَنْسٰيهُمْ كَمَا نَسُوا لِقَٓاءَ يَوْمِهِمْ هٰذَاۙ وَمَا كَانُوا بِاٰيَاتِنَا يَجْحَدُونَ ﴿٥١﴾

44. Cennetlikler, cehennemliklere seslenir: "Rabbimizin bize vadettiğinin hak olduğunu bulduk. Siz de Rabbinizin (size olan azap) vaadinin hak olduğunu buldunuz mu?" (Onlar,) "Evet." der. (Bunun üzerine) aralarından bir münadi, "Allah'ın laneti zalimlerin üzerine olsun!" diye seslenir.

45. Onlar ki insanları Allah'ın yolundan alıkoyar ve o yolun çarpık/eğri olmasını isterler. Onlar ahireti de inkâr ederler.

46. Onların arasında bir perde vardır. A'râf'ta bekleyen adamlar vardır. Onlar herkesi yüzünden tanırlar. Cennet ehline, "Selam size olsun!" diye seslenirler. Ki onlar, şiddetle arzulamakla birlikte henüz (cennete) girmemişlerdir.

47. Gözleri cehennemlikler (olan) tarafa çevrildiğinde, "Rabbimiz! Bizi zalimler topluluğuyla beraber eyleme!" derler.

48. A'râf'takiler yüzlerinden tanıdıkları bazı adamlara, "Ne topladığınız (güç ve servetiniz) ne de büyüklenmeniz (Allah'ın azabına karşı) size fayda sağlamadı." diye seslenecekler.

49. "Allah'ın rahmeti erişmez." diye yemin ettikleriniz bunlar mıydı? Girin cennete! Size korku da yoktur, siz üzülmeyeceksiniz de.

Ayetteki çağrının muhatabı konusunda ihtilaf edilmiştir. Kimi müfessir A'râf ehlinin cennetliklere seslendiğini söylerken kimisi de Allah'ın (cc) A'râf ehline seslendiğini iddia etmiştir. Allah (cc) en doğrusunu bilir. (bk. Zâdu'l Mesîr, 2/333-334)

50. Cehennemlikler, cennetliklere seslenecekler: "Bize biraz sudan veya Allah'ın size verdiği rızıktan akıtın/verin." (Cennetlikler,) "Şüphesiz ki Allah, o ikisini kâfirlere haram/yasak kılmıştır." diyecekler.

51. Onlar ki dinlerini eğlence ve oyun edindiler ve dünya hayatı onları aldattı. Onlar bu günlerini unuttukları ve bizim ayetlerimizi inkâr ettikleri gibi biz de bugün onları unutacağız.

وَلَقَدْ جِئْنَاهُمْ بِكِتَابٍ فَصَّلْنَاهُ عَلٰى عِلْمٍ هُدًى وَرَحْمَةً
لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٥٢﴾ هَلْ يَنْظُرُونَ اِلَّا تَأْوٖيلَهُ يَوْمَ يَأْتٖى تَأْوٖيلُهُ
يَقُولُ الَّذٖينَ نَسُوهُ مِنْ قَبْلُ قَدْ جَٓاءَتْ رُسُلُ رَبِّنَا بِالْحَقِّ فَهَلْ
لَنَا مِنْ شُفَعَٓاءَ فَيَشْفَعُوا لَنَٓا اَوْ نُرَدُّ فَنَعْمَلَ غَيْرَ الَّذٖى كُنَّا
نَعْمَلُ قَدْ خَسِرُٓوا اَنْفُسَهُمْ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ ﴿٥٣﴾
اِنَّ رَبَّكُمُ اللّٰهُ الَّذٖى خَلَقَ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضَ فٖى سِتَّةِ
اَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوٰى عَلَى الْعَرْشِ يُغْشِى الَّيْلَ النَّهَارَ يَطْلُبُهُ
حَثٖيثًا وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ وَالنُّجُومَ مُسَخَّرَاتٍ بِاَمْرِهٖ اَلَا لَهُ
الْخَلْقُ وَالْاَمْرُ تَبَارَكَ اللّٰهُ رَبُّ الْعَالَمٖينَ ﴿٥٤﴾ اُدْعُوا رَبَّكُمْ
تَضَرُّعًا وَخُفْيَةً اِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدٖينَ ﴿٥٥﴾ وَلَا تُفْسِدُوا
فِى الْاَرْضِ بَعْدَ اِصْلَاحِهَا وَادْعُوهُ خَوْفًا وَطَمَعًا اِنَّ رَحْمَتَ
اللّٰهِ قَرٖيبٌ مِنَ الْمُحْسِنٖينَ ﴿٥٦﴾ وَهُوَ الَّذٖى يُرْسِلُ
الرِّيَاحَ بُشْرًا بَيْنَ يَدَىْ رَحْمَتِهٖ حَتّٰٓى اِذَٓا اَقَلَّتْ سَحَابًا ثِقَالًا
سُقْنَاهُ لِبَلَدٍ مَيِّتٍ فَاَنْزَلْنَا بِهِ الْمَٓاءَ فَاَخْرَجْنَا بِهٖ مِنْ كُلِّ
الثَّمَرَاتِ كَذٰلِكَ نُخْرِجُ الْمَوْتٰى لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ ﴿٥٧﴾

52. Andolsun ki onlara ilim üzere detaylandırdığımız, iman eden bir topluluk için hidayet ve rahmet olan bir kitap getirdik.

53. Onlar onun (haber verdiği hakikatin) tevilinden/vuku bulmasından başka bir şey mi bekliyorlar? Onun (haber verdiklerinin) vuku bulduğu gün, onu daha önceden unutmuş olanlar diyecekler ki: "Şüphesiz ki Rabbimizin resûlleri, bize hak olanı getirmişlerdi. Acaba (Allah'ın azabından kurtulmamız için) bize şefaat edecek şefaatçiler var mıdır? Ya da (dünyaya) geri çevrilsek de (daha önce) yaptıklarımızdan farklı olarak (Allah'ı razı edecek) ameller yapsak?" Muhakkak ki kendilerini hüsrana uğratmış, (Allah'a) iftira ederek uydurdukları (hurafeler) kaybolup gitmiştir.

54. Şüphesiz ki sizin Rabbiniz, altı günde gökleri ve yeri yaratan, sonra arşa istiva eden* Allah'tır. Gündüzü, ısrarla kovalayan geceyle örter. Güneş, Ay ve yıldızları emrine amade kılıp boyun eğdirendir. Dikkat edin! Yaratmak da emretmek de Allah'a aittir.* Âlemlerin Rabbi olan Allah, ne yücedir!

* Allah'ın (cc) isim ve sıfatları hakkında bk. 3/Âl-i İmrân, 181; 7/A'râf, 180; 57/Hadîd, 4

* Allah (cc) yaratma sıfatı ile emretme/hükmetme/yasama sıfatını aynı cümlede zikretmiştir. O, yaratmasında ortak kabul etmediği gibi hüküm ve yasamada da ortak kabul etmez. (bk. 18/Kehf, 26) Yaratmak, kayıtsız şartsız Allah'a (cc) ait olduğu gibi egemenlik de kayıtsız şartsız Allah'a (cc) aittir. Bu yetkiyi Allah (cc) adına millete, krala, parlamentoya veren herkes Allah'a (cc) ortak koşmuş ve O'nun dışında rabbler edinmiştir. (bk. 9/Tevbe, 31; 12/Yûsuf, 40)

55. Rabbinize gönülden (yalvara yakara) ve gizlice (için için) dua edin. Şüphesiz ki O, (duada) haddi aşanları sevmez.

56. Yeryüzü (Allah tarafından düzenlenip) ıslah edildikten sonra orada bozgunculuk yapmayın. O'na korkarak ve umarak dua edin. Elbette ki Allah'ın rahmeti, muhsinlere/kulluğunu en güzel şekilde yapmaya çalışanlara pek yakındır.

57. Rahmeti (gereği yağmurun) öncesinde rüzgârları müjde olarak gönderen O'dur. Bu (rüzgârlar) ağır bulutları yüklendiğinde biz (bulutları, kuraklıktan) ölmüş bir beldeye sürükleriz. Onunla su indirir ve onunla her türlü üründen çıkarırız. İşte biz ölüleri de (kabirlerinden) böyle çıkarırız. Umulur ki düşünüp öğüt alırsınız.

وَالْبَلَدُ الطَّيِّبُ يَخْرُجُ نَبَاتُهُ بِاِذْنِ رَبِّهٖۚ وَالَّذٖى خَبُثَ
لَا يَخْرُجُ اِلَّا نَكِدًاۜ كَذٰلِكَ نُصَرِّفُ الْاٰيَاتِ لِقَوْمٍ
يَشْكُرُونَ ﴿٥٨﴾ لَقَدْ اَرْسَلْنَا نُوحًا اِلٰى قَوْمِهٖ فَقَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا
اللّٰهَ مَا لَكُمْ مِنْ اِلٰهٍ غَيْرُهُۜ اِنّٖى اَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ
يَوْمٍ عَظٖيمٍ ﴿٥٩﴾ قَالَ الْمَلَاُ مِنْ قَوْمِهٖٓ اِنَّا لَنَرٰيكَ فٖى ضَلَالٍ
مُبٖينٍ ﴿٦٠﴾ قَالَ يَا قَوْمِ لَيْسَ بٖى ضَلَالَةٌ وَلٰكِنّٖى رَسُولٌ
مِنْ رَبِّ الْعَالَمٖينَ ﴿٦١﴾ اُبَلِّغُكُمْ رِسَالَاتِ رَبّٖى وَاَنْصَحُ لَكُمْ
وَاَعْلَمُ مِنَ اللّٰهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٦٢﴾ اَوَعَجِبْتُمْ اَنْ جَٓاءَكُمْ ذِكْرٌ
مِنْ رَبِّكُمْ عَلٰى رَجُلٍ مِنْكُمْ لِيُنْذِرَكُمْ وَلِتَتَّقُوا
وَلَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ﴿٦٣﴾ فَكَذَّبُوهُ فَاَنْجَيْنَاهُ وَالَّذٖينَ مَعَهُ
فِى الْفُلْكِ وَاَغْرَقْنَا الَّذٖينَ كَذَّبُوا بِاٰيَاتِنَاۜ اِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا عَمٖينَ ﴿٦٤﴾
وَاِلٰى عَادٍ اَخَاهُمْ هُودًاۜ قَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللّٰهَ مَا لَكُمْ
مِنْ اِلٰهٍ غَيْرُهُۜ اَفَلَا تَتَّقُونَ ﴿٦٥﴾ قَالَ الْمَلَاُ الَّذٖينَ كَفَرُوا مِنْ قَوْمِهٖٓ
اِنَّا لَنَرٰيكَ فٖى سَفَاهَةٍ وَاِنَّا لَنَظُنُّكَ مِنَ الْكَاذِبٖينَ ﴿٦٦﴾ قَالَ
يَا قَوْمِ لَيْسَ بٖى سَفَاهَةٌ وَلٰكِنّٖى رَسُولٌ مِنْ رَبِّ الْعَالَمٖينَ ﴿٦٧﴾

58. Güzel beldenin bitkisi, Rabbinin izniyle çıkar. Kötü olan (beldede ise) faydasız olandan başkası çıkmaz. Şükreden bir topluluk için ayetleri böyle türlü türlü biçimlerde açıklıyoruz.

59. Andolsun ki Nûh'u, kavmine (peygamber olarak) gönderdik. Demişti ki: "Ey kavmim! Allah'a ibadet/kulluk edin. Sizin O'ndan başka (ibadeti hak eden) bir ilahınız yoktur. Şüphesiz ki ben, sizler için o büyük günün azabından korkmaktayım."

60. Kavminin önde gelenleri demişti ki: "Şüphesiz ki biz, seni apaçık bir sapıklık içinde görmekteyiz."

61. Demişti ki: "Ey kavmim! Bende sapıklık yok. Lakin ben âlemlerin Rabbi olan (Allah tarafından gönderilmiş) bir elçiyim."

62. "Size Rabbimin risaletini/mesajlarını iletiyorum ve size nasihat ediyorum. Ve ben, Allah'tan (bana gelen vahiy sayesinde) sizin bilmediklerinizi biliyorum."

63. "Sizi uyaran, sakınıp korkasınız diye (öğüt veren) ve merhamet olunursunuz diye sizin içinizden bir adama Rabbinizden bir zikir/hatırlatma geldi diye mi şaşırdınız?"

64. Onu yalanladılar. Biz de onu ve gemide onunla beraber olanları kurtardık. Ayetlerimizi yalanlayanları ise boğduk. (Çünkü) onlar (hakikatleri görmeyen) kör bir kavimdi.

65. Âd Kavmi'ne de kardeşleri Hûd'u (peygamber olarak gönderdik). Demişti ki: "Ey kavmim! Allah'a ibadet/kulluk edin. Sizin O'ndan başka (ibadeti hak eden) bir ilahınız yoktur. Korkup sakınmayacak mısınız?"

66. Kavminin önde gelenlerinden kâfir olanlar demişlerdi ki: "Seni kıt akıllı biri olarak görüyor ve kesinlikle senin yalancı biri olduğunu sanıyoruz."

67. Demişti ki: "Ey kavmim! Bende akıl kıtlığı yoktur. Fakat ben âlemlerin Rabbi (tarafından gönderilmiş) bir elçiyim."

أُبَلِّغُكُمْ رِسَالَاتِ رَبّ۪ي وَاَنَا لَكُمْ نَاصِحٌ اَم۪ينٌ ﴿٦٨﴾
اَوَعَجِبْتُمْ اَنْ جَٓاءَكُمْ ذِكْرٌ مِنْ رَبِّكُمْ
عَلٰى رَجُلٍ مِنْكُمْ لِيُنْذِرَكُمْۜ وَاذْكُرُٓوا اِذْ جَعَلَكُمْ
خُلَفَٓاءَ مِنْ بَعْدِ قَوْمِ نُوحٍ وَزَادَكُمْ فِي الْخَلْقِ بَصْۜطَةًۚ
فَاذْكُرُٓوا اٰلَٓاءَ اللّٰهِ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿٦٩﴾ قَالُٓوا اَجِئْتَنَا
لِنَعْبُدَ اللّٰهَ وَحْدَهُ وَنَذَرَ مَا كَانَ يَعْبُدُ اٰبَٓاؤُ۬نَاۚ فَاْتِنَا بِمَا تَعِدُنَٓا
اِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِق۪ينَ ﴿٧٠﴾ قَالَ قَدْ وَقَعَ عَلَيْكُمْ
مِنْ رَبِّكُمْ رِجْسٌ وَغَضَبٌۜ اَتُجَادِلُونَن۪ي ف۪ٓي اَسْمَٓاءٍ سَمَّيْتُمُوهَٓا
اَنْتُمْ وَاٰبَٓاؤُ۬كُمْ مَا نَزَّلَ اللّٰهُ بِهَا مِنْ سُلْطَانٍۜ فَانْتَظِرُٓوا
اِنّ۪ي مَعَكُمْ مِنَ الْمُنْتَظِر۪ينَ ﴿٧١﴾ فَاَنْجَيْنَاهُ وَالَّذ۪ينَ
مَعَهُ بِرَحْمَةٍ مِنَّا وَقَطَعْنَا دَابِرَ الَّذ۪ينَ كَذَّبُوا بِاٰيَاتِنَا
وَمَا كَانُوا مُؤْمِن۪ينَ۟ ﴿٧٢﴾ وَاِلٰى ثَمُودَ اَخَاهُمْ صَالِحًاۢ
قَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللّٰهَ مَا لَكُمْ مِنْ اِلٰهٍ غَيْرُهُۜ قَدْ جَٓاءَتْكُمْ
بَيِّنَةٌ مِنْ رَبِّكُمْۜ هٰذِه۪ نَاقَةُ اللّٰهِ لَكُمْ اٰيَةً فَذَرُوهَا تَأْكُلْ
ف۪ٓي اَرْضِ اللّٰهِ وَلَا تَمَسُّوهَا بِسُٓوءٍ فَيَاْخُذَكُمْ عَذَابٌ اَل۪يمٌ ﴿٧٣﴾

68. "Size Rabbimin risaletini/mesajlarını iletiyorum ve ben sizin için güvenilir bir nasihatçiyim."

69. "İçinizden bir adama, sizi uyarması için Rabbinizden bir zikir/hatırlatma gelmesine mi şaşırdınız? Hatırlayın! Hani (Allah) sizleri Nûh Kavmi'nden sonra halifeler kılmış ve (boy, pos, güç ve kuvvet vererek) yaradılışta genişlik ihsan etmişti. Allah'ın nimetlerini hatırlayın ki kurtuluşa eresiniz."

70. Demişlerdi ki: "Bir tek Allah'a ibadet edelim ve babalarımızın ibadet ettiği (ilahları) bırakalım diye mi bize geldin? Şayet doğru sözlüysen vadettiğin (azabı) getir (bakalım)!"

71. Gerçekten Rabbinizden size şiddetli bir azap ve öfke gelecektir. Sizin ve babalarınızın isimlendirdiği ve Allah'ın hakkında hiçbir delil indirmediği şu isimler hakkında benimle tartışacak mısınız? Bekleyin (bakalım)! Ben de sizinle beraber bekleyenlerdenim.

72. Onu ve onunla beraber olanları, tarafımızdan bir rahmetle kurtardık. Ayetlerimizi yalanlayanların ise (kökünü kurutarak) arkalarını kestik. Onlar mümin de değillerdi.

73. Ve Semûd Kavmi'ne de kardeşleri Sâlih'i (peygamber olarak gönderdik). Demişti ki: "Ey kavmim! Allah'a kulluk/ibadet edin. Sizin O'ndan başka (ibadeti hak eden) bir ilahınız yoktur. Şüphesiz ki Rabbinizden size apaçık bir (mucize) geldi. Bu, Allah'ın dişi devesi, sizin için bir ayet/mucizedir. Onu bırakın, Allah'ın arzında otlasın. Sakın ona bir kötülük etmeye kalkmayın. Yoksa can yakıcı bir azap sizi yakalar."

وَاذْكُرُوا اِذْ جَعَلَكُمْ خُلَفَاءَ مِنْ بَعْدِ عَادٍ
وَبَوَّاَكُمْ فِي الْاَرْضِ تَتَّخِذُونَ مِنْ سُهُولِهَا قُصُورًا
وَتَنْحِتُونَ الْجِبَالَ بُيُوتًا فَاذْكُرُوا اٰلَاءَ اللّٰهِ وَلَا تَعْثَوْا
فِي الْاَرْضِ مُفْسِدِينَ ﴿٧٤﴾ قَالَ الْمَلَاُ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا
مِنْ قَوْمِهِ لِلَّذِينَ اسْتُضْعِفُوا لِمَنْ اٰمَنَ مِنْهُمْ اَتَعْلَمُونَ
اَنَّ صَالِحًا مُرْسَلٌ مِنْ رَبِّهِ قَالُوا اِنَّا بِمَا اُرْسِلَ
بِهِ مُؤْمِنُونَ ﴿٧٥﴾ قَالَ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا اِنَّا بِالَّذِي اٰمَنْتُمْ
بِهِ كَافِرُونَ ﴿٧٦﴾ فَعَقَرُوا النَّاقَةَ وَعَتَوْا عَنْ اَمْرِ
رَبِّهِمْ وَقَالُوا يَا صَالِحُ ائْتِنَا بِمَا تَعِدُنَا اِنْ كُنْتَ
مِنَ الْمُرْسَلِينَ ﴿٧٧﴾ فَاَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ فَاَصْبَحُوا فِي دَارِهِمْ
جَاثِمِينَ ﴿٧٨﴾ فَتَوَلّٰى عَنْهُمْ وَقَالَ يَا قَوْمِ لَقَدْ اَبْلَغْتُكُمْ
رِسَالَةَ رَبِّي وَنَصَحْتُ لَكُمْ وَلٰكِنْ لَا تُحِبُّونَ
النَّاصِحِينَ ﴿٧٩﴾ وَلُوطًا اِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ اَتَاْتُونَ الْفَاحِشَةَ
مَا سَبَقَكُمْ بِهَا مِنْ اَحَدٍ مِنَ الْعَالَمِينَ ﴿٨٠﴾ اِنَّكُمْ لَتَاْتُونَ
الرِّجَالَ شَهْوَةً مِنْ دُونِ النِّسَاءِ بَلْ اَنْتُمْ قَوْمٌ مُسْرِفُونَ ﴿٨١﴾

74. "Hatırlayın! Hani (Allah) Âd Kavmi'nden sonra sizleri halifeler kılmış ve sizi yeryüzüne yerleştirmişti. Ovalarında saraylar inşa ediyor, dağlarından evler yontuyordunuz. Allah'ın nimetlerini hatırlayın ve bozgunculuk yaparak karışıklık/düzensizlik/taşkınlık çıkarmayın."

75. Kavminin önde gelen müstekbirleri, iman etmiş olan mustazaflara, "Sâlih'in, Rabbi tarafından gönderilen bir resûl olduğunu biliyor musunuz?" demişlerdi. (Onlar) demişlerdi ki: "Şüphesiz biz, onun kendisiyle gönderildiği şeye iman edenleriz."

76. Müstekbirler, "Biz de sizin inandığınıza kâfir olanlarız." demişti.

77. Dişi deveyi kestiler. Rabblerinin emrine karşı çıktılar ve "Ey Sâlih! Şayet resûllerdensen vadettiğin (azabı) getir bize." dediler.

78. (Bunun üzerine) onları korkunç bir sarsıntı yakaladı ve öz yurtlarında diz üstü çöküp kaldılar.

79. (Sâlih) onlardan yüz çevirdi ve "Ey kavmim! Andolsun, size Rabbimin mesajını ilettim ve size nasihat ettim. Fakat siz nasihat edenleri sevmiyorsunuz." dedi.

80. Lût'u da (kavmine gönderdik.) Hani (Lût,) kavmine, "Sizden önce âlemlerden hiç kimsenin yapmadığı bir fuhşiyatı mı yapıyorsunuz?" demişti.

81. "Şüphesiz ki sizler, kadınları bırakıp şehvetle erkeklere yaklaşıyorsunuz. Siz, aşırı giden taşkın bir toplumsunuz."

وَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِه۪ٓ اِلَّٓا اَنْ قَالُٓوا اَخْرِجُوهُمْ
مِنْ قَرْيَتِكُمْۚ اِنَّهُمْ اُنَاسٌ يَتَطَهَّرُونَ ﴿٨٢﴾ فَاَنْجَيْنَاهُ وَاَهْلَهُٓ
اِلَّا امْرَاَتَهُۘ كَانَتْ مِنَ الْغَابِر۪ينَ ﴿٨٣﴾ وَاَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ
مَطَرًاۜ فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُجْرِم۪ينَ ﴿٨٤﴾
وَاِلٰى مَدْيَنَ اَخَاهُمْ شُعَيْبًاۜ قَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللّٰهَ
مَا لَكُمْ مِنْ اِلٰهٍ غَيْرُهُۜ قَدْ جَٓاءَتْكُمْ بَيِّنَةٌ مِنْ
رَبِّكُمْ فَاَوْفُوا الْكَيْلَ وَالْم۪يزَانَ وَلَا تَبْخَسُوا النَّاسَ
اَشْيَٓاءَهُمْ وَلَا تُفْسِدُوا فِي الْاَرْضِ بَعْدَ اِصْلَاحِهَاۜ ذٰلِكُمْ
خَيْرٌ لَكُمْ اِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِن۪ينَۚ ﴿٨٥﴾ وَلَا تَقْعُدُوا
بِكُلِّ صِرَاطٍ تُوعِدُونَ وَتَصُدُّونَ عَنْ سَب۪يلِ
اللّٰهِ مَنْ اٰمَنَ بِه۪ وَتَبْغُونَهَا عِوَجًاۚ وَاذْكُرُٓوا اِذْ كُنْتُمْ
قَل۪يلًا فَكَثَّرَكُمْۖ وَانْظُرُوا كَيْفَ كَانَ
عَاقِبَةُ الْمُفْسِد۪ينَ ﴿٨٦﴾ وَاِنْ كَانَ طَٓائِفَةٌ مِنْكُمْ
اٰمَنُوا بِالَّذ۪ٓي اُرْسِلْتُ بِه۪ وَطَٓائِفَةٌ لَمْ يُؤْمِنُوا فَاصْبِرُوا
حَتّٰى يَحْكُمَ اللّٰهُ بَيْنَنَاۚ وَهُوَ خَيْرُ الْحَاكِم۪ينَ ﴿٨٧﴾

82. Kavmi, "Onları yurdunuzdan çıkarın. (Çünkü) onlar temizlenen insanlardır." demek dışında bir cevap vermemişti.

83. Hanımı hariç, onu ve ailesini kurtarmıştık. (Hanımı) geride (helak olanlarla) kalmıştı.

84. Onların üzerine bir (azap) yağmuru yağdırmıştık. Suçlu günahkârların akıbetinin nasıl olduğuna bir bak!

85. Medyen'e de kardeşleri Şuayb'ı (göndermiştik). Demişti ki: "Ey kavmim! Allah'a ibadet/kulluk edin. Sizin O'ndan başka (ibadeti hak eden) bir ilahınız yoktur. Şüphesiz ki size Rabbinizden apaçık bir mucize geldi. Ölçü ve tartıyı tam tutun. İnsanların eşyalarını (değerini düşürerek) eksiltmeyin. (Allah) yeryüzünü düzenledikten sonra orada bozgunculuk yapmayın. Şayet inanmışsanız bu sizin için en hayırlı olandır."

86. "(Allah'ın yolunun) çarpık/eğri olmasını isteyerek ve O'na iman edenleri Allah'ın yolundan alıkoymak için tehditler savurarak her yolun başına oturmayın. Hatırlayın! Siz azken sizi çoğalttı. Bozguncuların akıbetinin nasıl olduğuna bir bakın."

87. "İçinizden bir topluluk benim kendisiyle gönderildiğime iman etmiş ve bir taife de iman etmemişse Allah aramızda hükmedinceye kadar sabredin. O, hükmedenlerin en hayırlısıdır."

قَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا مِنْ قَوْمِهِ لَنُخْرِجَنَّكَ يَا شُعَيْبُ
وَالَّذِينَ اٰمَنُوا مَعَكَ مِنْ قَرْيَتِنَآ اَوْ لَتَعُودُنَّ فِي مِلَّتِنَاۜ قَالَ
اَوَلَوْ كُنَّا كَارِهِينَ ﴿٨٨﴾ قَدِ افْتَرَيْنَا عَلَى اللّٰهِ كَذِبًا اِنْ عُدْنَا
فِي مِلَّتِكُمْ بَعْدَ اِذْ نَجّٰينَا اللّٰهُ مِنْهَاۜ وَمَا يَكُونُ لَنَآ اَنْ نَعُودَ
فِيهَآ اِلَّآ اَنْ يَشَآءَ اللّٰهُ رَبُّنَاۜ وَسِعَ رَبُّنَا كُلَّ شَيْءٍ عِلْمًاۜ عَلَى
اللّٰهِ تَوَكَّلْنَاۜ رَبَّنَا افْتَحْ بَيْنَنَا وَبَيْنَ قَوْمِنَا بِالْحَقِّ وَاَنْتَ
خَيْرُ الْفَاتِحِينَ ﴿٨٩﴾ وَقَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَوْمِهِ لَئِنِ اتَّبَعْتُمْ
شُعَيْبًا اِنَّكُمْ اِذًا لَخَاسِرُونَ ﴿٩٠﴾ فَاَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ فَاَصْبَحُوا
فِي دَارِهِمْ جَاثِمِينَۚ ﴿٩١﴾ اَلَّذِينَ كَذَّبُوا شُعَيْبًا كَاَنْ لَمْ يَغْنَوْا
فِيهَاۚ اَلَّذِينَ كَذَّبُوا شُعَيْبًا كَانُوا هُمُ الْخَاسِرِينَ ﴿٩٢﴾ فَتَوَلّٰى
عَنْهُمْ وَقَالَ يَا قَوْمِ لَقَدْ اَبْلَغْتُكُمْ رِسَالَاتِ رَبِّي وَنَصَحْتُ
لَكُمْۚ فَكَيْفَ اٰسٰى عَلٰى قَوْمٍ كَافِرِينَ ﴿٩٣﴾ وَمَآ اَرْسَلْنَا فِي قَرْيَةٍ
مِنْ نَبِيٍّ اِلَّآ اَخَذْنَآ اَهْلَهَا بِالْبَاْسَآءِ وَالضَّرَّآءِ لَعَلَّهُمْ يَضَّرَّعُونَ ﴿٩٤﴾
ثُمَّ بَدَّلْنَا مَكَانَ السَّيِّئَةِ الْحَسَنَةَ حَتّٰى عَفَوْا وَقَالُوا قَدْ مَسَّ
اٰبَآءَنَا الضَّرَّآءُ وَالسَّرَّآءُ فَاَخَذْنَاهُمْ بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿٩٥﴾

88. Kavminden ileri gelen müstekbirler demişti ki: "Ey Şuayb! Seni ve seninle beraber iman edenleri kesinlikle yurdumuzdan çıkarıp süreceğiz. Ya da kesinlikle dinimize geri dönersiniz." Demişti ki: "İstemesek de mi?"

Şirk toplumları ve onları sömüren şirk baronları, muvahhidleri, "Ya sev ya terk et!" diyerek tehdit etmişlerdir. Ya onların üzerinde olduğu batıla razı olup seversiniz ya da zor kullanarak yerinizi yurdunuzu terk etmenizi sağlarlar. Tüm şirk toplumlarının, muvahhidleri aynı söylemle tehdit ettiklerine dair bk. 14/İbrâhîm, 13

89. "Bizi ondan kurtardıktan sonra sizin dininize dönersek Allah'a yalan yere iftira etmiş oluruz. Rabbimiz olan Allah'ın dilemesi dışında bizim ona dönmemiz mümkün değildir. Rabbimiz her şeyi ilmiyle kuşatmıştır ve biz yalnızca Allah'a tevekkül ettik. Rabbimiz! Kavmimiz ve bizim aramızda hak ile hükmet. Sen, hükmedenlerin en hayırlısısın."

90. Kavminin önde gelen kâfirleri demişti ki: "Andolsun ki Şuayb'a uyarsanız kesinlikle hüsrana uğrayanlardan olursunuz."

91. (Bunun üzerine) onları şiddetli bir sarsıntı yakaladı. Öz yurtlarında diz üstü çöküp kaldılar.

92. Şuayb'ı yalanlayanlar (var ya); sanki orada zenginlik içinde hiç yaşamamışlar gibi... Şuayb'ı yalanlayanlar (var ya); asıl hüsrana uğrayanlar onlar oldular.

93. Onlardan yüz çevirmiş ve demişti ki: "Ey kavmim! Andolsun ki size Rabbimin mesajlarını ilettim ve size nasihat ettim. Kâfir bir toplum için nasıl üzülebilirim ki?"

94. Biz hangi beldeye bir nebi göndermişsek (Allah'a) boyun eğip gönülden yakarsınlar diye o belde halkını fakirlik ve sıkıntıyla imtihan etmişizdir.

95. (Fakirlik ve sıkıntı imtihanında Allah'a gönülden yalvarıp yakarmadılar.) Sonra kötülüğün yerini iyilikle değiştirdik. Nihayet (afiyet içinde mal ve sayı olarak) çoğaldılar. (Allah'ın onları belalarla imtihan ederek sabırlarını, nimetlerle imtihan ederek şükürlerini sınadığını anlamadılar ve) dediler ki: "Atalarımıza da bazen yokluk bazen de genişlik dokunmuştu. (Demek ki bu, imtihan değil; herkesin başına gelen sıradan olaylardır.)" (Bunun üzerine) hiç farkında değilken onları âniden yakalayıverdik.

وَلَوْ اَنَّ اَهْلَ الْقُرٰٓى اٰمَنُوا وَاتَّقَوْا لَفَتَحْنَا عَلَيْهِمْ بَرَكَاتٍ
مِنَ السَّمَٓاءِ وَالْاَرْضِ وَلٰكِنْ كَذَّبُوا فَاَخَذْنَاهُمْ
بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿٩٦﴾ اَفَاَمِنَ اَهْلُ الْقُرٰٓى اَنْ يَاْتِيَهُمْ
بَاْسُنَا بَيَاتًا وَهُمْ نَٓائِمُونَۜ ﴿٩٧﴾ اَوَاَمِنَ اَهْلُ الْقُرٰٓى اَنْ يَاْتِيَهُمْ
بَاْسُنَا ضُحًى وَهُمْ يَلْعَبُونَ ﴿٩٨﴾ اَفَاَمِنُوا مَكْرَ اللّٰهِۚ
فَلَا يَاْمَنُ مَكْرَ اللّٰهِ اِلَّا الْقَوْمُ الْخَاسِرُونَ ﴿٩٩﴾ اَوَلَمْ يَهْدِ لِلَّذ۪ينَ
يَرِثُونَ الْاَرْضَ مِنْ بَعْدِ اَهْلِهَٓا اَنْ لَوْ نَشَٓاءُ اَصَبْنَاهُمْ بِذُنُوبِهِمْۚ
وَنَطْبَعُ عَلٰى قُلُوبِهِمْ فَهُمْ لَا يَسْمَعُونَ ﴿١٠٠﴾ تِلْكَ الْقُرٰى نَقُصُّ
عَلَيْكَ مِنْ اَنْبَٓائِهَاۚ وَلَقَدْ جَٓاءَتْهُمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِۚ فَمَا
كَانُوا لِيُؤْمِنُوا بِمَا كَذَّبُوا مِنْ قَبْلُۜ كَذٰلِكَ يَطْبَعُ اللّٰهُ
عَلٰى قُلُوبِ الْكَافِر۪ينَ ﴿١٠١﴾ وَمَا وَجَدْنَا لِاَكْثَرِهِمْ
مِنْ عَهْدٍۚ وَاِنْ وَجَدْنَٓا اَكْثَرَهُمْ لَفَاسِق۪ينَ ﴿١٠٢﴾
ثُمَّ بَعَثْنَا مِنْ بَعْدِهِمْ مُوسٰى بِاٰيَاتِنَٓا اِلٰى فِرْعَوْنَ وَمَلَا۬ئِه۪
فَظَلَمُوا بِهَاۚ فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُفْسِد۪ينَ ﴿١٠٣﴾
وَقَالَ مُوسٰى يَا فِرْعَوْنُ اِنّ۪ي رَسُولٌ مِنْ رَبِّ الْعَالَم۪ينَۙ ﴿١٠٤﴾

96. Şayet o beldenin halkı iman etmiş ve (Allah'tan) korkup sakınmış olsaydı göğün ve yerin bereket (kapılarını) onlara açardık. Fakat yalanladılar. Biz de onları işledikleri (günahlara) karşılık (azapla) yakalayıverdik.

97. Yoksa o belde halkı, gece uyurken azabımızın onlara gelmeyeceğinden emin mi oldular?

98. Yoksa o belde halkı, kuşluk vakti eğlenirlerken azabımızın onlara gelmeyeceğinden emin mi oldular?

99. Yoksa onlar, Allah'ın tuzağından emin mi oldular? Hüsrana uğramış olanlardan başkası Allah'ın tuzağından emin olmaz.

100. (Geçmiş) kavimlerin ardından yeryüzüne vâris olanlara şu gerçek belli olmadı mı? Şayet biz isteseydik günahları nedeniyle başlarına türlü sıkıntılar getirir, kalplerini mühürlerdik. Böylece işitmez olurlardı.

101. Bu beldelerin haberlerinden bir kısmını sana anlatıyoruz. Andolsun ki resûlleri onlara apaçık delillerle gelmişti. Daha önce yalanlamalarından ötürü, (yeni gelene) iman etmeleri söz konusu olmadı. İşte Allah, kâfirlerin kalplerini böyle mühürler.

102. Onların çoğunda söze bağlılık (ahlakı) görmedik. Ama onların çoğunun gerçekten fasık olduğunu gördük.

103. Onların ardından Mûsâ'yı, ayetlerimizle Firavun ve önde gelen avanesine gönderdik. Onlar (ayetlerimizi inkâr edip alaya alarak) zulmetti. Bozguncuların akıbetinin nasıl olduğuna bir bak.

104. Mûsâ demişti ki: "Ey Firavun! Şüphesiz ki ben, âlemlerin Rabbinden (gelen) bir elçiyim."

حَقِيقٌ عَلٰٓى اَنْ لَٓا اَقُولَ عَلَى اللّٰهِ اِلَّا الْحَقَّۜ قَدْ جِئْتُكُمْ
بِبَيِّنَةٍ مِنْ رَبِّكُمْ فَاَرْسِلْ مَعِيَ بَنٖٓي اِسْرَٓائٖلَۜ ﴿١٠٥﴾ قَالَ
اِنْ كُنْتَ جِئْتَ بِاٰيَةٍ فَأْتِ بِهَٓا اِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقٖينَ ﴿١٠٦﴾
فَاَلْقٰى عَصَاهُ فَاِذَا هِيَ ثُعْبَانٌ مُبٖينٌۚ ﴿١٠٧﴾ وَنَزَعَ يَدَهُ فَاِذَا
هِيَ بَيْضَٓاءُ لِلنَّاظِرٖينَ۟ ﴿١٠٨﴾ قَالَ الْمَلَاُ مِنْ قَوْمِ فِرْعَوْنَ
اِنَّ هٰذَا لَسَاحِرٌ عَلٖيمٌۙ ﴿١٠٩﴾ يُرٖيدُ اَنْ يُخْرِجَكُمْ مِنْ اَرْضِكُمْۚ
فَمَاذَا تَأْمُرُونَ ﴿١١٠﴾ قَالُٓوا اَرْجِهْ وَاَخَاهُ وَاَرْسِلْ فِي الْمَدَٓائِنِ
حَاشِرٖينَۙ ﴿١١١﴾ يَأْتُوكَ بِكُلِّ سَاحِرٍ عَلٖيمٍ ﴿١١٢﴾ وَجَٓاءَ السَّحَرَةُ
فِرْعَوْنَ قَالُٓوا اِنَّ لَنَا لَاَجْرًا اِنْ كُنَّا نَحْنُ الْغَالِبٖينَ ﴿١١٣﴾
قَالَ نَعَمْ وَاِنَّكُمْ لَمِنَ الْمُقَرَّبٖينَ ﴿١١٤﴾ قَالُوا يَا مُوسٰٓى اِمَّٓا اَنْ تُلْقِيَ
وَاِمَّٓا اَنْ نَكُونَ نَحْنُ الْمُلْقٖينَ ﴿١١٥﴾ قَالَ اَلْقُواۚ فَلَمَّٓا اَلْقَوْا
سَحَرُٓوا اَعْيُنَ النَّاسِ وَاسْتَرْهَبُوهُمْ وَجَٓاؤُ۫ بِسِحْرٍ عَظٖيمٍ ﴿١١٦﴾
وَاَوْحَيْنَٓا اِلٰى مُوسٰٓى اَنْ اَلْقِ عَصَاكَۚ فَاِذَا هِيَ تَلْقَفُ
مَا يَأْفِكُونَۚ ﴿١١٧﴾ فَوَقَعَ الْحَقُّ وَبَطَلَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَۚ ﴿١١٨﴾ فَغُلِبُوا
هُنَالِكَ وَانْقَلَبُوا صَاغِرٖينَۚ ﴿١١٩﴾ وَاُلْقِيَ السَّحَرَةُ سَاجِدٖينَۚ ﴿١٢٠﴾

105. "Allah'a karşı yalnızca hak olanı söylemek benim görevimdir." (demişti.) "Şüphesiz ki size Rabbinizden apaçık mucizelerle geldim. Artık İsrâîloğullarını benimle birlikte gönder."

106. (Firavun,) "Eğer sen bir ayetle/mucizeyle gelmişsen ve sözünde de doğruysan hadi getir onu da (görelim)." demişti.

107. (Bunun üzerine) Mûsâ asasını attı. (Bir de ne görsün!) O, apaçık bir yılan oluvermiş.

108. Elini (koynundan) çekti. (Bir de ne görsün!) Bakanların (gözünü alacak kadar) bembeyaz (bir ele dönüşüvermiş).

109. (Buna karşılık) Firavun'un kavminden önde gelen birileri demişti ki: "Şüphesiz ki bu, bilgili/usta bir büyücüdür."

110. (Firavun,) "(Yaptığı bu sihirle) sizi yerinizden yurdunuzdan etmek istiyor. Ne buyurursunuz?" (demişti.)

Firavunlar tevhid daveti karşısında söyleyecek söz bulamayınca vatan millet edebiyatı yapmaya başlarlar. "Ülkeyi bölecekler! Sizi yurdunuzdan edecekler!" gibi söylemler, tevhid daveti karşısında söyleyecek sözü olmayan ve kibirleri davete icabet etmelerine engel olan suçlu günahkârların ortak cümleleridir.

111. (Önde gelenler) dediler ki: "Ona ve kardeşine (vereceğin cezayı) ertele. Şehirlere toplayıcı adamlar sal."

112. "Usta büyücülerin tamamını sana getirirler."

113. Büyücüler Firavun'a geldiler, "Şayet biz (Mûsâ'ya) üstün gelirsek herhâlde bize (dolgun) bir ücret verirsin artık değil mi?" dediler.

114. "Evet, şüphesiz (üstün geldiğiniz takdirde) bana yakınlaştırılmış (gözde adamlarımdan) olacaksınız." demişti.

Firavuni sistemler, insanları değersizleştirip para ve makama bağımlı hâle getirirler. Dolgun bir ücret ve yapılan özel propagandalarla itibar kazandırılan mevkilerin isimleri dahi insanların tüm değerleri ayaklar altına almasına ve Firavunların yanında saf tutmasına vesile olur.

Bu, uzun yıllar yapılan bilinçli kampanyaların doğal neticesidir. Günümüzde ücretin yerini maaş, yakınlaşmanın yerini de diplomalar ve resmî ünvanlar almıştır.

Bu iki vasıtayla esir alınanlar, tevhid davetçilerinin ne söylediklerini ve neye davet ettiklerini duymaya tahammül edemez, anlamak istemezler. Ve Firavunlar adına, onun safında kıran kırana bir mücadeleye girişirler.

115. (Büyücüler,) "Ey Mûsâ! Ya önce sen (hünerini) sergile ya da biz başlayalım. (Ne dersin?)" demişlerdi.

116. Demişti ki: "Başlayın." (Sihir aletlerini yere) atınca insanların gözlerini büyülediler, onları dehşete düşürdüler ve büyük bir sihir ortaya koydular.

117. Biz, Mûsâ'ya, "Asanı yere at." diye vahyettik. (Bir de ne görsün!) O, onların uydurduklarını yutuvermiş.

118. Artık hakikat ortaya çıktı ve onların yaptıkları bir hiç olup gitti.

119. Oracıkta yenilmiş ve küçük düşmüşlerdi.

120. Sihirbazlar (gördükleri karşısında) secdeye kapanmışlardı.

قَالُوٓا اٰمَنَّا بِرَبِّ الْعَالَمٖينَۙ ﴿١٢١﴾ رَبِّ مُوسٰى وَهٰرُونَ ﴿١٢٢﴾ قَالَ
فِرْعَوْنُ اٰمَنْتُمْ بِهٖ قَبْلَ اَنْ اٰذَنَ لَكُمْۚ اِنَّ هٰذَا لَمَكْرٌ
مَكَرْتُمُوهُ فِي الْمَدٖينَةِ لِتُخْرِجُوا مِنْهَٓا اَهْلَهَاۚ فَسَوْفَ
تَعْلَمُونَ ﴿١٢٣﴾ لَاُقَطِّعَنَّ اَيْدِيَكُمْ وَاَرْجُلَكُمْ مِنْ خِلَافٍ ثُمَّ
لَاُصَلِّبَنَّكُمْ اَجْمَعٖينَ ﴿١٢٤﴾ قَالُوٓا اِنَّٓا اِلٰى رَبِّنَا مُنْقَلِبُونَۚ ﴿١٢٥﴾
وَمَا تَنْقِمُ مِنَّٓا اِلَّٓا اَنْ اٰمَنَّا بِاٰيَاتِ رَبِّنَا لَمَّا جَٓاءَتْنَاۜ رَبَّنَٓا
اَفْرِغْ عَلَيْنَا صَبْرًا وَتَوَفَّنَا مُسْلِمٖينَ۟ ﴿١٢٦﴾ وَقَالَ الْمَلَاُ مِنْ قَوْمِ
فِرْعَوْنَ اَتَذَرُ مُوسٰى وَقَوْمَهُ لِيُفْسِدُوا فِي الْاَرْضِ وَيَذَرَكَ
وَاٰلِهَتَكَۜ قَالَ سَنُقَتِّلُ اَبْنَٓاءَهُمْ وَنَسْتَحْيٖي نِسَٓاءَهُمْۚ وَاِنَّا فَوْقَهُمْ
قَاهِرُونَ ﴿١٢٧﴾ قَالَ مُوسٰى لِقَوْمِهِ اسْتَعٖينُوا بِاللّٰهِ وَاصْبِرُواۚ
اِنَّ الْاَرْضَ لِلّٰهِ۠ يُورِثُهَا مَنْ يَشَٓاءُ مِنْ عِبَادِهٖۜ وَالْعَاقِبَةُ لِلْمُتَّقٖينَ ﴿١٢٨﴾
قَالُوٓا اُو۫ذٖينَا مِنْ قَبْلِ اَنْ تَأْتِيَنَا وَمِنْ بَعْدِ مَا جِئْتَنَاۜ قَالَ
عَسٰى رَبُّكُمْ اَنْ يُهْلِكَ عَدُوَّكُمْ وَيَسْتَخْلِفَكُمْ
فِي الْاَرْضِ فَيَنْظُرَ كَيْفَ تَعْمَلُونَ۟ ﴿١٢٩﴾ وَلَقَدْ اَخَذْنَٓا
اٰلَ فِرْعَوْنَ بِالسِّنٖينَ وَنَقْصٍ مِنَ الثَّمَرَاتِ لَعَلَّهُمْ يَذَّكَّرُونَ ﴿١٣٠﴾

121. Demişlerdi ki: "Biz, âlemlerin Rabbi olan (Allah'a) iman ettik."

122. "Mûsâ'nın ve Hârûn'un Rabbi olan (Allah'a)."

123. Firavun dedi ki: "(Ben) size izin vermeden O'na iman ettiniz, öyle mi? Şüphesiz ki bu (yaptığınız), buranın halkını yurtlarından sürüp çıkarmak için (Mûsâ ile beraber) tezgâhladığınız bir tuzaktır. Pek yakında (yapacaklarımı) bileceksiniz/anlayacaksınız."

Ayet, Firavunların değişmez iki anlayışına işaret etmektedir: Firavunlar, iman da dâhil her şeyin kendi izinlerine tabi olmasını isterler. İnsanlar, onların izin verdiği kadarına inanabilir, onların meşru kabul ettiği din ve ideolojileri benimseyebilirler.

Firavunların bir diğer ortak özellikleri de onların yanında yer alan herkesin nezih, vatansever, milletini sever; onların yanında yer almayanların ise -düne kadar en yakınları dahi olsa- tuzakçı, vatanı bölmeye çalışan ve millet düşmanı olmalarıdır.

124. "Kuşkusuz, ellerinizi ve ayaklarınızı çaprazlama kesip sonra da sizi topluca asacağım."

125. Demişlerdi ki: "Şüphesiz bizler Rabbimize döneceğiz."

126. "Bizden intikam almanın tek nedeni, Rabbimizin ayetleri bize geldiğinde ona inanmamızdır. Rabbimiz! Üzerimize sabır yağdır ve Müslimler/şirki terk ederek tevhidle Allah'a yönelen kullar olarak canımızı al."

127. Firavun'un kavminden önde gelenler demişti ki: "Sen, Mûsâ'yı ve kavmini yeryüzünde bozgunculuk yapsınlar, seni ve ilahlarını terk etsinler diye mi bırakacaksın?" (Firavun onları yatıştırmak için) demişti ki: "Erkek çocuklarını öldüreceğiz, kadınlarını sağ bırakacağız. Şüphesiz ki biz, onların üzerinde kahredici bir güce sahibiz."

128. Mûsâ, kavmine, "Allah'tan yardım isteyin ve sabredin!" demişti. "Şüphesiz ki yeryüzü, Allah'ındır ve ona kullarından dilediğini mirasçı/sahip kılar. Akıbet/Mutlu son muttakilerindir."

129. Demişlerdi ki: "Sen gelmeden önce de eziyet görüyorduk, sen geldikten sonra da eziyet görmeye devam ediyoruz!" Demişti ki: "(Böyle düşünmeyin!) Umulur ki Rabbiniz düşmanınızı helak eder ve sizi yeryüzünün halifeleri, (onların yerine geçen yöneticileri) kılar. Böylece sizin nasıl işler yapacağınızı gözler."

130. Andolsun ki biz, Firavun ailesini düşünüp öğüt alırlar diye uzun yıllar kıtlık ve meyvelerden eksiltmekle imtihan ettik.

فَاِذَا جَٓاءَتْهُمُ الْحَسَنَةُ قَالُوا لَنَا هٰذِهٖۚ وَاِنْ تُصِبْهُمْ سَيِّئَةٌ
يَطَّيَّرُوا بِمُوسٰى وَمَنْ مَعَهُۜ اَلَٓا اِنَّمَا طَٓائِرُهُمْ عِنْدَ اللّٰهِ وَلٰكِنَّ
اَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿١٣١﴾ وَقَالُوا مَهْمَا تَأْتِنَا بِهٖ مِنْ اٰيَةٍ
لِتَسْحَرَنَا بِهَاۙ فَمَا نَحْنُ لَكَ بِمُؤْمِنٖينَ ﴿١٣٢﴾ فَاَرْسَلْنَا
عَلَيْهِمُ الطُّوفَانَ وَالْجَرَادَ وَالْقُمَّلَ وَالضَّفَادِعَ وَالدَّمَ اٰيَاتٍ
مُفَصَّلَاتٍ فَاسْتَكْبَرُوا وَكَانُوا قَوْمًا مُجْرِمٖينَ ﴿١٣٣﴾
وَلَمَّا وَقَعَ عَلَيْهِمُ الرِّجْزُ قَالُوا يَا مُوسَى ادْعُ لَنَا رَبَّكَ
بِمَا عَهِدَ عِنْدَكَۚ لَئِنْ كَشَفْتَ عَنَّا الرِّجْزَ لَنُؤْمِنَنَّ لَكَ
وَلَنُرْسِلَنَّ مَعَكَ بَنٖٓي اِسْرَٓائٖلَۚ ﴿١٣٤﴾ فَلَمَّا كَشَفْنَا عَنْهُمُ
الرِّجْزَ اِلٰٓى اَجَلٍ هُمْ بَالِغُوهُ اِذَا هُمْ يَنْكُثُونَ ﴿١٣٥﴾ فَانْتَقَمْنَا
مِنْهُمْ فَاَغْرَقْنَاهُمْ فِي الْيَمِّ بِاَنَّهُمْ كَذَّبُوا بِاٰيَاتِنَا وَكَانُوا
عَنْهَا غَافِلٖينَ ﴿١٣٦﴾ وَاَوْرَثْنَا الْقَوْمَ الَّذٖينَ كَانُوا يُسْتَضْعَفُونَ
مَشَارِقَ الْاَرْضِ وَمَغَارِبَهَا الَّتٖي بَارَكْنَا فٖيهَاۜ وَتَمَّتْ كَلِمَتُ
رَبِّكَ الْحُسْنٰى عَلٰى بَنٖٓي اِسْرَٓائٖلَ بِمَا صَبَرُواۜ وَدَمَّرْنَا
مَا كَانَ يَصْنَعُ فِرْعَوْنُ وَقَوْمُهُ وَمَا كَانُوا يَعْرِشُونَ ﴿١٣٧﴾

131. Onlara bir iyilik geldiğinde, "Biz bunu hak ettik." derlerdi. Başlarına bir kötülük geldiğinde, "Mûsâ'nın ve beraberinde olanların uğursuzluğudur." (derlerdi.) Dikkat edin! Onların uğursuzluk (saydıkları musibetlerin tamamı) Allah katındandır. Fakat onların birçoğu bilmezler.

132. Demişlerdi ki: "Bizi büyülemek için ne ayet/mucize getirirsen getir, yine de sana iman etmeyeceğiz."

133. (Bunun üzerine) ayrı ayrı ayetler/mucizeler olan tufan, çekirge, (bit, pire, böcek vb.) haşerat, kurbağalar ve kan gönderdik üzerlerine. Yine büyüklenip kibre kapıldılar ve suçlu günahkâr bir toplum oldular.

134. Azap üzerlerine çökünce, "Ey Mûsâ! Senin yanında bulunan (Allah'ın) ahdiyle bizim için Rabbine dua et. Bu azabı bizden giderirsen, andolsun ki sana iman edecek ve İsrâîloğullarını seninle beraber göndereceğiz!" demişlerdi.

135. (Sözlerini tutup tutmayacaklarını sınamak için) bir zamana kadar azabı kaldırınca (bir de ne göresin,) onlar sözlerini bozmuşlar bile!

136. (Bunun üzerine) onlardan intikam aldık. Ayetlerimizi yalanlamaları ve ona karşı gafil olmaları nedeniyle onları suda boğduk.

137. Bereketli kıldığımız toprakların doğusuna ve batısına zayıf bırakılmış topluluğu mirasçı kıldık. Sabretmelerine karşılık Rabbinin güzel vaadi İsrâîloğulları için gerçekleşti. Firavun ve kavminin yaptıkları ve bina edip yükselttiklerini yerle bir ettik.

وَجَاوَزْنَا بِبَنٖٓي اِسْرَٓائٖيلَ الْبَحْرَ فَاَتَوْا عَلٰى قَوْمٍ يَعْكُفُونَ
عَلٰٓى اَصْنَامٍ لَهُمْۚ قَالُوا يَا مُوسَى اجْعَلْ لَنَٓا اِلٰهًا كَمَا
لَهُمْ اٰلِهَةٌۜ قَالَ اِنَّكُمْ قَوْمٌ تَجْهَلُونَ ﴿١٣٨﴾ اِنَّ هٰٓؤُ۬لَٓاءِ مُتَبَّرٌ
مَا هُمْ فٖيهِ وَبَاطِلٌ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٣٩﴾ قَالَ اَغَيْرَ اللّٰهِ
اَبْغٖيكُمْ اِلٰهًا وَهُوَ فَضَّلَكُمْ عَلَى الْعَالَمٖينَ ﴿١٤٠﴾
وَاِذْ اَنْجَيْنَاكُمْ مِنْ اٰلِ فِرْعَوْنَ يَسُومُونَكُمْ سُٓوءَ
الْعَذَابِۚ يُقَتِّلُونَ اَبْنَٓاءَكُمْ وَيَسْتَحْيُونَ نِسَٓاءَكُمْۜ
وَفٖي ذٰلِكُمْ بَلَٓاءٌ مِنْ رَبِّكُمْ عَظٖيمٌ ﴿١٤١﴾ وَوَاعَدْنَا مُوسٰى
ثَلٰثٖينَ لَيْلَةً وَاَتْمَمْنَاهَا بِعَشْرٍ فَتَمَّ مٖيقَاتُ رَبِّهٖٓ اَرْبَعٖينَ لَيْلَةًۚ
وَقَالَ مُوسٰى لِاَخٖيهِ هٰرُونَ اخْلُفْنٖي فٖي قَوْمٖي وَاَصْلِحْ وَلَا تَتَّبِعْ
سَبٖيلَ الْمُفْسِدٖينَ ﴿١٤٢﴾ وَلَمَّا جَٓاءَ مُوسٰى لِمٖيقَاتِنَا وَكَلَّمَهُ
رَبُّهُۙ قَالَ رَبِّ اَرِنٖٓي اَنْظُرْ اِلَيْكَۜ قَالَ لَنْ تَرٰينٖي وَلٰكِنِ
انْظُرْ اِلَى الْجَبَلِ فَاِنِ اسْتَقَرَّ مَكَانَهُ فَسَوْفَ تَرٰينٖيۚ
فَلَمَّا تَجَلّٰى رَبُّهُ لِلْجَبَلِ جَعَلَهُ دَكًّا وَخَرَّ مُوسٰى صَعِقًاۚ فَلَمَّٓا
اَفَاقَ قَالَ سُبْحَانَكَ تُبْتُ اِلَيْكَ وَاَنَا۬ اَوَّلُ الْمُؤْمِنٖينَ ﴿١٤٣﴾

138. İsrâîloğullarını denizden geçirdik. Kendilerine ait putları olan ve sürekli o (putlara) tapan bir kavme geldiler. "Ey Mûsâ! Onların ilahları olduğu gibi sen de bize bir ilah yap." demişlerdi. "Şüphesiz sizler, cahillik eden bir topluluksunuz." demişti.

139. (Benzemeye çalıştığınız putperestlerin) içinde bulundukları hâl, yok olup gitmeye mahkûmdur. Yaptıkları da (Allah katında) batıldır/geçersizdir.

140. Demişti ki: "Sizi âlemlere faziletli/üstün kılmışken, size Allah'ın dışında bir ilah mı arayayım?"

141. (Hatırlayın!) Hani sizi Firavun hanedanından kurtarmıştık. Size işkencenin en kötüsünü reva görüyor, erkek çocuklarınızı boğazlıyor, kadınlarınızı sağ bırakıyorlardı. Bunda sizin için Rabbinizden büyük bir imtihan vardı.

142. Mûsâ ile otuz gece için sözleştik. Buna ayrıca on gün ekledik. Böylece Rabbinin belirlediği süre kırk güne tamamlandı. Mûsâ kardeşi Hârûn'a dedi ki: "Kavmimde benim yerime geç. Islah et ve bozguncuların yoluna uyma."

143. Mûsâ tayin edilen yere gelip Rabbi onunla konuşunca, "Rabbim! Bana göster de seni göreyim." demişti. Allah buyurdu ki: "Beni göremeyeceksin. Fakat dağa bak. Eğer yerinde durabilirse beni göreceksin." Allah dağa tecelli edince onu paramparça etti ve Mûsâ düşüp bayıldı. Ayılınca da, "Seni (tüm eksikliklerden) tenzih ederim. Sana tevbe ettim ve ben iman edenlerin ilkiyim." demişti.

قَالَ يَا مُوسٰٓى اِنّ۪ي اصْطَفَيْتُكَ عَلَى النَّاسِ بِرِسَالَاتٖي
وَبِكَلَامٖيۘ فَخُذْ مَٓا اٰتَيْتُكَ وَكُنْ مِنَ الشَّاكِر۪ينَ ﴿١٤٤﴾
وَكَتَبْنَا لَهُ فِي الْاَلْوَاحِ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ مَوْعِظَةً
وَتَفْص۪يلًا لِكُلِّ شَيْءٍۚ فَخُذْهَا بِقُوَّةٍ وَاْمُرْ قَوْمَكَ
يَأْخُذُوا بِاَحْسَنِهَاۜ سَاُر۪يكُمْ دَارَ الْفَاسِق۪ينَ ﴿١٤٥﴾ سَاَصْرِفُ
عَنْ اٰيَاتِيَ الَّذ۪ينَ يَتَكَبَّرُونَ فِي الْاَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّۜ
وَاِنْ يَرَوْا كُلَّ اٰيَةٍ لَا يُؤْمِنُوا بِهَاۚ وَاِنْ يَرَوْا سَب۪يلَ الرُّشْدِ
لَا يَتَّخِذُوهُ سَب۪يلًاۚ وَاِنْ يَرَوْا سَب۪يلَ الْغَيِّ يَتَّخِذُوهُ سَب۪يلًاۜ
ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ كَذَّبُوا بِاٰيَاتِنَا وَكَانُوا عَنْهَا غَافِل۪ينَ ﴿١٤٦﴾
وَالَّذ۪ينَ كَذَّبُوا بِاٰيَاتِنَا وَلِقَٓاءِ الْاٰخِرَةِ حَبِطَتْ اَعْمَالُهُمْۜ
هَلْ يُجْزَوْنَ اِلَّا مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٤٧﴾ وَاتَّخَذَ قَوْمُ مُوسٰى
مِنْ بَعْدِه۪ مِنْ حُلِيِّهِمْ عِجْلًا جَسَدًا لَهُ خُوَارٌۜ اَلَمْ يَرَوْا اَنَّهُ
لَا يُكَلِّمُهُمْ وَلَا يَهْد۪يهِمْ سَب۪يلًاۢ اِتَّخَذُوهُ وَكَانُوا ظَالِم۪ينَ ﴿١٤٨﴾
وَلَمَّا سُقِطَ ف۪ٓي اَيْد۪يهِمْ وَرَاَوْا اَنَّهُمْ قَدْ ضَلُّواۙ قَالُوا لَئِنْ لَمْ يَرْحَمْنَا
رَبُّنَا وَيَغْفِرْ لَنَا لَنَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِر۪ينَ ﴿١٤٩﴾

144. (Allah) buyurdu ki: "Ey Mûsâ! Sana verdiğim risaletim ve seninle konuşmamla seni insanlara üstün/seçkin kıldım. Sana verdiğime kuvvetle yapış ve şükredenlerden ol."

145. O levhalarda ona her şeyden bir öğüt ve her şeye dair tafsilatlı bilgiler yazdık: "Ona kuvvetle tutun ve kavmine de emret, ona en güzel şekilde tutunsunlar. Fasıklar (cezalandırıldıklarında) yurtlarının (ne hâle geldiğini) size göstereceğim."

146. Hakları olmadığı hâlde yeryüzünde büyüklenip kibre kapılanları ayetlerimden çevireceğim. (İlgisiz kalacaklar, duysalar dahi anlamayacaklar.) Onlar bütün ayetleri görseler de inanmazlar. Rüşd/Olgunluk/Doğruluk yolunu görseler de onu yol edinmezler. Azgınlık yolunu gördüklerinde (hemen benimser) de kendilerine yol edinirler. Bu, ayetlerimizi yalanlamaları ve ayetlerden gafil olmaları nedeniyledir.

Hakkın anlaşılmasına engel olan sebepler için bk. 6/En'âm, 25

147. Ayetlerimizi ve ahiret karşılaşmasını yalanlayan kimselerin amelleri boşa gitmiştir. (Ne bekliyorlardı?) Yaptıklarından başkasıyla mı cezalandırılacaklardı?

148. Mûsâ'nın kavmi onun ardından süs eşyalarından yapılmış, (aldığı hava nedeniyle) ses çıkaran bir buzağı heykelini ilah edindi. O (buzağının) onlarla konuşmadığını ve onları doğru yola hidayet edemediğini görmediler mi? Onu (ilah) edindiler ve (zaten) zalim idiler (veya onu ilah edinmekle zalim/müşrik oldular).

149. (Başlarını ellerinin arasına alıp) yaptıklarına pişman oldukları ve kesinlikle saptıklarını anladıkları vakit demişlerdi ki: "Şayet Rabbimiz bize merhamet edip bizi bağışlamazsa elbette hüsrana uğrayanlardan oluruz."

وَلَمَّا رَجَعَ مُوسٰٓى اِلٰى قَوْمِه۪ غَضْبَانَ اَسِفًاۙ قَالَ بِئْسَمَا خَلَفْتُمُون۪ي
مِنْ بَعْد۪يۚ اَعَجِلْتُمْ اَمْرَ رَبِّكُمْۚ وَاَلْقَى الْاَلْوَاحَ وَاَخَذَ بِرَاْسِ
اَخ۪يهِ يَجُرُّهُٓ اِلَيْهِۜ قَالَ ابْنَ اُمَّ اِنَّ الْقَوْمَ اسْتَضْعَفُون۪ي
وَكَادُوا يَقْتُلُونَن۪يۘ فَلَا تُشْمِتْ بِيَ الْاَعْدَٓاءَ وَلَا تَجْعَلْن۪ي
مَعَ الْقَوْمِ الظَّالِم۪ينَ ﴿١٥٠﴾ قَالَ رَبِّ اغْفِرْ ل۪ي وَلِاَخ۪ي وَاَدْخِلْنَا
ف۪ي رَحْمَتِكَۘ وَاَنْتَ اَرْحَمُ الرَّاحِم۪ينَ ﴿١٥١﴾ اِنَّ الَّذ۪ينَ اتَّخَذُوا
الْعِجْلَ سَيَنَالُهُمْ غَضَبٌ مِنْ رَبِّهِمْ وَذِلَّةٌ فِي الْحَيٰوةِ الدُّنْيَاۜ
وَكَذٰلِكَ نَجْزِي الْمُفْتَر۪ينَ ﴿١٥٢﴾ وَالَّذ۪ينَ عَمِلُوا السَّيِّـَٔاتِ ثُمَّ تَابُوا
مِنْ بَعْدِهَا وَاٰمَنُواۘ اِنَّ رَبَّكَ مِنْ بَعْدِهَا لَغَفُورٌ رَح۪يمٌ ﴿١٥٣﴾
وَلَمَّا سَكَتَ عَنْ مُوسَى الْغَضَبُ اَخَذَ الْاَلْوَاحَۚ وَف۪ي نُسْخَتِهَا
هُدًى وَرَحْمَةٌ لِلَّذ۪ينَ هُمْ لِرَبِّهِمْ يَرْهَبُونَ ﴿١٥٤﴾ وَاخْتَارَ مُوسٰى
قَوْمَهُ سَبْع۪ينَ رَجُلًا لِم۪يقَاتِنَاۚ فَلَمَّٓا اَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ قَالَ رَبِّ
لَوْ شِئْتَ اَهْلَكْتَهُمْ مِنْ قَبْلُ وَاِيَّايَۜ اَتُهْلِكُنَا بِمَا فَعَلَ
السُّفَهَٓاءُ مِنَّاۚ اِنْ هِيَ اِلَّا فِتْنَتُكَۜ تُضِلُّ بِهَا مَنْ تَشَٓاءُ وَتَهْد۪ي
مَنْ تَشَٓاءُۜ اَنْتَ وَلِيُّنَا فَاغْفِرْ لَنَا وَارْحَمْنَا وَاَنْتَ خَيْرُ الْغَافِر۪ينَ ﴿١٥٥﴾

150. Mûsâ kavmine öfkeli ve üzgün bir hâlde döndüğünde, “Arkamdan ne kötü işler ettiniz. Rabbinizin emrinin bir ân önce olmasını istediniz (öyle mi)?” demişti. Levhaları fırlatmış ve kardeşinin başını (saçından) tutup kendisine çekmişti. (Hârûn,) “Ey anamın oğlu! (Sandığın gibi değil!) Bu topluluk beni zayıf buldu ve neredeyse beni öldüreceklerdi. Bana, düşmanları sevindirecek bir şey yapma ve beni zalimler topluluğuyla bir tutma.” demişti.

151. (Bunun üzerine) Mûsâ demişti ki: “Rabbim! Beni ve kardeşimi bağışla ve bizi rahmetine dâhil et. Sen merhamet edenlerin en merhametlisisin.”

152. Şüphesiz ki buzağıyı (ilah) edinenlere Rabblerinden bir gazap ve dünya hayatında zillet erişecektir. Biz (şirk koşarak Allah’a) iftira edenleri böyle cezalandırırız işte!

153. Kötülükler işleyip sonrasında tevbe edip iman edenlere gelince, hiç şüphesiz Rabbin, onun ardından (günahları bağışlayan, örten ve günahların kötü akıbetinden kulu koruyan) Ğafûr ve (kullarına karşı merhametli olan) Rahîm’dir.

154. Mûsâ’nın öfkesi yatışınca (yere atmış olduğu) levhaları aldı. Onun nüshasında, “Rabblerinden korkanlar için hidayet ve rahmet vardır.” (yazılıydı.)

155. Mûsâ, tayin edilen randevu için kavminden yetmiş kişiyi seçmişti. (“Allah’ı açıktan görmeden iman etmeyiz.” sözlerine ceza olarak) onları şiddetli bir sarsıntı yakalayınca demişti ki: “Rabbim! Dileseydin bundan önce bunları da beni de helak ederdin. İçimizdeki sefihlerin/kıt akıllıların yaptığından dolayı bizi helak mı edeceksin? O, senin sınamandan başka bir şey değildir. Onunla dilediğini saptırır, dilediğini de hidayet edersin. Sen, bizim velimizsin/dostumuzsun. Bizi bağışla, bize merhamet et. Sen bağışlayanların en hayırlısısın.”

وَاكْتُبْ لَنَا ف۪ي هٰذِهِ الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْاٰخِرَةِ اِنَّا هُدْنَٓا
اِلَيْكَۜ قَالَ عَذَاب۪ٓي اُص۪يبُ بِه۪ مَنْ اَشَٓاءُۚ وَرَحْمَت۪ي وَسِعَتْ
كُلَّ شَيْءٍۜ فَسَاَكْتُبُهَا لِلَّذ۪ينَ يَتَّقُونَ وَيُؤْتُونَ
الزَّكٰوةَ وَالَّذ۪ينَ هُمْ بِاٰيَاتِنَا يُؤْمِنُونَۚ ﴿١٥٦﴾ اَلَّذ۪ينَ
يَتَّبِعُونَ الرَّسُولَ النَّبِيَّ الْاُمِّيَّ الَّذ۪ي يَجِدُونَهُ مَكْتُوبًا
عِنْدَهُمْ فِي التَّوْرٰيةِ وَالْاِنْج۪يلِ يَأْمُرُهُمْ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهٰيهُمْ
عَنِ الْمُنْكَرِ وَيُحِلُّ لَهُمُ الطَّيِّبَاتِ وَيُحَرِّمُ عَلَيْهِمُ
الْخَبَٓائِثَ وَيَضَعُ عَنْهُمْ اِصْرَهُمْ وَالْاَغْلَالَ الَّت۪ي كَانَتْ
عَلَيْهِمْۜ فَالَّذ۪ينَ اٰمَنُوا بِه۪ وَعَزَّرُوهُ وَنَصَرُوهُ وَاتَّبَعُوا
النُّورَ الَّذ۪ٓي اُنْزِلَ مَعَهُٓۙ اُو۬لٰٓئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿١٥٧﴾
قُلْ يَٓا اَيُّهَا النَّاسُ اِنّ۪ي رَسُولُ اللّٰهِ اِلَيْكُمْ جَم۪يعًا الَّذ۪ي
لَهُ مُلْكُ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِۚ لَٓا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ يُحْي۪ي وَيُم۪يتُ
فَاٰمِنُوا بِاللّٰهِ وَرَسُولِهِ النَّبِيِّ الْاُمِّيِّ الَّذ۪ي يُؤْمِنُ بِاللّٰهِ
وَكَلِمَاتِه۪ وَاتَّبِعُوهُ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ﴿١٥٨﴾ وَمِنْ قَوْمِ
مُوسٰٓى اُمَّةٌ يَهْدُونَ بِالْحَقِّ وَبِه۪ يَعْدِلُونَ ﴿١٥٩﴾

156. "Bize bu dünyada da ahirette de iyilik yaz. Şüphesiz ki (tevbe edip hidayetini umarak) sana yöneldik." (Allah) buyurdu ki: "Azabıma gelince onu dilediğime isabet ettiririm. Rahmetim ise her şeyi kuşatmıştır. Onu korkup sakınanlara, zekâtı verenlere ve ayetlerimize iman edenlere yazacağım."

157. "Onlar ki yanlarında bulunan Tevrât ve İncîl'de yazılı olarak (sıfatlarını) buldukları ümmi olan Resûl ve Nebi'ye uyarlar. Onlara iyiliği emreder, kötülükten sakındırır; temiz şeyleri helal, pis şeyleri haram kılar; sırtlarındaki ağır yükü ve zincirlerini kaldırır. Ona iman edenler, onu saygıyla yüceltenler, ona yardım edenler ve onunla beraber indirilen Nur'a (Kur'ân'a) uyanlar... İşte bunlar, kurtuluşa erenlerin ta kendileridir."

158. De ki: "Ey insanlar! Şüphesiz ki ben, Allah'ın tümünüze (gönderdiği) resûlüyüm. O (Allah ki) göklerin ve yerin hâkimiyeti/egemenliği O'na aittir. O'ndan başka (ibadeti hak eden) hiçbir ilah yoktur. Diriltir ve öldürür. Allah'a ve resûlü olan ümmi Nebi'ye iman edin. O (Nebi), Allah'a ve O'nun kelimelerine iman eder. Ona uyun ki hidayet bulasınız."

159. Mûsâ'nın kavminden öyle bir topluluk vardır ki hakka çağırır ve hakla hükmederler.

وَقَطَّعْنَاهُمُ اثْنَتَيْ عَشْرَةَ اَسْبَاطًا اُمَمًاۜ وَاَوْحَيْنَٓا
اِلٰى مُوسٰٓى اِذِ اسْتَسْقٰيهُ قَوْمُهُٓ اَنِ اضْرِبْ بِعَصَاكَ
الْحَجَرَۚ فَانْبَجَسَتْ مِنْهُ اثْنَتَا عَشْرَةَ عَيْنًاۜ قَدْ عَلِمَ
كُلُّ اُنَاسٍ مَشْرَبَهُمْۜ وَظَلَّلْنَا عَلَيْهِمُ الْغَمَامَ وَاَنْزَلْنَا
عَلَيْهِمُ الْمَنَّ وَالسَّلْوٰىۜ كُلُوا مِنْ طَيِّبَاتِ
مَا رَزَقْنَاكُمْۜ وَمَا ظَلَمُونَا وَلٰكِنْ كَانُٓوا اَنْفُسَهُمْ
يَظْلِمُونَ ﴿١٦٠﴾ وَاِذْ قٖيلَ لَهُمُ اسْكُنُوا هٰذِهِ الْقَرْيَةَ
وَكُلُوا مِنْهَا حَيْثُ شِئْتُمْ وَقُولُوا حِطَّةٌ وَادْخُلُوا
الْبَابَ سُجَّدًا نَغْفِرْ لَكُمْ خَطٖٓيـَٔاتِكُمْۜ سَنَزٖيدُ
الْمُحْسِنٖينَ ﴿١٦١﴾ فَبَدَّلَ الَّذٖينَ ظَلَمُوا مِنْهُمْ قَوْلًا
غَيْرَ الَّذٖي قٖيلَ لَهُمْ فَاَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِجْزًا مِنَ السَّمَٓاءِ
بِمَا كَانُوا يَظْلِمُونَۙ ﴿١٦٢﴾ وَسْـَٔلْهُمْ عَنِ الْقَرْيَةِ الَّتٖي
كَانَتْ حَاضِرَةَ الْبَحْرِۢ اِذْ يَعْدُونَ فِي السَّبْتِ
اِذْ تَأْتٖيهِمْ حٖيتَانُهُمْ يَوْمَ سَبْتِهِمْ شُرَّعًا وَيَوْمَ لَا يَسْبِتُونَۙ
لَا تَأْتٖيهِمْۚ كَذٰلِكَ نَبْلُوهُمْ بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ ﴿١٦٣﴾

160. Biz, onları on iki ayrı oymak olarak gruplara ayırdık. Kavmi Mûsâ'dan su talebinde bulunduğunda Mûsâ'ya, "Asanı taşa vur." diye vahyettik. (Asasını taşa vurunca) ondan on iki pınar fışkırdı. Her insan topluluğu su içeceği çeşmeyi bildi. Bulutlarla onları gölgeledik ve üzerlerine kudret helvası ve bıldırcın eti indirdik. (Sonra,) "Allah'ın sizi rızıklandırdığı temiz şeylerden yiyin." (dedik.) Onlar bize zulmetmediler. (İşledikleri günahlarla) kendilerine zulmediyorlardı.

161. Onlara, "Bu beldeye yerleşin, orada dilediğiniz yerden yiyin. 'Hıttatun/Günahlarımızı dök.' deyin. Kapıdan secde ederek girin ki biz de hatalarınızı bağışlayalım. Muhsinlere/Kulluğunu en güzel şekilde yapmaya çalışanlara (ihsanlarımızı) arttıracağız." denildi.

162. (Ancak) onlardan zalim olanlar, kendilerine söylenen sözü başkasıyla ("Günahlarımızı dök." anlamındaki "Hıttatun." kelimesini "buğday" anlamına gelen "hıntatun" ile) değiştirdiler. Biz de zulümlerine karşılık gökten bir azap saldık üzerlerine.

163. Onlara deniz kıyısındaki (o sahil) kasabasının durumunu da sor. Hani onlar Cumartesi Günü'nde (Avlanma Yasağı'nı çiğneyerek) haddi aşmışlardı. Cumartesi Yasağı'na uyduklarında balıklar her taraftan akın ediyordu. Yasağa uymadıklarında ise gelmiyordu. İşte biz, fasıklıkları nedeniyle onları böyle imtihan ediyorduk.

164. Onlardan bir topluluk, “Allah’ın helak edeceği ya da çetin bir azaba çarptıracağı kimselere ne diye öğüt veriyorsunuz?” dediği zaman, “Rabbinize sunacağımız bir mazeretimiz olsun ve umulur ki korkup sakınırlar.” demişlerdi.
165. Kendilerine hatırlatılanı unuttukları vakit, kötülükten alıkoyanları kurtarmış, zalimleri ise fasıklıkları sebebiyle zorlu bir azapla yakalayıvermiştik.
166. Yasaklandıkları şeyi yapmakta diretince, “Alçak/Aşağılık maymunlar olun!” demiştik.
167. O zaman Rabbin, kıyamete kadar onlara işkencenin en kötüsünü reva görecek birilerini göndereceğini/musallat edeceğini bildirdi. Şüphesiz ki Rabbinin cezalandırması pek çabuktur. Şüphesiz ki O, (günahları bağışlayan, örten ve günahların kötü akıbetinden kulu koruyan) Ğafûr ve (kullarına karşı merhametli olan) Rahîm’dir.
168. Onları yeryüzünde topluluklar hâlinde böldük. İçlerinde salih kimseler olduğu gibi böyle olmayanlar da vardır. (Takva ve salihliğe) dönerler diye onları iyilik ve kötülükle imtihan ettik.
169. Sonra onların yerine Kitab’a da mirasçı olan bir topluluk geçti. Dünya malının değersiz olanını alıyor ve “(Ne de olsa) günahlarımız bağışlanacak.” diyorlardı. (Güya tevbe etmelerine rağmen) değersiz bir dünya malı geldiğinde yine onu alıyorlar. Oysa Allah’a karşı yalnızca hak olanı söyleyeceklerine dair onlardan Kitap sözü alınmamış mıydı? Kitab’ın içindekileri de sürekli okuyanlardı hâlbuki. Ahiret yurdu korkup sakınanlar için daha hayırlıdır. Akletmez misiniz?
170. Kitab’a (dört elle) yapışanlar ve namazı dosdoğru kılanlar (var ya)! Şüphesiz ki biz, ıslah edenlerin ecirlerini zayi etmeyiz.

وَاِذْ قَالَتْ اُمَّةٌ مِنْهُمْ لِمَ تَعِظُونَ قَوْمًاۙ اللّٰهُ مُهْلِكُهُمْ
اَوْ مُعَذِّبُهُمْ عَذَابًا شَد۪يدًاۜ قَالُوا مَعْذِرَةً اِلٰى رَبِّكُمْ وَلَعَلَّهُمْ
يَتَّقُونَ ﴿١٦٤﴾ فَلَمَّا نَسُوا مَا ذُكِّرُوا بِه۪ٓ اَنْجَيْنَا الَّذ۪ينَ يَنْهَوْنَ
عَنِ السُّٓوءِ وَاَخَذْنَا الَّذ۪ينَ ظَلَمُوا بِعَذَابٍ بَئ۪يسٍ بِمَا كَانُوا
يَفْسُقُونَ ﴿١٦٥﴾ فَلَمَّا عَتَوْا عَنْ مَا نُهُوا عَنْهُ قُلْنَا لَهُمْ كُونُوا
قِرَدَةً خَاسِـ۪ٔينَ ﴿١٦٦﴾ وَاِذْ تَاَذَّنَ رَبُّكَ لَيَبْعَثَنَّ عَلَيْهِمْ اِلٰى يَوْمِ الْقِيٰمَةِ
مَنْ يَسُومُهُمْ سُٓوءَ الْعَذَابِۜ اِنَّ رَبَّكَ لَسَر۪يعُ الْعِقَابِۚ وَاِنَّهُ
لَغَفُورٌ رَح۪يمٌ ﴿١٦٧﴾ وَقَطَّعْنَاهُمْ فِي الْاَرْضِ اُمَمًاۚ مِنْهُمُ الصَّالِحُونَ
وَمِنْهُمْ دُونَ ذٰلِكَۘ وَبَلَوْنَاهُمْ بِالْحَسَنَاتِ وَالسَّيِّـَٔاتِ لَعَلَّهُمْ
يَرْجِعُونَ ﴿١٦٨﴾ فَخَلَفَ مِنْ بَعْدِهِمْ خَلْفٌ وَرِثُوا الْكِتَابَ
يَأْخُذُونَ عَرَضَ هٰذَا الْاَدْنٰى وَيَقُولُونَ سَيُغْفَرُ لَنَاۚ وَاِنْ يَأْتِهِمْ
عَرَضٌ مِثْلُهُ يَأْخُذُوهُۜ اَلَمْ يُؤْخَذْ عَلَيْهِمْ م۪يثَاقُ الْكِتَابِ
اَنْ لَا يَقُولُوا عَلَى اللّٰهِ اِلَّا الْحَقَّ وَدَرَسُوا مَا ف۪يهِۜ وَالدَّارُ الْاٰخِرَةُ
خَيْرٌ لِلَّذ۪ينَ يَتَّقُونَۜ اَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿١٦٩﴾ وَالَّذ۪ينَ يُمَسِّكُونَ
بِالْكِتَابِ وَاَقَامُوا الصَّلٰوةَۜ اِنَّا لَا نُض۪يعُ اَجْرَ الْمُصْلِح۪ينَ ﴿١٧٠﴾

Yahudilerin, Kur’ân’ın bütünlüğü içinde bakıldığında kendilerine indirilen Kitap karşısında üç sınıf olduğunu görürüz:

a. Kitap’tan hiçbir şey bilmeyen, kulaktan duyma bilgileri Kitap zanneden ümmiler (bk. 2/Bakara, 78),

b. Kitab’ı okuyup durduğu hâlde onu tahrif edenler (bk. 5/Mâide, 13), Kitab’ın ayetlerini gizleyenler (bk. 3/Âl-i İmrân, 187), elde edeceği bir dünyalık için Kitab’ın ayetlerini satanlar (bk. 2/Bakara, 79), yönetici ve sermaye sahiplerini razı etmek için Kitab’ın hükümlerini eğip bükenler (bk. 7/A’râf, 175-176), işine geldiğinde Kitab’ın hükümlerine uyan, gelmediğinde yüz çevirenler (bk. 24/Nûr, 47-50),

c. Kitab’a dört elle sarılıp onun içindeki hükümleri uygulamaya çalışan salihler (bk. 7/A’râf, 170).

Bu üç sınıf da Kitab’a iman ettiğini iddia eder. Allah (cc) birinci ve ikinci grubun iddialarını yalanlar ve onların kâfir olduğuna hükmeder. (bk. 2/Bakara, 79, 85, 101; 3/Âl-i İmrân, 7; 4/Nisâ, 105; 5/Mâide, 43, 44, 68…) Yalnızca üçüncü sınıfın iman iddiasını kabul eder ve onların mümin olduğuna hükmeder. (bk. 2/Bakara, 121; 24/Nûr, 51)

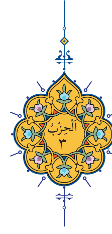
وَاِذْ نَتَقْنَا الْجَبَلَ فَوْقَهُمْ كَاَنَّهُ ظُلَّةٌ وَظَنُّٓوا اَنَّهُ وَاقِعٌ بِهِمْۚ خُذُوا
مَٓا اٰتَيْنَاكُمْ بِقُوَّةٍ وَاذْكُرُوا مَا فٖيهِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴿١٧١﴾ وَاِذْ
اَخَذَ رَبُّكَ مِنْ بَنٖٓي اٰدَمَ مِنْ ظُهُورِهِمْ ذُرِّيَّتَهُمْ وَاَشْهَدَهُمْ
عَلٰٓى اَنْفُسِهِمْۚ اَلَسْتُ بِرَبِّكُمْۜ قَالُوا بَلٰىۚ شَهِدْنَاۚ اَنْ تَقُولُوا
يَوْمَ الْقِيٰمَةِ اِنَّا كُنَّا عَنْ هٰذَا غَافِلٖينَۙ ﴿١٧٢﴾ اَوْ تَقُولُٓوا اِنَّمَٓا
اَشْرَكَ اٰبَٓاؤُ۬نَا مِنْ قَبْلُ وَكُنَّا ذُرِّيَّةً مِنْ بَعْدِهِمْۚ اَفَتُهْلِكُنَا
بِمَا فَعَلَ الْمُبْطِلُونَ ﴿١٧٣﴾ وَكَذٰلِكَ نُفَصِّلُ الْاٰيَاتِ وَلَعَلَّهُمْ
يَرْجِعُونَ ﴿١٧٤﴾ وَاتْلُ عَلَيْهِمْ نَبَاَ الَّذٖٓي اٰتَيْنَاهُ اٰيَاتِنَا فَانْسَلَخَ
مِنْهَا فَاَتْبَعَهُ الشَّيْطَانُ فَكَانَ مِنَ الْغَاوٖينَ ﴿١٧٥﴾ وَلَوْ
شِئْنَا لَرَفَعْنَاهُ بِهَا وَلٰكِنَّهُٓ اَخْلَدَ اِلَى الْاَرْضِ وَاتَّبَعَ هَوٰيهُۚ
فَمَثَلُهُ كَمَثَلِ الْكَلْبِۚ اِنْ تَحْمِلْ عَلَيْهِ يَلْهَثْ اَوْ تَتْرُكْهُ
يَلْهَثْۜ ذٰلِكَ مَثَلُ الْقَوْمِ الَّذٖينَ كَذَّبُوا بِاٰيَاتِنَاۚ فَاقْصُصِ
الْقَصَصَ لَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ ﴿١٧٦﴾ سَٓاءَ مَثَلًا الْقَوْمُ الَّذٖينَ
كَذَّبُوا بِاٰيَاتِنَا وَاَنْفُسَهُمْ كَانُوا يَظْلِمُونَ ﴿١٧٧﴾ مَنْ يَهْدِ اللّٰهُ
فَهُوَ الْمُهْتَدٖيۚ وَمَنْ يُضْلِلْ فَاُو۬لٰٓئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ ﴿١٧٨﴾

171. (Hatırlayın!) Hani bir zamanlar (Tûr) Dağı'nı bir gölgelik gibi tepelerinde yükseltmiştik de onun tepelerine düşeceğini sanmışlardı. (O sırada onlara şöyle öğüt vermiştik:) "Size verdiğimize kuvvetle yapışın ve içindekileri hatırlayın ki korkup sakınasınız."

172. (Hatırla!) Hani Rabbin, Âdemoğullarının sırtlarından zürriyetlerini almış ve onları kendilerine şahit tutarak, "Ben sizin Rabbiniz değil miyim?" demişti. Demişlerdi ki: "Evet! (Sen bizim Rabbimizsin!) Şahit olduk." (Bu,) Kıyamet Günü, "Biz bundan habersizdik." dememeniz içindir.

173. Ya da, "Babalarımız daha önce şirk koşmuştu. Biz ise onlardan sonra gelen (ve onları taklit eden) bir nesiliz. Batıl ehlinin yaptıkları yüzünden bizi helak mı edeceksin?" dememeniz içindir.

Ruhlar âleminde insanlardan alınan bu söz, sözlerin en önemlisi ve en değerlisi olan tevhid misakıdır. İnsan yaratıcı, rızık verici, mülk sahibi, kâinatın işlerini düzenleyen ve koyduğu yasalarla insanları terbiye eden bir rabb olarak Allah'ı (cc) tanıyacağına ve hiçbir varlığa bu yetkileri vermeyeceğine dair söz vermiştir.
Ayet, tevhid misakının alınma nedeni olarak iki sebep zikretmiştir:
İlki, "Ben cahildim, habersizdim, duymadım, bilmiyordum." gibi mazeretleri or-

tadan kaldırmaktır. Çünkü Allah (cc), insandan söz almakla kalmamış, onu tevhid fıtratı üzere yaratmıştır. (bk. 30/Rûm, 30) Ayrıca kâinat baştan sona Allah'ın (cc) varlık ve birliğine işaret eden ayetlerle donatılmıştır. (bk. 2/Bakara, 163-164) Tüm bunlara ilaveten resûller gönderilmiş ve onlar insanları tevhide davet etmişlerdir. (bk. 4/Nisâ, 165) Bunca delile dolayısıyla cehalet, yaratılış gayesi olan tevhid hususunda mazeret değildir.
İkincisi ise "Babama, hocama, şeyhime, liderime uydum, taklit ettim." gibi kişinin taklitçi olduğuna dair özrünü ortadan kaldırmaktır.
Allah'a (cc) şirk koşan kişinin taklidinin mazeret olmadığına dair bk. 2/Bakara, 166-167; 7/A'râf, 38-39; 14/İbrâhîm, 21; 33/Ahzâb, 67-68; 34/Sebe', 31-33

174. Ayetleri böyle detaylı bir şekilde açıklıyoruz ki (Allah'a verdikleri söze) dönsünler.

Kur'ân'ın mufassal/detaylandırılmış bir kitap olmasının hikmetleri için bk. 6/En'âm, 55

175. Onlara, ayetlerimizi verdiğimiz kişinin durumunu anlat. O, ayetlerimizden sıyrılmış, (derken) şeytan onu kendisine uydurmuş ve (bütün bunların neticesinde) azgınlardan olmuştu.

176. Şayet biz isteseydik onu (kendisine verdiğimiz ilim ve deliller sayesinde) yüceltirdik. Fakat o, dünyaya meyletti ve hevasına/arzusuna uydu. Onun misali, üzerine gitsen de dili dışarıda soluyan, kendi hâline terk etsen de dili dışarıda soluyan köpek gibidir. Bu, ayetlerimizi yalanlayan topluluğun misalidir. İyice düşünsünler diye kıssaları anlat.

Âlimlerin vazife ve sorumlulukları için bk. 2/Bakara, 159; 3/Âl-i İmrân, 187

177. Ayetlerimizi yalanlayan ve yalnızca kendilerine zulmetmekte olanların misali ne kötüdür!

178. Allah kimi hidayet ederse o, hidayeti bulmuştur. Kimi de saptırırsa bunlar, hüsrana uğrayanların ta kendileridir.

وَلَقَدْ ذَرَاْنَا لِجَهَنَّمَ كَث۪يرًا مِنَ الْجِنِّ وَالْاِنْسِۘ لَهُمْ قُلُوبٌ
لَا يَفْقَهُونَ بِهَاۘ وَلَهُمْ اَعْيُنٌ لَا يُبْصِرُونَ بِهَاۘ وَلَهُمْ اٰذَانٌ لَا يَسْمَعُونَ
بِهَاۜ اُو۬لٰٓئِكَ كَالْاَنْعَامِ بَلْ هُمْ اَضَلُّۜ اُو۬لٰٓئِكَ هُمُ الْغَافِلُونَ ﴿١٧٩﴾ وَلِلّٰهِ
الْاَسْمَٓاءُ الْحُسْنٰى فَادْعُوهُ بِهَاۖ وَذَرُوا الَّذ۪ينَ يُلْحِدُونَ ف۪ٓي اَسْمَٓائِه۪ۜ
سَيُجْزَوْنَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٨٠﴾ وَمِمَّنْ خَلَقْنَٓا اُمَّةٌ يَهْدُونَ بِالْحَقِّ
وَبِه۪ يَعْدِلُونَ ﴿١٨١﴾ وَالَّذ۪ينَ كَذَّبُوا بِاٰيَاتِنَا سَنَسْتَدْرِجُهُمْ مِنْ حَيْثُ
لَا يَعْلَمُونَۚ ﴿١٨٢﴾ وَاُمْل۪ي لَهُمْۜ اِنَّ كَيْد۪ي مَت۪ينٌ ﴿١٨٣﴾ اَوَلَمْ يَتَفَكَّرُوا
مَا بِصَاحِبِهِمْ مِنْ جِنَّةٍۜ اِنْ هُوَ اِلَّا نَذ۪يرٌ مُب۪ينٌ ﴿١٨٤﴾ اَوَلَمْ يَنْظُرُوا
ف۪ي مَلَكُوتِ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ وَمَا خَلَقَ اللّٰهُ مِنْ شَيْءٍۙ
وَاَنْ عَسٰٓى اَنْ يَكُونَ قَدِ اقْتَرَبَ اَجَلُهُمْۚ فَبِاَيِّ حَد۪يثٍ بَعْدَهُ
يُؤْمِنُونَ ﴿١٨٥﴾ مَنْ يُضْلِلِ اللّٰهُ فَلَا هَادِيَ لَهُۜ وَيَذَرُهُمْ ف۪ي طُغْيَانِهِمْ
يَعْمَهُونَ ﴿١٨٦﴾ يَسْـَٔلُونَكَ عَنِ السَّاعَةِ اَيَّانَ مُرْسٰيهَاۜ قُلْ اِنَّمَا
عِلْمُهَا عِنْدَ رَبّ۪يۚ لَا يُجَلّ۪يهَا لِوَقْتِهَٓا اِلَّا هُوَۜ ثَقُلَتْ فِي السَّمٰوَاتِ
وَالْاَرْضِۜ لَا تَأْت۪يكُمْ اِلَّا بَغْتَةًۜ يَسْـَٔلُونَكَ كَاَنَّكَ حَفِيٌّ عَنْهَاۜ
قُلْ اِنَّمَا عِلْمُهَا عِنْدَ اللّٰهِ وَلٰكِنَّ اَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿١٨٧﴾

179. Andolsun ki cehennemi, kalpleri olup da onunla (hakikati) anlamayan, gözleri olup da onunla (hakikati) görmeyen; kulakları olup da onunla (hakikati) duymayan insanlar ve cinlerin çoğunluğu için yarattık/hazırladık. Bunlar hayvanlar gibidir, hatta (hayvanlardan) daha sapkınlardır. Bunlar gafillerin ta kendileridir.

180. En güzel isimler Allah'ındır. (Öyleyse) bu isimlerle O'na dua edin. O'nun isimlerinde ilhada/eğriliğe sapanları (kendi hâllerine) bırakın. Yaptıklarının cezasını göreceklerdir.

İlhad; Eğrilik, meyil, sapma gibi anlamlara gelir. Allah'ın (cc) isimlerinde yaşanan her türlü sapma, ilhaddır. Allah'ın (cc) güzel isimlerini başka varlıklara vermek; bu isimlerle Allah'a (cc) duayı bırakıp onun yarattıklarından medet ummak; isimlerin içerdiği anlam ve sıfatları inkâr, tahrif veya tevil etmek; Allah'ı (cc) kullarına veya kulları Allah'a (cc) benzetmek; Allah'a (cc) yakınlaşma vesilesi olan isimlerini bırakıp, şahıslarla Allah'a (cc) tevessül etmek birer ilhad örneğidir. Allah'ın isim ve sıfatlarıyla ilgili ayrıca bk. 3/Âl-i İmrân, 181; 42/Şûrâ, 11; 57/Hadîd, 4

181. Bizim yarattıklarımız içinde öyle bir topluluk vardır ki hakka çağırır ve hakla hükmederler (veya hak/vahiy ile rehberlik eder ve onunla adaleti sağlarlar).

182. Ayetlerimizi yalanlayanları ise hiç bilmedikleri yönlerden derece derece/adım adım (azaba) yaklaştıracağız.

183. Onlara mühlet veriyorum. Benim (adım adım azaba yaklaştırmak için onlara kurduğum) tuzağım pek sağlamdır.

184. Hiç düşünmediler mi? Onların arkadaşlarında, (onlara gönderilen Nebi'de) hiçbir delilik yoktur. O, ancak apaçık bir uyarıcıdır.

185. (İnsanı hayrete düşüren ve sayısız ayetle donatılmış) göklerin ve yerin melekutuna, Allah'ın yarattıklarına ve ecellerinin yaklaşmış olma ihtimaline bakıp düşünmediler mi? (Buna inanmadıktan sonra) daha hangi söze inanacaklar?

186. Allah kimi saptırmışsa onu hidayet edecek kimse yoktur. Onları azgınlıkları içinde bocalar bir hâlde bırakır.

187. Sana kıyametin ne zaman demir atacağını, (gelip çatacağını) soruyorlar. De ki: "Onun bilgisi yalnızca Rabbimin katındadır. Onun vaktini O'ndan başkası açıklayamaz. (Onun bilgisi ve vuku bulacağı gerçeği) göklerde ve yerde olanlara ağır gelmiştir. Ancak âniden başınıza gelir." Sanki ona dair tafsilatlı bilgiye sahipmişsin gibi tutup sana soruyorlar. De ki: "Onun bilgisi yalnızca Allah'ın katındadır. Fakat insanların çoğu bilmiyorlar."

قُلْ لَٓا اَمْلِكُ لِنَفْسٖى نَفْعًا وَلَا ضَرًّا اِلَّا مَا شَٓاءَ اللّٰهُۜ وَلَوْ كُنْتُ
اَعْلَمُ الْغَيْبَ لَاسْتَكْثَرْتُ مِنَ الْخَيْرِۚ وَمَا مَسَّنِىَ السُّٓوءُۚ
اِنْ اَنَا۬ اِلَّا نَذٖيرٌ وَبَشٖيرٌ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿١٨٨﴾ هُوَ الَّذٖى خَلَقَكُمْ
مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ وَجَعَلَ مِنْهَا زَوْجَهَا لِيَسْكُنَ اِلَيْهَاۚ فَلَمَّا
تَغَشّٰيهَا حَمَلَتْ حَمْلًا خَفٖيفًا فَمَرَّتْ بِهٖۚ فَلَمَّٓا اَثْقَلَتْ دَعَوَا اللّٰهَ
رَبَّهُمَا لَئِنْ اٰتَيْتَنَا صَالِحًا لَنَكُونَنَّ مِنَ الشَّاكِرٖينَ ﴿١٨٩﴾
فَلَمَّٓا اٰتٰيهُمَا صَالِحًا جَعَلَا لَهُ شُرَكَٓاءَ فٖيمَٓا اٰتٰيهُمَاۚ فَتَعَالَى اللّٰهُ
عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿١٩٠﴾ اَيُشْرِكُونَ مَا لَا يَخْلُقُ شَيْـًٔا وَهُمْ يُخْلَقُونَۘ ﴿١٩١﴾
وَلَا يَسْتَطٖيعُونَ لَهُمْ نَصْرًا وَلَٓا اَنْفُسَهُمْ يَنْصُرُونَ ﴿١٩٢﴾
وَاِنْ تَدْعُوهُمْ اِلَى الْهُدٰى لَا يَتَّبِعُوكُمْۜ سَوَٓاءٌ عَلَيْكُمْ
اَدَعَوْتُمُوهُمْ اَمْ اَنْتُمْ صَامِتُونَ ﴿١٩٣﴾ اِنَّ الَّذٖينَ تَدْعُونَ
مِنْ دُونِ اللّٰهِ عِبَادٌ اَمْثَالُكُمْ فَادْعُوهُمْ فَلْيَسْتَجٖيبُوا لَكُمْ
اِنْ كُنْتُمْ صَادِقٖينَ ﴿١٩٤﴾ اَلَهُمْ اَرْجُلٌ يَمْشُونَ بِهَٓاۘ اَمْ لَهُمْ
اَيْدٍ يَبْطِشُونَ بِهَٓاۘ اَمْ لَهُمْ اَعْيُنٌ يُبْصِرُونَ بِهَٓاۘ اَمْ لَهُمْ اٰذَانٌ
يَسْمَعُونَ بِهَاۜ قُلِ ادْعُوا شُرَكَٓاءَكُمْ ثُمَّ كٖيدُونِ فَلَا تُنْظِرُونِ ﴿١٩٥﴾

188. De ki: "Ben kendime, Allah'ın dilemesi dışında ne fayda ne de zarar verme gücüne sahibim. Şayet gaybı biliyor olsaydım hayrı çoğaltırdım/daha fazla mal toplardım ve hiçbir kötülük bana dokunmazdı. Ben, yalnızca inanan bir topluluk için uyarıcı ve müjdeciyim."

189. O, sizi tek bir nefisten (Âdem'den) yaratan ve sükûnete kavuşsun diye ondan eşini yaratandır. Eşini örtüp bürüyerek (onunla beraber olunca) hafif bir yük yüklendi ve (bir müddet) onunla dolaştı. Yükü ağırlaşınca ikisi beraber rabbleri olan Allah'a şöyle dua ettiler: "Şayet bize salih (bir evlat) verirsen andolsun ki şükredenlerden olacağız."

190. (Allah) onlara salih bir çocuk verince tuttular, (Allah'ın) onlara verdiği (evlat) konusunda (Allah'a) ortak koştular. Allah, onların şirk koştuklarından yücedir.

191. Yoksa onlar, hiçbir şey yaratmayan, kendisi yaratılmış varlıkları mı (Allah'a) ortak koşuyorlar?

192. (Oysa) bu varlıklar, ne onlara ne de kendilerine yardım etmeye güç yetiremezler.

193. Onları hidayete çağırsanız size uymazlar. Gerçi onları çağırsanız da sussanız da birdir (inanmazlar).

194. Allah'ı bırakıp da kendilerine dua ettiğiniz varlıklar, sizin gibi (Allah'a) kuldur. Şayet doğruysanız çağırın da çağrınıza karşılık versinler.

195. Onların kendisiyle yürüdükleri ayakları, tutacak elleri, görecek gözleri, işitecek kulakları mı var ki (çağrınıza icabet etsinler)? De ki: "Bütün ortaklarınızı çağırın. Sonra elinizden gelen tuzağı kurun ve bana göz açtırmayın."

Şirk ehlinin tehditleri karşısında imani tavır için bk. 6/En'âm, 82

إِنَّ وَلِيِّيَ اللّٰهُ الَّذٖى نَزَّلَ الْكِتَابَ وَهُوَ يَتَوَلَّى الصَّالِحٖينَ ۱۹٦
وَالَّذٖينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِهٖ لَا يَسْتَطٖيعُونَ نَصْرَكُمْ
وَلَٓا اَنْفُسَهُمْ يَنْصُرُونَ ۱۹۷ وَاِنْ تَدْعُوهُمْ اِلَى الْهُدٰى
لَا يَسْمَعُواۜ وَتَرٰيهُمْ يَنْظُرُونَ اِلَيْكَ وَهُمْ لَا يُبْصِرُونَ ۱۹۸
خُذِ الْعَفْوَ وَأْمُرْ بِالْعُرْفِ وَاَعْرِضْ عَنِ الْجَاهِلٖينَ ۱۹۹
وَاِمَّا يَنْزَغَنَّكَ مِنَ الشَّيْطَانِ نَزْغٌ فَاسْتَعِذْ بِاللّٰهِۜ اِنَّهُ سَمٖيعٌ
عَلٖيمٌ ۲۰۰ اِنَّ الَّذٖينَ اتَّقَوْا اِذَا مَسَّهُمْ طَٓائِفٌ مِنَ الشَّيْطَانِ
تَذَكَّرُوا فَاِذَا هُمْ مُبْصِرُونَۚ ۲۰۱ وَاِخْوَانُهُمْ يَمُدُّونَهُمْ فِى الْغَيِّ
ثُمَّ لَا يُقْصِرُونَ ۲۰۲ وَاِذَا لَمْ تَأْتِهِمْ بِاٰيَةٍ قَالُوا لَوْلَا اجْتَبَيْتَهَاۜ
قُلْ اِنَّمَٓا اَتَّبِعُ مَا يُوحٰٓى اِلَيَّ مِنْ رَبّٖيۚ هٰذَا بَصَٓائِرُ مِنْ رَبِّكُمْ
وَهُدًى وَرَحْمَةٌ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ۲۰۳ وَاِذَا قُرِئَ الْقُرْاٰنُ فَاسْتَمِعُوا
لَهُ وَاَنْصِتُوا لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ۲۰٤ وَاذْكُرْ رَبَّكَ فٖى نَفْسِكَ
تَضَرُّعًا وَخٖيفَةً وَدُونَ الْجَهْرِ مِنَ الْقَوْلِ بِالْغُدُوِّ وَالْاٰصَالِ
وَلَا تَكُنْ مِنَ الْغَافِلٖينَ ۲۰٥ اِنَّ الَّذٖينَ عِنْدَ رَبِّكَ
لَا يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِهٖ وَيُسَبِّحُونَهُ وَلَهُ يَسْجُدُونَ ۲۰٦

196. "Şüphesiz ki benim velim, Kitab'ı indiren Allah'tır. O, salihleri veli edinir."

197. O'nu bırakıp da dua ettikleriniz, size yardım etmeye de kendilerine yardıma da güç yetiremezler.

198. Onları hidayete çağırsanız sizi duymazlar. Onların sana baktığını görürsün, fakat onlar görmezler.

199. (Bütün bunlara rağmen) sen af yolunu tut, iyi olanı emret ve cahillerden yüz çevir.

200. Şeytandan sana bir dürtü/vesvese gelirse Allah'a sığın. Şüphesiz ki O, (işiten ve dualara icabet eden) Semî' ve (her şeyi bilen) Alîm'dir.

201. Korkup sakınan (muttakileri), şeytanlar (vesvese ve kışkırtmalarıyla) kuşattığında (Allah'ı) anıp hatırlarlar. (Bir de ne göresin hemen o hâlden kurtulmuş, şeytanın vesvesesine karşı) basiretli hâle gelmişlerdir.

202. (Şeytanlarla dost ve) kardeş olanlarsa (şeytan) onları sapıklığa iter ve (onları saptırmayı bir görev bilir ve görevlerini) hiç aksatmazlar.

203. (Senden harikulade olaylar, mucizeler isteyip de) onlara bir ayet/mucize getirmediğinde, "Sen onu derlesen ya!" derler. De ki: "Ben yalnızca Rabbimden bana vahyolunana uyarım. (İlle de bir ayet/mucize istiyorsanız) işte bu (Kitap), içinde Rabbinizden basiretler taşıyan, mümin bir topluluk için hidayet ve rahmet olan bir ayettir/mucizedir."

204. (Kur'ân'ın insanı basiretli kılan, hidayete erdiren ve rahmete eriştiren ayetlerinden istifade etmek istiyorsanız) Kur'ân okunduğunda onu dinleyin ve susun ki merhamet olunasınız.

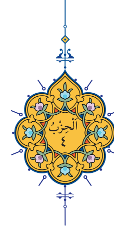
205. Gönülden yalvararak, korkuyla ve yüksek olmayan bir sesle, sabah ve akşam Rabbini zikret. Sakın gafillerden olma!

Ayet, zikrin önemi ve adabını belirtmiştir. Allah Resûlü (sav) ve güzide ashâbı bu edep çerçevesinde Allah'ı (cc) zikretmiştir. Bu adaba uymayan ve adına zikir denen tüm ritüeller, İslam dışı dinlerden alınmıştır.

206. Şüphesiz ki Rabbinin katında olan (melekler), O'na ibadet etmekten büyüklenmez, O'nu tesbih eder ve yalnızca O'na secde ederler.

سُورَةُ الْاَنْفَالِ
مَدَنِيَّةٌ وَهِيَ خَمْسٌ وَسَبْعُونَ اٰيَةً

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ
يَسْـَٔلُونَكَ عَنِ الْاَنْفَالِۜ قُلِ الْاَنْفَالُ لِلّٰهِ وَالرَّسُولِۚ فَاتَّقُوا اللّٰهَ
وَاَصْلِحُوا ذَاتَ بَيْنِكُمْۖ وَاَطِيعُوا اللّٰهَ وَرَسُولَهُٓ اِنْ كُنْتُمْ
مُؤْمِن۪ينَ ﴿١﴾ اِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذ۪ينَ اِذَا ذُكِرَ اللّٰهُ وَجِلَتْ قُلُوبُهُمْ
وَاِذَا تُلِيَتْ عَلَيْهِمْ اٰيَاتُهُ زَادَتْهُمْ ا۪يمَانًا وَعَلٰى رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَۚ ﴿٢﴾
اَلَّذ۪ينَ يُق۪يمُونَ الصَّلٰوةَ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنْفِقُونَۜ ﴿٣﴾ اُو۬لٰٓئِكَ
هُمُ الْمُؤْمِنُونَ حَقًّاۜ لَهُمْ دَرَجَاتٌ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَمَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَر۪يمٌۚ ﴿٤﴾
كَمَٓا اَخْرَجَكَ رَبُّكَ مِنْ بَيْتِكَ بِالْحَقِّۖ وَاِنَّ فَر۪يقًا مِنَ الْمُؤْمِن۪ينَ
لَكَارِهُونَۙ ﴿٥﴾ يُجَادِلُونَكَ فِي الْحَقِّ بَعْدَ مَا تَبَيَّنَ كَاَنَّمَا يُسَاقُونَ
اِلَى الْمَوْتِ وَهُمْ يَنْظُرُونَۜ ﴿٦﴾ وَاِذْ يَعِدُكُمُ اللّٰهُ اِحْدَى الطَّٓائِفَتَيْنِ
اَنَّهَا لَكُمْ وَتَوَدُّونَ اَنَّ غَيْرَ ذَاتِ الشَّوْكَةِ تَكُونُ لَكُمْ
وَيُر۪يدُ اللّٰهُ اَنْ يُحِقَّ الْحَقَّ بِكَلِمَاتِه۪ وَيَقْطَعَ دَابِرَ الْكَافِر۪ينَۙ ﴿٧﴾
لِيُحِقَّ الْحَقَّ وَيُبْطِلَ الْبَاطِلَ وَلَوْ كَرِهَ الْمُجْرِمُونَۚ ﴿٨﴾

8. ENFÂL SURESİ

(Bu sure Medine'de indirilmiş olup 75 ayettir.)
Er-Rahmân ve Er-Rahîm olan Allah'ın adıyla
(okumaya başlıyorum).

1. Sana ganimetlerden soruyorlar. De ki: "Ganimetler (hakkında hüküm verme yetkisi) Allah'a ve Resûl'e aittir. Allah'tan korkup sakının ve aranızı düzeltin. Şayet müminseniz, Allah'a ve Resûl'üne itaat edin."

2. Müminler ancak o kimselerdir ki Allah anıldığında kalpleri ürpertiyle titrer; O'nun ayetleri, okunduğunda imanlarını arttırır ve yalnızca Rabblerine tevekkül ederler.

3. Onlar ki namazı dosdoğru kılar ve onlara rızık olarak verdiklerimizden infak ederler.

4. İşte onlar, hakiki müminlerdir. Onlar için Rabbleri katında (üstünlük vesilesi olan) dereceler, bağışlanma ve pek değerli bir rızık vardır.

5. Müminlerden bir grup istemediği hâlde Rabbinin seni hak yolunda evinden çıkardığı gibi (ganimetler konusunda bir grup isteksiz olsa da sen Allah'ın emrettiği gibi davran. Sonuç hayır olacaktır).

6. Hakikat apaçık bir şekilde açığa çıktığı hâlde âdeta ölüme götürülüşlerini izliyor gibi, (savaşa çıkmamak için) seninle tartışıyorlardı.

7. (Hatırlayın!) Hani Allah (biri güçlü, diğeri zayıf) iki topluluktan birini size vadetmişti. Siz, (yorulmadan) elde edebileceğiniz güçsüz topluluğu istiyordunuz. Oysa Allah, kelimeleriyle hakkı üstün kılmak ve kâfirlerin (kökünü kurutup) arkalarını kesmek istiyordu.

8. Suçlu günahkârlar hoşlanmasa da (Allah), hakkı (her daim) üstün kılmak ve batılı da boşa çıkarmak (istiyordu).

اِذْ تَسْتَغ۪يثُونَ رَبَّكُمْ فَاسْتَجَابَ لَكُمْ اَنّ۪ي مُمِدُّكُمْ
بِاَلْفٍ مِنَ الْمَلٰٓئِكَةِ مُرْدِف۪ينَ ﴿٩﴾ وَمَا جَعَلَهُ اللّٰهُ
اِلَّا بُشْرٰى وَلِتَطْمَئِنَّ بِه۪ قُلُوبُكُمْۚ وَمَا النَّصْرُ اِلَّا مِنْ عِنْدِ
اللّٰهِۜ اِنَّ اللّٰهَ عَز۪يزٌ حَك۪يمٌ ﴿١٠﴾ اِذْ يُغَشّ۪يكُمُ النُّعَاسَ
اَمَنَةً مِنْهُ وَيُنَزِّلُ عَلَيْكُمْ مِنَ السَّمَٓاءِ مَٓاءً لِيُطَهِّرَكُمْ
بِه۪ وَيُذْهِبَ عَنْكُمْ رِجْزَ الشَّيْطَانِ وَلِيَرْبِطَ عَلٰى قُلُوبِكُمْ
وَيُثَبِّتَ بِهِ الْاَقْدَامَۜ ﴿١١﴾ اِذْ يُوح۪ي رَبُّكَ اِلَى الْمَلٰٓئِكَةِ اَنّ۪ي
مَعَكُمْ فَثَبِّتُوا الَّذ۪ينَ اٰمَنُواۜ سَاُلْق۪ي ف۪ي قُلُوبِ الَّذ۪ينَ
كَفَرُوا الرُّعْبَ فَاضْرِبُوا فَوْقَ الْاَعْنَاقِ وَاضْرِبُوا مِنْهُمْ كُلَّ
بَنَانٍ ﴿١٢﴾ ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ شَٓاقُّوا اللّٰهَ وَرَسُولَهُۚ وَمَنْ يُشَاقِقِ
اللّٰهَ وَرَسُولَهُ فَاِنَّ اللّٰهَ شَد۪يدُ الْعِقَابِ ﴿١٣﴾ ذٰلِكُمْ فَذُوقُوهُ
وَاَنَّ لِلْكَافِر۪ينَ عَذَابَ النَّارِ ﴿١٤﴾ يَٓا اَيُّهَا الَّذ۪ينَ اٰمَنُٓوا
اِذَا لَق۪يتُمُ الَّذ۪ينَ كَفَرُوا زَحْفاً فَلَا تُوَلُّوهُمُ الْاَدْبَارَۚ ﴿١٥﴾
وَمَنْ يُوَلِّهِمْ يَوْمَئِذٍ دُبُرَهُٓ اِلَّا مُتَحَرِّفاً لِقِتَالٍ اَوْ مُتَحَيِّزاً اِلٰى فِئَةٍ
فَقَدْ بَٓاءَ بِغَضَبٍ مِنَ اللّٰهِ وَمَأْوٰيهُ جَهَنَّمُۜ وَبِئْسَ الْمَص۪يرُ ﴿١٦﴾

9. (Hatırlayın!) Hani siz Rabbinizden yardım istemiştiniz. O da, “Şüphesiz ki peş peşe inen bin melekle sizi destekleyeceğim.” diye duanıza icabet etmişti.

10. Allah bunu ancak bir müjde ve kalplerinizin mutmain olması için yapmıştı. Yardım/Zafer yalnızca Allah katındandır. Şüphesiz ki Allah, (izzet sahibi, her şeyi mağlup eden) Azîz ve (hüküm ve hikmet sahibi olan) Hakîm’dir.

11. Hani Allah’tan bir güven içinde olasınız diye sizi bir uyku hâli bürümüştü. Ve (Allah) sizi onunla temizlemek, sizden şeytanın pisliklerini gidermek, kalplerinizi (yakin ve kararlılıkla) pekiştirmek ve ayaklarınızı sabit kılmak amacıyla gökten sizin için yağmur indirmişti.

12. Hani Rabbin meleklere vahyediyordu: “Şüphesiz ki ben, sizinle beraberim, iman edenleri sabit kılın. Ben, kâfirlerin kalplerine şiddetli bir korku salacağım. (Öyleyse) vurun boyunların üstüne, vurun onların bütün parmaklarına!”

13. Bunun nedeni, onların Allah’a ve Resûl’üne başkaldırmaları, karşı safta yer almalarıdır. Kim de Allah’a ve Resûl’üne başkaldırıp karşı safta yer alırsa şüphesiz ki Allah, cezası çetin olandır.

14. Bu, sizin (şu ânki azabınızdır), onu tadın. Şüphesiz ki kâfirler için (bir de) ateş azabı vardır.

15. Ey iman edenler! Kâfirlerle topluluk olarak karşılaştığınızda (savaştan kaçarak) onlara arkanızı dönmeyin.

16. Kim de o gün savaşta yer edinmek ya da başka bir bölüğe katılmak dışında onlara arkasını döner (ve savaş meydanından kaçarsa) şüphesiz ki Allah’ın gazabına uğramıştır. Onun barınağı cehennemdir. O ne kötü bir dönüş yeridir!

فَلَمْ تَقْتُلُوهُمْ وَلٰكِنَّ اللّٰهَ قَتَلَهُمْۖ وَمَا رَمَيْتَ اِذْ رَمَيْتَ
وَلٰكِنَّ اللّٰهَ رَمٰىۚ وَلِيُبْلِيَ الْمُؤْمِنِينَ مِنْهُ بَلَٓاءً حَسَنًاۜ
اِنَّ اللّٰهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿١٧﴾ ذٰلِكُمْ وَاَنَّ اللّٰهَ مُوهِنُ كَيْدِ
الْكَافِرِينَ ﴿١٨﴾ اِنْ تَسْتَفْتِحُوا فَقَدْ جَٓاءَكُمُ الْفَتْحُۚ
وَاِنْ تَنْتَهُوا فَهُوَ خَيْرٌ لَكُمْۚ وَاِنْ تَعُودُوا نَعُدْۚ وَلَنْ تُغْنِيَ عَنْكُمْ
فِئَتُكُمْ شَيْـًٔا وَلَوْ كَثُرَتْۙ وَاَنَّ اللّٰهَ مَعَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٩﴾
يَٓا اَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُٓوا اَطِيعُوا اللّٰهَ وَرَسُولَهُ وَلَا تَوَلَّوْا عَنْهُ
وَاَنْتُمْ تَسْمَعُونَۚ ﴿٢٠﴾ وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ قَالُوا
سَمِعْنَا وَهُمْ لَا يَسْمَعُونَ ﴿٢١﴾ اِنَّ شَرَّ الدَّوَٓابِّ عِنْدَ اللّٰهِ
الصُّمُّ الْبُكْمُ الَّذِينَ لَا يَعْقِلُونَ ﴿٢٢﴾ وَلَوْ عَلِمَ اللّٰهُ فِيهِمْ
خَيْرًا لَاَسْمَعَهُمْۜ وَلَوْ اَسْمَعَهُمْ لَتَوَلَّوْا وَهُمْ مُعْرِضُونَ ﴿٢٣﴾
يَٓا اَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا اسْتَجِيبُوا لِلّٰهِ وَلِلرَّسُولِ اِذَا دَعَاكُمْ
لِمَا يُحْيِيكُمْۚ وَاعْلَمُٓوا اَنَّ اللّٰهَ يَحُولُ بَيْنَ الْمَرْءِ وَقَلْبِهِ
وَاَنَّهُٓ اِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ﴿٢٤﴾ وَاتَّقُوا فِتْنَةً لَا تُصِيبَنَّ الَّذِينَ
ظَلَمُوا مِنْكُمْ خَٓاصَّةًۚ وَاعْلَمُٓوا اَنَّ اللّٰهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿٢٥﴾

17. Onları öldüren siz değildiniz, onları Allah öldürdü. Attığın zaman sen atmıyordun, (asıl) atan Allah'tı. Müminlere (zafer nimetini tattırmak ve onları) onunla güzel bir imtihana tabi tutmak için (böyle yaptı). Şüphesiz ki Allah, (işiten ve dualara icabet eden) Semî' ve (her şeyi bilen) Alîm'dir.

18. Sizin hâliniz böyledir. (Hep yardıma nail olursunuz.) Şüphesiz ki Allah, kâfirlerin tuzaklarını boşa çıkarandır.

19. (Ey Kureyşliler!) Şayet fetih istiyor idiyseniz işte fetih size geldi. (Allah, Resûl'ünü muvaffak kıldı.) Şayet (küfrünüze ve düşmanlığınıza) son verirseniz bu sizin için daha hayırlıdır. (Eski hâlinize) geri dönerseniz biz de döneriz. Topluluğunuz çok da olsa size hiçbir faydası olmaz. Çünkü Allah, müminlerle beraberdir.

20. Ey iman edenler! Allah'a ve Resûl'üne itaat edin. Onu işitip dinlediğiniz hâlde ondan yüz çevirmeyin.

21. "İşittik." dedikleri hâlde işitmeyen kimseler gibi olmayın.

22. Allah katında canlıların en şerli olanı (hakka karşı) sağır ve dilsiz olan, akletmeyen kimselerdir.

23. Şayet Allah, onlarda bir hayır görse elbette onlara işittirirdi. O, işittirse bile (onlar) yüz çevirir, döner gider (ve yine istifade etmezlerdi).

24. Ey iman edenler! Sizleri, size hayat verecek şeylere davet ettiğinde Allah'a ve Resûl'e icabet edin. Bilin ki Allah, kişi ile kalbi (düşünceleri) arasına girer. Ve muhakkak (diriltilip) O'nun huzurunda toplanacaksınız.

25. Yalnızca sizden zalimlerin başına gelmekle kalmayacak, (suçlu suçsuz herkesi kuşatacak o dehşetli) fitneden sakının. Bilin ki Allah, cezası çetin olandır.

وَاذْكُرُٓوا اِذْ اَنْتُمْ قَلٖيلٌ مُسْتَضْعَفُونَ فِي الْاَرْضِ تَخَافُونَ
اَنْ يَتَخَطَّفَكُمُ النَّاسُ فَاٰوٰيكُمْ وَاَيَّدَكُمْ بِنَصْرِهٖ
وَرَزَقَكُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿٢٦﴾ يَٓا اَيُّهَا
الَّذٖينَ اٰمَنُوا لَا تَخُونُوا اللّٰهَ وَالرَّسُولَ وَتَخُونُٓوا اَمَانَاتِكُمْ
وَاَنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٢٧﴾ وَاعْلَمُٓوا اَنَّمَٓا اَمْوَالُكُمْ وَاَوْلَادُكُمْ
فِتْنَةٌ وَاَنَّ اللّٰهَ عِنْدَهُٓ اَجْرٌ عَظٖيمٌ ﴿٢٨﴾ يَٓا اَيُّهَا الَّذٖينَ اٰمَنُٓوا
اِنْ تَتَّقُوا اللّٰهَ يَجْعَلْ لَكُمْ فُرْقَانًا وَيُكَفِّرْ عَنْكُمْ
سَيِّـَٔاتِكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ وَاللّٰهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظٖيمِ ﴿٢٩﴾
وَاِذْ يَمْكُرُ بِكَ الَّذٖينَ كَفَرُوا لِيُثْبِتُوكَ اَوْ يَقْتُلُوكَ
اَوْ يُخْرِجُوكَ وَيَمْكُرُونَ وَيَمْكُرُ اللّٰهُ وَاللّٰهُ خَيْرُ الْمَاكِرٖينَ ﴿٣٠﴾
وَاِذَا تُتْلٰى عَلَيْهِمْ اٰيَاتُنَا قَالُوا قَدْ سَمِعْنَا لَوْ نَشَٓاءُ لَقُلْنَا
مِثْلَ هٰذَٓا اِنْ هٰذَٓا اِلَّٓا اَسَاطٖيرُ الْاَوَّلٖينَ ﴿٣١﴾ وَاِذْ قَالُوا اللّٰهُمَّ
اِنْ كَانَ هٰذَا هُوَ الْحَقَّ مِنْ عِنْدِكَ فَاَمْطِرْ عَلَيْنَا حِجَارَةً
مِنَ السَّمَٓاءِ اَوِ ائْتِنَا بِعَذَابٍ اَلٖيمٍ ﴿٣٢﴾ وَمَا كَانَ اللّٰهُ لِيُعَذِّبَهُمْ
وَاَنْتَ فٖيهِمْ وَمَا كَانَ اللّٰهُ مُعَذِّبَهُمْ وَهُمْ يَسْتَغْفِرُونَ ﴿٣٣﴾

26. Hatırlayın! Hani siz, sayıca azdınız, yeryüzünde (müstekbirler tarafından) zayıf bırakılmıştınız ve insanların sizi kapıp kaçırmasından korkuyordunuz. (Siz bu hâldeyken) O, sizleri (Medine'de) barındırdı, yardımıyla destekledi ve temiz şeylerle rızıklandırdı ki şükredesiniz.

27. Ey iman edenler! Allah'a ve Resûl'e ihanet etmeyin. (Ayrıca) bile bile emanetlerinize de ihanet etmeyin.

28. Bilin ki mallarınız ve evlatlarınız sizin için ancak birer fitnedir. Şüphe yok ki Allah'ın yanında büyük bir mükâfat vardır.

29. Ey iman edenler! Allah'tan korkup sakınırsanız size (hak ile batılı, doğru ile yanlışı, faydalı olan ile faydasızı rahatlıkla birbirinden ayıracağınız) bir furkân verir, kusurlarınızı örter ve günahlarınızı bağışlar. Allah, büyük lütuf ve ihsan sahibidir.

30. (Hatırlayın!) Hani kâfirler seni hapsetmek, öldürmek ya da (yurdundan) çıkarmak için tuzak kuruyorlardı. Onlar tuzak kuruyorlar, Allah da (tuzaklarını boşa çıkaracak ve onlara zarar verecek şekilde karşı) tuzak kuruyordu. Allah, tuzak kuranların en hayırlısıdır.

31. Onlara ayetlerimiz okunduğunda, "Duyduk. Dilesek bunun bir benzerini biz de söyleyebiliriz. Bu, öncekilerin masallarından başka bir şey değildir." dediler.

32. (Hatırlayın!) Hani demişlerdi ki: "Allah'ım! Şayet bu (Kur'ân), senin katından gelmiş bir hakikatse gökten tepemize taş yağdır veya bize can yakıcı bir azap ver."

33. Oysa içlerinde olduğun sürece Allah onlara azap edecek değildir. (Ayrıca) onlar bağışlanma dileyip dururken de Allah onlara azap edecek değildir.

وَمَا لَهُمْ اَلَّا يُعَذِّبَهُمُ اللّٰهُ وَهُمْ يَصُدُّونَ عَنِ الْمَسْجِدِ
الْحَرَامِ وَمَا كَانُوٓا اَوْلِيَٓاءَهُۜ اِنْ اَوْلِيَٓاؤُ۬هُٓ اِلَّا الْمُتَّقُونَ
وَلٰكِنَّ اَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٣٤﴾ وَمَا كَانَ صَلَاتُهُمْ
عِنْدَ الْبَيْتِ اِلَّا مُكَٓاءً وَتَصْدِيَةًۜ فَذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا
كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ ﴿٣٥﴾ اِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا يُنْفِقُونَ
اَمْوَالَهُمْ لِيَصُدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللّٰهِۜ فَسَيُنْفِقُونَهَا ثُمَّ
تَكُونُ عَلَيْهِمْ حَسْرَةً ثُمَّ يُغْلَبُونَۜ وَالَّذِينَ كَفَرُوٓا
اِلٰى جَهَنَّمَ يُحْشَرُونَۙ ﴿٣٦﴾ لِيَمِيزَ اللّٰهُ الْخَبِيثَ مِنَ الطَّيِّبِ
وَيَجْعَلَ الْخَبِيثَ بَعْضَهُ عَلٰى بَعْضٍ فَيَرْكُمَهُ جَمِيعًا
فَيَجْعَلَهُ فِي جَهَنَّمَۜ اُو۬لٰٓئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ ﴿٣٧﴾ قُلْ
لِلَّذِينَ كَفَرُوٓا اِنْ يَنْتَهُوا يُغْفَرْ لَهُمْ مَا قَدْ سَلَفَۚ
وَاِنْ يَعُودُوا فَقَدْ مَضَتْ سُنَّتُ الْاَوَّلِينَ ﴿٣٨﴾ وَقَاتِلُوهُمْ
حَتّٰى لَا تَكُونَ فِتْنَةٌ وَيَكُونَ الدِّينُ كُلُّهُ لِلّٰهِۚ
فَاِنِ انْتَهَوْا فَاِنَّ اللّٰهَ بِمَا يَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿٣٩﴾ وَاِنْ تَوَلَّوْا
فَاعْلَمُوٓا اَنَّ اللّٰهَ مَوْلٰيكُمْۜ نِعْمَ الْمَوْلٰى وَنِعْمَ النَّصِيرُ ﴿٤٠﴾

34. Onlar, insanları Mescid-i Haram'dan alıkoyup dururken ne diye Allah onlara azap etmeyecekmiş? Onlar (Mescid-i Haram'ın) koruyucusu/hizmetkârı/yakını da değildir. Bunlara en layık olanlar muttakilerdir. Fakat onların çoğu bilmezler.

35. Onların Kâbe yanındaki namazları/duaları, alkış ve ıslıktan başka bir şey değildir. (Öyleyse) kâfir olmanız sebebiyle tadın (bakalım) azabı!

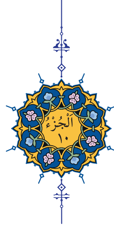
36. Hiç kuşkusuz kâfirler, Allah'ın yolundan alıkoymak için mallarını harcarlar. Harcayacaklar da. Sonra o harcamaları (yüreklerini yakan) bir pişmanlığa dönüşecek, sonra da yenilgiye uğrayacaklar. Kâfirler toplanıp cehenneme sürükleneceklerdir.

37. Bu, Allah'ın temiz ile pis olanı (mümin ile kâfiri, Allah yolunda harcanan ile batıl yolunda harcananı) birbirinden ayırması, pis olanın tümünü üst üste yığıp cehenneme atması içindir. Bunlar, hüsrana uğrayanların ta kendileridir.

38. O kâfirlere de ki: "Şayet (şirk ve küfrü) sonlandırır (ve tevbe ederlerse) geçmişte yaptıkları bağışlanır. Yok, (küfür ve şirke) geri dönecek olurlarsa öncekilerde (resûlleri yalanlayanlar için var olan) değişmez yasalar işlemeye devam eder."

39. Fitne/Şirk sonlanıncaya ve dinin/otoritenin tamamı Allah'ın oluncaya dek onlarla savaşın. Şayet (şirkten) vazgeçerlerse, şüphesiz ki Allah, yaptıklarını görendir.

40. (Davetinizden) yüz çevirirlerse bilin ki Allah, sizin mevlânızdır/dostunuzdur. Ne güzel bir mevlâ/dost ve ne güzel bir yardımcıdır.

وَاعْلَمُوٓا اَنَّمَا غَنِمْتُمْ مِنْ شَيْءٍ فَاَنَّ لِلّٰهِ خُمُسَهُ وَلِلرَّسُولِ
وَلِذِي الْقُرْبٰى وَالْيَتَامٰى وَالْمَسَاكِينِ وَابْنِ السَّبِيلِۙ
اِنْ كُنْتُمْ اٰمَنْتُمْ بِاللّٰهِ وَمَٓا اَنْزَلْنَا عَلٰى عَبْدِنَا يَوْمَ الْفُرْقَانِ
يَوْمَ الْتَقَى الْجَمْعَانِۜ وَاللّٰهُ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَد۪يرٌ ﴿٤١﴾ اِذْ اَنْتُمْ
بِالْعُدْوَةِ الدُّنْيَا وَهُمْ بِالْعُدْوَةِ الْقُصْوٰى وَالرَّكْبُ اَسْفَلَ
مِنْكُمْۜ وَلَوْ تَوَاعَدْتُمْ لَاخْتَلَفْتُمْ فِي الْم۪يعَادِۙ وَلٰكِنْ
لِيَقْضِيَ اللّٰهُ اَمْرًا كَانَ مَفْعُولًاۙ لِيَهْلِكَ
مَنْ هَلَكَ عَنْ بَيِّنَةٍ وَيَحْيٰى مَنْ حَيَّ عَنْ بَيِّنَةٍۜ وَاِنَّ
اللّٰهَ لَسَم۪يعٌ عَل۪يمٌۙ ﴿٤٢﴾ اِذْ يُر۪يكَهُمُ اللّٰهُ ف۪ي مَنَامِكَ
قَل۪يلًاۜ وَلَوْ اَرٰيكَهُمْ كَث۪يرًا لَفَشِلْتُمْ وَلَتَنَازَعْتُمْ
فِي الْاَمْرِ وَلٰكِنَّ اللّٰهَ سَلَّمَۜ اِنَّهُ عَل۪يمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿٤٣﴾
وَاِذْ يُر۪يكُمُوهُمْ اِذِ الْتَقَيْتُمْ ف۪ٓي اَعْيُنِكُمْ قَل۪يلًا
وَيُقَلِّلُكُمْ ف۪ٓي اَعْيُنِهِمْ لِيَقْضِيَ اللّٰهُ اَمْرًا كَانَ مَفْعُولًاۜ
وَاِلَى اللّٰهِ تُرْجَعُ الْاُمُورُ ﴿٤٤﴾ يَٓا اَيُّهَا الَّذ۪ينَ اٰمَنُوٓا اِذَا لَق۪يتُمْ
فِئَةً فَاثْبُتُوا وَاذْكُرُوا اللّٰهَ كَث۪يرًا لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَۚ ﴿٤٥﴾

41. Şayet Allah'a ve iki ordunun karşılaştığı Furkân Günü kulumuza indirdiğimiz (Kur'ân'a) iman ediyorsanız bilin ki aldığınız ganimetlerin beşte biri Allah'a, Resûl'e, yakınlara, yetimlere, miskinlere/ihtiyaç sahibi yoksullara ve yolda kalmışlara aittir. Allah, her şeye güç yetirendir.

42. (Hatırlayın!) Hani siz vadinin yakın tarafında, onlar ise vadinin uzak tarafındaydı. (İstediğiniz) kervan ise sizden daha aşağıdaydı. Şayet buluşmak için sözleşseydiniz kesinlikle vakit tayininde anlaşmazlığa düşerdiniz. Fakat Allah, gerçekleşmesini istediği iş için böyle yaptı. Tâ ki helak olan delil üzere helak olsun, hayat bulan da delil üzere hayat bulsun. Ve Allah, gerçekten (işiten ve dualara icabet eden) Semî' ve (her şeyi bilen) Alîm'dir.

43. (Hatırlayın)! Hani Allah, onları sana rüyanda az gösteriyordu. Şayet onları (gerçek sayıları gibi) çok gösterseydi yenilmişlik (psikolojisine) kapılacak ve o iş (savaşmak) konusunda anlaşmazlığa düşecektiniz. Ama Allah (sizi) korudu. Şüphesiz ki O, sinelerde olanı bilendir.

44. Hani (savaşmak için) karşı karşıya geldiğinizde Allah olmasını istediği işi gerçekleştirmek için sizi onların gözüne, onları da sizin gözünüze az gösteriyordu. Bütün işler Allah'a döndürülür.

45. Ey iman edenler! Bir toplulukla karşı karşıya geldiğinizde sebat edin. Allah'ı çokça zikredin ki kurtuluşa eresiniz.

وَاَطِيعُوا اللّٰهَ وَرَسُولَهُ وَلَا تَنَازَعُوا فَتَفْشَلُوا وَتَذْهَبَ
رِيحُكُمْ وَاصْبِرُوا اِنَّ اللّٰهَ مَعَ الصَّابِرِينَۚ ﴿٤٦﴾
وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ خَرَجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ بَطَرًا وَرِئَٓاءَ
النَّاسِ وَيَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللّٰهِ وَاللّٰهُ بِمَا يَعْمَلُونَ
مُحِيطٌ ﴿٤٧﴾ وَاِذْ زَيَّنَ لَهُمُ الشَّيْطَانُ اَعْمَالَهُمْ وَقَالَ لَا غَالِبَ
لَكُمُ الْيَوْمَ مِنَ النَّاسِ وَاِنّ۪ي جَارٌ لَكُمْۚ فَلَمَّا تَرَٓاءَتِ
الْفِئَتَانِ نَكَصَ عَلٰى عَقِبَيْهِ وَقَالَ اِنّ۪ي بَر۪ٓيءٌ مِنْكُمْ
اِنّ۪ٓي اَرٰى مَا لَا تَرَوْنَ اِنّ۪ٓي اَخَافُ اللّٰهَ وَاللّٰهُ شَد۪يدُ الْعِقَابِ ﴿٤٨﴾
اِذْ يَقُولُ الْمُنَافِقُونَ وَالَّذِينَ ف۪ي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ غَرَّ هٰٓؤُ۬لَٓاءِ
د۪ينُهُمْ وَمَنْ يَتَوَكَّلْ عَلَى اللّٰهِ فَاِنَّ اللّٰهَ عَز۪يزٌ حَك۪يمٌ ﴿٤٩﴾
وَلَوْ تَرٰٓى اِذْ يَتَوَفَّى الَّذِينَ كَفَرُوا الْمَلٰٓئِكَةُ يَضْرِبُونَ
وُجُوهَهُمْ وَاَدْبَارَهُمْۚ وَذُوقُوا عَذَابَ الْحَر۪يقِ ﴿٥٠﴾ ذٰلِكَ
بِمَا قَدَّمَتْ اَيْد۪يكُمْ وَاَنَّ اللّٰهَ لَيْسَ بِظَلَّامٍ لِلْعَب۪يدِ ﴿٥١﴾
كَدَأْبِ اٰلِ فِرْعَوْنَ وَالَّذ۪ينَ مِنْ قَبْلِهِمْ كَفَرُوا بِاٰيَاتِ اللّٰهِ
فَاَخَذَهُمُ اللّٰهُ بِذُنُوبِهِمْ اِنَّ اللّٰهَ قَوِيٌّ شَد۪يدُ الْعِقَابِ ﴿٥٢﴾

46. Allah'a ve Resûl'üne itaat edin. Çekişip tartışmayın. Yoksa bozguna uğrarsınız ve gücünüz dağılıp gider. Sabredin. Hiç şüphesiz Allah, sabredenlerle beraberdir.

47. Böbürlenip çalım satmak ve insanlara gösteriş yapmak için yurtlarından çıkan ve (insanları) Allah'ın yolundan alıkoyanlar gibi olmayın. Allah, onların yaptıklarını (çepeçevre kuşatan) Muhît'tir.

48. Hani şeytan onlara (savaşa çıkma) eylemlerini süslü göstermiş ve "Bugün insanlardan sizi yenebilecek kimse yoktur. Hem ben de elbette sizin yardımcınızım." demişti. İki ordu karşı karşıya gelince topukları üzere gerisin geriye kaçmış ve "Şüphesiz ben sizden berîyim/uzağım. Ben, sizin görmediklerinizi görüyor ve elbette ben, Allah'tan korkuyorum." demişti. Allah, cezası çetin olandır.

49. O zaman münafıklar ve kalplerinde hastalık bulunanlar (müminlere), "Bunları, dinleri (Allah'ın yardım edeceğine dair inançları) aldattı." diyorlardı. Kim de Allah'a tevekkül ederse şüphesiz ki Allah, (izzet sahibi, her şeyi mağlup eden) Azîz ve (hüküm ve hikmet sahibi olan) Hakîm'dir.

50. Melekler, kâfirlerin canlarını aldığında onların hâllerini bir görsen! Onların yüzlerine ve sırtlarına vururlar ve "Tadın (bakalım) yakıcı/kavurucu azabı!" (derler.)

51. Bu, ellerinizle (yapıp) takdim ettiklerinizin karşılığıdır. Şüphesiz ki Allah, kullarına zulmeden değildir.

52. Firavun ailesi ve onlardan önce (yaşamış olanların) durumu gibi… Allah'ın ayetlerini inkâr etmişlerdi de Allah günahları sebebiyle onları yakalayıvermişti. Şüphesiz ki Allah, (güç ve kuvvet sahibi olan) Kaviy'dir ve cezası çetin olandır.

ذٰلِكَ بِاَنَّ اللّٰهَ لَمْ يَكُ مُغَيِّرًا نِعْمَةً اَنْعَمَهَا عَلٰى قَوْمٍ حَتّٰى
يُغَيِّرُوا مَا بِاَنْفُسِهِمْۙ وَاَنَّ اللّٰهَ سَم۪يعٌ عَل۪يمٌۙ ﴿٥٣﴾ كَدَأْبِ
اٰلِ فِرْعَوْنَۙ وَالَّذ۪ينَ مِنْ قَبْلِهِمْۜ كَذَّبُوا بِاٰيَاتِ رَبِّهِمْ
فَاَهْلَكْنَاهُمْ بِذُنُوبِهِمْ وَاَغْرَقْنَٓا اٰلَ فِرْعَوْنَۚ وَكُلٌّ كَانُوا
ظَالِم۪ينَ ﴿٥٤﴾ اِنَّ شَرَّ الدَّوَٓابِّ عِنْدَ اللّٰهِ الَّذ۪ينَ كَفَرُوا فَهُمْ
لَا يُؤْمِنُونَۚ ﴿٥٥﴾ اَلَّذ۪ينَ عَاهَدْتَ مِنْهُمْ ثُمَّ يَنْقُضُونَ عَهْدَهُمْ
ف۪ي كُلِّ مَرَّةٍ وَهُمْ لَا يَتَّقُونَ ﴿٥٦﴾ فَاِمَّا تَثْقَفَنَّهُمْ فِي الْحَرْبِ
فَشَرِّدْ بِهِمْ مَنْ خَلْفَهُمْ لَعَلَّهُمْ يَذَّكَّرُونَ ﴿٥٧﴾ وَاِمَّا تَخَافَنَّ
مِنْ قَوْمٍ خِيَانَةً فَانْبِذْ اِلَيْهِمْ عَلٰى سَوَٓاءٍۜ اِنَّ اللّٰهَ لَا يُحِبُّ
الْخَٓائِن۪ينَ ﴿٥٨﴾ وَلَا يَحْسَبَنَّ الَّذ۪ينَ كَفَرُوا سَبَقُواۜ اِنَّهُمْ
لَا يُعْجِزُونَ ﴿٥٩﴾ وَاَعِدُّوا لَهُمْ مَا اسْتَطَعْتُمْ مِنْ قُوَّةٍ وَمِنْ رِبَاطِ
الْخَيْلِ تُرْهِبُونَ بِه۪ عَدُوَّ اللّٰهِ وَعَدُوَّكُمْ وَاٰخَر۪ينَ مِنْ دُونِهِمْۚ
لَا تَعْلَمُونَهُمْۚ اَللّٰهُ يَعْلَمُهُمْۜ وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ شَيْءٍ ف۪ي سَب۪يلِ اللّٰهِ
يُوَفَّ اِلَيْكُمْ وَاَنْتُمْ لَا تُظْلَمُونَ ﴿٦٠﴾ وَاِنْ جَنَحُوا لِلسَّلْمِ
فَاجْنَحْ لَهَا وَتَوَكَّلْ عَلَى اللّٰهِۜ اِنَّهُ هُوَ السَّم۪يعُ الْعَل۪يمُ ﴿٦١﴾

53. Bu, şundandır: Allah, bir topluma verdiği nimeti, onlar kendilerinde olanı değiştirmedikçe değiştirecek değildir. Şüphesiz ki Allah, (işiten ve dualara icabet eden) Semî' ve (her şeyi bilen) Alîm'dir.

54. Firavun ailesi ve onlardan önce (yaşamış olanların) durumu gibi... Rablerinin ayetlerini yalanladılar. Biz de onları günahları nedeniyle helak ettik ve Firavun ailesini boğduk. Onların hepsi zalimdi.

55. Allah katında canlıların en şerlisi kâfirlerdir. (Çünkü) onlar iman etmezler.

56. Onlar, kendileriyle antlaşmaya varmandan sonra her seferinde verdikleri sözleri bozanlardır. Onlar korkup sakınmazlar.

57. Şayet onları savaşta ele geçirirsen, geriden gelenlere ibret olacak şekilde darmadağın et ki (sözlerini bozmaya yeltenen diğer kâfirler) öğüt alsınlar.

58. Şayet bir topluluğun (antlaşmalarına) ihanet edeceğinden korkarsan aynı şekilde antlaşmayı bozduğunu onlara bildir. Şüphesiz ki Allah, hainleri sevmez.

59. O kâfirler öne geçeceklerini, (azabımızdan kaçıp kurtulabileceklerini) sanmasınlar. (Çünkü) onlar, (bizi) aciz bırakamazlar.

60. Onlara karşı gücünüz yettiği kadar kuvvet ve (cihad için tahsis edilmiş) besili atlar hazırlayın. Onunla Allah düşmanlarını, kendi düşmanlarınızı ve sizin bilmediğiniz (ama) Allah'ın bildiği (gizli düşmanlarınızı) korkutursunuz. Allah yolunda infak ettiğiniz her ne varsa size eksiksiz ödenir ve siz zulme de uğramazsınız.

61. Şayet barışa yanaşırlarsa sen de yanaş ve Allah'a tevekkül et. Şüphesiz ki O, (işiten ve dualara icabet eden) Es-Semî' ve (her şeyi bilen) El-Alîm'dir.

وَاِنْ يُر۪يدُٓوا اَنْ يَخْدَعُوكَ فَاِنَّ حَسْبَكَ اللّٰهُۜ هُوَ الَّذ۪ٓي اَيَّدَكَ
بِنَصْرِه۪ وَبِالْمُؤْمِن۪ينَۙ ﴿٦٢﴾ وَاَلَّفَ بَيْنَ قُلُوبِهِمْۜ لَوْ اَنْفَقْتَ
مَا فِي الْاَرْضِ جَم۪يعاً مَٓا اَلَّفْتَ بَيْنَ قُلُوبِهِمْ وَلٰكِنَّ اللّٰهَ
اَلَّفَ بَيْنَهُمْۜ اِنَّهُ عَز۪يزٌ حَك۪يمٌ ﴿٦٣﴾ يَٓا اَيُّهَا النَّبِيُّ حَسْبُكَ
اللّٰهُ وَمَنِ اتَّبَعَكَ مِنَ الْمُؤْمِن۪ينَ۟ ﴿٦٤﴾ يَٓا اَيُّهَا النَّبِيُّ حَرِّضِ
الْمُؤْمِن۪ينَ عَلَى الْقِتَالِۜ اِنْ يَكُنْ مِنْكُمْ عِشْرُونَ صَابِرُونَ
يَغْلِبُوا مِائَتَيْنِۚ وَاِنْ يَكُنْ مِنْكُمْ مِائَةٌ يَغْلِبُٓوا اَلْفاً مِنَ الَّذ۪ينَ
كَفَرُوا بِاَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَفْقَهُونَ ﴿٦٥﴾ اَلْـٰٔنَ خَفَّفَ اللّٰهُ عَنْكُمْ
وَعَلِمَ اَنَّ ف۪يكُمْ ضَعْفاًۜ فَاِنْ يَكُنْ مِنْكُمْ مِائَةٌ صَابِرَةٌ
يَغْلِبُوا مِائَتَيْنِۚ وَاِنْ يَكُنْ مِنْكُمْ اَلْفٌ يَغْلِبُٓوا اَلْفَيْنِ بِاِذْنِ اللّٰهِۜ
وَاللّٰهُ مَعَ الصَّابِر۪ينَ ﴿٦٦﴾ مَا كَانَ لِنَبِيٍّ اَنْ يَكُونَ لَهُٓ
اَسْرٰى حَتّٰى يُثْخِنَ فِي الْاَرْضِۜ تُر۪يدُونَ عَرَضَ الدُّنْيَاۗ
وَاللّٰهُ يُر۪يدُ الْاٰخِرَةَۜ وَاللّٰهُ عَز۪يزٌ حَك۪يمٌ ﴿٦٧﴾ لَوْلَا كِتَابٌ
مِنَ اللّٰهِ سَبَقَ لَمَسَّكُمْ ف۪يمَٓا اَخَذْتُمْ عَذَابٌ عَظ۪يمٌ ﴿٦٨﴾ فَكُلُوا
مِمَّا غَنِمْتُمْ حَلَالاً طَيِّباًۘ وَاتَّقُوا اللّٰهَۜ اِنَّ اللّٰهَ غَفُورٌ رَح۪يمٌ ﴿٦٩﴾

62. Şayet seni aldatmak isterlerse hiç şüphesiz Allah sana yeter. Seni, yardımıyla ve müminlerle destekleyen O'dur.

63. (Allah,) onların kalplerini birbirine ısındırdı. Sen yeryüzündekilerin tamamını harcasaydın yine de onların kalplerini birbirine ısındıramazdın. Ama Allah onların arasını ısındırdı. (Çünkü) O, (izzet sahibi, her şeyi mağlup eden) Azîz ve (hüküm ve hikmet sahibi olan) Hakîm'dir.

64. Ey Nebi! Sana ve sana tabi olan müminlere Allah yeter.

65. Ey Nebi! Müminleri savaşa teşvik et. Sizden sabırlı yirmi kişi, (onlardan) iki yüz kişiyi yenilgiye uğratır. Sizden yüz kişi olursa kâfirlerden bin kişiyi yenilgiye uğratır. Bu, onların anlamayan bir topluluk olmalarındandır.

66. Şimdi, Allah (yükünüzü) hafifletti ve sizde zayıflık olduğunu bildi. Sizden sabırlı yüz kişi, (onlardan) iki yüz kişiyi yenilgiye uğratır. Sizden bin kişi, onlardan iki bin kişiyi Allah'ın izniyle yenilgiye uğratır. Allah, sabredenlerle beraberdir.

67. Hiçbir peygambere, düşmanlarıyla çarpışıp güç kazanıncaya kadar esir edinmek yakışmaz. Siz geçici bir dünyalık istiyorsunuz. (Oysa) Allah, (sizin için ebedî olan) ahiret yurdunu ister. Allah, (izzet sahibi, her şeyi mağlup eden) Azîz ve (hüküm ve hikmet sahibi olan) Hakîm'dir.

68. Şayet Allah'tan (sizi helak etmeyeceğine dair) geçmişte verilmiş İlahi bir hüküm olmasaydı elbette aldığınız (fidyelere) karşılık size büyük bir azap dokunurdu.

69. Aldığınız ganimetlerden helal ve temiz olarak yiyin. Allah'tan korkup sakının. Şüphesiz ki Allah, (günahları bağışlayan, örten ve günahların kötü akıbetinden kulu koruyan) Ğafûr ve (kullarına karşı merhametli olan) Rahîm'dir.

يَٓا اَيُّهَا النَّبِيُّ قُلْ لِمَنْ ف۪ٓي اَيْد۪يكُمْ مِنَ الْاَسْرٰٓىۙ اِنْ يَعْلَمِ اللّٰهُ
ف۪ي قُلُوبِكُمْ خَيْرًا يُؤْتِكُمْ خَيْرًا مِمَّٓا اُخِذَ مِنْكُمْ وَيَغْفِرْ
لَكُمْۜ وَاللّٰهُ غَفُورٌ رَح۪يمٌ ﴿٧٠﴾ وَاِنْ يُر۪يدُوا خِيَانَتَكَ فَقَدْ
خَانُوا اللّٰهَ مِنْ قَبْلُ فَاَمْكَنَ مِنْهُمْۜ وَاللّٰهُ عَل۪يمٌ حَك۪يمٌ ﴿٧١﴾
اِنَّ الَّذ۪ينَ اٰمَنُوا وَهَاجَرُوا وَجَاهَدُوا بِاَمْوَالِهِمْ وَاَنْفُسِهِمْ
ف۪ي سَب۪يلِ اللّٰهِ وَالَّذ۪ينَ اٰوَوْا وَنَصَرُٓوا اُو۬لٰٓئِكَ بَعْضُهُمْ اَوْلِيَٓاءُ بَعْضٍۜ
وَالَّذ۪ينَ اٰمَنُوا وَلَمْ يُهَاجِرُوا مَا لَكُمْ مِنْ وَلَايَتِهِمْ مِنْ شَيْءٍ
حَتّٰى يُهَاجِرُواۚ وَاِنِ اسْتَنْصَرُوكُمْ فِي الدّ۪ينِ فَعَلَيْكُمُ النَّصْرُ
اِلَّا عَلٰى قَوْمٍ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ م۪يثَاقٌۜ وَاللّٰهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَص۪يرٌ ﴿٧٢﴾
وَالَّذ۪ينَ كَفَرُوا بَعْضُهُمْ اَوْلِيَٓاءُ بَعْضٍۜ اِلَّا تَفْعَلُوهُ تَكُنْ فِتْنَةٌ
فِي الْاَرْضِ وَفَسَادٌ كَب۪يرٌۜ ﴿٧٣﴾ وَالَّذ۪ينَ اٰمَنُوا وَهَاجَرُوا وَجَاهَدُوا
ف۪ي سَب۪يلِ اللّٰهِ وَالَّذ۪ينَ اٰوَوْا وَنَصَرُٓوا اُو۬لٰٓئِكَ هُمُ الْمُؤْمِنُونَ حَقًّاۜ
لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَر۪يمٌ ﴿٧٤﴾ وَالَّذ۪ينَ اٰمَنُوا مِنْ بَعْدُ وَهَاجَرُوا
وَجَاهَدُوا مَعَكُمْ فَاُو۬لٰٓئِكَ مِنْكُمْۜ وَاُو۬لُوا الْاَرْحَامِ
بَعْضُهُمْ اَوْلٰى بِبَعْضٍ ف۪ي كِتَابِ اللّٰهِۜ اِنَّ اللّٰهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَل۪يمٌ ﴿٧٥﴾

70. Ey Nebi! Elinizde bulunan esirlere de ki: "Allah kalplerinizde hayır olduğunu bilirse sizden alınan (fidyelere) karşılık size daha hayırlısını verir. Günahlarınızı bağışlar. Allah, (günahları bağışlayan, örten ve günahların kötü akıbetinden kulu koruyan) Ğafûr ve (kullarına karşı merhametli olan) Rahîm'dir."

71. (Yok, eğer) sana ihanet etmek isterlerse kuşkusuz bundan önce de Allah'a ihanet etmişlerdi. (Bu ihanetlerine karşılık) Allah onları yenmen için sana imkân verdi. Allah, (her şeyi bilen) Alîm ve (hüküm ve hikmet sahibi olan) Hakîm'dir.

72. Şüphesiz ki iman edenler, hicret edenler, malları ve canlarıyla Allah yolunda cihad edenler ve (bunları yurtlarında) barındırıp yardım edenler, işte onlar birbirlerinin dostlarıdır. İman edip hicret etmeyenler ise hicret edinceye kadar onlar ile sizin aranızda bir dostluk yoktur. Şayet din hususunda sizden yardım isterlerse aranızda antlaşma bulunan bir topluluğun aleyhine olmadıkça onlara yardım etmelisiniz. Allah, yaptıklarınızı görendir.

73. Kâfirler de birbirlerinin dostudur. Şayet yapmazsanız, (kendi aranızda dostluk edip onları düşman edinmezseniz) yeryüzünde bir fitne ve büyük bir bozgunculuk olur.

Kâfirleri dost edinmenin hükmü hakkında bk. 5/Mâide, 51

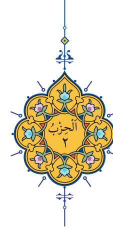
74. İman edenler, hicret edenler, Allah yolunda cihad edenler ve (onları yurtlarında) barındırıp yardım edenler (var ya)! İşte onlar hakiki müminlerdir. Onlar için bağışlanma ve pek değerli bir rızık vardır.

75. Bundan sonra iman edenler, hicret edenler ve sizinle beraber cihad edenler... Onlar da sizdendir. (İman bağının yanında,) akraba olanlar, Allah'ın Kitabı'na göre (miras konusunda) birbirlerine daha yakındır. Şüphesiz ki Allah her şeyi bilir.

Miras meselesi ve akrabalık bağı arasındaki ilişki için bk. 33/Ahzâb, 6

سُورَةُ التَّوْبَةِ
مَدَنِيَّةٌ وَهِيَ مِائَةٌ وَتِسْعٌ وَعِشْرُونَ اٰيَةً

بَرَٓاءَةٌ مِنَ اللّٰهِ وَرَسُولِهٓ اِلَى الَّذ۪ينَ عَاهَدْتُمْ مِنَ الْمُشْرِك۪ينَۜ ﴿١﴾
فَس۪يحُوا فِي الْاَرْضِ اَرْبَعَةَ اَشْهُرٍ وَاعْلَمُٓوا اَنَّكُمْ غَيْرُ مُعْجِزِي اللّٰهِۙ
وَاَنَّ اللّٰهَ مُخْزِي الْكَافِر۪ينَ ﴿٢﴾ وَاَذَانٌ مِنَ اللّٰهِ وَرَسُولِهٓ اِلَى النَّاسِ
يَوْمَ الْحَجِّ الْاَكْبَرِ اَنَّ اللّٰهَ بَر۪ٓيءٌ مِنَ الْمُشْرِك۪ينَۙ وَرَسُولُهُۜ
فَاِنْ تُبْتُمْ فَهُوَ خَيْرٌ لَكُمْۚ وَاِنْ تَوَلَّيْتُمْ فَاعْلَمُٓوا اَنَّكُمْ غَيْرُ
مُعْجِزِي اللّٰهِۜ وَبَشِّرِ الَّذ۪ينَ كَفَرُوا بِعَذَابٍ اَل۪يمٍۙ ﴿٣﴾ اِلَّا الَّذ۪ينَ
عَاهَدْتُمْ مِنَ الْمُشْرِك۪ينَ ثُمَّ لَمْ يَنْقُصُوكُمْ شَيْـًٔا وَلَمْ يُظَاهِرُوا
عَلَيْكُمْ اَحَدًا فَاَتِمُّٓوا اِلَيْهِمْ عَهْدَهُمْ اِلٰى مُدَّتِهِمْۜ اِنَّ اللّٰهَ يُحِبُّ
الْمُتَّق۪ينَ ﴿٤﴾ فَاِذَا انْسَلَخَ الْاَشْهُرُ الْحُرُمُ فَاقْتُلُوا الْمُشْرِك۪ينَ حَيْثُ
وَجَدْتُمُوهُمْ وَخُذُوهُمْ وَاحْصُرُوهُمْ وَاقْعُدُوا لَهُمْ كُلَّ مَرْصَدٍۚ
فَاِنْ تَابُوا وَاَقَامُوا الصَّلٰوةَ وَاٰتَوُا الزَّكٰوةَ فَخَلُّوا سَب۪يلَهُمْۜ اِنَّ اللّٰهَ
غَفُورٌ رَح۪يمٌ ﴿٥﴾ وَاِنْ اَحَدٌ مِنَ الْمُشْرِك۪ينَ اسْتَجَارَكَ فَاَجِرْهُ حَتّٰى
يَسْمَعَ كَلَامَ اللّٰهِ ثُمَّ اَبْلِغْهُ مَاْمَنَهُۜ ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَعْلَمُونَ۟ ﴿٦﴾

9. TEVBE SURESİ

(Bu sure Medine'de indirilmiş olup 129 ayettir.)

1. Müşriklerden aranızda antlaşma olanlara yönelik Allah ve Resûl'ünden kesin bir uyarıdır!

2. (Bundan böyle) yeryüzünde dört ay (istediğiniz gibi) gezip dolaşın. (Fakat şunu da) bilin ki Allah'ı aciz bırakamazsınız. Ve şüphesiz ki Allah, kâfirleri rezil rüsva edecek olandır.

3. (Bu,) büyük Hac Günü'nde, Allah ve Resûl'ünden insanlara bir bildiridir! Şüphesiz ki Allah ve Resûl'ü, müşriklerden berîdir. Şayet tevbe ederseniz (ey müşrikler) bu, sizin için en hayırlı olandır. Yüz çevirir (ve şirk koşmaya devam ederseniz) Allah'ı aciz bırakamayacağınızı bilin. Kâfirleri can yakıcı bir azapla müjdele!

4. Kendileriyle antlaşma yaptığınız, sonra (antlaşmadan) size karşı bir şey eksiltmeyen ve size karşı olan hiçbir topluluğa yardım etmeyen (müşrikler) müstesna. Onların antlaşma süresi bitene kadar antlaşmaya bağlı kalın. Şüphesiz ki Allah, muttakileri sever.

5. Haram aylar çıktığında, müşrikleri bulduğunuz yerde öldürün. Onları yakalayın onları kuşatın ve her gözetleme yerine onlar için oturup (onları gözetleyin). Şayet (şirkten) tevbe eder, namazı dosdoğru kılar ve zekâtı verirlerse yollarını açın/onları serbest bırakın. Şüphesiz ki Allah, (günahları bağışlayan, örten ve günahların kötü akıbetinden kulu koruyan) Ğafûr ve (kullarına karşı merhametli olan) Rahîm'dir.

6. Müşriklerden biri senden eman/sığınma hakkı isteyecek olursa ona eman ver. Tâ ki Allah'ın kelamını dinleme fırsatı bulsun. Sonra onu, güven içinde olacağı (kendi yurduna) ulaştır. Bu, onların bilmeyen bir kavim olması nedeniyledir.

كَيْفَ يَكُونُ لِلْمُشْرِكِينَ عَهْدٌ عِنْدَ اللّٰهِ وَعِنْدَ رَسُولِهٖٓ
اِلَّا الَّذِينَ عَاهَدْتُمْ عِنْدَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِۚ فَمَا اسْتَقَامُوا
لَكُمْ فَاسْتَقِيمُوا لَهُمْۜ اِنَّ اللّٰهَ يُحِبُّ الْمُتَّقِينَ ﴿٧﴾
كَيْفَ وَاِنْ يَظْهَرُوا عَلَيْكُمْ لَا يَرْقُبُوا فِيكُمْ
اِلًّا وَلَا ذِمَّةًۜ يُرْضُونَكُمْ بِاَفْوَاهِهِمْ وَتَاْبٰى قُلُوبُهُمْۚ
وَاَكْثَرُهُمْ فَاسِقُونَۚ ﴿٨﴾ اِشْتَرَوْا بِاٰيَاتِ اللّٰهِ ثَمَنًا قَلِيلًا
فَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِهٖۜ اِنَّهُمْ سَٓاءَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٩﴾
لَا يَرْقُبُونَ فِي مُؤْمِنٍ اِلًّا وَلَا ذِمَّةًۜ وَاُو۬لٰٓئِكَ هُمُ
الْمُعْتَدُونَ ﴿١٠﴾ فَاِنْ تَابُوا وَاَقَامُوا الصَّلٰوةَ وَاٰتَوُا الزَّكٰوةَ
فَاِخْوَانُكُمْ فِي الدِّينِۜ وَنُفَصِّلُ الْاٰيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ﴿١١﴾
وَاِنْ نَكَثُٓوا اَيْمَانَهُمْ مِنْ بَعْدِ عَهْدِهِمْ وَطَعَنُوا
فِي دِينِكُمْ فَقَاتِلُٓوا اَئِمَّةَ الْكُفْرِۙ اِنَّهُمْ لَٓا اَيْمَانَ
لَهُمْ لَعَلَّهُمْ يَنْتَهُونَ ﴿١٢﴾ اَلَا تُقَاتِلُونَ قَوْمًا نَكَثُٓوا
اَيْمَانَهُمْ وَهَمُّوا بِاِخْرَاجِ الرَّسُولِ وَهُمْ بَدَؤُ۫كُمْ اَوَّلَ مَرَّةٍۜ
اَتَخْشَوْنَهُمْۚ فَاللّٰهُ اَحَقُّ اَنْ تَخْشَوْهُ اِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿١٣﴾

7. Mescid-i Haram'ın yanında antlaşma yaptıklarınız dışında müşriklerin Allah'ın ve Resûl'ünün yanında nasıl bir ahdi olabilir ki? Onlar size karşı dürüst davrandıkça siz de onlara dürüst davranın. (Çünkü) Allah, muttakileri sever.

8. Evet, nasıl olabilir ki? Şayet size üstün gelecek olsalar ne bir akrabalık bağı ne de (verdikleri bir) sözü tanırlar. Ağızlarıyla sizi hoşnut ederler, ama kalpleri karşı çıkar. Onların çoğu fasıktır.

9. Allah'ın ayetlerini az bir paha karşılığında değiştiler ve Allah yolundan (insanları) alıkoydular. Yaptıkları şey gerçekten çok kötüdür.

10. Hiçbir mümine karşı ne akrabalık bağını ne de (verdikleri bir) sözü gözetmezler. İşte bunlar, haddi aşanların ta kendileridir.

11. Şayet (şirkten) tevbe eder, namazı kılar, zekâtı da verirlerse (onlar) dinde kardeşlerinizdir. Bilen bir topluluk için ayetleri böyle detaylı bir şekilde açıklarız.

12. Şayet antlaşmalarından sonra yeminlerini bozar ve dininize dil uzatırlarsa, (ileri geri konuşup ayıplayıp yererlerse) o hâlde öldürün küfrün önderlerini. Çünkü onların yeminleri yoktur. Umulur ki (bu yaptıklarından) vazgeçerler.

13. Yeminlerini bozan, Resûl'ü yurdundan çıkarmaya niyetlenen ve ilk defa size karşı savaş başlatan bir toplulukla savaşmayacak mısınız? Yoksa onlardan korkuyor musunuz? Şayet müminseniz Allah, kendisinden korkulmaya daha layıktır.

قَاتِلُوهُمْ يُعَذِّبْهُمُ اللّٰهُ بِاَيْدٖيكُمْ وَيُخْزِهِمْ وَيَنْصُرْكُمْ عَلَيْهِمْ
وَيَشْفِ صُدُورَ قَوْمٍ مُؤْمِنٖينَۙ ﴿١٤﴾ وَيُذْهِبْ غَيْظَ قُلُوبِهِمْۜ
وَيَتُوبُ اللّٰهُ عَلٰى مَنْ يَشَٓاءُۜ وَاللّٰهُ عَلٖيمٌ حَكٖيمٌ ﴿١٥﴾
اَمْ حَسِبْتُمْ اَنْ تُتْرَكُوا وَلَمَّا يَعْلَمِ اللّٰهُ الَّذٖينَ جَاهَدُوا
مِنْكُمْ وَلَمْ يَتَّخِذُوا مِنْ دُونِ اللّٰهِ وَلَا رَسُولِهٖ وَلَا الْمُؤْمِنٖينَ
وَلٖيجَةًۜ وَاللّٰهُ خَبٖيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿١٦﴾ مَا كَانَ لِلْمُشْرِكٖينَ
اَنْ يَعْمُرُوا مَسَاجِدَ اللّٰهِ شَاهِدٖينَ عَلٰٓى اَنْفُسِهِمْ بِالْكُفْرِۜ
اُو۬لٰٓئِكَ حَبِطَتْ اَعْمَالُهُمْۚ وَفِي النَّارِ هُمْ خَالِدُونَ ﴿١٧﴾ اِنَّمَا
يَعْمُرُ مَسَاجِدَ اللّٰهِ مَنْ اٰمَنَ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ وَاَقَامَ الصَّلٰوةَ
وَاٰتَى الزَّكٰوةَ وَلَمْ يَخْشَ اِلَّا اللّٰهَ فَعَسٰٓى اُو۬لٰٓئِكَ اَنْ يَكُونُوا
مِنَ الْمُهْتَدٖينَ ﴿١٨﴾ اَجَعَلْتُمْ سِقَايَةَ الْحَٓاجِّ وَعِمَارَةَ الْمَسْجِدِ
الْحَرَامِ كَمَنْ اٰمَنَ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ وَجَاهَدَ فٖي سَبٖيلِ
اللّٰهِۜ لَا يَسْتَوُ۫نَ عِنْدَ اللّٰهِۜ وَاللّٰهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمٖينَۢ ﴿١٩﴾
اَلَّذٖينَ اٰمَنُوا وَهَاجَرُوا وَجَاهَدُوا فٖي سَبٖيلِ اللّٰهِ بِاَمْوَالِهِمْ
وَاَنْفُسِهِمْۙ اَعْظَمُ دَرَجَةً عِنْدَ اللّٰهِۜ وَاُو۬لٰٓئِكَ هُمُ الْفَٓائِزُونَ ﴿٢٠﴾

14. Onlarla savaşın ki Allah sizin elinizle onlara azap etsin, onları rezil rüsva etsin, onlara karşı size yardım etsin ve mümin topluluğun gönlüne şifa versin/yüreklerine su serpsin.

15. Kalplerindeki öfkeyi gidersin. Allah dilediğinin tevbesini kabul eder. Allah, (her şeyi bilen) Alîm ve (hüküm ve hikmet sahibi olan) Hakîm'dir.

16. Yoksa siz, Allah, aranızdan cihad edenleri; Allah'tan, Resûl'ünden ve müminlerden başkasını sırdaş edinmeyenleri açığa çıkarmadan (kendi hâlinize) terk edileceğinizi mi sandınız? Allah, yaptıklarınızdan haberdardır.

17. Müşrikler, kendi küfürlerine şahitlik edip dururken Allah'ın mescidlerini imar etme hakları yoktur. Bunlar, yaptıkları boşa gitmiş ve ateşte ebedî olarak kalacak olanlardır.

18. Allah'ın mescidlerini, ancak Allah'a ve Ahiret Günü'ne iman eden, namazı dosdoğru kılan, zekâtı veren ve yalnızca Allah'tan korkan kimseler imar edebilir. Umulur ki onlar, hidayete ermiş kimselerden olurlar.

19. Hacılara su dağıtmayı ve Mescid-i Haram'ı onarmayı; Allah'a ve Ahiret Günü'ne inanan ve Allah yolunda (malı ve canıyla) cihad edenlerin (ameliyle) bir mi tutunuz? Allah katında bir olmazlar. Allah, zalimler topluluğuna hidayet etmez.

20. İman eden, hicret eden, Allah yolunda malları ve canlarıyla savaşan kimseler, Allah katında en büyük dereceye sahiptir. İşte onlar, kurtuluşa erenlerin ta kendileridir.

يُبَشِّرُهُمْ رَبُّهُمْ بِرَحْمَةٍ مِنْهُ وَرِضْوَانٍ وَجَنَّاتٍ لَهُمْ
فِيهَا نَعِيمٌ مُقِيمٌ ﴿٢١﴾ خَالِدِينَ فِيهَٓا اَبَدًاۜ اِنَّ اللّٰهَ عِنْدَهُٓ
اَجْرٌ عَظِيمٌ ﴿٢٢﴾ يَٓا اَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا لَا تَتَّخِذُٓوا اٰبَٓاءَكُمْ
وَاِخْوَانَكُمْ اَوْلِيَٓاءَ اِنِ اسْتَحَبُّوا الْكُفْرَ عَلَى الْاِيمَانِۜ
وَمَنْ يَتَوَلَّهُمْ مِنْكُمْ فَاُو۬لٰٓئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ﴿٢٣﴾
قُلْ اِنْ كَانَ اٰبَٓاؤُ۬كُمْ وَاَبْنَٓاؤُ۬كُمْ وَاِخْوَانُكُمْ
وَاَزْوَاجُكُمْ وَعَشِيرَتُكُمْ وَاَمْوَالٌۨ اقْتَرَفْتُمُوهَا وَتِجَارَةٌ
تَخْشَوْنَ كَسَادَهَا وَمَسَاكِنُ تَرْضَوْنَهَٓا اَحَبَّ اِلَيْكُمْ
مِنَ اللّٰهِ وَرَسُولِهِ وَجِهَادٍ فِي سَبِيلِهِ فَتَرَبَّصُوا حَتّٰى يَاْتِيَ اللّٰهُ
بِاَمْرِهِۜ وَاللّٰهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ ﴿٢٤﴾ لَقَدْ نَصَرَكُمُ
اللّٰهُ فِي مَوَاطِنَ كَثِيرَةٍ وَيَوْمَ حُنَيْنٍ اِذْ اَعْجَبَتْكُمْ
كَثْرَتُكُمْ فَلَمْ تُغْنِ عَنْكُمْ شَيْـًٔا وَضَاقَتْ عَلَيْكُمُ
الْاَرْضُ بِمَا رَحُبَتْ ثُمَّ وَلَّيْتُمْ مُدْبِرِينَ ﴿٢٥﴾ ثُمَّ اَنْزَلَ اللّٰهُ
سَكِينَتَهُ عَلٰى رَسُولِهِ وَعَلَى الْمُؤْمِنِينَ وَاَنْزَلَ جُنُودًا لَمْ
تَرَوْهَا وَعَذَّبَ الَّذِينَ كَفَرُوا وَذٰلِكَ جَزَٓاءُ الْكَافِرِينَ ﴿٢٦﴾

21. Rabbleri onları kendinden bir rahmet, rıza ve içerisinde onlar için sürekli nimetlerin olduğu cennetlerle müjdeler.

22. Orada ebedî kalacaklardır. Şüphesiz ki Allah katında büyük bir ecir vardır.

23. Ey iman edenler! Şayet babalarınız ve kardeşleriniz, küfrü imana tercih ederlerse onları dost tutmayın. Sizden kim onları dost edinirse işte bunlar, zalimlerin ta kendisidir.

Kâfirleri dost edinmenin hükmü hakkında bk. 5/Mâide, 51

24. De ki: "Şayet babalarınız, çocuklarınız, kardeşleriniz, eşleriniz, aşiretiniz, elinize geçen mallar, zarara uğramasından korktuğunuz ticaretiniz ve hoşunuza giden evler; size Allah'tan, Resûl'ünden ve O'nun yolunda cihad etmekten daha sevimli olursa Allah'ın emri gelinceye kadar bekleyin. Allah, fasıklar topluluğuna hidayet etmez."

25. Andolsun ki Allah, birçok yerde size yardım etti. Huneyn Günü'nde de (yardım etmişti). Hani sayıca çokluğunuz hoşunuza gitmiş, fakat size hiçbir fayda sağlamamıştı. Yeryüzü tüm genişliğine rağmen size dar gelmiş, sonra da arkanızı dönüp kaçmıştınız.

26. Sonra Allah, Resûl'ünün ve müminlerin üzerine (onlara güven veren ve kalplerini yatıştıran) sekineti indirmişti. Görmediğiniz orduları da indirmiş ve kâfirlere azap etmişti. Bu, kâfirlerin cezasıdır.

ثُمَّ يَتُوبُ اللّٰهُ مِنْ بَعْدِ ذٰلِكَ عَلٰى مَنْ يَشَٓاءُۜ
وَاللّٰهُ غَفُورٌ رَح۪يمٌ ﴿٢٧﴾ يَٓا اَيُّهَا الَّذ۪ينَ اٰمَنُٓوا اِنَّمَا
الْمُشْرِكُونَ نَجَسٌ فَلَا يَقْرَبُوا الْمَسْجِدَ الْحَرَامَ
بَعْدَ عَامِهِمْ هٰذَاۚ وَاِنْ خِفْتُمْ عَيْلَةً فَسَوْفَ يُغْن۪يكُمُ
اللّٰهُ مِنْ فَضْلِه۪ٓ اِنْ شَٓاءَۜ اِنَّ اللّٰهَ عَل۪يمٌ حَك۪يمٌ ﴿٢٨﴾
قَاتِلُوا الَّذ۪ينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِاللّٰهِ وَلَا بِالْيَوْمِ الْاٰخِرِ
وَلَا يُحَرِّمُونَ مَا حَرَّمَ اللّٰهُ وَرَسُولُهُ وَلَا يَد۪ينُونَ
د۪ينَ الْحَقِّ مِنَ الَّذ۪ينَ اُو۫تُوا الْكِتَابَ حَتّٰى يُعْطُوا
الْجِزْيَةَ عَنْ يَدٍ وَهُمْ صَاغِرُونَ۟ ﴿٢٩﴾ وَقَالَتِ الْيَهُودُ
عُزَيْرٌۨ ابْنُ اللّٰهِ وَقَالَتِ النَّصَارَى الْمَس۪يحُ ابْنُ اللّٰهِۜ
ذٰلِكَ قَوْلُهُمْ بِاَفْوَاهِهِمْۚ يُضَاهِؤُ۫نَ قَوْلَ الَّذ۪ينَ
كَفَرُوا مِنْ قَبْلُۜ قَاتَلَهُمُ اللّٰهُۘ اَنّٰى يُؤْفَكُونَ ﴿٣٠﴾
اِتَّخَذُٓوا اَحْبَارَهُمْ وَرُهْبَانَهُمْ اَرْبَابًا مِنْ دُونِ اللّٰهِ
وَالْمَس۪يحَ ابْنَ مَرْيَمَۚ وَمَٓا اُمِرُٓوا اِلَّا لِيَعْبُدُٓوا اِلٰهًا
وَاحِدًاۚ لَٓا اِلٰهَ اِلَّا هُوَۜ سُبْحَانَهُ عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٣١﴾

27. Sonra Allah bunun ardından dilediğinin tevbesini kabul eder. Allah, (günahları bağışlayan, örten ve günahların kötü akıbetinden kulu koruyan) Ğafûr ve (kullarına karşı merhametli olan) Rahîm'dir.

28. Ey iman edenler! Müşrikler ancak birer necistir/pisliktir. Bu yıldan sonra Mescid-i Haram'a yaklaşmasınlar. Şayet (onların Mescid-i Haram'a gelmemesi ticareti olumsuz etkiler düşüncesiyle) fakirlikten korkuyorsanız (korkmayın)! Allah dilerse sizi lütuf ve ihsanından zengin kılar. Şüphesiz ki Allah, (her şeyi bilen) Alîm ve (hüküm ve hikmet sahibi olan) Hakîm'dir.

29. Kendilerine Kitap verilenlerden Allah'a ve Ahiret Günü'ne inanmayan, Allah ve Resûl'ünün haram saydığını haram saymayan ve hak (din olan İslam'ı) din edinmeyenlerle alçaltılmış bir şekilde elden cizye verinceye kadar savaşın.

30. Yahudiler, "Uzeyir, Allah'ın oğludur." dediler. Hristiyanlar, "Mesîh, Allah'ın oğludur." dediler. Bu, onların ağızlarıyla söyledikleri ve daha önceki kâfirlere benzettikleri sözleridir. Allah onları kahretsin, nasıl da çevriliyorlar?

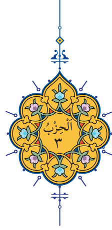
31. Onlar Allah'ı bırakıp din bilginlerini, abidlerini ve Meryem oğlu Mesîh'i rabbler edindiler. (Oysa) onlar yalnızca bir olan ilaha ibadet etmekle emrolunmuşlardı. O'ndan başka (ibadeti hak eden) hiçbir ilah yoktur. (Allah) onların şirk koştuklarından münezzehtir.

"Adiy, Medine'ye geldi. O, Tay Kavmi'nin lideriydi. Boynunda gümüş bir haçla Resûlullah'ın (sav) huzuruna girdi. Resûlullah (sav) Tevbe Suresi'nin 31. ayetini okuyordu. Adiy, Peygamber'e (sav), 'Onlar, din adamlarına ibadet etmediler ki!' dedi. Resûlullah (sav), 'Evet, fakat din adamları, onlara helali haram, haramı helal kıldılar. Onlar da tabi oldular. Bu, onların, din adamlarına ibadetidir.' buyurdu." (Tirmizi, 3095; İbni Ebi Hatim, 10057-10058)

- Ayet ve Peygamberimizin (sav) ayeti tefsiri göstermiştir ki helal haram, yasak serbest, meşru gayrimeşru olan şeyleri belirleyen tek merci Allah'tır. Bu, O'nun "Er-Rabb" olmasındandır. Rabb; terbiye eden, düzenleyen, çekip çeviren demektir. Allah (cc) koyduğu yasalarla insanları terbiye eder, toplumlara düzen verir.
- Âlim, aydın, abid, parlamenter, yönetici ya da aşiret reisi... Bunlardan birine bu yetkiyi veren, onu Allah'ın dışında rabb edinmiş olur.
- Bu yetkiyi Allah'tan gayrısına veren, yaptığının bir ibadet ve Allah'ın dışında bir varlığı rabb edinme olduğunu bilmese de sonuç değişmez. Çünkü cehalet, şirkin mazereti değil, sebebidir.
- Bir varlığı rabb ya da ilah edinmek için ona, "Bu benim rabbimdir." Ya da, "Bu benim ilahımdır." demek gerekmez. Rabb ve ilah olan Allah'ın özelliklerini bir varlığa verdiğinizde ya da rabb ve ilah olan Allah'a yapılması gerekeni bir varlığa yaptığınızda o sizin rabbiniz/ilahınız olmuş olur.

Ayrıca bk. 3/Âl-i İmrân, 64; 4/Nisâ, 59-60; 5/Mâide, 43-44, 50; 7/A'râf, 54; 12/Yûsuf, 40

يُرِيدُونَ اَنْ يُطْفِؤُا نُورَ اللّٰهِ بِاَفْوَاهِهِمْ وَيَاْبَى اللّٰهُ
اِلَّٓا اَنْ يُتِمَّ نُورَهُ وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ ﴿٣٢﴾ هُوَ الَّذٖٓى
اَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدٰى وَدٖينِ الْحَقِّ لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدّٖينِ
كُلِّهٖ وَلَوْ كَرِهَ الْمُشْرِكُونَ ﴿٣٣﴾ يَٓا اَيُّهَا الَّذٖينَ
اٰمَنُٓوا اِنَّ كَثٖيرًا مِنَ الْاَحْبَارِ وَالرُّهْبَانِ لَيَاْكُلُونَ
اَمْوَالَ النَّاسِ بِالْبَاطِلِ وَيَصُدُّونَ عَنْ سَبٖيلِ اللّٰهِ
وَالَّذٖينَ يَكْنِزُونَ الذَّهَبَ وَالْفِضَّةَ وَلَا يُنْفِقُونَهَا
فٖى سَبٖيلِ اللّٰهِ فَبَشِّرْهُمْ بِعَذَابٍ اَلٖيمٍ ﴿٣٤﴾ يَوْمَ يُحْمٰى
عَلَيْهَا فٖى نَارِ جَهَنَّمَ فَتُكْوٰى بِهَا جِبَاهُهُمْ وَجُنُوبُهُمْ
وَظُهُورُهُمْ هٰذَا مَا كَنَزْتُمْ لِاَنْفُسِكُمْ فَذُوقُوا
مَا كُنْتُمْ تَكْنِزُونَ ﴿٣٥﴾ اِنَّ عِدَّةَ الشُّهُورِ عِنْدَ اللّٰهِ اثْنَا
عَشَرَ شَهْرًا فٖى كِتَابِ اللّٰهِ يَوْمَ خَلَقَ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضَ
مِنْهَٓا اَرْبَعَةٌ حُرُمٌ ذٰلِكَ الدّٖينُ الْقَيِّمُ فَلَا تَظْلِمُوا
فٖيهِنَّ اَنْفُسَكُمْ وَقَاتِلُوا الْمُشْرِكٖينَ كَٓافَّةً
كَمَا يُقَاتِلُونَكُمْ كَٓافَّةً وَاعْلَمُٓوا اَنَّ اللّٰهَ مَعَ الْمُتَّقٖينَ ﴿٣٦﴾

32. Allah'ın nurunu ağızlarıyla söndürmek istiyorlar. Allah ise nurunu tamamlamak dışında bir şey istemez. Kâfirler istemese de...

33. Müşrikler hoşlanmasa da tüm dinlere üstün gelsin diye Resûl'ünü hidayet ve hak dinle gönderen O'dur.

34. Ey iman edenler! Şüphesiz ki din bilginlerinin ve abidlerin çoğu, insanların malını haksız yollarla yemekte ve Allah'ın yolundan alıkoymaktadır. Altını ve gümüşü biriktirip Allah yolunda infak etmeyenleri can yakıcı bir azapla müjdele!

35. (Zekâtını vermedikleri altın ve gümüşler) o gün ateşte kızdırılacak; alınları, böğürleri ve sırtları bu tabakalarla dağlanacak ve "Bu, kendiniz için yığıp biriktirdiklerinizdir. Yığıp biriktirdiklerinizi tadın (bakalım)!" (denilecek.)

36. Şüphesiz ki Allah'ın yanında ayların sayısı, gökleri ve yeri yarattığı günden itibaren Allah'ın Kitabı'nda on ikidir. Bunlardan dördü (içinde savaşmanın yasak olduğu) haram aylardır. İşte dosdoğru din budur. (Öyleyse) bu aylar içinde (Allah'ın sınırlarını çiğneyerek) kendinize zulmetmeyin. Müşriklerin sizlerle topluca savaştıkları gibi siz de onlarla topluca savaşın. Bilin ki Allah, muttakilerle beraberdir.

Haram aylar Muharrem, Receb, Zilkâde ve Zilhicce aylarıdır.

اِنَّمَا النَّسٖٓيءُ زِيَادَةٌ فِي الْكُفْرِ يُضَلُّ بِهِ الَّذٖينَ
كَفَرُوا يُحِلُّونَهُ عَامًا وَيُحَرِّمُونَهُ عَامًا لِيُوَاطِؤُا
عِدَّةَ مَا حَرَّمَ اللّٰهُ فَيُحِلُّوا مَا حَرَّمَ اللّٰهُ زُيِّنَ لَهُمْ
سُٓوءُ اَعْمَالِهِمْ وَاللّٰهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرٖينَ ٣٧
يَٓا اَيُّهَا الَّذٖينَ اٰمَنُوا مَا لَكُمْ اِذَا قٖيلَ لَكُمُ
انْفِرُوا فٖي سَبٖيلِ اللّٰهِ اثَّاقَلْتُمْ اِلَى الْاَرْضِ اَرَضٖيتُمْ
بِالْحَيٰوةِ الدُّنْيَا مِنَ الْاٰخِرَةِ فَمَا مَتَاعُ الْحَيٰوةِ
الدُّنْيَا فِي الْاٰخِرَةِ اِلَّا قَلٖيلٌ ٣٨ اِلَّا تَنْفِرُوا يُعَذِّبْكُمْ
عَذَابًا اَلٖيمًا وَيَسْتَبْدِلْ قَوْمًا غَيْرَكُمْ وَلَا تَضُرُّوهُ
شَيْـًٔا وَاللّٰهُ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدٖيرٌ ٣٩ اِلَّا تَنْصُرُوهُ
فَقَدْ نَصَرَهُ اللّٰهُ اِذْ اَخْرَجَهُ الَّذٖينَ كَفَرُوا ثَانِيَ اثْنَيْنِ
اِذْ هُمَا فِي الْغَارِ اِذْ يَقُولُ لِصَاحِبِهٖ لَا تَحْزَنْ اِنَّ
اللّٰهَ مَعَنَا فَاَنْزَلَ اللّٰهُ سَكٖينَتَهُ عَلَيْهِ وَاَيَّدَهُ بِجُنُودٍ
لَمْ تَرَوْهَا وَجَعَلَ كَلِمَةَ الَّذٖينَ كَفَرُوا السُّفْلٰى
وَكَلِمَةُ اللّٰهِ هِيَ الْعُلْيَا وَاللّٰهُ عَزٖيزٌ حَكٖيمٌ ٤٠

37. (Şahsi arzu ve isteklere göre) haram ayların (yerlerini değiştirip) ertelemek, küfürde ileri gitmektir. Bununla kâfirler saptırılır. Allah'ın haram kıldığına sayı bakımından uydurmak için onu bir yıl haram, bir yıl da helal kılıyorlar. Böylelikle Allah'ın haram kıldığı (ayları) helal kılmış oluyorlar. Kötü amelleri onlara süslü gösterildi. Allah, kâfirler topluluğuna hidayet etmez.

38. Ey iman edenler! Size Allah yolunda savaşa çıkın denildiğinde size ne oldu da ağırlaşıp yerinize çakıldınız? Yoksa ahireti (bırakıp) dünya hayatına mı razı oldunuz? Ahiretin yanında dünya hayatının metâsı pek azdır.

39. Şayet (çağrıldığınız hâlde) savaşa çıkmazsanız size can yakıcı bir azapla azap eder, sizin yerinize yeni bir topluluk getirir ve siz O'na hiçbir zarar da veremezsiniz. Allah, her şeye güç yetirendir.

40. Siz ona (Resûl'e) yardım etmezseniz muhakkak Allah ona yardım etmiştir. Hani kâfirler iki kişiden biri olarak onu (Mekke'den) çıkarmıştı ve ikisi mağaradayken arkadaşına (Ebû Bekir'e), "Üzülme! Allah bizimle beraberdir." demişti. Allah onun üzerine (güven veren ve kalbini yatıştıran) sekinetini indirmiş, görmediğiniz ordularla onu desteklemiş ve kâfirlerin sözünü (şirke davetlerini) en alçak kılmıştı. Allah'ın sözü (tevhid daveti) ise en yüce olandır. Allah, (izzet sahibi, her şeyi mağlup eden) Azîz ve (hüküm ve hikmet sahibi olan) Hakîm'dir.

اِنْفِرُوا خِفَافًا وَثِقَالًا وَجَاهِدُوا بِاَمْوَالِكُمْ وَاَنْفُسِكُمْ
فٖى سَبٖيلِ اللّٰهِ ذٰلِكُمْ خَيْرٌ لَكُمْ اِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٤١﴾
لَوْ كَانَ عَرَضًا قَرٖيبًا وَسَفَرًا قَاصِدًا لَاتَّبَعُوكَ وَلٰكِنْ
بَعُدَتْ عَلَيْهِمُ الشُّقَّةُ وَسَيَحْلِفُونَ بِاللّٰهِ لَوِ اسْتَطَعْنَا
لَخَرَجْنَا مَعَكُمْ يُهْلِكُونَ اَنْفُسَهُمْ وَاللّٰهُ يَعْلَمُ
اِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ ﴿٤٢﴾ عَفَا اللّٰهُ عَنْكَ لِمَ اَذِنْتَ لَهُمْ
حَتّٰى يَتَبَيَّنَ لَكَ الَّذٖينَ صَدَقُوا وَتَعْلَمَ الْكَاذِبٖينَ ﴿٤٣﴾
لَا يَسْتَاْذِنُكَ الَّذٖينَ يُؤْمِنُونَ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ
اَنْ يُجَاهِدُوا بِاَمْوَالِهِمْ وَاَنْفُسِهِمْ وَاللّٰهُ عَلٖيمٌ بِالْمُتَّقٖينَ ﴿٤٤﴾
اِنَّمَا يَسْتَاْذِنُكَ الَّذٖينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ
وَارْتَابَتْ قُلُوبُهُمْ فَهُمْ فٖى رَيْبِهِمْ يَتَرَدَّدُونَ ﴿٤٥﴾ وَلَوْ اَرَادُوا
الْخُرُوجَ لَاَعَدُّوا لَهُ عُدَّةً وَلٰكِنْ كَرِهَ اللّٰهُ انْبِعَاثَهُمْ
فَثَبَّطَهُمْ وَقٖيلَ اقْعُدُوا مَعَ الْقَاعِدٖينَ ﴿٤٦﴾ لَوْ خَرَجُوا فٖيكُمْ
مَا زَادُوكُمْ اِلَّا خَبَالًا وَلَاَوْضَعُوا خِلَالَكُمْ يَبْغُونَكُمُ
الْفِتْنَةَ وَفٖيكُمْ سَمَّاعُونَ لَهُمْ وَاللّٰهُ عَلٖيمٌ بِالظَّالِمٖينَ ﴿٤٧﴾

41. Hafif ve ağır savaş teçhizatlarıyla savaşa çıkınız. Mallarınız ve canlarınızla Allah yolunda cihad ediniz. Şayet bilirseniz bu sizin için daha hayırlıdır.

42. (Onları davet ettiğin görev) elde edilmesi kolay bir ganimet ya da kısa/yorucu olmayan bir yolculuk olsaydı sana uyarlardı. Fakat o meşakkatli yol onlara zor göründü. "Şayet güç yetirebilseydik sizinle beraber (bu sefere) çıkardık." diye Allah adına yemin edecekler. (Yalan söyleyerek) kendilerini helak ediyorlar. Allah, onların yalancı olduğunu elbette bilmektedir.

43. Allah seni affetsin! Doğru söyleyenlerin kim oldukları senin için netleşinceye ve kimlerin yalancı olduğunu kesinleştirinceye kadar niye onlara izin verdin ki?

44. Allah'a ve Ahiret Günü'ne iman edenler, malları ve canlarıyla savaşmaktan (geri kalmak için) senden izin istemezler. Allah, muttakileri bilmektedir.

45. Ancak Allah'a ve Ahiret Günü'ne iman etmeyen, kalpleri şüpheye düşen ve şüpheleri içinde bocalayıp duranlar senden izin isterler.

46. Şayet savaşa çıkmak isteselerdi onun için hazırlık yaparlardı. Fakat Allah onların savaşa çıkmasını istemedi. Onları ağırlaştırarak (alıkoydu) ve onlara denildi ki: "Oturanlarla beraber oturun."

47. (Allah'ın onları savaşa çıkmaktan alıkoyması şu hikmete mebnidir:) Şayet sizinle savaşa çıkmış olsalardı size zarar vermekten başka bir artıları olmayacak ve aranızda fitne çıkarmak için uğraşacaklardı. Sizin içinizde de onlara kulak verenler vardır. Allah, zalimleri bilmektedir.

لَقَدِ ابْتَغَوُا الْفِتْنَةَ مِنْ قَبْلُ وَقَلَّبُوا لَكَ الْاُمُورَ
حَتّٰى جَٓاءَ الْحَقُّ وَظَهَرَ اَمْرُ اللّٰهِ وَهُمْ كَارِهُونَ ﴿٤٨﴾
وَمِنْهُمْ مَنْ يَقُولُ ائْذَنْ لٖى وَلَا تَفْتِنّٖيۜ اَلَا فِى الْفِتْنَةِ
سَقَطُواۜ وَاِنَّ جَهَنَّمَ لَمُحٖيطَةٌ بِالْكَافِرٖينَ ﴿٤٩﴾
اِنْ تُصِبْكَ حَسَنَةٌ تَسُؤْهُمْۚ وَاِنْ تُصِبْكَ مُصٖيبَةٌ
يَقُولُوا قَدْ اَخَذْنَٓا اَمْرَنَا مِنْ قَبْلُ وَيَتَوَلَّوْا وَهُمْ
فَرِحُونَ ﴿٥٠﴾ قُلْ لَنْ يُصٖيبَنَٓا اِلَّا مَا كَتَبَ اللّٰهُ لَنَاۚ
هُوَ مَوْلٰينَاۚ وَعَلَى اللّٰهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ ﴿٥١﴾ قُلْ هَلْ
تَرَبَّصُونَ بِنَٓا اِلَّٓا اِحْدَى الْحُسْنَيَيْنِۜ وَنَحْنُ نَتَرَبَّصُ
بِكُمْ اَنْ يُصٖيبَكُمُ اللّٰهُ بِعَذَابٍ مِنْ عِنْدِهٖٓ
اَوْ بِاَيْدٖينَاۘ فَتَرَبَّصُٓوا اِنَّا مَعَكُمْ مُتَرَبِّصُونَ ﴿٥٢﴾ قُلْ اَنْفِقُوا
طَوْعًا اَوْ كَرْهًا لَنْ يُتَقَبَّلَ مِنْكُمْۜ اِنَّكُمْ كُنْتُمْ
قَوْمًا فَاسِقٖينَ ﴿٥٣﴾ وَمَا مَنَعَهُمْ اَنْ تُقْبَلَ مِنْهُمْ نَفَقَاتُهُمْ
اِلَّٓا اَنَّهُمْ كَفَرُوا بِاللّٰهِ وَبِرَسُولِهٖ وَلَا يَأْتُونَ الصَّلٰوةَ
اِلَّا وَهُمْ كُسَالٰى وَلَا يُنْفِقُونَ اِلَّا وَهُمْ كَارِهُونَ ﴿٥٤﴾

48. Andolsun ki bundan önce de fitne çıkarmaya çalışmış ve sana karşı (şaibeli) işler çevirmişlerdi. Nihayet hak gelmiş ve onlar istemedikleri hâlde Allah'ın emri (istediği) üstün gelmişti.

49. Onlardan kimisi, "(Savaşa çıkmama) konusunda bana izin ver, beni (Rum kadınlarının) fitnesine düşürme." der. Dikkat edin! (Onlar Allah'ın ve Resûl'ünün emrine uymamak için bahaneler üreterek) fitneye düştüler bile. Şüphesiz ki cehennem, kâfirleri çepeçevre kuşatmıştır.

50. Sana bir güzellik/iyilik isabet etse onların hoşuna gitmez. Başına bir musibet gelecek olsa, "Biz önceden tedbirimizi almıştık." der ve sevinç içinde arkalarına dönüp giderler.

51. De ki: "Allah'ın yazdığından/takdir ettiğinden başkası başımıza gelmez. O, bizim mevlâmızdır. (Öyleyse) müminler, yalnızca Allah'a tevekkül etsinler."

52. De ki: "Bizim başımıza gelmesini gözetleyip durduğunuz şey, (şehadet ve zafer gibi) iki güzellikten başka bir şey midir? Oysa biz, Allah'ın kendi katından veya bizim ellerimizle size azap edeceğini gözetliyoruz. Gözetleyip durun (bakalım)! Hiç şüphesiz, biz de sizinle beraber gözetleyip durmaktayız."

53. De ki: "İsteyerek ya da isteksiz olarak infak edin. (Nasıl olursa olsun) infaklarınız kabul edilmeyecektir. Çünkü sizler, fasık bir topluluksunuz."

54. İnfaklarının kabul olunmasına engel olan tek şey; onların Allah'a ve Resûl'üne karşı kâfir olmaları, namaza yalnızca tembellik içinde gelmeleri ve ancak isteksiz bir şekilde infak etmeleridir.

فَلَا تُعْجِبْكَ اَمْوَالُهُمْ وَلَٓا اَوْلَادُهُمْۜ اِنَّمَا يُر۪يدُ اللّٰهُ
لِيُعَذِّبَهُمْ بِهَا فِي الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا وَتَزْهَقَ اَنْفُسُهُمْ وَهُمْ
كَافِرُونَ ﴿٥٥﴾ وَيَحْلِفُونَ بِاللّٰهِ اِنَّهُمْ لَمِنْكُمْۜ وَمَا هُمْ
مِنْكُمْ وَلٰكِنَّهُمْ قَوْمٌ يَفْرَقُونَ ﴿٥٦﴾ لَوْ يَجِدُونَ مَلْجَاً
اَوْ مَغَارَاتٍ اَوْ مُدَّخَلاً لَوَلَّوْا اِلَيْهِ وَهُمْ يَجْمَحُونَ ﴿٥٧﴾
وَمِنْهُمْ مَنْ يَلْمِزُكَ فِي الصَّدَقَاتِۚ فَاِنْ اُعْطُوا مِنْهَا رَضُوا
وَاِنْ لَمْ يُعْطَوْا مِنْهَٓا اِذَا هُمْ يَسْخَطُونَ ﴿٥٨﴾ وَلَوْ اَنَّهُمْ رَضُوا
مَٓا اٰتٰيهُمُ اللّٰهُ وَرَسُولُهُ وَقَالُوا حَسْبُنَا اللّٰهُ سَيُؤْت۪ينَا اللّٰهُ
مِنْ فَضْلِه۪ وَرَسُولُهُٓۙ اِنَّٓا اِلَى اللّٰهِ رَاغِبُونَ ﴿٥٩﴾ اِنَّمَا الصَّدَقَاتُ
لِلْفُقَرَٓاءِ وَالْمَسَاك۪ينِ وَالْعَامِل۪ينَ عَلَيْهَا وَالْمُؤَلَّفَةِ قُلُوبُهُمْ
وَفِي الرِّقَابِ وَالْغَارِم۪ينَ وَف۪ي سَب۪يلِ اللّٰهِ وَابْنِ السَّب۪يلِۜ
فَر۪يضَةً مِنَ اللّٰهِۜ وَاللّٰهُ عَل۪يمٌ حَك۪يمٌ ﴿٦٠﴾ وَمِنْهُمُ الَّذ۪ينَ
يُؤْذُونَ النَّبِيَّ وَيَقُولُونَ هُوَ اُذُنٌۜ قُلْ اُذُنُ خَيْرٍ لَكُمْ
يُؤْمِنُ بِاللّٰهِ وَيُؤْمِنُ لِلْمُؤْمِن۪ينَ وَرَحْمَةٌ لِلَّذ۪ينَ اٰمَنُوا
مِنْكُمْۜ وَالَّذ۪ينَ يُؤْذُونَ رَسُولَ اللّٰهِ لَهُمْ عَذَابٌ اَل۪يمٌ ﴿٦١﴾

55. Onların malları ve evlatları seni etkileyip imrendirmesin. Allah bu (mal ve evlatlarla) dünya hayatında onlara azap etmek, (bir de) canlarının zorlanarak ve kâfir olarak çıkmasını ister.

56. Sizden olduklarına dair Allah adına yemin ederler. Onlar asla sizden değildir. Fakat onlar, korkak bir topluluktur.

57. Şayet (sığınacak) bir barınak ya da (saklanacak) mağaralar veya (girecek) bir delik bulsalardı arkalarına dahi bakmadan süratle oraya yönelirlerdi.

58. Onlardan bazısı (yaptığın taksimatı beğenmeyip) sadakalar konusunda seni eleştirir. Şayet ondan onlara verilirse razı olurlar, verilmediğinde ise (bir bakmışsın) öfkeden kudurmuşlar.

59. Allah'ın ve Resûl'ünün verdiğine razı olup, "Allah bize yeter. Allah ve Resûl'ü lütuf ve ihsanından bize verecektir. Şüphesiz ki bizler, Allah'a rağbet edenleriz." deseler ne olurdu ki?

60. Sadakalar (zekât malları), Allah tarafından belirlenmiş bir farz olarak yalnızca fakirlere, miskinlere, zekât memurlarına, kalbi İslam'a ısındırılacak olanlara, kölelere, borçlulara, Allah yolunda olanlara ve yolda kalmışlara verilir. Allah, (her şeyi bilen) Alîm ve (hüküm ve hikmet sahibi olan) Hakîm'dir.

61. Onların içinden Peygamber'e eziyet eden ve "O, (her söyleneni dinleyen) bir kulaktır." diyenler vardır. De ki: "O, sizin için hayırlı bir kulaktır. Allah'a iman eder, müminlere güvenir. Ve sizden mümin olanlara da rahmettir. Allah Resûlü'ne eziyet edenlere can yakıcı bir azap vardır."

يَحْلِفُونَ بِاللّٰهِ لَكُمْ لِيُرْضُوكُمْۚ وَاللّٰهُ وَرَسُولُهُٓ
اَحَقُّ اَنْ يُرْضُوهُ اِنْ كَانُوا مُؤْمِنٖينَ ﴿٦٢﴾ اَلَمْ يَعْلَمُٓوا اَنَّهُ
مَنْ يُحَادِدِ اللّٰهَ وَرَسُولَهُ فَاَنَّ لَهُ نَارَ جَهَنَّمَ خَالِدًا
فٖيهَاۜ ذٰلِكَ الْخِزْيُ الْعَظٖيمُ ﴿٦٣﴾ يَحْذَرُ الْمُنَافِقُونَ
اَنْ تُنَزَّلَ عَلَيْهِمْ سُورَةٌ تُنَبِّئُهُمْ بِمَا فٖي قُلُوبِهِمْۜ قُلِ اسْتَهْزِؤُاۚ
اِنَّ اللّٰهَ مُخْرِجٌ مَا تَحْذَرُونَ ﴿٦٤﴾ وَلَئِنْ سَاَلْتَهُمْ
لَيَقُولُنَّ اِنَّمَا كُنَّا نَخُوضُ وَنَلْعَبُۜ قُلْ اَبِاللّٰهِ وَاٰيَاتِهٖ
وَرَسُولِهٖ كُنْتُمْ تَسْتَهْزِؤُنَ ﴿٦٥﴾ لَا تَعْتَذِرُوا قَدْ كَفَرْتُمْ
بَعْدَ اٖيمَانِكُمْۜ اِنْ نَعْفُ عَنْ طَٓائِفَةٍ مِنْكُمْ نُعَذِّبْ
طَٓائِفَةً بِاَنَّهُمْ كَانُوا مُجْرِمٖينَ ﴿٦٦﴾ اَلْمُنَافِقُونَ
وَالْمُنَافِقَاتُ بَعْضُهُمْ مِنْ بَعْضٍۢ يَأْمُرُونَ بِالْمُنْكَرِ
وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمَعْرُوفِ وَيَقْبِضُونَ اَيْدِيَهُمْۜ نَسُوا اللّٰهَ
فَنَسِيَهُمْۜ اِنَّ الْمُنَافِقٖينَ هُمُ الْفَاسِقُونَ ﴿٦٧﴾ وَعَدَ اللّٰهُ
الْمُنَافِقٖينَ وَالْمُنَافِقَاتِ وَالْكُفَّارَ نَارَ جَهَنَّمَ خَالِدٖينَ
فٖيهَاۜ هِيَ حَسْبُهُمْۚ وَلَعَنَهُمُ اللّٰهُۚ وَلَهُمْ عَذَابٌ مُقٖيمٌۙ ﴿٦٨﴾

62. Sizi hoşnut etmek için Allah adına yemin ederler. Şayet mümin olsalardı asıl hoşnut edilmeye layık olanın Allah ve Resûl'ü (olduğunu bilirlerdi).

63. (Allah'ın ve Resûl'ünün koyduğu sınır ve ölçüleri yetersiz görüp yeni sınır, ölçü ve kanunlar koyarak) Allah ve Resûl'ü ile sınırlaşanlara içinde ebedî kalacakları bir cehennem ateşinin olduğunu bilmiyorlar mı? İşte bu, en büyük rezilliktir.

64. Münafıklar, kalplerinde olanı kendilerine haber verecek bir surenin inmesinden çekinirler. De ki: "Alay edin! Şüphesiz ki Allah, sakındığınız şeyi (ortaya) çıkaracak olandır."

65. Andolsun ki sözlerini onlara soracak olsan, "Lafa dalmış, eğleniyorduk." diyeceklerdir. De ki: "Allah'ı, ayetlerini ve Resûl'ünü mü alaya alıyorsunuz?"

66. Özür dilemeyiniz! Muhakkak ki imanlarınızdan sonra kâfir oldunuz. Sizden bir grubu bağışlasak bile suçlu günahkârlar olmaları nedeniyle bir diğer gruba azap edeceğiz.

Allah'ı (cc), Resûl'ünü (sav), Kur'ân'ı veya dinin herhangi bir şiarını alaya almak; imanı bozan ve kişiyi küfre sokan unsurlardandır. Günümüzde dini alaya alan filmler, fıkralar ve dinin şiarları hakkında yapılan ölçüsüz şakalar bu ayetin kapsamındadır. Mümin, böylesi çirkin davranışlardan kaçındığı gibi bu davranışların sergilendiği ortamlardan da şiddetle kaçınmalıdır. (bk. 4/Nisâ, 140)

67. Münafık erkekler ve münafık kadınlar birbirlerindendir. Kötülüğü emreder, iyilikten alıkoyar ve ellerini sıkarak (cimrilik ederler). Allah'ı unuttular, Allah da (onları yardımsız ve nefisleriyle başbaşa bırakarak) unuttu. Şüphesiz ki münafıklar, fasıkların ta kendileridir.

68. Allah, erkek münafıklara, kadın münafıklara ve kâfirlere içinde ebedî kalacakları cehennem ateşini vadetti. O, onlara yeter. Allah, onlara lanet etmiştir. Ve onlar için sürekli olan bir azap vardır.

كَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ كَانُٓوا اَشَدَّ مِنْكُمْ قُوَّةً وَاَكْثَرَ
اَمْوَالًا وَاَوْلَادًاۜ فَاسْتَمْتَعُوا بِخَلَاقِهِمْ فَاسْتَمْتَعْتُمْ بِخَلَاقِكُمْ
كَمَا اسْتَمْتَعَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ بِخَلَاقِهِمْ وَخُضْتُمْ كَالَّذ۪ي
خَاضُواۜ اُو۬لٰٓئِكَ حَبِطَتْ اَعْمَالُهُمْ فِي الدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةِۚ
وَاُو۬لٰٓئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ ﴿٦٩﴾ اَلَمْ يَأْتِهِمْ نَبَاُ الَّذ۪ينَ
مِنْ قَبْلِهِمْ قَوْمِ نُوحٍ وَعَادٍ وَثَمُودَ وَقَوْمِ اِبْرٰه۪يمَ وَاَصْحَابِ
مَدْيَنَ وَالْمُؤْتَفِكَاتِۜ اَتَتْهُمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِۚ فَمَا
كَانَ اللّٰهُ لِيَظْلِمَهُمْ وَلٰكِنْ كَانُٓوا اَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿٧٠﴾
وَالْمُؤْمِنُونَ وَالْمُؤْمِنَاتُ بَعْضُهُمْ اَوْلِيَٓاءُ بَعْضٍۢ يَأْمُرُونَ
بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَيُق۪يمُونَ الصَّلٰوةَ
وَيُؤْتُونَ الزَّكٰوةَ وَيُط۪يعُونَ اللّٰهَ وَرَسُولَهُۜ اُو۬لٰٓئِكَ
سَيَرْحَمُهُمُ اللّٰهُۜ اِنَّ اللّٰهَ عَز۪يزٌ حَك۪يمٌ ﴿٧١﴾ وَعَدَ اللّٰهُ
الْمُؤْمِن۪ينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ جَنَّاتٍ تَجْر۪ي مِنْ تَحْتِهَا
الْاَنْهَارُ خَالِد۪ينَ ف۪يهَا وَمَسَاكِنَ طَيِّبَةً ف۪ي جَنَّاتِ عَدْنٍۜ
وَرِضْوَانٌ مِنَ اللّٰهِ اَكْبَرُۜ ذٰلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظ۪يمُ ﴿٧٢﴾

69. Sizden önceki (münafık ve kâfirler) gibisiniz. Onlar sizden daha kuvvetli, malları ve evlatları da daha fazlaydı. Onlar nasiplerince zevk-ü sefa sürdüler. Sizler de sizden öncekilerin yaptığı gibi nasibinizce zevk-ü sefa sürüyorsunuz. Ve onların dalıp gittikleri gibi (dünyanın oyun ve eğlencesine) daldınız. Bunların tüm amelleri dünyada ve ahirette boşa gitmiştir. Ve bunlar, hüsrana uğrayan kimselerdir.

70. Onlara kendilerinden önce (yaşamış olan) Nûh, Âd, Semûd ve İbrâhîm kavimlerinin, Medyen ahalisi ve (yerleşim yerlerinin altı üstüne getirilmiş/çevrilmiş) Mu'tefikat'ın haberleri gelmedi mi? Resûlleri onlara apaçık delillerle geldiler. Allah onlara zulmetmedi. Fakat onlar kendilerine zulmetmektelerdi.

71. Mümin erkekler ve mümin kadınlar birbirlerinin dostlarıdır. İyiliği emreder, kötülükten alıkoyar, namazı dosdoğru kılar, zekâtı verir, Allah'a ve Resûl'üne itaat ederler. Allah'ın rahmet edecekleri onlardır işte! Şüphesiz ki Allah, (izzet sahibi, her şeyi mağlup eden) Azîz ve (hüküm ve hikmet sahibi olan) Hakîm'dir.

72. Allah, mümin erkek ve kadınlara altından ırmaklar akan, içlerinde ebedî kalacakları cennetleri ve Adn Cennetleri'ndeki güzel meskenleri vadetmiştir. Allah'ın rızası ise hepsinden daha büyüktür. Bu, kurtuluşun en büyüğüdür.

يَٓا اَيُّهَا النَّبِيُّ جَاهِدِ الْكُفَّارَ وَالْمُنَافِقِينَ وَاغْلُظْ عَلَيْهِمْۜ
وَمَأْوٰيهُمْ جَهَنَّمُۜ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ ﴿٧٣﴾ يَحْلِفُونَ بِاللّٰهِ مَا قَالُواۜ
وَلَقَدْ قَالُوا كَلِمَةَ الْكُفْرِ وَكَفَرُوا بَعْدَ اِسْلَامِهِمْ
وَهَمُّوا بِمَا لَمْ يَنَالُواۚ وَمَا نَقَمُٓوا اِلَّٓا اَنْ اَغْنٰيهُمُ اللّٰهُ
وَرَسُولُهُ مِنْ فَضْلِهِۚ فَاِنْ يَتُوبُوا يَكُ خَيْرًا لَهُمْۚ وَاِنْ
يَتَوَلَّوْا يُعَذِّبْهُمُ اللّٰهُ عَذَابًا اَلِيمًا فِي الدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةِۚ وَمَا
لَهُمْ فِي الْاَرْضِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ ﴿٧٤﴾ وَمِنْهُمْ مَنْ عَاهَدَ
اللّٰهَ لَئِنْ اٰتٰينَا مِنْ فَضْلِهِ لَنَصَّدَّقَنَّ وَلَنَكُونَنَّ
مِنَ الصَّالِحِينَ ﴿٧٥﴾ فَلَمَّٓا اٰتٰيهُمْ مِنْ فَضْلِهِ بَخِلُوا بِهِ وَتَوَلَّوْا
وَهُمْ مُعْرِضُونَ ﴿٧٦﴾ فَاَعْقَبَهُمْ نِفَاقًا فِي قُلُوبِهِمْ اِلٰى يَوْمِ يَلْقَوْنَهُ
بِمَٓا اَخْلَفُوا اللّٰهَ مَا وَعَدُوهُ وَبِمَا كَانُوا يَكْذِبُونَ ﴿٧٧﴾
اَلَمْ يَعْلَمُٓوا اَنَّ اللّٰهَ يَعْلَمُ سِرَّهُمْ وَنَجْوٰيهُمْ وَاَنَّ اللّٰهَ عَلَّامُ
الْغُيُوبِۚ ﴿٧٨﴾ اَلَّذِينَ يَلْمِزُونَ الْمُطَّوِّعِينَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ
فِي الصَّدَقَاتِ وَالَّذِينَ لَا يَجِدُونَ اِلَّا جُهْدَهُمْ
فَيَسْخَرُونَ مِنْهُمْۜ سَخِرَ اللّٰهُ مِنْهُمْۘ وَلَهُمْ عَذَابٌ اَلِيمٌ ﴿٧٩﴾

73. Ey Nebi! Kâfir ve münafıklarla savaş ve onlara karşı sert ol. Onların barınağı cehennemdir. Orası ne kötü bir dönüş yeridir!

74. O sözü söylemediklerine dair yemin ediyorlar. Andolsun ki küfür sözünü söylediler ve İslamlarından sonra kâfir oldular. Ve başaramadıkları bir işe yeltendiler. Allah ve Resûl'ünün ihsan ve lütfundan vererek onları zengin kılmasından ötürü mü intikam almaya kalkıyorlar? Tevbe ederlerse onlar için hayır olur. Yüz çevirirlerse Allah, onlara dünyada da ahirette de can yakıcı bir azapla azap edecek ve onların yeryüzünde ne bir dostları ne de bir yardımcıları olmayacaktır.

75. İçlerinden kimi de Allah'a şöyle söz vermişti: "Andolsun ki Allah bize lütuf ve ihsanından verirse hiç şüphesiz Allah yolunda sadaka verecek ve salihlerden olacağız."

76. Onlara lütfundan ve ihsanından verince de cimrilik ettiler ve ilgisiz bir hâlde yüz çevirip gittiler.

77. Allah'a verdikleri sözü bozmaları ve yalan söylemelerine karşılık, O'nunla karşılaşacakları güne kadar kalplerinde var olacak olan bir nifakla onları cezalandırdı.

Allah'a verdikleri sözü bozanlar hakkında bk. 5/Mâide, 13

78. Allah'ın onların gizli konuşmalarını ve fısıltılarını duyduğunu ve Allah'ın gaybın bilgisine sahip olduğunu bilmediler mi?

79. Mallarından (farzlar dışında nafile olarak, az çok demeden) infak edenleri kaş göz ederek küçümseyen ve yalnızca imkânları oranında sadaka verenleri alaya alanlar (var ya)! Allah (onları adım adım, fark ettirmeden azaba yaklaştırarak) onlarla alay etmektedir. Onlar için can yakıcı bir azap vardır.

اِسْتَغْفِرْ لَهُمْ اَوْ لَا تَسْتَغْفِرْ لَهُمْۜ اِنْ تَسْتَغْفِرْ لَهُمْ سَبْع۪ينَ مَرَّةً
فَلَنْ يَغْفِرَ اللّٰهُ لَهُمْۜ ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ كَفَرُوا بِاللّٰهِ وَرَسُولِه۪ۜ وَاللّٰهُ
لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِق۪ينَ ﴿٨٠﴾ فَرِحَ الْمُخَلَّفُونَ بِمَقْعَدِهِمْ
خِلَافَ رَسُولِ اللّٰهِ وَكَرِهُٓوا اَنْ يُجَاهِدُوا بِاَمْوَالِهِمْ وَاَنْفُسِهِمْ
ف۪ي سَب۪يلِ اللّٰهِ وَقَالُوا لَا تَنْفِرُوا فِي الْحَرِّۜ قُلْ نَارُ جَهَنَّمَ اَشَدُّ
حَرًّاۜ لَوْ كَانُوا يَفْقَهُونَ ﴿٨١﴾ فَلْيَضْحَكُوا قَل۪يلًا وَلْيَبْكُوا
كَث۪يرًاۚ جَزَٓاءً بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿٨٢﴾ فَاِنْ رَجَعَكَ اللّٰهُ
اِلٰى طَٓائِفَةٍ مِنْهُمْ فَاسْتَاْذَنُوكَ لِلْخُرُوجِ فَقُلْ لَنْ تَخْرُجُوا مَعِيَ
اَبَدًا وَلَنْ تُقَاتِلُوا مَعِيَ عَدُوًّاۜ اِنَّكُمْ رَض۪يتُمْ بِالْقُعُودِ اَوَّلَ مَرَّةٍ
فَاقْعُدُوا مَعَ الْخَالِف۪ينَ ﴿٨٣﴾ وَلَا تُصَلِّ عَلٰٓى اَحَدٍ مِنْهُمْ مَاتَ اَبَدًا
وَلَا تَقُمْ عَلٰى قَبْرِه۪ۜ اِنَّهُمْ كَفَرُوا بِاللّٰهِ وَرَسُولِه۪ وَمَاتُوا وَهُمْ
فَاسِقُونَ ﴿٨٤﴾ وَلَا تُعْجِبْكَ اَمْوَالُهُمْ وَاَوْلَادُهُمْۜ اِنَّمَا يُر۪يدُ اللّٰهُ
اَنْ يُعَذِّبَهُمْ بِهَا فِي الدُّنْيَا وَتَزْهَقَ اَنْفُسُهُمْ وَهُمْ كَافِرُونَ ﴿٨٥﴾ وَاِذَٓا
اُنْزِلَتْ سُورَةٌ اَنْ اٰمِنُوا بِاللّٰهِ وَجَاهِدُوا مَعَ رَسُولِهِ اسْتَاْذَنَكَ
اُو۬لُوا الطَّوْلِ مِنْهُمْ وَقَالُوا ذَرْنَا نَكُنْ مَعَ الْقَاعِد۪ينَ ﴿٨٦﴾

80. Onlar için ister bağışlanma dile, ister dileme! Onlar için yetmiş defa bağışlanma dilesen de Allah onları bağışlamayacaktır. Bu, onların Allah'a ve Resûl'üne karşı kâfir olmaları nedeniyledir. Allah, fasıklar topluluğuna hidayet etmez.

81. Resûlullah'a muhalefet ederek (savaştan) geri kalanlar, oturmalarına sevindiler. Malları ve canlarıyla Allah yolunda savaşmayı hoş görmeyerek, "Bu sıcakta savaşa çıkmayın." dediler. De ki: "Cehennem ateşi çok daha sıcaktır." Keşke anlasalardı.

82. Öyleyse kazandıkları (günahlara) karşılık az gülüp çok ağlasınlar.

83. Şayet Allah seni onlardan bir topluluğun yanına (sağ salim) geri çevirecek olursa savaşa çıkmak için senden izin isteyecekler. De ki: "Benimle beraber ebediyen bir sefere çıkmayacak ve asla bir düşmana karşı benimle beraber savaşmayacaksınız. Çünkü siz ilkinde oturmayı tercih ettiniz. (Öyleyse) geride kalanlarla beraber oturun (bakalım)!"

84. Onlardan biri öldüğünde ebediyen onun namazını kılma ve kabrinin başında (dua edip bağışlanma dilemek için) bekleme. Çünkü onlar, Allah'a ve Resûl'üne karşı kâfir oldular ve fasık olarak can verdiler.

85. Onların malları ve evlatları seni etkileyip imrendirmesin. Allah bu (mal ve evlatlarla) dünyada onlara azap etmek, canlarının zorlanarak ve kâfir olarak çıkmasını ister.

86. "Allah'a iman edin ve Resûl'üyle beraber savaşın." şeklinde bir sure indirildiğinde maddi durumu iyi olanlar senden izin ister ve "Bırak bizi, oturanlarla beraber olalım." derler.

رَضُوا بِاَنْ يَكُونُوا مَعَ الْخَوَالِفِ وَطُبِعَ عَلٰى قُلُوبِهِمْ فَهُمْ
لَا يَفْقَهُونَ ﴿٨٧﴾ لٰكِنِ الرَّسُولُ وَالَّذِينَ اٰمَنُوا مَعَهُ جَاهَدُوا
بِاَمْوَالِهِمْ وَاَنْفُسِهِمْۜ وَاُو۬لٰٓئِكَ لَهُمُ الْخَيْرَاتُۘ وَاُو۬لٰٓئِكَ
هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿٨٨﴾ اَعَدَّ اللّٰهُ لَهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرٖي مِنْ تَحْتِهَا
الْاَنْهَارُ خَالِدٖينَ فٖيهَاۜ ذٰلِكَ الْفَوْزُ الْعَظٖيمُ ﴿٨٩﴾ وَجَٓاءَ
الْمُعَذِّرُونَ مِنَ الْاَعْرَابِ لِيُؤْذَنَ لَهُمْ وَقَعَدَ الَّذٖينَ
كَذَبُوا اللّٰهَ وَرَسُولَهُۜ سَيُصٖيبُ الَّذٖينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ
عَذَابٌ اَلٖيمٌ ﴿٩٠﴾ لَيْسَ عَلَى الضُّعَفَٓاءِ وَلَا عَلَى الْمَرْضٰى
وَلَا عَلَى الَّذٖينَ لَا يَجِدُونَ مَا يُنْفِقُونَ حَرَجٌ اِذَا نَصَحُوا لِلّٰهِ
وَرَسُولِهٖۜ مَا عَلَى الْمُحْسِنٖينَ مِنْ سَبٖيلٍۜ وَاللّٰهُ غَفُورٌ رَحٖيمٌۙ ﴿٩١﴾
وَلَا عَلَى الَّذٖينَ اِذَا مَٓا اَتَوْكَ لِتَحْمِلَهُمْ قُلْتَ لَٓا اَجِدُ
مَٓا اَحْمِلُكُمْ عَلَيْهِۖ تَوَلَّوْا وَاَعْيُنُهُمْ تَفٖيضُ مِنَ الدَّمْعِ
حَزَنًا اَلَّا يَجِدُوا مَا يُنْفِقُونَۜ ﴿٩٢﴾ اِنَّمَا السَّبٖيلُ
عَلَى الَّذٖينَ يَسْتَاْذِنُونَكَ وَهُمْ اَغْنِيَٓاءُۚ رَضُوا بِاَنْ يَكُونُوا
مَعَ الْخَوَالِفِۙ وَطَبَعَ اللّٰهُ عَلٰى قُلُوبِهِمْ فَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٩٣﴾

87. Geride kalanlarla beraber olmayı tercih ettiler. (Bunun üzerine) kalpleri mühürlendi. Artık onlar anlamazlar.

Hakkın anlaşılmasına engel olan sebepler için bk. 6/En'âm, 25

88. Fakat Resûl ve onunla beraber iman edenler, Allah yolunda malları ve canlarıyla savaştılar. İşte bunlara çokça hayırlar vardır. Ve onlar, kurtuluşa erenlerin ta kendileridir.

89. Allah, onlar için altından nehirler akan ve içlerinde ebedî kalacakları cennetler hazırlamıştır. En büyük kurtuluş budur işte!

90. Bedevilerden mazeret öne sürenler, kendilerine izin verilsin diye geldiler. Allah'a ve Resûl'üne yalan söyleyenler de (geride kalanlarla) oturdular. Onlardan kâfir olanlara can yakıcı bir azap isabet edecektir.

91. Allah'a ve Resûl'üne karşı samimi olup da zayıf olan, hasta olan ve harcayacak mal bulamadığı için (savaşa katılmayanlara) bir günah yoktur. Muhsinlerin/Kulluğunu en güzel şekilde yapmaya çalışanların aleyhine bir yol yoktur. Allah, (günahları bağışlayan, örten ve günahların kötü akıbetinden kulu koruyan) Ğafûr ve (kullarına karşı merhametli olan) Rahîm'dir.

92. Yine, onlara binek temin etmen için sana gelip de, "Sizi, üzerine bindirebileceğim (bir binek) bulamıyorum." dediğin ve harcayacak bir şey bulamadıklarından gözleri yaş dolu olarak üzüntüyle dönüp gidenlere de bir günah yoktur.

93. Aleyhlerine yol verilip (kınanması gerekenler), zengin oldukları hâlde senden izin isteyenlerdir. Geride kalanlarla beraber oturmayı tercih ettiler. Allah kalplerini mühürledi, artık bilmezler.

Hakkın anlaşılmasına engel olan sebepler için bk. 6/En'âm, 25

يَعْتَذِرُونَ اِلَيْكُمْ اِذَا رَجَعْتُمْ اِلَيْهِمْۜ قُلْ لَا تَعْتَذِرُوا
لَنْ نُؤْمِنَ لَكُمْ قَدْ نَبَّاَنَا اللّٰهُ مِنْ اَخْبَارِكُمْۜ
وَسَيَرَى اللّٰهُ عَمَلَكُمْ وَرَسُولُهُ ثُمَّ تُرَدُّونَ اِلٰى عَالِمِ
الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٩٤﴾
سَيَحْلِفُونَ بِاللّٰهِ لَكُمْ اِذَا انْقَلَبْتُمْ اِلَيْهِمْ لِتُعْرِضُوا
عَنْهُمْۜ فَاَعْرِضُوا عَنْهُمْۜ اِنَّهُمْ رِجْسٌۘ وَمَاْوٰيهُمْ جَهَنَّمُۚ جَزَٓاءً
بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿٩٥﴾ يَحْلِفُونَ لَكُمْ لِتَرْضَوْا
عَنْهُمْۚ فَاِنْ تَرْضَوْا عَنْهُمْ فَاِنَّ اللّٰهَ لَا يَرْضٰى عَنِ الْقَوْمِ
الْفَاسِقِينَ ﴿٩٦﴾ اَلْاَعْرَابُ اَشَدُّ كُفْرًا وَنِفَاقًا وَاَجْدَرُ اَلَّا يَعْلَمُوا
حُدُودَ مَٓا اَنْزَلَ اللّٰهُ عَلٰى رَسُولِهٖۜ وَاللّٰهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿٩٧﴾
وَمِنَ الْاَعْرَابِ مَنْ يَتَّخِذُ مَا يُنْفِقُ مَغْرَمًا وَيَتَرَبَّصُ
بِكُمُ الدَّوَٓائِرَۜ عَلَيْهِمْ دَٓائِرَةُ السَّوْءِۜ وَاللّٰهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٩٨﴾
وَمِنَ الْاَعْرَابِ مَنْ يُؤْمِنُ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ وَيَتَّخِذُ
مَا يُنْفِقُ قُرُبَاتٍ عِنْدَ اللّٰهِ وَصَلَوَاتِ الرَّسُولِۜ اَلَٓا اِنَّهَا قُرْبَةٌ
لَهُمْۜ سَيُدْخِلُهُمُ اللّٰهُ فٖي رَحْمَتِهٖۜ اِنَّ اللّٰهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٩٩﴾

94. Onlara döndüğünüz zaman size özür beyan ederler. De ki: “Özür dilemeyin! Size inanmayacağız. Şüphesiz ki Allah, bize sizin haberlerinizi bildirdi. Allah ve Resûl’ü sizin yaptıklarınızı görecek, sonra gayb ve şehadet bilgisinin sahibine döndürüleceksiniz. O da yaptıklarınızı size haber verecektir.”

95. Onlara döndüğünüz zaman (onları kınamaktan ya da ceza vermekten) yüz çeviresiniz diye Allah adına yemin edecekler. (Ceza verip kınamayın.) Bilakis onlardan yüz çevirin. Çünkü onlar pisliktir, işledikleri (günahlar) sebebiyle barınakları cehennem olacaktır.

96. Onlardan hoşnut olasınız diye yemin ederler. Siz onlardan hoşnut olsanız bile kuşku yok ki Allah, fasıklar topluluğundan hoşnut olmaz.

97. Bedeviler, küfür ve nifak yönünden en beter olanlardır. Allah’ın, Resûl’üne indirdiği sınırları bilmemeye de en elverişli olanlar onlardır. Allah, (her şeyi bilen) Alîm ve (hüküm ve hikmet sahibi olan) Hakîm’dir.

98. Bedevilerden öylesi vardır ki yaptığı infakı angarya görür ve başınıza bir musibet gelmesini gözler. En kötü musibet onların başına gelsin. Allah, (işiten ve dualara icabet eden) Semî’ ve (her şeyi bilen) Alîm’dir.

99. Bedevilerden öylesi de vardır ki Allah’a ve Ahiret Günü’ne iman eder, yaptığı infakı kendisini Allah’a yakınlaştıracak ve Resûl’ün duasına nail olacağı bir vesile olarak görür. Dikkat edin! Gerçekten de (bu amelleri onları Allah’a) yakınlaştırır. Allah onları rahmetine dâhil edecektir. Şüphesiz ki Allah, (günahları bağışlayan, örten ve günahların kötü akıbetinden kulu koruyan) Ğafûr ve (kullarına karşı merhametli olan) Rahîm’dir.

وَالسَّابِقُونَ الْاَوَّلُونَ مِنَ الْمُهَاجِرِينَ وَالْاَنْصَارِ وَالَّذِينَ
اتَّبَعُوهُمْ بِاِحْسَانٍۙ رَضِيَ اللّٰهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ وَاَعَدَّ لَهُمْ
جَنَّاتٍ تَجْرِي تَحْتَهَا الْاَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَٓا اَبَدًاۜ ذٰلِكَ الْفَوْزُ
الْعَظِيمُ ﴿١٠٠﴾ وَمِمَّنْ حَوْلَكُمْ مِنَ الْاَعْرَابِ مُنَافِقُونَۜ وَمِنْ
اَهْلِ الْمَدِينَةِ مَرَدُوا عَلَى النِّفَاقِ لَا تَعْلَمُهُمْۜ نَحْنُ نَعْلَمُهُمْۜ
سَنُعَذِّبُهُمْ مَرَّتَيْنِ ثُمَّ يُرَدُّونَ اِلٰى عَذَابٍ عَظِيمٍۚ ﴿١٠١﴾ وَاٰخَرُونَ
اعْتَرَفُوا بِذُنُوبِهِمْ خَلَطُوا عَمَلًا صَالِحًا وَاٰخَرَ سَيِّئًاۜ عَسَى
اللّٰهُ اَنْ يَتُوبَ عَلَيْهِمْۜ اِنَّ اللّٰهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١٠٢﴾ خُذْ مِنْ اَمْوَالِهِمْ
صَدَقَةً تُطَهِّرُهُمْ وَتُزَكِّيهِمْ بِهَا وَصَلِّ عَلَيْهِمْۜ اِنَّ صَلٰوتَكَ
سَكَنٌ لَهُمْۜ وَاللّٰهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿١٠٣﴾ اَلَمْ يَعْلَمُٓوا اَنَّ اللّٰهَ
هُوَ يَقْبَلُ التَّوْبَةَ عَنْ عِبَادِهِ وَيَأْخُذُ الصَّدَقَاتِ وَاَنَّ اللّٰهَ
هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ ﴿١٠٤﴾ وَقُلِ اعْمَلُوا فَسَيَرَى اللّٰهُ عَمَلَكُمْ
وَرَسُولُهُ وَالْمُؤْمِنُونَۜ وَسَتُرَدُّونَ اِلٰى عَالِمِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ
فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَۚ ﴿١٠٥﴾ وَاٰخَرُونَ مُرْجَوْنَ لِاَمْرِ
اللّٰهِ اِمَّا يُعَذِّبُهُمْ وَاِمَّا يَتُوبُ عَلَيْهِمْۜ وَاللّٰهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿١٠٦﴾

100. Muhâcir ve Ensâr'dan öncüler, ilkler ve onlara ihsan üzere tabi olanlar (var ya)! Allah onlardan razı olmuş, onlar da Allah'tan razı olmuşlardır. Allah onlar için altından ırmaklar akan ve içlerinde ebedî kalacakları cennetler hazırlamıştır. En büyük kurtuluş budur işte!

Allah (cc), razı olduğu kulları üç sınıfa ayırmıştır:

a. Muhâcir

b. Ensâr

c. Onlardan sonra gelip onlara ihsan üzere tabi olanlar

Biz müminlerin üçüncü sınıftan olabilmesi iki şarta bağlanmıştır:

1. Dini anlarken ve yaşarken Muhâcir ve Ensâr'ı ölçü kabul edip onların anladığı ve yaşadığı şekilde yaşamak. Bu da onlara "ihsan üzere tabi olmak" ile mümkün olur. (bk. 2/Bakara, 137)
2. Muhâcir ve Ensâr'ı sevmek, onlara kin duymamak ve onlar için istiğfarda bulunmak. (bk. 59/Haşr, 10)

101. Çevrenizdeki bedevilerden münafık olanlar vardır. Medine ahalisinden de nifakta diretenler vardır. Sen onları bilmezsin, biz biliriz. Onlara iki defa azap edeceğiz. Sonra da azabın en büyüğü (olan ahiret azabına) döndürülecekler.

102. Başkaları da günahlarını itiraf ettiler. Salih amel ile bir başka kötü ameli karıştırdılar. Umulur ki Allah, tevbelerini kabul eder. Şüphesiz Allah, (günahları bağışlayan, örten ve günahların kötü akıbetinden kulu koruyan) Ğafûr ve (kullarına karşı merhametli olan) Rahîm'dir.

103. Onların mallarından sadaka/zekât al ki bununla onları temizlemiş ve arındırmış olasın. Onlara dua et. Hiç şüphesiz, senin duan onlara (huzur ve güven veren) bir sükûndur. Allah, (işiten ve dualara icabet eden) Semî' ve (her şeyi bilen) Alîm'dir.

104. Kullarından tevbeleri Allah'ın kabul ettiğini, sadakaları (asıl olarak) alanın O olduğunu ve hiç şüphesiz Allah'ın, (tevbeye muvaffak kılan ve tevbeleri çokça kabul eden) Et-Tevvâb ve (kullarına karşı merhametli) Er-Rahîm olduğunu bilmediler mi?

105. De ki: "Amel yapın! Allah, Resûl'ü ve müminler yaptıklarınızı görecektir. (Sonra da) gayb ve şehadet bilgisinin sahibine döndürüleceksiniz. O da size yaptıklarınızı haber verecektir."

106. Başkaları da Allah'ın emrine (onların hakkında vereceği hüküm için) bırakılmıştır. Ya onlara azap eder ya da tevbelerini kabul eder. Allah, (her şeyi bilen) Alîm ve (hüküm ve hikmet sahibi olan) Hakîm'dir.

وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مَسْجِدًا ضِرَارًا وَكُفْرًا وَتَفْرِيقًا
بَيْنَ الْمُؤْمِنِينَ وَاِرْصَادًا لِمَنْ حَارَبَ اللّٰهَ وَرَسُولَهُ
مِنْ قَبْلُ وَلَيَحْلِفُنَّ اِنْ اَرَدْنَٓا اِلَّا الْحُسْنٰى وَاللّٰهُ يَشْهَدُ
اِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ ﴿١٠٧﴾ لَا تَقُمْ فِيهِ اَبَدًا لَمَسْجِدٌ اُسِّسَ
عَلَى التَّقْوٰى مِنْ اَوَّلِ يَوْمٍ اَحَقُّ اَنْ تَقُومَ فِيهِ فِيهِ رِجَالٌ
يُحِبُّونَ اَنْ يَتَطَهَّرُوا وَاللّٰهُ يُحِبُّ الْمُطَّهِّرِينَ ﴿١٠٨﴾
اَفَمَنْ اَسَّسَ بُنْيَانَهُ عَلٰى تَقْوٰى مِنَ اللّٰهِ وَرِضْوَانٍ
خَيْرٌ اَمْ مَنْ اَسَّسَ بُنْيَانَهُ عَلٰى شَفَا جُرُفٍ هَارٍ فَانْهَارَ
بِهِ فِي نَارِ جَهَنَّمَ وَاللّٰهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿١٠٩﴾
لَا يَزَالُ بُنْيَانُهُمُ الَّذِي بَنَوْا رِيبَةً فِي قُلُوبِهِمْ اِلَّٓا اَنْ تَقَطَّعَ
قُلُوبُهُمْ وَاللّٰهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿١١٠﴾ اِنَّ اللّٰهَ اشْتَرٰى مِنَ الْمُؤْمِنِينَ
اَنْفُسَهُمْ وَاَمْوَالَهُمْ بِاَنَّ لَهُمُ الْجَنَّةَ يُقَاتِلُونَ
فِي سَبِيلِ اللّٰهِ فَيَقْتُلُونَ وَيُقْتَلُونَ وَعْدًا عَلَيْهِ حَقًّا فِي التَّوْرٰيةِ
وَالْاِنْجِيلِ وَالْقُرْاٰنِ وَمَنْ اَوْفٰى بِعَهْدِهِ مِنَ اللّٰهِ فَاسْتَبْشِرُوا
بِبَيْعِكُمُ الَّذِي بَايَعْتُمْ بِهِ وَذٰلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿١١١﴾

107. Zarar vermek, küfrü (yaymak), müminlerin arasını bölmek, Allah'a ve Resûl'üne daha önceden harp ilan etmişlerin karargâhı olsun diye mescid edinenler ve "Biz güzellikten/hayırdan başka bir şey kastetmedik." diye Allah adına yemin edenler (var ya)! Allah, onların gerçek yalancılar olduğuna şahitlik eder.

108. Orada ebediyen (namaza) durma! İlk günden takva üzere kurulmuş olan mescid, (namaza) durman için daha evladır. Orada temizlenmeyi isteyen adamlar vardır. Allah, temizlenenleri sever.

109. Binasını/Mescidini, takva üzerine ve Allah rızasını (gözeterek) tesis eden mi daha hayırlıdır, yoksa binasını yıkılmaya yüz tutmuş bir uçurumun kenarına kurup o yerle birlikte kendisi de cehennem ateşine yuvarlanacak olan mı? Allah, zalimler topluluğuna hidayet etmez.

Ayet, yeryüzünde bulunan mescidleri "takvâ" ve "dırâr" mescidleri olarak iki kısma ayırmıştır:

Takva mescidleri; içerisinde yalnızca Allah'a (cc) kulluk edilen, hiçbir şeyin O'na ortak koşulmadığı (bk. 9/Tevbe, 107-109), yalnızca Allah'ın (cc) adının anılıp yüceltildiği (bk. 24/Nûr, 36), içerisinde Allah'ın (cc) nur ve hidayeti olan vahyin okunduğu (bk. 24/Nûr, 35), müminlerin dünya hayatının kirinden arındığı (bk. 24/Nûr, 37) yapılardır.

Dırâr mescidleri ise müminlere zarar vermek, küfrü yaygınlaştırmak, müminleri bölmek ve Allah'a (cc) savaş açmış mücrimlerin karargâh olarak kullanması için inşa edilen ve adına "mescid" denen yapılardır.

Bugün, Allah'ın (cc) yasalarını yürürlükten kaldıran; tevhide ve muvahhidlere düşmanlık eden; zan, hurafe ve menkıbeyi din kaynağı kılmaya çalışan sistemlerin bir yandan İslam'a savaş açması, öte yandan ısrarla mescid inşa etmesi üzerinde dikkatle düşünülmelidir.

110. (Samimi bir tevbe ve pişmanlıktan ötürü) kalpleri paramparça olmadıkça kurdukları o bina kalplerinde şüphe (kaynağı) olarak kalmaya devam edecektir. Allah, (her şeyi bilen) Alîm ve (hüküm ve hikmet sahibi olan) Hakîm'dir.

111. Şüphesiz ki Allah, cennet karşılığında müminlerden canlarını ve mallarını satın almıştır. Allah yolunda savaşır, öldürür ve öldürülürler. (Bu;) Tevrât, İncîl ve Kur'ân'da Allah'ın hak olan vaadidir. Kim sözüne Allah kadar bağlı olabilir ki? (O hâlde) yaptığınız bu alışverişten dolayı müjdelenin. En büyük kurtuluş budur işte!

اَلتَّٓائِبُونَ الْعَابِدُونَ الْحَامِدُونَ السَّٓائِحُونَ
الرَّاكِعُونَ السَّاجِدُونَ الْاٰمِرُونَ بِالْمَعْرُوفِ
وَالنَّاهُونَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَالْحَافِظُونَ لِحُدُودِ اللّٰهِۜ
وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١١٢﴾ مَا كَانَ لِلنَّبِيِّ وَالَّذِينَ اٰمَنُٓوا اَنْ
يَسْتَغْفِرُوا لِلْمُشْرِكِينَ وَلَوْ كَانُٓوا اُو۬لِي قُرْبٰى مِنْ بَعْدِ
مَا تَبَيَّنَ لَهُمْ اَنَّهُمْ اَصْحَابُ الْجَحِيمِ ﴿١١٣﴾ وَمَا كَانَ
اسْتِغْفَارُ اِبْرٰهِيمَ لِاَبِيهِ اِلَّا عَنْ مَوْعِدَةٍ وَعَدَهَٓا اِيَّاهُۚ
فَلَمَّا تَبَيَّنَ لَهُٓ اَنَّهُ عَدُوٌّ لِلّٰهِ تَبَرَّاَ مِنْهُۜ اِنَّ اِبْرٰهِيمَ لَاَوَّاهٌ
حَلِيمٌ ﴿١١٤﴾ وَمَا كَانَ اللّٰهُ لِيُضِلَّ قَوْمًا بَعْدَ اِذْ هَدٰيهُمْ حَتّٰى
يُبَيِّنَ لَهُمْ مَا يَتَّقُونَۜ اِنَّ اللّٰهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿١١٥﴾
اِنَّ اللّٰهَ لَهُ مُلْكُ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِۜ يُحْيِي وَيُمِيتُۜ
وَمَا لَكُمْ مِنْ دُونِ اللّٰهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ ﴿١١٦﴾ لَقَدْ تَابَ
اللّٰهُ عَلَى النَّبِيِّ وَالْمُهَاجِرِينَ وَالْاَنْصَارِ الَّذِينَ اتَّبَعُوهُ
فِي سَاعَةِ الْعُسْرَةِ مِنْ بَعْدِ مَا كَادَ يَزِيغُ قُلُوبُ
فَرِيقٍ مِنْهُمْ ثُمَّ تَابَ عَلَيْهِمْۜ اِنَّهُ بِهِمْ رَؤُ۫فٌ رَحِيمٌۙ ﴿١١٧﴾

112. Tevbe edenler, ibadet edenler, hamdedenler, (Allah yolunda) seyahat edenler, rükû edenler, secde edenler, iyiliği emredenler, kötülükten alıkoyanlar ve Allah'ın sınırlarını koruyanlar... Müminleri müjdele!

113. Alevli ateşin ehli oldukları netleştikten sonra, akraba dahi olsalar, Nebi'nin ve müminlerin müşrikler için (Allah'tan) bağışlanma talep etmeleri söz konusu olamaz.

114. İbrâhîm'in, babası için bağışlanma istemesi, sadece ona verdiği sözü yerine getirmek içindi. Babasının Allah düşmanı olduğu açığa çıkınca ondan teberrî etti/uzaklaştı. Şüphesiz ki İbrâhîm, (çokça "ah" çeken, dertli, duygulu) ince kalpli ve yumuşak huylu biriydi.

115. Allah, korkup sakınacakları (hükümleri) açıklamadan, hidayet ettiği bir kavmi saptıracak değildir. Şüphesiz ki Allah, her şeyi bilir.

116. Hiç kuşkusuz, göklerin ve yerin hâkimiyeti/egemenliği Allah'a aittir. Diriltir ve öldürür. Sizin Allah'ın dışında ne bir dostunuz ne de bir yardımcınız yoktur.

117. Andolsun ki Allah, Peygamber'i ve içlerinde bir grubun kalbi kaymak üzereyken zorluk saatinde Nebi'ye uyan Ensâr ve Muhâcir'i tevbeye muvaffak kıldı. Sonra da onların tevbelerini kabul etti. Şüphesiz ki O, onlara karşı (kullarına karşı şefkatli olan) Raûf ve (kullarına karşı merhametli olan) Rahîm'dir.

وَعَلَى الثَّلٰثَةِ الَّذ۪ينَ خُلِّفُواۜ حَتّٰٓى اِذَا ضَاقَتْ عَلَيْهِمُ
الْاَرْضُ بِمَا رَحُبَتْ وَضَاقَتْ عَلَيْهِمْ اَنْفُسُهُمْ وَظَنُّٓوا
اَنْ لَا مَلْجَاَ مِنَ اللّٰهِ اِلَّٓا اِلَيْهِۜ ثُمَّ تَابَ عَلَيْهِمْ لِيَتُوبُواۜ
اِنَّ اللّٰهَ هُوَ التَّوَّابُ الرَّح۪يمُ ﴿١١٨﴾ يَٓا اَيُّهَا الَّذ۪ينَ اٰمَنُوا اتَّقُوا
اللّٰهَ وَكُونُوا مَعَ الصَّادِق۪ينَ ﴿١١٩﴾ مَا كَانَ لِاَهْلِ الْمَد۪ينَةِ
وَمَنْ حَوْلَهُمْ مِنَ الْاَعْرَابِ اَنْ يَتَخَلَّفُوا عَنْ رَسُولِ اللّٰهِ
وَلَا يَرْغَبُوا بِاَنْفُسِهِمْ عَنْ نَفْسِه۪ۜ ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ لَا يُص۪يبُهُمْ
ظَمَاٌ وَلَا نَصَبٌ وَلَا مَخْمَصَةٌ ف۪ي سَب۪يلِ اللّٰهِ وَلَا يَطَؤُ۫نَ مَوْطِئًا
يَغ۪يظُ الْكُفَّارَ وَلَا يَنَالُونَ مِنْ عَدُوٍّ نَيْلًا اِلَّا كُتِبَ
لَهُمْ بِه۪ عَمَلٌ صَالِحٌۜ اِنَّ اللّٰهَ لَا يُض۪يعُ اَجْرَ الْمُحْسِن۪ينَۙ ﴿١٢٠﴾
وَلَا يُنْفِقُونَ نَفَقَةً صَغ۪يرَةً وَلَا كَب۪يرَةً وَلَا يَقْطَعُونَ
وَادِيًا اِلَّا كُتِبَ لَهُمْ لِيَجْزِيَهُمُ اللّٰهُ اَحْسَنَ مَا كَانُوا
يَعْمَلُونَ ﴿١٢١﴾ وَمَا كَانَ الْمُؤْمِنُونَ لِيَنْفِرُوا كَٓافَّةًۜ
فَلَوْلَا نَفَرَ مِنْ كُلِّ فِرْقَةٍ مِنْهُمْ طَٓائِفَةٌ لِيَتَفَقَّهُوا فِي الدّ۪ينِ
وَلِيُنْذِرُوا قَوْمَهُمْ اِذَا رَجَعُٓوا اِلَيْهِمْ لَعَلَّهُمْ يَحْذَرُونَ ﴿١٢٢﴾

118. (Savaştan) geri bırakılan üç kişiyi de (bağışladı). Öyle ki yeryüzü tüm genişliğine rağmen onlara dar gelmiş, nefisleri de onlara dar gelmiş ve vicdan azabından kıvranıyorlardı. Allah'tan başka sığınılacak/melce olmadığını da anlamışlardı. Sonra (Allah), tevbe etsinler diye onları tevbeye muvaffak kıldı. Şüphesiz ki Allah, (tevbeye muvaffak kılan ve tevbeleri çokça kabul eden) Et-Tevvâb ve (kullarına karşı merhametli olan) Er-Rahîm'dir.

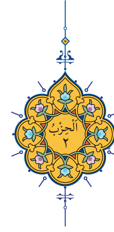
119. Ey iman edenler! Allah'tan korkup sakının ve sadıklarla beraber olun!

120. Medine ahalisine ve etraflarında bulunan bedevilere, (savaşa çıkarken) Allah Resûlü'nden geri kalmaları ve kendi nefislerini Allah Resûlü'ne tercih etmeleri yakışık almaz. Bunun nedeni şudur: Allah yolunda bir susuzluk, yorgunluk veya açlık çekmeleri, kâfirleri öfkeden kudurtacak bir yerde konaklamaları ya da düşmana karşı bir zafer elde etmelerine karşılık mutlaka onlara salih bir amel yazılır. Şüphesiz ki Allah, muhsinlerin/kulluğunu en güzel şekilde yapmaya çalışanların ecrini zayi etmez.

121. Allah, yaptıklarının mükâfatını en güzel şekilde vermek için onların yaptığı küçük büyük infakları ve kat ettikleri her vadiyi/mesafeyi, onlar için (ecir olarak) yazmıştır.

122. (Allah yolunda cihadın mükâfatı bu denli büyük olsa da) müminlerin tümü savaşa çıkacak değildir/çıkmasınlar. Onlardan her topluluktan bir grubun geride kalıp dinde fakihleşmeleri ve kavimleri (savaştan) döndüğünde onları uyarmaları gerekmez miydi? Umulur ki sakınırlar.

يَٓا اَيُّهَا الَّذٖينَ اٰمَنُوا قَاتِلُوا الَّذٖينَ يَلُونَكُمْ مِنَ الْكُفَّارِ
وَلْيَجِدُوا فٖيكُمْ غِلْظَةًۜ وَاعْلَمُٓوا اَنَّ اللّٰهَ مَعَ الْمُتَّقٖينَ ﴿١٢٣﴾
وَاِذَا مَٓا اُنْزِلَتْ سُورَةٌ فَمِنْهُمْ مَنْ يَقُولُ اَيُّكُمْ زَادَتْهُ
هٰذِهٖٓ اٖيمَانًاۚ فَاَمَّا الَّذٖينَ اٰمَنُوا فَزَادَتْهُمْ اٖيمَانًا وَهُمْ
يَسْتَبْشِرُونَ ﴿١٢٤﴾ وَاَمَّا الَّذٖينَ فٖي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ فَزَادَتْهُمْ
رِجْسًا اِلٰى رِجْسِهِمْ وَمَاتُوا وَهُمْ كَافِرُونَ ﴿١٢٥﴾
اَوَلَا يَرَوْنَ اَنَّهُمْ يُفْتَنُونَ فٖي كُلِّ عَامٍ مَرَّةً اَوْ مَرَّتَيْنِ ثُمَّ
لَا يَتُوبُونَ وَلَا هُمْ يَذَّكَّرُونَ ﴿١٢٦﴾ وَاِذَا مَٓا اُنْزِلَتْ سُورَةٌ نَظَرَ
بَعْضُهُمْ اِلٰى بَعْضٍۜ هَلْ يَرٰيكُمْ مِنْ اَحَدٍ ثُمَّ انْصَرَفُواۜ صَرَفَ
اللّٰهُ قُلُوبَهُمْ بِاَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَفْقَهُونَ ﴿١٢٧﴾ لَقَدْ جَٓاءَكُمْ رَسُولٌ
مِنْ اَنْفُسِكُمْ عَزٖيزٌ عَلَيْهِ مَا عَنِتُّمْ حَرٖيصٌ عَلَيْكُمْ
بِالْمُؤْمِنٖينَ رَؤُ۫فٌ رَحٖيمٌ ﴿١٢٨﴾ فَاِنْ تَوَلَّوْا فَقُلْ حَسْبِيَ اللّٰهُ
لَٓا اِلٰهَ اِلَّا هُوَۜ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظٖيمِ ﴿١٢٩﴾

سُورَةُ يُونُسَ
مَكِّيَّةٌ وَهِيَ مِائَةٌ وَتِسْعُ اٰيَاتٍ

123. Ey iman edenler! Size yakın olan kâfirlerle savaşın ve sizde sertlik görsünler. Bilin ki Allah, muttakilerle beraberdir.

124. Bir sure indirildiğinde onlardan bir kısmı, “Bu sure hanginizin imanını arttırdı?” derler. İman edenlere gelince onların imanını arttırmıştır ve onlar (Allah’ın müminlere yönelik vaadleriyle) müjdelenmektedir.

125. Kalplerinde hastalık olanlara gelince onların (kalplerinde bulunan) pisliklere pislik katmış ve onlar kâfir olarak ölmüşlerdir.

126. Her yıl bir veya iki defa (Allah tarafından) imtihan edildiklerini, (buna rağmen) tevbe etmeyip öğüt almadıklarını görmüyorlar mı?

127. Bir sure indirildiğinde birbirlerine bakar ve “Sizi kimse görüyor mu?” (diye sorar,) sonra da ayrılırlar. Anlamayan bir topluluk olduklarından Allah onların kalplerini (haktan) çevirmiştir.

128. Andolsun ki size; içinizden olan, sizi zora sokan şeylerin kendisine ağır geldiği, size pek düşkün, müminlere karşı şefkatli ve merhametli olan Resûl gelmiştir.

129. Şayet yüz çevirirlerse de ki: “Allah bana yeter. O’ndan başka (ibadeti hak eden) hiçbir ilah yoktur. Yalnızca O’na tevekkül ettim. O, büyük arşın Rabbidir.”

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ

الٓرٰ تِلْكَ اٰيَاتُ الْكِتَابِ الْحَك۪يمِ ﴿١﴾ اَكَانَ لِلنَّاسِ عَجَبًا
اَنْ اَوْحَيْنَٓا اِلٰى رَجُلٍ مِنْهُمْ اَنْ اَنْذِرِ النَّاسَ وَبَشِّرِ الَّذ۪ينَ
اٰمَنُٓوا اَنَّ لَهُمْ قَدَمَ صِدْقٍ عِنْدَ رَبِّهِمْۜ قَالَ الْكَافِرُونَ اِنَّ
هٰذَا لَسَاحِرٌ مُب۪ينٌ ﴿٢﴾ اِنَّ رَبَّكُمُ اللّٰهُ الَّذ۪ي خَلَقَ السَّمٰوَاتِ
وَالْاَرْضَ ف۪ي سِتَّةِ اَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوٰى عَلَى الْعَرْشِ يُدَبِّرُ الْاَمْرَۜ
مَا مِنْ شَف۪يعٍ اِلَّا مِنْ بَعْدِ اِذْنِه۪ۜ ذٰلِكُمُ اللّٰهُ رَبُّكُمْ فَاعْبُدُوهُۜ
اَفَلَا تَذَكَّرُونَ ﴿٣﴾ اِلَيْهِ مَرْجِعُكُمْ جَم۪يعًاۜ وَعْدَ اللّٰهِ حَقًّاۜ
اِنَّهُ يَبْدَؤُا الْخَلْقَ ثُمَّ يُع۪يدُهُ لِيَجْزِيَ الَّذ۪ينَ اٰمَنُوا
وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ بِالْقِسْطِۜ وَالَّذ۪ينَ كَفَرُوا لَهُمْ شَرَابٌ
مِنْ حَم۪يمٍ وَعَذَابٌ اَل۪يمٌ بِمَا كَانُوا يَكْفُرُونَ ﴿٤﴾ هُوَ الَّذ۪ي
جَعَلَ الشَّمْسَ ضِيَٓاءً وَالْقَمَرَ نُورًا وَقَدَّرَهُ مَنَازِلَ لِتَعْلَمُوا
عَدَدَ السِّن۪ينَ وَالْحِسَابَۜ مَا خَلَقَ اللّٰهُ ذٰلِكَ اِلَّا بِالْحَقِّۚ يُفَصِّلُ
الْاٰيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ﴿٥﴾ اِنَّ ف۪ي اخْتِلَافِ الَّيْلِ وَالنَّهَارِ
وَمَا خَلَقَ اللّٰهُ فِي السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ لَاٰيَاتٍ لِقَوْمٍ يَتَّقُونَ ﴿٦﴾

10. YÛNUS SURESİ

(Bu sure Mekke'de indirilmiş olup 109 ayettir.)
Er-Rahmân ve Er-Rahîm olan Allah'ın adıyla (okumaya başlıyorum).

1. Elif, Lâm, Râ. Bu, hikmet/hüküm dolu Kitab'ın ayetleridir.

2. (Ne ilginç!) İçlerinden bir adama, "İnsanları uyar ve iman edenleri Rabbleri katında değerli bir konumda olmakla müjdele!" diye vahyedişimiz insanlara tuhaf mı geldi? Kâfirler dediler ki: "Şüphesiz ki bu, apaçık bir sihirbazdır."

3. Şüphesiz sizin Rabbiniz, gökleri ve yeri altı günde yaratan, sonra arşa istiva eden ve işleri yöneten/çekip çeviren Allah'tır. O'nun izni olmaksızın hiç kimse şefaat edemez. İşte, Rabbiniz olan Allah budur. (Öyleyse) O'na ibadet edin. Öğüt almaz mısınız?

4. Hepinizin dönüşü O'nadır. Allah'ın vaadi haktır. İman edip salih amel işleyenlere mükâfatlarını adaletle vermek için ilk defa yaratan, sonra (dirilterek) tekrardan yaratacak olan hiç şüphesiz ki O'dur. Kâfirlere gelince kâfir olmaları sebebiyle onlara kaynar sudan bir içecek ve can yakıcı bir azap vardır.

5. Güneş'i aydınlatıcı, Ay'ı ise aydınlık kılan, yılların sayısını ve hesabı bilmeniz için Ay'a duraklar belirleyen O'dur. Allah bunu (varlığına, birliğine ve kudretine alamet olsun diye) hak ile yaratmıştır. Bilen bir topluluk için ayetlerini detaylı bir şekilde açıklar.

Kur'ân'ın mufassal/detaylandırılmış bir kitap olmasının hikmetleri için bk. 6/En'âm, 55

6. Şüphesiz ki gecenin ve gündüzün peşi sıra gelmesinde ve Allah'ın göklerde ve yerde yarattıklarında korkup sakınan bir topluluk için (Allah'ın azamet ve gücüne delalet eden) ayetler vardır.

اِنَّ الَّذ۪ينَ لَا يَرْجُونَ لِقَٓاءَنَا وَرَضُوا بِالْحَيٰوةِ الدُّنْيَا وَاطْمَاَنُّوا
بِهَا وَالَّذ۪ينَ هُمْ عَنْ اٰيَاتِنَا غَافِلُونَۙ ﴿٧﴾ اُو۬لٰٓئِكَ مَاْوٰيهُمُ
النَّارُ بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿٨﴾ اِنَّ الَّذ۪ينَ اٰمَنُوا وَعَمِلُوا
الصَّالِحَاتِ يَهْد۪يهِمْ رَبُّهُمْ بِا۪يمَانِهِمْۚ تَجْر۪ي مِنْ تَحْتِهِمُ
الْاَنْهَارُ ف۪ي جَنَّاتِ النَّع۪يمِ ﴿٩﴾ دَعْوٰيهُمْ ف۪يهَا سُبْحَانَكَ
اللّٰهُمَّ وَتَحِيَّتُهُمْ ف۪يهَا سَلَامٌۚ وَاٰخِرُ دَعْوٰيهُمْ اَنِ الْحَمْدُ لِلّٰهِ
رَبِّ الْعَالَم۪ينَࣖ ﴿١٠﴾ وَلَوْ يُعَجِّلُ اللّٰهُ لِلنَّاسِ الشَّرَّ اسْتِعْجَالَهُمْ
بِالْخَيْرِ لَقُضِيَ اِلَيْهِمْ اَجَلُهُمْۜ فَنَذَرُ الَّذ۪ينَ لَا يَرْجُونَ لِقَٓاءَنَا
ف۪ي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ ﴿١١﴾ وَاِذَا مَسَّ الْاِنْسَانَ الضُّرُّ دَعَانَا
لِجَنْبِه۪ٓ اَوْ قَاعِدًا اَوْ قَٓائِمًاۚ فَلَمَّا كَشَفْنَا عَنْهُ ضُرَّهُ مَرَّ كَاَنْ
لَمْ يَدْعُنَٓا اِلٰى ضُرٍّ مَسَّهُۜ كَذٰلِكَ زُيِّنَ لِلْمُسْرِف۪ينَ مَا كَانُوا
يَعْمَلُونَ ﴿١٢﴾ وَلَقَدْ اَهْلَكْنَا الْقُرُونَ مِنْ قَبْلِكُمْ لَمَّا
ظَلَمُواۙ وَجَٓاءَتْهُمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ وَمَا كَانُوا لِيُؤْمِنُواۜ
كَذٰلِكَ نَجْزِي الْقَوْمَ الْمُجْرِم۪ينَ ﴿١٣﴾ ثُمَّ جَعَلْنَاكُمْ خَلَٓائِفَ
فِي الْاَرْضِ مِنْ بَعْدِهِمْ لِنَنْظُرَ كَيْفَ تَعْمَلُونَ ﴿١٤﴾

7. Bizimle karşılaşmayı ummayan, dünya hayatına razı olup onunla mutmain olan ve ayetlerimizden gafil olanlar (var ya)!

8. Hiç şüphesiz ki böylelerinin, işledikleri (günahlar) nedeniyle barınakları ateştir.

9. İman edip salih ameller işleyenler ise Rabbleri imanları sebebiyle onları doğru yola iletir ve Naîm Cennetleri'nde, onların altlarından ırmaklar akmaktadır.

10. Orada duaları, "Allah'ım, sen eksikliklerden münezzehsin.", (birbirlerine) dilekleri, "Selam/Esenlik!" ve dualarının sonu, "Hamd, âlemlerin Rabbi olan Allah'adır." şeklindedir.

11. Şayet Allah, insanlar hayır istediklerinde çarçabuk verdiği gibi (öfke hâlinde yaptıkları beddualar ya da masiyetlerle hakettikleri) şerri de çabucak verseydi onların ecellerine hükmedilir (ve işleri bitiriliverirdi). Bizimle karşılaşmayı ummayanları, azgınlıkları içinde bocalar hâlde bırakırız.

12. İnsana bir zarar dokunduğunda; yan yatarken, otururken ya da ayakta (sürekli bir şekilde) bize dua eder. Sıkıntısını giderdiğimiz zaman da, sanki ona dokunan bir sıkıntıdan dolayı bize hiç dua etmemiş gibi çeker gider. Haddi aşanlara, yaptıkları işte böyle süslü gösterildi.

13. Andolsun ki sizden önceki nesilleri zulmettikleri zaman helak ettik. Resûlleri onlara apaçık delillerle geldi. (İçinde bulundukları kibir, yalanlama ve alay nedeniyle elbette) iman edecek değillerdi. İşte biz suçlu günahkâr bir topluluğu böyle cezalandırırız.

14. Sonra, nasıl amel edeceğinizi görmek için, onların ardından sizleri yeryüzünün halifesi yaptık.

وَاِذَا تُتْلٰى عَلَيْهِمْ اٰيَاتُنَا بَيِّنَاتٍۙ قَالَ الَّذ۪ينَ لَا يَرْجُونَ
لِقَٓاءَنَا ائْتِ بِقُرْاٰنٍ غَيْرِ هٰذَٓا اَوْ بَدِّلْهُۜ قُلْ مَا يَكُونُ ل۪ٓي
اَنْ اُبَدِّلَهُ مِنْ تِلْقَٓائِ نَفْس۪يۚ اِنْ اَتَّبِعُ اِلَّا مَا يُوحٰٓى
اِلَيَّۚ اِنّ۪ٓي اَخَافُ اِنْ عَصَيْتُ رَبّ۪ي عَذَابَ يَوْمٍ عَظ۪يمٍ ﴿١٥﴾
قُلْ لَوْ شَٓاءَ اللّٰهُ مَا تَلَوْتُهُ عَلَيْكُمْ وَلَٓا اَدْرٰيكُمْ بِه۪ۘ فَقَدْ
لَبِثْتُ ف۪يكُمْ عُمُرًا مِنْ قَبْلِه۪ۜ اَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿١٦﴾
فَمَنْ اَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرٰى عَلَى اللّٰهِ كَذِبًا اَوْ كَذَّبَ
بِاٰيَاتِه۪ۜ اِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الْمُجْرِمُونَ ﴿١٧﴾ وَيَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ
اللّٰهِ مَا لَا يَضُرُّهُمْ وَلَا يَنْفَعُهُمْ وَيَقُولُونَ هٰٓؤُ۬لَٓاءِ شُفَعَٓاؤُ۬نَا
عِنْدَ اللّٰهِۜ قُلْ اَتُنَبِّؤُ۫نَ اللّٰهَ بِمَا لَا يَعْلَمُ فِي السَّمٰوَاتِ
وَلَا فِي الْاَرْضِۜ سُبْحَانَهُ وَتَعَالٰى عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿١٨﴾
وَمَا كَانَ النَّاسُ اِلَّٓا اُمَّةً وَاحِدَةً فَاخْتَلَفُواۜ وَلَوْلَا كَلِمَةٌ
سَبَقَتْ مِنْ رَبِّكَ لَقُضِيَ بَيْنَهُمْ ف۪يمَا ف۪يهِ يَخْتَلِفُونَ ﴿١٩﴾
وَيَقُولُونَ لَوْلَٓا اُنْزِلَ عَلَيْهِ اٰيَةٌ مِنْ رَبِّه۪ۚ فَقُلْ اِنَّمَا
الْغَيْبُ لِلّٰهِ فَانْتَظِرُواۚ اِنّ۪ي مَعَكُمْ مِنَ الْمُنْتَظِر۪ينَ ﴿٢٠﴾

15. Onlara apaçık ayetlerimiz okunduğunda, bizimle karşılaşmayı ummayanlar, "Bundan başka bir Kur'ân getir ya da onu değiştir." derler. De ki: "Onu keyfî olarak değiştirmem olacak şey değildir. Ben, ancak bana vahyedilene uyarım. Şüphesiz ki ben, Rabbime isyan ettiğim takdirde büyük günün azabından korkarım."

16. De ki: "Şayet Allah dileseydi, onu size okumazdım. Ve (Allah) size onu bildirmezdi. O (Kur'ân inmeden) önce de bir ömür aranızda yaşadım. Akletmez misiniz?"

17. Allah'a, yalan uydurarak iftira eden veya O'nun ayetlerini yalanlayandan daha zalim kim olabilir? Şüphesiz ki suçlu günahkârlar kurtuluşa ermezler.

18. Allah'ı bırakıp, kendilerine hiçbir zarar ve fayda vermeyecek şeylere ibadet ediyor ve "Bunlar, bizim Allah katındaki şefaatçilerimizdir." diyorlar. De ki: "(Allah bu varlıklara ibadeti meşru kılmamış ve bunlara şefaat yetkisi vermemiştir. Buna rağmen böyle iddia ederek) Allah'a göklerde ve yerde bilmediği bir şeyi mi haber veriyorsunuz?" O (Allah), onların şirk koştuklarından münezzeh ve yücedir.

Müşrikler Allah'ı (cc) hakkıyla tanımaz, buna binaen, O'na (cc) gereken saygıyı göstermezler. O'nu (cc) vahye dayalı bilgilerle tanımadıklarından, şirket müdürüne ya da bir krala benzetirler. Konum sahibi varlıklara ancak aracılar vasıtasıyla ulaşılabileceğini düşünürler ve Allah (cc) ile aralarında birtakım varlıkları şefaatçi tayin ederler. Oysa Allah (cc) kimseye böyle bir yetki vermemiş, kimseyi kendisi ile kulları arasına aracı kılmamıştır. (bk. 2/Bakara, 186; 5/Mâide, 35; 34/Sebe', 22-23)

19. İnsanlar ancak (tevhid üzere, Allah'ın dinini ikame eden) tek bir ümmetti. İhtilaf ettiler. Şayet Rabbinden, evvelden verilmiş bir söz/hüküm olmasaydı anlaşmazlığa düştükleri şeyde aralarında hükmedilirdi.

20. "Ona Rabbinden bir ayet/mucize indirilmesi gerekmez miydi?" diyorlar. De ki: "Gaybın (bilgisi) yalnızca Allah'a aittir. (Ne zaman ve kime ayet/mucize vereceğini bir tek O bilir.) Bekleyin (bakalım)! Ben de sizinle beraber bekleyenlerdenim."

وَاِذَٓا اَذَقْنَا النَّاسَ رَحْمَةً مِنْ بَعْدِ ضَرَّٓاءَ مَسَّتْهُمْ اِذَا لَهُمْ مَكْرٌ
فٖٓي اٰيَاتِنَاۜ قُلِ اللّٰهُ اَسْرَعُ مَكْرًاۜ اِنَّ رُسُلَنَا يَكْتُبُونَ مَا تَمْكُرُونَ ﴿٢١﴾
هُوَ الَّذٖي يُسَيِّرُكُمْ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِۜ حَتّٰٓى اِذَا كُنْتُمْ فِي الْفُلْكِۚ
وَجَرَيْنَ بِهِمْ بِرٖيحٍ طَيِّبَةٍ وَفَرِحُوا بِهَا جَٓاءَتْهَا رٖيحٌ عَاصِفٌ
وَجَٓاءَهُمُ الْمَوْجُ مِنْ كُلِّ مَكَانٍ وَظَنُّٓوا اَنَّهُمْ اُحٖيطَ بِهِمْۙ
دَعَوُا اللّٰهَ مُخْلِصٖينَ لَهُ الدّٖينَۚ لَئِنْ اَنْجَيْتَنَا مِنْ هٰذِهٖ لَنَكُونَنَّ
مِنَ الشَّاكِرٖينَ ﴿٢٢﴾ فَلَمَّٓا اَنْجٰيهُمْ اِذَا هُمْ يَبْغُونَ فِي الْاَرْضِ بِغَيْرِ
الْحَقِّۜ يَٓا اَيُّهَا النَّاسُ اِنَّمَا بَغْيُكُمْ عَلٰٓى اَنْفُسِكُمْۙ مَتَاعَ الْحَيٰوةِ
الدُّنْيَا ثُمَّ اِلَيْنَا مَرْجِعُكُمْ فَنُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٢٣﴾
اِنَّمَا مَثَلُ الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا كَمَٓاءٍ اَنْزَلْنَاهُ مِنَ السَّمَٓاءِ فَاخْتَلَطَ
بِهٖ نَبَاتُ الْاَرْضِ مِمَّا يَأْكُلُ النَّاسُ وَالْاَنْعَامُۜ حَتّٰٓى اِذَٓا اَخَذَتِ
الْاَرْضُ زُخْرُفَهَا وَازَّيَّنَتْ وَظَنَّ اَهْلُهَٓا اَنَّهُمْ قَادِرُونَ عَلَيْهَٓاۙ اَتٰيهَٓا
اَمْرُنَا لَيْلًا اَوْ نَهَارًا فَجَعَلْنَاهَا حَصٖيدًا كَاَنْ لَمْ تَغْنَ بِالْاَمْسِۜ
كَذٰلِكَ نُفَصِّلُ الْاٰيَاتِ لِقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ﴿٢٤﴾ وَاللّٰهُ يَدْعُٓوا
اِلٰى دَارِ السَّلَامِۜ وَيَهْدٖي مَنْ يَشَٓاءُ اِلٰى صِرَاطٍ مُسْتَقٖيمٍ ﴿٢٥﴾

21. İnsanlara dokunan bir sıkıntıdan sonra rahmeti tattırdığımızda, ayetlerimize karşı bir tuzak içinde görürsün onları. De ki: "Allah'ın (tuzağı bozmak için karşı) tuzak kurması daha hızlıdır." Şüphesiz ki elçilerimiz/melekler, kurduğunuz tuzakları yazmaktadır.

Sıkıntıdan kurtulan insanın Allah'ın (cc) ayetlerine tuzak kurması; Allah'ın (cc) yardımını yalanlayıp alay etmesi, Allah'tan (cc) gelen yardımı Allah'a (cc) değil de başkalarına nispet etmesi, başarıyı kendi emeğinin sonucu olarak görmesi, bela ânında Allah'a (cc) iman ediyor gibi yapıp rahata kavuşunca Allah'ı (cc) unutmasıdır. (bk. 10/Yûnus, 12; 11/Hûd, 9-10; 17/İsrâ, 83; 39/Zumer, 8; 41/Fussilet, 49-50)

22. Sizi karada ve denizde gezdiren O'dur. Hatta sizler gemide olduğunuz ve hoş bir rüzgârın (gemidekileri) sürüklediği, onların da bu duruma sevindiği bir sırada, şiddetli bir rüzgâr gelir çatar ve her yönden dalgalar üzerlerine hücum eder de çepeçevre kuşatıldıklarını düşünürler. (İşte o zaman) dini Allah'a halis kılarak (hiçbir şeyi ortak koşmadan yalnızca) Allah'a dua ederler. "Şayet bizi bundan kurtarırsan, muhakkak ki şükredenlerden olacağız." (derler.)

23. (Fakat) Allah onları kurtarınca (sözlerini tutmaz ve) yeryüzünde haksız yere taşkınlık yapmaya başlarlar. Ey insanlar! Sizin taşkınlığınız kendi aleyhinizedir. Dünya hayatının metâsından (az bir süre faydalanırsınız), sonra dönüşünüz bizedir. Yaptıklarınızı size haber veririz.

24. Dünya hayatının (geçiciliğinin ve az bir faydalanmadan ibaret oluşunun) misali, gökten indirdiğimiz bir suyun (misali) gibidir. İnsanların ve hayvanların yediği bitkiler ona karışır. (Çeşit çeşit bitkiler birbirine dolanarak yetişir.) Sonunda yeryüzü (bitkilerden) çeşit çeşit ziynetlerini takınır ve (göz alacak şekilde) süslenir. Ehli (sahipleri) de o bitkilerden dilédikleri gibi istifade etme imkânına sahip olduklarını düşünürler. İşte tam o sırada, emrimiz gece ya da gündüz geliverir de sanki dün hiç olmamış gibi onu kökünden sökülüp atılmış bir ekin hâline getiririz. Düşünenler için ayetlerimizi böyle detaylı açıklarız işte.

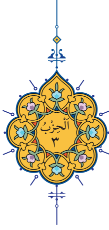
Kur'ân'ın mufassal/detaylandırılmış bir kitap olmasının hikmetleri için bk. 6/En'âm, 55

25. Allah, esenlik yurdu (olan cennete) davet eder ve dilediğini dosdoğru yola iletir.

لِلَّذِينَ اَحْسَنُوا الْحُسْنٰى وَزِيَادَةٌ وَلَا يَرْهَقُ وُجُوهَهُمْ قَتَرٌ
وَلَا ذِلَّةٌ اُو۬لٰٓئِكَ اَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ٢٦ وَالَّذِينَ
كَسَبُوا السَّيِّـَٔاتِ جَزَٓاءُ سَيِّئَةٍ بِمِثْلِهَا وَتَرْهَقُهُمْ ذِلَّةٌ مَا لَهُمْ
مِنَ اللّٰهِ مِنْ عَاصِمٍ كَاَنَّمَٓا اُغْشِيَتْ وُجُوهُهُمْ قِطَعًا مِنَ الَّيْلِ
مُظْلِمًا اُو۬لٰٓئِكَ اَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ٢٧ وَيَوْمَ نَحْشُرُهُمْ
جَمِيعًا ثُمَّ نَقُولُ لِلَّذِينَ اَشْرَكُوا مَكَانَكُمْ اَنْتُمْ وَشُرَكَٓاؤُكُمْ
فَزَيَّلْنَا بَيْنَهُمْ وَقَالَ شُرَكَٓاؤُهُمْ مَا كُنْتُمْ اِيَّانَا تَعْبُدُونَ ٢٨
فَكَفٰى بِاللّٰهِ شَهِيدًا بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ اِنْ كُنَّا عَنْ عِبَادَتِكُمْ
لَغَافِلِينَ ٢٩ هُنَالِكَ تَبْلُوا كُلُّ نَفْسٍ مَٓا اَسْلَفَتْ وَرُدُّٓوا اِلَى اللّٰهِ
مَوْلٰيهُمُ الْحَقِّ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ ٣٠ قُلْ مَنْ يَرْزُقُكُمْ
مِنَ السَّمَٓاءِ وَالْاَرْضِ اَمَّنْ يَمْلِكُ السَّمْعَ وَالْاَبْصَارَ وَمَنْ يُخْرِجُ
الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَيُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَمَنْ يُدَبِّرُ الْاَمْرَ
فَسَيَقُولُونَ اللّٰهُ فَقُلْ اَفَلَا تَتَّقُونَ ٣١ فَذٰلِكُمُ اللّٰهُ رَبُّكُمُ الْحَقُّ
فَمَاذَا بَعْدَ الْحَقِّ اِلَّا الضَّلَالُ فَاَنّٰى تُصْرَفُونَ ٣٢ كَذٰلِكَ
حَقَّتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ عَلَى الَّذِينَ فَسَقُٓوا اَنَّهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ٣٣

26. Kulluğunu en güzel şekilde yapmaya çalışanlara El-Husna (cennet) ve fazlası (Allah'ı görme) vardır. Onların yüzlerini ne bir karartı ne de zillet bürür. (Yüzleri apaydınlıktır.) Bunlar cennetin ehlidir ve orada ebedî kalacaklardır.

27. Kötülükler işlemiş olanlara gelince, kötülüğün karşılığı benzeri bir kötülükle (cezalandırılmaktır). Onları (her yönden) zillet bürümüştür. (Onları) Allah'tan koruyup kollayacak hiçbir kimse de yoktur. Yüzleri, gecenin (karanlık) parçaları kaplamış gibi kapkaranlıktır. Bunlar ateşin ehlidir ve orada ebedî kalacaklardır.

28. O gün, hepsini bir araya toplayacağız. Sonra da ortak koşanlara, "Siz ve ortak koştuklarınız yerinizi alın/bir yere kıpırdamayın." diyeceğiz. Onların arasını ayırırız. Ortak koştukları der ki: "Siz bize ibadet ediyor değildiniz."

29. "Bizimle sizin aranızda şahit olarak Allah yeter. Şüphesiz ki biz, sizin (bize) ibadet ettiğinizden habersizdik."

30. İşte orada, her nefis daha önceden yaptıklarından imtihan edilecek/hesaba çekilecektir. Sonra da (hak ve hakikatin kaynağı) El-Hak olan Allah'a döndürülecekler ve uydurdukları iftiralar kaybolup gidecektir.

31. De ki: "Size gökten ve yerden rızık veren kimdir? Kulakların ve gözlerin sahibi kimdir? Kimdir ölüden diriyi, diriden ölüyü çıkartan? İşleri çekip çeviren/yöneten kimdir?", "Allah'tır." diyecekler. De ki: "Öyleyse korkup sakınmaz mısınız?"

Müşrik, Allah'a (cc) inandığını iddia etse de imanı geçersizdir. Geniş açıklama için bk. 23/Mu'minûn, 84-90. ayetlerin açıklaması

32. İşte bu, sizin hak Rabbiniz olan Allah'tır. Haktan ötesi sapıklıktan başka bir şey midir? Nasıl olur da (O'na ibadet etmekten, putlara ibadet etmeye) çevrilirsiniz?

33. İşte böyle! Senin Rabbinin kelimesi/hükmü fasıklar üzerinde kesinleşmiştir. Onlar kesinlikle iman etmezler.

قُلْ هَلْ مِنْ شُرَكَٓائِكُمْ مَنْ يَبْدَؤُا الْخَلْقَ ثُمَّ يُعٖيدُهُۜ قُلِ اللّٰهُ يَبْدَؤُا
الْخَلْقَ ثُمَّ يُعٖيدُهُ فَاَنّٰى تُؤْفَكُونَ ﴿٣٤﴾ قُلْ هَلْ مِنْ شُرَكَٓائِكُمْ
مَنْ يَهْدٖٓي اِلَى الْحَقِّۜ قُلِ اللّٰهُ يَهْدٖي لِلْحَقِّۜ اَفَمَنْ يَهْدٖٓي
اِلَى الْحَقِّ اَحَقُّ اَنْ يُتَّبَعَ اَمَّنْ لَا يَهِدّٖٓي اِلَّٓا اَنْ يُهْدٰىۚ فَمَا لَكُمْ
كَيْفَ تَحْكُمُونَ ﴿٣٥﴾ وَمَا يَتَّبِعُ اَكْثَرُهُمْ اِلَّا ظَنًّاۜ اِنَّ الظَّنَّ لَا يُغْنٖي
مِنَ الْحَقِّ شَيْـًٔاۜ اِنَّ اللّٰهَ عَلٖيمٌ بِمَا يَفْعَلُونَ ﴿٣٦﴾ وَمَا كَانَ هٰذَا الْقُرْاٰنُ
اَنْ يُفْتَرٰى مِنْ دُونِ اللّٰهِ وَلٰكِنْ تَصْدٖيقَ الَّذٖي بَيْنَ يَدَيْهِ
وَتَفْصٖيلَ الْكِتَابِ لَا رَيْبَ فٖيهِ مِنْ رَبِّ الْعَالَمٖينَ ﴿٣٧﴾ اَمْ يَقُولُونَ
افْتَرٰيهُۜ قُلْ فَأْتُوا بِسُورَةٍ مِثْلِهٖ وَادْعُوا مَنِ اسْتَطَعْتُمْ مِنْ دُونِ اللّٰهِ
اِنْ كُنْتُمْ صَادِقٖينَ ﴿٣٨﴾ بَلْ كَذَّبُوا بِمَا لَمْ يُحٖيطُوا بِعِلْمِهٖ وَلَمَّا
يَأْتِهِمْ تَأْوٖيلُهُۜ كَذٰلِكَ كَذَّبَ الَّذٖينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَانْظُرْ كَيْفَ
كَانَ عَاقِبَةُ الظَّالِمٖينَ ﴿٣٩﴾ وَمِنْهُمْ مَنْ يُؤْمِنُ بِهٖ وَمِنْهُمْ مَنْ لَا يُؤْمِنُ بِهٖۜ
وَرَبُّكَ اَعْلَمُ بِالْمُفْسِدٖينَ ﴿٤٠﴾ وَاِنْ كَذَّبُوكَ فَقُلْ لٖي عَمَلٖي وَلَكُمْ
عَمَلُكُمْۚ اَنْتُمْ بَرٖٓيؤُنَ مِمَّٓا اَعْمَلُ وَاَنَا۬ بَرٖٓيءٌ مِمَّا تَعْمَلُونَ ﴿٤١﴾ وَمِنْهُمْ
مَنْ يَسْتَمِعُونَ اِلَيْكَۜ اَفَاَنْتَ تُسْمِعُ الصُّمَّ وَلَوْ كَانُوا لَا يَعْقِلُونَ ﴿٤٢﴾

34. De ki: "Sizin (Allah'a) ortak koştuklarınız içinde ilk defa yaratacak sonra da yaratmayı (dirilterek) tekrar edecek var mı?" De ki: "İlk defa yaratan da sonra (yarattıklarını dirilterek) yaratmayı tekrar edecek olan da Allah'tır." Nasıl olur da (Allah'tan başka bir yöne) çevrilirsiniz?
35. De ki: "Sizin (Allah'a) ortak koştuklarınız içinde hakka iletebilecek var mı?" De ki: "Allah'tır hakka ileten." Hakka ileten (Allah mı) uyulmaya daha hak sahibidir, yoksa kendisine yol gösterilmedikçe doğruyu bulamayan (putlar ve onlar adına konuşan din bezirganları) mı? Ne oluyor size, nasıl hüküm veriyorsunuz?
36. Onların çoğu yalnızca zanna uyar. Doğrusu zan, (hak gibi kesin bilgiye/vahye dayanmaz. Bu sebeple de) hakkın yerine geçmez/hakkın verdiği (mutmainliği) sağlamaz. Şüphesiz ki Allah, onların yaptıklarını bilir.

Allah (cc), insanoğlunu meşgul eden tüm sorulara vahiy aracılığıyla cevap vermiştir. Niçin yaratıldığımız, dünya hayatını nasıl adil ve huzurlu kılacağımız, neyin erdem ve fazilet olduğu, hakkın ve batılın mahiyeti, ölüm ve ötesine dair merak edilenler... hiçbir kapalılığa yer bırakmayacak şekilde açıklanmıştır. Yani tarih boyunca insanlığın peşinden koştuğu hakikat/hikmet/erdem İslam'da belirlidir ve vahyin dışında aranmaz. Vahyin dışına taşan tüm hakikat arama faaliyetleri zanna uymadır ve Allah (cc), vahyin karşısına konmuş zannı yermiştir. Sahiplerinin bu arayışa felsefe, atalara uyma, gelenek, ilham, salih rüya, seyr-i sûluk... isimlerini vermesi, onu zan/hevaya uyma/tahminle iş yapma olmaktan çıkarmaz.

37. Bu Kur'ân'ın, Allah'tan başka birileri tarafından uydurulması olacak şey değildir. O, kendinden önceki (Kitapları) doğrulayan ve Kitab'ı detaylı biçimde açıklayan (ayetlerinin bir kısmı diğer bir kısmını tefsir eden bir Kitap'tır). Âlemlerin Rabbi olan (Allah tarafından indirildiğinde) hiçbir şüphe yoktur.
38. Yoksa (Peygamber'in) o (Kur'ân'ı) uydurduğunu mu söylüyorlar? De ki: "Şayet doğrulardansanız onun benzeri bir sure getirin ve Allah'ın dışında (size yardım etmesi için) kimi çağırabiliyorsanız çağırın (bakalım)."
39. (Hayır, öyle değil!) Bilakis onlar, ilmini kuşatamadıkları ve tevilinin henüz kendilerine gelmediğinden (uyarı ve tehditlerin gerçekleştiğini görmediklerinden) onu yalanladılar. Onlardan önceki (kavimler de) bu şekilde yalanladı. Zalimlerin akıbetinin nasıl olduğuna bir bak!
40. İçlerinden kimisi ona inanır, kimisi de inanmaz. Rabbin bozguncuları en iyi bilendir.
41. Şayet seni yalanlarlarsa de ki: "Benim yaptıklarım bana, sizin yaptıklarınız size. Siz benim yaptıklarımdan berîsiniz, ben de sizin yaptıklarınızdan berîyim."
42. İçlerinden sana kulak verenler vardır. Akletmiyor olsalar bile, sen mi sağırlara işittireceksin?

وَمِنْهُمْ مَنْ يَنْظُرُ اِلَيْكَۜ اَفَاَنْتَ تَهْدِي الْعُمْيَ وَلَوْ كَانُوا
لَا يُبْصِرُونَ ﴿٤٣﴾ اِنَّ اللّٰهَ لَا يَظْلِمُ النَّاسَ شَيْـًٔا وَلٰكِنَّ النَّاسَ
اَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿٤٤﴾ وَيَوْمَ يَحْشُرُهُمْ كَاَنْ لَمْ يَلْبَثُٓوا اِلَّا سَاعَةً
مِنَ النَّهَارِ يَتَعَارَفُونَ بَيْنَهُمْۜ قَدْ خَسِرَ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِلِقَٓاءِ
اللّٰهِ وَمَا كَانُوا مُهْتَدِينَ ﴿٤٥﴾ وَاِمَّا نُرِيَنَّكَ بَعْضَ الَّذِي نَعِدُهُمْ
اَوْ نَتَوَفَّيَنَّكَ فَاِلَيْنَا مَرْجِعُهُمْ ثُمَّ اللّٰهُ شَهِيدٌ عَلٰى مَا يَفْعَلُونَ ﴿٤٦﴾
وَلِكُلِّ اُمَّةٍ رَسُولٌۚ فَاِذَا جَٓاءَ رَسُولُهُمْ قُضِيَ بَيْنَهُمْ بِالْقِسْطِ وَهُمْ
لَا يُظْلَمُونَ ﴿٤٧﴾ وَيَقُولُونَ مَتٰى هٰذَا الْوَعْدُ اِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٤٨﴾
قُلْ لَٓا اَمْلِكُ لِنَفْسِي ضَرًّا وَلَا نَفْعًا اِلَّا مَا شَٓاءَ اللّٰهُۜ لِكُلِّ اُمَّةٍ
اَجَلٌۜ اِذَا جَٓاءَ اَجَلُهُمْ فَلَا يَسْتَأْخِرُونَ سَاعَةً وَلَا يَسْتَقْدِمُونَ ﴿٤٩﴾
قُلْ اَرَاَيْتُمْ اِنْ اَتٰيكُمْ عَذَابُهُ بَيَاتًا اَوْ نَهَارًا مَاذَا يَسْتَعْجِلُ
مِنْهُ الْمُجْرِمُونَ ﴿٥٠﴾ اَثُمَّ اِذَا مَا وَقَعَ اٰمَنْتُمْ بِهِۜ اٰلْـٰٔنَ وَقَدْ كُنْتُمْ
بِهِ تَسْتَعْجِلُونَ ﴿٥١﴾ ثُمَّ قِيلَ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا ذُوقُوا عَذَابَ الْخُلْدِۚ
هَلْ تُجْزَوْنَ اِلَّا بِمَا كُنْتُمْ تَكْسِبُونَ ﴿٥٢﴾ وَيَسْتَنْبِؤُنَكَ
اَحَقٌّ هُوَۜ قُلْ اِي وَرَبّ۪ي اِنَّهُ لَحَقٌّۚ وَمَٓا اَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ ﴿٥٣﴾

43. İçlerinden sana bakanlar vardır. Basiretleri kapandığı hâlde, sen mi körlere göstereceksin?

44. Doğrusu Allah, insanlara hiçbir şekilde zulmetmez. Fakat insanlar, kendilerine zulmetmektelerdir.

45. Onları (diriltip) huzurunda bir araya toplayacağı o gün, âdeta (dünyada) gündüz (vakti) bir saat kalmış gibi olacaklar. Birbirlerini tanıyacaklar. Allah ile karşılaşmayı yalanlayanlar, muhakkak ki hüsrana uğramışlardır. Onlar, doğru yolu bulmuş da değillerdir.

46. (İstersek) onlara vadettiğimiz (azabın) bir kısmını sana gösteririz ya da seni vefat ettiririz de (ahirete kalır). (Her hâlükârda) onların dönüşü bizedir. Sonra Allah, onların yaptıklarına şahittir.

47. Her ümmetin bir resûlü vardır. Resûlleri, onlara geldiği zaman aralarında adaletle hükmedilir. Onlar, zulme de uğramazlar.

48. Derler ki: "Şayet doğru söylüyorsanız (bize) vadettiğiniz (azap) ne zaman? (Gelsin de görelim!)"

49. De ki: "Allah'ın dilemesi dışında kendime ne bir zarar verebilirim ne de fayda sağlayabilirim. Her ümmetin bir eceli vardır. Ecelleri geldiğinde ne bir saat/bir ân onun gerisinde kalır ne de önüne geçebilirler."

50. De ki: "Görüşünüz nedir? (Söylesenize! İstediğiniz olsa ve) Allah'ın azabı gece veya gündüz size gelse, suçlu günahkârlar (azabın) acele olmasını isteyerek (ne elde edeceklerini umuyorlar)?"

51. "(Azap) gerçekleştikten sonra mı ona inanacaksınız? (Öyle ha!) Demek hemen şimdi (inanacaksınız)! Oysa (azabın) çabucak gelmesini istiyordunuz!"

52. Sonra zulmedenlere, "Ebedî azabı tadın (bakalım)." denilir. "(Ne bekliyordunuz?) Kazandıklarınız dışında bir şeyle mi cezalandırılacaksınız?"

53. "O (kıyamet) hak mıdır?" diye senden haber almak isteyecekler. De ki: "Evet, Rabbime kasem olsun; şüphesiz ki o haktır. Ve siz (Allah'ı onu gerçekleştirmekten) aciz bırakacak değilsiniz."

وَلَوْ اَنَّ لِكُلِّ نَفْسٍ ظَلَمَتْ مَا فِي الْاَرْضِ لَافْتَدَتْ بِهٖۜ
وَاَسَرُّوا النَّدَامَةَ لَمَّا رَاَوُا الْعَذَابَۚ وَقُضِيَ بَيْنَهُمْ بِالْقِسْطِ وَهُمْ
لَا يُظْلَمُونَ ﴿٥٤﴾ اَلَٓا اِنَّ لِلّٰهِ مَا فِي السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِۜ اَلَٓا اِنَّ وَعْدَ اللّٰهِ
حَقٌّ وَلٰكِنَّ اَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٥٥﴾ هُوَ يُحْيٖي وَيُمٖيتُ وَاِلَيْهِ
تُرْجَعُونَ ﴿٥٦﴾ يَٓا اَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَٓاءَتْكُمْ مَوْعِظَةٌ مِنْ رَبِّكُمْ
وَشِفَٓاءٌ لِمَا فِي الصُّدُورِ وَهُدًى وَرَحْمَةٌ لِلْمُؤْمِنٖينَ ﴿٥٧﴾ قُلْ بِفَضْلِ
اللّٰهِ وَبِرَحْمَتِهٖ فَبِذٰلِكَ فَلْيَفْرَحُواۜ هُوَ خَيْرٌ مِمَّا يَجْمَعُونَ ﴿٥٨﴾
قُلْ اَرَاَيْتُمْ مَٓا اَنْزَلَ اللّٰهُ لَكُمْ مِنْ رِزْقٍ فَجَعَلْتُمْ مِنْهُ
حَرَامًا وَحَلَالًاۜ قُلْ آٰللّٰهُ اَذِنَ لَكُمْ اَمْ عَلَى اللّٰهِ تَفْتَرُونَ ﴿٥٩﴾
وَمَا ظَنُّ الَّذٖينَ يَفْتَرُونَ عَلَى اللّٰهِ الْكَذِبَ يَوْمَ الْقِيٰمَةِۜ اِنَّ اللّٰهَ
لَذُو فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ وَلٰكِنَّ اَكْثَرَهُمْ لَا يَشْكُرُونَ ﴿٦٠﴾
وَمَا تَكُونُ فٖي شَاْنٍ وَمَا تَتْلُوا مِنْهُ مِنْ قُرْاٰنٍ
وَلَا تَعْمَلُونَ مِنْ عَمَلٍ اِلَّا كُنَّا عَلَيْكُمْ شُهُودًا اِذْ تُفٖيضُونَ
فٖيهِۜ وَمَا يَعْزُبُ عَنْ رَبِّكَ مِنْ مِثْقَالِ ذَرَّةٍ فِي الْاَرْضِ
وَلَا فِي السَّمَٓاءِ وَلَٓا اَصْغَرَ مِنْ ذٰلِكَ وَلَٓا اَكْبَرَ اِلَّا فٖي كِتَابٍ مُبٖينٍ ﴿٦١﴾

54. Zulmeden herkes, şayet yeryüzünde bulunanların tamamına sahip olsa, azaptan kurtulmak için hepsini fidye olarak verirdi. Azabı gördüklerinde pişmanlıklarını gizlerler. Aralarında adaletle hükmolunur ve onlar zulme de uğramazlar.

55. Dikkat edin! Göklerde ve yerde olanların tamamı Allah'ındır. Dikkat edin! Allah'ın vaadi haktır. Fakat onların çoğu bilmezler.

56. O diriltir ve öldürür. Ve O'na döndürüleceksiniz.

57. "Ey insanlar! Şüphesiz ki size, Rabbinizden bir öğüt, sinelerde olan (manevi hastalıklara) şifa, müminler için de hidayet ve rahmet olan (bir Kitap geldi)."

58. De ki: "Allah'ın lütfu ve rahmetiyle, (evet) yalnızca bunlarla sevinsinler. O, onların biriktirdiklerinden daha hayırlıdır."

59. De ki: "Allah'ın size indirdiği ve sizin bir kısmına haram bir kısmına helal dediğiniz rızık (hakkında) görüşünüz nedir? (Söylesenize!)" De ki: "Allah mı size izin verdi yoksa Allah'a iftirada mı bulunuyorsunuz?"

60. Allah'a, yalan uydurarak iftira edenlerin kıyamete dair beklentileri nedir? (Nasıl bir azabın onları beklediğini biliyorlar mı?) Şüphesiz ki Allah, insanlar üzerinde lütuf/ihsan sahibidir. Fakat insanların çoğu (yine de) şükretmezler.

61. Hangi işe koyulursan koyul, o işe dair Kur'ân'dan hangi ayeti okuyor olursan ol, siz bir işe koyulup kendinizi o işe verdiğinizde biz mutlaka sizin üzerinizde şahidiz. Zerre kadar dahi olsa, yerde ve gökte hiçbir şey Rabbine gizli kalmaz. Hatta bundan (zerreden) daha küçüğü ve daha büyüğü mutlaka apaçık bir Kitap'ta yazılıdır.

أَلَآ إِنَّ أَوْلِيَآءَ اللّٰهِ لَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٦٢﴾
اَلَّذ۪ينَ اٰمَنُوا وَكَانُوا يَتَّقُونَ ﴿٦٣﴾ لَهُمُ الْبُشْرٰى
فِي الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا وَفِي الْاٰخِرَةِ لَا تَبْد۪يلَ لِكَلِمَاتِ اللّٰهِ
ذٰلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظ۪يمُ ﴿٦٤﴾ وَلَا يَحْزُنْكَ قَوْلُهُمْ
إِنَّ الْعِزَّةَ لِلّٰهِ جَم۪يعًا هُوَ السَّم۪يعُ الْعَل۪يمُ ﴿٦٥﴾ أَلَآ إِنَّ لِلّٰهِ
مَنْ فِي السَّمٰوَاتِ وَمَنْ فِي الْاَرْضِ وَمَا يَتَّبِعُ الَّذ۪ينَ
يَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللّٰهِ شُرَكَآءَ إِنْ يَتَّبِعُونَ
إِلَّا الظَّنَّ وَإِنْ هُمْ إِلَّا يَخْرُصُونَ ﴿٦٦﴾ هُوَ الَّذ۪ي جَعَلَ
لَكُمُ الَّيْلَ لِتَسْكُنُوا ف۪يهِ وَالنَّهَارَ مُبْصِرًا إِنَّ
ف۪ي ذٰلِكَ لَاٰيَاتٍ لِقَوْمٍ يَسْمَعُونَ ﴿٦٧﴾ قَالُوا اتَّخَذَ اللّٰهُ
وَلَدًا سُبْحَانَهُ هُوَ الْغَنِيُّ لَهُ مَا فِي السَّمٰوَاتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ
إِنْ عِنْدَكُمْ مِنْ سُلْطَانٍ بِهٰذَا أَتَقُولُونَ عَلَى اللّٰهِ
مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٦٨﴾ قُلْ إِنَّ الَّذ۪ينَ يَفْتَرُونَ عَلَى اللّٰهِ الْكَذِبَ
لَا يُفْلِحُونَ ﴿٦٩﴾ مَتَاعٌ فِي الدُّنْيَا ثُمَّ إِلَيْنَا مَرْجِعُهُمْ ثُمَّ
نُذ۪يقُهُمُ الْعَذَابَ الشَّد۪يدَ بِمَا كَانُوا يَكْفُرُونَ ﴿٧٠﴾

62. Dikkat edin! Allah dostlarına korku yoktur, onlar üzülmeyeceklerdir de.

63. Onlar ki iman edip takvalı olanlardır.

64. Onlara dünya hayatında da ahirette de müjde vardır. Allah'ın sözlerinde/hükümlerinde asla değişiklik olmaz. İşte bu, en büyük kurtuluşun ta kendisidir.

"Allah dostu" kavramı, en fazla tahrife uğrayan Kur'ân kavramlarından biridir. Kitab'ı ve onun açıklaması olan Sünneti sırtlarının gerisine atıp; zan, hurafe, menkıbe ve varsayımlarla din öğrenen bazı kimseler, Allah dostlarının gizemli, özel birtakım ritüellere tabi tutulmuş, sadece bir grup insanın bilebileceği yöntemleri kullanan, farklı âlemlerle irtibatlı insanlar olduklarını düşünürler. Ayet-i kerime, Allah dostlarını hiçbir kapalılığa yer bırakmayacak şekilde izah eder: Allah'a (cc) iman eden ve Allah'tan (cc) korkup sakınan herkes Allah (cc) dostudur. Her bir insan imanı ve takvası oranında bu velayetten payına düşeni almaktadır. Yukarıda zikrettiğimiz "Allah dostu" tasavvuru ise İslam karşısında varlık gösteremeyen sihirbaz, kâhin, arraf gibi sapkınların "Allah dostu" kavramını kullanarak İslam toplumunda tutunma çabalarıdır.

65. Onların (seni yalanlamak, alaya almak ve aşağılamak için söyledikleri) sözleri seni üzmesin. Şüphesiz ki izzetin tamamı Allah'a aittir. O (işiten ve dualara icabet eden) Es-Semî' ve (her şeyi bilen) El-Alîm'dir.

66. Dikkat edin! Göklerde ve yerde her kim varsa Allah'a aittir. Allah'ı bırakıp da O'nun dışında varlıklara dua edenler (gerçekte) ortak koştuklarına uymazlar. Onlar sadece zanna uymakta ve tahminle hareket etmektelerdir.

Hakikati vahyin dışında aramanın "zanna uymak" olduğuna dair bk. 10/Yûnus, 36

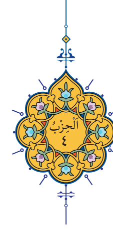
67. Sükûnete eresiniz/dinlenesiniz diye geceyi, (işlerinizi göresiniz diye) gündüzü aydınlatıcı kılan O'dur. Şüphesiz ki bunda, işiten bir topluluk için ayetler vardır.

68. "Allah evlat edindi." dediler. O münezzehtir! O, (hiçbir şeye muhtaç olmayan her şeyin kendisine muhtaç olduğu) El-Ğaniy'dir. Göklerde ve yerde olanların tamamı O'nundur. (Allah'ın evlat edindiğine dair) yanınızda hiçbir delil de bulunmamaktadır. Yoksa Allah hakkında bilmediğiniz şeyler mi söylüyorsunuz?

69. De ki: "Yalan uydurarak Allah'a iftira edenler kurtuluşa eremezler."

70. Az bir süre dünyada faydalandıktan sonra dönüşleri bizedir. Sonra küfürleri nedeniyle onlara azabın en çetin olanını tattırırız.

وَاتْلُ عَلَيْهِمْ نَبَاَ نُوحٍۢ اِذْ قَالَ لِقَوْمِه۪ يَا قَوْمِ اِنْ كَانَ كَبُرَ عَلَيْكُمْ
مَقَام۪ي وَتَذْك۪ير۪ي بِاٰيَاتِ اللّٰهِ فَعَلَى اللّٰهِ تَوَكَّلْتُ فَاَجْمِعُٓوا اَمْرَكُمْ
وَشُرَكَٓاءَكُمْ ثُمَّ لَا يَكُنْ اَمْرُكُمْ عَلَيْكُمْ غُمَّةً ثُمَّ اقْضُٓوا اِلَيَّ
وَلَا تُنْظِرُونِ ﴿٧١﴾ فَاِنْ تَوَلَّيْتُمْ فَمَا سَاَلْتُكُمْ مِنْ اَجْرٍۜ اِنْ اَجْرِيَ
اِلَّا عَلَى اللّٰهِۙ وَاُمِرْتُ اَنْ اَكُونَ مِنَ الْمُسْلِم۪ينَ ﴿٧٢﴾ فَكَذَّبُوهُ
فَنَجَّيْنَاهُ وَمَنْ مَعَهُ فِي الْفُلْكِ وَجَعَلْنَاهُمْ خَلَٓائِفَ وَاَغْرَقْنَا
الَّذ۪ينَ كَذَّبُوا بِاٰيَاتِنَاۚ فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُنْذَر۪ينَ ﴿٧٣﴾
ثُمَّ بَعَثْنَا مِنْ بَعْدِه۪ رُسُلًا اِلٰى قَوْمِهِمْ فَجَٓاؤُ۫هُمْ بِالْبَيِّنَاتِ
فَمَا كَانُوا لِيُؤْمِنُوا بِمَا كَذَّبُوا بِه۪ مِنْ قَبْلُۜ كَذٰلِكَ نَطْبَعُ
عَلٰى قُلُوبِ الْمُعْتَد۪ينَ ﴿٧٤﴾ ثُمَّ بَعَثْنَا مِنْ بَعْدِهِمْ مُوسٰى وَهٰرُونَ
اِلٰى فِرْعَوْنَ وَمَلَا۬ئِه۪ بِاٰيَاتِنَا فَاسْتَكْبَرُوا وَكَانُوا قَوْمًا مُجْرِم۪ينَ ﴿٧٥﴾
فَلَمَّا جَٓاءَهُمُ الْحَقُّ مِنْ عِنْدِنَا قَالُٓوا اِنَّ هٰذَا لَسِحْرٌ مُب۪ينٌ ﴿٧٦﴾ قَالَ
مُوسٰٓى اَتَقُولُونَ لِلْحَقِّ لَمَّا جَٓاءَكُمْۜ اَسِحْرٌ هٰذَاۜ وَلَا يُفْلِحُ السَّاحِرُونَ ﴿٧٧﴾
قَالُٓوا اَجِئْتَنَا لِتَلْفِتَنَا عَمَّا وَجَدْنَا عَلَيْهِ اٰبَٓاءَنَا وَتَكُونَ
لَكُمَا الْكِبْرِيَٓاءُ فِي الْاَرْضِۜ وَمَا نَحْنُ لَكُمَا بِمُؤْمِن۪ينَ ﴿٧٨﴾

71. Onlara Nûh'un haberini oku. Hani kavmine demişti ki: "Ey Kavmim! Şayet benim konumum ve Allah'ın ayetleriyle öğüt verişim size ağır geliyorsa ben, Allah'a tevekkül ettim. Siz ve ortaklarınız bir araya gelin ve (benim hakkımdaki) kararınızı verin. (Benimle ilgili yapacaklarınız) size dert olmasın. Sonra da hiç bekletmeden hakkımdaki kararınızı uygulayın/bana göz açtırmayın."

Şirk ehlinin tehditleri karşısında imani tavır için bk. 6/En'âm, 82

72. "Şayet yüz çevirirseniz, sizden bir ücret istemiş değilim. Benim ücretimi yalnızca Allah verecektir ve ben Müslimlerden/şirki terk ederek tevhidle Allah'a yönelen kullardan olmakla emrolundum."

73. Onu yalanladılar. Biz de onu ve gemide onunla beraber olanları kurtardık. Onları (yeryüzünün) halifeleri kıldık. Ayetlerimizi yalanlayanları ise suda boğduk. Uyarılanların akıbetinin nasıl olduğuna bir bak!

74. Sonra, onun ardından birçok resûlü kavimlerine gönderdik. (Onlar) kavimlerine apaçık belgeler getirdiler. Evvelce yalanladıkları şeye iman edecek değillerdi ya! Haddi aşanların kalplerini işte böyle mühürleriz.

75. Sonra, onların ardından Firavun'a ve ileri gelenlere, Mûsâ ve Hârûn'u ayetlerimizle gönderdik. Fakat onlar (ayetlerimize ve resûllerimize karşı) büyüklenmişlerdi. Onlar, suçlu günahkâr bir kavimdi.

76. Tarafımızdan onlara hak geldiği zaman: "Şüphesiz ki bu, apaçık bir sihirdir." demişlerdi.

77. Mûsâ demişti ki: "Hak size geldiğinde, 'bu sihir' mi diyorsunuz? Hâlbuki sihirbazlar kurtuluşa eremezler."

78. "Atalarımızı üzerinde bulduğumuz yoldan bizleri uzaklaştırmak ve yeryüzünde büyüklük/otorite siz ikinizin olsun diye mi bize geldin? Biz, ikinize de inanmayız." demişlerdi.

Tevhid davetini çıkarcılıkla, ülkeyi bölmekle ve dini ifsad etmekle suçlamak, Firavunların ortak özelliğidir. (bk. 7/A'râf, 110, 123; 40/Mu'min, 26)

وَقَالَ فِرْعَوْنُ ائْتُونٖى بِكُلِّ سَاحِرٍ عَلٖيمٍ ﴿٧٩﴾ فَلَمَّا
جَٓاءَ السَّحَرَةُ قَالَ لَهُمْ مُوسٰٓى اَلْقُوا مَٓا اَنْتُمْ مُلْقُونَ ﴿٨٠﴾ فَلَمَّٓا
اَلْقَوْا قَالَ مُوسٰى مَا جِئْتُمْ بِهِ السِّحْرُ اِنَّ اللّٰهَ سَيُبْطِلُهُ اِنَّ اللّٰهَ
لَا يُصْلِحُ عَمَلَ الْمُفْسِدٖينَ ﴿٨١﴾ وَيُحِقُّ اللّٰهُ الْحَقَّ بِكَلِمَاتِهٖ
وَلَوْ كَرِهَ الْمُجْرِمُونَ ﴿٨٢﴾ فَمَٓا اٰمَنَ لِمُوسٰٓى اِلَّا ذُرِّيَّةٌ مِنْ قَوْمِهٖ
عَلٰى خَوْفٍ مِنْ فِرْعَوْنَ وَمَلَا۬ئِهِمْ اَنْ يَفْتِنَهُمْ وَاِنَّ فِرْعَوْنَ لَعَالٍ
فِى الْاَرْضِ وَاِنَّهُ لَمِنَ الْمُسْرِفٖينَ ﴿٨٣﴾ وَقَالَ مُوسٰى يَا قَوْمِ اِنْ كُنْتُمْ
اٰمَنْتُمْ بِاللّٰهِ فَعَلَيْهِ تَوَكَّلُٓوا اِنْ كُنْتُمْ مُسْلِمٖينَ ﴿٨٤﴾ فَقَالُوا
عَلَى اللّٰهِ تَوَكَّلْنَا رَبَّنَا لَا تَجْعَلْنَا فِتْنَةً لِلْقَوْمِ الظَّالِمٖينَ ﴿٨٥﴾
وَنَجِّنَا بِرَحْمَتِكَ مِنَ الْقَوْمِ الْكَافِرٖينَ ﴿٨٦﴾ وَاَوْحَيْنَٓا
اِلٰى مُوسٰى وَاَخٖيهِ اَنْ تَبَوَّاٰ لِقَوْمِكُمَا بِمِصْرَ بُيُوتًا وَاجْعَلُوا
بُيُوتَكُمْ قِبْلَةً وَاَقٖيمُوا الصَّلٰوةَ وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنٖينَ ﴿٨٧﴾ وَقَالَ مُوسٰى
رَبَّنَٓا اِنَّكَ اٰتَيْتَ فِرْعَوْنَ وَمَلَاَهُ زٖينَةً وَاَمْوَالًا فِى الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا
رَبَّنَا لِيُضِلُّوا عَنْ سَبٖيلِكَ رَبَّنَا اطْمِسْ عَلٰٓى اَمْوَالِهِمْ
وَاشْدُدْ عَلٰى قُلُوبِهِمْ فَلَا يُؤْمِنُوا حَتّٰى يَرَوُا الْعَذَابَ الْاَلٖيمَ ﴿٨٨﴾

79. Firavun, “Bana bütün usta büyücüleri getirin.” demişti.

80. Sihirbazlar gelince Mûsâ, “Atın (bakalım) ne atacaksanız.” demişti.

81. Onlar (ellerindekileri) atınca, Mûsâ demişti ki: “Bu yaptığınız büyüdür. Şüphesiz ki Allah, onu iptal edecektir. (Çünkü) Allah, bozguncuların yaptığını ıslah etmez.”

82. Suçlu günahkârlar istemese de Allah, kelimeleriyle hakkı ortaya çıkaracaktır.

83. Kavminden bir grup genç dışında kimse Mûsâ’ya iman etmedi. (O gençler de) Firavun’un ve ileri gelenlerin kendilerine işkence etmesinden korkarak iman etmişlerdi. Çünkü Firavun, yeryüzünde üstünlük taslayan bir despot ve haddi aşan bir taşkındı.

Allah’ın (cc) çoğunluk ve azınlık hakkında söyledikleri için bk. 11/Hûd, 40

84. Mûsâ demişti ki: “Ey kavmim! Şayet Allah’a inanıp O’na teslim olduysanız yalnızca O’na tevekkül edin.”

85. (Bunun üzerine:) “Allah’a tevekkül ettik.” demişlerdi. “Rabbimiz! Bizi zalimler topluluğuna fitne kılma. (Bize üstün gelirlerse hak yolda olduklarını zannederler. Onlara fitne olmuş oluruz.)”

86. “Ve bizleri rahmetinle kâfirler topluluğundan kurtar.”

87. Biz Mûsâ’ya ve kardeşine şöyle vahyetmiştik: “Kavminiz için Mısır’da evler hazırlayın. Evlerinizi (içinde namaz kılınan) kıblegâh hâline getirin. Namazı dosdoğru kılın. Müminleri de müjdele.”

88. Mûsâ demişti ki: “Rabbimiz! Sen Firavun’a ve ileri gelen çevresine dünya hayatında bir süs ve mallar verdin. Rabbimiz! Yolundan saptırsınlar diye mi (bunları verdin)? Rabbimiz! Onların mallarını silip süpür ve kalplerini öyle bir sıkıp mühürle ki can yakıcı azabı görünceye dek iman etmesinler.”

قَالَ قَدْ اُج۪يبَتْ دَعْوَتُكُمَا فَاسْتَق۪يمَا وَلَا تَتَّبِعَٓانِّ سَب۪يلَ
الَّذ۪ينَ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٨٩﴾ وَجَاوَزْنَا بِبَن۪ٓي اِسْرَٓائ۪يلَ الْبَحْرَ فَاَتْبَعَهُمْ
فِرْعَوْنُ وَجُنُودُهُ بَغْيًا وَعَدْوًاۜ حَتّٰٓى اِذَٓا اَدْرَكَهُ الْغَرَقُۙ
قَالَ اٰمَنْتُ اَنَّهُ لَٓا اِلٰهَ اِلَّا الَّذ۪ٓي اٰمَنَتْ بِه۪ بَنُٓوا اِسْرَٓائ۪يلَ وَاَنَا
مِنَ الْمُسْلِم۪ينَ ﴿٩٠﴾ آٰلْـٰٔنَ وَقَدْ عَصَيْتَ قَبْلُ وَكُنْتَ
مِنَ الْمُفْسِد۪ينَ ﴿٩١﴾ فَالْيَوْمَ نُنَجّ۪يكَ بِبَدَنِكَ لِتَكُونَ لِمَنْ
خَلْفَكَ اٰيَةًۜ وَاِنَّ كَث۪يرًا مِنَ النَّاسِ عَنْ اٰيَاتِنَا لَغَافِلُونَ۟ ﴿٩٢﴾
وَلَقَدْ بَوَّاْنَا بَن۪ٓي اِسْرَٓائ۪يلَ مُبَوَّاَ صِدْقٍ وَرَزَقْنَاهُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِۚ
فَمَا اخْتَلَفُوا حَتّٰى جَٓاءَهُمُ الْعِلْمُۜ اِنَّ رَبَّكَ يَقْض۪ي بَيْنَهُمْ يَوْمَ
الْقِيٰمَةِ ف۪يمَا كَانُوا ف۪يهِ يَخْتَلِفُونَ ﴿٩٣﴾ فَاِنْ كُنْتَ ف۪ي شَكٍّ
مِمَّٓا اَنْزَلْنَٓا اِلَيْكَ فَسْـَٔلِ الَّذ۪ينَ يَقْرَؤُ۫نَ الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِكَۚ
لَقَدْ جَٓاءَكَ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُمْتَر۪ينَۙ ﴿٩٤﴾
وَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الَّذ۪ينَ كَذَّبُوا بِاٰيَاتِ اللّٰهِ فَتَكُونَ
مِنَ الْخَاسِر۪ينَ ﴿٩٥﴾ اِنَّ الَّذ۪ينَ حَقَّتْ عَلَيْهِمْ كَلِمَتُ رَبِّكَ
لَا يُؤْمِنُونَۙ ﴿٩٦﴾ وَلَوْ جَٓاءَتْهُمْ كُلُّ اٰيَةٍ حَتّٰى يَرَوُا الْعَذَابَ الْاَل۪يمَ ﴿٩٧﴾

89. Allah buyurdu ki: “Muhakkak ki siz ikinizin duası kabul oldu. Öyleyse dosdoğru olun ve bilmeyenlerin yoluna uymayın sakın.”

90. İsrâîloğullarını denizden geçirdik. Firavun ve askerleri azgınlık ve düşmanlıkla onları takibe koyuldu. Nihayet boğulma hâli onu yakalayıverince, “İsrâîloğullarının inandığı (gibi) O’ndan başka (ibadeti hak eden) hiçbir ilah olmadığına inandım. Ve ben Müslimlerdenim/şirki terk ederek tevhidle (Allah’a) yönelen kullardanım.” demişti.

91. (Demek) şimdi ha! (Oysa) daha önce isyan etmiş ve bozgunculardan olmuştun.

92. Bugün bedenini kurtaracağız ki sonradan gelenlere ibret olasın. Şüphesiz ki insanların büyük çoğunluğu ayetlerimizden gafillerdir.

93. Andolsun ki İsrâîloğullarını imrenilecek bir yurda yerleştirdik ve onları temiz yiyeceklerle rızıklandırdık. Onlara ilim gelinceye dek anlaşmazlığa düşmediler. Şüphesiz ki Rabbin, Kıyamet Günü ihtilaf ettikleri konularda aralarında hükmedecektir.

94. Şayet sana indirdiğimizden şüphen varsa, senden önce Kitab’ı okuyanlara sor! Andolsun ki hak sana Rabbinden gelmiştir. Sakın şüphecilerden olma!

95. Ve sakın Allah’ın ayetlerini yalanlayanlardan olma! Yoksa hüsrana uğrayanlardan olursun.

96. Rabbinin kelimesinin/hükmünün aleyhlerine gerçekleştiği kimseler, asla iman etmezler.

97. Onlara tüm ayetler de gelmiş olsa (sonuç değişmez). Can yakıcı azabı görünceye kadar (iman etmezler).

فَلَوْلَا كَانَتْ قَرْيَةٌ اٰمَنَتْ فَنَفَعَهَٓا اِيمَانُهَٓا اِلَّا قَوْمَ يُونُسَۜ
لَمَّٓا اٰمَنُوا كَشَفْنَا عَنْهُمْ عَذَابَ الْخِزْيِ فِي الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا
وَمَتَّعْنَاهُمْ اِلٰى حِينٍ ﴿٩٨﴾ وَلَوْ شَٓاءَ رَبُّكَ لَاٰمَنَ مَنْ فِي الْاَرْضِ
كُلُّهُمْ جَمِيعاًۜ اَفَاَنْتَ تُكْرِهُ النَّاسَ حَتّٰى يَكُونُوا مُؤْمِنِينَ ﴿٩٩﴾
وَمَا كَانَ لِنَفْسٍ اَنْ تُؤْمِنَ اِلَّا بِاِذْنِ اللّٰهِۜ وَيَجْعَلُ الرِّجْسَ
عَلَى الَّذِينَ لَا يَعْقِلُونَ ﴿١٠٠﴾ قُلِ انْظُرُوا مَاذَا فِي السَّمٰوَاتِ
وَالْاَرْضِۜ وَمَا تُغْنِي الْاٰيَاتُ وَالنُّذُرُ عَنْ قَوْمٍ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿١٠١﴾ فَهَلْ
يَنْتَظِرُونَ اِلَّا مِثْلَ اَيَّامِ الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلِهِمْۜ قُلْ فَانْتَظِرُٓوا
اِنّ۪ي مَعَكُمْ مِنَ الْمُنْتَظِرِينَ ﴿١٠٢﴾ ثُمَّ نُنَجّ۪ي رُسُلَنَا وَالَّذِينَ
اٰمَنُوا كَذٰلِكَۚ حَقًّا عَلَيْنَا نُنْجِ الْمُؤْمِنِينَ۟ ﴿١٠٣﴾ قُلْ يَٓا اَيُّهَا
النَّاسُ اِنْ كُنْتُمْ فِي شَكٍّ مِنْ د۪ين۪ي فَلَٓا اَعْبُدُ الَّذِينَ تَعْبُدُونَ
مِنْ دُونِ اللّٰهِ وَلٰكِنْ اَعْبُدُ اللّٰهَ الَّذ۪ي يَتَوَفّٰيكُمْۚ وَاُمِرْتُ
اَنْ اَكُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَۙ ﴿١٠٤﴾ وَاَنْ اَقِمْ وَجْهَكَ لِلدّ۪ينِ حَن۪يفاًۚ
وَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُشْرِك۪ينَ ﴿١٠٥﴾ وَلَا تَدْعُ مِنْ دُونِ اللّٰهِ
مَا لَا يَنْفَعُكَ وَلَا يَضُرُّكَۚ فَاِنْ فَعَلْتَ فَاِنَّكَ اِذاً مِنَ الظَّالِم۪ينَ ﴿١٠٦﴾

98. Yûnus'un kavmi dışında, (azap geldiğinde) iman edip de imanı kendisine fayda sağlayan bir kavim olsaydı ya! Onlar iman ettiklerinde, dünya hayatında rezil eden azabı onlardan kaldırdık. Ve belli bir süreye kadar faydalanmalarına imkân verdik.

99. Şayet Rabbin dileseydi, yeryüzündekilerin tamamı iman ederdi! (Allah dahi böyle yapmamışken) şimdi sen mi insanları iman edinceye kadar zorlayacaksın?

100. Allah'ın izni olmadan hiçbir nefsin iman etmesi mümkün değildir. (Allah) akletmeyenleri ricse/pisliğe/azaba mahkûm eder. (veya ricsi akletmeyenlerin üzerine yığar.)

101. De ki: "Göklerde ve yerde neler olduğuna bir bakıp düşünün! Ayetler/Deliller ve (resûllerin) uyarıları, inanmayan bir topluluğa fayda sağlamaz."

102. Kendilerinden önce yaşamış kavimlerin (başına gelen kötü) günlerin bir benzerinden başkasını mı bekliyorlar? De ki: "Bekleyin (bakalım), ben de sizinle beraber bekleyenlerdenim."

103. (Bekledikleri o dehşetli azap mutlaka gelir.) Sonra biz resûllerimizi ve (onların yanında bulunan) iman edenleri kurtarırız. İşte bunun gibi (tüm) müminleri kurtarmak bizim üzerimize bir haktır.

104. De ki: "Ey insanlar! Şayet benim dinimden şüphedeyseniz (şunu bilin ki:) ben, Allah'ı bırakıp da ibadet ettiklerinize ibadet etmem. Ama ben sizleri vefat ettiren Allah'a ibadet ederim. Ve ben, müminlerden olmakla emrolundum. (İşte ilahlarınıza meydan okuyorum. Şayet güçleri varsa ibadet etmediğim için beni cezalandırsınlar da görelim.)"

105. Ve yüzünü hanîf olarak dine çevir! Sakın müşriklerden olma!

106. Allah'ı bırakıp da sana fayda ve zarar vermeyecek olan varlıklara dua etme! Şayet böyle yaparsan hiç kuşkusuz, zalimlerden/müşriklerden olursun.

104 ila 106. ayetler, Allah Resûlü'ne (sav) tevhid üzere olması ve bunu ilan etmesinin emredildiği ayetlerdir. Tevhidin özü kulluk, kulluğun özü ibadet, ibadetin özü de duadır. Resûl (sav) dahi olsa Allah'ı (cc) bırakıp kendilerine bile fayda ve zararı olmayan, yaratamayan, rızık veremeyen, ölüm ve hastalığı kendilerinden savamayan varlıklara dua edenler zalimlerden yani müşriklerden olurlar.

وَاِنْ يَمْسَسْكَ اللّٰهُ بِضُرٍّ فَلَا كَاشِفَ لَهُٓ اِلَّا هُوَۚ وَاِنْ يُرِدْكَ بِخَيْرٍ فَلَا رَٓادَّ
لِفَضْلِه۪ۜ يُص۪يبُ بِه۪ مَنْ يَشَٓاءُ مِنْ عِبَادِه۪ۜ وَهُوَ الْغَفُورُ الرَّح۪يمُ ﴿١٠٧﴾ قُلْ
يَٓا اَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَٓاءَكُمُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكُمْۚ فَمَنِ اهْتَدٰى فَاِنَّمَا يَهْتَد۪ي
لِنَفْسِه۪ۚ وَمَنْ ضَلَّ فَاِنَّمَا يَضِلُّ عَلَيْهَاۚ وَمَٓا اَنَا۬ عَلَيْكُمْ بِوَك۪يلٍۜ ﴿١٠٨﴾ وَاتَّبِعْ
مَا يُوحٰٓى اِلَيْكَ وَاصْبِرْ حَتّٰى يَحْكُمَ اللّٰهُۚ وَهُوَ خَيْرُ الْحَاكِم۪ينَ ﴿١٠٩﴾

سُورَةُ هُودٍ
مَكِّيَّةٌ وَهِيَ مِائَةٌ وَثَلَاثٌ وَعِشْرُونَ اٰيَةً

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ

الٓرٰ كِتَابٌ اُحْكِمَتْ اٰيَاتُهُ ثُمَّ فُصِّلَتْ مِنْ لَدُنْ حَك۪يمٍ خَب۪يرٍۙ ﴿١﴾
اَلَّا تَعْبُدُٓوا اِلَّا اللّٰهَۜ اِنَّن۪ي لَكُمْ مِنْهُ نَذ۪يرٌ وَبَش۪يرٌۙ ﴿٢﴾ وَاَنِ اسْتَغْفِرُوا
رَبَّكُمْ ثُمَّ تُوبُٓوا اِلَيْهِ يُمَتِّعْكُمْ مَتَاعًا حَسَنًا اِلٰٓى اَجَلٍ مُسَمًّى
وَيُؤْتِ كُلَّ ذ۪ي فَضْلٍ فَضْلَهُۜ وَاِنْ تَوَلَّوْا فَاِنّ۪ٓي اَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ
يَوْمٍ كَب۪يرٍ ﴿٣﴾ اِلَى اللّٰهِ مَرْجِعُكُمْۚ وَهُوَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَد۪يرٌ ﴿٤﴾
اَلَٓا اِنَّهُمْ يَثْنُونَ صُدُورَهُمْ لِيَسْتَخْفُوا مِنْهُۜ اَلَا ح۪ينَ يَسْتَغْشُونَ
ثِيَابَهُمْۙ يَعْلَمُ مَا يُسِرُّونَ وَمَا يُعْلِنُونَۚ اِنَّهُ عَل۪يمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿٥﴾

107. Şayet Allah sana bir zarar dokunduracak olsa, O'ndan başka o zararı giderecek kimse yoktur. Senin için bir hayır dileyecek olsa, O'nun lütfunu geri çevirecek kimse yoktur. (Lütuf ve ihsanını) kullarından dilediğine ulaştırır. O, (günahları bağışlayan, örten ve günahların kötü akıbetinden kulu koruyan) El-Ğafûr ve (kullarına karşı merhametli olan) Er-Rahîm'dir.

108. De ki: "Ey insanlar! Muhakkak ki size, Rabbinizden hak gelmiştir. Her kim (hakka uyarak) hidayet bulursa, kendi lehine hidayet bulmuştur. Kim de (haktan yüz çevirerek) sapıtırsa, kendi aleyhine sapıtmıştır. Ben (sizi sapıklıktan korumak ve hidayet üzere olmanızı sağlamak zorunda olan) bir vekil de değilim."

109. Sana vahyedilene uy ve Allah (aranızda) hükmedinceye kadar sabret. O, hükmedenlerin en hayırlısıdır.

11. HÛD SURESİ

(Bu sure Mekke'de indirilmiş olup 123 ayettir.)
Er-Rahmân ve Er-Rahîm olan Allah'ın adıyla
(okumaya başlıyorum).

1. Elif, Lâm, Râ. (Bu,) ayetleri sağlamlaştırılıp (muhkem kılınmış) sonra da (hüküm ve hikmet sahibi) Hakîm ve (her şeyden haberdar) Habîr (olan Allah) tarafından detaylı olarak açıklanmış bir Kitap'tır.
Kur'ân'ın mufassal/detaylandırılmış bir kitap olmasının hikmetleri için bk. 6/En'âm, 55

2. (Ayetlerin Allah tarafından muhkem kılınıp, sonra detaylı bir şekilde açıklanmasının nedeni) Allah'tan başkasına ibadet etmemenizdir. Şüphesiz ki ben, size O'ndan bir uyarıcı ve müjdeciyim.
Kitab'ın indiriliş gayesi için bk. 4/Nisâ, 105; Kur'ân'ın mufassal/detaylandırılmış bir kitap olmasının hikmetleri için bk. 6/En'âm, 55

3. Rabbinizden bağışlanma dileyin sonra da O'na tevbe edin. (Buna karşılık) sizi belirlenmiş bir süreye kadar güzellikle faydalandırır ve her fazilet sahibine lütuf ve ihsanından verir. Şayet yüz çevirirseniz, şüphesiz ki sizin için büyük günün azabından korkmaktayım.

4. Dönüşünüz Allah'adır. O her şeye kadîrdir.

5. Dikkat edin! Onlar, ondan gizlenmek için göğüslerini büker (düşüncelerini gizlemeye çalışır veya haktan yüz çevirirler). Dikkat edin! Onlar elbiselerine büründükleri zaman, (Allah) onların gizlediklerini de açığa vurduklarını da bilir. Şüphesiz ki O, sinelerin gizlediğini bilendir.

وَمَا مِنْ دَٓابَّةٍ فِي الْاَرْضِ اِلَّا عَلَى اللّٰهِ رِزْقُهَا وَيَعْلَمُ مُسْتَقَرَّهَا
وَمُسْتَوْدَعَهَاۜ كُلٌّ فِي كِتَابٍ مُبِينٍ ﴿٦﴾ وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ
السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضَ فِي سِتَّةِ اَيَّامٍ وَكَانَ عَرْشُهُ عَلَى الْمَٓاءِ
لِيَبْلُوَكُمْ اَيُّكُمْ اَحْسَنُ عَمَلًاۜ وَلَئِنْ قُلْتَ اِنَّكُمْ
مَبْعُوثُونَ مِنْ بَعْدِ الْمَوْتِ لَيَقُولَنَّ الَّذِينَ كَفَرُٓوا
اِنْ هٰذَٓا اِلَّا سِحْرٌ مُبِينٌ ﴿٧﴾ وَلَئِنْ اَخَّرْنَا عَنْهُمُ الْعَذَابَ
اِلٰٓى اُمَّةٍ مَعْدُودَةٍ لَيَقُولُنَّ مَا يَحْبِسُهُۜ اَلَا يَوْمَ يَأْتِيهِمْ لَيْسَ
مَصْرُوفًا عَنْهُمْ وَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهٖ يَسْتَهْزِؤُنَ ﴿٨﴾
وَلَئِنْ اَذَقْنَا الْاِنْسَانَ مِنَّا رَحْمَةً ثُمَّ نَزَعْنَاهَا مِنْهُۚ اِنَّهُ
لَيَؤُسٌ كَفُورٌ ﴿٩﴾ وَلَئِنْ اَذَقْنَاهُ نَعْمَٓاءَ بَعْدَ ضَرَّٓاءَ
مَسَّتْهُ لَيَقُولَنَّ ذَهَبَ السَّيِّـَٔاتُ عَنّٖيۜ اِنَّهُ لَفَرِحٌ فَخُورٌۙ ﴿١٠﴾
اِلَّا الَّذِينَ صَبَرُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِۜ اُو۬لٰٓئِكَ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ
وَاَجْرٌ كَبِيرٌ ﴿١١﴾ فَلَعَلَّكَ تَارِكٌ بَعْضَ مَا يُوحٰٓى اِلَيْكَ وَضَٓائِقٌ
بِهٖ صَدْرُكَ اَنْ يَقُولُوا لَوْلَٓا اُنْزِلَ عَلَيْهِ كَنْزٌ اَوْ جَٓاءَ
مَعَهُ مَلَكٌۜ اِنَّمَٓا اَنْتَ نَذِيرٌۜ وَاللّٰهُ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ ﴿١٢﴾

6. Yeryüzünde kıpırdayan hiçbir canlı yoktur ki mutlaka onun rızkı Allah'a aittir. O, (canlıların) karar kıldıkları yeri de geçici olarak bulundukları yeri de bilir. Hepsi apaçık bir Kitap'ta yazılıdır.

7. Hanginizin daha güzel amel yaptığını denemek/ortaya çıkarmak için, gökleri ve yeri altı günde yaratan O'dur. Ve arşı, su üstündeydi. Şayet onlara, "Hiç kuşkusuz ölümden sonra diriltileceksiniz." desen, o kâfirler, "Bu apaçık bir sihirdir." derler.

(bk. 38/Sâd, 27)

8. Azabı belli bir süreye kadar erteleyecek olsak, "Onu alıkoyan nedir?" diyecekler. Dikkat edin! Azap geldiği gün onlardan çevrilecek değildir. Ve alay ettikleri şey onları çepeçevre kuşatacaktır.

9. Şayet insana yanımızdan bir rahmet tattırıp sonra da onu, ondan çekip alsak, şüphesiz o ümidini kesen bir nankőre (dönüşür).

10. Ona dokunan sıkıntıdan sonra nimeti tattıracak olsak, "Kötülükler beni bırakıp gitti." der. Şüphesiz ki o, şımarık ve böbürlenme (ahlakına) sahiptir.

11. (Sıkıntı hâlinde) sabredip (nimet hâlinde şükrederek) salih amel işleyenler müstesna. Bunlara bağışlanma ve büyük bir mükâfat vardır.

12. "Ona bir hazine indirilmeli ya da onunla beraber bir melek gelmesi gerekmez miydi?" demeleri nedeniyle, sana vahyedilenin bir kısmını (anlatmayı) bırakıp göğsünü daraltacak değilsin herhâlde? Sen ancak bir uyarıcısın. Allah, her şeye vekildir.

اَمْ يَقُولُونَ افْتَرٰيهُۜ قُلْ فَأْتُوا بِعَشْرِ سُوَرٍ مِثْلِه۪ مُفْتَرَيَاتٍ
وَادْعُوا مَنِ اسْتَطَعْتُمْ مِنْ دُونِ اللّٰهِ اِنْ كُنْتُمْ صَادِق۪ينَ ﴿١٣﴾
فَاِلَّمْ يَسْتَج۪يبُوا لَكُمْ فَاعْلَمُٓوا اَنَّمَٓا اُنْزِلَ بِعِلْمِ اللّٰهِ وَاَنْ
لَٓا اِلٰهَ اِلَّا هُوَۚ فَهَلْ اَنْتُمْ مُسْلِمُونَ ﴿١٤﴾ مَنْ كَانَ يُر۪يدُ
الْحَيٰوةَ الدُّنْيَا وَز۪ينَتَهَا نُوَفِّ اِلَيْهِمْ اَعْمَالَهُمْ ف۪يهَا وَهُمْ ف۪يهَا
لَا يُبْخَسُونَ ﴿١٥﴾ اُو۬لٰٓئِكَ الَّذ۪ينَ لَيْسَ لَهُمْ فِي الْاٰخِرَةِ اِلَّا النَّارُۘ
وَحَبِطَ مَا صَنَعُوا ف۪يهَا وَبَاطِلٌ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٦﴾
اَفَمَنْ كَانَ عَلٰى بَيِّنَةٍ مِنْ رَبِّه۪ وَيَتْلُوهُ شَاهِدٌ مِنْهُ
وَمِنْ قَبْلِه۪ كِتَابُ مُوسٰٓى اِمَامًا وَرَحْمَةًۜ اُو۬لٰٓئِكَ يُؤْمِنُونَ بِه۪ۜ
وَمَنْ يَكْفُرْ بِه۪ مِنَ الْاَحْزَابِ فَالنَّارُ مَوْعِدُهُۚ فَلَا تَكُ ف۪ي مِرْيَةٍ
مِنْهُ اِنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ وَلٰكِنَّ اَكْثَرَ النَّاسِ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿١٧﴾
وَمَنْ اَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرٰى عَلَى اللّٰهِ كَذِبًاۜ اُو۬لٰٓئِكَ يُعْرَضُونَ
عَلٰى رَبِّهِمْ وَيَقُولُ الْاَشْهَادُ هٰٓؤُ۬لَٓاءِ الَّذ۪ينَ كَذَبُوا عَلٰى رَبِّهِمْۚ
اَلَا لَعْنَةُ اللّٰهِ عَلَى الظَّالِم۪ينَۙ ﴿١٨﴾ اَلَّذ۪ينَ يَصُدُّونَ عَنْ سَب۪يلِ
اللّٰهِ وَيَبْغُونَهَا عِوَجًاۜ وَهُمْ بِالْاٰخِرَةِ هُمْ كَافِرُونَ ﴿١٩﴾

13. Yoksa, "Onu uydurdu." mu diyorlar? De ki: "Öyleyse onun benzeri, uydurulmuş on sure getirin (bakalım)! Doğrulardansanız Allah'ın dışında çağırabildiklerinizi de (yardıma) çağırın."

14. Şayet (davetinize) icabet etmezlerse, bilin ki bu (Kur'ân) Allah'ın ilmiyle indirilmiştir. Ve O'ndan başka (ibadeti hak eden) bir ilah yoktur. Artık Müslimler/şirki terk ederek tevhidle Allah'a yönelen kullar (oldunuz) mu?

15. Kim dünya hayatını ve süsünü isterse, onların yaptıklarını orada tastamam öderiz ve onlar orada hiçbir eksiltmeye de uğratılmazlar.

16. Böylelerinin ahirette ateşten başka bir nasipleri yoktur. Orada tüm yaptıkları boşa gitmiştir. Yapmakta oldukları da batıldır.

Allah (cc) dünya nimetlerini insan için yarattığını (bk. 7/A'râf, 32), insanın da fıtri olarak bu nimetlere düşkün olduğunu (bk. 3/Âl-i İmrân, 14) belirtmiştir. Buna binaen, dünya sevgisi ve nimetlerinin Allah'tan (cc) olduğunu bilerek onu istemek itikadi ve ahlaki bir sorun değildir. Ancak dünyayı taparcasına sevmek, (ayette olduğu gibi) sadece onun için çalışmak, dünya sevgisinin fitne olup Allah'ı (cc) ve kulluğu unutturması (bk. 9/Tevbe, 23-24), yalnızca dünya için sevinip öfkelenmek (bk. 9/Tevbe, 58-59) itikadi ve ahlaki bir hastalıktır.

17. Rabbinden apaçık bir belge üzere bulunan ve (o belgeyi şimdi) Allah'tan bir şahidin okuduğu, kendisinden önce de Mûsâ'nın önder ve rahmet olan Kitabı'na (inanan ile buna inanmayan hiç bir olur mu)? Bunlar ona inanırlar. Gruplardan biri onu inkâr ederse, ona vadedilen yer ateştir. (Öyleyse) sakın ondan dolayı şüphe içinde olma. Şüphesiz ki o (Kur'ân), Rabbinden (gelen) bir haktır. Fakat insanların çoğu iman etmezler.

18. Allah'a, yalan uydurarak iftira edenden daha zalim kim olabilir? Bunlar Rabblerine arz olunurlar. Şahitler, "Bunlar Allah'a karşı yalan söyleyenlerdendir." derler. "Dikkat edin! Allah'ın laneti zalimlerin üzerinedir." (derler.)

19. Onlar ki Allah'ın yolundan alıkoyar ve onun çarpık olmasını dilerler. Onlar, ahireti inkâr edenlerin ta kendileridir.

اُو۬لٰٓئِكَ لَمْ يَكُونُوا مُعْجِزٖينَ فِي الْاَرْضِ وَمَا كَانَ لَهُمْ
مِنْ دُونِ اللّٰهِ مِنْ اَوْلِيَٓاءَۢ يُضَاعَفُ لَهُمُ الْعَذَابُۜ مَا كَانُوا
يَسْتَطٖيعُونَ السَّمْعَ وَمَا كَانُوا يُبْصِرُونَ ﴿٢٠﴾ اُو۬لٰٓئِكَ الَّذٖينَ
خَسِرُٓوا اَنْفُسَهُمْ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ ﴿٢١﴾ لَا جَرَمَ
اَنَّهُمْ فِي الْاٰخِرَةِ هُمُ الْاَخْسَرُونَ ﴿٢٢﴾ اِنَّ الَّذٖينَ اٰمَنُوا وَعَمِلُوا
الصَّالِحَاتِ وَاَخْبَتُٓوا اِلٰى رَبِّهِمْۙ اُو۬لٰٓئِكَ اَصْحَابُ الْجَنَّةِۚ
هُمْ فٖيهَا خَالِدُونَ ﴿٢٣﴾ مَثَلُ الْفَرٖيقَيْنِ كَالْاَعْمٰى وَالْاَصَمِّ
وَالْبَصٖيرِ وَالسَّمٖيعِۜ هَلْ يَسْتَوِيَانِ مَثَلًاۜ اَفَلَا تَذَكَّرُونَ ﴿٢٤﴾
وَلَقَدْ اَرْسَلْنَا نُوحًا اِلٰى قَوْمِهٖٓ اِنّٖي لَكُمْ نَذٖيرٌ مُبٖينٌۙ ﴿٢٥﴾
اَنْ لَا تَعْبُدُٓوا اِلَّا اللّٰهَۜ اِنّٖٓي اَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ اَلٖيمٍ ﴿٢٦﴾
فَقَالَ الْمَلَاُ الَّذٖينَ كَفَرُوا مِنْ قَوْمِهٖ مَا نَرٰيكَ اِلَّا بَشَرًا مِثْلَنَا
وَمَا نَرٰيكَ اتَّبَعَكَ اِلَّا الَّذٖينَ هُمْ اَرَاذِلُنَا بَادِيَ الرَّاْيِۚ وَمَا نَرٰى
لَكُمْ عَلَيْنَا مِنْ فَضْلٍ بَلْ نَظُنُّكُمْ كَاذِبٖينَ ﴿٢٧﴾ قَالَ يَا قَوْمِ
اَرَاَيْتُمْ اِنْ كُنْتُ عَلٰى بَيِّنَةٍ مِنْ رَبّٖي وَاٰتٰينٖي رَحْمَةً مِنْ عِنْدِهٖ
فَعُمِّيَتْ عَلَيْكُمْۜ اَنُلْزِمُكُمُوهَا وَاَنْتُمْ لَهَا كَارِهُونَ ﴿٢٨﴾

20. Bunlar, yeryüzünde (Allah'ı) aciz bırakacak değillerdir. Allah'ın dışında (onlara yardım edecek) hiçbir dostları da yoktur. Onlara azap kat kat arttırılır. (Çünkü) bunlar, (dünyadayken, hakkı) işitmeye katlanamaz ve (hakkı) görmezlerdi.

21. Bunlar, kendilerini hüsrana uğratanlardır. (Din diye) uydurdukları da onlardan kaybolup gitmiştir.

22. Çare yok! Şüphesiz bunlar, ahirette en fazla zarara uğrayacak olanlardır.

23. Şüphesiz ki iman eden, salih amel işleyen ve Rabblerine (kalp dinginliği ve tevazu eseri) ihbat ile bağlananlar, bunlar cennetin ehlidirler ve orada ebedî kalacaklardır.

24. (Cennetlik ve cehennemliklerden oluşan) bu iki grubun misali, kör ve sağır (bir toplulukla) gören ve işiten (bir topluluğun) misali gibidir. (Bu iki grup) örnekçe eşit olabilir mi? Öğüt almaz mısınız?

25. Andolsun ki Nûh'u kavmine gönderdik. (Demişti ki:) "Şüphesiz ki ben, sizin için apaçık bir uyarıcıyım."

26. "Allah'tan başkasına kulluk etmeyin. Şüphesiz ki ben, sizin için can yakıcı bir günün azabından korkuyorum."

27. Kavminin kâfir olan seçkinleri demişlerdi ki: "Biz seni, ancak kendimiz gibi (sıradan) bir insan olarak görmekteyiz. Sana uyanların da içimizden sığ görüşlü ve en değersiz insanlar olduğuna inanıyoruz. (Kaldı ki) sizin (hak ehli olmanızı gerektirecek), bize karşı bir üstünlüğünüz olduğunu da düşünmüyoruz. Tam aksine, sizlerin yalancılar olduğunuzu sanıyoruz."

28. Demişti ki: "Ey kavmim! Görüşünüz nedir? (Söylesenize!) Şayet ben Rabbimden apaçık bir belge üzereysem ve bana kendi katından bir rahmet (vahiy) vermişse, size de onu görecek göz vermemişse, istemediğiniz hâlde sizi ona zorlayacak mıyız?"

وَيَا قَوْمِ لَٓا اَسْـَٔلُكُمْ عَلَيْهِ مَالًاۜ اِنْ اَجْرِيَ اِلَّا عَلَى اللّٰهِ
وَمَٓا اَنَا بِطَارِدِ الَّذ۪ينَ اٰمَنُواۜ اِنَّهُمْ مُلَاقُوا رَبِّهِمْ وَلٰكِنّ۪ٓي اَرٰيكُمْ
قَوْمًا تَجْهَلُونَ ﴿٢٩﴾ وَيَا قَوْمِ مَنْ يَنْصُرُن۪ي مِنَ اللّٰهِ اِنْ طَرَدْتُهُمْۜ
اَفَلَا تَذَكَّرُونَ ﴿٣٠﴾ وَلَٓا اَقُولُ لَكُمْ عِنْد۪ي خَزَٓائِنُ اللّٰهِ
وَلَٓا اَعْلَمُ الْغَيْبَ وَلَٓا اَقُولُ اِنّ۪ي مَلَكٌ وَلَٓا اَقُولُ لِلَّذ۪ينَ تَزْدَر۪ٓي
اَعْيُنُكُمْ لَنْ يُؤْتِيَهُمُ اللّٰهُ خَيْرًاۜ اَللّٰهُ اَعْلَمُ بِمَا ف۪ٓي اَنْفُسِهِمْۚ اِنّ۪ٓي
اِذًا لَمِنَ الظَّالِم۪ينَ ﴿٣١﴾ قَالُوا يَا نُوحُ قَدْ جَادَلْتَنَا فَاَكْثَرْتَ
جِدَالَنَا فَأْتِنَا بِمَا تَعِدُنَٓا اِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِق۪ينَ ﴿٣٢﴾
قَالَ اِنَّمَا يَأْت۪يكُمْ بِهِ اللّٰهُ اِنْ شَٓاءَ وَمَٓا اَنْتُمْ بِمُعْجِز۪ينَ ﴿٣٣﴾
وَلَا يَنْفَعُكُمْ نُصْح۪ٓي اِنْ اَرَدْتُ اَنْ اَنْصَحَ لَكُمْ اِنْ كَانَ اللّٰهُ
يُر۪يدُ اَنْ يُغْوِيَكُمْۜ هُوَ رَبُّكُمْ وَاِلَيْهِ تُرْجَعُونَۜ ﴿٣٤﴾
اَمْ يَقُولُونَ افْتَرٰيهُۜ قُلْ اِنِ افْتَرَيْتُهُ فَعَلَيَّ اِجْرَام۪ي وَاَنَا۬ بَر۪ٓيءٌ مِمَّا
تُجْرِمُونَ ﴿٣٥﴾ وَاُو۫حِيَ اِلٰى نُوحٍ اَنَّهُ لَنْ يُؤْمِنَ مِنْ قَوْمِكَ اِلَّا مَنْ
قَدْ اٰمَنَ فَلَا تَبْتَئِسْ بِمَا كَانُوا يَفْعَلُونَۚ ﴿٣٦﴾ وَاصْنَعِ الْفُلْكَ
بِاَعْيُنِنَا وَوَحْيِنَا وَلَا تُخَاطِبْن۪ي فِي الَّذ۪ينَ ظَلَمُواۚ اِنَّهُمْ مُغْرَقُونَ ﴿٣٧﴾

29. "Ey kavmim! (Davetim karşılığında) sizden mal talep etmiyorum. Benim ücretim Allah'a aittir. Ben, iman edenleri kovacak değilim. Onlar Rableri ile karşılaşacaklardır. Fakat ben, sizlerin cahillik eden bir topluluk olduğunuzu düşünüyorum."

30. "Ey kavmim! (Faraza sizlere uyup) onları yanımdan kovacak olsam (ve Allah da bana azap edecek olsa), beni Allah'ın (azabına) karşı kim koruyacak? Öğüt almaz mısınız?"

31. "Ben, size Allah'ın hazinelerinin yanımda olduğunu söylemiyorum. Gaybı da bilmem. Size melek olduğumu da söylemiyorum. Ayrıca gözlerinizin hor görüp aşağıladığı (fakir müminlere, sırf sizi razı etmek adına) 'Allah bunlara bir hayır vermeyecektir.' diyemem. Nefislerinde olanı en iyi Allah bilir. (Bunları söylersem) şüphesiz ki o zaman zalimlerden olurum."

32. Demişlerdi ki: "Ey Nûh! Muhakkak ki bizimle tartıştın ve tartışmada da lafı bayağı uzattın. Şayet doğru sözlülerden isen, bize vadettiğin (azabı) getir de (görelim)."

33. Demişti ki: "Allah dilerse onu getirir ve siz O'nu aciz bırakacak değilsiniz!"

34. "Şayet Allah sizi saptırmak istemişse, ben size nasihat etmek istesem de nasihatimin size bir faydası olmaz. O, sizin Rabbinizdir ve O'na döndürüleceksiniz."

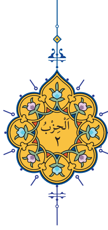
35. Yoksa, "Onu uydurdu." mu diyorlar? De ki: "Şayet onu ben uydurduysam, günahı benim boynumadır. Ve sizin işlediğiniz suçlardan da berîyim/uzağım."

36. "Kavminden (şu ân) iman edenler dışında kimse inanmayacak. (Öyleyse onların) yaptıklarından ötürü kendini üzüp sıkıntıya sokma!" diye Nûh'a vahyedildi.

37. "Gözetimimiz altında ve vahyimizin (rehberliğinde) gemiyi yap. Zulmedenler hakkında da bana bir şey söyleme. Çünkü onlar (hakkında hüküm kesindir,) boğulacaklardır."

وَيَصْنَعُ الْفُلْكَ وَكُلَّمَا مَرَّ عَلَيْهِ مَلَأٌ مِنْ قَوْمِه۪ سَخِرُوا مِنْهُۜ
قَالَ اِنْ تَسْخَرُوا مِنَّا فَاِنَّا نَسْخَرُ مِنْكُمْ كَمَا تَسْخَرُونَۜ ﴿٣٨﴾
فَسَوْفَ تَعْلَمُونَۙ مَنْ يَأْت۪يهِ عَذَابٌ يُخْز۪يهِ وَيَحِلُّ عَلَيْهِ
عَذَابٌ مُق۪يمٌ ﴿٣٩﴾ حَتّٰٓى اِذَا جَٓاءَ اَمْرُنَا وَفَارَ التَّنُّورُۙ قُلْنَا احْمِلْ
ف۪يهَا مِنْ كُلٍّ زَوْجَيْنِ اثْنَيْنِ وَاَهْلَكَ اِلَّا مَنْ سَبَقَ عَلَيْهِ الْقَوْلُ
وَمَنْ اٰمَنَۜ وَمَٓا اٰمَنَ مَعَهُٓ اِلَّا قَل۪يلٌ ﴿٤٠﴾ وَقَالَ ارْكَبُوا ف۪يهَا بِسْمِ
اللّٰهِ مَجْر۪يهَا وَمُرْسٰيهَاۜ اِنَّ رَبّ۪ي لَغَفُورٌ رَح۪يمٌ ﴿٤١﴾ وَهِيَ تَجْر۪ي
بِهِمْ ف۪ي مَوْجٍ كَالْجِبَالِ وَنَادٰى نُوحٌۨ ابْنَهُ وَكَانَ ف۪ي مَعْزِلٍ
يَا بُنَيَّ ارْكَبْ مَعَنَا وَلَا تَكُنْ مَعَ الْكَافِر۪ينَ ﴿٤٢﴾
قَالَ سَاٰو۪ٓي اِلٰى جَبَلٍ يَعْصِمُن۪ي مِنَ الْمَٓاءِۜ قَالَ لَا عَاصِمَ الْيَوْمَ
مِنْ اَمْرِ اللّٰهِ اِلَّا مَنْ رَحِمَۚ وَحَالَ بَيْنَهُمَا الْمَوْجُ فَكَانَ
مِنَ الْمُغْرَق۪ينَ ﴿٤٣﴾ وَق۪يلَ يَٓا اَرْضُ ابْلَع۪ي مَٓاءَكِ وَيَا سَمَٓاءُ اَقْلِع۪ي
وَغ۪يضَ الْمَٓاءُ وَقُضِيَ الْاَمْرُ وَاسْتَوَتْ عَلَى الْجُودِيِّ وَق۪يلَ
بُعْدًا لِلْقَوْمِ الظَّالِم۪ينَ ﴿٤٤﴾ وَنَادٰى نُوحٌ رَبَّهُ فَقَالَ رَبِّ اِنَّ ابْن۪ي
مِنْ اَهْل۪ي وَاِنَّ وَعْدَكَ الْحَقُّ وَاَنْتَ اَحْكَمُ الْحَاكِم۪ينَ ﴿٤٥﴾

38. (Allah'ın emri üzere) gemiyi yapıyordu. Kavminin seçkinleri ona her uğradığında onunla alay ediyorlardı. Dedi ki: "Şayet bizimle alay ederseniz, alay ettiğiniz gibi biz de sizinle alay ederiz."

39. "Alçaltıp rezil eden azabın kime gelip çatacağını ve sürekli olan azabın kimin üzerine ineceğini pek yakında bileceksiniz/anlayacaksınız."

40. Nihayet emrimiz gelip, tandır kaynayınca (su pınarları kaynayıp, yerden yükselmeye başlayınca) dedik ki: "Her bir (hayvan cinsinden) çifter çifter gemiye yükle. Aleyhlerinde (helak olacaklarına dair) hüküm verilmiş olanlar hariç, aileni ve müminleri de gemiye taşı." Zaten onunla beraber çok az kişi iman etmişti.

Nûh'un (as) 950 yıllık daveti neticesinde (bk. 29/Ankebût, 14) davetine çok az insan icabet etmiştir. Buna rağmen Nûh (as), Ulu'l Azm Peygamberlerden kabul edilmiş (bk. 42/Şûrâ, 13), İslam davetçilerine sıklıkla örnek gösterilen nebilerden biri olmuş ve tamamı onun (as) kıssasına ayrılan bir sure indirilmiştir. Çünkü İslam davetinin ve onu misyon edinmiş tevhid davetçisinin "çokluk" gibi bir amacı yoktur, olmamalıdır. Davetçinin gayesi; dini doğru anlamak, yalnızca Allah'a (cc) davet etmek ve davet ettiği esaslara muhalefet etmeden istikamet üzere bir yaşantı sürmektir. Zafer ve başarı sayıca çoklukta değil; hak yolda sebat, iman ve salih amel sahibi fedakâr ve samimi müminlerle bir arada olmakladır.

Rabbimiz Kitab'ın birçok ayetinde çoğunluğu yermiş, çoğunluğun müşrik olduğunu (bk. 30/Rûm, 42), saptıklarını (bk. 37/Saffât, 71), onlara uyanları saptırdıklarını (bk. 6/En'âm, 116), akletmediklerini (bk. 5/Mâide, 103), cahil olduklarını (bk. 6/En'âm, 111), şükretmediklerini (bk. 2/Bakara, 243), imana yanaşmadıklarını (bk. 13/Ra'd, 1), fasıklığı seçtiklerini (bk. 3/Âl-i İmrân, 110), haktan hoşlanmadıklarını (bk. 23/Mu'minûn, 70)... belirtmiştir. Buna karşılık, peygamberlerin davetine icabet edenlerin azınlıkta kalanlar olduğunu defaatle vurgulamıştır. (bk. 2/Bakara, 249; 10/Yûnus, 83; 11/Hûd, 40; 38/Sâd, 24)

41. Dedi ki: "Binin ona. Onun yüzmesi de demir atıp durması da Allah'ın adıyladır. Şüphesiz ki Rabbim, gerçekten (günahları bağışlayan, örten ve günahların kötü akıbetinden kulu koruyan) Ğafûr ve (kullarına karşı merhametli olan) Rahîm'dir."

42. O (gemi), içindekilerle beraber, dağlar gibi (yüksek) dalgalar arasında yüzüyordu. Nûh, bir kenara çekilmiş oğluna seslendi: "Ey oğulcuğum! Bizimle beraber (gemiye) bin. Sakın kâfirlerle beraber olma!"

43. Dedi ki: "Beni sudan koruyacak bir dağa sığınacağım." Dedi ki: "Bugün, Allah'ın rahmet ettikleri hariç, Allah'ın emrinden insanı koruyacak yoktur." Aralarına dalga girdi ve boğulanlardan oldu.

44. Denildi ki: "Ey yer! Suyunu çek. Ve ey gök! Sen de suyunu tut." Su çekildi, iş bitirildi. (Gemi) Cûdi (Dağı) üzerinde yerleşip karar kıldı. Zalimlere de, "(Allah'ın rahmetinden) uzak olsunlar." denildi.

45. Nûh, Rabbine seslendi: "Rabbim! Muhakkak ki oğlum da benim ailemdendir. Ve hiç şüphesiz senin vaadin haktır. Ve sen (en doğru ve en sağlam hüküm veren) Ahkemu'l Hâkimîn'sin."

قَالَ يَا نُوحُ اِنَّهُ لَيْسَ مِنْ اَهْلِكَۚ اِنَّهُ عَمَلٌ غَيْرُ صَالِحٍۗ
فَلَا تَسْـَٔلْنِ مَا لَيْسَ لَكَ بِه۪ عِلْمٌۜ اِنّ۪ٓي اَعِظُكَ اَنْ تَكُونَ
مِنَ الْجَاهِل۪ينَ ﴿٤٦﴾ قَالَ رَبِّ اِنّ۪ٓي اَعُوذُ بِكَ اَنْ اَسْـَٔلَكَ
مَا لَيْسَ ل۪ي بِه۪ عِلْمٌۜ وَاِلَّا تَغْفِرْ ل۪ي وَتَرْحَمْن۪ٓي اَكُنْ
مِنَ الْخَاسِر۪ينَ ﴿٤٧﴾ ق۪يلَ يَا نُوحُ اهْبِطْ بِسَلَامٍ مِنَّا وَبَرَكَاتٍ
عَلَيْكَ وَعَلٰٓى اُمَمٍ مِمَّنْ مَعَكَۜ وَاُمَمٌ سَنُمَتِّعُهُمْ ثُمَّ يَمَسُّهُمْ
مِنَّا عَذَابٌ اَل۪يمٌ ﴿٤٨﴾ تِلْكَ مِنْ اَنْبَٓاءِ الْغَيْبِ نُوح۪يهَٓا اِلَيْكَۚ
مَا كُنْتَ تَعْلَمُهَٓا اَنْتَ وَلَا قَوْمُكَ مِنْ قَبْلِ هٰذَاۜ فَاصْبِرْۜ
اِنَّ الْعَاقِبَةَ لِلْمُتَّق۪ينَ ﴿٤٩﴾ وَاِلٰى عَادٍ اَخَاهُمْ هُودًاۜ قَالَ يَا قَوْمِ
اعْبُدُوا اللّٰهَ مَا لَكُمْ مِنْ اِلٰهٍ غَيْرُهُۜ اِنْ اَنْتُمْ اِلَّا مُفْتَرُونَ ﴿٥٠﴾ يَا قَوْمِ
لَٓا اَسْـَٔلُكُمْ عَلَيْهِ اَجْرًاۜ اِنْ اَجْرِيَ اِلَّا عَلَى الَّذ۪ي فَطَرَن۪يۜ
اَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿٥١﴾ وَيَا قَوْمِ اسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ ثُمَّ تُوبُٓوا اِلَيْهِ
يُرْسِلِ السَّمَٓاءَ عَلَيْكُمْ مِدْرَارًا وَيَزِدْكُمْ قُوَّةً اِلٰى قُوَّتِكُمْ
وَلَا تَتَوَلَّوْا مُجْرِم۪ينَ ﴿٥٢﴾ قَالُوا يَا هُودُ مَا جِئْتَنَا بِبَيِّنَةٍ
وَمَا نَحْنُ بِتَارِك۪ٓي اٰلِهَتِنَا عَنْ قَوْلِكَ وَمَا نَحْنُ لَكَ بِمُؤْمِن۪ينَ ﴿٥٣﴾

46. Dedi ki: "Ey Nûh! Şüphesiz ki o, senin ehlinden değildir. O, salih olmayan bir ameldir. Hakkında bilgin olmayan şeyi benden isteme! Cahillerden olmayasın diye sana öğüt veriyorum."

47. (Nûh,) "Hakkında bilgim olmayan şeyi sormaktan sana sığınırım Rabbim! Şayet beni bağışlayıp bana merhamet etmezsen hüsrana uğrayanlardan olurum." dedi.

48. Denildi ki: "Ey Nûh! Bizden bir esenlik olarak, sana ve seninle beraber olan ümmetlerin üzerine bereketlerle (gemiden) in! Bazı ümmetleri de faydalandıracağız. Sonra bizden onlara can yakıcı bir azap dokunacaktır."

49. Bu, sana vahyettiğimiz gaybın haberlerindendir. Bundan önce ne sen ne de kavmin (bu bilgileri) biliyordunuz. (Öyleyse) sabret! Şüphesiz ki akıbet muttakilerindir.

50. Âd (Kavmi'ne de) kardeşleri Hûd'u (gönderdik). Demişti ki: "Ey kavmim! Allah'a ibadet/kulluk edin. Sizin O'ndan başka (ibadeti hak eden) hiçbir ilahınız yoktur. Siz yalnızca iftiracılarsınız."

51. "Ey kavmim! Sizden (davetim karşılığında) bir ücret talep etmiyorum. Benim ücretim beni yaratan (Allah)'a aittir. Akletmez misiniz?"

52. "Ey kavmim! Rabbinizden bağışlanma dileyin. Sonra da O'na tevbe edin ki yağmur dolu semayı üzerinize göndersin, kuvvetinize kuvvet katsın. (Sakın) suçlu günahkârlar olarak yüz çevirmeyin."

53. Demişlerdi ki: "Ey Hûd! Bize apaçık bir belge/delil getirmedin. Senin sözünle ilahlarımızı bırakacak ve sana iman edecek değiliz."

اِنْ نَقُولُ اِلَّا اعْتَرٰيكَ بَعْضُ اٰلِهَتِنَا بِسُوٓءٍۜ قَالَ اِنّ۪ٓي اُشْهِدُ اللّٰهَ
وَاشْهَدُوٓا اَنّ۪ي بَر۪ٓيءٌ مِمَّا تُشْرِكُونَۙ ﴿٥٤﴾ مِنْ دُونِه۪ فَك۪يدُون۪ي جَم۪يعًا
ثُمَّ لَا تُنْظِرُونِ ﴿٥٥﴾ اِنّ۪ي تَوَكَّلْتُ عَلَى اللّٰهِ رَبّ۪ي وَرَبِّكُمْۜ مَا مِنْ دَٓابَّةٍ
اِلَّا هُوَ اٰخِذٌ بِنَاصِيَتِهَاۜ اِنَّ رَبّ۪ي عَلٰى صِرَاطٍ مُسْتَق۪يمٍ ﴿٥٦﴾ فَاِنْ
تَوَلَّوْا فَقَدْ اَبْلَغْتُكُمْ مَٓا اُرْسِلْتُ بِه۪ٓ اِلَيْكُمْۜ وَيَسْتَخْلِفُ رَبّ۪ي قَوْمًا
غَيْرَكُمْۚ وَلَا تَضُرُّونَهُ شَيْـًٔاۜ اِنَّ رَبّ۪ي عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ حَف۪يظٌ ﴿٥٧﴾
وَلَمَّا جَٓاءَ اَمْرُنَا نَجَّيْنَا هُودًا وَالَّذ۪ينَ اٰمَنُوا مَعَهُ بِرَحْمَةٍ مِنَّاۚ
وَنَجَّيْنَاهُمْ مِنْ عَذَابٍ غَل۪يظٍ ﴿٥٨﴾ وَتِلْكَ عَادٌ جَحَدُوا بِاٰيَاتِ رَبِّهِمْ
وَعَصَوْا رُسُلَهُ وَاتَّبَعُٓوا اَمْرَ كُلِّ جَبَّارٍ عَن۪يدٍ ﴿٥٩﴾ وَاُتْبِعُوا ف۪ي هٰذِهِ
الدُّنْيَا لَعْنَةً وَيَوْمَ الْقِيٰمَةِۜ اَلَٓا اِنَّ عَادًا كَفَرُوا رَبَّهُمْۜ اَلَا بُعْدًا
لِعَادٍ قَوْمِ هُودٍۚ ﴿٦٠﴾ وَاِلٰى ثَمُودَ اَخَاهُمْ صَالِحًاۢ قَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا
اللّٰهَ مَا لَكُمْ مِنْ اِلٰهٍ غَيْرُهُۜ هُوَ اَنْشَاَكُمْ مِنَ الْاَرْضِ وَاسْتَعْمَرَكُمْ
ف۪يهَا فَاسْتَغْفِرُوهُ ثُمَّ تُوبُٓوا اِلَيْهِۜ اِنَّ رَبّ۪ي قَر۪يبٌ مُج۪يبٌ ﴿٦١﴾ قَالُوا
يَا صَالِحُ قَدْ كُنْتَ ف۪ينَا مَرْجُوًّا قَبْلَ هٰذَٓا اَتَنْهٰينَٓا اَنْ نَعْبُدَ
مَا يَعْبُدُ اٰبَٓاؤُ۬نَا وَاِنَّنَا لَف۪ي شَكٍّ مِمَّا تَدْعُونَٓا اِلَيْهِ مُر۪يبٍ ﴿٦٢﴾

54. “Sana sadece şunu deriz: ‘İlahlarımızdan bazısı seni fena çarpmış.’ ” Demişti ki: “Ben Allah’ı şahit tutuyorum, siz de şahit olun ki ben ortak koştuklarınızdan berîyim.”

55. “(Allah’a ibadet ettiğinizi de iddia ediyorsunuz ya!) Allah dışındaki (tüm ibadet ettiklerinizden de uzağım). Hep beraber bana tuzak kurun (ve tuzağın gereğini yapmayı da) ertelemeyin/bana göz açtırmayın.”

56. “Hiç şüphesiz ben, benim de Rabbim sizin de Rabbiniz olan Allah’a tevekkül ettim. Hareket eden her canlıyı perçeminden tutan (kontrol edip yönlendiren) O’dur. Şüphesiz ki Rabbim, dosdoğru yol üzeredir.”

Şirk ehlinin tehditleri karşısında imani tavır için bk. 6/En’âm, 82

57. “Şayet yüz çevirecek olursanız, kendisiyle gönderildiğim mesajı size ilettim. Rabbim sizin yerinize başka bir topluluğu getirir ve siz O’na hiçbir şekilde zarar veremezsiniz. Şüphesiz ki Rabbim, her şeyi gözetleyip koruyandır.”

58. Ne zaman ki emrimiz geldi, Hûd’u ve onunla beraber iman edenleri yanımızdan bir rahmetle kurtardık. (Gerçekten) onları, çok ağır bir azaptan kurtardık.

59. İşte Âd Kavmi! Rabblerinin ayetlerini inkâr ettiler ve O’nun resûllerine isyan ettiler. (Allah’ı ve resûlünü bırakıp) her inatçı zorbanın emrine uydular.

60. Bu dünyada da ahirette de lanete tabi tutuldular. Dikkat edin! Şüphesiz ki Âd Kavmi, Rabblerini inkâr ettiler. Dikkat edin! Hûd’un kavmi olan Âd (Allah’ın rahmetinden) uzaklaştırıldı.

61. Semûd’a da kardeşleri Salih’i (gönderdik). Demişti ki: “Ey kavmim! Allah’a ibadet/kulluk edin! Sizin O’ndan başka (ibadeti hak eden) hiçbir ilahınız yoktur. Sizi yerden (topraktan) yaratan ve orayı imar edip, orada ömür süresiniz diye (sizi var eden) O’dur. (Öyleyse) O’ndan bağışlanma dileyin, sonra O’na tevbe edin. Şüphesiz ki Rabbim, (kullarına en yakın olan) Karib ve (dualara ve isteklere icabet eden) Mucîb’dir.”

62. Demişlerdi ki: “Ey Sâlih! Bu (davetinden) önce, bizim aramızda hakkında (iyi şeyler) düşünülen/ümit beslenen biriydin. (Ne yani) şimdi bizi, babalarımızın ibadet ettiklerine ibadet etmekten engelliyor musun? Gerçek şu ki biz, senin bizi davet ettiğin (tevhidden) huzursuzluk veren bir şüphe içindeyiz.”

قَالَ يَا قَوْمِ اَرَاَيْتُمْ اِنْ كُنْتُ عَلٰى بَيِّنَةٍ مِنْ رَبّ۪ي وَاٰتٰين۪ي
مِنْهُ رَحْمَةً فَمَنْ يَنْصُرُن۪ي مِنَ اللّٰهِ اِنْ عَصَيْتُهُ
فَمَا تَز۪يدُونَن۪ي غَيْرَ تَخْس۪يرٍ ﴿٦٣﴾ وَيَا قَوْمِ هٰذِه۪ نَاقَةُ اللّٰهِ لَكُمْ
اٰيَةً فَذَرُوهَا تَأْكُلْ ف۪ٓي اَرْضِ اللّٰهِ وَلَا تَمَسُّوهَا بِسُٓوءٍ
فَيَأْخُذَكُمْ عَذَابٌ قَر۪يبٌ ﴿٦٤﴾ فَعَقَرُوهَا فَقَالَ تَمَتَّعُوا
ف۪ي دَارِكُمْ ثَلٰثَةَ اَيَّامٍۜ ذٰلِكَ وَعْدٌ غَيْرُ مَكْذُوبٍ ﴿٦٥﴾
فَلَمَّا جَٓاءَ اَمْرُنَا نَجَّيْنَا صَالِحًا وَالَّذ۪ينَ اٰمَنُوا مَعَهُ بِرَحْمَةٍ مِنَّا
وَمِنْ خِزْيِ يَوْمِئِذٍۜ اِنَّ رَبَّكَ هُوَ الْقَوِيُّ الْعَز۪يزُ ﴿٦٦﴾ وَاَخَذَ
الَّذ۪ينَ ظَلَمُوا الصَّيْحَةُ فَاَصْبَحُوا ف۪ي دِيَارِهِمْ جَاثِم۪ينَۙ ﴿٦٧﴾
كَاَنْ لَمْ يَغْنَوْا ف۪يهَاۜ اَلَٓا اِنَّ ثَمُودَا۬ كَفَرُوا رَبَّهُمْۜ
اَلَا بُعْدًا لِثَمُودَ ﴿٦٨﴾ وَلَقَدْ جَٓاءَتْ رُسُلُنَٓا اِبْرٰه۪يمَ بِالْبُشْرٰى قَالُوا
سَلَامًاۜ قَالَ سَلَامٌ فَمَا لَبِثَ اَنْ جَٓاءَ بِعِجْلٍ حَن۪يذٍ ﴿٦٩﴾ فَلَمَّا
رَٰٓا اَيْدِيَهُمْ لَا تَصِلُ اِلَيْهِ نَكِرَهُمْ وَاَوْجَسَ مِنْهُمْ خ۪يفَةًۜ
قَالُوا لَا تَخَفْ اِنَّٓا اُرْسِلْنَٓا اِلٰى قَوْمِ لُوطٍۜ ﴿٧٠﴾ وَامْرَاَتُهُ قَٓائِمَةٌ
فَضَحِكَتْ فَبَشَّرْنَاهَا بِاِسْحٰقَۙ وَمِنْ وَرَٓاءِ اِسْحٰقَ يَعْقُوبَ ﴿٧١﴾

63. Demişti ki: "Ey kavmim! Görüşünüz nedir? (Söylesenize!) Şayet ben, Rabbimden apaçık bir belge/delil üzere isem ve bana kendi katından bir rahmet (vahiy) vermişse; (bu hâlde) O'na isyan edecek olsam, Allah'a karşı kim bana yardım edebilir? (Siz mi beni O'nun azabından kurtaracaksınız?) Sizin bana zarardan başka bir katkınız olmaz."

64. "Ey kavmim! İşte bu (talep ettiğiniz) ayet/mucize, Allah'ın devesi! Bırakın onu, Allah'ın arzından (dilediği gibi dolaşıp) yesin. Sakın ona kötülükle dokunmaya kalkmayın. (Allah'ın) yakın azabı sizi yakalayıverir."

65. (Tüm uyarılara rağmen) onu kesmişlerdi. Demişti ki: "Yurdunuzda üç gün daha keyif sürün. Bu, (Allah tarafından) yalanlanmayacak (mutlaka vuku bulacak) bir tehdittir."

66. (Helak) emrimiz gelince, Sâlih'i ve onunla beraber iman edenleri tarafımızdan bir rahmetle, o günün alçaltıcı ve rezil edici (azabından) kurtardık. Şüphesiz ki senin Rabbin, (güç ve kuvvet sahibi) El-Kaviy ve (izzet sahibi, her şeyi mağlup eden) El-Azîz olanın ta kendisidir.

67. O zulmedenleri ise (kulakları sağır edip beyinleri patlatan) bir çığlık yakalayıverdi. Öz yurtlarında diz üstü çöküp kaldılar.

68. Sanki orada, zenginlik içinde yaşamamışlar gibi... Dikkat edin! Semûd, Rabbine karşı kâfir oldu. Dikkat edin! Semûd (Allah'ın rahmetinden) uzaklaştırıldı.

69. Andolsun ki elçilerimiz/meleklerimiz İbrâhîm'e müjdeyle gelip, "Selam olsun." demişlerdi. O da, "Selam." dedi. Hiç beklemeden pişmiş bir buzağıyı (ikram etmek için) getirdi.

70. Ellerinin (ikram edilen yemeğe) uzanmadığını görünce garipsedi ve içine bir korku düştü. Demişlerdi ki: "Korkma! (Çünkü) biz Lût'un kavmine (görevli olarak) gönderildik."

71. Hanımı ayaktaydı. Gülmüştü. Biz onu İshâk'la ve İshâk'ın ardından Ya'kûb'un (doğacağı ile) müjdeledik.

قَالَتْ يَا وَيْلَتٰٓى ءَاَلِدُ وَاَنَا عَجُوزٌ وَهٰذَا بَعْلٖى شَيْخًاۜ اِنَّ هٰذَا
لَشَيْءٌ عَجٖيبٌ ﴿٧٢﴾ قَالُٓوا اَتَعْجَبٖينَ مِنْ اَمْرِ اللّٰهِ رَحْمَتُ
اللّٰهِ وَبَرَكَاتُهُ عَلَيْكُمْ اَهْلَ الْبَيْتِۜ اِنَّهُ حَمٖيدٌ مَجٖيدٌ ﴿٧٣﴾
فَلَمَّا ذَهَبَ عَنْ اِبْرٰهٖيمَ الرَّوْعُ وَجَٓاءَتْهُ الْبُشْرٰى يُجَادِلُنَا فٖى قَوْمِ
لُوطٍۜ ﴿٧٤﴾ اِنَّ اِبْرٰهٖيمَ لَحَلٖيمٌ اَوَّاهٌ مُنٖيبٌ ﴿٧٥﴾ يَٓا اِبْرٰهٖيمُ اَعْرِضْ
عَنْ هٰذَاۚ اِنَّهُ قَدْ جَٓاءَ اَمْرُ رَبِّكَۚ وَاِنَّهُمْ اٰتٖيهِمْ عَذَابٌ غَيْرُ مَرْدُودٍ ﴿٧٦﴾
وَلَمَّا جَٓاءَتْ رُسُلُنَا لُوطًا سٖٓيءَ بِهِمْ وَضَاقَ بِهِمْ ذَرْعًا وَقَالَ هٰذَا
يَوْمٌ عَصٖيبٌ ﴿٧٧﴾ وَجَٓاءَهُ قَوْمُهُ يُهْرَعُونَ اِلَيْهِ وَمِنْ قَبْلُ كَانُوا
يَعْمَلُونَ السَّيِّـَٔاتِۜ قَالَ يَا قَوْمِ هٰٓؤُ۬لَٓاءِ بَنَاتٖى هُنَّ اَطْهَرُ لَكُمْ
فَاتَّقُوا اللّٰهَ وَلَا تُخْزُونِ فٖى ضَيْفٖىۜ اَلَيْسَ مِنْكُمْ رَجُلٌ رَشٖيدٌ ﴿٧٨﴾
قَالُوا لَقَدْ عَلِمْتَ مَا لَنَا فٖى بَنَاتِكَ مِنْ حَقٍّۚ وَاِنَّكَ لَتَعْلَمُ
مَا نُرٖيدُ ﴿٧٩﴾ قَالَ لَوْ اَنَّ لٖى بِكُمْ قُوَّةً اَوْ اٰوٖٓى اِلٰى رُكْنٍ شَدٖيدٍ ﴿٨٠﴾
قَالُوا يَا لُوطُ اِنَّا رُسُلُ رَبِّكَ لَنْ يَصِلُٓوا اِلَيْكَ فَاَسْرِ بِاَهْلِكَ بِقِطْعٍ
مِنَ الَّيْلِ وَلَا يَلْتَفِتْ مِنْكُمْ اَحَدٌ اِلَّا امْرَاَتَكَۜ اِنَّهُ مُصٖيبُهَا
مَٓا اَصَابَهُمْۜ اِنَّ مَوْعِدَهُمُ الصُّبْحُۜ اَلَيْسَ الصُّبْحُ بِقَرٖيبٍ ﴿٨١﴾

72. (Hanımı) demişti ki: “Vay başıma gelene! Ben iyice kocamış bir kadın bu da yaşlı kocam (iken, buna rağmen) doğuracak mıyım? Şüphesiz ki bu, pek şaşılacak bir şeydir.”

73. Demişlerdi ki: “Allah’ın işine mi şaşırıyorsun? Allah’ın rahmeti ve bereketleri üzerinize olsun ey ev halkı! Şüphesiz ki O, (her daim övgüyü hak eden ve varlık tarafından övülen) Hamîd ve (ihsanı bol, şerefli, her daim övülen) Mecîd’dir.”

74. İbrâhîm’in korkusu gidip, müjde hâli ağır basınca, Lût’un kavmi hakkında bizimle tartışmaya koyulmuştu.

75. Çünkü İbrâhîm yumuşak huylu (ince kalpli, duygusal), çokça “ah” çeken ve (Allah’a) yönelen biriydi.

76. (Elçilerimiz:) “Ey İbrâhîm! (O kavimle ilgili) tartışmayı bırak. Çünkü Rabbinin (onlarla ilgili) hükmü gelmiştir. Ve şüphesiz ki onlara geri çevrilmeyecek bir azap gelecektir.” (dediler.)

77. Elçilerimiz (melekler) Lût’a geldiğinde, onlar yüzünden kendini kötü hissetmiş, bir çıkar yol bulamamış ve “Bu baş belası, sıkıntılı bir gündür.” demişti.

78. (Misafirlerin geldiğini duyunca) kavmi koşar adımlarla ona gelmişti. Bundan önce de kötülükleri (âdet hâline getirecek kadar çokça) yaparlardı. Dedi ki: “Ey kavmim! İşte bunlar benim kızlarım, onlarla (evlenerek ilişki kurmanız) sizin için daha temizdir. Artık Allah’tan korkup sakının ve misafirlerin içinde beni rezil etmeyin. İçinizde hiç mi olgun/akılı başında bir adam yok?”

79. Demişlerdi ki: “Andolsun sen de biliyorsun ki kızlarında hakkımız/gözümüz yok. (Aslında) sen, bizim ne istediğimizi de çok iyi biliyorsun.”

80. Demişti ki: “Keşke size karşı bir gücüm olsa ya da (misafirlerimi sizden koruyacak) bir güce sığınabilseydim.”

81. (Melekler) demişlerdi ki: “Ey Lût! Biz Rabbinin elçileriyiz. Sana ilişemezler. Gecenin bir vaktinde, ailenle beraber yola çık ve içinizden kimse dönüp arkasına bakmasın. Hanımın hariç! (Çünkü) onların başına gelecek azap, onun da başına gelecektir. Onların (helak) zamanı sabahtır. Sabah yakın değil mi?”

فَلَمَّا جَٓاءَ اَمْرُنَا جَعَلْنَا عَالِيَهَا سَافِلَهَا وَاَمْطَرْنَا عَلَيْهَا حِجَارَةً
مِنْ سِجّ۪يلٍ مَنْضُودٍ ﴿٨٢﴾ مُسَوَّمَةً عِنْدَ رَبِّكَۜ وَمَا هِيَ
مِنَ الظَّالِم۪ينَ بِبَع۪يدٍ ﴿٨٣﴾ وَاِلٰى مَدْيَنَ اَخَاهُمْ شُعَيْبًاۜ
قَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللّٰهَ مَا لَكُمْ مِنْ اِلٰهٍ غَيْرُهُۜ وَلَا تَنْقُصُوا
الْمِكْيَالَ وَالْم۪يزَانَ اِنّ۪ٓي اَرٰيكُمْ بِخَيْرٍ وَاِنّ۪ٓي اَخَافُ
عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ مُح۪يطٍ ﴿٨٤﴾ وَيَا قَوْمِ اَوْفُوا الْمِكْيَالَ
وَالْم۪يزَانَ بِالْقِسْطِ وَلَا تَبْخَسُوا النَّاسَ اَشْيَٓاءَهُمْ
وَلَا تَعْثَوْا فِي الْاَرْضِ مُفْسِد۪ينَ ﴿٨٥﴾ بَقِيَّتُ اللّٰهِ خَيْرٌ لَكُمْ
اِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِن۪ينَۚ وَمَٓا اَنَا عَلَيْكُمْ بِحَف۪يظٍ ﴿٨٦﴾ قَالُوا
يَا شُعَيْبُ اَصَلٰوتُكَ تَأْمُرُكَ اَنْ نَتْرُكَ مَا يَعْبُدُ اٰبَٓاؤُ۬نَٓا
اَوْ اَنْ نَفْعَلَ ف۪ٓي اَمْوَالِنَا مَا نَشٰٓؤُ۬اۜ اِنَّكَ لَاَنْتَ الْحَل۪يمُ
الرَّش۪يدُ ﴿٨٧﴾ قَالَ يَا قَوْمِ اَرَاَيْتُمْ اِنْ كُنْتُ عَلٰى بَيِّنَةٍ
مِنْ رَبّ۪ي وَرَزَقَن۪ي مِنْهُ رِزْقًا حَسَنًاۜ وَمَٓا اُر۪يدُ اَنْ اُخَالِفَكُمْ
اِلٰى مَٓا اَنْهٰيكُمْ عَنْهُۜ اِنْ اُر۪يدُ اِلَّا الْاِصْلَاحَ مَا اسْتَطَعْتُۜ
وَمَا تَوْف۪يق۪ٓي اِلَّا بِاللّٰهِۜ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَاِلَيْهِ اُن۪يبُ ﴿٨٨﴾

82. (Helak) emrimiz geldiğinde oranın altını üstüne getirdik ve tepelerine birbiri ardına dizilmiş, çamurdan pişirilmiş taşlar yağdırdık.

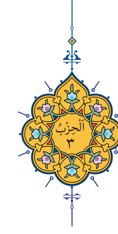
83. (O taşlar) Rabbinin katında işaretlenmişlerdir. O (azabın bir benzeri, bu kavmin amelini yapan) zalimlerden uzak değildir.

84. Medyen'e de kardeşleri Şuayb'ı (göndermiştik). Demişti ki: "Ey Kavmim! Allah'a ibadet/kulluk edin. Sizin O'ndan başka (ibadeti hak eden) bir ilahınız yoktur. Ölçüyü ve tartıyı eksik tutmayın. (Buna ihtiyacınız yok.) Ben sizi hayır/zenginlik içinde görüyorum. Ve ben, sizin için çepeçevre kuşatan günün azabından korkuyorum."

85. "Ey kavmim! Ölçüyü ve tartıyı adaletle kullanın. İnsanlara eşyalarını eksik vermeyin. Yeryüzünde bozgunculuk yaparak karışıklık/düzensizlik/taşkınlık çıkarmayın."

86. "Şayet müminseniz, Allah'ın (lütfettiği helal kazanç) bakiyesi, sizin için daha hayırlıdır. Ben sizin üzerinizde koruyucu değilim."

87. Demişlerdi ki: "Ey Şuayb! Atalarımızın ibadet ettiği (putları) ve mallarımızda dilediğimiz gibi tasarruf etmeyi bırakmayı, namazın mı sana emrediyor? Şüphesiz ki sen, yumuşak huylu ve olgun/aklı başında bir adamsın."

Müşrikler Allah'a (cc) inanmakla beraber, laik olmaları nedeniyle Allah'ın (cc) dünya işlerine karışmasını istemezler. Örf ve âdetlere, malların nasıl kazanılacağına ve nereye harcanacağına insanların karar vermesini isterler. Borsaya, bankaya, ekonomiye müdahale eden bir Allah'ı (cc) garipserler. İbadetler ise kişi ile Rabbi arasında olan tamamen vicdani bir konudur. İbadetler kamusal alana taşınmamalı, sosyal hayat içinde belirleyici durumda olmamalıdır. Peygamberlerin daveti ise Allah'ın (cc) göklerin ve yerin sahibi olduğu, mutlak otoritenin Allah'a (cc) ait olduğu ve Allah'ın (cc) hayatın her alanına yasalarıyla müdahale ettiği esasına dayalıdır. (bk. 6/En'âm, 3)

Müşriklerin, tevhid davetçilerine İslam ahlakını hatırlatmaları da dikkat çekicidir. Onlara göre yumuşak huylu ve olgun olmak; etliye sütlüye karışmamak, hakka şahitlik etmemek ve toplumu uyarmamak demektir. Bunları yapan olsa olsa kaba, sert, aşırı, radikaldir.

Peygamberler Allah'ın (cc) şahitliğiyle güzel ahlak sahibi, yumuşak huylu ve olgun insanlardır. Bu, onların şirke şirk, müşrike müşrik, masiyete masiyet demelerine ve topluma iyiliği emredip kötülüğü menetmelerine engel olmamıştır.

88. Demişti ki: "Ey kavmim! Görüşünüz nedir? (Söylesenize!) Şayet ben, Rabbimden bir belge/delil üzereysem ve beni kendi tarafından güzel bir rızıkla mükâfatlandırmışsa? Ben, size yasakladığım şeylere (kendim uymayarak) size muhalefet etmek istemiyorum. Tek amacım, gücüm yettiğince ıslah etmektir. Benim başarım, ancak Allah'ın izniyledir. Ben, O'na tevekkül ettim ve yalnızca O'na yönelirim."

وَيَا قَوْمِ لَا يَجْرِمَنَّكُمْ شِقَاقٖٓي اَنْ يُصٖيبَكُمْ مِثْلُ
مَٓا اَصَابَ قَوْمَ نُوحٍ اَوْ قَوْمَ هُودٍ اَوْ قَوْمَ صَالِحٍۜ وَمَا قَوْمُ لُوطٍ
مِنْكُمْ بِبَعٖيدٍ ﴿٨٩﴾ وَاسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ ثُمَّ تُوبُٓوا اِلَيْهِۜ
اِنَّ رَبّٖي رَحٖيمٌ وَدُودٌ ﴿٩٠﴾ قَالُوا يَا شُعَيْبُ مَا نَفْقَهُ كَثٖيرًا
مِمَّا تَقُولُ وَاِنَّا لَنَرٰيكَ فٖينَا ضَعٖيفًاۚ وَلَوْلَا رَهْطُكَ
لَرَجَمْنَاكَۘ وَمَٓا اَنْتَ عَلَيْنَا بِعَزٖيزٍ ﴿٩١﴾ قَالَ يَا قَوْمِ اَرَهْطٖٓي اَعَزُّ
عَلَيْكُمْ مِنَ اللّٰهِۜ وَاتَّخَذْتُمُوهُ وَرَٓاءَكُمْ ظِهْرِيًّاۜ اِنَّ رَبّٖي
بِمَا تَعْمَلُونَ مُحٖيطٌ ﴿٩٢﴾ وَيَا قَوْمِ اعْمَلُوا عَلٰى مَكَانَتِكُمْ
اِنّٖي عَامِلٌۜ سَوْفَ تَعْلَمُونَۙ مَنْ يَأْتٖيهِ عَذَابٌ يُخْزٖيهِ وَمَنْ
هُوَ كَاذِبٌۜ وَارْتَقِبُٓوا اِنّٖي مَعَكُمْ رَقٖيبٌ ﴿٩٣﴾ وَلَمَّا جَٓاءَ
اَمْرُنَا نَجَّيْنَا شُعَيْبًا وَالَّذٖينَ اٰمَنُوا مَعَهُ بِرَحْمَةٍ مِنَّا وَاَخَذَتِ
الَّذٖينَ ظَلَمُوا الصَّيْحَةُ فَاَصْبَحُوا فٖي دِيَارِهِمْ جَاثِمٖينَۙ ﴿٩٤﴾
كَاَنْ لَمْ يَغْنَوْا فٖيهَاۜ اَلَا بُعْدًا لِمَدْيَنَ كَمَا بَعِدَتْ ثَمُودُ ﴿٩٥﴾
وَلَقَدْ اَرْسَلْنَا مُوسٰى بِاٰيَاتِنَا وَسُلْطَانٍ مُبٖينٍۙ ﴿٩٦﴾ اِلٰى فِرْعَوْنَ
وَمَلَا۬ئِهٖ فَاتَّبَعُٓوا اَمْرَ فِرْعَوْنَۚ وَمَٓا اَمْرُ فِرْعَوْنَ بِرَشٖيدٍ ﴿٩٧﴾

89. “Ey kavmim! Benimle yollarınızı ayırmış olmanız, Nûh Kavmi’nin, Hûd Kavmi’nin ya da Sâlih Kavmi’nin başlarına gelenin bir benzerini sizin başınıza getirmesin. Ayrıca Lût’un kavmi de sizden uzak değildir.”

90. “Rabbinizden bağışlanma dileyip sonra da O’na tevbe edin. Şüphesiz ki benim Rabbim, (kullarına karşı merhametli olan) Rahîm ve (kullarını seven, kulları tarafından sevilen, kalplerde sevgi yaratan) Vedûd’dur.”

91. Demişlerdi ki: “Ey Şuayb! Söylediklerinin birçoğunu anlamıyoruz. Gerçekten seni aramızda zayıf görüyoruz. Şayet (koruyup kollayan) aşiretin olmasa, seni taşlardık. (Kaldı ki) sen bizim için değerli biri de değilsin.”

92. Demişti ki: “Ey kavmim! Benim aşiretim Allah’tan daha mı güçlü ve üstündür ki (beni asıl koruyup kollayan Rabbimi) arkanıza atıp unuttunuz. Şüphesiz ki Rabbim, yaptıklarınızı (çepeçevre kuşatan) Muhît’tir.”

93. “Ey kavmim! Elinizden geleni yapın, hiç şüphesiz ki ben de elimden geleni yapacağım. Pek yakında alçaltıp rezil eden azabın kime geldiğini ve kimin yalancı olduğunu bileceksiniz. Siz gözetleyin (bakalım). Ben de sizinle beraber gözetleyiciyim.”

94. (Helaka dair) emrimiz gelince, Şuayb’ı ve beraberindeki müminleri tarafımızdan bir rahmetle kurtardık. O zalimleri ise (kulakları sağır eden, beyinleri patlatan) bir çığlık yakalayıverdi. Öz yurtlarında diz üstü çöküp kaldılar.

95. Sanki orada, zenginlik içinde yaşamamışlar gibi… Dikkat edin! Semûd (Allah’ın rahmetinden) nasıl uzak tutulduysa, Medyen halkı da öyle uzaklaştırıldı.

96. Andolsun ki Mûsâ’yı ayetlerimizle ve apaçık (güçlü) bir delille gönderdik.

97. Firavun’a ve kavminin seçkinlerine… (Onlar, Mûsâ’ya değil) Firavun’un emrine uydular. (Oysa) Firavun’un emri doğru/olgun değildi.

يَقْدُمُ قَوْمَهُ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ فَاَوْرَدَهُمُ النَّارَۜ وَبِئْسَ الْوِرْدُ الْمَوْرُودُ ﴿٩٨﴾
وَاُتْبِعُوا فٖي هٰذِهٖ لَعْنَةً وَيَوْمَ الْقِيٰمَةِۜ بِئْسَ الرِّفْدُ الْمَرْفُودُ ﴿٩٩﴾
ذٰلِكَ مِنْ اَنْبَٓاءِ الْقُرٰى نَقُصُّهُ عَلَيْكَ مِنْهَا قَٓائِمٌ
وَحَصٖيدٌ ﴿١٠٠﴾ وَمَا ظَلَمْنَاهُمْ وَلٰكِنْ ظَلَمُٓوا اَنْفُسَهُمْ
فَمَٓا اَغْنَتْ عَنْهُمْ اٰلِهَتُهُمُ الَّتٖي يَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللّٰهِ مِنْ شَيْءٍ
لَمَّا جَٓاءَ اَمْرُ رَبِّكَۜ وَمَا زَادُوهُمْ غَيْرَ تَتْبٖيبٍ ﴿١٠١﴾ وَكَذٰلِكَ
اَخْذُ رَبِّكَ اِذَٓا اَخَذَ الْقُرٰى وَهِيَ ظَالِمَةٌۜ اِنَّ اَخْذَهُٓ اَلٖيمٌ شَدٖيدٌ ﴿١٠٢﴾
اِنَّ فٖي ذٰلِكَ لَاٰيَةً لِمَنْ خَافَ عَذَابَ الْاٰخِرَةِۜ ذٰلِكَ
يَوْمٌ مَجْمُوعٌۙ لَهُ النَّاسُ وَذٰلِكَ يَوْمٌ مَشْهُودٌ ﴿١٠٣﴾ وَمَا نُؤَخِّرُهُٓ
اِلَّا لِاَجَلٍ مَعْدُودٍۜ ﴿١٠٤﴾ يَوْمَ يَاْتِ لَا تَكَلَّمُ نَفْسٌ اِلَّا بِاِذْنِهٖۚ
فَمِنْهُمْ شَقِيٌّ وَسَعٖيدٌ ﴿١٠٥﴾ فَاَمَّا الَّذٖينَ شَقُوا فَفِي النَّارِ لَهُمْ
فٖيهَا زَفٖيرٌ وَشَهٖيقٌۙ ﴿١٠٦﴾ خَالِدٖينَ فٖيهَا مَا دَامَتِ السَّمٰوَاتُ
وَالْاَرْضُ اِلَّا مَا شَٓاءَ رَبُّكَۜ اِنَّ رَبَّكَ فَعَّالٌ لِمَا يُرٖيدُ ﴿١٠٧﴾
وَاَمَّا الَّذٖينَ سُعِدُوا فَفِي الْجَنَّةِ خَالِدٖينَ فٖيهَا مَا دَامَتِ
السَّمٰوَاتُ وَالْاَرْضُ اِلَّا مَا شَٓاءَ رَبُّكَۜ عَطَٓاءً غَيْرَ مَجْذُوذٍ ﴿١٠٨﴾

98. (Firavun) Kıyamet Günü kavminin önüne geçer ve onları ateşe götürür. Girilen o yer ne kötü bir yerdir!

99. Bu (dünyada da) Kıyamet Günü'nde de lanete tabi tutuldular. (Uğradıkları lanet) ne kötü bir armağandır!

100. Bu, sana (gerçek hâliyle) anlattığımız beldelerin haberleridir. Onlardan kimisi (hâlen) ayaktadır. (Geriye onlardan izler kalmıştır.) Kimisi de biçilmiş ekin (gibi darmadağın) olmuştur.

101. Biz, onlara zulmetmemiştik; fakat onlar, kendilerine zulmetmekteydiler. Rabbinin (helaka dair) emri geldiğinde, Allah'ı bırakıp da dua ettikleri ilahlarının onlara hiçbir faydası olmamıştı. (Evet,) onlara yıkım ve hasardan başka bir katkıları olmamıştı.

102. Rabbinin zulmeden beldeleri yakalaması da işte böyledir. Şüphesiz ki O'nun yakalaması can yakıcı, çetindir.

103. Şüphesiz ki bu (anlattıklarımızda), ahiret azabından korkanlar için (ibret alınacak) bir ayet vardır. Bu, bütün insanların onun için toplanmış olacağı gündür. Ve bu, (tüm varlığın) şahitlik edeceği bir gündür.

104. Biz onu ancak sayısı belli bir zamana (kadar) erteleriz.

105. O gün gelince, hiçbir kimse O'nun izni olmadan konuşamaz. Onlardan kimisi (ebedî cehenneme gidecek olan, mutsuz) "şakî", kimisi de (ebedî cennete gidecek olan, mutlu) "saîd"dir.

106. O şakî olanlara gelince; onlar ateştelerdir. Onlar için orada (boğuluyormuşçasına) hırıltılı ve acı (içinde) bir soluma vardır.

107. Gökler ve yer durdukça orada ebedî olarak kalırlar. Rabbinin dilemesi müstesna. Şüphesiz ki Rabbin, dilediğini yapandır.

108. Saîd olanlara gelince; gökler ve yer durdukça ebedî olarak cennettelerdir. Rabbinin dilemesi müstesna. (Bu) arkası kesilmeyen, sürekli bir armağandır.

فَلَا تَكُ فِي مِرْيَةٍ مِمَّا يَعْبُدُ هٰٓؤُلَٓاءِۜ مَا يَعْبُدُونَ اِلَّا كَمَا
يَعْبُدُ اٰبَٓاؤُ۬هُمْ مِنْ قَبْلُۜ وَاِنَّا لَمُوَفُّوهُمْ نَص۪يبَهُمْ غَيْرَ
مَنْقُوصٍ ﴿١٠٩﴾ وَلَقَدْ اٰتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ فَاخْتُلِفَ ف۪يهِۜ
وَلَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِنْ رَبِّكَ لَقُضِيَ بَيْنَهُمْۜ وَاِنَّهُمْ لَف۪ي شَكٍّ
مِنْهُ مُر۪يبٍ ﴿١١٠﴾ وَاِنَّ كُلًّا لَمَّا لَيُوَفِّيَنَّهُمْ رَبُّكَ اَعْمَالَهُمْۜ
اِنَّهُ بِمَا يَعْمَلُونَ خَب۪يرٌ ﴿١١١﴾ فَاسْتَقِمْ كَمَٓا اُمِرْتَ وَمَنْ تَابَ
مَعَكَ وَلَا تَطْغَوْاۜ اِنَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَص۪يرٌ ﴿١١٢﴾ وَلَا تَرْكَنُٓوا
اِلَى الَّذ۪ينَ ظَلَمُوا فَتَمَسَّكُمُ النَّارُۙ وَمَا لَكُمْ مِنْ دُونِ
اللّٰهِ مِنْ اَوْلِيَٓاءَ ثُمَّ لَا تُنْصَرُونَ ﴿١١٣﴾ وَاَقِمِ الصَّلٰوةَ طَرَفَيِ النَّهَارِ
وَزُلَفًا مِنَ الَّيْلِۜ اِنَّ الْحَسَنَاتِ يُذْهِبْنَ السَّيِّـَٔاتِۜ ذٰلِكَ ذِكْرٰى
لِلذَّاكِر۪ينَۚ ﴿١١٤﴾ وَاصْبِرْ فَاِنَّ اللّٰهَ لَا يُض۪يعُ اَجْرَ الْمُحْسِن۪ينَ ﴿١١٥﴾
فَلَوْلَا كَانَ مِنَ الْقُرُونِ مِنْ قَبْلِكُمْ اُو۬لُوا بَقِيَّةٍ يَنْهَوْنَ
عَنِ الْفَسَادِ فِي الْاَرْضِ اِلَّا قَل۪يلًا مِمَّنْ اَنْجَيْنَا مِنْهُمْۚ
وَاتَّبَعَ الَّذ۪ينَ ظَلَمُوا مَٓا اُتْرِفُوا ف۪يهِ وَكَانُوا مُجْرِم۪ينَ ﴿١١٦﴾
وَمَا كَانَ رَبُّكَ لِيُهْلِكَ الْقُرٰى بِظُلْمٍ وَاَهْلُهَا مُصْلِحُونَ ﴿١١٧﴾

109. Bunların ibadet ettikleri şeylerden şüphen olmasın. Daha önce babaları nasıl ibadet ediyorsa bunlar da öyle ibadet ediyorlar. Paylarına düşen (azabı) hiç şüphesiz, eksiksiz bir şekilde onlara vereceğiz.

110. Andolsun ki biz, Mûsâ'ya Kitab'ı verdik. Onda ihtilaf edildi. Rabbinden bir söz/hüküm geçmemiş olsaydı, aralarında hüküm verilmiş olurdu. Gerçek şu ki onlar, (Tevrât'tan) yana huzursuzluk veren bir şüphe içindelerdir.

111. Şüphesiz ki Rabbin, hepsine amellerinin karşılığını eksiksiz verecektir. (Çünkü) O, onların yaptıklarından haberdardır.

112. Sen ve seninle beraber tevbe edenler, emrolunduğun gibi dosdoğru ol(un)! Azgınlaşmayın! (Çünkü) O, yaptıklarınızı görendir.

113. Sakın zulmedenlere/zalimlere meyletmeyin! Yoksa size ateş dokunur. Allah'ın dışında dostlarınız olmaz, sonra yardım da olunmazsınız.

114. Gündüzün iki ucunda ve gecenin (gündüze) yakın saatlerinde namazı dosdoğru kıl. Şüphesiz iyilikler, kötülükleri giderir. Bu, (Allah'ı) ananlar için bir öğüttür.

115. Sabret! Şüphesiz ki Allah, muhsinlerin/kulluğunu en güzel şekilde yapmaya çalışanların ecrini zayi etmez.

116. Sizden önceki nesiller arasında -kurtardığımız azınlık dışında- yeryüzünde fesadı engelleyecek birileri olmalı değil miydi? Zalimler ise (yeryüzündeki fesadı ortadan kaldırmak yerine) şımartıldıkları rahat hayatın peşine düştüler. Ve onlar suçlu günahkârlardı.

117. Belde halkı, ıslah edicilerken, Rabbin (sırf) zulmetmek için onları helak edecek değildir.

وَلَوْ شَٓاءَ رَبُّكَ لَجَعَلَ النَّاسَ اُمَّةً وَاحِدَةً وَلَا يَزَالُونَ مُخْتَلِف۪ينَۙ ﴿١١٨﴾
اِلَّا مَنْ رَحِمَ رَبُّكَۜ وَلِذٰلِكَ خَلَقَهُمْۜ وَتَمَّتْ كَلِمَةُ رَبِّكَ لَاَمْلَئَنَّ جَهَنَّمَ
مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ اَجْمَع۪ينَ ﴿١١٩﴾ وَكُلًّا نَقُصُّ عَلَيْكَ مِنْ اَنْبَٓاءِ الرُّسُلِ
مَا نُثَبِّتُ بِه۪ فُؤَادَكَۚ وَجَٓاءَكَ ف۪ي هٰذِهِ الْحَقُّ وَمَوْعِظَةٌ وَذِكْرٰى لِلْمُؤْمِن۪ينَ ﴿١٢٠﴾
وَقُلْ لِلَّذ۪ينَ لَا يُؤْمِنُونَ اعْمَلُوا عَلٰى مَكَانَتِكُمْۜ اِنَّا عَامِلُونَۙ ﴿١٢١﴾
وَانْتَظِرُواۚ اِنَّا مُنْتَظِرُونَ ﴿١٢٢﴾ وَلِلّٰهِ غَيْبُ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ وَاِلَيْهِ
يُرْجَعُ الْاَمْرُ كُلُّهُ فَاعْبُدْهُ وَتَوَكَّلْ عَلَيْهِۜ وَمَا رَبُّكَ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ﴿١٢٣﴾

سُورَةُ يُوسُفَ
مَكِّيَّةٌ وَهِيَ مِائَةٌ وَاِحْدٰى عَشْرَةَ اٰيَةً

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ
الٓرٰ تِلْكَ اٰيَاتُ الْكِتَابِ الْمُب۪ينِ ﴿١﴾ اِنَّٓا اَنْزَلْنَاهُ قُرْاٰنًا عَرَبِيًّا
لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ﴿٢﴾ نَحْنُ نَقُصُّ عَلَيْكَ اَحْسَنَ الْقَصَصِ
بِمَٓا اَوْحَيْنَٓا اِلَيْكَ هٰذَا الْقُرْاٰنَۗ وَاِنْ كُنْتَ مِنْ قَبْلِه۪
لَمِنَ الْغَافِل۪ينَ ﴿٣﴾ اِذْ قَالَ يُوسُفُ لِاَب۪يهِ يَٓا اَبَتِ اِنّ۪ي رَاَيْتُ اَحَدَ
عَشَرَ كَوْكَبًا وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ رَاَيْتُهُمْ ل۪ي سَاجِد۪ينَ ﴿٤﴾

118. Şayet Rabbin dileseydi, insanları (hiç ihtilaf etmeyen) tek bir ümmet yapardı. (Ama yapmadı.) Oysa onlar, ihtilaf hâlinde olmayı sürdürmektelerdir.
119. Rabbinin rahmet ettikleri müstesna. Onları bunun için yarattı. Rabbinin, "Andolsun ki cinleri ve insanları cehenneme dolduracağım." sözü/hükmü kesinleşmiştir.
120. Sana, resûllerin kıssalarından her (vahyettiğimizi), kalbini sağlamlaştırmak için anlatıyoruz. Bu (kıssalarla beraber) sana hak (olan bilgiler), müminlere de öğüt ve hatırlatma gelmiştir.
121. İnanmayanlara de ki: "Elinizden geleni yapın. Şüphesiz ki bizler de yapacağız."
122. "Bekleyin (bakalım)! Biz de beklemekteyiz!"
123. Göklerin ve yerin gaybı Allah'a aittir. Bütün işler O'na döndürülür. O'na ibadet et ve O'na tevekkül et. Rabbin, yaptıklarınızdan gafil değildir.

12. YÛSUF SURESİ

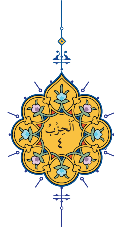
(Bu sure Mekke'de indirilmiş olup 111 ayettir.)
Er-Rahmân ve Er-Rahîm olan Allah'ın adıyla (okumaya başlıyorum).

1. Elif, Lâm, Râ. Bu, apaçık/açıklayıcı Kitab'ın ayetleridir.
2. Şüphesiz ki biz, akledip (anlayasınız) diye, onu Arapça bir Kur'ân olarak indirdik.
3. Biz, vahyettiğimiz bu Kur'ân (vesilesiyle) sana kıssaların en güzelini anlatıyoruz. (Oysa) hiç şüphesiz ki bundan önce (bu kıssalardan) habersizdin.
4. (Hatırlayın!) Hani Yûsuf babasına, "Babacığım! Ben (rüyamda) on bir yıldız, Güneş ve Ay'ı gördüm. (Evet,) onları bana secde ederken gördüm." demişti.

قَالَ يَا بُنَيَّ لَا تَقْصُصْ رُءْيَاكَ عَلٰٓى اِخْوَتِكَ فَيَكٖيدُوا لَكَ
كَيْدًاۜ اِنَّ الشَّيْطَانَ لِلْاِنْسَانِ عَدُوٌّ مُبٖينٌ ﴿٥﴾ وَكَذٰلِكَ
يَجْتَبٖيكَ رَبُّكَ وَيُعَلِّمُكَ مِنْ تَأْوٖيلِ الْاَحَادٖيثِ وَيُتِمُّ
نِعْمَتَهُ عَلَيْكَ وَعَلٰٓى اٰلِ يَعْقُوبَ كَمَٓا اَتَمَّهَا عَلٰٓى اَبَوَيْكَ
مِنْ قَبْلُ اِبْرٰهٖيمَ وَاِسْحٰقَۜ اِنَّ رَبَّكَ عَلٖيمٌ حَكٖيمٌ ﴿٦﴾
لَقَدْ كَانَ فٖي يُوسُفَ وَاِخْوَتِهٖٓ اٰيَاتٌ لِلسَّٓائِلٖينَ ﴿٧﴾ اِذْ قَالُوا
لَيُوسُفُ وَاَخُوهُ اَحَبُّ اِلٰٓى اَبٖينَا مِنَّا وَنَحْنُ عُصْبَةٌۜ اِنَّ اَبَانَا
لَفٖي ضَلَالٍ مُبٖينٍۚ ﴿٨﴾ اُقْتُلُوا يُوسُفَ اَوِ اطْرَحُوهُ اَرْضًا يَخْلُ
لَكُمْ وَجْهُ اَبٖيكُمْ وَتَكُونُوا مِنْ بَعْدِهٖ قَوْمًا صَالِحٖينَ ﴿٩﴾
قَالَ قَٓائِلٌ مِنْهُمْ لَا تَقْتُلُوا يُوسُفَ وَاَلْقُوهُ فٖي غَيَابَتِ الْجُبِّ
يَلْتَقِطْهُ بَعْضُ السَّيَّارَةِ اِنْ كُنْتُمْ فَاعِلٖينَ ﴿١٠﴾ قَالُوا يَٓا اَبَانَا
مَا لَكَ لَا تَأْمَنَّا عَلٰى يُوسُفَ وَاِنَّا لَهُ لَنَاصِحُونَ ﴿١١﴾ اَرْسِلْهُ مَعَنَا
غَدًا يَرْتَعْ وَيَلْعَبْ وَاِنَّا لَهُ لَحَافِظُونَ ﴿١٢﴾ قَالَ اِنّٖي لَيَحْزُنُنٖٓي
اَنْ تَذْهَبُوا بِهٖ وَاَخَافُ اَنْ يَأْكُلَهُ الذِّئْبُ وَاَنْتُمْ عَنْهُ غَافِلُونَ ﴿١٣﴾
قَالُوا لَئِنْ اَكَلَهُ الذِّئْبُ وَنَحْنُ عُصْبَةٌ اِنَّٓا اِذًا لَخَاسِرُونَ ﴿١٤﴾

5. Demişti ki: "Ey oğulcuğum! Rüyanı kardeşlerine anlatma sakın! (Senin faziletini kıskanır, sana zarar verecek) bir tuzak kurarlar. Şüphesiz ki şeytan, insan için apaçık bir düşmandır."

6. "İşte böylece Rabbin seni seçecek, sözlerin yorumunu/rüya tabirini sana öğretecek, daha önce ataların İbrâhîm ve İshâk'a (nimetini) tamamladığı gibi sana ve Ya'kûb ailesine de nimetini tamamlayacaktır. Şüphesiz ki Rabbin, (her şeyi bilen) Alîm ve (hüküm ve hikmet sahibi olan) Hakîm'dir."

7. Andolsun ki Yûsuf ve kardeşlerinin (kıssasında) soranlar için (ibret alınacak öğütler ve) ayetler vardır.

8. Hani demişlerdi ki: "Bizler kalabalık/güçlü bir topluluk olmamıza rağmen, Yûsuf ve kardeşi babamızın (bizden daha çok sevdiği) gözdeleridir. Gerçekten bizim babamız açık bir hata içindedir."

9. "Yûsuf'u öldürün ya da (uzak) bir yere atıverin. (Böylece babanız onu görmez ve) yönünü size döner. (Sizinle ilgilenip alakadar olur.) Ondan sonra da (tevbe edip durumunu düzelten) salih bir topluluk olursunuz."

10. İçlerinden bir konuşmacı demişti ki: "Yûsuf'u öldürmeyin. İllaki bir şey yapacaksanız onu bir kuyunun dibine bırakın. (Oradan geçen) bir yolcu kafilesi onu alır."

11. (Plan yaptıktan sonra babalarına varıp) "Ey babamız! Sana ne oluyor da Yûsuf konusunda bize güvenmiyorsun? Gerçekten biz onun iyiliğini isteyen (ona karşı samimi duygular besleyen) kimseleriz." demişlerdi.

12. "Onu yarın bizimle beraber gönder, eğlensin, oynasın. Hiç şüphesiz onu koruyup kollarız."

13. Demişti ki: "(Gönderirim göndermesine de) onu götürmeniz beni üzer ve siz ondan habersizken bir kurdun onu yemesinden korkarım."

14. "Andolsun ki biz böyle güçlü/kalabalık bir topluluk olmamıza rağmen, kurt onu yerse hiç şüphesiz, hüsrana uğrayanlardan oluruz." demişlerdi.

فَلَمَّا ذَهَبُوا بِهٖ وَاَجْمَعُٓوا اَنْ يَجْعَلُوهُ فٖي غَيَابَتِ الْجُبِّۚ
وَاَوْحَيْنَٓا اِلَيْهِ لَتُنَبِّئَنَّهُمْ بِاَمْرِهِمْ هٰذَا وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿١٥﴾
وَجَٓاؤُ۫ اَبَاهُمْ عِشَٓاءً يَبْكُونَۜ ﴿١٦﴾ قَالُوا يَٓا اَبَانَٓا اِنَّا ذَهَبْنَا
نَسْتَبِقُ وَتَرَكْنَا يُوسُفَ عِنْدَ مَتَاعِنَا فَاَكَلَهُ الذِّئْبُۚ
وَمَٓا اَنْتَ بِمُؤْمِنٍ لَنَا وَلَوْ كُنَّا صَادِقٖينَ ﴿١٧﴾ وَجَٓاؤُ۫
عَلٰى قَمٖيصِهٖ بِدَمٍ كَذِبٍۜ قَالَ بَلْ سَوَّلَتْ لَكُمْ اَنْفُسُكُمْ
اَمْرًاۜ فَصَبْرٌ جَمٖيلٌۜ وَاللّٰهُ الْمُسْتَعَانُ عَلٰى مَا تَصِفُونَ ﴿١٨﴾ وَجَٓاءَتْ
سَيَّارَةٌ فَاَرْسَلُوا وَارِدَهُمْ فَاَدْلٰى دَلْوَهُۜ قَالَ يَا بُشْرٰى هٰذَا غُلَامٌۜ
وَاَسَرُّوهُ بِضَاعَةًۜ وَاللّٰهُ عَلٖيمٌ بِمَا يَعْمَلُونَ ﴿١٩﴾ وَشَرَوْهُ بِثَمَنٍ
بَخْسٍ دَرَاهِمَ مَعْدُودَةٍۚ وَكَانُوا فٖيهِ مِنَ الزَّاهِدٖينَ۟ ﴿٢٠﴾
وَقَالَ الَّذِي اشْتَرٰيهُ مِنْ مِصْرَ لِامْرَاَتِهٖٓ اَكْرِمٖي مَثْوٰيهُ
عَسٰٓى اَنْ يَنْفَعَنَٓا اَوْ نَتَّخِذَهُ وَلَدًاۜ وَكَذٰلِكَ مَكَّنَّا
لِيُوسُفَ فِي الْاَرْضِۘ وَلِنُعَلِّمَهُ مِنْ تَاْوٖيلِ الْاَحَادٖيثِۜ وَاللّٰهُ غَالِبٌ
عَلٰٓى اَمْرِهٖ وَلٰكِنَّ اَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٢١﴾ وَلَمَّا بَلَغَ اَشُدَّهُٓ
اٰتَيْنَاهُ حُكْمًا وَعِلْمًاۜ وَكَذٰلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنٖينَ ﴿٢٢﴾

15. Onu alıp götürdükleri ve kuyunun dibine atmaya beraberce karar verdikleri zaman (Yûsuf'a): "Andolsun ki sen, (bir gün) kendileri farkında değilken onlara bu yaptıklarını haber vereceksin." diye vahyetmiştik.

16. Akşamüstü ağlaya sızlaya babalarına gelmişlerdi.

17. "Ey babamız!" demişlerdi. "Biz gittik, aramızda yarışıyorduk. Yûsuf'u da eşyalarımızın yanında (gözcü olarak) bırakmıştık, onu kurt yemiş. (Biliyoruz ki) biz doğru söylesek de sen bize inanacak değilsin."

18. Ve üzerine yalancıktan kan (sürülmüş) gömleğini getirmişlerdi. "(Hayır, öyle değil!) Bilakis, nefsiniz bu işi size süslü göstermiş! (Artık bana düşen) güzel bir sabırdır. Sizin söylediklerinize karşı (yardımına sığınılacak) El-Musteân olan Allah'tır." demişti.

19. (Derken) bir yolcu kafilesi gelmiş, sucularını göndermişlerdi. Kovasını (kuyuya) sarkıtınca, "Hey, müjdeler olsun! Bu bir çocuktur." demişti. (Onu kuyudan çıkarıp) ticaret metâsı olarak saklamışlardı. Allah onların yaptıklarını bilmekteydi.

20. Onu çok az bir fiyata, sayılı birkaç dirheme satmış, ona fazla değer vermemişlerdi.

21. Onu satın alan Mısırlı, hanımına demişti ki: "Ona iyi bak. Umulur ki bize bir faydası dokunur ya da onu evlat ediniriz." Sözlerin/Rüyaların yorumunu öğretmek için Yûsuf'a imkân verip, yeryüzünde yerleşik kıldık. Allah, emrinde galiptir. Fakat insanların çoğu bilmezler.

22. Gençliğinin zirvesine ulaşınca ona hüküm ve ilim verdik. Biz, muhsinleri/kulluğunu en güzel şekilde yapmaya çalışanları böyle mükâfatlandırırız.

وَرَاوَدَتْهُ الَّتٖى هُوَ فٖى بَيْتِهَا عَنْ نَفْسِهٖ وَغَلَّقَتِ الْاَبْوَابَ
وَقَالَتْ هَيْتَ لَكَۜ قَالَ مَعَاذَ اللّٰهِ اِنَّهُ رَبّٖٓى اَحْسَنَ مَثْوَایَۜ
اِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الظَّالِمُونَ ﴿٢٣﴾ وَلَقَدْ هَمَّتْ بِهٖۚ وَهَمَّ بِهَاۚ لَوْلَٓا اَنْ
رَاٰ بُرْهَانَ رَبِّهٖۜ كَذٰلِكَ لِنَصْرِفَ عَنْهُ السُّٓوءَ وَالْفَحْشَٓاءَۜ
اِنَّهُ مِنْ عِبَادِنَا الْمُخْلَصٖينَ ﴿٢٤﴾ وَاسْتَبَقَا الْبَابَ وَقَدَّتْ
قَمٖيصَهُ مِنْ دُبُرٍ وَاَلْفَيَا سَيِّدَهَا لَدَا الْبَابِۜ قَالَتْ مَا جَزَٓاءُ
مَنْ اَرَادَ بِاَهْلِكَ سُٓوءًا اِلَّٓا اَنْ يُسْجَنَ اَوْ عَذَابٌ اَلٖيمٌ ﴿٢٥﴾
قَالَ هِیَ رَاوَدَتْنٖى عَنْ نَفْسٖى وَشَهِدَ شَاهِدٌ مِنْ اَهْلِهَاۚ
اِنْ كَانَ قَمٖيصُهُ قُدَّ مِنْ قُبُلٍ فَصَدَقَتْ وَهُوَ مِنَ الْكَاذِبٖينَ ﴿٢٦﴾
وَاِنْ كَانَ قَمٖيصُهُ قُدَّ مِنْ دُبُرٍ فَكَذَبَتْ وَهُوَ مِنَ الصَّادِقٖينَ ﴿٢٧﴾
فَلَمَّا رَاٰ قَمٖيصَهُ قُدَّ مِنْ دُبُرٍ قَالَ اِنَّهُ مِنْ كَيْدِكُنَّۜ
اِنَّ كَيْدَكُنَّ عَظٖيمٌ ﴿٢٨﴾ يُوسُفُ اَعْرِضْ عَنْ هٰذَا
وَاسْتَغْفِرٖى لِذَنْبِكِۚ اِنَّكِ كُنْتِ مِنَ الْخَاطِئٖينَ ﴿٢٩﴾
وَقَالَ نِسْوَةٌ فِى الْمَدٖينَةِ امْرَاَتُ الْعَزٖيزِ تُرَاوِدُ فَتٰيهَا
عَنْ نَفْسِهٖۚ قَدْ شَغَفَهَا حُبًّاۜ اِنَّا لَنَرٰيهَا فٖى ضَلَالٍ مُبٖينٍ ﴿٣٠﴾

23. Evinde kaldığı kadın onu elde etmek istemiş, kapıları üst üste kilitleyip “Senin için hazırlandım, gelsene.” demişti. “Allah’a sığınırım. Çünkü o/kocan benim efendimdir, bana iyi bakmıştır. Şüphesiz ki (iyiliğe kötülükle karşılık veren) o zalimler kurtuluşa ermezler.” demişti.

24. Andolsun ki kadın onu arzulamış, o da kadını arzulamıştı. Şayet Rabbinin apaçık burhanını görmeseydi (Yûsuf da arzusunun peşinden gidecekti). Böylece, kötülüğü ve fuhşiyatı ondan savuşturduk. Çünkü o, muhlas/arındırılmış/ihlaslı kılınmış kullarımızdandı.

25. (Yûsuf o kadından kaçmak, kadın da Yûsuf’u yakalamak için) her ikisi de kapıya koştular. Kadın gömleğini arkadan çekip yırttı. Kapı önünde kadının kocası ile karşılaştılar. (Kadın,) “Ailen için kötülük dileyen birine hapis veya can yakıcı bir azaptan başka ne ceza verilir?” demişti.

26. (Yûsuf,) “O beni elde etmek istedi.” demişti. O (kadının) yakınlarından biri şöyle tanıklık etmişti: “Şayet Yûsuf’un gömleği önden yırtılmışsa kadın doğru söylemiştir, o (Yûsuf) yalancılardandır.”

27. “Yok eğer gömleği arkadan yırtılmışsa kadın yalan söylemiştir, o (Yûsuf) doğru sözlülerdendir.”

28. Gömleğin arkadan yırtıldığını görünce (hanımına), “Şüphesiz ki bu, sizin tuzaklarınızdan biridir. Gerçekten sizin tuzağınız büyüktür.” demişti.

29. (Yûsuf’a dönüp) “Ey Yûsuf! Bu işten vazgeç (peşine düşme)!” (demiş,) (hanımına ise) “Günahın için bağışlanma dile. Çünkü sen günahkârlardan oldun.” (demişti.)

30. Şehirde bir grup kadın, “Azîz’in karısı hizmetçisini elde etmek istiyormuş. Üstelik (gencin) sevgisi kalbini delmiş/sırılsıklam âşık olmuş. Biz, onun apaçık bir yanlış içerisinde olduğunu düşünüyoruz.” diye konuşmuşlardı.

فَلَمَّا سَمِعَتْ بِمَكْرِهِنَّ اَرْسَلَتْ اِلَيْهِنَّ وَاَعْتَدَتْ لَهُنَّ
مُتَّكَاً وَاٰتَتْ كُلَّ وَاحِدَةٍ مِنْهُنَّ سِكّ۪ينًا وَقَالَتِ اخْرُجْ عَلَيْهِنَّۚ
فَلَمَّا رَاَيْنَهُٓ اَكْبَرْنَهُ وَقَطَّعْنَ اَيْدِيَهُنَّ وَقُلْنَ حَاشَ لِلّٰهِ مَا هٰذَا بَشَرًاۜ
اِنْ هٰذَٓا اِلَّا مَلَكٌ كَر۪يمٌ ﴿٣١﴾ قَالَتْ فَذٰلِكُنَّ الَّذ۪ي لُمْتُنَّن۪ي ف۪يهِۜ
وَلَقَدْ رَاوَدْتُهُ عَنْ نَفْسِه۪ فَاسْتَعْصَمَۜ وَلَئِنْ لَمْ يَفْعَلْ مَٓا اٰمُرُهُ
لَيُسْجَنَنَّ وَلَيَكُونًا مِنَ الصَّاغِر۪ينَ ﴿٣٢﴾ قَالَ رَبِّ السِّجْنُ
اَحَبُّ اِلَيَّ مِمَّا يَدْعُونَن۪ٓي اِلَيْهِۚ وَاِلَّا تَصْرِفْ عَنّ۪ي كَيْدَهُنَّ
اَصْبُ اِلَيْهِنَّ وَاَكُنْ مِنَ الْجَاهِل۪ينَ ﴿٣٣﴾ فَاسْتَجَابَ لَهُ رَبُّهُ فَصَرَفَ
عَنْهُ كَيْدَهُنَّۜ اِنَّهُ هُوَ السَّم۪يعُ الْعَل۪يمُ ﴿٣٤﴾ ثُمَّ بَدَا لَهُمْ مِنْ بَعْدِ
مَا رَاَوُا الْاٰيَاتِ لَيَسْجُنُنَّهُ حَتّٰى ح۪ينٍ ﴿٣٥﴾ وَدَخَلَ مَعَهُ السِّجْنَ فَتَيَانِۜ
قَالَ اَحَدُهُمَٓا اِنّ۪ٓي اَر۪يٰن۪ٓي اَعْصِرُ خَمْرًاۚ وَقَالَ الْاٰخَرُ اِنّ۪ٓي اَر۪يٰن۪ٓي اَحْمِلُ
فَوْقَ رَاْس۪ي خُبْزًا تَاْكُلُ الطَّيْرُ مِنْهُۜ نَبِّئْنَا بِتَاْو۪يلِه۪ۚ اِنَّا نَرٰيكَ
مِنَ الْمُحْسِن۪ينَ ﴿٣٦﴾ قَالَ لَا يَاْت۪يكُمَا طَعَامٌ تُرْزَقَانِه۪ٓ اِلَّا نَبَّاْتُكُمَا
بِتَاْو۪يلِه۪ قَبْلَ اَنْ يَاْتِيَكُمَاۜ ذٰلِكُمَا مِمَّا عَلَّمَن۪ي رَبّ۪يۜ اِنّ۪ي تَرَكْتُ
مِلَّةَ قَوْمٍ لَا يُؤْمِنُونَ بِاللّٰهِ وَهُمْ بِالْاٰخِرَةِ هُمْ كَافِرُونَ ﴿٣٧﴾

31. Kadınların tuzaklarını (kendisiyle ilgili yaptıkları dedikodularını) işitince onlara (bir ulak) gönderdi, iyice gevşeyip rahat edecekleri bir ortam hazırladı ve her birine bir bıçak verdi. "Onların yanına çık." dedi. Onu gördüklerinde (güzelliğini o denli) büyüttüler (ki hayranlıktan) ellerini kestiler. Dediler ki: "Allah'a sığınırız. Bu, bir insan değildir. Olsa olsa çok değerli bir melektir."

32. "İşte!" dedi. "Beni kendisinden dolayı kınadığınız budur. Andolsun ki onu elde etmek istedim, o ise korundu. Ve (tekrar) andolsun ki emrettiğimi yerine getirmezse hapsedilecek ve elbette, küçük düşürülenlerden olacaktır."

33. (Bu tehditler üzerine Yûsuf) demişti ki: "Rabbim! Zindan, bunların beni davet ettiği şeyden bana daha sevimlidir. Tuzaklarını benden defedip uzaklaştırmazsan onlara meyleder ve cahillerden olurum."

34. Rabbi onun duasına icabet etti ve kadınların tuzağını ondan uzaklaştırdı. Şüphesiz ki O, (işiten ve dualara icabet eden) Es-Semî' ve (her şeyi bilen) El-Alîm'dir.

35. Sonra, onun (suçsuz olduğunu gösteren) delilleri görmelerine rağmen, onu bir müddet zindana atmak kendilerine uygun göründü.

36. Onunla beraber zindana iki genç daha girdi. Bunlardan biri, "Rüyamda şarap sıktığımı gördüm." dedi. Diğeriyse, "Ben de başımın üstünde ekmek taşıdığımı ve kuşların ondan yediğini gördüm. Bize bu rüyanın yorumunu haber ver. Çünkü biz, seni iyilik yapanlardan biri olarak görüyoruz." dedi.

37. Dedi ki: "Size rızık olarak yiyeceğiniz bir yemek gelmeden önce mutlaka yorumunu haber veririm. Bu, Rabbimin bana öğrettiği bilgidendir. Şüphesiz ki ben, Allah'a inanmayan ve ahireti inkâr eden bir topluluğun dinini terk ettim."

وَاتَّبَعْتُ مِلَّةَ اٰبَآءٖيٓ اِبْرٰهٖيمَ وَاِسْحٰقَ وَيَعْقُوبَۜ مَا كَانَ
لَنَآ اَنْ نُشْرِكَ بِاللّٰهِ مِنْ شَيْءٍۜ ذٰلِكَ مِنْ فَضْلِ اللّٰهِ عَلَيْنَا
وَعَلَى النَّاسِ وَلٰكِنَّ اَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَشْكُرُونَ ﴿٣٨﴾
يَا صَاحِبَيِ السِّجْنِ ءَاَرْبَابٌ مُتَفَرِّقُونَ خَيْرٌ اَمِ اللّٰهُ الْوَاحِدُ
الْقَهَّارُۜ ﴿٣٩﴾ مَا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِهٖٓ اِلَّآ اَسْمَآءً سَمَّيْتُمُوهَآ
اَنْتُمْ وَاٰبَآؤُ۬كُمْ مَآ اَنْزَلَ اللّٰهُ بِهَا مِنْ سُلْطَانٍۜ اِنِ الْحُكْمُ
اِلَّا لِلّٰهِۜ اَمَرَ اَلَّا تَعْبُدُٓوا اِلَّآ اِيَّاهُۜ ذٰلِكَ الدّٖينُ الْقَيِّمُ وَلٰكِنَّ
اَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٤٠﴾ يَا صَاحِبَيِ السِّجْنِ
اَمَّآ اَحَدُكُمَا فَيَسْقٖي رَبَّهُ خَمْرًاۚ وَاَمَّا الْاٰخَرُ فَيُصْلَبُ
فَتَأْكُلُ الطَّيْرُ مِنْ رَاْسِهٖۜ قُضِيَ الْاَمْرُ الَّذٖي فٖيهِ تَسْتَفْتِيَانِۜ ﴿٤١﴾
وَقَالَ لِلَّذٖي ظَنَّ اَنَّهُ نَاجٍ مِنْهُمَا اذْكُرْنٖي عِنْدَ رَبِّكَۘ
فَاَنْسٰيهُ الشَّيْطَانُ ذِكْرَ رَبِّهٖ فَلَبِثَ فِي السِّجْنِ بِضْعَ سِنٖينَۜ ﴿٤٢﴾
وَقَالَ الْمَلِكُ اِنّٖٓي اَرٰى سَبْعَ بَقَرَاتٍ سِمَانٍ يَأْكُلُهُنَّ
سَبْعٌ عِجَافٌ وَسَبْعَ سُنْبُلَاتٍ خُضْرٍ وَاُخَرَ يَابِسَاتٍۜ يَآ اَيُّهَا
الْمَلَاُ اَفْتُونٖي فٖي رُءْيَايَ اِنْ كُنْتُمْ لِلرُّءْيَا تَعْبُرُونَ ﴿٤٣﴾

38. “Babalarım olan İbrâhîm, İshâk ve Ya’kûb’un dinine uydum. Bizim herhangi bir şeyi Allah’a ortak koşmamız söz konusu dahi olamaz. Bu hem bize hem de insanlara Allah’ın lütuf ve ihsanındandır. Fakat insanların çoğu şükretmezler.”

İbrâhîm’in milleti için bk. 60/Mumtehine, 4

39. “Ey zindan arkadaşlarım! (Hiç düşündünüz mü?) Birbirinden ayrı, darmadağınık rabbler mi daha hayırlıdır, yoksa (zatında, fiillerinde ve sıfatlarında tek olan) El-Vâhid ve (her şeye boyun eğdirip hükmüne ram eyleyen) El-Kahhâr olan Allah mı?”

40. “Sizin O’nu bırakıp da ibadet ettikleriniz, ancak sizin ve babalarınızın koyduğu, Allah’ın hakkında hiçbir delil indirmediği birtakım isimlerdir. Hüküm yalnızca Allah’ındır. O, kendisinden başkasına kulluk/ibadet etmemenizi emretmiştir. İşte dosdoğru din budur. Fakat insanların çoğu bilmezler.”

37 ila 40. ayetler göstermiştir ki;

a.Tevhide çağrı, İslami çalışmaların temelidir. Her zaman ve mekânda muvahhidin önceliği tevhid olmalıdır. Yûsuf’un (as) zindanda olması, iftiraya uğraması, yanına gelenlerin tevhidi hiç bilmiyor olmaları, sordukları rüyanın tevhidle uzaktan yakından ilgisinin olmaması Yûsuf’u (as) tevhidi anlatmaktan alıkoymamıştır.

b. Tevhidin ana delili, çokluğun kaos, tekliğin selamet olması gerçeğidir. (bk. 21/Enbiyâ, 22; 23/Mu’minûn, 91)

Tevhid; birey, toplum ve içinde yaşadığımız yeryüzü için düzen ve selamettir. Şirk ise tam aksine kaos, terör ve fitnedir. Razı edilmesi ve isteklerinin yerine getirilmesi gereken birden fazla rabb, onlara kulluk edenlerin karşı karşıya gelmesine ve kaosa sebep olmaktadır. Müşrikin duygularında, düşüncelerinde, yönelim ve arzularında hep bir kaos vardır (bk. 22/Hac, 31). Çünkü onu yönlendiren ve razı etmesi gereken birçok merci vardır. Örf ve âdetler, ebeveyn istekleri, modern toplumun beklentileri, şahsi arzuları, manevi ihtiyaçları...

c. Hükmün/Yasamanın/Kanun yapmanın yalnızca Allah’a (cc) ait olduğuna inanmak ve buna göre yaşamak bir lüks değil, İslam inancının olmazsa olmaz esaslarındandır.

Hükmün Allah’a (cc) ait olması, iki şeyle irtibatlandırılmıştır: Allah’a (cc) kulluk ve dosdoğru bir din. Hâkimiyet yetkisini Allah’a (cc) veren ve O’nun yasası dışında yasa tanımayanlar; Allah’a (cc) kul olanlar ve dosdoğru dinin mensuplarıdır. Egemenliği kayıtsız ve şartsız olarak Allah (cc) dışında herhangi bir şahıs, ideoloji veya kurumda görenlerse Allah’ın (cc) hakkında hiçbir delil indirmediği birtakım isimlere/düşüncelere ibadet edenlerdir.

41. “Ey zindan arkadaşlarım! (Rüyanıza gelince) ikinizden biri, efendisine şarap içirecek (özgür kalacak); diğeriniz ise asılacak ve kuşlar onun başından yiyecektir. Hakkında bilgi edinmek istediğiniz konu bitmiştir.”

42. O ikisinden, kurtulacağını sandığı kişiye demişti ki: “Beni efendinin yanında an.” Şeytan ona (Yûsuf’u) efendisinin yanında anma meselesini unutturdu. Böylece birkaç yıl daha (üç ile dokuz yıl arası) zindanda kaldı.

43. Kral demişti ki: “Rüyamda yedi zayıf ineğin yedi besili ineği yediğini görüyorum. Yine yedi yemyeşil başak ve diğerlerinin kuru olduğu başaklar görüyorum. Ey seçkin dostlarım! Şayet rüya tabirinden anlıyorsanız bu rüyamı yorumlayın.”

قَالُٓوا اَضْغَاثُ اَحْلَامٍۚ وَمَا نَحْنُ بِتَاْو۪يلِ الْاَحْلَامِ بِعَالِم۪ينَ ﴿٤٤﴾
وَقَالَ الَّذ۪ي نَجَا مِنْهُمَا وَادَّكَرَ بَعْدَ اُمَّةٍ اَنَا۬ اُنَبِّئُكُمْ بِتَاْو۪يلِه۪
فَاَرْسِلُونِ ﴿٤٥﴾ يُوسُفُ اَيُّهَا الصِّدّ۪يقُ اَفْتِنَا ف۪ي سَبْعِ بَقَرَاتٍ سِمَانٍ
يَاْكُلُهُنَّ سَبْعٌ عِجَافٌ وَسَبْعِ سُنْبُلَاتٍ خُضْرٍ وَاُخَرَ يَابِسَاتٍۙ
لَعَلّ۪ٓي اَرْجِعُ اِلَى النَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَعْلَمُونَ ﴿٤٦﴾ قَالَ تَزْرَعُونَ
سَبْعَ سِن۪ينَ دَاَبًاۚ فَمَا حَصَدْتُمْ فَذَرُوهُ ف۪ي سُنْبُلِه۪ٓ اِلَّا قَل۪يلًا
مِمَّا تَاْكُلُونَ ﴿٤٧﴾ ثُمَّ يَاْت۪ي مِنْ بَعْدِ ذٰلِكَ سَبْعٌ شِدَادٌ يَاْكُلْنَ
مَا قَدَّمْتُمْ لَهُنَّ اِلَّا قَل۪يلًا مِمَّا تُحْصِنُونَ ﴿٤٨﴾ ثُمَّ يَاْت۪ي مِنْ بَعْدِ
ذٰلِكَ عَامٌ ف۪يهِ يُغَاثُ النَّاسُ وَف۪يهِ يَعْصِرُونَ ﴿٤٩﴾ وَقَالَ الْمَلِكُ
ائْتُون۪ي بِه۪ۚ فَلَمَّا جَٓاءَهُ الرَّسُولُ قَالَ ارْجِعْ اِلٰى رَبِّكَ فَسْـَٔلْهُ
مَا بَالُ النِّسْوَةِ الّٰت۪ي قَطَّعْنَ اَيْدِيَهُنَّۜ اِنَّ رَبّ۪ي بِكَيْدِهِنَّ عَل۪يمٌ ﴿٥٠﴾
قَالَ مَا خَطْبُكُنَّ اِذْ رَاوَدْتُنَّ يُوسُفَ عَنْ نَفْسِه۪ۜ قُلْنَ حَاشَ لِلّٰهِ
مَا عَلِمْنَا عَلَيْهِ مِنْ سُٓوءٍۜ قَالَتِ امْرَاَتُ الْعَز۪يزِ الْـٰٔنَ حَصْحَصَ
الْحَقُّۘ اَنَا۬ رَاوَدْتُهُ عَنْ نَفْسِه۪ وَاِنَّهُ لَمِنَ الصَّادِق۪ينَ ﴿٥١﴾ ذٰلِكَ لِيَعْلَمَ
اَنّ۪ي لَمْ اَخُنْهُ بِالْغَيْبِ وَاَنَّ اللّٰهَ لَا يَهْد۪ي كَيْدَ الْخَٓائِن۪ينَ ﴿٥٢﴾

44. Demişlerdi ki: "Bir demet hayal/karmakarışık düşler işte! Hem biz rüya tabirinden de anlamıyoruz."

45. O ikisinden kurtulmuş olan, uzun bir müddet sonra (Yûsuf'u) hatırlamış ve "Ben size bu rüyanın yorumunu haber veririm. Hemen beni gönderin." demişti.

46. "Yûsuf! Ey sıddîk kişi! Bize yedi zayıf ineğin yedi besili ineği yediği, yedi yeşil başak ve diğerleri kuru olan başakların olduğu rüyayı yorumla. Umulur ki insanlara dönerim de (rüyanın anlamını) bilmiş olurlar."

47. Demişti ki: "Yedi yıl boyunca alışageldiğiniz üzere ekmeye (devam edin). Yiyeceğiniz az bir miktar dışındaki hasadı başağında öylece bırakın."

48. "Sonra bu (bolluğun) ardından çok kurak yedi yıl gelecek. Sakladığınız az bir miktar dışında, daha önceden biriktirdiğinizi yiyip bitirecektir."

49. "Sonra bu (kıtlığın) ardından öyle bir yıl gelecek ki insanlar onda (yağmurla) sıkıntıdan kurtarılır ve onda (meyveleri) sıkıp (hayvanları) sağarlar."

50. Kral (bu yorumu duyunca), "Onu bana getirin." dedi. Elçi Yûsuf'a (müjde vermek için) geldiğinde demişti ki: "Efendinin yanına dön ve ona sor (bakalım): 'Ellerini kesen kadınların durumu neydi?' Şüphesiz ki benim Rabbim, onların tuzağını bilir."

51. (Kral) dedi ki: "Yûsuf'u elde etmek istediğiniz zamanki durumunuz neydi/nedir sizin hikâyeniz?" Dediler ki: "Allah'a sığınırız. Biz onda hiçbir kötülük görmedik." Azîz'in karısı da demişti ki: "Şimdi gerçek ortaya çıktı. Ben onu elde etmek istemiştim. Şüphesiz ki o, doğrulardandır."

52. (Yûsuf bu tahkikatı talep etmesinin gerekçesini şöyle açıkladı:) "Bu, (Azîz'in) gıyabında ona ihanet etmediğimi ve Allah'ın da hainlerin tuzağını başarıya ulaştırmayacağını (Azîz'in ve insanların) bilmesi içindi."

وَمَٓا اُبَرِّئُ نَفْسٖيۚ اِنَّ النَّفْسَ لَاَمَّارَةٌ بِالسُّٓوءِ اِلَّا مَا رَحِمَ رَبّٖيۜ
اِنَّ رَبّٖي غَفُورٌ رَحٖيمٌ ﴿٥٣﴾ وَقَالَ الْمَلِكُ ائْتُونٖي بِهٖٓ اَسْتَخْلِصْهُ
لِنَفْسٖيۚ فَلَمَّا كَلَّمَهُ قَالَ اِنَّكَ الْيَوْمَ لَدَيْنَا مَكٖينٌ اَمٖينٌ ﴿٥٤﴾
قَالَ اجْعَلْنٖي عَلٰى خَزَٓائِنِ الْاَرْضِۚ اِنّٖي حَفٖيظٌ عَلٖيمٌ ﴿٥٥﴾
وَكَذٰلِكَ مَكَّنَّا لِيُوسُفَ فِي الْاَرْضِۚ يَتَبَوَّاُ مِنْهَا حَيْثُ
يَشَٓاءُۜ نُصٖيبُ بِرَحْمَتِنَا مَنْ نَشَٓاءُ وَلَا نُضٖيعُ اَجْرَ الْمُحْسِنٖينَ ﴿٥٦﴾
وَلَاَجْرُ الْاٰخِرَةِ خَيْرٌ لِلَّذٖينَ اٰمَنُوا وَكَانُوا يَتَّقُونَ ﴿٥٧﴾
وَجَٓاءَ اِخْوَةُ يُوسُفَ فَدَخَلُوا عَلَيْهِ فَعَرَفَهُمْ وَهُمْ لَهُ مُنْكِرُونَ ﴿٥٨﴾
وَلَمَّا جَهَّزَهُمْ بِجَهَازِهِمْ قَالَ ائْتُونٖي بِاَخٍ لَكُمْ مِنْ اَبٖيكُمْۚ
اَلَا تَرَوْنَ اَنّٖٓي اُو۫فِي الْكَيْلَ وَاَنَا۬ خَيْرُ الْمُنْزِلٖينَ ﴿٥٩﴾
فَاِنْ لَمْ تَأْتُونٖي بِهٖ فَلَا كَيْلَ لَكُمْ عِنْدٖي وَلَا تَقْرَبُونِ ﴿٦٠﴾
قَالُوا سَنُرَاوِدُ عَنْهُ اَبَاهُ وَاِنَّا لَفَاعِلُونَ ﴿٦١﴾ وَقَالَ لِفِتْيَانِهِ اجْعَلُوا
بِضَاعَتَهُمْ فٖي رِحَالِهِمْ لَعَلَّهُمْ يَعْرِفُونَهَٓا اِذَا انْقَلَبُٓوا اِلٰٓى اَهْلِهِمْ
لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿٦٢﴾ فَلَمَّا رَجَعُٓوا اِلٰٓى اَبٖيهِمْ قَالُوا يَٓا اَبَانَا مُنِعَ
مِنَّا الْكَيْلُ فَاَرْسِلْ مَعَنَٓا اَخَانَا نَكْتَلْ وَاِنَّا لَهُ لَحَافِظُونَ ﴿٦٣﴾

53. “Ben, nefsimi temize çıkarmam. Çünkü nefis -Rabbimin merhamet ettiği müstesna- çokça kötülüğü emreder. Şüphesiz ki Rabbim, (günahları bağışlayan, örten ve günahların kötü akıbetinden kulu koruyan) Ğafûr, (kullarına karşı merhametli olan) Rahîm’dir.”

54. Kral demişti ki: “Getirin onu bana ki onu has adamlarımdan/yakınlarımdan biri olarak yanıma alayım.” Onunla konuşunca da şöyle demişti: “Sen, bugün bizim yanımızda (geniş yetkilerle donatılmış) bir yönetici ve güvenilir birisin.”

55. (Yûsuf) demişti ki: “Beni ülke hazinelerine (maliye bakanlığına) yetkili tayin et. Şüphesiz ki ben, koruyup gözetecek ve bu işi bilen biriyim.”

56. İşte böylece Yûsuf’a, yeryüzünde temkin/imkân/iktidar verdik. Orada dilediği yerde konaklar/dilediği gibi hareket ederdi. Rahmetimizden dilediğimiz kişiye veririz. Ve muhsinlerin/kulluğunu en güzel şekilde yapmaya çalışanların ecrini zayi etmeyiz.

57. Hiç şüphesiz ahiret mükâfatı, iman edip Allah’tan korkanlar için daha hayırlıdır.

58. (Yûsuf iktidara geldikten sonra kuraklık başladı.) Yûsuf’un kardeşleri (yiyecek almak için) gelmiş ve onun yanına girmişlerdi. Onu tanımadıkları hâlde o, onları tanımıştı.

59. Yüklerini hazırladığı zaman, “Bana babanızdan olan bir kardeşinizi (rehin olarak) getirin. Benim tam ölçekle verdiğimi ve misafirperverlerin en hayırlılarından olduğumu görmediniz mi?”

60. “Onu getirmezseniz benden alacağınız bir erzak olmayacak, bana da yaklaşmayın!”

61. “Onu babasından alabilmek için çabalarız. (Evet,) kesinlikle bunu yapacağız.” demişlerdi.

62. (Yûsuf) hizmetlilere demişti ki: “(Erzak almak için verdikleri) eşyalarını, yüklerin arasına (geri) koyun. Belki ailelerine döndüklerinde bunu anlar ve tekrar geri dönerler.”

63. Babalarına döndükleri zaman, “Babamız! Yiyecek bize yasaklandı. Kardeşimizi bizimle gönder ki yiyecek alalım. Şüphesiz ki onu koruyacağız.” demişlerdi.

قَالَ هَلْ اٰمَنُكُمْ عَلَيْهِ اِلَّا كَمَٓا اَمِنْتُكُمْ عَلٰٓى اَخٖيهِ
مِنْ قَبْلُۜ فَاللّٰهُ خَيْرٌ حَافِظًاۖ وَهُوَ اَرْحَمُ الرَّاحِمٖينَ ﴿٦٤﴾
وَلَمَّا فَتَحُوا مَتَاعَهُمْ وَجَدُوا بِضَاعَتَهُمْ رُدَّتْ اِلَيْهِمْۜ قَالُوا
يَٓا اَبَانَا مَا نَبْغٖيۜ هٰذِهٖ بِضَاعَتُنَا رُدَّتْ اِلَيْنَاۚ وَنَمٖيرُ اَهْلَنَا وَنَحْفَظُ
اَخَانَا وَنَزْدَادُ كَيْلَ بَعٖيرٍۜ ذٰلِكَ كَيْلٌ يَسٖيرٌ ﴿٦٥﴾ قَالَ لَنْ
اُرْسِلَهُ مَعَكُمْ حَتّٰى تُؤْتُونِ مَوْثِقًا مِنَ اللّٰهِ لَتَأْتُنَّنٖي بِهٖٓ
اِلَّٓا اَنْ يُحَاطَ بِكُمْۚ فَلَمَّٓا اٰتَوْهُ مَوْثِقَهُمْ قَالَ اللّٰهُ عَلٰى مَا نَقُولُ
وَكٖيلٌ ﴿٦٦﴾ وَقَالَ يَا بَنِيَّ لَا تَدْخُلُوا مِنْ بَابٍ وَاحِدٍ وَادْخُلُوا
مِنْ اَبْوَابٍ مُتَفَرِّقَةٍۜ وَمَٓا اُغْنٖي عَنْكُمْ مِنَ اللّٰهِ مِنْ شَيْءٍۜ
اِنِ الْحُكْمُ اِلَّا لِلّٰهِۜ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُۚ وَعَلَيْهِ فَلْيَتَوَكَّلِ
الْمُتَوَكِّلُونَ ﴿٦٧﴾ وَلَمَّا دَخَلُوا مِنْ حَيْثُ اَمَرَهُمْ اَبُوهُمْۜ
مَا كَانَ يُغْنٖي عَنْهُمْ مِنَ اللّٰهِ مِنْ شَيْءٍ اِلَّا حَاجَةً
فٖي نَفْسِ يَعْقُوبَ قَضٰيهَاۜ وَاِنَّهُ لَذُو عِلْمٍ لِمَا عَلَّمْنَاهُ وَلٰكِنَّ
اَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٦٨﴾ وَلَمَّا دَخَلُوا عَلٰى يُوسُفَ اٰوٰٓى اِلَيْهِ
اَخَاهُ قَالَ اِنّٖٓي اَنَا۬ اَخُوكَ فَلَا تَبْتَئِسْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٦٩﴾

64. “Daha önce kardeşi konusunda size güvendiğim gibi, bunda da güveneyim öyle mi? Allah en hayırlı koruyucu ve O merhametlilerin en merhametlisidir.” demişti.

65. Eşyalarını açınca ödedikleri bedelin kendilerine geri verildiğini gördüler. “Babamız! Daha ne isteyebiliriz ki? İşte (yiyecek karşılığında) ödediklerimiz bize geri dönmüş. (Gönder onu bizimle) ailemiz için erzak almış oluruz, hem kardeşimizi de koruruz, bir deve yükü fazladan yiyecek alırız. Bu (yanımızda getirdiğimiz) az bir yiyecektir.”

66. (Ya’kûb,) “Topluca (helak olup) kuşatılmanız dışında, onu bana geri getireceğinize dair Allah adına kesin bir söz verinceye kadar onu sizinle göndermem.” demişti. Ona (Allah adına) kesin sözlerini verdiklerinde, “(O hâlde) Allah söylediklerimize vekildir.” dedi.

67. (Ya’kûb,) “Ey oğullarım! Tek bir kapıdan (şehre) girmeyin. Farklı kapılardan girin. (Bu, sadece bir tedbirdir. Yoksa Allah sizin için bir musibet dilemişse) ben sizi Allah’a karşı koruyamam. Hüküm yalnızca Allah’ındır. O’na tevekkül ettim. Tevekkül edecek olanlar da yalnızca O’na tevekkül etsinler.” dedi.

68. Babalarının emrettiği şekilde şehre girdiler. Bu şekil girmeleri onlara Allah’a karşı bir fayda sağlamayacaktı. Ama (böyle girmeleri) Ya’kûb’un içinde var olan bir istekti ve onu dillendirerek açığa çıkarmış oldu. Şüphesiz ki o, ona öğrettiklerimiz sayesinde ilim sahibi biridir. Fakat insanların çoğu bilmezler.

69. Yûsuf’un yanına girdiklerinde, kardeşini bağrına basmış ve demişti ki: “Şüphesiz ki ben, senin kardeşinim. Artık onların yaptıklarına üzülme.”

فَلَمَّا جَهَّزَهُمْ بِجَهَازِهِمْ جَعَلَ السِّقَايَةَ فٖى رَحْلِ اَخٖيهِ ثُمَّ
اَذَّنَ مُؤَذِّنٌ اَيَّتُهَا الْعٖيرُ اِنَّكُمْ لَسَارِقُونَ ﴿٧٠﴾ قَالُوا وَاَقْبَلُوا
عَلَيْهِمْ مَاذَا تَفْقِدُونَ ﴿٧١﴾ قَالُوا نَفْقِدُ صُوَاعَ الْمَلِكِ
وَلِمَنْ جَٓاءَ بِهٖ حِمْلُ بَعٖيرٍ وَاَنَا بِهٖ زَعٖيمٌ ﴿٧٢﴾ قَالُوا تَاللّٰهِ لَقَدْ
عَلِمْتُمْ مَا جِئْنَا لِنُفْسِدَ فِى الْاَرْضِ وَمَا كُنَّا سَارِقٖينَ ﴿٧٣﴾
قَالُوا فَمَا جَزَٓاؤُهُٓ اِنْ كُنْتُمْ كَاذِبٖينَ ﴿٧٤﴾ قَالُوا
جَزَٓاؤُهُ مَنْ وُجِدَ فٖى رَحْلِهٖ فَهُوَ جَزَٓاؤُهُۜ كَذٰلِكَ
نَجْزِى الظَّالِمٖينَ ﴿٧٥﴾ فَبَدَاَ بِاَوْعِيَتِهِمْ قَبْلَ وِعَٓاءِ اَخٖيهِ ثُمَّ
اسْتَخْرَجَهَا مِنْ وِعَٓاءِ اَخٖيهِۜ كَذٰلِكَ كِدْنَا لِيُوسُفَۜ
مَا كَانَ لِيَاْخُذَ اَخَاهُ فٖى دٖينِ الْمَلِكِ اِلَّٓا اَنْ يَشَٓاءَ
اللّٰهُۜ نَرْفَعُ دَرَجَاتٍ مَنْ نَشَٓاءُۜ وَفَوْقَ كُلِّ ذٖى عِلْمٍ عَلٖيمٌ ﴿٧٦﴾
قَالُٓوا اِنْ يَسْرِقْ فَقَدْ سَرَقَ اَخٌ لَهُ مِنْ قَبْلُۚ فَاَسَرَّهَا يُوسُفُ
فٖى نَفْسِهٖ وَلَمْ يُبْدِهَا لَهُمْ قَالَ اَنْتُمْ شَرٌّ مَكَانًاۚ وَاللّٰهُ اَعْلَمُ
بِمَا تَصِفُونَ ﴿٧٧﴾ قَالُوا يَٓا اَيُّهَا الْعَزٖيزُ اِنَّ لَهُٓ اَبًا شَيْخًا
كَبٖيرًا فَخُذْ اَحَدَنَا مَكَانَهُۚ اِنَّا نَرٰيكَ مِنَ الْمُحْسِنٖينَ ﴿٧٨﴾

70. Yüklerini hazırladığı zaman, su kabını kardeşinin yükü içerisine koydu. Sonra bir münadi, "Ey kafile! Sizler şüphesiz hırsızlarsınız." diye ilan etmişti.
71. (Sesin geldiği yöne) yönelip, "Kaybettiğiniz (ve aradığınız şey) nedir?" demişlerdi.
72. Demişlerdi ki: "Kralın su tasını kaybettik (de onu arıyoruz). Kim onu getirirse bir deve yükü yiyecek (ödül olarak) onundur. Ben de (ilan eden olarak ödülün verileceğine) kefilim."
73. "Allah'a yemin olsun ki sizin de bildiğiniz gibi bizler bu yere bozgunculuk için gelmedik. Ve biz hırsız da değiliz." demişlerdi.
74. "Peki, yalan söylüyorsanız nedir onun cezası?" demişlerdi.
75. "Cezası, kimde bulunursa (çaldığına karşılık) o alıkonulur. Biz (Ya'kûb'un şeriatında) zalimleri böyle cezalandırırız." demişlerdi.
76. Kardeşinin yükünden önce onların yüklerini aramaya başladı. Sonra (su kabını) kardeşinin yükünden çıkardı. İşte biz, Yûsuf'a böyle bir yanıltıcı oyun hazırladık. Allah'ın dilemesi hariç, Kralın dinine (yani yürürlükte olan yasalara) göre kardeşini tutuklaması söz konusu dahi değildi. Biz dilediğimizin derecelerini yükseltiriz. Her bilenin üzerinde daha iyi bilen biri vardır mutlaka.

Allah (cc), Kralın anayasa ve yasalarına "din" demiştir. Çünkü "din" kelimesinin anlamlarından biri de birey ve toplum hayatını düzenleyen kural ve yasalar bütünüdür. Mümin, hangi yasaya göre hayatını düzenlediğine ve hangi yasa için oy kullanıp onay verdiğine dikkat etmelidir. Çünkü onay verdiği ve hayatını kendisiyle düzene soktuğu her yasa, onun dinidir. Allah (cc) katında, tüm ilkeleri âlemlerin Rabbi tarafından belirlenmiş İslam dini ve yasaları dışında hiçbir din ve yasa geçerli değildir.
Beşerî ideolojilerin tamamı, hâkimiyet ve yasama hakkı konusunda Allah (cc) ile çekişen birer dindir. Bu beşerî dinler arasında en tehlikeli olanı, hiç şüphesiz demokrasidir. Zira demokrasi, süslü sloganlar ve içi boş söylemlerle insanları zayıf noktalarından yakalamakta, kendilerini yönettikleri vehmiyle kalabalıkları büyülemektedir. Bundan daha tehlikeli olanı ise İslam'a müntesip siyasilerin, İslam'la temelden ayrılan ve uzlaşması mümkün olmayan demokrasiyi Yûsuf (as) ile meşrulaştırma çabalarıdır.
Siyasiler, Yûsuf'un (as) Kralın yanında bakanlık yaptığını öne sürerek, bugünün muvahhidlerinin de demokratik düzenler içinde yer alabileceğini iddia etmektelerdir. Oysa ayetten anlaşıldığı üzere Yûsuf (as), Kralın kurallarına göre değil, Ya'kûb'un (as) şeriatına göre işlerini düzenlemekteydi. Allah (cc) Surenin 56. ayetinde bu gerçeğe işaret etmiş ve Yûsuf'un (as) Mısır'da dilediği gibi hareket ettiği bir iktidara sahip olduğunu belirtmiştir. Bugünün demokratları şahsi odalarında dahi anayasa ve yasaların görev/yetki/talimatları dışına çıkamamaktalardır.
Yûsuf (as) tarihte iki iftiraya uğramıştır. Biri, iffetine yönelik kadınların iftirası, diğeri dinine yönelik demokratların iftiralarıdır. Hiç şüphesiz ikincisi, vahameti ve ahiretteki sonuçları açısından çok daha çirkin ve kabul edilemezdir.

77. Demişlerdi ki: "Şayet çalmışsa (normaldir). Bundan önce kardeşi (Yûsuf) da hırsızlık yapmıştı." (Bu sözleri duyan) Yûsuf (söylemek istediklerini) içinde tutmuş (duygularını) onlara açık etmemişti. (İçinden) demişti ki: "Sizin durumunuz çok daha kötü! Allah söylediğiniz şeyin mahiyetini en iyi bilendir."
78. Demişlerdi ki: "Ey Azîz! Şüphesiz ki onun çok yaşlı bir babası vardır. Bizden birini onun yerine alıkoy. Biz seni iyilik ehlinden biri olarak görüyoruz."

قَالَ مَعَاذَ اللّٰهِ اَنْ نَأْخُذَ اِلَّا مَنْ وَجَدْنَا مَتَاعَنَا عِنْدَهُۙ اِنَّٓا اِذاً
لَظَالِمُونَ ﴿٧٩﴾ فَلَمَّا اسْتَيْـَٔسُوا مِنْهُ خَلَصُوا نَجِيًّاۜ قَالَ كَبِيرُهُمْ
اَلَمْ تَعْلَمُٓوا اَنَّ اَبَاكُمْ قَدْ اَخَذَ عَلَيْكُمْ مَوْثِقاً مِنَ اللّٰهِ
وَمِنْ قَبْلُ مَا فَرَّطْتُمْ ف۪ي يُوسُفَۚ فَلَنْ اَبْرَحَ الْاَرْضَ حَتّٰى
يَأْذَنَ ل۪ٓي اَب۪ٓي اَوْ يَحْكُمَ اللّٰهُ ل۪يۚ وَهُوَ خَيْرُ الْحَاكِم۪ينَ ﴿٨٠﴾
اِرْجِعُٓوا اِلٰٓى اَب۪يكُمْ فَقُولُوا يَٓا اَبَانَٓا اِنَّ ابْنَكَ سَرَقَۚ
وَمَا شَهِدْنَٓا اِلَّا بِمَا عَلِمْنَا وَمَا كُنَّا لِلْغَيْبِ حَافِظ۪ينَ ﴿٨١﴾
وَسْـَٔلِ الْقَرْيَةَ الَّت۪ي كُنَّا ف۪يهَا وَالْع۪يرَ الَّت۪ٓي اَقْبَلْنَا ف۪يهَاۜ
وَاِنَّا لَصَادِقُونَ ﴿٨٢﴾ قَالَ بَلْ سَوَّلَتْ لَكُمْ اَنْفُسُكُمْ
اَمْراًۜ فَصَبْرٌ جَم۪يلٌۜ عَسَى اللّٰهُ اَنْ يَأْتِيَن۪ي بِهِمْ جَم۪يعاًۜ
اِنَّهُ هُوَ الْعَل۪يمُ الْحَك۪يمُ ﴿٨٣﴾ وَتَوَلّٰى عَنْهُمْ وَقَالَ يَٓا اَسَفٰى
عَلٰى يُوسُفَ وَابْيَضَّتْ عَيْنَاهُ مِنَ الْحُزْنِ فَهُوَ كَظ۪يمٌ ﴿٨٤﴾
قَالُوا تَاللّٰهِ تَفْتَؤُ۬ا تَذْكُرُ يُوسُفَ حَتّٰى تَكُونَ حَرَضاً
اَوْ تَكُونَ مِنَ الْهَالِك۪ينَ ﴿٨٥﴾ قَالَ اِنَّمَٓا اَشْكُوا بَثّ۪ي
وَحُزْن۪ٓي اِلَى اللّٰهِ وَاَعْلَمُ مِنَ اللّٰهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٨٦﴾

79. Demişti ki: "Eşyamızı yanında bulduğumuzdan başkasını alıkoymaktan Allah'a sığınırız. Hiç şüphesiz, o takdirde zalimlerden oluruz."

80. (Yûsuf'un, kardeşlerini bırakmasından) umut kestiklerinde, bir kenarda fısıldaşmaya başladılar. Büyük olanları dedi ki: "Babanızın sizden Allah adına söz aldığını ve bundan önce de Yûsuf hakkındaki kusurunuzu bilmiyor musunuz? (Şunu da bilin ki) Babam bana izin verinceye ya da Allah hakkımda hükmünü verinceye kadar buradan bir yere ayrılmayacağım. O, hükmedenlerin en hayırlısıdır."

81. Babanıza dönün ve deyin ki: "Babamız! Muhakkak ki senin oğlun hırsızlık yaptı. Biz ancak bildiğimize tanıklık ediyoruz. (Olayların perde arkasını bilen) gaybın koruyucuları değiliz."

82. "(İstersen) içinde bulunduğumuz şehir halkına veya kendisiyle geldiğimiz kervana sor. Şüphesiz ki bizler, doğru söylemekteyiz."

83. Demişti ki: "(Hayır, öyle değil!) Bilakis nefsiniz (bu) işi size süslü gösterdi. (Bana düşen) güzel bir sabırdır. Umulur ki Rabbim, hepsini birden bana getirir. Şüphesiz ki O, (her şeyi bilen) El-Alîm ve (hüküm ve hikmet sahibi olan) El-Hakîm'dir."

84. Onlara sırtını döndü ve "Ah! Şu Yûsuf'a karşı bitmeyen çilem!" dedi. Gözlerine üzüntüden dolayı ak düştü. (Neredeyse göremeyecek hâle geldi) ve o (üzüntüsünü) içine atar bir hâldeydi.

85. Demişlerdi ki: "Allah'a yemin olsun ki (sana hayret ediyoruz). Hâlâ Yûsuf'u anıyorsun. Sonunda ya derdinden yatağa düşecek ya da helak olacaksın."

86. Demişti ki: "Ben derdimi ve hüznümü/tasamı yalnızca Allah'a şikâyet ediyorum. Ve ben Allah'tan (gelen vahiy sayesinde) sizin bilmediklerinizi biliyorum."

يَا بَنِيَّ اذْهَبُوا فَتَحَسَّسُوا مِنْ يُوسُفَ وَاَخِيهِ
وَلَا تَايْـَٔسُوا مِنْ رَوْحِ اللّٰهِ اِنَّهُ لَا يَايْـَٔسُ مِنْ رَوْحِ اللّٰهِ اِلَّا
الْقَوْمُ الْكَافِرُونَ ﴿٨٧﴾ فَلَمَّا دَخَلُوا عَلَيْهِ قَالُوا يَٓا اَيُّهَا
الْعَزِيزُ مَسَّنَا وَاَهْلَنَا الضُّرُّ وَجِئْنَا بِبِضَاعَةٍ مُزْجٰيةٍ فَاَوْفِ
لَنَا الْكَيْلَ وَتَصَدَّقْ عَلَيْنَا اِنَّ اللّٰهَ يَجْزِي الْمُتَصَدِّقِينَ ﴿٨٨﴾
قَالَ هَلْ عَلِمْتُمْ مَا فَعَلْتُمْ بِيُوسُفَ وَاَخِيهِ اِذْ اَنْتُمْ
جَاهِلُونَ ﴿٨٩﴾ قَالُٓوا ءَاِنَّكَ لَاَنْتَ يُوسُفُ قَالَ
اَنَا يُوسُفُ وَهٰذَٓا اَخِي قَدْ مَنَّ اللّٰهُ عَلَيْنَا اِنَّهُ مَنْ يَتَّقِ
وَيَصْبِرْ فَاِنَّ اللّٰهَ لَا يُضِيعُ اَجْرَ الْمُحْسِنِينَ ﴿٩٠﴾ قَالُوا
تَاللّٰهِ لَقَدْ اٰثَرَكَ اللّٰهُ عَلَيْنَا وَاِنْ كُنَّا لَخَاطِئِينَ ﴿٩١﴾ قَالَ
لَا تَثْرِيبَ عَلَيْكُمُ الْيَوْمَ يَغْفِرُ اللّٰهُ لَكُمْ وَهُوَ اَرْحَمُ
الرَّاحِمِينَ ﴿٩٢﴾ اِذْهَبُوا بِقَمِيصِي هٰذَا فَاَلْقُوهُ عَلٰى وَجْهِ
اَبِي يَاْتِ بَصِيرًا وَاْتُونِي بِاَهْلِكُمْ اَجْمَعِينَ ﴿٩٣﴾ وَلَمَّا
فَصَلَتِ الْعِيرُ قَالَ اَبُوهُمْ اِنِّي لَاَجِدُ رِيحَ يُوسُفَ
لَوْلَٓا اَنْ تُفَنِّدُونِ ﴿٩٤﴾ قَالُوا تَاللّٰهِ اِنَّكَ لَفِي ضَلَالِكَ الْقَدِيمِ ﴿٩٥﴾

87. “Ey oğullarım! Gidin, Yûsuf ve kardeşi hakkında kapsamlı bir araştırma yapın. Allah’ın rahmetinden/yardımından ümit kesmeyin. Çünkü kâfirler topluluğundan başkası Allah’ın rahmetinden ümit kesmez.”

88. (Yûsuf’un) huzuruna geldiklerinde şöyle demişlerdi: “Ey Azîz! Bize ve ailemize şiddetli bir sıkıntı dokundu. Pek de kıymetli olmayan bir bedelle sana geldik. (Paramız yetmese de sen ihsanda bulun) yiyeceği tam ölçekle ver ve bize tasaddukta bulun. Şüphesiz ki Allah, sadaka verenleri mükâfatlandırır.”

89. Demişti ki: “Cahil olduğunuz zamanlarda Yûsuf’a ve kardeşine yaptıklarınızı hatırladınız mı?”

90. “Şüphesiz sen, (evet,) gerçekten sen Yûsuf’sun öyle mi?” demişlerdi. Demişti ki: “Ben Yûsuf’um, bu da kardeşimdir. Allah bize iyilikte bulundu. Hiç şüphesiz, kim sakınıp korkar ve sabrederse Allah muhsinlerin/kulluğunu en güzel şekilde yapmaya çalışanların ecrini zayi etmez.”

91. Demişlerdi ki: “Allah’a yemin olsun ki Allah seni seçip bize üstün kıldı ve bizler gerçekten hatalı/günahkâr idik.”

92. Demişti ki: “Bugün size kınama yoktur. Allah sizin günahınızı bağışlayacaktır. O merhametlilerin en merhametlisidir.”

93. “Alın bu gömleğimi ve babama gidin. Onun yüzüne sürün. Gözleri görür hâle gelecektir. Tüm ailenizi alıp bana getirin.”

94. Kafile (Mısır’dan) ayrılınca babaları (yanında olanlara), “Benim bunak olduğumu söylemeyeceğinizi bilsem, kesinlikle Yûsuf’un kokusunu duyuyorum (diyeceğim).” dedi.

95. Demişlerdi ki: “Allah’a yemin olsun ki hâlâ eski yanlışının içindesin.”

فَلَمَّٓا اَنْ جَٓاءَ الْبَش۪يرُ اَلْقٰيهُ عَلٰى وَجْهِه۪ فَارْتَدَّ بَص۪يرًاۚ
قَالَ اَلَمْ اَقُلْ لَكُمْ اِنّ۪ٓي اَعْلَمُ مِنَ اللّٰهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٩٦﴾
قَالُوا يَٓا اَبَانَا اسْتَغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَٓا اِنَّا كُنَّا خَاطِ۪ٔينَ ﴿٩٧﴾
قَالَ سَوْفَ اَسْتَغْفِرُ لَكُمْ رَبّ۪يۜ اِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الرَّح۪يمُ ﴿٩٨﴾
فَلَمَّا دَخَلُوا عَلٰى يُوسُفَ اٰوٰٓى اِلَيْهِ اَبَوَيْهِ وَقَالَ ادْخُلُوا مِصْرَ
اِنْ شَٓاءَ اللّٰهُ اٰمِن۪ينَۜ ﴿٩٩﴾ وَرَفَعَ اَبَوَيْهِ عَلَى الْعَرْشِ وَخَرُّوا لَهُ
سُجَّدًاۚ وَقَالَ يَٓا اَبَتِ هٰذَا تَاْو۪يلُ رُءْيَايَ مِنْ قَبْلُۘ قَدْ جَعَلَهَا رَبّ۪ي
حَقًّاۜ وَقَدْ اَحْسَنَ ب۪ٓي اِذْ اَخْرَجَن۪ي مِنَ السِّجْنِ وَجَٓاءَ بِكُمْ
مِنَ الْبَدْوِ مِنْ بَعْدِ اَنْ نَزَغَ الشَّيْطَانُ بَيْن۪ي وَبَيْنَ اِخْوَت۪يۜ اِنَّ رَبّ۪ي
لَط۪يفٌ لِمَا يَشَٓاءُۜ اِنَّهُ هُوَ الْعَل۪يمُ الْحَك۪يمُ ﴿١٠٠﴾ رَبِّ قَدْ اٰتَيْتَن۪ي
مِنَ الْمُلْكِ وَعَلَّمْتَن۪ي مِنْ تَاْو۪يلِ الْاَحَاد۪يثِۚ فَاطِرَ السَّمٰوَاتِ
وَالْاَرْضِ اَنْتَ وَلِيّ۪ي فِي الدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةِۚ تَوَفَّن۪ي مُسْلِمًا وَاَلْحِقْن۪ي
بِالصَّالِح۪ينَ ﴿١٠١﴾ ذٰلِكَ مِنْ اَنْبَٓاءِ الْغَيْبِ نُوح۪يهِ اِلَيْكَۚ
وَمَا كُنْتَ لَدَيْهِمْ اِذْ اَجْمَعُٓوا اَمْرَهُمْ وَهُمْ يَمْكُرُونَ ﴿١٠٢﴾
وَمَٓا اَكْثَرُ النَّاسِ وَلَوْ حَرَصْتَ بِمُؤْمِن۪ينَ ﴿١٠٣﴾

96. Müjdeci (önden) gelip gömleği yüzüne sürünce eskisi gibi görmeye başladı ve “Ben, size ‘Allah’tan (gelen vahiy nedeniyle) sizin bilmediklerinizi biliyorum.’ dememiş miydim?” dedi.

97. Demişlerdi ki: “Ey babamız! Bizim günahlarımız için (Allah’tan) bağışlanma talebinde bulun. Şüphesiz ki biz, hata edenlerdik.”

98. Demişti ki: “İleride sizin için Rabbimden bağışlanma talep edeceğim. Şüphesiz ki O, (günahları bağışlayan, örten ve günahların kötü akıbetinden kulu koruyan) El-Ğafûr ve (kullarına karşı merhametli) Er-Rahîm olanın ta kendisidir.”

99. Yûsuf’un huzuruna girdiklerinde, ebeveynini bağrına bastı ve “Allah’ın izniyle Mısır’a güven içinde girin.” dedi.

100. Ebeveynini tahtın üzerine çıkarttı/oturttu. (Hepsi) ona secde ettiler/saygıyla selamladılar. Dedi ki: “Babacığım! İşte bu, benim daha önce gördüğüm rüyamın tevili/gerçekleşmesidir. Rabbim onu gerçek çıkardı. Şüphesiz ki beni zindandan çıkardığında ve şeytan, kardeşlerimle aramı bozduktan sonra sizleri çölden getirdiğinde bana iyilikte bulundu. Şüphesiz ki Rabbim, dilediği şeyi incelikle (sebeplerini hazırlayıp lütfu ve kuşatıcı bilgisiyle) sonuca ulaştırandır. Şüphesiz ki O, (her şeyi bilen) El-Alîm ve (hüküm ve hikmet sahibi) El-Hakîm olanın ta kendisidir.”

101. “Rabbim! Hiç şüphesiz bana mülk/yetki verdin ve bana rüya tabirini öğrettin. Ey göklerin ve yerin yaratıcısı! Sen dünyada da ahirette de benim velimsin/dostumsun! Benim canımı Müslim/şirki terk ederek tevhidle Allah’a yönelen bir kul olarak al ve beni salihler zümresine dâhil et.”

102. Bu, sana vahyettiğimiz gaybın haberlerindendir. Yoksa onlar tuzaklarını planlamak için toplandıklarında, sen onların yanında değildin.

103. Sen aşırı bir şekilde arzulayıp çaba göstersen de insanların çoğu iman edecek değildir.

Allah’ın (cc) çoğunluk ve azınlık hakkında söyledikleri için bk. 11/Hûd, 40

وَمَا تَسْـَٔلُهُمْ عَلَيْهِ مِنْ اَجْرٍۜ اِنْ هُوَ اِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ ﴿١٠٤﴾
وَكَاَيِّنْ مِنْ اٰيَةٍ فِي السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ يَمُرُّونَ عَلَيْهَا
وَهُمْ عَنْهَا مُعْرِضُونَ ﴿١٠٥﴾ وَمَا يُؤْمِنُ اَكْثَرُهُمْ بِاللّٰهِ
اِلَّا وَهُمْ مُشْرِكُونَ ﴿١٠٦﴾ اَفَاَمِنُوا اَنْ تَاْتِيَهُمْ غَاشِيَةٌ
مِنْ عَذَابِ اللّٰهِ اَوْ تَاْتِيَهُمُ السَّاعَةُ بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿١٠٧﴾
قُلْ هٰذِهٖ سَبِيلِي اَدْعُوا اِلَى اللّٰهِ عَلٰى بَصِيرَةٍ اَنَا وَمَنِ اتَّبَعَنِيۜ
وَسُبْحَانَ اللّٰهِ وَمَا اَنَا مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿١٠٨﴾ وَمَا اَرْسَلْنَا
مِنْ قَبْلِكَ اِلَّا رِجَالًا نُوحِي اِلَيْهِمْ مِنْ اَهْلِ الْقُرٰىۜ اَفَلَمْ
يَسِيرُوا فِي الْاَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ
مِنْ قَبْلِهِمْۜ وَلَدَارُ الْاٰخِرَةِ خَيْرٌ لِلَّذِينَ اتَّقَوْاۜ اَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿١٠٩﴾
حَتّٰى اِذَا اسْتَيْـَٔسَ الرُّسُلُ وَظَنُّوا اَنَّهُمْ قَدْ كُذِبُوا
جَاۤءَهُمْ نَصْرُنَاۙ فَنُجِّيَ مَنْ نَشَاۤءُۜ وَلَا يُرَدُّ بَاْسُنَا عَنِ الْقَوْمِ
الْمُجْرِمِينَ ﴿١١٠﴾ لَقَدْ كَانَ فِي قَصَصِهِمْ عِبْرَةٌ لِاُو۬لِي الْاَلْبَابِۜ
مَا كَانَ حَدِيثًا يُفْتَرٰى وَلٰكِنْ تَصْدِيقَ الَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ
وَتَفْصِيلَ كُلِّ شَيْءٍ وَهُدًى وَرَحْمَةً لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿١١١﴾

104. (Davetin karşılığında) onlardan bir ücret de talep etmiyorsun. O, yalnızca âlemlere bir öğüttür.

105. Göklerde ve yerde (Allah'ın birliğine ve şanının yüceliğine delalet eden) nice ayet vardır. O ayetlerin yanından ilgisizce/sırt dönerek geçip giderler.

106. Onların birçoğu Allah'a şirk koşmadan iman etmezler.

Abdullah ibni Abbâs (ra), "Onların imanından kasıt, onlardan birine, 'Gökleri, yeri, dağları kim yarattı?' denildiğinde, 'Allah!' demeleridir. Bununla birlikte O'na ortak koşmaktalardır." demiştir. (Tefsîru't Taberî, 16/286, 19954 No.lu rivayet. Ayrıca geniş açıklama için bk. 23/Mu'minûn, 84-90)

107. Yoksa onlar, Allah'ın onları bürüyüp kuşatacak azabından ve kıyametin, onlar farkında değilken ânsızın gelivermesinden emin mi oldular?

108. De ki: "İşte bu, benim (biricik) yolumdur. Ben ve bana tabi olanlar (neye, niçin ve nasıl olacağını bilerek, programlı ve düzen içinde) basiret üzere Allah'a davet ediyorum/ediyoruz. Allah'ı tenzih ederim. Ben müşriklerden değilim."

Ayet, Nebevi metoda uygun davetin ana esaslarını ortaya koymuştur:

a. Davet yalnızca Allah'adır.

b. Sadece resûller değil, onlara tabi olanlar da davetle yükümlüdür.

c. Davet rastgele, amaçsız ve programsız olmayıp basiret üzere yapılan bir eylemdir.

d. Davetin neticesinde Allah'ın (cc) tüm eksiklerden münezzeh olduğunun, müminlerin Allah'a (cc) şirk koşmadıklarının ve müşrik toplumdan berî olduklarının ortaya çıkması gerekir. Bu özelliklere sahip olmayan hiçbir davet Nebevi değildir.

109. Senden önce kendilerine vahyettiğimiz şehir ahalisinden, erkeklerden başkasını (resûl olarak) göndermedik. Kendilerinden önce (yaşayanların) akıbetini görmek için, yeryüzünde gezip dolaşmazlar mı? Hiç şüphesiz ahiret yurdu, (Allah'tan) korkup sakınanlar için daha hayırlıdır. Akletmez misiniz?

110. Artık elçiler ümitlerini kesip, yalanlandıklarını sandıklarında, yardımımız onlara gelmiş ve dilediklerimiz kurtarılmıştı. Azabımız, günahkâr topluluktan geri çevrilmez.

111. Andolsun ki onların kıssalarında, akıl sahipleri için ibretler vardır. (Bu Kur'ân) öyle uydurulabilecek bir söz değildir. Fakat kendinden önceki (Kitapları) doğrulayıcı, her şeyi detaylı açıklayan, mümin topluluk için de hidayet ve rahmettir.

سُورَةُ الرَّعْدِ
مَكِّيَّةٌ وَهِيَ ثَلَاثٌ وَاَرْبَعُونَ اٰيَةً

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ
الٓمٓرٰ تِلْكَ اٰيَاتُ الْكِتَابِۜ وَالَّذ۪ٓي اُنْزِلَ اِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ الْحَقُّ
وَلٰكِنَّ اَكْثَرَ النَّاسِ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿١﴾ اَللّٰهُ الَّذ۪ي رَفَعَ السَّمٰوَاتِ
بِغَيْرِ عَمَدٍ تَرَوْنَهَا ثُمَّ اسْتَوٰى عَلَى الْعَرْشِ وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَۜ
كُلٌّ يَجْر۪ي لِاَجَلٍ مُسَمًّىۜ يُدَبِّرُ الْاَمْرَ يُفَصِّلُ الْاٰيَاتِ لَعَلَّكُمْ بِلِقَٓاءِ
رَبِّكُمْ تُوقِنُونَ ﴿٢﴾ وَهُوَ الَّذ۪ي مَدَّ الْاَرْضَ وَجَعَلَ ف۪يهَا رَوَاسِيَ
وَاَنْهَاراًۜ وَمِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ جَعَلَ ف۪يهَا زَوْجَيْنِ اثْنَيْنِ يُغْشِي الَّيْلَ
النَّهَارَۜ اِنَّ ف۪ي ذٰلِكَ لَاٰيَاتٍ لِقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ﴿٣﴾ وَفِي الْاَرْضِ قِطَعٌ
مُتَجَاوِرَاتٌ وَجَنَّاتٌ مِنْ اَعْنَابٍ وَزَرْعٌ وَنَخ۪يلٌ صِنْوَانٌ وَغَيْرُ
صِنْوَانٍ يُسْقٰى بِمَٓاءٍ وَاحِدٍ وَنُفَضِّلُ بَعْضَهَا عَلٰى بَعْضٍ فِي الْاُكُلِۜ
اِنَّ ف۪ي ذٰلِكَ لَاٰيَاتٍ لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ﴿٤﴾ وَاِنْ تَعْجَبْ فَعَجَبٌ قَوْلُهُمْ ءَاِذَا
كُنَّا تُرَاباً ءَاِنَّا لَف۪ي خَلْقٍ جَد۪يدٍۜ اُو۬لٰٓئِكَ الَّذ۪ينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْۚ وَاُو۬لٰٓئِكَ
الْاَغْلَالُ ف۪ٓي اَعْنَاقِهِمْۚ وَاُو۬لٰٓئِكَ اَصْحَابُ النَّارِۚ هُمْ ف۪يهَا خَالِدُونَ ﴿٥﴾

13. RA'D SURESİ

(Bu sure Mekke'de indirilmiş olup 43 ayettir.)
Er-Rahmân ve Er-Rahîm olan Allah'ın adıyla
(okumaya başlıyorum).

1. Elif, Lâm, Mîm, Râ. İşte bu, Kitab'ın ayetleridir. Ve Rabbinden sana indirilen haktır. Fakat insanların çoğu iman etmezler.

Allah'ın (cc) çoğunluk ve azınlık hakkında söyledikleri için bk. 11/Hûd, 40

2. Allah O'dur ki gökleri direksiz bir şekilde yükseltti. Siz onu görmektesiniz. Sonra arşa istiva etti. Güneş'e ve Ay'a boyun eğdirip emrine amade kıldı. Her biri belirlenmiş bir süreye kadar (bir yörüngede) akıp gider. Her işi çekip çevirir, idare eder. Rabbinizle karşılaşacağınıza yakinen inanın diye (Allah,) ayetlerini detaylı bir biçimde açıklar.

Allah'ın (cc) isim ve sıfatları hakkında bk. 3/Âl-i İmrân, 181; 7/A'râf, 180; 57/Hadîd, 4; Kur'ân'ın mufassal/detaylandırılmış bir kitap olmasının hikmetleri için bk. 6/En'âm, 55

3. Yeri uzatıp yayan, oraya (dağlardan) kazıklar ve nehirler yerleştiren, yeryüzünde her meyveden çiftler yaratan ve geceyi gündüze bürüyen O'dur. Şüphesiz ki bunda, tefekkür eden bir topluluk için ayetler vardır.

4. Yeryüzünde birbirine komşu kıtalar, üzüm bahçeleri, ekinler, çatallı çatalsız hurmalıklar vardır. Hepsi tek bir suyla sulanır. (Ama) bazısının lezzetini bazısından üstün kılarız. Şüphesiz ki bunda, akleden bir topluluk için ayetler vardır.

5. Şayet şaşırıyorsan, (asıl) şaşılacak olan onların, "Biz, toprak olduktan sonra yeniden mi yaratılacakmışız?" sözleridir. Bunlar Rabblerini inkâr edenlerdir. Böylelerinin boyunlarında (Kıyamet Günü, ateşten) demir halkalar vardır. Ve böyleleri ateşin ehlidir. Orada ebedî kalacaklardır.

وَيَسْتَعْجِلُونَكَ بِالسَّيِّئَةِ قَبْلَ الْحَسَنَةِ وَقَدْ خَلَتْ
مِنْ قَبْلِهِمُ الْمَثُلَاتُ وَاِنَّ رَبَّكَ لَذُو مَغْفِرَةٍ لِلنَّاسِ
عَلٰى ظُلْمِهِمْ وَاِنَّ رَبَّكَ لَشَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿٦﴾ وَيَقُولُ
الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْلَٓا اُنْزِلَ عَلَيْهِ اٰيَةٌ مِنْ رَبِّهِ اِنَّمَٓا اَنْتَ
مُنْذِرٌ وَلِكُلِّ قَوْمٍ هَادٍ ﴿٧﴾ اَللّٰهُ يَعْلَمُ مَا تَحْمِلُ كُلُّ اُنْثٰى
وَمَا تَغِيضُ الْاَرْحَامُ وَمَا تَزْدَادُ وَكُلُّ شَيْءٍ عِنْدَهُ بِمِقْدَارٍ ﴿٨﴾
عَالِمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ الْكَبِيرُ الْمُتَعَالِ ﴿٩﴾ سَوَٓاءٌ مِنْكُمْ
مَنْ اَسَرَّ الْقَوْلَ وَمَنْ جَهَرَ بِهِ وَمَنْ هُوَ مُسْتَخْفٍ بِالَّيْلِ
وَسَارِبٌ بِالنَّهَارِ ﴿١٠﴾ لَهُ مُعَقِّبَاتٌ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ
يَحْفَظُونَهُ مِنْ اَمْرِ اللّٰهِ اِنَّ اللّٰهَ لَا يُغَيِّرُ مَا بِقَوْمٍ حَتّٰى
يُغَيِّرُوا مَا بِاَنْفُسِهِمْ وَاِذَٓا اَرَادَ اللّٰهُ بِقَوْمٍ سُٓوءًا فَلَا مَرَدَّ لَهُ
وَمَا لَهُمْ مِنْ دُونِهِ مِنْ وَالٍ ﴿١١﴾ هُوَ الَّذِي يُرِيكُمُ الْبَرْقَ
خَوْفًا وَطَمَعًا وَيُنْشِئُ السَّحَابَ الثِّقَالَ ﴿١٢﴾ وَيُسَبِّحُ الرَّعْدُ
بِحَمْدِهِ وَالْمَلٰٓئِكَةُ مِنْ خِيفَتِهِ وَيُرْسِلُ الصَّوَاعِقَ فَيُصِيبُ
بِهَا مَنْ يَشَٓاءُ وَهُمْ يُجَادِلُونَ فِي اللّٰهِ وَهُوَ شَدِيدُ الْمِحَالِ ﴿١٣﴾

6. Senden iyilikten önce kötülük getirmeni istiyorlar. Muhakkak ki onlardan önce (buna benzer) nice örnekler gelip geçmiştir. Şüphesiz ki Rabbin, zulümlerine karşılık insanlara karşı mağfiret sahibidir. Şüphesiz ki Rabbin, cezası pek çetin olandır.

7. Kâfirler derler ki: "Onun üzerine Rabbinden bir ayet/mucize indirilmesi gerekmez miydi?" Sen ancak bir uyarıcısın, her kavmin yol göstericisi (Hâdi olan Allah'tır).

8. Allah, her dişinin ne taşıdığını, rahimlerin neyi eksiltip, neyi arttırdığını bilendir. O'nun yanında her şey (ölçüsü, sınırı belli) şaşmaz bir miktar iledir.

9. Gayb ve şehadet bilgisinin sahibi, (en büyük) El-Kebîr ve (zatı ve sıfatlarıyla en yüce olan) El-Muteâl'dir.

10. İçinizden sözü gizleyen, onu açıktan söyleyen, geceye gizlenen ya da gündüz ortalık yerde gezen; hepsi birdir. (Allah hepsini bilmekte, görmekte ve duymaktadır.)

11. (İnsanın) önünde ve arkasında, Allah'ın emriyle onu koruyup gözeten (melekler) vardır. Şüphesiz ki bir toplum kendinde olanı değiştirmedikçe Allah, onların durumunu değiştirmez. Allah bir topluluk için kötülük diledi mi, onun geri çevrilmesine imkân yoktur. Onların (Allah'ın) dışında bir koruyanı/idare edeni de yoktur.

12. (Kalplerinize) korku ve ümit sokmak için şimşeği gösteren, (suyla) ağırlaşmış bulutları var eden O'dur.

13. Gök gürültüsü O'nu hamd ile, melekler de korkularından tesbih etmektedirler. Yıldırımlar gönderir ve Allah hakkında tartışıp duranlardan dilediğini çarpar. O, azapla yakalaması çetin olandır.

لَهُ دَعْوَةُ الْحَقِّۜ وَالَّذ۪ينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِه۪ لَا يَسْتَج۪يبُونَ لَهُمْ
بِشَيْءٍ اِلَّا كَبَاسِطِ كَفَّيْهِ اِلَى الْمَٓاءِ لِيَبْلُغَ فَاهُ وَمَا هُوَ بِبَالِغِه۪ۜ
وَمَا دُعَٓاءُ الْكَافِر۪ينَ اِلَّا ف۪ي ضَلَالٍ ﴿١٤﴾ وَلِلّٰهِ يَسْجُدُ مَنْ فِي السَّمٰوَاتِ
وَالْاَرْضِ طَوْعًا وَكَرْهًا وَظِلَالُهُمْ بِالْغُدُوِّ وَالْاٰصَالِ ﴿١٥﴾ قُلْ
مَنْ رَبُّ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِۜ قُلِ اللّٰهُۜ قُلْ اَفَاتَّخَذْتُمْ مِنْ دُونِه۪ٓ اَوْلِيَٓاءَ
لَا يَمْلِكُونَ لِاَنْفُسِهِمْ نَفْعًا وَلَا ضَرًّاۜ قُلْ هَلْ يَسْتَوِي الْاَعْمٰى وَالْبَص۪يرُۙ
اَمْ هَلْ تَسْتَوِي الظُّلُمَاتُ وَالنُّورُۚ اَمْ جَعَلُوا لِلّٰهِ شُرَكَٓاءَ خَلَقُوا كَخَلْقِه۪
فَتَشَابَهَ الْخَلْقُ عَلَيْهِمْۜ قُلِ اللّٰهُ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ وَهُوَ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ ﴿١٦﴾
اَنْزَلَ مِنَ السَّمَٓاءِ مَٓاءً فَسَالَتْ اَوْدِيَةٌ بِقَدَرِهَا فَاحْتَمَلَ السَّيْلُ زَبَدًا
رَابِيًاۜ وَمِمَّا يُوقِدُونَ عَلَيْهِ فِي النَّارِ ابْتِغَٓاءَ حِلْيَةٍ اَوْ مَتَاعٍ زَبَدٌ
مِثْلُهُۜ كَذٰلِكَ يَضْرِبُ اللّٰهُ الْحَقَّ وَالْبَاطِلَۜ فَاَمَّا الزَّبَدُ فَيَذْهَبُ
جُفَٓاءًۚ وَاَمَّا مَا يَنْفَعُ النَّاسَ فَيَمْكُثُ فِي الْاَرْضِۜ كَذٰلِكَ يَضْرِبُ
اللّٰهُ الْاَمْثَالَۜ ﴿١٧﴾ لِلَّذ۪ينَ اسْتَجَابُوا لِرَبِّهِمُ الْحُسْنٰىۜ وَالَّذ۪ينَ
لَمْ يَسْتَج۪يبُوا لَهُ لَوْ اَنَّ لَهُمْ مَا فِي الْاَرْضِ جَم۪يعًا وَمِثْلَهُ مَعَهُ لَافْتَدَوْا
بِه۪ۜ اُو۬لٰٓئِكَ لَهُمْ سُٓوءُ الْحِسَابِۙ وَمَاْوٰيهُمْ جَهَنَّمُۜ وَبِئْسَ الْمِهَادُ ﴿١٨﴾

14. Hak olan dua Allah'a (yapılandır). Onun dışında dua ettikleriyse, onların duasına hiçbir şekilde karşılık veremezler. (Allah'tan başkasına dua edenlerin) durumu, ağzına su ulaşsın diye iki avucunu suya doğru uzatmakla (yetinenin) durumu gibidir. (Oysa) o (su) asla ona ulaşmaz. Kâfirlerin (Allah'ın dışındaki varlıklara) duaları, kaybolup gidecek sapıklıktan başka bir şey değildir.

15. Göklerde ve yerde olanların tamamı, ister istemez Allah'a secde etmektelerdir. Onların gölgeleri de sabah ve akşam (Allah'a secde etmektedir).

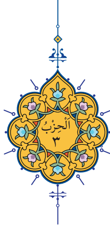
16. De ki: "Göklerin ve yerin Rabbi kimdir?" De ki: "Allah'tır." De ki: "(Göklerin ve yerin Rabbi O iken yine de) Allah'ı bırakıp kendilerine faydaları olmayan veya kendinden zararı defedemeyen varlıkları mı veliler edindiniz?" De ki: "Hiç kör ile gören bir olur mu? Yahut karanlıklarla aydınlık bir olur mu? Yoksa, Allah'a tayin ettikleri ortaklar (Allah gibi) yarattı da, (Allah'ın yaratmasıyla ortakların) yaratması birbirine mi benzedi (kimin ilah olduğuna dair kafaları mı karıştı)?" De ki: "Allah her şeyin yaratıcısıdır. Ve O, (zatında, fiillerinde ve sıfatlarında tek olan) El-Vâhid ve (her şeye boyun eğdirip hükmüne ram eyleyen) El-Kahhâr'dır."

Allah'a (cc) şirk koşmanın hiçbir delili, gerekçesi ve tevili olamaz. Şirk koşulan ortaklar, yaratmadığı müddetçe -ki bu mümkün değildir- tevhid konusunda kafa karışıklığı iddiası kabul edilemez. Tevhid ve şirk konusunda batıl inançları bulunan; amellerine zulüm bulaştıran; zan, hurafe ve menkıbeyi delil zannedenler kendi elleriyle şüpheye düşmüş, dinlerini karmakarışık hâle getirmişlerdir.

17. Gökten su indirdi. Vadiler kendi miktarınca sel oldu. Sel de suyun üstüne vuran köpüğü yüklendi. Bir ziynet ya da faydalanılacak eşya yapmak için üzerine ateş yakıp eritiklerinde de böyle bir köpük oluşur. Allah, hak ile batıla böyle örnek verir işte. (Batıl) köpük (misali) atılır gider. İnsanlara yarar sağlayacak olan (hak) ise yeryüzünde kalır. İşte Allah, örnekleri böyle verir.

18. Rabblerine icabet edenlere El-Husna (cennet) vardır. O'na icabet etmeyenlerse yeryüzündeki her şey ve bir o kadarı daha onların olsa, hiç şüphesiz (azaptan kurtulmak için) verirlerdi. İşte bunlara hesabın en kötüsü vardır. Barınakları cehennemdir. Ne kötü yataktır orası.

اَفَمَنْ يَعْلَمُ اَنَّمَٓا اُنْزِلَ اِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ الْحَقُّ كَمَنْ هُوَ اَعْمٰىۜ
اِنَّمَا يَتَذَكَّرُ اُو۬لُوا الْاَلْبَابِۙ ﴿١٩﴾ اَلَّذ۪ينَ يُوفُونَ بِعَهْدِ اللّٰهِ وَلَا يَنْقُضُونَ
الْم۪يثَاقَۙ ﴿٢٠﴾ وَالَّذ۪ينَ يَصِلُونَ مَٓا اَمَرَ اللّٰهُ بِه۪ٓ اَنْ يُوصَلَ وَيَخْشَوْنَ
رَبَّهُمْ وَيَخَافُونَ سُٓوءَ الْحِسَابِۜ ﴿٢١﴾ وَالَّذ۪ينَ صَبَرُوا ابْتِغَٓاءَ وَجْهِ
رَبِّهِمْ وَاَقَامُوا الصَّلٰوةَ وَاَنْفَقُوا مِمَّا رَزَقْنَاهُمْ سِرًّا وَعَلَانِيَةً وَيَدْرَؤُ۫نَ
بِالْحَسَنَةِ السَّيِّئَةَ اُو۬لٰٓئِكَ لَهُمْ عُقْبَى الدَّارِۙ ﴿٢٢﴾ جَنَّاتُ عَدْنٍ
يَدْخُلُونَهَا وَمَنْ صَلَحَ مِنْ اٰبَٓائِهِمْ وَاَزْوَاجِهِمْ وَذُرِّيَّاتِهِمْ وَالْمَلٰٓئِكَةُ
يَدْخُلُونَ عَلَيْهِمْ مِنْ كُلِّ بَابٍۚ ﴿٢٣﴾ سَلَامٌ عَلَيْكُمْ بِمَا صَبَرْتُمْ
فَنِعْمَ عُقْبَى الدَّارِۜ ﴿٢٤﴾ وَالَّذ۪ينَ يَنْقُضُونَ عَهْدَ اللّٰهِ مِنْ بَعْدِ م۪يثَاقِه۪
وَيَقْطَعُونَ مَٓا اَمَرَ اللّٰهُ بِه۪ٓ اَنْ يُوصَلَ وَيُفْسِدُونَ فِي الْاَرْضِۙ اُو۬لٰٓئِكَ
لَهُمُ اللَّعْنَةُ وَلَهُمْ سُٓوءُ الدَّارِ ﴿٢٥﴾ اَللّٰهُ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَٓاءُ
وَيَقْدِرُۜ وَفَرِحُوا بِالْحَيٰوةِ الدُّنْيَاۜ وَمَا الْحَيٰوةُ الدُّنْيَا فِي الْاٰخِرَةِ
اِلَّا مَتَاعٌ ﴿٢٦﴾ وَيَقُولُ الَّذ۪ينَ كَفَرُوا لَوْلَٓا اُنْزِلَ عَلَيْهِ اٰيَةٌ مِنْ رَبِّه۪ۜ
قُلْ اِنَّ اللّٰهَ يُضِلُّ مَنْ يَشَٓاءُ وَيَهْد۪ٓي اِلَيْهِ مَنْ اَنَابَۚ ﴿٢٧﴾ اَلَّذ۪ينَ اٰمَنُوا
وَتَطْمَئِنُّ قُلُوبُهُمْ بِذِكْرِ اللّٰهِۜ اَلَا بِذِكْرِ اللّٰهِ تَطْمَئِنُّ الْقُلُوبُۜ ﴿٢٨﴾

19. Rabbinden sana indirilenin hak olduğunu bilen kişi, o görmeyen gibi midir? Ancak akıl sahipleri öğüt alırlar.

20. Onlar ki Allah'ın ahdini (tevhide dair verdikleri sözü) eksiksiz yerine getirir, sözlerini de bozmazlar.

21. Onlar ki Rabblerinin birleştirilmesini emrettiği (akrabalık, komşuluk, İslam kardeşliği gibi) bağları birleştirirler. (Rabblerini hakkıyla tanıdıklarından) Rabblerinden (saygıyla) korkar ve hesabın kötüsünden korkarlar.

22. Onlar ki Rabblerinin rızasını elde etmek için sabreder, namazı dosdoğru kılar, onlara rızık olarak verdiklerimizden gizli açık (sürekli) infak eder, kötülüğü iyilikle savarlar. Böylelerine (ahiret) yurdunun (güzel) akıbeti vardır.

23. (O akıbet de şudur:) İçine girecekleri Adn Cennetleri'dir. Onların babalarından, eşlerinden, soylarından salih olanlar da oraya gireceklerdir. Ve melekler her kapıdan onların yanına girip,

24. "Sabretmenize karşılık size selam olsun!" (derler.) (Bu) yurdun akıbeti ne güzeldir.

25. Pekiştirdikten sonra Allah'ın ahdini (tevhid sözleşmesini) bozan, Allah'ın birleştirilmesini istediği bağları koparan ve yeryüzünde bozgunculuk yapanlar (var ya); böylelerine lanet ve (ahiret) yurdunun en kötü (akıbeti) vardır.

26. Allah dilediğine rızkı genişletir, dilediğine daraltır. Onlar dünya hayatıyla sevinip (şımardılar). (Oysa) dünya hayatı ahiret yanında (basit bir) faydalanmadan başkası değildir.

27. Kâfirler der ki: "Ona Rabbinden bir ayet/mucize indirilmesi gerekmez miydi?" De ki: "Allah dilediğini saptırır, kendisine yönelenleri de hidayet eder."

28. Onlar ki iman edip, kalpleri Allah'ın zikriyle mutmain/huzur ve güven içinde olanlardır. Dikkat edin! Kalpler ancak Allah'ın zikriyle mutmain olur.

اَلَّذٖينَ اٰمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ طُوبٰى لَهُمْ وَحُسْنُ مَاٰبٍ ﴿٢٩﴾
كَذٰلِكَ اَرْسَلْنَاكَ فٖٓى اُمَّةٍ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهَٓا اُمَمٌ لِتَتْلُوَا
عَلَيْهِمُ الَّذٖٓى اَوْحَيْنَٓا اِلَيْكَ وَهُمْ يَكْفُرُونَ بِالرَّحْمٰنِ قُلْ هُوَ
رَبّٖى لَٓا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَاِلَيْهِ مَتَابِ ﴿٣٠﴾ وَلَوْ اَنَّ قُرْاٰنًا
سُيِّرَتْ بِهِ الْجِبَالُ اَوْ قُطِّعَتْ بِهِ الْاَرْضُ اَوْ كُلِّمَ بِهِ الْمَوْتٰى بَلْ
لِلّٰهِ الْاَمْرُ جَمٖيعًا اَفَلَمْ يَايْـَٔسِ الَّذٖينَ اٰمَنُٓوا اَنْ لَوْ يَشَٓاءُ اللّٰهُ لَهَدَى
النَّاسَ جَمٖيعًا وَلَا يَزَالُ الَّذٖينَ كَفَرُوا تُصٖيبُهُمْ بِمَا صَنَعُوا
قَارِعَةٌ اَوْ تَحُلُّ قَرٖيبًا مِنْ دَارِهِمْ حَتّٰى يَاْتِىَ وَعْدُ اللّٰهِ اِنَّ اللّٰهَ
لَا يُخْلِفُ الْمٖيعَادَ ﴿٣١﴾ وَلَقَدِ اسْتُهْزِئَ بِرُسُلٍ مِنْ قَبْلِكَ
فَاَمْلَيْتُ لِلَّذٖينَ كَفَرُوا ثُمَّ اَخَذْتُهُمْ فَكَيْفَ كَانَ عِقَابِ ﴿٣٢﴾
اَفَمَنْ هُوَ قَٓائِمٌ عَلٰى كُلِّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ وَجَعَلُوا لِلّٰهِ
شُرَكَٓاءَ قُلْ سَمُّوهُمْ اَمْ تُنَبِّؤُنَهُ بِمَا لَا يَعْلَمُ فِى الْاَرْضِ اَمْ بِظَاهِرٍ
مِنَ الْقَوْلِ بَلْ زُيِّنَ لِلَّذٖينَ كَفَرُوا مَكْرُهُمْ وَصُدُّوا
عَنِ السَّبٖيلِ وَمَنْ يُضْلِلِ اللّٰهُ فَمَا لَهُ مِنْ هَادٍ ﴿٣٣﴾ لَهُمْ عَذَابٌ
فِى الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا وَلَعَذَابُ الْاٰخِرَةِ اَشَقُّ وَمَا لَهُمْ مِنَ اللّٰهِ مِنْ وَاقٍ ﴿٣٤﴾

29. İman edip salih amel işleyenlere ne mutlu! En güzel dönüş yeri onlarındır.

30. Sana vahyettiğimizi onlara okuyasın diye, seni kendilerinden önce nice ümmetin gelip geçtiği bir toplum içinde (risaletle) görevlendirdik. Onlarsa Er-Rahmân'ı inkâr ediyorlar. De ki: "O benim Rabbimdir. O'ndan başka (ibadeti hak eden) hiçbir ilah yoktur. Yalnızca O'na tevekkül ettim ve dönüşüm/tevbem de O'nadır."

31. Şayet okunan bir kitapla dağlar yürütülse ya da onun aracılığıyla yeryüzü parçalansa veya onunla ölülerle konuşulacak olsa (hiç şüphesiz o, Kur'ân olurdu). (Hayır, öyle değil!) Bilakis, yetkinin tamamı Allah'a aittir. İman edenler henüz anlamadı mı ki şayet Allah dileseydi tüm insanlığa hidayet ederdi. Allah'ın vaadi gelinceye dek, yaptıklarından ötürü o kâfirlerin başına yerle bir eden bir musibet gelecek ya da evlerinin yakınında vaki olacak. Allah, sözünden dönmez.

32. Andolsun ki senden önce (gelmiş olan) resûller de alaya alındı. Kâfirlere mühlet verdim, sonra onları yakalayıverdim. Nasılmış (bakalım) benim cezalandırmam?

33. Her nefsin bütün kazandığını gözetleyene mi (şirk koşuyorlar)? Onlar Allah'a ortaklar tayin ettiler. De ki: "(Ortaklara) isim koyun (bakalım)." (Allah ne bu varlıklara yetki vermiş ne de bunları ortak edinmiştir.) Yoksa, Allah'ın yeryüzünde bilmediği bir şeyi mi O'na haber veriyorsunuz? Yoksa bu (isimler) içi boş, öylesine söylenmiş bir söz mü? (Hayır, öyle değil!) Bilakis o kâfirlere, tuzakları süslü gösterildi ve (dosdoğru) yoldan alıkonuldular. Allah kimi saptırmışsa ona hidayet edecek yoktur. Allah'ı (cc) bırakıp da fayda vermesi ve zararı defetmesi umulan, "medet" diyerek yardımlarına talip olunan, Allah (cc) katında insanlara fayda sağlayacağı ve onlara şefaat edeceğine inanılan varlıklar; Allah'ın (cc) hakkında hiçbir delil indirmediği, insanların ve atalarının uydurduğu birtakım isimlerden ibarettir. Onlara, "Bunlar kimdir? İsimlerini söyleyin." dendiğinde babalar, abdallar, dervişler, kutuplar, gavslar gibi Allah'ın Kitabı'nda ve Sünnette yeri olmayan şeyleri saymaya başlarlar.

34. Onlara dünya hayatında azap vardır. Ahiret azabı ise daha çetin ve zordur. Ve onları Allah'a karşı koruyacak hiçbir kimse de yoktur.

مَثَلُ الْجَنَّةِ الَّت۪ي وُعِدَ الْمُتَّقُونَۜ تَجْر۪ي مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهَارُۜ
اُكُلُهَا دَٓائِمٌ وَظِلُّهَاۜ تِلْكَ عُقْبَى الَّذ۪ينَ اتَّقَوْاۗ وَعُقْبَى
الْكَافِر۪ينَ النَّارُ ﴿٣٥﴾ وَالَّذ۪ينَ اٰتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ يَفْرَحُونَ
بِمَٓا اُنْزِلَ اِلَيْكَ وَمِنَ الْاَحْزَابِ مَنْ يُنْكِرُ بَعْضَهُۜ قُلْ
اِنَّمَٓا اُمِرْتُ اَنْ اَعْبُدَ اللّٰهَ وَلَٓا اُشْرِكَ بِه۪ۜ اِلَيْهِ اَدْعُوا وَاِلَيْهِ مَاٰبِ ﴿٣٦﴾
وَكَذٰلِكَ اَنْزَلْنَاهُ حُكْمًا عَرَبِيًّاۜ وَلَئِنِ اتَّبَعْتَ اَهْوَٓاءَهُمْ
بَعْدَ مَا جَٓاءَكَ مِنَ الْعِلْمِۙ مَا لَكَ مِنَ اللّٰهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا وَاقٍ ﴿٣٧﴾
وَلَقَدْ اَرْسَلْنَا رُسُلًا مِنْ قَبْلِكَ وَجَعَلْنَا لَهُمْ اَزْوَاجًا وَذُرِّيَّةًۜ
وَمَا كَانَ لِرَسُولٍ اَنْ يَأْتِيَ بِاٰيَةٍ اِلَّا بِاِذْنِ اللّٰهِۜ لِكُلِّ اَجَلٍ كِتَابٌ ﴿٣٨﴾
يَمْحُوا اللّٰهُ مَا يَشَٓاءُ وَيُثْبِتُۚ وَعِنْدَهُٓ اُمُّ الْكِتَابِ ﴿٣٩﴾ وَاِنْ
مَا نُرِيَنَّكَ بَعْضَ الَّذ۪ي نَعِدُهُمْ اَوْ نَتَوَفَّيَنَّكَ فَاِنَّمَا عَلَيْكَ
الْبَلَاغُ وَعَلَيْنَا الْحِسَابُ ﴿٤٠﴾ اَوَلَمْ يَرَوْا اَنَّا نَأْتِي الْاَرْضَ نَنْقُصُهَا
مِنْ اَطْرَافِهَاۜ وَاللّٰهُ يَحْكُمُ لَا مُعَقِّبَ لِحُكْمِه۪ۜ وَهُوَ سَر۪يعُ الْحِسَابِ ﴿٤١﴾
وَقَدْ مَكَرَ الَّذ۪ينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَلِلّٰهِ الْمَكْرُ جَم۪يعًاۜ يَعْلَمُ
مَا تَكْسِبُ كُلُّ نَفْسٍۜ وَسَيَعْلَمُ الْكُفَّارُ لِمَنْ عُقْبَى الدَّارِ ﴿٤٢﴾

35. Muttakilere vadedilen cennetin durumu şudur: Altından ırmaklar akar. Yiyecekleri ve gölgelikleri süreklidir. İşte bu, muttakilerin akıbetidir. Kâfirlerin akıbetiyse ateştir.

36. Kendilerine Kitap verilenler, sana indirilen (Kur'ân'dan) dolayı sevinirler. Gruplar arasından onun bir kısmını inkâr edenler de vardır. De ki: "Ben, yalnızca Allah'a ibadet/kulluk etmek ve O'na ortak koşmamakla emrolundum. Yalnızca O'na davet ediyorum ve dönüşüm de O'nadır."

37. Biz onu Arapça bir hüküm (kitabı) olarak indirdik. Sana gelen ilimden sonra onların hevalarına/arzularına uyacak olursan, Allah'a karşı sana (yardım edecek) ne bir dost ne de koruyucu bulursun.

38. Andolsun ki senden önce resûller gönderdik ve onlara eşler ve evlatlar verdik. Hiçbir resûlün, Allah'ın izni olmaksızın bir ayet getirmesi olacak şey değildir. (Allah'ın indirdiği her) Kitab'ın belli bir müddeti vardır.

39. Allah (Kitaplarda indirdiği hükümlerden) dilediğini siler, dilediğini bırakır. (Her şeyin içinde yazılı olduğu) Kitab'ın anası Allah'ın katındadır.

40. Onlara vadettiğimiz (azabın) bir kısmını sana göstersek veya (hiç göstermeden) seni vefat ettirsek de (fark etmez). Sana düşen ancak tebliğ etmektir. Hesap görmek de bizim işimizdir.

41. Görmediler mi ki yeryüzüne gelip onu etrafından (müminlere fetihler ihsan ederek) eksiltiriz. Allah hüküm verir. Hiç kimse (hükmün gerçekleşmesine) engel olamaz. O, hesabı çabuk görendir.

42. Hiç kuşkusuz, onlardan öncekiler de tuzak kurdu. (Hayır, öyle değil!) Bilakis, bütün tuzaklar Allah'a aittir. Her nefsin ne kazandığını bilir. Kâfirler (ahiret) yurdunun (güzel) akıbetinin kime ait olduğunu/kimin hakkı olduğunu bilecekler/anlayacaklar.

وَيَقُولُ الَّذِينَ كَفَرُوا لَسْتَ مُرْسَلًا قُلْ كَفٰى بِاللّٰهِ
شَهِيدًا بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ وَمَنْ عِنْدَهُ عِلْمُ الْكِتَابِ ﴿٤٣﴾

سُورَةُ إِبْرٰهِيمَ
مَكِّيَّةٌ وَهِيَ اثْنَتَانِ وَخَمْسُونَ اٰيَةً

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ
الٓرٰ كِتَابٌ اَنْزَلْنَاهُ اِلَيْكَ لِتُخْرِجَ النَّاسَ مِنَ الظُّلُمَاتِ
اِلَى النُّورِ بِاِذْنِ رَبِّهِمْ اِلٰى صِرَاطِ الْعَزِيزِ الْحَمِيدِ ﴿١﴾ اَللّٰهِ
الَّذٖى لَهُ مَا فِى السَّمٰوَاتِ وَمَا فِى الْاَرْضِ وَوَيْلٌ لِلْكَافِرِينَ
مِنْ عَذَابٍ شَدِيدٍ ﴿٢﴾ اَلَّذِينَ يَسْتَحِبُّونَ الْحَيٰوةَ الدُّنْيَا
عَلَى الْاٰخِرَةِ وَيَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللّٰهِ وَيَبْغُونَهَا عِوَجًا اُولٰٓئِكَ
فٖى ضَلَالٍ بَعٖيدٍ ﴿٣﴾ وَمَٓا اَرْسَلْنَا مِنْ رَسُولٍ اِلَّا بِلِسَانِ
قَوْمِهٖ لِيُبَيِّنَ لَهُمْ فَيُضِلُّ اللّٰهُ مَنْ يَشَٓاءُ وَيَهْدٖى مَنْ يَشَٓاءُ
وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكٖيمُ ﴿٤﴾ وَلَقَدْ اَرْسَلْنَا مُوسٰى بِاٰيَاتِنَٓا
اَنْ اَخْرِجْ قَوْمَكَ مِنَ الظُّلُمَاتِ اِلَى النُّورِ وَذَكِّرْهُمْ
بِاَيَّامِ اللّٰهِ اِنَّ فٖى ذٰلِكَ لَاٰيَاتٍ لِكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍ ﴿٥﴾

43. Kâfirler, “Sen gönderilmiş bir resûl değilsin.” derler. De ki: “Benimle sizin aranızda şahit olarak Allah yeter ve yanında Kitab’ın bilgisi olanlar da (şahit olarak yeter).”

14. İBRÂHÎM SURESİ

(Bu sure Mekke’de indirilmiş olup 52 ayettir.)
Er-Rahmân ve Er-Rahîm olan Allah’ın adıyla
(okumaya başlıyorum).

1. Elif, Lâm, Râ. (Bu,) insanları Rabblerinin izniyle karanlıklardan aydınlığa, El-Azîz ve El-Hamîd (olan Allah’ın) yoluna çıkarman için sana indirdiğimiz Kitap’tır.

Kitab’ın indiriliş gayesi için bk. 4/Nisâ, 105

2. O Allah ki göklerde ve yerde olanların tamamı O’na aittir. (Hak ettikleri) şiddetli azaptan ötürü, yazıklar olsun o kâfirlere!

3. Onlar ki dünya hayatını ahirete tercih eder, Allah’ın yolundan alıkoyar ve onun çarpık olmasını isterler. Bunlar (hakka geri dönmeleri çok zor olan) uzak bir sapıklık içerisindelerdir.

4. Biz, her peygamberi kendi kavminin diliyle gönderdik ki onlara açıklasın. Allah dilediğini saptırır, dilediğini hidayet eder. O, (izzet sahibi, her şeyi mağlup eden) El-Azîz ve (hüküm ve hikmet sahibi olan) El-Hakîm’dir.

5. Andolsun ki biz, Mûsâ’yı, “Kavmini karanlıklardan aydınlığa çıkar ve onlara Allah’ın günlerini hatırlat.” diye ayetlerimizle gönderdik. Şüphesiz ki bunda, çok sabırlı olan ve çokça şükredenler için (ibret alınacak) ayetler vardır.

وَاِذْ قَالَ مُوسٰى لِقَوْمِهِ اذْكُرُوا نِعْمَةَ اللّٰهِ عَلَيْكُمْ
اِذْ اَنْجٰيكُمْ مِنْ اٰلِ فِرْعَوْنَ يَسُومُونَكُمْ سُٓوءَ
الْعَذَابِ وَيُذَبِّحُونَ اَبْنَٓاءَكُمْ وَيَسْتَحْيُونَ نِسَٓاءَكُمْ
وَفٖي ذٰلِكُمْ بَلَٓاءٌ مِنْ رَبِّكُمْ عَظٖيمٌ ﴿٦﴾ وَاِذْ تَاَذَّنَ
رَبُّكُمْ لَئِنْ شَكَرْتُمْ لَاَزٖيدَنَّكُمْ وَلَئِنْ كَفَرْتُمْ
اِنَّ عَذَابٖي لَشَدٖيدٌ ﴿٧﴾ وَقَالَ مُوسٰٓى اِنْ تَكْفُرُٓوا اَنْتُمْ
وَمَنْ فِي الْاَرْضِ جَمٖيعًا فَاِنَّ اللّٰهَ لَغَنِيٌّ حَمٖيدٌ ﴿٨﴾ اَلَمْ يَأْتِكُمْ
نَبَؤُا الَّذٖينَ مِنْ قَبْلِكُمْ قَوْمِ نُوحٍ وَعَادٍ وَثَمُودَ وَالَّذٖينَ
مِنْ بَعْدِهِمْ لَا يَعْلَمُهُمْ اِلَّا اللّٰهُ جَٓاءَتْهُمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ
فَرَدُّٓوا اَيْدِيَهُمْ فٖٓي اَفْوَاهِهِمْ وَقَالُٓوا اِنَّا كَفَرْنَا بِمَٓا
اُرْسِلْتُمْ بِهٖ وَاِنَّا لَفٖي شَكٍّ مِمَّا تَدْعُونَنَٓا اِلَيْهِ مُرٖيبٍ ﴿٩﴾
قَالَتْ رُسُلُهُمْ اَفِي اللّٰهِ شَكٌّ فَاطِرِ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ
يَدْعُوكُمْ لِيَغْفِرَ لَكُمْ مِنْ ذُنُوبِكُمْ وَيُؤَخِّرَكُمْ
اِلٰٓى اَجَلٍ مُسَمًّى قَالُٓوا اِنْ اَنْتُمْ اِلَّا بَشَرٌ مِثْلُنَا تُرٖيدُونَ
اَنْ تَصُدُّونَا عَمَّا كَانَ يَعْبُدُ اٰبَٓاؤُ۬نَا فَأْتُونَا بِسُلْطَانٍ مُبٖينٍ ﴿١٠﴾

6. (Hatırlayın!) Hani Mûsâ, kavmine demişti ki: "Allah'ın üzerinizdeki nimetini hatırlayın. Hani sizi Firavun ailesinden kurtarmıştı. Onlar size işkencenin en kötüsünü reva görüyor, erkek çocuklarını boğazlıyor, kadınları sağ bırakıyorlardı. Bunda Rabbinizden sizin için büyük bir imtihan vardır."

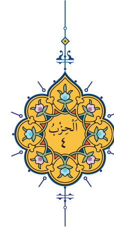
7. (Yine hatırlayın ki) Rabbiniz, "Andolsun ki şükrederseniz kesinlikle arttırırım, nankörlük ederseniz şüphesiz, benim azabım pek çetindir." diye ilan etmişti.

8. Mûsâ demişti ki: "Siz ve yeryüzünde bulunanların tamamı kâfir olsanız şüphesiz ki Allah, (kimseye muhtaç olmayan, her şeyin kendisine muhtaç olduğu) Ğaniy ve (her daim övgüyü hak eden ve varlıklar tarafından övülen) Hamîd'dir."

9. Size, sizden önce (yaşayan) Nûh, Âd ve Semûd Kavimlerinin ve onlardan sonrakilerin haberleri gelmedi mi? Onları Allah'tan başkası bilmez. Resûlleri onlara apaçık delillerle geldiler. (Resûlleri susturmak için) ellerini ağızlarına götürdüler ve dediler ki: "Hiç şüphesiz biz, sizin kendisiyle gönderildiğiniz şeyi inkâr ettik. Ve hiç şüphesiz, bizi davet ettiğiniz şey hakkında da huzursuzluk veren bir şüphe içerisindeyiz."

10. Resûlleri demişti ki: "Gökleri ve yeri yaratan Allah hakkında şüphe mi ediyorsunuz? (Oysa O,) günahlarınızı bağışlamak ve (küfrünüz/şirkiniz nedeniyle hak ettiğiniz azabı) belirlenmiş bir süreye kadar ertelemek için sizi (İslam'a/tevhide) davet ediyor ve sizi erteliyor." Demişlerdi ki: "Siz de ancak bizim gibi birer insansınız. Bizi babalarımızın ibadet ettiklerinden alıkoymaya çalışıyorsunuz. Bize apaçık/güçlü bir delil getirin."

قَالَتْ لَهُمْ رُسُلُهُمْ اِنْ نَحْنُ اِلَّا بَشَرٌ مِثْلُكُمْ وَلٰكِنَّ
اللّٰهَ يَمُنُّ عَلٰى مَنْ يَشَٓاءُ مِنْ عِبَادِهٖۜ وَمَا كَانَ لَنَٓا اَنْ
نَاْتِيَكُمْ بِسُلْطَانٍ اِلَّا بِاِذْنِ اللّٰهِۜ وَعَلَى اللّٰهِ فَلْيَتَوَكَّلِ
الْمُؤْمِنُونَ ﴿١١﴾ وَمَا لَنَٓا اَلَّا نَتَوَكَّلَ عَلَى اللّٰهِ وَقَدْ هَدٰينَا
سُبُلَنَاۜ وَلَنَصْبِرَنَّ عَلٰى مَٓا اٰذَيْتُمُونَاۜ وَعَلَى اللّٰهِ فَلْيَتَوَكَّلِ
الْمُتَوَكِّلُونَ۟ ﴿١٢﴾ وَقَالَ الَّذٖينَ كَفَرُوا لِرُسُلِهِمْ
لَنُخْرِجَنَّكُمْ مِنْ اَرْضِنَٓا اَوْ لَتَعُودُنَّ فٖي مِلَّتِنَاۜ فَاَوْحٰٓى اِلَيْهِمْ
رَبُّهُمْ لَنُهْلِكَنَّ الظَّالِمٖينَۙ ﴿١٣﴾ وَلَنُسْكِنَنَّكُمُ الْاَرْضَ
مِنْ بَعْدِهِمْۜ ذٰلِكَ لِمَنْ خَافَ مَقَامٖي وَخَافَ وَعٖيدِ ﴿١٤﴾
وَاسْتَفْتَحُوا وَخَابَ كُلُّ جَبَّارٍ عَنٖيدٍۙ ﴿١٥﴾ مِنْ وَرَٓائِهٖ جَهَنَّمُ
وَيُسْقٰى مِنْ مَٓاءٍ صَدٖيدٍۙ ﴿١٦﴾ يَتَجَرَّعُهُ وَلَا يَكَادُ يُسٖيغُهُ
وَيَاْتٖيهِ الْمَوْتُ مِنْ كُلِّ مَكَانٍ وَمَا هُوَ بِمَيِّتٍۜ وَمِنْ
وَرَٓائِهٖ عَذَابٌ غَلٖيظٌ ﴿١٧﴾ مَثَلُ الَّذٖينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ اَعْمَالُهُمْ
كَرَمَادٍۨ اشْتَدَّتْ بِهِ الرّٖيحُ فٖي يَوْمٍ عَاصِفٍۜ لَا يَقْدِرُونَ
مِمَّا كَسَبُوا عَلٰى شَيْءٍۜ ذٰلِكَ هُوَ الضَّلَالُ الْبَعٖيدُ ﴿١٨﴾

11. Resûlleri demişti ki: "(Evet,) bizler sadece sizin gibi birer insanız. Fakat Allah, kulları arasından dilediğine (nübüvvet vererek) iyilikte bulunur. Allah'ın izni olmaksızın, size apaçık bir delil/mucize getirmemiz mümkün değildir. Müminler yalnızca Allah'a tevekkül etsinler."

12. "Ne diye Allah'a tevekkül etmeyelim ki? Kuşkusuz O, bize (dosdoğru) olan yollarımızı göstermiştir. Elbette, bize yaptığınız eziyetlere sabredeceğiz. Tevekkül edecek olanlar yalnızca Allah'a tevekkül etsinler."

13. Kâfirler, resûllerine, "Şüphesiz ki ya dinimize dönersiniz ya da sizi yurdumuzdan çıkarır atarız." demişlerdi. Rabbleri onlara şöyle vahyetti: "Kesinlikle o zalimleri helak edeceğiz."

Şirk toplumlarının muvahhidlere yönelttiği tehditler için bk. 7/A'râf, 88

14. "Onlardan sonra (onların yerine) yeryüzüne sizleri yerleştireceğiz." Bu (müjde), benim (konum, azamet, heybet) makamımdan ve benim tehditlerimden korkanlar içindir.

15. (Resûller Allah'tan) fetih istediler. (Allah yardım etti ve) her inatçı zorba bozguna uğradı.

16. (Dünya bozgununun) ardından (bir de) cehennem vardır. Ve (ona) irinli sudan içirilir.

17. Zorlanarak ve yudum yudum yutkunmaya çabalar (ama) boğazından kolayca geçmez. Ölüm her yandan ona gelir, fakat o ölmez. Ardında daha sert/çetin bir azap vardır.

18. Rabblerine karşı kâfir olanların amellerinin durumu, fırtınalı bir günde rüzgârın savurduğu kül gibidir. (Yaptıkları hiçbir şeyin Allah katında bir karşılığı yoktur ve) yaptıklarından faydalanmazlar. (Hakka dönmesi çok) uzak bir sapıklık içinde olmak işte budur.

Amellerin Allah (cc) katında kabul görmesinin ilk şartı tevhiddir. Tevhidini şirkle bozan bir insanın namaz kılması, oruç tutması, infakta bulunması kendisine hiçbir fayda vermez (bk. 24/Nûr, 39-40). Çünkü şirk ve küfür, amelleri boşa götüren ve sahibini ebedî ateşe sürükleyen birer illettir. (bk. 6/En'âm, 88; 39/Zumer, 65)

اَلَمْ تَرَ اَنَّ اللّٰهَ خَلَقَ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضَ بِالْحَقِّ
اِنْ يَشَاْ يُذْهِبْكُمْ وَيَاْتِ بِخَلْقٍ جَدٖيدٍ ﴿١٩﴾ وَمَا ذٰلِكَ
عَلَى اللّٰهِ بِعَزٖيزٍ ﴿٢٠﴾ وَبَرَزُوا لِلّٰهِ جَمٖيعًا فَقَالَ الضُّعَفٰٓؤُا لِلَّذٖينَ
اسْتَكْبَرُٓوا اِنَّا كُنَّا لَكُمْ تَبَعًا فَهَلْ اَنْتُمْ مُغْنُونَ عَنَّا
مِنْ عَذَابِ اللّٰهِ مِنْ شَيْءٍ قَالُوا لَوْ هَدٰينَا اللّٰهُ لَهَدَيْنَاكُمْ
سَوَٓاءٌ عَلَيْنَٓا اَجَزِعْنَٓا اَمْ صَبَرْنَا مَا لَنَا مِنْ مَحٖيصٍ ﴿٢١﴾
وَقَالَ الشَّيْطَانُ لَمَّا قُضِيَ الْاَمْرُ اِنَّ اللّٰهَ وَعَدَكُمْ وَعْدَ
الْحَقِّ وَوَعَدْتُكُمْ فَاَخْلَفْتُكُمْ وَمَا كَانَ لِيَ عَلَيْكُمْ
مِنْ سُلْطَانٍ اِلَّٓا اَنْ دَعَوْتُكُمْ فَاسْتَجَبْتُمْ لٖي فَلَا تَلُومُونٖي
وَلُومُٓوا اَنْفُسَكُمْ مَٓا اَنَا بِمُصْرِخِكُمْ وَمَٓا اَنْتُمْ بِمُصْرِخِيَّ
اِنّٖي كَفَرْتُ بِمَٓا اَشْرَكْتُمُونِ مِنْ قَبْلُ اِنَّ الظَّالِمٖينَ لَهُمْ
عَذَابٌ اَلٖيمٌ ﴿٢٢﴾ وَاُدْخِلَ الَّذٖينَ اٰمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
جَنَّاتٍ تَجْرٖي مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهَارُ خَالِدٖينَ فٖيهَا بِاِذْنِ رَبِّهِمْ
تَحِيَّتُهُمْ فٖيهَا سَلَامٌ ﴿٢٣﴾ اَلَمْ تَرَ كَيْفَ ضَرَبَ اللّٰهُ مَثَلًا كَلِمَةً
طَيِّبَةً كَشَجَرَةٍ طَيِّبَةٍ اَصْلُهَا ثَابِتٌ وَفَرْعُهَا فِي السَّمَٓاءِ ﴿٢٤﴾

19. Allah'ın gökleri ve yeri hak ile yarattığını görmez misin? Şayet dilerse sizi götürür, (yerinize) yeni bir toplum getirir.

20. Ve bu da Allah'a hiç zor değildir.

21. Hepsi beraber Allah'ın huzuruna çıkarlar. (Tağutlar tarafından sömürülüp fakirleştirilerek, işkence ve zorbalıkla onursuzlaştırılmış olan) mustazaflar, müstekbirlere derler ki: "Biz (dünyada) sizin tebaanızdık. Şimdi siz, Allah'ın azabına karşı bizi koruyabilecek misiniz/bize bir faydanız olacak mı?" Diyecekler ki: "Şayet Allah bizi hidayet etmiş olsaydı, biz de sizi hidayet edebilirdik. (Artık bir önemi yok.) İster (bu azaba) sabredelim, ister dövünüp yakınalım fark etmez, bizim için kaçış yoktur."

Meşruiyetini İslam'dan almayan liderler ve tebaalarının ahiretteki durumları için bk. 2/Bakara, 167

22. İş olup bittikten sonra şeytan da şöyle diyecek: "Şüphesiz ki Allah, size gerçek bir söz verdi, ben de size bir söz verdim ama sözümde durmadım. Zaten benim sizin üzerinizde bir otoritem de yoktu. Yalnızca ben çağırdım, siz de bana icabet ettiniz. (Öyleyse) beni kınamayın. Yalnızca kendinizi kınayın. Ne ben sizi kurtarabilirim ne de siz beni kurtarabilirsiniz! Gerçek şu ki daha önce beni Allah'a ortak koşmanızı da reddetmiştim. Şüphesiz ki zalimlere can yakıcı bir azap vardır."

23. İman edip salih amel işleyenler, Rabblerinin izniyle altından ırmaklar akan ve içlerinde ebedî kalacakları cennetlere konulurlar. Orada birbirlerine dilekleri de "selam/esenlik"tir.

24. Allah'ın (tevhidi) nasıl örneklendirdiğini görmedin mi? Güzel söz (Lailaheillallah); kökü sabit, dalları ise gökyüzüne ulaşmış güzel bir ağaç gibidir.

تُؤْت۪ٓي اُكُلَهَا كُلَّ ح۪ينٍ بِاِذْنِ رَبِّهَاۜ وَيَضْرِبُ اللّٰهُ الْاَمْثَالَ
لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ﴿٢٥﴾ وَمَثَلُ كَلِمَةٍ خَب۪يثَةٍ
كَشَجَرَةٍ خَب۪يثَةٍۨ اجْتُثَّتْ مِنْ فَوْقِ الْاَرْضِ مَا لَهَا مِنْ قَرَارٍ ﴿٢٦﴾
يُثَبِّتُ اللّٰهُ الَّذ۪ينَ اٰمَنُوا بِالْقَوْلِ الثَّابِتِ فِي الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا
وَفِي الْاٰخِرَةِۚ وَيُضِلُّ اللّٰهُ الظَّالِم۪ينَ وَيَفْعَلُ اللّٰهُ مَا يَشَٓاءُ ﴿٢٧﴾
اَلَمْ تَرَ اِلَى الَّذ۪ينَ بَدَّلُوا نِعْمَتَ اللّٰهِ كُفْرًا وَاَحَلُّوا
قَوْمَهُمْ دَارَ الْبَوَارِۙ ﴿٢٨﴾ جَهَنَّمَۚ يَصْلَوْنَهَاۜ وَبِئْسَ الْقَرَارُ ﴿٢٩﴾
وَجَعَلُوا لِلّٰهِ اَنْدَادًا لِيُضِلُّوا عَنْ سَب۪يلِه۪ۜ قُلْ تَمَتَّعُوا فَاِنَّ
مَص۪يرَكُمْ اِلَى النَّارِ ﴿٣٠﴾ قُلْ لِعِبَادِيَ الَّذ۪ينَ اٰمَنُوا يُق۪يمُوا
الصَّلٰوةَ وَيُنْفِقُوا مِمَّا رَزَقْنَاهُمْ سِرًّا وَعَلَانِيَةً مِنْ قَبْلِ
اَنْ يَأْتِيَ يَوْمٌ لَا بَيْعٌ ف۪يهِ وَلَا خِلَالٌ ﴿٣١﴾ اَللّٰهُ الَّذ۪ي خَلَقَ السَّمٰوَاتِ
وَالْاَرْضَ وَاَنْزَلَ مِنَ السَّمَٓاءِ مَٓاءً فَاَخْرَجَ بِه۪ مِنَ الثَّمَرَاتِ
رِزْقًا لَكُمْۚ وَسَخَّرَ لَكُمُ الْفُلْكَ لِتَجْرِيَ فِي الْبَحْرِ
بِاَمْرِه۪ۚ وَسَخَّرَ لَكُمُ الْاَنْهَارَۚ ﴿٣٢﴾ وَسَخَّرَ لَكُمُ الشَّمْسَ
وَالْقَمَرَ دَٓائِبَيْنِۚ وَسَخَّرَ لَكُمُ الَّيْلَ وَالنَّهَارَۚ ﴿٣٣﴾

25. (O ağaç) Rabbinin izniyle her zaman yemişini verir. İnsanlar öğüt alsınlar diye Allah onlara örnekler veriyor.

26. Kötü söz (şirk) ise kökü yerden koparılmış, istikrarı olmayan kötü bir ağaç gibidir.

27. Allah, iman edenleri dünya hayatında da ahirette de sabit söz (Lailaheillallah) ile sapasağlam kılar. Allah zalimleri saptırır ve Allah dilediğini yapar.

24 ila 27. ayetler hakkında:

a. Lailaheillallah (Allah'tan başka ibadeti hak eden hiçbir ilah yoktur) kelimesi, kökleri kalpte yer etmiş, amelleri ise Allah'a (cc) yükselmiş güzel bir ağaç gibidir. Onun müminin kalbindeki tesiri o denli güçlüdür ki her daim kula faydalı olacak ameller yapmasını öğütler. Bir öğretmen gibi mümini yönlendirip yol gösterir. Madem Allah (cc) tek ilah, madem razı edilmesi gereken yalnızca O; öyleyse O'na yönel, tevbe et, O'nu sev, O'ndan kork, namaz kıl, İslam'a hizmet et…

b. Lailaheillallah (Allah'tan başka ibadeti hak eden hiçbir ilah yoktur) kelimesi, dünyada insanı sabit kılar. Neye inandığını ve niçin inandığını bilir mümin. Şüphe ve fitne rüzgârları onun imanına zarar vermez. Konjonktüre göre din değiştirip şartlara göre akide belirlemez… Lailaheillallah akidesi, kalbini sabit kılar. Kabirde münafıklar, "Rabbin kim? Resûlün kim? Dinin ne?" sorularına "Hah! Hah! Bilmiyorum. İnsanlar bir şey diyordu, ben de aynısını söyledim." dediğinde Lailaheillallah (Allah'tan başka ibadeti hak eden hiçbir ilah yoktur) kelimesinin ehli olanlar, "Rabbim Allah (cc), dinim İslam, peygamberim Muhammed (sav)." diyecek ve sabit kalacaklardır. (bk. Ebu Davud, 4753; Ahmed, 18534, Berâ' İbni'l Âzib'den (ra))
Şirk ise köksüzdür. Müşrik neye inandığını bilmez. Dini zandan ibarettir. Bir esas üzere karar kılamaz. İnancında ve amellerinde hep bir belirsizlik vardır. En küçük bir şüphe, akidesini yerle bir edebilir.

28. Allah'ın nimetini küfürle/nankörlükle değişen ve toplumlarını helak yurduna yerleştirenleri görmedin mi?

29. (Kavimlerini yerleştirdikleri yıkım ve helak yurdu) içine girecekleri cehennemdir. Orası ne kötü bir yerleşim yeridir.

30. Allah'ın yolundan saptırmak için Allah'a ortaklar kıldılar. De ki: "Keyif sürün! Hiç kuşkusuz, varacağınız yer ateştir."

31. İman eden kullarıma de ki: "Namazı dosdoğru kılsınlar, içinde ne alışverişin ne de dostluğun olduğu o gün gelmeden önce, rızık olarak verdiklerimizden gizli ve açık infakta bulunsunlar."

32. Allah, gökleri ve yeri yaratan, gökyüzünden su indirip onunla size rızık olarak çeşitli meyveler çıkaran, denizde O'nun emriyle yüzsün diye gemileri size hizmetkâr kılan ve nehirleri hizmetinize sunandır.

33. Güneş'i ve Ay'ı alışılagelmiş hâlleriyle emrinize amade kılan, geceyi ve gündüzü hizmetinize sunan da (Allah'tır).

وَاٰتٰيكُمْ مِنْ كُلِّ مَا سَاَلْتُمُوهُۜ وَاِنْ تَعُدُّوا نِعْمَتَ
اللّٰهِ لَا تُحْصُوهَاۜ اِنَّ الْاِنْسَانَ لَظَلُومٌ كَفَّارٌ ﴿٣٤﴾ وَاِذْ
قَالَ اِبْرٰهٖيمُ رَبِّ اجْعَلْ هٰذَا الْبَلَدَ اٰمِنًا وَاجْنُبْنٖي وَبَنِيَّ
اَنْ نَعْبُدَ الْاَصْنَامَۜ ﴿٣٥﴾ رَبِّ اِنَّهُنَّ اَضْلَلْنَ كَثٖيرًا
مِنَ النَّاسِۚ فَمَنْ تَبِعَنٖي فَاِنَّهُ مِنّٖيۚ وَمَنْ عَصَانٖي فَاِنَّكَ غَفُورٌ
رَحٖيمٌ ﴿٣٦﴾ رَبَّنَٓا اِنّٖٓي اَسْكَنْتُ مِنْ ذُرِّيَّتٖي بِوَادٍ غَيْرِ ذٖي
زَرْعٍ عِنْدَ بَيْتِكَ الْمُحَرَّمِۙ رَبَّنَا لِيُقٖيمُوا الصَّلٰوةَ فَاجْعَلْ
اَفْـِٔدَةً مِنَ النَّاسِ تَهْوٖٓي اِلَيْهِمْ وَارْزُقْهُمْ مِنَ الثَّمَرَاتِ لَعَلَّهُمْ
يَشْكُرُونَ ﴿٣٧﴾ رَبَّنَٓا اِنَّكَ تَعْلَمُ مَا نُخْفٖي وَمَا نُعْلِنُۜ وَمَا يَخْفٰى
عَلَى اللّٰهِ مِنْ شَيْءٍ فِي الْاَرْضِ وَلَا فِي السَّمَٓاءِ ﴿٣٨﴾ اَلْحَمْدُ
لِلّٰهِ الَّذٖي وَهَبَ لٖي عَلَى الْكِبَرِ اِسْمٰعٖيلَ وَاِسْحٰقَۜ اِنَّ رَبّٖي
لَسَمٖيعُ الدُّعَٓاءِ ﴿٣٩﴾ رَبِّ اجْعَلْنٖي مُقٖيمَ الصَّلٰوةِ وَمِنْ ذُرِّيَّتٖيۗ
رَبَّنَا وَتَقَبَّلْ دُعَٓاءِ ﴿٤٠﴾ رَبَّنَا اغْفِرْ لٖي وَلِوَالِدَيَّ وَلِلْمُؤْمِنٖينَ
يَوْمَ يَقُومُ الْحِسَابُ ﴿٤١﴾ وَلَا تَحْسَبَنَّ اللّٰهَ غَافِلًا عَمَّا يَعْمَلُ
الظَّالِمُونَۜ اِنَّمَا يُؤَخِّرُهُمْ لِيَوْمٍ تَشْخَصُ فٖيهِ الْاَبْصَارُۙ ﴿٤٢﴾

34. O'ndan istediğiniz her şeyi size vermiştir. Şayet Allah'ın nimetlerini saymaya kalksanız, O'nun nimetlerini saymakla bitiremezsiniz. Şüphesiz ki insan, çokça zulmeden ve pek nankör bir varlıktır.

35. (Hatırlayın!) Hani İbrâhîm şöyle demişti: "Rabbim! Bu beldeyi güvenli kıl. Beni ve çocuklarımı putlara tapmaktan uzak tut."

36. "Rabbim! Gerçekten o (putlar), insanlardan birçoğunu saptırdılar. Bana uyan, hiç şüphesiz bendendir. Bana isyan edene gelince, şüphesiz ki sen, (günahları bağışlayan, örten ve günahların kötü akıbetinden kulu koruyan) Ğafûr ve (kullarına karşı merhametli olan) Rahîm'sin."

İbrâhîm Peygamber gibi bir tevhid imamı dahi kendisini ve zürriyetini putlardan koruması için Allah'a (cc) yakarıyor. Bu, onun tevhide değer vermesinden ve Allah'ın (cc) yardımı olmadan hidayet üzere kalabilmenin mümkün olmadığına dair inancındandır. Bu korku, korkuların en şereflisidir. Tevhid imamlarının tamamında aynı korkunun olduğunu görmekteyiz. Allah Resûlü'nün (sav) en fazla tekrar ettiği dualardan biri şudur: "Ey kalpleri evirip çeviren Allah'ım! Kalbimi dinin üzere sabit kıl." (Tirmizi, 2140) (bk. 2/Bakara, 132-133; 3/Âl-i İmrân, 102)

37. "Rabbimiz! Şüphesiz ki ben, ailemden bir kısmını namazı dosdoğru kılsınlar diye senin mukaddes evinin (Kâbe'nin) yanında, ekin bitmez bir vadiye yerleştirdim. İnsanlardan bir kısmının kalplerini onlara meylettir/onlara karşı ilgili kıl. Onları meyvelerden rızıklandır. Umulur ki şükrederler."

38. "Rabbimiz! Şüphesiz ki sen, gizlediğimizi de açıktan ilan ettiğimizi de bilirsin. Ne yerde ne gökte hiçbir şey Allah'a kapalı/gizli kalmaz."

39. "Yaşlılıkta bana İsmâîl ve İshâk'ı veren Allah'a hamdolsun. Şüphesiz ki benim Rabbim, duayı işiten ve duaya icabet edendir."

40. "Rabbim! Beni ve zürriyetimi namazı dosdoğru kılanlardan eyle. Rabbimiz! Duamı kabul et."

41. "Rabbimiz! Hesabın görüleceği günde beni, annemi, babamı ve tüm müminleri bağışla."

42. Sakın Allah'ı zalimlerin yaptıklarından habersiz sanma. Ancak onları, gözlerin dehşetten fırlayacak gibi olduğu bir güne erteliyor.

مُهْطِع۪ينَ مُقْنِع۪ي رُؤُ۫سِهِمْ لَا يَرْتَدُّ اِلَيْهِمْ طَرْفُهُمْۚ وَاَفْـِٔدَتُهُمْ
هَوَٓاءٌۜ ﴿٤٣﴾ وَاَنْذِرِ النَّاسَ يَوْمَ يَأْت۪يهِمُ الْعَذَابُ فَيَقُولُ الَّذ۪ينَ
ظَلَمُوا رَبَّنَٓا اَخِّرْنَٓا اِلٰٓى اَجَلٍ قَر۪يبٍۙ نُجِبْ دَعْوَتَكَ
وَنَتَّبِعِ الرُّسُلَۜ اَوَلَمْ تَكُونُٓوا اَقْسَمْتُمْ مِنْ قَبْلُ مَا لَكُمْ
مِنْ زَوَالٍۙ ﴿٤٤﴾ وَسَكَنْتُمْ ف۪ي مَسَاكِنِ الَّذ۪ينَ ظَلَمُٓوا
اَنْفُسَهُمْ وَتَبَيَّنَ لَكُمْ كَيْفَ فَعَلْنَا بِهِمْ وَضَرَبْنَا
لَكُمُ الْاَمْثَالَ ﴿٤٥﴾ وَقَدْ مَكَرُوا مَكْرَهُمْ وَعِنْدَ اللّٰهِ
مَكْرُهُمْۜ وَاِنْ كَانَ مَكْرُهُمْ لِتَزُولَ مِنْهُ الْجِبَالُ ﴿٤٦﴾
فَلَا تَحْسَبَنَّ اللّٰهَ مُخْلِفَ وَعْدِه۪ رُسُلَهُۜ اِنَّ اللّٰهَ عَز۪يزٌ
ذُو انْتِقَامٍۜ ﴿٤٧﴾ يَوْمَ تُبَدَّلُ الْاَرْضُ غَيْرَ الْاَرْضِ وَالسَّمٰوَاتُ
وَبَرَزُوا لِلّٰهِ الْوَاحِدِ الْقَهَّارِ ﴿٤٨﴾ وَتَرَى الْمُجْرِم۪ينَ يَوْمَئِذٍ
مُقَرَّن۪ينَ فِي الْاَصْفَادِۚ ﴿٤٩﴾ سَرَاب۪يلُهُمْ مِنْ قَطِرَانٍ وَتَغْشٰى
وُجُوهَهُمُ النَّارُۙ ﴿٥٠﴾ لِيَجْزِيَ اللّٰهُ كُلَّ نَفْسٍ مَا كَسَبَتْۜ
اِنَّ اللّٰهَ سَر۪يعُ الْحِسَابِ ﴿٥١﴾ هٰذَا بَلَاغٌ لِلنَّاسِ وَلِيُنْذَرُوا
بِه۪ وَلِيَعْلَمُٓوا اَنَّمَا هُوَ اِلٰهٌ وَاحِدٌ وَلِيَذَّكَّرَ اُو۬لُوا الْاَلْبَابِ ﴿٥٢﴾

43. Başlarını dikmiş olarak koşacaklar. Gözleri (çakılıp kaldığından) kendilerine dönmeyecek. Kalpleri ise bomboştur. (Korkudan yürekleri ağızlarına gelmiş, akılları başlarından gitmiştir.)

44. Sen, insanları azabın kendilerine geleceği günle uyar! Zalimler derler ki: "Rabbimiz! Bizi yakın bir zamana kadar ertele ki davetine icabet edip resûllere uyalım." (Onlara şöyle cevap verilir:) Oysa yok olup gitmeyeceğinize dair daha önce yeminler etmemiş miydiniz? (Ne oldu?)

45. Kendilerine zulmedenlerin (ve helak olanların) yurtlarına yerleşmiştiniz. Onlara neler yaptığımız size açığa çıkmıştı. Size (onların durumuna dair) örnekler de vermiştik. (Buna rağmen ahiret yurduna inanmamış, yeniden dirilişi inkâr etmiştiniz.)

46. Şüphesiz onlar tuzaklarını kurdular. Onların tuzaklarına (verilecek ceza) Allah'ın yanındadır. İsterse onların tuzakları dağları yerinden oynatacak (cinsten) olsun.

47. Allah'ın, resûllerine verdiği (yardım) sözünden döneceğini zannetme sakın! Şüphesiz ki Allah, (izzet sahibi, her şeyi mağlup eden) Azîz ve intikam sahibidir.

48. Yerin başka bir yerle, göklerin de (başka göklerle) değişeceği o gün, onlar (zatında, fiillerinde ve sıfatlarında tek olan) El-Vâhid ve (her şeye boyun eğdirip hükmüne ram eyleyen) El-Kahhâr olan Allah'ın huzuruna çıkarılacaklardır.

49. O gün suçlu günahkârları, zincire vurulmuş bir hâlde birbirlerine bağlı olarak görürsün.

50. Giysileri katrandandır ve yüzlerini ateş bürür.

51. (Bu,) Allah her nefse kazandığının karşılığını versin diyedir. Şüphesiz ki Allah, hesabı çabuk görendir.

52. Bu (Kur'ân) onunla uyarılsınlar, (Allah'ın) ancak tek bir ilah olduğunu bilsinler ve akıl sahipleri öğüt alsın diye insanlara bir mesajdır.

سُورَةُ الْحِجْرِ
مَكِّيَّةٌ وَهِيَ تِسْعٌ وَتِسْعُونَ اٰيَةً

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ
الٓرٰ تِلْكَ اٰيَاتُ الْكِتَابِ وَقُرْاٰنٍ مُب۪ينٍ ۝١ رُبَمَا يَوَدُّ الَّذ۪ينَ
كَفَرُوا لَوْ كَانُوا مُسْلِم۪ينَ ۝٢ ذَرْهُمْ يَاْكُلُوا وَيَتَمَتَّعُوا وَيُلْهِهِمُ
الْاَمَلُ فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ ۝٣ وَمَٓا اَهْلَكْنَا مِنْ قَرْيَةٍ اِلَّا وَلَهَا كِتَابٌ
مَعْلُومٌ ۝٤ مَا تَسْبِقُ مِنْ اُمَّةٍ اَجَلَهَا وَمَا يَسْتَاْخِرُونَ ۝٥ وَقَالُوا
يَٓا اَيُّهَا الَّذ۪ي نُزِّلَ عَلَيْهِ الذِّكْرُ اِنَّكَ لَمَجْنُونٌ ۝٦ لَوْ مَا تَاْت۪ينَا
بِالْمَلٰٓئِكَةِ اِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِق۪ينَ ۝٧ مَا نُنَزِّلُ الْمَلٰٓئِكَةَ
اِلَّا بِالْحَقِّ وَمَا كَانُٓوا اِذًا مُنْظَر۪ينَ ۝٨ اِنَّا نَحْنُ نَزَّلْنَا الذِّكْرَ وَاِنَّا
لَهُ لَحَافِظُونَ ۝٩ وَلَقَدْ اَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ ف۪ي شِيَعِ الْاَوَّل۪ينَ ۝١٠
وَمَا يَاْت۪يهِمْ مِنْ رَسُولٍ اِلَّا كَانُوا بِه۪ يَسْتَهْزِؤُ۫نَ ۝١١ كَذٰلِكَ
نَسْلُكُهُ ف۪ي قُلُوبِ الْمُجْرِم۪ينَ ۝١٢ لَا يُؤْمِنُونَ بِه۪ وَقَدْ خَلَتْ سُنَّةُ
الْاَوَّل۪ينَ ۝١٣ وَلَوْ فَتَحْنَا عَلَيْهِمْ بَابًا مِنَ السَّمَٓاءِ فَظَلُّوا ف۪يهِ يَعْرُجُونَ ۝١٤
لَقَالُٓوا اِنَّمَا سُكِّرَتْ اَبْصَارُنَا بَلْ نَحْنُ قَوْمٌ مَسْحُورُونَ ۝١٥

15. HİCR SURESİ

(Bu sure Mekke'de indirilmiş olup 99 ayettir.)
Er-Rahmân ve Er-Rahîm olan Allah'ın adıyla (okumaya başlıyorum).

1. Elif, Lâm, Râ. Bu, Kitab'ın ve apaçık/açıklayıcı olan Kur'ân'ın ayetleridir.
2. Öyle bir zaman olur ki o kâfirler, Müslim/şirki terk ederek tevhidle Allah'a yönelen bir kul olmayı temenni ederler.
3. Onları (kendi hâllerine) terk et! Yesinler, keyif sürsünler, boş hayalleri onları oyalayadursun. (Ne de olsa hakikati) pek yakında bilecekler/anlayacaklar.
4. Biz, hiçbir yerleşim yerini, (önceden kararlaştırılmış) bilinen bir yazısı olmadan helak etmedik.
5. Hiçbir ümmet, ne ecelinin önüne geçebilir ne de onun gerisinde kalabilir.
6. Dediler ki: "Ey üzerine zikir/Kitap inen kişi! Şüphesiz ki sen, cinlenmiş bir delisin."
7. "Şayet doğru söylüyorsan bize melekleri getirmen gerekmez miydi?"
8. Biz melekleri ancak hak ile indiririz. (Melekleri indirecek olsak) o zaman hiç bekletilmez (ânında helak edilirlerdi).
9. Şüphesiz ki zikri/Kur'ân'ı biz indirdik. Onu koruyacak olan da hiç kuşkusuz yine biziz.
10. Andolsun ki senden önceki toplumlar içinde de resûller gönderdik.
11. Onlara hangi resûl gelmişse, mutlaka onunla alay ederlerdi.
12. İşte böyle! Biz (resûlleri inkâr ve onları alaya almayı) suçlu günahkârların kalbine sokarız da,
13. Ona iman etmezler. (Oysa) öncekilerin sünneti geçmiştir. (Öncekilerin başına gelenleri bilmelerine rağmen yine de inanmazlar.)
14. Şayet onlar için gökyüzünde bir kapı açsak onda yükselseler,
15. Hiç şüphesiz, "Gözlerimiz perdelendi. (Hayır,) galiba bizler büyülenmiş bir toplumuz." derler.

وَلَقَدْ جَعَلْنَا فِى السَّمَٓاءِ بُرُوجًا وَزَيَّنَّاهَا لِلنَّاظِرِينَۙ ﴿١٦﴾ وَحَفِظْنَاهَا
مِنْ كُلِّ شَيْطَانٍ رَجِيمٍۙ ﴿١٧﴾ اِلَّا مَنِ اسْتَرَقَ السَّمْعَ فَاَتْبَعَهُ
شِهَابٌ مُبِينٌ ﴿١٨﴾ وَالْاَرْضَ مَدَدْنَاهَا وَاَلْقَيْنَا فِيهَا رَوَاسِيَ وَاَنْبَتْنَا
فِيهَا مِنْ كُلِّ شَيْءٍ مَوْزُونٍ ﴿١٩﴾ وَجَعَلْنَا لَكُمْ فِيهَا مَعَايِشَ
وَمَنْ لَسْتُمْ لَهُ بِرَازِقِينَ ﴿٢٠﴾ وَاِنْ مِنْ شَيْءٍ اِلَّا عِنْدَنَا خَزَٓائِنُهُۘ
وَمَا نُنَزِّلُهُٓ اِلَّا بِقَدَرٍ مَعْلُومٍ ﴿٢١﴾ وَاَرْسَلْنَا الرِّيَاحَ لَوَاقِحَ فَاَنْزَلْنَا
مِنَ السَّمَٓاءِ مَٓاءً فَاَسْقَيْنَاكُمُوهُۚ وَمَٓا اَنْتُمْ لَهُ بِخَازِنِينَ ﴿٢٢﴾
وَاِنَّا لَنَحْنُ نُحْيِي وَنُمِيتُ وَنَحْنُ الْوَارِثُونَ ﴿٢٣﴾ وَلَقَدْ عَلِمْنَا
الْمُسْتَقْدِمِينَ مِنْكُمْ وَلَقَدْ عَلِمْنَا الْمُسْتَاْخِرِينَ ﴿٢٤﴾ وَاِنَّ
رَبَّكَ هُوَ يَحْشُرُهُمْؕ اِنَّهُ حَكِيمٌ عَلِيمٌ ﴿٢٥﴾ وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْاِنْسَانَ
مِنْ صَلْصَالٍ مِنْ حَمَاٍ مَسْنُونٍۚ ﴿٢٦﴾ وَالْجَٓانَّ خَلَقْنَاهُ مِنْ قَبْلُ
مِنْ نَارِ السَّمُومِ ﴿٢٧﴾ وَاِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلٰٓئِكَةِ اِنّ۪ي خَالِقٌ بَشَرًا
مِنْ صَلْصَالٍ مِنْ حَمَاٍ مَسْنُونٍ ﴿٢٨﴾ فَاِذَا سَوَّيْتُهُ وَنَفَخْتُ فِيهِ
مِنْ رُوحِي فَقَعُوا لَهُ سَاجِدِينَ ﴿٢٩﴾ فَسَجَدَ الْمَلٰٓئِكَةُ كُلُّهُمْ
اَجْمَعُونَۙ ﴿٣٠﴾ اِلَّٓا اِبْلِيسَؕ اَبٰٓى اَنْ يَكُونَ مَعَ السَّاجِدِينَ ﴿٣١﴾

16. Andolsun ki gökyüzünde burçlar kıldık ve onu bakıp seyredenler için süsledik.

17. Ve onu her taşlanmış/kovulmuş şeytandan koruduk.

18. Ancak kulak hırsızlığı yapıp (Mele-i A'lâ'da konuşulanları çalmaya yeltenenler) müstesna. Onun ardına da yakıcı, parlak bir ateş düşer.

19. Yeryüzünü yaydık. Orada (denge sağlaması için dağlardan) kazıklar çaktık ve her şeyden ölçüsü belirlenmiş bitkiler bitirdik.

20. Ve orada sizin ve rızıklarını temin edemediğiniz (diğer canlılar için) geçim vasıtaları kıldık.

21. Her şeyin asıl hazineleri/kaynakları bizim katımızdadır. Ancak ondan belirli bir miktar indiririz.

22. Rüzgârları aşılayıcı olarak gönderdik. Gökyüzünden su indirdik ve onunla sizi suladık. Onu depolayıp muhafaza eden siz değilsiniz.

23. Şüphesiz ki biz, (evet, gerçekten) biz diriltir ve öldürürüz. Ve (öldükten sonra geride bırakacaklarınıza) vâris olan da biziz.

24. Andolsun ki sizden önce (yaşamış toplumları da) sonra gelecek (olanları da) biz bildik.

25. Onları (diriltip) huzurunda toplayacak olan, hiç şüphesiz ki senin Rabbindir. Şüphesiz ki O, (hüküm ve hikmet sahibi olan) Hakîm ve (her şeyi bilen) Alîm'dir.

26. Andolsun ki insanı, kokuşmuş bir balçığın kuruyan çamurundan yarattık.

27. Cinleri de (insanı yaratmadan) önce, (içlere nüfuz eden) zehirli bir ateşten yarattık.

28. Hani Rabbin, meleklere demişti ki: "Şüphesiz ki kokuşmuş balçığın kurumuş çamurundan bir insan yaratacağım."

29. "Yaratılışını tamamlayıp ruhumdan ona üflediğimde, ona secdeye kapanın."

30. Meleklerin tamamı secde ettiler.

31. İblis hariç! Secde edenlerle beraber olmayı kabul etmedi.

قَالَ يَٓا اِبْل۪يسُ مَا لَكَ اَلَّا تَكُونَ مَعَ السَّاجِد۪ينَ ﴿٣٢﴾ قَالَ
لَمْ اَكُنْ لِاَسْجُدَ لِبَشَرٍ خَلَقْتَهُ مِنْ صَلْصَالٍ مِنْ حَمَاٍ
مَسْنُونٍ ﴿٣٣﴾ قَالَ فَاخْرُجْ مِنْهَا فَاِنَّكَ رَج۪يمٌ ﴿٣٤﴾ وَاِنَّ عَلَيْكَ
اللَّعْنَةَ اِلٰى يَوْمِ الدّ۪ينِ ﴿٣٥﴾ قَالَ رَبِّ فَاَنْظِرْن۪ٓي اِلٰى يَوْمِ يُبْعَثُونَ ﴿٣٦﴾
قَالَ فَاِنَّكَ مِنَ الْمُنْظَر۪ينَۙ ﴿٣٧﴾ اِلٰى يَوْمِ الْوَقْتِ الْمَعْلُومِ ﴿٣٨﴾
قَالَ رَبِّ بِمَٓا اَغْوَيْتَن۪ي لَاُزَيِّنَنَّ لَهُمْ فِي الْاَرْضِ وَلَاُغْوِيَنَّهُمْ
اَجْمَع۪ينَۙ ﴿٣٩﴾ اِلَّا عِبَادَكَ مِنْهُمُ الْمُخْلَص۪ينَ ﴿٤٠﴾ قَالَ هٰذَا صِرَاطٌ
عَلَيَّ مُسْتَق۪يمٌ ﴿٤١﴾ اِنَّ عِبَاد۪ي لَيْسَ لَكَ عَلَيْهِمْ سُلْطَانٌ
اِلَّا مَنِ اتَّبَعَكَ مِنَ الْغَاو۪ينَ ﴿٤٢﴾ وَاِنَّ جَهَنَّمَ لَمَوْعِدُهُمْ اَجْمَع۪ينَۙ ﴿٤٣﴾
لَهَا سَبْعَةُ اَبْوَابٍۜ لِكُلِّ بَابٍ مِنْهُمْ جُزْءٌ مَقْسُومٌ ﴿٤٤﴾
اِنَّ الْمُتَّق۪ينَ ف۪ي جَنَّاتٍ وَعُيُونٍۜ ﴿٤٥﴾ اُدْخُلُوهَا بِسَلَامٍ اٰمِن۪ينَ ﴿٤٦﴾
وَنَزَعْنَا مَا ف۪ي صُدُورِهِمْ مِنْ غِلٍّ اِخْوَانًا عَلٰى سُرُرٍ
مُتَقَابِل۪ينَ ﴿٤٧﴾ لَا يَمَسُّهُمْ ف۪يهَا نَصَبٌ وَمَا هُمْ مِنْهَا بِمُخْرَج۪ينَ ﴿٤٨﴾
نَبِّئْ عِبَاد۪ٓي اَنّ۪ٓي اَنَا الْغَفُورُ الرَّح۪يمُۙ ﴿٤٩﴾ وَاَنَّ عَذَاب۪ي
هُوَ الْعَذَابُ الْاَل۪يمُ ﴿٥٠﴾ وَنَبِّئْهُمْ عَنْ ضَيْفِ اِبْرٰه۪يمَۢ ﴿٥١﴾

32. (Allah) buyurdu ki: "Ey İblis! Ne oluyor sana? Niçin secde edenlerle beraber olmuyorsun?"

33. Dedi ki: "Kokuşmuş balçığın kurumuş çamurundan yarattığın bir insana secde edecek değilim."

34. Buyurdu ki: "Çık oradan! Şüphesiz ki sen, kovulmuş/taşlanmış birisin."

35. "Din/Kıyamet Günü'ne kadar da lanet senin üzerinedir."

36. Dedi ki: "Rabbim! Bana (insanların) diriltileceği güne kadar mühlet ver."

37. Buyurdu ki: "Sen mühlet verilenlerdensin."

38. "Zamanı bilinen güne (kıyamete) kadar!"

39. Dedi ki: "Rabbim! Beni saptırmana karşılık, yeryüzünde (sapkınlığı) onlara süsleyecek ve hepsini saptıracağım."

40. "Senin muhlas/arındırılmış/ihlaslı kılınmış kulların hariç."

41. Bu yolun dosdoğru bir yol olduğu, benim güvencem altındadır.

42. Kuşkusuz, kullarım üzerinde bir otoriten yoktur. (Senin otoriten) ancak sana uyan azgınlar üzerinedir.

43. Kuşkusuz, onların tümünün buluşma yeri cehennemdir.

44. Onun yedi kapısı vardır. İçlerinden her bir grup bir kapının payı (olarak o kapıdan cehenneme gireceklerdir).

45. Şüphesiz ki muttakiler, cennetlerde ve pınar başlarındalardır.

46. "Oraya esenlik ve güven içerisinde girin." (buyrulacak.)

47. Göğüslerindeki kin/düşmanlık/öfke (gibi tüm olumsuz duyguları) çıkarmışızdır. Karşılıklı sedirlerde kardeşler olarak (kurulurlar).

48. Orada onlara yorgunluk dokunmaz ve asla oradan çıkarılmazlar.

49. Kullarıma haber ver. Şüphesiz ki ben, (günahları bağışlayan, örten ve günahların kötü akıbetinden kulu koruyan) El-Ğafûr ve (kullarına karşı merhametli) Er-Rahîm olanın ta kendisiyim.

50. Ve şüphesiz ki benim azabım, can yakıcı azabın ta kendisidir.

51. Onlara İbrâhîm'in misafirlerini de haber ver.

اِذْ دَخَلُوا عَلَيْهِ فَقَالُوا سَلَامًا قَالَ اِنَّا مِنْكُمْ وَجِلُونَ ﴿٥٢﴾
قَالُوا لَا تَوْجَلْ اِنَّا نُبَشِّرُكَ بِغُلَامٍ عَلِيمٍ ﴿٥٣﴾ قَالَ اَبَشَّرْتُمُونِى
عَلٰٓى اَنْ مَسَّنِىَ الْكِبَرُ فَبِمَ تُبَشِّرُونَ ﴿٥٤﴾ قَالُوا بَشَّرْنَاكَ بِالْحَقِّ
فَلَا تَكُنْ مِنَ الْقَانِطِينَ ﴿٥٥﴾ قَالَ وَمَنْ يَقْنَطُ مِنْ رَحْمَةِ رَبِّهٖٓ
اِلَّا الضَّٓالُّونَ ﴿٥٦﴾ قَالَ فَمَا خَطْبُكُمْ اَيُّهَا الْمُرْسَلُونَ ﴿٥٧﴾
قَالُٓوا اِنَّٓا اُرْسِلْنَٓا اِلٰى قَوْمٍ مُجْرِمِينَ ﴿٥٨﴾ اِلَّٓا اٰلَ لُوطٍ اِنَّا لَمُنَجُّوهُمْ
اَجْمَعِينَ ﴿٥٩﴾ اِلَّا امْرَاَتَهُ قَدَّرْنَٓا اِنَّهَا لَمِنَ الْغَابِرِينَ ﴿٦٠﴾
فَلَمَّا جَٓاءَ اٰلَ لُوطٍ الْمُرْسَلُونَ ﴿٦١﴾ قَالَ اِنَّكُمْ قَوْمٌ مُنْكَرُونَ ﴿٦٢﴾
قَالُوا بَلْ جِئْنَاكَ بِمَا كَانُوا فِيهِ يَمْتَرُونَ ﴿٦٣﴾ وَاَتَيْنَاكَ
بِالْحَقِّ وَاِنَّا لَصَادِقُونَ ﴿٦٤﴾ فَاَسْرِ بِاَهْلِكَ بِقِطْعٍ مِنَ الَّيْلِ
وَاتَّبِعْ اَدْبَارَهُمْ وَلَا يَلْتَفِتْ مِنْكُمْ اَحَدٌ وَامْضُوا حَيْثُ
تُؤْمَرُونَ ﴿٦٥﴾ وَقَضَيْنَٓا اِلَيْهِ ذٰلِكَ الْاَمْرَ اَنَّ دَابِرَ هٰٓؤُ۬لَٓاءِ
مَقْطُوعٌ مُصْبِحِينَ ﴿٦٦﴾ وَجَٓاءَ اَهْلُ الْمَدِينَةِ يَسْتَبْشِرُونَ ﴿٦٧﴾
قَالَ اِنَّ هٰٓؤُ۬لَٓاءِ ضَيْفِى فَلَا تَفْضَحُونِ ﴿٦٨﴾ وَاتَّقُوا اللّٰهَ
وَلَا تُخْزُونِ ﴿٦٩﴾ قَالُٓوا اَوَلَمْ نَنْهَكَ عَنِ الْعَالَمِينَ ﴿٧٠﴾

52. Yanına girdikleri zaman, “Selam!” demişlerdi. (İbrâhîm de:) “Biz sizden gerçekten korkuyoruz.” demişti.

53. “Korkma.” demişlerdi. “Biz seni bilgili bir çocukla müjdeliyoruz.”

54. “Başıma gelen (şu) ihtiyarlığa (rağmen) beni (bir çocukla mı) müjdeliyorsunuz? Beni ne ile müjdeliyorsunuz (farkında mısınız)?” demişti.

55. “Seni gerçekle müjdeledik. (Öyleyse) sakın ümitsizlerden olma!” demişlerdi.

56. “Rabbinin rahmetinden sapıklardan başka kim ümit keser ki?” demişti.

57. “Ey elçiler/melekler! Sizin işiniz (göreviniz) nedir?” demişti.

58. “Şüphesiz ki biz, suçlu günahkâr bir kavme gönderildik.” demişlerdi.

59. “Lût ailesi hariç. Elbette, onların tamamını kurtaracağız.”

60. “(Lût’un) karısı hariç. Onun geride kalanlardan olmasını takdir ettik.”

61. Lût ailesine elçiler geldiği zaman,

62. “Şüphesiz sizler tanınmayan bir topluluksunuz.” demişti.

63. “(Hayır, öyle değil!) Bilakis, onların hakkında şüpheye kapılıp tartıştıkları (azabı) getirdik.” demişlerdi.

64. “Sana hakkı getirdik. Ve biz, elbette doğru söyleyenleriz.”

65. “Gecenin bir bölümünde aileni yola çıkar. Sen de peşlerine düş. Sizden kimse arkasına bakmasın. Emrolunduğunuz yere doğru devam edin.”

66. Ona şu kesin hükmü bildirdik: “Sabah olduğunda bunların arkaları kesilmiş (kökleri kurumuş) olacaktır.”

67. Şehir halkı (erkek misafirlerin şehre geldiğini birbirlerine müjdeleyerek) sevinç içinde geldiler.

68. Dedi ki: “Bunlar benim misafirlerimdir. Beni utandırıp dillerine düşürmeyin.”

69. “Allah’tan korkun ve beni rezil etmeyin.”

70. “Biz seni toplumun işine karışmaktan alıkoymamış mıydık?” demişlerdi.

71. Dedi ki: "İllaki bir şey yapacaksanız işte benim (evlenebileceğiniz) kızlarım!"
72. Senin ömrüne andolsun ki onlar sarhoşlukları içinde bocalayıp duruyorlardı.
73. (Derken) Güneş'in doğmasıyla onları bir çığlık yakalayıverdi.
74. Oranın altını üstüne getirdik. Üzerlerine de balçıktan pişirilmiş taşlar yağdırdık.
75. Şüphesiz ki bunda, basiret/feraset sahibi insanlar için (ibret alınacak) ayetler vardır.
76. Orası hâlen bir yerleşim yolu üzerinde bulunuyor.
77. Şüphesiz bunda, iman edenler için (dersler çıkarılacak) bir ayet vardır.
78. Eyke halkı da hiç şüphesiz zalim kimselerdi.
79. Onlardan intikam aldık. Her ikisi de açık bir yol üstünde (göz önündedir).
80. Andolsun ki Hicr halkı da gönderilmiş resûlleri yalanladılar.
81. Onlara ayetlerimizi verdik. Ondan yüz çevirip (ona karşı ilgisiz davrandılar).
82. Dağlardan güven (içinde oturacakları) evler yontuyorlardı.
83. Sabah vakti onları (kulakları sağır edip, beyinleri patlatan) bir çığlık yakalayıverdi.
84. Kazandıkları şeyler onları (Allah'ın azabından) kurtaramadı.
85. Gökleri, yeri ve ikisi arasındakileri ancak hak ile (hakkı açığa çıkarmak, Allah'ın kudretini göstermek, insanlara kazandıklarına göre karşılık vermek için) yarattık. Hiç şüphesiz, saat/kıyamet gelecektir. (Öyleyse) onlara karşı (hoşgörülü ve affedici bir tavırla) güzel davran.
Yaratılış gayesi için bk. 38/Sâd, 27

قَالَ هٰٓؤُلَٓاءِ بَنَاتٖٓي اِنْ كُنْتُمْ فَاعِلٖينَۜ ﴿٧١﴾ لَعَمْرُكَ اِنَّهُمْ
لَفٖي سَكْرَتِهِمْ يَعْمَهُونَ ﴿٧٢﴾ فَاَخَذَتْهُمُ الصَّيْحَةُ مُشْرِقٖينَۙ ﴿٧٣﴾
فَجَعَلْنَا عَالِيَهَا سَافِلَهَا وَاَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ حِجَارَةً مِنْ سِجّٖيلٍۜ ﴿٧٤﴾
اِنَّ فٖي ذٰلِكَ لَاٰيَاتٍ لِلْمُتَوَسِّمٖينَ ﴿٧٥﴾ وَاِنَّهَا لَبِسَبٖيلٍ مُقٖيمٍ ﴿٧٦﴾
اِنَّ فٖي ذٰلِكَ لَاٰيَةً لِلْمُؤْمِنٖينَۜ ﴿٧٧﴾ وَاِنْ كَانَ اَصْحَابُ الْاَيْكَةِ
لَظَالِمٖينَۙ ﴿٧٨﴾ فَانْتَقَمْنَا مِنْهُمْۢ وَاِنَّهُمَا لَبِاِمَامٍ مُبٖينٍۜ ﴿٧٩﴾ وَلَقَدْ كَذَّبَ
اَصْحَابُ الْحِجْرِ الْمُرْسَلٖينَۙ ﴿٨٠﴾ وَاٰتَيْنَاهُمْ اٰيَاتِنَا فَكَانُوا عَنْهَا
مُعْرِضٖينَۙ ﴿٨١﴾ وَكَانُوا يَنْحِتُونَ مِنَ الْجِبَالِ بُيُوتًا اٰمِنٖينَ ﴿٨٢﴾
فَاَخَذَتْهُمُ الصَّيْحَةُ مُصْبِحٖينَۙ ﴿٨٣﴾ فَمَٓا اَغْنٰى عَنْهُمْ مَا كَانُوا
يَكْسِبُونَۜ ﴿٨٤﴾ وَمَا خَلَقْنَا السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَٓا
اِلَّا بِالْحَقِّۜ وَاِنَّ السَّاعَةَ لَاٰتِيَةٌ فَاصْفَحِ الصَّفْحَ الْجَمٖيلَ ﴿٨٥﴾
اِنَّ رَبَّكَ هُوَ الْخَلَّاقُ الْعَلٖيمُ ﴿٨٦﴾ وَلَقَدْ اٰتَيْنَاكَ سَبْعًا مِنَ الْمَثَانٖي
وَالْقُرْاٰنَ الْعَظٖيمَ ﴿٨٧﴾ لَا تَمُدَّنَّ عَيْنَيْكَ اِلٰى مَا مَتَّعْنَا بِهٖٓ اَزْوَاجًا
مِنْهُمْ وَلَا تَحْزَنْ عَلَيْهِمْ وَاخْفِضْ جَنَاحَكَ لِلْمُؤْمِنٖينَ ﴿٨٨﴾ وَقُلْ
اِنّٖٓي اَنَا النَّذٖيرُ الْمُبٖينُۚ ﴿٨٩﴾ كَمَٓا اَنْزَلْنَا عَلَى الْمُقْتَسِمٖينَۙ ﴿٩٠﴾

86. Şüphesiz ki Rabbin, (çokça yaratan) El-Hallâk ve (her şeyi bilen) El-Alîm'dir.
87. Andolsun ki sana, Seb'u'l Mesânî'yi/tekrar eden yediyi (Fâtiha Suresi'ni) ve büyük Kur'ân'ı verdik.
88. (Sana verilen Kur'ân ile yetin ve) sakın faydalanmaları için (o kâfirlerin) bir kısmına verdiğimiz şeylere gözünü dikme. Onlara karşı üzülme, (şefkat) kanatlarını müminlere ger.
89. De ki: "Kuşkusuz ben, (evet,) ben apaçık bir uyarıcıyım."
90. Tıpkı bölüp taksim edenlere indirdiğimiz gibi.
"Bölüp taksim edenler"den kasıt; ayetin ilk muhatabı olan Kureyş olabilir. Zira onlar Kur'ân hakkında bölünmüş ve farklı düşüncelere sahipti. Kimi onun için sihir, kimi şiir, kimi kehanet, kimi de masal diyordu...
Aynı zamanda ayette kastedilen Ehl-i Kitap da olabilir. Zira onlar vahyin dışında kitaplar kaleme almış ve bu kitaplar etrafında bölünüp fırkalara ayrılmışlardı. (bk. 23/Mu'minûn, 53)

اَلَّذ۪ينَ جَعَلُوا الْقُرْاٰنَ عِضِينَ ﴿٩١﴾ فَوَرَبِّكَ لَنَسْـَٔلَنَّهُمْ اَجْمَع۪ينَۙ ﴿٩٢﴾
عَمَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٩٣﴾ فَاصْدَعْ بِمَا تُؤْمَرُ وَاَعْرِضْ
عَنِ الْمُشْرِك۪ينَ ﴿٩٤﴾ اِنَّا كَفَيْنَاكَ الْمُسْتَهْزِؤ۪نَۙ ﴿٩٥﴾ اَلَّذ۪ينَ يَجْعَلُونَ
مَعَ اللّٰهِ اِلٰهًا اٰخَرَۚ فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ ﴿٩٦﴾ وَلَقَدْ نَعْلَمُ اَنَّكَ
يَض۪يقُ صَدْرُكَ بِمَا يَقُولُونَۙ ﴿٩٧﴾ فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ وَكُنْ
مِنَ السَّاجِد۪ينَۙ ﴿٩٨﴾ وَاعْبُدْ رَبَّكَ حَتّٰى يَأْتِيَكَ الْيَق۪ينُ ﴿٩٩﴾

سُورَةُ النَّحْلِ
مَكِّيَّةٌ وَهِيَ مِائَةٌ وَثَمَانٍ وَعِشْرُونَ اٰيَةً

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ
اَتٰٓى اَمْرُ اللّٰهِ فَلَا تَسْتَعْجِلُوهُۜ سُبْحَانَهُ وَتَعَالٰى عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿١﴾
يُنَزِّلُ الْمَلٰٓئِكَةَ بِالرُّوحِ مِنْ اَمْرِه۪ عَلٰى مَنْ يَشَٓاءُ مِنْ عِبَادِه۪ٓ
اَنْ اَنْذِرُٓوا اَنَّهُ لَٓا اِلٰهَ اِلَّٓا اَنَا۬ فَاتَّقُونِ ﴿٢﴾ خَلَقَ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضَ
بِالْحَقِّۜ تَعَالٰى عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٣﴾ خَلَقَ الْاِنْسَانَ مِنْ نُطْفَةٍ فَاِذَا هُوَ
خَص۪يمٌ مُب۪ينٌ ﴿٤﴾ وَالْاَنْعَامَ خَلَقَهَاۚ لَكُمْ ف۪يهَا دِفْءٌ وَمَنَافِعُ وَمِنْهَا
تَأْكُلُونَۖ ﴿٥﴾ وَلَكُمْ ف۪يهَا جَمَالٌ ح۪ينَ تُر۪يحُونَ وَح۪ينَ تَسْرَحُونَۖ ﴿٦﴾

91. Onlar ki Kur'ân'ı (bir kısmına inanıp bir kısmını reddettikleri) parçalara ayırdılar.

92. Rabbine yemin olsun ki onların hepsini hesaba çekeceğiz.

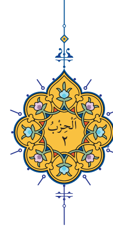
93. Yapmakta olduklarından...

94. Emrolunduğun (tevhidi) açıkça ortaya koy ve müşriklerden yüz çevir.
Ayet, tevhid davetinin nasıl olması gerektiğini ortaya koymaktadır. Davetin keyfiyeti, (صدع) "sa-de-a" fiiliyle ifade edilmiştir. Bir şeyi yarmak, açmak, çatlatmak, sabah, baş ağrısı gibi anlamlara gelen (bk. El-Mufredât, s. 478, s-d-a maddesi) bu kelimenin seçilmesi önemlidir. Rabbimiz tevhidin apaçık, batılın karanlıklarını yara yara, hem davetçinin hem de muhataplarının beyin konforunu bozacak şekilde ortaya konmasını istemektedir. Yine Kur'ân'ın ifadesiyle şirki beyninden yakalayıp parçalayan bir davet istenmektedir. (bk. 21/Enbiyâ, 18)

95. O alaycılara karşı biz sana yeteriz.

96. Onlar ki Allah ile beraber başka ilah(lar) ediniyorlar. Pek yakında bilecekler/anlayacaklar.

97. Andolsun ki onların söylediklerinden dolayı göğsünün daraldığını (çok sıkıldığını) biliyoruz.

98. (Bu sıkıntıdan, kurtulmak için) Rabbini hamd ile tesbih et ve secde edenlerden ol.
Müşriklerden gelecek eziyetler karşısında Rabbani tavır için bk. 20/Tâhâ, 130

99. Yakin (ölüm) sana gelinceye dek Rabbine ibadet/kulluk et!

16. NAHL SURESİ

(Bu sure Mekke'de indirilmiş olup 128 ayettir.)
Er-Rahmân ve Er-Rahîm olan Allah'ın adıyla (okumaya başlıyorum).

1. Allah'ın emri geldi/gelecektir. Onun erkenden gelmesi için uğraşmayın. O (Allah,) onların şirk koştukları şeylerden münezzehtir, yücedir.

2. Kullarından dilediğine ruhla/vahiyle melekleri indirir ve (o kâfirleri şöyle) uyarın (diye emreder): "Benden başka (ibadeti hak eden) ilah yok, (o hâlde) benden korkup sakının."

3. Gökleri ve yeri hak ile yaratmıştır. Onların şirk koştuklarından yücedir.

4. İnsanı bir nutfeden/meniden yarattı. (Bir de ne göresin!) O (insan, yaratıcısına karşı) apaçık bir düşman kesilivermiş.

5. Ve hayvanları da (O) yarattı. Onlarda sizi ısıtacak (yünlerinden giysiler) ve (başkaca) faydalar vardır. Ve onlardan yersiniz.

6. Sabah saldığınızda da akşam (geri) getirdiğinizde de, sizin için onlarda (seyre değer) bir güzellik vardır.

وَتَحْمِلُ اَثْقَالَكُمْ اِلٰى بَلَدٍ لَمْ تَكُونُوا بَالِغِيهِ
اِلَّا بِشِقِّ الْاَنْفُسِ اِنَّ رَبَّكُمْ لَرَؤُفٌ رَحِيمٌ ﴿٧﴾
وَالْخَيْلَ وَالْبِغَالَ وَالْحَمِيرَ لِتَرْكَبُوهَا وَزِينَةً وَيَخْلُقُ
مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٨﴾ وَعَلَى اللّٰهِ قَصْدُ السَّبِيلِ وَمِنْهَا جَٓائِرٌ
وَلَوْ شَٓاءَ لَهَدٰيكُمْ اَجْمَعِينَ ﴿٩﴾ هُوَ الَّذِٓي اَنْزَلَ
مِنَ السَّمَٓاءِ مَٓاءً لَكُمْ مِنْهُ شَرَابٌ وَمِنْهُ شَجَرٌ
فِيهِ تُسِيمُونَ ﴿١٠﴾ يُنْبِتُ لَكُمْ بِهِ الزَّرْعَ وَالزَّيْتُونَ
وَالنَّخِيلَ وَالْاَعْنَابَ وَمِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ اِنَّ فِي ذٰلِكَ
لَاٰيَةً لِقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ﴿١١﴾ وَسَخَّرَ لَكُمُ الَّيْلَ
وَالنَّهَارَ وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ وَالنُّجُومُ مُسَخَّرَاتٌ بِاَمْرِهِ اِنَّ
فِي ذٰلِكَ لَاٰيَاتٍ لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ﴿١٢﴾ وَمَا ذَرَاَ لَكُمْ فِي الْاَرْضِ
مُخْتَلِفًا اَلْوَانُهُ اِنَّ فِي ذٰلِكَ لَاٰيَةً لِقَوْمٍ يَذَّكَّرُونَ ﴿١٣﴾
وَهُوَ الَّذِي سَخَّرَ الْبَحْرَ لِتَاْكُلُوا مِنْهُ لَحْمًا طَرِيًّا
وَتَسْتَخْرِجُوا مِنْهُ حِلْيَةً تَلْبَسُونَهَا وَتَرَى الْفُلْكَ مَوَاخِرَ
فِيهِ وَلِتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿١٤﴾

7. Ağırlıklarınızı yüklenir, canınızın yarısı telef olmadan erişemeyeceğiniz beldelere taşırlar. Şüphesiz ki Rabbiniz, (kullarına karşı şefkatli olan) Raûf ve (kullarına karşı merhametli olan) Rahîm'dir.

8. Binesiniz ve süs olsun diye atlar, katırlar ve merkepler yarattı. Ve sizin bilmediğiniz şeyler yaratmaktadır.

9. (İnsanlara) doğru yolu açıklayıp göstermek Allah'a aittir. (O yollardan) bazısı da eğridir. (Kişiyi hakka ulaştırmaz.) Şayet dileseydi elbette, tümünüzü hidayet ederdi.

10. Sizin için gökten su indiren O'dur. (O sudan) sizin için içecek de vardır, ağaç/otlak da vardır. Ve (hayvanlarınızı o sudan biten otlakta) yayarsınız.

11. Onunla sizin için ekin, zeytin, hurmalıklar, üzümler ve her meyveden bitirir. Şüphesiz ki düşünen bir toplum için bunda (Allah'ın lütuf ve ihsanına işaret eden) ayet vardır.

12. Geceyi, gündüzü, Güneş'i ve Ay'ı emrinize amade kılmış (hizmetinize sunmuştur). Yıldızlar da O'nun emriyle boyun eğdirilmiş (insanlara hizmetkâr kılınmıştır). Şüphesiz ki akleden bir topluluk için bunda ayetler vardır.

13. Yeryüzünde sizin için yaratıp yaydığı türlü renklerdeki (bitkiler de sizin hizmetinizdedir). Şüphesiz ki öğüt alan bir toplum için bunda ayet vardır.

14. Taze et yemeniz ve giyecek süsler çıkarmanız için denizi emrinize amade kıldı. Gemilerin, (suyu) yararak onda seyrettiğini görürsün. (Bunlar) Allah'ın ihsan ve lütfunu arayıp şükredesiniz diyedir.

وَاَلْقٰى فِى الْاَرْضِ رَوَاسِىَ اَنْ تَم۪يدَ بِكُمْ وَاَنْهَارًا وَسُبُلًا
لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَۙ ﴿١٥﴾ وَعَلَامَاتٍۜ وَبِالنَّجْمِ هُمْ يَهْتَدُونَ ﴿١٦﴾
اَفَمَنْ يَخْلُقُ كَمَنْ لَا يَخْلُقُۜ اَفَلَا تَذَكَّرُونَ ﴿١٧﴾
وَاِنْ تَعُدُّوا نِعْمَةَ اللّٰهِ لَا تُحْصُوهَاۜ اِنَّ اللّٰهَ لَغَفُورٌ رَح۪يمٌ ﴿١٨﴾
وَاللّٰهُ يَعْلَمُ مَا تُسِرُّونَ وَمَا تُعْلِنُونَ ﴿١٩﴾ وَالَّذ۪ينَ يَدْعُونَ
مِنْ دُونِ اللّٰهِ لَا يَخْلُقُونَ شَيْـًٔا وَهُمْ يُخْلَقُونَۜ ﴿٢٠﴾
اَمْوَاتٌ غَيْرُ اَحْيَٓاءٍۚ وَمَا يَشْعُرُونَۙ اَيَّانَ يُبْعَثُونَ۟ ﴿٢١﴾ اِلٰهُكُمْ
اِلٰهٌ وَاحِدٌۚ فَالَّذ۪ينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْاٰخِرَةِ قُلُوبُهُمْ مُنْكِرَةٌ وَهُمْ
مُسْتَكْبِرُونَ ﴿٢٢﴾ لَا جَرَمَ اَنَّ اللّٰهَ يَعْلَمُ مَا يُسِرُّونَ
وَمَا يُعْلِنُونَۜ اِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُسْتَكْبِر۪ينَ ﴿٢٣﴾ وَاِذَا ق۪يلَ
لَهُمْ مَاذَٓا اَنْزَلَ رَبُّكُمْۙ قَالُٓوا اَسَاط۪يرُ الْاَوَّل۪ينَۙ ﴿٢٤﴾ لِيَحْمِلُٓوا
اَوْزَارَهُمْ كَامِلَةً يَوْمَ الْقِيٰمَةِۙ وَمِنْ اَوْزَارِ الَّذ۪ينَ يُضِلُّونَهُمْ
بِغَيْرِ عِلْمٍۜ اَلَا سَٓاءَ مَا يَزِرُونَ۟ ﴿٢٥﴾ قَدْ مَكَرَ الَّذ۪ينَ مِنْ قَبْلِهِمْ
فَاَتَى اللّٰهُ بُنْيَانَهُمْ مِنَ الْقَوَاعِدِ فَخَرَّ عَلَيْهِمُ السَّقْفُ
مِنْ فَوْقِهِمْ وَاَتٰيهُمُ الْعَذَابُ مِنْ حَيْثُ لَا يَشْعُرُونَ ﴿٢٦﴾

15. Sizi sarsmasın diye yeryüzüne (dağlardan) kazıklar, yolunuzu bulasınız diye de nehirler ve yollar yerleştirdi.

16. (Yolunuzu bulmanız için başkaca) alametler (de yerleştirdi). Onlar yıldızlarla da yollarını bulurlar.

17. Hiç yaratan, yaratmayan gibi olur mu? Öğüt almaz mısınız?

18. Allah'ın nimetlerini saymaya kalksanız onu kuşatıp kapsayamazsınız. Şüphesiz ki Allah, (günahları bağışlayan, örten ve günahların kötü akıbetinden kulu koruyan) Ğafûr ve (kullarına karşı merhametli olan) Rahîm'dir.

19. Allah gizlediklerinizi de açığa vurup ilan ettiklerinizi de bilir.

20. Allah'ın dışında dua ettikleri, hiçbir şey yaratamazlar. Onlar kendileri yaratılmışlardır.

21. (Onlar) ölüdür, diri değil. Ne zaman diriltileceklerini de bilmezler.

22. Sizin ilahınız tek bir ilahtır. Ahirete inanmayanların kalpleri inkârcıdır ve onlar büyüklenmektelerdir.

23. Çare yok! Şüphesiz ki Allah, onların gizlediklerini de açığa vurup ilan ettiklerini de bilir. Şüphesiz ki O, büyüklenenleri sevmez.

24. Onlara, "Rabbiniz ne indirdi?" denildiğinde, "Öncekilerin masalları!" derler.

25. (Bu sözü söylemeleri) Kıyamet Günü'nde günahlarını tam bir şekilde yüklenmeleri ve bilgisizce saptırdıkları insanların da günahlarının bir kısmını yüklenmeleri içindir. Dikkat edin, onların yüklendiği şey ne kötüdür!

26. Muhakkak ki onlardan öncekiler de tuzaklar kurdular. Allah onların evlerini temelden yıktı, üstlerindeki tavan başlarına çöktü ve azap onlara hiç ummadıkları bir yerden geldi.

ثُمَّ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ يُخْزٖيهِمْ وَيَقُولُ اَيْنَ شُرَكَٓائِيَ الَّذٖينَ كُنْتُمْ
تُشَٓاقُّونَ فٖيهِمْۜ قَالَ الَّذٖينَ اُو۫تُوا الْعِلْمَ اِنَّ الْخِزْيَ الْيَوْمَ
وَالسُّٓوءَ عَلَى الْكَافِرٖينَۙ ﴿٢٧﴾ اَلَّذٖينَ تَتَوَفّٰيهُمُ الْمَلٰٓئِكَةُ
ظَالِمٖٓي اَنْفُسِهِمْۖ فَاَلْقَوُا السَّلَمَ مَا كُنَّا نَعْمَلُ مِنْ سُٓوءٍۜ
بَلٰٓى اِنَّ اللّٰهَ عَلٖيمٌ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٢٨﴾ فَادْخُلُٓوا اَبْوَابَ
جَهَنَّمَ خَالِدٖينَ فٖيهَاۜ فَلَبِئْسَ مَثْوَى الْمُتَكَبِّرٖينَ ﴿٢٩﴾ وَقٖيلَ
لِلَّذٖينَ اتَّقَوْا مَاذَٓا اَنْزَلَ رَبُّكُمْۜ قَالُوا خَيْرًاۜ لِلَّذٖينَ اَحْسَنُوا
فٖي هٰذِهِ الدُّنْيَا حَسَنَةٌۜ وَلَدَارُ الْاٰخِرَةِ خَيْرٌۜ وَلَنِعْمَ دَارُ الْمُتَّقٖينَۙ ﴿٣٠﴾
جَنَّاتُ عَدْنٍ يَدْخُلُونَهَا تَجْرٖي مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهَارُ لَهُمْ فٖيهَا
مَا يَشَٓاؤُ۫نَۜ كَذٰلِكَ يَجْزِي اللّٰهُ الْمُتَّقٖينَۙ ﴿٣١﴾ اَلَّذٖينَ تَتَوَفّٰيهُمُ
الْمَلٰٓئِكَةُ طَيِّبٖينَۙ يَقُولُونَ سَلَامٌ عَلَيْكُمُۙ ادْخُلُوا الْجَنَّةَ
بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٣٢﴾ هَلْ يَنْظُرُونَ اِلَّٓا اَنْ تَأْتِيَهُمُ
الْمَلٰٓئِكَةُ اَوْ يَأْتِيَ اَمْرُ رَبِّكَۜ كَذٰلِكَ فَعَلَ الَّذٖينَ مِنْ قَبْلِهِمْۜ
وَمَا ظَلَمَهُمُ اللّٰهُ وَلٰكِنْ كَانُٓوا اَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿٣٣﴾ فَاَصَابَهُمْ
سَيِّـَٔاتُ مَا عَمِلُوا وَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهٖ يَسْتَهْزِؤُ۫نَ ﴿٣٤﴾

27. Sonra (Allah) kıyamette de onları rezil edecek ve "Kendileri için (müminlerle) çekişip ayrı düştüğünüz ortaklarım hani neredeler?" diyecek. Kendilerine ilim verilenler diyecekler ki: "Bugün rezillik ve kötülük kâfirlerin üstünedir."

28. Nefislerine zulmedenler; melekler canlarını aldığında, "Biz hiçbir kötülük yapmıyorduk." diyerek teslim bayrağı çekerler. (Hayır, öyle değil!) Hiç şüphesiz Allah, sizin yaptıklarınızı bilendir.

29. İçinde ebedî kalmak üzere cehennem kapılarından girin. Büyüklenenlerin konaklama yeri ne kötüdür.

30. Allah'tan korkup sakınanlara, "Rabbiniz ne indirdi?" denildiğinde, "Hayır (indirdi)." derler. Bu dünyada iyilik yapanlara (karşılık olarak) iyilik vardır. Ahiret yurduysa çok daha hayırlıdır. Muttakilerin yurdu ne güzeldir.

31. Altından ırmaklar akan ve orada her istedikleri olan Adn Cennetleri'ne girerler. İşte Allah, muttakileri böyle mükâfatlandırır.

32. Onlar ki güzellikle canlarını aldığında melekler (onlara), "Selam olsun size! Yaptıklarınız karşılığında cennete girin." derler.

33. (Nefislerine zulmedenler) kendilerine Rabbinin emrinin ya da meleklerin gelmesinden başka bir şey mi bekliyorlar? Onlardan öncekiler de böyle yapmışlardı. Allah, onlara zulmetmedi. Fakat onlar, kendilerine zulmetmekteydiler.

34. Yaptıkları kötü ameller (musibet olarak) başlarına geldi. Alaya aldıkları şey onları her yönden kuşattı.

وَقَالَ الَّذِينَ اَشْرَكُوا لَوْ شَٓاءَ اللّٰهُ مَا عَبَدْنَا مِنْ دُونِهِ مِنْ شَيْءٍ
نَحْنُ وَلَٓا اٰبَٓاؤُ۬نَا وَلَا حَرَّمْنَا مِنْ دُونِهِ مِنْ شَيْءٍۜ كَذٰلِكَ
فَعَلَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْۚ فَهَلْ عَلَى الرُّسُلِ اِلَّا الْبَلَاغُ الْمُبِينُ ﴿٣٥﴾
وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ اُمَّةٍ رَسُولًا اَنِ اعْبُدُوا اللّٰهَ
وَاجْتَنِبُوا الطَّاغُوتَۚ فَمِنْهُمْ مَنْ هَدَى اللّٰهُ وَمِنْهُمْ مَنْ حَقَّتْ
عَلَيْهِ الضَّلَالَةُۜ فَسِيرُوا فِي الْاَرْضِ فَانْظُرُوا كَيْفَ
كَانَ عَاقِبَةُ الْمُكَذِّبِينَ ﴿٣٦﴾ اِنْ تَحْرِصْ عَلٰى هُدٰيهُمْ
فَاِنَّ اللّٰهَ لَا يَهْدِي مَنْ يُضِلُّ وَمَا لَهُمْ مِنْ نَاصِرِينَ ﴿٣٧﴾ وَاَقْسَمُوا
بِاللّٰهِ جَهْدَ اَيْمَانِهِمْۙ لَا يَبْعَثُ اللّٰهُ مَنْ يَمُوتُۜ بَلٰى وَعْدًا عَلَيْهِ
حَقًّا وَلٰكِنَّ اَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَۙ ﴿٣٨﴾ لِيُبَيِّنَ لَهُمُ الَّذِي
يَخْتَلِفُونَ فِيهِ وَلِيَعْلَمَ الَّذِينَ كَفَرُٓوا اَنَّهُمْ كَانُوا
كَاذِبِينَ ﴿٣٩﴾ اِنَّمَا قَوْلُنَا لِشَيْءٍ اِذَٓا اَرَدْنَاهُ اَنْ نَقُولَ لَهُ كُنْ
فَيَكُونُ۟ ﴿٤٠﴾ وَالَّذِينَ هَاجَرُوا فِي اللّٰهِ مِنْ بَعْدِ مَا ظُلِمُوا
لَنُبَوِّئَنَّهُمْ فِي الدُّنْيَا حَسَنَةًۜ وَلَاَجْرُ الْاٰخِرَةِ اَكْبَرُۢ لَوْ كَانُوا
يَعْلَمُونَۙ ﴿٤١﴾ اَلَّذِينَ صَبَرُوا وَعَلٰى رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ ﴿٤٢﴾

35. Şirk koşanlar dediler ki: "Şayet Allah dileseydi ne biz ne de babalarımız, O'nun dışındaki hiçbir varlığa ibadet etmez ve O'nun belirlediği haramlar dışında hiçbir şeyi haram kılmazdık." Onlardan öncekiler de aynen böyle yaptılar. Resûllerin apaçık bir tebliğden başka görevi mi var?

Tevhid daveti karşısında söyleyecek söz bulamayan müşrikler kadercilik yapmakta, hatalarının sorumluluğunu Allah'ın (cc) meşietine/dilemesine yıkmaktalardı. "Şayet Allah (cc) hâlimizden memnun olmasa bizi kınar, azap eder, bunca imkânı vermezdi." diye düşünmektelerdi.

Allah (cc), tüm müşriklerin aynı yanılgıya kapıldığını belirttikten sonra şüphelerini şöyle çürüttü: "Şayet Allah (cc) sizden ve yaptıklarınızdan hoşnut olsa apaçık bir mesajla elçiler gönderip sizi yalnızca Allah'a (cc) ibadete ve O'nun dışında kulluk ettiğiniz tağutlardan uzaklaşmaya davet etmezdi."

36. Andolsun ki biz her ümmet arasında "Allah'a ibadet/kulluk edin ve tağuttan kaçının." diye (tebliğ etmesi için) resûl göndermişizdir. Allah içlerinden kimisine hidayet bahşetti, kimisine ise sapıklık hak oldu. Yeryüzünde gezip dolaşın ve yalanlayanların akıbetinin nasıl olduğuna bir bakın.

Tağut kavramı için bk. 2/Bakara, 256

37. Onların hidayet bulmasını çok istesen de Allah saptırdığına hidayet etmez. Onların yardımcıları da yoktur.

38. Allah'ın ölen kimseyi diriltmeyeceğine dair var güçleriyle ant içtiler. (Hayır, öyle değil! Ölüleri diriltmek) O'nun üzerine aldığı hak bir vaaddir. Fakat insanların çoğu bilmezler.

39. Hakkında ihtilafa düştükleri konuyu açıklamak ve kâfirlere yalancı olduklarını göstermek için (onları diriltecektir).

40. Bir şeyin olmasını dilediğimizde ona ancak, "Ol!" deriz, o da hemen oluverir.

41. Zulme uğradıktan sonra Allah yolunda hicret edenleri, dünyada güzel bir yere yerleştireceğiz. Ahiret mükâfatıysa çok daha büyüktür. Keşke bilselerdi. (Ama kâfirler bilmezler.)

42. O (hicret ehli) ki sabreder ve Rabblerine tevekkül ederler.

وَمَٓا اَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ اِلَّا رِجَالًا نُوح۪ٓي اِلَيْهِمْ فَسْـَٔلُٓوا اَهْلَ
الذِّكْرِ اِنْ كُنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَۙ ﴿٤٣﴾ بِالْبَيِّنَاتِ وَالزُّبُرِۜ وَاَنْزَلْنَٓا
اِلَيْكَ الذِّكْرَ لِتُبَيِّنَ لِلنَّاسِ مَا نُزِّلَ اِلَيْهِمْ وَلَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ ﴿٤٤﴾
اَفَاَمِنَ الَّذ۪ينَ مَكَرُوا السَّيِّـَٔاتِ اَنْ يَخْسِفَ اللّٰهُ بِهِمُ
الْاَرْضَ اَوْ يَأْتِيَهُمُ الْعَذَابُ مِنْ حَيْثُ لَا يَشْعُرُونَۙ ﴿٤٥﴾
اَوْ يَأْخُذَهُمْ ف۪ي تَقَلُّبِهِمْ فَمَا هُمْ بِمُعْجِز۪ينَۙ ﴿٤٦﴾ اَوْ يَأْخُذَهُمْ
عَلٰى تَخَوُّفٍۜ فَاِنَّ رَبَّكُمْ لَرَؤُ۫فٌ رَح۪يمٌ ﴿٤٧﴾ اَوَلَمْ يَرَوْا
اِلٰى مَا خَلَقَ اللّٰهُ مِنْ شَيْءٍ يَتَفَيَّؤُ۬ا ظِلَالُهُ عَنِ الْيَم۪ينِ وَالشَّمَٓائِلِ
سُجَّدًا لِلّٰهِ وَهُمْ دَاخِرُونَ ﴿٤٨﴾ وَلِلّٰهِ يَسْجُدُ مَا فِي السَّمٰوَاتِ
وَمَا فِي الْاَرْضِ مِنْ دَٓابَّةٍ وَالْمَلٰٓئِكَةُ وَهُمْ لَا يَسْتَكْبِرُونَ ﴿٤٩﴾ يَخَافُونَ
رَبَّهُمْ مِنْ فَوْقِهِمْ وَيَفْعَلُونَ مَا يُؤْمَرُونَ ﴿٥٠﴾ وَقَالَ اللّٰهُ لَا تَتَّخِذُٓوا
اِلٰهَيْنِ اثْنَيْنِۚ اِنَّمَا هُوَ اِلٰهٌ وَاحِدٌۚ فَاِيَّايَ فَارْهَبُونِ ﴿٥١﴾
وَلَهُ مَا فِي السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ وَلَهُ الدّ۪ينُ وَاصِبًاۜ اَفَغَيْرَ اللّٰهِ تَتَّقُونَ ﴿٥٢﴾
وَمَا بِكُمْ مِنْ نِعْمَةٍ فَمِنَ اللّٰهِ ثُمَّ اِذَا مَسَّكُمُ الضُّرُّ فَاِلَيْهِ تَجْـَٔرُونَۚ ﴿٥٣﴾
ثُمَّ اِذَا كَشَفَ الضُّرَّ عَنْكُمْ اِذَا فَر۪يقٌ مِنْكُمْ بِرَبِّهِمْ يُشْرِكُونَۙ ﴿٥٤﴾

43. Biz, senden önce kendilerine vahyettiğimiz erkeklerden başkasını (resûl olarak) göndermedik. Şayet bilmiyorsanız, (vahiy bilgisine sahip) zikir ehline sorun.

44. (Peygamberleri) apaçık deliller ve Kitaplarla (gönderdik). Sana da bu zikri/Kur'ân'ı indirdik ki insanlara indirileni onlara açıklayasın. Umulur ki düşünürler.

Peygamber'in (sav) Kur'ân'a dönük iki temel vazifesi vardır:
a. Onu eksiksiz bir şekilde insanlara ulaştırmak, yani tebliğ. (bk. 5/Mâide, 67)
b. İndirilen Kur'ân'ı açıklayıp beyan etmek. Allah Resûlü'nün (sav) söz ve davranışlarını yani Sünnetini değerli kılan da budur. O (sav), Allah'ın gözetimi altında yirmi üç yıl boyunca bir yandan inen ayetleri insanlara okumuş, diğer yandan söz ve davranışlarıyla (Sünnetle) Allah'ın (cc) ayetlerden neyi murat ettiğini belirtmiştir. Her iki vazifesini de en güzel şekilde ve eksiksiz olarak ifa ettiğinden Allah (cc) onu her konuda insanlığa örnek göstermiştir. (bk. 33/Ahzâb, 21)

45. Kötülükleri (yapabilmek için) tuzak kuranlar, Allah'ın onları yerin dibine geçirmesinden yahut hiç ummadıkları bir yerden azabın kendilerine gelmesinden emin mi oldular?

46. Ya da dönüp dolaşırken onları (azapla) yakalayıvermesinden (emin mi oldular)? Onlar (Allah'ı) aciz bırakacak değillerdir.

47. Ya da (mallarını, canlarını, amellerini eksilte eksilte onları) korku içerisindeyken yakalamasından (emin mi oldular)? Şüphesiz ki senin Rabbin, (kullarına karşı şefkatli olan) Raûf ve (kullarına karşı merhametli olan) Rahîm'dir.

48. Allah'ın yarattığı şeylerden (gölgesi olan varlıklara) bakmıyorlar mı? Gölgeleri, Allah'ın (azametine) boyun eğip, sağa sola dönerek secde eder.

49. Göklerde ve yerde olan canlıların tamamı ve melekler Allah'a secde eder ve (Allah'a secde etmekten) büyüklenerek kaçınmazlar.

50. Üstlerinde (zatı ve sıfatlarıyla en yüce) olan Rabblerinden korkarlar. Ve emrolundukları şeyleri yaparlar.

51. Allah buyurdu ki: "İki ilah edinmeyin. O, ancak tek bir ilahtır. Yalnızca benden korkun."

52. Göklerde ve yerde olanların tamamı O'na aittir. Sürekli olan din de O'na aittir. (Kesintisiz kulluk/ubudiyet ve mutlak otorite Allah'a aittir.) Allah'tan başkasından mı korkup sakınacaksınız?

53. Size verilmiş her ne nimet varsa Allah'tandır. Sonra size bir zarar dokunduğunda, (hemen) O'na yalvarırsınız.

54. Sonra sıkıntınızı giderdiği zaman, (bir de bakarsın) içinizden bir grup, Rabblerine şirk koşuverirler.

لِيَكْفُرُوا بِمَٓا اٰتَيْنَاهُمْۜ فَتَمَتَّعُواۜ فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ ﴿٥٥﴾ وَيَجْعَلُونَ
لِمَا لَا يَعْلَمُونَ نَص۪يبًا مِمَّا رَزَقْنَاهُمْۜ تَاللّٰهِ لَتُسْـَٔلُنَّ عَمَّا كُنْتُمْ
تَفْتَرُونَ ﴿٥٦﴾ وَيَجْعَلُونَ لِلّٰهِ الْبَنَاتِ سُبْحَانَهُۙ وَلَهُمْ مَا يَشْتَهُونَ ﴿٥٧﴾
وَاِذَا بُشِّرَ اَحَدُهُمْ بِالْاُنْثٰى ظَلَّ وَجْهُهُ مُسْوَدًّا وَهُوَ كَظ۪يمٌۚ ﴿٥٨﴾
يَتَوَارٰى مِنَ الْقَوْمِ مِنْ سُٓوءِ مَا بُشِّرَ بِه۪ۜ اَيُمْسِكُهُ
عَلٰى هُونٍ اَمْ يَدُسُّهُ فِي التُّرَابِۜ اَلَا سَٓاءَ مَا يَحْكُمُونَ ﴿٥٩﴾
لِلَّذ۪ينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْاٰخِرَةِ مَثَلُ السَّوْءِۚ وَلِلّٰهِ الْمَثَلُ الْاَعْلٰىۜ
وَهُوَ الْعَز۪يزُ الْحَك۪يمُ ﴿٦٠﴾ وَلَوْ يُؤَاخِذُ اللّٰهُ النَّاسَ بِظُلْمِهِمْ
مَا تَرَكَ عَلَيْهَا مِنْ دَٓابَّةٍ وَلٰكِنْ يُؤَخِّرُهُمْ اِلٰٓى اَجَلٍ مُسَمًّىۚ
فَاِذَا جَٓاءَ اَجَلُهُمْ لَا يَسْتَأْخِرُونَ سَاعَةً وَلَا يَسْتَقْدِمُونَ ﴿٦١﴾
وَيَجْعَلُونَ لِلّٰهِ مَا يَكْرَهُونَ وَتَص۪فُ اَلْسِنَتُهُمُ الْكَذِبَ
اَنَّ لَهُمُ الْحُسْنٰىۜ لَا جَرَمَ اَنَّ لَهُمُ النَّارَ وَاَنَّهُمْ مُفْرَطُونَ ﴿٦٢﴾ تَاللّٰهِ
لَقَدْ اَرْسَلْنَٓا اِلٰٓى اُمَمٍ مِنْ قَبْلِكَ فَزَيَّنَ لَهُمُ الشَّيْطَانُ اَعْمَالَهُمْ فَهُوَ
وَلِيُّهُمُ الْيَوْمَ وَلَهُمْ عَذَابٌ اَل۪يمٌ ﴿٦٣﴾ وَمَٓا اَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ
اِلَّا لِتُبَيِّنَ لَهُمُ الَّذِي اخْتَلَفُوا ف۪يهِۙ وَهُدًى وَرَحْمَةً لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٦٤﴾

55. Kendilerine verdiğimiz (nimetlere) nankörlük etmek için (böyle yaparlar). Keyif sürün! Pek yakında (gerçeği) bileceksiniz/anlayacaksınız.

56. Kendilerine verdiğimiz rızıktan, o hiçbir şey bilmeyen (sahte ilahlara) pay ayırırlar. Allah'a yemin olsun ki uydurduğunuz bu iftiralardan sorguya/hesaba çekileceksiniz.

57. O münezzeh olmasına rağmen kızları Allah'a, istekli oldukları (erkekleri de) kendilerine nispet ediyorlar.

58. Onlardan birine (Allah'a nispet etmekten çekinmediği) kız çocuk müjdesi verildiğinde, yüzü kapkara kesilir ve öfkeden kuduracak hâldedir.

59. Aldığı kötü müjdeden dolayı (utanç içinde) toplumdan gizlenir. (Zihni allak bullaktır.) O kızı, aşağılanmayı (kabullenip) hayatta mı tutacak, yoksa toprağa mı gömecek? Dikkat edin! Ne kadar kötü hüküm veriyorlar.

60. Kötü örnek, ahirete inanmayanlaradır. Allah içinse en yüce örnek vardır. O, (izzet sahibi, her şeyi mağlup eden) El-Azîz ve (hüküm ve hikmet sahibi olan) El-Hakîm'dir.

61. Şayet Allah, insanları yaptıkları zulümlerle yargılasa yeryüzünde tek bir canlı bırakmazdı. Fakat onları belirlenmiş bir süreye erteler. Ecelleri geldiğinde ne bir saat/bir ân onun gerisinde kalır ne de önüne geçebilirler.

62. Hoşlanmadıkları şeyleri Allah'a nispet ederler. Dilleri de en güzel şeylerin onlara ait olduğuna dair yalan güzellemeler yapar. Hiç şüphesiz, onlara ateş vardır ve (ateşe) en önde gireceklerdir.

63. Allah'a yemin olsun ki senden önceki ümmetlere de (resûller) gönderdik. Şeytan amellerini onlara süslü gösterdi. O, bugün de onların velisidir/dostudur. Onlara can yakıcı bir azap vardır.

64. Hakkında anlaşmazlığa düştükleri hususları onlara açıklaman, iman eden bir topluluğa hidayet ve rahmet olması için bu Kitab'ı sana indirdik.

وَاللّٰهُ اَنْزَلَ مِنَ السَّمَٓاءِ مَٓاءً فَاَحْيَا بِهِ الْاَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَاۜ اِنَّ فٖي ذٰلِكَ
لَاٰيَةً لِقَوْمٍ يَسْمَعُونَ ﴿٦٥﴾ وَاِنَّ لَكُمْ فِي الْاَنْعَامِ لَعِبْرَةًۜ نُسْقٖيكُمْ
مِمَّا فٖي بُطُونِهٖ مِنْ بَيْنِ فَرْثٍ وَدَمٍ لَبَنًا خَالِصًا سَٓائِغًا لِلشَّارِبٖينَ ﴿٦٦﴾
وَمِنْ ثَمَرَاتِ النَّخٖيلِ وَالْاَعْنَابِ تَتَّخِذُونَ مِنْهُ سَكَرًا وَرِزْقًا
حَسَنًاۜ اِنَّ فٖي ذٰلِكَ لَاٰيَةً لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ﴿٦٧﴾ وَاَوْحٰى رَبُّكَ اِلَى النَّحْلِ
اَنِ اتَّخِذٖي مِنَ الْجِبَالِ بُيُوتًا وَمِنَ الشَّجَرِ وَمِمَّا يَعْرِشُونَۙ ﴿٦٨﴾
ثُمَّ كُلٖي مِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ فَاسْلُكٖي سُبُلَ رَبِّكِ ذُلُلًاۜ يَخْرُجُ
مِنْ بُطُونِهَا شَرَابٌ مُخْتَلِفٌ اَلْوَانُهُ فٖيهِ شِفَٓاءٌ لِلنَّاسِۜ اِنَّ فٖي ذٰلِكَ
لَاٰيَةً لِقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ﴿٦٩﴾ وَاللّٰهُ خَلَقَكُمْ ثُمَّ يَتَوَفّٰيكُمْ
وَمِنْكُمْ مَنْ يُرَدُّ اِلٰٓى اَرْذَلِ الْعُمُرِ لِكَيْ لَا يَعْلَمَ بَعْدَ عِلْمٍ شَيْـًٔاۜ
اِنَّ اللّٰهَ عَلٖيمٌ قَدٖيرٌ ﴿٧٠﴾ وَاللّٰهُ فَضَّلَ بَعْضَكُمْ عَلٰى بَعْضٍ فِي الرِّزْقِۚ
فَمَا الَّذٖينَ فُضِّلُوا بِرَٓادّٖي رِزْقِهِمْ عَلٰى مَا مَلَكَتْ اَيْمَانُهُمْ فَهُمْ
فٖيهِ سَوَٓاءٌۜ اَفَبِنِعْمَةِ اللّٰهِ يَجْحَدُونَ ﴿٧١﴾ وَاللّٰهُ جَعَلَ لَكُمْ مِنْ اَنْفُسِكُمْ
اَزْوَاجًا وَجَعَلَ لَكُمْ مِنْ اَزْوَاجِكُمْ بَنٖينَ وَحَفَدَةً وَرَزَقَكُمْ
مِنَ الطَّيِّبَاتِۜ اَفَبِالْبَاطِلِ يُؤْمِنُونَ وَبِنِعْمَتِ اللّٰهِ هُمْ يَكْفُرُونَۙ ﴿٧٢﴾

65. Allah, gökyüzünden su indirip onunla ölümünden sonra toprağı diriltir. Şüphesiz ki bunda, işiten bir topluluk için (düşünüp öğüt alınması gereken) ayet vardır.

66. Sizin için hayvanlarda da ibret vardır. Size onların karınlarındaki dışkı ile kan arasından arı duru ve içenlerin boğazından kolayca geçen bir süt içiriyoruz.

67. Hurma ve üzüm (ağaçlarının) meyvelerinden içki çıkarır ve güzel bir rızık elde edersiniz. Akleden bir topluluk için bunda ayet vardır.

İlerleyen zamanlarda Allah (cc) içkiyi haram kılmıştır. (bk. 5/Mâide, 90-91)

68. Rabbin bal arısına şöyle vahyetti: "Dağlardan, ağaçlardan ve onların yaptıkları bal kovanlarından kendin için evler edin."

69. "Sonra tüm meyvelerden ye ve Rabbinin senin için kolaylaştırdığı yollarda seyret." Karınlarından çeşitli renklerde içecek/bal çıkar. Onda insanlar için şifa vardır. Şüphesiz ki bunda, düşünen bir topluluk için ayet vardır.

70. Allah sizi yarattı, sonra vefat ettirir. İçinizden kimisi, bildikten sonra hiçbir şey bilmez olsun diye, ömrün en kötü çağı (olan ihtiyarlığa) döndürülür. Şüphesiz ki Allah, (her şeyi bilen) Alîm ve (her şeye güç yetiren, mutlak kudret sahibi olan) Kadîr'dir.

71. Allah, rızıkta kiminizi kiminize üstün kıldı. (Daha fazla rızık verilerek) üstün kılınanlar, rızıklarını onlarla eşit olmak için kölelerine vermezler. (Böyleyken şirk koşarak) Allah'ın nimetini inkâr mı ediyorlar?

Hiçbir efendi, kölesiyle eşit seviyeye gelmek için malını onunla paylaşmaz. Bu, tüm müşriklerin ikrar edeceği bir hakikattir. Bununla birlikte Allah'ın (cc) salih insanları temsil eden putlara yetki verdiğine ve Allah'a ortak kabul edilen bu varlıkların kâinatta tasarrufta bulunduklarına, gaybı bildiklerine, ruhaniyetlerinden medet umanlara yardım ettiklerine inanıyorlardı. Yani kölelerini mülklerine ortak kabul etmeyen müşrikler, Allah'ın (cc) salihleri mülküne ve yetkilerine ortak kıldığına inanıyor, Allah'a (cc) yapılması gereken ibadetleri ortaklarına yapıyorlardı. Böylece Allah'ın (cc) nimetlerini inkâr ediyorlardı. (bk. 30/Rûm, 28)

72. Allah sizin için kendi nefislerinizden eşler yarattı. Eşlerinizden de sizin için çocuklar ve torunlar yarattı. Sizi temiz şeylerle rızıklandırdı. (Hâl böyleyken) batıla inanıp Allah'ın nimetini inkâr mı ediyorlar?

وَيَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللّٰهِ مَا لَا يَمْلِكُ لَهُمْ رِزْقًا مِنَ السَّمٰوَاتِ
وَالْاَرْضِ شَيْـًٔا وَلَا يَسْتَطِيعُونَ ﴿٧٣﴾ فَلَا تَضْرِبُوا لِلّٰهِ
الْاَمْثَالَ اِنَّ اللّٰهَ يَعْلَمُ وَاَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿٧٤﴾ ضَرَبَ اللّٰهُ مَثَلًا
عَبْدًا مَمْلُوكًا لَا يَقْدِرُ عَلٰى شَيْءٍ وَمَنْ رَزَقْنَاهُ مِنَّا رِزْقًا
حَسَنًا فَهُوَ يُنْفِقُ مِنْهُ سِرًّا وَجَهْرًا هَلْ يَسْتَوُنَ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ
بَلْ اَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٧٥﴾ وَضَرَبَ اللّٰهُ مَثَلًا رَجُلَيْنِ
اَحَدُهُمَٓا اَبْكَمُ لَا يَقْدِرُ عَلٰى شَيْءٍ وَهُوَ كَلٌّ عَلٰى مَوْلٰيهُ
اَيْنَمَا يُوَجِّهْهُ لَا يَاْتِ بِخَيْرٍ هَلْ يَسْتَوِي هُوَ وَمَنْ يَاْمُرُ
بِالْعَدْلِ وَهُوَ عَلٰى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿٧٦﴾ وَلِلّٰهِ غَيْبُ السَّمٰوَاتِ
وَالْاَرْضِ وَمَٓا اَمْرُ السَّاعَةِ اِلَّا كَلَمْحِ الْبَصَرِ اَوْ هُوَ اَقْرَبُ
اِنَّ اللّٰهَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٧٧﴾ وَاللّٰهُ اَخْرَجَكُمْ
مِنْ بُطُونِ اُمَّهَاتِكُمْ لَا تَعْلَمُونَ شَيْـًٔا وَجَعَلَ لَكُمُ
السَّمْعَ وَالْاَبْصَارَ وَالْاَفْـِٔدَةَ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿٧٨﴾
اَلَمْ يَرَوْا اِلَى الطَّيْرِ مُسَخَّرَاتٍ فِي جَوِّ السَّمَٓاءِ مَا يُمْسِكُهُنَّ
اِلَّا اللّٰهُ اِنَّ فِي ذٰلِكَ لَاٰيَاتٍ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٧٩﴾

73. Allah'ı bırakıp da kendileri için göklerden ve yerden hiçbir rızka sahip olmayan, (olmaya da) güç yetiremeyecek şeylere ibadet ederler.

74. (Allah'ı başka varlıklara, başka varlıkları da Allah'a benzeterek) Allah hakkında örnekler/misaller vermeyin. (Allah hakkında verilecek örneği yalnızca) Allah bilir, siz bilmezsiniz.

Hiçbir şey Allah'ın dengi, misli, benzeri ya da yakını olamayacağından Allah'ın varlığı ve birliğine dair verilecek örnekler konusunda titiz olunmalıdır. Şanını, azametini, celal ve izzetini en iyi O bildiğinden yalnızca Allah (cc), kendisiyle alakalı örnek verebilir. İnsanlar da bu örneklerle yetinirler.

Müşrikler, Allah'ı (cc) bazı varlıklara benzetir, bu kıyas sonucunda birtakım neticeler elde ederlerdi. Örneğin hiçbir yöneticinin yardımcı, ortak ve vezir olmadan sağlıklı yönetip idare edemeyeceği örneğinden yola çıkarak Allah'a yardım eden, O'nun adına kâinatta tasarruf eden yardımcılar ve ortaklar olması gerektiği sonucuna ulaşırlardı.

Bir krala veya şirket müdürüne aracısız ulaşılamayacağı örneğinden yola çıkarak Allah'a ulaştırdığına inandıkları insanları vasıtalar edinir, "Bunlar Allah katındaki şefaatçilerimiz (bk. 10/Yûnus, 18) ve bizi Allah'a yakınlaştıran vesilelerimizdir (bk. 39/Zumer, 3)." derlerdi.

75. (İlah edindiğiniz putlarla Allah arasındaki farkı anlamanız için) başkasının kölesi olup, hiçbir şeye gücü yetmeyenle; tarafımızdan güzel bir şekilde rızıklandırdığımız ve o rızıktan gizli ve açık bir şekilde harcayan iki kişiyi örnek verdi Allah. (Bu ikisi,) bir olur mu hiç? Allah'a hamdolsun. Bilakis, onların çoğu bilmezler.

Görmeyen, duymayan, konuşamayan ve hiçbir şeye güç yetirmeyen bir put veya putlaştırılmış kimse ile gören, duyan, konuşan, Kadir-i Mutlak olan Allah bir olur mu hiç? İnsanların çoğu bu farkı anlamadığından putları/türbeleri/dinî ve siyasi liderleri Allah'a ortak koşar, Allah'a yapılması gereken ibadetleri onlara yaparlar.

76. Şu iki adamı da örnek verdi: Dilsiz, hiçbir şeye gücü yetmeyen, sahibine yük, ne iş verilse (eline yüzüne bulaştıran) hayırlı bir sonuç getirmeyen biriyle; adaletle emreden ve dosdoğru yol üzere olan kimse bir olur mu hiç?

Allah'ın dışında ibadet edilen varlıklar, kullarına yol gösteremez, onları irşad edemezler. Yüce Allah ise kullarına adaleti emreder ve onları dosdoğru yola hidayet eder.

77. Göklerin ve yerin gayb (bilgisi) Allah'a aittir. Kıyametin durumuysa ancak bir göz açıp kapama (süresince) veya daha yakındır (daha hızlıdır). Şüphesiz ki Allah, her şeye kadîrdir.

78. Allah, sizi annelerinizin karnından hiçbir şey bilmez hâlde çıkardı. Şükredesiniz diye de size kulaklar, gözler ve gönüller verdi.

79. Gök boşluğunda (Allah'ın emirlerine) boyun eğmiş kuşları görmüyorlar mı? Onları (o boşlukta öylece asılı olarak) Allah'tan başkası tutmuyor. Şüphesiz ki bunda, inanan bir topluluk için ayetler vardır.

وَاللّٰهُ جَعَلَ لَكُمْ مِنْ بُيُوتِكُمْ سَكَنًا وَجَعَلَ لَكُمْ
مِنْ جُلُودِ الْاَنْعَامِ بُيُوتًا تَسْتَخِفُّونَهَا يَوْمَ ظَعْنِكُمْ وَيَوْمَ
اِقَامَتِكُمْۙ وَمِنْ اَصْوَافِهَا وَاَوْبَارِهَا وَاَشْعَارِهَٓا اَثَاثًا وَمَتَاعًا
اِلٰى ح۪ينٍ ﴿٨٠﴾ وَاللّٰهُ جَعَلَ لَكُمْ مِمَّا خَلَقَ ظِلَالًا وَجَعَلَ لَكُمْ
مِنَ الْجِبَالِ اَكْنَانًا وَجَعَلَ لَكُمْ سَرَاب۪يلَ تَق۪يكُمُ
الْحَرَّ وَسَرَاب۪يلَ تَق۪يكُمْ بَاْسَكُمْۜ كَذٰلِكَ يُتِمُّ نِعْمَتَهُ
عَلَيْكُمْ لَعَلَّكُمْ تُسْلِمُونَ ﴿٨١﴾ فَاِنْ تَوَلَّوْا فَاِنَّمَا عَلَيْكَ
الْبَلَاغُ الْمُب۪ينُ ﴿٨٢﴾ يَعْرِفُونَ نِعْمَتَ اللّٰهِ ثُمَّ يُنْكِرُونَهَا
وَاَكْثَرُهُمُ الْكَافِرُونَ۟ ﴿٨٣﴾ وَيَوْمَ نَبْعَثُ مِنْ كُلِّ اُمَّةٍ
شَه۪يدًا ثُمَّ لَا يُؤْذَنُ لِلَّذ۪ينَ كَفَرُوا وَلَا هُمْ يُسْتَعْتَبُونَ ﴿٨٤﴾
وَاِذَا رَاَ الَّذ۪ينَ ظَلَمُوا الْعَذَابَ فَلَا يُخَفَّفُ عَنْهُمْ
وَلَا هُمْ يُنْظَرُونَ ﴿٨٥﴾ وَاِذَا رَاَ الَّذ۪ينَ اَشْرَكُوا شُرَكَٓاءَهُمْ
قَالُوا رَبَّنَا هٰٓؤُلَٓاءِ شُرَكَٓاؤُ۬نَا الَّذ۪ينَ كُنَّا نَدْعُوا
مِنْ دُونِكَۚ فَاَلْقَوْا اِلَيْهِمُ الْقَوْلَ اِنَّكُمْ لَكَاذِبُونَۚ ﴿٨٦﴾ وَاَلْقَوْا
اِلَى اللّٰهِ يَوْمَئِذٍ السَّلَمَ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ ﴿٨٧﴾

80. Allah size evlerinizi (içinde güvenle oturacağınız, mahreminizi koruduğunuz) meskenler kıldı. Hayvan derilerinden hem göç zamanı hem de yerleşik hayat döneminde (rahatlıkla taşıyabileceğiniz çadırdan) hafif evler, (hayvanların) yünlerinden, tüylerinden ve kıllarından belli bir zamana kadar (giyilecek, serilecek, süslenecek) eşyalar ve (alışverişte kullanacağınız) metâ kıldı.

81. Allah, yarattığı şeylerde sizin için gölgeler yaptı. Dağlarda (sizi koruyacak ve sığınabileceğiniz) siper ve barınaklar yarattı. Sizi sıcağa karşı koruyacak giysiler ve savaşta sizi muhafaza edecek giysiler (zırh) verdi. (Allah'a tevhid ve itaatle) teslim olmanız için, üzerinizdeki nimetini işte böyle tamamladı.

82. Şayet yüz çevirirlerse sana düşen, ancak apaçık bir tebliğdir.

83. Nimetlerin Allah'tan olduğunu itiraf ederler. Sonra (nimeti salihlerin şefaati ve onların aracılığıyla elde ettiklerine inanarak ya da nimeti vereni unutup, sebepleri ilah edinerek) onu inkâr ederler. Onların çoğu kâfirlerdir.

84. Her ümmetten (onlara şahitlik etsin diye) bir tanık çıkaracağımız o gün, kâfirlere izin verilmeyecek ve (dünyaya geri dönüp, Allah'ı razı edecek amel yapma istekleri de) kabul görmeyecektir.

85. Zalimler azabı gördükleri zaman, onların azabı hafifletilmeyecek ve onlara değer verilmeyecektir/onların azabı ertelenmeyecektir.

86. Müşrikler ortaklarını görünce derler ki: "Rabbimiz! Bunlar senin dışında dua ettiğimiz ortaklarımızdır." (Ortaklar:) "Siz gerçek yalancılarsınız!" diyerek bunlara laf atacaklardır.

87. O gün, Allah'a teslim olmuşlardır. (Din adına icat ettikleri) iftiraları kaybolup gitmiştir.

اَلَّذ۪ينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَنْ سَب۪يلِ اللّٰهِ زِدْنَاهُمْ عَذَاباً
فَوْقَ الْعَذَابِ بِمَا كَانُوا يُفْسِدُونَ ﴿٨٨﴾ وَيَوْمَ نَبْعَثُ
ف۪ي كُلِّ اُمَّةٍ شَه۪يداً عَلَيْهِمْ مِنْ اَنْفُسِهِمْ وَجِئْنَا بِكَ شَه۪يداً
عَلٰى هٰٓؤُ۬لَٓاءِۜ وَنَزَّلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ تِبْيَاناً لِكُلِّ شَيْءٍ
وَهُدًى وَرَحْمَةً وَبُشْرٰى لِلْمُسْلِم۪ينَ ﴿٨٩﴾ اِنَّ اللّٰهَ يَأْمُرُ بِالْعَدْلِ
وَالْاِحْسَانِ وَا۪يتَٓائِ ذِي الْقُرْبٰى وَيَنْهٰى عَنِ الْفَحْشَٓاءِ
وَالْمُنْكَرِ وَالْبَغْيِۚ يَعِظُكُمْ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ ﴿٩٠﴾
وَاَوْفُوا بِعَهْدِ اللّٰهِ اِذَا عَاهَدْتُمْ وَلَا تَنْقُضُوا الْاَيْمَانَ بَعْدَ
تَوْك۪يدِهَا وَقَدْ جَعَلْتُمُ اللّٰهَ عَلَيْكُمْ كَف۪يلاًۜ اِنَّ اللّٰهَ
يَعْلَمُ مَا تَفْعَلُونَ ﴿٩١﴾ وَلَا تَكُونُوا كَالَّت۪ي نَقَضَتْ غَزْلَهَا
مِنْ بَعْدِ قُوَّةٍ اَنْكَاثاًۜ تَتَّخِذُونَ اَيْمَانَكُمْ دَخَلاً بَيْنَكُمْ
اَنْ تَكُونَ اُمَّةٌ هِيَ اَرْبٰى مِنْ اُمَّةٍۜ اِنَّمَا يَبْلُوكُمُ اللّٰهُ بِه۪ۜ
وَلَيُبَيِّنَنَّ لَكُمْ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ مَا كُنْتُمْ ف۪يهِ تَخْتَلِفُونَ ﴿٩٢﴾
وَلَوْ شَٓاءَ اللّٰهُ لَجَعَلَكُمْ اُمَّةً وَاحِدَةً وَلٰكِنْ يُضِلُّ
مَنْ يَشَٓاءُ وَيَهْد۪ي مَنْ يَشَٓاءُۜ وَلَتُسْـَٔلُنَّ عَمَّا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٩٣﴾

88. Kâfir olup da (insanları) Allah'ın yolundan alıkoyanlara (gelince); onların bozgunculuklarına karşılık, azaplarının üstüne bir azap daha katarız.

89. O gün, her ümmet içinde kendilerinden olan bir şahit diriltiriz. Seni de bunlara (kendi ümmetine) şahit (olasın diye) getiririz. Sana her şeyin açıklayıcısı, hidayet, rahmet ve teslim olanlar için müjde olacak bir Kitap indirdik.

90. Şüphesiz ki Allah, adaleti, iyiliği, yakın akrabaya vermeyi emreder. Fuhşiyatı, münkeri ve (başkalarının hakkını çiğneyecek) taşkınlığı yasaklar. Düşünüp hatırlayasınız diye size öğüt verir.

91. Allah'a söz verdiğinizde O'nun ahdini eksiksiz yerine getirin. Pekiştirdikten sonra yeminlerinizi bozmayın. (Çünkü, yapacağınız işe Allah adına yemin etmekle) üzerinize Allah'ı Kefil kıldınız. Şüphesiz ki Allah, yaptıklarınızı bilir.

92. (Allah adına yeminle pekiştirdikten sonra sözünüzü tutmayarak) ipini sağlamca eğirdikten sonra onu bozup (eski hâline getiren) kadın gibi olmayın. Bir topluluk diğerinden (sayıca ve malca) daha fazla diye yeminlerinizi aranızda hile ve bozgunculuk aracı edinmeyin. Allah (verdiğiniz sözler ve ettiğiniz yeminlerle) ancak sizi imtihan etmektedir. Anlaşmazlığa düştüğünüz konuları Kıyamet Günü elbette, size açıklayacaktır.
Mucâhid (rh) ayet hakkında şöyle der: "Cahiliye Dönemi'nde topluluklar antlaşma yapar, ittifak kurarlardı. Bazıları daha güçlü ve zengin bir toplum bulunca eski antlaşmayı bozar, güçlü olan toplulukla yeni bir antlaşma yaparlardı." (Tefsîru't Taberî, 17/286; Tefsîru İbni Ebî Hâtim, 7/2300, 12646 No.lu rivayet)

93. Eğer Allah dileseydi sizi (tevhid üzere Allah'a kulluk eden) tek bir ümmet yapardı. Fakat Allah dilediğini saptırır, dilediğini hidayet eder. Kesinlikle yaptıklarınızdan sorguya çekileceksiniz.

وَلَا تَتَّخِذُوٓا اَيْمَانَكُمْ دَخَلًا بَيْنَكُمْ فَتَزِلَّ قَدَمٌ
بَعْدَ ثُبُوتِهَا وَتَذُوقُوا السُّٓوءَ بِمَا صَدَدْتُمْ عَنْ سَبِيلِ اللّٰهِۚ
وَلَكُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿٩٤﴾ وَلَا تَشْتَرُوا بِعَهْدِ اللّٰهِ ثَمَنًا قَلِيلًاۜ
اِنَّمَا عِنْدَ اللّٰهِ هُوَ خَيْرٌ لَكُمْ اِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٩٥﴾
مَا عِنْدَكُمْ يَنْفَدُ وَمَا عِنْدَ اللّٰهِ بَاقٍۜ وَلَنَجْزِيَنَّ الَّذِينَ
صَبَرُوٓا اَجْرَهُمْ بِاَحْسَنِ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٩٦﴾ مَنْ عَمِلَ
صَالِحًا مِنْ ذَكَرٍ اَوْ اُنْثٰى وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَنُحْيِيَنَّهُ
حَيٰوةً طَيِّبَةًۚ وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ اَجْرَهُمْ بِاَحْسَنِ مَا كَانُوا
يَعْمَلُونَ ﴿٩٧﴾ فَاِذَا قَرَاْتَ الْقُرْاٰنَ فَاسْتَعِذْ بِاللّٰهِ مِنَ الشَّيْطَانِ
الرَّجِيمِ ﴿٩٨﴾ اِنَّهُ لَيْسَ لَهُ سُلْطَانٌ عَلَى الَّذِينَ اٰمَنُوا وَعَلٰى
رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ ﴿٩٩﴾ اِنَّمَا سُلْطَانُهُ عَلَى الَّذِينَ يَتَوَلَّوْنَهُ
وَالَّذِينَ هُمْ بِهٖ مُشْرِكُونَۚ ﴿١٠٠﴾ وَاِذَا بَدَّلْنَٓا اٰيَةً مَكَانَ اٰيَةٍۙ
وَاللّٰهُ اَعْلَمُ بِمَا يُنَزِّلُ قَالُٓوا اِنَّمَٓا اَنْتَ مُفْتَرٍۜ بَلْ اَكْثَرُهُمْ
لَا يَعْلَمُونَ ﴿١٠١﴾ قُلْ نَزَّلَهُ رُوحُ الْقُدُسِ مِنْ رَبِّكَ بِالْحَقِّ
لِيُثَبِّتَ الَّذِينَ اٰمَنُوا وَهُدًى وَبُشْرٰى لِلْمُسْلِمِينَ ﴿١٠٢﴾

94. Yeminlerinizi tuzak ve bozgunculuğa alet edinmeyin. Yoksa (istikamet üzere) yere sağlam basmasından sonra ayak kayar ve Allah'ın yolundan alıkoyduğunuz için kötülüğü (azabı) tadarsınız. Ve sizin için büyük bir azap olur.

95. Allah'ın ahdini az bir pahaya satmayın. Şayet bilirseniz Allah'ın yanında (sizi bekleyen mükâfat), sizin için daha hayırlıdır.

96. Sizin yanınızdaki (dünyalıklar) tükenir, Allah'ın yanında olansa kalıcıdır. Kuşkusuz, sabredenlerin mükâfatını yaptıklarının en güzeliyle vereceğiz.

97. Erkek ya da kadın, kim bir mümin olarak salih amel yaparsa hiç şüphesiz ona güzel bir hayat yaşatırız ve mükâfatlarını yaptıklarının en güzeliyle veririz.

98. Kur'ân okuyacağın zaman kovulmuş/taşlanmış şeytandan Allah'a sığın.

99. Şüphesiz ki o (şeytanın), iman eden ve yalnızca Rabblerine tevekkül edenler üzerinde hiçbir otoritesi yoktur.

100. Onun otoritesi ancak (itaat ederek) onu dost edinen ve (emrettiği küfür ve şirk amellerini yaparak) onu (Allah'a) ortak koşanlar üzerinedir.

101. Biz bir ayeti başka bir ayetle değiştirdiğimizde -elbette, Allah ne indirdiğini en iyi bilendir- derler ki: "Sen ancak bir müfterisin!" (Hayır, öyle değil!) Bilakis, onların çoğu bilmiyorlar.

102. De ki: "(Bu uydurulmuş bir kitap değil. Bilakis,) iman edenlerin (ayaklarını) sabit kılmak, teslim olanlara hidayet ve müjde olması için Rûhu'l Kudus (Cibrîl) onu Rabbinden hak olarak indirmiştir."
Kitab'ın indiriliş gayesi için bk. 4/Nisâ, 105

وَلَقَدْ نَعْلَمُ اَنَّهُمْ يَقُولُونَ اِنَّمَا يُعَلِّمُهُ بَشَرٌ لِسَانُ
الَّذ۪ى يُلْحِدُونَ اِلَيْهِ اَعْجَمِىٌّ وَهٰذَا لِسَانٌ عَرَبِىٌّ
مُب۪ينٌ ﴿١٠٣﴾ اِنَّ الَّذ۪ينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِاٰيَاتِ اللّٰهِ
لَا يَهْد۪يهِمُ اللّٰهُ وَلَهُمْ عَذَابٌ اَل۪يمٌ ﴿١٠٤﴾ اِنَّمَا يَفْتَرِى
الْكَذِبَ الَّذ۪ينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِاٰيَاتِ اللّٰهِ وَاُو۬لٰٓئِكَ
هُمُ الْكَاذِبُونَ ﴿١٠٥﴾ مَنْ كَفَرَ بِاللّٰهِ مِنْ بَعْدِ
ا۪يمَانِه۪ٓ اِلَّا مَنْ اُكْرِهَ وَقَلْبُهُ مُطْمَئِنٌّ بِالْا۪يمَانِ
وَلٰكِنْ مَنْ شَرَحَ بِالْكُفْرِ صَدْرًا فَعَلَيْهِمْ غَضَبٌ
مِنَ اللّٰهِ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظ۪يمٌ ﴿١٠٦﴾ ذٰلِكَ بِاَنَّهُمُ اسْتَحَبُّوا
الْحَيٰوةَ الدُّنْيَا عَلَى الْاٰخِرَةِ وَاَنَّ اللّٰهَ لَا يَهْدِى الْقَوْمَ
الْكَافِر۪ينَ ﴿١٠٧﴾ اُو۬لٰٓئِكَ الَّذ۪ينَ طَبَعَ اللّٰهُ عَلٰى قُلُوبِهِمْ
وَسَمْعِهِمْ وَاَبْصَارِهِمْ وَاُو۬لٰٓئِكَ هُمُ الْغَافِلُونَ ﴿١٠٨﴾ لَا جَرَمَ
اَنَّهُمْ فِى الْاٰخِرَةِ هُمُ الْخَاسِرُونَ ﴿١٠٩﴾ ثُمَّ اِنَّ رَبَّكَ
لِلَّذ۪ينَ هَاجَرُوا مِنْ بَعْدِ مَا فُتِنُوا ثُمَّ جَاهَدُوا
وَصَبَرُوٓا اِنَّ رَبَّكَ مِنْ بَعْدِهَا لَغَفُورٌ رَح۪يمٌ ﴿١١٠﴾

103. Andolsun ki onların sana, "Ona ancak bir beşer öğretiyor." dediklerini biliyoruz. (Sana öğrettiğini) iddia ettikleri o kişinin dili acemdir/yabancıdır. Bu (Kitab'ın) diliyse apaçık bir Arapçadır.

104. Allah, ayetlerine inanmayanlara hidayet etmez. Ve onlar için can yakıcı bir azap vardır.

105. Ancak Allah'ın ayetlerine inanmayanlar yalan uydurarak iftira ederler. İşte bunlar, yalancıların ta kendileridir.

106. Kalbi imanla mutmain olduğu hâlde (küfre) zorlananlar hariç, kim de imanından sonra kâfir olur, (kendi tercihiyle küfre saparak) küfre gönlünü açarsa, Allah'ın gazabı onların üzerinedir ve onlar için büyük bir azap vardır.

Şirk ve küfür, amelleri boşa götüren ve tevbe edilmediği takdirde ebedî cehennem ateşine mecbur kılan itikadi marazlardır.

Kişi, Allah'tan (cc) başkasına dua etmek, yasama hakkını vermek, O'ndan başkasını Allah'ı (cc) sever gibi sevmek ya da korkmak gibi şirki gerektiren veya bir ayeti inkâr, dini alaya alma, kutsala sövme gibi küfrü gerektiren bir davranışta bulunursa yaptığı fiilin ismini alır, "kâfir" ve "müşrik" diye isimlendirilir. Tıpkı günah işleyenin "günahkâr" diye isimlendirilmesi gibi.

Kur'ân ve Sünnet, iki durumu bu genel kaideden istisna tutmuştur:

a. Bir başkasının zorlamasıyla gayriihtiyari küfür veya şirk işlemek, yani ikrah.

b. Dil sürçmesi, uyku, bayılma gibi şuur kaybı ânlarında kasıt olmaksızın küfrü veya şirki gerektiren bir söz söylemek, yani kasıtsızlık.

Bu iki özrün dışında vahiyden uzaklaşmış toplumların kabul ettiği, ancak Kur'ân'ın kesin bir dille iptal ettiği özürler vardır. Örneğin dinî ve siyasi liderlere tabi olmak (bk. 2/Bakara, 165-167), tevil (bk. 7/A'râf, 30), cehalet (bk. 7/A'râf, 172), taklit (bk. 7/A'râf, 173).

107. (Bunun nedeni) onların dünya hayatını ahirete tercih etmeleri ve Allah'ın kâfirler topluluğunu hidayete erdirmeyecek olmasıdır.

108. İşte bunlar, Allah'ın kalplerini, kulaklarını ve gözlerini mühürlediği kimselerdir. Bunlar, gafillerin ta kendileridir.

109. Çare yok! Hiç şüphesiz onlar, ahirette hüsrana uğrayanların ta kendileridir.

110. Sonra Rabbin, işkenceye uğradıktan sonra hicret eden, sonra cihad edip sabredenlere karşı (evet,) hiç şüphesiz ki Rabbin, (böylelerine) (günahları bağışlayan, örten ve günahların kötü akıbetinden kulu koruyan) pek Ğafûr ve (kullarına karşı merhametli olan) Rahîm'dir.

يَوْمَ تَأْت۪ي كُلُّ نَفْسٍ تُجَادِلُ عَنْ نَفْسِهَا وَتُوَفّٰى كُلُّ
نَفْسٍ مَا عَمِلَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿١١١﴾ وَضَرَبَ اللّٰهُ مَثَلًا قَرْيَةً
كَانَتْ اٰمِنَةً مُطْمَئِنَّةً يَأْت۪يهَا رِزْقُهَا رَغَدًا مِنْ كُلِّ مَكَانٍ
فَكَفَرَتْ بِاَنْعُمِ اللّٰهِ فَاَذَاقَهَا اللّٰهُ لِبَاسَ الْجُوعِ وَالْخَوْفِ
بِمَا كَانُوا يَصْنَعُونَ ﴿١١٢﴾ وَلَقَدْ جَٓاءَهُمْ رَسُولٌ مِنْهُمْ
فَكَذَّبُوهُ فَاَخَذَهُمُ الْعَذَابُ وَهُمْ ظَالِمُونَ ﴿١١٣﴾ فَكُلُوا
مِمَّا رَزَقَكُمُ اللّٰهُ حَلَالًا طَيِّبًاۖ وَاشْكُرُوا نِعْمَتَ اللّٰهِ
اِنْ كُنْتُمْ اِيَّاهُ تَعْبُدُونَ ﴿١١٤﴾ اِنَّمَا حَرَّمَ عَلَيْكُمُ الْمَيْتَةَ
وَالدَّمَ وَلَحْمَ الْخِنْز۪يرِ وَمَٓا اُهِلَّ لِغَيْرِ اللّٰهِ بِه۪ۚ فَمَنِ اضْطُرَّ
غَيْرَ بَاغٍ وَلَا عَادٍ فَاِنَّ اللّٰهَ غَفُورٌ رَح۪يمٌ ﴿١١٥﴾ وَلَا تَقُولُوا
لِمَا تَصِفُ اَلْسِنَتُكُمُ الْكَذِبَ هٰذَا حَلَالٌ وَهٰذَا حَرَامٌ
لِتَفْتَرُوا عَلَى اللّٰهِ الْكَذِبَۜ اِنَّ الَّذ۪ينَ يَفْتَرُونَ عَلَى اللّٰهِ
الْكَذِبَ لَا يُفْلِحُونَۜ ﴿١١٦﴾ مَتَاعٌ قَل۪يلٌۖ وَلَهُمْ عَذَابٌ اَل۪يمٌ ﴿١١٧﴾
وَعَلَى الَّذ۪ينَ هَادُوا حَرَّمْنَا مَا قَصَصْنَا عَلَيْكَ
مِنْ قَبْلُۚ وَمَا ظَلَمْنَاهُمْ وَلٰكِنْ كَانُٓوا اَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿١١٨﴾

111. O gün her nefis gelir ve kendisi için uğraş verir. Ve her nefse yaptıklarının karşılığı tastamam/eksiksiz verilir. Ve onlar zulme de uğramazlar.

112. Allah bir beldeyi örnek verdi. Onlar güven ve huzur içindeydi. Rızıkları da kendilerine her taraftan bolca gelirdi… Allah'ın nimetlerine nankörlük ettiler. Yaptıkları (nankörlüğe) karşılık Allah onlara açlık ve korku elbisesini (giydirip iliklerine kadar hissedecekleri şekilde açlığı ve korkuyu) tattırdı.

113. Andolsun ki onlara içlerinden bir resûl geldi. (Fakat) onu yalanladılar. Zulümlerine devam eder bir hâldeyken azap onları yakalayıverdi.

114. Allah'ın sizi rızıklandırdığı şeylerden helal ve temiz olarak yiyin. Yalnızca Allah'a kulluk ediyorsanız, O'nun nimetlerine şükredin.

115. Allah size ancak leş, kan, domuz eti ve Allah'ın dışındaki varlıkların adı anılarak kesilen hayvanları haram kılmıştır. Kim de zorda kalırsa haddi aşmaksızın ve taşkınlık yapmaksızın (yemesinde günah yoktur). Şüphesiz ki Allah, (günahları bağışlayan, örten ve günahların kötü akıbetinden kulu koruyan) Ğafûr ve (kullarına karşı merhametli olan) Rahîm'dir.

116. Dilinizin nitelendirdiği yalanlar nedeniyle, "Şu helaldir, bu haramdır." demeyin. (Böyle yaparsanız) yalan uydurarak Allah'a iftira etmiş olursunuz. Hiç kuşkusuz, yalan uydurarak Allah'a iftira eden kimseler iflah olmazlar.

117. (Allah'a iftira edip, din hakkında bilgisizce konuşarak elde ettikleri) çok az bir metâ! Onlar için can yakıcı bir azap vardır.

118. Yahudilere, daha önce sana anlattığımız şeyleri haram kıldık. Biz onlara zulmetmedik. Fakat onlar kendilerine zulmetmekteydiler.

Yahudilere haram kılınanlar hakkında bilgi için bk. 6/En'âm, 146

ثُمَّ اِنَّ رَبَّكَ لِلَّذٖينَ عَمِلُوا السُّٓوءَ بِجَهَالَةٍ ثُمَّ تَابُوا مِنْ بَعْدِ
ذٰلِكَ وَاَصْلَحُوٓا اِنَّ رَبَّكَ مِنْ بَعْدِهَا لَغَفُورٌ رَحٖيمٌ ﴿١١٩﴾
اِنَّ اِبْرٰهٖيمَ كَانَ اُمَّةً قَانِتًا لِلّٰهِ حَنٖيفًاۜ وَلَمْ يَكُ
مِنَ الْمُشْرِكٖينَۙ ﴿١٢٠﴾ شَاكِرًا لِاَنْعُمِهٖۜ اِجْتَبٰيهُ وَهَدٰيهُ اِلٰى صِرَاطٍ
مُسْتَقٖيمٍ ﴿١٢١﴾ وَاٰتَيْنَاهُ فِي الدُّنْيَا حَسَنَةًۜ وَاِنَّهُ فِي الْاٰخِرَةِ لَمِنَ
الصَّالِحٖينَۜ ﴿١٢٢﴾ ثُمَّ اَوْحَيْنَٓا اِلَيْكَ اَنِ اتَّبِعْ مِلَّةَ اِبْرٰهٖيمَ حَنٖيفًاۜ
وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكٖينَ ﴿١٢٣﴾ اِنَّمَا جُعِلَ السَّبْتُ
عَلَى الَّذٖينَ اخْتَلَفُوا فٖيهِۜ وَاِنَّ رَبَّكَ لَيَحْكُمُ بَيْنَهُمْ
يَوْمَ الْقِيٰمَةِ فٖيمَا كَانُوا فٖيهِ يَخْتَلِفُونَ ﴿١٢٤﴾ اُدْعُ اِلٰى سَبٖيلِ
رَبِّكَ بِالْحِكْمَةِ وَالْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ وَجَادِلْهُمْ بِالَّتٖي هِيَ
اَحْسَنُۜ اِنَّ رَبَّكَ هُوَ اَعْلَمُ بِمَنْ ضَلَّ عَنْ سَبٖيلِهٖ وَهُوَ اَعْلَمُ
بِالْمُهْتَدٖينَ ﴿١٢٥﴾ وَاِنْ عَاقَبْتُمْ فَعَاقِبُوا بِمِثْلِ مَا عُوقِبْتُمْ بِهٖۜ
وَلَئِنْ صَبَرْتُمْ لَهُوَ خَيْرٌ لِلصَّابِرٖينَ ﴿١٢٦﴾ وَاصْبِرْ وَمَا صَبْرُكَ
اِلَّا بِاللّٰهِ وَلَا تَحْزَنْ عَلَيْهِمْ وَلَا تَكُ فٖي ضَيْقٍ مِمَّا يَمْكُرُونَ ﴿١٢٧﴾
اِنَّ اللّٰهَ مَعَ الَّذٖينَ اتَّقَوْا وَالَّذٖينَ هُمْ مُحْسِنُونَ ﴿١٢٨﴾

119. Sonra kuşkusuz ki Rabbin, bilgisizce kötülük işleyen sonra bunun ardından tevbe edip (hâllerini) düzeltenlere, (evet) şüphesiz ki Rabbin, (böylelerine karşı) (günahları bağışlayan, örten ve günahların kötü akıbetinden kulu koruyan) pek Ğafûr ve (kullarına karşı merhametli olan) Rahîm'dir.

120. Hiç kuşkusuz İbrâhîm, tek başına bir ümmetti. Gönülden Allah'a kulluk yapan, (şirki terk edip dini Allah'a halis kılan bir) hanîfti. Müşriklerden de değildi/olmadı.

121. (Allah'ın) nimetlerine şükreden biriydi. (Allah) onu seçti ve dosdoğru yola iletti.

122. Ona dünyada güzellik verdik. Şüphesiz o, ahirette de salihlerdendir.

123. Sonra da sana, "Hanîf olarak İbrâhîm'in milletine uy!" diye vahyettik. O, müşriklerden değildi.

İbrâhîm'in milleti için bk. 60/Mumtehine, 4

124. Cumartesi (Yasağı) ancak onda anlaşmazlığa düşenlere farz kılındı. Şüphesiz ki Rabbin, onların anlaşmazlığa düştüğü konularda aralarında Kıyamet Günü hükmedecektir.

125. Rabbinin yoluna hikmet ve güzel öğütle davet et! Onlarla en güzel şekilde mücadele et. Şüphesiz ki Rabbin, yolundan sapanları da hidayet ehli olanları da en iyi bilendir.

İslami davetin özellikleri için bk. 12/Yûsuf, 108

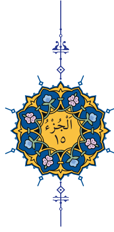
126. Şayet bir ceza verecekseniz size verilen cezaya misliyle karşılık verin. Şayet sabrederseniz hiç şüphesiz ki o, sabredenler için daha hayırlıdır.

Açıklama için bk. 4/Nisâ, 148

127. Sabret! Senin sabrın ancak Allah'ın yardımı iledir. Onlar için üzülme. Kurdukları tuzaklar nedeniyle de sıkıntıya düşme.

Müşriklerden gelecek eziyetler karşısında Rabbani tavır için bk. 20/Tâhâ, 130

128. Şüphesiz ki Allah, korkup sakınanlar ve muhsinlerle/kulluğunu en güzel şekilde yapmaya çalışanlarla beraberdir.

سُورَةُ الْإِسْرَٓاءِ
مَكِّيَّةٌ وَهِيَ مِائَةٌ وَاِحْدٰى عَشْرَةَ اٰيَةً

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ
سُبْحَانَ الَّذ۪ٓي اَسْرٰى بِعَبْدِه۪ لَيْلًا مِنَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ
اِلَى الْمَسْجِدِ الْاَقْصَا الَّذ۪ي بَارَكْنَا حَوْلَهُ لِنُرِيَهُ مِنْ اٰيَاتِنَاۜ اِنَّهُ
هُوَ السَّم۪يعُ الْبَص۪يرُ ﴿١﴾ وَاٰتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ وَجَعَلْنَاهُ هُدًى
لِبَن۪ٓي اِسْرَٓائ۪لَ اَلَّا تَتَّخِذُوا مِنْ دُون۪ي وَك۪يلًاۜ ﴿٢﴾ ذُرِّيَّةَ مَنْ حَمَلْنَا
مَعَ نُوحٍۜ اِنَّهُ كَانَ عَبْدًا شَكُورًا ﴿٣﴾ وَقَضَيْنَٓا اِلٰى بَن۪ٓي اِسْرَٓائ۪لَ
فِي الْكِتَابِ لَتُفْسِدُنَّ فِي الْاَرْضِ مَرَّتَيْنِ وَلَتَعْلُنَّ عُلُوًّا كَب۪يرًا ﴿٤﴾
فَاِذَا جَٓاءَ وَعْدُ اُو۫لٰيهُمَا بَعَثْنَا عَلَيْكُمْ عِبَادًا لَنَٓا اُو۬ل۪ي بَأْسٍ
شَد۪يدٍ فَجَاسُوا خِلَالَ الدِّيَارِۜ وَكَانَ وَعْدًا مَفْعُولًا ﴿٥﴾ ثُمَّ رَدَدْنَا
لَكُمُ الْكَرَّةَ عَلَيْهِمْ وَاَمْدَدْنَاكُمْ بِاَمْوَالٍ وَبَن۪ينَ وَجَعَلْنَاكُمْ
اَكْثَرَ نَف۪يرًا ﴿٦﴾ اِنْ اَحْسَنْتُمْ اَحْسَنْتُمْ لِاَنْفُسِكُمْ وَاِنْ اَسَأْتُمْ
فَلَهَاۜ فَاِذَا جَٓاءَ وَعْدُ الْاٰخِرَةِ لِيَسُٓؤُ۫ا وُجُوهَكُمْ وَلِيَدْخُلُوا
الْمَسْجِدَ كَمَا دَخَلُوهُ اَوَّلَ مَرَّةٍ وَلِيُتَبِّرُوا مَا عَلَوْا تَتْب۪يرًا ﴿٧﴾

17. İSRÂ SURESİ

(Bu sure Mekke'de indirilmiş olup 111 ayettir.)
Er-Rahmân ve Er-Rahîm olan Allah'ın adıyla (okumaya başlıyorum).

1. Ayetlerimizin bir kısmını kendisine göstermek için bir gece kulunu Mescid-i Haram'dan, çevresini bereketli kıldığımız Mescid-i Aksa'ya götüren (Allah), tüm eksikliklerden münezzehtir. O, (işiten ve dualara icabet eden) Es-Semî' ve (her şeyi gören) El-Basîr'dir.

2. Mûsâ'ya Kitab'ı verdik ve "Benden başka (işlerinizi havale edip tevekkül edeceğiniz) bir vekil edinmeyin." diye o (Kitab'ı) İsrâîloğullarına hidayet kıldık.

3. Ey Nûh ile birlikte (gemide) taşıdığımız kimselerin çocukları! Şüphesiz ki o (Nûh), çokça şükreden bir kuldu.

4. Kitap'ta İsrâîloğullarına şu hükmü de verdik: Hiç şüphesiz, yeryüzünde iki defa bozgunculuk yapacak ve büyük bir kibirle azgınlaşacaksınız.

5. İki vaadden biri olan (ilk bozgunculuk zamanı) geldiğinde, üzerinize çok güçlü kullarımızı göndeririz. İnlerinize kadar girip sizi yoklarlar. Bu, mutlaka olacak bir şeydi.

6. Sonra (bu kullarımıza karşı) tekrardan size üstünlük verdik/veririz. Sizi mallar ve evlatlarla destekledik ve sayı bakımından sizi fazlalaştırdık.

7. Şayet (bu güç ve imkânı hayra kullanarak) iyilik yaparsanız, kendinize iyilik etmiş olursunuz. Kötülük yaparsanız da kendinize zarar vermiş olursunuz. Diğer (ikinci) vaat geldiğinde, yüzlerinizi kötü hâle getirsinler, ilkinde olduğu gibi mescide girsinler ve ele geçirdikleri alanları yerle bir etsinler (diye üzerinize güçlü kullarımızı göndeririz).

عَسٰى رَبُّكُمْ اَنْ يَرْحَمَكُمْۚ وَاِنْ عُدْتُمْ عُدْنَاۢ وَجَعَلْنَا جَهَنَّمَ
لِلْكَافِرِينَ حَصِيرًا ﴿٨﴾ اِنَّ هٰذَا الْقُرْاٰنَ يَهْدِي لِلَّتِي هِيَ اَقْوَمُ وَيُبَشِّرُ
الْمُؤْمِنِينَ الَّذِينَ يَعْمَلُونَ الصَّالِحَاتِ اَنَّ لَهُمْ اَجْرًا كَبِيرًاۙ ﴿٩﴾
وَاَنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْاٰخِرَةِ اَعْتَدْنَا لَهُمْ عَذَابًا اَلِيمًا ﴿١٠﴾
وَيَدْعُ الْاِنْسَانُ بِالشَّرِّ دُعَٓاءَهُ بِالْخَيْرِۜ وَكَانَ الْاِنْسَانُ عَجُولًا ﴿١١﴾
وَجَعَلْنَا الَّيْلَ وَالنَّهَارَ اٰيَتَيْنِ فَمَحَوْنَٓا اٰيَةَ الَّيْلِ وَجَعَلْنَٓا اٰيَةَ النَّهَارِ
مُبْصِرَةً لِتَبْتَغُوا فَضْلًا مِنْ رَبِّكُمْ وَلِتَعْلَمُوا عَدَدَ السِّنِينَ
وَالْحِسَابَۜ وَكُلَّ شَيْءٍ فَصَّلْنَاهُ تَفْصِيلًا ﴿١٢﴾ وَكُلَّ اِنْسَانٍ اَلْزَمْنَاهُ
طَٓائِرَهُ فِي عُنُقِهِۜ وَنُخْرِجُ لَهُ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ كِتَابًا يَلْقٰيهُ مَنْشُورًا ﴿١٣﴾
اِقْرَاْ كِتَابَكَۜ كَفٰى بِنَفْسِكَ الْيَوْمَ عَلَيْكَ حَسِيبًاۜ ﴿١٤﴾
مَنِ اهْتَدٰى فَاِنَّمَا يَهْتَدِي لِنَفْسِهِۚ وَمَنْ ضَلَّ فَاِنَّمَا يَضِلُّ عَلَيْهَاۜ
وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ اُخْرٰىۜ وَمَا كُنَّا مُعَذِّبِينَ حَتّٰى نَبْعَثَ رَسُولًا ﴿١٥﴾
وَاِذَٓا اَرَدْنَٓا اَنْ نُهْلِكَ قَرْيَةً اَمَرْنَا مُتْرَفِيهَا فَفَسَقُوا فِيهَا فَحَقَّ
عَلَيْهَا الْقَوْلُ فَدَمَّرْنَاهَا تَدْمِيرًا ﴿١٦﴾ وَكَمْ اَهْلَكْنَا مِنَ الْقُرُونِ
مِنْ بَعْدِ نُوحٍۜ وَكَفٰى بِرَبِّكَ بِذُنُوبِ عِبَادِهِ خَبِيرًا بَصِيرًا ﴿١٧﴾

8. Umulur ki Rabbiniz, size merhamet eder. Şayet (bozgunculuğa) dönerseniz, biz de (güçlü kullarımızı üzerinize göndermeye) döneriz. Biz, cehennemi kâfirler için hapishane/zindan kılmışızdır.

9. Şüphesiz ki bu Kur'ân, en doğru olana iletir ve salih amel işleyen müminleri, onlara büyük bir ecir olduğu (gerçeğiyle) müjdeler.

10. Ve ahirete inanmayanları da, onlar için can yakıcı bir azap hazırladığımız (gerçeğiyle müjdeler).

11. İnsan hayra dua ettiği gibi, (öfkelenip sıkıldığında beddua ederek) şerre de dua eder. İnsan çok acelecidir.

12. Geceyi ve gündüzü (Allah'ın kudret ve azametine delalet eden) iki ayet kıldık. Gece ayetini silip gündüz ayetini görünür kıldık ki Rabbinizin ihsan ve lütfunu arayasınız. (Ayrıca) yılların sayısını ve hesabı bilesiniz. Biz, her şeyi böyle detaylı bir şekilde açıkladık.

13. Her insanın amellerinin (yazılı olduğu sahifeyi) boynuna asmışızdır. Kıyamet Günü ona bir kitap çıkarırız. Onu (kitabı) açık olarak karşısında bulur.

14. "Oku kitabını! Bugün hesap sorucu olarak nefsin sana yeter."

15. Kim hidayet bulursa kendi lehine hidayeti bulmuş olur. Kim de sapıtırsa kendi aleyhine sapıtmış olur. Hiçbir günah sahibi başkasının günahını yüklenmez. Biz, peygamber göndermeden azap edecek değiliz.

Allah (cc) uyarıcı ve müjdeci peygamberler göndermiş (bk. 4/Nisâ, 165), her kavmi tevhide davet eden elçiler var olmuş (bk. 16/Nahl, 36), Allah'ın (cc) hücceti tüm insanlara ulaştığı için de kimsenin Allah'a (cc) sunacağı bir özrü kalmamıştır. (bk. 7/A'râf, 172-173; 28/Kasas, 46)

16. Biz bir beldeyi helak etmek istediğimizde, orada refah içinde yaşayanlara (Allah'a itaat etmelerini) emrederiz. (Onlarsa itaat etmez) orada fasıklık yaparlar. Artık (azap) hükmü onların üzerine hak olur ve orayı yerle bir ederiz.

17. Biz Nûh'tan sonra ne kadar da çok nesli helak ettik! (Ey Mekkeli mücrimler! Sizler onlardan daha kıymetli değilsiniz.) Kullarının günahlarından haberdar olması ve görmesiyle Rabbin yeter.

مَنْ كَانَ يُر۪يدُ الْعَاجِلَةَ عَجَّلْنَا لَهُ ف۪يهَا مَا نَشَٓاءُ لِمَنْ نُر۪يدُ
ثُمَّ جَعَلْنَا لَهُ جَهَنَّمَۚ يَصْلٰيهَا مَذْمُومًا مَدْحُورًا ﴿١٨﴾ وَمَنْ اَرَادَ
الْاٰخِرَةَ وَسَعٰى لَهَا سَعْيَهَا وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَاُو۬لٰٓئِكَ كَانَ سَعْيُهُمْ
مَشْكُورًا ﴿١٩﴾ كُلًّا نُمِدُّ هٰٓؤُ۬لَٓاءِ وَهٰٓؤُ۬لَٓاءِ مِنْ عَطَٓاءِ رَبِّكَۜ
وَمَا كَانَ عَطَٓاءُ رَبِّكَ مَحْظُورًا ﴿٢٠﴾ اُنْظُرْ كَيْفَ فَضَّلْنَا
بَعْضَهُمْ عَلٰى بَعْضٍۜ وَلَلْاٰخِرَةُ اَكْبَرُ دَرَجَاتٍ وَاَكْبَرُ تَفْض۪يلًا ﴿٢١﴾
لَا تَجْعَلْ مَعَ اللّٰهِ اِلٰهًا اٰخَرَ فَتَقْعُدَ مَذْمُومًا مَخْذُولًا ﴿٢٢﴾
وَقَضٰى رَبُّكَ اَلَّا تَعْبُدُٓوا اِلَّٓا اِيَّاهُ وَبِالْوَالِدَيْنِ اِحْسَانًاۜ اِمَّا يَبْلُغَنَّ
عِنْدَكَ الْكِبَرَ اَحَدُهُمَٓا اَوْ كِلَاهُمَا فَلَا تَقُلْ لَهُمَٓا اُفٍّ
وَلَا تَنْهَرْهُمَا وَقُلْ لَهُمَا قَوْلًا كَر۪يمًا ﴿٢٣﴾ وَاخْفِضْ لَهُمَا جَنَاحَ
الذُّلِّ مِنَ الرَّحْمَةِ وَقُلْ رَبِّ ارْحَمْهُمَا كَمَا رَبَّيَان۪ي صَغ۪يرًاۜ ﴿٢٤﴾
رَبُّكُمْ اَعْلَمُ بِمَا ف۪ي نُفُوسِكُمْۜ اِنْ تَكُونُوا صَالِح۪ينَ
فَاِنَّهُ كَانَ لِلْاَوَّاب۪ينَ غَفُورًا ﴿٢٥﴾ وَاٰتِ ذَا الْقُرْبٰى حَقَّهُ
وَالْمِسْك۪ينَ وَابْنَ السَّب۪يلِ وَلَا تُبَذِّرْ تَبْذ۪يرًا ﴿٢٦﴾ اِنَّ الْمُبَذِّر۪ينَ
كَانُٓوا اِخْوَانَ الشَّيَاط۪ينِۜ وَكَانَ الشَّيْطَانُ لِرَبِّه۪ كَفُورًا ﴿٢٧﴾

18. Kim (yaptığı amelleriyle) acil/peşin olan (dünyalığı) isterse orada, dilediğimize dilediğimizi hemencecik veririz. Sonra da ona kınanmış ve (Allah'ın rahmetinden) kovulmuş olarak gireceği bir cehennem kılarız.

19. Kim de ahiret yurdunu ister ve onun için mümin olarak çabalarsa bunların çabası, karşılığını fazlasıyla görecektir.

20. Onlara da (ahireti isteyenlere) bunlara da (dünyayı isteyenlere) hepsine Rabbinin bağışından veririz. Rabbinin bağışı, kimseye yasak değildir.

21. Bak! Nasıl da bazısını bazısına üstün kıldık. Hiç kuşkusuz, ahiret dereceleri ve ahiret üstünlüğü daha büyüktür.

22. Allah ile beraber başka bir ilah icat etme! Yoksa yerilmiş ve yardımsız bırakılmış olarak kalakalırsın.

23. Rabbin, kendisinden başkasına ibadet etmemeniz ve anne babaya iyilik etmenizin (gerekliliğine) hükmetti. Onlardan biri ya da her ikisi senin yanında yaşlanırsa onlara "öf" bile deme! Onları azarlama ve onlara değerli bir söz söyle.

24. Merhamet duygusuyla onlara karşı mütevazı ol. (Onları sevgi ve merhamet kanatlarının altına al) ve de ki: "Rabbim! Beni büyütüp yetiştirdikleri gibi sen de onlara merhamet et."

25. Rabbiniz nefislerinizde olanı en iyi bilendir. Şayet salih kimseler olursanız hiç şüphesiz ki (Allah), O'na çokça yönelenleri bağışlayandır.

26. Yakın akrabaya, miskine/ihtiyaç sahibi yoksula, yolda kalmışa hakkını ver, malı saçıp savurma.

27. (Çünkü) saçıp savuranlar, şeytanların kardeşleridir. Şeytan ise Rabbine karşı çok nankördür.

وَاِمَّا تُعْرِضَنَّ عَنْهُمُ ابْتِغَٓاءَ رَحْمَةٍ مِنْ رَبِّكَ تَرْجُوهَا فَقُلْ
لَهُمْ قَوْلًا مَيْسُورًا ﴿٢٨﴾ وَلَا تَجْعَلْ يَدَكَ مَغْلُولَةً اِلٰى عُنُقِكَ
وَلَا تَبْسُطْهَا كُلَّ الْبَسْطِ فَتَقْعُدَ مَلُومًا مَحْسُورًا ﴿٢٩﴾
اِنَّ رَبَّكَ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَٓاءُ وَيَقْدِرُ اِنَّهُ كَانَ بِعِبَادِهٖ خَب۪يرًا
بَص۪يرًا ﴿٣٠﴾ وَلَا تَقْتُلُٓوا اَوْلَادَكُمْ خَشْيَةَ اِمْلَاقٍ نَحْنُ نَرْزُقُهُمْ
وَاِيَّاكُمْ اِنَّ قَتْلَهُمْ كَانَ خِطْـًٔا كَب۪يرًا ﴿٣١﴾ وَلَا تَقْرَبُوا الزِّنٰٓى اِنَّهُ
كَانَ فَاحِشَةً وَسَٓاءَ سَب۪يلًا ﴿٣٢﴾ وَلَا تَقْتُلُوا النَّفْسَ الَّت۪ي حَرَّمَ اللّٰهُ
اِلَّا بِالْحَقِّ وَمَنْ قُتِلَ مَظْلُومًا فَقَدْ جَعَلْنَا لِوَلِيِّه۪ سُلْطَانًا
فَلَا يُسْرِفْ فِي الْقَتْلِ اِنَّهُ كَانَ مَنْصُورًا ﴿٣٣﴾ وَلَا تَقْرَبُوا مَالَ الْيَت۪يمِ
اِلَّا بِالَّت۪ي هِيَ اَحْسَنُ حَتّٰى يَبْلُغَ اَشُدَّهُ وَاَوْفُوا بِالْعَهْدِ اِنَّ الْعَهْدَ
كَانَ مَسْؤُ۫لًا ﴿٣٤﴾ وَاَوْفُوا الْكَيْلَ اِذَا كِلْتُمْ وَزِنُوا بِالْقِسْطَاسِ
الْمُسْتَق۪يمِ ذٰلِكَ خَيْرٌ وَاَحْسَنُ تَأْو۪يلًا ﴿٣٥﴾ وَلَا تَقْفُ مَا لَيْسَ لَكَ
بِه۪ عِلْمٌ اِنَّ السَّمْعَ وَالْبَصَرَ وَالْفُؤَادَ كُلُّ اُو۬لٰٓئِكَ كَانَ عَنْهُ مَسْؤُ۫لًا ﴿٣٦﴾
وَلَا تَمْشِ فِي الْاَرْضِ مَرَحًا اِنَّكَ لَنْ تَخْرِقَ الْاَرْضَ وَلَنْ تَبْلُغَ
الْجِبَالَ طُولًا ﴿٣٧﴾ كُلُّ ذٰلِكَ كَانَ سَيِّئُهُ عِنْدَ رَبِّكَ مَكْرُوهًا ﴿٣٨﴾

28. Rabbinin rahmetini umduğundan dolayı onlardan yüz çevirirsen onlara yumuşak söz söyle.

Geçim sıkıntısı, hastalık gibi bir nedenle ebeveyne, akrabalara ya da muhtaçlara yardım edemediğinde güzel söz söyleyerek onları teselli etmek emredilmiştir.

29. Elini boynunda bağlı tutma (eli sıkılık/cimrilik etme), onu tamamen açma (müsriflik edip saçıp savurma da). Yoksa ayıplanmış ve bitkin düşmüş olarak kalakalırsın.

30. Rabbin, rızkı dilediğine genişletip daraltır. Kuşkusuz O, kullarına karşı (her şeyden haberdar olan) Habîr ve (her şeyi gören) Basîr'dir.

31. Fakirlik korkusuyla çocuklarınızı öldürmeyin. Onların da sizin de rızkınızı biz veriyoruz. Şüphesiz ki onları öldürmek, pek büyük bir günahtır.

Cahiliye endişeleriyle çocukların kurban edilmesine dair bk. 6/En'âm, 137

32. Zinaya yaklaşmayın! Şüphesiz ki o, çirkin bir fahşa ve kötü bir yoldur.

33. Allah'ın (öldürülmesini) haram kıldığı canı, (şeriatın meşru kabul ettiği bir) hak olmadıkça öldürmeyin. Kim de mazlum olarak öldürülürse, muhakkak ki onun velisine (kısas) yetkisi vermişizdir. Öyleyse o da öldürmede/kısasta ölçüsüz davranmasın/aşırı gitmesin. Çünkü ona yardım edilmiştir.

34. Ergenlik çağına erişinceye kadar, yetimin malına yalnızca güzellikle yaklaşın. Ahde vefa gösterin. Çünkü ahid, sorumluluktur.

35. Ölçtüğünüz zaman tastamam/eksiksiz ölçün. Dosdoğru bir tartıyla tartın! Bu, daha hayırlı ve sonucu daha güzel olandır.

36. Bilgin olmayan şeyin peşine düşme! Çünkü kulak, göz ve kalp (gördüğünden, duyduğundan, niyetlenip azmettiğinden) bunların hepsinden sorumludur.

37. Yeryüzünde kibir ve şımarıklıkla yürüme! Çünkü sen, ne yeri delebilirsin ne de dağların boyuna erişebilirsin.

38. Bütün bunların kötülüğü, Rabbinin yanında hoşnut olunmayan/kerih şeylerdendir.

ذٰلِكَ مِمَّٓا اَوْحٰٓى اِلَيْكَ رَبُّكَ مِنَ الْحِكْمَةِۜ وَلَا تَجْعَلْ مَعَ اللّٰهِ اِلٰهًا
اٰخَرَ فَتُلْقٰى فٖي جَهَنَّمَ مَلُومًا مَدْحُورًا ﴿٣٩﴾ اَفَاَصْفٰيكُمْ رَبُّكُمْ
بِالْبَنٖينَ وَاتَّخَذَ مِنَ الْمَلٰٓئِكَةِ اِنَاثًاۜ اِنَّكُمْ لَتَقُولُونَ قَوْلًا عَظٖيمًا ﴿٤٠﴾
وَلَقَدْ صَرَّفْنَا فٖي هٰذَا الْقُرْاٰنِ لِيَذَّكَّرُواۜ وَمَا يَزٖيدُهُمْ اِلَّا نُفُورًا ﴿٤١﴾
قُلْ لَوْ كَانَ مَعَهُٓ اٰلِهَةٌ كَمَا يَقُولُونَ اِذًا لَابْتَغَوْا اِلٰى ذِي
الْعَرْشِ سَبٖيلًا ﴿٤٢﴾ سُبْحَانَهُ وَتَعَالٰى عَمَّا يَقُولُونَ عُلُوًّا كَبٖيرًا ﴿٤٣﴾
تُسَبِّحُ لَهُ السَّمٰوَاتُ السَّبْعُ وَالْاَرْضُ وَمَنْ فٖيهِنَّۜ وَاِنْ مِنْ شَيْءٍ
اِلَّا يُسَبِّحُ بِحَمْدِهٖ وَلٰكِنْ لَا تَفْقَهُونَ تَسْبٖيحَهُمْۜ اِنَّهُ كَانَ حَلٖيمًا
غَفُورًا ﴿٤٤﴾ وَاِذَا قَرَاْتَ الْقُرْاٰنَ جَعَلْنَا بَيْنَكَ وَبَيْنَ الَّذٖينَ
لَا يُؤْمِنُونَ بِالْاٰخِرَةِ حِجَابًا مَسْتُورًاۙ ﴿٤٥﴾ وَجَعَلْنَا عَلٰى قُلُوبِهِمْ اَكِنَّةً
اَنْ يَفْقَهُوهُ وَفٖٓي اٰذَانِهِمْ وَقْرًاۜ وَاِذَا ذَكَرْتَ رَبَّكَ فِي الْقُرْاٰنِ وَحْدَهُ وَلَّوْا
عَلٰٓى اَدْبَارِهِمْ نُفُورًا ﴿٤٦﴾ نَحْنُ اَعْلَمُ بِمَا يَسْتَمِعُونَ بِهٖٓ اِذْ يَسْتَمِعُونَ اِلَيْكَ
وَاِذْ هُمْ نَجْوٰٓى اِذْ يَقُولُ الظَّالِمُونَ اِنْ تَتَّبِعُونَ اِلَّا رَجُلًا مَسْحُورًا ﴿٤٧﴾
اُنْظُرْ كَيْفَ ضَرَبُوا لَكَ الْاَمْثَالَ فَضَلُّوا فَلَا يَسْتَطٖيعُونَ سَبٖيلًا ﴿٤٨﴾
وَقَالُٓوا ءَاِذَا كُنَّا عِظَامًا وَرُفَاتًا ءَاِنَّا لَمَبْعُوثُونَ خَلْقًا جَدٖيدًا ﴿٤٩﴾

39. Bu, Rabbinin sana hikmet olarak vahyettiğidir. Allah ile beraber başka ilah icat etme! Yoksa ayıplanmış ve kovulmuş olarak cehenneme atılırsın.

40. Rabbiniz erkek çocukları size vererek sizi seçti de meleklerden kendisi için kızları mı ayırdı? Kuşkusuz siz, çok büyük bir söz söylüyorsunuz.

41. Andolsun ki öğüt alsınlar diye bu Kur'ân'da (hakikatleri) çeşitli yollarla açıkladık. Fakat (bu,) onların ancak kaçıp uzaklaşmalarını arttırdı.

42. De ki: "Şayet iddia ettikleri gibi, (Allah ile beraber) başka ilahlar olsaydı o zaman (o ilahlar da), arşın sahibine yol arar (yalnızca O'na ibadet edip O'nun rızasını elde etmeye çalışırlardı.)"

43. O (Allah) onların söylediklerinden münezzehtir ve büyük bir yücelikle yücedir.

44. Yedi gök, yer ve bu ikisi içinde olanlar O'nu tesbih eder. O'nu hamd ile tesbih etmeyen hiçbir şey yoktur. Fakat siz onların tesbihini anlamazsınız. Şüphesiz ki O, (kulların hak ettikleri cezayı erteleyen) Halîm ve (günahları bağışlayan, örten ve günahların kötü akıbetinden kulu koruyan) Ğafûr'dur.

45. Kur'ân okuduğun zaman, seninle ahirete inanmayanlar arasına görünmez/manevi bir perde çekeriz.

46. Anlamasınlar diye kalplerine de perde germişizdir, kulakları üzerinde de ağırlık vardır. Sen, Kur'ân'da Rabbini tek (ilah) olarak andığında, arkalarını dönüp nefretle kaçıp giderler.

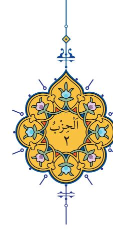
Hakkın anlaşılmasına engel olan sebepler için bk. 6/En'âm, 25

47. Onlar (gizlice) seni dinlediklerinde neye kulak verdiklerini ve kendi aralarında fısıldaşırken zalimlerin, "Siz yalnızca büyülenmiş bir adama uyuyorsunuz." dediklerini çok iyi biliyoruz.

48. Sana (deli, büyülenmiş gibi) örnekler verip nasıl saptıklarına baksana! Onlar (doğru) yolu bulmaya güç yetiremezler.

49. Dediler ki: "Kemiğe ve toza toprağa döndükten sonra, gerçekten biz, yeni bir yaratılışla mı diriltileceğiz?"

قُلْ كُونُوا حِجَارَةً اَوْ حَدِيدًاۙ ﴿٥٠﴾ اَوْ خَلْقًا مِمَّا يَكْبُرُ
فِي صُدُورِكُمْۚ فَسَيَقُولُونَ مَنْ يُعِيدُنَاۜ قُلِ الَّذِي فَطَرَكُمْ اَوَّلَ
مَرَّةٍۚ فَسَيُنْغِضُونَ اِلَيْكَ رُؤُ۫سَهُمْ وَيَقُولُونَ مَتٰى هُوَۜ قُلْ عَسٰٓى
اَنْ يَكُونَ قَرِيبًا ﴿٥١﴾ يَوْمَ يَدْعُوكُمْ فَتَسْتَجِيبُونَ بِحَمْدِهٖ
وَتَظُنُّونَ اِنْ لَبِثْتُمْ اِلَّا قَلِيلًا ﴿٥٢﴾ وَقُلْ لِعِبَادِي يَقُولُوا الَّتِي هِيَ
اَحْسَنُۜ اِنَّ الشَّيْطَانَ يَنْزَغُ بَيْنَهُمْۜ اِنَّ الشَّيْطَانَ كَانَ لِلْاِنْسَانِ
عَدُوًّا مُبِينًا ﴿٥٣﴾ رَبُّكُمْ اَعْلَمُ بِكُمْۜ اِنْ يَشَاْ يَرْحَمْكُمْ
اَوْ اِنْ يَشَاْ يُعَذِّبْكُمْۜ وَمَٓا اَرْسَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ وَكِيلًا ﴿٥٤﴾ وَرَبُّكَ
اَعْلَمُ بِمَنْ فِي السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِۜ وَلَقَدْ فَضَّلْنَا بَعْضَ النَّبِيِّنَ
عَلٰى بَعْضٍ وَاٰتَيْنَا دَاوُ۫دَ زَبُورًا ﴿٥٥﴾ قُلِ ادْعُوا الَّذِينَ زَعَمْتُمْ مِنْ دُونِهٖ
فَلَا يَمْلِكُونَ كَشْفَ الضُّرِّ عَنْكُمْ وَلَا تَحْوِيلًا ﴿٥٦﴾ اُو۬لٰٓئِكَ
الَّذِينَ يَدْعُونَ يَبْتَغُونَ اِلٰى رَبِّهِمُ الْوَسِيلَةَ اَيُّهُمْ اَقْرَبُ وَيَرْجُونَ
رَحْمَتَهُ وَيَخَافُونَ عَذَابَهُۜ اِنَّ عَذَابَ رَبِّكَ كَانَ مَحْذُورًا ﴿٥٧﴾
وَاِنْ مِنْ قَرْيَةٍ اِلَّا نَحْنُ مُهْلِكُوهَا قَبْلَ يَوْمِ الْقِيٰمَةِ اَوْ مُعَذِّبُوهَا
عَذَابًا شَدِيدًاۜ كَانَ ذٰلِكَ فِي الْكِتَابِ مَسْطُورًا ﴿٥٨﴾

50. De ki: "İster taş ister demir olun!"

51. "Ya da gönlünüzde büyüttüğünüz başka bir varlık olun (yine de diriltileceksiniz)." Diyecekler ki: "Kim bizi diriltecek?" De ki: "Sizi ilk defa yaratan kimse O (diriltecek)!" Kafalarını sallayacak ve (seni küçümser bir edayla), "Ne zamanmış o?" diyecekler. De ki: "Umulur ki yakında!"

52. Sizi çağıracağı gün, O'na hamdederek icabet edecek ve (dünyada) çok az zaman kaldığınızı sanacaksınız.

53. Kullarıma de ki: "(Birbiriyle iletişime geçtiklerinde) en güzel olanı söylesinler. Çünkü şeytan, (kullandıkları sözcüklerle) aralarını bozmaya çalışır. Şüphesiz ki şeytan, insan için apaçık bir düşmandır."

54. Rabbiniz, (durumunuzu) en iyi bilendir. Dilerse size merhamet eder, dilerse azap eder. Biz, seni onlara (her işlerinden sorumlu bir) vekil olarak göndermedik.

55. Rabbin göklerde ve yerde olan kimseleri de en iyi bilendir. Andolsun ki biz peygamberlerin kimini kimine üstün kıldık ve Dâvûd'a Zebûr'u verdik.

56. De ki: "O'nu bırakıp da (haklarında özel yetkiler, şefaat, kâinatta tasarruf, Allah'a yaklaştırma gibi) düşünceleriniz olanları çağırın (bakalım)! Ne sizden zararı gidermeye ne de hâlinizi değiştirmeye güçleri yeter."

57. O dua ettikleri de Rablerine hangisi daha yakın diye vesile arar, rahmetini umar, azabından korkarlar. Çünkü Rabbinin azabı, sakınılması gereken bir azaptır.

Abdullah ibni Mes'ûd'dan (ra) şöyle rivayet edilmiştir: "Bazı müşrikler, bir grup cine tapıyordu. Taptıkları cinler İslam'a girdi ve Allah'a yakınlaşmak için salih ameller aramaya başladılar. Müşrikler de bu durumdan habersiz onlara ibadet etmeye devam ettiler." (Buhari, 4714; Müslim, 3030)

58. (Halkı zalim olan) hiçbir belde yoktur ki mutlaka Kıyamet Günü'nden önce ya onları helak edecek ya da çetin bir azapla cezalandıracağız. Bu, Kitap'ta (Levh-i Mahfûz'da) yazılıdır.

وَمَا مَنَعَنَٓا اَنْ نُرْسِلَ بِالْاٰيَاتِ اِلَّٓا اَنْ كَذَّبَ بِهَا الْاَوَّلُونَۜ
وَاٰتَيْنَا ثَمُودَ النَّاقَةَ مُبْصِرَةً فَظَلَمُوا بِهَاۜ وَمَا نُرْسِلُ بِالْاٰيَاتِ
اِلَّا تَخْوِيفًا ﴿٥٩﴾ وَاِذْ قُلْنَا لَكَ اِنَّ رَبَّكَ اَحَاطَ بِالنَّاسِۜ
وَمَا جَعَلْنَا الرُّءْيَا الَّتٖٓى اَرَيْنَاكَ اِلَّا فِتْنَةً لِلنَّاسِ وَالشَّجَرَةَ
الْمَلْعُونَةَ فِى الْقُرْاٰنِۜ وَنُخَوِّفُهُمْۙ فَمَا يَزٖيدُهُمْ اِلَّا طُغْيَانًا كَبٖيرًا ﴿٦٠﴾
وَاِذْ قُلْنَا لِلْمَلٰٓئِكَةِ اسْجُدُوا لِاٰدَمَ فَسَجَدُٓوا اِلَّٓا اِبْلٖيسَۜ
قَالَ ءَاَسْجُدُ لِمَنْ خَلَقْتَ طٖينًا ﴿٦١﴾ قَالَ اَرَاَيْتَكَ هٰذَا الَّذٖى
كَرَّمْتَ عَلَیَّۘ لَئِنْ اَخَّرْتَنِ اِلٰى يَوْمِ الْقِيٰمَةِ لَاَحْتَنِكَنَّ
ذُرِّيَّتَهُٓ اِلَّا قَلٖيلًا ﴿٦٢﴾ قَالَ اذْهَبْ فَمَنْ تَبِعَكَ مِنْهُمْ فَاِنَّ جَهَنَّمَ
جَزَٓاؤُ۬كُمْ جَزَٓاءً مَوْفُورًا ﴿٦٣﴾ وَاسْتَفْزِزْ مَنِ اسْتَطَعْتَ مِنْهُمْ
بِصَوْتِكَ وَاَجْلِبْ عَلَيْهِمْ بِخَيْلِكَ وَرَجِلِكَ وَشَارِكْهُمْ
فِى الْاَمْوَالِ وَالْاَوْلَادِ وَعِدْهُمْۜ وَمَا يَعِدُهُمُ الشَّيْطَانُ
اِلَّا غُرُورًا ﴿٦٤﴾ اِنَّ عِبَادٖى لَيْسَ لَكَ عَلَيْهِمْ سُلْطَانٌۜ وَكَفٰى
بِرَبِّكَ وَكٖيلًا ﴿٦٥﴾ رَبُّكُمُ الَّذٖى يُزْجٖى لَكُمُ الْفُلْكَ
فِى الْبَحْرِ لِتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهٖۜ اِنَّهُ كَانَ بِكُمْ رَحٖيمًا ﴿٦٦﴾

59. Bizi ayetler/mucizeler göndermekten alıkoyan tek şey, evvelkilerin onu yalanlamasıdır. Semûd'a dişi deveyi apaçık (bir mucize) olarak verdik, ona zulmettiler. Biz ayetleri/mucizeleri yalnızca korkutmak için göndeririz.

60. (Hatırla!) Hani sana, "Şüphesiz ki Rabbin, bütün insanları kuşatmıştır." demiştik. Sana gösterdiğimiz rüyayı (İsra, Miraç hadisesini) ve Kur'ân'da lanetlenmiş ağacı (Zakkûm ağacını) yalnızca insanlar için fitne kıldık. ("Bir gecede onca yolu nasıl gitti, hiç cehennemde ağaç olur mu? Ateş ağacı yakmaz mı?" deyip fitneye düştüler.) Biz, onları korkutuyoruz. Fakat (bu), onların haddi aşmalarından başka bir şeylerini arttırmıyor.

61. Meleklere, "Âdem'e secde edin." dediğimizde, İblis dışında hepsi secde ettiler. (O:) "Çamurdan yarattığına secde eder miyim hiç?" dedi.

62. "Şu bana üstün kıldığını görüyor musun?" dedi. "Şayet Kıyamet Günü'ne kadar bana mühlet verirsen azı hariç, kalanını kendime bağlayacağım."

63. Buyurdu ki: "Git! Onlardan kim sana uyacak olursa hiç şüphesiz cehennem, sizin eksiksiz cezanız olacaktır."

64. "Onlardan gücünün yettiklerini sesinle kışkırt, atlı ve yaya (ordularınla) onlara saldır, mallarda ve evlatlarda onlara ortak ol ve onlara vaadlerde bulun." Şeytanın onlara vadettikleri aldatmadan başka bir şey değildir.

65. "Şüphesiz ki kullarım üzerinde senin bir otoriten yoktur. (İşlerin kendisine havale edileceği bir) vekil olarak Rabbin yeter."

66. Rabbiniz, lütuf ve ihsanından arayasınız diye gemileri denizde (yumuşak bir şekilde) yürütendir. Kuşkusuz O, size karşı merhametlidir.

وَاِذَا مَسَّكُمُ الضُّرُّ فِى الْبَحْرِ ضَلَّ مَنْ تَدْعُونَ اِلَّٓا اِيَّاهُۚ
فَلَمَّا نَجّٰيكُمْ اِلَى الْبَرِّ اَعْرَضْتُمْۜ وَكَانَ الْاِنْسَانُ كَفُورًا ٦٧
اَفَاَمِنْتُمْ اَنْ يَخْسِفَ بِكُمْ جَانِبَ الْبَرِّ اَوْ يُرْسِلَ
عَلَيْكُمْ حَاصِبًا ثُمَّ لَا تَجِدُوا لَكُمْ وَكِيلًاۙ ٦٨ اَمْ اَمِنْتُمْ
اَنْ يُعِيدَكُمْ فِيهِ تَارَةً اُخْرٰى فَيُرْسِلَ عَلَيْكُمْ قَاصِفًا
مِنَ الرِّيحِ فَيُغْرِقَكُمْ بِمَا كَفَرْتُمْۙ ثُمَّ لَا تَجِدُوا لَكُمْ عَلَيْنَا
بِهٖ تَبِيعًا ٦٩ وَلَقَدْ كَرَّمْنَا بَنٖٓى اٰدَمَ وَحَمَلْنَاهُمْ فِى الْبَرِّ وَالْبَحْرِ
وَرَزَقْنَاهُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِ وَفَضَّلْنَاهُمْ عَلٰى كَثٖيرٍ مِمَّنْ خَلَقْنَا
تَفْضٖيلًا ٧٠ يَوْمَ نَدْعُوا كُلَّ اُنَاسٍ بِاِمَامِهِمْۚ فَمَنْ اُوتِىَ كِتَابَهُ
بِيَمٖينِهٖ فَاُولٰٓئِكَ يَقْرَؤُنَ كِتَابَهُمْ وَلَا يُظْلَمُونَ فَتٖيلًا ٧١
وَمَنْ كَانَ فٖى هٰذِهٖٓ اَعْمٰى فَهُوَ فِى الْاٰخِرَةِ اَعْمٰى وَاَضَلُّ سَبٖيلًا ٧٢
وَاِنْ كَادُوا لَيَفْتِنُونَكَ عَنِ الَّذٖٓى اَوْحَيْنَٓا اِلَيْكَ لِتَفْتَرِىَ
عَلَيْنَا غَيْرَهُۗ وَاِذًا لَاتَّخَذُوكَ خَلٖيلًا ٧٣ وَلَوْلَٓا اَنْ ثَبَّتْنَاكَ لَقَدْ
كِدْتَ تَرْكَنُ اِلَيْهِمْ شَيْـًٔا قَلٖيلًاۗ ٧٤ اِذًا لَاَذَقْنَاكَ ضِعْفَ
الْحَيٰوةِ وَضِعْفَ الْمَمَاتِ ثُمَّ لَا تَجِدُ لَكَ عَلَيْنَا نَصٖيرًا ٧٥

67. Size denizde bir sıkıntı dokunduğunda, O'nun dışında dua ettikleriniz kaybolup gider, bir tek O'na yalvarırsınız. Sizi kurtarıp karaya çıkardığında da yüz çevirirsiniz. İnsan pek nankördür.
68. (İyi de) kara tarafında sizi yerin dibine geçirmesinden ya da tozu toprağa katan bir fırtına göndermesinden emin mi oldunuz? Sonra da kendinize bir vekil bulamazsınız.
69. Ya da sizi bir başka sefer tekrar denize döndürüp, nankörlüğünüze karşılık her şeyi yerle bir eden bir rüzgâr göndererek sizi suda boğmasından emin mi oldunuz? Sonra bizden intikamınızı alacak kimseyi de bulamazsınız!
70. Andolsun ki insanoğlunu onurlu/değerli/izzetli kıldık. Onları karada ve denizde (farklı araçlarla) taşıdık, onları temiz şeylerden rızıklandırdık. Ve onları, yarattığımız birçok varlıktan (belirgin şekilde) üstün kıldık.
71. O gün, her insan topluluğunu imamlarıyla çağırırız. Kime de kitabı sağından verilirse bunlar, (sevinç ve müjde içinde) kitaplarını okur, kıl kadar dahi olsa zulme uğramazlar.
72. Kim bu dünyada (hakka karşı) körse o, ahirette de kör ve yolu en fazla şaşırmış bir sapık olacaktır.
73. Neredeyse sana vahyettiğimizden başkasını, bize karşı uydurasın diye seni fitneye düşüreceklerdi. (İstediklerini verdiğin takdirde) o zaman seni dost edinirlerdi.
74. Şayet (ayağını) sabit kılmasaydık, neredeyse onlara az bir şey meyledecektin.
75. O zaman biz sana, hayatın da ölümün de katmerli azabını tattırırdık. Sonra bize karşı kendine bir yardımcı da bulamazdın.

73 ila 75. ayetlerin nüzul sebebi hakkında şu görüşler kaydedilmiştir:
a. Sakif Kabilesi Allah Resûlü'ne (sav) gelip, "Bize bir yıl daha Lât'a tapma izni ver ve Mekke vadisini haram/kutsal ilan ettiğin gibi bizim vadimizi de kutsal ilan et. Arapların üstünlüğümüzü görmesini istiyoruz." dediler. Allah Resûlü (sav) bu tekliften hoşlanmayınca Sakifliler, "Allah böyle emretti dersin." dediler. Bunun üzerine bu ayetler indi.
b. Müşrikler Allah Resûlü'ne (sav), "Parmak ucuyla da olsa ilahlarımıza dokunmadan seni bırakmayız." dediler. Nebi (sav), "Yapsam ne olur ki? Allah benim onlardan hoşnut olmadığımı biliyor." diye düşündü ve bu ayetler indi.
c. Kureyş, Allah Resûlü (sav) ile özel bir görüşme yaptı. Sabaha kadar ona, "Sen efendimizsin, efendilerimizden birinin oğlusun." diyerek onu övdüler. Neredeyse bazı isteklerine, "Evet." diyecekti ki bu ayetler indi.
d. Müşrikler, Allah Resûlü'nün (sav) köle ve fakirleri yanından uzaklaştırmasını istediler. Bunun üzerine bu ayetler indi. (bk. Zâdu'l Mesîr, 3/527)
Tevhid davetçileri, tarih boyunca müşriklerin korkutucu tehditleri ve saptırıcı teklifleriyle karşılaşmışlardır. Allah (cc) iki durumda da müminlere yol göstermiştir. Saptırıcı teklifler için Enâm Suresi'nin 53. ve İsrâ Suresi'nin 73 ila 75. ayetlerine, tehditler için En'âm Suresi'nin 82. ayetine bakabilirsiniz.

وَاِنْ كَادُوا لَيَسْتَفِزُّونَكَ مِنَ الْاَرْضِ لِيُخْرِجُوكَ مِنْهَا
وَاِذًا لَا يَلْبَثُونَ خِلَافَكَ اِلَّا قَلٖيلًا ﴿٧٦﴾ سُنَّةَ مَنْ قَدْ اَرْسَلْنَا
قَبْلَكَ مِنْ رُسُلِنَا وَلَا تَجِدُ لِسُنَّتِنَا تَحْوٖيلًا ﴿٧٧﴾ اَقِمِ الصَّلٰوةَ
لِدُلُوكِ الشَّمْسِ اِلٰى غَسَقِ الَّيْلِ وَقُرْاٰنَ الْفَجْرِ اِنَّ قُرْاٰنَ
الْفَجْرِ كَانَ مَشْهُودًا ﴿٧٨﴾ وَمِنَ الَّيْلِ فَتَهَجَّدْ بِهٖ نَافِلَةً لَكَ
عَسٰٓى اَنْ يَبْعَثَكَ رَبُّكَ مَقَامًا مَحْمُودًا ﴿٧٩﴾ وَقُلْ رَبِّ اَدْخِلْنٖي
مُدْخَلَ صِدْقٍ وَاَخْرِجْنٖي مُخْرَجَ صِدْقٍ وَاجْعَلْ لٖي مِنْ لَدُنْكَ
سُلْطَانًا نَصٖيرًا ﴿٨٠﴾ وَقُلْ جَٓاءَ الْحَقُّ وَزَهَقَ الْبَاطِلُ اِنَّ الْبَاطِلَ
كَانَ زَهُوقًا ﴿٨١﴾ وَنُنَزِّلُ مِنَ الْقُرْاٰنِ مَا هُوَ شِفَٓاءٌ وَرَحْمَةٌ
لِلْمُؤْمِنٖينَ وَلَا يَزٖيدُ الظَّالِمٖينَ اِلَّا خَسَارًا ﴿٨٢﴾ وَاِذَٓا اَنْعَمْنَا
عَلَى الْاِنْسَانِ اَعْرَضَ وَنَاٰ بِجَانِبِهٖ وَاِذَا مَسَّهُ الشَّرُّ كَانَ يَؤُ۫سًا ﴿٨٣﴾
قُلْ كُلٌّ يَعْمَلُ عَلٰى شَاكِلَتِهٖ فَرَبُّكُمْ اَعْلَمُ بِمَنْ هُوَ
اَهْدٰى سَبٖيلًا ﴿٨٤﴾ وَيَسْـَٔلُونَكَ عَنِ الرُّوحِ قُلِ الرُّوحُ مِنْ اَمْرِ
رَبّٖي وَمَٓا اُو۫تٖيتُمْ مِنَ الْعِلْمِ اِلَّا قَلٖيلًا ﴿٨٥﴾ وَلَئِنْ شِئْنَا لَنَذْهَبَنَّ
بِالَّذٖٓي اَوْحَيْنَٓا اِلَيْكَ ثُمَّ لَا تَجِدُ لَكَ بِهٖ عَلَيْنَا وَكٖيلًا ﴿٨٦﴾

76. Neredeyse seni (Mekke'den) çıkarmak için ürküteceklerdi. (Şayet seni çıkarmış olsalardı) senden sonra orada çok az kalabilirlerdi.

77. (Bu,) senden önce gönderdiğimiz resûllerimiz için (belirlediğimiz bir) sünnettir/yasadır. Sen sünnetimizde bir değişiklik bulamazsın.

Sünnet; izlenen yol, takip edilen metod, tekrar eden âdet gibi anlamlara gelir. Sünnetullah, Allah'ın (cc) değişmez yasalarıdır. Allah'ın (cc) toplum ve bireyler için belirlediği, her zaman geçerli olan, sonuçları belirleyecek sebepler bir araya geldiğinde mutlaka vuku bulan akıbettir.

78. Güneş'in (öğlen vakti) zeval bulmasından, gecenin koyu karanlığına kadar namazı dosdoğru kıl. Fecir Kur'ân'ını da/Sabah namazını da (kıl). Fecir Kur'ân'ı/Sabah namazı, tanık olunan bir namazdır.

79. Geceden (bir vakit), sana özel bir nafile olarak (Kur'ân'la) teheccüd namazı kıl. Umulur ki Rabbin, seni Makam-ı Mahmud'a/Övülmüş Makam'a çıkarır.

80. De ki: "Rabbim! Gireceğim yere doğrulukla girmemi, çıkacağım yerden doğrulukla çıkmamı sağla. Kendi katından bana (İslam'ı zafere taşıyacak) yardımcı bir kuvvet ihsan eyle."

81. De ki: "Hak geldi. Batıl zail oldu. Şüphesiz ki batıl, yok olmaya mahkûmdur."

82. Kur'ân'dan müminler için (şüphe, şehvet, dünya sevgisi gibi hastalıklara) şifa ve rahmet olacak ayetler indiririz. Zalimlerin ise yalnızca hüsranını arttırır.

Kitab'ın indiriliş gayesi için bk. 4/Nisâ, 105

83. İnsana bir nimet verdiğimizde, (şükretmekten) yüz çevirir ve (nimetin hakkını vermeyip) bizden uzaklaşır. Ona bir sıkıntı dokunduğunda ümitsizleşiverir.

84. De ki: "Herkes tıynetine/mizacına/meşrebine uygun hareket eder. Rabbiniz kimin daha doğru yolda olduğunu en iyi bilendir."

85. Sana ruhtan soruyorlar. De ki: "Ruh, Rabbimin emrindendir. Size ilim olarak ancak çok az bir şey verilmiştir."

86. Andolsun ki şayet istesek sana vahyettiğimizi (aklından, kalbinden) siler götürürüz. Sonra bunun için bize karşı (sana yardım edecek) bir vekil de bulamazsın.

اِلَّا رَحْمَةً مِنْ رَبِّكَۜ اِنَّ فَضْلَهُ كَانَ عَلَيْكَ كَب۪يرًا ﴿٨٧﴾
قُلْ لَئِنِ اجْتَمَعَتِ الْاِنْسُ وَالْجِنُّ عَلٰٓى اَنْ يَأْتُوا بِمِثْلِ هٰذَا
الْقُرْاٰنِ لَا يَأْتُونَ بِمِثْلِه۪ وَلَوْ كَانَ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ ظَه۪يرًا ﴿٨٨﴾
وَلَقَدْ صَرَّفْنَا لِلنَّاسِ ف۪ي هٰذَا الْقُرْاٰنِ مِنْ كُلِّ مَثَلٍۘ فَاَبٰٓى اَكْثَرُ
النَّاسِ اِلَّا كُفُورًا ﴿٨٩﴾ وَقَالُوا لَنْ نُؤْمِنَ لَكَ حَتّٰى تَفْجُرَ لَنَا
مِنَ الْاَرْضِ يَنْبُوعًاۙ ﴿٩٠﴾ اَوْ تَكُونَ لَكَ جَنَّةٌ مِنْ نَخ۪يلٍ وَعِنَبٍ
فَتُفَجِّرَ الْاَنْهَارَ خِلَالَهَا تَفْج۪يرًاۙ ﴿٩١﴾ اَوْ تُسْقِطَ السَّمَٓاءَ كَمَا
زَعَمْتَ عَلَيْنَا كِسَفًا اَوْ تَأْتِيَ بِاللّٰهِ وَالْمَلٰٓئِكَةِ قَب۪يلًاۙ ﴿٩٢﴾
اَوْ يَكُونَ لَكَ بَيْتٌ مِنْ زُخْرُفٍ اَوْ تَرْقٰى فِي السَّمَٓاءِۜ
وَلَنْ نُؤْمِنَ لِرُقِيِّكَ حَتّٰى تُنَزِّلَ عَلَيْنَا كِتَابًا نَقْرَؤُ۬هُۜ قُلْ
سُبْحَانَ رَبّ۪ي هَلْ كُنْتُ اِلَّا بَشَرًا رَسُولًا۟ ﴿٩٣﴾ وَمَا مَنَعَ النَّاسَ
اَنْ يُؤْمِنُٓوا اِذْ جَٓاءَهُمُ الْهُدٰٓى اِلَّٓا اَنْ قَالُٓوا اَبَعَثَ اللّٰهُ بَشَرًا رَسُولًا ﴿٩٤﴾
قُلْ لَوْ كَانَ فِي الْاَرْضِ مَلٰٓئِكَةٌ يَمْشُونَ مُطْمَئِنّ۪ينَ
لَنَزَّلْنَا عَلَيْهِمْ مِنَ السَّمَٓاءِ مَلَكًا رَسُولًا ﴿٩٥﴾ قُلْ كَفٰى بِاللّٰهِ
شَه۪يدًا بَيْن۪ي وَبَيْنَكُمْۜ اِنَّهُ كَانَ بِعِبَادِه۪ خَب۪يرًا بَص۪يرًا ﴿٩٦﴾

87. (Bunu yapmamamız) yalnızca Rabbinin rahmeti sebebiyledir. Şüphesiz ki O'nun senin üzerindeki ihsan ve lütfu pek büyüktür.

88. De ki: "Şayet insanlar ve cinler, bu Kur'ân'ın bir benzerini getirmek için bir araya toplansa ve bunun için birbirlerine yardımcı olsalar, yine de onun bir benzerini getiremezler."

89. Andolsun ki bu Kur'ân'da, insanlar için her örnekten çeşitli açıklamalar yapmışızdır. İnsanların çoğu ise (öğüt almak yerine) küfürde direttiler.

90. Dediler ki: "Bize yerden pınarlar fışkırtmadıkça sana iman etmeyeceğiz."

91. "Veya sana ait hurma ve üzüm bahçesi olmalı, aralarından da ırmaklar fışkırtmalısın."

92. "Yahut iddia ettiğin gibi gökyüzünü üstümüze parça parça düşürecek veya Allah'ı ve melekleri (gözle görecek şekilde) karşımıza getireceksin."

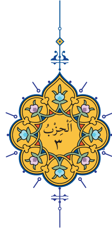
93. "Ya da altından bir evin olmalı veya gökyüzüne çıkmalısın/uçmalısın. Bize gökyüzünden okuyacağımız bir kitap getirmedikçe göğe çıkışına da inanmayacağız." De ki: "Rabbimi tenzih ederim. Ben insan olan bir resûlden başka bir şey miyim?"

94. İnsanlara hidayet geldiğinde onları iman etmekten alıkoyan tek şey, "Allah, insan olan bir resûl mü gönderdi?" demeleridir.

95. De ki: "Şayet yeryüzünde güven ve huzur içinde melekler yürüseydi elbette, onlara gökten melek bir resûl indirirdik."

96. De ki: "Benimle sizin aranızda şahit olarak Allah yeter. Şüphesiz ki O, kullarına karşı (her şeyden haberdar olan) Habîr ve (her şeyi gören) Basîr'dir."

وَمَنْ يَهْدِ اللّٰهُ فَهُوَ الْمُهْتَدِۚ وَمَنْ يُضْلِلْ فَلَنْ تَجِدَ لَهُمْ اَوْلِيَٓاءَ
مِنْ دُونِه۪ۜ وَنَحْشُرُهُمْ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ عَلٰى وُجُوهِهِمْ عُمْيًا وَبُكْمًا
وَصُمًّاۜ مَاْوٰيهُمْ جَهَنَّمُۜ كُلَّمَا خَبَتْ زِدْنَاهُمْ سَعِيرًا ﴿٩٧﴾
ذٰلِكَ جَزَٓاؤُ۬هُمْ بِاَنَّهُمْ كَفَرُوا بِاٰيَاتِنَا وَقَالُٓوا ءَاِذَا كُنَّا عِظَامًا
وَرُفَاتًا ءَاِنَّا لَمَبْعُوثُونَ خَلْقًا جَدِيدًا ﴿٩٨﴾ اَوَلَمْ يَرَوْا اَنَّ اللّٰهَ الَّذ۪ي
خَلَقَ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضَ قَادِرٌ عَلٰٓى اَنْ يَخْلُقَ مِثْلَهُمْ وَجَعَلَ
لَهُمْ اَجَلًا لَا رَيْبَ ف۪يهِۜ فَاَبَى الظَّالِمُونَ اِلَّا كُفُورًا ﴿٩٩﴾ قُلْ
لَوْ اَنْتُمْ تَمْلِكُونَ خَزَٓائِنَ رَحْمَةِ رَبّ۪ٓي اِذًا لَاَمْسَكْتُمْ خَشْيَةَ
الْاِنْفَاقِۜ وَكَانَ الْاِنْسَانُ قَتُورًا ﴿١٠٠﴾ وَلَقَدْ اٰتَيْنَا مُوسٰى تِسْعَ
اٰيَاتٍ بَيِّنَاتٍ فَسْـَٔلْ بَن۪ٓي اِسْرَٓائ۪يلَ اِذْ جَٓاءَهُمْ فَقَالَ لَهُ فِرْعَوْنُ
اِنّ۪ي لَاَظُنُّكَ يَا مُوسٰى مَسْحُورًا ﴿١٠١﴾ قَالَ لَقَدْ عَلِمْتَ مَٓا اَنْزَلَ
هٰٓؤُ۬لَٓاءِ اِلَّا رَبُّ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ بَصَٓائِرَۚ وَاِنّ۪ي لَاَظُنُّكَ
يَا فِرْعَوْنُ مَثْبُورًا ﴿١٠٢﴾ فَاَرَادَ اَنْ يَسْتَفِزَّهُمْ مِنَ الْاَرْضِ
فَاَغْرَقْنَاهُ وَمَنْ مَعَهُ جَم۪يعًاۙ ﴿١٠٣﴾ وَقُلْنَا مِنْ بَعْدِه۪ لِبَن۪ٓي اِسْرَٓائ۪يلَ
اسْكُنُوا الْاَرْضَ فَاِذَا جَٓاءَ وَعْدُ الْاٰخِرَةِ جِئْنَا بِكُمْ لَف۪يفًاۜ ﴿١٠٤﴾

97. Allah kimi hidayet ederse, o doğru yolu bulmuştur. Kimi de saptırırsa onlar için (Allah'ın dışında) veliler bulamazsın. Kıyamet Günü'nde onları yüzükoyun, kör, dilsiz ve sağırlar olarak diriltiriz. Onların barınağı cehennemdir. Ateşi dindikçe dehşet saçan alevi onlar için arttırırız.

98. Bu, onların cezasıdır. (Sebebiyse) onların ayetlerimizi inkâr etmeleri ve "Gerçekten biz, kemik olup toza toprağa döndükten sonra yeni bir yaratılışla mı diriltileceğiz?" demeleridir.

99. Gökleri ve yeri yaratan Allah'ın, onlar gibisini yaratmaya kâdir olduğunu görmüyorlar mı? Onlar için kendisinde şüphe olmayan eceller kıldı. Zalimler ise (düşünmek ve anlamak yerine) kâfirlikte direttiler.

100. De ki: "Şayet sizler Rabbimin rahmet hazinelerine sahip olsaydınız, biter/tükenir endişesiyle elbette cimrilik ederdiniz. İnsan pek cimridir/eli sıkıdır."

101. Andolsun ki Mûsâ'ya, dokuz apaçık ayet/mucize verdik. Sor İsrâîloğullarına! Hani (Mûsâ) onlara geldiğinde Firavun ona, "Ey Mûsâ! Ben, senin kesinlikle büyülenmiş biri olduğuna inanıyorum." demişti.

102. (Mûsâ) demişti ki: "Andolsun ki bunları göklerin ve yerin Rabbinin, (insanları) basiretli kılıcı (ayetler) olarak indirdiğini biliyorsun. Ve ben senin kesinlikle helak olmuş biri olduğunu düşünüyorum ey Firavun!"

103. Onları ürkütüp yerlerinden etmek (sürmek) istedi. Biz onu ve beraberindekileri (suda) boğduk.

104. Sonra onun ardından İsrâîloğullarına buyurduk ki: "Oraya siz yerleşin. Ahiret vaadi geldiğinde, hepinizi bir araya getiririz."

وَبِالْحَقِّ اَنْزَلْنَاهُ وَبِالْحَقِّ نَزَلَ وَمَٓا اَرْسَلْنَاكَ اِلَّا مُبَشِّرًا وَنَذ۪يرًا ﴿١٠٥﴾
وَقُرْاٰنًا فَرَقْنَاهُ لِتَقْرَاَهُ عَلَى النَّاسِ عَلٰى مُكْثٍ وَنَزَّلْنَاهُ تَنْز۪يلًا ﴿١٠٦﴾
قُلْ اٰمِنُوا بِه۪ٓ اَوْ لَا تُؤْمِنُوا اِنَّ الَّذ۪ينَ اُو۫تُوا الْعِلْمَ مِنْ قَبْلِه۪ٓ اِذَا يُتْلٰى
عَلَيْهِمْ يَخِرُّونَ لِلْاَذْقَانِ سُجَّدًا ﴿١٠٧﴾ وَيَقُولُونَ سُبْحَانَ رَبِّنَٓا
اِنْ كَانَ وَعْدُ رَبِّنَا لَمَفْعُولًا ﴿١٠٨﴾ وَيَخِرُّونَ لِلْاَذْقَانِ يَبْكُونَ وَيَز۪يدُهُمْ
خُشُوعًا ﴿١٠٩﴾ قُلِ ادْعُوا اللّٰهَ اَوِ ادْعُوا الرَّحْمٰنَ اَيًّا مَا تَدْعُوا فَلَهُ
الْاَسْمَٓاءُ الْحُسْنٰى وَلَا تَجْهَرْ بِصَلَاتِكَ وَلَا تُخَافِتْ بِهَا وَابْتَغِ بَيْنَ
ذٰلِكَ سَب۪يلًا ﴿١١٠﴾ وَقُلِ الْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذ۪ي لَمْ يَتَّخِذْ وَلَدًا وَلَمْ يَكُنْ
لَهُ شَر۪يكٌ فِي الْمُلْكِ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ وَلِيٌّ مِنَ الذُّلِّ وَكَبِّرْهُ تَكْب۪يرًا ﴿١١١﴾

سُورَةُ الْكَهْفِ

مَكِّيَّةٌ وَهِيَ مِائَةٌ وَعَشْرُ اٰيَاتٍ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذ۪ٓي اَنْزَلَ عَلٰى عَبْدِهِ الْكِتَابَ وَلَمْ يَجْعَلْ لَهُ عِوَجًا ﴿١﴾ قَيِّمًا
لِيُنْذِرَ بَاْسًا شَد۪يدًا مِنْ لَدُنْهُ وَيُبَشِّرَ الْمُؤْمِن۪ينَ الَّذ۪ينَ يَعْمَلُونَ الصَّالِحَاتِ اَنَّ
لَهُمْ اَجْرًا حَسَنًا ﴿٢﴾ مَاكِث۪ينَ ف۪يهِ اَبَدًا ﴿٣﴾ وَيُنْذِرَ الَّذ۪ينَ قَالُوا اتَّخَذَ اللّٰهُ وَلَدًا ﴿٤﴾

105. Biz onu hak üzere indirdik, o da hak olarak indi. Biz seni ancak müjdeci ve uyarıcı olarak gönderdik.

106. Kur'ân'ı insanlara belli aralıklarla/ağır ağır okuyasın diye bölümlere ayırdık ve onu parça parça indirdik.

107. De ki: "İster ona inanın ister inanmayın! Çünkü o, daha önce kendilerine ilim verilenlere okununca, hemen çeneleri (yüzleri) üzere secdeye kapanırlardı."

108. Ve derlerdi ki: "Rabbimizi tenzih ederiz! Rabbimizin vaadi hiç şüphesiz, gerçekleşmiştir."

109. Yüzleri üzerine secdeye kapanır, ağlarlar ve onların huşularını arttırır.

110. De ki: "İster Er-Rahmân (diyerek Allah'a) dua edin, ister Allah diye. Hangi (isimle) dua ederseniz edin, en güzel isimler O'nundur. Namazda sesini ne çok yükselt ne de çok kıs. Bu ikisi arasında bir yol tut."

111. De ki: "Hamd, çocuk edinmemiş, hâkimiyetinde/egemenliğinde ortağı olmayan, zayıflığından ötürü dost (edinme ihtiyacı) olmayan Allah'adır. Ve O'nu tekbir et/yücelt."

18. KEHF SURESİ

(Bu sure Mekke'de indirilmiş olup 110 ayettir.)
Er-Rahmân ve Er-Rahîm olan Allah'ın adıyla (okumaya başlıyorum).

1. Hamd, kuluna Kitab'ı indiren ve onda hiçbir eğrilik/çarpıklık kılmayan Allah'a aittir.

2. (O Kur'ân,) dosdoğru bir Kitap'tır. Katından şiddetli bir azapla uyarmak ve salih amel işleyen müminlere güzel bir mükâfat olduğunu müjdelemek için (indirilmiştir).

3. Orada ebedî olarak kalacaklardır.

4. Ve "Allah çocuk edindi." diyenleri uyarmak için (indirildi).

مَا لَهُمْ بِه۪ مِنْ عِلْمٍ وَلَا لِاٰبَٓائِهِمْۜ كَبُرَتْ كَلِمَةً
تَخْرُجُ مِنْ اَفْوَاهِهِمْۜ اِنْ يَقُولُونَ اِلَّا كَذِبًا ﴿٥﴾ فَلَعَلَّكَ
بَاخِعٌ نَفْسَكَ عَلٰٓى اٰثَارِهِمْ اِنْ لَمْ يُؤْمِنُوا بِهٰذَا الْحَد۪يثِ
اَسَفًا ﴿٦﴾ اِنَّا جَعَلْنَا مَا عَلَى الْاَرْضِ ز۪ينَةً لَهَا لِنَبْلُوَهُمْ اَيُّهُمْ
اَحْسَنُ عَمَلًا ﴿٧﴾ وَاِنَّا لَجَاعِلُونَ مَا عَلَيْهَا صَع۪يدًا جُرُزًاۜ ﴿٨﴾
اَمْ حَسِبْتَ اَنَّ اَصْحَابَ الْكَهْفِ وَالرَّق۪يمِ كَانُوا
مِنْ اٰيَاتِنَا عَجَبًا ﴿٩﴾ اِذْ اَوَى الْفِتْيَةُ اِلَى الْكَهْفِ فَقَالُوا رَبَّنَٓا
اٰتِنَا مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةً وَهَيِّئْ لَنَا مِنْ اَمْرِنَا رَشَدًا ﴿١٠﴾ فَضَرَبْنَا
عَلٰٓى اٰذَانِهِمْ فِي الْكَهْفِ سِن۪ينَ عَدَدًاۙ ﴿١١﴾ ثُمَّ بَعَثْنَاهُمْ لِنَعْلَمَ
اَيُّ الْحِزْبَيْنِ اَحْصٰى لِمَا لَبِثُٓوا اَمَدًاۚ ﴿١٢﴾ نَحْنُ نَقُصُّ عَلَيْكَ
نَبَاَهُمْ بِالْحَقِّۜ اِنَّهُمْ فِتْيَةٌ اٰمَنُوا بِرَبِّهِمْ وَزِدْنَاهُمْ هُدًىۗ ﴿١٣﴾
وَرَبَطْنَا عَلٰى قُلُوبِهِمْ اِذْ قَامُوا فَقَالُوا رَبُّنَا رَبُّ السَّمٰوَاتِ
وَالْاَرْضِ لَنْ نَدْعُوَا۬ مِنْ دُونِه۪ٓ اِلٰهًا لَقَدْ قُلْنَٓا اِذًا شَطَطًا ﴿١٤﴾
هٰٓؤُ۬لَٓاءِ قَوْمُنَا اتَّخَذُوا مِنْ دُونِه۪ٓ اٰلِهَةًۜ لَوْلَا يَأْتُونَ عَلَيْهِمْ
بِسُلْطَانٍ بَيِّنٍۜ فَمَنْ اَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرٰى عَلَى اللّٰهِ كَذِبًاۜ ﴿١٥﴾

5. Ne onların ne de babalarının konuya dair hiçbir bilgisi yoktur. Ağızlarından çıkan bu söz ne kadar da büyük! Onlar yalnızca yalan söylerler.

Allah (cc), şirki ve çeşitlerini tanıttığı birçok ayette müşriklerin bilgisiz cahiller olduğunu vurgulamış ve zımnen onları şirke götüren sebebin cehalet olduğuna işaret etmiştir. (bk. 9/Tevbe, 6; 12/Yûsuf, 40; 21/Enbiyâ, 24; 27/Neml, 61; 31/Lokmân, 25; 39/Zumer, 29, 64)

6. Bu söze (Kur'ân'a) inanmadılar diye arkalarından üzülerek kendini öldüreceksin/helak edeceksin öyle mi?

Allah'ın (cc), Resûl'ünü tesellisi için bk. 20/Tâhâ, 2

7. Şüphesiz ki biz, hangisinin daha güzel amel yapacağını denemek/ortaya çıkarmak için, yeryüzünün üzerindekileri onun için bir süs kıldık.

8. (Yine) şüphesiz ki biz, onun üzerinde (süs kıldıklarımızı) kuru/verimsiz bir toprak yaparız.

9. Yoksa sen, Ashâb-ı Kehf ve Rakîm'i bizim ayetlerimiz arasında en ilginç olanı mı sandın?

10. (Hatırlayın!) Hani o gençler mağaraya sığınmış ve "Rabbimiz! Bize katından bir rahmet ver ve işimizde en isabetli olanı bize kolaylaştır." demişlerdi.

11. (Dış sesleri duymamaları ve derin bir uykuya dalmaları için) mağarada uzun yıllar kulaklarına (ağırlık) vurmuştuk.

12. Sonra da (onlar hakkında ihtilaf eden) iki zümreden hangisi kaldıkları süreyi daha doğru hesap edecek diye onları uyandırmıştık.

13. Biz sana, onların kıssalarını hak olarak/gerçek hâliyle anlatıyoruz. Şüphesiz ki onlar, Rablerine iman etmiş bir grup gençti ve biz de onların hidayetlerini arttırmıştık.

14. Ve kıyama kalkıp, "Bizim Rabbimiz göklerin ve yerin Rabbidir! Onu bırakıp da hiçbir (sahte) ilaha dua etmeyiz. Andolsun ki o takdirde batıl/saçma bir şey söylemiş oluruz." dediklerinde, onların kalplerini (yakin, sabır ve kararlılıkla) pekiştirmiştik.

15. "İşte bunlar, bizim kavmimiz. (Tutup) Allah'ın dışında ilahlar edindiler. (Bu yaptıklarının doğruluğuna dair) apaçık bir delil getirmeleri gerekmez miydi? Allah'a yalan uydurup iftira edenden daha zalim kim vardır?"

وَاِذِ اعْتَزَلْتُمُوهُمْ وَمَا يَعْبُدُونَ اِلَّا اللّٰهَ فَأْوُۤا اِلَى الْكَهْفِ
يَنْشُرْ لَكُمْ رَبُّكُمْ مِنْ رَحْمَتِهٖ وَيُهَيِّئْ لَكُمْ
مِنْ اَمْرِكُمْ مِرْفَقًا ﴿١٦﴾ وَتَرَى الشَّمْسَ اِذَا طَلَعَتْ تَزَاوَرُ
عَنْ كَهْفِهِمْ ذَاتَ الْيَمٖينِ وَاِذَا غَرَبَتْ تَقْرِضُهُمْ ذَاتَ الشِّمَالِ
وَهُمْ فٖي فَجْوَةٍ مِنْهُۜ ذٰلِكَ مِنْ اٰيَاتِ اللّٰهِۜ مَنْ يَهْدِ اللّٰهُ فَهُوَ
الْمُهْتَدِۚ وَمَنْ يُضْلِلْ فَلَنْ تَجِدَ لَهُ وَلِيًّا مُرْشِدًا ﴿١٧﴾ وَتَحْسَبُهُمْ
اَيْقَاظًا وَهُمْ رُقُودٌۗ وَنُقَلِّبُهُمْ ذَاتَ الْيَمٖينِ وَذَاتَ الشِّمَالِۗ
وَكَلْبُهُمْ بَاسِطٌ ذِرَاعَيْهِ بِالْوَصٖيدِۜ لَوِ اطَّلَعْتَ عَلَيْهِمْ لَوَلَّيْتَ
مِنْهُمْ فِرَارًا وَلَمُلِئْتَ مِنْهُمْ رُعْبًا ﴿١٨﴾ وَكَذٰلِكَ بَعَثْنَاهُمْ
لِيَتَسَاۤءَلُوا بَيْنَهُمْۜ قَالَ قَاۤئِلٌ مِنْهُمْ كَمْ لَبِثْتُمْۜ قَالُوا لَبِثْنَا
يَوْمًا اَوْ بَعْضَ يَوْمٍۜ قَالُوا رَبُّكُمْ اَعْلَمُ بِمَا لَبِثْتُمْ فَابْعَثُوا
اَحَدَكُمْ بِوَرِقِكُمْ هٰذِهٖۤ اِلَى الْمَدٖينَةِ فَلْيَنْظُرْ اَيُّهَاۤ
اَزْكٰى طَعَامًا فَلْيَأْتِكُمْ بِرِزْقٍ مِنْهُ وَلْيَتَلَطَّفْ وَلَا يُشْعِرَنَّ
بِكُمْ اَحَدًا ﴿١٩﴾ اِنَّهُمْ اِنْ يَظْهَرُوا عَلَيْكُمْ يَرْجُمُوكُمْ
اَوْ يُعٖيدُوكُمْ فٖي مِلَّتِهِمْ وَلَنْ تُفْلِحُوۤا اِذًا اَبَدًا ﴿٢٠﴾

16. Mademki onları ve Allah'ın dışında ibadet ettiklerini terk edip ayrıldınız, (haydi) mağaraya sığının da Rabbiniz rahmetini yaysın ve işinizi kolaylaştırsın.

17. Güneş'in, doğduğu zaman mağaralarının sağ tarafına yöneldiğini, battığı zaman da onları sol taraftan kestiğini görürsün. Onlar (mağaranın) genişçe bir alanındaydılar. Bu, Allah'ın (kudret ve azametine delalet eden) ayetlerindendir. Allah kimi hidayet ederse, o doğru yolu bulmuştur. Kimi de saptırırsa, sen ona yol gösterecek bir dost bulamazsın.

18. Onları uyanık sanırsın, (fakat) onlar uykudadır. Onları sağ ve sol yanlarına çeviriyorduk. Köpekleri ise kapı önünde kollarını uzatmış yatıyordu. Onları görmüş olsan, kesinlikle geri dönüp kaçardın ve (için) onların korkusuyla dolup taşardı.

19. Yine böyle aralarında soruştursunlar diye onları dirilttik/uyandırdık. İçlerinden biri, "Ne kadar kaldınız (burada)?" demişti. Demişlerdi ki: "Bir gün ya da daha az." Demişlerdi ki: "Rabbiniz ne kadar kaldığınızı en iyi bilendir. Şimdi bu parayla birinizi şehre gönderin. Baksın, en temiz yiyecek hangisiyse ondan size bir rızık getirsin. Çok dikkatli olsun, sizi ele vermesin."

20. "Çünkü sizi ele geçirecek olsalar, taşa tutar ya da dinlerine döndürürler. O zaman da ebediyen kurtuluşa eremezsiniz."

وَكَذٰلِكَ اَعْثَرْنَا عَلَيْهِمْ لِيَعْلَمُٓوا اَنَّ وَعْدَ اللّٰهِ حَقٌّ وَاَنَّ
السَّاعَةَ لَا رَيْبَ فٖيهَاۚ اِذْ يَتَنَازَعُونَ بَيْنَهُمْ اَمْرَهُمْ فَقَالُوا
ابْنُوا عَلَيْهِمْ بُنْيَانًاۜ رَبُّهُمْ اَعْلَمُ بِهِمْۜ قَالَ الَّذٖينَ غَلَبُوا
عَلٰٓى اَمْرِهِمْ لَنَتَّخِذَنَّ عَلَيْهِمْ مَسْجِدًا ﴿٢١﴾ سَيَقُولُونَ ثَلٰثَةٌ
رَابِعُهُمْ كَلْبُهُمْۚ وَيَقُولُونَ خَمْسَةٌ سَادِسُهُمْ كَلْبُهُمْ رَجْمًا
بِالْغَيْبِۚ وَيَقُولُونَ سَبْعَةٌ وَثَامِنُهُمْ كَلْبُهُمْۜ قُلْ رَبّٖٓى اَعْلَمُ
بِعِدَّتِهِمْ مَا يَعْلَمُهُمْ اِلَّا قَلٖيلٌ فَلَا تُمَارِ فٖيهِمْ اِلَّا مِرَٓاءً ظَاهِرًاۖ
وَلَا تَسْتَفْتِ فٖيهِمْ مِنْهُمْ اَحَدًا ﴿٢٢﴾ وَلَا تَقُولَنَّ لِشَا۬يْءٍ اِنّٖى
فَاعِلٌ ذٰلِكَ غَدًاۙ ﴿٢٣﴾ اِلَّٓا اَنْ يَشَٓاءَ اللّٰهُۘ وَاذْكُرْ رَبَّكَ
اِذَا نَسٖيتَ وَقُلْ عَسٰٓى اَنْ يَهْدِيَنِ رَبّٖى لِاَقْرَبَ مِنْ هٰذَا رَشَدًا ﴿٢٤﴾
وَلَبِثُوا فٖى كَهْفِهِمْ ثَلٰثَ مِائَةٍ سِنٖينَ وَازْدَادُوا تِسْعًا ﴿٢٥﴾
قُلِ اللّٰهُ اَعْلَمُ بِمَا لَبِثُواۚ لَهُ غَيْبُ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِۜ
اَبْصِرْ بِهٖ وَاَسْمِعْۜ مَا لَهُمْ مِنْ دُونِهٖ مِنْ وَلِيٍّۘ وَلَا يُشْرِكُ
فٖى حُكْمِهٖٓ اَحَدًا ﴿٢٦﴾ وَاتْلُ مَٓا اُو۫حِيَ اِلَيْكَ مِنْ كِتَابِ
رَبِّكَۚ لَا مُبَدِّلَ لِكَلِمَاتِهٖ وَلَنْ تَجِدَ مِنْ دُونِهٖ مُلْتَحَدًا ﴿٢٧﴾

21. Allah'ın vaadinin hak olduğunu ve kıyametin (kopacağında) şüphe olmadığını bilmeleri için bulunmalarını sağladık. Hani onlar kendi aralarında işlerini tartışıyorlardı. (Bir grup) demişti ki: "Onların üzerine bir bina inşa edin. Rableri onları en iyi bilendir." Onların içlerinde üstünlük sağlayanlar dediler ki: "Mutlaka onların üzerine bir mescid yapmalıyız."

Salih insanların kabirleri üzerine mescid inşa etmek, lanetlenmiş Yahudi ve Hristiyanların davranışlarındandır. Allah Resûlü (sav), "Allah, Yahudi ve Hristiyanlara lanet etsin. Peygamberlerinin kabirlerini mescid edindiler." buyurmuştur. (Buhari, 437; Müslim, 530; Ebû Hureyre'den (ra))

22. (Sonradan gelenler) diyecekler ki: "Üç kişiydiler, dördüncüleri köpekti." Diyecekler ki: "Beş kişiydiler, altıncıları köpekti." Bu, gaybı taşlamaktır/bir konuda bilgisizce konuşmaktır. Diyecekler ki: "Yedi kişiydiler, sekizİncîleri köpekti." De ki: "Onların sayısını en iyi bilen Rabbimdir. Onları yalnızca çok az (insan) bilir. Onlar hakkında açık olandan (sahip olduğun vahiy bilgisinden) başkasıyla tartışma ve (buna dair) onlardan kimseye bilgi sorma."

23. Bir şey için kesinlikle, "Bunu yarın yapacağım." deme!

24. "Allah dilerse/İnşallah" (de). Unuttuğun zaman Rabbini an. "Umulur ki Rabbim beni bundan daha yakın bir rüşde/olgunluğa eriştirir." de.

25. Onlar mağaralarında üç yüz yıl kaldılar ve dokuz yıl arttırdılar.

26. De ki: "Ne kadar kaldıklarını en iyi bilen Allah'tır. Göklerin ve yerin gaybı (bilgisi) O'na aittir. O, ne güzel görür, ne güzel işitir. Onların, O'ndan başka bir dostu yoktur. Hükmünde hiç kimseyi ortak kılmaz (tek hükümran, yasamada bulunan, doğru ve yanlış belirleyen O'dur.)"

27. Sana Rabbinin Kitabı'ndan vahyedileni oku. O'nun kelimelerini değiştirecek kimse yoktur. O'nun dışında sığınacak bir yer bulamazsın.

وَاصْبِرْ نَفْسَكَ مَعَ الَّذِينَ يَدْعُونَ رَبَّهُمْ بِالْغَدٰوةِ وَالْعَشِيِّ يُرِيدُونَ
وَجْهَهُ وَلَا تَعْدُ عَيْنَاكَ عَنْهُمْ تُرِيدُ زِينَةَ الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا وَلَا تُطِعْ
مَنْ اَغْفَلْنَا قَلْبَهُ عَنْ ذِكْرِنَا وَاتَّبَعَ هَوٰيهُ وَكَانَ اَمْرُهُ فُرُطًا ﴿٢٨﴾
وَقُلِ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكُمْ فَمَنْ شَٓاءَ فَلْيُؤْمِنْ وَمَنْ شَٓاءَ فَلْيَكْفُرْ
اِنَّٓا اَعْتَدْنَا لِلظَّالِمِينَ نَارًا اَحَاطَ بِهِمْ سُرَادِقُهَا وَاِنْ يَسْتَغِيثُوا
يُغَاثُوا بِمَٓاءٍ كَالْمُهْلِ يَشْوِي الْوُجُوهَ بِئْسَ الشَّرَابُ وَسَٓاءَتْ
مُرْتَفَقًا ﴿٢٩﴾ اِنَّ الَّذِينَ اٰمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ اِنَّا لَا نُضِيعُ
اَجْرَ مَنْ اَحْسَنَ عَمَلًا ﴿٣٠﴾ اُولٰٓئِكَ لَهُمْ جَنَّاتُ عَدْنٍ تَجْرِي
مِنْ تَحْتِهِمُ الْاَنْهَارُ يُحَلَّوْنَ فِيهَا مِنْ اَسَاوِرَ مِنْ ذَهَبٍ وَيَلْبَسُونَ
ثِيَابًا خُضْرًا مِنْ سُنْدُسٍ وَاِسْتَبْرَقٍ مُتَّكِئِينَ فِيهَا عَلَى الْاَرَٓائِكِ
نِعْمَ الثَّوَابُ وَحَسُنَتْ مُرْتَفَقًا ﴿٣١﴾ وَاضْرِبْ لَهُمْ مَثَلًا رَجُلَيْنِ
جَعَلْنَا لِاَحَدِهِمَا جَنَّتَيْنِ مِنْ اَعْنَابٍ وَحَفَفْنَاهُمَا بِنَخْلٍ وَجَعَلْنَا
بَيْنَهُمَا زَرْعًا ﴿٣٢﴾ كِلْتَا الْجَنَّتَيْنِ اٰتَتْ اُكُلَهَا وَلَمْ تَظْلِمْ مِنْهُ
شَيْـًٔا وَفَجَّرْنَا خِلَالَهُمَا نَهَرًا ﴿٣٣﴾ وَكَانَ لَهُ ثَمَرٌ فَقَالَ
لِصَاحِبِهِ وَهُوَ يُحَاوِرُهُ اَنَا اَكْثَرُ مِنْكَ مَالًا وَاَعَزُّ نَفَرًا ﴿٣٤﴾

28. Sabah akşam Rablerinin rızasını umarak O'na dua edenlerle beraber sabret. Dünya hayatının süsünü isteyerek gözünü onlardan ayırma. (İlgin, alakan onlar üzerinde olsun.) Kalbini zikrimizden gafil bıraktığımız, hevasına uyan ve işleri hep aşırılık olan kimseye itaat etme.

Benzer içerikli ayetler için bk. 6/En'âm, 52-53

29. De ki: "Hak, Rabbinizden gelendir. Dileyen iman etsin, dileyen kâfir olsun." Şüphesiz ki biz, zalimlere duvarları kendilerini her yönden kuşatan bir ateş hazırlamışızdır. Şayet yardım talebinde bulunurlarsa, onlara (yaklaştığında) yüzü yakıp kavuran erimiş maden şeklinde bir su verilir. Ne kötü bir içecek ve ne kötü bir konak!

30. İman edip salih amel işleyenlere gelince; şüphesiz ki biz, en güzel şekilde amel yapanların amellerini zayi etmeyiz.

31. Bunlar (var ya); onlara altından ırmaklar akan Adn Cennetleri vardır. Orada altın bileziklerle süslenirler. İnce ve kalın ipekten yapılmış yeşil elbiseler giyerler. Orada, sedirler üzerine kurulmuşlardır. Ne güzel bir mükâfat ve ne güzel bir konak.

32. Onlara, iki adamın örneğini ver. Onlardan birine iki üzüm bahçesi verdik, bahçelerin etrafını hurmalarla çevirdik ve iki bahçe arasında da ekinler bitirdik.

33. Her iki bahçe de yemişlerini tam bir şekilde vermiş, hiçbir şeyi eksik bırakmamıştı. Ve onların arasından bir nehir fışkırttık.

34. Onun ayrıca (ek gelir getiren) malları vardı. Arkadaşıyla konuşurken demişti ki: "Benim malım senden daha fazla ve ben sayı/nüfus olarak da senden daha güçlüyüm."

وَدَخَلَ جَنَّتَهُ وَهُوَ ظَالِمٌ لِنَفْسِه۪ۚ قَالَ مَٓا اَظُنُّ اَنْ تَب۪يدَ هٰذِه۪ٓ اَبَدًاۙ ﴿٣٥﴾
وَمَٓا اَظُنُّ السَّاعَةَ قَٓائِمَةًۙ وَلَئِنْ رُدِدْتُ اِلٰى رَبّ۪ي لَاَجِدَنَّ خَيْرًا مِنْهَا
مُنْقَلَبًا ﴿٣٦﴾ قَالَ لَهُ صَاحِبُهُ وَهُوَ يُحَاوِرُهُٓ اَكَفَرْتَ بِالَّذ۪ي
خَلَقَكَ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ مِنْ نُطْفَةٍ ثُمَّ سَوّٰيكَ رَجُلًاۜ ﴿٣٧﴾ لٰكِنَّا۬
هُوَ اللّٰهُ رَبّ۪ي وَلَٓا اُشْرِكُ بِرَبّ۪ٓي اَحَدًا ﴿٣٨﴾ وَلَوْلَٓا اِذْ دَخَلْتَ
جَنَّتَكَ قُلْتَ مَا شَٓاءَ اللّٰهُۙ لَا قُوَّةَ اِلَّا بِاللّٰهِۚ اِنْ تَرَنِ اَنَا۬ اَقَلَّ مِنْكَ
مَالًا وَوَلَدًاۚ ﴿٣٩﴾ فَعَسٰى رَبّ۪ٓي اَنْ يُؤْتِيَنِ خَيْرًا مِنْ جَنَّتِكَ وَيُرْسِلَ
عَلَيْهَا حُسْبَانًا مِنَ السَّمَٓاءِ فَتُصْبِحَ صَع۪يدًا زَلَقًاۙ ﴿٤٠﴾ اَوْ يُصْبِحَ
مَٓاؤُ۬هَا غَوْرًا فَلَنْ تَسْتَط۪يعَ لَهُ طَلَبًا ﴿٤١﴾ وَاُح۪يطَ بِثَمَرِه۪ فَاَصْبَحَ
يُقَلِّبُ كَفَّيْهِ عَلٰى مَٓا اَنْفَقَ ف۪يهَا وَهِيَ خَاوِيَةٌ عَلٰى عُرُوشِهَا
وَيَقُولُ يَا لَيْتَن۪ي لَمْ اُشْرِكْ بِرَبّ۪ٓي اَحَدًا ﴿٤٢﴾ وَلَمْ تَكُنْ لَهُ فِئَةٌ يَنْصُرُونَهُ
مِنْ دُونِ اللّٰهِ وَمَا كَانَ مُنْتَصِرًاۜ ﴿٤٣﴾ هُنَالِكَ الْوَلَايَةُ لِلّٰهِ الْحَقِّۜ
هُوَ خَيْرٌ ثَوَابًا وَخَيْرٌ عُقْبًاࣖ ﴿٤٤﴾ وَاضْرِبْ لَهُمْ مَثَلَ الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا
كَمَٓاءٍ اَنْزَلْنَاهُ مِنَ السَّمَٓاءِ فَاخْتَلَطَ بِه۪ نَبَاتُ الْاَرْضِ فَاَصْبَحَ
هَش۪يمًا تَذْرُوهُ الرِّيَاحُۜ وَكَانَ اللّٰهُ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ مُقْتَدِرًا ﴿٤٥﴾

35. (Böylece) nefsine zulmederek bahçesine girmiş ve “Buranın ebediyen yok olacağını sanmıyorum.” demişti.

36. “Kıyametin kopacağını da zannetmiyorum. Şayet (olur da kıyamet kopar ve) Rabbime döndürülürsem, bundan daha hayırlı bir dönüş yeri bulacağım elbette.”

Müşriklerin ortak özelliklerinden biri de şudur: Allah’ın (cc), imtihan için bahşettiği nimetleri yanlış anlar ve kendilerinin Allah (cc) katında değerli insanlar/toplumlar olduklarını düşünürler. Şayet Allah (cc) bizi sevip hâlimizden razı olmasa bunca nimet vermezdi, diye düşünürler. (bk. 34/Sebe’, 34-37) Oysa Allah’a (cc) isyan edildiği hâlde nimetlerin artması istidrac yani birey ya da toplumun adım adım azaba yaklaştırılmasıdır. (bk. 6/En’âm, 44-45)

37. Arkadaşı onunla konuşurken demişti ki: “Yoksa seni topraktan, sonra bir damla meniden yaratan, sonra da tam bir adam hâline getiren (Allah’ı) inkâr mı ettin?”

38. “Fakat O Allah, benim Rabbimdir. Ve ben hiçbir şeyi Rabbime ortak koşmam.”

39. “Bahçene girdiğinde, ‘Maşallah, Allah’ın (verdiği) dışında kuvvet yoktur.’ demen gerekmez miydi? Şayet mal ve evlat konusunda beni kendinden az görüyorsan.”

40. “Belki, Rabbim senin bahçenden daha hayırlısını bana verir ve (senin bahçenin) üzerine gökten yakıp yıkan bir azap gönderir. Kaygan/Bitki bitmeyen/Çöl gibi bir toprak hâline geliverir.”

41. “Ya da onun suyu toprağın derinliklerine çekilir de, onu (tekrardan) bulmaya güç yetiremezsin.”

42. (Âniden) onun tüm meyveleri (yıkıcı afetlerle) kuşatıldı. Oraya harcadıklarına yanarak ellerini ovuşturmaya başladı. O, (altı üstüne gelmiş ve) tavanı üzerine çökmüştü. Ve şöyle diyordu: “Keşke hiçbir şeyi Rabbime ortak koşmasaydım.”

43. Allah’ın dışında ona yardım edecek bir topluluğu yoktu. Kendi kendine de yardım edemedi.

44. İşte burada velayet/yardım etme/otorite, (hak ve hakikatin kaynağı) El-Hak olan Allah’a aittir. (Bir tek O yardım edebilir.) O, (vereceği) sevap/mükâfat bakımından da, (ulaştıracağı) sonuç bakımından da en hayırlı olandır.

45. Onlara dünya hayatının örneğini ver: (O,) gökten indirdiğimiz bir su gibidir. (Toprakla buluşunca) yerin bitkisiyle karışmıştır. (Sonra da bir zamanlar göz alan güzellikteki yeşil bitkiler) rüzgârın savurduğu kurumuş ota döndü. Şüphesiz ki Allah, her şeyin üzerinde muktedirdir/iktidar sahibidir.

Dünya da böyledir. Süsü, ihtişamı ve debdebesiyle göz alıcıdır. Fakat bir hastalık, ölüm, musibet ya da kıyametle beraber hiçbir kıymeti olmayan bir şeye dönüşüverir. (Dünya nimetlerine bakış açısı için bk. 11/Hûd, 15-16)

اَلْمَالُ وَالْبَنُونَ زِينَةُ الْحَيٰوةِ الدُّنْيَاۚ وَالْبَاقِيَاتُ الصَّالِحَاتُ
خَيْرٌ عِنْدَ رَبِّكَ ثَوَابًا وَخَيْرٌ اَمَلًا ﴿٤٦﴾ وَيَوْمَ نُسَيِّرُ الْجِبَالَ وَتَرَى
الْاَرْضَ بَارِزَةًۙ وَحَشَرْنَاهُمْ فَلَمْ نُغَادِرْ مِنْهُمْ اَحَدًاۚ ﴿٤٧﴾ وَعُرِضُوا
عَلٰى رَبِّكَ صَفًّاۜ لَقَدْ جِئْتُمُونَا كَمَا خَلَقْنَاكُمْ اَوَّلَ مَرَّةٍۘ
بَلْ زَعَمْتُمْ اَلَّنْ نَجْعَلَ لَكُمْ مَوْعِدًا ﴿٤٨﴾ وَوُضِعَ الْكِتَابُ
فَتَرَى الْمُجْرِمِينَ مُشْفِقِينَ مِمَّا فِيهِ وَيَقُولُونَ يَا وَيْلَتَنَا مَا لِ هٰذَا
الْكِتَابِ لَا يُغَادِرُ صَغِيرَةً وَلَا كَبِيرَةً اِلَّٓا اَحْصٰيهَاۚ وَوَجَدُوا
مَا عَمِلُوا حَاضِرًاۜ وَلَا يَظْلِمُ رَبُّكَ اَحَدًاࣖ ﴿٤٩﴾ وَاِذْ قُلْنَا لِلْمَلٰٓئِكَةِ
اسْجُدُوا لِاٰدَمَ فَسَجَدُٓوا اِلَّٓا اِبْلِيسَۜ كَانَ مِنَ الْجِنِّ فَفَسَقَ
عَنْ اَمْرِ رَبِّهٖۜ اَفَتَتَّخِذُونَهُ وَذُرِّيَّتَهُٓ اَوْلِيَٓاءَ مِنْ دُونٖي وَهُمْ لَكُمْ
عَدُوٌّۜ بِئْسَ لِلظَّالِمِينَ بَدَلًا ﴿٥٠﴾ مَٓا اَشْهَدْتُهُمْ خَلْقَ السَّمٰوَاتِ
وَالْاَرْضِ وَلَا خَلْقَ اَنْفُسِهِمْۖ وَمَا كُنْتُ مُتَّخِذَ الْمُضِلّٖينَ
عَضُدًا ﴿٥١﴾ وَيَوْمَ يَقُولُ نَادُوا شُرَكَٓائِيَ الَّذٖينَ زَعَمْتُمْ فَدَعَوْهُمْ
فَلَمْ يَسْتَجٖيبُوا لَهُمْ وَجَعَلْنَا بَيْنَهُمْ مَوْبِقًا ﴿٥٢﴾ وَرَاَ الْمُجْرِمُونَ
النَّارَ فَظَنُّٓوا اَنَّهُمْ مُوَاقِعُوهَا وَلَمْ يَجِدُوا عَنْهَا مَصْرِفًاࣖ ﴿٥٣﴾

46. Mal ve evlatlar dünya hayatının süsüdür. Kalıcı salih ameller ise Rabbinin yanında sevap ve umut bakımından daha hayırlıdır.

47. Dağları yürüteceğimiz gün, yerin açığa çıkmış (dümdüz) olduğunu görürsün. Hepsini (diriltip) bir araya toplamış, tek bir kişiyi dahi geride bırakmamışızdır.

48. Saflar hâlinde Rabbine arz edileceklerdir. Andolsun ki sizi ilk defa (nasıl) yarattıysak, (çıplak, yalnız, sünnetsiz, tüm ünvanlardan arınmış, sade bir kul olarak yine) bize öyle geldiniz. (Hayır, öyle değil!) Size bir buluşma zamanı tayin etmediğimizi sanmıştınız.

49. (Ortaya iyiliklerin ve kötülüklerin yazılı olduğu) kitap konur. Suçlu günahkârların o (kitapta) olandan dolayı korku ve endişe içinde olduğunu görürsün. Derler ki: "Eyvahlar olsun bize! Ne oluyor bu kitaba da küçük büyük ne varsa hiçbir şeyi bırakmadan kaydetmiş." Yaptıklarını karşılarında hazır bulmuşlardır. Senin Rabbin kimseye zulmetmez.

50. Hani meleklere, "Âdem'e secde edin." demiştik de İblis hariç hepsi secde etmişti. O, cinlerdendi ve Rabbinin emrinin dışına çıkmıştı. Onlar size düşman olmasına rağmen, beni bırakıp onu ve zürriyetini mi dost ediniyorsunuz? Zalimlerin, (Allah'ın dostluğuna) değiştikleri (şey) ne kötüdür.

51. Ne göklerin ve yerin yaratılışında ne de kendilerinin yaratılışında onları şahit tuttum. (Onlardan destek almadım.) Zaten ben saptırıcılardan destek alacak da değilim.

52. O gün (müşriklere), "Haydi bana ortak olduğunu iddia ettiklerinizi çağırın (bakalım)!" der. Çağırırlar, (fakat putlar) icabet edemez ve aralarına (kavuşmalarına engel) bir uçurum koymuşuzdur.

53. Suçlu günahkârlar ateşi görmüş ve oraya gireceklerini anlamışlardır. Ve ondan bir kaçış da bulamamışlardır.

وَلَقَدْ صَرَّفْنَا ف۪ي هٰذَا الْقُرْاٰنِ لِلنَّاسِ مِنْ كُلِّ مَثَلٍۜ وَكَانَ
الْاِنْسَانُ اَكْثَرَ شَيْءٍ جَدَلًا ﴿٥٤﴾ وَمَا مَنَعَ النَّاسَ اَنْ يُؤْمِنُٓوا
اِذْ جَٓاءَهُمُ الْهُدٰى وَيَسْتَغْفِرُوا رَبَّهُمْ اِلَّٓا اَنْ تَأْتِيَهُمْ سُنَّةُ
الْاَوَّل۪ينَ اَوْ يَأْتِيَهُمُ الْعَذَابُ قُبُلًا ﴿٥٥﴾ وَمَا نُرْسِلُ الْمُرْسَل۪ينَ
اِلَّا مُبَشِّر۪ينَ وَمُنْذِر۪ينَۚ وَيُجَادِلُ الَّذ۪ينَ كَفَرُوا بِالْبَاطِلِ
لِيُدْحِضُوا بِهِ الْحَقَّ وَاتَّخَذُٓوا اٰيَات۪ي وَمَٓا اُنْذِرُوا هُزُوًا ﴿٥٦﴾
وَمَنْ اَظْلَمُ مِمَّنْ ذُكِّرَ بِاٰيَاتِ رَبِّه۪ فَاَعْرَضَ عَنْهَا وَنَسِيَ
مَا قَدَّمَتْ يَدَاهُۜ اِنَّا جَعَلْنَا عَلٰى قُلُوبِهِمْ اَكِنَّةً اَنْ يَفْقَهُوهُ
وَف۪ٓي اٰذَانِهِمْ وَقْرًاۜ وَاِنْ تَدْعُهُمْ اِلَى الْهُدٰى فَلَنْ يَهْتَدُٓوا اِذًا اَبَدًا ﴿٥٧﴾
وَرَبُّكَ الْغَفُورُ ذُو الرَّحْمَةِۜ لَوْ يُؤَاخِذُهُمْ بِمَا كَسَبُوا
لَعَجَّلَ لَهُمُ الْعَذَابَۜ بَلْ لَهُمْ مَوْعِدٌ لَنْ يَجِدُوا مِنْ دُونِه۪
مَوْئِلًا ﴿٥٨﴾ وَتِلْكَ الْقُرٰٓى اَهْلَكْنَاهُمْ لَمَّا ظَلَمُوا وَجَعَلْنَا
لِمَهْلِكِهِمْ مَوْعِدًا ﴿٥٩﴾ وَاِذْ قَالَ مُوسٰى لِفَتٰيهُ لَٓا اَبْرَحُ حَتّٰٓى
اَبْلُغَ مَجْمَعَ الْبَحْرَيْنِ اَوْ اَمْضِيَ حُقُبًا ﴿٦٠﴾ فَلَمَّا بَلَغَا مَجْمَعَ
بَيْنِهِمَا نَسِيَا حُوتَهُمَا فَاتَّخَذَ سَب۪يلَهُ فِي الْبَحْرِ سَرَبًا ﴿٦١﴾

54. Andolsun ki bu Kur'ân'da, insanlar için her türlü örnekten çeşitli açıklamalar yapmışızdır. İnsan her şeyden fazla tartışmacıdır.

55. İnsanlara hidayet geldiğinde, iman etmelerine ve Rablerinden bağışlanma dilemelerine engel olan şey (şudur): Öncekilerin başına gelen sünnetin/helakın (kendi başlarına) gelmesini ya da (ahiret) azabını (gözle görecek şekilde) karşılarına gelmesini istemeleridir.

56. Biz resûllerimizi (onların isteklerine icabet etsinler diye değil) yalnızca müjdeciler ve uyarıcılar olarak göndeririz. Kâfirler ise (hakka karşı) batılla mücadele ederek, hakkın ayağını kaydırmak/hakkı yok etmek istiyorlar. Ayetlerimi ve uyarıldıkları şeyi alaya aldılar.

57. Rabbinin ayetleri kendisine hatırlatıldığı hâlde yüz çeviren ve elleriyle (yapıp) takdim ettiğini unutandan daha zalim kim olabilir? Şüphesiz ki anlamamaları için kalplerine perde germiş, kulaklarına da ağırlık koymuşuzdur. Sen onları hidayete çağırsan bile, ebediyen doğru yolu bulamazlar. (Hakkın anlaşılmasına engel olan sebepler için bk. 6/En'âm, 25)

58. Senin Rabbin (günahları bağışlayan, örten ve günahların kötü akıbetinden kulu koruyan) El-Ğafûr ve merhamet sahibidir. Şayet işledikleriyle onları yargılasa azabı çarçabuk onlara ulaştırırdı. (Hayır, öyle değil!) Bilakis, onların (azapla) buluşma zamanları vardır ve ondan (korunacak) bir sığınak bulamayacaklardır.

59. Bu, zulmettikleri zaman helak ettiğimiz (Nûh, Âd, Semûd, Medyen gibi) beldeler (ve ahalileridir). Onların helakı için belli bir zaman tayin etmişizdir.

60. (Hatırlayın!) Hani Mûsâ, yanındaki gence demişti ki: "İki denizin buluştuğu yere varıncaya kadar ara vermeden gidecek, (gerekirse bu yolda/uğurda) uzun zaman geçireceğim."

61. İki denizin buluştuğu yere ulaştıklarında, balıklarını unuttular. Balık, denizde bir yol tutup gitti.

فَلَمَّا جَاوَزَا قَالَ لِفَتٰيهُ اٰتِنَا غَدَٓاءَنَاۘ لَقَدْ لَقٖينَا مِنْ سَفَرِنَا
هٰذَا نَصَبًا ﴿٦٢﴾ قَالَ اَرَاَيْتَ اِذْ اَوَيْنَٓا اِلَى الصَّخْرَةِ فَاِنّٖي نَسٖيتُ
الْحُوتَۘ وَمَٓا اَنْسَانٖيهُ اِلَّا الشَّيْطَانُ اَنْ اَذْكُرَهُۚ وَاتَّخَذَ سَبٖيلَهُ
فِي الْبَحْرِۗ عَجَبًا ﴿٦٣﴾ قَالَ ذٰلِكَ مَا كُنَّا نَبْغِۗ فَارْتَدَّا عَلٰٓى اٰثَارِهِمَا
قَصَصًاۙ ﴿٦٤﴾ فَوَجَدَا عَبْدًا مِنْ عِبَادِنَٓا اٰتَيْنَاهُ رَحْمَةً مِنْ عِنْدِنَا
وَعَلَّمْنَاهُ مِنْ لَدُنَّا عِلْمًا ﴿٦٥﴾ قَالَ لَهُ مُوسٰى هَلْ اَتَّبِعُكَ عَلٰٓى اَنْ تُعَلِّمَنِ
مِمَّا عُلِّمْتَ رُشْدًا ﴿٦٦﴾ قَالَ اِنَّكَ لَنْ تَسْتَطٖيعَ مَعِيَ صَبْرًا ﴿٦٧﴾
وَكَيْفَ تَصْبِرُ عَلٰى مَا لَمْ تُحِطْ بِهٖ خُبْرًا ﴿٦٨﴾ قَالَ سَتَجِدُنٖٓي
اِنْ شَٓاءَ اللّٰهُ صَابِرًا وَلَٓا اَعْصٖي لَكَ اَمْرًا ﴿٦٩﴾ قَالَ فَاِنِ اتَّبَعْتَنٖي
فَلَا تَسْـَٔلْنٖي عَنْ شَيْءٍ حَتّٰٓى اُحْدِثَ لَكَ مِنْهُ ذِكْرًاۚ ﴿٧٠﴾
فَانْطَلَقَاۗ حَتّٰٓى اِذَا رَكِبَا فِي السَّفٖينَةِ خَرَقَهَاۜ قَالَ اَخَرَقْتَهَا
لِتُغْرِقَ اَهْلَهَاۚ لَقَدْ جِئْتَ شَيْـًٔا اِمْرًا ﴿٧١﴾ قَالَ اَلَمْ اَقُلْ اِنَّكَ
لَنْ تَسْتَطٖيعَ مَعِيَ صَبْرًا ﴿٧٢﴾ قَالَ لَا تُؤَاخِذْنٖي بِمَا نَسٖيتُ وَلَا تُرْهِقْنٖي
مِنْ اَمْرٖي عُسْرًا ﴿٧٣﴾ فَانْطَلَقَاۗ حَتّٰٓى اِذَا لَقِيَا غُلَامًا فَقَتَلَهُۙ
قَالَ اَقَتَلْتَ نَفْسًا زَكِيَّةً بِغَيْرِ نَفْسٍۜ لَقَدْ جِئْتَ شَيْـًٔا نُكْرًا ﴿٧٤﴾

62. (İki denizin buluştuğu yeri) geçince gence demişti ki: "Yiyeceğimizi getir. Andolsun ki bu yolculuğumuzdan (sebep) pek yorulduk."

63. (Genç) demişti ki: "Kayaya sığındığımız zaman (var ya) hatırladın mı? İşte orada balığı unuttum. Onu hatırlamamı yalnızca şeytan unutturdu. O, ilginç bir şekilde denizde yolunu tuttu ve kaçtı."

64. Demişti ki: "Bu tam da aradığımız şey!" İkisi, izlerini takip ederek gerisin geriye döndüler.

65. (Orada) kullarımızdan bir kul buldular. Ona kendi katımızdan bir rahmet vermiş ve tarafımızdan bir ilim öğretmiştik.

66. Mûsâ ona demişti ki: "Sana öğretilen doğrulardan/isabetli bilgilerden bana öğretmen için sana tabi olayım mı?"

67. Demişti ki: "Sen, benimle beraberliğe sabredemezsin!"

68. "Hem hakikatini kavrayamadığın (sana verilmemiş) bilgiye nasıl sabredeceksin ki?"

69. (Mûsâ) demişti ki: "İnşallah beni sabreden biri olarak bulacaksın ve senin hiçbir emrine karşı gelmeyeceğim."

70. Demişti ki: "Şayet bana tabi olursan, (ne olursa olsun) sana açıklama yapmadıkça bana hiçbir şey sorma!"

71. İkisi yola koyulmuşlardı. Nihayet bir gemiye bindiklerinde, (o) gemiyi delmişti. (Mûsâ) demişti ki: "İçindeki ahaliyi boğmak için mi onu deldin? Andolsun ki sen, hayret edilesi bir iş yaptın."

72. Demişti ki: "Beraberliğime/Yol arkadaşlığıma sabredemeyeceğini söylememiş miydim sana?"

73. (Mûsâ,) "Unuttuğum bir şeyden dolayı beni yargılama ve bu işimden dolayı bana zorluk çıkarma." demişti.

74. Yola koyuldular. Nihayet bir çocukla karşılaştılar. Onu (çocuğu) öldürdü. (Mûsâ,) "Tertemiz bir canı, (kısas gibi) bir can karşılığı olmadan mı öldürdün? Andolsun ki sen, çok çirkin bir hata işledin." demişti.

قَالَ اَلَمْ اَقُلْ لَكَ اِنَّكَ لَنْ تَسْتَطٖيعَ مَعِيَ صَبْرًا ﴿٧٥﴾
قَالَ اِنْ سَاَلْتُكَ عَنْ شَيْءٍ بَعْدَهَا فَلَا تُصَاحِبْنٖيۚ قَدْ بَلَغْتَ
مِنْ لَدُنّٖي عُذْرًا ﴿٧٦﴾ فَانْطَلَقَاࣞ حَتّٰٓى اِذَٓا اَتَيَٓا اَهْلَ قَرْيَةٍۨ اسْتَطْعَمَٓا
اَهْلَهَا فَاَبَوْا اَنْ يُضَيِّفُوهُمَا فَوَجَدَا فٖيهَا جِدَارًا يُرٖيدُ
اَنْ يَنْقَضَّ فَاَقَامَهُۜ قَالَ لَوْ شِئْتَ لَتَّخَذْتَ عَلَيْهِ اَجْرًا ﴿٧٧﴾
قَالَ هٰذَا فِرَاقُ بَيْنٖي وَبَيْنِكَۚ سَاُنَبِّئُكَ بِتَاْوٖيلِ مَا لَمْ تَسْتَطِعْ
عَلَيْهِ صَبْرًا ﴿٧٨﴾ اَمَّا السَّفٖينَةُ فَكَانَتْ لِمَسَاكٖينَ يَعْمَلُونَ
فِي الْبَحْرِ فَاَرَدْتُ اَنْ اَعٖيبَهَا وَكَانَ وَرَٓاءَهُمْ مَلِكٌ يَاْخُذُ كُلَّ سَفٖينَةٍ
غَصْبًا ﴿٧٩﴾ وَاَمَّا الْغُلَامُ فَكَانَ اَبَوَاهُ مُؤْمِنَيْنِ فَخَشٖينَٓا اَنْ يُرْهِقَهُمَا
طُغْيَانًا وَكُفْرًاۚ ﴿٨٠﴾ فَاَرَدْنَٓا اَنْ يُبْدِلَهُمَا رَبُّهُمَا خَيْرًا مِنْهُ زَكٰوةً
وَاَقْرَبَ رُحْمًا ﴿٨١﴾ وَاَمَّا الْجِدَارُ فَكَانَ لِغُلَامَيْنِ يَتٖيمَيْنِ
فِي الْمَدٖينَةِ وَكَانَ تَحْتَهُ كَنْزٌ لَهُمَا وَكَانَ اَبُوهُمَا صَالِحًاۚ فَاَرَادَ
رَبُّكَ اَنْ يَبْلُغَٓا اَشُدَّهُمَا وَيَسْتَخْرِجَا كَنْزَهُمَاۗ رَحْمَةً مِنْ رَبِّكَۚ
وَمَا فَعَلْتُهُ عَنْ اَمْرٖيۜ ذٰلِكَ تَاْوٖيلُ مَا لَمْ تَسْطِعْ عَلَيْهِ صَبْرًاۜ ﴿٨٢﴾
وَيَسْـَٔلُونَكَ عَنْ ذِي الْقَرْنَيْنِۜ قُلْ سَاَتْلُوا عَلَيْكُمْ مِنْهُ ذِكْرًاۜ ﴿٨٣﴾

75. Demişti ki: “Beraberliğime/Yol arkadaşlığıma sabredemeyeceğini söylememiş miydim sana?”

76. (Mûsâ,) “Bir daha bir şey soracak olursam, benimle (yol) arkadaşlığı yapma. (Yolunu ayırdığın takdirde de) seni mazur sayarım.” demişti.

77. (Tekrar) yola koyulmuş, nihayet bir belde halkına varmışlardı. Onlardan yemek istemişler (fakat halk) onları misafir etmeye yanaşmamıştı. Orada yıkılmaya yüz tutmuş bir duvar bulmuşlardı. Onu (duvarı onarıp) düzeltmişti. (Mûsâ,) “İsteseydin (bu hizmetin) karşılığında ücret alabilirdin.” demişti.

78. “Bu benimle senin arandaki ayrılık (zamanıdır). Sabretmeye güç yetiremediğin şeylerin tevilini/hakikatini sana haber vereceğim.” demişti.

79. “Gemiye gelince, o, denizde çalışan yoksul insanlarındı. Onu kusurlu hâle getirmek istedim. (Çünkü) onların önünde (sağlam olan) her gemiye zorla el koyan bir yönetici vardı.”

80. “Çocuğa gelince, onun anne babası mümin kimselerdi. (Çocuğun sevgisinin) onları azgınlığa ve küfre sevk etmesinden çekindik.”

81. “İstedik ki Rabbleri onlara (ölenin yerine) daha hayırlı, temiz ve merhametlisini ihsan etsin.”

82. “Duvara gelince, o, şehirde (yaşayan) iki yetime aitti. Altında da o ikisine ait bir hazine vardı. Onların babası salih bir kimseydi. Rabbin onların yetişkinlik çağına erişip hazinelerini çıkarmalarını istedi. (Bu,) Rabbinden bir rahmettir. (Bunları) kendiliğimden yapmadım. İşte, sabretmeye güç yetiremediğin şeylerin hakikati budur.”

83. Sana Zulkarneyn’den sorarlar. De ki: “Size ondan (bahseden ayetler) okuyacağım.”

إِنَّا مَكَّنَّا لَهُ فِي الْاَرْضِ وَاٰتَيْنَاهُ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ سَبَبًاۙ ﴿٨٤﴾
فَاَتْبَعَ سَبَبًا ﴿٨٥﴾ حَتّٰٓى اِذَا بَلَغَ مَغْرِبَ الشَّمْسِ وَجَدَهَا تَغْرُبُ
فِي عَيْنٍ حَمِئَةٍ وَوَجَدَ عِنْدَهَا قَوْمًاۜ قُلْنَا يَا ذَا الْقَرْنَيْنِ اِمَّٓا اَنْ تُعَذِّبَ
وَاِمَّٓا اَنْ تَتَّخِذَ فِيهِمْ حُسْنًا ﴿٨٦﴾ قَالَ اَمَّا مَنْ ظَلَمَ فَسَوْفَ نُعَذِّبُهُ ثُمَّ
يُرَدُّ اِلٰى رَبِّهٖ فَيُعَذِّبُهُ عَذَابًا نُكْرًا ﴿٨٧﴾ وَاَمَّا مَنْ اٰمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا
فَلَهُ جَزَٓاءًۨ الْحُسْنٰىۚ وَسَنَقُولُ لَهُ مِنْ اَمْرِنَا يُسْرًاۜ ﴿٨٨﴾ ثُمَّ اَتْبَعَ سَبَبًا ﴿٨٩﴾
حَتّٰٓى اِذَا بَلَغَ مَطْلِعَ الشَّمْسِ وَجَدَهَا تَطْلُعُ عَلٰى قَوْمٍ لَمْ نَجْعَلْ
لَهُمْ مِنْ دُونِهَا سِتْرًاۙ ﴿٩٠﴾ كَذٰلِكَۜ وَقَدْ اَحَطْنَا بِمَا لَدَيْهِ خُبْرًا ﴿٩١﴾
ثُمَّ اَتْبَعَ سَبَبًا ﴿٩٢﴾ حَتّٰٓى اِذَا بَلَغَ بَيْنَ السَّدَّيْنِ وَجَدَ مِنْ دُونِهِمَا
قَوْمًاۙ لَا يَكَادُونَ يَفْقَهُونَ قَوْلًا ﴿٩٣﴾ قَالُوا يَا ذَا الْقَرْنَيْنِ اِنَّ يَاْجُوجَ
وَمَاْجُوجَ مُفْسِدُونَ فِي الْاَرْضِ فَهَلْ نَجْعَلُ لَكَ خَرْجًا عَلٰٓى اَنْ
تَجْعَلَ بَيْنَنَا وَبَيْنَهُمْ سَدًّا ﴿٩٤﴾ قَالَ مَا مَكَّنّ۪ي فِيهِ رَبّ۪ي خَيْرٌ فَاَعِينُونِي بِقُوَّةٍ
اَجْعَلْ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ رَدْمًاۙ ﴿٩٥﴾ اٰتُونِي زُبَرَ الْحَد۪يدِۜ حَتّٰٓى اِذَا سَاوٰى
بَيْنَ الصَّدَفَيْنِ قَالَ انْفُخُواۜ حَتّٰٓى اِذَا جَعَلَهُ نَارًاۙ قَالَ اٰتُونِٓي اُفْرِغْ
عَلَيْهِ قِطْرًاۜ ﴿٩٦﴾ فَمَا اسْطَاعُٓوا اَنْ يَظْهَرُوهُ وَمَا اسْتَطَاعُوا لَهُ نَقْبًا ﴿٩٧﴾

84. Biz ona yeryüzünde (dilediği gibi hareket etme imkânı sağlayan) bir iktidar ve (istediği hedefe ulaştıracak) sebepleri verdik/yolları öğrettik.

85. O da bir yol tuttu.

86. Güneş'in battığı yere ulaşınca, onun balçıklı bir gözede battığını gördü. Onun yanında bir topluluk buldu. Buyurduk ki: "Ey Zulkarneyn! Ya onlara azap edersin ya da onlar hakkında iyilik/güzellik yolunu tutarsın."

87. Dedi ki: "Zulmeden kimseyi cezalandıracağız. Sonra Rabbine döndürülecek ve (Rabbi) onu çetin bir azapla azaplandıracak."

88. "Kim de iman edip salih amel işlerse ona en güzel mükâfat vardır. Ona da işimizden/buyruğumuzdan yumuşak/güzel sözümüzü söyleyeceğiz."

89. Sonra bir yol tuttu.

90. Sonunda Güneş'in doğduğu yere varınca, (Güneş'le) aralarına hiçbir perde kılmadığımız bir kavmin üzerine doğduğunu gördü.

91. İşte böyle! Biz onun yanında olan ne varsa hepsinin hakikatini ilmimizle kuşatmıştık.

92. Sonra bir yol tuttu.

93. İki seddin arasına ulaşınca, setlerin dışında neredeyse hiçbir söz anlamayan bir topluluk buldu.

94. Dediler ki: "Ey Zulkarneyn! Şüphesiz ki Ye'cûc ve Me'cûc (topluluğu), yeryüzünde bozgunculuk yapmaktadır. Sana bir vergi versek, sen de bizimle onlar arasına bir set yapsan (olmaz mı)?"

95. Dedi ki: "Rabbimin bana verdiği güç ve imkânlar (sizin vereceğiniz vergiden) daha hayırlıdır. Bana (insan) gücüyle yardım edin ki sizinle onlar arasında bir set yapayım."

96. "Bana demir kütleleri getirin. (Demir) dağların iki yanını eşitlediği zaman körükleyin." dedi. (Demir kütlelerini) ateş hâline getirince, "Üzerine dökmem için erimiş bakır getirin." dedi.

97. (Ye'cûc, Me'cûc) ne onu aşmaya ne de onda bir delik açmaya güç yetirebildiler.

قَالَ هٰذَا رَحْمَةٌ مِنْ رَبّ۪يۚ فَاِذَا جَٓاءَ وَعْدُ رَبّ۪ي جَعَلَهُ دَكَّٓاءَۚ وَكَانَ
وَعْدُ رَبّ۪ي حَقًّاۜ ﴿٩٨﴾ وَتَرَكْنَا بَعْضَهُمْ يَوْمَئِذٍ يَمُوجُ ف۪ي بَعْضٍ وَنُفِخَ
فِي الصُّورِ فَجَمَعْنَاهُمْ جَمْعًاۙ ﴿٩٩﴾ وَعَرَضْنَا جَهَنَّمَ يَوْمَئِذٍ لِلْكَافِر۪ينَ عَرْضًاۙ ﴿١٠٠﴾
اَلَّذ۪ينَ كَانَتْ اَعْيُنُهُمْ ف۪ي غِطَٓاءٍ عَنْ ذِكْر۪ي وَكَانُوا لَا يَسْتَط۪يعُونَ سَمْعًاۚ ﴿١٠١﴾
اَفَحَسِبَ الَّذ۪ينَ كَفَرُٓوا اَنْ يَتَّخِذُوا عِبَاد۪ي مِنْ دُون۪ٓي اَوْلِيَٓاءَۜ اِنَّٓا اَعْتَدْنَا
جَهَنَّمَ لِلْكَافِر۪ينَ نُزُلًا ﴿١٠٢﴾ قُلْ هَلْ نُنَبِّئُكُمْ بِالْاَخْسَر۪ينَ اَعْمَالًاۜ ﴿١٠٣﴾
اَلَّذ۪ينَ ضَلَّ سَعْيُهُمْ فِي الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا وَهُمْ يَحْسَبُونَ اَنَّهُمْ يُحْسِنُونَ
صُنْعًا ﴿١٠٤﴾ اُو۬لٰٓئِكَ الَّذ۪ينَ كَفَرُوا بِاٰيَاتِ رَبِّهِمْ وَلِقَٓائِه۪ فَحَبِطَتْ اَعْمَالُهُمْ
فَلَا نُق۪يمُ لَهُمْ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ وَزْنًا ﴿١٠٥﴾ ذٰلِكَ جَزَٓاؤُ۬هُمْ جَهَنَّمُ بِمَا كَفَرُوا
وَاتَّخَذُٓوا اٰيَات۪ي وَرُسُل۪ي هُزُوًا ﴿١٠٦﴾ اِنَّ الَّذ۪ينَ اٰمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
كَانَتْ لَهُمْ جَنَّاتُ الْفِرْدَوْسِ نُزُلًاۙ ﴿١٠٧﴾ خَالِد۪ينَ ف۪يهَا لَا يَبْغُونَ عَنْهَا
حِوَلًا ﴿١٠٨﴾ قُلْ لَوْ كَانَ الْبَحْرُ مِدَادًا لِكَلِمَاتِ رَبّ۪ي لَنَفِدَ الْبَحْرُ
قَبْلَ اَنْ تَنْفَدَ كَلِمَاتُ رَبّ۪ي وَلَوْ جِئْنَا بِمِثْلِه۪ مَدَدًا ﴿١٠٩﴾ قُلْ اِنَّمَٓا اَنَا۬
بَشَرٌ مِثْلُكُمْ يُوحٰٓى اِلَيَّ اَنَّمَٓا اِلٰهُكُمْ اِلٰهٌ وَاحِدٌۚ فَمَنْ كَانَ يَرْجُوا
لِقَٓاءَ رَبِّه۪ فَلْيَعْمَلْ عَمَلًا صَالِحًا وَلَا يُشْرِكْ بِعِبَادَةِ رَبِّه۪ٓ اَحَدًا ﴿١١٠﴾

98. Dedi ki: “Bu, Rabbimin rahmetidir. Rabbimin vaadi gelince onu yerle bir eder. Rabbimin vaadi haktır.”

Ayette geçen vaad için bk. 21/Enbiyâ, 96

99. O gün onları, bir kısmı (diğer) bir kısmı içinde dalgalanır hâlde bırakırız. Sûr’a da üfürülmüştür. Onların hepsini bir araya toplamışızdır.

100. O gün cehennemi kâfirlerin (karşısına getirip) öyle bir sunumla sunmuşuzdur ki!

101. Onlar ki benim zikrime (ayetlerime) karşı gözleri örtülüydü. (Kur’ân’ı) dinlemeye de tahammül etmezlerdi.

102. Kâfirler, beni bırakıp da benim kullarımı veliler/dostlar edineceklerini (benim de bu şirki cezasız bırakacağımı mı) sandılar? Doğrusu biz, cehennemi kâfirler için bir konaklama yeri olarak hazırladık.

103. De ki: “Size amel yönünden en fazla hüsrana uğrayanları haber verelim mi?”

104. Onlar ki dünya hayatındaki çabaları boşa gittiği hâlde, gerçekte iyi şeyler yaptıklarını sanırlar.

105. Bunlar, Rablerinin ayetlerini ve onunla karşılaşmayı inkâr etmiş, (böylece) amelleri boşa gitmiş kimselerdir. Kıyamet Günü’nde onlara hiçbir kıymet vermeyeceğiz.

106. Bu, kâfir olmaları nedeniyle onların cezası olan cehennemdir. (Hem) ayetlerimi ve resûllerimi de alaya almışlardır.

107. Şüphesiz ki iman edip salih amel işleyenlerin konağı, Firdevs Cennetleri’dir.

108. Orada ebedî olarak kalacaklar, oradan ayrılmayı da istemeyeceklerdir.

109. De ki: “Şayet denizler Rabbimin kelimelerini (yazmak için) mürekkep olsa ve bir o kadar daha yardım için getirmiş olsak, (yine de) Rabbimin kelimeleri bitmeden deniz tükenirdi.”

110. De ki: “Ancak ben de sizin gibi bir insanım. Bana, ‘İlahınız ancak tek bir ilahtır.’ diye vahyolunuyor. Artık kim Rabbi ile karşılaşmayı (ve ondan bir mükâfat almayı) umuyorsa, salih amelde bulunsun ve hiçbir şeyi Rabbine ibadette ortak koşmasın.”

Kur’ân-ı Kerim, amelin kabulü ve ahirette mükâfata dönüşmesi için ikisi bu ayette zikredilmek üzere toplamda üç şart belirlemiştir:

a. Ameli yapanın tevhid üzere, Allah’a (cc) şirk koşmayan bir muvahhid olması, (bk. 14/İbrâhîm, 18; 24/Nûr, 39)

b. Amelin salih olması, yani şeriata, Peygamber’in Sünnetine uygun olması. (bk. 3/Âl-i İmrân, 31-32; 4/Nisâ, 64) Âişe Annemizden (r.anha) rivayet edildiğine göre Allah Resûlü (sav) şöyle buyurmuştur: “Kim bir amel yapar da yaptığı amel Sünnetimiz üzere olmazsa ameli reddedilir.” (Buhari, 2697; Müslim, 1718)

c. İhlaslı olması, Yalnızca Allah rızası için amel yapmak, hiçbir gayeyi Allah rızasına ortak kılmamak. Ebû Hureyre'den (ra) rivayet edildiğine göre Allah Resûlü (sav) şöyle buyurur: “Kıyamet Günü Allah (cc) buyurur ki: ‘Ben, şirkten müstağni olanım. Kim bir amel yapar ve amelinde benim dışımda birini ortak kılarsa onu da amelini de terk ederim.’ ” (Müslim, 2985)

سُورَةُ مَرْيَمَ
مَكِّيَّةٌ وَهِيَ ثَمَانٍ وَتِسْعُونَ اٰيَةً

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ
كٓهٰيٰعٓصٓ ﴿١﴾ ذِكْرُ رَحْمَتِ رَبِّكَ عَبْدَهُ زَكَرِيَّاۚ ﴿٢﴾
اِذْ نَادٰى رَبَّهُ نِدَٓاءً خَفِيًّا ﴿٣﴾ قَالَ رَبِّ اِنّ۪ي وَهَنَ الْعَظْمُ مِنّ۪ي
وَاشْتَعَلَ الرَّأْسُ شَيْبًا وَلَمْ اَكُنْ بِدُعَٓائِكَ رَبِّ شَقِيًّا ﴿٤﴾
وَاِنّ۪ي خِفْتُ الْمَوَالِيَ مِنْ وَرَٓاء۪ي وَكَانَتِ امْرَاَت۪ي عَاقِرًا فَهَبْ ل۪ي
مِنْ لَدُنْكَ وَلِيًّاۙ ﴿٥﴾ يَرِثُن۪ي وَيَرِثُ مِنْ اٰلِ يَعْقُوبَۗ وَاجْعَلْهُ
رَبِّ رَضِيًّا ﴿٦﴾ يَا زَكَرِيَّٓا اِنَّا نُبَشِّرُكَ بِغُلَامٍۨ اسْمُهُ يَحْيٰىۙ
لَمْ نَجْعَلْ لَهُ مِنْ قَبْلُ سَمِيًّا ﴿٧﴾ قَالَ رَبِّ اَنّٰى يَكُونُ ل۪ي
غُلَامٌ وَكَانَتِ امْرَاَت۪ي عَاقِرًا وَقَدْ بَلَغْتُ مِنَ الْكِبَرِ عِتِيًّا ﴿٨﴾
قَالَ كَذٰلِكَۚ قَالَ رَبُّكَ هُوَ عَلَيَّ هَيِّنٌ وَقَدْ خَلَقْتُكَ
مِنْ قَبْلُ وَلَمْ تَكُ شَيْـًٔا ﴿٩﴾ قَالَ رَبِّ اجْعَلْ ل۪ٓي اٰيَةًۜ قَالَ اٰيَتُكَ
اَلَّا تُكَلِّمَ النَّاسَ ثَلٰثَ لَيَالٍ سَوِيًّا ﴿١٠﴾ فَخَرَجَ عَلٰى قَوْمِه۪
مِنَ الْمِحْرَابِ فَاَوْحٰٓى اِلَيْهِمْ اَنْ سَبِّحُوا بُكْرَةً وَعَشِيًّا ﴿١١﴾

19. MERYEM SURESİ

(Bu sure Mekke'de indirilmiş olup 98 ayettir.)
Er-Rahmân ve Er-Rahîm olan Allah'ın adıyla
(okumaya başlıyorum).

1. Kâf, Hâ, Yâ, Ayn, Sâd.

2. (Okunacak olan ayetler) Rabbinin, kulu Zekeriyyâ'ya olan rahmetinin anılmasıdır.

3. Hani o, Rabbine gizlice seslenmişti.

4. Demişti ki: "Rabbim! Kemiklerim zayıfladı, saçlarım bembeyaz oldu. Sana dua etmem nedeniyle hiç mutsuz/bedbaht olmadım. (Her ne zaman dua ettiysem icabet ettin.)"

5. "Şüphesiz ki ben, arkamda bırakacağım akrabalarım için korkuyorum. Hem eşim de kısır bir kadındır. Bana katından bir 'veli' (nübüvvete vâris olacak bir evlat) ihsan et."

6. "Benim ve Ya'kûb ailesinin (geride bıraktığı ilim ve hikmete) mirasçı olur. Rabbim! Onu razı olduklarından eyle."

7. "Ey Zekeriyyâ! Biz seni, ismi Yahyâ olan bir çocukla müjdeliyoruz. Daha önce kimseyi ona adaş yapmadık."

8. Demişti ki: "Rabbim! Eşim kısır, bense yaşlılığın son demindeyken, bir çocuğum nasıl olabilir ki?"

9. (Melek demişti ki:) "İşte böyle!" Rabbin buyurdu ki: "O, benim için çok kolaydır. Hem bundan önce, sen hiçbir şey değilken seni yaratmıştım. (Unuttun mu?)"

10. Demişti ki: "Rabbim! (Vadettiğinin gerçekleşeceğine dair, gönlümü yatıştıracak) bir ayet/alamet ver bana." Demişti ki: "Sıhhatli olmana rağmen üç gün boyunca insanlarla konuşamaman senin alametindir."

11. Mihraptan çıkıp kavminin yanına gelmiş ve "Sabah akşam (Allah'ı) tesbih edin." diye işaret etmişti.

يَا يَحْيٰى خُذِ الْكِتَابَ بِقُوَّةٍۜ وَاٰتَيْنَاهُ الْحُكْمَ صَبِيًّاۙ ﴿١٢﴾
وَحَنَانًا مِنْ لَدُنَّا وَزَكٰوةًۜ وَكَانَ تَقِيًّاۙ ﴿١٣﴾ وَبَرًّا بِوَالِدَيْهِ
وَلَمْ يَكُنْ جَبَّارًا عَصِيًّا ﴿١٤﴾ وَسَلَامٌ عَلَيْهِ يَوْمَ وُلِدَ وَيَوْمَ
يَمُوتُ وَيَوْمَ يُبْعَثُ حَيًّاۚ ﴿١٥﴾ وَاذْكُرْ فِي الْكِتَابِ مَرْيَمَۢ
اِذِ انْتَبَذَتْ مِنْ اَهْلِهَا مَكَانًا شَرْقِيًّاۙ ﴿١٦﴾ فَاتَّخَذَتْ
مِنْ دُونِهِمْ حِجَابًا فَاَرْسَلْنَٓا اِلَيْهَا رُوحَنَا فَتَمَثَّلَ لَهَا بَشَرًا سَوِيًّا ﴿١٧﴾
قَالَتْ اِنّ۪ٓي اَعُوذُ بِالرَّحْمٰنِ مِنْكَ اِنْ كُنْتَ تَقِيًّا ﴿١٨﴾ قَالَ
اِنَّمَٓا اَنَا۬ رَسُولُ رَبِّكِۗ لِاَهَبَ لَكِ غُلَامًا زَكِيًّا ﴿١٩﴾ قَالَتْ
اَنّٰى يَكُونُ ل۪ي غُلَامٌ وَلَمْ يَمْسَسْن۪ي بَشَرٌ وَلَمْ اَكُ بَغِيًّا ﴿٢٠﴾
قَالَ كَذٰلِكِۚ قَالَ رَبُّكِ هُوَ عَلَيَّ هَيِّنٌۚ وَلِنَجْعَلَهُٓ اٰيَةً لِلنَّاسِ
وَرَحْمَةً مِنَّاۚ وَكَانَ اَمْرًا مَقْضِيًّا ﴿٢١﴾ فَحَمَلَتْهُ فَانْتَبَذَتْ
بِه۪ مَكَانًا قَصِيًّا ﴿٢٢﴾ فَاَجَٓاءَهَا الْمَخَاضُ اِلٰى جِذْعِ النَّخْلَةِۚ
قَالَتْ يَا لَيْتَن۪ي مِتُّ قَبْلَ هٰذَا وَكُنْتُ نَسْيًا مَنْسِيًّا ﴿٢٣﴾
فَنَادٰيهَا مِنْ تَحْتِهَٓا اَلَّا تَحْزَن۪ي قَدْ جَعَلَ رَبُّكِ تَحْتَكِ سَرِيًّا ﴿٢٤﴾
وَهُزّ۪ٓي اِلَيْكِ بِجِذْعِ النَّخْلَةِ تُسَاقِطْ عَلَيْكِ رُطَبًا جَنِيًّاۙ ﴿٢٥﴾

12. "Yahyâ! Kitab'ı kuvvetle al." (dedik.) Biz, ona henüz çocukken hüküm/hikmet verdik.

13. Tarafımızdan ona incelik/merhamet/şefkat ve arınmışlık (verdik). O, takvalı biriydi.

14. Anne babasına iyilik yapardı, onlara karşı zorba ve isyankâr değildi.

15. Doğduğu gün de öleceği gün de ve yeniden diriltileceği gün de ona selam olsun.

16. Kitap'ta Meryem'i de an! Hani o, ailesinden uzaklaşıp doğu tarafına gitmişti.

17. Onların (kendisini görmesine engel olacak) bir perde çekmişti. Biz de ona ruhumuzu (Cibrîl'i) göndermiştik. Ona düzgün/her şeyi yerli yerinde bir insan suretinde görünmüştü.

18. (Meryem) demişti ki: "Şayet takva sahibi biriysen (bana kötülük etme). Senden, Er-Rahmân'a sığınırım."

19. (Cibrîl) demişti ki: "Ben, yalnızca Rabbinin elçisiyim. Sana tertemiz bir evlat vermek için (buradayım)."

20. Demişti ki: "Bana insan (eli) değmemişken ve ben de kötü yolda olan bir kadın değilken, (aklım almıyor) bir çocuğum nasıl olacak ki?"

21. (Cibrîl:) "İşte böyle!" demişti. "Rabbin: 'Bu, benim için kolaydır.' dedi." (Bu çocuk) insanlara bir ayet ve bizden bir rahmet olması içindir. Ve iş karara bağlanmış, bitmişti.

22. (Bunun üzerine) ona hamile kaldı. Ve onunla beraber uzak/ıssız bir yere gitti.

23. Doğum sancıları onu bir hurma ağacına yaslanmaya zorlamış ve "Keşke!" demişti, "Bundan önce ölseydim de tamamen unutulup gitseydim."

24. (Biri) altından ona seslenmiş ve demişti ki: "Üzülme! Rabbin altında bir ırmak kıldı."

25. "Hurma dalını kendine doğru silkele! Üzerine yeni çıkmış taze hurmalar dökülüversin."

فَكُلِى وَاشْرَبِى وَقَرِّى عَيْنًا فَاِمَّا تَرَيِنَّ مِنَ الْبَشَرِ اَحَدًا فَقُولِى
اِنِّى نَذَرْتُ لِلرَّحْمٰنِ صَوْمًا فَلَنْ اُكَلِّمَ الْيَوْمَ اِنْسِيًّا ﴿٢٦﴾
فَاَتَتْ بِهٖ قَوْمَهَا تَحْمِلُهُ قَالُوا يَا مَرْيَمُ لَقَدْ جِئْتِ شَيْـًٔا فَرِيًّا ﴿٢٧﴾
يَٓا اُخْتَ هٰرُونَ مَا كَانَ اَبُوكِ امْرَاَ سَوْءٍ وَمَا كَانَتْ اُمُّكِ
بَغِيًّا ﴿٢٨﴾ فَاَشَارَتْ اِلَيْهِ قَالُوا كَيْفَ نُكَلِّمُ مَنْ كَانَ فِى الْمَهْدِ
صَبِيًّا ﴿٢٩﴾ قَالَ اِنِّى عَبْدُ اللّٰهِ اٰتٰينِىَ الْكِتَابَ وَجَعَلَنِى نَبِيًّا ﴿٣٠﴾
وَجَعَلَنِى مُبَارَكًا اَيْنَ مَا كُنْتُ وَاَوْصَانِى بِالصَّلٰوةِ وَالزَّكٰوةِ
مَا دُمْتُ حَيًّا ﴿٣١﴾ وَبَرًّا بِوَالِدَتِى وَلَمْ يَجْعَلْنِى جَبَّارًا شَقِيًّا ﴿٣٢﴾
وَالسَّلَامُ عَلَىَّ يَوْمَ وُلِدْتُ وَيَوْمَ اَمُوتُ وَيَوْمَ اُبْعَثُ حَيًّا ﴿٣٣﴾
ذٰلِكَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ قَوْلَ الْحَقِّ الَّذِى فِيهِ يَمْتَرُونَ ﴿٣٤﴾
مَا كَانَ لِلّٰهِ اَنْ يَتَّخِذَ مِنْ وَلَدٍ سُبْحَانَهُ اِذَا قَضٰٓى اَمْرًا فَاِنَّمَا
يَقُولُ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ ﴿٣٥﴾ وَاِنَّ اللّٰهَ رَبِّى وَرَبُّكُمْ فَاعْبُدُوهُ
هٰذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ ﴿٣٦﴾ فَاخْتَلَفَ الْاَحْزَابُ مِنْ بَيْنِهِمْ
فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ مَشْهَدِ يَوْمٍ عَظِيمٍ ﴿٣٧﴾ اَسْمِعْ بِهِمْ
وَاَبْصِرْ يَوْمَ يَأْتُونَنَا لٰكِنِ الظَّالِمُونَ الْيَوْمَ فِى ضَلَالٍ مُبِينٍ ﴿٣٨﴾

26. "Artık ye, iç ve gözün aydın/için ferah olsun. Şayet insanlardan birini görürsen de ki: 'Benim Er-Rahmân'a (konuşma) orucu adağım var. Bugün hiçbir insanla konuşmayacağım.' "

27. Onu taşıyarak kavmine getirdi. Demişlerdi ki: "Ey Meryem! Andolsun ki sen, çok büyük (hayret verici) bir iş yaptın."

28. "Ey Hârûn'un kardeşi! Senin baban kötü bir adam değildi, annen de zinayı meslek edinmiş bir kadın değildi."

29. (Çocuğa) işaret etti. Dediler ki: "Henüz beşikte olan bir bebekle nasıl konuşuruz?"

30. (Çocuk dile geldi ve) dedi ki: "Şüphesiz ki ben, Allah'ın kuluyum. Bana Kitab'ı verdi ve beni bir nebi kıldı."

31. "Nerede olursam olayım beni mübarek kıldı. Yaşadığım müddetçe bana, namazı ve zekâtı emretti."

32. "(Beni,) anneme karşı iyilik yapan bir evlat kıldı. Ve beni, (ona karşı) zorba ve bedbaht kılmadı."

33. "Doğduğum gün, öleceğim gün ve diriltileceğim gün selam benim üzerimedir."

34. İşte, hakkında şüpheye düştükleri/tartışıp durdukları Meryem oğlu Îsâ! (Onun hakkındaki) hak söz budur.

35. Allah'ın çocuk edinmesi olacak şey değildir. O, (tüm eksikliklerden) münezzehtir. Bir işe (olması için) hükmettiğinde yalnızca "Ol!" der, o da oluverir. (Bir şeyin gerçekleşmesi için sizin ihtiyaç duyduğunuz sebeplere Allah'ın ihtiyacı yoktur.)

36. (Îsâ demişti ki:) "Şüphesiz ki Allah, benim de Rabbim sizin de Rabbinizdir. (Öyleyse) O'na ibadet edin. Bu, dosdoğru yoldur."

37. (Buna rağmen) gruplar/fırkalar, kendi aralarında ihtilafa düştüler. Büyük günde hazır bulunacaklarından dolayı yazıklar olsun o kâfirlere.

38. Bize gelecekleri o gün, neler neler işitecek ve neler neler görecekler. Fakat zalimler, bugün de apaçık bir sapıklık içerisindelerdir.

وَاَنْذِرْهُمْ يَوْمَ الْحَسْرَةِ اِذْ قُضِيَ الْاَمْرُۘ وَهُمْ فٖي غَفْلَةٍ وَهُمْ
لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٣٩﴾ اِنَّا نَحْنُ نَرِثُ الْاَرْضَ وَمَنْ عَلَيْهَا وَاِلَيْنَا يُرْجَعُونَ ﴿٤٠﴾
وَاذْكُرْ فِي الْكِتَابِ اِبْرٰهٖيمَۜ اِنَّهُ كَانَ صِدّٖيقًا نَبِيًّا ﴿٤١﴾
اِذْ قَالَ لِاَبٖيهِ يَٓا اَبَتِ لِمَ تَعْبُدُ مَا لَا يَسْمَعُ وَلَا يُبْصِرُ وَلَا يُغْنٖي
عَنْكَ شَيْـًٔا ﴿٤٢﴾ يَٓا اَبَتِ اِنّٖي قَدْ جَٓاءَنٖي مِنَ الْعِلْمِ مَا لَمْ يَأْتِكَ
فَاتَّبِعْنٖٓي اَهْدِكَ صِرَاطًا سَوِيًّا ﴿٤٣﴾ يَٓا اَبَتِ لَا تَعْبُدِ الشَّيْطَانَۜ
اِنَّ الشَّيْطَانَ كَانَ لِلرَّحْمٰنِ عَصِيًّا ﴿٤٤﴾ يَٓا اَبَتِ اِنّٖٓي اَخَافُ اَنْ يَمَسَّكَ
عَذَابٌ مِنَ الرَّحْمٰنِ فَتَكُونَ لِلشَّيْطَانِ وَلِيًّا ﴿٤٥﴾ قَالَ اَرَاغِبٌ اَنْتَ
عَنْ اٰلِهَتٖي يَٓا اِبْرٰهٖيمُۚ لَئِنْ لَمْ تَنْتَهِ لَاَرْجُمَنَّكَ وَاهْجُرْنٖي مَلِيًّا ﴿٤٦﴾
قَالَ سَلَامٌ عَلَيْكَۚ سَاَسْتَغْفِرُ لَكَ رَبّٖيۜ اِنَّهُ كَانَ بٖي حَفِيًّا ﴿٤٧﴾
وَاَعْتَزِلُكُمْ وَمَا تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللّٰهِ وَاَدْعُوا رَبّٖيۘ عَسٰٓى
اَلَّٓا اَكُونَ بِدُعَٓاءِ رَبّٖي شَقِيًّا ﴿٤٨﴾ فَلَمَّا اعْتَزَلَهُمْ وَمَا يَعْبُدُونَ
مِنْ دُونِ اللّٰهِۙ وَهَبْنَا لَهُٓ اِسْحٰقَ وَيَعْقُوبَۜ وَكُلًّا جَعَلْنَا نَبِيًّا ﴿٤٩﴾ وَوَهَبْنَا
لَهُمْ مِنْ رَحْمَتِنَا وَجَعَلْنَا لَهُمْ لِسَانَ صِدْقٍ عَلِيًّا ﴿٥٠﴾ وَاذْكُرْ
فِي الْكِتَابِ مُوسٰىۘ اِنَّهُ كَانَ مُخْلَصًا وَكَانَ رَسُولًا نَبِيًّا ﴿٥١﴾

39. İşin karara bağlanıp sonlanacağı o pişmanlık gününe dair uyar onları! Onlar gaflet içerisindedir. Onlar inanmazlar.

40. Şüphesiz ki yeryüzüne ve üzerindekilere biz vâris olacağız. (Herkes ölecek ve onlara bahşettiklerimiz yine bize kalacak) ve bize döndürülecekler.

41. Kitap'ta İbrâhîm'i de an! O, özü sözü bir/sıddîk olan bir nebiydi.

42. Hani babasına demişti: "Babacığım! Niçin duymayan, görmeyen ve sana hiçbir faydası olmayacak şeylere ibadet ediyorsun?"

43. "Babacığım! Şüphesiz ki bana, sana gelmemiş olan bir ilim geldi. Bana uy ki seni dosdoğru yola ileteyim."

44. "Babacığım! Şeytana ibadet/kulluk etme! Çünkü şeytan, Er-Rahmân'a başkaldırmıştır/asi olmuştur."

45. "Babacığım! Er-Rahmân'ın azabı sana dokunur ve şeytana dost olursun diye endişeleniyorum."

46. (Babası) demişti ki: "İlahlarımdan yüz mü çeviriyorsun ey İbrâhîm? Şayet (bu hâline) son vermezsen seni taşlarım. Uzun süre benden uzaklaş."

47. Demişti ki: "Selam olsun sana! Senin için Rabbimden bağışlanma dileyeceğim. Şüphesiz ki O, bana karşı (merhametli, lütufkâr ve benimle yakından ilgilenen) Hafiy'dir."

İbrâhîm'in (as) babası için yaptığı bağışlanma talebine dair bk. 9/Tevbe, 114

48. "Sizi ve Allah'ın dışında dua ettiklerinizi terk edip ayrılıyorum. Yalnızca Rabbime dua ediyorum. Umulur ki Rabbime yaptığım dua nedeniyle bedbaht olmam. (Rabbim duama icabet eder.)"

49. (İbrâhîm) onları ve onların Allah'ı bırakıp da ibadet ettiklerini terk edip ayrılınca ona, İshâk'ı ve Ya'kûb'u verdik. Hepsini nebi kıldık.

Tevhidi ilan etmek ve onu kabul etmeyen müşriklerden beraat etmek, Allah'ın (cc) en fazla razı olduğu amellerdendir. Böylesi büyük amellerin mükâfatı da büyük olmaktadır. İbrâhîm'in (as) çocuk özlemi, şirkten ve müşriklerden beraatini ilan edip bedenî olarak onlardan ayrılınca son bulmuştu.

50. Onlara rahmetimizden (lütuflar) verdik. Ve onlara yüce bir doğruluk dili ihsan ettik. (Doğru sözlüdürler ve insanlar tarafından doğrulukla/övgüyle anılırlar.)

51. Kitap'ta Mûsâ'yı da an! Şüphesiz ki o, muhlas/arındırılmış/ihlaslı kılınmış ve resûl bir nebiydi.

وَنَادَيْنَاهُ مِنْ جَانِبِ الطُّورِ الْاَيْمَنِ وَقَرَّبْنَاهُ نَجِيًّا ﴿٥٢﴾ وَوَهَبْنَا لَهُ
مِنْ رَحْمَتِنَٓا اَخَاهُ هٰرُونَ نَبِيًّا ﴿٥٣﴾ وَاذْكُرْ فِي الْكِتَابِ اِسْمٰعِيلَۘ
اِنَّهُ كَانَ صَادِقَ الْوَعْدِ وَكَانَ رَسُولًا نَبِيًّاۚ ﴿٥٤﴾ وَكَانَ يَأْمُرُ اَهْلَهُ
بِالصَّلٰوةِ وَالزَّكٰوةِۖ وَكَانَ عِنْدَ رَبِّه۪ مَرْضِيًّا ﴿٥٥﴾ وَاذْكُرْ فِي الْكِتَابِ
اِدْرِيسَۘ اِنَّهُ كَانَ صِدِّيقًا نَبِيًّاۙ ﴿٥٦﴾ وَرَفَعْنَاهُ مَكَانًا عَلِيًّا ﴿٥٧﴾ اُو۬لٰٓئِكَ
الَّذِينَ اَنْعَمَ اللّٰهُ عَلَيْهِمْ مِنَ النَّبِيِّنَ مِنْ ذُرِّيَّةِ اٰدَمَ وَمِمَّنْ حَمَلْنَا
مَعَ نُوحٍۘ وَمِنْ ذُرِّيَّةِ اِبْرٰهِيمَ وَاِسْرَٓائِلَ وَمِمَّنْ هَدَيْنَا وَاجْتَبَيْنَاۜ
اِذَا تُتْلٰى عَلَيْهِمْ اٰيَاتُ الرَّحْمٰنِ خَرُّوا سُجَّدًا وَبُكِيًّا ﴿٥٨﴾
فَخَلَفَ مِنْ بَعْدِهِمْ خَلْفٌ اَضَاعُوا الصَّلٰوةَ وَاتَّبَعُوا الشَّهَوَاتِ
فَسَوْفَ يَلْقَوْنَ غَيًّاۙ ﴿٥٩﴾ اِلَّا مَنْ تَابَ وَاٰمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَاُو۬لٰٓئِكَ
يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ وَلَا يُظْلَمُونَ شَيْـًٔاۙ ﴿٦٠﴾ جَنَّاتِ عَدْنٍۨ الَّتِي وَعَدَ
الرَّحْمٰنُ عِبَادَهُ بِالْغَيْبِۜ اِنَّهُ كَانَ وَعْدُهُ مَأْتِيًّا ﴿٦١﴾ لَا يَسْمَعُونَ فِيهَا
لَغْوًا اِلَّا سَلَامًاۜ وَلَهُمْ رِزْقُهُمْ فِيهَا بُكْرَةً وَعَشِيًّا ﴿٦٢﴾ تِلْكَ الْجَنَّةُ
الَّتِي نُورِثُ مِنْ عِبَادِنَا مَنْ كَانَ تَقِيًّا ﴿٦٣﴾ وَمَا نَتَنَزَّلُ اِلَّا بِاَمْرِ رَبِّكَۚ
لَهُ مَا بَيْنَ اَيْدِينَا وَمَا خَلْفَنَا وَمَا بَيْنَ ذٰلِكَۚ وَمَا كَانَ رَبُّكَ نَسِيًّا ﴿٦٤﴾

52. Ona Tûr'un sağ tarafından seslendik ve onu, kendisiyle gizli konuşmak için yakınlaştırdık.

53. Ona rahmetimizden, kardeşi Hârûn'u da bir nebi olarak armağan ettik.

54. Kitap'ta İsmâîl'i de an! O, sözünde duran ve resûl bir nebiydi.

55. Ailesine namazı ve zekâtı emrederdi. O, Rabbinin yanında razı olunan bir kuldu.

56. Kitap'ta İdris'i de an! Şüphesiz ki o, özü sözü bir/sıddîk olan bir nebiydi.

57. Onu yüce bir makama yükseltmiştik.

58. Bunlar, Allah'ın kendilerine nimet verdiği Âdem'in zürriyetinden peygamberler, Nûh'la beraber (gemide) taşıdıklarımız, İbrâhîm ve İsrâîl'in soyundan olanlar ve seçip hidayet ettiklerimizdir. Onlara, Er-Rahmân'ın ayetleri okunduğunda, ağlayarak secdeye kapanırlardı.

59. Onlardan sonra bir topluluk geldi, namazı zayi/ihmal edip şehvetlere uydular. Onlar "ğayy" (özel bir azap çeşidi) ile karşılaşacaklardır.

60. Tevbe eden, iman eden ve salih amel işleyenler müstesna. Bunlar, cennete girecek ve hiçbir zulme uğramayacaklardır.

61. (O) Adn Cennetleri ki Er-Rahmân kullarına gaybtan vadetmiştir. Şüphesiz ki Allah'ın vaadi yerine gelir.

62. Orada boş söz işitmezler. (İşitecekleri) yalnızca "selam"dır. Ve onlara, orada sabah ve akşam rızıkları vardır.

63. İşte bu, kullarımızdan takvalı olanları vâris kılacağımız cennettir.

64. Biz ancak Rabbinin emriyle/izniyle ineriz. Önümüzde, arkamızda ve bu ikisi arasında ne varsa hepsi O'na aittir. Rabbin unutan değildir.

Allah Resûlü (sav) Cibrîl'e (as), "Neden bizi daha fazla ziyaret etmiyorsun?" diye sorunca bu ayetler inmiştir. (bk. Buhari, 4731)

رَبُّ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا فَاعْبُدْهُ وَاصْطَبِرْ لِعِبَادَتِهٖۜ
هَلْ تَعْلَمُ لَهُ سَمِيًّاۚ ﴿٦٥﴾ وَيَقُولُ الْاِنْسَانُ ءَاِذَا مَا مِتُّ لَسَوْفَ
اُخْرَجُ حَيًّا ﴿٦٦﴾ اَوَلَا يَذْكُرُ الْاِنْسَانُ اَنَّا خَلَقْنَاهُ مِنْ قَبْلُ وَلَمْ
يَكُ شَيْـًٔا ﴿٦٧﴾ فَوَرَبِّكَ لَنَحْشُرَنَّهُمْ وَالشَّيَاطِينَ ثُمَّ لَنُحْضِرَنَّهُمْ
حَوْلَ جَهَنَّمَ جِثِيًّاۚ ﴿٦٨﴾ ثُمَّ لَنَنْزِعَنَّ مِنْ كُلِّ شِيعَةٍ اَيُّهُمْ اَشَدُّ
عَلَى الرَّحْمٰنِ عِتِيًّاۚ ﴿٦٩﴾ ثُمَّ لَنَحْنُ اَعْلَمُ بِالَّذِينَ هُمْ اَوْلٰى بِهَا
صِلِيًّا ﴿٧٠﴾ وَاِنْ مِنْكُمْ اِلَّا وَارِدُهَاۚ كَانَ عَلٰى رَبِّكَ حَتْمًا
مَقْضِيًّاۚ ﴿٧١﴾ ثُمَّ نُنَجِّي الَّذِينَ اتَّقَوْا وَنَذَرُ الظَّالِمِينَ فِيهَا
جِثِيًّا ﴿٧٢﴾ وَاِذَا تُتْلٰى عَلَيْهِمْ اٰيَاتُنَا بَيِّنَاتٍ قَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا
لِلَّذِينَ اٰمَنُواۙ اَيُّ الْفَرِيقَيْنِ خَيْرٌ مَقَامًا وَاَحْسَنُ نَدِيًّا ﴿٧٣﴾ وَكَمْ
اَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِنْ قَرْنٍ هُمْ اَحْسَنُ اَثَاثًا وَرِءْيًا ﴿٧٤﴾ قُلْ مَنْ كَانَ
فِي الضَّلَالَةِ فَلْيَمْدُدْ لَهُ الرَّحْمٰنُ مَدًّاۚ حَتّٰٓى اِذَا رَاَوْا مَا يُوعَدُونَ
اِمَّا الْعَذَابَ وَاِمَّا السَّاعَةَۜ فَسَيَعْلَمُونَ مَنْ هُوَ شَرٌّ مَكَانًا
وَاَضْعَفُ جُنْدًا ﴿٧٥﴾ وَيَزِيدُ اللّٰهُ الَّذِينَ اهْتَدَوْا هُدًىۜ
وَالْبَاقِيَاتُ الصَّالِحَاتُ خَيْرٌ عِنْدَ رَبِّكَ ثَوَابًا وَخَيْرٌ مَرَدًّا ﴿٧٦﴾

65. Göklerin, yerin ve ikisi arasındakilerin Rabbidir. O'na ibadet/kulluk yap ve ibadetinde sabırlı ol. O'nun adıyla anılan/O'na denk birini bilir misin?

66. (Allah'ın kudreti sınırsız olmasına rağmen) insan der ki: "Öldüğüm zaman mı tekrardan diriltilip çıkarılacakmışım?"

67. İnsan düşünmez mi? Daha önce hiçbir şey değilken, hiç şüphesiz onu biz yarattık.

68. Rabbine yemin olsun ki onları ve şeytanları muhakkak bir araya toplayacak ve kesinlikle onları cehennemin etrafında diz çöktürerek hazır bulunduracağız.

69. Sonra da her gruptan, Er-Rahmân'a karşı en azgın olanları ayıracağız.

70. Sonra o (cehenneme) girmeye en uygun olanların kim olduğunu elbette en iyi biz biliriz.

71. İçinizden herkes mutlaka oraya uğrayacak. Bu, Rabbinin yapmayı üstlendiği kesin bir karardır.

72. Sonra (Allah'tan) korkup sakınanları kurtarırız. Ve zalimleri orada diz çökmüş vaziyette bırakırız.

73. Onlara apaçık ayetlerimiz okunduğunda kâfirler, iman edenlere derler ki: "İki topluluktan hangisinin konumu daha hayırlı, muhiti/çevresi daha güzeldir?"

74. Oysa onlardan önce helak ettiğimiz nice kavim, hem daha güzel eşyalara hem de daha güzel bir görünüşe sahiptiler.

75. De ki: "Kim sapıklık içindeyse, Er-Rahmân ona verdiği mühleti alabildiğince uzatsın... Kendilerine vadedilen azap ya da kıyameti gördüklerinde, kimin konumu daha kötü ve kim askerî bakımdan/yardımcılar bakımından daha zayıfmış yakinen bileceklerdir."

76. Allah, hidayet ehlinin hidayetlerini arttırır. Kalıcı salih ameller, Rabbinin katında mükâfatı ve geri dönüşü en hayırlı olandır.

اَفَرَاَيْتَ الَّذ۪ي كَفَرَ بِاٰيَاتِنَا وَقَالَ لَاُو۫تَيَنَّ مَالًا وَوَلَدًاۜ ﴿٧٧﴾ اَطَّلَعَ
الْغَيْبَ اَمِ اتَّخَذَ عِنْدَ الرَّحْمٰنِ عَهْدًاۙ ﴿٧٨﴾ كَلَّاۜ سَنَكْتُبُ
مَا يَقُولُ وَنَمُدُّ لَهُ مِنَ الْعَذَابِ مَدًّاۙ ﴿٧٩﴾ وَنَرِثُهُ مَا يَقُولُ وَيَأْت۪ينَا
فَرْدًا ﴿٨٠﴾ وَاتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللّٰهِ اٰلِهَةً لِيَكُونُوا لَهُمْ عِزًّاۙ ﴿٨١﴾
كَلَّاۜ سَيَكْفُرُونَ بِعِبَادَتِهِمْ وَيَكُونُونَ عَلَيْهِمْ ضِدًّا۟ ﴿٨٢﴾
اَلَمْ تَرَ اَنَّٓا اَرْسَلْنَا الشَّيَاط۪ينَ عَلَى الْكَافِر۪ينَ تَؤُزُّهُمْ
اَزًّاۙ ﴿٨٣﴾ فَلَا تَعْجَلْ عَلَيْهِمْۜ اِنَّمَا نَعُدُّ لَهُمْ عَدًّاۚ ﴿٨٤﴾ يَوْمَ
نَحْشُرُ الْمُتَّق۪ينَ اِلَى الرَّحْمٰنِ وَفْدًاۙ ﴿٨٥﴾ وَنَسُوقُ الْمُجْرِم۪ينَ
اِلٰى جَهَنَّمَ وِرْدًاۢ ﴿٨٦﴾ لَا يَمْلِكُونَ الشَّفَاعَةَ اِلَّا مَنِ اتَّخَذَ
عِنْدَ الرَّحْمٰنِ عَهْدًاۢ ﴿٨٧﴾ وَقَالُوا اتَّخَذَ الرَّحْمٰنُ وَلَدًاۜ ﴿٨٨﴾
لَقَدْ جِئْتُمْ شَيْـًٔا اِدًّاۙ ﴿٨٩﴾ تَكَادُ السَّمٰوَاتُ يَتَفَطَّرْنَ مِنْهُ وَتَنْشَقُّ
الْاَرْضُ وَتَخِرُّ الْجِبَالُ هَدًّاۙ ﴿٩٠﴾ اَنْ دَعَوْا لِلرَّحْمٰنِ وَلَدًاۚ ﴿٩١﴾
وَمَا يَنْبَغ۪ي لِلرَّحْمٰنِ اَنْ يَتَّخِذَ وَلَدًاۜ ﴿٩٢﴾ اِنْ كُلُّ
مَنْ فِي السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ اِلَّٓا اٰتِي الرَّحْمٰنِ عَبْدًاۜ ﴿٩٣﴾ لَقَدْ
اَحْصٰيهُمْ وَعَدَّهُمْ عَدًّاۜ ﴿٩٤﴾ وَكُلُّهُمْ اٰت۪يهِ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ فَرْدًا ﴿٩٥﴾

77. Ayetlerimizi inkâr edip, “Kesinlikle bana mal ve evlat verilecek.” diyeni gördün mü?

78. Gayba mı muttali oldu, yoksa Er-Rahmân’ın katında (ona verilmiş bir) söz mü var?

79. Asla! Onun söylediklerini yazacak ve onun azabını alabildiğince uzatacağız.

80. Onun söylediğine (çocuklarına ve mallarına) biz mirasçı olacağız ve o bize tek başına bir fert olarak gelecek.

81. Kendilerine izzet/üstünlük/güç kaynağı olsun diye Allah’ın dışında ilahlar edindiler!

82. Asla! (Kıyamet Günü) onların ibadetlerini inkâr edecek ve onların karşısında (düşman olarak) yer alacaklar.

Kur’ân’da “ilah” kavramı ve Kelime-i Tevhid’in açılımı için bk. 21/ Enbiyâ, 25

83. Şeytanları kâfirlerin üzerine saldığımızı ve onları kışkırtıp (Allah’a isyana ve şirke yönelik) harekete geçirdiklerini görmedin mi?

84. Onlar için acele etme! Onlar için (gün) saydıkça sayıyoruz.

85. Muttakileri heyet hâlinde Er-Rahmân’ın huzuruna toplayacağımız o gün (var ya)!

86. Suçlu günahkârları da susuz olarak cehenneme süreriz.

87. Er-Rahmân’ın katında söz almış olanların dışında, hiç kimse şefaat yetkisini elinde bulundurmayacaktır.

Kur’ân’da şefaat kavramı için bk. 43/ Zuhruf, 86

88. Dediler ki: “Er-Rahmân çocuk edindi.”

89. Andolsun ki pek çirkin, alçakça bir söz söylediniz.

90. Neredeyse o (sözün dehşetinden) gökler yarılacak, yer parçalanacak ve dağlar yerle bir olacaktı.

91. Er-Rahmân’a çocuk yakıştırdılar diye.

92. Er-Rahmân’a çocuk edinmek yakışmaz!

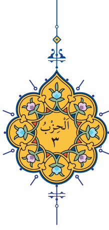
93. Göklerde ve yerde kim varsa, Er-Rahmân’ın huzuruna yalnızca kul olarak gelecek.

94. Andolsun ki hepsinin topluca ve tane tane sayılarını bilip kuşatmıştır.

95. Ve Kıyamet Günü’nde, hepsi O’na tek olarak geleceklerdir.

96. İman edip salih amel işleyenlere Er-Rahmân sevgi kılacaktır.

Ebû Hureyre'den (ra) rivayet edildiğine göre Allah Resûlü (sav) şöyle buyurdu: "Allah (cc) bir kulu sevdiği zaman Cibrîl'i (as) çağırır ve der ki: 'Allah (cc) falanı sever sen de onu sev.' Cibrîl (as) onu sever ve semadakilere nida eder: 'Allah (cc) falanı sever siz de onu sevin.' Onlar onu severler ve yeryüzü halkı arasına onun için bir kabul konur." (Buhari, 3209; Müslim, 2637)

97. O (Kur'ân'la) muttakileri müjdeleyesin ve inatçı topluluğu uyarasın diye onu senin dilinle kolaylaştırdık.

Kitab'ın indiriliş gayesi için bk. 4/Nisâ, 105

98. Onlardan önce nice kavimleri helak ettik. Onlardan birini hissediyor ya da gizlice yaptıkları konuşmaları duyuyor musun?

20. TÂHÂ SURESİ

(Bu sure Mekke'de indirilmiş olup 135 ayettir.)
Er-Rahmân ve Er-Rahîm olan Allah'ın adıyla (okumaya başlıyorum).

1. Tâ, Hâ.

2. Biz sana, bu Kur'ân'ı sıkıntı çekmen için indirmedik.

Allah Resûlü (sav), müşrikler Kur'ân'a iman etmiyor diye sıkıntı çekiyor, üzülüyordu (bk. 18/Kehf, 6). Allah (cc), üzülmemesini (bk. 35/Fâtır, 8), Allah'a tevekkül etmesini (bk. 9/Tevbe, 129), onların iman etmeyişinde Resûl'ün bir sorumluluğunun olmadığını (bk. 2/Bakara, 272), Allah'ın ve müminlerin desteğinin Nebi için yeterli olacağını (bk. 8/Enfâl, 62) belirterek teselli etti.

3. (Aksine) Allah'tan korkanlara bir öğüt/hatırlatma olsun (diye indirdik).

4. O, yeri ve yüksek gökleri yaratan tarafından indirilmiştir.

5. Er-Rahmân arşa istiva etti.

اِنَّ الَّذ۪ينَ اٰمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ سَيَجْعَلُ لَهُمُ الرَّحْمٰنُ وُدًّا ﴿٩٦﴾
فَاِنَّمَا يَسَّرْنَاهُ بِلِسَانِكَ لِتُبَشِّرَ بِهِ الْمُتَّق۪ينَ وَتُنْذِرَ بِه۪ قَوْمًا لُدًّا ﴿٩٧﴾ وَكَمْ
اَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِنْ قَرْنٍۜ هَلْ تُحِسُّ مِنْهُمْ مِنْ اَحَدٍ اَوْ تَسْمَعُ لَهُمْ رِكْزًا ﴿٩٨﴾

سُورَةُ طٰهٰ
مَكِّيَّةٌ وَهِيَ مِائَةٌ وَخَمْسٌ وَثَلَاثُونَ اٰيَةً

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ
طٰهٰ ﴿١﴾ مَٓا اَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْقُرْاٰنَ لِتَشْقٰىۙ ﴿٢﴾ اِلَّا تَذْكِرَةً لِمَنْ
يَخْشٰىۙ ﴿٣﴾ تَنْز۪يلًا مِمَّنْ خَلَقَ الْاَرْضَ وَالسَّمٰوَاتِ الْعُلٰىۜ ﴿٤﴾
اَلرَّحْمٰنُ عَلَى الْعَرْشِ اسْتَوٰى ﴿٥﴾ لَهُ مَا فِي السَّمٰوَاتِ
وَمَا فِي الْاَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا وَمَا تَحْتَ الثَّرٰى ﴿٦﴾ وَاِنْ تَجْهَرْ
بِالْقَوْلِ فَاِنَّهُ يَعْلَمُ السِّرَّ وَاَخْفٰى ﴿٧﴾ اَللّٰهُ لَٓا اِلٰهَ اِلَّا هُوَۜ
لَهُ الْاَسْمَٓاءُ الْحُسْنٰى ﴿٨﴾ وَهَلْ اَتٰيكَ حَد۪يثُ مُوسٰىۢ ﴿٩﴾
اِذْ رَاٰ نَارًا فَقَالَ لِاَهْلِهِ امْكُثُٓوا اِنّ۪ٓي اٰنَسْتُ نَارًا لَعَلّ۪ٓي اٰت۪يكُمْ مِنْهَا
بِقَبَسٍ اَوْ اَجِدُ عَلَى النَّارِ هُدًى ﴿١٠﴾ فَلَمَّٓا اَتٰيهَا نُودِيَ يَا مُوسٰى ﴿١١﴾
اِنّ۪ٓي اَنَا رَبُّكَ فَاخْلَعْ نَعْلَيْكَۚ اِنَّكَ بِالْوَادِ الْمُقَدَّسِ طُوًىۜ ﴿١٢﴾

6. Göklerde, yerde, ikisi arasında ve nemli toprak altında olan her şey O'na aittir.

7. Sözü açıktan söylesen de (söylemesen de fark yoktur). O, sır olanı (içinden geçeni) ve ondan daha kapalı olanı (henüz içinden dahi geçmemiş olanı) bilir.

8. Allah... O'ndan başka (ibadeti hak eden) hiçbir ilah yoktur. En güzel isimler O'na aittir.

9. Mûsâ'nın haberi sana geldi mi?

10. Hani bir ateş görmüştü de ailesine demişti ki: "Burada kalın! Ben bir ateş gördüm. Ondan size bir kor getirmeyi ya da onun yanında (yol gösterecek) bir rehber bulmayı umuyorum."

11. Oraya varınca kendisine, "Ey Mûsâ!" diye seslenilmişti.

12. "Şüphesiz ki ben, (evet) ben, senin Rabbinim. Ayakkabılarını çıkar. Çünkü sen, mukaddes vadide, Tuvâ'dasın."

وَاَنَا اخْتَرْتُكَ فَاسْتَمِعْ لِمَا يُوحٰى ﴿١٣﴾ اِنَّن۪ٓي اَنَا اللّٰهُ لَٓا اِلٰهَ اِلَّٓا اَنَا۬
فَاعْبُدْن۪يۙ وَاَقِمِ الصَّلٰوةَ لِذِكْر۪ي ﴿١٤﴾ اِنَّ السَّاعَةَ اٰتِيَةٌ اَكَادُ
اُخْف۪يهَا لِتُجْزٰى كُلُّ نَفْسٍ بِمَا تَسْعٰى ﴿١٥﴾ فَلَا يَصُدَّنَّكَ عَنْهَا
مَنْ لَا يُؤْمِنُ بِهَا وَاتَّبَعَ هَوٰيهُ فَتَرْدٰى ﴿١٦﴾ وَمَا تِلْكَ بِيَم۪ينِكَ
يَا مُوسٰى ﴿١٧﴾ قَالَ هِيَ عَصَايَۚ اَتَوَكَّؤُ۬ا عَلَيْهَا وَاَهُشُّ
بِهَا عَلٰى غَنَم۪ي وَلِيَ ف۪يهَا مَاٰرِبُ اُخْرٰى ﴿١٨﴾ قَالَ اَلْقِهَا
يَا مُوسٰى ﴿١٩﴾ فَاَلْقٰيهَا فَاِذَا هِيَ حَيَّةٌ تَسْعٰى ﴿٢٠﴾ قَالَ خُذْهَا
وَلَا تَخَفْ سَنُع۪يدُهَا س۪يرَتَهَا الْاُو۫لٰى ﴿٢١﴾ وَاضْمُمْ يَدَكَ
اِلٰى جَنَاحِكَ تَخْرُجْ بَيْضَٓاءَ مِنْ غَيْرِ سُٓوءٍ اٰيَةً اُخْرٰىۙ ﴿٢٢﴾
لِنُرِيَكَ مِنْ اٰيَاتِنَا الْكُبْرٰىۚ ﴿٢٣﴾ اِذْهَبْ اِلٰى فِرْعَوْنَ اِنَّهُ طَغٰى۟ ﴿٢٤﴾
قَالَ رَبِّ اشْرَحْ ل۪ي صَدْر۪يۙ ﴿٢٥﴾ وَيَسِّرْ ل۪ٓي اَمْر۪يۙ ﴿٢٦﴾ وَاحْلُلْ عُقْدَةً
مِنْ لِسَان۪يۙ ﴿٢٧﴾ يَفْقَهُوا قَوْل۪يۖ ﴿٢٨﴾ وَاجْعَلْ ل۪ي وَز۪يرًا مِنْ اَهْل۪يۙ ﴿٢٩﴾
هٰرُونَ اَخِيۚ ﴿٣٠﴾ اشْدُدْ بِه۪ٓ اَزْر۪يۙ ﴿٣١﴾ وَاَشْرِكْهُ ف۪ٓي اَمْر۪يۙ ﴿٣٢﴾
كَيْ نُسَبِّحَكَ كَث۪يرًاۙ ﴿٣٣﴾ وَنَذْكُرَكَ كَث۪يرًاۜ ﴿٣٤﴾ اِنَّكَ كُنْتَ بِنَا بَص۪يرًا ﴿٣٥﴾
قَالَ قَدْ اُو۫ت۪يتَ سُؤْلَكَ يَا مُوسٰى ﴿٣٦﴾ وَلَقَدْ مَنَنَّا عَلَيْكَ مَرَّةً اُخْرٰىۙ ﴿٣٧﴾

13. "Ben, seni seçtim. Vahyedilene kulak ver."

14. "Şüphesiz ki ben, Allah'ım. Benden başka (ibadeti hak eden) hiçbir ilah yoktur. Bana ibadet et. Beni zikretmek için namaz kıl."

15. "Kıyamet gelecektir/kopacaktır. Her nefis çabasının karşılığını alsın diye, neredeyse onu (kendimden dahi) gizleyeceğim."

16. "Sakın ona inanmayan ve hevasına/arzusuna uyan kimse, seni ona (iman etmekten) alıkoymasın. Sonra helak olursun."

17. "Sağ elinde (tuttuğun) nedir ey Mûsâ?"

18. Demişti ki: "O benim asamdır. Ona yaslanıyorum, onunla hayvanlarıma yaprak çırpıyorum ve daha başka işlerimde ondan faydalanıyorum."

19. Buyurdu ki: "Onu at ey Mûsâ!"

20. Onu atıverdi. (Bir de ne görsün) o, hareket eden bir yılana dönüşüvermiş.

21. Buyurdu ki: "Al onu! Korkma, biz onu ilk hâline geri çevireceğiz."

22. "Elini koltuğunun altına sok! Hiçbir kötülük/hastalık olmaksızın bembeyaz çıksın. (Bu da) başka bir ayet/mucize."

23. "(Böyle yap ve sonucu gör ki) sana büyük ayetlerimizden/mucizelerimizden birini gösterelim."

24. "Firavun'a git! O, haddi aştı/tağutlaştı."

25. (Mûsâ) demişti ki: "Rabbim! Göğsümü genişlet!"

26. "İşimi kolaylaştır."

27-28. "Dilimdeki bağı/düğümü çöz ki sözümü anlayabilsinler."

29. "Ailemden bir vezir/yardımcı ihsan et bana."

30. "Kardeşim Hârûn'u."

31. "Onunla gücümü pekiştir."

32. "Onu (davet) görevime ortak et."

33. "Tâ ki seni çokça tesbih edelim."

34. "Çokça zikredelim."

35. "Şüphesiz ki sen, bizi görensin."

36. Buyurdu ki: "İstediğin sana verildi ey Mûsâ!"

37. "Andolsun ki bir seferinde daha sana iyilikte bulunmuştuk."

38. “Hani annene (senin kurtuluşun için) vahyolunması gerekeni vahyediyorduk.”

39. “(Şöyle vahyetmiştik: ‘Onu) tabuta koy, (sonra tabutu) nehre bırak. Su onu sahile atsın/çıkarsın. Benim ve onun düşmanı onu alsın.’ Gözlerimin önünde yetiştirilesin diye, senin üzerine bir sevgi bıraktım. (Seni her gören sever.)”

40. “Hani kız kardeşin yürüyor ve ‘Ona iyi bakacak/bakımını üstlenecek birilerini göstereyim mi size?’ diyordu. Gözleri aydın/içi ferah olsun ve üzülmesin diye seni, annene geri çevirdik. Bir insanı öldürmüştün de seni (o cinayetin) derdinden/tasasından kurtarmış ve seni çeşitli imtihanlara tabi tutmuştuk. Medyen halkı arasında senelerce kalmış, sonra da (belirlenmiş) bir kaderle buraya (Mısır’a) gelmiştin ey Mûsâ!”

41. “Ben seni kendim için (risalet davasını yüklenesin diye) seçip yetiştirdim.”

42. “Sen ve kardeşin ayetlerimle (Firavun’a) gidin ve beni zikretmekte gevşeklik göstermeyin.”

Firavunî sistemlerle mücadelede Allah’ı (cc) anmak/zikretmek, muvahhidin en önemli güç kaynağıdır. Zira Allah’ı anan, Allah (cc) tarafından anılır (bk. 2/Bakara, 152).

İsmi Mele-i A’lâ’da övgüyle geçen biri yeryüzünün en güçlülerindendir. Çünkü arkasında Mele-i A’lâ’nın görünmez orduları vardır. Firavunların tehditleri karşısında Allah’ı anmak, kalbi teskin edip yatıştıran (bk. 13/Ra’d, 28) ve ayakları sabit kılan (bk. 8/Enfâl, 45) bir etkiye sahiptir.

43. “İkiniz Firavun’a gidin; çünkü o azgınlaştı.”

44. “Ona yumuşak bir söz söyleyin. Umulur ki öğüt alır ya da korkar.”

Firavun’a söylenen yumuşak söz için bk. 79/Nâziât, 17-19

45. Demişlerdi ki: “Rabbimiz! Şüphesiz ki onun, bize karşı taşkınlığından ve azgınlaşmasından korkuyoruz.”

46. Buyurmuştu ki: “Korkmayın! Hiç kuşkusuz ben, sizinle beraberim; işitiyor ve görüyorum.”

47. “Ona varın ve deyin ki: ‘Şüphesiz ki biz, Rabbinin elçileriyiz. İsrâîloğullarını bizimle beraber gönder, onlara azap etme! Muhakkak sana, Rabbinden ayetle/mucizeyle geldik. Selam, hidayete tabi olanların üzerine olsun.’ ”

48. “Doğrusu bize şöyle vahyolundu: ‘Azap, yalanlayan ve yüz çevirenlerin üzerinedir.’ ”

اِذْ اَوْحَيْنَٓا اِلٰٓى اُمِّكَ مَا يُوحٰىۙ ﴿٣٨﴾ اَنِ اقْذِف۪يهِ فِي التَّابُوتِ
فَاقْذِف۪يهِ فِي الْيَمِّ فَلْيُلْقِهِ الْيَمُّ بِالسَّاحِلِ يَأْخُذْهُ عَدُوٌّ ل۪ي وَعَدُوٌّ
لَهُۜ وَاَلْقَيْتُ عَلَيْكَ مَحَبَّةً مِنّ۪يۚ وَلِتُصْنَعَ عَلٰى عَيْن۪يۢ ﴿٣٩﴾ اِذْ تَمْش۪ٓي
اُخْتُكَ فَتَقُولُ هَلْ اَدُلُّكُمْ عَلٰى مَنْ يَكْفُلُهُۜ فَرَجَعْنَاكَ
اِلٰٓى اُمِّكَ كَيْ تَقَرَّ عَيْنُهَا وَلَا تَحْزَنَۜ وَقَتَلْتَ نَفْساً فَنَجَّيْنَاكَ
مِنَ الْغَمِّ وَفَتَنَّاكَ فُتُوناًۜ فَلَبِثْتَ سِن۪ينَ ف۪ٓي اَهْلِ مَدْيَنَ ثُمَّ جِئْتَ
عَلٰى قَدَرٍ يَا مُوسٰى ﴿٤٠﴾ وَاصْطَنَعْتُكَ لِنَفْس۪يۚ ﴿٤١﴾ اِذْهَبْ اَنْتَ
وَاَخُوكَ بِاٰيَات۪ي وَلَا تَنِيَا ف۪ي ذِكْر۪يۚ ﴿٤٢﴾ اِذْهَبَٓا اِلٰى فِرْعَوْنَ اِنَّهُ طَغٰىۚ ﴿٤٣﴾
فَقُولَا لَهُ قَوْلاً لَيِّناً لَعَلَّهُ يَتَذَكَّرُ اَوْ يَخْشٰى ﴿٤٤﴾ قَالَا رَبَّنَٓا اِنَّنَا نَخَافُ
اَنْ يَفْرُطَ عَلَيْنَٓا اَوْ اَنْ يَطْغٰى ﴿٤٥﴾ قَالَ لَا تَخَافَٓا اِنَّن۪ي مَعَكُمَٓا اَسْمَعُ
وَاَرٰى ﴿٤٦﴾ فَأْتِيَاهُ فَقُولَٓا اِنَّا رَسُولَا رَبِّكَ فَاَرْسِلْ مَعَنَا بَن۪ٓي اِسْرَٓائ۪يلَ
وَلَا تُعَذِّبْهُمْۜ قَدْ جِئْنَاكَ بِاٰيَةٍ مِنْ رَبِّكَۜ وَالسَّلَامُ عَلٰى مَنِ اتَّبَعَ
الْهُدٰى ﴿٤٧﴾ اِنَّا قَدْ اُو۫حِيَ اِلَيْنَٓا اَنَّ الْعَذَابَ عَلٰى مَنْ كَذَّبَ
وَتَوَلّٰى ﴿٤٨﴾ قَالَ فَمَنْ رَبُّكُمَا يَا مُوسٰى ﴿٤٩﴾ قَالَ رَبُّنَا الَّذ۪ٓي اَعْطٰى
كُلَّ شَيْءٍ خَلْقَهُ ثُمَّ هَدٰى ﴿٥٠﴾ قَالَ فَمَا بَالُ الْقُرُونِ الْاُو۫لٰى ﴿٥١﴾

49. (Firavun) demişti ki: “Sizin Rabbiniz kimdir ey Mûsâ?”

50. “Rabbimiz, her şeye hilkatini (cinsine en uygun olanı) veren ve sonra da yol gösterendir.” demişti.

51. (Firavun) demişti ki: “Geçmişte olanlar ne olacak o hâlde?”

Firavun hak karşısında söyleyecek söz bulamayınca her dönemin en kullanışlı kozu olan “geçmiş kartı”nı kullandı. Mûsâ’nın (as) daveti kendilerine ulaşmadan ölenler ne olacaktı? Onlar putlara tapıyordu. Neden Mûsâ’nın (as) anlattığı doğrulara ulaşamamışlardı? Yoksa insanların yücelttiği ataları Mûsâ’ya (as) göre azabı hak eden şaşkınlar mıydı? Hak karşısında söyleyecek hiçbir sözü olmayanların, zaman zaman gündeme getirdiği bu soru, kutsanan ataların hükmünü gündeme getirip insanları tevhid davetçileri aleyhine kışkırtmak ve davetçileri sonu gelmez bir tartışmanın içine çekmek içindir. Asırlar sonra akrabalarını Allah Resûlü’ne (sav) kışkırtmak ve aşiret himayesini kaldırmak için Ebû Cehil’in, “Sorun bakalım Muhammed’e! Onu büyüten, Kureyş’in efendisi Abdulmuttalib nerede?” (bk. El-Bidâye ve'n Nihâye, 4/335; Et-Tabakâtu'l Kubrâ, 1/211) sorusu aynı amaca matuftur.

Bu ve benzeri sorulara nasıl cevap verilmelidir? Kendisine Kitap, ilim ve hikmet verilmiş Mûsâ (as) şöyle cevap vermiştir:

قَالَ عِلْمُهَا عِنْدَ رَبّ۪ي ف۪ي كِتَابٍۚ لَا يَضِلُّ رَبّ۪ي وَلَا يَنْسٰىۙ ﴿٥٢﴾
اَلَّذ۪ي جَعَلَ لَكُمُ الْاَرْضَ مَهْدًا وَسَلَكَ لَكُمْ ف۪يهَا سُبُلًا
وَاَنْزَلَ مِنَ السَّمَٓاءِ مَٓاءًۜ فَاَخْرَجْنَا بِه۪ٓ اَزْوَاجًا مِنْ نَبَاتٍ شَتّٰى ﴿٥٣﴾
كُلُوا وَارْعَوْا اَنْعَامَكُمْۜ اِنَّ ف۪ي ذٰلِكَ لَاٰيَاتٍ لِاُو۬لِي النُّهٰىۜ ﴿٥٤﴾
مِنْهَا خَلَقْنَاكُمْ وَف۪يهَا نُع۪يدُكُمْ وَمِنْهَا نُخْرِجُكُمْ تَارَةً اُخْرٰى ﴿٥٥﴾
وَلَقَدْ اَرَيْنَاهُ اٰيَاتِنَا كُلَّهَا فَكَذَّبَ وَاَبٰى ﴿٥٦﴾ قَالَ اَجِئْتَنَا
لِتُخْرِجَنَا مِنْ اَرْضِنَا بِسِحْرِكَ يَا مُوسٰى ﴿٥٧﴾ فَلَنَأْتِيَنَّكَ بِسِحْرٍ
مِثْلِه۪ فَاجْعَلْ بَيْنَنَا وَبَيْنَكَ مَوْعِدًا لَا نُخْلِفُهُ نَحْنُ وَلَٓا اَنْتَ
مَكَانًا سُوًى ﴿٥٨﴾ قَالَ مَوْعِدُكُمْ يَوْمُ الزّ۪ينَةِ وَاَنْ يُحْشَرَ النَّاسُ
ضُحًى ﴿٥٩﴾ فَتَوَلّٰى فِرْعَوْنُ فَجَمَعَ كَيْدَهُ ثُمَّ اَتٰى ﴿٦٠﴾ قَالَ لَهُمْ مُوسٰى
وَيْلَكُمْ لَا تَفْتَرُوا عَلَى اللّٰهِ كَذِبًا فَيُسْحِتَكُمْ بِعَذَابٍۚ وَقَدْ
خَابَ مَنِ افْتَرٰى ﴿٦١﴾ فَتَنَازَعُٓوا اَمْرَهُمْ بَيْنَهُمْ وَاَسَرُّوا النَّجْوٰى ﴿٦٢﴾
قَالُٓوا اِنْ هٰذَانِ لَسَاحِرَانِ يُر۪يدَانِ اَنْ يُخْرِجَاكُمْ مِنْ اَرْضِكُمْ
بِسِحْرِهِمَا وَيَذْهَبَا بِطَر۪يقَتِكُمُ الْمُثْلٰى ﴿٦٣﴾ فَاَجْمِعُوا
كَيْدَكُمْ ثُمَّ ائْتُوا صَفًّاۚ وَقَدْ اَفْلَحَ الْيَوْمَ مَنِ اسْتَعْلٰى ﴿٦٤﴾

52. Demişti ki: “Onların bilgisi, Rabbimin yanında bir Kitap’tadır. Rabbim, şaşırmaz da unutmaz da.”

53. (O Rabb ki) yeryüzünü sizin için (üzerinde yaşayıp istikrar bulduğunuz) bir döşek yapan, sizin için orada yollar açan ve gökyüzünden su indirendir. O (su) sayesinde çeşitli bitkilerden çift çift çıkarmışızdır.

54. Yiyin ve hayvanlarınızı otlatın (diye)... Şüphesiz ki bunda, akıl sahipleri için (ibret alınacak) ayetler vardır.

55. Sizi ondan (topraktan) yarattık, ona geri çeviririz, bir kere daha sizi ondan çıkarırız/diriltiriz.

56. Andolsun ki (Firavun’a), bütün ayetlerimizi gösterdik. O, yalanladı ve (inanmamakta) diretti.

57. Dedi ki: “Yaptığın büyüyle bizleri yurtlarımızdan sürüp çıkarmak için mi geldin ey Mûsâ?”

58. “Kesinlikle biz de onun benzeri bir büyü ile sana geleceğiz. Bizimle senin aranda, bir buluşma yeri ve zamanı belirle. Ne biz ne de sen (sözümüzden) dönelim. (Belirlediğin mekân) hepimize eşit mesafede/düzlük bir alan olsun.”

59. Demişti ki: “Buluşma bayram günü olsun ve insanlar kuşluk vaktinde toplansınlar.”

60. Firavun arkasını dönüp gitti. Hilesini toplayıp geldi.

61. Mûsâ onlara demişti ki: “Yazıklar olsun size! Allah’a, yalan uydurarak iftira etmeyin. (Yoksa) bir azapla kökünüzü kurutur. Muhakkak ki iftira eden kaybetmiştir.”

62. Aralarında durum değerlendirmesi yapıp tartışmaya ve gizlice fısıldaşmaya başladılar.

63. Dediler ki: “Şüphesiz ki bu ikisi, sizleri yaptıkları büyüyle yurdunuzdan sürüp çıkarmaya ve (bugüne kadar ciddi çabalar harcayarak kurduğunuz) en ideal sistemi silip yok etmeye çalışan iki sihirbazdır.”

64. “Hilelerinizi/Üstün becerilerinizi birleştirin ve gruplar hâlinde gelin. Bugün kim üstün gelirse o kurtulmuştur.”

قَالُوا يَا مُوسٰٓى اِمَّٓا اَنْ تُلْقِيَ وَاِمَّٓا اَنْ نَكُونَ اَوَّلَ مَنْ اَلْقٰى ﴿٦٥﴾
قَالَ بَلْ اَلْقُواۚ فَاِذَا حِبَالُهُمْ وَعِصِيُّهُمْ يُخَيَّلُ اِلَيْهِ مِنْ سِحْرِهِمْ
اَنَّهَا تَسْعٰى ﴿٦٦﴾ فَاَوْجَسَ ف۪ي نَفْسِه۪ خ۪يفَةً مُوسٰى ﴿٦٧﴾ قُلْنَا لَا تَخَفْ
اِنَّكَ اَنْتَ الْاَعْلٰى ﴿٦٨﴾ وَاَلْقِ مَا ف۪ي يَم۪ينِكَ تَلْقَفْ مَا صَنَعُواۜ
اِنَّمَا صَنَعُوا كَيْدُ سَاحِرٍۜ وَلَا يُفْلِحُ السَّاحِرُ حَيْثُ اَتٰى ﴿٦٩﴾ فَاُلْقِيَ
السَّحَرَةُ سُجَّدًا قَالُٓوا اٰمَنَّا بِرَبِّ هٰرُونَ وَمُوسٰى ﴿٧٠﴾ قَالَ اٰمَنْتُمْ لَهُ
قَبْلَ اَنْ اٰذَنَ لَكُمْۜ اِنَّهُ لَكَب۪يرُكُمُ الَّذ۪ي عَلَّمَكُمُ السِّحْرَۚ فَلَاُقَطِّعَنَّ
اَيْدِيَكُمْ وَاَرْجُلَكُمْ مِنْ خِلَافٍ وَلَاُصَلِّبَنَّكُمْ ف۪ي جُذُوعِ النَّخْلِۘ
وَلَتَعْلَمُنَّ اَيُّنَٓا اَشَدُّ عَذَابًا وَاَبْقٰى ﴿٧١﴾ قَالُوا لَنْ نُؤْثِرَكَ عَلٰى مَا جَٓاءَنَا
مِنَ الْبَيِّنَاتِ وَالَّذ۪ي فَطَرَنَا فَاقْضِ مَٓا اَنْتَ قَاضٍۜ اِنَّمَا تَقْض۪ي هٰذِهِ
الْحَيٰوةَ الدُّنْيَاۜ ﴿٧٢﴾ اِنَّٓا اٰمَنَّا بِرَبِّنَا لِيَغْفِرَ لَنَا خَطَايَانَا وَمَٓا اَكْرَهْتَنَا
عَلَيْهِ مِنَ السِّحْرِۜ وَاللّٰهُ خَيْرٌ وَاَبْقٰى ﴿٧٣﴾ اِنَّهُ مَنْ يَأْتِ رَبَّهُ مُجْرِمًا فَاِنَّ
لَهُ جَهَنَّمَۜ لَا يَمُوتُ ف۪يهَا وَلَا يَحْيٰى ﴿٧٤﴾ وَمَنْ يَأْتِه۪ مُؤْمِنًا قَدْ عَمِلَ
الصَّالِحَاتِ فَاُو۬لٰٓئِكَ لَهُمُ الدَّرَجَاتُ الْعُلٰىۙ ﴿٧٥﴾ جَنَّاتُ عَدْنٍ
تَجْر۪ي مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهَارُ خَالِد۪ينَ ف۪يهَاۜ وَذٰلِكَ جَزٰٓؤُا مَنْ تَزَكّٰى ﴿٧٦﴾

65. Demişlerdi ki: "Ey Mûsâ! (Dilersen) önce asanı sen atarsın veya ilk atan biz oluruz."

66. Demişti ki: "(Hayır!) Bilakis, önce siz atın!" (Birde ne görsün) ipleri ve asaları, yaptıkları büyü nedeniyle, gerçekten hareket ediyor gibi geldi ona.

67. Mûsâ, içinden bir korku duymaya başlamıştı.

68. Buyurduk ki: "Korkma! Şüphesiz ki sen, elbette, üstün olansın."

69. "At sağ elindekini! Onların yaptıklarını yutacaktır. Onların yaptığı yalnızca bir büyücü hilesidir. Ve büyücü ne yaparsa yapsın, kurtuluşa eremez/başarılı olamaz."

70. (Yaşananlar üzerine) sihirbazlar secdeye kapanmış: "Hârûn'un ve Mûsâ'nın Rabbine iman ettik." demişlerdi.

71. (Firavun) demişti ki: "Size izin vermeden önce ona inandınız öyle mi? Şüphesiz ki o, size sihir öğreten büyüğünüzdür. Ellerinizi ayaklarınızı çaprazlama kesecek ve sizi hurma kütüklerine asacağım. Hangimizin azabının daha çetin ve kalıcı olduğunu da bileceksiniz."

Firavun'un benzer tehditlerini içeren ayet için bk. 7/A'râf, 123

72. Demişlerdi ki: "Seni, bize gelen apaçık delillere ve bizi yaratan (Allah'a) tercih etmeyeceğiz. Ne hüküm vereceksen ver! Sen, ancak bu dünya hayatına hükmedebilirsin."

73. "Şüphesiz ki günahlarımızı/hatalarımızı ve bize zorla yaptırdığın sihirbazlığı bağışlasın diye, Rabbimize iman ettik. Allah daha hayırlı ve daha kalıcıdır."

74. Hiç kuşkusuz, kim Rabbine suçlu bir günahkâr olarak gelirse elbette, ona cehennem vardır. Orada ne ölür (ki kurtulsun), ne de dirilir (ki faydalansın).

75. Kim de O'na salih ameller yapmış bir mümin olarak gelirse bunlar için yüksek dereceler vardır.

76. Altından ırmaklar akan ve içlerinde ebedî kalacakları Adn Cennetleri… Bu, arınan kimsenin mükâfatıdır.

وَلَقَدْ اَوْحَيْنَٓا اِلٰى مُوسٰٓى اَنْ اَسْرِ بِعِبَاد۪ي فَاضْرِبْ لَهُمْ طَر۪يقًا
فِي الْبَحْرِ يَبَسًاۙ لَا تَخَافُ دَرَكًا وَلَا تَخْشٰى ﴿٧٧﴾ فَاَتْبَعَهُمْ فِرْعَوْنُ
بِجُنُودِه۪ فَغَشِيَهُمْ مِنَ الْيَمِّ مَا غَشِيَهُمْۜ ﴿٧٨﴾ وَاَضَلَّ فِرْعَوْنُ
قَوْمَهُ وَمَا هَدٰى ﴿٧٩﴾ يَا بَن۪ٓي اِسْرَٓائ۪لَ قَدْ اَنْجَيْنَاكُمْ مِنْ عَدُوِّكُمْ
وَوَاعَدْنَاكُمْ جَانِبَ الطُّورِ الْاَيْمَنَ وَنَزَّلْنَا عَلَيْكُمُ الْمَنَّ
وَالسَّلْوٰى ﴿٨٠﴾ كُلُوا مِنْ طَيِّبَاتِ مَا رَزَقْنَاكُمْ وَلَا تَطْغَوْا
ف۪يهِ فَيَحِلَّ عَلَيْكُمْ غَضَب۪يۚ وَمَنْ يَحْلِلْ عَلَيْهِ غَضَب۪ي فَقَدْ هَوٰى ﴿٨١﴾
وَاِنّ۪ي لَغَفَّارٌ لِمَنْ تَابَ وَاٰمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا ثُمَّ اهْتَدٰى ﴿٨٢﴾
وَمَٓا اَعْجَلَكَ عَنْ قَوْمِكَ يَا مُوسٰى ﴿٨٣﴾ قَالَ هُمْ اُو۬لَٓاءِ عَلٰٓى اَثَر۪ي
وَعَجِلْتُ اِلَيْكَ رَبِّ لِتَرْضٰى ﴿٨٤﴾ قَالَ فَاِنَّا قَدْ فَتَنَّا قَوْمَكَ مِنْ بَعْدِكَ
وَاَضَلَّهُمُ السَّامِرِيُّ ﴿٨٥﴾ فَرَجَعَ مُوسٰٓى اِلٰى قَوْمِه۪ غَضْبَانَ اَسِفًاۚ
قَالَ يَا قَوْمِ اَلَمْ يَعِدْكُمْ رَبُّكُمْ وَعْدًا حَسَنًاۜ اَفَطَالَ عَلَيْكُمُ
الْعَهْدُ اَمْ اَرَدْتُمْ اَنْ يَحِلَّ عَلَيْكُمْ غَضَبٌ مِنْ رَبِّكُمْ فَاَخْلَفْتُمْ
مَوْعِد۪ي ﴿٨٦﴾ قَالُوا مَٓا اَخْلَفْنَا مَوْعِدَكَ بِمَلْكِنَا وَلٰكِنَّا حُمِّلْنَٓا
اَوْزَارًا مِنْ ز۪ينَةِ الْقَوْمِ فَقَذَفْنَاهَا فَكَذٰلِكَ اَلْقَى السَّامِرِيُّۙ ﴿٨٧﴾

77. Andolsun ki Mûsâ'ya şöyle vahyettik: "Kullarımla gece yola çık. Onlara denizde kuru bir yol aç. (Firavun'un size) yetişmesinden korkmadan ve endişe etmeden (yoluna devam et)."

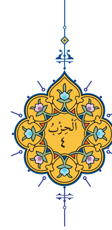
78. Firavun, askerleriyle onları takibe koyuldu. (Onlara yetişemeden) denizden kuşatan (boğucu dalgalar), onları kuşatıverdi.

79. Firavun kavmini saptırdı. Doğru yola iletmedi.

80. Ey İsrâîloğulları! Muhakkak ki sizleri düşmanlarınızdan kurtarmış ve sizinle (buluşmak için) Tûr Dağı'nın sağ tarafı için sözleşmiş, üzerinize de kudret helvası ve bıldırcın eti indirmiştik.

81. Size rızık olarak verdiklerimin temiz olanlarından yiyin. Onda haddi aşmayın. Yoksa gazabım size vacip olur. Kime de gazabım vacip olmuşsa şüphesiz ki helak olmuştur.

82. Şüphesiz ki ben; tevbe eden, iman eden, salih amel işleyen ve hidayete eren kimselere karşı çok bağışlayıcıyım.

83. "Kavmini bırakıp aceleyle (bize gelmenin) nedeni nedir ey Mûsâ?"

84. Demişti ki: "Onlar benim peşimde (onları bıraktığım hâl üzereler). Rabbim sana aceleyle geldim ki benden razı olasın."

85. Buyurmuştu ki: "Şüphesiz ki biz, senden sonra kavmini (dinlerinde) imtihan ettik ve Samiri onları saptırdı."

86. Mûsâ öfkeli ve üzgün bir hâlde kavmine dönmüş ve "Ey kavmim! Rabbiniz size güzel vaadde bulunmadı mı? Ne o, yoksa size verilen süre uzun mu geldi? Yoksa Rabbinizin gazabı size vacip olsun istediniz de ondan mı bana verdiğiniz sözden döndünüz?"

87. Dediler ki: "Sana verdiğimiz sözden irademizle dönmedik. Biz (Firavun ve kavminin) ziynet eşyalarını yüklenmiştik. Onları (ateşe) attık, aynı şekilde Samiri de attı."

فَاَخْرَجَ لَهُمْ عِجْلًا جَسَدًا لَهُ خُوَارٌ فَقَالُوا هٰذَٓا اِلٰهُكُمْ
وَاِلٰهُ مُوسٰى فَنَسِیَؕ ﴿٨٨﴾ اَفَلَا يَرَوْنَ اَلَّا يَرْجِعُ اِلَيْهِمْ قَوْلًاۙ
وَلَا يَمْلِكُ لَهُمْ ضَرًّا وَلَا نَفْعًا ﴿٨٩﴾ وَلَقَدْ قَالَ لَهُمْ هٰرُونُ
مِنْ قَبْلُ يَا قَوْمِ اِنَّمَا فُتِنْتُمْ بِهٖۚ وَاِنَّ رَبَّكُمُ الرَّحْمٰنُ فَاتَّبِعُونِی
وَاَطِيعُٓوا اَمْرِی ﴿٩٠﴾ قَالُوا لَنْ نَبْرَحَ عَلَيْهِ عَاكِفِينَ
حَتّٰى يَرْجِعَ اِلَيْنَا مُوسٰى ﴿٩١﴾ قَالَ يَا هٰرُونُ مَا مَنَعَكَ
اِذْ رَاَيْتَهُمْ ضَلُّواۙ ﴿٩٢﴾ اَلَّا تَتَّبِعَنِؕ اَفَعَصَيْتَ اَمْرِی ﴿٩٣﴾ قَالَ يَبْنَؤُمَّ
لَا تَأْخُذْ بِلِحْيَتِی وَلَا بِرَاْسِیۚ اِنِّی خَشِيتُ اَنْ تَقُولَ فَرَّقْتَ
بَيْنَ بَنِٓی اِسْرَٓائِلَ وَلَمْ تَرْقُبْ قَوْلِی ﴿٩٤﴾ قَالَ فَمَا خَطْبُكَ
يَا سَامِرِیُّ ﴿٩٥﴾ قَالَ بَصُرْتُ بِمَا لَمْ يَبْصُرُوا بِهٖ فَقَبَضْتُ قَبْضَةً
مِنْ اَثَرِ الرَّسُولِ فَنَبَذْتُهَا وَكَذٰلِكَ سَوَّلَتْ لِی نَفْسِی ﴿٩٦﴾
قَالَ فَاذْهَبْ فَاِنَّ لَكَ فِی الْحَيٰوةِ اَنْ تَقُولَ لَا مِسَاسَۖ
وَاِنَّ لَكَ مَوْعِدًا لَنْ تُخْلَفَهُۚ وَانْظُرْ اِلٰٓى اِلٰهِكَ الَّذِی ظَلْتَ
عَلَيْهِ عَاكِفًاؕ لَنُحَرِّقَنَّهُ ثُمَّ لَنَنْسِفَنَّهُ فِی الْيَمِّ نَسْفًا ﴿٩٧﴾
اِنَّمَٓا اِلٰهُكُمُ اللّٰهُ الَّذِی لَٓا اِلٰهَ اِلَّا هُوَؕ وَسِعَ كُلَّ شَیْءٍ عِلْمًا ﴿٩٨﴾

88. Onlara buzağı suretinde böğüren bir heykel çıkarmış ve “İşte sizin de Mûsâ’nın da ilahı budur. Fakat (Mûsâ) unuttu.” demişti.

89. Ona (bir şey dediklerinde) kendilerine cevap vermediğini, onlar için bir fayda sağlamadığını ve zararı da defedemediğini görmüyorlar mı?

90. Andolsun ki daha önce Hârûn şöyle demişti: “Kavmim! Siz ancak bununla fitneye düşürüldünüz. Şüphesiz ki sizin Rabbiniz Er-Rahmân’dır. Bana uyun ve emrime itaat edin.”

91. Demişlerdi ki: “Mûsâ geri dönünceye kadar, onun başında beklemeye devam edeceğiz.”

92. Demişti ki: “Ey Hârûn! Onların saptığını gördüğün hâlde, seni (bir şeyler yapmaktan) alıkoyan nedir?”

93. “Niye peşimden gelmedin? Yoksa emrime karşı mı geldin?”

94. (Hârûn:) “Ey anamın oğlu! Sakalımı saçımı çekiştirme! ‘İsrâîloğullarını böldün, sözümü dinlemedin.’ demenden korktum.” demişti.

95. Dedi ki: “Senin durumun nedir/Neden böyle bir şey yaptın ey Samiri?”

96. Dedi ki: “Onların görmediğini gördüm. Elçinin/Meleğin izinden bir avuç aldım ve attım. Nefsim bana böylesini hoş gösterdi.”

97. Dedi ki: “Haydi git/Defol! Sen hayat boyunca ‘La misas! (Kimse bana dokunmasın, ben de kimseye dokunmayayım.)’ diyeceksin. Ve senin asla şaşmayacak (helak olacağın) bir zamanın vardır. Şimdi de sürekli başında beklediğin ilahına bak! Andolsun ki onu yakacak, sonra da (küllerini) denize savuracağız.”

98. Sizin ilahınız ancak Allah’tır... O ki O’ndan başka (ibadeti hak eden) hiçbir ilah yoktur. Her şeyi ilmiyle kuşatmıştır.

كَذٰلِكَ نَقُصُّ عَلَيْكَ مِنْ اَنْبَٓاءِ مَا قَدْ سَبَقَۚ وَقَدْ اٰتَيْنَاكَ
مِنْ لَدُنَّا ذِكْرًاۚ ﴿٩٩﴾ مَنْ اَعْرَضَ عَنْهُ فَاِنَّهُ يَحْمِلُ يَوْمَ
الْقِيٰمَةِ وِزْرًاۙ ﴿١٠٠﴾ خَالِدِينَ فِيهِۜ وَسَٓاءَ لَهُمْ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ حِمْلًاۙ ﴿١٠١﴾
يَوْمَ يُنْفَخُ فِي الصُّورِ وَنَحْشُرُ الْمُجْرِمِينَ يَوْمَئِذٍ زُرْقًاۚ ﴿١٠٢﴾
يَتَخَافَتُونَ بَيْنَهُمْ اِنْ لَبِثْتُمْ اِلَّا عَشْرًا ﴿١٠٣﴾ نَحْنُ اَعْلَمُ بِمَا يَقُولُونَ
اِذْ يَقُولُ اَمْثَلُهُمْ طَرِيقَةً اِنْ لَبِثْتُمْ اِلَّا يَوْمًاۚ ﴿١٠٤﴾ وَيَسْـَٔلُونَكَ
عَنِ الْجِبَالِ فَقُلْ يَنْسِفُهَا رَبّ۪ي نَسْفًاۙ ﴿١٠٥﴾ فَيَذَرُهَا قَاعًا صَفْصَفًاۙ ﴿١٠٦﴾
لَا تَرٰى فِيهَا عِوَجًا وَلَٓا اَمْتًا ﴿١٠٧﴾ يَوْمَئِذٍ يَتَّبِعُونَ الدَّاعِيَ
لَا عِوَجَ لَهُۚ وَخَشَعَتِ الْاَصْوَاتُ لِلرَّحْمٰنِ فَلَا تَسْمَعُ اِلَّا هَمْسًا ﴿١٠٨﴾
يَوْمَئِذٍ لَا تَنْفَعُ الشَّفَاعَةُ اِلَّا مَنْ اَذِنَ لَهُ الرَّحْمٰنُ وَرَضِيَ لَهُ
قَوْلًا ﴿١٠٩﴾ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ اَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يُحِيطُونَ بِه۪ عِلْمًا ﴿١١٠﴾
وَعَنَتِ الْوُجُوهُ لِلْحَيِّ الْقَيُّومِۜ وَقَدْ خَابَ مَنْ حَمَلَ ظُلْمًا ﴿١١١﴾
وَمَنْ يَعْمَلْ مِنَ الصَّالِحَاتِ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَا يَخَافُ
ظُلْمًا وَلَا هَضْمًا ﴿١١٢﴾ وَكَذٰلِكَ اَنْزَلْنَاهُ قُرْاٰنًا عَرَبِيًّا وَصَرَّفْنَا
فِيهِ مِنَ الْوَعِيدِ لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ اَوْ يُحْدِثُ لَهُمْ ذِكْرًا ﴿١١٣﴾

99. Böylece sana, geçmişte (yaşamış) kimselerin kıssalarını anlatıyoruz. Muhakkak ki sana, kendi katımızdan zikir/Kur'ân verdik.

100. Kim de ondan yüz çevirirse şüphesiz ki o, Kıyamet Günü bir günah yüklenecektir.

101. O (yükün) altında ebediyen kalacaklardır. Onların Kıyamet Günü (taşıyacakları) yük ne kötüdür.

102. Sûr'a üfürüleceği günde biz, suçlu günahkârları (yaşadıkları korku ve susuzluk nedeniyle) morarmış olarak (diriltip) huzura toplarız.

103. Kendi aralarında, "(Dünyada) yalnızca on gün kaldınız." diye fısıldaşırlar.

104. Yolu doğruya en yakın olanlar, "Siz ancak bir gün kaldınız." dedikleri zaman, biz onların ne söylediklerini en iyi bileniz.

105. Sana dağlardan soruyorlar. De ki: "Rabbim onları un ufak edip savuracak."

106. "(Dağların) yerini (hiçbir yapının olmadığı) bir düzlük ve (hiçbir bitkinin olmadığı) bir boşluk olarak bırakacak."

107. "Sen orada ne bir eğrilik ne de bir çıkıntı görürsün."

108. O gün, çaresiz, davetçinin (sesine) uyarlar. Er-Rahmân'ın (azametinden ötürü) tüm sesler kısılmıştır. Fısıltıdan başka bir şey duyamazsın.

109. O gün, Er-Rahmân'ın izin verip sözünden razı oldukları dışında, hiç kimsenin şefaatinin bir faydası olmayacaktır.

Kur'ân'da şefaat kavramı için bk. 43/ Zuhruf, 86

110. Onların önünde olanı da ardında olanı da bilir. Onlar, ilim yönünden O'nu kuşatamazlar.

111. Tüm yüzler (hayat sahibi ve varlığa hayat veren) El-Hayy ve (var olmak için hiçbir şeye muhtaç olmayan, her şeyin varlığının kendisine bağlı olduğu) El-Kayyûm olanın karşısında zilletle boyun eğmiştir. Muhakkak ki zulüm taşıyan (sırtında zulüm/şirk yüküyle gelen) kaybetmiştir.

112. Kim de mümin olarak salih ameller yapmışsa, zulme uğramaktan ve hakkının çiğnenmesinden korkmaz.

113. İşte bunu, Arapça bir Kur'ân olarak indirdik. Korkulası (vaidleri/tehditleri) çeşitli yollarla açıkladık, umulur ki korkup sakınır ya da öğüt almalarını sağlar.

فَتَعَالَى اللّٰهُ الْمَلِكُ الْحَقُّۚ وَلَا تَعْجَلْ بِالْقُرْاٰنِ مِنْ قَبْلِ
اَنْ يُقْضٰٓى اِلَيْكَ وَحْيُهُۘ وَقُلْ رَبِّ زِدْنِي عِلْمًا ﴿١١٤﴾
وَلَقَدْ عَهِدْنَٓا اِلٰٓى اٰدَمَ مِنْ قَبْلُ فَنَسِيَ وَلَمْ نَجِدْ لَهُ عَزْمًا ﴿١١٥﴾ وَاِذْ
قُلْنَا لِلْمَلٰٓئِكَةِ اسْجُدُوا لِاٰدَمَ فَسَجَدُٓوا اِلَّٓا اِبْلِيسَۜ اَبٰى ﴿١١٦﴾
فَقُلْنَا يَٓا اٰدَمُ اِنَّ هٰذَا عَدُوٌّ لَكَ وَلِزَوْجِكَ فَلَا يُخْرِجَنَّكُمَا
مِنَ الْجَنَّةِ فَتَشْقٰى ﴿١١٧﴾ اِنَّ لَكَ اَلَّا تَجُوعَ فِيهَا وَلَا تَعْرٰىۙ ﴿١١٨﴾
وَاَنَّكَ لَا تَظْمَؤُا فِيهَا وَلَا تَضْحٰى ﴿١١٩﴾ فَوَسْوَسَ اِلَيْهِ الشَّيْطَانُ
قَالَ يَٓا اٰدَمُ هَلْ اَدُلُّكَ عَلٰى شَجَرَةِ الْخُلْدِ وَمُلْكٍ لَا يَبْلٰى ﴿١٢٠﴾
فَاَكَلَا مِنْهَا فَبَدَتْ لَهُمَا سَوْاٰتُهُمَا وَطَفِقَا يَخْصِفَانِ
عَلَيْهِمَا مِنْ وَرَقِ الْجَنَّةِۘ وَعَصٰٓى اٰدَمُ رَبَّهُ فَغَوٰىۖ ﴿١٢١﴾
ثُمَّ اجْتَبٰيهُ رَبُّهُ فَتَابَ عَلَيْهِ وَهَدٰى ﴿١٢٢﴾ قَالَ اهْبِطَا مِنْهَا
جَمِيعًا بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّۚ فَاِمَّا يَاْتِيَنَّكُمْ مِنِّي هُدًى
فَمَنِ اتَّبَعَ هُدَايَ فَلَا يَضِلُّ وَلَا يَشْقٰى ﴿١٢٣﴾ وَمَنْ اَعْرَضَ
عَنْ ذِكْرِي فَاِنَّ لَهُ مَعِيشَةً ضَنْكًا وَنَحْشُرُهُ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ
اَعْمٰى ﴿١٢٤﴾ قَالَ رَبِّ لِمَ حَشَرْتَنِٓي اَعْمٰى وَقَدْ كُنْتُ بَصِيرًا ﴿١٢٥﴾

114. (Mutlak hâkimiyet/egemenlik sahibi, mülkünde dilediği gibi tasarruf eden) El-Melik ve (hak ve hakikatin kaynağı) El-Hak olan Allah yücedir. Kur'ân'ın sana vahyedilişi bitmeden (onu ezberlemek için) acele etme! De ki: "Rabbim, benim ilmimi arttır."

115. Andolsun ki bundan önce Âdem'e, (ağaçtan yememesini emrederek) ahit vermiştik. O unuttu. Biz onda (bu ahde dair) bir azim/kararlılık görmedik.

116. Hani biz meleklere, "Âdem'e secde edin." demiştik. İblis dışında hepsi secde ettiler. O diretti.

117. Demiştik ki: "Ey Âdem! Şüphesiz ki bu, sana ve eşine düşmandır. Sakın sizi cennetten çıkarmasın! Bedbaht olursun."

118. "Şüphesiz sen orada acıkmayacak ve çıplak kalmayacaksın."

119. "Orada susamayacak, Güneş'in altında yanmayacaksın."

120. Şeytan ona vesvese vermiş ve demişti ki: "Ey Âdem! Sana (yediğin takdirde ebedîleşeceğin) ebediyet ağacını ve tükenmeyecek mülkü göstereyim mi?"

121. (İkisi) ondan yediler, avret yerleri kendilerine göründü ve cennet yapraklarıyla üzerlerini örtmeye başladılar. Âdem, Rabbine isyan etti, şaşırdı.

122. Sonra Rabbi onu seçti, tevbesini kabul etti ve yol gösterdi.

123. Dedi ki: "Oradan birbirinize düşman olarak hep beraber (yeryüzüne) inin. Benden size bir hidayet gelecek. Kim de benim hidayetime uyarsa, o sapmayacak ve bedbaht olmayacaktır."

Allah'ın (cc) bu buyruğunu içeren benzer ayet için bk. 2/Bakara, 38

124. "Kim de zikrimden (göndereceğim Kitaplardan) yüz çevirirse, şüphesiz ki ona sıkıcı/dar bir hayat vardır ve Kıyamet Günü'nde onu kör olarak diriltiriz."

125. Diyecek ki: "Rabbim! Niçin beni kör olarak haşrettin? Oysa ben (dünyada) gören biriydim."

قَالَ كَذٰلِكَ اَتَتْكَ اٰيَاتُنَا فَنَسٖيتَهَاۚ وَكَذٰلِكَ الْيَوْمَ تُنْسٰى ﴿١٢٦﴾
وَكَذٰلِكَ نَجْزٖى مَنْ اَسْرَفَ وَلَمْ يُؤْمِنْ بِاٰيَاتِ رَبِّهٖۜ وَلَعَذَابُ الْاٰخِرَةِ
اَشَدُّ وَاَبْقٰى ﴿١٢٧﴾ اَفَلَمْ يَهْدِ لَهُمْ كَمْ اَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِنَ الْقُرُونِ
يَمْشُونَ فٖى مَسَاكِنِهِمْۜ اِنَّ فٖى ذٰلِكَ لَاٰيَاتٍ لِاُولِى النُّهٰىۧ ﴿١٢٨﴾
وَلَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِنْ رَبِّكَ لَكَانَ لِزَامًا وَاَجَلٌ مُسَمًّىۜ ﴿١٢٩﴾
فَاصْبِرْ عَلٰى مَا يَقُولُونَ وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ قَبْلَ طُلُوعِ الشَّمْسِ
وَقَبْلَ غُرُوبِهَاۚ وَمِنْ اٰنَاۤئِ الَّيْلِ فَسَبِّحْ وَاَطْرَافَ النَّهَارِ لَعَلَّكَ
تَرْضٰى ﴿١٣٠﴾ وَلَا تَمُدَّنَّ عَيْنَيْكَ اِلٰى مَا مَتَّعْنَا بِهٖٓ اَزْوَاجًا مِنْهُمْ
زَهْرَةَ الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا لِنَفْتِنَهُمْ فٖيهِۜ وَرِزْقُ رَبِّكَ خَيْرٌ وَاَبْقٰى ﴿١٣١﴾
وَاْمُرْ اَهْلَكَ بِالصَّلٰوةِ وَاصْطَبِرْ عَلَيْهَاۜ لَا نَسْـَٔلُكَ رِزْقًاۜ
نَحْنُ نَرْزُقُكَۜ وَالْعَاقِبَةُ لِلتَّقْوٰى ﴿١٣٢﴾ وَقَالُوا لَوْلَا يَاْتٖينَا بِاٰيَةٍ مِنْ رَبِّهٖۜ
اَوَلَمْ تَاْتِهِمْ بَيِّنَةُ مَا فِى الصُّحُفِ الْاُولٰى ﴿١٣٣﴾ وَلَوْ اَنَّٓا اَهْلَكْنَاهُمْ
بِعَذَابٍ مِنْ قَبْلِهٖ لَقَالُوا رَبَّنَا لَوْلَٓا اَرْسَلْتَ اِلَيْنَا رَسُولًا فَنَتَّبِعَ
اٰيَاتِكَ مِنْ قَبْلِ اَنْ نَذِلَّ وَنَخْزٰى ﴿١٣٤﴾ قُلْ كُلٌّ مُتَرَبِّصٌ فَتَرَبَّصُواۚ
فَسَتَعْلَمُونَ مَنْ اَصْحَابُ الصِّرَاطِ السَّوِيِّ وَمَنِ اهْتَدٰى ﴿١٣٥﴾

126. Buyuracak ki: “Böyle işte! Ayetlerimiz sana gelmişti, onu unutmuştun. Bugün sen de unutulup (kendi hâline) terk edileceksin.”

127. Aşırı gidip Rabbinin ayetlerine inanmayanları da böyle cezalandırırız. Kuşkusuz ahiret azabı, daha çetin ve daha kalıcıdır.

128. Onlardan önceki nesillerden çoğunu helak etmiş olmamız, onlara gerçeği göstermedi mi? (Oysa onların helaktan geriye kalan harabe) meskenleri arasında dolaşıp (helakın izlerini görüyorlar). Şüphesiz ki bunda, akıl sahipleri için ayetler vardır.

129. Şayet, Rabbinden geçmiş bir söz/hüküm ve belirlenmiş bir müddet olmasaydı (onların helak edilmesi) kaçınılmaz olurdu.

130. (Öyleyse) onların söylediklerine sabret! Güneş doğmadan ve batmadan önce Rabbini hamd ile tesbih et. Gecenin bazı saatlerinde ve gündüzün iki ucunda tesbih et ki (Rabbin senden, sen de Rabbinden) razı olasın.

Tevhid davetçisi, Allah’ın (cc) değişmez bir sünneti olarak türlü eziyetlerle karşılaşacak, sözlü ve fiilî şiddete maruz kalacaktır (bk. 3/Âl-i İmrân, 186). Rabbimiz; bu eziyetler karşısında sabrı, hamd ile Allah’ı (cc) tesbih etmeyi, çokça secde ederek Allah’a (cc) yakınlaşmayı (bk. 15/Hicr, 97-98) ve müminlerle bir arada olmayı (bk. 18/Kehf, 28) öğütlemektedir.

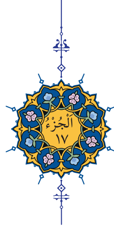
131. Onlardan bazılarına, kendilerini imtihan etmek için verdiğimiz dünya süsüne gözünü dikme! Rabbinin rızkı, daha hayırlı ve daha kalıcıdır.

132. Ailene namazı emret, sen de onda sabırlı/kararlı ol. Biz senden rızık istemiyoruz. Biz seni rızıklandırıyoruz. Akıbet takvanındır. (Takvalı olanlarındır.)

133. Dediler ki: “Bize, Rabbinden bir ayet/mucize getirmesi gerekmez miydi?” Önceki sahifelerde bulunan apaçık deliller onlara gelmedi mi?

134. Biz onları (uyarı gelmeden) önce helak etmiş olsaydık diyeceklerdi ki: “Rabbimiz! Bize bir resûl gönderseydin de, (azapla) zelil ve rezil olmadan senin ayetlerine uysaydık.”

135. De ki: “Herkes gözetlemektedir! Siz de gözetleyin (bakalım). Kimin doğru yolun ehli olduğunu ve hidayete erdiğini ileride bileceksiniz.”

سُورَةُ الْأَنْبِيَاءِ
مَكِّيَّةٌ وَهِيَ مِائَةٌ وَاثْنَتَا عَشْرَةَ اٰيَةً

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ
اِقْتَرَبَ لِلنَّاسِ حِسَابُهُمْ وَهُمْ ف۪ي غَفْلَةٍ مُعْرِضُونَۚ ﴿١﴾
مَا يَأْت۪يهِمْ مِنْ ذِكْرٍ مِنْ رَبِّهِمْ مُحْدَثٍ اِلَّا اسْتَمَعُوهُ وَهُمْ
يَلْعَبُونَۙ ﴿٢﴾ لَاهِيَةً قُلُوبُهُمْۜ وَاَسَرُّوا النَّجْوٰىۗ اَلَّذ۪ينَ ظَلَمُواۗ هَلْ هٰذَٓا
اِلَّا بَشَرٌ مِثْلُكُمْۚ اَفَتَأْتُونَ السِّحْرَ وَاَنْتُمْ تُبْصِرُونَ ﴿٣﴾
قَالَ رَبّ۪ي يَعْلَمُ الْقَوْلَ فِي السَّمَٓاءِ وَالْاَرْضِۘ وَهُوَ السَّم۪يعُ
الْعَل۪يمُ ﴿٤﴾ بَلْ قَالُٓوا اَضْغَاثُ اَحْلَامٍ بَلِ افْتَرٰيهُ بَلْ هُوَ شَاعِرٌۚ
فَلْيَأْتِنَا بِاٰيَةٍ كَمَٓا اُرْسِلَ الْاَوَّلُونَ ﴿٥﴾ مَٓا اٰمَنَتْ قَبْلَهُمْ مِنْ قَرْيَةٍ
اَهْلَكْنَاهَاۚ اَفَهُمْ يُؤْمِنُونَ ﴿٦﴾ وَمَٓا اَرْسَلْنَا قَبْلَكَ اِلَّا رِجَالًا
نُوح۪ٓي اِلَيْهِمْ فَسْـَٔلُٓوا اَهْلَ الذِّكْرِ اِنْ كُنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿٧﴾
وَمَا جَعَلْنَاهُمْ جَسَدًا لَا يَأْكُلُونَ الطَّعَامَ وَمَا كَانُوا خَالِد۪ينَ ﴿٨﴾
ثُمَّ صَدَقْنَاهُمُ الْوَعْدَ فَاَنْجَيْنَاهُمْ وَمَنْ نَشَٓاءُ وَاَهْلَكْنَا الْمُسْرِف۪ينَ ﴿٩﴾
لَقَدْ اَنْزَلْنَٓا اِلَيْكُمْ كِتَابًا ف۪يهِ ذِكْرُكُمْۜ اَفَلَا تَعْقِلُونَۚ ﴿١٠﴾

21. ENBİYÂ SURESİ

(Bu sure Mekke'de indirilmiş olup 112 ayettir.)
Er-Rahmân ve Er-Rahîm olan Allah'ın adıyla (okumaya başlıyorum).

1. İnsanların hesap vakti yaklaşmıştır. (Oysa) onlar, gaflet içerisinde, ilgisiz, yüz çevirmiş hâlde (yaşamaya devam etmektedirler).

2. Onlara Rabblerinden yeni bir zikir/ayet gelecek olsa, mutlaka onu alaya alarak dinlerler.

3. Kalpleri oyundadır... Zulmedenler (aralarında) gizlice fısıldaşırlar: "Bu da sizin gibi bir insan değil midir? Göz göre göre büyülenmeye (teslim mi olacaksınız)?"

4. Dedi ki: "Rabbim, gökte ve yerde (konuşulan) sözü bilir. O, (işiten ve dualara icabet eden) Es-Semî' ve (her şeyi bilen) El-Alîm'dir."

5. (Hayır, öyle değil!) "Bilakis, bir demet hayal/karmakarışık düşler işte. Hayır! Uydurduğu bir iftira ya da... Hayır! (Olsa olsa) o bir şairdir. Öncekilerin gönderildiği gibi bize bir ayet/mucize getirsin (de görelim)." dediler.

6. Onlardan önce helak ettiğimiz hiçbir belde iman etmemişti! Onlar mı iman edecek?

7. Senden önce gönderdiklerimiz de ancak kendilerine vahyettiğimiz erkeklerdi. Şayet bilmiyorsanız, zikir ehline sorun.

8. Onları yemek yemeyen cesetler kılmadık. Hem (bu dünyada), ebedî kalacak da değillerdir.

9. Sonra kendilerine verdiğimiz sözü yerine getirip onları ve dilediklerimizi kurtardık. Aşırı gidenleriyse helak ettik.

10. Andolsun ki size, içinde sizi anlatan/sizi şerefe ulaştıracak (öğütler barındıran) bir Kitap indirdik. Akletmez misiniz?

وَكَمْ قَصَمْنَا مِنْ قَرْيَةٍ كَانَتْ ظَالِمَةً وَاَنْشَاْنَا بَعْدَهَا
قَوْمًا اٰخَرِينَ ﴿١١﴾ فَلَمَّٓا اَحَسُّوا بَاْسَنَٓا اِذَا هُمْ مِنْهَا يَرْكُضُونَۜ ﴿١٢﴾
لَا تَرْكُضُوا وَارْجِعُوٓا اِلٰى مَٓا اُتْرِفْتُمْ فِيهِ وَمَسَاكِنِكُمْ
لَعَلَّكُمْ تُسْـَٔلُونَ ﴿١٣﴾ قَالُوا يَا وَيْلَنَٓا اِنَّا كُنَّا ظَالِمِينَ ﴿١٤﴾ فَمَا زَالَتْ
تِلْكَ دَعْوٰيهُمْ حَتّٰى جَعَلْنَاهُمْ حَصِيدًا خَامِدِينَ ﴿١٥﴾ وَمَا خَلَقْنَا
السَّمَٓاءَ وَالْاَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا لَاعِبِينَ ﴿١٦﴾ لَوْ اَرَدْنَٓا اَنْ نَتَّخِذَ لَهْوًا
لَاتَّخَذْنَاهُ مِنْ لَدُنَّاۗ اِنْ كُنَّا فَاعِلِينَ ﴿١٧﴾ بَلْ نَقْذِفُ بِالْحَقِّ عَلَى
الْبَاطِلِ فَيَدْمَغُهُ فَاِذَا هُوَ زَاهِقٌۜ وَلَكُمُ الْوَيْلُ مِمَّا تَصِفُونَ ﴿١٨﴾
وَلَهُ مَنْ فِي السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِۜ وَمَنْ عِنْدَهُ لَا يَسْتَكْبِرُونَ
عَنْ عِبَادَتِهِ وَلَا يَسْتَحْسِرُونَۚ ﴿١٩﴾ يُسَبِّحُونَ الَّيْلَ وَالنَّهَارَ
لَا يَفْتُرُونَ ﴿٢٠﴾ اَمِ اتَّخَذُٓوا اٰلِهَةً مِنَ الْاَرْضِ هُمْ يُنْشِرُونَ ﴿٢١﴾
لَوْ كَانَ فِيهِمَٓا اٰلِهَةٌ اِلَّا اللّٰهُ لَفَسَدَتَاۚ فَسُبْحَانَ اللّٰهِ رَبِّ الْعَرْشِ عَمَّا
يَصِفُونَ ﴿٢٢﴾ لَا يُسْـَٔلُ عَمَّا يَفْعَلُ وَهُمْ يُسْـَٔلُونَ ﴿٢٣﴾ اَمِ اتَّخَذُوا
مِنْ دُونِهِٓ اٰلِهَةًۜ قُلْ هَاتُوا بُرْهَانَكُمْۚ هٰذَا ذِكْرُ مَنْ مَعِيَ وَذِكْرُ
مَنْ قَبْلِيۜ بَلْ اَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ الْحَقَّ فَهُمْ مُعْرِضُونَ ﴿٢٤﴾

11. Zalim olan nice belde halkını, (sırtlarını doğrultamayacak şekilde) helak ettik. Onlardan sonra başka kavimler inşa ettik.

12. Azabımızı hissedince oradan hızlıca koşmaya/uzaklaşmaya başladılar.

13. Koşup kaçmayın! (Nimet ve zenginlikle) şımartıldığınız hayatınıza ve evlerinize dönün. (Bakalım sizi Allah'ın azabından koruyacak mı?) (Ne bekliyordunuz ki? Elbette) sorguya çekileceksiniz.

14. Dediler ki: "Eyvahlar olsun bize! Şüphesiz ki biz, zalim kimselerdik."

15. Onları biçilmiş ekin, sönmüş ateş hâline getirene kadar dövünmeye devam ettiler.

16. Biz göğü, yeri ve ikisi arasındakileri oyun/oyalanma olsun diye yaratmadık.

Yaratılış gayesi için bk. 38/Sâd, 27

17. Şayet oyun eğlence edinecek olsak, (evet,) yapacak olsak bunu kendi katımızda yapardık.

18. (Hayır, öyle değil!) Bilakis biz, hakkı batıla musallat ederiz de onu beyninden yakalayıp parçalar. (Bir de bakarsın ki) batıl yok oluvermiş. (Allah'a) yakıştırdığınız sıfatlardan ötürü yazıklar olsun size!

19. Göklerde ve yerde olan herkes O'na aittir. O'nun yanında olan (melekler), O'na ibadet etmekten büyüklenmez ve bıkıp usandıklarından dolayı (ibadete) ara vermezler.

20. Gece ve gündüz, kesintisiz bir şekilde O'nu tesbih ederler.

21. Yeryüzünden (bazı) ilahlar edinmişler de onlar mı (ölüleri) diriltecekmiş?

22. Şayet (göklerde ve yerde) Allah'ın dışında ilahlar olsaydı (düzen) bozulurdu. Arşın Rabbi olan Allah, onların yakıştırdığı sıfatlardan münezzehtir.

23. O, yaptıklarından sorulmaz; onlarsa sorulurlar.

24. Yoksa O'nu bırakıp da ilahlar mı edindiler? De ki: "Getirin (bakalım, içinde hiçbir şüphe olmayan) kesin kanıtınızı! Bu, benimle olanların ve benden öncekilerin zikridir/ortak davetidir. (Bakın bakalım, yalnızca Allah'ı ilah edinmek dışında bir zikir/mesaj var mı?)" Bilakis, onların birçoğu hakkı bilmezler ve onlar yüz çevirmektelerdir.

وَمَٓا اَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَسُولٍ اِلَّا نُوحٖٓى اِلَيْهِ اَنَّهُ
لَٓا اِلٰهَ اِلَّٓا اَنَا۬ فَاعْبُدُونِ ﴿٢٥﴾ وَقَالُوا اتَّخَذَ الرَّحْمٰنُ وَلَدًا
سُبْحَانَهُۜ بَلْ عِبَادٌ مُكْرَمُونَۙ ﴿٢٦﴾ لَا يَسْبِقُونَهُ بِالْقَوْلِ
وَهُمْ بِاَمْرِهٖ يَعْمَلُونَ ﴿٢٧﴾ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ اَيْدٖيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ
وَلَا يَشْفَعُونَۙ اِلَّا لِمَنِ ارْتَضٰى وَهُمْ مِنْ خَشْيَتِهٖ مُشْفِقُونَ ﴿٢٨﴾
وَمَنْ يَقُلْ مِنْهُمْ اِنّٖٓى اِلٰهٌ مِنْ دُونِهٖ فَذٰلِكَ نَجْزٖيهِ جَهَنَّمَۜ كَذٰلِكَ
نَجْزِى الظَّالِمٖينَ ﴿٢٩﴾ اَوَلَمْ يَرَ الَّذٖينَ كَفَرُٓوا اَنَّ السَّمٰوَاتِ
وَالْاَرْضَ كَانَتَا رَتْقًا فَفَتَقْنَاهُمَاۜ وَجَعَلْنَا مِنَ الْمَٓاءِ
كُلَّ شَيْءٍ حَيٍّۜ اَفَلَا يُؤْمِنُونَ ﴿٣٠﴾ وَجَعَلْنَا فِى الْاَرْضِ رَوَاسِىَ
اَنْ تَمٖيدَ بِهِمْ وَجَعَلْنَا فٖيهَا فِجَاجًا سُبُلًا لَعَلَّهُمْ يَهْتَدُونَ ﴿٣١﴾
وَجَعَلْنَا السَّمَٓاءَ سَقْفًا مَحْفُوظًاۚ وَهُمْ عَنْ اٰيَاتِهَا مُعْرِضُونَ ﴿٣٢﴾
وَهُوَ الَّذٖى خَلَقَ الَّيْلَ وَالنَّهَارَ وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَۜ كُلٌّ
فٖى فَلَكٍ يَسْبَحُونَ ﴿٣٣﴾ وَمَا جَعَلْنَا لِبَشَرٍ مِنْ قَبْلِكَ
الْخُلْدَۜ اَفَاِنْ مِتَّ فَهُمُ الْخَالِدُونَ ﴿٣٤﴾ كُلُّ نَفْسٍ ذَٓائِقَةُ
الْمَوْتِۜ وَنَبْلُوكُمْ بِالشَّرِّ وَالْخَيْرِ فِتْنَةًۜ وَاِلَيْنَا تُرْجَعُونَ ﴿٣٥﴾

25. Senden önce gönderdiğimiz her resûle, "Şüphesiz ki benden başka (ibadeti hak eden) hiçbir ilah yoktur. O hâlde yalnızca bana kulluk/ibadet edin." diye vahyetmişizdir.

Kelime-i Tevhid red ve ispat içerikli iki cümleden oluşmaktadır. "La ilahe" diyerek uluhiyet tamamen reddedilmekte, "illallah" diyerek uluhiyet yalnızca Allah (cc) için ispat edilmektedir. İlah nedir? İlah, Kur'ân ıstılahında, kendisine ibadet edilen demektir. Okumakta olduğumuz Enbiyâ Suresi'nin 25. ayeti dışında Meryem Suresi'nin 81 ve 82. ayetleri ve Zuhruf Suresi'nin 45. ayeti de bu anlama işaret etmiştir. Yani Lailaheillallah dediğimizde, "Allah'ın dışında ibadeti hak eden hiçbir varlık yoktur ve yalnızca Allah'a ibadet edeceğim." demiş oluruz. İlah, sanıldığı gibi yaratan, rızık veren, yaşatan ve öldüren gibi anlamlara gelmez. Öyle olmuş olsa müşriklerin Kelime-i Tevhid'e davet edilmesi anlamsız olurdu. Zira onlar, bunların tamamına inandıklarını söylüyorlardı. (bk. 10/Yûnus, 31-32) Ancak onlar dua, adak, tavaf gibi ibadetleri Allah'tan başka varlıklara yapıyor, Allah'ın kanunları dışında kanunlar koyan ve toplumu bunlarla yöneten yöneticilerin peşinden gidiyorlardı. Böylece, Allah'tan başkasına ibadet ediyor ve Allah'ın dışında ilah edinmiş oluyorlardı. (bk. 9/Tevbe, 31; 10/Yûnus, 18; 12/Yûsuf, 37-40)

26. Dediler ki: "Rahmân çocuk edindi!" O, tüm eksikliklerden münezzehtir. (Hayır, öyle değil! Allah'a çocuk diye yakıştırdıkları melekler) ikrama nail olmuş (değerli) kullardır.

27. Sözleriyle O'nun önüne geçmez, O'nun emriyle iş yaparlar.

28. Onların önlerinde ve arkalarında olanı bilir. O'nun razı olduklarından başkasına şefaat etmezler. Ve O'na karşı korkularından dolayı kalpleri ürpermektedir.

Kur'ân'da şefaat kavramı için bk. 43/Zuhruf, 86

29. İçlerinden her kim, "Allah'ın yanı sıra ben de bir ilahım!" derse işte böylesini, cehennemle cezalandırırız. Zalimleri böyle cezalandırırız işte.

30. O kâfirler, göklerin ve yerin bitişik olduğunu, bizim onları birbirinden ayırdığımızı ve her canlıyı sudan yarattığımızı görmediler mi? İman etmezler mi?

31. Yer onları sarsmasın diye (dağlardan) kazıklar çaktık. Yollarını şaşırmamaları için de, (o dağlar arasında) geniş yollar kıldık.

32. Gökyüzünü (üzerlerine düşmesin diye) korunmuş bir tavan yaptık. Onlar, O'nun ayetlerinden yüz çevirmişlerdir.

33. Geceyi, gündüzü, Güneş'i ve Ay'ı yaratan O'dur. Her biri (belirlenmiş) bir yörüngede akıp gitmektedir.

34. Senden önce de hiçbir beşere sonsuz hayat vermedik! Sen dahi ölecekken onlar ebedî mi kalacaklar?

35. Her nefis ölümü tadacaktır. Biz, sizleri şer ve hayırla sınayarak deneriz. Ve bize döndürüleceksiniz.

وَاِذَا رَاٰكَ الَّذ۪ينَ كَفَرُٓوا اِنْ يَتَّخِذُونَكَ اِلَّا هُزُوًاۜ
اَهٰذَا الَّذ۪ي يَذْكُرُ اٰلِهَتَكُمْۚ وَهُمْ بِذِكْرِ الرَّحْمٰنِ هُمْ
كَافِرُونَ ﴿٣٦﴾ خُلِقَ الْاِنْسَانُ مِنْ عَجَلٍۜ سَاُر۪يكُمْ
اٰيَات۪ي فَلَا تَسْتَعْجِلُونِ ﴿٣٧﴾ وَيَقُولُونَ مَتٰى هٰذَا الْوَعْدُ
اِنْ كُنْتُمْ صَادِق۪ينَ ﴿٣٨﴾ لَوْ يَعْلَمُ الَّذ۪ينَ كَفَرُوا ح۪ينَ
لَا يَكُفُّونَ عَنْ وُجُوهِهِمُ النَّارَ وَلَا عَنْ ظُهُورِهِمْ
وَلَا هُمْ يُنْصَرُونَ ﴿٣٩﴾ بَلْ تَأْت۪يهِمْ بَغْتَةً فَتَبْهَتُهُمْ
فَلَا يَسْتَط۪يعُونَ رَدَّهَا وَلَا هُمْ يُنْظَرُونَ ﴿٤٠﴾ وَلَقَدِ اسْتُهْزِئَ
بِرُسُلٍ مِنْ قَبْلِكَ فَحَاقَ بِالَّذ۪ينَ سَخِرُوا مِنْهُمْ مَا كَانُوا
بِه۪ يَسْتَهْزِؤُ۫نَ ﴿٤١﴾ قُلْ مَنْ يَكْلَؤُ۬كُمْ بِالَّيْلِ وَالنَّهَارِ
مِنَ الرَّحْمٰنِۜ بَلْ هُمْ عَنْ ذِكْرِ رَبِّهِمْ مُعْرِضُونَ ﴿٤٢﴾
اَمْ لَهُمْ اٰلِهَةٌ تَمْنَعُهُمْ مِنْ دُونِنَاۜ لَا يَسْتَط۪يعُونَ
نَصْرَ اَنْفُسِهِمْ وَلَا هُمْ مِنَّا يُصْحَبُونَ ﴿٤٣﴾ بَلْ مَتَّعْنَا هٰٓؤُ۬لَٓاءِ
وَاٰبَٓاءَهُمْ حَتّٰى طَالَ عَلَيْهِمُ الْعُمُرُۜ اَفَلَا يَرَوْنَ اَنَّا نَأْتِي
الْاَرْضَ نَنْقُصُهَا مِنْ اَطْرَافِهَاۜ اَفَهُمُ الْغَالِبُونَ ﴿٤٤﴾

36. Kâfirler seni gördüklerinde sadece seni alaya alırlar. (Derler ki:) “İlahlarınızı (gündem yapıp) onların (ayıplarını) zikreden bu mu?” Rahmân’ın zikrini/Kitabı’nı inkâr edenler onlardır oysa! (Buna rağmen Allah’ın Resûlü’nü alaya alıyor, taştan varlıklara dil uzattı diye onu ayıplıyorlar.)

37. İnsan, aceleden yaratılmıştır. Ayetlerimi size göstereceğim, acele etmeyin!

38. Derler ki: “Şayet doğru söylüyorsanız (bize) vadettiğiniz (azap) ne zaman? (Gelsin de görelim!)”

39. O kâfirler, yüzlerinden ve sırtlarından azabı savamayacakları ve yardım da olunmayacakları o zamanı keşke bilselerdi.

40. (Hayır, öyle değil!) Bilakis, onlara ânsızın gelecek ve onları neye uğradıklarını anlamayacak hâle getirecektir. Onu geri çevirmeye güç yetiremeyecekler ve onlara mühlet de verilmeyecektir.

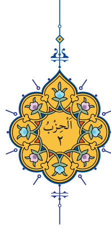
41. Andolsun ki senden önce de resûllerle alay edildi. O alay edenleri, alaya aldıkları (azap) her taraftan kuşatıverdi.

42. De ki: “Gece ve gündüz, Rahmân’a karşı kim sizi koruyabilir? (Hayır, öyle değil!) Bilakis onlar, Rabblerinin zikrinden/Kitabı’ndan yüz çevirmişlerdir.”

43. Yoksa onları bize karşı koruyan ilahları mı var? Onlar, kendilerine yardıma bile güç yetiremezler. Onlar bizden himaye de bulamazlar.

44. (Hayır, öyle değil!) İşin aslı biz bunları ve babalarını (yeryüzünde) faydalandırdık ve nihayet yaşadıkları ömür uzadı (ve bu duruma aldandılar). Görmüyorlar mı? Biz yeryüzüne gelip onu etrafından (müminlere fetihler ihsan ederek) eksiltiriz. (Bizim müminlere olan yardımımıza rağmen) onlar mı galip gelecekmiş?

قُلْ اِنَّمَٓا اُنْذِرُكُمْ بِالْوَحْيِۘ وَلَا يَسْمَعُ الصُّمُّ الدُّعَٓاءَ
اِذَا مَا يُنْذَرُونَ ﴿٤٥﴾ وَلَئِنْ مَسَّتْهُمْ نَفْحَةٌ مِنْ عَذَابِ رَبِّكَ
لَيَقُولُنَّ يَا وَيْلَنَٓا اِنَّا كُنَّا ظَالِمِينَ ﴿٤٦﴾ وَنَضَعُ الْمَوَازِينَ
الْقِسْطَ لِيَوْمِ الْقِيٰمَةِ فَلَا تُظْلَمُ نَفْسٌ شَيْـًٔاۜ وَاِنْ كَانَ
مِثْقَالَ حَبَّةٍ مِنْ خَرْدَلٍ اَتَيْنَا بِهَاۜ وَكَفٰى بِنَا حَاسِبِينَ ﴿٤٧﴾
وَلَقَدْ اٰتَيْنَا مُوسٰى وَهٰرُونَ الْفُرْقَانَ وَضِيَٓاءً وَذِكْرًا لِلْمُتَّقِينَۙ ﴿٤٨﴾
اَلَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُمْ بِالْغَيْبِ وَهُمْ مِنَ السَّاعَةِ مُشْفِقُونَ ﴿٤٩﴾
وَهٰذَا ذِكْرٌ مُبَارَكٌ اَنْزَلْنَاهُۜ اَفَاَنْتُمْ لَهُ مُنْكِرُونَ ﴿٥٠﴾
وَلَقَدْ اٰتَيْنَٓا اِبْرٰهِيمَ رُشْدَهُ مِنْ قَبْلُ وَكُنَّا بِهِ عَالِمِينَۚ ﴿٥١﴾
اِذْ قَالَ لِاَبِيهِ وَقَوْمِهِ مَا هٰذِهِ التَّمَاثِيلُ الَّت۪ٓي اَنْتُمْ لَهَا عَاكِفُونَ ﴿٥٢﴾
قَالُوا وَجَدْنَٓا اٰبَٓاءَنَا لَهَا عَابِدِينَ ﴿٥٣﴾ قَالَ لَقَدْ كُنْتُمْ
اَنْتُمْ وَاٰبَٓاؤُ۬كُمْ ف۪ي ضَلَالٍ مُب۪ينٍ ﴿٥٤﴾ قَالُٓوا اَجِئْتَنَا بِالْحَقِّ
اَمْ اَنْتَ مِنَ اللَّاعِب۪ينَ ﴿٥٥﴾ قَالَ بَلْ رَبُّكُمْ رَبُّ السَّمٰوَاتِ
وَالْاَرْضِ الَّذ۪ي فَطَرَهُنَّۘ وَاَنَا۬ عَلٰى ذٰلِكُمْ مِنَ الشَّاهِد۪ينَ ﴿٥٦﴾
وَتَاللّٰهِ لَاَك۪يدَنَّ اَصْنَامَكُمْ بَعْدَ اَنْ تُوَلُّوا مُدْبِر۪ينَ ﴿٥٧﴾

45. De ki: "Ben, ancak sizleri vahiyle uyarırım. Sağır olanlarsa uyarıldıkları çağrıyı duymazlar."

46. Şayet Rabbinin azabından onlara az bir şey dokunsa, hiç kuşkusuz, "Eyvahlar olsun bize, gerçekten zalimlermişiz." diyerek (yaygara koparırlar).

47. Adalet terazilerini Kıyamet Günü için kurarız. Hiç kimseye zulmedilmez. Hardal tanesi ağırlığında (basit bir şey dahi) olsa onu getiririz. Hesap sorucu olarak biz yeteriz.

48. Andolsun ki Mûsâ ve Hârûn'a muttakilere bir ışık ve öğüt/hatırlatma olması için Furkân'ı/Tevrât'ı verdik.

49. Onlar ki gaybta (görmedikleri hâlde ya da kimsenin kendilerini görmediği yerlerde) Rablerinden korkar ve kıyamet nedeniyle kalpleri ürperti içerisindedir.

50. Bu (Kur'ân), indirdiğimiz mübarek zikirdir. Siz onu inkâr mı edeceksiniz?

51. Andolsun ki bundan önce İbrâhîm'e rüşdünü (olgunluk) vermiştik. Biz onu biliyor (gelişimini ve süreçlerini izliyorduk).

52. Hani babasına ve kavmine demişti ki: "Şu başında ibadet için bekleştiğiniz heykeller de neyin nesi?"

53. "Biz babalarımızı onlara ibadet eder bulduk." demişlerdi.

54. "Andolsun ki sizler de babalarınız da apaçık bir sapıklık içindesiniz." demişti.

55. "Sen bize hakkı mı getirdin; yoksa bizimle oyun mu oynuyorsun?" demişlerdi.

56. Demişti ki: "Bilakis sizin Rabbiniz, göklerin ve yerin Rabbi olup onları yoktan var edendir. Ben de buna şahitlik edenlerdenim."

57. "Allah'a yemin olsun ki siz arkanızı dönüp gittiğinizde putlarınızın başına bir iş getireceğim."

فَجَعَلَهُمْ جُذَاذًا اِلَّا كَبِيرًا لَهُمْ لَعَلَّهُمْ اِلَيْهِ يَرْجِعُونَ ﴿٥٨﴾
قَالُوا مَنْ فَعَلَ هٰذَا بِاٰلِهَتِنَٓا اِنَّهُ لَمِنَ الظَّالِمِينَ ﴿٥٩﴾
قَالُوا سَمِعْنَا فَتًى يَذْكُرُهُمْ يُقَالُ لَهُٓ اِبْرٰهِيمُ ﴿٦٠﴾ قَالُوا
فَأْتُوا بِهِ عَلٰٓى اَعْيُنِ النَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَشْهَدُونَ ﴿٦١﴾
قَالُٓوا ءَاَنْتَ فَعَلْتَ هٰذَا بِاٰلِهَتِنَا يَٓا اِبْرٰهِيمُ ﴿٦٢﴾ قَالَ بَلْ فَعَلَهُ
كَبِيرُهُمْ هٰذَا فَسْـَٔلُوهُمْ اِنْ كَانُوا يَنْطِقُونَ ﴿٦٣﴾
فَرَجَعُٓوا اِلٰٓى اَنْفُسِهِمْ فَقَالُٓوا اِنَّكُمْ اَنْتُمُ الظَّالِمُونَ ﴿٦٤﴾
ثُمَّ نُكِسُوا عَلٰى رُؤُسِهِمْ لَقَدْ عَلِمْتَ مَا هٰٓؤُلَٓاءِ يَنْطِقُونَ ﴿٦٥﴾
قَالَ اَفَتَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللّٰهِ مَا لَا يَنْفَعُكُمْ شَيْـًٔا
وَلَا يَضُرُّكُمْ ﴿٦٦﴾ اُفٍّ لَكُمْ وَلِمَا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللّٰهِ
اَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿٦٧﴾ قَالُوا حَرِّقُوهُ وَانْصُرُٓوا اٰلِهَتَكُمْ اِنْ كُنْتُمْ
فَاعِلِينَ ﴿٦٨﴾ قُلْنَا يَا نَارُ كُونِى بَرْدًا وَسَلَامًا عَلٰٓى اِبْرٰهِيمَ ﴿٦٩﴾
وَاَرَادُوا بِهِ كَيْدًا فَجَعَلْنَاهُمُ الْاَخْسَرِينَ ﴿٧٠﴾ وَنَجَّيْنَاهُ
وَلُوطًا اِلَى الْاَرْضِ الَّتِى بَارَكْنَا فِيهَا لِلْعَالَمِينَ ﴿٧١﴾ وَوَهَبْنَا
لَهُٓ اِسْحٰقَ وَيَعْقُوبَ نَافِلَةً وَكُلًّا جَعَلْنَا صَالِحِينَ ﴿٧٢﴾

58. Büyük put hariç hepsini paramparça etmişti. Belki (neler olduğunu büyük puta) danışırlar diye...

59. Demişlerdi ki: "İlahlarımıza kim yaptı bunu? Şüphesiz ki o, zalimlerdendir."

60. "Bir genç işittik onları diline dolayan! Onun adı İbrâhîm." demişlerdi.

61. "Onu tüm insanların gözü önünde (bir yere) getirin, belki (bu işi onun yaptığına) şahitlik ederler." demişlerdi.

62. "Sen mi ilahlarımıza bunu yaptın ey İbrâhîm?" demişlerdi.

63. "(Hayır, düşündüğünüz gibi değil!) Bilakis, onların büyüğü (olan put, öylece sağlam durduğuna göre) bunu o yapmıştır. Şayet konuşabiliyorlarsa (putlara) sorun (bakalım)."

64. Kendi iç dünyalarına dönüp (düşündükten sonra) demişlerdi ki: "Şüphesiz ki (konuşamayan ve kendini savunamayan varlıklara ibadet etmekle) sizler zalimlerin ta kendisisiniz."

65. Sonra tekrar baş aşağı olup (eski hâllerine döndüler ve) "Andolsun ki sen de bunların konuşamadığını biliyorsun." (dediler.)

66. Demişti ki: "Yoksa Allah'ı bırakıp da size hiçbir faydası olmayan ve zararı defedemeyen şeylere mi ibadet/kulluk ediyorsunuz?"

67. "Size de Allah'ın dışında ibadet ettiklerinize de yuh olsun! Akletmez misiniz?"

68. Demişlerdi ki: "Şayet bir şeyler yapacaksanız, onu yakın ve ilahlarınıza yardım edin."

69. Biz de buyurduk ki: "Ey Ateş! İbrâhîm'e serin ve selamet ol!"

70. Ona tuzak kurmak istemişlerdi de biz onları en fazla hüsrana uğrayanlardan kılmıştık.

71. Onu ve Lût'u âlemler için bereketli kıldığımız topraklara (taşıyarak) kurtarmıştık.

72. Ona İshâk'ı, üstelik bir de Ya'kûb'u ihsan etmiş ve her birini salih kimseler kılmıştık.

وَجَعَلْنَاهُمْ اَئِمَّةً يَهْدُونَ بِاَمْرِنَا وَاَوْحَيْنَٓا اِلَيْهِمْ فِعْلَ الْخَيْرَاتِ
وَاِقَامَ الصَّلٰوةِ وَاِيتَٓاءَ الزَّكٰوةِۚ وَكَانُوا لَنَا عَابِدِينَۙ ﴿٧٣﴾
وَلُوطًا اٰتَيْنَاهُ حُكْمًا وَعِلْمًا وَنَجَّيْنَاهُ مِنَ الْقَرْيَةِ الَّتِي
كَانَتْ تَعْمَلُ الْخَبَٓائِثَۜ اِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمَ سَوْءٍ فَاسِقِينَۙ ﴿٧٤﴾
وَاَدْخَلْنَاهُ فِي رَحْمَتِنَاۜ اِنَّهُ مِنَ الصَّالِحِينَ ﴿٧٥﴾ وَنُوحًا
اِذْ نَادٰى مِنْ قَبْلُ فَاسْتَجَبْنَا لَهُ فَنَجَّيْنَاهُ وَاَهْلَهُ مِنَ الْكَرْبِ
الْعَظِيمِۚ ﴿٧٦﴾ وَنَصَرْنَاهُ مِنَ الْقَوْمِ الَّذِينَ كَذَّبُوا
بِاٰيَاتِنَاۜ اِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمَ سَوْءٍ فَاَغْرَقْنَاهُمْ اَجْمَعِينَ ﴿٧٧﴾
وَدَاوُ۫دَ وَسُلَيْمٰنَ اِذْ يَحْكُمَانِ فِي الْحَرْثِ اِذْ نَفَشَتْ فِيهِ
غَنَمُ الْقَوْمِۚ وَكُنَّا لِحُكْمِهِمْ شَاهِدِينَۙ ﴿٧٨﴾ فَفَهَّمْنَاهَا
سُلَيْمٰنَۚ وَكُلًّا اٰتَيْنَا حُكْمًا وَعِلْمًاۘ وَسَخَّرْنَا مَعَ دَاوُ۫دَ
الْجِبَالَ يُسَبِّحْنَ وَالطَّيْرَۜ وَكُنَّا فَاعِلِينَ ﴿٧٩﴾ وَعَلَّمْنَاهُ صَنْعَةَ
لَبُوسٍ لَكُمْ لِتُحْصِنَكُمْ مِنْ بَاْسِكُمْۚ فَهَلْ اَنْتُمْ
شَاكِرُونَ ﴿٨٠﴾ وَلِسُلَيْمٰنَ الرِّيحَ عَاصِفَةً تَجْرِي بِاَمْرِهِٓ
اِلَى الْاَرْضِ الَّتِي بَارَكْنَا فِيهَاۜ وَكُنَّا بِكُلِّ شَيْءٍ عَالِمِينَ ﴿٨١﴾

73. Onları emrimizle hidayete ulaştıran imamlar kılmıştık. Onlara hayırlı işleri yapmayı, namazı dosdoğru kılmayı ve zekâtı vermeyi vahyetmiştik. Onlar bize kulluk/ibadet eden kimselerdi.

74. Lût'a da hüküm/hikmet ve ilim verdik. Onu habis eylemlerde bulunan o şehirden (ve halkından) kurtardık. Şüphesiz ki onlar, fasıklar(dan oluşan), kötü bir kavimdiler.

75. Onu rahmetimize dâhil ettik. Şüphesiz ki o, salihlerdendi.

76. Nûh'u da (an)! Daha önce (Rabbine) dua etmiş, biz de duasına icabet etmiştik. Onu ve ailesini büyük sıkıntıdan (tufandan) kurtarmıştık.

77. Ayetlerimizi yalanlayan topluluğa karşı ona yardım etmiştik. Onlar kötü bir kavimdi ve onların tamamını (tufanda) boğduk.

78. Dâvûd ve Suleymân'ı da (an)! Hani, koyunların girdiği ekin hakkında hüküm veriyorlardı. Biz, onların hükmüne şahittik.

79. Biz, (isabetli hükmü) Suleymân'ın fıkhetmesini sağladık. Her birine hüküm/hikmet ve ilim verdik. Dağları ve kuşları (onunla beraber) tesbih etsinler diye Dâvûd'un emrine amade kıldık. (Bunları) yapan bizleriz.

80. Ona, sizi savaşlarda koruyacak zırh yapımını öğrettik. Siz (bu nimetlere) şükredenler misiniz?

81. Süratli rüzgâr(ları) da Suleymân'ın (hizmetine verdik). Onun emriyle, bereketli kıldığımız topraklara akıp giderdi. Biz, her şeyi bilenleriz.

وَمِنَ الشَّيَاطِينِ مَنْ يَغُوصُونَ لَهُ وَيَعْمَلُونَ
عَمَلًا دُونَ ذٰلِكَ وَكُنَّا لَهُمْ حَافِظِينَ ﴿٨٢﴾ وَاَيُّوبَ
اِذْ نَادٰى رَبَّهُ اَنّ۪ي مَسَّنِيَ الضُّرُّ وَاَنْتَ اَرْحَمُ الرَّاحِم۪ينَ ﴿٨٣﴾
فَاسْتَجَبْنَا لَهُ فَكَشَفْنَا مَا بِه۪ مِنْ ضُرٍّ وَاٰتَيْنَاهُ
اَهْلَهُ وَمِثْلَهُمْ مَعَهُمْ رَحْمَةً مِنْ عِنْدِنَا وَذِكْرٰى
لِلْعَابِد۪ينَ ﴿٨٤﴾ وَاِسْمٰع۪يلَ وَاِدْر۪يسَ وَذَا الْكِفْلِ كُلٌّ
مِنَ الصَّابِر۪ينَ ﴿٨٥﴾ وَاَدْخَلْنَاهُمْ ف۪ي رَحْمَتِنَا اِنَّهُمْ
مِنَ الصَّالِح۪ينَ ﴿٨٦﴾ وَذَا النُّونِ اِذْ ذَهَبَ مُغَاضِبًا فَظَنَّ
اَنْ لَنْ نَقْدِرَ عَلَيْهِ فَنَادٰى فِي الظُّلُمَاتِ اَنْ لَٓا اِلٰهَ اِلَّٓا
اَنْتَ سُبْحَانَكَ اِنّ۪ي كُنْتُ مِنَ الظَّالِم۪ينَ ﴿٨٧﴾
فَاسْتَجَبْنَا لَهُ وَنَجَّيْنَاهُ مِنَ الْغَمِّ وَكَذٰلِكَ نُنْجِي
الْمُؤْمِن۪ينَ ﴿٨٨﴾ وَزَكَرِيَّٓا اِذْ نَادٰى رَبَّهُ رَبِّ لَا تَذَرْن۪ي
فَرْدًا وَاَنْتَ خَيْرُ الْوَارِث۪ينَ ﴿٨٩﴾ فَاسْتَجَبْنَا لَهُ وَوَهَبْنَا
لَهُ يَحْيٰى وَاَصْلَحْنَا لَهُ زَوْجَهُ اِنَّهُمْ كَانُوا يُسَارِعُونَ
فِي الْخَيْرَاتِ وَيَدْعُونَنَا رَغَبًا وَرَهَبًا وَكَانُوا لَنَا خَاشِع۪ينَ ﴿٩٠﴾

82. Dalgıçlık ve başkaca işlerde kullandığı şeytanların bir kısmını da (onun hizmetine verdik). Onları koruyup/gözeten bizlerdik.

83. Eyyûb'u da (an)! Hani o Rabbine dua etmiş (ve demişti ki:) "Şüphesiz ki bu dert bana dokundu/her yönden beni kuşattı ve sen merhametlilerin en merhametlisisin."

84. Onun duasına icabet ettik ve sıkıntısını giderdik. Tarafımızdan bir rahmet ve (Allah'a) kulluk edenlere öğüt olması için, ailesini ve bir o kadarını daha ona verdik.

85. İsmâîl, İdris ve Zelkifl... Hepsi sabırlı kimselerdendi.

86. Onları rahmetimize dâhil ettik. Şüphesiz ki onlar, salih kimselerdendiler.

87. Zennûn/Balık sahibini de (an)! Hani kızgınlıkla (kavmini bırakıp) gitmiş ve onu sıkıntıya düşürmeyeceğimizi sanmıştı. (Onu balık karnında hapsetmekle cezalandırınca) karanlıklar içinde seslenmişti: "Senden başka (ibadeti hak eden) ilah yok! Sen tüm eksikliklerden münezzehsin. Şüphesiz ki ben, zalimlerden oldum."

88. Biz, onun (duasına) icabet ettik ve onu dertten/üzüntüden kurtardık. İşte iman edenleri de böyle kurtarırız.

89. Zekeriyyâ'yı da (an)! Hani o: "Rabbim, beni bir başıma yalnız bırakma. Sen mirasçı olanların en hayırlısısın." diye Rabbine nida etmişti.

90. Biz onun duasına icabet etmiş, ona Yahyâ'yı ihsan etmiş ve eşinin (kısırlığını da) düzeltmiştik. Onlar hayırlarda yarışır, istek ve korkuyla bize dua ederlerdi ve bize karşı huşu/saygı ehli kimselerdi.

وَالَّت۪ٓي اَحْصَنَتْ فَرْجَهَا فَنَفَخْنَا ف۪يهَا مِنْ رُوحِنَا
وَجَعَلْنَاهَا وَابْنَهَٓا اٰيَةً لِلْعَالَم۪ينَ ﴿٩١﴾ اِنَّ هٰذِه۪ٓ اُمَّتُكُمْ
اُمَّةً وَاحِدَةًۘ وَاَنَا رَبُّكُمْ فَاعْبُدُونِ ﴿٩٢﴾ وَتَقَطَّعُٓوا
اَمْرَهُمْ بَيْنَهُمْۜ كُلٌّ اِلَيْنَا رَاجِعُونَ ﴿٩٣﴾ فَمَنْ
يَعْمَلْ مِنَ الصَّالِحَاتِ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَا كُفْرَانَ
لِسَعْيِه۪ۚ وَاِنَّا لَهُ كَاتِبُونَ ﴿٩٤﴾ وَحَرَامٌ عَلٰى قَرْيَةٍ
اَهْلَكْنَاهَٓا اَنَّهُمْ لَا يَرْجِعُونَ ﴿٩٥﴾ حَتّٰٓى اِذَا فُتِحَتْ
يَاْجُوجُ وَمَاْجُوجُ وَهُمْ مِنْ كُلِّ حَدَبٍ يَنْسِلُونَ ﴿٩٦﴾
وَاقْتَرَبَ الْوَعْدُ الْحَقُّ فَاِذَا هِيَ شَاخِصَةٌ اَبْصَارُ الَّذ۪ينَ
كَفَرُواۜ يَا وَيْلَنَا قَدْ كُنَّا ف۪ي غَفْلَةٍ مِنْ هٰذَا
بَلْ كُنَّا ظَالِم۪ينَ ﴿٩٧﴾ اِنَّكُمْ وَمَا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللّٰهِ
حَصَبُ جَهَنَّمَۜ اَنْتُمْ لَهَا وَارِدُونَ ﴿٩٨﴾ لَوْ كَانَ
هٰٓؤُلَٓاءِ اٰلِهَةً مَا وَرَدُوهَاۜ وَكُلٌّ ف۪يهَا خَالِدُونَ ﴿٩٩﴾ لَهُمْ
ف۪يهَا زَف۪يرٌ وَهُمْ ف۪يهَا لَا يَسْمَعُونَ ﴿١٠٠﴾ اِنَّ الَّذ۪ينَ
سَبَقَتْ لَهُمْ مِنَّا الْحُسْنٰىٓ اُولٰٓئِكَ عَنْهَا مُبْعَدُونَۙ ﴿١٠١﴾

91. İffetini koruyan (Meryem'e) ruhumuzdan üfledik. Onu ve oğlunu âlemlere ayet kıldık.

92. Hiç kuşkusuz sizin bu ümmetiniz, tek (olan İslam) ümmettir. Ben de sizin Rabbinizim. Öyleyse bana ibadet edin.

93. Onlar işlerini/dinlerini aralarında parçalara ayırdılar/ihtilafa düştüler. Hepsi bize döneceklerdir.

94. Kim de mümin olarak salih amellerde bulunursa onun çabası nankörlükle karşılanmaz/hak ettiği karşılığı alır. Şüphesiz ki biz, onun için yazanlarız.

95. Helak ettiğimiz bir belde (halkının, emrimize direnmeleri ve bize) dönmemeleri imkânsızdır.

96. Ye'cûc ve Me'cûc'un (seddi) açıldığında, her yerden akın ederler.

97. Hak olan vaad/kıyamet yaklaşmıştır. (O, vuku bulduğunda) kâfirlerin gözleri yuvalarından fırlayacak ve "Eyvahlar olsun bize! Muhakkak ki biz, bundan gaflet içerisindeydik. (Hayır, öyle değil!) Bilakis, biz zalimlerdik. (diyecekler)"

98. Şüphesiz ki sizler ve Allah'ı bırakıp da ibadet ettikleriniz, cehennemin odunusunuz. Sizler oraya gireceksiniz.

99. Şayet bunlar, (iddia ettiğiniz gibi) ilah olmuş olsalardı oraya girmezlerdi. Ve hepsi orada ebedî kalacaktır.

100. Orada onlara, zorlanarak nefes almak vardır. Ve orada işitmezler de.

101. Şüphesiz ki bizden kendileri için güzellik geçmiş bulunanlar; bunlar ondan uzaklaştırılacaklardır.
Yani müşriklerin ibadet ettiği nebi, melek ve salihler, ateşe girmeyecek ve cehennem odunu olmayacaktır. Zira bu sayılanlar, müşriklerin onlardan habersiz veya onlara rağmen ibadet ettiği kimselerdir. (bk. 5/Mâide, 116-117; 34/Sebe', 40-41)

لَا يَسْمَعُونَ حَسٖيسَهَاۚ وَهُمْ فٖي مَا اشْتَهَتْ اَنْفُسُهُمْ خَالِدُونَۚ ﴿١٠٢﴾
لَا يَحْزُنُهُمُ الْفَزَعُ الْاَكْبَرُ وَتَتَلَقّٰيهُمُ الْمَلٰٓئِكَةُۜ هٰذَا
يَوْمُكُمُ الَّذٖي كُنْتُمْ تُوعَدُونَ ﴿١٠٣﴾ يَوْمَ نَطْوِي السَّمَٓاءَ
كَطَيِّ السِّجِلِّ لِلْكُتُبِۜ كَمَا بَدَاْنَٓا اَوَّلَ خَلْقٍ نُعٖيدُهُۜ
وَعْدًا عَلَيْنَاۜ اِنَّا كُنَّا فَاعِلٖينَ ﴿١٠٤﴾ وَلَقَدْ كَتَبْنَا فِي الزَّبُورِ
مِنْ بَعْدِ الذِّكْرِ اَنَّ الْاَرْضَ يَرِثُهَا عِبَادِيَ الصَّالِحُونَ ﴿١٠٥﴾
اِنَّ فٖي هٰذَا لَبَلَاغًا لِقَوْمٍ عَابِدٖينَۜ ﴿١٠٦﴾ وَمَٓا اَرْسَلْنَاكَ
اِلَّا رَحْمَةً لِلْعَالَمٖينَ ﴿١٠٧﴾ قُلْ اِنَّمَا يُوحٰٓى اِلَيَّ اَنَّمَٓا اِلٰهُكُمْ
اِلٰهٌ وَاحِدٌۚ فَهَلْ اَنْتُمْ مُسْلِمُونَ ﴿١٠٨﴾ فَاِنْ تَوَلَّوْا فَقُلْ اٰذَنْتُكُمْ
عَلٰى سَوَٓاءٍۜ وَاِنْ اَدْرٖٓي اَقَرٖيبٌ اَمْ بَعٖيدٌ مَا تُوعَدُونَ ﴿١٠٩﴾
اِنَّهُ يَعْلَمُ الْجَهْرَ مِنَ الْقَوْلِ وَيَعْلَمُ مَا تَكْتُمُونَ ﴿١١٠﴾
وَاِنْ اَدْرٖي لَعَلَّهُ فِتْنَةٌ لَكُمْ وَمَتَاعٌ اِلٰى حٖينٍ ﴿١١١﴾ قَالَ رَبِّ احْكُمْ
بِالْحَقِّۜ وَرَبُّنَا الرَّحْمٰنُ الْمُسْتَعَانُ عَلٰى مَا تَصِفُونَ ﴿١١٢﴾

سُورَةُ الْحَجِّ

مَدَنِيَّةٌ وَهِيَ ثَمَانٍ وَسَبْعُونَ اٰيَةً

102. Onun (ateşinin) çatırtısını (dahi) duymazlar. Canlarının istediği (nimetler) içerisinde ebedî kalacaklardır.

103. En büyük korku (diriliş ve haşr esnasında yaşanan korku) onları üzmez. Onları melekler, "Bu, size vadolunan gününüzdür." diyerek karşılarlar.

104. O gün, gökyüzünü kitap sayfası dürer gibi düreriz. İlk başta nasıl yaratmışsak, (mahlukatı) ilk hâline döndürürüz. Bu, üzerimize aldığımız bir vaat/sözdür. Kesinlikle biz (bunu) yapacağız.

105. Andolsun ki Zikir'den sonra Zebûr'da da şöyle yazdık: "Şüphesiz ki yeryüzüne, salih kullarım vâris olacaktır."

106. Şüphesiz ki bu (Kur'ân'da), Allah'a kulluk eden bir topluluk için yeterli bilgi/belge/öğüt/hedefe ulaştıran metod vardır.

107. Biz seni yalnızca âlemlere rahmet olarak gönderdik.

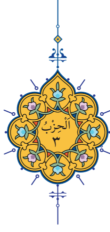
108. De ki: " 'İlahınız ancak tek bir ilahtır.' diye bana vahyolunuyor. Müslimlerden/Şirki terk ederek tevhidle Allah'a yönelen kullardan olacak mısınız?"

109. Şayet yüz çevirirlerse de ki: "Size eşit şekilde/ayrım yapmadan uyarıda bulundum. Vadolunduğunuz şey yakın mı uzak mı bilmiyorum."

110. "Şüphesiz ki O, sözün açık olanını da gizlemekte olduğunuzu da bilir."

111. "Bilmiyorum, belki de o (tehdit olunduğunuz azabın zamanının belirsizliği), sizin için bir fitne ve belirli bir zamana kadar faydalanmadır."

112. Dedi ki: "Rabbim! Hak ile hükmet. Rabbimiz, Er-Rahmân olan ve sizin yakıştırmalarınıza karşılık (yardımına sığınılacak) El-Musteân'dır."

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ
يَٓا اَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمْۚ اِنَّ زَلْزَلَةَ السَّاعَةِ شَيْءٌ
عَظِيمٌ ﴿١﴾ يَوْمَ تَرَوْنَهَا تَذْهَلُ كُلُّ مُرْضِعَةٍ عَمَّٓا اَرْضَعَتْ
وَتَضَعُ كُلُّ ذَاتِ حَمْلٍ حَمْلَهَا وَتَرَى النَّاسَ سُكَارٰى
وَمَا هُمْ بِسُكَارٰى وَلٰكِنَّ عَذَابَ اللّٰهِ شَدِيدٌ ﴿٢﴾ وَمِنَ النَّاسِ
مَنْ يُجَادِلُ فِي اللّٰهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ وَيَتَّبِعُ كُلَّ شَيْطَانٍ مَرِيدٍۙ ﴿٣﴾
كُتِبَ عَلَيْهِ اَنَّهُ مَنْ تَوَلَّاهُ فَاَنَّهُ يُضِلُّهُ وَيَهْدِيهِ اِلٰى عَذَابِ
السَّعِيرِ ﴿٤﴾ يَٓا اَيُّهَا النَّاسُ اِنْ كُنْتُمْ فِي رَيْبٍ مِنَ الْبَعْثِ
فَاِنَّا خَلَقْنَاكُمْ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ مِنْ نُطْفَةٍ ثُمَّ مِنْ عَلَقَةٍ ثُمَّ
مِنْ مُضْغَةٍ مُخَلَّقَةٍ وَغَيْرِ مُخَلَّقَةٍ لِنُبَيِّنَ لَكُمْۜ وَنُقِرُّ
فِي الْاَرْحَامِ مَا نَشَٓاءُ اِلٰٓى اَجَلٍ مُسَمًّى ثُمَّ نُخْرِجُكُمْ
طِفْلًا ثُمَّ لِتَبْلُغُٓوا اَشُدَّكُمْۚ وَمِنْكُمْ مَنْ يُتَوَفّٰى
وَمِنْكُمْ مَنْ يُرَدُّ اِلٰٓى اَرْذَلِ الْعُمُرِ لِكَيْلَا يَعْلَمَ
مِنْ بَعْدِ عِلْمٍ شَيْـًٔاۜ وَتَرَى الْاَرْضَ هَامِدَةً فَاِذَٓا اَنْزَلْنَا عَلَيْهَا
الْمَٓاءَ اهْتَزَّتْ وَرَبَتْ وَاَنْبَتَتْ مِنْ كُلِّ زَوْجٍ بَهِيجٍ ﴿٥﴾

22. HAC SURESİ

(Bu surenin az bir kısmı Medine'de, çoğu Mekke'de indirilmiş olup 78 ayettir.)
Er-Rahmân ve Er-Rahîm olan Allah'ın adıyla (okumaya başlıyorum).

1. Ey insanlar! Rabbinizden korkup sakının. Şüphesiz ki kıyamet sarsıntısı, büyük bir şeydir.

2. Onu göreceğiniz gün, emziren emzirdiğini unutur, gebe kadınlar çocuklarını düşürür ve insanları sarhoş hâlde görürsün; oysa onlar, sarhoş değillerdir. Fakat Allah'ın azabı pek çetindir.

3. İnsanlardan öylesi vardır ki Allah hakkında bilgisizce tartışır ve her inatçı şeytana uyar.

4. Onun için şu (hüküm) yazılmıştır/verilmiştir: "Şüphesiz ki kim onu dost edinirse, (şeytan) onu saptırır ve alevleri dehşet saçan ateşe sürükler."

5. Ey insanlar! Şayet (öldükten sonra) dirilmeden yana şüphe içindeyseniz, şüphesiz ki sizi topraktan yarattık. Sonra bir damla meniden, sonra donmuş kan pıhtısından (embriyo) sonra da yaratılışı tamamlanmış, tamamlanmamış bir parça etten... (bunları yapanın yeniden diriltmeye kâdir olduğunu) sizlere açıklamak için. Dilediğimizi belirli bir süreye kadar rahimlerde tutuyoruz. Sonra sizleri birer bebek olarak çıkarıyoruz, sonra da yetişkinlik çağına ulaşmanız için (size ömür veriyoruz). Sizden kimi ölüyor, kimi de ömrün en kötü çağına döndürülüyor ki bildikten sonra hiçbir şey bilemesin. Sen yeryüzünü kurumuş/hareketsizleşmiş görürsün. Üzerine su indirdiğimizde (önce) titreşir, (sonra) kabarır ve her göz alıcı çiftten bitkiler bitirir.

ذٰلِكَ بِاَنَّ اللّٰهَ هُوَ الْحَقُّ وَاَنَّهُ يُحْيِ الْمَوْتٰى وَاَنَّهُ عَلٰى كُلِّ
شَيْءٍ قَد۪يرٌۙ ﴿٦﴾ وَاَنَّ السَّاعَةَ اٰتِيَةٌ لَا رَيْبَ ف۪يهَاۙ وَاَنَّ اللّٰهَ يَبْعَثُ
مَنْ فِي الْقُبُورِ ﴿٧﴾ وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يُجَادِلُ فِي اللّٰهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ
وَلَا هُدًى وَلَا كِتَابٍ مُن۪يرٍۙ ﴿٨﴾ ثَانِيَ عِطْفِه۪ لِيُضِلَّ عَنْ سَب۪يلِ اللّٰهِۜ
لَهُ فِي الدُّنْيَا خِزْيٌ وَنُذ۪يقُهُ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ عَذَابَ الْحَر۪يقِ ﴿٩﴾
ذٰلِكَ بِمَا قَدَّمَتْ يَدَاكَ وَاَنَّ اللّٰهَ لَيْسَ بِظَلَّامٍ لِلْعَب۪يدِ ﴿١٠﴾
وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَعْبُدُ اللّٰهَ عَلٰى حَرْفٍۚ فَاِنْ اَصَابَهُ خَيْرٌۨ اطْمَاَنَّ
بِه۪ۚ وَاِنْ اَصَابَتْهُ فِتْنَةٌۨ انْقَلَبَ عَلٰى وَجْهِه۪ۗ خَسِرَ الدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةَۜ
ذٰلِكَ هُوَ الْخُسْرَانُ الْمُب۪ينُ ﴿١١﴾ يَدْعُوا مِنْ دُونِ اللّٰهِ
مَا لَا يَضُرُّهُ وَمَا لَا يَنْفَعُهُۜ ذٰلِكَ هُوَ الضَّلَالُ الْبَع۪يدُ ﴿١٢﴾ يَدْعُوا
لَمَنْ ضَرُّهُٓ اَقْرَبُ مِنْ نَفْعِه۪ۜ لَبِئْسَ الْمَوْلٰى وَلَبِئْسَ الْعَش۪يرُ ﴿١٣﴾
اِنَّ اللّٰهَ يُدْخِلُ الَّذ۪ينَ اٰمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ جَنَّاتٍ تَجْر۪ي
مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهَارُۜ اِنَّ اللّٰهَ يَفْعَلُ مَا يُر۪يدُ ﴿١٤﴾ مَنْ كَانَ يَظُنُّ
اَنْ لَنْ يَنْصُرَهُ اللّٰهُ فِي الدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةِ فَلْيَمْدُدْ بِسَبَبٍ
اِلَى السَّمَٓاءِ ثُمَّ لْيَقْطَعْ فَلْيَنْظُرْ هَلْ يُذْهِبَنَّ كَيْدُهُ مَا يَغ۪يظُ ﴿١٥﴾

6. Allah (bunları yaptı) çünkü O, (hak ve hakikatin kaynağı olan) El-Hak, ölüleri dirilten ve her şeye kadîr olandır.

7. Hiç kuşkusuz, kıyamet gelecektir, onda şüphe yoktur. Şüphesiz ki Allah, kabirlerde olanları diriltecektir.

8. İnsanlardan öylesi vardır ki Allah hakkında bilgisizce, hidayete uymadan ve aydınlatıcı kitabı olmaksızın tartışır.

9. (İnsanları) Allah'ın yolundan saptırmak için kibirli ve kendini beğenmiş bir hâlde bunu yapar. Ona dünyada rezil olmak vardır. Ahirette de ona yakıcı azabı tattırırız.

10. Bu, ellerinin (yapıp) takdim ettiğidir. Şüphesiz ki Allah, kullarına zulmedici değildir.

11. İnsanlardan öylesi vardır ki Allah'a kıyısından köşesinden (şüphe içinde, ayağı sağlam basmadan) kulluk eder. Şayet ona bir hayır erişirse, onunla mutmain olur. Ona bir fitne/imtihan erişirse yüz üstü çevrilir (eski hâline döner). Dünyayı da ahireti de kaybeder. İşte bu, apaçık bir hüsrandır.

12. Allah'ı bırakıp, kendisine hiçbir fayda ve zarar veremeyecek şeye dua eder. Bu, uzak sapıklığın ta kendisidir.

13. Zararı, yararından daha yakın olana dua eder. O, ne kötü bir dost ve ne kötü bir arkadaştır.

14. Şüphesiz ki Allah, iman edip salih amel işleyenleri, altından ırmaklar akan cennetlere sokacaktır. Şüphesiz ki Allah, dilediğini yapar.

15. Kim de Allah'ın, ona (Nebi'ye) dünyada ve ahirette yardım etmeyeceğine inanıyorsa göğe bir araç uzatsın, sonra da (gökten ona gelen yardımı) kessin. (Sonra da) baksın (bakalım), bulduğu bu çare (İslam'a ve Peygamber'e karşı) öfkesini gidermiş mi?

وَكَذٰلِكَ اَنْزَلْنَاهُ اٰيَاتٍ بَيِّنَاتٍۙ وَاَنَّ اللّٰهَ يَهْدٖي
مَنْ يُرٖيدُ ﴿١٦﴾ اِنَّ الَّذٖينَ اٰمَنُوا وَالَّذٖينَ هَادُوا وَالصَّابِـٔينَ
وَالنَّصَارٰى وَالْمَجُوسَ وَالَّذٖينَ اَشْرَكُواۗ اِنَّ اللّٰهَ يَفْصِلُ
بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيٰمَةِۜ اِنَّ اللّٰهَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ شَهٖيدٌ ﴿١٧﴾
اَلَمْ تَرَ اَنَّ اللّٰهَ يَسْجُدُ لَهُ مَنْ فِي السَّمٰوَاتِ وَمَنْ فِي الْاَرْضِ
وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ وَالنُّجُومُ وَالْجِبَالُ وَالشَّجَرُ وَالدَّوَٓابُّ
وَكَثٖيرٌ مِنَ النَّاسِۜ وَكَثٖيرٌ حَقَّ عَلَيْهِ الْعَذَابُۜ وَمَنْ يُهِنِ اللّٰهُ
فَمَا لَهُ مِنْ مُكْرِمٍۜ اِنَّ اللّٰهَ يَفْعَلُ مَا يَشَٓاءُ ﴿١٨﴾ هٰذَانِ
خَصْمَانِ اخْتَصَمُوا فٖي رَبِّهِمْۘ فَالَّذٖينَ كَفَرُوا قُطِّعَتْ لَهُمْ
ثِيَابٌ مِنْ نَارٍۜ يُصَبُّ مِنْ فَوْقِ رُؤُ۫سِهِمُ الْحَمٖيمُۚ ﴿١٩﴾ يُصْهَرُ
بِهٖ مَا فٖي بُطُونِهِمْ وَالْجُلُودُۜ ﴿٢٠﴾ وَلَهُمْ مَقَامِعُ مِنْ حَدٖيدٍ ﴿٢١﴾
كُلَّمَٓا اَرَادُٓوا اَنْ يَخْرُجُوا مِنْهَا مِنْ غَمٍّ اُعٖيدُوا فٖيهَا
وَذُوقُوا عَذَابَ الْحَرٖيقِ ﴿٢٢﴾ اِنَّ اللّٰهَ يُدْخِلُ الَّذٖينَ اٰمَنُوا
وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرٖي مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهَارُ يُحَلَّوْنَ
فٖيهَا مِنْ اَسَاوِرَ مِنْ ذَهَبٍ وَلُؤْلُؤًاۜ وَلِبَاسُهُمْ فٖيهَا حَرٖيرٌ ﴿٢٣﴾

16. Biz Kur'ân'ı, böylece apaçık ayetler olarak indirdik. Hiç şüphesiz Allah, dilediğini hidayet eder.

17. İman edenler, Yahudi olanlar, Sabiîler, Hristiyanlar, Mecusiler ve müşrikler… Şüphesiz ki Allah, Kıyamet Günü aralarında hükmedecektir. Kuşkusuz Allah, her şeyin üzerinde şahit olandır.

18. Görmedin mi? Göklerde ve yerde olanlar, Güneş, Ay, yıldızlar, dağlar, ağaçlar, hayvanlar ve insanların çoğu Allah'a secde etmektelerdir. Birçoğuna da azap hak olmuştur. Allah'ın değer vermeyip aşağıladığını değerli kılacak kimse yoktur. Şüphesiz ki Allah, dilediğini yapar.

19. Bu ikisi, Rabbleri hakkında kavgaya tutuşan iki hasımdır. (Bu ikisinden) kâfir olanlara ateşten elbiseler biçilir. Onların tepesinden kaynar sular dökülür.

20. O (kaynar suyla) karınlarının içinde olanlar ve derileri eritilir.

21. Onlar için (hazırlanmış) demirden sopalar vardır.

22. Oranın derdinden/üzüntüsünden (kurtulmak için) ne zaman çıkmaya yeltenseler, oraya geri çevrilirler. Ve "Tadın yakıcı azabı." (denir.)

23. Şüphesiz ki Allah, iman edip salih amel işleyenleri, altından ırmaklar akan cennetlere sokacaktır. Orada altından bilezikler ve İncîlerle süsleneceklerdir ve elbiseleri de ipektendir.

وَهُدُٓوا اِلَى الطَّيِّبِ مِنَ الْقَوْلِۚ وَهُدُٓوا اِلٰى صِرَاطِ الْحَم۪يدِ ﴿٢٤﴾
اِنَّ الَّذ۪ينَ كَفَرُوا وَيَصُدُّونَ عَنْ سَب۪يلِ اللّٰهِ
وَالْمَسْجِدِ الْحَرَامِ الَّذ۪ي جَعَلْنَاهُ لِلنَّاسِ سَوَٓاءًۨ الْعَاكِفُ
ف۪يهِ وَالْبَادِۜ وَمَنْ يُرِدْ ف۪يهِ بِاِلْحَادٍ بِظُلْمٍ نُذِقْهُ
مِنْ عَذَابٍ اَل۪يمٍ ﴿٢٥﴾ وَاِذْ بَوَّأْنَا لِاِبْرٰه۪يمَ مَكَانَ الْبَيْتِ
اَنْ لَا تُشْرِكْ ب۪ي شَيْـًٔا وَطَهِّرْ بَيْتِيَ لِلطَّٓائِف۪ينَ
وَالْقَٓائِم۪ينَ وَالرُّكَّعِ السُّجُودِ ﴿٢٦﴾ وَاَذِّنْ فِي النَّاسِ
بِالْحَجِّ يَأْتُوكَ رِجَالًا وَعَلٰى كُلِّ ضَامِرٍ يَأْت۪ينَ مِنْ كُلِّ
فَجٍّ عَم۪يقٍۙ ﴿٢٧﴾ لِيَشْهَدُوا مَنَافِعَ لَهُمْ وَيَذْكُرُوا اسْمَ اللّٰهِ
فٓي اَيَّامٍ مَعْلُومَاتٍ عَلٰى مَا رَزَقَهُمْ مِنْ بَه۪يمَةِ الْاَنْعَامِۚ
فَكُلُوا مِنْهَا وَاَطْعِمُوا الْبَٓائِسَ الْفَق۪يرَۘ ﴿٢٨﴾ ثُمَّ لْيَقْضُوا
تَفَثَهُمْ وَلْيُوفُوا نُذُورَهُمْ وَلْيَطَّوَّفُوا بِالْبَيْتِ الْعَت۪يقِ ﴿٢٩﴾
ذٰلِكَۗ وَمَنْ يُعَظِّمْ حُرُمَاتِ اللّٰهِ فَهُوَ خَيْرٌ لَهُ عِنْدَ رَبِّه۪ۜ
وَاُحِلَّتْ لَكُمُ الْاَنْعَامُ اِلَّا مَا يُتْلٰى عَلَيْكُمْ فَاجْتَنِبُوا
الرِّجْسَ مِنَ الْاَوْثَانِ وَاجْتَنِبُوا قَوْلَ الزُّورِۙ ﴿٣٠﴾

24. Onlar, sözün en güzel olanına ve övülmüş olan yola muvaffak kılınmışlardır.

25. Şüphesiz ki kâfir olan, Allah'ın yolundan alıkoyan ve hem yerlilerin hem de dışarıdan gelenlerin içinde eşit olduğu, tüm insanlar için (kutsal) kıldığımız Mescid-i Haram'dan alıkoyanlar (helak olmuşlardır). Kim de orada yoldan sapmayı ve zulmü isterse ona, can yakıcı azaptan tattırırız.

26. Hani biz İbrâhîm'e evin/Kâbe'nin yerini göstermiş ve "Bana hiçbir şeyi ortak koşma. Tavaf edenler, kıyamda duranlar, rükû edenler ve secde edenler için evimi temizle." (diye vahyetmiştik.)

27. "İnsanlar arasında haccı ilan et. Yürüyerek veya (uzun yolculuk nedeniyle) yorulmuş binekler üzerinde, uzak yollardan sana gelsinler."

28. (Senin çağrınla hacca gelsinler ki) kendileri için faydalı olan şeylere şahit olsunlar. (Ayrıca) kendilerine rızık olarak verdiği (kurbanlık) hayvanlar üzerine, belli günlerde Allah'ın adını ansınlar... Ondan yiyin ve zorda kalmış fakire de ondan yedirin.

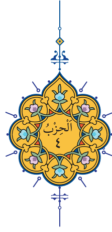
29. Sonra (saç, tırnak ve bıyıklarını keserek) kirlerini gidersinler, adaklarını yerine getirip Beyt-i Atîk'i/Özgür Ev'i tavaf etsinler.

30. İşte böyle... Kim de Allah'ın (korunup gözetilmesini istediği) hurumatını yüceltir/değer verirse o, Rabbinin katında kendisi için en hayırlı olandır. (Haramlığı size) okunanlar dışındaki hayvanlar size helal kılındı. Pislik olan putlardan uzak durun! Yalan sözden de uzak durun.

حُنَفَاۤءَ لِلّٰهِ غَيْرَ مُشْرِكٖينَ بِهٖۜ وَمَنْ يُشْرِكْ بِاللّٰهِ فَكَاَنَّمَا خَرَّ
مِنَ السَّمَاۤءِ فَتَخْطَفُهُ الطَّيْرُ اَوْ تَهْوٖى بِهِ الرّٖيحُ فٖى مَكَانٍ سَحٖيقٍ ﴿٣١﴾
ذٰلِكَۗ وَمَنْ يُعَظِّمْ شَعَۤائِرَ اللّٰهِ فَاِنَّهَا مِنْ تَقْوَى الْقُلُوبِ ﴿٣٢﴾
لَكُمْ فٖيهَا مَنَافِعُ اِلٰۤى اَجَلٍ مُسَمًّى ثُمَّ مَحِلُّهَۤا اِلَى الْبَيْتِ
الْعَتٖيقِ ﴿٣٣﴾ وَلِكُلِّ اُمَّةٍ جَعَلْنَا مَنْسَكًا لِيَذْكُرُوا اسْمَ اللّٰهِ
عَلٰى مَا رَزَقَهُمْ مِنْ بَهٖيمَةِ الْاَنْعَامِۜ فَاِلٰهُكُمْ اِلٰهٌ وَاحِدٌ فَلَهُۤ
اَسْلِمُواۜ وَبَشِّرِ الْمُخْبِتٖينَۙ ﴿٣٤﴾ اَلَّذٖينَ اِذَا ذُكِرَ اللّٰهُ وَجِلَتْ قُلُوبُهُمْ
وَالصَّابِرٖينَ عَلٰى مَۤا اَصَابَهُمْ وَالْمُقٖيمِى الصَّلٰوةِۙ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ
يُنْفِقُونَ ﴿٣٥﴾ وَالْبُدْنَ جَعَلْنَاهَا لَكُمْ مِنْ شَعَۤائِرِ اللّٰهِ لَكُمْ
فٖيهَا خَيْرٌۗ فَاذْكُرُوا اسْمَ اللّٰهِ عَلَيْهَا صَوَۤافَّۚ فَاِذَا وَجَبَتْ جُنُوبُهَا
فَكُلُوا مِنْهَا وَاَطْعِمُوا الْقَانِعَ وَالْمُعْتَرَّۜ كَذٰلِكَ سَخَّرْنَاهَا
لَكُمْ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿٣٦﴾ لَنْ يَنَالَ اللّٰهَ لُحُومُهَا وَلَا دِمَۤاؤُهَا
وَلٰكِنْ يَنَالُهُ التَّقْوٰى مِنْكُمْۜ كَذٰلِكَ سَخَّرَهَا لَكُمْ
لِتُكَبِّرُوا اللّٰهَ عَلٰى مَا هَدٰيكُمْۜ وَبَشِّرِ الْمُحْسِنٖينَ ﴿٣٧﴾ اِنَّ اللّٰهَ
يُدَافِعُ عَنِ الَّذٖينَ اٰمَنُواۜ اِنَّ اللّٰهَ لَا يُحِبُّ كُلَّ خَوَّانٍ كَفُورٍ ﴿٣٨﴾

31. Hiçbir şeyi O'na ortak koşmayan (ve şirkin her türlüsünü terk eden) hanîfler olarak (bunları yapın). Kim de Allah'a şirk koşarsa gökten yere çakılan, havada kuşların kendisini (parça parça) kaptığı veya rüzgârın ıssız, uzak bir yere savurduğu kimse gibidir.
Şirkin tanımı, çeşitleri ve müşrikin akıbeti için bk. 4/Nisâ, 48

32. İşte böyle... Kim de Allah'ın (değer verilmesini istediği, O'nu hatırlatan) şiarlarını yüceltirse kuşkusuz bu, kalplerin takvasındandır.

33. O (hayvanlarda, kurban edilecekleri) belirli süreye kadar sizin için faydalar vardır. Sonra onların yeri (kurban edilecekleri) Beyt-i Atîk'tir.

34. Allah'ın adını, kendilerine rızık olarak verdiği hayvanlar üzerine ansınlar diye, her ümmete bir mensek/kurban kesmeyi meşru kıldık. Sizin ilahınız tek olan ilahtır. Öyleyse O'na teslim olun. (Kalp dinginliği ve tevazuyla Allah'a teslim olan) muhbitleri müjdele.

35. Onlar ki Allah anıldığında kalpleri titrer, başlarına gelene sabreder, namazı dosdoğru kılar ve kendilerine rızık olarak verdiklerimizden infak ederler.

36. Kurbanlık hayvanları da sizin için Allah'ın şiarlarından kıldık. Sizler için onda hayır vardır. Onlar (kurban edilmek için) ayakta iken Allah'ın adını anın. Yanları üzerine yere düştüklerinde (can verince) ondan yiyin. Kanaat edip (istemeyene de), dilenen kimseye de ondan yedirin. Böylece o (hayvanları) sizin için kullanışlı/yararlı hâle getirdik ki şükredesiniz.

37. O (kurbanın) ne eti ne de kanı Allah'a ulaşır. O'na ulaşan sizin takvanızdır. İşte böylece onları (rahatça kesebilmeniz için) size boyun eğdirdi ki sizi hidayet etmesine karşılık Allah'ı tekbir edip yüceltesiniz. Ve muhsinleri/kulluğunu en güzel şekilde yapmaya çalışanları müjdele!

38. Şüphesiz ki Allah, iman edenleri savunur/müdafaa eder. Şüphesiz ki Allah, çokça ihanet eden ve pek nankör olan hiç kimseyi sevmez.

اُذِنَ لِلَّذِينَ يُقَاتَلُونَ بِاَنَّهُمْ ظُلِمُواۜ وَاِنَّ اللّٰهَ عَلٰى نَصْرِهِمْ
لَقَدِيرٌۙ ﴿٣٩﴾ اَلَّذِينَ اُخْرِجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ بِغَيْرِ حَقٍّ اِلَّٓا اَنْ يَقُولُوا
رَبُّنَا اللّٰهُۜ وَلَوْلَا دَفْعُ اللّٰهِ النَّاسَ بَعْضَهُمْ بِبَعْضٍ لَهُدِّمَتْ
صَوَامِعُ وَبِيَعٌ وَصَلَوَاتٌ وَمَسَاجِدُ يُذْكَرُ فِيهَا اسْمُ اللّٰهِ
كَثِيرًاۜ وَلَيَنْصُرَنَّ اللّٰهُ مَنْ يَنْصُرُهُۜ اِنَّ اللّٰهَ لَقَوِيٌّ عَزِيزٌ ﴿٤٠﴾
اَلَّذِينَ اِنْ مَكَّنَّاهُمْ فِي الْاَرْضِ اَقَامُوا الصَّلٰوةَ وَاٰتَوُا
الزَّكٰوةَ وَاَمَرُوا بِالْمَعْرُوفِ وَنَهَوْا عَنِ الْمُنْكَرِۜ وَلِلّٰهِ
عَاقِبَةُ الْاُمُورِ ﴿٤١﴾ وَاِنْ يُكَذِّبُوكَ فَقَدْ كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ
قَوْمُ نُوحٍ وَعَادٌ وَثَمُودُۙ ﴿٤٢﴾ وَقَوْمُ اِبْرٰهِيمَ وَقَوْمُ لُوطٍۙ ﴿٤٣﴾
وَاَصْحَابُ مَدْيَنَۚ وَكُذِّبَ مُوسٰى فَاَمْلَيْتُ لِلْكَافِرِينَ ثُمَّ
اَخَذْتُهُمْۚ فَكَيْفَ كَانَ نَكِيرِ ﴿٤٤﴾ فَكَاَيِّنْ مِنْ قَرْيَةٍ
اَهْلَكْنَاهَا وَهِيَ ظَالِمَةٌ فَهِيَ خَاوِيَةٌ عَلٰى عُرُوشِهَا وَبِئْرٍ
مُعَطَّلَةٍ وَقَصْرٍ مَشِيدٍ ﴿٤٥﴾ اَفَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْاَرْضِ فَتَكُونَ
لَهُمْ قُلُوبٌ يَعْقِلُونَ بِهَٓا اَوْ اٰذَانٌ يَسْمَعُونَ بِهَاۚ فَاِنَّهَا لَا تَعْمَى
الْاَبْصَارُ وَلٰكِنْ تَعْمَى الْقُلُوبُ الَّتِي فِي الصُّدُورِ ﴿٤٦﴾

39. Kendileriyle savaşılanlara zulme uğramaları nedeniyle (savaş) izni verildi. Şüphesiz ki Allah, onlara yardım etmeye kadîrdir.

40. Onlar ki yalnızca, “Rabbimiz Allah’tır.” dedikleri için, haksız yere yurtlarından çıkarılmışlardır. Allah, insanların bazısını diğer bir kısmıyla savıp (yeryüzünde bozgunculuk yapmalarına engel olmasaydı) şüphesiz ki manastırlar, kiliseler, havralar, içinde Allah’ın adının çokça anıldığı mescidler yıkılırdı. Elbette Allah, kendisine yardım edene yardım edecektir. Şüphesiz ki Allah, (güç ve kuvvet sahibi olan) Kaviy ve (izzet sahibi, her şeyi mağlup eden) Azîz’dir.

41. (O Allah’ın yardım ettiği kimseler) kendilerine yeryüzünde iktidar verildiğinde namazı dosdoğru kılar, zekâtı verir, iyiliği emreder, kötülükten alıkoyarlar. İşlerin akıbeti (onlar hakkında nihai karar) Allah’a aittir.

42. Şayet seni yalanlıyorlarsa hiç şüphesiz, onlardan önce Nûh, Âd ve Semûd Kavimleri de yalanlamışlardı.

43. İbrâhîm ve Lût’un kavmi de...

44. Medyen halkı da... Mûsâ da yalanlanmıştı. Kâfirlere mühlet vermiş sonra da onları (azapla) yakalayıvermiştim. Nasılmış (onların yalanlamalarını) inkâr edişim?

45. Halkı zalim olduğu için helak ettiğimiz nice belde vardır ki altı üstüne gelmiş, kuyuları kullanılmaz hâlde, yüksek duvarlı sarayları terk edilmiş ve harabeye dönmüştür.

46. Kendisiyle akledecekleri bir kalplerinin ve işitecekleri bir kulaklarının olması için yeryüzünde dolaşmazlar mı? Çünkü gözler kör olmaz. Asıl kör olan sinelerdeki kalplerdir.

وَيَسْتَعْجِلُونَكَ بِالْعَذَابِ وَلَنْ يُخْلِفَ اللّٰهُ وَعْدَهُ وَاِنَّ
يَوْمًا عِنْدَ رَبِّكَ كَاَلْفِ سَنَةٍ مِمَّا تَعُدُّونَ ﴿٤٧﴾ وَكَاَيِّنْ
مِنْ قَرْيَةٍ اَمْلَيْتُ لَهَا وَهِيَ ظَالِمَةٌ ثُمَّ اَخَذْتُهَا وَاِلَيَّ الْمَصِيرُ ﴿٤٨﴾
قُلْ يَٓا اَيُّهَا النَّاسُ اِنَّمَٓا اَنَا لَكُمْ نَذِيرٌ مُبِينٌ ﴿٤٩﴾ فَالَّذِينَ
اٰمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ ﴿٥٠﴾
وَالَّذِينَ سَعَوْا فٖٓي اٰيَاتِنَا مُعَاجِزِينَ اُو۬لٰٓئِكَ اَصْحَابُ
الْجَحِيمِ ﴿٥١﴾ وَمَٓا اَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَسُولٍ وَلَا نَبِيٍّ
اِلَّٓا اِذَا تَمَنّٰٓى اَلْقَى الشَّيْطَانُ فٖٓي اُمْنِيَّتِهٖ فَيَنْسَخُ اللّٰهُ مَا يُلْقِي
الشَّيْطَانُ ثُمَّ يُحْكِمُ اللّٰهُ اٰيَاتِهٖ وَاللّٰهُ عَلٖيمٌ حَكٖيمٌ ﴿٥٢﴾
لِيَجْعَلَ مَا يُلْقِي الشَّيْطَانُ فِتْنَةً لِلَّذِينَ فٖي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ
وَالْقَاسِيَةِ قُلُوبُهُمْ وَاِنَّ الظَّالِمٖينَ لَفٖي شِقَاقٍ بَعٖيدٍ ﴿٥٣﴾
وَلِيَعْلَمَ الَّذٖينَ اُو۫تُوا الْعِلْمَ اَنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ فَيُؤْمِنُوا
بِهٖ فَتُخْبِتَ لَهُ قُلُوبُهُمْ وَاِنَّ اللّٰهَ لَهَادِ الَّذٖينَ اٰمَنُٓوا اِلٰى صِرَاطٍ
مُسْتَقٖيمٍ ﴿٥٤﴾ وَلَا يَزَالُ الَّذٖينَ كَفَرُوا فٖي مِرْيَةٍ مِنْهُ حَتّٰى
تَأْتِيَهُمُ السَّاعَةُ بَغْتَةً اَوْ يَأْتِيَهُمْ عَذَابُ يَوْمٍ عَقٖيمٍ ﴿٥٥﴾

47. Senden, azabın bir ân önce gelmesini istiyorlar. (Oysa) Allah asla sözünden dönmez. Rabbinin katında bir gün, sizin saymakta olduğunuz bin sene gibidir.

48. Halkı zalim olmasına rağmen mühlet verdiğim, sonra da (azapla) yakalayıverdiğim nice belde vardır. Dönüş yalnızca banadır.

49. De ki: "Ey insanlar! Ben, sizin için ancak apaçık bir uyarıcıyım."

50. İman edip salih amel işleyenlere (gelince), onlara bağışlanma ve değerli bir rızık vardır.

51. Ayetlerimizi etkisiz/geçersiz kılmak için çaba içerisinde olanlara (gelince), bunlar cehennemin ehlilerdir.

52. Senden önce göndermiş olduğumuz tüm resûl ve nebiler, (Allah'ın Kitabı'nı) okumaya başladığında mutlaka şeytan, onun okumasına bir şeyler karıştırmak istemiştir. Allah, şeytanın karıştırmaya çalıştığı (vesvese ve zanları) giderir, sonra da ayetlerini muhkem kılıp sağlamlaştırır. Allah, (her şeyi bilen) Alîm ve (hüküm ve hikmet sahibi olan) Hakîm'dir.

53. Allah, şeytanın araya katmak istedikleriyle, kalplerinde hastalık bulunan ve kalpleri katı olanları fitneye düşürmek için (böyle yapar). Şüphesiz ki zalimler, (bir araya toplanmaları ve hakka dönmesi pek zor) uzak bir ayrılık içerisindelerdir.

54. (Ayrıca) kendilerine ilim verilenlerin bu (Kur'ân'ın) Allah'tan gelen bir hak olduğunu bilmeleri, ona iman etmeleri ve kalplerinin (onun hükümlerine) tevazuyla teslim olması için (böyle yapar). Şüphesiz ki Allah, iman edenleri dosdoğru yola hidayet eder.

55. O kâfirler, kendilerine kıyamet ânsızın gelinceye veya (kendilerine hiçbir faydası olmayacak kısır/verimsiz) Akîm Günü'nün azabı gelinceye kadar, onda şüphe içerisinde olmaya devam edeceklerdir.

اَلْمُلْكُ يَوْمَئِذٍ لِلّٰهِۜ يَحْكُمُ بَيْنَهُمْۜ فَالَّذٖينَ اٰمَنُوا
وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فٖى جَنَّاتِ النَّعٖيمِ ﴿٥٦﴾ وَالَّذٖينَ
كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِاٰيَاتِنَا فَاُولٰٓئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ
مُهٖينٌ ﴿٥٧﴾ وَالَّذٖينَ هَاجَرُوا فٖى سَبٖيلِ اللّٰهِ ثُمَّ
قُتِلُٓوا اَوْ مَاتُوا لَيَرْزُقَنَّهُمُ اللّٰهُ رِزْقًا حَسَنًاۜ وَاِنَّ اللّٰهَ
لَهُوَ خَيْرُ الرَّازِقٖينَ ﴿٥٨﴾ لَيُدْخِلَنَّهُمْ مُدْخَلًا يَرْضَوْنَهُۜ
وَاِنَّ اللّٰهَ لَعَلٖيمٌ حَلٖيمٌ ﴿٥٩﴾ ذٰلِكَۚ وَمَنْ عَاقَبَ
بِمِثْلِ مَا عُوقِبَ بِهٖ ثُمَّ بُغِىَ عَلَيْهِ لَيَنْصُرَنَّهُ اللّٰهُۜ
اِنَّ اللّٰهَ لَعَفُوٌّ غَفُورٌ ﴿٦٠﴾ ذٰلِكَ بِاَنَّ اللّٰهَ يُولِجُ الَّيْلَ
فِى النَّهَارِ وَيُولِجُ النَّهَارَ فِى الَّيْلِ وَاَنَّ اللّٰهَ سَمٖيعٌ بَصٖيرٌ ﴿٦١﴾
ذٰلِكَ بِاَنَّ اللّٰهَ هُوَ الْحَقُّ وَاَنَّ مَا يَدْعُونَ مِنْ دُونِهٖ
هُوَ الْبَاطِلُ وَاَنَّ اللّٰهَ هُوَ الْعَلِىُّ الْكَبٖيرُ ﴿٦٢﴾ اَلَمْ تَرَ
اَنَّ اللّٰهَ اَنْزَلَ مِنَ السَّمَٓاءِ مَٓاءًۘ فَتُصْبِحُ الْاَرْضُ
مُخْضَرَّةًۜ اِنَّ اللّٰهَ لَطٖيفٌ خَبٖيرٌۚ ﴿٦٣﴾ لَهُ مَا فِى السَّمٰوَاتِ
وَمَا فِى الْاَرْضِۜ وَاِنَّ اللّٰهَ لَهُوَ الْغَنِىُّ الْحَمٖيدُ ﴿٦٤﴾

56. O gün, hâkimiyet/egemenlik Allah'ındır. Onların arasında hükmeder. İman edip salih amel işleyenler, Naîm Cennetleri'ndelerdir.

57. Ayetlerimizi inkâr edip yalanlayan kimselere ise, işte bunlara, alçaltıcı bir azap vardır.

58. Allah yolunda hicret eden, sonra öldürülen veya ölen kimseye elbette Allah, güzel bir rızık verecektir. Muhakkak ki Allah, (evet) O, rızık verenlerin en hayırlısıdır.

59. Onları razı olacakları bir yere sokacaktır. Şüphesiz ki Allah, (her şeyi bilen) Alîm ve (kulların hak ettikleri cezayı erteleyen) Halîm'dir.

60. Böyle işte... Kim kendisine verilen cezaya misliyle karşılık verir, sonra kendisine taşkınlık yapılırsa kesinlikle Allah, ona yardım edecektir. Şüphesiz ki Allah, (günahları affeden) Afuv ve (günahları bağışlayan, örten ve günahların kötü akıbetinden kulu koruyan) Ğafûr'dur.

61. Böyle işte... Doğrusu Allah, geceyi gündüze, gündüzü de geceye katar. Şüphesiz ki Allah, (işiten ve dualara icabet eden) Semî' ve (her şeyi gören) Basîr'dir.

62. Böyle işte... Allah, (hak ve hakikatin kaynağı) El-Hak olanın ta kendisidir. O'nun dışında dua ettikleri batılın ta kendisidir. Kuşkusuz ki Allah, (zatı ve sıfatları en yüce olan) El-Aliy, (en büyük olan) El-Kebîr'dir.

63. Görmedin mi? Allah, gökten su indirdi. Yeryüzü yemyeşil oluverdi. Şüphesiz ki Allah, (lütuf ve ihsan sahibi, en küçük şeylere ilmiyle nüfuz edip haberdar olan) Latîf ve (her şeyden haberdar olan) Habîr'dir.

64. Göklerde ve yerde ne varsa O'na aittir. Ve şüphesiz ki Allah, (kimseye muhtaç olmayan, her şeyin kendisine muhtaç olduğu) El-Ğaniy ve (her daim övgüyü hak eden ve varlık tarafından övülen) El-Hamîd olanın ta kendisidir.

اَلَمْ تَرَ اَنَّ اللّٰهَ سَخَّرَ لَكُمْ مَا فِي الْاَرْضِ وَالْفُلْكَ
تَجْر۪ي فِي الْبَحْرِ بِاَمْرِه۪ۜ وَيُمْسِكُ السَّمَٓاءَ اَنْ تَقَعَ
عَلَى الْاَرْضِ اِلَّا بِاِذْنِه۪ۜ اِنَّ اللّٰهَ بِالنَّاسِ لَرَؤُ۫فٌ رَح۪يمٌ ﴿٦٥﴾
وَهُوَ الَّذ۪ٓي اَحْيَاكُمْۘ ثُمَّ يُم۪يتُكُمْ ثُمَّ يُحْي۪يكُمْۜ
اِنَّ الْاِنْسَانَ لَكَفُورٌ ﴿٦٦﴾ لِكُلِّ اُمَّةٍ جَعَلْنَا مَنْسَكاً
هُمْ نَاسِكُوهُ فَلَا يُنَازِعُنَّكَ فِي الْاَمْرِ وَادْعُ اِلٰى رَبِّكَۜ
اِنَّكَ لَعَلٰى هُدًى مُسْتَق۪يمٍ ﴿٦٧﴾ وَاِنْ جَادَلُوكَ فَقُلِ اللّٰهُ اَعْلَمُ
بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿٦٨﴾ اَللّٰهُ يَحْكُمُ بَيْنَكُمْ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ
ف۪يمَا كُنْتُمْ ف۪يهِ تَخْتَلِفُونَ ﴿٦٩﴾ اَلَمْ تَعْلَمْ اَنَّ اللّٰهَ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَٓاءِ
وَالْاَرْضِۜ اِنَّ ذٰلِكَ ف۪ي كِتَابٍۜ اِنَّ ذٰلِكَ عَلَى اللّٰهِ يَس۪يرٌ ﴿٧٠﴾
وَيَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللّٰهِ مَا لَمْ يُنَزِّلْ بِه۪ سُلْطَاناً وَمَا لَيْسَ لَهُمْ
بِه۪ عِلْمٌۜ وَمَا لِلظَّالِم۪ينَ مِنْ نَص۪يرٍ ﴿٧١﴾ وَاِذَا تُتْلٰى عَلَيْهِمْ اٰيَاتُنَا
بَيِّنَاتٍ تَعْرِفُ ف۪ي وُجُوهِ الَّذ۪ينَ كَفَرُوا الْمُنْكَرَۜ يَكَادُونَ
يَسْطُونَ بِالَّذ۪ينَ يَتْلُونَ عَلَيْهِمْ اٰيَاتِنَاۜ قُلْ اَفَاُنَبِّئُكُمْ بِشَرٍّ
مِنْ ذٰلِكُمْۜ اَلنَّارُۜ وَعَدَهَا اللّٰهُ الَّذ۪ينَ كَفَرُواۜ وَبِئْسَ الْمَص۪يرُ ﴿٧٢﴾

65. Görmedin mi? Allah, yeryüzünde olan her şeyi emrinize amade kıldı. Gemiler denizde O'nun emriyle yüzer, izni olmadıkça gökyüzünün yere düşmesine engel olur. Muhakkak ki Allah, insanlara karşı (şefkatli olan) Raûf ve (merhametli olan) Rahîm'dir.

66. Sizi (yoktan var ederek) dirilten, sonra öldürecek olan (sonra Kıyamet Günü'nde) tekrar diriltecek olan O'dur. Şüphesiz ki insan, pek nankördür.

67. Biz, her ümmete bir ibadet yolu belirledik, o yol üzere ibadet etmektelerdir. Sakın bu konuda seninle tartışmasınlar/tartışmalarına müsaade etme. Sen, Rabbine davet et! Hiç şüphesiz sen, dosdoğru bir hidayet üzeresin.

68. Şayet seninle tartışmaya kalkarlarsa de ki: "Allah, sizin yapmakta olduklarınızı en iyi bilendir."

69. Allah, Kıyamet Günü, ihtilaf ettiğiniz konularda aranızda hükmedecektir.

70. Bilmez misin ki Allah, gökte ve yerde olanların tamamını bilir. Şüphesiz ki bunlar, bir Kitap'tadır. Şüphesiz ki bu, Allah'a kolaydır.

71. Allah'ı bırakıp da hakkında hiçbir delil indirmediği ve hiçbir bilgiye sahip olmadıkları şeylere ibadet ediyorlar. Zalimlerin hiçbir yardımcısı yoktur.

72. Onlara apaçık ayetlerimiz okunduğunda kâfirlerin yüzündeki hoşnutsuzluğu anlarsın. Neredeyse onlara ayetlerimizi okuyana saldıracaklar. De ki: "Size bundan daha şerlisini haber vereyim mi? Ateş! Allah onu kâfirlere vadetmiştir. Ne kötü bir dönüş yeridir o."

يَٓا اَيُّهَا النَّاسُ ضُرِبَ مَثَلٌ فَاسْتَمِعُوا لَهُۜ اِنَّ الَّذٖينَ تَدْعُونَ
مِنْ دُونِ اللّٰهِ لَنْ يَخْلُقُوا ذُبَابًا وَلَوِ اجْتَمَعُوا لَهُۜ وَاِنْ يَسْلُبْهُمُ
الذُّبَابُ شَيْـًٔا لَا يَسْتَنْقِذُوهُ مِنْهُۜ ضَعُفَ الطَّالِبُ وَالْمَطْلُوبُ ﴿٧٣﴾
مَا قَدَرُوا اللّٰهَ حَقَّ قَدْرِهٖۜ اِنَّ اللّٰهَ لَقَوِيٌّ عَزٖيزٌ ﴿٧٤﴾ اَللّٰهُ يَصْطَفٖي
مِنَ الْمَلٰٓئِكَةِ رُسُلًا وَمِنَ النَّاسِۜ اِنَّ اللّٰهَ سَمٖيعٌ بَصٖيرٌۚ ﴿٧٥﴾ يَعْلَمُ
مَا بَيْنَ اَيْدٖيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْۜ وَاِلَى اللّٰهِ تُرْجَعُ الْاُمُورُ ﴿٧٦﴾ يَٓا اَيُّهَا
الَّذٖينَ اٰمَنُوا ارْكَعُوا وَاسْجُدُوا وَاعْبُدُوا رَبَّكُمْ وَافْعَلُوا
الْخَيْرَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَۚ ﴿٧٧﴾ وَجَاهِدُوا فِي اللّٰهِ حَقَّ جِهَادِهٖۜ
هُوَ اجْتَبٰيكُمْ وَمَا جَعَلَ عَلَيْكُمْ فِي الدّٖينِ مِنْ حَرَجٍۜ
مِلَّةَ اَبٖيكُمْ اِبْرٰهٖيمَۜ هُوَ سَمّٰيكُمُ الْمُسْلِمٖينَ مِنْ قَبْلُ
وَفٖي هٰذَا لِيَكُونَ الرَّسُولُ شَهٖيدًا عَلَيْكُمْ وَتَكُونُوا
شُهَدَٓاءَ عَلَى النَّاسِۚ فَاَقٖيمُوا الصَّلٰوةَ وَاٰتُوا الزَّكٰوةَ
وَاعْتَصِمُوا بِاللّٰهِۜ هُوَ مَوْلٰيكُمْۚ فَنِعْمَ الْمَوْلٰى وَنِعْمَ النَّصٖيرُ ﴿٧٨﴾

سُورَةُ الْمُؤْمِنُونَ
مَكِّيَّةٌ وَهِيَ مِائَةٌ وَثَمَانِي عَشْرَةَ اٰيَةً

73. Ey insanlar! Bir örnek verildi, (dikkatle) dinleyin. Şüphesiz ki Allah'ı bırakıp da dua ettikleriniz, bir araya toplansalar bir sinek dahi yaratamazlar. Sinek onlardan bir şey çekip alacak olsa onu (sineğin elinden) kurtaramazlar. İsteyen de zayıf kaldı, istenen de…

74. Allah'a gerektiği gibi/şanına yakışır şekilde saygı göstermediler. (Allah'ın kudret ve yüceliğini gereği gibi anlayıp kavrayamadılar.) Şüphesiz ki Allah, (güç ve kuvvet sahibi olan) Kaviy ve (izzet sahibi, her şeyi mağlup eden) Azîz'dir.

75. Allah, meleklerden ve insanlardan dilediğini elçi olarak seçer. Şüphesiz ki Allah, (işiten ve dualara icabet eden) Semî' ve (her şeyi gören) Basîr'dir.

76. Onların önlerinde ve arkalarında olanı bilir. İşler Allah'a döndürülür.

77. Ey iman edenler! Rükû edin, secde edin, Rabbinize ibadet/kulluk edin ve hayırlı işler yapın ki kurtuluşa eresiniz.

78. Allah yolunda hakkıyla/Allah'ın şanına yakışır şekilde cihad edin. O sizi seçti. Dinde size bir darlık/güçlük yüklemedi. Atanız İbrâhîm'in milletine (uyunuz)! O (Allah) sizleri bundan önce de bunda da Müslimler/şirki terk ederek tevhidle Allah'a yönelen kullar diye isimlendirdi ki Resûl size, siz de insanlara şahitlik edesiniz. Namazı dosdoğru kılın, zekâtı verin, Allah'a tutunun. O, sizin mevlânızdır. Ne güzel bir dost ve ne güzel bir yardımcı!

İbrâhîm'in milleti için bk. 60/Mumtehine, 4

23. MU'MİNÛN SURESİ

(Bu sure Mekke'de indirilmiş olup 118 ayettir.)

Er-Rahmân ve Er-Rahîm olan Allah'ın adıyla (okumaya başlıyorum).

1. Şüphesiz ki müminler, kurtuluşa ermişlerdir.

2. Onlar ki namazlarında huşu içerisindelerdir.

Huşu; sükûnet, hareketsizlik, kısılma ve dinme gibi anlamlara gelir. Namazda huşu; kalpte var olan mutmainlik, huzur, sükûnet ve Allah'ın (cc) huzurunda olma şuurunun bedene saygı, hareketsizlik ve edep olarak yansımasıdır. Huşu, namazda kalbin ve bedenin Allah'a (cc) karşı edeple süslenmesidir. Namazın kişiyi kötülükten alıkoyması (bk. 29/Ankebût, 45), sabrını arttırması (bk. 2/Bakara, 45), bencillik ve cimrilikten alıkoyması (bk. 70/Meâric, 19-22) ve günahları gidermesi (bk. 11/Hûd, 114) huşuyla kılınan namaz için söz konusudur.

3. Onlar, boş şeylerden yüz çevirir, ilgi duymazlar.

4. Onlar, zekât sorumluluğunu yerine getirirler.

5. Onlar, iffetlerini korurlar.

6. Eşleri veya cariyeleri müstesna. Bunlarla (beraber olmaları) nedeniyle kınanmazlar.

7. Kim de bundan ötesini arar (eşi ve cariyesi dışındakilerle beraber olmaya yeltenirse), işte böyleleri haddi aşanlardır.

8. Onlar, (gerek Rableriyle kendi aralarında gerek insanlarla aralarında var olan) emanetlerini ve sözlerini gözetirler.

9. Onlar, (vakitlerine, şart ve rükunlarına, huşu ve sünnetlerine dikkat ederek) namazlarını korurlar.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ
قَدْ اَفْلَحَ الْمُؤْمِنُونَۙ ﴿١﴾ اَلَّذ۪ينَ هُمْ ف۪ي صَلَاتِهِمْ خَاشِعُونَۙ ﴿٢﴾
وَالَّذ۪ينَ هُمْ عَنِ اللَّغْوِ مُعْرِضُونَۙ ﴿٣﴾ وَالَّذ۪ينَ هُمْ
لِلزَّكٰوةِ فَاعِلُونَۙ ﴿٤﴾ وَالَّذ۪ينَ هُمْ لِفُرُوجِهِمْ حَافِظُونَۙ ﴿٥﴾
اِلَّا عَلٰٓى اَزْوَاجِهِمْ اَوْ مَا مَلَكَتْ اَيْمَانُهُمْ فَاِنَّهُمْ غَيْرُ
مَلُوم۪ينَۚ ﴿٦﴾ فَمَنِ ابْتَغٰى وَرَٓاءَ ذٰلِكَ فَاُو۬لٰٓئِكَ هُمُ الْعَادُونَۚ ﴿٧﴾
وَالَّذ۪ينَ هُمْ لِاَمَانَاتِهِمْ وَعَهْدِهِمْ رَاعُونَۙ ﴿٨﴾ وَالَّذ۪ينَ هُمْ
عَلٰى صَلَوَاتِهِمْ يُحَافِظُونَۢ ﴿٩﴾ اُو۬لٰٓئِكَ هُمُ الْوَارِثُونَۙ ﴿١٠﴾ اَلَّذ۪ينَ
يَرِثُونَ الْفِرْدَوْسَۜ هُمْ ف۪يهَا خَالِدُونَ ﴿١١﴾ وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْاِنْسَانَ
مِنْ سُلَالَةٍ مِنْ ط۪ينٍۚ ﴿١٢﴾ ثُمَّ جَعَلْنَاهُ نُطْفَةً ف۪ي قَرَارٍ مَك۪ينٍۖ ﴿١٣﴾
ثُمَّ خَلَقْنَا النُّطْفَةَ عَلَقَةً فَخَلَقْنَا الْعَلَقَةَ مُضْغَةً فَخَلَقْنَا
الْمُضْغَةَ عِظَامًا فَكَسَوْنَا الْعِظَامَ لَحْمًاۗ ثُمَّ اَنْشَاْنَاهُ خَلْقًا
اٰخَرَۜ فَتَبَارَكَ اللّٰهُ اَحْسَنُ الْخَالِق۪ينَۜ ﴿١٤﴾ ثُمَّ اِنَّكُمْ بَعْدَ ذٰلِكَ
لَمَيِّتُونَۜ ﴿١٥﴾ ثُمَّ اِنَّكُمْ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ تُبْعَثُونَ ﴿١٦﴾ وَلَقَدْ خَلَقْنَا
فَوْقَكُمْ سَبْعَ طَرَٓائِقَۗ وَمَا كُنَّا عَنِ الْخَلْقِ غَافِل۪ينَ ﴿١٧﴾

10. İşte bunlar vâris olanlardır.

11. Onlar, Firdevs Cennetleri'ne vâris olurlar ve orada ebedî kalırlar.

12. Andolsun ki insanı süzülmüş çamurdan yarattık.

13. Sonra onu bir su damlası/meni olarak sağlam bir yere/rahme yerleştirdik.

14. Sonra meniyi pıhtılaşmış kan (alak) olarak yarattık. Sonra o kanı çiğnenmiş bir et parçası (mudğa) olarak yarattık. Sonra o et parçasını kemik olarak yarattık, sonra da kemiğe et giydirdik. Sonra onu (sureti, aklı, duyguları olan) bambaşka bir varlık olarak inşa ettik. Yaratıcıların en güzeli olan Allah, ne yücedir.

15. Sonra şüphesiz ki sizler, bunun ardından mutlaka öleceksiniz.

16. Sonra Kıyamet Günü diriltileceksiniz.

17. Andolsun ki üzerinizde yedi yol yarattık. Biz yaratmaktan (veya yarattıklarımızdan) gafil değildik.

وَاَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَٓاءِ مَٓاءً بِقَدَرٍ فَاَسْكَنَّاهُ فِي الْاَرْضِۗ وَاِنَّا
عَلٰى ذَهَابٍ بِه۪ لَقَادِرُونَۚ ﴿١٨﴾ فَاَنْشَاْنَا لَكُمْ بِه۪ جَنَّاتٍ مِنْ نَخ۪يلٍ
وَاَعْنَابٍۢ لَكُمْ ف۪يهَا فَوَاكِهُ كَث۪يرَةٌ وَمِنْهَا تَاْكُلُونَۙ ﴿١٩﴾
وَشَجَرَةً تَخْرُجُ مِنْ طُورِ سَيْنَٓاءَ تَنْبُتُ بِالدُّهْنِ وَصِبْغٍ لِلْاٰكِل۪ينَ ﴿٢٠﴾
وَاِنَّ لَكُمْ فِي الْاَنْعَامِ لَعِبْرَةًۜ نُسْق۪يكُمْ مِمَّا ف۪ي بُطُونِهَا
وَلَكُمْ ف۪يهَا مَنَافِعُ كَث۪يرَةٌ وَمِنْهَا تَاْكُلُونَۙ ﴿٢١﴾ وَعَلَيْهَا
وَعَلَى الْفُلْكِ تُحْمَلُونَ ﴿٢٢﴾ وَلَقَدْ اَرْسَلْنَا نُوحًا اِلٰى قَوْمِه۪ فَقَالَ
يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللّٰهَ مَا لَكُمْ مِنْ اِلٰهٍ غَيْرُهُۜ اَفَلَا تَتَّقُونَ ﴿٢٣﴾ فَقَالَ
الْمَلَؤُا الَّذ۪ينَ كَفَرُوا مِنْ قَوْمِه۪ مَا هٰذَٓا اِلَّا بَشَرٌ مِثْلُكُمْۙ يُر۪يدُ
اَنْ يَتَفَضَّلَ عَلَيْكُمْۜ وَلَوْ شَٓاءَ اللّٰهُ لَاَنْزَلَ مَلٰٓئِكَةًۚ مَا سَمِعْنَا
بِهٰذَا ف۪ٓي اٰبَٓائِنَا الْاَوَّل۪ينَۚ ﴿٢٤﴾ اِنْ هُوَ اِلَّا رَجُلٌ بِه۪ جِنَّةٌ فَتَرَبَّصُوا بِه۪
حَتّٰى ح۪ينٍ ﴿٢٥﴾ قَالَ رَبِّ انْصُرْن۪ي بِمَا كَذَّبُونِ ﴿٢٦﴾ فَاَوْحَيْنَٓا اِلَيْهِ
اَنِ اصْنَعِ الْفُلْكَ بِاَعْيُنِنَا وَوَحْيِنَا فَاِذَا جَٓاءَ اَمْرُنَا وَفَارَ التَّنُّورُۙ
فَاسْلُكْ ف۪يهَا مِنْ كُلٍّ زَوْجَيْنِ اثْنَيْنِ وَاَهْلَكَ اِلَّا مَنْ سَبَقَ عَلَيْهِ
الْقَوْلُ مِنْهُمْۚ وَلَا تُخَاطِبْن۪ي فِي الَّذ۪ينَ ظَلَمُواۚ اِنَّهُمْ مُغْرَقُونَ ﴿٢٧﴾

18. Gökten belirli miktarda su indirdik ve o suyu yeryüzüne yerleştirdik. Şüphesiz ki biz, onu götürmeye de kâdiriz.

19. O (su) ile sizler için hurma ve üzümden bağlar/bahçeler inşa ettik. Orada sizin için çeşitli meyveler vardır ve onlardan yersiniz.

20. Ve Tûr-i Sina'da çıkan, yağlı ve yiyenlere katık olan (zeytin) ağacını da (o suyla bitirdik).

21. Hiç şüphesiz, hayvanlarda da sizin için bir ibret vardır. Karınlarında olan (sütten) size içiriyoruz. Sizin için onlarda çok faydalar vardır ve onlardan yemektesiniz.

22. O (hayvanların) ve gemilerin üzerinde taşınmaktasınız.

23. Andolsun ki Nûh'u, kavmine gönderdik. Demişti ki: "Ey kavmim! Allah'a ibadet edin. Sizin O'ndan başka (ibadeti hak eden) ilahınız yok. (Allah'tan) korkmaz mısınız?"

24. Kavminin kâfir olan önde gelenleri demişti ki: "Bu ancak sizin gibi bir insandır. (Peygamber olduğunu söyleyerek) size üstünlük sağlamaya çalışıyor. Allah dilese melekleri indirirdi. Hem biz geçmiş atalarımızdan da bu (söylediklerini) işitmedik."

25. "O (olsa olsa) kendinde delilik bulunan (cinli) bir adamdır. Onu belli bir zamana kadar gözetleyin (bakalım bu işin sonu nereye varacak)."

26. Dedi ki: "Rabbim! Yalanlamalarına karşılık bana yardım et."

27. Biz de ona, "Gözetimimiz altında ve vahyimiz doğrultusunda bir gemi yap. Emrimiz gelip, tandır tutuşunca (tufan başlayınca) onun içine her (hayvan türünden) ikişer çifti ve daha önceden aleyhlerine (azap) hükmü verilmiş olanlar hariç aileni bindir. Zalimler hakkında benimle muhatap olma. Çünkü onlar boğulacaklardır." diye vahyetmiştik.

فَاِذَا اسْتَوَيْتَ اَنْتَ وَمَنْ مَعَكَ عَلَى الْفُلْكِ فَقُلِ الْحَمْدُ
لِلّٰهِ الَّذ۪ي نَجّٰينَا مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِم۪ينَ ﴿٢٨﴾ وَقُلْ رَبِّ اَنْزِلْن۪ي
مُنْزَلًا مُبَارَكًا وَاَنْتَ خَيْرُ الْمُنْزِل۪ينَ ﴿٢٩﴾ اِنَّ ف۪ي ذٰلِكَ لَاٰيَاتٍ وَاِنْ كُنَّا
لَمُبْتَل۪ينَ ﴿٣٠﴾ ثُمَّ اَنْشَاْنَا مِنْ بَعْدِهِمْ قَرْنًا اٰخَر۪ينَۚ ﴿٣١﴾ فَاَرْسَلْنَا ف۪يهِمْ
رَسُولًا مِنْهُمْ اَنِ اعْبُدُوا اللّٰهَ مَا لَكُمْ مِنْ اِلٰهٍ غَيْرُهُۜ اَفَلَا تَتَّقُونَ۟ ﴿٣٢﴾
وَقَالَ الْمَلَاُ مِنْ قَوْمِهِ الَّذ۪ينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِلِقَٓاءِ الْاٰخِرَةِ
وَاَتْرَفْنَاهُمْ فِي الْحَيٰوةِ الدُّنْيَاۙ مَا هٰذَٓا اِلَّا بَشَرٌ مِثْلُكُمْۙ يَاْكُلُ مِمَّا
تَاْكُلُونَ مِنْهُ وَيَشْرَبُ مِمَّا تَشْرَبُونَ ﴿٣٣﴾ وَلَئِنْ اَطَعْتُمْ بَشَرًا مِثْلَكُمْ
اِنَّكُمْ اِذًا لَخَاسِرُونَ ﴿٣٤﴾ اَيَعِدُكُمْ اَنَّكُمْ اِذَا مِتُّمْ وَكُنْتُمْ تُرَابًا
وَعِظَامًا اَنَّكُمْ مُخْرَجُونَۙ ﴿٣٥﴾ هَيْهَاتَ هَيْهَاتَ لِمَا تُوعَدُونَۙ ﴿٣٦﴾
اِنْ هِيَ اِلَّا حَيَاتُنَا الدُّنْيَا نَمُوتُ وَنَحْيَا وَمَا نَحْنُ بِمَبْعُوث۪ينَۙ ﴿٣٧﴾
اِنْ هُوَ اِلَّا رَجُلٌۨ افْتَرٰى عَلَى اللّٰهِ كَذِبًا وَمَا نَحْنُ لَهُ بِمُؤْمِن۪ينَ ﴿٣٨﴾
قَالَ رَبِّ انْصُرْن۪ي بِمَا كَذَّبُونِ ﴿٣٩﴾ قَالَ عَمَّا قَل۪يلٍ لَيُصْبِحُنَّ
نَادِم۪ينَۚ ﴿٤٠﴾ فَاَخَذَتْهُمُ الصَّيْحَةُ بِالْحَقِّ فَجَعَلْنَاهُمْ غُثَٓاءًۚ فَبُعْدًا
لِلْقَوْمِ الظَّالِم۪ينَ ﴿٤١﴾ ثُمَّ اَنْشَاْنَا مِنْ بَعْدِهِمْ قُرُونًا اٰخَر۪ينَۜ ﴿٤٢﴾

28. Sen ve beraberindeki müminler, gemiye çıkıp yerleştiğinizde de ki: "Bizleri zalim topluluktan kurtaran Allah'a hamdolsun."

29. De ki: "Rabbim! Beni mübarek/bereketli kılınmış bir yerde konaklat. Sen, konaklatanların en hayırlısısın."

30. Şüphesiz ki bu (yaşananlarda, ders çıkarılması gereken) ayetler vardır. Ve kuşkusuz bizler, mutlaka imtihan ederiz.

31. Sonra onların ardından yeni bir nesil inşa ettik.

32. Onlara kendi içlerinden, "Allah'a ibadet edin, sizin için O'ndan başka (ibadeti hak eden) hiçbir ilah yoktur. (Allah'tan) korkmaz mısınız?" (diye çağrıda bulunan) bir resûl gönderdik.

33. Ahiret karşılaşmasını inkâr edip yalanlayan ve dünya hayatında refah ve zenginlikle şımarttığımız kavminin önde gelenleri şöyle dediler: "Bu, yalnızca sizin gibi bir insandır. Sizin yediğinizden yer, içtiğinizden içer."

34. "Şayet sizin gibi insan olan birine uyacak olursanız, hiç kuşkusuz hüsrana uğrayanlar olursunuz."

35. "Yoksa öldüğünüz, (sonra da) toprak ve kemik olduğunuzda, (diriltilip kabirlerinizden) çıkarılacağınızı mı size vadediyor?"

36. "Heyhat! Heyhat! Kendisiyle tehdit edildiğiniz şey çok uzaktır."

37. "Bizim (tek bir) hayatımız (vardır o da) yalnızca dünya hayatıdır. Biz ölürüz, (akabimizde bizden sonra gelenler) hayat bulur. Yoksa biz diriltilecek falan değiliz."

38. "O, yalnızca Allah'a yalan uydurup iftira eden bir adamdır. Biz ona iman edecek değiliz."

39. Dedi ki: "Rabbim! Yalanlamalarına karşılık bana yardım et."

40. Buyurdu ki: "Birazdan kesinlikle pişman olacaklar."

41. Onları (kulakları sağır edip beyinleri parçalayan) çığlık hak ile yakaladı ve onları çer çöp hâline getirdik. (Dedik ki:) "Zulmeden kavim (Allah'ın rahmetinden) uzak olsun."

42. Sonra onların ardından yeni nesiller inşa ettik.

مَا تَسْبِقُ مِنْ اُمَّةٍ اَجَلَهَا وَمَا يَسْتَاْخِرُونَ ﴿٤٣﴾ ثُمَّ اَرْسَلْنَا رُسُلَنَا
تَتْرَا كُلَّمَا جَٓاءَ اُمَّةً رَسُولُهَا كَذَّبُوهُ فَاَتْبَعْنَا بَعْضَهُمْ بَعْضًا
وَجَعَلْنَاهُمْ اَحَاد۪يثَ فَبُعْدًا لِقَوْمٍ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٤٤﴾ ثُمَّ اَرْسَلْنَا مُوسٰى
وَاَخَاهُ هٰرُونَ بِاٰيَاتِنَا وَسُلْطَانٍ مُب۪ينٍ ﴿٤٥﴾ اِلٰى فِرْعَوْنَ وَمَلَا۬ئِه۪
فَاسْتَكْبَرُوا وَكَانُوا قَوْمًا عَال۪ينَ ﴿٤٦﴾ فَقَالُٓوا اَنُؤْمِنُ لِبَشَرَيْنِ مِثْلِنَا
وَقَوْمُهُمَا لَنَا عَابِدُونَ ﴿٤٧﴾ فَكَذَّبُوهُمَا فَكَانُوا مِنَ الْمُهْلَك۪ينَ ﴿٤٨﴾
وَلَقَدْ اٰتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ لَعَلَّهُمْ يَهْتَدُونَ ﴿٤٩﴾ وَجَعَلْنَا ابْنَ
مَرْيَمَ وَاُمَّهُٓ اٰيَةً وَاٰوَيْنَاهُمَٓا اِلٰى رَبْوَةٍ ذَاتِ قَرَارٍ وَمَع۪ينٍ ﴿٥٠﴾ يَٓا اَيُّهَا
الرُّسُلُ كُلُوا مِنَ الطَّيِّبَاتِ وَاعْمَلُوا صَالِحًا اِنّ۪ي بِمَا تَعْمَلُونَ
عَل۪يمٌ ﴿٥١﴾ وَاِنَّ هٰذِه۪ٓ اُمَّتُكُمْ اُمَّةً وَاحِدَةً وَاَنَا۬ رَبُّكُمْ فَاتَّقُونِ ﴿٥٢﴾
فَتَقَطَّعُٓوا اَمْرَهُمْ بَيْنَهُمْ زُبُرًا كُلُّ حِزْبٍ بِمَا لَدَيْهِمْ فَرِحُونَ ﴿٥٣﴾
فَذَرْهُمْ ف۪ي غَمْرَتِهِمْ حَتّٰى ح۪ينٍ ﴿٥٤﴾ اَيَحْسَبُونَ اَنَّمَا نُمِدُّهُمْ بِه۪
مِنْ مَالٍ وَبَن۪ينَ ﴿٥٥﴾ نُسَارِعُ لَهُمْ فِي الْخَيْرَاتِ بَلْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿٥٦﴾
اِنَّ الَّذ۪ينَ هُمْ مِنْ خَشْيَةِ رَبِّهِمْ مُشْفِقُونَ ﴿٥٧﴾ وَالَّذ۪ينَ هُمْ
بِاٰيَاتِ رَبِّهِمْ يُؤْمِنُونَ ﴿٥٨﴾ وَالَّذ۪ينَ هُمْ بِرَبِّهِمْ لَا يُشْرِكُونَ ﴿٥٩﴾

43. Hiçbir ümmet, ne ecelinin önüne geçebilir ne de onun gerisinde kalabilir.

44. Sonra resûllerimizi peş peşe gönderdik. Her ümmete resûlü geldiğinde onu yalanladılar. Biz de onları birbirinin arkasına katıp (helak ettik) ve onları (sonraki nesillere ibret vesikası olarak anlatılacak) hikâyeler kıldık. (Dedik ki:) "İman etmeyen topluluk (Allah'ın rahmetinden) uzak olsun."

45. Sonra onların ardından Mûsâ ve kardeşi Hârûn'u ayetlerimiz ve apaçık bir delille gönderdik.

46. Firavun'a ve ileri gelen yakınlarına. Büyüklendiler. Onlar, kendilerini üstün gören (insanlara tepeden bakan bir) kavimdiler.

47. Dediler ki: "Hâlihazırda kavimleri bize kulluk yapmakta olan ve bizim gibi insan olan iki kişiye mi iman edeceğiz?"

48. Onları yalanladılar ve helak edilenlerden oldular.

49. Andolsun ki hidayet bulmaları için Mûsâ'ya Kitap verdik.

50. Ve (yine) andolsun ki Meryem oğlu (Îsâ'yı) ve annesini bir ayet kıldık. Onları yaşamaya elverişli ve su pınarı olan bir tepeye yerleştirdik.

51. Ey resûller! Temiz şeylerden yiyin ve salih amellerde bulunun. Şüphesiz ki ben, yaptıklarınızı bilmekteyim.
Temiz ve helal yiyeceğin önemi için bk. 2/Bakara, 172

52. Hiç kuşkusuz sizin bu ümmetiniz, tek (olan İslam) ümmetidir. Ben de sizin Rabbinizim. (Öyleyse) benden korkup sakının.

53. Onlar, dinlerini farklı kitaplar hâlinde parçaladılar. Her grup kendi yanındakiyle sevinmektedir.
Lugat âlimlerinden Zeccâc'ın belirttiği gibi ayette geçen "زُبُرًا" kelimesi kitap ve sahife anlamına gelen "زَبُورٌ" kelimesinin çoğuludur. (bk. Zâdu'l Mesîr, 4/333) Her bir grup daha iyi anlamak ve açıklamak için kitaplar yazmış, sonra da bu kitapları din edinmişlerdir. Vahyi açıklamak için yazılan kitaplar, zamanla asıl olan Kitab'ın yerini almıştır. Artık ihtilaf edildiğinde onlara başvurulmakta, Kitab'ın ayetleri onlara göre değerlendirilmekte(!) ve vahiymiş gibi sürekli tilavet edilip pasajları hıfzedilmekte, üzerinde tefekkür ve tedebbür edilmektedir. (bk. 2/Bakara, 79)

54. Onları (azabın geleceği) belli süreye kadar, körlükleri ve şaşkınlıkları içinde kendi hâllerine terk et.

55. Sanıyorlar mı ki kendilerini desteklediğimiz mal ve evlatlar,

56. İyiliği onlara hemencecik ulaştırmamızdandır. (Hayır, sandıkları gibi değil!) Onlar (adım adım kendilerini azaba yaklaştırdığımızın) farkında değiller.
Müşriklerin kendilerine verilen nimetler karşısında düştükleri hatalı zanları için bk. 18/Kehf, 36

57. Şüphesiz ki (o müminler), Rablerine olan saygılarından dolayı (kalpleri) ürperti içinde olanlar,

58. Rablerinin ayetlerine iman edenler,

59. Rablerine (hiçbir şeyi) ortak koşmayanlar,

وَالَّذِينَ يُؤْتُونَ مَٓا اٰتَوْا وَقُلُوبُهُمْ وَجِلَةٌ اَنَّهُمْ اِلٰى رَبِّهِمْ
رَاجِعُونَ ۙ ﴿٦٠﴾ اُو۬لٰٓئِكَ يُسَارِعُونَ فِي الْخَيْرَاتِ وَهُمْ لَهَا سَابِقُونَ ﴿٦١﴾
وَلَا نُكَلِّفُ نَفْسًا اِلَّا وُسْعَهَا وَلَدَيْنَا كِتَابٌ يَنْطِقُ بِالْحَقِّ
وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿٦٢﴾ بَلْ قُلُوبُهُمْ فِي غَمْرَةٍ مِنْ هٰذَا وَلَهُمْ اَعْمَالٌ
مِنْ دُونِ ذٰلِكَ هُمْ لَهَا عَامِلُونَ ﴿٦٣﴾ حَتّٰٓى اِذَٓا اَخَذْنَا مُتْرَفِيهِمْ بِالْعَذَابِ
اِذَا هُمْ يَجْـَٔرُونَ ؕ ﴿٦٤﴾ لَا تَجْـَٔرُوا الْيَوْمَ اِنَّكُمْ مِنَّا لَا تُنْصَرُونَ ﴿٦٥﴾
قَدْ كَانَتْ اٰيَاتِي تُتْلٰى عَلَيْكُمْ فَكُنْتُمْ عَلٰٓى اَعْقَابِكُمْ تَنْكِصُونَ ۙ ﴿٦٦﴾
مُسْتَكْبِرِينَ بِهٖ سَامِرًا تَهْجُرُونَ ﴿٦٧﴾ اَفَلَمْ يَدَّبَّرُوا الْقَوْلَ
اَمْ جَٓاءَهُمْ مَا لَمْ يَاْتِ اٰبَٓاءَهُمُ الْاَوَّلِينَ ۘ ﴿٦٨﴾ اَمْ لَمْ يَعْرِفُوا رَسُولَهُمْ
فَهُمْ لَهُ مُنْكِرُونَ ۘ ﴿٦٩﴾ اَمْ يَقُولُونَ بِهٖ جِنَّةٌ ؕ بَلْ جَٓاءَهُمْ بِالْحَقِّ
وَاَكْثَرُهُمْ لِلْحَقِّ كَارِهُونَ ﴿٧٠﴾ وَلَوِ اتَّبَعَ الْحَقُّ اَهْوَٓاءَهُمْ لَفَسَدَتِ
السَّمٰوَاتُ وَالْاَرْضُ وَمَنْ فِيهِنَّ ؕ بَلْ اَتَيْنَاهُمْ بِذِكْرِهِمْ فَهُمْ
عَنْ ذِكْرِهِمْ مُعْرِضُونَ ؕ ﴿٧١﴾ اَمْ تَسْـَٔلُهُمْ خَرْجًا فَخَرَاجُ رَبِّكَ خَيْرٌ ۗ
وَهُوَ خَيْرُ الرَّازِقِينَ ﴿٧٢﴾ وَاِنَّكَ لَتَدْعُوهُمْ اِلٰى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿٧٣﴾
وَاِنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْاٰخِرَةِ عَنِ الصِّرَاطِ لَنَاكِبُونَ ﴿٧٤﴾

60. Yapmaları gereken (tüm sorumluluklarını) yerine getirmelerine rağmen, Rabblerine dönecekleri için (ya kabul edilmezse ya Allah'ın şanına yakışır şekilde yapamamışsam diye) kalpleri titreyenler,

61. İşte bunlar, hayırlarda yarışmakta ve bundan dolayı öne geçmektelerdir.

62. Kimseye gücünden fazlasını yüklemeyiz. Bizim yanımızda hakkı konuşan bir kitap vardır. Onlar zulme de uğramazlar.

63. (Kendilerine verdiğimiz mal ve evlatları hayır zannedenler ise) onların kalpleri bundan (iman ve salih amelden) gaflet içerisindedir. Onların (şirk dışında işledikleri kötü) amelleri de vardır ve o amelleri yapmaktalardır.

64. Onların azgınlaşan şımarıklarını (azapla) yakaladığımız zaman, (bir de ne göresin) hemen feryadı basıp yaygarayı koparmışlar.

65. Bugün, feryat edip yaygara koparmayın. Çünkü size tarafımızdan yardım olunmayacaktır.

66. Ayetlerim size okunuyordu, siz ise topuklarınız üzerinde gerisin geriye kaçıyor (dinlemiyordunuz).

67. (Mescid-i Haram'ın ehli olduğunuzu ileri sürüp) onunla büyüklük taslıyor, geceleri (bir araya toplandığınızda Kur'ân okumayı ve Allah'ı zikretmeyi) terk ediyordunuz.

68. Onlar, sözü (Kur'ân'ı) derinlemesine düşünmediler mi? Yoksa onlara, geçmişteki babalarına gelmeyen bir şey mi geldi?

69. Yoksa resûllerini tanımadılar da (onun için mi) inkâr ediyorlar?

70. Yoksa onun deli olduğunu mu söylüyorlar? (Hayır, öyle değil!) Bilakis onlara hakkı getirmiştir. (Fakat) onların çoğu haktan hoşlanmazlar.

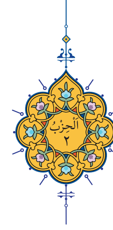
Allah'ın (cc) çoğunluk ve azınlık hakkında söyledikleri için bk. 11/Hûd, 40

71. Şayet hak onların hevalarına/arzularına uysaydı kuşkusuz gökler, yer ve ikisi içindekiler fesada uğrardı. (Hayır, öyle değil!) Bilakis biz, onlara zikirlerini (onlara kendilerini tanıtan ve izzete ulaştıracak Kitab'ı) verdik. (Fakat) onlar zikirlerinden yüz çevirmektelerdir.

72. Yoksa sen (davetin karşılığında) onlardan haraç mı istedin (de sana inanmıyor, davetinden şüphe duyuyorlar)? Rabbinin (dünya ve ahirette vereceği) mükâfat daha hayırlıdır. O, rızık verenlerin en hayırlısıdır.

73. Şüphesiz ki sen, onları dosdoğru yola davet etmektesin.

74. Doğrusu ahirete iman etmeyenler, (dosdoğru) yoldan sapıp uzaklaşmış olanlardır.

وَلَوْ رَحِمْنَاهُمْ وَكَشَفْنَا مَا بِهِمْ مِنْ ضُرٍّ لَلَجُّوا فٖى طُغْيَانِهِمْ
يَعْمَهُونَ ﴿٧٥﴾ وَلَقَدْ اَخَذْنَاهُمْ بِالْعَذَابِ فَمَا اسْتَكَانُوا
لِرَبِّهِمْ وَمَا يَتَضَرَّعُونَ ﴿٧٦﴾ حَتّٰٓى اِذَا فَتَحْنَا عَلَيْهِمْ بَابًا
ذَا عَذَابٍ شَدٖيدٍ اِذَا هُمْ فٖيهِ مُبْلِسُونَ ﴿٧٧﴾ وَهُوَ الَّذٖٓى اَنْشَاَ
لَكُمُ السَّمْعَ وَالْاَبْصَارَ وَالْاَفْـِٔدَةَ قَلٖيلًا مَا تَشْكُرُونَ ﴿٧٨﴾
وَهُوَ الَّذٖى ذَرَاَكُمْ فِى الْاَرْضِ وَاِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ﴿٧٩﴾
وَهُوَ الَّذٖى يُحْيٖى وَيُمٖيتُ وَلَهُ اخْتِلَافُ الَّيْلِ وَالنَّهَارِ
اَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿٨٠﴾ بَلْ قَالُوا مِثْلَ مَا قَالَ الْاَوَّلُونَ ﴿٨١﴾ قَالُٓوا
ءَاِذَا مِتْنَا وَكُنَّا تُرَابًا وَعِظَامًا ءَاِنَّا لَمَبْعُوثُونَ ﴿٨٢﴾ لَقَدْ وُعِدْنَا
نَحْنُ وَاٰبَٓاؤُنَا هٰذَا مِنْ قَبْلُ اِنْ هٰذَٓا اِلَّٓا اَسَاطٖيرُ الْاَوَّلٖينَ ﴿٨٣﴾
قُلْ لِمَنِ الْاَرْضُ وَمَنْ فٖيهَٓا اِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٨٤﴾ سَيَقُولُونَ
لِلّٰهِ قُلْ اَفَلَا تَذَكَّرُونَ ﴿٨٥﴾ قُلْ مَنْ رَبُّ السَّمٰوَاتِ السَّبْعِ
وَرَبُّ الْعَرْشِ الْعَظٖيمِ ﴿٨٦﴾ سَيَقُولُونَ لِلّٰهِ قُلْ اَفَلَا تَتَّقُونَ ﴿٨٧﴾
قُلْ مَنْ بِيَدِهٖ مَلَكُوتُ كُلِّ شَیْءٍ وَهُوَ يُجٖيرُ وَلَا يُجَارُ عَلَيْهِ
اِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٨٨﴾ سَيَقُولُونَ لِلّٰهِ قُلْ فَاَنّٰى تُسْحَرُونَ ﴿٨٩﴾

75. Onlara merhamet edip sıkıntılarını giderecek olsak hiç şüphesiz (tekrar) azgınlıklarına dalıp bocalamaya devam edeceklerdi.

76. Andolsun ki onları azapla yakalayıverdik. (Buna rağmen) Rablerine boyun eğmediler ve gönülden yalvarıp yakarmadılar.

77. Nihayet azabı çetin bir kapıyı üstlerine açtığımızda, tüm ümitlerini yitirmiş şekilde öylece kalıverirler.

78. Sizin için kulaklar, gözler ve kalpler inşa eden O'dur. Ne kadar da az şükrediyorsunuz!

79. Sizi yeryüzünde yayan/çoğaltan O'dur. Ve O'na haşrolacaksınız/diriltilip, huzurunda toplanacaksınız.

80. Dirilten ve öldüren O'dur. Gece ile gündüzün peşi sıra gelmeleri O'nun (işidir). Akletmez misiniz?

81. (Hayır, öyle değil!) Bilakis, öncekilerin söylediğinin benzerini söylediler.

82. Dediler ki: "Öldüğümüz, (sonra) toprak ve kemik olduğumuz zaman, biz gerçekten diriltilecek miyiz?"

83. "Andolsun ki biz ve atalarımız daha önce bununla tehdit edilmiştik. Bu yalnızca öncekilerin masallarıdır."

84. De ki: "Eğer biliyorsanız (söyleyin) yer ve içindekiler kime aittir?"

85. "Allah'a aittir." diyecekler... De ki: "Öğüt almaz mısınız?"

86. De ki: "Yedi göğün ve büyük arşın Rabbi kimdir?"

87. "Allah" diyecekler... De ki: "Korkup sakınmaz mısınız?"

88. De ki: "Her şeyin mülkünü/yönetimini elinde bulunduran kim? O her şeyi koruyup himaye ederken, kendisine karşı kimsenin himaye edilemeyeceği kimdir? Şayet biliyorsanız (söyleyin kimdir o)?"

89. "Allah" diyecekler... De ki: "Nasıl oluyor da böyle büyüleniyor (şirkle aldanıp hakka karşı geliyorsunuz)?"

بَلْ اَتَيْنَاهُمْ بِالْحَقِّ وَاِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ ﴿٩٠﴾ مَا اتَّخَذَ اللّٰهُ
مِنْ وَلَدٍ وَمَا كَانَ مَعَهُ مِنْ اِلٰهٍ اِذًا لَذَهَبَ كُلُّ اِلٰهٍ بِمَا
خَلَقَ وَلَعَلَا بَعْضُهُمْ عَلٰى بَعْضٍ سُبْحَانَ اللّٰهِ عَمَّا يَصِفُونَ ﴿٩١﴾
عَالِمِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ فَتَعَالٰى عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٩٢﴾
قُلْ رَبِّ اِمَّا تُرِيَنّ۪ي مَا يُوعَدُونَ ﴿٩٣﴾ رَبِّ فَلَا تَجْعَلْن۪ي فِي الْقَوْمِ
الظَّالِم۪ينَ ﴿٩٤﴾ وَاِنَّا عَلٰٓى اَنْ نُرِيَكَ مَا نَعِدُهُمْ لَقَادِرُونَ ﴿٩٥﴾
اِدْفَعْ بِالَّت۪ي هِيَ اَحْسَنُ السَّيِّئَةَ نَحْنُ اَعْلَمُ بِمَا يَصِفُونَ ﴿٩٦﴾
وَقُلْ رَبِّ اَعُوذُ بِكَ مِنْ هَمَزَاتِ الشَّيَاط۪ينِ ﴿٩٧﴾ وَاَعُوذُ بِكَ
رَبِّ اَنْ يَحْضُرُونِ ﴿٩٨﴾ حَتّٰٓى اِذَا جَٓاءَ اَحَدَهُمُ الْمَوْتُ قَالَ رَبِّ
ارْجِعُونِ ﴿٩٩﴾ لَعَلّ۪ٓي اَعْمَلُ صَالِحًا ف۪يمَا تَرَكْتُ كَلَّاۜ اِنَّهَا
كَلِمَةٌ هُوَ قَٓائِلُهَاۜ وَمِنْ وَرَٓائِهِمْ بَرْزَخٌ اِلٰى يَوْمِ يُبْعَثُونَ ﴿١٠٠﴾
فَاِذَا نُفِخَ فِي الصُّورِ فَلَٓا اَنْسَابَ بَيْنَهُمْ يَوْمَئِذٍ وَلَا يَتَسَٓاءَلُونَ ﴿١٠١﴾
فَمَنْ ثَقُلَتْ مَوَاز۪ينُهُ فَاُو۬لٰٓئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿١٠٢﴾
وَمَنْ خَفَّتْ مَوَاز۪ينُهُ فَاُو۬لٰٓئِكَ الَّذ۪ينَ خَسِرُٓوا اَنْفُسَهُمْ ف۪ي جَهَنَّمَ
خَالِدُونَ ﴿١٠٣﴾ تَلْفَحُ وُجُوهَهُمُ النَّارُ وَهُمْ ف۪يهَا كَالِحُونَ ﴿١٠٤﴾

90. (Hayır, öyle değil!) İşin aslı biz onlara hak olanı getirdik. Şüphesiz ki onlar, yalancılardır.

Kur'ân'ın birçok yerinde müşriklere benzer sorular sorulmuş ve bu sorulara "Allah" diye cevap verecekleri belirtilmiştir. Ancak verdikleri bu cevaplar kabul edilmemiş, onların yalancı olduklarının altı çizilmiştir. Bu soruların cevabına "Allah" diyen ve bunu da inanarak söyleyen birinin Allah'ı (cc) bırakıp, kendi eliyle yaptığı putlara tapması, Allah'a (cc) rağmen kanunlar koyması Allah'ın (cc) koyduğu nizamı bırakıp beşerî yasaların ve ideolojilerin peşinden gitmesi hangi gerekçeyle izah edilebilir? Göklerin ve yerin yaratıcısının Allah (cc) olduğunu defalarca ikrar etmelerine rağmen Allah (cc) bir ayette şöyle buyurur:
"De ki: 'Yoksa sizler, yeryüzünü iki günde yaratan (Allah'a) kâfirlik ediyor ve ona denkler/ortaklar mı kılıyorsunuz? Bu, âlemlerin Rabbidir.' " (41/Fussilet, 9)
Allah'a (cc) ortak koşmak demek, Allah'ı (cc) inkâr etmek demektir. Velev ki müşrik, diliyle, "Rabbim, Allah'tır." diyor olsun. Allah'ın varlık ve birliğine dair ikrarı ise ağızla söylenen, organlar ve amellerle yalanlanan bir yalandan ibarettir.

91. Allah, hiçbir çocuk edinmemiştir. O'nunla beraber hiçbir ilah da yoktur. (Şayet Allah dışında ilahlar olmuş olsaydı) her bir ilah kendi yarattıklarını (yanına alıp) gider, bir kısmı diğer bir kısmına üstünlük kurardı. Allah, onların yakıştırdığı sıfatlardan münezzehtir.

92. Gayb ve şehadet (âleminin) alimidir. Onların şirk koştuklarından yücedir.

93. De ki: "Rabbim! Şayet onları tehdit ettiğin (azabı) bana mutlaka göstereceksen..."

94. "Rabbim! Beni zalimler topluluğu içine dâhil etme!"

95. Şüphesiz ki onları tehdit ettiğimiz şeyi sana göstermeye kâdiriz.

96. Kötülüğü, en güzel olanla sav! Biz, onların yakıştırdıklarını en iyi bileniz.

97. De ki: "Rabbim! Şeytanların dokunuşlarından/(masiyete) kışkırtmalarından sana sığınırım."

98. "Ve onların, yanımda hazır bulunmalarından da sana sığınırım Rabbim!"

99. Nihayet onlardan birine ölüm geldiği zaman der ki: "Rabbim! Beni geri çevir."

100. "Umulur ki geride bıraktığım hayatımda salih amel yaparım." Asla! Bu, onun söylediği (boş) bir sözdür. Ve onların önünde, diriltilecekleri güne kadar (kalacakları) berzah vardır.

101. Sûr'a üfürüldüğü zaman aralarında hiçbir akrabalık bağı kalmaz, birbirlerine soru da sormazlar.

102. Mizanı (iman ve salih amellerle) ağır gelen kimse, işte bunlar, kurtuluşa erenlerin ta kendileridir.

103. Kimin de mizanı hafif gelirse bunlar; kendilerini hüsrana uğratan, cehennemde ebedî kalacak olanlardır.

104. Ateş yüzlerini yalayarak yakar. (Üst dudakları enselerine, alt dudakları göğüslerine doğru gerilmiş, açığa çıkan dişleriyle) oranın içinde sırıtır gibi kalakalmışlardır.

اَلَمْ تَكُنْ اٰيَات۪ي تُتْلٰى عَلَيْكُمْ فَكُنْتُمْ بِهَا تُكَذِّبُونَ ﴿١٠٥﴾ قَالُوا
رَبَّنَا غَلَبَتْ عَلَيْنَا شِقْوَتُنَا وَكُنَّا قَوْمًا ضَٓالّ۪ينَ ﴿١٠٦﴾ رَبَّنَٓا اَخْرِجْنَا
مِنْهَا فَاِنْ عُدْنَا فَاِنَّا ظَالِمُونَ ﴿١٠٧﴾ قَالَ اخْسَؤُ۫ا ف۪يهَا وَلَا تُكَلِّمُونِ ﴿١٠٨﴾
اِنَّهُ كَانَ فَر۪يقٌ مِنْ عِبَاد۪ي يَقُولُونَ رَبَّنَٓا اٰمَنَّا فَاغْفِرْ لَنَا
وَارْحَمْنَا وَاَنْتَ خَيْرُ الرَّاحِم۪ينَۚ ﴿١٠٩﴾ فَاتَّخَذْتُمُوهُمْ سِخْرِيًّا حَتّٰٓى
اَنْسَوْكُمْ ذِكْر۪ي وَكُنْتُمْ مِنْهُمْ تَضْحَكُونَ ﴿١١٠﴾ اِنّ۪ي جَزَيْتُهُمُ
الْيَوْمَ بِمَا صَبَرُٓواۙ اَنَّهُمْ هُمُ الْفَٓائِزُونَ ﴿١١١﴾ قَالَ كَمْ لَبِثْتُمْ فِي الْاَرْضِ
عَدَدَ سِن۪ينَ ﴿١١٢﴾ قَالُوا لَبِثْنَا يَوْمًا اَوْ بَعْضَ يَوْمٍ فَسْـَٔلِ الْعَٓادّ۪ينَ ﴿١١٣﴾
قَالَ اِنْ لَبِثْتُمْ اِلَّا قَل۪يلًا لَوْ اَنَّكُمْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿١١٤﴾ اَفَحَسِبْتُمْ
اَنَّمَا خَلَقْنَاكُمْ عَبَثًا وَاَنَّكُمْ اِلَيْنَا لَا تُرْجَعُونَ ﴿١١٥﴾ فَتَعَالَى اللّٰهُ
الْمَلِكُ الْحَقُّۚ لَٓا اِلٰهَ اِلَّا هُوَۚ رَبُّ الْعَرْشِ الْكَر۪يمِ ﴿١١٦﴾ وَمَنْ يَدْعُ
مَعَ اللّٰهِ اِلٰهًا اٰخَرَۙ لَا بُرْهَانَ لَهُ بِه۪ۙ فَاِنَّمَا حِسَابُهُ عِنْدَ رَبِّه۪ۜ اِنَّهُ
لَا يُفْلِحُ الْكَافِرُونَ ﴿١١٧﴾ وَقُلْ رَبِّ اغْفِرْ وَارْحَمْ وَاَنْتَ خَيْرُ الرَّاحِم۪ينَ ﴿١١٨﴾

سُورَةُ النُّورِ

مَدَنِيَّةٌ وَهِيَ اَرْبَعٌ وَسِتُّونَ اٰيَةً

105. (Onlara denir ki:) "Ayetlerim size okunuyordu da siz yalanlamıyor muydunuz?"
106. Diyecekler ki: "Rabbimiz! Bedbahtlığımız bize üstün geldi ve biz sapık bir topluluk idik."
107. "Rabbimiz! Bizi buradan çıkar. Şayet bir daha (eski hayatımıza) dönersek şüphesiz ki biz, zalimleriz."
108. Buyuracak ki: "Kesin sesinizi/Yıkılıp defolun! Sakın benimle konuşmayın."
109. Doğrusu, benim kullarımdan bir grup, "Rabbimiz! İman ettik, bizi bağışla ve bize merhamet et! Sen, merhamet edenlerin en hayırlısısın." derlerdi.
110. Onları alaya aldınız. Öyle ki (onlarla uğraşmanız) size beni zikretmeyi unutturdu. Siz onlara sürekli gülüyordunuz.
111. Ben de sabretmelerine karşılık, bugün onları mükâfatlandırdım. Kuşkusuz onlar, kazançlı olanların ta kendileridir.
112. Buyuracak ki: "Yeryüzünde kaç yıl kaldınız?"
113. Diyecekler ki: "Bir gün veya bir günün bir bölümü kadar. Saymış olanlara sor."
114. Buyuracak ki: "Şayet bilmiş olsaydınız çok az bir süre kaldınız."
115. "Yoksa sizi, boşu boşuna/amaçsız yarattığımızı ve bize döndürülmeyeceğinizi mi sandınız?"
Yaratılış gayesi için bk. 38/Sâd, 27
116. (Mutlak hâkimiyet/egemenlik sahibi, mülkünde dilediği gibi tasarruf eden) El-Melik ve (hak ve hakikatin kaynağı) El-Hak olan Allah (böylesi batıl zanlardan ne kadar da) yücedir. O'ndan başka (ibadeti hak eden) hiçbir ilah yoktur. O, kerim olan arşın Rabbidir.
117. Kim de hiçbir delili olmamasına rağmen, Allah'la beraber başka bir ilaha dua ederse onun hesabı, ancak Rabbinin katındadır. Şüphesiz ki kâfirler, kurtuluşa ermezler.
118. De ki: "Rabbim bağışla, merhamet et. Sen merhamet edenlerin en hayırlısısın."

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ
سُورَةٌ اَنْزَلْنَاهَا وَفَرَضْنَاهَا وَاَنْزَلْنَا ف۪يهَٓا اٰيَاتٍ بَيِّنَاتٍ لَعَلَّكُمْ
تَذَكَّرُونَ ﴿١﴾ اَلزَّانِيَةُ وَالزَّان۪ي فَاجْلِدُوا كُلَّ وَاحِدٍ مِنْهُمَا مِائَةَ
جَلْدَةٍۖ وَلَا تَأْخُذْكُمْ بِهِمَا رَأْفَةٌ ف۪ي د۪ينِ اللّٰهِ اِنْ كُنْتُمْ تُؤْمِنُونَ
بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِۚ وَلْيَشْهَدْ عَذَابَهُمَا طَٓائِفَةٌ مِنَ الْمُؤْمِن۪ينَ ﴿٢﴾ اَلزَّان۪ي
لَا يَنْكِحُ اِلَّا زَانِيَةً اَوْ مُشْرِكَةًۘ وَالزَّانِيَةُ لَا يَنْكِحُهَٓا اِلَّا زَانٍ
اَوْ مُشْرِكٌۚ وَحُرِّمَ ذٰلِكَ عَلَى الْمُؤْمِن۪ينَ ﴿٣﴾ وَالَّذ۪ينَ يَرْمُونَ الْمُحْصَنَاتِ
ثُمَّ لَمْ يَأْتُوا بِاَرْبَعَةِ شُهَدَٓاءَ فَاجْلِدُوهُمْ ثَمَان۪ينَ جَلْدَةً وَلَا تَقْبَلُوا لَهُمْ
شَهَادَةً اَبَداًۚ وَاُو۬لٰٓئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَۙ ﴿٤﴾ اِلَّا الَّذ۪ينَ تَابُوا مِنْ بَعْدِ ذٰلِكَ
وَاَصْلَحُواۚ فَاِنَّ اللّٰهَ غَفُورٌ رَح۪يمٌ ﴿٥﴾ وَالَّذ۪ينَ يَرْمُونَ اَزْوَاجَهُمْ وَلَمْ يَكُنْ
لَهُمْ شُهَدَٓاءُ اِلَّٓا اَنْفُسُهُمْ فَشَهَادَةُ اَحَدِهِمْ اَرْبَعُ شَهَادَاتٍ بِاللّٰهِۙ اِنَّهُ لَمِنَ
الصَّادِق۪ينَ ﴿٦﴾ وَالْخَامِسَةُ اَنَّ لَعْنَتَ اللّٰهِ عَلَيْهِ اِنْ كَانَ مِنَ الْكَاذِب۪ينَ ﴿٧﴾
وَيَدْرَؤُ۬ا عَنْهَا الْعَذَابَ اَنْ تَشْهَدَ اَرْبَعَ شَهَادَاتٍ بِاللّٰهِۙ اِنَّهُ لَمِنَ الْكَاذِب۪ينَۙ ﴿٨﴾
وَالْخَامِسَةَ اَنَّ غَضَبَ اللّٰهِ عَلَيْهَٓا اِنْ كَانَ مِنَ الصَّادِق۪ينَ ﴿٩﴾
وَلَوْلَا فَضْلُ اللّٰهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ وَاَنَّ اللّٰهَ تَوَّابٌ حَك۪يمٌ ﴿١٠﴾

24. NÛR SURESİ

(Bu sure Medine'de indirilmiş olup 64 ayettir.)
Er-Rahmân ve Er-Rahîm olan Allah'ın adıyla (okumaya başlıyorum).

1. Bu, indirdiğimiz ve (içerdiği hükümleri) farz kıldığımız bir suredir. Öğüt alasınız diye onda apaçık ayetler indirdik.

2. Zina yapan kadın ve erkeğin her birine yüzer değnek vurun. Şayet Allah'a ve Ahiret Günü'ne iman ediyorsanız, onlara Allah'ın dinini/yasasını uygularken acıyacağınız tutmasın. Onların cezasına müminlerden bir topluluk şahitlik etsin.

3. Zinakâr erkek, yalnızca zinakâr bir kadınla veya müşrik bir bayanla evlenir. Zinakâr kadını da yalnızca zinakâr veya müşrik erkek nikâhına alır. Bu, müminlere haram kılınmıştır.

4. İffetli kadınlara iftira edip de sonra (söylediklerinin doğruluğuna dair) dört şahit getirmeyenlere, seksen değnek vurun ve artık onların şahitliğini ebediyen kabul etmeyin. İşte bunlar, fasıkların ta kendileridir.

5. Bunun ardından tevbe edip (hâllerini) düzeltenler müstesna. Şüphesiz ki Allah, (günahları bağışlayan, örten ve günahların kötü akıbetinden kulu koruyan) Ğafûr ve (kullarına karşı merhametli olan) Rahîm'dir.

6. Hanımlarını (zina etmekle) suçlayan ve kendileri dışında şahitleri bulunmayanların her birinin şahitliği, dört defa, "Allah adına yemin ederim ki ben doğru söyleyenlerdenim." demesidir.

7. Beşincide ise, "Şayet yalan söylüyorsam, Allah'ın laneti üzerime olsun." demesidir.

8. Kadının dört defa Allah adına yemin ederek, "Şüphesiz ki o, yalancılardandır." demesi kendisinden (zina) cezasını savar.

9. Beşincide de, "Şayet o doğrulardansa Allah'ın gazabı üzerime olsun." diye (kabul etmesidir).

10. Şayet üzerinizde Allah'ın ihsan ve lütfu olmasa ve Allah (tevbeye muvaffak kılan ve tevbeleri çokça kabul eden) Tevvâb ve (hüküm ve hikmet sahibi olan) Hakîm olmasaydı (hâliniz nice olurdu)?

اِنَّ الَّذ۪ينَ جَٓاؤُ بِالْاِفْكِ عُصْبَةٌ مِنْكُمْۜ لَا تَحْسَبُوهُ شَرًّا لَكُمْۜ
بَلْ هُوَ خَيْرٌ لَكُمْۜ لِكُلِّ امْرِئٍ مِنْهُمْ مَا اكْتَسَبَ مِنَ الْاِثْمِۚ وَالَّذ۪ي
تَوَلّٰى كِبْرَهُ مِنْهُمْ لَهُ عَذَابٌ عَظ۪يمٌ ﴿١١﴾ لَوْلَٓا اِذْ سَمِعْتُمُوهُ ظَنَّ
الْمُؤْمِنُونَ وَالْمُؤْمِنَاتُ بِاَنْفُسِهِمْ خَيْرًاۙ وَقَالُوا هٰذَٓا اِفْكٌ مُب۪ينٌ ﴿١٢﴾
لَوْلَا جَٓاؤُ عَلَيْهِ بِاَرْبَعَةِ شُهَدَٓاءَۚ فَاِذْ لَمْ يَأْتُوا بِالشُّهَدَٓاءِ فَاُو۬لٰٓئِكَ عِنْدَ
اللّٰهِ هُمُ الْكَاذِبُونَ ﴿١٣﴾ وَلَوْلَا فَضْلُ اللّٰهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ
فِي الدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةِ لَمَسَّكُمْ ف۪ي مَٓا اَفَضْتُمْ ف۪يهِ عَذَابٌ عَظ۪يمٌۚ ﴿١٤﴾
اِذْ تَلَقَّوْنَهُ بِاَلْسِنَتِكُمْ وَتَقُولُونَ بِاَفْوَاهِكُمْ مَا لَيْسَ لَكُمْ
بِه۪ عِلْمٌ وَتَحْسَبُونَهُ هَيِّنًاۗ وَهُوَ عِنْدَ اللّٰهِ عَظ۪يمٌ ﴿١٥﴾ وَلَوْلَٓا
اِذْ سَمِعْتُمُوهُ قُلْتُمْ مَا يَكُونُ لَنَٓا اَنْ نَتَكَلَّمَ بِهٰذَاۗ سُبْحَانَكَ هٰذَا
بُهْتَانٌ عَظ۪يمٌ ﴿١٦﴾ يَعِظُكُمُ اللّٰهُ اَنْ تَعُودُوا لِمِثْلِه۪ٓ اَبَدًا اِنْ كُنْتُمْ
مُؤْمِن۪ينَۚ ﴿١٧﴾ وَيُبَيِّنُ اللّٰهُ لَكُمُ الْاٰيَاتِۜ وَاللّٰهُ عَل۪يمٌ حَك۪يمٌ ﴿١٨﴾
اِنَّ الَّذ۪ينَ يُحِبُّونَ اَنْ تَش۪يعَ الْفَاحِشَةُ فِي الَّذ۪ينَ اٰمَنُوا لَهُمْ
عَذَابٌ اَل۪يمٌۙ فِي الدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةِۜ وَاللّٰهُ يَعْلَمُ وَاَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿١٩﴾
وَلَوْلَا فَضْلُ اللّٰهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ وَاَنَّ اللّٰهَ رَؤُ۫فٌ رَح۪يمٌۧ ﴿٢٠﴾

11. Şüphesiz ki (Aişe'ye zina iftirasında bulunarak) o yalanı getirenler, sizin içinizden bir topluluktur. Onu kendiniz için şer sanmayın. (Hayır, öyle değil!) Bilakis o, sizin için hayırlıdır. Onlardan her birine kazandığı günahın karşılığı vardır. Onlardan (iftiranın) büyüğünü yüklenene ise büyük bir azap vardır.

12. Onu işittiğiniz zaman, mümin erkeklerin ve mümin kadınların kendileri için hayır düşünmeleri ve "Bu, apaçık bir iftiradır!" demeleri gerekmez miydi?

13. Buna dair dört şahit getirmeleri gerekmez miydi? Şahitleri getirmedikleri müddetçe bunlar, Allah yanında gerçek yalancılardır.

14. Şayet dünyada ve ahirette üzerinizde Allah'ın ihsanı ve rahmeti olmasaydı, içine daldığınız (dedikodular) nedeniyle, size mutlaka büyük bir azap dokunurdu.

15. Hani onu birbirinizin dilinden alıyor, bilginiz olmayan şeyi ağızlarınızla söylüyor ve onun kolay/basit bir şey olduğunu sanıyordunuz. (Oysa) o, Allah katında çok büyüktür.

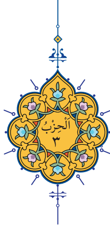
16. Onu duyduğunuz zaman: "Bizim bunu konuşmamız olacak şey değildir, seni tenzih ederiz. Bu, apaçık bir iftiradır." demeniz gerekmez miydi?

17. Şayet müminler iseniz Allah, ebediyen böyle bir şeye dönmemeniz için size öğüt veriyor.

18. Ve Allah sizler için ayetleri açıklıyor. Allah (her şeyi bilen) Alîm ve (hüküm ve hikmet sahibi olan) Hakîm'dir.

19. Şüphesiz ki fuhşiyatın müminler arasında yayılmasından hoşnut olanlara, dünyada ve ahirette can yakıcı bir azap vardır. Allah bilir, siz bilmezsiniz.

20. Şayet üzerinizde Allah'ın lütfu ve rahmeti olmasa ve Allah (kullarına karşı şefkatli olan) Raûf ve (kullarına karşı merhametli olan) Rahîm olmasaydı (hâliniz nice olurdu)?

يَٓا اَيُّهَا الَّذ۪ينَ اٰمَنُوا لَا تَتَّبِعُوا خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِۜ وَمَنْ يَتَّبِعْ
خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ فَاِنَّهُ يَأْمُرُ بِالْفَحْشَٓاءِ وَالْمُنْكَرِۜ وَلَوْلَا فَضْلُ
اللّٰهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ مَا زَكٰى مِنْكُمْ مِنْ اَحَدٍ اَبَدًاۙ وَلٰكِنَّ اللّٰهَ
يُزَكّ۪ي مَنْ يَشَٓاءُۜ وَاللّٰهُ سَم۪يعٌ عَل۪يمٌ ﴿٢١﴾ وَلَا يَأْتَلِ اُو۬لُوا الْفَضْلِ
مِنْكُمْ وَالسَّعَةِ اَنْ يُؤْتُٓوا اُو۬لِي الْقُرْبٰى وَالْمَسَاك۪ينَ وَالْمُهَاجِر۪ينَ
ف۪ي سَب۪يلِ اللّٰهِۖ وَلْيَعْفُوا وَلْيَصْفَحُواۜ اَلَا تُحِبُّونَ اَنْ يَغْفِرَ اللّٰهُ
لَكُمْۜ وَاللّٰهُ غَفُورٌ رَح۪يمٌ ﴿٢٢﴾ اِنَّ الَّذ۪ينَ يَرْمُونَ الْمُحْصَنَاتِ
الْغَافِلَاتِ الْمُؤْمِنَاتِ لُعِنُوا فِي الدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةِۖ وَلَهُمْ عَذَابٌ
عَظ۪يمٌۙ ﴿٢٣﴾ يَوْمَ تَشْهَدُ عَلَيْهِمْ اَلْسِنَتُهُمْ وَاَيْد۪يهِمْ وَاَرْجُلُهُمْ بِمَا
كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٢٤﴾ يَوْمَئِذٍ يُوَفّ۪يهِمُ اللّٰهُ د۪ينَهُمُ الْحَقَّ وَيَعْلَمُونَ
اَنَّ اللّٰهَ هُوَ الْحَقُّ الْمُب۪ينُ ﴿٢٥﴾ اَلْخَب۪يثَاتُ لِلْخَب۪يث۪ينَ وَالْخَب۪يثُونَ
لِلْخَب۪يثَاتِۚ وَالطَّيِّبَاتُ لِلطَّيِّب۪ينَ وَالطَّيِّبُونَ لِلطَّيِّبَاتِۚ اُو۬لٰٓئِكَ
مُبَرَّؤُ۫نَ مِمَّا يَقُولُونَۜ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَر۪يمٌ ﴿٢٦﴾ يَٓا اَيُّهَا
الَّذ۪ينَ اٰمَنُوا لَا تَدْخُلُوا بُيُوتًا غَيْرَ بُيُوتِكُمْ حَتّٰى تَسْتَأْنِسُوا
وَتُسَلِّمُوا عَلٰٓى اَهْلِهَاۜ ذٰلِكُمْ خَيْرٌ لَكُمْ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ ﴿٢٧﴾

21. Ey iman edenler! Şeytanın adımlarına uymayın. Kim de şeytanın adımlarına uyarsa (bilsin ki) hiç şüphesiz o (şeytan), fuhşiyatı ve münkeri emreder. Şayet üzerinizde Allah'ın lütfu ve rahmeti olmasaydı içinizden hiç kimse ebediyen arınamazdı. Fakat Allah, dilediğini temizleyip arındırır. Allah (işiten ve dualara icabet eden) Semî' ve (her şeyi bilen) Alîm'dir.

22. İçinizden fazilet ve zenginlik sahipleri; akrabalara, miskinlere/ihtiyaç sahibi yoksullara ve Allah yolunda hicret edenlere (bir daha mallarından) vermeyeceklerine dair yemin etmesinler. Affetsinler, hoş görsünler (yaptıklarını görmezden gelsinler). Allah'ın sizi bağışlamasını istemez misiniz? Allah (günahları bağışlayan, örten ve günahların kötü akıbetinden kulu koruyan) Ğafûr ve (kullarına karşı merhametli olan) Rahîm'dir.

23. İffetli, hiçbir şeyden habersiz ve mümin olan kadınlara iftira edenler, dünyada ve ahirette lanetlenmişlerdir. Onlar için büyük bir azap vardır.

24. O gün dilleri, elleri ve ayakları yaptıklarına dair aleyhlerine şahitlikte bulunacaktır.

25. Allah hak ettikleri karşılığı o gün onlara eksiksiz verecektir ve Allah'ın (hak ve hakikatin kaynağı) El-Hak ve (varlığının ve birliğinin delilleri apaçık, kullarına açıklayan, iftiraya uğrayanların masumluğunu açık eden) El-Mubîn olduğunu da bileceklerdir.

26. Kötü/Pis kadınlar, kötü erkeklere; kötü erkekler, kötü kadınlara; temiz/iyi kadınlar, temiz erkeklere; temiz erkekler, temiz kadınlara (yakışır). Bunlar, onların söylediklerinden berîlerdir/uzaklardır. Onlara bağışlanma ve değerli bir rızık vardır.

27. Ey iman edenler! Kendi eviniz dışındaki evlere izin almadan ve ev halkına selam vermeden girmeyin. Bu, sizin için daha hayırlıdır. Umulur ki öğüt alırsınız.

فَاِنْ لَمْ تَجِدُوا فٖيهَٓا اَحَدًا فَلَا تَدْخُلُوهَا حَتّٰى يُؤْذَنَ لَكُمْۚ
وَاِنْ قٖيلَ لَكُمُ ارْجِعُوا فَارْجِعُوا هُوَ اَزْكٰى لَكُمْۜ
وَاللّٰهُ بِمَا تَعْمَلُونَ عَلٖيمٌ ﴿٢٨﴾ لَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ اَنْ تَدْخُلُوا
بُيُوتًا غَيْرَ مَسْكُونَةٍ فٖيهَا مَتَاعٌ لَكُمْۜ وَاللّٰهُ يَعْلَمُ مَا تُبْدُونَ
وَمَا تَكْتُمُونَ ﴿٢٩﴾ قُلْ لِلْمُؤْمِنٖينَ يَغُضُّوا مِنْ اَبْصَارِهِمْ
وَيَحْفَظُوا فُرُوجَهُمْۜ ذٰلِكَ اَزْكٰى لَهُمْۜ اِنَّ اللّٰهَ خَبٖيرٌ بِمَا
يَصْنَعُونَ ﴿٣٠﴾ وَقُلْ لِلْمُؤْمِنَاتِ يَغْضُضْنَ مِنْ اَبْصَارِهِنَّ
وَيَحْفَظْنَ فُرُوجَهُنَّ وَلَا يُبْدٖينَ زٖينَتَهُنَّ اِلَّا مَا ظَهَرَ مِنْهَا
وَلْيَضْرِبْنَ بِخُمُرِهِنَّ عَلٰى جُيُوبِهِنَّۖ وَلَا يُبْدٖينَ زٖينَتَهُنَّ
اِلَّا لِبُعُولَتِهِنَّ اَوْ اٰبَٓائِهِنَّ اَوْ اٰبَٓاءِ بُعُولَتِهِنَّ اَوْ اَبْنَٓائِهِنَّ اَوْ اَبْنَٓاءِ
بُعُولَتِهِنَّ اَوْ اِخْوَانِهِنَّ اَوْ بَنٖٓي اِخْوَانِهِنَّ اَوْ بَنٖٓي اَخَوَاتِهِنَّ
اَوْ نِسَٓائِهِنَّ اَوْ مَا مَلَكَتْ اَيْمَانُهُنَّ اَوِ التَّابِعٖينَ غَيْرِ اُو۬لِي
الْاِرْبَةِ مِنَ الرِّجَالِ اَوِ الطِّفْلِ الَّذٖينَ لَمْ يَظْهَرُوا عَلٰى عَوْرَاتِ
النِّسَٓاءِۖ وَلَا يَضْرِبْنَ بِاَرْجُلِهِنَّ لِيُعْلَمَ مَا يُخْفٖينَ مِنْ زٖينَتِهِنَّۜ
وَتُوبُٓوا اِلَى اللّٰهِ جَمٖيعًا اَيُّهَ الْمُؤْمِنُونَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿٣١﴾

28. Şayet o (evlerde) kimseyi bulamazsanız, izin verilinceye kadar (evlere) girmeyin. (İzin istediğinizde izin verilmez ve) size, "Dönün!" denirse dönün. (Kapı önünde beklemeyin. Dönmeniz) sizin için en temiz (ve hayırlı) olandır. Allah, yaptıklarınızı bilir.

29. İçinde oturulmayan ve içinde faydanıza bir şey bulunan evlere girmenizde sizin için bir günah yoktur. Allah, açığa vurduklarınızı da gizlediklerinizi de bilir.

30. Mümin erkeklere, "Gözlerini (haramdan) kısmalarını ve iffetlerini korumalarını" söyle. Bu, onlar için en hayırlı/temiz olandır. Şüphesiz ki Allah, yaptıklarınızdan haberdardır.

31. Mümin kadınlara da, "Gözlerini (haramdan) kısmalarını ve iffetlerini muhafaza etmelerini" söyle. Kendiliğinden görünenler hariç süslerini açığa çıkarmasınlar. Başörtülerini yakalarının üzerine koysunlar (kafa, boyun ve göğüs kısmını örtecek şekilde). Kocalarından, babalarından, kayınbabalarından, çocuklarından, kocalarının (başkasından olma) çocuklarından, kardeşlerinden, erkek kardeşlerin çocuklarından, kız kardeşlerin çocuklarından, kendi kadınlarından, sağ ellerinin sahip olduğu (köle ve cariyelerden), kadına (ihtiyaç ve arzusu olmayan) erkeklerden, kadınların avretini anlamayan çocuklardan başkasına süslerini göstermesinler. Gizledikleri ziynetler anlaşılsın/bilinsin diye ayaklarını yere vurmasınlar. Hep beraber topluca Allah'a tevbe edin ki kurtuluşa eresiniz ey müminler!

وَاَنْكِحُوا الْاَيَامٰى مِنْكُمْ وَالصَّالِحٖينَ مِنْ عِبَادِكُمْ وَاِمَٓائِكُمْۜ
اِنْ يَكُونُوا فُقَرَٓاءَ يُغْنِهِمُ اللّٰهُ مِنْ فَضْلِهٖۜ وَاللّٰهُ وَاسِعٌ عَلٖيمٌ ﴿٣٢﴾
وَلْيَسْتَعْفِفِ الَّذٖينَ لَا يَجِدُونَ نِكَاحًا حَتّٰى يُغْنِيَهُمُ اللّٰهُ مِنْ فَضْلِهٖۜ
وَالَّذٖينَ يَبْتَغُونَ الْكِتَابَ مِمَّا مَلَكَتْ اَيْمَانُكُمْ فَكَاتِبُوهُمْ
اِنْ عَلِمْتُمْ فٖيهِمْ خَيْرًاۗ وَاٰتُوهُمْ مِنْ مَالِ اللّٰهِ الَّذٖٓي اٰتٰيكُمْۜ
وَلَا تُكْرِهُوا فَتَيَاتِكُمْ عَلَى الْبِغَٓاءِ اِنْ اَرَدْنَ تَحَصُّنًا لِتَبْتَغُوا
عَرَضَ الْحَيٰوةِ الدُّنْيَاۜ وَمَنْ يُكْرِهْهُنَّ فَاِنَّ اللّٰهَ مِنْ بَعْدِ اِكْرَاهِهِنَّ
غَفُورٌ رَحٖيمٌ ﴿٣٣﴾ وَلَقَدْ اَنْزَلْنَٓا اِلَيْكُمْ اٰيَاتٍ مُبَيِّنَاتٍ وَمَثَلًا
مِنَ الَّذٖينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلِكُمْ وَمَوْعِظَةً لِلْمُتَّقٖينَ ﴿٣٤﴾ اَللّٰهُ نُورُ
السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِۜ مَثَلُ نُورِهٖ كَمِشْكٰوةٍ فٖيهَا مِصْبَاحٌۜ اَلْمِصْبَاحُ
فٖي زُجَاجَةٍۜ اَلزُّجَاجَةُ كَاَنَّهَا كَوْكَبٌ دُرِّيٌّ يُوقَدُ مِنْ شَجَرَةٍ
مُبَارَكَةٍ زَيْتُونَةٍ لَا شَرْقِيَّةٍ وَلَا غَرْبِيَّةٍۙ يَكَادُ زَيْتُهَا يُضٖٓيءُ وَلَوْ
لَمْ تَمْسَسْهُ نَارٌۜ نُورٌ عَلٰى نُورٍۜ يَهْدِي اللّٰهُ لِنُورِهٖ مَنْ يَشَٓاءُۜ وَيَضْرِبُ اللّٰهُ
الْاَمْثَالَ لِلنَّاسِۜ وَاللّٰهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلٖيمٌۙ ﴿٣٥﴾ فٖي بُيُوتٍ اَذِنَ اللّٰهُ
اَنْ تُرْفَعَ وَيُذْكَرَ فٖيهَا اسْمُهُۙ يُسَبِّحُ لَهُ فٖيهَا بِالْغُدُوِّ وَالْاٰصَالِۙ ﴿٣٦﴾

32. İçinizden evli olmayanları, köle ve cariyelerinizden salih olanları evlendirin. Şayet fakirlerse, Allah onları ihsan ve lütfundan zengin kılacaktır. Allah (ihsanı ve lütfu bütün varlığı kuşatacak kadar geniş olan) Vâsi' ve (her şeyi bilen) Alîm'dir.

33. Evlenme imkânı bulamayanlar, Allah onları lütfundan zengin kılıncaya kadar iffetlerini korusunlar. Köle ve cariyelerinizden (kölelikten kurtulmak için) mukatebe/anlaşma yapmak isteyen olursa, kendilerinde hayır gördüğünüz kölelerle anlaşma yapın. Ve Allah'ın size verdiği malından onlara verin. Dünya metâsını elde etmek için, iffetini koruyan cariyelerinizi fuhşa zorlamayın. Kim de onları (fuhşa) zorlarsa, hiç şüphesiz Allah, onların zorlamalarından sonra (günahları bağışlayan, örten ve günahların kötü akıbetinden kulu koruyan) Ğafûr ve (kullarına karşı merhametli olan) Rahîm'dir.

34. Andolsun ki size, açıklayıcı/apaçık ayetleri, sizden öncekilerin örneklerini ve muttakilere de öğüt (olacak ayetleri) indirdik.

35. Allah, göklerin ve yerin nurudur. O'nun nurunun misali, içinde kandil bulunan bir oyu(ktan yayılan ışı)ğa benzer. Kandil de bir camın içindedir. Cam, inciyi andıran bir yıldız gibidir. Doğuya da batıya da ait olmayan, mübarek bir zeytin ağacından yakılır. Onun yağı, neredeyse ateş ona dokunup (tutuşturmasa dahi) ışık verir. Nur üstüne nurdur. Allah, dilediğini nuruna hidayet eder. Allah, insanlara misaller verir. Allah, her şeyi bilir.

Ayetin son kısmından da anlaşıldığı gibi bu misalde Allah'ın (cc) hidayeti ve bunun mümindeki tecellisi anlatılmıştır. Allah'ın (cc) iman, Kur'ân ve ilimle aydınlattığı kalpler böyledir işte… "Bu nur ve hidayet nerelerde ve nasıl aranmalıdır?" sorusuna bir sonraki ayetler cevap vermektedir.

36. (O nur, Allah'ın;) Allah'ın yüceltilmesine ve içerisinde Allah'ın adının anılmasına izin verdiği evlerde (mescidlerde)dir. Orada, gece ve gündüz O'nu tesbih ederler.

رِجَالٌ لَا تُلْهِيهِمْ تِجَارَةٌ وَلَا بَيْعٌ عَنْ ذِكْرِ اللّٰهِ وَاِقَامِ الصَّلٰوةِ
وَاِيتَٓاءِ الزَّكٰوةِ يَخَافُونَ يَوْمًا تَتَقَلَّبُ فِيهِ الْقُلُوبُ وَالْاَبْصَارُ ﴿٣٧﴾
لِيَجْزِيَهُمُ اللّٰهُ اَحْسَنَ مَا عَمِلُوا وَيَزِيدَهُمْ مِنْ فَضْلِهِ وَاللّٰهُ
يَرْزُقُ مَنْ يَشَٓاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ ﴿٣٨﴾ وَالَّذِينَ كَفَرُٓوا اَعْمَالُهُمْ
كَسَرَابٍ بِقِيعَةٍ يَحْسَبُهُ الظَّمْاٰنُ مَٓاءً حَتّٰٓى اِذَا جَٓاءَهُ لَمْ يَجِدْهُ
شَيْـًٔا وَوَجَدَ اللّٰهَ عِنْدَهُ فَوَفّٰيهُ حِسَابَهُ وَاللّٰهُ سَرِيعُ الْحِسَابِ ﴿٣٩﴾
اَوْ كَظُلُمَاتٍ فِي بَحْرٍ لُجِّيٍّ يَغْشٰيهُ مَوْجٌ مِنْ فَوْقِهِ مَوْجٌ
مِنْ فَوْقِهِ سَحَابٌ ظُلُمَاتٌ بَعْضُهَا فَوْقَ بَعْضٍ اِذَٓا اَخْرَجَ يَدَهُ لَمْ يَكَدْ
يَرٰيهَا وَمَنْ لَمْ يَجْعَلِ اللّٰهُ لَهُ نُورًا فَمَا لَهُ مِنْ نُورٍ ﴿٤٠﴾ اَلَمْ تَرَ اَنَّ اللّٰهَ
يُسَبِّحُ لَهُ مَنْ فِي السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ وَالطَّيْرُ صَٓافَّاتٍ كُلٌّ قَدْ عَلِمَ
صَلَاتَهُ وَتَسْبِيحَهُ وَاللّٰهُ عَلِيمٌ بِمَا يَفْعَلُونَ ﴿٤١﴾ وَلِلّٰهِ مُلْكُ السَّمٰوَاتِ
وَالْاَرْضِ وَاِلَى اللّٰهِ الْمَصِيرُ ﴿٤٢﴾ اَلَمْ تَرَ اَنَّ اللّٰهَ يُزْجِي سَحَابًا ثُمَّ
يُؤَلِّفُ بَيْنَهُ ثُمَّ يَجْعَلُهُ رُكَامًا فَتَرَى الْوَدْقَ يَخْرُجُ مِنْ خِلَالِهِ
وَيُنَزِّلُ مِنَ السَّمَٓاءِ مِنْ جِبَالٍ فِيهَا مِنْ بَرَدٍ فَيُصِيبُ بِهِ مَنْ يَشَٓاءُ
وَيَصْرِفُهُ عَنْ مَنْ يَشَٓاءُ يَكَادُ سَنَا بَرْقِهِ يَذْهَبُ بِالْاَبْصَارِ ﴿٤٣﴾

37. Onlar, ticaretin ve alışverişin kendilerini Allah'ı anmaktan, namazı dosdoğru kılmaktan ve zekâtı vermekten alıkoymadığı adamlardır. Kalplerin ve gözlerin (dehşetten) ters döndüğü bir günden korkarlar.

38. Allah'ın onları yaptıklarının en güzeliyle mükâfatlandırması ve lütfundan kendilerine fazlasını vermesi için (O'nu tesbih eder, namazı kılar, zekâtı verir, ticaret ve alışverişin kendilerini esir almasına müsaade etmezler). Allah, dilediğini hesapsız/sınırsız rızıklandırandır.

39. Kâfirlerin amelleri(nin durumu), düz bir arazideki seraba benzer. Susuz kişi onu su zanneder. Sonunda oraya varınca hiçbir şey bulamaz ve orada (sadece) Allah'ı bulur. Allah, yaptıklarının karşılığını eksiksiz verir. Allah, hesabı çabuk görendir.

40. Ya da (kâfirin amelinin durumu) derin bir denizdeki karanlıklar gibidir. O (karanlığı), bir dalga örter. O dalgayı (da başka) bir dalga örter. Onun üzerinde de bulutlar vardır. Birbiri üstüne geçmiş (her birinin diğerini örttüğü) karanlıklar... Elini çıkarsa, (karanlığın şiddetinden) neredeyse onu dahi göremeyecek. Kime de Allah bir nur kılmamışsa, onun hiçbir şekilde nuru olmaz.

Birinci örnek, küfre davet eden, batılları için uğraşan ve iyi şeyler yaptıklarını zanneden kâfirler içindir. Kıyamet Günü tüm beklentileri serap misali bir hiç olacaktır. İkinci örnekse liderlerini taklit eden; hakikate karşı kör, sağır, dilsiz olan; hayatları zan, cehalet ve hurafelerin şüphe ve karanlığı içinde geçen insanlar içindir.

41. Göklerde ve yerde olanların tamamı(nın) ve (ayrıca) bölük bölük uçan kuşların Allah'ı tesbih ettiklerini görmedin mi? Onlardan her biri, (nasıl) namaz kılıp tesbih edeceğini bilir. Allah, onların yaptıklarını bilendir.

42. Göklerin ve yerin hâkimiyeti/egemenliği Allah'a aittir ve dönüş yalnızca Allah'adır.

43. Allah'ın bulutlar sevk ettiğini, sonra onları bir araya topladığını, sonra da üst üste yığdığını görmedin mi? Nihayet görürsün ki yağmur o (bulutların) arasından çıkar. Gökten içinde dolu bulunan dağ gibi bulutlar indirir. Onu dilediğine isabet ettirir, dilediğinden çevirir. Neredeyse onun şimşeğinin parıltılı ışığı gözleri kamaştırıp alıverecek.

يُقَلِّبُ اللّٰهُ الَّيْلَ وَالنَّهَارَۜ اِنَّ ف۪ي ذٰلِكَ لَعِبْرَةً لِاُو۬لِي الْاَبْصَارِ ﴿٤٤﴾ وَاللّٰهُ
خَلَقَ كُلَّ دَٓابَّةٍ مِنْ مَٓاءٍۚ فَمِنْهُمْ مَنْ يَمْش۪ي عَلٰى بَطْنِه۪ۚ وَمِنْهُمْ
مَنْ يَمْش۪ي عَلٰى رِجْلَيْنِۚ وَمِنْهُمْ مَنْ يَمْش۪ي عَلٰٓى اَرْبَعٍۜ يَخْلُقُ اللّٰهُ
مَا يَشَٓاءُۜ اِنَّ اللّٰهَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَد۪يرٌ ﴿٤٥﴾ لَقَدْ اَنْزَلْنَٓا اٰيَاتٍ
مُبَيِّنَاتٍۜ وَاللّٰهُ يَهْد۪ي مَنْ يَشَٓاءُ اِلٰى صِرَاطٍ مُسْتَق۪يمٍ ﴿٤٦﴾ وَيَقُولُونَ
اٰمَنَّا بِاللّٰهِ وَبِالرَّسُولِ وَاَطَعْنَا ثُمَّ يَتَوَلّٰى فَر۪يقٌ مِنْهُمْ مِنْ بَعْدِ ذٰلِكَۜ
وَمَٓا اُو۬لٰٓئِكَ بِالْمُؤْمِن۪ينَ ﴿٤٧﴾ وَاِذَا دُعُٓوا اِلَى اللّٰهِ وَرَسُولِه۪ لِيَحْكُمَ
بَيْنَهُمْ اِذَا فَر۪يقٌ مِنْهُمْ مُعْرِضُونَ ﴿٤٨﴾ وَاِنْ يَكُنْ لَهُمُ الْحَقُّ
يَأْتُٓوا اِلَيْهِ مُذْعِن۪ينَۜ ﴿٤٩﴾ اَف۪ي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ اَمِ ارْتَابُٓوا اَمْ يَخَافُونَ
اَنْ يَح۪يفَ اللّٰهُ عَلَيْهِمْ وَرَسُولُهُۜ بَلْ اُو۬لٰٓئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ۟ ﴿٥٠﴾
اِنَّمَا كَانَ قَوْلَ الْمُؤْمِن۪ينَ اِذَا دُعُٓوا اِلَى اللّٰهِ وَرَسُولِه۪ لِيَحْكُمَ
بَيْنَهُمْ اَنْ يَقُولُوا سَمِعْنَا وَاَطَعْنَاۜ وَاُو۬لٰٓئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿٥١﴾
وَمَنْ يُطِعِ اللّٰهَ وَرَسُولَهُ وَيَخْشَ اللّٰهَ وَيَتَّقْهِ فَاُو۬لٰٓئِكَ هُمُ
الْفَٓائِزُونَ ﴿٥٢﴾ وَاَقْسَمُوا بِاللّٰهِ جَهْدَ اَيْمَانِهِمْ لَئِنْ اَمَرْتَهُمْ لَيَخْرُجُنَّۜ
قُلْ لَا تُقْسِمُواۚ طَاعَةٌ مَعْرُوفَةٌۜ اِنَّ اللّٰهَ خَب۪يرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿٥٣﴾

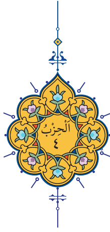
44. Allah, geceyle gündüzü döndürür. Şüphesiz ki bunda, basiret sahipleri için ibret vardır.

45. Allah, her canlıyı sudan yarattı. Onlardan kimi karnı üzerinde yürür/sürünür, kimi iki ayağı üzerinde yürür, kimi de dört (ayağı) üzerinde yürür. Allah dilediğini yaratır. Şüphesiz ki Allah, her şeye kadîrdir.

46. Andolsun ki biz, açıklayıcı/apaçık ayetler indirdik. Allah, dilediğini dosdoğru yola iletir.

47. "Allah'a ve Resûl'e iman ve itaat ettik." derler. Sonra onlardan bir grup (bu sözlerinin) ardından yüz çevirir. Bunlar mümin değillerdir.

Kur'ân onların yüz çevirmelerini "tevelli" kelimesiyle ifade etmiştir. Kur'ân ıstılahında "tevelli", amelden yüz çevirmektir. (bk. 75/Kıyâmet, 31-32) Onlar, "İman ettik." deyip amelden yüz çevirince imanları geçersiz sayıldı ve mümin kabul edilmediler.

Ayrıca amelsiz imanın geçersizliği için bk. 6/En'âm, 158

48. Aralarında hükmetmesi için Allah'a ve Resûl'üne çağrıldıklarında (bir de bakarsın ki) bunlardan bir grup yüz çevirmiş.

49. Şayet hak onların lehineyse koşarak gelir, (hükme) boyun eğerler.

50. Onların kalplerinde hastalık mı var? Yoksa şüpheye mi düştüler? Ya da Allah'ın ve Resûl'ünün onlara haksızlık yapacağından mı korkuyorlar? (Hayır, öyle değil!) Bilakis, bunlar zalimlerin ta kendileridir.

51. Aralarında hükmetmesi için Allah'a ve Resûl'üne davet edilen müminlerin sözü, "İşittik ve itaat ettik." demeleridir. İşte bunlar, kurtuluşa erenlerin ta kendileridir.

Allah'a (cc) ve Ahiret Günü'ne inanmamış münafıklarla kalpten inanan müminlerin farkı ortaya konmuştur. Müminler, lehlerine veya aleyhlerine olmasına bakmaksızın aralarında hükmetsin diye Kur'ân ve Sünnete çağrıldıklarında icabet ederler. Münafıklar ise çıkacak sonucun lehlerine olacağını düşündüklerinde çağrıya icabet eder, aleyhlerine olacağını düşündüklerinde veya emin olmadıklarında başka yollara başvurur, Allah'ın (cc) hükümlerinden yüz çevirirler. (bk. 4/Nisâ, 60)

52. Kim de Allah'a ve Resûl'üne itaat eder, Allah'tan (saygıyla) korkar ve (azabından) sakınırsa işte bunlar, kazançlı olanların ta kendileridir.

53. Şayet (savaşa) çıkmalarını emretsen kesinlikle çıkacaklarına dair, var güçleriyle yemin ettiler. De ki: "Yemin etmeyin, maruf üzere itaat (edin). Allah, yaptıklarınızdan haberdardır."

قُلْ اَطٖيعُوا اللّٰهَ وَاَطٖيعُوا الرَّسُولَۚ فَاِنْ تَوَلَّوْا فَاِنَّمَا عَلَيْهِ مَا حُمِّلَ
وَعَلَيْكُمْ مَا حُمِّلْتُمْۜ وَاِنْ تُطٖيعُوهُ تَهْتَدُواۜ وَمَا عَلَى الرَّسُولِ
اِلَّا الْبَلَاغُ الْمُبٖينُ ﴿٥٤﴾ وَعَدَ اللّٰهُ الَّذٖينَ اٰمَنُوا مِنْكُمْ وَعَمِلُوا
الصَّالِحَاتِ لَيَسْتَخْلِفَنَّهُمْ فِي الْاَرْضِ كَمَا اسْتَخْلَفَ الَّذٖينَ
مِنْ قَبْلِهِمْۖ وَلَيُمَكِّنَنَّ لَهُمْ دٖينَهُمُ الَّذِي ارْتَضٰى لَهُمْ
وَلَيُبَدِّلَنَّهُمْ مِنْ بَعْدِ خَوْفِهِمْ اَمْنًاۜ يَعْبُدُونَنٖي لَا يُشْرِكُونَ
بٖي شَيْـًٔاۜ وَمَنْ كَفَرَ بَعْدَ ذٰلِكَ فَاُو۬لٰٓئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ ﴿٥٥﴾ وَاَقٖيمُوا
الصَّلٰوةَ وَاٰتُوا الزَّكٰوةَ وَاَطٖيعُوا الرَّسُولَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ﴿٥٦﴾
لَا تَحْسَبَنَّ الَّذٖينَ كَفَرُوا مُعْجِزٖينَ فِي الْاَرْضِۚ وَمَاْوٰيهُمُ النَّارُۜ
وَلَبِئْسَ الْمَصٖيرُ ﴿٥٧﴾ يَٓا اَيُّهَا الَّذٖينَ اٰمَنُوا لِيَسْتَاْذِنْكُمُ الَّذٖينَ
مَلَكَتْ اَيْمَانُكُمْ وَالَّذٖينَ لَمْ يَبْلُغُوا الْحُلُمَ مِنْكُمْ ثَلٰثَ
مَرَّاتٍۜ مِنْ قَبْلِ صَلٰوةِ الْفَجْرِ وَحٖينَ تَضَعُونَ ثِيَابَكُمْ مِنَ الظَّهٖيرَةِ
وَمِنْ بَعْدِ صَلٰوةِ الْعِشَٓاءِۜ ثَلٰثُ عَوْرَاتٍ لَكُمْۜ لَيْسَ عَلَيْكُمْ
وَلَا عَلَيْهِمْ جُنَاحٌ بَعْدَهُنَّۜ طَوَّافُونَ عَلَيْكُمْ بَعْضُكُمْ عَلٰى بَعْضٍۜ
كَذٰلِكَ يُبَيِّنُ اللّٰهُ لَكُمُ الْاٰيَاتِۜ وَاللّٰهُ عَلٖيمٌ حَكٖيمٌ ﴿٥٨﴾

54. De ki: "Allah'a itaat edin! Resûl'e itaat edin! Şayet yüz çevirirseniz onun sorumluluğu (olan tebliğ) ona, sizin sorumluluğunuz olan (itaat) size yüklenendir. (Herkes kendinden sorumludur.) Şayet ona itaat ederseniz, hidayete ermiş olursunuz. Resûl'ün vazifesi yalnızca apaçık bir tebliğdir."

55. Allah, içinizden iman edip salih amel işleyenlere (şöyle) vadetti: Onlardan öncekileri yeryüzünün halifeleri kıldığı gibi onları da yeryüzünün halifeleri kılacak, razı olduğu dinlerinde kendilerine iktidar/güç verecek ve korkularından sonra onları emniyete kavuşturacaktır. (Bu vaatte bulunduklarım) bana ibadet eder, hiçbir şeyi bana ortak koşmazlar. Kim de bundan sonra kâfir olursa işte bunlar, fasıkların ta kendileridir!

İslam'ın yeryüzüne hâkim olması ve Allah'ın (cc) müminlere vadettiği zaferin/iktidarın gerçekleşmesi dört şarta bağlıdır:
a. İman. (bk. 1/Fâtiha, 5)
b. Salih amel. (bk. 18/Kehf, 110)
c. Yalnızca Allah'a ibadet. (bk. 6/En'âm, 162-163)
d. Hiçbir şeyi O'na ortak koşmamak. (bk. 4/Nisâ, 48)
Bu dört şarta karşılık üç vaatte bulunulmuştur: Hilafet, dinde güç ve iktidar, emniyet.
Ayet-i kerime zımnen başka bir hakikate işaret eder: Bu şartlardan biri veya tümü ihlal edildiğinde başkaları tarafından yönetilmek, mustazaf duruma düşme ve korku içinde yaşamak kaçınılmaz sondur.

56. Namazı dosdoğru kılın, zekâtı verin ve Resûl'e itaat edin ki merhamet olunasınız.

57. Kâfirlerin yeryüzünde (vaadimizi yerine getirmekten bizi) aciz bırakabileceklerini sanma sakın! Onların barınağı ateştir. O ne kötü bir dönüş yeridir.

58. Ey iman edenler! Elinizin altında bulunan (cariyeleriniz) ve içinizden büluğ çağına erişmemiş olanlar sizden üç defa izin istesinler: Sabah namazından önce, (dinlenmek için) elbiselerinizi çıkardığınız öğle vaktinde ve yatsı namazından sonra. (Bu vakitler, giyinik olmama ihtimali yüksek olan) üç mahrem vaktinizdir. Bu vakitlerden sonra, (izinsiz yanınıza girmelerinde) sizin için de onlar için de bir günah yoktur. Onlar etrafınızda dolanırlar/yanınıza girip çıkarlar. Siz de onların yanına giriyor/etraflarında dolanıyor olabilirsiniz. İşte Allah, ayetleri sizlere böylece açıklar. Allah (her şeyi bilen) Alîm ve (hüküm ve hikmet sahibi olan) Hakîm'dir.

وَاِذَا بَلَغَ الْاَطْفَالُ مِنْكُمُ الْحُلُمَ فَلْيَسْتَاْذِنُوا كَمَا اسْتَاْذَنَ
الَّذٖينَ مِنْ قَبْلِهِمْۜ كَذٰلِكَ يُبَيِّنُ اللّٰهُ لَكُمْ اٰيَاتِهٖۜ
وَاللّٰهُ عَلٖيمٌ حَكٖيمٌ ﴿٥٩﴾ وَالْقَوَاعِدُ مِنَ النِّسَٓاءِ الّٰتٖى
لَا يَرْجُونَ نِكَاحًا فَلَيْسَ عَلَيْهِنَّ جُنَاحٌ اَنْ يَضَعْنَ
ثِيَابَهُنَّ غَيْرَ مُتَبَرِّجَاتٍ بِزٖينَةٍۜ وَاَنْ يَسْتَعْفِفْنَ
خَيْرٌ لَهُنَّۜ وَاللّٰهُ سَمٖيعٌ عَلٖيمٌ ﴿٦٠﴾ لَيْسَ عَلَى الْاَعْمٰى
حَرَجٌ وَلَا عَلَى الْاَعْرَجِ حَرَجٌ وَلَا عَلَى الْمَرٖيضِ حَرَجٌ
وَلَا عَلٰٓى اَنْفُسِكُمْ اَنْ تَاْكُلُوا مِنْ بُيُوتِكُمْ اَوْ بُيُوتِ
اٰبَٓائِكُمْ اَوْ بُيُوتِ اُمَّهَاتِكُمْ اَوْ بُيُوتِ اِخْوَانِكُمْ
اَوْ بُيُوتِ اَخَوَاتِكُمْ اَوْ بُيُوتِ اَعْمَامِكُمْ اَوْ بُيُوتِ
عَمَّاتِكُمْ اَوْ بُيُوتِ اَخْوَالِكُمْ اَوْ بُيُوتِ خَالَاتِكُمْ
اَوْ مَا مَلَكْتُمْ مَفَاتِحَهُٓ اَوْ صَدٖيقِكُمْۜ لَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ
اَنْ تَاْكُلُوا جَمٖيعًا اَوْ اَشْتَاتًاۜ فَاِذَا دَخَلْتُمْ بُيُوتًا فَسَلِّمُوا
عَلٰٓى اَنْفُسِكُمْ تَحِيَّةً مِنْ عِنْدِ اللّٰهِ مُبَارَكَةً طَيِّبَةًۜ
كَذٰلِكَ يُبَيِّنُ اللّٰهُ لَكُمُ الْاٰيَاتِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ﴿٦١﴾

59. Çocuklarınız büluğa eriştikleri zaman, kendilerinden önceki (yetişkinlerin) izin istedikleri gibi (her zaman) izin istesinler. İşte böylece Allah, ayetlerini size açıklar. Allah (her şeyi bilen) Alîm ve (hüküm ve hikmet sahibi olan) Hakîm'dir.

60. Evlilik ummayan yaşlı kadınların, süslerini açıp saçmadan, dış kıyafetlerini bırakmalarında onlar için bir günah yoktur. İffetli davranmaları kendileri için daha hayırlıdır. Allah (işiten ve dualara icabet eden) Semî' ve (her şeyi bilen) Alîm'dir.

61. Kör olana sakınca yoktur, topal olana sakınca yoktur, hasta olana sakınca yoktur. Kendi evlerinizden, babalarınızın evlerinden, annelerinizin evlerinden, erkek kardeşlerinizin evlerinden, kız kardeşlerinizin evlerinden, amcalarınızın evlerinden, halalarınızın evlerinden, dayılarınızın evlerinden, teyzelerinizin evlerinden, anahtarlarına sahip olduğunuz evlerden ya da arkadaşlarınızın evlerinden yemek yemenizde sizin için de bir sakınca/günah yoktur. Bir arada ya da ayrı ayrı yemek yemenizde de bir sakınca yoktur. Evlere girdiğiniz zaman birbirinize Allah katından mübarek ve temiz/hoş olan bir selam verin. Akledesiniz diye Allah, ayetleri sizler için böyle açıklar.

اِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذ۪ينَ اٰمَنُوا بِاللّٰهِ وَرَسُولِه۪ وَاِذَا كَانُوا مَعَهُ
عَلٰٓى اَمْرٍ جَامِعٍ لَمْ يَذْهَبُوا حَتّٰى يَسْتَاْذِنُوهُۜ اِنَّ الَّذ۪ينَ يَسْتَاْذِنُونَكَ
اُو۬لٰٓئِكَ الَّذ۪ينَ يُؤْمِنُونَ بِاللّٰهِ وَرَسُولِه۪ۚ فَاِذَا اسْتَاْذَنُوكَ لِبَعْضِ
شَاْنِهِمْ فَاْذَنْ لِمَنْ شِئْتَ مِنْهُمْ وَاسْتَغْفِرْ لَهُمُ اللّٰهَۜ اِنَّ اللّٰهَ غَفُورٌ
رَح۪يمٌ ﴿٦٢﴾ لَا تَجْعَلُوا دُعَٓاءَ الرَّسُولِ بَيْنَكُمْ كَدُعَٓاءِ بَعْضِكُمْ
بَعْضًاۜ قَدْ يَعْلَمُ اللّٰهُ الَّذ۪ينَ يَتَسَلَّلُونَ مِنْكُمْ لِوَاذًاۚ فَلْيَحْذَرِ الَّذ۪ينَ
يُخَالِفُونَ عَنْ اَمْرِه۪ٓ اَنْ تُص۪يبَهُمْ فِتْنَةٌ اَوْ يُص۪يبَهُمْ عَذَابٌ اَل۪يمٌ ﴿٦٣﴾
اَلَٓا اِنَّ لِلّٰهِ مَا فِي السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِۜ قَدْ يَعْلَمُ مَٓا اَنْتُمْ عَلَيْهِۜ وَيَوْمَ
يُرْجَعُونَ اِلَيْهِ فَيُنَبِّئُهُمْ بِمَا عَمِلُواۜ وَاللّٰهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَل۪يمٌ ﴿٦٤﴾

سُورَةُ الْفُرْقَانِ
مَكِّيَّةٌ وَهِيَ سَبْعٌ وَسَبْعُونَ اٰيَةً

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ
تَبَارَكَ الَّذ۪ي نَزَّلَ الْفُرْقَانَ عَلٰى عَبْدِه۪ لِيَكُونَ لِلْعَالَم۪ينَ
نَذ۪يرًاۙ ﴿١﴾ اَلَّذ۪ي لَهُ مُلْكُ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ وَلَمْ يَتَّخِذْ وَلَدًا وَلَمْ
يَكُنْ لَهُ شَر۪يكٌ فِي الْمُلْكِ وَخَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ فَقَدَّرَهُ تَقْد۪يرًا ﴿٢﴾

62. Müminler o kimselerdir ki Allah'a ve Resûl'üne iman eder, (İslam cemaatini ilgilendiren) toplu bir iş için onunla beraber bulunduklarında ondan izin almadan ayrılıp gitmezler. Şüphesiz ki senden izin isteyenler işte bunlardır Allah'a ve Resûl'üne (hakkıyla) iman edenler. Bazı işleri dolayısıyla senden izin isterlerse onlardan dilediğine izin ver ve onlar için Allah'tan bağışlanma iste. Şüphesiz ki Allah, (günahları bağışlayan, örten ve günahların kötü akıbetinden kulu koruyan) Ğafûr ve (kullarına karşı merhametli olan) Rahîm'dir.

63. Aranızda birbirinize seslendiğiniz gibi Resûl'e seslenmeyin. Allah, birbirinizin arkasına saklanarak (izin almadan) sıvışıp gidenleri bilir. O'nun emrine muhalefet edenler başlarına bir fitnenin ya da can yakıcı azabın gelmesinden sakınsınlar.

Bu ve öncesinde geçen ayetlerden iki önemli hakikati anlıyoruz:
a. Müminleri ilgilendiren toplu/cemaatsel faaliyetlerde izin almak önemlidir.
b. Resûl (sav), bir postacı değildir. Siyasi ve askerî faaliyetlerde dahi onun emirlerine muhalefet edenler tehdit edilmişlerdir. "Resûl'e itaat, Allah'a itaattir." (4/Nisâ, 80) ilkesinin ve "Ona muhalefet edenler..." (24/Nûr, 63) tehdidinin sosyal ve cemaatsel olaylar için söylenmesi, üzerinde düşünülmesi gereken bir husus olup Resûl'ün (sav) konumunu göstermesi açısından önemlidir. Allah (cc) ona sadece okuduğu ayetlerde değil, her konuda itaat edilmesini ve ona muhalefetten kaçınılmasını istemiştir. Ayrıca bk. 16/Nahl, 44

64. Dikkat edin! Şüphesiz ki göklerde ve yerde olanların tamamı Allah'a aittir. (O) üzerinde bulunduğunuz şeyi mutlaka bilir. O'na döndürülecekleri gün yaptıklarını kendilerine bildirir. Allah, her şeyi bilendir.

25. FURKÂN SURESİ

(Bu sure Mekke'de indirilmiş olup 77 ayettir.)
Er-Rahmân ve Er-Rahîm olan Allah'ın adıyla (okumaya başlıyorum).

1. Tüm âlemlere bir uyarıcı olması için, kulunun üzerine Furkân'ı (hakla batılı ayıran Kitab'ı) indiren (Allah) ne yüce, ne mübarektir. Kitab'ın indiriliş gayesi için bk. 4/Nisâ, 105

2. (O Allah) ki göklerin ve yerin hâkimiyeti/egemenliği O'na aittir. O, çocuk edinmemiştir. Mülkünde/Hâkimiyetinde/Egemenliğinde ortağı yoktur. Her şeyi yaratmış (yarattıklarını bir düzen ve ölçü içerisinde) takdir etmiştir.

وَاتَّخَذُوا مِنْ دُونِه۪ٓ اٰلِهَةً لَا يَخْلُقُونَ شَيْـًٔا وَهُمْ
يُخْلَقُونَ وَلَا يَمْلِكُونَ لِاَنْفُسِهِمْ ضَرًّا وَلَا نَفْعًا
وَلَا يَمْلِكُونَ مَوْتًا وَلَا حَيٰوةً وَلَا نُشُورًا ﴿٣﴾ وَقَالَ الَّذ۪ينَ
كَفَرُٓوا اِنْ هٰذَٓا اِلَّٓا اِفْكٌۨ افْتَرٰيهُ وَاَعَانَهُ عَلَيْهِ قَوْمٌ
اٰخَرُونَۚ فَقَدْ جَٓاؤُ۫ ظُلْمًا وَزُورًاۚ ﴿٤﴾ وَقَالُٓوا اَسَاط۪يرُ الْاَوَّل۪ينَ
اكْتَتَبَهَا فَهِيَ تُمْلٰى عَلَيْهِ بُكْرَةً وَاَص۪يلًا ﴿٥﴾ قُلْ اَنْزَلَهُ
الَّذ۪ي يَعْلَمُ السِّرَّ فِي السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِۜ اِنَّهُ كَانَ غَفُورًا
رَح۪يمًا ﴿٦﴾ وَقَالُوا مَا لِ هٰذَا الرَّسُولِ يَأْكُلُ الطَّعَامَ وَيَمْش۪ي
فِي الْاَسْوَاقِۜ لَوْلَٓا اُنْزِلَ اِلَيْهِ مَلَكٌ فَيَكُونَ مَعَهُ نَذ۪يرًاۙ ﴿٧﴾
اَوْ يُلْقٰٓى اِلَيْهِ كَنْزٌ اَوْ تَكُونُ لَهُ جَنَّةٌ يَأْكُلُ مِنْهَاۜ
وَقَالَ الظَّالِمُونَ اِنْ تَتَّبِعُونَ اِلَّا رَجُلًا مَسْحُورًا ﴿٨﴾ اُنْظُرْ
كَيْفَ ضَرَبُوا لَكَ الْاَمْثَالَ فَضَلُّوا فَلَا يَسْتَط۪يعُونَ
سَب۪يلًا۟ ﴿٩﴾ تَبَارَكَ الَّذ۪ٓي اِنْ شَٓاءَ جَعَلَ لَكَ خَيْرًا مِنْ ذٰلِكَ
جَنَّاتٍ تَجْر۪ي مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهَارُۙ وَيَجْعَلْ لَكَ قُصُورًا ﴿١٠﴾
بَلْ كَذَّبُوا بِالسَّاعَةِ وَاَعْتَدْنَا لِمَنْ كَذَّبَ بِالسَّاعَةِ سَع۪يرًاۚ ﴿١١﴾

3. (Buna rağmen) O'nu bırakıp hiçbir şey yaratamayan, kendileri yaratılmış olan, kendilerine bile fayda ve zarar veremeyen; ölüm, yaşam ve yeniden diriltmeye malik olmayan ilahlar edindiler.

4. Kâfirler dediler ki: "Bu (Kur'ân), onun uydurduğu ve başka bir topluluğun da (uydurup düzmede) ona yardım ettiği bir iftiradır." Kuşkusuz onlar, (böyle söylemekle) zulmedip yalan söylemişlerdir.

5. Dediler ki: "Öncekilerin masallarıdır. (Başkalarına) yazdırmış ve o, sabah akşam (birileri tarafından) ona okunmaktadır."

6. De ki: "Onu göklerde ve yerde gizli olanı bilen indirdi. Şüphesiz ki O, (günahları bağışlayan, örten ve günahların kötü akıbetinden kulu koruyan) Ğafûr ve (kullarına karşı merhametli olan) Rahîm'dir."

7. Dediler ki: "Ne oluyor bu Resûl'e? (Normal insanlar gibi) yemek yiyor, çarşı pazarda dolaşıyor! Ona, kendisiyle beraber uyarıcı olacak bir melek indirilmesi gerekmez miydi?"

8. "Ya da onun üzerine bir hazine atılması veya kendisinden yediği bir bahçesi olması gerekmez miydi?" Zalimler dediler ki: "Siz yalnızca büyülenmiş bir adama uyuyorsunuz."

9. Onların sana nasıl misaller verip de saptıklarına bir bak! Artık (hakka ulaştıracak) hiçbir yol bulamazlar.

10. Dilerse sana (onların istediklerinden) çok daha hayırlı, altından ırmaklar akan bahçeler ve senin için saraylar inşa edebilecek olan Allah, ne yüce, ne mübarektir.

11. (Hayır, öyle değil!) Asıl mesele, onlar kıyameti yalanladılar. Ve biz kıyameti inkâr edenlere, alevleri dehşet saçan bir ateş hazırladık.

إِذَا رَاَتْهُمْ مِنْ مَكَانٍ بَعِيدٍ سَمِعُوا لَهَا تَغَيُّظًا وَزَفِيرًا ﴿١٢﴾
وَاِذَٓا اُلْقُوا مِنْهَا مَكَانًا ضَيِّقًا مُقَرَّنِينَ دَعَوْا
هُنَالِكَ ثُبُورًاؕ ﴿١٣﴾ لَا تَدْعُوا الْيَوْمَ ثُبُورًا وَاحِدًا وَادْعُوا
ثُبُورًا كَثِيرًا ﴿١٤﴾ قُلْ اَذٰلِكَ خَيْرٌ اَمْ جَنَّةُ الْخُلْدِ الَّتِي
وُعِدَ الْمُتَّقُونَؕ كَانَتْ لَهُمْ جَزَٓاءً وَمَصِيرًا ﴿١٥﴾ لَهُمْ فِيهَا
مَا يَشَٓاؤُنَ خَالِدِينَؕ كَانَ عَلٰى رَبِّكَ وَعْدًا مَسْؤُلًا ﴿١٦﴾
وَيَوْمَ يَحْشُرُهُمْ وَمَا يَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللّٰهِ فَيَقُولُ
ءَاَنْتُمْ اَضْلَلْتُمْ عِبَادِي هٰٓؤُلَٓاءِ اَمْ هُمْ ضَلُّوا السَّبِيلَؕ ﴿١٧﴾
قَالُوا سُبْحَانَكَ مَا كَانَ يَنْبَغِي لَنَٓا اَنْ نَتَّخِذَ مِنْ دُونِكَ
مِنْ اَوْلِيَٓاءَ وَلٰكِنْ مَتَّعْتَهُمْ وَاٰبَٓاءَهُمْ حَتّٰى نَسُوا الذِّكْرَۚ
وَكَانُوا قَوْمًا بُورًا ﴿١٨﴾ فَقَدْ كَذَّبُوكُمْ بِمَا تَقُولُونَۙ
فَمَا تَسْتَطِيعُونَ صَرْفًا وَلَا نَصْرًاۚ وَمَنْ يَظْلِمْ مِنْكُمْ نُذِقْهُ
عَذَابًا كَبِيرًا ﴿١٩﴾ وَمَٓا اَرْسَلْنَا قَبْلَكَ مِنَ الْمُرْسَلِينَ
اِلَّٓا اِنَّهُمْ لَيَاْكُلُونَ الطَّعَامَ وَيَمْشُونَ فِي الْاَسْوَاقِؕ وَجَعَلْنَا
بَعْضَكُمْ لِبَعْضٍ فِتْنَةًؕ اَتَصْبِرُونَۚ وَكَانَ رَبُّكَ بَصِيرًا ﴿٢٠﴾

12. (Cehennem) onları uzaktan gördüğünde, onun öfkesini ve uğultusunu işitirler.

13. Onlar bağlanmış bir şekilde onun dar bir yerine atıldıklarında, orada helak olmayı temenni ederler. (“Ey ölüm, ey yok oluş, gel de bizi kurtar.” derler.)

14. “Bugün helak olmayı bir defa istemeyin. (Aksine) helak olmayı çok kere isteyin.” (denir onlara.)

15. De ki: “Bu mu yoksa, muttakilere vadedilen huld/sonsuzluk cenneti mi daha hayırlıdır? Ki (o cennet) onların mükâfatı ve dönüş yeridir.”

16. İçlerinde ebedî olarak kalacakları (o cennetlerde) her istedikleri onlara (verilir). Bu, Rabbinin, yerine getirmesi umulan/istenen/istenmeye değer olan bir vaadidir.

17. Onları ve Allah’ın dışında ibadet ettiklerini (diriltip) huzurunda toplayacağı o gün, (Allah) der ki: “Siz mi kullarımı saptırdınız, yoksa onlar mı yoldan saptılar?”

18. Diyecekler ki: “Seni tenzih ederiz. Bizim senin dışında veliler edinmemiz söz konusu dahi olamaz. Fakat sen, onları ve babalarını (dünya nimetleriyle) faydalandırdın. Öyle ki sonunda seni anmayı/imanı/Kitab’ı unuttular. Ve helak olan bir topluluk oluverdiler.”

19. Kuşkusuz (ilah edindikleriniz), söylediklerinizi yalanladılar. Artık ne (azabı) çevirmeye ne de (kendinize) yardıma gücünüz yeter. Sizden her kim zulmederse ona büyük azabı tattırırız.

20. Senden önce gönderdiğimiz resûllerden her biri, mutlaka yemek yer ve çarşı pazarda dolaşırdı. Biz, kiminizi kiminiz için fitne (imtihan aracı) kıldık. Sabredecek misiniz? Rabbin (her şeyi) çok iyi görendir.

وَقَالَ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَٓاءَنَا لَوْلَٓا اُنْزِلَ عَلَيْنَا الْمَلٰٓئِكَةُ
اَوْ نَرٰى رَبَّنَاۜ لَقَدِ اسْتَكْبَرُوا ف۪ٓي اَنْفُسِهِمْ وَعَتَوْ عُتُوًّا
كَب۪يرًا ﴿٢١﴾ يَوْمَ يَرَوْنَ الْمَلٰٓئِكَةَ لَا بُشْرٰى يَوْمَئِذٍ
لِلْمُجْرِم۪ينَ وَيَقُولُونَ حِجْرًا مَحْجُورًا ﴿٢٢﴾ وَقَدِمْنَٓا اِلٰى مَا عَمِلُوا
مِنْ عَمَلٍ فَجَعَلْنَاهُ هَبَٓاءً مَنْثُورًا ﴿٢٣﴾ اَصْحَابُ الْجَنَّةِ يَوْمَئِذٍ خَيْرٌ
مُسْتَقَرًّا وَاَحْسَنُ مَق۪يلًا ﴿٢٤﴾ وَيَوْمَ تَشَقَّقُ السَّمَٓاءُ بِالْغَمَامِ وَنُزِّلَ
الْمَلٰٓئِكَةُ تَنْز۪يلًا ﴿٢٥﴾ اَلْمُلْكُ يَوْمَئِذٍنِ الْحَقُّ لِلرَّحْمٰنِۜ وَكَانَ
يَوْمًا عَلَى الْكَافِر۪ينَ عَس۪يرًا ﴿٢٦﴾ وَيَوْمَ يَعَضُّ الظَّالِمُ عَلٰى يَدَيْهِ
يَقُولُ يَا لَيْتَنِي اتَّخَذْتُ مَعَ الرَّسُولِ سَب۪يلًا ﴿٢٧﴾ يَا وَيْلَتٰى لَيْتَن۪ي
لَمْ اَتَّخِذْ فُلَانًا خَل۪يلًا ﴿٢٨﴾ لَقَدْ اَضَلَّن۪ي عَنِ الذِّكْرِ بَعْدَ
اِذْ جَٓاءَن۪يۜ وَكَانَ الشَّيْطَانُ لِلْاِنْسَانِ خَذُولًا ﴿٢٩﴾ وَقَالَ الرَّسُولُ
يَا رَبِّ اِنَّ قَوْمِي اتَّخَذُوا هٰذَا الْقُرْاٰنَ مَهْجُورًا ﴿٣٠﴾ وَكَذٰلِكَ
جَعَلْنَا لِكُلِّ نَبِيٍّ عَدُوًّا مِنَ الْمُجْرِم۪ينَۜ وَكَفٰى بِرَبِّكَ
هَادِيًا وَنَص۪يرًا ﴿٣١﴾ وَقَالَ الَّذ۪ينَ كَفَرُوا لَوْلَا نُزِّلَ عَلَيْهِ الْقُرْاٰنُ
جُمْلَةً وَاحِدَةًۚ كَذٰلِكَ لِنُثَبِّتَ بِه۪ فُؤَادَكَ وَرَتَّلْنَاهُ تَرْت۪يلًا ﴿٣٢﴾

21. Bizimle karşılaşmayı ummayanlar dediler ki: “Bize melekler gelse ya da Rabbimizi görseydik ya!” Andolsun ki onlar, (bu soruyu sorduklarında) nefislerinde kibre kapıldılar ve büyük bir azgınlıkla haddi aştılar.

22. Melekleri görecekleri gün, suçlu günahkârlara bir müjde yoktur. Ve derler ki: “(Bizi bekleyen) tam bir mahrumiyet!”

23. Onların yaptıkları amellere yönelir ve onu uçuşan toz zerreleri gibi kılarız/hiç yapılmamış gibi geriye hiçbir şey kalmaz.

24. O gün, cennet ehlinin konakladıkları yer daha hayırlı, istirahat ettikleri yer daha güzeldir.

25. O gün, gök bulutlarla parçalanacak ve melekler ardı sıra indirilecektir.

26. O gün, gerçek hâkimiyet/egemenlik Rahmân’a aittir. Ve o, kâfirler için çok zor bir gündür.

27. O gün, zalim ellerini ısırır ve der ki: “Keşke Resûl ile beraber bir yol edinseymişim (ona tabi olsaymışım)!”

28. “Eyvahlar olsun! Vay başıma gelene! Keşke falancayı dost edinmeseymişim.”

29. “Andolsun ki o, zikir/Kur’ân bana geldikten sonra beni ondan saptırdı. Şeytan, (önce vaadlerde bulunan sonra da) insanı yardımsız yarı yolda bırakandır.”

30. Resûl der ki: “Rabbim! Şüphesiz ki benim kavmim, bu Kur’ân’ı terk edilmiş olarak bıraktı.”

Kıyamet Günü Allah Resûlü’nün (sav) şikâyet ederek davacı olacağı insanlar; Kur’ân’ı mehcur, terk edilmiş bir hâlde bırakıp onu harabeye çevirmiş olan insanlardır. Kur’ân’ı terk; ona iman etmeyi, onunla amel etmeyi, onu kanun yapıp onunla hükmetmeyi, onu insanlara anlatıp onunla cihad etmeyi, onu okumayı ve onun ayetleri üzerinde düşünüp onda hidayet aramayı terk etmek gibi Kur’ân’a karşı sorumlu olduğumuz her alanı kapsar. Her kişi ona karşı sorumluluğunu terk ettiği oranda onu mehcur bırakacak ve Resûlullah’ın (sav) davalısı olacaktır.

31. İşte böylece biz, her peygambere suçlu günahkârlardan düşman kıldık. Yol gösteren ve yardım eden olarak Rabbin yeter.

32. Kâfirler dediler ki: “Kur’ân onun üzerine bir seferde indirilseydi ya!” Böyle (parça parça) indirdik ki kalbini sağlamlaştıralım. Ve onu tertil üzere/ağır ağır okuduk.

Kur’ân’ın istenen etkiyi göstermesi için onun parça parça ve ağır ağır, yani tertil üzere okunması gerekir.

وَلَا يَأْتُونَكَ بِمَثَلٍ اِلَّا جِئْنَاكَ بِالْحَقِّ وَاَحْسَنَ تَفْسِيرًاۜ ﴿٣٣﴾
اَلَّذِينَ يُحْشَرُونَ عَلٰى وُجُوهِهِمْ اِلٰى جَهَنَّمَۙ اُو۬لٰٓئِكَ شَرٌّ
مَكَانًا وَاَضَلُّ سَبِيلًاۚ ﴿٣٤﴾ وَلَقَدْ اٰتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ
وَجَعَلْنَا مَعَهُٓ اَخَاهُ هٰرُونَ وَزِيرًاۚ ﴿٣٥﴾ فَقُلْنَا اذْهَبَٓا اِلَى الْقَوْمِ
الَّذِينَ كَذَّبُوا بِاٰيَاتِنَاۜ فَدَمَّرْنَاهُمْ تَدْمِيرًاۜ ﴿٣٦﴾ وَقَوْمَ نُوحٍ
لَمَّا كَذَّبُوا الرُّسُلَ اَغْرَقْنَاهُمْ وَجَعَلْنَاهُمْ لِلنَّاسِ اٰيَةًۜ
وَاَعْتَدْنَا لِلظَّالِمِينَ عَذَابًا اَلِيمًاۚ ﴿٣٧﴾ وَعَادًا وَثَمُودَا۬ وَاَصْحَابَ
الرَّسِّ وَقُرُونًا بَيْنَ ذٰلِكَ كَثِيرًا ﴿٣٨﴾ وَكُلًّا ضَرَبْنَا
لَهُ الْاَمْثَالَۘ وَكُلًّا تَبَّرْنَا تَتْبِيرًا ﴿٣٩﴾ وَلَقَدْ اَتَوْا عَلَى الْقَرْيَةِ الَّتٖٓي
اُمْطِرَتْ مَطَرَ السَّوْءِۜ اَفَلَمْ يَكُونُوا يَرَوْنَهَاۚ بَلْ كَانُوا
لَا يَرْجُونَ نُشُورًا ﴿٤٠﴾ وَاِذَا رَاَوْكَ اِنْ يَتَّخِذُونَكَ
اِلَّا هُزُوًاۜ اَهٰذَا الَّذٖي بَعَثَ اللّٰهُ رَسُولًا ﴿٤١﴾ اِنْ كَادَ لَيُضِلُّنَا
عَنْ اٰلِهَتِنَا لَوْلَٓا اَنْ صَبَرْنَا عَلَيْهَاۜ وَسَوْفَ يَعْلَمُونَ
حٖينَ يَرَوْنَ الْعَذَابَ مَنْ اَضَلُّ سَبِيلًا ﴿٤٢﴾ اَرَاَيْتَ
مَنِ اتَّخَذَ اِلٰهَهُ هَوٰيهُۜ اَفَاَنْتَ تَكُونُ عَلَيْهِ وَكٖيلًاۙ ﴿٤٣﴾

33. Onların (seninle tartışmak ve delillerini çürütmek için) getirdiği hiçbir örnek yoktur ki mutlaka biz, (cevap olarak) sana hakkı ve daha güzel olan bir açıklamasını getirmişizdir.

34. Onlar ki yüzleri üzere cehenneme haşrolunurlar. Bunlar mekânları en şerli, yolları en sapkın olanlardır.

35. Andolsun ki Mûsâ'ya Kitap verdik ve kardeşi Hârûn'u da ona yardımcı kıldık.

36. Dedik ki: "Ayetlerimizi yalanlayan topluluğa gidin." Sonunda o (topluluğu) yerle bir ettik.

37. Nûh Kavmi peygamberleri yalanlayınca, onları (tufanda) boğduk ve onları insanlar için (ibret alınacak) bir ayet kıldık. Biz, zalimler için can yakıcı bir azap hazırladık.

38. Âd, Semûd, Ress halkı ve bunların arasında (yaşamış) nice kavimleri de (helak ettik).

39. Onlardan her birine (öğüt alıp, hakka yönelecekleri) misaller verdik. (İnkârda diretince) hepsini (azapla) kırıp geçirdik.

40. Andolsun ki onlar, kötülük/helak yağmuruna tutulan beldeye gelmişlerdi. Orayı görmüyorlar mıydı? (Hayır, öyle değil! Görüyorlardı elbet!) Fakat onlar yeniden dirilmeyi ummuyorlardı.

41. Seni gördüklerinde, yalnızca seni alaya alıyorlar (ve diyorlar ki): "Allah göndere göndere bunu mu resûl olarak gönderdi?"

42. (Ve şöyle diyerek övünüyorlar:) "Şayet üzerlerine titreyip onların etrafında kenetlenmeseydik, neredeyse bizi ilahlarımızdan saptıracaktı." Azabı gördükleri zaman, kimin yolu daha sapkınmış bileceklerdir/anlayacaklardır.

43. Hevasını/Arzusunu ilah edineni gördün mü? Şimdi sen mi ona vekil olacaksın?

اَمْ تَحْسَبُ اَنَّ اَكْثَرَهُمْ يَسْمَعُونَ اَوْ يَعْقِلُونَۜ اِنْ هُمْ
اِلَّا كَالْاَنْعَامِ بَلْ هُمْ اَضَلُّ سَبِيلًا ﴿٤٤﴾ اَلَمْ تَرَ اِلٰى رَبِّكَ كَيْفَ
مَدَّ الظِّلَّۚ وَلَوْ شَٓاءَ لَجَعَلَهُ سَاكِنًاۚ ثُمَّ جَعَلْنَا الشَّمْسَ عَلَيْهِ
دَلِيلًاۙ ﴿٤٥﴾ ثُمَّ قَبَضْنَاهُ اِلَيْنَا قَبْضًا يَسِيرًا ﴿٤٦﴾ وَهُوَ الَّذٖى جَعَلَ
لَكُمُ الَّيْلَ لِبَاسًا وَالنَّوْمَ سُبَاتًا وَجَعَلَ النَّهَارَ نُشُورًا ﴿٤٧﴾
وَهُوَ الَّذٖٓى اَرْسَلَ الرِّيَاحَ بُشْرًا بَيْنَ يَدَيْ رَحْمَتِهٖۚ وَاَنْزَلْنَا
مِنَ السَّمَٓاءِ مَٓاءً طَهُورًاۙ ﴿٤٨﴾ لِنُحْيِیَ بِهٖ بَلْدَةً مَيْتًا وَنُسْقِيَهُ
مِمَّا خَلَقْنَٓا اَنْعَامًا وَاَنَاسِيَّ كَثٖيرًا ﴿٤٩﴾ وَلَقَدْ صَرَّفْنَاهُ بَيْنَهُمْ
لِيَذَّكَّرُواۘ فَاَبٰٓى اَكْثَرُ النَّاسِ اِلَّا كُفُورًا ﴿٥٠﴾ وَلَوْ شِئْنَا
لَبَعَثْنَا فٖى كُلِّ قَرْيَةٍ نَذٖيرًاۘ ﴿٥١﴾ فَلَا تُطِعِ الْكَافِرٖينَ وَجَاهِدْهُمْ
بِهٖ جِهَادًا كَبٖيرًا ﴿٥٢﴾ وَهُوَ الَّذٖى مَرَجَ الْبَحْرَيْنِ هٰذَا عَذْبٌ
فُرَاتٌ وَهٰذَا مِلْحٌ اُجَاجٌۚ وَجَعَلَ بَيْنَهُمَا بَرْزَخًا وَحِجْرًا
مَحْجُورًا ﴿٥٣﴾ وَهُوَ الَّذٖى خَلَقَ مِنَ الْمَٓاءِ بَشَرًا فَجَعَلَهُ
نَسَبًا وَصِهْرًاۜ وَكَانَ رَبُّكَ قَدٖيرًا ﴿٥٤﴾ وَيَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللّٰهِ
مَا لَا يَنْفَعُهُمْ وَلَا يَضُرُّهُمْۜ وَكَانَ الْكَافِرُ عَلٰى رَبِّهٖ ظَهٖيرًا ﴿٥٥﴾

44. Sen, onların çoğunun dinleyip aklettiğini mi sanıyorsun? Onlar, yalnızca hayvanlar gibilerdir. Hayır, hayır yolca daha sapkınlardır.

45. Görmedin mi Rabbin gölgeyi nasıl da uzattı? Şayet dileseydi onu hareketsiz kılardı. Sonra Güneş'i ona delil kıldık.

46. Sonra o (gölgeyi) ağır ağır kendimize çektik.

47. Sizin için geceyi bir elbise, uykuyu dinlenme, gündüzü de (rızkınızı aradığınız) bir başlangıç ve yayılma (vakti) kılan O'dur.

48. Rahmetinin/Yağmurun öncesinde rüzgârları bir müjde olarak gönderen O'dur. Ve gökten tertemiz bir su indirdik.

49. (Yağmuru indirdik ki) ölü beldeyi onunla diriltelim, yarattığımız hayvanların ve insanların birçoğunu onunla sulayalım.

50. Andolsun ki (o yağmuru), öğüt almaları için onların arasında çevirdik durduk. Ancak insanların çoğu (anlamak ya da inanmak yerine) küfürde direttiler.

51. Şayet dileseydik, her beldeye bir uyarıcı gönderirdik. (Ancak, tüm insanlığa seni gönderdik.)

52. Kâfirlere itaat etme! Ve o (Kur'ân'la) onlara karşı büyük bir cihad ver.

Kâfirlere Kur'ân'ı tebliğ ve Kur'ân'ı rehber edinip hidayet öncülerinin mücadele metoduna uygun bir şekilde onlarla mücadele etmek cihaddır. Sadece cihad değil, cihadın büyüğüdür.

53. İki denizi salıveren (birbirlerine karışmadan akmalarını sağlayan) O'dur. Bu, tatlı mı tatlı, bu da oldukça tuzlu ve acıdır. O ikisi arasında bir engel ve net bir sınır koymuştur.

54. İnsanı sudan yaratan ve ona nesep/soy ve sıhriyet/nikâh yolu (ile akrabalık bağları) veren O'dur. Senin Rabbin her şeye güç yetirendir.

55. Allah'ı bırakıp, kendilerine fayda ve zararı olmayan şeylere ibadet ediyorlar. Kâfir, (şeytanın yanında saf tutup, ona uyarak) Rabbine karşı çıkandır.

وَمَٓا اَرْسَلْنَاكَ اِلَّا مُبَشِّرًا وَنَذ۪يرًا ﴿٥٦﴾ قُلْ مَٓا اَسْـَٔلُكُمْ عَلَيْهِ
مِنْ اَجْرٍ اِلَّا مَنْ شَٓاءَ اَنْ يَتَّخِذَ اِلٰى رَبِّه۪ سَب۪يلًا ﴿٥٧﴾ وَتَوَكَّلْ
عَلَى الْحَيِّ الَّذ۪ي لَا يَمُوتُ وَسَبِّحْ بِحَمْدِه۪ وَكَفٰى
بِه۪ بِذُنُوبِ عِبَادِه۪ خَب۪يرًا ﴿٥٨﴾ اَلَّذ۪ي خَلَقَ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضَ
وَمَا بَيْنَهُمَا ف۪ي سِتَّةِ اَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوٰى عَلَى الْعَرْشِ اَلرَّحْمٰنُ
فَسْـَٔلْ بِه۪ خَب۪يرًا ﴿٥٩﴾ وَاِذَا ق۪يلَ لَهُمُ اسْجُدُوا لِلرَّحْمٰنِ قَالُوا
وَمَا الرَّحْمٰنُ اَنَسْجُدُ لِمَا تَأْمُرُنَا وَزَادَهُمْ نُفُورًا ﴿٦٠﴾ تَبَارَكَ
الَّذ۪ي جَعَلَ فِي السَّمَٓاءِ بُرُوجًا وَجَعَلَ ف۪يهَا سِرَاجًا وَقَمَرًا
مُن۪يرًا ﴿٦١﴾ وَهُوَ الَّذ۪ي جَعَلَ الَّيْلَ وَالنَّهَارَ خِلْفَةً لِمَنْ اَرَادَ
اَنْ يَذَّكَّرَ اَوْ اَرَادَ شُكُورًا ﴿٦٢﴾ وَعِبَادُ الرَّحْمٰنِ الَّذ۪ينَ
يَمْشُونَ عَلَى الْاَرْضِ هَوْنًا وَاِذَا خَاطَبَهُمُ الْجَاهِلُونَ قَالُوا
سَلَامًا ﴿٦٣﴾ وَالَّذ۪ينَ يَب۪يتُونَ لِرَبِّهِمْ سُجَّدًا وَقِيَامًا ﴿٦٤﴾ وَالَّذ۪ينَ
يَقُولُونَ رَبَّنَا اصْرِفْ عَنَّا عَذَابَ جَهَنَّمَ اِنَّ عَذَابَهَا كَانَ
غَرَامًا ﴿٦٥﴾ اِنَّهَا سَٓاءَتْ مُسْتَقَرًّا وَمُقَامًا ﴿٦٦﴾ وَالَّذ۪ينَ اِذَٓا اَنْفَقُوا
لَمْ يُسْرِفُوا وَلَمْ يَقْتُرُوا وَكَانَ بَيْنَ ذٰلِكَ قَوَامًا ﴿٦٧﴾

56. Biz seni ancak müjdeci ve uyarıcı olarak gönderdik.

57. De ki: "(Davetim karşılığında) sizden hiçbir ücret istemiyorum. Tek isteğim Rabbine (yaklaştıran ve O'nu razı eden) yol tutan kimseler (kazanmaktır)."

58. Hiç ölmeyecek, El-Hayy olan (Allah')a tevekkül et! O'nu hamd ile tesbih et. Kullarının günahlarından haberdar olarak O yeter.

59. (O Allah) ki gökleri, yeri ve ikisi arasındakileri altı günde yaratan, sonra arşa istiva edendir. (O,) Rahmân'dır. O'nu bilene sor.

Allah'ın (cc) isim ve sıfatları hakkında bk. 3/Âl-i İmrân, 181; 7/A'râf, 180; 57/Hadîd, 4

60. Onlara, "Rahmân'a secde edin." denildiğinde: "Rahmân da nedir?" derler. "Senin bize emrettiğine mi secde edeceğiz?" (Bu,) onların kaçıp uzaklaşmalarını arttırdı.

61. Gökte burçlar yaratan, orada bir kandil ve ışık saçan bir Ay yaratan (Allah) ne yüce, ne mübarektir.

62. Dileyenin öğüt alması ya da şükretmesi için geceyi ve gündüzü birbiri ardınca kılan O'dur.

63. Rahmân'ın kulları yeryüzünde tevazu ile yürür. Cahiller kendilerine sataştığı zaman: "Selam olsun size!" derler.

64. Onlar, geceyi Rabbleri için secdede ve kıyamda geçirirler.

65. Onlar ki, "Rabbimiz! Cehennem azabını bizden çevir. Şüphesiz ki onun azabı, sürekli ve katlanılması zor bir cezadır." derler.

66. "Şüphesiz ki o, ne kötü bir yerleşim yeri ve ne kötü bir konaktır."

67. Onlar, harcadıklarında israf ve cimrilik etmez, bu ikisi arasında (dengeli) bir yol tutarlar.

وَالَّذِينَ لَا يَدْعُونَ مَعَ اللّٰهِ اِلٰهًا اٰخَرَ وَلَا يَقْتُلُونَ النَّفْسَ
الَّتِي حَرَّمَ اللّٰهُ اِلَّا بِالْحَقِّ وَلَا يَزْنُونَۚ وَمَنْ يَفْعَلْ ذٰلِكَ يَلْقَ
اَثَامًاۙ ﴿٦٨﴾ يُضَاعَفْ لَهُ الْعَذَابُ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ وَيَخْلُدْ فِيهِ مُهَانًاۗ ﴿٦٩﴾
اِلَّا مَنْ تَابَ وَاٰمَنَ وَعَمِلَ عَمَلًا صَالِحًا فَاُولٰٓئِكَ يُبَدِّلُ اللّٰهُ
سَيِّـَٔاتِهِمْ حَسَنَاتٍۜ وَكَانَ اللّٰهُ غَفُورًا رَحِيمًا ﴿٧٠﴾ وَمَنْ تَابَ
وَعَمِلَ صَالِحًا فَاِنَّهُ يَتُوبُ اِلَى اللّٰهِ مَتَابًا ﴿٧١﴾ وَالَّذِينَ
لَا يَشْهَدُونَ الزُّورَۙ وَاِذَا مَرُّوا بِاللَّغْوِ مَرُّوا كِرَامًا ﴿٧٢﴾ وَالَّذِينَ
اِذَا ذُكِّرُوا بِاٰيَاتِ رَبِّهِمْ لَمْ يَخِرُّوا عَلَيْهَا صُمًّا وَعُمْيَانًا ﴿٧٣﴾
وَالَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا هَبْ لَنَا مِنْ اَزْوَاجِنَا وَذُرِّيَّاتِنَا قُرَّةَ
اَعْيُنٍ وَاجْعَلْنَا لِلْمُتَّقِينَ اِمَامًا ﴿٧٤﴾ اُولٰٓئِكَ يُجْزَوْنَ الْغُرْفَةَ
بِمَا صَبَرُوا وَيُلَقَّوْنَ فِيهَا تَحِيَّةً وَسَلَامًاۙ ﴿٧٥﴾ خَالِدِينَ فِيهَاۜ
حَسُنَتْ مُسْتَقَرًّا وَمُقَامًا ﴿٧٦﴾ قُلْ مَا يَعْبَؤُا بِكُمْ رَبِّي
لَوْلَا دُعَٓاؤُكُمْۚ فَقَدْ كَذَّبْتُمْ فَسَوْفَ يَكُونُ لِزَامًا ﴿٧٧﴾

سُورَةُ الشُّعَرَٓاءِ

مَكِّيَّةٌ وَهِيَ مِائَتَانِ وَسَبْعٌ وَعِشْرُونَ اٰيَةً

68. Onlar, Allah'la beraber başka bir ilaha dua etmez, (İslam'ın izin verdiği kısas gibi meşru bir) hak olmaksızın, Allah'ın haram kıldığı cana kıymaz ve zina da etmezler. Kim de bunları yaparsa bir cezayla karşılaşacaktır.

69. Kıyamet Günü'nde azabı kat kat arttırılacak, (azabın içinde) aşağılanmış bir hâlde ebediyen kalacaktır.

70. (Fakat) tevbe eden, iman eden ve salih amel işleyenler bunun dışındadır. Allah, bunların günahlarını sevaba çevirir (ya da şirklerini imana, cinayetlerini ıslaha, zinalarını iffete çevirir). Allah (günahları bağışlayan, örten ve günahların kötü akıbetinden kulu koruyan) Ğafûr ve (kullarına karşı merhametli olan) Rahîm'dir.

71. Kim de tevbe edip salih ameller işlerse şüphesiz ki o, tevbesi makbul olarak Allah'a dönmüş olur.

72. Onlar, yalana şahitlik etmezler. Boş/Yararsız/Batıl bir şey gördüklerinde değerli/onurlu insanların tavrını sergileyerek yüz çevirip giderler.

73. Onlar, Rabblerinin ayetleri kendilerine hatırlatıldığında sağır ve kör gibi davranmazlar. (Kulak kabartıp, anlamaya çalışırlar.)

74. Onlar ki: "Rabbimiz! Bize eşlerimizden ve çocuklarımızdan göz aydınlığı/sevinç ve huzur kaynağı olacak kimseler ihsan et. Ve bizi muttakilere imam/öncü kıl." derler.

75. İşte onlar, sabretmelerine karşılık (cennette özel konuklar için hazırlanmış) odalarla mükâfatlandırılırlar. Ve orada selamlanma ve esenlik temennileriyle karşılanırlar.

76. Orada ebedî olarak kalacaklardır. Orası ne güzel bir yerleşim yeri ve ne güzel bir konaktır.

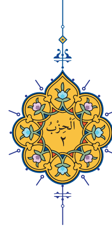
77. De ki: "Şayet duanız olmasaydı Allah katında bir kıymetiniz olur muydu? Ancak sizler yalanladınız. (Yalanlamanızın karşılığı olarak azap) kaçınılmaz olacaktır."

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ
طٰسٓمٓ ﴿١﴾ تِلْكَ اٰيَاتُ الْكِتَابِ الْمُب۪ينِ ﴿٢﴾ لَعَلَّكَ بَاخِعٌ نَفْسَكَ
اَلَّا يَكُونُوا مُؤْمِن۪ينَ ﴿٣﴾ اِنْ نَشَاْ نُنَزِّلْ عَلَيْهِمْ مِنَ السَّمَٓاءِ
اٰيَةً فَظَلَّتْ اَعْنَاقُهُمْ لَهَا خَاضِع۪ينَ ﴿٤﴾ وَمَا يَاْت۪يهِمْ مِنْ ذِكْرٍ
مِنَ الرَّحْمٰنِ مُحْدَثٍ اِلَّا كَانُوا عَنْهُ مُعْرِض۪ينَ ﴿٥﴾ فَقَدْ كَذَّبُوا
فَسَيَاْت۪يهِمْ اَنْبٰٓؤُا مَا كَانُوا بِه۪ يَسْتَهْزِؤُ۫نَ ﴿٦﴾ اَوَلَمْ يَرَوْا اِلَى الْاَرْضِ
كَمْ اَنْبَتْنَا ف۪يهَا مِنْ كُلِّ زَوْجٍ كَر۪يمٍ ﴿٧﴾ اِنَّ ف۪ي ذٰلِكَ لَاٰيَةًۜ وَمَا كَانَ
اَكْثَرُهُمْ مُؤْمِن۪ينَ ﴿٨﴾ وَاِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَز۪يزُ الرَّح۪يمُ ﴿٩﴾ وَاِذْ
نَادٰى رَبُّكَ مُوسٰٓى اَنِ ائْتِ الْقَوْمَ الظَّالِم۪ينَۙ ﴿١٠﴾ قَوْمَ فِرْعَوْنَۜ
اَلَا يَتَّقُونَ ﴿١١﴾ قَالَ رَبِّ اِنّ۪ٓي اَخَافُ اَنْ يُكَذِّبُونِۜ ﴿١٢﴾ وَيَض۪يقُ صَدْر۪ي
وَلَا يَنْطَلِقُ لِسَان۪ي فَاَرْسِلْ اِلٰى هٰرُونَ ﴿١٣﴾ وَلَهُمْ عَلَيَّ ذَنْبٌ فَاَخَافُ
اَنْ يَقْتُلُونِۚ ﴿١٤﴾ قَالَ كَلَّاۚ فَاذْهَبَا بِاٰيَاتِنَٓا اِنَّا مَعَكُمْ مُسْتَمِعُونَ ﴿١٥﴾
فَاْتِيَا فِرْعَوْنَ فَقُولَٓا اِنَّا رَسُولُ رَبِّ الْعَالَم۪ينَۙ ﴿١٦﴾ اَنْ اَرْسِلْ مَعَنَا
بَن۪ٓي اِسْرَٓاء۪يلَۜ ﴿١٧﴾ قَالَ اَلَمْ نُرَبِّكَ ف۪ينَا وَل۪يدًا وَلَبِثْتَ ف۪ينَا مِنْ عُمُرِكَ
سِن۪ينَ ﴿١٨﴾ وَفَعَلْتَ فَعْلَتَكَ الَّت۪ي فَعَلْتَ وَاَنْتَ مِنَ الْكَافِر۪ينَ ﴿١٩﴾

26. ŞUARÂ SURESİ

(Bu sure Mekke'de indirilmiş olup 227 ayettir.)
Er-Rahmân ve Er-Rahîm olan Allah'ın adıyla
(okumaya başlıyorum).

1. Tâ, Sîn, Mîm.
2. Bu, apaçık/açıklayıcı Kitab'ın ayetleridir.
3. Onlar iman etmiyorlar diye neredeyse kendini (sıkıntıdan) helak edeceksin.
4. Şayet dilesek gökten onların üzerine bir ayet/mucize indirirdik de boyunları o ayet karşısında bükülürdü. (İman etmek, teslim olmak zorunda kalırlardı.)
5. Onlara Rahmân'dan yeni bir zikir/hatırlatma gelmeye görsün, hemen ondan yüz çevirirler.
6. Muhakkak (bu zikri/hatırlatmayı da) yalanladılar. İleride, alaya aldıkları şeyin haberleri onlara gelecektir.

7. Yeryüzüne hiç bakmadılar mı? Biz orada her güzel bitkiden çift çift yaratmışızdır.
8. Şüphesiz ki bunda, (Allah'ın kudret ve azametine delalet eden) bir ayet vardır. (Ancak) onların çoğu mümin değildir (ve bu ayetleri görmezler/anlamazlar).
9. Şüphesiz ki senin Rabbin, (evet,) O (izzet sahibi, her şeyi mağlup eden) El-Azîz ve (kullarına karşı merhametli olan) Er-Rahîm'dir.
10. Hani Rabbin Mûsâ'ya seslenmişti: "Zalimler topluluğuna git."
11. "Firavun'un kavmine… (Onlara şunu sor: Allah'a şirk koşmaktan ve masiyetten) korkup sakınmazlar mı?"
12. Demişti ki: "Rabbim! Şüphesiz ki ben, beni yalanlamalarından korkuyorum."
13. "Göğsüm daralıyor, dilim tutuluyor. Hârûn'a da (benimle beraber) risalet vazifesi ver."
14. "Onların (bana karşı kullanacakları) bir suçum da var. Beni öldürmelerinden korkuyorum."
15. Buyurmuştu ki: "Asla! Ayetlerimle gidin, biz sizinle beraberiz, işitmekteyiz!"
16. "Firavun'a gidin ve deyin ki: 'Kuşkusuz biz, âlemlerin Rabbi olan (Allah')ın elçileriyiz.' "
17. "İsrâîloğullarını bizimle beraber gönder."
18. (Firavun) demişti ki: "Seni çocukken biz yetiştirmedik mi? Ömrünün çoğu yılını bizim aramızda geçirmedin mi?"

Firavunların ortak karakteri, Allah'ın (cc) verdiği rızkı insanların başına kakmalarıdır. Tevhidle Allah'a (cc) yönelen, Firavunların otorite ve rububiyet iddiasını reddeden muvahhidlere, "Sizi, biz eğitmedik mi? İşinizi, aşınızı vermedik mi?" diyerek onları nankörlükle suçlarlar. Oysa Allah'ın (cc) mülkünde Allah'a (cc) rağmen hâkimiyet iddiasında bulunarak en büyük nankörlüğü onlar yapmışlardır.

19. "Ve yapacağını yapmış (bizden birini öldürmüştün). Sen nankörlerdensin."

قَالَ فَعَلْتُهَٓا اِذًا وَاَنَا مِنَ الضَّٓالّ۪ينَؕ ﴿٢٠﴾ فَفَرَرْتُ مِنْكُمْ لَمَّا خِفْتُكُمْ
فَوَهَبَ ل۪ي رَبّ۪ي حُكْمًا وَجَعَلَن۪ي مِنَ الْمُرْسَل۪ينَ ﴿٢١﴾ وَتِلْكَ نِعْمَةٌ
تَمُنُّهَا عَلَيَّ اَنْ عَبَّدْتَ بَن۪ٓي اِسْرَٓائ۪لَؕ ﴿٢٢﴾ قَالَ فِرْعَوْنُ وَمَا رَبُّ
الْعَالَم۪ينَ ﴿٢٣﴾ قَالَ رَبُّ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَاؕ اِنْ كُنْتُمْ
مُوقِن۪ينَ ﴿٢٤﴾ قَالَ لِمَنْ حَوْلَهُٓ اَلَا تَسْتَمِعُونَ ﴿٢٥﴾ قَالَ رَبُّكُمْ
وَرَبُّ اٰبَٓائِكُمُ الْاَوَّل۪ينَ ﴿٢٦﴾ قَالَ اِنَّ رَسُولَكُمُ الَّذ۪ٓي اُرْسِلَ
اِلَيْكُمْ لَمَجْنُونٌ ﴿٢٧﴾ قَالَ رَبُّ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ وَمَا بَيْنَهُمَاؕ
اِنْ كُنْتُمْ تَعْقِلُونَ ﴿٢٨﴾ قَالَ لَئِنِ اتَّخَذْتَ اِلٰهًا غَيْر۪ي لَاَجْعَلَنَّكَ
مِنَ الْمَسْجُون۪ينَ ﴿٢٩﴾ قَالَ اَوَلَوْ جِئْتُكَ بِشَيْءٍ مُب۪ينٍ ﴿٣٠﴾ قَالَ فَاْتِ بِه۪ٓ
اِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِق۪ينَ ﴿٣١﴾ فَاَلْقٰى عَصَاهُ فَاِذَا هِيَ ثُعْبَانٌ مُب۪ينٌۚ ﴿٣٢﴾
وَنَزَعَ يَدَهُ فَاِذَا هِيَ بَيْضَٓاءُ لِلنَّاظِر۪ينَ ﴿٣٣﴾ قَالَ لِلْمَلَاِ حَوْلَهُٓ اِنَّ هٰذَا
لَسَاحِرٌ عَل۪يمٌۙ ﴿٣٤﴾ يُر۪يدُ اَنْ يُخْرِجَكُمْ مِنْ اَرْضِكُمْ بِسِحْرِه۪ۗ
فَمَاذَا تَاْمُرُونَ ﴿٣٥﴾ قَالُٓوا اَرْجِهْ وَاَخَاهُ وَابْعَثْ فِي الْمَدَٓائِنِ
حَاشِر۪ينَۙ ﴿٣٦﴾ يَاْتُوكَ بِكُلِّ سَحَّارٍ عَل۪يمٍ ﴿٣٧﴾ فَجُمِعَ السَّحَرَةُ
لِم۪يقَاتِ يَوْمٍ مَعْلُومٍۙ ﴿٣٨﴾ وَق۪يلَ لِلنَّاسِ هَلْ اَنْتُمْ مُجْتَمِعُونَۙ ﴿٣٩﴾

20. (Mûsâ) dedi ki: “Ben o işi yaptığım zaman (henüz Allah’tan vahiy almayan) bir bilgisizdim.”
21. “Sizden korktuğum için de kaçtım. (Akabinde) Rabbim bana hüküm (nübüvvet) verdi ve beni gönderilmiş resûllerden kıldı.”
22. “Bana minnetini ettiğin nimet de, İsrâîloğullarını köleleştirmenden olsa gerek!”
23. Firavun demişti ki: “Âlemlerin Rabbi dediğin de nedir?”
24. Demişti ki: “Göklerin, yerin ve ikisi arasındakilerin Rabbidir. Şayet yakinen inanırsanız (böyledir).”
25. (Firavun) çevresindekilere, “İşitmiyor musunuz?” demişti.
26. (Mûsâ) demişti ki: “Sizin ve evvelki atalarınızın Rabbidir.”
27. (Firavun) demişti ki: “Size gönderilen bu resûlünüz kesinlikle delidir.”
28. (Mûsâ) demişti ki: “Doğunun, batının ve ikisi arasında olanların Rabbidir. Şayet aklederseniz.”
Firavun, Mûsâ’yı (as) kızdırmak ve konuyu dağıtmak için elinden geleni yapmıştır. “Allah kim?” demiş, çevresinde bulunanları kışkırtmaya çalışmış, Mûsâ’ya (as) deli demiş… Mûsâ (as) ise onun sözlerine cevap vermeden, ana mesajı farklı cümlelerle tekrar etmiştir. Tevhid davetini sabote etmek isteyenlere karşı takınılması gereken tavır, bu kıssayla öğretilmiştir. Yan sorulara cevap vermeden, hakaret ve saldırıları duymaksızın ana mesajı farklı cümlelerle tekrar edip Firavun tıynetli insanların oyununa gelmemek… (Benzer bir üslup için bk. 20/Tâhâ, 51-52)
29. Demişti ki: “Şayet benim dışımda bir ilah edinecek olursan, hiç şüphesiz, seni hapse atacağım.”
30. Demişti ki: “Apaçık bir belgeyle gelmiş olsam da mı?”
31. Demişti ki: “Şayet doğru söylüyorsan getir onu (bakalım)!”
32. (Bunun üzerine) Mûsâ asasını attı. (Bir de ne görsün) o, apaçık bir yılan oluvermiş.
33. Elini (koynundan) çekti. (Bir de ne görsün!) Bakanların (gözünü alacak kadar) bembeyaz (bir ele dönüşüvermiş).
34. Çevresinde bulunan seçkinlere, “Bu, bilgili/usta bir büyücüdür.” demişti.
35. (Firavun:) “Yaptığı bu sihirle sizi yerinizden yurdunuzdan etmek istiyor. Ne buyurursunuz?” (dedi.)
Benzer içerikli ayet için bk. 7/A’râf, 110
36. Dediler ki: “Onu ve kardeşini ertele. (Hemen cezalandırma!) Şehirlere toplayıcılar gönder.”
37. “Tüm usta sihirbazları sana getirsinler.”
38. Büyücüler, bilinen bir günün, belirlenmiş vaktinde bir araya toplandılar.
39. Ve insanlara, “Siz de toplanacak mısınız?” denmişti.

لَعَلَّنَا نَتَّبِعُ السَّحَرَةَ اِنْ كَانُوا هُمُ الْغَالِب۪ينَ ﴿٤٠﴾ فَلَمَّا جَٓاءَ السَّحَرَةُ
قَالُوا لِفِرْعَوْنَ اَئِنَّ لَنَا لَاَجْرًا اِنْ كُنَّا نَحْنُ الْغَالِب۪ينَ ﴿٤١﴾ قَالَ
نَعَمْ وَاِنَّكُمْ اِذًا لَمِنَ الْمُقَرَّب۪ينَ ﴿٤٢﴾ قَالَ لَهُمْ مُوسٰٓى اَلْقُوا مَٓا اَنْتُمْ
مُلْقُونَ ﴿٤٣﴾ فَاَلْقَوْا حِبَالَهُمْ وَعِصِيَّهُمْ وَقَالُوا بِعِزَّةِ فِرْعَوْنَ اِنَّا لَنَحْنُ
الْغَالِبُونَ ﴿٤٤﴾ فَاَلْقٰى مُوسٰى عَصَاهُ فَاِذَا هِيَ تَلْقَفُ مَا يَأْفِكُونَ ﴿٤٥﴾
فَاُلْقِيَ السَّحَرَةُ سَاجِد۪ينَ ﴿٤٦﴾ قَالُٓوا اٰمَنَّا بِرَبِّ الْعَالَم۪ينَ ﴿٤٧﴾
رَبِّ مُوسٰى وَهٰرُونَ ﴿٤٨﴾ قَالَ اٰمَنْتُمْ لَهُ قَبْلَ اَنْ اٰذَنَ لَكُمْ اِنَّهُ
لَكَب۪يرُكُمُ الَّذ۪ي عَلَّمَكُمُ السِّحْرَ فَلَسَوْفَ تَعْلَمُونَ لَاُقَطِّعَنَّ
اَيْدِيَكُمْ وَاَرْجُلَكُمْ مِنْ خِلَافٍ وَلَاُصَلِّبَنَّكُمْ اَجْمَع۪ينَ ﴿٤٩﴾ قَالُوا
لَا ضَيْرَ اِنَّٓا اِلٰى رَبِّنَا مُنْقَلِبُونَ ﴿٥٠﴾ اِنَّا نَطْمَعُ اَنْ يَغْفِرَ لَنَا رَبُّنَا خَطَايَانَٓا
اَنْ كُنَّٓا اَوَّلَ الْمُؤْمِن۪ينَ ﴿٥١﴾ وَاَوْحَيْنَٓا اِلٰى مُوسٰٓى اَنْ اَسْرِ بِعِبَاد۪ٓي
اِنَّكُمْ مُتَّبَعُونَ ﴿٥٢﴾ فَاَرْسَلَ فِرْعَوْنُ فِي الْمَدَٓائِنِ حَاشِر۪ينَ ﴿٥٣﴾
اِنَّ هٰٓؤُ۬لَٓاءِ لَشِرْذِمَةٌ قَل۪يلُونَ ﴿٥٤﴾ وَاِنَّهُمْ لَنَا لَغَٓائِظُونَ ﴿٥٥﴾ وَاِنَّا لَجَم۪يعٌ
حَاذِرُونَ ﴿٥٦﴾ فَاَخْرَجْنَاهُمْ مِنْ جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ ﴿٥٧﴾ وَكُنُوزٍ وَمَقَامٍ
كَر۪يمٍ ﴿٥٨﴾ كَذٰلِكَ وَاَوْرَثْنَاهَا بَن۪ٓي اِسْرَٓائ۪يلَ ﴿٥٩﴾ فَاَتْبَعُوهُمْ مُشْرِق۪ينَ ﴿٦٠﴾

40. “Büyücüler kazanırsa biz onlara uymayı umuyoruz.” (dediler.)

41. Büyücüler Firavun’a geldiler: “Şayet biz (Mûsâ’ya) üstün gelirsek herhâlde bize (dolgun) bir ücret verirsin artık, değil mi?” demişlerdi.

42. “Evet, şüphesiz (üstün geldiğiniz takdirde) bana yakınlaştırılmış (gözde adamlarımdan) olacaksınız.” demişti.

Benzer içerikli ayet için bk. 7/A’râf, 114

43. Mûsâ onlara demişti ki: “Atın ne atacaksanız!”

44. Asalarını ve iplerini atmışlar ve demişlerdi ki: “Firavun’un izzetine yemin olsun ki kesinlikle üstün gelecek olanlar bizleriz.”

45. Mûsâ asasını atıvermişti. (Bir de ne görsünler!) Onların yaptıklarını yutuveriyor.

46. Sihirbazlar secdeye kapandılar.

47. “Âlemlerin Rabbi olan (Allah’)a iman ettik.” dediler.

48. “Mûsâ’nın ve Hârûn’un Rabbine.”

49. “Size izin vermeden önce mi ona iman ettiniz? Şüphesiz ki o, size büyü öğreten büyüğünüzdür. Pek yakında (yapacaklarımı) bileceksiniz/anlayacaksınız. Şüphesiz ki ellerinizi ve ayaklarınızı çaprazlama kesip hepinizi asacağım.” demişti.

Benzer içerikli ayet için bk. 7/A’râf, 123

50. “Hiç önemli değil! Kuşkusuz biz, Rabbimize dönenleriz.” demişlerdi.

51. “Biz, ilk iman edenlerden olmamıza binaen, Rabbimizin günahlarımızı bağışlamasını umuyoruz.”

52. Mûsâ’ya, “Kullarımla yola çık. Siz, takip edileceksiniz.” diye vahyetmiştik.

53. Firavun, şehirlere (asker toplaması için) toplayıcılar gönderdi.

54. (Onlar şöyle propaganda yapıyorlardı:) “Şüphesiz ki bunlar, azınlıktır/önemsiz bir topluluktur.”

55. “Ve kuşkusuz, bize karşı öfke beslemektelerdir.”

56. “Bizler ise (böylelerine karşı) tedbirli ve uyanık bir topluluğuz.”

57. Biz, onları bahçelerinden ve pınarlarından çıkardık!

58. Hazinelerden ve değerli konaklarından!

59. (Onları çıkardığımız yerlere) böylece İsrâîloğullarını vâris kıldık.

60. Güneş’in doğmasıyla, (Firavun ve ordusu) onların peşine düştü.

فَلَمَّا تَرَٓاءَ الْجَمْعَانِ قَالَ اَصْحَابُ مُوسٰٓى اِنَّا لَمُدْرَكُونَۚ ٦١
قَالَ كَلَّاۚ اِنَّ مَعِيَ رَبّ۪ي سَيَهْد۪ينِ ٦٢ فَاَوْحَيْنَٓا اِلٰى مُوسٰٓى
اَنِ اضْرِبْ بِعَصَاكَ الْبَحْرَۜ فَانْفَلَقَ فَكَانَ كُلُّ فِرْقٍ كَالطَّوْدِ
الْعَظ۪يمِۚ ٦٣ وَاَزْلَفْنَا ثَمَّ الْاٰخَر۪ينَۚ ٦٤ وَاَنْجَيْنَا مُوسٰى وَمَنْ مَعَهُٓ
اَجْمَع۪ينَۚ ٦٥ ثُمَّ اَغْرَقْنَا الْاٰخَر۪ينَۜ ٦٦ اِنَّ ف۪ي ذٰلِكَ لَاٰيَةًۜ وَمَا كَانَ
اَكْثَرُهُمْ مُؤْمِن۪ينَ ٦٧ وَاِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَز۪يزُ الرَّح۪يمُ ٦٨
وَاتْلُ عَلَيْهِمْ نَبَاَ اِبْرٰه۪يمَۢ ٦٩ اِذْ قَالَ لِاَب۪يهِ وَقَوْمِه۪ مَا تَعْبُدُونَ ٧٠
قَالُوا نَعْبُدُ اَصْنَامًا فَنَظَلُّ لَهَا عَاكِف۪ينَ ٧١ قَالَ
هَلْ يَسْمَعُونَكُمْ اِذْ تَدْعُونَۙ ٧٢ اَوْ يَنْفَعُونَكُمْ اَوْ يَضُرُّونَ ٧٣
قَالُوا بَلْ وَجَدْنَٓا اٰبَٓاءَنَا كَذٰلِكَ يَفْعَلُونَ ٧٤ قَالَ اَفَرَاَيْتُمْ
مَا كُنْتُمْ تَعْبُدُونَۙ ٧٥ اَنْتُمْ وَاٰبَٓاؤُ۬كُمُ الْاَقْدَمُونَ ٧٦ فَاِنَّهُمْ
عَدُوٌّ ل۪ٓي اِلَّا رَبَّ الْعَالَم۪ينَۙ ٧٧ اَلَّذ۪ي خَلَقَن۪ي فَهُوَ يَهْد۪ينِۙ ٧٨
وَالَّذ۪ي هُوَ يُطْعِمُن۪ي وَيَسْق۪ينِۙ ٧٩ وَاِذَا مَرِضْتُ فَهُوَ يَشْف۪ينِۖ ٨٠
وَالَّذ۪ي يُم۪يتُن۪ي ثُمَّ يُحْي۪ينِۙ ٨١ وَالَّذ۪ٓي اَطْمَعُ اَنْ يَغْفِرَ ل۪ي خَط۪ٓيـَٔت۪ي
يَوْمَ الدّ۪ينِۜ ٨٢ رَبِّ هَبْ ل۪ي حُكْمًا وَاَلْحِقْن۪ي بِالصَّالِح۪ينَۙ ٨٣

61. İki topluluk birbirini görünce, Mûsâ'nın arkadaşları, "Kesinlikle biz yakalandık." demişlerdi.

62. Demişti ki: "Asla! Rabbim benimle beraberdir ve mutlaka bana yol gösterecektir."

63. Mûsâ'ya, "Asanı denize vur!" diye vahyetmiştik. (Asasını vurdu) ve deniz yarıldı. Her bir parçası büyük bir dağ gibiydi.

64. Diğerlerini (Firavun ve askerlerini) de oraya yakınlaştırdık.

65. Mûsâ'yı ve beraberinde olanların tümünü kurtardık.

66. Sonra diğerlerini (denizde) boğduk.

67. Şüphesiz ki bunda, (Allah'ın dostlarına yardım edip düşmanları helak edeceğine dair) ayet vardır. Onların çoğu mümin değildir.

68. Şüphesiz ki senin Rabbin, (evet,) O (izzet sahibi, her şeyi mağlup eden) El-Azîz ve (kullarına karşı merhametli olan) Er-Rahîm'dir.

69. Onlara İbrâhîm'in haberini oku.

70. Hani babasına ve kavmine, "Neye ibadet ediyorsunuz?" demişti.

71. Demişlerdi ki: "Putlara ibadet ediyor ve kesintisiz onlara ibadetimizi sürdürüyoruz."

72. Demişti ki: "Dua ettiğinizde sizi duyuyorlar mı?"

73. "Ya da size bir fayda ve zararları dokunuyor mu?"

74. "(Hayır, öyle değil!) Biz babalarımızı böyle yaparken bulduk. (Hiç sorgulamadan biz de aynısını yapıyoruz.)"

75. Demişti ki: "Gördünüz mü şu ibadet ettiklerinizi?"

76. "Hem sizin hem de geçmişteki babalarınızın."

77. "Şüphesiz ki onlar, benim düşmanımdır. Âlemlerin Rabbi (olan Allah) müstesna."

Müşrikler Allah'a (cc) taptıklarına, putların da onları Allah'a (cc) yakınlaştırdığına inanıyorlardı. İbrâhîm (as), "İbadet ettikleriniz benim düşmanımdır." dediğinde, "Allah da mı?" sorusunu sormamaları için âlemlerin Rabbi olan Allah'ı (cc) istisna tutmuştur.

78. "O, beni yaratan ve hidayet edendir."

79. "O, beni yediren ve içirendir."

80. "Hastalandığım zaman beni iyileştirendir."

81. "Beni öldürecek sonra da diriltecek olandır."

82. "Din/Kıyamet Günü'nde hatalarımı bağışlamasını umduğum O'dur."

83. "Rabbim! Bana hüküm/hikmet ihsan et ve beni salihlere kat."

وَاجْعَلْ لِي لِسَانَ صِدْقٍ فِي الْاٰخِرِينَۙ ﴿٨٤﴾ وَاجْعَلْنِي مِنْ وَرَثَةِ جَنَّةِ
النَّعِيمِۙ ﴿٨٥﴾ وَاغْفِرْ لِاَبِٓي اِنَّهُ كَانَ مِنَ الضَّٓالِّينَۙ ﴿٨٦﴾ وَلَا تُخْزِنِي
يَوْمَ يُبْعَثُونَۙ ﴿٨٧﴾ يَوْمَ لَا يَنْفَعُ مَالٌ وَلَا بَنُونَۙ ﴿٨٨﴾ اِلَّا مَنْ اَتَى اللّٰهَ
بِقَلْبٍ سَلِيمٍۜ ﴿٨٩﴾ وَاُزْلِفَتِ الْجَنَّةُ لِلْمُتَّقِينَۙ ﴿٩٠﴾ وَبُرِّزَتِ الْجَحِيمُ
لِلْغَاوِينَۙ ﴿٩١﴾ وَقِيلَ لَهُمْ اَيْنَ مَا كُنْتُمْ تَعْبُدُونَۙ ﴿٩٢﴾ مِنْ دُونِ اللّٰهِۜ هَلْ
يَنْصُرُونَكُمْ اَوْ يَنْتَصِرُونَۜ ﴿٩٣﴾ فَكُبْكِبُوا فِيهَا هُمْ وَالْغَاوُنَۙ ﴿٩٤﴾
وَجُنُودُ اِبْلِيسَ اَجْمَعُونَۜ ﴿٩٥﴾ قَالُوا وَهُمْ فِيهَا يَخْتَصِمُونَۙ ﴿٩٦﴾
تَاللّٰهِ اِنْ كُنَّا لَفِي ضَلَالٍ مُبِينٍۙ ﴿٩٧﴾ اِذْ نُسَوِّيكُمْ بِرَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٩٨﴾
وَمَٓا اَضَلَّنَٓا اِلَّا الْمُجْرِمُونَ ﴿٩٩﴾ فَمَا لَنَا مِنْ شَافِعِينَۙ ﴿١٠٠﴾ وَلَا صَدِيقٍ
حَمِيمٍ ﴿١٠١﴾ فَلَوْ اَنَّ لَنَا كَرَّةً فَنَكُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٠٢﴾ اِنَّ فِي ذٰلِكَ لَاٰيَةًۜ
وَمَا كَانَ اَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿١٠٣﴾ وَاِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿١٠٤﴾
كَذَّبَتْ قَوْمُ نُوحِ نِالْمُرْسَلِينَۚ ﴿١٠٥﴾ اِذْ قَالَ لَهُمْ اَخُوهُمْ نُوحٌ
اَلَا تَتَّقُونَۚ ﴿١٠٦﴾ اِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ اَمِينٌۙ ﴿١٠٧﴾ فَاتَّقُوا اللّٰهَ وَاَطِيعُونِۚ ﴿١٠٨﴾
وَمَٓا اَسْـَٔلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ اَجْرٍۚ اِنْ اَجْرِيَ اِلَّا عَلٰى رَبِّ الْعَالَمِينَۚ ﴿١٠٩﴾
فَاتَّقُوا اللّٰهَ وَاَطِيعُونِۜ ﴿١١٠﴾ قَالُٓوا اَنُؤْمِنُ لَكَ وَاتَّبَعَكَ الْاَرْذَلُونَۜ ﴿١١١﴾

84. “Sonradan gelecek nesiller arasında benim için doğruluk dili kıl. (Beni hayırla yâd etsinler.)”
85. “Beni Naîm Cenneti’nin vârislerinden kıl.”
86. “Babamı bağışla! Şüphesiz ki o, sapıklardandır.”
İbrâhîm’in (as) babası hakkında bulunduğu af talebinin istisna oluşu hakkında bilgi için bk. 9/Tevbe, 113-114
87. “(İnsanların) diriltileceği günde beni rezil edip küçük düşürme!”
88. O gün ki ne mal ne de evlat fayda verir.
89. Allah’a selim bir kalple gelenler müstesna.
Şirk, ısrar edilen büyük günahlar ve Allah’ın (cc) vaadine karşı şüphe içinde olmak gibi hastalıklardan uzak, tevbe ve istiğfarla sürekli arınan kalpler selim kalplerdir.
90. Cennet, takva sahiplerine yaklaştırılır.
91. Cehennemse azgınlar (görsün diye iyice) açığa çıkarılır.
92. Onlara, “Nerede ibadet ettikleriniz?” denir.
93. “Allah’ın dışında... Size yardım edebilirler mi? Ya da kendilerine yardımları olur mu?”
94. Onlar ve azgınlar başüstü oraya atılırlar.
95. İblis’in tüm orduları da.
96. Orada birbirleriyle tartışarak diyecekler ki:
97. “Allah’a yemin olsun ki bizler apaçık bir sapıklık içindeydik.”
98. “Çünkü sizi, âlemlerin Rabbi olan Allah’a denk tutmuştuk. (O’nu sever gibi sizi sevmiş, O’ndan korkar gibi sizden korkmuş, O’na yönelir gibi size tevbe vermiş, O’ndan medet umar gibi sizin himmetinize sığınmış ve O’nun otoritesine boyun eğer gibi sizin yasalarınıza boyun eğmiştik.)”
99. “Bizi suçlu günahkârlardan başkası saptırmadı.”
100. “(Şimdi) ne bize şefaat edecek bir kimse vardır.”
101. “Ne de sıcak bir dost...”
102. “Keşke dünyaya dönüşümüz mümkün olsaydı da iman edenlerden olsaydık.”
103. Şüphesiz ki bunda, (Allah’ın, dostlarına yardım edip düşmanları helak edeceğine dair) ayet vardır. Onların çoğu mümin değildir.

الحزب ٣

104. Şüphesiz ki senin Rabbin, (evet,) O (izzet sahibi, her şeyi mağlup eden) El-Azîz ve (kullarına karşı merhametli olan) Er-Rahîm’dir.
105. Nûh’un kavmi gönderilen resûlleri yalanladı.
106. Hani kardeşleri Nûh, kendilerine, “(Allah’tan) korkup sakınmaz mısınız?” demişti.
107. “Şüphesiz ki ben, sizin için güvenilir bir resûlüm.”
108. “(O hâlde) Allah’tan korkup sakının ve bana itaat edin.”
109. “Sizden (davetim karşılığında) bir ücret istemiyorum. Benim ücretim, âlemlerin Rabbi olan (Allah’)a aittir.”
110. “Allah’tan korkup sakının ve bana itaat edin.”
111. Demişlerdi ki: “Kavminin en düşükleri sana uymuşken sana iman mı edelim?”

قَالَ وَمَا عِلْمٖى بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَۚ ﴿١١٢﴾ اِنْ حِسَابُهُمْ اِلَّا عَلٰى رَبّٖى
لَوْ تَشْعُرُونَۚ ﴿١١٣﴾ وَمَٓا اَنَا بِطَارِدِ الْمُؤْمِنٖينَۚ ﴿١١٤﴾ اِنْ اَنَا اِلَّا نَذٖيرٌ مُبٖينٌۜ ﴿١١٥﴾
قَالُوا لَئِنْ لَمْ تَنْتَهِ يَا نُوحُ لَتَكُونَنَّ مِنَ الْمَرْجُومٖينَۜ ﴿١١٦﴾
قَالَ رَبِّ اِنَّ قَوْمٖى كَذَّبُونِۚ ﴿١١٧﴾ فَافْتَحْ بَيْنٖى وَبَيْنَهُمْ فَتْحًا
وَنَجِّنٖى وَمَنْ مَعِىَ مِنَ الْمُؤْمِنٖينَ ﴿١١٨﴾ فَاَنْجَيْنَاهُ وَمَنْ مَعَهُ
فِى الْفُلْكِ الْمَشْحُونِۚ ﴿١١٩﴾ ثُمَّ اَغْرَقْنَا بَعْدُ الْبَاقٖينَۜ ﴿١٢٠﴾ اِنَّ فٖى ذٰلِكَ لَاٰيَةًۜ
وَمَا كَانَ اَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنٖينَ ﴿١٢١﴾ وَاِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزٖيزُ الرَّحٖيمُ ﴿١٢٢﴾
كَذَّبَتْ عَادٌۨ الْمُرْسَلٖينَۚ ﴿١٢٣﴾ اِذْ قَالَ لَهُمْ اَخُوهُمْ هُودٌ اَلَا تَتَّقُونَۚ ﴿١٢٤﴾
اِنّٖى لَكُمْ رَسُولٌ اَمٖينٌۙ ﴿١٢٥﴾ فَاتَّقُوا اللّٰهَ وَاَطٖيعُونِۚ ﴿١٢٦﴾ وَمَٓا اَسْـَٔلُكُمْ
عَلَيْهِ مِنْ اَجْرٍۚ اِنْ اَجْرِىَ اِلَّا عَلٰى رَبِّ الْعَالَمٖينَۜ ﴿١٢٧﴾ اَتَبْنُونَ بِكُلِّ
رٖيعٍ اٰيَةً تَعْبَثُونَۙ ﴿١٢٨﴾ وَتَتَّخِذُونَ مَصَانِعَ لَعَلَّكُمْ تَخْلُدُونَۚ ﴿١٢٩﴾
وَاِذَا بَطَشْتُمْ بَطَشْتُمْ جَبَّارٖينَۚ ﴿١٣٠﴾ فَاتَّقُوا اللّٰهَ وَاَطٖيعُونِ ﴿١٣١﴾
وَاتَّقُوا الَّذٖٓى اَمَدَّكُمْ بِمَا تَعْلَمُونَۚ ﴿١٣٢﴾ اَمَدَّكُمْ بِاَنْعَامٍ وَبَنٖينَۙ ﴿١٣٣﴾
وَجَنَّاتٍ وَعُيُونٍۚ ﴿١٣٤﴾ اِنّٖٓى اَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ عَظٖيمٍۜ ﴿١٣٥﴾
قَالُوا سَوَٓاءٌ عَلَيْنَٓا اَوَعَظْتَ اَمْ لَمْ تَكُنْ مِنَ الْوَاعِظٖينَۙ ﴿١٣٦﴾

112. Demişti ki: “Onların yaptıkları şeyler hakkında bilgi sahibi değilim (onları yargılayamam).”
113. “Şayet bilinçli insanlarsanız, onların hesabını görmek Rabbime aittir (bunu bilmelisiniz).”
114. “Ben, müminleri kovacak değilim.”
115. “Ben, yalnızca apaçık bir uyarıcıyım.”
116. Demişlerdi ki: “Şayet bu işe bir son vermezsen ey Nûh, kesinlikle taşlanıp kovulanlardan olacaksın.”
117. Demişti ki: “Rabbim! Şüphesiz ki kavmim, beni yalanladı.”
118. “Onlarla benim aramı (vereceğin hükümle) aç. Beni ve beraberimdeki müminleri kurtar.”
119. Onu ve beraberindekileri, dolu bir gemi içerisinde kurtardık.
120. Sonra da kalanları boğduk.
121. Şüphesiz ki bunda, (Allah’ın dostlarına yardım edip düşmanları helak edeceğine dair) ayet vardır. Onların çoğu mümin değildir.
122. Şüphesiz ki senin Rabbin, (evet,) O (izzet sahibi, her şeyi mağlup eden) El-Azîz ve (kullarına karşı merhametli olan) Er-Rahîm’dir.
123. Âd (Kavmi), gönderilen resûlleri yalanladı.
124. Hani kardeşleri Hûd onlara, “(Allah’tan) korkup sakınmaz mısınız?” demişti.
125. “Şüphesiz ki ben, sizin için güvenilir bir resûlüm.”
126. “(O hâlde) Allah’tan korkup sakının ve bana itaat edin.”
127. “Sizden (davetim karşılığında) bir ücret istemiyorum. Benim ücretim âlemlerin Rabbi olan (Allah’)a aittir.”
128. “Her yüksek yere bir bina inşa edip eğleniyor musunuz?”
129. “Ebedî kalmak umuduyla yapılar inşa edip duruyor musunuz?”
130. “Ele geçirdiğiniz (insanları) zorbalıkla mı yakalıyorsunuz?”
131. “Allah’tan korkup sakının ve bana itaat edin.”
132. “Size, bildiğiniz (güzelliklerle) destek veren (Allah’tan) korkup sakının.”
133. “Size hayvanlar ve çocuklarla destek verdi.”
134. “Bahçeler ve su kaynaklarıyla...”
135. “Ben, sizler için büyük günün azabından endişe ediyorum.”
136. Demişlerdi ki: “Öğüt versen de vermesen de bizim için fark etmez.”

اِنْ هٰذَٓا اِلَّا خُلُقُ الْاَوَّلِينَۙ ﴿١٣٧﴾ وَمَا نَحْنُ بِمُعَذَّبِينَۚ ﴿١٣٨﴾ فَكَذَّبُوهُ
فَاَهْلَكْنَاهُمْۜ اِنَّ فِي ذٰلِكَ لَاٰيَةًۜ وَمَا كَانَ اَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿١٣٩﴾
وَاِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُۚ ﴿١٤٠﴾ كَذَّبَتْ ثَمُودُ الْمُرْسَلِينَۚ ﴿١٤١﴾
اِذْ قَالَ لَهُمْ اَخُوهُمْ صَالِحٌ اَلَا تَتَّقُونَۚ ﴿١٤٢﴾ اِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ
اَمِينٌۙ ﴿١٤٣﴾ فَاتَّقُوا اللّٰهَ وَاَطِيعُونِۚ ﴿١٤٤﴾ وَمَٓا اَسْـَٔلُكُمْ عَلَيْهِ
مِنْ اَجْرٍۚ اِنْ اَجْرِيَ اِلَّا عَلٰى رَبِّ الْعَالَمِينَۜ ﴿١٤٥﴾ اَتُتْرَكُونَ
فِي مَا هٰهُنَٓا اٰمِنِينَۙ ﴿١٤٦﴾ فِي جَنَّاتٍ وَعُيُونٍۙ ﴿١٤٧﴾ وَزُرُوعٍ وَنَخْلٍ طَلْعُهَا
هَضِيمٌۚ ﴿١٤٨﴾ وَتَنْحِتُونَ مِنَ الْجِبَالِ بُيُوتًا فَارِهِينَۚ ﴿١٤٩﴾ فَاتَّقُوا اللّٰهَ
وَاَطِيعُونِۚ ﴿١٥٠﴾ وَلَا تُطِيعُٓوا اَمْرَ الْمُسْرِفِينَۙ ﴿١٥١﴾ اَلَّذِينَ يُفْسِدُونَ
فِي الْاَرْضِ وَلَا يُصْلِحُونَ ﴿١٥٢﴾ قَالُٓوا اِنَّمَٓا اَنْتَ مِنَ الْمُسَحَّرِينَۚ ﴿١٥٣﴾
مَٓا اَنْتَ اِلَّا بَشَرٌ مِثْلُنَاۚ فَاْتِ بِاٰيَةٍ اِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ ﴿١٥٤﴾
قَالَ هٰذِهِ نَاقَةٌ لَهَا شِرْبٌ وَلَكُمْ شِرْبُ يَوْمٍ مَعْلُومٍۚ ﴿١٥٥﴾
وَلَا تَمَسُّوهَا بِسُٓوءٍ فَيَاْخُذَكُمْ عَذَابُ يَوْمٍ عَظِيمٍ ﴿١٥٦﴾ فَعَقَرُوهَا
فَاَصْبَحُوا نَادِمِينَۙ ﴿١٥٧﴾ فَاَخَذَهُمُ الْعَذَابُۜ اِنَّ فِي ذٰلِكَ لَاٰيَةًۜ
وَمَا كَانَ اَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿١٥٨﴾ وَاِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُۚ ﴿١٥٩﴾

137. “Bu, yalnızca eskilerin âdetidir/geleneğidir. (İnsanlar yaşar ve ölür, ötesi yok.)”
138. “Biz, azap görecek değiliz.”
139. Onu yalanladılar, biz de onları helak ettik. Şüphesiz ki bunda, (Allah’ın dostlarına yardım edip düşmanları helak edeceğine dair) ayet vardır. Onların çoğu mümin değildir.
140. Şüphesiz ki senin Rabbin, (evet,) O (izzet sahibi, her şeyi mağlup eden) El-Azîz ve (kullarına karşı merhametli olan) Er-Rahîm’dir.
141. Semûd (Kavmi), gönderilen resûlleri yalanladı.
142. Hani kardeşleri Sâlih onlara, “(Allah’tan) korkup sakınmaz mısınız?” demişti.
143. “Şüphesiz ki ben, sizin için güvenilir bir resûlüm.”
144. “(O hâlde) Allah’tan korkup sakının ve bana itaat edin.”
145. “Sizden (davetim karşılığında) bir ücret istemiyorum. Benim ücretim âlemlerin Rabbi olan (Allah’)a aittir.”
146. “Siz burada güven içerisinde (kendi hâlinize) terk edileceğinizi mi sanıyorsunuz?”
147. “Bahçeler ve pınarlar arasında.”
148. “Ekinler ve meyveleri olgunlaşmış hurmalıklar arasında.”
149. “Dağlarda, sırf şımarıklık (gösteriş) olsun diye, evler yontuyorsunuz.”
150. “Allah’tan korkup sakının ve bana itaat edin.”
151. “(Haddi aşan) aşırıların işine uymayın.”
152. “Onlar ki yeryüzünde bozgunculuk eder, ıslah etmezler.”
153. Demişlerdi ki: “Sen, ancak büyülenmişlerdensin.”
154. “Sen de bizim gibi bir insandan başkası değilsin. Şayet doğru söylüyorsan bir ayet/mucize getir (bakalım).”
155. Demişti ki: “Bu bir devedir. Bir gün onun su içme hakkı, belli bir gün de sizin su içme hakkınız vardır.”
156. “Ona kötülük etmeye kalkmayın! Yoksa büyük bir günün azabı sizi yakalayıverir.”
157. Onu kestiler ve pişman oldular.
158. Bunun üzerine azap onları yakalayıverdi. Şüphesiz ki bunda, (Allah’ın dostlarına yardım edip düşmanları helak edeceğine dair) ayet vardır. Onların çoğu mümin değildir.
159. Şüphesiz ki senin Rabbin, (evet) O, (izzet sahibi, her şeyi mağlup eden) El-Azîz ve (kullarına karşı merhametli olan) Er-Rahîm’dir.

كَذَّبَتْ قَوْمُ لُوطٍ الْمُرْسَل۪ينَ ۚ ﴿١٦٠﴾ اِذْ قَالَ لَهُمْ اَخُوهُمْ لُوطٌ
اَلَا تَتَّقُونَ ۚ ﴿١٦١﴾ اِنّ۪ي لَكُمْ رَسُولٌ اَم۪ينٌ ۙ ﴿١٦٢﴾ فَاتَّقُوا اللّٰهَ وَاَط۪يعُونِ ۚ ﴿١٦٣﴾
وَمَٓا اَسْـَٔلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ اَجْرٍ ۚ اِنْ اَجْرِيَ اِلَّا عَلٰى رَبِّ الْعَالَم۪ينَ ۜ ﴿١٦٤﴾
اَتَاْتُونَ الذُّكْرَانَ مِنَ الْعَالَم۪ينَ ۙ ﴿١٦٥﴾ وَتَذَرُونَ مَا خَلَقَ لَكُمْ رَبُّكُمْ
مِنْ اَزْوَاجِكُمْ ۜ بَلْ اَنْتُمْ قَوْمٌ عَادُونَ ﴿١٦٦﴾ قَالُوا لَئِنْ لَمْ تَنْتَهِ يَا لُوطُ
لَتَكُونَنَّ مِنَ الْمُخْرَج۪ينَ ﴿١٦٧﴾ قَالَ اِنّ۪ي لِعَمَلِكُمْ مِنَ الْقَال۪ينَ ۜ ﴿١٦٨﴾
رَبِّ نَجِّن۪ي وَاَهْل۪ي مِمَّا يَعْمَلُونَ ﴿١٦٩﴾ فَنَجَّيْنَاهُ وَاَهْلَهُٓ اَجْمَع۪ينَ ۙ ﴿١٧٠﴾
اِلَّا عَجُوزًا فِي الْغَابِر۪ينَ ۚ ﴿١٧١﴾ ثُمَّ دَمَّرْنَا الْاٰخَر۪ينَ ۚ ﴿١٧٢﴾ وَاَمْطَرْنَا
عَلَيْهِمْ مَطَرًا ۚ فَسَٓاءَ مَطَرُ الْمُنْذَر۪ينَ ﴿١٧٣﴾ اِنَّ ف۪ي ذٰلِكَ لَاٰيَةً ۜ وَمَا كَانَ
اَكْثَرُهُمْ مُؤْمِن۪ينَ ﴿١٧٤﴾ وَاِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَز۪يزُ الرَّح۪يمُ ۟ ﴿١٧٥﴾ كَذَّبَ
اَصْحَابُ لْـَٔيْكَةِ الْمُرْسَل۪ينَ ۚ ﴿١٧٦﴾ اِذْ قَالَ لَهُمْ شُعَيْبٌ اَلَا تَتَّقُونَ ۚ ﴿١٧٧﴾
اِنّ۪ي لَكُمْ رَسُولٌ اَم۪ينٌ ۙ ﴿١٧٨﴾ فَاتَّقُوا اللّٰهَ وَاَط۪يعُونِ ۚ ﴿١٧٩﴾ وَمَٓا اَسْـَٔلُكُمْ
عَلَيْهِ مِنْ اَجْرٍ ۚ اِنْ اَجْرِيَ اِلَّا عَلٰى رَبِّ الْعَالَم۪ينَ ۜ ﴿١٨٠﴾ اَوْفُوا الْكَيْلَ
وَلَا تَكُونُوا مِنَ الْمُخْسِر۪ينَ ۚ ﴿١٨١﴾ وَزِنُوا بِالْقِسْطَاسِ الْمُسْتَق۪يمِ ۚ ﴿١٨٢﴾
وَلَا تَبْخَسُوا النَّاسَ اَشْيَٓاءَهُمْ وَلَا تَعْثَوْا فِي الْاَرْضِ مُفْسِد۪ينَ ۚ ﴿١٨٣﴾

160. Lût Kavmi, gönderilen resûlleri yalanladı.

161. Hani kardeşleri Lût onlara, “(Allah’tan) korkup sakınmaz mısınız?” demişti.

162. “Şüphesiz ki ben, sizin için güvenilir bir resûlüm.”

163. “(O hâlde) Allah’tan korkup sakının ve bana itaat edin.”

164. “Sizden (davetim karşılığında) bir ücret istemiyorum. Benim ücretim âlemlerin Rabbi olan (Allah’)a aittir.”

165. “Siz insanlar arasından erkeklere mi yaklaşıyorsunuz?”

166. “Ve Rabbinizin sizler için yarattığı eşlerinizi bırakıyorsunuz. (Hayır, öyle değil!) İşin aslı sizler, haddi aşan bir topluluksunuz.”

167. Demişlerdi ki: “Bu işe bir son vermezsen ey Lût, kesinlikle (buradan) çıkarılıp sürülenlerden olacaksın.”

168. Demişti ki: “Ben, sizin bu yaptığınız işten nefret ediyorum.”

169. “Rabbim! Beni ve ailemi bu yaptıklarından kurtar.”

170. Onu ve tüm ailesini kurtardık.

171. Geri kalanlar arasında (Lût’un eşi olan) yaşlı bir kadın hariç.

172. Sonra diğerlerini yerle bir ettik.

173. Üzerlerine (taş) yağmurları yağdırdık. Uyarılanların yağmuru ne kötüdür.

174. Şüphesiz ki bunda, (Allah’ın dostlarına yardım edip düşmanları helak edeceğine dair) ayet vardır. Onların çoğu mümin değildir.

175. Şüphesiz ki senin Rabbin, (evet) O, (izzet sahibi, her şeyi mağlup eden) El-Azîz ve (kullarına karşı merhametli olan) Er-Rahîm’dir.

176. Eyke halkı, gönderilen resûlleri yalanladı.

177. Hani Şuayb onlara demişti ki: “(Allah’tan) korkup sakınmaz mısınız?”

178. “Şüphesiz ki ben, sizin için güvenilir bir resûlüm.”

179. “(O hâlde) Allah’tan korkup sakının ve bana itaat edin.”

180. “Sizden (davetim karşılığında) hiçbir ücret istemiyorum. Benim ücretim âlemlerin Rabbi olan (Allah’)a aittir.”

181. “Ölçüyü tam/eksiksiz tutun. Eksilterek (insanları zarara uğratanlardan) olmayın.”

182. “Dosdoğru bir terazi ile tartın.”

183. “İnsanların eşyalarını eksiltmeyin! Yeryüzünde bozgunculuk yaparak, karışıklık/düzensizlik/taşkınlık çıkarmayın.”

وَاتَّقُوا الَّذ۪ي خَلَقَكُمْ وَالْجِبِلَّةَ الْاَوَّل۪ينَ ﴿١٨٤﴾ قَالُٓوا اِنَّمَٓا اَنْتَ
مِنَ الْمُسَحَّر۪ينَۙ ﴿١٨٥﴾ وَمَٓا اَنْتَ اِلَّا بَشَرٌ مِثْلُنَا وَاِنْ نَظُنُّكَ لَمِنَ
الْكَاذِب۪ينَۚ ﴿١٨٦﴾ فَاَسْقِطْ عَلَيْنَا كِسَفًا مِنَ السَّمَٓاءِ اِنْ كُنْتَ
مِنَ الصَّادِق۪ينَۜ ﴿١٨٧﴾ قَالَ رَبّ۪ٓي اَعْلَمُ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿١٨٨﴾ فَكَذَّبُوهُ
فَاَخَذَهُمْ عَذَابُ يَوْمِ الظُّلَّةِۜ اِنَّهُ كَانَ عَذَابَ يَوْمٍ عَظ۪يمٍ ﴿١٨٩﴾
اِنَّ ف۪ي ذٰلِكَ لَاٰيَةًۜ وَمَا كَانَ اَكْثَرُهُمْ مُؤْمِن۪ينَ ﴿١٩٠﴾ وَاِنَّ رَبَّكَ
لَهُوَ الْعَز۪يزُ الرَّح۪يمُ ﴿١٩١﴾ وَاِنَّهُ لَتَنْز۪يلُ رَبِّ الْعَالَم۪ينَۜ ﴿١٩٢﴾ نَزَلَ
بِهِ الرُّوحُ الْاَم۪ينُۙ ﴿١٩٣﴾ عَلٰى قَلْبِكَ لِتَكُونَ مِنَ الْمُنْذِر۪ينَۙ ﴿١٩٤﴾
بِلِسَانٍ عَرَبِيٍّ مُب۪ينٍۜ ﴿١٩٥﴾ وَاِنَّهُ لَف۪ي زُبُرِ الْاَوَّل۪ينَ ﴿١٩٦﴾ اَوَلَمْ يَكُنْ
لَهُمْ اٰيَةً اَنْ يَعْلَمَهُ عُلَمٰٓؤُا بَن۪ٓي اِسْرَٓائ۪لَۜ ﴿١٩٧﴾ وَلَوْ نَزَّلْنَاهُ عَلٰى بَعْضِ
الْاَعْجَم۪ينَۙ ﴿١٩٨﴾ فَقَرَاَهُ عَلَيْهِمْ مَا كَانُوا بِه۪ مُؤْمِن۪ينَۜ ﴿١٩٩﴾ كَذٰلِكَ
سَلَكْنَاهُ ف۪ي قُلُوبِ الْمُجْرِم۪ينَۜ ﴿٢٠٠﴾ لَا يُؤْمِنُونَ بِه۪ حَتّٰى يَرَوُا
الْعَذَابَ الْاَل۪يمَۙ ﴿٢٠١﴾ فَيَأْتِيَهُمْ بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَۙ ﴿٢٠٢﴾ فَيَقُولُوا
هَلْ نَحْنُ مُنْظَرُونَۜ ﴿٢٠٣﴾ اَفَبِعَذَابِنَا يَسْتَعْجِلُونَ ﴿٢٠٤﴾ اَفَرَاَيْتَ
اِنْ مَتَّعْنَاهُمْ سِن۪ينَۙ ﴿٢٠٥﴾ ثُمَّ جَٓاءَهُمْ مَا كَانُوا يُوعَدُونَۙ ﴿٢٠٦﴾

184. “Sizi ve daha önceki nesilleri yaratandan korkup, sakının.”

185. Demişlerdi ki: “Sen ancak büyülenenlerdensin.”

186. “Sen yalnızca bizim gibi bir insansın. Senin kesinlikle yalancılardan olduğunu düşünüyoruz.”

187. “Şayet doğru söylüyorsan gökten bir parçayı üzerimize düşür.”

188. Demişti ki: “Rabbim yapmakta olduklarınızı en iyi bilendir.”

189. Onu yalanladılar. Onları gölgeli günün azabı yakaladı. Şüphesiz ki o, büyük bir günün azabıydı.

190. Şüphesiz ki bunda (Allah’ın dostlarına yardım edip düşmanları helak edeceğine dair) ayet vardır. Onların çoğu mümin değildir.

191. Şüphesiz ki senin Rabbin, (evet) O, (izzet sahibi, her şeyi mağlup eden) El-Azîz ve (kullarına karşı merhametli olan) Er-Rahîm’dir.

192. Şüphesiz ki o (Kur’ân), âlemlerin Rabbi olan (Allah’)ın indirmesidir.

193. Onu Rûhu'l Emin (Cibrîl) indirdi.

194. Uyarıcılardan olman için kalbine (vahyetti).

195. Apaçık bir Arapça ile.

196. Hiç kuşkusuz o (Kur’ân), geçmişlerin kitaplarında da vardır.

197. İsrâîloğulları âlimlerinin (Kur’ân’ı) tanıması, onlar için bir ayet/delil değil midir?

198. Şayet o (Kur’ân’ı) Arapça bilmeyen/acemden birine indirseydik,

199. O da, (Kur’ân’ı) kendilerine okusaydı yine iman etmeyeceklerdi.

200. İşte böyle, biz (resûlleri inkâr ve onları alaya almayı) suçlu günahkârların kalbine sokarız da,

201. Can yakıcı azabı görünceye kadar ona inanmazlar.

Hakkın anlaşılmasına engel olan sebepler için bk. 6/En’âm, 25

202. Onlar farkında olmadan (azap) onlara ânsızın geliverir.

203. Derler ki: “Bize bir mühlet verilir mi acaba?”

204. Azabımızın acele gelmesini mi istiyorlar?

205. Görüşün nedir? (Söylesene!) Onları yıllarca faydalandırsak

206. Sonra tehdit edildikleri (azap) onlara gelse

مَٓا اَغْنٰى عَنْهُمْ مَا كَانُوا يُمَتَّعُونَۜ ﴿٢٠٧﴾ وَمَٓا اَهْلَكْنَا مِنْ قَرْيَةٍ
اِلَّا لَهَا مُنْذِرُونَ ﴿٢٠٨﴾ ذِكْرٰى وَمَا كُنَّا ظَالِمٖينَ ﴿٢٠٩﴾ وَمَا تَنَزَّلَتْ بِهِ
الشَّيَاطٖينُ ﴿٢١٠﴾ وَمَا يَنْبَغٖي لَهُمْ وَمَا يَسْتَطٖيعُونَۜ ﴿٢١١﴾ اِنَّهُمْ عَنِ السَّمْعِ
لَمَعْزُولُونَۜ ﴿٢١٢﴾ فَلَا تَدْعُ مَعَ اللّٰهِ اِلٰهًا اٰخَرَ فَتَكُونَ مِنَ الْمُعَذَّبٖينَۚ ﴿٢١٣﴾
وَاَنْذِرْ عَشٖيرَتَكَ الْاَقْرَبٖينَۙ ﴿٢١٤﴾ وَاخْفِضْ جَنَاحَكَ لِمَنِ اتَّبَعَكَ
مِنَ الْمُؤْمِنٖينَۚ ﴿٢١٥﴾ فَاِنْ عَصَوْكَ فَقُلْ اِنّٖي بَرٖٓيءٌ مِمَّا تَعْمَلُونَۚ ﴿٢١٦﴾
وَتَوَكَّلْ عَلَى الْعَزٖيزِ الرَّحٖيمِۙ ﴿٢١٧﴾ اَلَّذٖي يَرٰيكَ حٖينَ تَقُومُۙ ﴿٢١٨﴾
وَتَقَلُّبَكَ فِي السَّاجِدٖينَ ﴿٢١٩﴾ اِنَّهُ هُوَ السَّمٖيعُ الْعَلٖيمُ ﴿٢٢٠﴾ هَلْ اُنَبِّئُكُمْ
عَلٰى مَنْ تَنَزَّلُ الشَّيَاطٖينُۜ ﴿٢٢١﴾ تَنَزَّلُ عَلٰى كُلِّ اَفَّاكٍ اَثٖيمٍۙ ﴿٢٢٢﴾ يُلْقُونَ
السَّمْعَ وَاَكْثَرُهُمْ كَاذِبُونَۜ ﴿٢٢٣﴾ وَالشُّعَرَٓاءُ يَتَّبِعُهُمُ الْغَاوُنَۜ ﴿٢٢٤﴾
اَلَمْ تَرَ اَنَّهُمْ فٖي كُلِّ وَادٍ يَهٖيمُونَۙ ﴿٢٢٥﴾ وَاَنَّهُمْ يَقُولُونَ مَا لَا يَفْعَلُونَۙ ﴿٢٢٦﴾
اِلَّا الَّذٖينَ اٰمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَذَكَرُوا اللّٰهَ كَثٖيرًا وَانْتَصَرُوا
مِنْ بَعْدِ مَا ظُلِمُواۜ وَسَيَعْلَمُ الَّذٖينَ ظَلَمُٓوا اَيَّ مُنْقَلَبٍ يَنْقَلِبُونَ ﴿٢٢٧﴾

سُورَةُ النَّمْلِ

مَكِّيَّةٌ وَهِيَ ثَلَاثٌ وَتِسْعُونَ اٰيَةً

207. (Şu ân) faydalanıyor oldukları (nimetler, azaba karşı) onlara hiçbir fayda sağlamaz.

208. Biz hangi beldeyi helak etmişsek mutlaka onun uyarıcıları vardır.

209. (Bu) bir hatırlatma, bir öğüttür. Biz (asla) zulmedenler(den) olmadık.

210. O (Kur'ân'ı), şeytanlar indirmemiştir.

211. Bunu yapmaları söz konusu dahi olamaz, hem buna güç de yetiremezler.

212. Onlar, (Mele-i A'lâ'da konuşulanları) duymaktan kesinlikle uzaklaştırılmışlardır.

213. (O hâlde) Allah'la beraber başka bir ilaha dua etme. Sonra azap edilenlerden olursun.

214. Yakın akrabaların olan aşiretini uyararak (işe başla).

215. (Şefkat) kanatlarını, sana uyan müminlere ger.

216. Sana isyan edecek olurlarsa, "Ben, yaptıklarınızdan berîyim/uzağım." de.

217. (İzzet sahibi, her şeyi mağlup eden) El-Azîz ve (kullarına karşı merhametli) Er-Rahîm olana tevekkül et.

218. O ki (namaz için) kıyama durduğunda seni görür.

219. Secde edenler arasındaki dönüp dolaşmanı da (görür).

220. Hiç şüphesiz O, (işiten ve dualara icabet eden) Es-Semî' ve (her şeyi bilen) El-Alîm'dir.

221. Şeytanların kimin üzerine indiğini size haber vereyim mi?

222. Çokça iftira eden, aşırı günahkâr herkesin üstüne iner.

223. (Bu kâhinler, şeytanlara) kulak verirler ve onların çoğu da yalancıdır.

224. Şairlere ise azgınlar uymaktadır.

225. Onların her vadide şuursuzca dolandığını görmedin mi?

226. Ve onlar, yapmadıkları şeyleri (yapmış gibi) söylüyorlar.

227. İman eden, salih amel işleyen, Allah'ı çokça zikreden, zulme uğradıktan sonra öçlerini alan (şairler) müstesna. Zulmedenler çok yakında nasıl bir inkılapla devrileceklerini bilecekler.

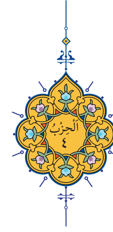
بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ
طٰسٓ تِلْكَ اٰيَاتُ الْقُرْاٰنِ وَكِتَابٍ مُب۪ينٍۙ ﴿١﴾ هُدًى وَبُشْرٰى
لِلْمُؤْمِن۪ينَۙ ﴿٢﴾ اَلَّذ۪ينَ يُق۪يمُونَ الصَّلٰوةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكٰوةَ وَهُمْ
بِالْاٰخِرَةِ هُمْ يُوقِنُونَ ﴿٣﴾ اِنَّ الَّذ۪ينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْاٰخِرَةِ زَيَّنَّا لَهُمْ
اَعْمَالَهُمْ فَهُمْ يَعْمَهُونَۜ ﴿٤﴾ اُو۬لٰٓئِكَ الَّذ۪ينَ لَهُمْ سُٓوءُ الْعَذَابِ وَهُمْ
فِي الْاٰخِرَةِ هُمُ الْاَخْسَرُونَ ﴿٥﴾ وَاِنَّكَ لَتُلَقَّى الْقُرْاٰنَ مِنْ لَدُنْ حَك۪يمٍ
عَل۪يمٍ ﴿٦﴾ اِذْ قَالَ مُوسٰى لِاَهْلِه۪ٓ اِنّ۪ٓي اٰنَسْتُ نَاراًۜ سَاٰت۪يكُمْ مِنْهَا بِخَبَرٍ
اَوْ اٰت۪يكُمْ بِشِهَابٍ قَبَسٍ لَعَلَّكُمْ تَصْطَلُونَ ﴿٧﴾ فَلَمَّا جَٓاءَهَا نُودِيَ
اَنْ بُورِكَ مَنْ فِي النَّارِ وَمَنْ حَوْلَهَاۜ وَسُبْحَانَ اللّٰهِ رَبِّ الْعَالَم۪ينَ ﴿٨﴾
يَا مُوسٰٓى اِنَّهُٓ اَنَا اللّٰهُ الْعَز۪يزُ الْحَك۪يمُۙ ﴿٩﴾ وَاَلْقِ عَصَاكَۜ فَلَمَّا رَاٰهَا
تَهْتَزُّ كَاَنَّهَا جَٓانٌّ وَلّٰى مُدْبِراً وَلَمْ يُعَقِّبْۜ يَا مُوسٰى لَا تَخَفْ اِنّ۪ي
لَا يَخَافُ لَدَيَّ الْمُرْسَلُونَۗ ﴿١٠﴾ اِلَّا مَنْ ظَلَمَ ثُمَّ بَدَّلَ حُسْناً بَعْدَ
سُٓوءٍ فَاِنّ۪ي غَفُورٌ رَح۪يمٌ ﴿١١﴾ وَاَدْخِلْ يَدَكَ ف۪ي جَيْبِكَ تَخْرُجْ بَيْضَٓاءَ
مِنْ غَيْرِ سُٓوءٍ ف۪ي تِسْعِ اٰيَاتٍ اِلٰى فِرْعَوْنَ وَقَوْمِه۪ۜ اِنَّهُمْ كَانُوا
قَوْماً فَاسِق۪ينَ ﴿١٢﴾ فَلَمَّا جَٓاءَتْهُمْ اٰيَاتُنَا مُبْصِرَةً قَالُوا هٰذَا سِحْرٌ مُب۪ينٌۚ ﴿١٣﴾

27. NEML SURESİ

(Bu sure Mekke'de indirilmiş olup 93 ayettir.)
Er-Rahmân ve Er-Rahîm olan Allah'ın adıyla
(okumaya başlıyorum).

1. Tâ, Sîn. Bu, Kur'ân'ın ve apaçık Kitab'ın ayetleridir.
2. Müminler için bir hidayet ve müjdedir.
3. O (müminler ki) namazı dosdoğru kılar, zekâtı verir ve ahirete de yakinen iman ederler.
4. Şüphesiz ki ahirete inanmayanların amellerini kendilerine süslü gösterdik. Böylece onlar, şaşkınlık içinde bocalamaktalardır.
5. Böylelerine azabın en kötüsü vardır ve onlar ahirette en fazla hüsrana uğrayacak olanlardır.

6. Kuşkusuz, bu Kur'ân'ı hüküm ve hikmet sahibi, her şeyi bilen (Allah'tan) almaktasın.
7. (Hatırlayın!) Hani Mûsâ ailesine, "Ben bir ateş gördüm. Size ondan bir haber getireceğim ya da ısınmanız için bir kor parçası getireceğim." demişti.
8. Oraya geldiğinde ona seslenildi: "Ateşte olanlar ve çevresindekiler mübarek kılındı. Âlemlerin Rabbi olan Allah tüm eksikliklerden münezzehtir."
9. "Ey Mûsâ! Şüphesiz ki ben, El-Azîz ve El-Hakîm olan Allah'ım."
10. "Asanı at!" (Asasını atıp) onun bir yılan gibi hareket ettiğini görünce, arkasına bakmadan kaçmaya başladı. "Ey Mûsâ! Korkma! Şüphesiz ki resûller, benim yanımda korkmaz."
11. "Zulmedenler hariç... Ancak kötülükten sonra bunu iyilikle değişenlere (gelince), şüphesiz ki ben, (günahları bağışlayan, örten ve günahların kötü akıbetinden kulu koruyan) Ğafûr ve (kullarına karşı merhametli) Rahîm olanım."
12. "Elini koynuna sok. Hiçbir kötülük/hastalık olmaksızın bembeyaz olarak çıkacak. (Bu,) Firavun ve kavmine gönderilmiş dokuz apaçık mucizeden biridir. Şüphesiz ki onlar, fasık bir topluluktur."
13. Basiretli kılan ayetlerimiz kendilerine geldiğinde, "Bu, apaçık bir büyüdür." dediler.

وَجَحَدُوا بِهَا وَاسْتَيْقَنَتْهَا اَنْفُسُهُمْ ظُلْمًا وَعُلُوًّاۜ فَانْظُرْ
كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُفْسِدِينَ ﴿١٤﴾ وَلَقَدْ اٰتَيْنَا دَاوُدَ وَسُلَيْمٰنَ
عِلْمًاۚ وَقَالَا الْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذٖى فَضَّلَنَا عَلٰى كَثٖيرٍ مِنْ عِبَادِهِ
الْمُؤْمِنٖينَ ﴿١٥﴾ وَوَرِثَ سُلَيْمٰنُ دَاوُدَ وَقَالَ يَٓا اَيُّهَا النَّاسُ عُلِّمْنَا
مَنْطِقَ الطَّيْرِ وَاُوتٖينَا مِنْ كُلِّ شَيْءٍۜ اِنَّ هٰذَا لَهُوَ الْفَضْلُ
الْمُبٖينُ ﴿١٦﴾ وَحُشِرَ لِسُلَيْمٰنَ جُنُودُهُ مِنَ الْجِنِّ وَالْاِنْسِ
وَالطَّيْرِ فَهُمْ يُوزَعُونَ ﴿١٧﴾ حَتّٰٓى اِذَٓا اَتَوْا عَلٰى وَادِ النَّمْلِۙ قَالَتْ
نَمْلَةٌ يَٓا اَيُّهَا النَّمْلُ ادْخُلُوا مَسَاكِنَكُمْۚ لَا يَحْطِمَنَّكُمْ
سُلَيْمٰنُ وَجُنُودُهُۙ وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿١٨﴾ فَتَبَسَّمَ ضَاحِكًا
مِنْ قَوْلِهَا وَقَالَ رَبِّ اَوْزِعْنٖٓى اَنْ اَشْكُرَ نِعْمَتَكَ الَّتٖٓى اَنْعَمْتَ
عَلَيَّ وَعَلٰى وَالِدَيَّ وَاَنْ اَعْمَلَ صَالِحًا تَرْضٰيهُ وَاَدْخِلْنٖى بِرَحْمَتِكَ
فٖى عِبَادِكَ الصَّالِحٖينَ ﴿١٩﴾ وَتَفَقَّدَ الطَّيْرَ فَقَالَ مَا لِيَ لَٓا اَرَى
الْهُدْهُدَۘ اَمْ كَانَ مِنَ الْغَٓائِبٖينَ ﴿٢٠﴾ لَاُعَذِّبَنَّهُ عَذَابًا شَدٖيدًا
اَوْ لَاَا۬ذْبَحَنَّهُٓ اَوْ لَيَأْتِيَنّٖى بِسُلْطَانٍ مُبٖينٍ ﴿٢١﴾ فَمَكَثَ غَيْرَ بَعٖيدٍ
فَقَالَ اَحَطْتُ بِمَا لَمْ تُحِطْ بِهٖ وَجِئْتُكَ مِنْ سَبَاٍ بِنَبَاٍ يَقٖينٍ ﴿٢٢﴾

14. Nefislerinde yakinen (ayet ve mucizelerin doğruluğuna) inandıkları hâlde, zulüm ve haddi aşma nedeniyle onu yalanladılar. Bozguncuların akıbetinin nasıl olduğuna bir bak!

15. Andolsun ki biz, Dâvûd'a ve Suleymân'a ilim verdik. Dediler ki: "Bizi, mümin kullarından birçoğuna üstün kılan Allah'a hamdolsun."

16. Suleymân, Dâvûd'a vâris olup (yerine geçti). Dedi ki: "Ey insanlar! Bize kuş dili öğretildi ve her şeyden bize verildi. Şüphesiz ki bu, (evet bu,) apaçık bir ihsan ve lütuftur."

17. (Bir zaman) Cin, insan ve kuşlardan oluşan orduları, Suleymân'ın (huzurunda) toplandı. Onlar (Suleymân tarafından) sevk olunup idare edilirlerdi.

18. (Suleymân ve ordusu) karıncalar vadisine geldiklerinde bir karınca, "Ey karıncalar! Yuvalarınıza girin. Suleymân ve orduları farkında olmadan sizi ezip geçmesinler." dedi.

19. (Suleymân, karıncanın) sözü nedeniyle tebessüm ederek güldü. Dedi ki: "Rabbim! Bana ve anne babama verdiğin nimetlerden ötürü sana şükretmemi ilham et/beni şükre sevk edip yönlendir. Razı olacağın salih ameller yapmaya muvaffak kıl. Ve beni rahmetinle salih kulların arasına dâhil et."

20. Kuşları denetleyip teftiş ettikten sonra dedi ki: "Neden Hüdhüd'ü göremiyorum? Yoksa kaybolanlardan mı oldu?"

21. "Ya (nerede olduğuna dair özrünü gösteren) apaçık bir delil getirir ya da onu şiddetli bir cezaya çarptırır veya boğazlarım."

22. Fazla zaman geçmeden (Hüdhüd geldi ve) "Senin bilmediğin bir bilgiye vâkıf oldum ve Sebe diyarından sana kesin bir haber getirdim." dedi.

اِنّ۪ي وَجَدْتُ امْرَاَةً تَمْلِكُهُمْ وَاُو۫تِيَتْ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ وَلَهَا
عَرْشٌ عَظ۪يمٌ ﴿٢٣﴾ وَجَدْتُهَا وَقَوْمَهَا يَسْجُدُونَ لِلشَّمْسِ مِنْ دُونِ
اللّٰهِ وَزَيَّنَ لَهُمُ الشَّيْطَانُ اَعْمَالَهُمْ فَصَدَّهُمْ عَنِ السَّب۪يلِ فَهُمْ
لَا يَهْتَدُونَۙ ﴿٢٤﴾ اَلَّا يَسْجُدُوا لِلّٰهِ الَّذ۪ي يُخْرِجُ الْخَبْءَ
فِي السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ وَيَعْلَمُ مَا تُخْفُونَ وَمَا تُعْلِنُونَ ﴿٢٥﴾ اَللّٰهُ
لَٓا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظ۪يمِ ﴿٢٦﴾ قَالَ سَنَنْظُرُ اَصَدَقْتَ
اَمْ كُنْتَ مِنَ الْكَاذِب۪ينَ ﴿٢٧﴾ اِذْهَبْ بِكِتَاب۪ي هٰذَا فَاَلْقِهْ اِلَيْهِمْ
ثُمَّ تَوَلَّ عَنْهُمْ فَانْظُرْ مَاذَا يَرْجِعُونَ ﴿٢٨﴾ قَالَتْ يَٓا اَيُّهَا الْمَلَؤُا
اِنّ۪ٓي اُلْقِيَ اِلَيَّ كِتَابٌ كَر۪يمٌ ﴿٢٩﴾ اِنَّهُ مِنْ سُلَيْمٰنَ وَاِنَّهُ بِسْمِ اللّٰهِ
الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِۙ ﴿٣٠﴾ اَلَّا تَعْلُوا عَلَيَّ وَأْتُون۪ي مُسْلِم۪ينَ ﴿٣١﴾ قَالَتْ
يَٓا اَيُّهَا الْمَلَؤُا اَفْتُون۪ي ف۪ٓي اَمْر۪يۚ مَا كُنْتُ قَاطِعَةً اَمْرًا حَتّٰى
تَشْهَدُونِ ﴿٣٢﴾ قَالُوا نَحْنُ اُو۫لُوا قُوَّةٍ وَاُو۫لُوا بَأْسٍ شَد۪يدٍ وَالْاَمْرُ
اِلَيْكِ فَانْظُر۪ي مَاذَا تَأْمُر۪ينَ ﴿٣٣﴾ قَالَتْ اِنَّ الْمُلُوكَ اِذَا دَخَلُوا
قَرْيَةً اَفْسَدُوهَا وَجَعَلُٓوا اَعِزَّةَ اَهْلِهَٓا اَذِلَّةًۚ وَكَذٰلِكَ يَفْعَلُونَ ﴿٣٤﴾
وَاِنّ۪ي مُرْسِلَةٌ اِلَيْهِمْ بِهَدِيَّةٍ فَنَاظِرَةٌ بِمَ يَرْجِعُ الْمُرْسَلُونَ ﴿٣٥﴾

23. “Ben, bir kadının onlara hükümdarlık ettiğini gördüm. Ona (güç ve nimet adına) her şey verilmiştir. Onun büyük bir tahtı da vardır.”

24. “Onu ve kavmini, Allah’ı bırakıp Güneş’e secde eder buldum. Şeytan, amellerini onlara süslü göstermiş ve onları (dosdoğru) yoldan alıkoymuştur. (Bu sebeple) onlar doğru yolu bulamıyorlar.”

25. “(Şeytan amellerini süsleyip onları doğru yoldan alıkoydu. Ta ki) göklerde ve yerde gizli olan (rızıkları) açığa çıkaran, gizlediğinizi ve açığa vurduklarınızı bilen Allah’a secde etmesinler.”

26. “Allah... O’ndan başka (ibadeti hak eden) hiçbir ilah yoktur. Büyük arşın Rabbidir.”

27. “Doğru mu söyledin, yoksa yalancılardan mı oldun bakıp göreceğiz.” dedi.

28. “Benim bu mektubumla beraber onlara git ve mektubu onlara bırak. Sonra da onlardan uzaklaş ve ne cevap vereceklerine bak.”

29. (Hükümdar) dedi ki: “Ey ileri gelenler! Bana değerli bir mektup bırakıldı.”

30. “O (mektup), Suleymân’dandır ve o, ‘Rahmân ve Rahîm olan Allah’ın adıyla’ (başlıyor).”

31. “(Şöyle devam ediyor:) ‘Bana karşı üstünlük taslamayın ve Müslimler/şirki terk ederek tevhidle Allah’a yönelen kullar olarak gelin bana.’ ”

32. Dedi ki: “Ey ileri gelenler! Bana bu işimde düşüncenizi söyleyin. Sizin katılımınız olmadan kesin bir karar verecek değilim.”

33. Dediler ki: “Biz kuvvet sahibi, çetin savaşçılarız. Karar senindir. Bak. Artık neyi uygun görürsen...”

34. Dedi ki: “Hükümdarlar bir beldeye girdiğinde, orayı bozguna uğratır ve halkın şerefli olanlarını zelil kılarlar. (Evet,) onlar işte böyle yaparlar.”

35. “Ben, onlara bir hediye gönderecek ve elçilerin neyle döndüğüne bakacağım.”

فَلَمَّا جَٓاءَ سُلَيْمٰنَ قَالَ اَتُمِدُّونَنِ بِمَالٍ فَمَٓا اٰتٰينِيَ اللّٰهُ خَيْرٌ مِمَّٓا
اٰتٰيكُمْۚ بَلْ اَنْتُمْ بِهَدِيَّتِكُمْ تَفْرَحُونَ ﴿٣٦﴾ اِرْجِعْ اِلَيْهِمْ فَلَنَأْتِيَنَّهُمْ
بِجُنُودٍ لَا قِبَلَ لَهُمْ بِهَا وَلَنُخْرِجَنَّهُمْ مِنْهَٓا اَذِلَّةً وَهُمْ صَاغِرُونَ ﴿٣٧﴾
قَالَ يَٓا اَيُّهَا الْمَلَؤُا اَيُّكُمْ يَأْتِينِي بِعَرْشِهَا قَبْلَ اَنْ يَأْتُونِي مُسْلِمِينَ ﴿٣٨﴾
قَالَ عِفْرِيتٌ مِنَ الْجِنِّ اَنَا اٰتِيكَ بِهٖ قَبْلَ اَنْ تَقُومَ مِنْ مَقَامِكَۚ وَاِنّ۪ي
عَلَيْهِ لَقَوِيٌّ اَمِينٌ ﴿٣٩﴾ قَالَ الَّذ۪ي عِنْدَهُ عِلْمٌ مِنَ الْكِتَابِ اَنَا اٰتِيكَ
بِهٖ قَبْلَ اَنْ يَرْتَدَّ اِلَيْكَ طَرْفُكَۜ فَلَمَّا رَاٰهُ مُسْتَقِرًّا عِنْدَهُ قَالَ هٰذَا
مِنْ فَضْلِ رَبّ۪ي لِيَبْلُوَن۪ٓي ءَاَشْكُرُ اَمْ اَكْفُرُۜ وَمَنْ شَكَرَ فَاِنَّمَا يَشْكُرُ
لِنَفْسِهٖۚ وَمَنْ كَفَرَ فَاِنَّ رَبّ۪ي غَنِيٌّ كَر۪يمٌ ﴿٤٠﴾ قَالَ نَكِّرُوا لَهَا عَرْشَهَا
نَنْظُرْ اَتَهْتَد۪ٓي اَمْ تَكُونُ مِنَ الَّذ۪ينَ لَا يَهْتَدُونَ ﴿٤١﴾ فَلَمَّا جَٓاءَتْ
ق۪يلَ اَهٰكَذَا عَرْشُكِۜ قَالَتْ كَاَنَّهُ هُوَۚ وَاُو۫ت۪ينَا الْعِلْمَ مِنْ قَبْلِهَا وَكُنَّا
مُسْلِم۪ينَ ﴿٤٢﴾ وَصَدَّهَا مَا كَانَتْ تَعْبُدُ مِنْ دُونِ اللّٰهِۜ اِنَّهَا كَانَتْ
مِنْ قَوْمٍ كَافِر۪ينَ ﴿٤٣﴾ ق۪يلَ لَهَا ادْخُلِي الصَّرْحَۚ فَلَمَّا رَاَتْهُ حَسِبَتْهُ لُجَّةً
وَكَشَفَتْ عَنْ سَاقَيْهَاۜ قَالَ اِنَّهُ صَرْحٌ مُمَرَّدٌ مِنْ قَوَار۪يرَۜ قَالَتْ
رَبِّ اِنّ۪ي ظَلَمْتُ نَفْس۪ي وَاَسْلَمْتُ مَعَ سُلَيْمٰنَ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَم۪ينَ ﴿٤٤﴾

36. (Elçi,) Suleymân'a geldiğinde: "Bana malla destek verip (gözümü boyayacaksınız) öyle mi? Allah'ın bana verdiği, size verdiklerinden çok daha hayırlıdır. (Hayır, öyle değil!) Siz (birbirinize hediye verince) hediyenizle sevinip böbürlenebilirsiniz (ben değil)."

37. "Onlara dön (ve şu mesajımı ilet:) 'Andolsun ki biz, karşı koymaları mümkün olmayan ordularla onlara gelecek ve onları zelil ve küçük düşürülmüş olarak oradan çıkaracağız.' "

38. (Suleymân) dedi ki: "Ey ileri gelenler! Onlar bana Müslimler/şirki terk ederek tevhidle Allah'a yönelen kullar olarak gelmeden önce, hanginiz bana onun tahtını getirebilir?"

39. Cinlerden bir ifrit dedi ki: "Sen daha yerinden kalkmadan onu sana getirebilirim. Şüphesiz ki ben, (bu işi halledecek kadar) güçlü ve güvenilir biriyim."

40. Yanında Kitap'tan ilim bulunan kimse dedi ki: "Göz açıp kapayıncaya kadar onu sana getirebilirim." (Tahtı) yanında yerleşmiş görünce, "Bu, Rabbimin ihsan ve lütfudur. Şükür mü edeceğim yoksa nankörlük mü edeceğim diye beni sınamak için yaptı. Kim de şükrederse, kendi yararına şükretmiş olur. Kim de nankörlük ederse, şüphesiz benim Rabbim (kimseye muhtaç olmayan, her şeyin kendisine muhtaç olduğu) Ğaniy ve (cömert, ihsanı bol olan) Kerîm'dir."

41. (Suleymân) dedi ki: "Onun tahtını değiştirin. Bakalım anlayacak mı, anlamayanlardan mı olacak?"

42. (Kadın) geldiği zaman ona denildi ki: "Senin tahtın böyle midir?" Dedi ki: "Sanki odur. Bize bundan önce (Suleymân'ın nübüvvetine dair) bilgi verilmiş ve biz Müslim/şirki terk ederek tevhidle Allah'a yönelen kullar olmuştuk."

43. Allah'ı bırakıp da ibadet ettikleri, onu (İslam'dan/tevhidden) alıkoymuştu. Şüphesiz ki o, kâfir olan bir kavimdendi.

44. Ona: "Köşke gir." dendi. (Köşkü) görünce büyük bir su sandı ve (suya girmek için) ayaklarını açtı. (Suleymân) dedi ki: "O, zemini billur/saydam camdan, düzeltilmiş bir köşktür." (Kadın) dedi ki: "Rabbim! Şüphesiz ki ben, (sana şirk koşarak) kendime zulmettim. Artık Suleymân'la beraber âlemlerin Rabbi olan Allah'a teslim oldum."

وَلَقَدْ اَرْسَلْنَٓا اِلٰى ثَمُودَ اَخَاهُمْ صَالِحًا اَنِ اعْبُدُوا
اللّٰهَ فَاِذَا هُمْ فَرِيقَانِ يَخْتَصِمُونَ ﴿٤٥﴾ قَالَ يَا قَوْمِ
لِمَ تَسْتَعْجِلُونَ بِالسَّيِّئَةِ قَبْلَ الْحَسَنَةِۚ لَوْلَا تَسْتَغْفِرُونَ
اللّٰهَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ﴿٤٦﴾ قَالُوا اطَّيَّرْنَا بِكَ وَبِمَنْ
مَعَكَۜ قَالَ طَٓائِرُكُمْ عِنْدَ اللّٰهِ بَلْ اَنْتُمْ قَوْمٌ تُفْتَنُونَ ﴿٤٧﴾
وَكَانَ فِي الْمَدِينَةِ تِسْعَةُ رَهْطٍ يُفْسِدُونَ
فِي الْاَرْضِ وَلَا يُصْلِحُونَ ﴿٤٨﴾ قَالُوا تَقَاسَمُوا بِاللّٰهِ لَنُبَيِّتَنَّهُ
وَاَهْلَهُ ثُمَّ لَنَقُولَنَّ لِوَلِيِّه۪ مَا شَهِدْنَا مَهْلِكَ اَهْلِه۪ وَاِنَّا
لَصَادِقُونَ ﴿٤٩﴾ وَمَكَرُوا مَكْرًا وَمَكَرْنَا مَكْرًا وَهُمْ
لَا يَشْعُرُونَ ﴿٥٠﴾ فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ مَكْرِهِمْۙ
اَنَّا دَمَّرْنَاهُمْ وَقَوْمَهُمْ اَجْمَعِينَ ﴿٥١﴾ فَتِلْكَ بُيُوتُهُمْ خَاوِيَةً
بِمَا ظَلَمُواۜ اِنَّ فِي ذٰلِكَ لَاٰيَةً لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ﴿٥٢﴾ وَاَنْجَيْنَا الَّذ۪ينَ
اٰمَنُوا وَكَانُوا يَتَّقُونَ ﴿٥٣﴾ وَلُوطًا اِذْ قَالَ لِقَوْمِه۪ٓ اَتَأْتُونَ
الْفَاحِشَةَ وَاَنْتُمْ تُبْصِرُونَ ﴿٥٤﴾ اَئِنَّكُمْ لَتَأْتُونَ الرِّجَالَ
شَهْوَةً مِنْ دُونِ النِّسَٓاءِۜ بَلْ اَنْتُمْ قَوْمٌ تَجْهَلُونَ ﴿٥٥﴾

45. Andolsun ki biz: "Allah'a ibadet edin." diye (davet etmesi için) Semûd'a kardeşleri Salih'i gönderdik. (Davet başladığı ânda) birbirlerine hasım olan iki grup oluverdiler.

Tevhid daveti şirkin karşısına çıktığı ânda aralarında husumet baş gösterir. Bu düşmanlık, davetçinin ya da müşriklerin sert yumuşak, medeni bedevi, anlayışlı despot olmasıyla ilgili değildir. Hak ve batılın tabiatlarında var olan zıtlık ve uyuşmazlık sebebiyledir. Ayrıca bk. 19/Meryem, 41-49; 21/Enbiyâ, 18; 22/Hac, 19; 58/Mucadele, 22

46. Dedi ki: "Ey kavmim! Niçin iyilikten önce kötülüğün (Allah'ın rahmetinden önce azabın) gelmesi için acele ediyorsunuz? Allah'tan bağışlanma dileseniz ya, umulur ki merhamet olunursunuz."

47. Dediler ki: "Sen ve beraberindekiler bize uğursuzluk getirdiniz." Dedi ki: "Sizin (başınıza gelip de) uğursuz sandığınız şeyler, Allah katından (başınıza gelmiştir). Bilakis siz, denenen bir kavimsiniz."

48. Şehirde dokuz kişilik bir çete vardı. Yeryüzünde bozgunculuk yapar, ıslah etmezlerdi.

49. Aralarında Allah adına yemin ederek demişlerdi ki: "Ona ve ailesine bir gece baskını vereceğiz, sonra da velisine, 'Biz, ailesinin helak oluşunu görmedik. Biz, gerçekten doğru söyleyenleriz.' diyeceğiz."

50. Onlar tuzak kurdu, biz de bir tuzak kurduk, onlar farkında değillerdi.

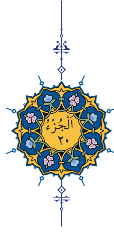
51. Bak (bakalım), tuzaklarının sonu nasıl bitmiş? Biz onların ve kavimlerinin tamamını yerle bir ettik.

52. İşte evleri! Zulümleri nedeniyle harap ve ıssız. Şüphesiz ki bunda, bilen bir topluluk için ayet vardır.

53. İman eden ve korkup sakınan kimseleri ise kurtardık.

54. Lût'u da (kavmine gönderdik). Hani o kavmine demişti ki: "Siz göz göre göre bu fuhşiyatı mı işliyorsunuz?"

55. "Siz kadınları bırakıp şehvetle erkeklere mi yanaşıyorsunuz? (Hayır, öyle değil!) Siz cahillik etmekte olan bir topluluksunuz."

فَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِهٖٓ اِلَّٓا اَنْ قَالُٓوا اَخْرِجُٓوا اٰلَ لُوطٍ
مِنْ قَرْيَتِكُمْۚ اِنَّهُمْ اُنَاسٌ يَتَطَهَّرُونَ ﴿٥٦﴾ فَاَنْجَيْنَاهُ وَاَهْلَهُٓ
اِلَّا امْرَاَتَهُۘ قَدَّرْنَاهَا مِنَ الْغَابِرٖينَ ﴿٥٧﴾ وَاَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ
مَطَرًاۚ فَسَٓاءَ مَطَرُ الْمُنْذَرٖينَ ﴿٥٨﴾ قُلِ الْحَمْدُ لِلّٰهِ وَسَلَامٌ
عَلٰى عِبَادِهِ الَّذٖينَ اصْطَفٰىۜ آٰللّٰهُ خَيْرٌ اَمَّا يُشْرِكُونَۜ ﴿٥٩﴾
اَمَّنْ خَلَقَ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضَ وَاَنْزَلَ لَكُمْ مِنَ السَّمَٓاءِ
مَٓاءًۚ فَاَنْبَتْنَا بِهٖ حَدَٓائِقَ ذَاتَ بَهْجَةٍۚ مَا كَانَ لَكُمْ
اَنْ تُنْبِتُوا شَجَرَهَاۜ ءَاِلٰهٌ مَعَ اللّٰهِۜ بَلْ هُمْ قَوْمٌ يَعْدِلُونَۜ ﴿٦٠﴾
اَمَّنْ جَعَلَ الْاَرْضَ قَرَارًا وَجَعَلَ خِلَالَهَٓا اَنْهَارًا وَجَعَلَ
لَهَا رَوَاسِيَ وَجَعَلَ بَيْنَ الْبَحْرَيْنِ حَاجِزًاۜ ءَاِلٰهٌ مَعَ اللّٰهِۜ بَلْ
اَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَۜ ﴿٦١﴾ اَمَّنْ يُجٖيبُ الْمُضْطَرَّ اِذَا
دَعَاهُ وَيَكْشِفُ السُّٓوءَ وَيَجْعَلُكُمْ خُلَفَٓاءَ الْاَرْضِۜ
ءَاِلٰهٌ مَعَ اللّٰهِۜ قَلٖيلًا مَا تَذَكَّرُونَۜ ﴿٦٢﴾ اَمَّنْ يَهْدٖيكُمْ
فٖي ظُلُمَاتِ الْبَرِّ وَالْبَحْرِ وَمَنْ يُرْسِلُ الرِّيَاحَ بُشْرًا بَيْنَ
يَدَيْ رَحْمَتِهٖۜ ءَاِلٰهٌ مَعَ اللّٰهِۜ تَعَالَى اللّٰهُ عَمَّا يُشْرِكُونَۜ ﴿٦٣﴾

56. Kavminin cevabı yalnızca şu oldu: "Lût ailesini yurdunuzdan sürüp çıkarın. Çünkü onlar temiz insanlarmış."

57. Karısı dışında onu ve ailesini kurtarmıştık. Onun geride (helak olanlarla) kalmasını takdir ettik.

58. Üzerlerine (taş) yağmuru yağdırdık. Uyarılanların yağmuru ne kötüdür.

59. De ki: "Allah'a hamd, seçkin kullarına selam olsun." Allah mı daha hayırlıdır, yoksa (Allah'a) ortak koştukları mı?

60. (Onlar mı daha hayırlıdır yoksa) gökleri ve yeri yaratan, sizin için gökten su indiren (Allah mı)? Ki o suyla, sizler için göz alıcı güzellikte bahçeler bitirdik. Siz, onun tek bir ağacını dahi bitiremezdiniz! Allah'la beraber başka bir ilah mı?! (Hayır, Allah'tan başka ilah yok!) İşin aslı onlar, (başka varlıkları Allah'a denk tutup) sapan bir topluluktur.

61. (Onlar mı daha hayırlıdır yoksa) yeryüzünü yerleşke/yaşama alanı kılan, onun arasında ırmaklar yaratan, o (sarsılmasın diye dağlardan) kazıklar çakan, iki denizin arasına (birbirlerine karışmasınlar diye) engel koyan (Allah mı)? Allah'la beraber başka ilah mı?! (Hayır, Allah'tan başka ilah yok!) İşin aslı onların çoğu bilmiyorlar.

62. (Onlar mı daha hayırlıdır yoksa) dua ettiğinde darda kalmışın duasına icabet eden, kötülüğü gideren ve sizleri yeryüzünün halifeleri kılan (Allah mı)? Allah'la beraber başka ilah mı?! Ne kadar da az öğüt alıyorsunuz.

63. (Onlar mı daha hayırlıdır yoksa) karanın ve denizin karanlıklarında size yol gösteren, rahmeti (olan yağmurdan önce) müjdeci olarak rüzgârları gönderen (Allah mı)? Allah'la beraber başka ilah mı?! Allah, onların şirk koştuklarından yücedir.

اَمَّنْ يَبْدَؤُا الْخَلْقَ ثُمَّ يُع۪يدُهُ وَمَنْ يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَٓاءِ
وَالْاَرْضِۜ ءَاِلٰهٌ مَعَ اللّٰهِۜ قُلْ هَاتُوا بُرْهَانَكُمْ اِنْ كُنْتُمْ صَادِق۪ينَ ﴿٦٤﴾
قُلْ لَا يَعْلَمُ مَنْ فِي السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ الْغَيْبَ اِلَّا اللّٰهُۜ
وَمَا يَشْعُرُونَ اَيَّانَ يُبْعَثُونَ ﴿٦٥﴾ بَلِ ادّٰرَكَ عِلْمُهُمْ فِي الْاٰخِرَةِ
بَلْ هُمْ ف۪ي شَكٍّ مِنْهَاۘ بَلْ هُمْ مِنْهَا عَمُونَ ﴿٦٦﴾ وَقَالَ الَّذ۪ينَ كَفَرُٓوا
ءَاِذَا كُنَّا تُرَابًا وَاٰبَٓاؤُ۬نَٓا اَئِنَّا لَمُخْرَجُونَ ﴿٦٧﴾ لَقَدْ وُعِدْنَا هٰذَا
نَحْنُ وَاٰبَٓاؤُ۬نَا مِنْ قَبْلُۙ اِنْ هٰذَٓا اِلَّٓا اَسَاط۪يرُ الْاَوَّل۪ينَ ﴿٦٨﴾ قُلْ س۪يرُوا
فِي الْاَرْضِ فَانْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُجْرِم۪ينَ ﴿٦٩﴾ وَلَا تَحْزَنْ
عَلَيْهِمْ وَلَا تَكُنْ ف۪ي ضَيْقٍ مِمَّا يَمْكُرُونَ ﴿٧٠﴾ وَيَقُولُونَ مَتٰى
هٰذَا الْوَعْدُ اِنْ كُنْتُمْ صَادِق۪ينَ ﴿٧١﴾ قُلْ عَسٰٓى اَنْ يَكُونَ
رَدِفَ لَكُمْ بَعْضُ الَّذ۪ي تَسْتَعْجِلُونَ ﴿٧٢﴾ وَاِنَّ رَبَّكَ لَذُو فَضْلٍ
عَلَى النَّاسِ وَلٰكِنَّ اَكْثَرَهُمْ لَا يَشْكُرُونَ ﴿٧٣﴾ وَاِنَّ رَبَّكَ
لَيَعْلَمُ مَا تُكِنُّ صُدُورُهُمْ وَمَا يُعْلِنُونَ ﴿٧٤﴾ وَمَا مِنْ غَٓائِبَةٍ
فِي السَّمَٓاءِ وَالْاَرْضِ اِلَّا ف۪ي كِتَابٍ مُب۪ينٍ ﴿٧٥﴾ اِنَّ هٰذَا الْقُرْاٰنَ
يَقُصُّ عَلٰى بَن۪ٓي اِسْرَٓائ۪يلَ اَكْثَرَ الَّذ۪ي هُمْ ف۪يهِ يَخْتَلِفُونَ ﴿٧٦﴾

64. (Onlar mı daha hayırlıdır yoksa) yaratmayı ilkin başlatan sonra (dirilterek) onu tekrarlayacak olan, sizleri gökten ve yerden rızıklandıran (Allah mı)? Allah'la beraber başka ilah mı?! De ki: "Eğer doğru söylüyorsanız (içinde hiçbir şüphe olmayan kesin) kanıtınızı getirin."

65. De ki: "Göklerde ve yerde Allah'tan başkası gaybı bilmez." Onlar, ne zaman diriltileceklerinin farkında değillerdir.

66. Onların bilgileri ahirette toplanıp pekişir. (Ahiretin hak olduğunu orada yakinen anlarlar.) (Hayır!) Onlar (bugün) ondan şüphe içindedir. (Hayır!) Bilakis, ona karşı kördürler.

67. Kâfirler dediler ki: "Biz ve babalarımız toprak olduğumuzda, biz mi dirilip çıkarılacakmışız?"

68. "Andolsun ki biz ve daha önce babalarımız bununla tehdit edildik. Bu, yalnızca öncekilerin masallarıdır."

69. De ki: "Yeryüzünde gezip dolaşın ve suçlu günahkârların akıbetinin nasıl olduğuna bir bakın."

70. (Öyleyse) onlara üzülme! Kurdukları tuzaklar nedeniyle de canını sıkma!

71. Derler ki: "Şayet doğru söylüyorsanız, (bize) vadettiğiniz (azap) ne zaman? (Gelsin de görelim!)"

72. De ki: "Belki de o acele ettiğiniz (azabın) bir kısmı size yakınlaşmıştır."

73. Şüphesiz ki senin Rabbin, insanlara karşı lütuf ve ihsan sahibidir. Fakat insanların çoğu şükretmezler.

74. Şüphesiz ki senin Rabbin, onların sinelerinin gizlediğini ve açığa vurduğunu bilir.

75. Gökte ve yerde gizli olan her şey, mutlaka apaçık bir kitapta (kayıtlıdır).

76. Kuşkusuz bu Kur'ân, İsrâîloğullarının anlaşmazlığa düştüğü çoğu konuyu onlara anlatıp (açıklar).

وَاِنَّهُ لَهُدًى وَرَحْمَةٌ لِلْمُؤْمِنِينَ ﴿٧٧﴾ اِنَّ رَبَّكَ يَقْضِي بَيْنَهُمْ
بِحُكْمِهِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْعَلِيمُ ﴿٧٨﴾ فَتَوَكَّلْ عَلَى اللّٰهِ اِنَّكَ
عَلَى الْحَقِّ الْمُبِينِ ﴿٧٩﴾ اِنَّكَ لَا تُسْمِعُ الْمَوْتٰى وَلَا تُسْمِعُ الصُّمَّ
الدُّعَٓاءَ اِذَا وَلَّوْا مُدْبِرِينَ ﴿٨٠﴾ وَمَٓا اَنْتَ بِهَادِي الْعُمْيِ عَنْ ضَلَالَتِهِمْ
اِنْ تُسْمِعُ اِلَّا مَنْ يُؤْمِنُ بِاٰيَاتِنَا فَهُمْ مُسْلِمُونَ ﴿٨١﴾
وَاِذَا وَقَعَ الْقَوْلُ عَلَيْهِمْ اَخْرَجْنَا لَهُمْ دَٓابَّةً مِنَ الْاَرْضِ تُكَلِّمُهُمْ
اَنَّ النَّاسَ كَانُوا بِاٰيَاتِنَا لَا يُوقِنُونَ ﴿٨٢﴾ وَيَوْمَ نَحْشُرُ مِنْ كُلِّ
اُمَّةٍ فَوْجًا مِمَّنْ يُكَذِّبُ بِاٰيَاتِنَا فَهُمْ يُوزَعُونَ ﴿٨٣﴾ حَتّٰٓى اِذَا جَٓاؤُ
قَالَ اَكَذَّبْتُمْ بِاٰيَاتِي وَلَمْ تُحِيطُوا بِهَا عِلْمًا اَمَّاذَا كُنْتُمْ
تَعْمَلُونَ ﴿٨٤﴾ وَوَقَعَ الْقَوْلُ عَلَيْهِمْ بِمَا ظَلَمُوا فَهُمْ لَا يَنْطِقُونَ ﴿٨٥﴾
اَلَمْ يَرَوْا اَنَّا جَعَلْنَا الَّيْلَ لِيَسْكُنُوا فِيهِ وَالنَّهَارَ مُبْصِرًا
اِنَّ فِي ذٰلِكَ لَاٰيَاتٍ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٨٦﴾ وَيَوْمَ يُنْفَخُ فِي الصُّورِ فَفَزِعَ
مَنْ فِي السَّمٰوَاتِ وَمَنْ فِي الْاَرْضِ اِلَّا مَنْ شَٓاءَ اللّٰهُ وَكُلٌّ اَتَوْهُ
دَاخِرِينَ ﴿٨٧﴾ وَتَرَى الْجِبَالَ تَحْسَبُهَا جَامِدَةً وَهِيَ تَمُرُّ مَرَّ السَّحَابِ
صُنْعَ اللّٰهِ الَّذِٓي اَتْقَنَ كُلَّ شَيْءٍ اِنَّهُ خَبِيرٌ بِمَا تَفْعَلُونَ ﴿٨٨﴾

77. Şüphesiz ki o, müminler için hidayet ve rahmettir.

78. Hiç kuşkusuz Rabbin, (Kıyamet Günü) aralarında hükmüyle son sözü söyleyecektir. O (izzet sahibi, her şeyi mağlup eden) El-Azîz ve (her şeyi bilen) El-Alîm'dir.

79. (O hâlde) Allah'a tevekkül et! Sen hiç kuşkusuz, apaçık bir hak üzeresin.

80. Şüphesiz ki sen, ölülere (benzeyen kâfirlere hakkı) işittiremezsin. Arkalarını dönüp gittiklerinde (hakka karşı) sağır olanlara da daveti işittiremezsin.

81. Sen, (hakikate gözlerini yummuş) körleri de sapıklıklarından (kurtarıp) hidayet edemezsin. Sen, ancak ayetlerimize inanmış ve teslim olmuş olanlara (davetini) işittirebilirsin.

82. O söz/Kıyamet başlarına gelip (zamanı yaklaşınca) onlara yerden kendileriyle konuşan bir Dabbe (olağanüstü bir canlı) çıkarırız. Onlara, "İnsanlar bizim ayetlerimize yakinen inanmıyorlardı." (der.)

"Dabbe" kıyamet yaklaştığında yerden çıkarılacak ve insanlarla konuşacak olan bir canlıdır. Kıyametin yaklaştığının alametidir.

83. Her ümmetten ayetlerimizi yalanlayan (öncü) bir topluluk haşredeceğimiz gün, onlar (cehenneme) sevk edilirler.

84. Onlar (huzura) geldiklerinde (Allah) diyecek ki: "Ayetlerimin hakikatini anlamadığınız hâlde onları yalanladınız öyle mi? (Ya da siz söyleyin) ne amel işliyordunuz/ne için ayetlerimi inkâr ediyordunuz?"

85. Zulmetmelerine karşılık söz/azap başlarına gelmiştir ve onlar konuşamazlar.

86. Görmediler mi? Biz, geceyi onda sükûnet bulmaları, gündüzü de (rızık temin edip çalışmaları için) aydınlık kıldık. Şüphesiz ki bunda, iman etmiş bir topluluk için ayetler vardır.

87. Sûr'a üfürüldüğü gün, Allah'ın diledikleri dışında, göklerde ve yerde olan herkes korkudan dehşete kapılır. Ve hepsi O'na boyun eğerek/teslim olmuş olarak gelirler.

88. Dağları görür, hareketsiz sanırsın. O (dağlar), bulutların hareket ettiği gibi hareket etmektedir. Her şeyi sapasağlam yapan Allah'ın sanatı işte! Şüphesiz ki O, yaptıklarınızdan haberdardır.

مَنْ جَٓاءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ خَيْرٌ مِنْهَاۚ وَهُمْ مِنْ فَزَعٍ يَوْمَئِذٍ اٰمِنُونَ ﴿٨٩﴾
وَمَنْ جَٓاءَ بِالسَّيِّئَةِ فَكُبَّتْ وُجُوهُهُمْ فِي النَّارِۜ هَلْ تُجْزَوْنَ
اِلَّا مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٩٠﴾ اِنَّمَٓا اُمِرْتُ اَنْ اَعْبُدَ رَبَّ هٰذِهِ الْبَلْدَةِ
الَّذ۪ي حَرَّمَهَا وَلَهُ كُلُّ شَيْءٍۘ وَاُمِرْتُ اَنْ اَكُونَ مِنَ الْمُسْلِم۪ينَۙ ﴿٩١﴾
وَاَنْ اَتْلُوَا الْقُرْاٰنَۚ فَمَنِ اهْتَدٰى فَاِنَّمَا يَهْتَد۪ي لِنَفْسِه۪ۚ
وَمَنْ ضَلَّ فَقُلْ اِنَّمَٓا اَنَا مِنَ الْمُنْذِر۪ينَ ﴿٩٢﴾ وَقُلِ الْحَمْدُ لِلّٰهِ
سَيُر۪يكُمْ اٰيَاتِه۪ فَتَعْرِفُونَهَاۜ وَمَا رَبُّكَ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ﴿٩٣﴾

سُورَةُ الْقَصَصِ
مَكِّيَّةٌ وَهِيَ ثَمَانٍ وَثَمَانُونَ اٰيَةً

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ
طٰسٓمٓۜ ﴿١﴾ تِلْكَ اٰيَاتُ الْكِتَابِ الْمُب۪ينِ ﴿٢﴾ نَتْلُوا عَلَيْكَ مِنْ نَبَاِ مُوسٰى
وَفِرْعَوْنَ بِالْحَقِّ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٣﴾ اِنَّ فِرْعَوْنَ عَلَا فِي الْاَرْضِ
وَجَعَلَ اَهْلَهَا شِيَعًا يَسْتَضْعِفُ طَٓائِفَةً مِنْهُمْ يُذَبِّحُ اَبْنَٓاءَهُمْ
وَيَسْتَحْي۪ نِسَٓاءَهُمْۜ اِنَّهُ كَانَ مِنَ الْمُفْسِد۪ينَ ﴿٤﴾ وَنُر۪يدُ اَنْ نَمُنَّ
عَلَى الَّذ۪ينَ اسْتُضْعِفُوا فِي الْاَرْضِ وَنَجْعَلَهُمْ اَئِمَّةً وَنَجْعَلَهُمُ الْوَارِث۪ينَۙ ﴿٥﴾

89. Kim (Allah'ın huzuruna) iyilikle gelirse, ona daha hayırlısı vardır. Ve onlar o günün dehşetli korkusundan güvendedirler.

90. Kim de (Allah'ın huzuruna) kötülükle gelirse, ateşe yüzükoyun atılırlar ve (ateşin bekçileri onlara der ki:) "Yaptıklarınızdan başkasıyla mı cezalandırılacaksınız?"

91. (De ki:) "Ben ancak bu beldeyi haram/kutsal kılan ve her şeyin kendisine ait olduğu (Mekke'nin) Rabbine ibadet etmekle emrolundum. Ve Müslimlerden/şirki terk ederek tevhidle Allah'a yönelen kullardan olmakla emrolundum."

92. "Ve Kur'ân'ı okumakla (emrolundum). Kim hidayet bulursa, kendi yararına hidayet bulmuştur. Kim de sapıtırsa de ki: 'Ben, ancak uyarıcılardan biriyim.' "

93. De ki: "Allah'a hamdolsun. O, size ayetlerini gösterecek ve siz o (ayetleri) tanıyacaksınız. Senin Rabbin, yaptıklarınızdan gafil değildir."

28. KASAS SURESİ

(Bu sure Mekke'de indirilmiş olup 88 ayettir.)
Er-Rahmân ve Er-Rahîm olan Allah'ın adıyla (okumaya başlıyorum).

1. Tâ, Sîn, Mîm.

2. Bu, apaçık/açıklayıcı Kitab'ın ayetleridir.

3. Mümin bir toplum(un eğitim ve terbiyesi) için sana, Mûsâ ve Firavun kıssasının bir kısmını hak olarak okuyoruz.

4. Şüphesiz ki Firavun, yeryüzünde üstünlük tasladı. Oranın halkını gruplara ayırıp onlardan bir bölümünü mustazaflaştırıyor/güçsüzleştiriyor; erkek çocuklarını boğazlayıp, kadınlarını diri bırakıyordu. Çünkü o, bozgunculardandı.

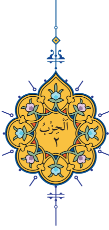
5. Biz, yeryüzünde zayıf bırakılmış olan (mustazaflara) iyilik yapmak, onları (kendilerine uyulan) imamlar yapmak ve onları (yeryüzüne) vâris kılmak istiyoruz.

Firavunlar; ırka, gelir seviyesine, sosyal statüye, meslek gruplarına dayalı olarak toplumu sürekli bölerler. Toplum bölündükçe birbirine düşman olur ve zayıflar. Kamplaştırılmış, çatıştırılmış, bölünmüş toplum bireyleri güven ve huzur için bir kurtarıcı arar. O kurtarıcı Firavun'dur... Allah (cc) ise insanları tevhid inancıyla bütünleştirip İslam boyasıyla boyamak ve tüm suni kimliklerin bir kenara bırakılıp İslam'ın ana kimlik olarak kabul edilmesini ister. Bunu başarmış toplumların tevhid inancı ve adalet ahlakıyla yeryüzünün vârisleri ve imamları olmasını diler.

وَنُمَكِّنَ لَهُمْ فِي الْاَرْضِ وَنُرِيَ فِرْعَوْنَ وَهَامَانَ
وَجُنُودَهُمَا مِنْهُمْ مَا كَانُوا يَحْذَرُونَ ﴿٦﴾ وَاَوْحَيْنَٓا اِلٰٓى اُمِّ
مُوسٰٓى اَنْ اَرْضِعِيهِۚ فَاِذَا خِفْتِ عَلَيْهِ فَاَلْقِيهِ فِي الْيَمِّ
وَلَا تَخَافِي وَلَا تَحْزَنِيۚ اِنَّا رَٓادُّوهُ اِلَيْكِ وَجَاعِلُوهُ مِنَ الْمُرْسَلِينَ ﴿٧﴾
فَالْتَقَطَهُٓ اٰلُ فِرْعَوْنَ لِيَكُونَ لَهُمْ عَدُوًّا وَحَزَنًاۜ
اِنَّ فِرْعَوْنَ وَهَامَانَ وَجُنُودَهُمَا كَانُوا خَاطِئِينَ ﴿٨﴾
وَقَالَتِ امْرَاَتُ فِرْعَوْنَ قُرَّتُ عَيْنٍ لِي وَلَكَۜ لَا تَقْتُلُوهُۗ
عَسٰٓى اَنْ يَنْفَعَنَٓا اَوْ نَتَّخِذَهُ وَلَدًا وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿٩﴾
وَاَصْبَحَ فُؤَادُ اُمِّ مُوسٰى فَارِغًاۜ اِنْ كَادَتْ لَتُبْدِي بِهِ لَوْلَٓا
اَنْ رَبَطْنَا عَلٰى قَلْبِهَا لِتَكُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٠﴾ وَقَالَتْ
لِاُخْتِهِ قُصِّيهِۘ فَبَصُرَتْ بِهِ عَنْ جُنُبٍ وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَۙ ﴿١١﴾
وَحَرَّمْنَا عَلَيْهِ الْمَرَاضِعَ مِنْ قَبْلُ فَقَالَتْ هَلْ اَدُلُّكُمْ
عَلٰٓى اَهْلِ بَيْتٍ يَكْفُلُونَهُ لَكُمْ وَهُمْ لَهُ نَاصِحُونَ ﴿١٢﴾
فَرَدَدْنَاهُ اِلٰٓى اُمِّهِ كَيْ تَقَرَّ عَيْنُهَا وَلَا تَحْزَنَ وَلِتَعْلَمَ اَنَّ
وَعْدَ اللّٰهِ حَقٌّ وَلٰكِنَّ اَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿١٣﴾

6. Ve onları, yeryüzünde güç/iktidar sahibi kılmak (istiyoruz). Firavun'a, Haman'a ve ordularına da kendisinden korktukları şeyi göstermek/yaşatmak (istiyoruz).

7. Mûsâ'nın annesine, "Onu emzir. Onun için (Firavun ve askerlerinden dolayı) korkarsan onu denize bırak. Korkma, üzülme! Şüphesiz ki biz, onu sana geri döndürecek ve onu gönderilmiş resûllerden kılacağız!" diye vahyettik.

8. Firavun ve ailesi, (ileride) kendilerine düşmanlık edip üzüntü sebebi olacak (bebeği) aldılar/sahiplendiler. Şüphesiz ki Firavun, Haman ve ikisinin askerleri hatalıydılar.

Firavunlaşan şahıs ve sistemler ile onlara yardımcı olan, onları meşrulaştıran ve devamlarını sağlayanlar arasında Allah'ın (cc) nezdinde bir fark yoktur. Bu nedenle Allah (cc) hatayı yalnızca Firavun'a değil, komutan ve vezirlere, zayıf bırakılarak köleleştirilmiş ve ordu hâline getirilmiş sıradan askerlere, yani onun yanında yer alanların tamamına nispet etmiştir. Onları hep beraber helak etmiş (bk. 28/Kasas, 40-42), tümünü lanetli kılmıştır. (bk. 11/Hûd, 97-99)

9. Firavun'un karısı dedi ki: "Bana ve sana göz aydınlığı olacak (bir çocuk). Onu öldürmeyin. Belki bize bir faydası dokunur ya da onu evlat ediniriz." Onlar (yaşanacakların) farkında değillerdi.

10. Mûsâ'nın annesi yüreği bomboş (endişeden dolayı aklı başında olmaksızın, yalnızca Mûsâ'yı düşünerek) sabahı etti. Şayet müminlerden olması için kalbini pekiştirmeseydik, neredeyse (Mûsâ'nın sırrını) açığa çıkaracaktı.

11. (Mûsâ'nın) kız kardeşine: "Onu izle." dedi. (O da) onlar farkında değilken, kıyıdan köşeden onu gözetlemeye başladı.

12. Biz (onu annesine geri çevirmeden) daha önce süt anneleri ona haram kıldık. (Kimsenin sütünü içmiyordu.) Kız kardeşi dedi ki: "Size onun bakımını üstlenecek ve ona iyi davranacak bir aile göstereyim mi?"

13. Gözü aydın/İçi ferah olsun, üzülmesin ve Allah'ın vaadinin hak olduğunu bilsin diye (Mûsâ'yı) annesine geri çevirdik. Fakat onların çoğu bilmezler.

وَلَمَّا بَلَغَ اَشُدَّهُ وَاسْتَوٰٓى اٰتَيْنَاهُ حُكْمًا وَعِلْمًاۜ وَكَذٰلِكَ
نَجْز۪ي الْمُحْسِن۪ينَ ﴿١٤﴾ وَدَخَلَ الْمَد۪ينَةَ عَلٰى ح۪ينِ غَفْلَةٍ مِنْ اَهْلِهَا
فَوَجَدَ ف۪يهَا رَجُلَيْنِ يَقْتَتِلَانِۗ هٰذَا مِنْ ش۪يعَتِه۪ وَهٰذَا مِنْ عَدُوِّه۪ۚ
فَاسْتَغَاثَهُ الَّذ۪ي مِنْ ش۪يعَتِه۪ عَلَى الَّذ۪ي مِنْ عَدُوِّه۪ۙ فَوَكَزَهُ مُوسٰى
فَقَضٰى عَلَيْهِۗ قَالَ هٰذَا مِنْ عَمَلِ الشَّيْطَانِۜ اِنَّهُ عَدُوٌّ مُضِلٌّ مُب۪ينٌ ﴿١٥﴾
قَالَ رَبِّ اِنّ۪ي ظَلَمْتُ نَفْس۪ي فَاغْفِرْ ل۪ي فَغَفَرَ لَهُۜ اِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ
الرَّح۪يمُ ﴿١٦﴾ قَالَ رَبِّ بِمَٓا اَنْعَمْتَ عَلَيَّ فَلَنْ اَكُونَ ظَه۪يرًا
لِلْمُجْرِم۪ينَ ﴿١٧﴾ فَاَصْبَحَ فِي الْمَد۪ينَةِ خَٓائِفًا يَتَرَقَّبُ فَاِذَا الَّذ۪ي
اسْتَنْصَرَهُ بِالْاَمْسِ يَسْتَصْرِخُهُۜ قَالَ لَهُ مُوسٰٓى اِنَّكَ لَغَوِيٌّ مُب۪ينٌ ﴿١٨﴾
فَلَمَّٓا اَنْ اَرَادَ اَنْ يَبْطِشَ بِالَّذ۪ي هُوَ عَدُوٌّ لَهُمَاۙ قَالَ يَا مُوسٰٓى اَتُر۪يدُ
اَنْ تَقْتُلَن۪ي كَمَا قَتَلْتَ نَفْسًا بِالْاَمْسِۗ اِنْ تُر۪يدُ اِلَّٓا اَنْ تَكُونَ
جَبَّارًا فِي الْاَرْضِ وَمَا تُر۪يدُ اَنْ تَكُونَ مِنَ الْمُصْلِح۪ينَ ﴿١٩﴾
وَجَٓاءَ رَجُلٌ مِنْ اَقْصَا الْمَد۪ينَةِ يَسْعٰىۘ قَالَ يَا مُوسٰٓى اِنَّ الْمَلَاَ
يَأْتَمِرُونَ بِكَ لِيَقْتُلُوكَ فَاخْرُجْ اِنّ۪ي لَكَ مِنَ النَّاصِح۪ينَ ﴿٢٠﴾
فَخَرَجَ مِنْهَا خَٓائِفًا يَتَرَقَّبُۘ قَالَ رَبِّ نَجِّن۪ي مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِم۪ينَ ﴿٢١﴾

14. Yetişkinlik çağına erişip olgunlaşınca, ona hüküm ve ilim verdik. Biz, muhsinleri/kulluğunu en güzel şekilde yapmaya çalışanları böyle mükâfatlandırırız.

15. Ahalinin farkında olmadığı bir zamanda şehre girdi. Orada kavgaya tutuşmuş iki adam gördü. Biri kendi taraftarlarından, diğeri düşmanlarından. Onun taraftarlarından olan, düşman olana karşı (Mûsâ'dan) yardım istedi. Mûsâ ona yumruk attı ve onu öldürdü. Dedi ki: "Bu, şeytanın işidir. Şüphesiz ki o, apaçık saptırıcı bir düşmandır."

16. Dedi ki: "Rabbim, nefsime zulmettim. Beni bağışla." (Allah) onu bağışladı. Çünkü O, (günahları bağışlayan, örten ve günahların kötü akıbetinden kulu koruyan) El-Ğafûr ve (kullarına karşı merhametli olan) Er-Rahîm'dir.

17. Dedi ki: "Rabbim! (Beni bağışlama) nimetine karşılık bir daha asla suçlu günahkârlara destek olmayacağım."

18. (İşlediği cinayet nedeniyle) şehirde korku içinde ve etrafı gözetleyerek sabahı etti. (Bir de ne görsün!) Dün kendisinden yardım isteyen kişi, (yine) ona seslenip yardım istiyor. Mûsâ ona dedi ki: "Sen apaçık azgın bir kişisin."

19. O ikisinden düşman olanı yakalamak isteyince, Mûsâ'ya dedi ki: "Ey Mûsâ! Dün birini öldürdüğün gibi bugün de beni mi öldürmek istiyorsun? Sen, sadece yeryüzünde bir zorba olmak istiyor, ıslah edicilerden olmak istemiyorsun."

20. Derken şehrin diğer ucundan bir adam koşarak geldi. "Ey Mûsâ! İleri gelenler, seni öldürmek için toplantı yapmaktalardır. Buradan çık. (Ben, senin iyiliğini istediğim için) sana nasihat edenlerdenim."

21. Oradan korkarak ve etrafı gözetleyerek çıktı. "Rabbim, beni zalimler topluluğundan kurtar." dedi.

وَلَمَّا تَوَجَّهَ تِلْقَٓاءَ مَدْيَنَ قَالَ عَسٰى رَبّ۪ٓي اَنْ يَهْدِيَن۪ي
سَوَٓاءَ السَّب۪يلِ ﴿٢٢﴾ وَلَمَّا وَرَدَ مَٓاءَ مَدْيَنَ وَجَدَ عَلَيْهِ اُمَّةً
مِنَ النَّاسِ يَسْقُونَۘ وَوَجَدَ مِنْ دُونِهِمُ امْرَاَتَيْنِ تَذُودَانِۚ
قَالَ مَا خَطْبُكُمَاۜ قَالَتَا لَا نَسْق۪ي حَتّٰى يُصْدِرَ الرِّعَٓاءُ وَاَبُونَا
شَيْخٌ كَب۪يرٌ ﴿٢٣﴾ فَسَقٰى لَهُمَا ثُمَّ تَوَلّٰٓى اِلَى الظِّلِّ فَقَالَ رَبِّ
اِنّ۪ي لِمَٓا اَنْزَلْتَ اِلَيَّ مِنْ خَيْرٍ فَق۪يرٌ ﴿٢٤﴾ فَجَٓاءَتْهُ اِحْدٰيهُمَا
تَمْش۪ي عَلَى اسْتِحْيَٓاءٍۘ قَالَتْ اِنَّ اَب۪ي يَدْعُوكَ لِيَجْزِيَكَ اَجْرَ
مَا سَقَيْتَ لَنَاۜ فَلَمَّا جَٓاءَهُ وَقَصَّ عَلَيْهِ الْقَصَصَۙ قَالَ لَا تَخَفْ
نَجَوْتَ مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِم۪ينَ ﴿٢٥﴾ قَالَتْ اِحْدٰيهُمَا يَٓا اَبَتِ
اسْتَاْجِرْهُۘ اِنَّ خَيْرَ مَنِ اسْتَاْجَرْتَ الْقَوِيُّ الْاَم۪ينُ ﴿٢٦﴾
قَالَ اِنّ۪ٓي اُر۪يدُ اَنْ اُنْكِحَكَ اِحْدَى ابْنَتَيَّ هَاتَيْنِ
عَلٰٓى اَنْ تَاْجُرَن۪ي ثَمَانِيَ حِجَجٍۚ فَاِنْ اَتْمَمْتَ عَشْرًا فَمِنْ عِنْدِكَۚ
وَمَٓا اُر۪يدُ اَنْ اَشُقَّ عَلَيْكَۜ سَتَجِدُن۪ٓي اِنْ شَٓاءَ اللّٰهُ
مِنَ الصَّالِح۪ينَ ﴿٢٧﴾ قَالَ ذٰلِكَ بَيْن۪ي وَبَيْنَكَۜ اَيَّمَا الْاَجَلَيْنِ
قَضَيْتُ فَلَا عُدْوَانَ عَلَيَّۜ وَاللّٰهُ عَلٰى مَا نَقُولُ وَك۪يلٌ ﴿٢٨﴾

22. Medyen'e doğru yöneldiğinde dedi ki: "Umulur ki Rabbim, beni dosdoğru olan yola iletir."

23. Medyen suyuna vardığında, su başında sürülerini sulayan bir insan topluluğu gördü. Onların dışında (hayvanları diğer hayvanlara karışmasın diye sürülerine) engel olmaya çalışan iki kadın gördü. Onlara, "Bu hâliniz nedir? (Niçin sürüyü sulamıyorsunuz?)" dedi. Dediler ki: "(Diğer) çobanlar sürülerini sulamadan biz sulamayız. Babamız(ı merak ediyorsan, o) hayli yaşlı bir adamdır."

24. Onlar adına sürülerini suladı. Sonra da bir gölgeliğe çekildi ve "Rabbim! Bana indireceğin her türlü hayra muhtacım." dedi.

25. O ikisinden biri (edep ve) hayâ ile yürüyerek (Mûsâ'nın) yanına geldi: "Babam, bize yaptığın sulama (iyiliğinin) karşılığını vermek için seni çağırıyor." dedi. (Mûsâ, babalarının) yanına varıp, başından geçenleri ona anlatınca: "Korkma!" dedi. "Zalimler topluluğundan kurtuldun."

26. O ikisinden biri, "Babacığım! Onu ücretli işçi olarak tut. Senin işçi olarak tutacaklarının en hayırlısı, kuvvetli ve güvenilir olan kimsedir." dedi.

27. (Babaları) dedi ki: "Ben, sekiz sene yanımda işçi olarak çalışmana karşılık, iki kızımdan birini seninle evlendirmek istiyorum. Şayet on yıla tamamlamak istersen, o da senden olur. Ben sana zorluk çıkarmak istemiyorum. İnşallah beni salihlerden bulacaksın."

28. (Mûsâ) dedi ki: "Bu, benimle senin aranda (bir sözleşmedir). İki süreden hangisini tamamlarsam, bana düşmanlık yoktur/bana kızmayacaksın. Allah, söylediklerimize vekildir."

فَلَمَّا قَضٰى مُوسَى الْاَجَلَ وَسَارَ بِاَهْلِه۪ٓ اٰنَسَ مِنْ جَانِبِ
الطُّورِ نَارًاۚ قَالَ لِاَهْلِهِ امْكُثُٓوا اِنّ۪ٓي اٰنَسْتُ نَارًا
لَعَلّ۪ٓي اٰت۪يكُمْ مِنْهَا بِخَبَرٍ اَوْ جَذْوَةٍ مِنَ النَّارِ لَعَلَّكُمْ
تَصْطَلُونَ ﴿٢٩﴾ فَلَمَّٓا اَتٰيهَا نُودِيَ مِنْ شَاطِئِ الْوَادِ الْاَيْمَنِ
فِي الْبُقْعَةِ الْمُبَارَكَةِ مِنَ الشَّجَرَةِ اَنْ يَا مُوسٰٓى اِنّ۪ٓي اَنَا اللّٰهُ
رَبُّ الْعَالَم۪ينَۙ ﴿٣٠﴾ وَاَنْ اَلْقِ عَصَاكَۜ فَلَمَّا رَاٰهَا تَهْتَزُّ كَاَنَّهَا
جَٓانٌّ وَلّٰى مُدْبِرًا وَلَمْ يُعَقِّبْۜ يَا مُوسٰٓى اَقْبِلْ وَلَا تَخَفْ
اِنَّكَ مِنَ الْاٰمِن۪ينَ ﴿٣١﴾ اُسْلُكْ يَدَكَ ف۪ي جَيْبِكَ تَخْرُجْ بَيْضَٓاءَ
مِنْ غَيْرِ سُٓوءٍۘ وَاضْمُمْ اِلَيْكَ جَنَاحَكَ مِنَ الرَّهْبِ فَذَانِكَ
بُرْهَانَانِ مِنْ رَبِّكَ اِلٰى فِرْعَوْنَ وَمَلَا۬ئِه۪ۜ اِنَّهُمْ كَانُوا
قَوْمًا فَاسِق۪ينَ ﴿٣٢﴾ قَالَ رَبِّ اِنّ۪ي قَتَلْتُ مِنْهُمْ نَفْسًا فَاَخَافُ
اَنْ يَقْتُلُونِ ﴿٣٣﴾ وَاَخ۪ي هٰرُونُ هُوَ اَفْصَحُ مِنّ۪ي لِسَانًا فَاَرْسِلْهُ مَعِيَ
رِدْءًا يُصَدِّقُن۪يۘ اِنّ۪ٓي اَخَافُ اَنْ يُكَذِّبُونِ ﴿٣٤﴾ قَالَ سَنَشُدُّ
عَضُدَكَ بِاَخ۪يكَ وَنَجْعَلُ لَكُمَا سُلْطَانًا فَلَا يَصِلُونَ
اِلَيْكُمَا بِاٰيَاتِنَاۚ اَنْتُمَا وَمَنِ اتَّبَعَكُمَا الْغَالِبُونَ ﴿٣٥﴾

29. Mûsâ süreyi tamamlayıp, ailesiyle beraber yola çıkınca Tûr'un yanında bir ateş gördü. Ailesine dedi ki: "Burada bekleyin. Çünkü ben bir ateş gördüm. Ondan size bir haber getirmeyi ya da ısınmanız için bir kor parçası getirmeyi umuyorum!"

30. (Ateşin yanına) geldiğinde, mübarek vadinin sağ tarafındaki bir ağaçtan kendisine seslenildi: "Ey Mûsâ! Şüphesiz ki ben, (evet, ben) âlemlerin Rabbi olan Allah'ım."

31. "Asanı bırak!" (Asayı attı.) Onun bir yılan gibi hareket ettiğini görünce, arkasına bakmadan kaçmaya başladı. "Ey Mûsâ! Geri dön ve korkma! Çünkü sen güven içinde olanlardansın."

32. "Elini koynuna sok. Hiçbir kötülük/hastalık olmaksızın bembeyaz çıkacak. (Yaşadığın) korkudan dolayı ellerini kendine doğru çek (korkun gider). Bu ikisi (asa ve el) Rabbinden, Firavun ve ileri gelenlerine (içinde hiçbir şüphe olmayan) iki kanıttır. Şüphesiz ki onlar, fasık bir topluluktur."

33. Dedi ki: "Rabbim, ben onlardan birini öldürdüm. (Dolayısıyla) beni öldürmelerinden korkuyorum."

34. "Kardeşim Hârûn, benden daha iyi konuşur/dili daha fasihtir. Onu benimle beraber yardımcı olarak gönder, beni doğrulasın. Çünkü beni yalanlamalarından korkuyorum."

35. Buyurdu ki: "Pazunu/Gücünü kardeşinle pekiştirip güçlendireceğiz. Size öylesine güçlü bir hüccet vereceğiz ki ayetlerimiz/mucizelerimiz sayesinde size ulaşamayacak/zarar veremeyecekler. Siz ikiniz ve size uyanlar (her daim) üstün gelecek olanlardır."

فَلَمَّا جَٓاءَهُمْ مُوسٰى بِاٰيَاتِنَا بَيِّنَاتٍ قَالُوا مَا هٰذَٓا اِلَّا سِحْرٌ
مُفْتَرًى وَمَا سَمِعْنَا بِهٰذَا فٖٓي اٰبَٓائِنَا الْاَوَّلٖينَ ﴿٣٦﴾ وَقَالَ
مُوسٰى رَبّٖٓي اَعْلَمُ بِمَنْ جَٓاءَ بِالْهُدٰى مِنْ عِنْدِهٖ
وَمَنْ تَكُونُ لَهُ عَاقِبَةُ الدَّارِۜ اِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الظَّالِمُونَ ﴿٣٧﴾
وَقَالَ فِرْعَوْنُ يَٓا اَيُّهَا الْمَلَأُ مَا عَلِمْتُ لَكُمْ
مِنْ اِلٰهٍ غَيْرٖيۚ فَاَوْقِدْ لٖي يَا هَامَانُ عَلَى الطّٖينِ فَاجْعَلْ
لٖي صَرْحًا لَعَلّٖٓي اَطَّلِعُ اِلٰٓى اِلٰهِ مُوسٰىۙ وَاِنّٖي لَاَظُنُّهُ
مِنَ الْكَاذِبٖينَ ﴿٣٨﴾ وَاسْتَكْبَرَ هُوَ وَجُنُودُهُ فِي الْاَرْضِ
بِغَيْرِ الْحَقِّ وَظَنُّٓوا اَنَّهُمْ اِلَيْنَا لَا يُرْجَعُونَ ﴿٣٩﴾
فَاَخَذْنَاهُ وَجُنُودَهُ فَنَبَذْنَاهُمْ فِي الْيَمِّۚ فَانْظُرْ كَيْفَ
كَانَ عَاقِبَةُ الظَّالِمٖينَ ﴿٤٠﴾ وَجَعَلْنَاهُمْ اَئِمَّةً يَدْعُونَ اِلَى النَّارِۚ
وَيَوْمَ الْقِيٰمَةِ لَا يُنْصَرُونَ ﴿٤١﴾ وَاَتْبَعْنَاهُمْ فٖي هٰذِهِ الدُّنْيَا
لَعْنَةًۚ وَيَوْمَ الْقِيٰمَةِ هُمْ مِنَ الْمَقْبُوحٖينَ ﴿٤٢﴾ وَلَقَدْ اٰتَيْنَا
مُوسَى الْكِتَابَ مِنْ بَعْدِ مَٓا اَهْلَكْنَا الْقُرُونَ الْاُولٰى
بَصَٓائِرَ لِلنَّاسِ وَهُدًى وَرَحْمَةً لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ﴿٤٣﴾

36. Mûsâ onlara apaçık ayetlerimizle gelince dediler ki: “Bu, uydurulmuş büyüden başka bir şey değildir. Biz geçmiş atalarımızdan böyle bir şey işitmedik.”

37. Mûsâ dedi ki: “Rabbim, kimin kendi katından hidayetle geldiğini ve (güzel) akıbetin kime ait olduğunu en iyi bilendir. Şüphesiz ki zalimler, kurtuluşa ermezler.”

38. Firavun dedi ki: “Ey ileri gelenler! Sizin için kendimden başka bir ilah bilmem. Ey Haman! Çamurun üstünde benim için bir ateş yak ve bana bir kule inşa et. (Onun üzerine çıkıp) Mûsâ’nın ilahına ulaşmayı umuyorum! Çünkü ben, kesinlikle onun yalancılardan olduğunu düşünüyorum.”

39. O ve askerleri yeryüzünde haksız yere büyüklendiler. Ve bize dönmeyeceklerini zannettiler.

40. Biz de onu ve askerlerini yakaladık ve denize fırlattık. Zalimlerin akıbetinin nasıl olduğuna bir bak!

41. Onları, ateşe davet eden imamlar/önderler kıldık. Kıyamet Günü de yardım olunmayacaklardır.

42. Bu dünyada peşlerine bir lanet taktık. (Müminler onları andıkça lanet okur ve) Kıyamet Günü’nde de (yüzlerine bakılmaz, tiksinilecek hâlde) çirkinleştirilmişlerdir.

43. Andolsun ki ilk nesilleri helak ettikten sonra, insanlar için basiretler barındıran hidayet ve rahmet olan Kitab’ı Mûsâ’ya verdik. Umulur ki öğüt alırlar.

وَمَا كُنْتَ بِجَانِبِ الْغَرْبِيِّ اِذْ قَضَيْنَٓا اِلٰى مُوسَى الْاَمْرَ
وَمَا كُنْتَ مِنَ الشَّاهِدٖينَ ﴿٤٤﴾ وَلٰكِنَّٓا اَنْشَاْنَا قُرُونًا
فَتَطَاوَلَ عَلَيْهِمُ الْعُمُرُۚ وَمَا كُنْتَ ثَاوِيًا فٖٓي اَهْلِ مَدْيَنَ
تَتْلُوا عَلَيْهِمْ اٰيَاتِنَاۙ وَلٰكِنَّا كُنَّا مُرْسِلٖينَ ﴿٤٥﴾ وَمَا كُنْتَ
بِجَانِبِ الطُّورِ اِذْ نَادَيْنَا وَلٰكِنْ رَحْمَةً مِنْ رَبِّكَ لِتُنْذِرَ
قَوْمًا مَٓا اَتٰيهُمْ مِنْ نَذٖيرٍ مِنْ قَبْلِكَ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ﴿٤٦﴾
وَلَوْلَٓا اَنْ تُصٖيبَهُمْ مُصٖيبَةٌ بِمَا قَدَّمَتْ اَيْدٖيهِمْ فَيَقُولُوا رَبَّنَا
لَوْلَٓا اَرْسَلْتَ اِلَيْنَا رَسُولًا فَنَتَّبِعَ اٰيَاتِكَ وَنَكُونَ مِنَ الْمُؤْمِنٖينَ ﴿٤٧﴾
فَلَمَّا جَٓاءَهُمُ الْحَقُّ مِنْ عِنْدِنَا قَالُوا لَوْلَٓا اُو۫تِيَ مِثْلَ
مَٓا اُو۫تِيَ مُوسٰىۜ اَوَلَمْ يَكْفُرُوا بِمَٓا اُو۫تِيَ مُوسٰى مِنْ قَبْلُۚ
قَالُوا سِحْرَانِ تَظَاهَرَاۙ وَقَالُٓوا اِنَّا بِكُلٍّ كَافِرُونَ ﴿٤٨﴾
قُلْ فَأْتُوا بِكِتَابٍ مِنْ عِنْدِ اللّٰهِ هُوَ اَهْدٰى مِنْهُمَٓا اَتَّبِعْهُ
اِنْ كُنْتُمْ صَادِقٖينَ ﴿٤٩﴾ فَاِنْ لَمْ يَسْتَجٖيبُوا لَكَ فَاعْلَمْ
اَنَّمَا يَتَّبِعُونَ اَهْوَٓاءَهُمْۜ وَمَنْ اَضَلُّ مِمَّنِ اتَّبَعَ هَوٰيهُ بِغَيْرِ
هُدًى مِنَ اللّٰهِۜ اِنَّ اللّٰهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمٖينَ ﴿٥٠﴾

44. Mûsâ'ya (peygamberlik vazifesini verip) işi bitirdiğimizde, (sen, Tûr Dağı'nın) batı tarafında değildin; (hâliyle bu olaya) tanıklık edenlerden de değildin.

45. Fakat biz, nice nesiller var ettik ve onların ömürleri bir hayli uzadı. Sen, Medyen halkı arasına oturmuş, onlara ayetlerimizi okuyor da değildin. Fakat biz, (peygamberler) yolluyorduk.

46. Biz (Mûsâ'ya) seslendiğimizde Tûr'un yanında da değildin. Fakat Rabbinin rahmeti olarak (bunları sana vahyediyoruz ki) senden önce kendilerine uyarıcı gelmemiş olan topluluğu uyarasın. Umulur ki öğüt alırlar.

Bu ayet, Allah Resûlü'nden (sav) önce Mekkelilere bir uyarıcı gelmediğini belirtmiştir (bk. 36/Yâsîn, 6). Şirk konusunda uyarılmamış olmalarına rağmen Allah (cc) onlara müşrik demiş (bk. 98/Beyyine, 1), Allah Resûlü (sav) ölmüş olanlarının ateşte olduğunu bildirmiştir. Çünkü tevhid ve şirk konusunda Allah'ın (cc) kulları üzerinde her biri müstakil hüccet olan beş ayrı delili vardır:

a. Allah (cc) kullarından söz almış ve Kıyamet Günü "Bilmiyordum." ya da "Taklit ettim." denmesinin önünü kesmiştir. (bk. 7/A'râf, 172-173)
b. İnsanları tevhid fıtratı üzere yaratmıştır. (bk. 30/Rûm, 30)
c. Resûller göndermiştir. (bk. 4/Nisâ, 165)
d. Kitap indirmiştir. (bk. 6/En'âm, 19; 11/Hûd, 1-2)
e. O'nun var ve bir olduğuna dair sayısız delili kâinata yerleştirmiştir. (bk. 2/Bakara, 163-164; 6/En'âm, 94-102; 27/Neml, 59-65)

Tüm bu delillerin varlığı ve açıklığına rağmen Allah (cc), resûl göndermeden bir kavmi topluca helak etmez. Bir sonraki ayet bu gerçeği anlatmaktadır.

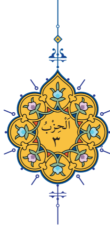
47. Elleriyle (yapıp) takdim ettikleri nedeniyle başlarına bir musibet geldiğinde, "Rabbimiz! Bize bir resûl gönderseydin de ayetlerine uyup, müminlerden olsaydık." diyecek olmasalardı (onlara resûl göndermeden, bir ân önce cezalandırırdık).

48. Onlara (Mekkelilere) kendi katımızdan (gönderdiğimiz) hak geldiğinde, "Mûsâ'ya verilen (mucizelerin) benzeri ona da verilmeli değil miydi?" dediler. Onlar, daha önce Mûsâ'ya verileni inkâr etmemişler miydi? Demişlerdi ki: "Birbirlerine yardım eden iki büyü!" ve demişlerdi ki: "Şüphesiz ki biz, hepsini inkâr ediyoruz."

49. De ki: "Eğer doğru sözlüyseniz, Allah katından her ikisinden (Tevrât ve Kur'ân'dan) daha doğru bir kitap getirin de ben de ona uyayım!"

50. Şayet sana cevap vermezlerse bil ki onlar yalnızca hevalarına/arzularına uyuyorlar. Allah'tan bir hidayet/dayanak olmaksızın, kendi hevasına uyandan daha sapkın kim olabilir? Şüphesiz ki Allah, zalimler topluluğuna hidayet etmez.

وَلَقَدْ وَصَّلْنَا لَهُمُ الْقَوْلَ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَۜ ﴿٥١﴾ اَلَّذِينَ
اٰتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِهِ هُمْ بِهِ يُؤْمِنُونَ ﴿٥٢﴾ وَاِذَا يُتْلٰى
عَلَيْهِمْ قَالُوٓا اٰمَنَّا بِهٓ اِنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّنَٓا اِنَّا كُنَّا مِنْ قَبْلِهِ
مُسْلِمِينَ ﴿٥٣﴾ اُو۬لٰٓئِكَ يُؤْتَوْنَ اَجْرَهُمْ مَرَّتَيْنِ بِمَا صَبَرُوا وَيَدْرَؤُ۫نَ
بِالْحَسَنَةِ السَّيِّئَةَ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنْفِقُونَ ﴿٥٤﴾ وَاِذَا سَمِعُوا
اللَّغْوَ اَعْرَضُوا عَنْهُ وَقَالُوا لَنَٓا اَعْمَالُنَا وَلَكُمْ اَعْمَالُكُمْۘ
سَلَامٌ عَلَيْكُمْۘ لَا نَبْتَغِي الْجَاهِلِينَ ﴿٥٥﴾ اِنَّكَ لَا تَهْدِي
مَنْ اَحْبَبْتَ وَلٰكِنَّ اللّٰهَ يَهْدِي مَنْ يَشَٓاءُۚ وَهُوَ اَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ ﴿٥٦﴾
وَقَالُوٓا اِنْ نَتَّبِعِ الْهُدٰى مَعَكَ نُتَخَطَّفْ مِنْ اَرْضِنَاۜ
اَوَلَمْ نُمَكِّنْ لَهُمْ حَرَمًا اٰمِنًا يُجْبٰٓى اِلَيْهِ ثَمَرَاتُ كُلِّ شَيْءٍ رِزْقًا
مِنْ لَدُنَّا وَلٰكِنَّ اَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٥٧﴾ وَكَمْ اَهْلَكْنَا
مِنْ قَرْيَةٍ بَطِرَتْ مَعِيشَتَهَاۚ فَتِلْكَ مَسَاكِنُهُمْ لَمْ تُسْكَنْ
مِنْ بَعْدِهِمْ اِلَّا قَلِيلًاۜ وَكُنَّا نَحْنُ الْوَارِثِينَ ﴿٥٨﴾ وَمَا كَانَ رَبُّكَ
مُهْلِكَ الْقُرٰى حَتّٰى يَبْعَثَ فٓي اُمِّهَا رَسُولًا يَتْلُوا عَلَيْهِمْ
اٰيَاتِنَاۚ وَمَا كُنَّا مُهْلِكِي الْقُرٰٓى اِلَّا وَاَهْلُهَا ظَالِمُونَ ﴿٥٩﴾

51. Andolsun ki öğüt alsınlar diye, sözü kesintisiz bir şekilde onlara ulaştırdık.

52. Bundan (Kur'ân'dan) önce kendilerine Kitap verdiklerimiz ona (Kur'ân'a) inanırlar.

53. Kendilerine (onun ayetleri) okunduğu zaman derler ki: "Ona iman ettik. Hiç kuşkusuz o, Rabbimizden (gelen bir) haktır. Şüphesiz ki biz, ondan önce de Müslimlerdendik/şirki terk ederek tevhidle Allah'a yönelen kullardandık."

54. Onlar, sabretmelerine karşılık mükâfatlarını iki defa alacaklardır. Kötülüğü iyilikle savar ve rızık olarak verdiklerimizden infak ederler.

55. Boş/Amaçsız/Faydasız şeyi duyduklarında ondan yüz çevirir ve "Bizim amellerimiz bize, sizin amelleriniz de size. Size selam olsun, biz cahillerden olmak istemiyoruz." derler.

56. Sen sevdiğini hidayet edemezsin, fakat Allah dilediğini hidayet eder. O, kimin hidayete uygun olduğunu en iyi bilendir.

57. Dediler ki: "Şayet seninle beraber hidayete uyacak olursak yerimizden yurdumuzdan ediliriz." Biz, onları tarafımızdan bir rızık olarak, her yerin meyvelerinin kendisinde toplandığı güvenli Harem'e yerleştirmedik mi? Fakat onların çoğu bilmezler.

Ayet-i kerime iki önemli hakikate işaret etmiştir:
a. Her çağda müşrikler hidayete tabi olmama gerekçesi olarak saldırıya uğrama endişesini dile getirirler. Allah'ın (cc) Kitabı'na uyup onun nizamına göre yaşadıklarında egemen güçlerin müsaade etmeyeceğini ve topraklarını işgal edeceklerini iddia ederler.
b. Şirk hâlinde dahi onlara rızık ve emniyet nimeti veren Allah (cc), tevhid ve hidayet üzere olduklarında onları asla zayi etmeyeceğini ve koruyacağını belirtmiştir.

58. Yaşam koşulları ve refahın kendilerini şımarttığı nice toplumu helak ettik. İşte onların evleri! Onlardan sonra -çok az bir zaman dışında- oralarda oturulmamış (oralar viraneye dönmüştür). Oralara biz vâris olduk.

59. Rabbin, merkezlerinde/başkentlerinde onlara ayetlerimizi okuyan bir resûl göndermeden, bir belde halkını helak edecek değildir. Ve biz, halkı zalim olan beldeden başkasını helak edecek değiliz.

وَمَٓا اُو۫تٖيتُمْ مِنْ شَيْءٍ فَمَتَاعُ الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا وَزٖينَتُهَاۚ وَمَا عِنْدَ
اللّٰهِ خَيْرٌ وَاَبْقٰىۜ اَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿٦٠﴾ اَفَمَنْ وَعَدْنَاهُ وَعْدًا حَسَنًا
فَهُوَ لَاقٖيهِ كَمَنْ مَتَّعْنَاهُ مَتَاعَ الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا ثُمَّ هُوَ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ
مِنَ الْمُحْضَرٖينَ ﴿٦١﴾ وَيَوْمَ يُنَادٖيهِمْ فَيَقُولُ اَيْنَ شُرَكَٓائِيَ
الَّذٖينَ كُنْتُمْ تَزْعُمُونَ ﴿٦٢﴾ قَالَ الَّذٖينَ حَقَّ عَلَيْهِمُ الْقَوْلُ
رَبَّنَا هٰٓؤُ۬لَٓاءِ الَّذٖينَ اَغْوَيْنَاۚ اَغْوَيْنَاهُمْ كَمَا غَوَيْنَاۚ تَبَرَّاْنَٓا
اِلَيْكَ۠ مَا كَانُٓوا اِيَّانَا يَعْبُدُونَ ﴿٦٣﴾ وَقٖيلَ ادْعُوا شُرَكَٓاءَكُمْ
فَدَعَوْهُمْ فَلَمْ يَسْتَجٖيبُوا لَهُمْ وَرَاَوُا الْعَذَابَۚ لَوْ اَنَّهُمْ كَانُوا
يَهْتَدُونَ ﴿٦٤﴾ وَيَوْمَ يُنَادٖيهِمْ فَيَقُولُ مَاذَٓا اَجَبْتُمُ الْمُرْسَلٖينَ ﴿٦٥﴾
فَعَمِيَتْ عَلَيْهِمُ الْاَنْبَٓاءُ يَوْمَئِذٍ فَهُمْ لَا يَتَسَٓاءَلُونَ ﴿٦٦﴾
فَاَمَّا مَنْ تَابَ وَاٰمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَعَسٰٓى اَنْ يَكُونَ
مِنَ الْمُفْلِحٖينَ ﴿٦٧﴾ وَرَبُّكَ يَخْلُقُ مَا يَشَٓاءُ وَيَخْتَارُۜ مَا كَانَ لَهُمُ
الْخِيَرَةُۜ سُبْحَانَ اللّٰهِ وَتَعَالٰى عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٦٨﴾ وَرَبُّكَ يَعْلَمُ
مَا تُكِنُّ صُدُورُهُمْ وَمَا يُعْلِنُونَ ﴿٦٩﴾ وَهُوَ اللّٰهُ لَٓا اِلٰهَ اِلَّا هُوَۜ
لَهُ الْحَمْدُ فِي الْاُو۫لٰى وَالْاٰخِرَةِۘ وَلَهُ الْحُكْمُ وَاِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٧٠﴾

60. Size verilen her şey, dünya hayatının (geçici) metâsı ve süsüdür. Allah'ın yanında olanlarsa daha hayırlı ve kalıcıdır. Akletmez misiniz?

61. (Şöyle düşünün: Bir tarafta) kendisine güzel vaatte bulunduğumuz ve (sonunda) onunla karşılaşacak biri; (diğer tarafta) dünya hayatının (geçici nimetlerinden) faydalandırdığımız ve Kıyamet Günü (cezalandırmak için) huzura getirileceklerden biri... (Şimdi söyleyin: Bu ikisi hiç bir olur mu?)

62. O gün (Allah) onlara seslenecek: "Hani, nerede benim ortaklarım olduğunu düşündükleriniz?"

63. Üzerlerine (azap) sözü hak olanlar diyecekler ki: "Rabbimiz! İşte azdırdıklarımız bunlar! Kendimiz azgınlaştığımız gibi onları da azdırdık, onlardan uzaklaşıp sana geldik. Bize ibadet ediyor değillerdi."

64. Denilir ki: "Çağırın ortaklarınızı." Çağırırlar, fakat kendilerine cevap veremezler. Azabı da görürler. Hidayet bulmuş olsalardı (ne kaybederlerdi)?

65. O gün (Allah) onlara seslenecek: "Resûllere ne cevap verdiniz?"

Ahirette insana sorulacak iki temel soru vardır. Biri tevhiddir. Kime ibadet ettiği, kimi ilah ve rabb edindiği kula sorulacaktır. İkinci soru ise resûle ne cevap verdiği, ümmeti olduğu peygamberin sünnetine ne oranda uyduğudur. Öyleyse kul; bilgisini, amelini ve çabasını bu iki esasa yoğunlaştırmalıdır.

66. O gün haberler onlara kapalı kalır (ne cevap vereceklerini bilmezler). Birbirlerine soru da sormazlar.

67. Kim de tevbe eder, iman eder ve salih amel işlerse, kurtuluşa erenlerden olması umulur.

68. Rabbin dilediğini yaratır ve seçip (üstün kılar). Seçim onlara ait değildir. Allah, onların şirk koştuklarından münezzeh ve yücedir.

69. Rabbin onların sinelerinin gizlediğini de açığa vurduğunu da bilir.

70. O, kendisinden başka (ibadeti hak eden) hiçbir ilahın olmadığı Allah'tır. Başta da (dünyada) sonda da (ahirette) hamd O'na aittir. Hüküm yalnızca O'nundur. O'na döndürüleceksiniz.

قُلْ اَرَاَيْتُمْ اِنْ جَعَلَ اللّٰهُ عَلَيْكُمُ الَّيْلَ سَرْمَدًا اِلٰى يَوْمِ
الْقِيٰمَةِ مَنْ اِلٰهٌ غَيْرُ اللّٰهِ يَاْت۪يكُمْ بِضِيَٓاءٍۜ اَفَلَا تَسْمَعُونَ ﴿٧١﴾
قُلْ اَرَاَيْتُمْ اِنْ جَعَلَ اللّٰهُ عَلَيْكُمُ النَّهَارَ سَرْمَدًا
اِلٰى يَوْمِ الْقِيٰمَةِ مَنْ اِلٰهٌ غَيْرُ اللّٰهِ يَاْت۪يكُمْ بِلَيْلٍ تَسْكُنُونَ
ف۪يهِۜ اَفَلَا تُبْصِرُونَ ﴿٧٢﴾ وَمِنْ رَحْمَتِه۪ جَعَلَ لَكُمُ الَّيْلَ
وَالنَّهَارَ لِتَسْكُنُوا ف۪يهِ وَلِتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِه۪ وَلَعَلَّكُمْ
تَشْكُرُونَ ﴿٧٣﴾ وَيَوْمَ يُنَاد۪يهِمْ فَيَقُولُ اَيْنَ شُرَكَٓاءِيَ الَّذ۪ينَ
كُنْتُمْ تَزْعُمُونَ ﴿٧٤﴾ وَنَزَعْنَا مِنْ كُلِّ اُمَّةٍ شَه۪يدًا
فَقُلْنَا هَاتُوا بُرْهَانَكُمْ فَعَلِمُٓوا اَنَّ الْحَقَّ لِلّٰهِ وَضَلَّ عَنْهُمْ
مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ ﴿٧٥﴾ اِنَّ قَارُونَ كَانَ مِنْ قَوْمِ مُوسٰى فَبَغٰى
عَلَيْهِمْۖ وَاٰتَيْنَاهُ مِنَ الْكُنُوزِ مَٓا اِنَّ مَفَاتِحَهُ لَتَنُٓوأُ
بِالْعُصْبَةِ اُو۬لِي الْقُوَّةِۗ اِذْ قَالَ لَهُ قَوْمُهُ لَا تَفْرَحْ اِنَّ اللّٰهَ لَا يُحِبُّ
الْفَرِح۪ينَ ﴿٧٦﴾ وَابْتَغِ ف۪يمَٓا اٰتٰيكَ اللّٰهُ الدَّارَ الْاٰخِرَةَ
وَلَا تَنْسَ نَص۪يبَكَ مِنَ الدُّنْيَا وَاَحْسِنْ كَمَٓا اَحْسَنَ اللّٰهُ اِلَيْكَ
وَلَا تَبْغِ الْفَسَادَ فِي الْاَرْضِۜ اِنَّ اللّٰهَ لَا يُحِبُّ الْمُفْسِد۪ينَ ﴿٧٧﴾

71. De ki: "Görüşünüz nedir? (Söylesenize!) Allah Kıyamet Günü'ne kadar, geceyi üzerinize sürekli kılsa Allah'tan başka hangi ilah size aydınlık getirebilir? Dinlemez misiniz?"

72. De ki: "Görüşünüz nedir? (Söylesenize!) Allah, Kıyamet Günü'ne kadar, gündüzü üzerinize sürekli kılsa Allah'tan başka hangi ilah içinde dinleneceğiniz geceyi size getirebilir? Görmez misiniz?"

73. İçinde dinlenesiniz ve Allah'ın lütfundan arayasınız diye, sizin için geceyi ve gündüzü yaratması O'nun rahmetindendir. Umulur ki şükredersiniz.

74. O gün, (Allah) onlara seslenecek: "Hani, nerede ortaklarım olduğunu düşündükleriniz?"

75. Her ümmetten bir şahidi ayırıp çeker ve deriz ki: "(Yaptıklarınızın hak olduğuna dair içinde şüphe olmayan) kanıtınızı getirin (bakalım)!" Anladılar ki hiç şüphesiz hak, Allah'ındır ve (bizi Allah'a yakınlaştırır diyerek Allah adına uydurdukları şefaatçi) iftiraları da kaybolup gitmiştir.

76. Şüphesiz ki Karun, Mûsâ'nın kavmindendi. (Fakat) onlara karşı haddi aşıp azgınlaşmıştı. Biz ona öylesine (çok) hazine verdik ki onun anahtarları dahi kuvvetli/kalabalık bir topluluğa ağır gelirdi. Hani kavmi ona, "Şımarıp böbürlenme. Çünkü Allah şımarıp böbürlenenleri sevmez." demişti.

77. "Allah'ın sana verdikleriyle ahiret yurdunu kazanmaya çalış, dünyadaki nasibini de unutma. Allah'ın sana ihsanda bulunduğu gibi sen de iyilik yap. Yeryüzünde bozgunculuk isteme. Çünkü Allah, bozguncuları sevmez." (demişti.)

قَالَ اِنَّمَٓا اُو۫تٖيتُهُ عَلٰى عِلْمٍ عِنْدٖيۜ اَوَلَمْ يَعْلَمْ اَنَّ اللّٰهَ قَدْ اَهْلَكَ
مِنْ قَبْلِهٖ مِنَ الْقُرُونِ مَنْ هُوَ اَشَدُّ مِنْهُ قُوَّةً وَاَكْثَرُ جَمْعاًۜ
وَلَا يُسْـَٔلُ عَنْ ذُنُوبِهِمُ الْمُجْرِمُونَ ﴿٧٨﴾ فَخَرَجَ عَلٰى قَوْمِهٖ
فٖي زٖينَتِهٖۜ قَالَ الَّذٖينَ يُرٖيدُونَ الْحَيٰوةَ الدُّنْيَا يَا لَيْتَ لَنَا مِثْلَ
مَٓا اُو۫تِيَ قَارُونُۙ اِنَّهُ لَذُو حَظٍّ عَظٖيمٍ ﴿٧٩﴾ وَقَالَ الَّذٖينَ اُو۫تُوا
الْعِلْمَ وَيْلَكُمْ ثَوَابُ اللّٰهِ خَيْرٌ لِمَنْ اٰمَنَ وَعَمِلَ صَالِحاًۚ
وَلَا يُلَقّٰيهَٓا اِلَّا الصَّابِرُونَ ﴿٨٠﴾ فَخَسَفْنَا بِهٖ وَبِدَارِهِ الْاَرْضَ
فَمَا كَانَ لَهُ مِنْ فِئَةٍ يَنْصُرُونَهُ مِنْ دُونِ اللّٰهِۗ
وَمَا كَانَ مِنَ الْمُنْتَصِرٖينَ ﴿٨١﴾ وَاَصْبَحَ الَّذٖينَ تَمَنَّوْا مَكَانَهُ
بِالْاَمْسِ يَقُولُونَ وَيْكَاَنَّ اللّٰهَ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَٓاءُ
مِنْ عِبَادِهٖ وَيَقْدِرُۚ لَوْلَٓا اَنْ مَنَّ اللّٰهُ عَلَيْنَا لَخَسَفَ بِنَاۜ وَيْكَاَنَّهُ
لَا يُفْلِحُ الْكَافِرُونَ ﴿٨٢﴾ تِلْكَ الدَّارُ الْاٰخِرَةُ نَجْعَلُهَا لِلَّذٖينَ
لَا يُرٖيدُونَ عُلُوًّا فِي الْاَرْضِ وَلَا فَسَاداًۜ وَالْعَاقِبَةُ لِلْمُتَّقٖينَ ﴿٨٣﴾
مَنْ جَٓاءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ خَيْرٌ مِنْهَاۚ وَمَنْ جَٓاءَ بِالسَّيِّئَةِ
فَلَا يُجْزَى الَّذٖينَ عَمِلُوا السَّيِّـَٔاتِ اِلَّا مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٨٤﴾

78. Dedi ki: "Bu (servet), bende var olan bilgi/tecrübe/maharet sebebiyle bana verilmiştir." Bilmez mi ki Allah, ondan önce kendisinden daha güçlü ve yığdıkları servet çok daha fazla olan kimseleri helak etmiştir. Mücrimlerden günahları sorulmaz.

79. (Zenginliğini açığa çıkaran şatafat ve) süsü içerisinde kavminin karşısına çıktı. Dünya hayatını isteyenler, "Keşke Karun'a verilenin benzeri (bir zenginlik) bize de verilseydi. Şüphesiz ki o, çok büyük bir şansa sahiptir." dediler.

80. Kendilerine ilim verilenler dediler ki: "Yazıklar olsun size! İman edip salih amel işleyenler için Allah'ın sevabı daha hayırlıdır." (Dünyanın geçici süs ve şatafatı karşısında bu tavrı sergilemeye) ancak sabredenler muvaffak olurlar.

81. Onu da konağını da yerin dibine geçirdik. Allah'a karşı ona yardım edecek bir topluluğu olmadı. Hem kendi kendisine de yardım edenlerden değildi.

82. Dün onun yerinde olmayı isteyenler, sabah şöyle demeye başlamışlardı: "Vay be! Demek ki Allah, kullarından dilediğine rızkı genişletip (dilediğine) daraltıyor. Şayet Allah bize ihsanda bulunup (Karun gibi olmaktan korumasaydı), bizi de yerin dibine geçirecekti. Vay be! Demek ki gerçekten kâfirler kurtuluşa ermiyormuş!"

83. İşte (bu) ahiret yurdudur. Biz, onu yeryüzünde üstünlük taslamayan ve bozgunculuk istemeyenlere veririz. (Güzel) akıbet muttakilerindir.

84. Kim (Allah'ın huzuruna) iyilikle gelirse onun için daha hayırlısı vardır. Kim de kötülükle gelirse kötülük yapanlara ancak yaptıklarının karşılığı verilir.

إِنَّ الَّذ۪ي فَرَضَ عَلَيْكَ الْقُرْاٰنَ لَرَٓادُّكَ اِلٰى مَعَادٍۜ قُلْ رَبّ۪ٓي اَعْلَمُ
مَنْ جَٓاءَ بِالْهُدٰى وَمَنْ هُوَ ف۪ي ضَلَالٍ مُب۪ينٍ ﴿٨٥﴾ وَمَا كُنْتَ تَرْجُٓوا
اَنْ يُلْقٰٓى اِلَيْكَ الْكِتَابُ اِلَّا رَحْمَةً مِنْ رَبِّكَ فَلَا تَكُونَنَّ ظَه۪يرًا
لِلْكَافِر۪ينَۘ ﴿٨٦﴾ وَلَا يَصُدُّنَّكَ عَنْ اٰيَاتِ اللّٰهِ بَعْدَ اِذْ اُنْزِلَتْ اِلَيْكَ وَادْعُ
اِلٰى رَبِّكَ وَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُشْرِك۪ينَۚ ﴿٨٧﴾ وَلَا تَدْعُ مَعَ اللّٰهِ اِلٰهًا اٰخَرَۢ
لَٓا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ كُلُّ شَيْءٍ هَالِكٌ اِلَّا وَجْهَهُۜ لَهُ الْحُكْمُ وَاِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٨٨﴾

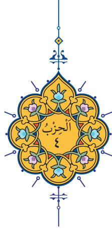
سُورَةُ الْعَنْكَبُوتِ
مَكِّيَّةٌ وَهِيَ تِسْعٌ وَسِتُّونَ اٰيَةً

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ
الٓمٓ ﴿١﴾ اَحَسِبَ النَّاسُ اَنْ يُتْرَكُٓوا اَنْ يَقُولُٓوا اٰمَنَّا وَهُمْ
لَا يُفْتَنُونَ ﴿٢﴾ وَلَقَدْ فَتَنَّا الَّذ۪ينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَلَيَعْلَمَنَّ اللّٰهُ
الَّذ۪ينَ صَدَقُوا وَلَيَعْلَمَنَّ الْكَاذِب۪ينَ ﴿٣﴾ اَمْ حَسِبَ الَّذ۪ينَ يَعْمَلُونَ
السَّيِّـَٔاتِ اَنْ يَسْبِقُونَاۜ سَٓاءَ مَا يَحْكُمُونَ ﴿٤﴾ مَنْ كَانَ يَرْجُوا
لِقَٓاءَ اللّٰهِ فَاِنَّ اَجَلَ اللّٰهِ لَاٰتٍۜ وَهُوَ السَّم۪يعُ الْعَل۪يمُ ﴿٥﴾
وَمَنْ جَاهَدَ فَاِنَّمَا يُجَاهِدُ لِنَفْسِه۪ۜ اِنَّ اللّٰهَ لَغَنِيٌّ عَنِ الْعَالَم۪ينَ ﴿٦﴾

85. Şüphesiz ki sana bu Kur'ân'ı (okumayı, yaşamayı, onunla cihad edip insanları ona davet etmeyi) farz kılan Allah, seni dönülecek yere (Mekke'ye) döndürecektir. De ki: "Kimin hidayetle geldiğini kimin de apaçık bir sapıklık içinde olduğunu en iyi Rabbim bilir."

86. Kitab'ın sana vahyedileceğini ummaz, beklemezdin. Lakin (o), Rabbinden bir rahmet olarak (sana vahyedildi). (Öyleyse) sakın kâfirlere destek olma.

87. Allah'ın ayetleri sana indirildikten sonra, sakın seni ondan alıkoymasınlar. Rabbine davet et ve sakın müşriklerden olma.

88. Allah'la beraber başka bir ilaha dua etme. O'ndan başka (ibadeti hak eden) hiçbir ilah yoktur. O'ndan başka her şey helak olacaktır. Hüküm yalnızca O'na aittir. O'na döndürüleceksiniz.

29. ANKEBÛT SURESİ

(Bu sure Mekke'de indirilmiş olup 69 ayettir.)
Er-Rahmân ve Er-Rahîm olan Allah'ın adıyla (okumaya başlıyorum).

1. Elif, Lâm, Mîm.

2. Yoksa insanlar, "İman ettik." dedikten sonra, imtihana tabi tutulmadan bırakılacaklarını mı sandılar?

3. Andolsun ki onlardan öncekileri imtihan ettik. Elbette Allah, doğru olanları da yalancıları da bilir. (Ve imtihanlarla insanların da bilmesini sağlar.)

4. Yoksa kötülükleri işleyenler, önümüze geçip (bizden kurtulacaklarını mı) sandılar? Ne kötü hüküm veriyorlar.

5. Kim Allah'la karşılaşmayı (ve O'ndan mükâfat almayı) umuyorsa, hiç şüphesiz Allah'ın belirlediği süre gelmektedir. O, (işiten ve dualara icabet eden) Es-Semî' ve (her şeyi bilen) El-Alîm'dir.

6. Kim cihad ederse, kendisi için cihad etmiş olur. Şüphesiz ki Allah, âlemlere (ve onların kulluğuna) muhtaç değildir.

Bu surede "cihad" kavramı iki defa geçmektedir. İlki bu ayette, ikincisi 69. ayettedir. Sure Mekkî bir suredir. Bu surede kastedilen cihad, Kur'ân'ın genelinde var olan kıtal (savaş) anlamında değil; imtihanlara karşı sabır, Allah'ın (cc) emrettikleri ve yasakladıkları noktasında nefsi terbiye anlamlarındadır. (bk. 25/Furkân, 52)

وَالَّذٖينَ اٰمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَنُكَفِّرَنَّ عَنْهُمْ سَيِّـَٔاتِهِمْ
وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ اَحْسَنَ الَّذٖى كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٧﴾ وَوَصَّيْنَا
الْاِنْسَانَ بِوَالِدَيْهِ حُسْنًاۜ وَاِنْ جَاهَدَاكَ لِتُشْرِكَ بٖى مَا لَيْسَ
لَكَ بِهٖ عِلْمٌ فَلَا تُطِعْهُمَاۜ اِلَىَّ مَرْجِعُكُمْ فَاُنَبِّئُكُمْ بِمَا
كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٨﴾ وَالَّذٖينَ اٰمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
لَنُدْخِلَنَّهُمْ فِى الصَّالِحٖينَ ﴿٩﴾ وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَقُولُ اٰمَنَّا
بِاللّٰهِ فَاِذَٓا اُوذِىَ فِى اللّٰهِ جَعَلَ فِتْنَةَ النَّاسِ كَعَذَابِ اللّٰهِۜ
وَلَئِنْ جَٓاءَ نَصْرٌ مِنْ رَبِّكَ لَيَقُولُنَّ اِنَّا كُنَّا مَعَكُمْۜ اَوَلَيْسَ
اللّٰهُ بِاَعْلَمَ بِمَا فٖى صُدُورِ الْعَالَمٖينَ ﴿١٠﴾ وَلَيَعْلَمَنَّ اللّٰهُ الَّذٖينَ
اٰمَنُوا وَلَيَعْلَمَنَّ الْمُنَافِقٖينَ ﴿١١﴾ وَقَالَ الَّذٖينَ كَفَرُوا لِلَّذٖينَ
اٰمَنُوا اتَّبِعُوا سَبٖيلَنَا وَلْنَحْمِلْ خَطَايَاكُمْۜ وَمَا هُمْ بِحَامِلٖينَ
مِنْ خَطَايَاهُمْ مِنْ شَیْءٍۜ اِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ ﴿١٢﴾ وَلَيَحْمِلُنَّ
اَثْقَالَهُمْ وَاَثْقَالًا مَعَ اَثْقَالِهِمْ وَلَيُسْـَٔلُنَّ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ عَمَّا كَانُوا
يَفْتَرُونَ ﴿١٣﴾ وَلَقَدْ اَرْسَلْنَا نُوحًا اِلٰى قَوْمِهٖ فَلَبِثَ فٖيهِمْ اَلْفَ
سَنَةٍ اِلَّا خَمْسٖينَ عَامًاۜ فَاَخَذَهُمُ الطُّوفَانُ وَهُمْ ظَالِمُونَ ﴿١٤﴾

7. İman edip salih amel işleyenlerin ise elbette kusurlarını örtecek ve onları işledikleri amellerin en güzeliyle mükâfatlandıracağız.

8. İnsana, anne babasına karşı güzellikle muamele etmesini tavsiye ettik. Şayet bilgin olmayan bir şeyi bana ortak koşman için seni zorlarlarsa onlara itaat etme. Dönüşünüz banadır ve size yaptıklarınızı haber vereceğim.

9. İman edip salih amel işleyenleri ise elbette salih (kullarımızın arasına) dâhil edeceğiz.

10. İnsanlardan öylesi vardır ki, “Allah’a iman ettik.” der. Allah’ın dini uğruna eziyete uğradığında da insanların ezasını Allah’ın azabına denk tutar. Şayet Rabbinden bir zafer/yardım gelecek olsa, “Kuşkusuz biz, sizinle beraberdik.” derler. (İyi de) Allah, âlemlerin sinesinde olan (iman ve nifağı) en iyi bilen değil midir? (Bunu da mı bilmiyorlar?)

11. Kesinlikle Allah, iman edenleri de münafıkları da bilir (ve imtihanlarla insanların da bilmesini sağlar).

12. Kâfirler, müminlere dediler ki: “Bizim yolumuza/dinimize uyun, (şayet iddia ettiğiniz gibi ahiret hayatı olursa) günahınızı biz yükleniriz.” (Oysa) onların günahlarından hiçbir şey yüklenecek değillerdir. Şüphesiz ki onlar, yalancılardır.

13. Andolsun ki hem kendi yüklerini hem de kendi yükleriyle beraber (saptırdıkları insanların) yüklerini yüklenecekler ve Kıyamet Günü’nde iftiralarından dolayı kesinlikle hesaba çekileceklerdir.

14. Andolsun ki Nûh’u kavmine gönderdik. İçlerinde elli yıl eksik olarak bin yıl yaşadı. Onlar zalimlik yapmaya devam ederken tufan onları yakalayıverdi.

فَاَنْجَيْنَاهُ وَاَصْحَابَ السَّفِينَةِ وَجَعَلْنَاهَٓا اٰيَةً لِلْعَالَمِينَ ﴿١٥﴾
وَاِبْرٰهِيمَ اِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ اعْبُدُوا اللّٰهَ وَاتَّقُوهُۜ ذٰلِكُمْ خَيْرٌ
لَكُمْ اِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿١٦﴾ اِنَّمَا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ
اللّٰهِ اَوْثَانًا وَتَخْلُقُونَ اِفْكًاۜ اِنَّ الَّذِينَ تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ
اللّٰهِ لَا يَمْلِكُونَ لَكُمْ رِزْقًا فَابْتَغُوا عِنْدَ اللّٰهِ الرِّزْقَ
وَاعْبُدُوهُ وَاشْكُرُوا لَهُۜ اِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿١٧﴾ وَاِنْ تُكَذِّبُوا
فَقَدْ كَذَّبَ اُمَمٌ مِنْ قَبْلِكُمْۜ وَمَا عَلَى الرَّسُولِ
اِلَّا الْبَلَاغُ الْمُبِينُ ﴿١٨﴾ اَوَلَمْ يَرَوْا كَيْفَ يُبْدِئُ اللّٰهُ
الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُۜ اِنَّ ذٰلِكَ عَلَى اللّٰهِ يَسِيرٌ ﴿١٩﴾ قُلْ سِيرُوا
فِي الْاَرْضِ فَانْظُرُوا كَيْفَ بَدَاَ الْخَلْقَ ثُمَّ اللّٰهُ يُنْشِئُ النَّشْاَةَ
الْاٰخِرَةَۜ اِنَّ اللّٰهَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌۚ ﴿٢٠﴾ يُعَذِّبُ مَنْ يَشَٓاءُ
وَيَرْحَمُ مَنْ يَشَٓاءُۚ وَاِلَيْهِ تُقْلَبُونَ ﴿٢١﴾ وَمَٓا اَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ
فِي الْاَرْضِ وَلَا فِي السَّمَٓاءِۘ وَمَا لَكُمْ مِنْ دُونِ اللّٰهِ
مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍۚ ﴿٢٢﴾ وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِاٰيَاتِ اللّٰهِ وَلِقَٓائِهٖٓ
اُولٰٓئِكَ يَئِسُوا مِنْ رَحْمَتِي وَاُولٰٓئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ اَلِيمٌ ﴿٢٣﴾

15. Onu ve gemi ahalisini kurtardık. Ve o (gemiyi), âlemlere (ibret alınacak) bir ayet kıldık.

16. İbrâhîm'i de (kavmine gönderdik). Hani kavmine demişti ki: "Allah'a kulluk edin ve O'ndan korkup sakının. Şayet bilirseniz bu, sizler için en hayırlı olandır."

17. "Siz, ancak Allah'ı bırakıp birtakım putlara ibadet ediyor ve aslı astarı olmayan yalanlar uyduruyorsunuz. Şüphesiz ki Allah'ı bırakıp da ibadet ettikleriniz, size rızık verme gücüne sahip değiller. Rızkı Allah'ın yanında arayın. O'na ibadet edin ve O'na şükredin. (Çünkü sonunda) O'na döndürüleceksiniz."

18. "Şayet yalanlayacak olursanız, hiç şüphesiz sizden önceki kavimler de yalanladı. Resûl'ün vazifesi, ancak apaçık bir tebliğdir."

19. Allah'ın yaratmaya nasıl başlayıp sonra da (dirilterek) onu tekrar ettiğini görmediler mi? Şüphesiz ki bu, Allah'a göre kolaydır.

20. De ki: "Yeryüzünde gezip dolaşın da (Allah'ın) yaratmaya nasıl başladığına bir bakın. Sonra Allah, ahiret hayatını yaratıp var edecektir. Şüphesiz ki Allah, her şeye kadîrdir."

21. (O) dilediğine azap eder, dilediğine merhamet eder. O'na çevrileceksiniz.

22. Siz, yerde ve gökte (Allah'ın vaadini yerine getirmesine engel olup) O'nu aciz bırakacak değilsiniz. Sizin Allah'ın dışında ne bir dostunuz ne de bir yardımcınız vardır.

23. Allah'ın ayetlerini ve O'nunla karşılaşmayı inkâr edenler... Bunlar, benim rahmetimden ümitlerini kesmişlerdir. Bunlara can yakıcı bir azap vardır.

فَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِه۪ٓ اِلَّٓا اَنْ قَالُوا اقْتُلُوهُ
اَوْ حَرِّقُوهُ فَاَنْجٰيهُ اللّٰهُ مِنَ النَّارِۜ اِنَّ ف۪ي ذٰلِكَ لَاٰيَاتٍ لِقَوْمٍ
يُؤْمِنُونَ ﴿٢٤﴾ وَقَالَ اِنَّمَا اتَّخَذْتُمْ مِنْ دُونِ اللّٰهِ اَوْثَانًاۙ
مَوَدَّةَ بَيْنِكُمْ فِي الْحَيٰوةِ الدُّنْيَاۚ ثُمَّ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ يَكْفُرُ
بَعْضُكُمْ بِبَعْضٍ وَيَلْعَنُ بَعْضُكُمْ بَعْضًاۘ وَمَاْوٰيكُمُ
النَّارُ وَمَا لَكُمْ مِنْ نَاصِر۪ينَۗ ﴿٢٥﴾ فَاٰمَنَ لَهُ لُوطٌۢ وَقَالَ
اِنّ۪ي مُهَاجِرٌ اِلٰى رَبّ۪يۜ اِنَّهُ هُوَ الْعَز۪يزُ الْحَك۪يمُ ﴿٢٦﴾
وَوَهَبْنَا لَهُٓ اِسْحٰقَ وَيَعْقُوبَ وَجَعَلْنَا ف۪ي ذُرِّيَّتِهِ النُّبُوَّةَ
وَالْكِتَابَ وَاٰتَيْنَاهُ اَجْرَهُ فِي الدُّنْيَاۚ وَاِنَّهُ فِي الْاٰخِرَةِ
لَمِنَ الصَّالِح۪ينَ ﴿٢٧﴾ وَلُوطًا اِذْ قَالَ لِقَوْمِه۪ٓ اِنَّكُمْ
لَتَاْتُونَ الْفَاحِشَةَۘ مَا سَبَقَكُمْ بِهَا مِنْ اَحَدٍ
مِنَ الْعَالَم۪ينَ ﴿٢٨﴾ اَئِنَّكُمْ لَتَاْتُونَ الرِّجَالَ وَتَقْطَعُونَ
السَّب۪يلَ وَتَاْتُونَ ف۪ي نَادٖيكُمُ الْمُنْكَرَۜ فَمَا كَانَ
جَوَابَ قَوْمِه۪ٓ اِلَّٓا اَنْ قَالُوا ائْتِنَا بِعَذَابِ اللّٰهِ اِنْ كُنْتَ
مِنَ الصَّادِق۪ينَ ﴿٢٩﴾ قَالَ رَبِّ انْصُرْن۪ي عَلَى الْقَوْمِ الْمُفْسِد۪ينَ ﴿٣٠﴾

24. (İbrâhîm'in tevhid davetine) kavminin cevabı, "Onu öldürün ya da yakın!" sözünden başkası olmadı. Allah onu ateşten kurtardı. Şüphesiz ki bunda, iman eden bir topluluk için (Allah'ın dostlarına yardım edip onlara destek olduğuna dair) ayetler vardır.

25. Dedi ki: "Siz, Allah'ı bırakıp, sizi birbirinize ısındırsın/aranızda sevgi bağı oluştursun diye dünya hayatında putları (ilah) edindiniz. Sonra Kıyamet Günü'nde (sevgi bir yana) kiminiz kiminizi inkâr edecek, kiminiz de kiminize lanet edecektir. Barınağınız ateştir. Hiçbir yardımcınız da yoktur."

Müşrikler, farklı amaçlarla putlar edinirler. Bazen salih olduğuna inandıkları birinin temsilî putunu yapar, kendilerini Allah'a (cc) yaklaştırmasını umarlar. Bazen de toplumu bir arada tutacak, kaynaştırıp bütünleştirecek bazı değerleri put hâline getirirler. Ona secde etmemeleri veya kurban kesmemeleri onu put olmaktan çıkarmaz. Bu bazen bir bayrak bazen bir anıt bazen özel bir gün ya da resim/heykel olabilir.

26. Lût, ona iman etti. Ve dedi ki: "Hiç kuşkusuz ben, Rabbime hicret edeceğim. Çünkü O, (izzet sahibi, her şeyi mağlup eden) El-Azîz ve (hüküm ve hikmet sahibi olan) El-Hakîm'in ta kendisidir."

27. Ona İshâk'ı ve Ya'kûb'u verdik. Zürriyeti arasında nübüvvet ve kitap kıldık. Ona mükâfatını dünyada verdik. Hiç şüphesiz o, ahirette de salihlerdendir.

28. Lût'u da (gönderdik). Hani kavmine demişti ki: "Şüphesiz ki sizden önce âlemlerden/dünyada hiç kimsenin yapmadığı bir kötülüğü işliyorsunuz."

29. "Siz, erkeklere yanaşacak, yol kesecek ve sizi bir araya getiren meclislerinizde münker işlemeye devam edeceksiniz öyle mi?" Kavminin cevabı, "Şayet doğru sözlülerden isen bize Allah'ın azabını getir (bakalım)." sözünden başkası olmadı.

30. Dedi ki: "Rabbim (şu) bozguncu topluluğa karşı bana yardım et."

وَلَمَّا جَٓاءَتْ رُسُلُنَٓا اِبْرٰهٖيمَ بِالْبُشْرٰىۙ قَالُٓوا اِنَّا مُهْلِكُٓوا
اَهْلِ هٰذِهِ الْقَرْيَةِۚ اِنَّ اَهْلَهَا كَانُوا ظَالِمٖينَۚ ﴿٣١﴾
قَالَ اِنَّ فٖيهَا لُوطًاۜ قَالُوا نَحْنُ اَعْلَمُ بِمَنْ فٖيهَاۘ
لَنُنَجِّيَنَّهُ وَاَهْلَهُٓ اِلَّا امْرَاَتَهُۘ كَانَتْ مِنَ الْغَابِرٖينَ ﴿٣٢﴾
وَلَمَّٓا اَنْ جَٓاءَتْ رُسُلُنَا لُوطًا سٖٓيءَ بِهِمْ وَضَاقَ بِهِمْ
ذَرْعًا وَقَالُوا لَا تَخَفْ وَلَا تَحْزَنْ قف اِنَّا مُنَجُّوكَ
وَاَهْلَكَ اِلَّا امْرَاَتَكَ كَانَتْ مِنَ الْغَابِرٖينَ ﴿٣٣﴾
اِنَّا مُنْزِلُونَ عَلٰٓى اَهْلِ هٰذِهِ الْقَرْيَةِ رِجْزًا مِنَ السَّمَٓاءِ
بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ ﴿٣٤﴾ وَلَقَدْ تَرَكْنَا مِنْهَٓا اٰيَةً بَيِّنَةً
لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ﴿٣٥﴾ وَاِلٰى مَدْيَنَ اَخَاهُمْ شُعَيْبًاۙ فَقَالَ
يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللّٰهَ وَارْجُوا الْيَوْمَ الْاٰخِرَ وَلَا تَعْثَوْا فِي الْاَرْضِ
مُفْسِدٖينَ ﴿٣٦﴾ فَكَذَّبُوهُ فَاَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ فَاَصْبَحُوا
فٖي دَارِهِمْ جَاثِمٖينَۘ ﴿٣٧﴾ وَعَادًا وَثَمُودَا۬ وَقَدْ تَبَيَّنَ لَكُمْ
مِنْ مَسَاكِنِهِمْ قف وَزَيَّنَ لَهُمُ الشَّيْطَانُ اَعْمَالَهُمْ
فَصَدَّهُمْ عَنِ السَّبٖيلِ وَكَانُوا مُسْتَبْصِرٖينَۙ ﴿٣٨﴾

31. Elçilerimiz/Melekler İbrâhîm'e müjdeyle geldiklerinde, "Biz, bu beldenin ahalisini helak edeceğiz. Şüphesiz onun ahalisi, zalim oldular." demişlerdi.

32. Demişti ki: "O (beldenin) içinde Lût da var!" Demişlerdi ki: "Biz orada kimin olduğunu çok iyi biliyoruz. Karısı hariç, onu ve ailesini mutlaka kurtaracağız. (Karısı) geride kalacaklardandır."

33. Elçilerimiz/Melekler Lût'a geldiğinde, onlar yüzünden kendini kötü hissetmiş, bir çıkar yol bulamamıştı. Demişlerdi ki: "Korkma ve üzülme! Kuşkusuz, karın hariç, seni ve aileni kurtaracağız. (Karın ise) geride kalacaklardandır."

34. "Şüphesiz ki biz, o yaptıkları fasıklık nedeniyle bu belde halkının üzerine gökten azap indireceğiz."

35. Andolsun ki biz, akleden bir topluluk için oradan (ibret alınacak) apaçık bir ayet bıraktık.

36. Medyen'e kardeşleri Şuayb'ı (gönderdik). Demişti ki: "Ey kavmim! Allah'a ibadet edin! Ahiret Günü (Allah'tan sevap almayı) umun. Yeryüzünde bozgunculuk yaparak karışıklık/düzensizlik/taşkınlık çıkarmayın."

37. Onu yalanladılar. (Bunun üzerine) onları korkunç bir sarsıntı tuttu ve öz yurtlarında dizleri üstüne çöküp kaldılar.

38. Âd ve Semûd'u da (helak ettik). Onların oturdukları yerler(in harabelerin)den, (kendilerini helak etmiş olduğumuz) sizin için açığa çıkmıştır. Şeytan, amellerini kendilerine süslü gösterdi ve (böylece) onları (dosdoğru) yoldan saptırdı. (Aslında onlar hakikati anlayabilecek) gözü açık, aklı başında insanlardı.

وَقَارُونَ وَفِرْعَوْنَ وَهَامَانَ وَلَقَدْ جَٓاءَهُمْ مُوسٰى بِالْبَيِّنَاتِ
فَاسْتَكْبَرُوا فِي الْاَرْضِ وَمَا كَانُوا سَابِقِينَۚ ٣٩
فَكُلًّا اَخَذْنَا بِذَنْبِهٖۚ فَمِنْهُمْ مَنْ اَرْسَلْنَا عَلَيْهِ حَاصِبًاۚ
وَمِنْهُمْ مَنْ اَخَذَتْهُ الصَّيْحَةُۚ وَمِنْهُمْ مَنْ خَسَفْنَا
بِهِ الْاَرْضَۚ وَمِنْهُمْ مَنْ اَغْرَقْنَاۚ وَمَا كَانَ اللّٰهُ لِيَظْلِمَهُمْ
وَلٰكِنْ كَانُٓوا اَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ٤٠ مَثَلُ الَّذِينَ
اتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللّٰهِ اَوْلِيَٓاءَ كَمَثَلِ الْعَنْكَبُوتِۚ
اِتَّخَذَتْ بَيْتًاۜ وَاِنَّ اَوْهَنَ الْبُيُوتِ لَبَيْتُ الْعَنْكَبُوتِۢ
لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ٤١ اِنَّ اللّٰهَ يَعْلَمُ مَا يَدْعُونَ
مِنْ دُونِهٖ مِنْ شَيْءٍۜ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ٤٢ وَتِلْكَ
الْاَمْثَالُ نَضْرِبُهَا لِلنَّاسِۚ وَمَا يَعْقِلُهَٓا اِلَّا الْعَالِمُونَ ٤٣
خَلَقَ اللّٰهُ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضَ بِالْحَقِّۜ اِنَّ فِي ذٰلِكَ
لَاٰيَةً لِلْمُؤْمِنِينَۙ ٤٤ اُتْلُ مَٓا اُوحِيَ اِلَيْكَ مِنَ الْكِتَابِ
وَاَقِمِ الصَّلٰوةَۜ اِنَّ الصَّلٰوةَ تَنْهٰى عَنِ الْفَحْشَٓاءِ وَالْمُنْكَرِۜ
وَلَذِكْرُ اللّٰهِ اَكْبَرُۜ وَاللّٰهُ يَعْلَمُ مَا تَصْنَعُونَ ٤٥

39. Karun, Firavun ve Haman'ı da (helak ettik). Andolsun ki Mûsâ, onlara apaçık deliller getirdi. Yeryüzünde büyüklendiler. Hâlbuki onlar (azabımızın) önüne geçemediler (ona engel olamadılar).

40. Her birini günahıyla yakalayıverdik. Onlardan kiminin üzerine taş yağdıran bir fırtına gönderdik. Kimini (kulakları sağır eden) bir çığlık yakalayıverdi. Kimini yerin dibine geçirdik. Kimini de boğduk. Allah onlara zulmedecek değildi, onlar kendilerine zulmediyorlardı.

41. Allah'ın dışında veliler edinenin misali, kendisi için yuva edinen örümceğin durumu gibidir. Hiç şüphesiz evlerin en zayıfı, örümceğin evidir. Keşke bilselerdi.

Allah'ın (cc) dışında bazı varlıkları dost edinip onların şefaatini, himmetini, yardım ve desteğini umanlar, dayanacakları en zayıf şeye sırtlarını dayamışlardır. Oysa asıl dost/veli Allah'tır (cc). Çünkü O, bakî; O'nun dışındaki her şey fanidir. O kuvvetli ve kâdir, O'nun dışındakiler acizdir. O, hiçbir şeye muhtaç olmayan, O'nun dışındakiler ise fakirdir. O, her şeyden yücedir. O'nun dışındaki her şey O'na boyun eğip teslim olmuştur. Bütün güzel isimlerin ve yüce sıfatların sahibini bırakıp, aciz ve zayıf varlıkları veli edinmek ve onlara dayanmak tevhid ve akıl nimetinden yoksun insanların yapacağı bir şeydir. Ayrıca bk. 6/En'âm, 14

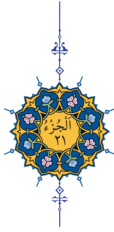
42. Şüphesiz ki Allah, O'nun dışında dua ettikleri (velileri) bilmektedir. O, (izzet sahibi, her şeyi mağlup eden) El-Azîz ve (hüküm ve hikmet sahibi olan) El-Hakîm'dir.

43. Bu örnekleri insanlara veririz. Âlim olanlardan başkası onlara akıl erdirmez.

44. Allah gökleri ve yeri hak ile yarattı. Şüphesiz ki bunda müminler için bir ayet vardır.

45. Sana vahyedilen Kitab'ı oku ve namazı dosdoğru kıl. Şüphesiz ki namaz, insanı fuhşiyat ve münkerden alıkoyar. (Kıldığınız namaza karşılık) Allah'ın sizi anması daha büyüktür. Allah yaptıklarınızı bilir.

İnsanı koruma altına alacak huşu içerisindeki namaz ve bunun kulluğa yansıması hakkında bk. 23/Mu'minûn, 2

وَلَا تُجَادِلُٓوا اَهْلَ الْكِتَابِ اِلَّا بِالَّت۪ي هِيَ اَحْسَنُۗ
اِلَّا الَّذ۪ينَ ظَلَمُوا مِنْهُمْ وَقُولُٓوا اٰمَنَّا بِالَّذ۪ٓي اُنْزِلَ
اِلَيْنَا وَاُنْزِلَ اِلَيْكُمْ وَاِلٰهُنَا وَاِلٰهُكُمْ وَاحِدٌ وَنَحْنُ لَهُ
مُسْلِمُونَ ﴿٤٦﴾ وَكَذٰلِكَ اَنْزَلْنَٓا اِلَيْكَ الْكِتَابَۜ فَالَّذ۪ينَ
اٰتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ يُؤْمِنُونَ بِه۪ۚ وَمِنْ هٰٓؤُ۬لَٓاءِ مَنْ يُؤْمِنُ
بِه۪ۜ وَمَا يَجْحَدُ بِاٰيَاتِنَٓا اِلَّا الْكَافِرُونَ ﴿٤٧﴾ وَمَا كُنْتَ
تَتْلُوا مِنْ قَبْلِه۪ مِنْ كِتَابٍ وَلَا تَخُطُّهُ بِيَم۪ينِكَ اِذاً
لَارْتَابَ الْمُبْطِلُونَ ﴿٤٨﴾ بَلْ هُوَ اٰيَاتٌ بَيِّنَاتٌ ف۪ي صُدُورِ الَّذ۪ينَ
اُو۫تُوا الْعِلْمَۜ وَمَا يَجْحَدُ بِاٰيَاتِنَٓا اِلَّا الظَّالِمُونَ ﴿٤٩﴾ وَقَالُوا
لَوْلَٓا اُنْزِلَ عَلَيْهِ اٰيَاتٌ مِنْ رَبِّه۪ۜ قُلْ اِنَّمَا الْاٰيَاتُ عِنْدَ اللّٰهِۜ
وَاِنَّمَٓا اَنَا۬ نَذ۪يرٌ مُب۪ينٌ ﴿٥٠﴾ اَوَلَمْ يَكْفِهِمْ اَنَّٓا اَنْزَلْنَا عَلَيْكَ
الْكِتَابَ يُتْلٰى عَلَيْهِمْۜ اِنَّ ف۪ي ذٰلِكَ لَرَحْمَةً وَذِكْرٰى
لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ۟ ﴿٥١﴾ قُلْ كَفٰى بِاللّٰهِ بَيْن۪ي وَبَيْنَكُمْ
شَه۪يداًۚ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِۜ وَالَّذ۪ينَ اٰمَنُوا
بِالْبَاطِلِ وَكَفَرُوا بِاللّٰهِۙ اُو۬لٰٓئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ ﴿٥٢﴾

46. İçlerinden zalim olanlar hariç, Ehl-i Kitap'la ancak en güzel üslupla tartışın. Deyin ki: "Bize ve size indirilene iman ettik. Bizim ilahımız ve sizin ilahınız tektir ve bizler, O'na teslim olmuş kimseleriz."

47. (Onlara Kitap indirdiğimiz gibi) sana da Kitap indirdik. Daha önceden kendilerine Kitap verdiklerimiz o (Kur'ân'a) iman ederler. Bunlar (Mekkeliler) arasından da ona iman edenler vardır. Kâfirlerden başkası ayetlerimizi inkâr etmez.

48. Sen, bundan önce kitap okuyor değildin. Hem onu sağ elinle de yazmıyordun. (Öyle olsaydı) işte o zaman batıl ehli şüpheye düşerdi.

49. (Hayır, öyle değil!) Bilakis o (Kur'ân), kendilerine ilim verilenlerin göğsünde apaçık ayetlerdir. Ayetlerimizi zalimlerden başkası inkâr etmez.

50. Dediler ki: "Ona Rabbinden ayetler/mucizeler gelmesi gerekmez miydi?" De ki: "Ayetler, ancak Allah katındadır. Ve ben yalnızca apaçık bir uyarıcıyım."

51. Sana indirdiğimiz ve onlara okunmakta olan Kitap kendilerine yetmiyor mu? Şüphesiz ki bunda, iman eden bir topluluk için rahmet ve öğüt vardır.

52. De ki: "Benimle sizin aranızda şahit olarak Allah yeter. Göklerde ve yerde olanların tamamını bilir. Batıla inanıp Allah'a kâfir olanlar, işte bunlar hüsrana uğrayanların ta kendileridir."

وَيَسْتَعْجِلُونَكَ بِالْعَذَابِۜ وَلَوْلَٓا اَجَلٌ مُسَمًّى لَجَٓاءَهُمُ الْعَذَابُۜ
وَلَيَأْتِيَنَّهُمْ بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿٥٣﴾ يَسْتَعْجِلُونَكَ بِالْعَذَابِۜ
وَاِنَّ جَهَنَّمَ لَمُح۪يطَةٌ بِالْكَافِر۪ينَۙ ﴿٥٤﴾ يَوْمَ يَغْشٰيهُمُ الْعَذَابُ
مِنْ فَوْقِهِمْ وَمِنْ تَحْتِ اَرْجُلِهِمْ وَيَقُولُ ذُوقُوا مَا كُنْتُمْ
تَعْمَلُونَ ﴿٥٥﴾ يَا عِبَادِيَ الَّذ۪ينَ اٰمَنُٓوا اِنَّ اَرْض۪ي وَاسِعَةٌ فَاِيَّايَ
فَاعْبُدُونِ ﴿٥٦﴾ كُلُّ نَفْسٍ ذَٓائِقَةُ الْمَوْتِ ثُمَّ اِلَيْنَا تُرْجَعُونَ ﴿٥٧﴾
وَالَّذ۪ينَ اٰمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَنُبَوِّئَنَّهُمْ مِنَ الْجَنَّةِ غُرَفاً
تَجْر۪ي مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهَارُ خَالِد۪ينَ ف۪يهَاۜ نِعْمَ اَجْرُ الْعَامِل۪ينَۗ ﴿٥٨﴾
اَلَّذ۪ينَ صَبَرُوا وَعَلٰى رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ ﴿٥٩﴾ وَكَاَيِّنْ مِنْ دَٓابَّةٍ
لَا تَحْمِلُ رِزْقَهَاۗ اَللّٰهُ يَرْزُقُهَا وَاِيَّاكُمْۘ وَهُوَ السَّم۪يعُ الْعَل۪يمُ ﴿٦٠﴾
وَلَئِنْ سَاَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضَ وَسَخَّرَ الشَّمْسَ
وَالْقَمَرَ لَيَقُولُنَّ اللّٰهُۚ فَاَنّٰى يُؤْفَكُونَ ﴿٦١﴾ اَللّٰهُ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ
يَشَٓاءُ مِنْ عِبَادِه۪ وَيَقْدِرُ لَهُۜ اِنَّ اللّٰهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَل۪يمٌ ﴿٦٢﴾ وَلَئِنْ
سَاَلْتَهُمْ مَنْ نَزَّلَ مِنَ السَّمَٓاءِ مَٓاءً فَاَحْيَا بِهِ الْاَرْضَ مِنْ بَعْدِ
مَوْتِهَا لَيَقُولُنَّ اللّٰهُۜ قُلِ الْحَمْدُ لِلّٰهِۜ بَلْ اَكْثَرُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ ﴿٦٣﴾

53. Senden, azabın bir ân önce gelmesini istiyorlar. Belirlenmiş bir süre olmasaydı elbette azap onlara gelmişti. Andolsun ki onlara, farkında olmadıkları bir hâldeyken ânsızın gelecektir.

54. Senden azabın bir ân önce gelmesini istiyorlar. Hiç şüphesiz cehennem, kâfirleri çepeçevre kuşatmıştır.

55. Azabın onları tepelerinden ve ayaklarının altından sarıp bürüyeceği gün, (Allah) buyuracak ki: "Yaptıklarınızı(n karşılığı olarak azabı) tadın."

56. Ey iman eden kullarım! Hiç şüphesiz benim arzım geniştir. (Dininizi yaşayamadığınız yerden hicret edin.) Yalnızca bana ibadet/kulluk edin.

57. Her nefis ölümü tadacaktır. Sonra bize döndürüleceksiniz.

58. İman edip salih amel işleyenleri altından ırmaklar akan, içlerinde ebedî kalacakları, (özel misafirler için hazırlanmış) odalara yerleştiririz. (Salih) amel işleyenlerin mükâfatı ne güzeldir.

59. Onlar ki sabreder ve yalnızca Rabblerine tevekkül ederler.

60. Nice canlı vardır ki kendi rızkını taşıyamaz. Onları da sizi de Allah rızıklandırır. O, (işiten ve dualara icabet eden) Es-Semî' ve (her şeyi bilen) El-Alîm'dir.

61. Onlara, "Gökleri ve yeri kim yarattı, Güneş'i ve Ay'ı kim emrinize amade kıldı?" diye soracak olsan kesinlikle, "Allah!" diyecekler. O hâlde, nasıl oluyor da (tevhidden şirke) çevriliyorlar?

62. Allah, kullarından dilediğine rızkı genişletir (dilediğine de) daraltır. Şüphesiz ki Allah, her şeyi bilendir.

63. Onlara: "Gökten su indirip ölümünden sonra yeryüzüne hayat veren kimdir?" diye soracak olsan kesinlikle, "Allah!" diyecekler. De ki: "Allah'a hamdolsun." Bilakis, onların çoğu akletmezler.

Müşrik, Allah'a (cc) inandığını iddia etse de imanı geçersizdir. Geniş açıklama için bk. 23/Mu'minûn, 84-90 açıklaması

وَمَا هٰذِهِ الْحَيٰوةُ الدُّنْيَٓا اِلَّا لَهْوٌ وَلَعِبٌۜ وَاِنَّ الدَّارَ الْاٰخِرَةَ
لَهِيَ الْحَيَوَانُۢ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ﴿٦٤﴾ فَاِذَا رَكِبُوا فِي الْفُلْكِ
دَعَوُا اللّٰهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَۚ فَلَمَّا نَجّٰيهُمْ اِلَى الْبَرِّ اِذَا هُمْ
يُشْرِكُونَۙ ﴿٦٥﴾ لِيَكْفُرُوا بِمَٓا اٰتَيْنَاهُمْۚ وَلِيَتَمَتَّعُواۗ فَسَوْفَ
يَعْلَمُونَ ﴿٦٦﴾ اَوَلَمْ يَرَوْا اَنَّا جَعَلْنَا حَرَمًا اٰمِنًا وَيُتَخَطَّفُ النَّاسُ
مِنْ حَوْلِهِمْۜ اَفَبِالْبَاطِلِ يُؤْمِنُونَ وَبِنِعْمَةِ اللّٰهِ يَكْفُرُونَ ﴿٦٧﴾
وَمَنْ اَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرٰى عَلَى اللّٰهِ كَذِبًا اَوْ كَذَّبَ بِالْحَقِّ
لَمَّا جَٓاءَهُۜ اَلَيْسَ فِي جَهَنَّمَ مَثْوًى لِلْكَافِرِينَ ﴿٦٨﴾ وَالَّذِينَ
جَاهَدُوا فِينَا لَنَهْدِيَنَّهُمْ سُبُلَنَاۜ وَاِنَّ اللّٰهَ لَمَعَ الْمُحْسِنِينَ ﴿٦٩﴾

سُورَةُ الرُّومِ
مَكِّيَّةٌ وَهِيَ سِتُّونَ اٰيَةً

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ
الٓمٓۚ ﴿١﴾ غُلِبَتِ الرُّومُۙ ﴿٢﴾ فِيٓ اَدْنَى الْاَرْضِ وَهُمْ مِنْ بَعْدِ غَلَبِهِمْ
سَيَغْلِبُونَۙ ﴿٣﴾ فِي بِضْعِ سِنِينَۜ لِلّٰهِ الْاَمْرُ مِنْ قَبْلُ وَمِنْ بَعْدُۜ وَيَوْمَئِذٍ يَفْرَحُ
الْمُؤْمِنُونَۙ ﴿٤﴾ بِنَصْرِ اللّٰهِۜ يَنْصُرُ مَنْ يَشَٓاءُۜ وَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّح۪يمُ ﴿٥﴾

64. Bu dünya hayatı, bir eğlence ve oyundan başka bir şey değildir. Asıl (yaşanılacak ve ebedî) olan ahiret hayatıdır. Keşke bilselerdi.

65. Gemiye bindikleri zaman, dini Allah'a halis kılarak (şirk koşmaksızın yalnızca) Allah'a dua ederler. Onları kurtarıp karaya çıkardığı zaman, (bir bakarsın ki) hemen şirk koşuvermişler.

66. Onlara verdiklerimizi inkâr edip keyif sürsünler (bakalım)! Pek yakında bilecekler/anlayacaklar.

67. Çevrelerindeki insanların (yağma ve talanla) kapılıp götürülmesine rağmen, bizim (Mekke'yi) güvenilir ve kutsal bir yer kıldığımızı görmüyorlar mı? Batıla inanıp Allah'ın nimetini inkâr mı ediyorlar?

68. Allah'a, yalan uydurarak iftira eden veya hak kendisine geldiğinde onu yalanlayandan daha zalim kim olabilir? Kâfirler için cehennemde konaklayacak yer mi yok?

69. Bizim yolumuzda cihad edenlere elbette (en doğru olan) yollarımızı gösteririz. Şüphesiz ki Allah, muhsinlerle/kulluğunu en güzel şekilde yapmaya çalışanlarla beraberdir.

Allah yolunda cihad hakkında bilgi için bk. 29/Ankebût, 6

30. RÛM SURESİ

(Bu sure Mekke'de indirilmiş olup 60 ayettir.)
Er-Rahmân ve Er-Rahîm olan Allah'ın adıyla (okumaya başlıyorum).

1. Elif, Lâm, Mîm.

2. Rumlar yenildiler.

3. Yakın bir yerde. (Fakat) onlar yenilgilerinden sonra yeneceklerdir.

4. Birkaç sene içinde... (Rumların yenilgisinden) önce de sonra da emir/yetki Allah'a aittir. (Rumların galip geleceği) o gün, müminler sevineceklerdir.

5. Allah'ın yardımıyla... O dilediğine yardım eder. O, (izzet sahibi, her şeyi mağlup eden) El-Azîz ve (kullarına karşı merhametli olan) Er-Rahîm'dir.

وَعْدَ اللّٰهِۜ لَا يُخْلِفُ اللّٰهُ وَعْدَهُ وَلٰكِنَّ اَكْثَرَ النَّاسِ
لَا يَعْلَمُونَ ﴿٦﴾ يَعْلَمُونَ ظَاهِرًا مِنَ الْحَيٰوةِ الدُّنْيَاۚ وَهُمْ
عَنِ الْاٰخِرَةِ هُمْ غَافِلُونَ ﴿٧﴾ اَوَلَمْ يَتَفَكَّرُوا فٖٓي اَنْفُسِهِمْ
مَا خَلَقَ اللّٰهُ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَٓا اِلَّا بِالْحَقِّ وَاَجَلٍ
مُسَمًّىۜ وَاِنَّ كَثٖيرًا مِنَ النَّاسِ بِلِقَٓائِ رَبِّهِمْ لَكَافِرُونَ ﴿٨﴾
اَوَلَمْ يَسٖيرُوا فِي الْاَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ
الَّذٖينَ مِنْ قَبْلِهِمْۜ كَانُٓوا اَشَدَّ مِنْهُمْ قُوَّةً وَاَثَارُوا الْاَرْضَ
وَعَمَرُوهَٓا اَكْثَرَ مِمَّا عَمَرُوهَا وَجَٓاءَتْهُمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِۜ
فَمَا كَانَ اللّٰهُ لِيَظْلِمَهُمْ وَلٰكِنْ كَانُٓوا اَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَۜ ﴿٩﴾
ثُمَّ كَانَ عَاقِبَةَ الَّذٖينَ اَسَٓاؤُا السُّٓوٰٓاٰى اَنْ كَذَّبُوا بِاٰيَاتِ اللّٰهِ
وَكَانُوا بِهَا يَسْتَهْزِؤُنَ ﴿١٠﴾ اَللّٰهُ يَبْدَؤُا الْخَلْقَ ثُمَّ يُعٖيدُهُ
ثُمَّ اِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿١١﴾ وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ يُبْلِسُ الْمُجْرِمُونَ ﴿١٢﴾
وَلَمْ يَكُنْ لَهُمْ مِنْ شُرَكَٓائِهِمْ شُفَعٰٓؤُا وَكَانُوا بِشُرَكَٓائِهِمْ
كَافِرٖينَ ﴿١٣﴾ وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ يَوْمَئِذٍ يَتَفَرَّقُونَ ﴿١٤﴾
فَاَمَّا الَّذٖينَ اٰمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَهُمْ فٖي رَوْضَةٍ يُحْبَرُونَ ﴿١٥﴾

6. (Bu,) Allah'ın vaadidir. Allah vaadinden dönmez fakat insanların çoğu bilmezler.

7. Onlar, dünya hayatının sadece görünen kısmını bilirler. Ahiretten de tam bir gaflet içerisindelerdir.

8. Onlar, iç dünyalarında düşünüp (şu hakikatin farkına varmadılar mı)? Allah; gökleri, yeri ve ikisi arasındakileri yalnızca hakkın ikamesi ve belli bir süre için yarattı. Şüphesiz ki insanların birçoğu, Rabbleriyle karşılaşmayı inkâr etmektelerdir.

9. Kendilerinden önce (yaşayanların) akıbetinin nasıl olduğunu görmek için yeryüzünde gezip dolaşmazlar mı? Onlar (eskiler), kendilerinden çok daha güçlüydüler. Yerin altını üstüne getirmiş (ekin ekmiş, sığınaklar yapmış, yerin altındaki zenginlikleri çıkarmışlardı). Kendilerinin imar ettiğinden çok daha fazlasını imar etmişlerdi. Resûlleri, onlara apaçık delillerle gelmişlerdi. (Tüm bunlar, onları Allah'ın azabından kurtarmadı.) Allah, onlara zulmedecek değildi. Fakat onlar, (Allah'a şirk koşup, resûllerini yalanlayarak) kendilerine zulmetmekteydiler.

10. Sonra kötülük yapanların akıbeti, akıbetlerin en kötüsü oldu. Allah'ın ayetlerini yalanlayıp alaya aldılar. (Ayetleri yalanlamaları ve alaya almaları nedeniyle en kötü akıbete düçar oldular.)

11. Allah yaratmayı başlatır, sonra (dirilterek) onu tekrar eder. Sonra da O'na döndürülürsünüz.

12. Kıyametin kopacağı gün, suçlu günahkârlar tüm ümitlerini yitirmişlerdir.

13. (Allah'a) ortak koştuklarından hiçbiri onlara şefaatçi olmayacak, hatta ortaklarını inkâr edeceklerdir.

14. Kıyametin kopacağı gün, işte o gün (muvahhidlerle müşrikler) birbirlerinden ayrılırlar.

15. İman edip salih amel işleyenlere gelince, onlar cennet bahçelerinden birinde ağırlanıp ikrama nail olurlar.

وَاَمَّا الَّذٖينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِاٰيَاتِنَا وَلِقَٓائِ الْاٰخِرَةِ
فَاُولٰٓئِكَ فِي الْعَذَابِ مُحْضَرُونَ ﴿١٦﴾ فَسُبْحَانَ اللّٰهِ حٖينَ
تُمْسُونَ وَحٖينَ تُصْبِحُونَ ﴿١٧﴾ وَلَهُ الْحَمْدُ فِي السَّمٰوَاتِ
وَالْاَرْضِ وَعَشِيًّا وَحٖينَ تُظْهِرُونَ ﴿١٨﴾ يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ
وَيُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَيُحْيِ الْاَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَاۜ
وَكَذٰلِكَ تُخْرَجُونَ ﴿١٩﴾ وَمِنْ اٰيَاتِهٖٓ اَنْ خَلَقَكُمْ مِنْ تُرَابٍ
ثُمَّ اِذَٓا اَنْتُمْ بَشَرٌ تَنْتَشِرُونَ ﴿٢٠﴾ وَمِنْ اٰيَاتِهٖٓ اَنْ خَلَقَ لَكُمْ
مِنْ اَنْفُسِكُمْ اَزْوَاجًا لِتَسْكُنُٓوا اِلَيْهَا وَجَعَلَ بَيْنَكُمْ
مَوَدَّةً وَرَحْمَةًۜ اِنَّ فٖي ذٰلِكَ لَاٰيَاتٍ لِقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ﴿٢١﴾
وَمِنْ اٰيَاتِهٖ خَلْقُ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ وَاخْتِلَافُ اَلْسِنَتِكُمْ
وَاَلْوَانِكُمْۜ اِنَّ فٖي ذٰلِكَ لَاٰيَاتٍ لِلْعَالِمٖينَ ﴿٢٢﴾ وَمِنْ اٰيَاتِهٖ
مَنَامُكُمْ بِالَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَابْتِغَٓاؤُكُمْ مِنْ فَضْلِهٖۜ
اِنَّ فٖي ذٰلِكَ لَاٰيَاتٍ لِقَوْمٍ يَسْمَعُونَ ﴿٢٣﴾ وَمِنْ اٰيَاتِهٖ يُرٖيكُمُ
الْبَرْقَ خَوْفًا وَطَمَعًا وَيُنَزِّلُ مِنَ السَّمَٓاءِ مَٓاءً فَيُحْيٖي بِهِ
الْاَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَاۜ اِنَّ فٖي ذٰلِكَ لَاٰيَاتٍ لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ﴿٢٤﴾

16. Ayetlerimizi ve ahiret karşılaşmasını inkâr edip yalanlayanlarsa, işte bunlar, azap içinde hazır bulundurulurlar.

17. (Öyleyse) akşam ve sabahı ettiğinizde Allah'ı tesbih ediniz.

18. Göklerde ve yerde hamd O'na aittir. Gündüzün sonunda ve öğle vaktinde de (O'nu tesbih edin).

19. Diriyi ölüden, ölüyü diriden çıkarır. Ölümünden sonra yeryüzüne hayat verir. Siz de işte böyle (kabirlerinizden) çıkarılırsınız.

20. Sizi topraktan yaratması, sonra da sizlerin (üreyip çoğalarak) insan olarak yayılmanız O'nun (kudret ve azametine delil olan) ayetlerindendir.

21. Kendilerinde sükûnet bulup (huzura kavuşasınız) diye sizin için nefislerinizden eşler yaratması, aranızda sevgi ve merhamet kılması da O'nun ayetlerindendir. Şüphesiz ki bunda, düşünen bir topluluk için ayetler vardır.

22. Göklerin ve yerin yaratılması, dillerinizin ve renklerinizin farklı olması da O'nun ayetlerindendir. Şüphesiz ki bunda, âlimler için ayetler vardır.

23. Gece ve gündüz uyumanız, O'nun lütuf ve ihsanından (rızkınızı) aramanız da O'nun ayetlerindendir. Şüphesiz ki bunda, işiten bir topluluk için ayetler vardır.

24. Size korku ve ümide sebep olan şimşeği göstermesi, gökten su indirip onunla ölümünden sonra yeryüzüne hayat vermesi de O'nun ayetlerindendir. Şüphesiz ki bunda, akleden bir topluluk için ayetler vardır.

وَمِنْ اٰيَاتِه۪ٓ اَنْ تَقُومَ السَّمَٓاءُ وَالْاَرْضُ بِاَمْرِه۪ۜ ثُمَّ اِذَا دَعَاكُمْ
دَعْوَةً مِنَ الْاَرْضِ اِذَٓا اَنْتُمْ تَخْرُجُونَ ﴿٢٥﴾ وَلَهُ مَنْ فِي السَّمٰوَاتِ
وَالْاَرْضِۜ كُلٌّ لَهُ قَانِتُونَ ﴿٢٦﴾ وَهُوَ الَّذ۪ي يَبْدَؤُا الْخَلْقَ ثُمَّ
يُع۪يدُهُ وَهُوَ اَهْوَنُ عَلَيْهِۜ وَلَهُ الْمَثَلُ الْاَعْلٰى فِي السَّمٰوَاتِ
وَالْاَرْضِۚ وَهُوَ الْعَز۪يزُ الْحَك۪يمُ ﴿٢٧﴾ ضَرَبَ لَكُمْ مَثَلًا
مِنْ اَنْفُسِكُمْۜ هَلْ لَكُمْ مِنْ مَا مَلَكَتْ اَيْمَانُكُمْ
مِنْ شُرَكَٓاءَ ف۪ي مَا رَزَقْنَاكُمْ فَاَنْتُمْ ف۪يهِ سَوَٓاءٌ تَخَافُونَهُمْ
كَخ۪يفَتِكُمْ اَنْفُسَكُمْۜ كَذٰلِكَ نُفَصِّلُ الْاٰيَاتِ
لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ﴿٢٨﴾ بَلِ اتَّبَعَ الَّذ۪ينَ ظَلَمُٓوا اَهْوَٓاءَهُمْ بِغَيْرِ عِلْمٍۚ
فَمَنْ يَهْد۪ي مَنْ اَضَلَّ اللّٰهُۜ وَمَا لَهُمْ مِنْ نَاصِر۪ينَ ﴿٢٩﴾ فَاَقِمْ
وَجْهَكَ لِلدّ۪ينِ حَن۪يفًاۜ فِطْرَتَ اللّٰهِ الَّت۪ي فَطَرَ النَّاسَ عَلَيْهَاۜ
لَا تَبْد۪يلَ لِخَلْقِ اللّٰهِۜ ذٰلِكَ الدّ۪ينُ الْقَيِّمُۙ وَلٰكِنَّ اَكْثَرَ
النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَۙ ﴿٣٠﴾ مُن۪يب۪ينَ اِلَيْهِ وَاتَّقُوهُ وَاَق۪يمُوا الصَّلٰوةَ
وَلَا تَكُونُوا مِنَ الْمُشْرِك۪ينَۙ ﴿٣١﴾ مِنَ الَّذ۪ينَ فَرَّقُوا د۪ينَهُمْ
وَكَانُوا شِيَعًاۜ كُلُّ حِزْبٍ بِمَا لَدَيْهِمْ فَرِحُونَ ﴿٣٢﴾

25. Göğün ve yerin O'nun emriyle ayakta durması da O'nun ayetlerindendir. Sonra sizi, yerden (Sûr'a üfleyerek) tek çağırışla çağırdığı zaman, hemen (kabirlerinizden) çıkarsınız.

26. Göklerde ve yerde olanların tamamı O'na aittir. Hepsi O'na boyun eğmiş, teslim olmuşlardır.

27. İlk defa yaratan, sonra da (dirilterek) onu tekrar edecek olan O'dur. O (yeniden diriltmek, ilk defa yaratmaktan) daha kolaydır. Göklerde ve yerde en yüce sıfat O'na aittir. O, (izzet sahibi, her şeyi mağlup eden) El-Azîz ve (hüküm ve hikmet sahibi olan) El-Hakîm'dir.

28. (Tevhid ve şirki anlamanız için) size, kendi nefislerinizden bir örnek verdi: Köleleriniz arasında size verdiğimiz rızka ortak olan, kendinizden korktuğunuz gibi onlardan korktuğunuz, sizinle eşit olanlar var mıdır? Akleden bir toplum için ayetleri işte böyle açıklarız..

Sizler, kölelerinizi kendinizle eşit görmüyor, mallarınıza ortak kabul etmiyor, hür birini dikkate aldığınız gibi onları dikkate almıyorken nasıl olur da Allah'ın (cc) yarattığı varlıkları Allah'ın (cc) katında şefaatçi, şifa veren, himmet eden, zararı defeden olarak kabul edip Allah'ın (cc) mülküne ortak yapıyorsunuz? Yalnızca Allah'a (cc) yapmanız gereken dua, kurban, adak, tevbe gibi ibadetleri Allah'ın (cc) ortaklarıymış gibi onlara sunuyorsunuz. Kendiniz için razı olmadığınız şeye nasıl Allah (cc) için razı oluyorsunuz? (bk. 16/Nahl, 71)

Kur'ân'ın mufassal/detaylandırılmış bir kitap olmasının hikmetleri için bk. 6/En'âm, 55

29. (Hayır, öyle değil!) Zulmedenler, hiçbir bilgiye dayanmaksızın hevalarına/arzularına tabi oluyorlar. Allah'ın saptırdığını kim hidayet edebilir? Onların hiçbir yardımcıları da yoktur.

30. Yüzünü (hiçbir şeyi Allah'a ortak koşmayan muvahhid) bir hanîf olarak dine çevir. Allah'ın insanları yarattığı fıtrata (uy). Allah'ın yaratmasında değişiklik yoktur. (Herkesi tevhid fıtratı üzere yaratmıştır.) İşte dosdoğru din budur. Ancak insanların çoğu bilmezler.

Yalnızca Allah'a (cc) ibadet ve hiçbir şeyi O'na ortak koşmama manasında olan tevhid/İslam, her insanın fıtratına yerleştirilmiş bir bilgi ve eğilimdir. Her insan, bu fıtrat üzere dünyaya gelmektedir. İnsanlardan kimisi fıtratında var olan delillerin peşine düşüp hiçbir peygamberin olmadığı zamanlarda dahi tevhid üzere Allah'a (cc) kulluk edebilmektedir, Zeyd ibni Amr ibni Nufeyl gibi. (bk. Buhari, 3826, 3828) Kimisi de fıtratında var olan bu bilginin peşine düşmeyip zan, hurafe ve varsayıma dayalı, gelenek ve âdetlerle beslenen bir inanç oluşturmaktadır. (bk. 7/A'râf, 172-173; 28/Kasas, 46)

31. O'na yönelenler olun. O'ndan korkup sakının. Namazı dosdoğru kılın ve müşriklerden olmayın.

32. (O müşrikler ki) dinlerini parça parça etmiş ve kendileri de gruplara bölünmüşlerdir. Her grup kendi yanındakiyle övünüp sevinmektedir.

Dinin nasıl parçalandığına dair bk. 23/Mu'minûn, 53

وَاِذَا مَسَّ النَّاسَ ضُرٌّ دَعَوْا رَبَّهُمْ مُنٖيبٖينَ اِلَيْهِ ثُمَّ اِذَٓا اَذَاقَهُمْ
مِنْهُ رَحْمَةً اِذَا فَرٖيقٌ مِنْهُمْ بِرَبِّهِمْ يُشْرِكُونَۙ ﴿٣٣﴾ لِيَكْفُرُوا
بِمَٓا اٰتَيْنَاهُمْۜ فَتَمَتَّعُواࣞ فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ ﴿٣٤﴾ اَمْ اَنْزَلْنَا عَلَيْهِمْ
سُلْطَانًا فَهُوَ يَتَكَلَّمُ بِمَا كَانُوا بِهٖ يُشْرِكُونَ ﴿٣٥﴾ وَاِذَٓا اَذَقْنَا
النَّاسَ رَحْمَةً فَرِحُوا بِهَاۜ وَاِنْ تُصِبْهُمْ سَيِّئَةٌ بِمَا قَدَّمَتْ
اَيْدٖيهِمْ اِذَا هُمْ يَقْنَطُونَ ﴿٣٦﴾ اَوَلَمْ يَرَوْا اَنَّ اللّٰهَ يَبْسُطُ الرِّزْقَ
لِمَنْ يَشَٓاءُ وَيَقْدِرُۜ اِنَّ فٖي ذٰلِكَ لَاٰيَاتٍ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٣٧﴾ فَاٰتِ
ذَا الْقُرْبٰى حَقَّهُ وَالْمِسْكٖينَ وَابْنَ السَّبٖيلِۜ ذٰلِكَ خَيْرٌ لِلَّذٖينَ
يُرٖيدُونَ وَجْهَ اللّٰهِۘ وَاُو۬لٰٓئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿٣٨﴾ وَمَٓا اٰتَيْتُمْ
مِنْ رِبًا لِيَرْبُوَا فٖٓي اَمْوَالِ النَّاسِ فَلَا يَرْبُوا عِنْدَ اللّٰهِۚ وَمَٓا اٰتَيْتُمْ
مِنْ زَكٰوةٍ تُرٖيدُونَ وَجْهَ اللّٰهِ فَاُو۬لٰٓئِكَ هُمُ الْمُضْعِفُونَ ﴿٣٩﴾ اَللّٰهُ
الَّذٖي خَلَقَكُمْ ثُمَّ رَزَقَكُمْ ثُمَّ يُمٖيتُكُمْ ثُمَّ يُحْيٖيكُمْۜ
هَلْ مِنْ شُرَكَٓائِكُمْ مَنْ يَفْعَلُ مِنْ ذٰلِكُمْ مِنْ شَيْءٍۜ سُبْحَانَهُ وَتَعَالٰى
عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٤٠﴾ ظَهَرَ الْفَسَادُ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ بِمَا كَسَبَتْ
اَيْدِي النَّاسِ لِيُذٖيقَهُمْ بَعْضَ الَّذٖي عَمِلُوا لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿٤١﴾

33. İnsanlara bir sıkıntı dokunduğunda, Rabblerine yönelenler olarak O'na dua ederler. Sonra (sıkıntılarını giderip), tarafından bir rahmet tattırdığında, (bir de bakarsın ki) içlerinden bir grup, Rabblerine şirk koşmaya başlamış bile.

34. (Şirk koşarak,) verdiğimiz (nimetlere) nankörlük etmiş olurlar. Keyif sürün! Pek yakında bileceksiniz/anlayacaksınız.

Şirkin, nankörlük olduğuna dair bk. 16/Nahl, 83

35. Yoksa onlara kesin bir delil indirmişiz de, o mu şirk koşmalarını kendilerine emrediyor?

36. İnsanlara bir rahmet tattırdığımızda, onunla sevinip (şımarırlar). Elleriyle (yapıp) takdim ettikleri nedeniyle başlarına bir musibet geldiğindeyse, hemen ümitsizliğe kapılırlar.

37. Görmediler mi, Allah rızkı dilediğine genişletip (dilediğine) daraltıyor? Şüphesiz ki bunda, iman eden bir topluluk için (Allah'ın ilim ve hikmetine delalet eden) ayetler vardır.

38. Yakın akrabalara, miskine/ihtiyaç sahibi yoksula ve yolda kalmış kimseye hakkını ver. Bu, Allah'ın rızasını umanlar için daha hayırlıdır. Kurtuluşa erenler bunlardır işte.

39. İnsanların malları artsın diye alıp verdiğiniz faizler, Allah katında artmaz. Allah'ın rızasını umarak verdiğiniz zekâtlar ise, işte kat kat arttırılacak olanlar bunlardır.

40. Allah sizi yarattı, sonra rızık verdi; sonra sizi öldürür, sonra da diriltir. Ortaklarınız arasında bunlardan herhangi birini yapabilecek olan var mıdır? O (Allah), onların şirk koştuklarından münezzeh ve yücedir.

41. İnsanların elleriyle kazandıkları (günahlar) sebebiyle, karada ve denizde bozgunculuk baş gösterdi. Belki (İslam'a) dönerler diye (Allah), yaptıklarının (cezasının) bir kısmını onlara tattırmaktadır.

قُلْ سٖيرُوا فِي الْاَرْضِ فَانْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذٖينَ مِنْ قَبْلُ
كَانَ اَكْثَرُهُمْ مُشْرِكٖينَ ﴿٤٢﴾ فَاَقِمْ وَجْهَكَ لِلدّٖينِ الْقَيِّمِ
مِنْ قَبْلِ اَنْ يَاْتِيَ يَوْمٌ لَا مَرَدَّ لَهُ مِنَ اللّٰهِ يَوْمَئِذٍ يَصَّدَّعُونَ ﴿٤٣﴾
مَنْ كَفَرَ فَعَلَيْهِ كُفْرُهُ وَمَنْ عَمِلَ صَالِحًا فَلِاَنْفُسِهِمْ يَمْهَدُونَ ﴿٤٤﴾
لِيَجْزِيَ الَّذٖينَ اٰمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ مِنْ فَضْلِهٖ اِنَّهُ
لَا يُحِبُّ الْكَافِرٖينَ ﴿٤٥﴾ وَمِنْ اٰيَاتِهٖٓ اَنْ يُرْسِلَ الرِّيَاحَ مُبَشِّرَاتٍ
وَلِيُذٖيقَكُمْ مِنْ رَحْمَتِهٖ وَلِتَجْرِيَ الْفُلْكُ بِاَمْرِهٖ وَلِتَبْتَغُوا مِنْ
فَضْلِهٖ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿٤٦﴾ وَلَقَدْ اَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ رُسُلًا
اِلٰى قَوْمِهِمْ فَجَٓاؤُ۫هُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَانْتَقَمْنَا مِنَ الَّذٖينَ اَجْرَمُوا وَكَانَ
حَقًّا عَلَيْنَا نَصْرُ الْمُؤْمِنٖينَ ﴿٤٧﴾ اَللّٰهُ الَّذٖي يُرْسِلُ الرِّيَاحَ فَتُثٖيرُ
سَحَابًا فَيَبْسُطُهُ فِي السَّمَٓاءِ كَيْفَ يَشَٓاءُ وَيَجْعَلُهُ كِسَفًا فَتَرَى
الْوَدْقَ يَخْرُجُ مِنْ خِلَالِهٖ فَاِذَٓا اَصَابَ بِهٖ مَنْ يَشَٓاءُ مِنْ عِبَادِهٖٓ اِذَا
هُمْ يَسْتَبْشِرُونَ ﴿٤٨﴾ وَاِنْ كَانُوا مِنْ قَبْلِ اَنْ يُنَزَّلَ عَلَيْهِمْ مِنْ قَبْلِهٖ
لَمُبْلِسٖينَ ﴿٤٩﴾ فَانْظُرْ اِلٰٓى اٰثَارِ رَحْمَتِ اللّٰهِ كَيْفَ يُحْيِي الْاَرْضَ
بَعْدَ مَوْتِهَا اِنَّ ذٰلِكَ لَمُحْيِي الْمَوْتٰى وَهُوَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدٖيرٌ ﴿٥٠﴾

42. De ki: “Yeryüzünde gezip dolaşın da bakın (bakalım), öncekilerin akıbeti nasıl olmuş? Onların çoğu müşriklerdi.”

Allah’ın (cc) çoğunluk ve azınlık hakkında söyledikleri için bk. 11/Hûd, 40

43. (O hâlde) Allah’tan gelecek olan ve kimsenin geri çeviremeyeceği o gün gelmeden önce, yüzünü dosdoğru dine çevir. O gün insanlar (cehennemlikler ve cennetlikler olarak) gruplara ayrılacaklar.

44. Kim küfre saparsa, kendi aleyhine küfre sapar. Kim de salih amel işlerse, kendileri için (cennetteki yerlerini) hazırlamış olurlar.

45. (Allah,) iman edip salih amel işleyenleri, lütuf ve ihsanından faydalandırsın diye (bu böyledir). Çünkü O, kâfirleri sevmez.

46. Size rahmetinden tattırması, gemilerin O’nun emriyle akıp gitmesi, O’nun lütuf ve ihsanını aramanız için rüzgârları müjdeciler olarak göndermesi O’nun ayetlerindendir. Umulur ki şükredersiniz.

47. Andolsun ki senden önce de kavimlerine resûller göndermiştik. Onlara apaçık delillerle gelmişlerdi. (Onlara karşı çıkan) suçlu günahkârlardan intikam almıştık. Müminlere yardım etmek, bizim üzerimize bir haktır.

48. Allah, rüzgârları gönderir, (rüzgâr) bulutları harekete geçirir ve (Allah) bulutları gökyüzünde dilediği gibi yayar ve onu parça parça kılar. (Sonunda) yağmurun (bulutlar) arasından çıkıp yağdığını görürsün. O, (yağmuru) kullarından dilediğine isabet ettirdiğinde hemen sevinirler.

49. Oysa (yağmur) yağmadan önce, tüm ümitlerini yitirmiş hâldeydiler.

50. Allah’ın rahmetinin eserlerine bak! Nasıl da ölümünden sonra yeryüzüne hayat vermektedir? Şüphesiz ki bu (Allah), ölüleri de diriltecektir. O, her şeye kadîrdir.

وَلَئِنْ اَرْسَلْنَا ر۪يحًا فَرَاَوْهُ مُصْفَرًّا لَظَلُّوا مِنْ بَعْدِه۪ يَكْفُرُونَ ﴿٥١﴾
فَاِنَّكَ لَا تُسْمِعُ الْمَوْتٰى وَلَا تُسْمِعُ الصُّمَّ الدُّعَٓاءَ اِذَا وَلَّوْا
مُدْبِر۪ينَ ﴿٥٢﴾ وَمَٓا اَنْتَ بِهَادِ الْعُمْيِ عَنْ ضَلَالَتِهِمْۜ اِنْ تُسْمِعُ
اِلَّا مَنْ يُؤْمِنُ بِاٰيَاتِنَا فَهُمْ مُسْلِمُونَ ﴿٥٣﴾ اَللّٰهُ الَّذ۪ي خَلَقَكُمْ
مِنْ ضَعْفٍ ثُمَّ جَعَلَ مِنْ بَعْدِ ضَعْفٍ قُوَّةً ثُمَّ جَعَلَ
مِنْ بَعْدِ قُوَّةٍ ضَعْفًا وَشَيْبَةًۜ يَخْلُقُ مَا يَشَٓاءُۚ وَهُوَ الْعَل۪يمُ الْقَد۪يرُ ﴿٥٤﴾
وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ يُقْسِمُ الْمُجْرِمُونَۙ مَا لَبِثُوا غَيْرَ سَاعَةٍۜ
كَذٰلِكَ كَانُوا يُؤْفَكُونَ ﴿٥٥﴾ وَقَالَ الَّذ۪ينَ اُو۫تُوا الْعِلْمَ
وَالْا۪يمَانَ لَقَدْ لَبِثْتُمْ ف۪ي كِتَابِ اللّٰهِ اِلٰى يَوْمِ الْبَعْثِۘ فَهٰذَا
يَوْمُ الْبَعْثِ وَلٰكِنَّكُمْ كُنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿٥٦﴾ فَيَوْمَئِذٍ
لَا يَنْفَعُ الَّذ۪ينَ ظَلَمُوا مَعْذِرَتُهُمْ وَلَا هُمْ يُسْتَعْتَبُونَ ﴿٥٧﴾ وَلَقَدْ
ضَرَبْنَا لِلنَّاسِ ف۪ي هٰذَا الْقُرْاٰنِ مِنْ كُلِّ مَثَلٍۜ وَلَئِنْ جِئْتَهُمْ
بِاٰيَةٍ لَيَقُولَنَّ الَّذ۪ينَ كَفَرُٓوا اِنْ اَنْتُمْ اِلَّا مُبْطِلُونَ ﴿٥٨﴾
كَذٰلِكَ يَطْبَعُ اللّٰهُ عَلٰى قُلُوبِ الَّذ۪ينَ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٥٩﴾ فَاصْبِرْ
اِنَّ وَعْدَ اللّٰهِ حَقٌّ وَلَا يَسْتَخِفَّنَّكَ الَّذ۪ينَ لَا يُوقِنُونَ ﴿٦٠﴾

51. Andolsun ki rüzgâr göndersek ve o (bitkileri) sararmış görseler ondan sonra yine nankörlük ederler.

52. Şüphesiz ki sen, ölülere (benzeyen kâfirlere hakkı) işittiremezsin. Arkalarını dönüp gittiklerinde, (hakka karşı) sağır olanlara da daveti işittiremezsin.

53. Ve sen, körleri sapıklıklarından (kurtarıp) yol gösteremezsin. Sen, ancak ayetlerimize inanan ve Müslimlere/şirki terk ederek tevhidle Allah'a yönelen kullara işittirebilirsin.

54. Sizi zayıflıktan yaratan, zayıflıktan sonra size kuvvet veren, sonra kuvvetin ardından size zayıflık ve yaşlılık veren Allah'tır. Dilediğini yaratır. O, (her şeyi bilen) El-Alîm ve (her şeye güç yetiren, mutlak kudret sahibi olan) El-Kadîr'dir.

55. Kıyametin kopacağı gün, suçlu günahkârlar "(dünyada) bir saatten fazla kalmadıklarına dair" yemin ederler. Onlar işte böyle (doğruluktan) çevriliyorlardı.

56. Kendilerine ilim ve iman verilenler diyecekler ki: "Andolsun ki sizler, Allah'ın belirlediği yazılı süre boyunca (yani,) Diriliş Günü'ne kadar kaldınız. İşte bu, Diriliş Günü'dür. Fakat siz bilmiyordunuz."

57. O gün, zalimlere bahaneleri fayda sağlamaz ve (dünyaya geri dönüp Allah'ı razı edecek amel yapma istekleri de) kabul görmez.

58. Andolsun ki biz, bu Kur'ân'da insanlar için her türlü örneği verdik. Şayet sen onlara bir ayet/mucize getirecek olsan o kâfirler mutlaka, "Siz, batıl uyduranlardan başkası değilsiniz." derler.

59. Allah, bilmeyenlerin kalplerini böyle mühürler işte.

60. (Öyleyse) sabret! Şüphesiz ki Allah'ın vaadi haktır. Yakinen inanmayanlar sakın seni gevşekliğe sevk etmesinler.

سُورَةُ لُقْمٰنَ
مَكِّيَّةٌ وَهِيَ اَرْبَعٌ وَثَلَاثُونَ اٰيَةً

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ
الٓمٓ ﴿١﴾ تِلْكَ اٰيَاتُ الْكِتَابِ الْحَك۪يمِۙ ﴿٢﴾ هُدًى وَرَحْمَةً لِلْمُحْسِن۪ينَۙ ﴿٣﴾
اَلَّذ۪ينَ يُق۪يمُونَ الصَّلٰوةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكٰوةَ وَهُمْ بِالْاٰخِرَةِ هُمْ
يُوقِنُونَۜ ﴿٤﴾ اُو۬لٰٓئِكَ عَلٰى هُدًى مِنْ رَبِّهِمْ وَاُو۬لٰٓئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿٥﴾
وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَشْتَر۪ي لَهْوَ الْحَد۪يثِ لِيُضِلَّ عَنْ سَب۪يلِ اللّٰهِ
بِغَيْرِ عِلْمٍۗ وَيَتَّخِذَهَا هُزُواًۜ اُو۬لٰٓئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ مُه۪ينٌ ﴿٦﴾ وَاِذَا تُتْلٰى
عَلَيْهِ اٰيَاتُنَا وَلّٰى مُسْتَكْبِراً كَاَنْ لَمْ يَسْمَعْهَا كَاَنَّ ف۪ٓي اُذُنَيْهِ وَقْراًۚ
فَبَشِّرْهُ بِعَذَابٍ اَل۪يمٍ ﴿٧﴾ اِنَّ الَّذ۪ينَ اٰمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
لَهُمْ جَنَّاتُ النَّع۪يمِۙ ﴿٨﴾ خَالِد۪ينَ ف۪يهَاۜ وَعْدَ اللّٰهِ حَقّاًۜ وَهُوَ الْعَز۪يزُ
الْحَك۪يمُ ﴿٩﴾ خَلَقَ السَّمٰوَاتِ بِغَيْرِ عَمَدٍ تَرَوْنَهَا وَاَلْقٰى فِي الْاَرْضِ
رَوَاسِيَ اَنْ تَم۪يدَ بِكُمْ وَبَثَّ ف۪يهَا مِنْ كُلِّ دَٓابَّةٍۜ وَاَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَٓاءِ
مَٓاءً فَاَنْبَتْنَا ف۪يهَا مِنْ كُلِّ زَوْجٍ كَر۪يمٍ ﴿١٠﴾ هٰذَا خَلْقُ اللّٰهِ فَاَرُون۪ي
مَاذَا خَلَقَ الَّذ۪ينَ مِنْ دُونِه۪ۜ بَلِ الظَّالِمُونَ ف۪ي ضَلَالٍ مُب۪ينٍ ﴿١١﴾

31. LOKMÂN SURESİ

(Bu sure Mekke'de indirilmiş olup 34 ayettir.)
Er-Rahmân ve Er-Rahîm olan Allah'ın adıyla
(okumaya başlıyorum).

1. Elif, Lâm, Mîm.

2. Bu, hüküm ve hikmetler barındıran bir Kitab'ın ayetleridir.

3. Muhsinlere/Kulluğunu en güzel şekilde yapmaya çalışanlara hidayet ve rahmettir.

4. O (muhsinler); namazı dosdoğru kılar, zekâtı verir ve ahirete de yakinen iman ederler.

5. İşte bunlar, Rablerinden bir hidayet üzeredirler ve bunlar kurtuluşa erenlerin ta kendileridir.

6. İnsanlardan öylesi vardır ki bilgisizce Allah'ın yolundan saptırmak ve (O'nun ayetlerini) eğlence konusu edinmek için boş sözü satın alır. İşte böylelerine alçaltıcı bir azap vardır.

7. Ona ayetlerimiz okunduğunda işitmiyormuşçasına, âdeta kulaklarında ağırlık varmış gibi kibirle sırtını döner. Sen onu, can yakıcı bir azapla müjdele.

8. Hiç kuşkusuz iman edip salih amel işleyenler için, Naîm Cennetleri vardır.

9. Orada ebedî kalacaklardır. Allah'ın vaadi haktır. O, (izzet sahibi, her şeyi mağlup eden) El-Azîz ve (hüküm ve hikmet sahibi olan) El-Hakîm'dir.

10. Gökleri direksiz yaratmıştır. Siz onu görmektesiniz. Yeryüzü sizi sarsmasın diye (oraya dağlardan) kazıklar çakmış ve orada her canlıdan yaymıştır. Biz, gökten su indirmiş ve orada her güzel bitkiden çifter çifter yaratmışızdır.

11. Bu, Allah'ın yarattığıdır. Gösterin (bakalım) O'nun dışında (iddia ettiğiniz şefaatçiler, veliler, salihlerin ruhları) neler yaratmış? (Hayır, öyle değil!) Bilakis zalimler, apaçık bir sapıklık içerisindelerdir.

وَلَقَدْ اٰتَيْنَا لُقْمٰنَ الْحِكْمَةَ اَنِ اشْكُرْ لِلّٰهِۜ وَمَنْ يَشْكُرْ
فَاِنَّمَا يَشْكُرُ لِنَفْسِهٖۚ وَمَنْ كَفَرَ فَاِنَّ اللّٰهَ غَنِيٌّ حَمِيدٌ ﴿١٢﴾
وَاِذْ قَالَ لُقْمٰنُ لِابْنِهٖ وَهُوَ يَعِظُهُ يَا بُنَيَّ لَا تُشْرِكْ بِاللّٰهِۜ
اِنَّ الشِّرْكَ لَظُلْمٌ عَظِيمٌ ﴿١٣﴾ وَوَصَّيْنَا الْاِنْسَانَ بِوَالِدَيْهِۚ حَمَلَتْهُ اُمُّهُ
وَهْنًا عَلٰى وَهْنٍ وَفِصَالُهُ فِي عَامَيْنِ اَنِ اشْكُرْ لِي وَلِوَالِدَيْكَۜ
اِلَيَّ الْمَصِيرُ ﴿١٤﴾ وَاِنْ جَاهَدَاكَ عَلٰٓى اَنْ تُشْرِكَ بِي مَا لَيْسَ لَكَ
بِهٖ عِلْمٌ فَلَا تُطِعْهُمَا وَصَاحِبْهُمَا فِي الدُّنْيَا مَعْرُوفًاۘ وَاتَّبِعْ سَبِيلَ
مَنْ اَنَابَ اِلَيَّۚ ثُمَّ اِلَيَّ مَرْجِعُكُمْ فَاُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ
تَعْمَلُونَ ﴿١٥﴾ يَا بُنَيَّ اِنَّهَٓا اِنْ تَكُ مِثْقَالَ حَبَّةٍ مِنْ خَرْدَلٍ فَتَكُنْ
فِي صَخْرَةٍ اَوْ فِي السَّمٰوَاتِ اَوْ فِي الْاَرْضِ يَأْتِ بِهَا اللّٰهُۜ اِنَّ اللّٰهَ
لَطِيفٌ خَبِيرٌ ﴿١٦﴾ يَا بُنَيَّ اَقِمِ الصَّلٰوةَ وَاْمُرْ بِالْمَعْرُوفِ وَانْهَ
عَنِ الْمُنْكَرِ وَاصْبِرْ عَلٰى مَٓا اَصَابَكَۜ اِنَّ ذٰلِكَ مِنْ عَزْمِ
الْاُمُورِۚ ﴿١٧﴾ وَلَا تُصَعِّرْ خَدَّكَ لِلنَّاسِ وَلَا تَمْشِ فِي الْاَرْضِ مَرَحًاۜ
اِنَّ اللّٰهَ لَا يُحِبُّ كُلَّ مُخْتَالٍ فَخُورٍۚ ﴿١٨﴾ وَاقْصِدْ فِي مَشْيِكَ
وَاغْضُضْ مِنْ صَوْتِكَۜ اِنَّ اَنْكَرَ الْاَصْوَاتِ لَصَوْتُ الْحَمِيرِ ﴿١٩﴾

12. Andolsun ki biz, Lokmân'a hikmet verdik. "(Verdiğimiz nimete karşılık) Allah'a şükret." diye (emrettik). Kim de şükrederse kendi lehine şükretmiş olur. Kim de nankörlük ederse şüphesiz ki Allah, (kimseye muhtaç olmayan, her şeyin kendisine muhtaç olduğu) Ğaniy ve (her daim övgüyü hak eden ve varlık tarafından övülen) Hamîd'dir.

13. Hani Lokmân, oğluna öğüt verirken demişti ki: "Oğulcuğum! Allah'a şirk koşma! Şüphesiz ki şirk, en büyük zulümdür."

Şirkin tanımı, çeşitleri ve müşrikin akıbeti için bk. 4/Nisâ, 48

14. İnsana, anne babasına karşı (iyilikle muamelede bulunmasını) tavsiye ettik. Annesi onu zorluklar içerisinde taşır ve (sütten) kesilmesi de iki yıl içindedir. Bana ve ebeveynine şükret. Dönüş banadır.

15. Bilgin olmayan şeyi bana ortak koşman için seni zorlarlarsa onlara itaat etme. (Ama) dünyada onlarla iyilikle geçin. Bana yönelenlerin yoluna uy! Sonra dönüşünüz banadır ve yaptıklarınızı size haber vereceğim.

16. "Canım oğlum! (Yaptığın şey) hardal tanesi ağırlığınca olsa; bir kayanın içinde, göklerde ya da yerin (derinliklerinde) olsa bile Allah (Kıyamet Günü) onu getirir. Çünkü Allah (lütuf ve ihsan sahibi, en küçük şeylere ilmiyle nüfuz edip haberdar olan) Latîf ve (her şeyden haberdar olan) Habîr'dir."

17. "Yavrucuğum! Namazı dosdoğru kıl, iyiliği emret, kötülükten alıkoy ve başına gelene sabret. Şüphesiz ki bunlar, azmedilmesi gereken işlerdendir."

18. "İnsanlara yüzünü çevirme! Yeryüzünde böbürlenerek yürüme. Çünkü Allah büyüklük taslayan ve böbürlenen kimseyi sevmez."

19. "Yürüyüşünde dengeli ol, sesini alçalt. Çünkü seslerin en çirkini merkep sesidir."

اَلَمْ تَرَوْا اَنَّ اللّٰهَ سَخَّرَ لَكُمْ مَا فِي السَّمٰوَاتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ
وَاَسْبَغَ عَلَيْكُمْ نِعَمَهُ ظَاهِرَةً وَبَاطِنَةًۜ وَمِنَ النَّاسِ
مَنْ يُجَادِلُ فِي اللّٰهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ وَلَا هُدًى وَلَا كِتَابٍ مُنِيرٍ ﴿٢٠﴾
وَاِذَا قِيلَ لَهُمُ اتَّبِعُوا مَٓا اَنْزَلَ اللّٰهُ قَالُوا بَلْ نَتَّبِعُ مَا وَجَدْنَا عَلَيْهِ
اٰبَٓاءَنَاۜ اَوَلَوْ كَانَ الشَّيْطَانُ يَدْعُوهُمْ اِلٰى عَذَابِ السَّعِيرِ ﴿٢١﴾
وَمَنْ يُسْلِمْ وَجْهَهُٓ اِلَى اللّٰهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ فَقَدِ اسْتَمْسَكَ
بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقٰىۜ وَاِلَى اللّٰهِ عَاقِبَةُ الْاُمُورِ ﴿٢٢﴾ وَمَنْ كَفَرَ
فَلَا يَحْزُنْكَ كُفْرُهُۜ اِلَيْنَا مَرْجِعُهُمْ فَنُنَبِّئُهُمْ بِمَا عَمِلُواۜ
اِنَّ اللّٰهَ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿٢٣﴾ نُمَتِّعُهُمْ قَلِيلًا ثُمَّ نَضْطَرُّهُمْ
اِلٰى عَذَابٍ غَلِيظٍ ﴿٢٤﴾ وَلَئِنْ سَاَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضَ
لَيَقُولُنَّ اللّٰهُۜ قُلِ الْحَمْدُ لِلّٰهِۜ بَلْ اَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٢٥﴾ لِلّٰهِ
مَا فِي السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِۜ اِنَّ اللّٰهَ هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ ﴿٢٦﴾ وَلَوْ
اَنَّ مَا فِي الْاَرْضِ مِنْ شَجَرَةٍ اَقْلَامٌ وَالْبَحْرُ يَمُدُّهُ مِنْ بَعْدِهِ سَبْعَةُ اَبْحُرٍ
مَا نَفِدَتْ كَلِمَاتُ اللّٰهِۜ اِنَّ اللّٰهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٢٧﴾ مَا خَلْقُكُمْ
وَلَا بَعْثُكُمْ اِلَّا كَنَفْسٍ وَاحِدَةٍۜ اِنَّ اللّٰهَ سَمِيعٌ بَصِيرٌ ﴿٢٨﴾

20. Allah'ın göklerde ve yerde olan her şeyi size hizmetkâr kıldığını, açık ve gizli olan nimetlerini size geniş geniş verdiğini görmediniz mi? (Bununla birlikte) insanlardan öylesi vardır ki Allah hakkında ilimsizce, rehbersiz ve aydınlatıcı bir kitaba dayanmaksızın tartışır.

21. Onlara, "Allah'ın indirdiğine uyun." denildiğinde, "(Hayır!) Bilakis, babalarımızı üzerinde bulduğumuz (gelenek ve âdetlere) uyarız." derler. (Ne yani) şeytan onları alevleri dehşet saçan ateşe çağırıyor olsa bile mi (babalarının yoluna uyacaklar)?

22. Kim de muhsin/kulluğunu en güzel şekilde yapmaya çalışan bir kimse olarak, kendini Allah'a teslim ederse muhakkak ki o, sapasağlam kulp olan (Kelime-i Tevhid'e) yapışmış olur. İşlerin akıbeti Allah'a varır.

23. Kim de kâfir olursa, onun küfrü seni üzmesin. Onların dönüşü bizedir ve biz yaptıklarını kendilerine haber vereceğiz. Şüphesiz ki Allah, sinelerde olanı bilendir.

24. Onları az bir şey faydalandırırız, sonra da onları katı ve kaba bir azaba katlanmaya mecbur ederiz.

25. Şayet onlara, "Gökleri ve yeri kim yarattı?" diye soracak olsan elbette, "Allah!" diyecekler. De ki: "Allah'a hamdolsun." Bilakis, onların çoğu bilmiyorlar.

Konu hakkında detaylı açıklama için bk. 23/Mu'minûn, 90)

26. Göklerde ve yerde olanların tamamı Allah'a aittir. Şüphesiz ki Allah, (evet) O, (kimseye muhtaç olmayan, her şeyin kendisine muhtaç olduğu) El-Ğaniy ve (her daim övgüyü hak eden ve varlık tarafından övülen) El-Hamîd'dir.

27. Şayet yeryüzündeki ağaçlar kalem, denizler de (mürekkep olsa) ve yedi deniz de (mürekkep olup) eklense (Allah'ın kelimelerini/ilmini yazmaya kalksalar) yine de Allah'ın kelimeleri/ilmi bitmez. Şüphesiz ki Allah, (izzet sahibi, her şeyi mağlup eden) Azîz ve (hüküm ve hikmet sahibi olan) Hakîm'dir.

28. Sizin yaratılmanız ve diriltilmeniz, ancak bir tek nefs(i yaratmak) gibidir. Şüphesiz ki Allah, (işiten ve dualara icabet eden) Semî' ve (her şeyi gören) Basîr'dir.

اَلَمْ تَرَ اَنَّ اللّٰهَ يُولِجُ الَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَيُولِجُ النَّهَارَ فِي الَّيْلِ
وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَۘ كُلٌّ يَجْر۪ٓي اِلٰٓى اَجَلٍ مُسَمًّى وَاَنَّ اللّٰهَ
بِمَا تَعْمَلُونَ خَب۪يرٌ ﴿٢٩﴾ ذٰلِكَ بِاَنَّ اللّٰهَ هُوَ الْحَقُّ وَاَنَّ مَا يَدْعُونَ
مِنْ دُونِهِ الْبَاطِلُۙ وَاَنَّ اللّٰهَ هُوَ الْعَلِيُّ الْكَب۪يرُ ﴿٣٠﴾ اَلَمْ تَرَ اَنَّ الْفُلْكَ
تَجْر۪ي فِي الْبَحْرِ بِنِعْمَتِ اللّٰهِ لِيُرِيَكُمْ مِنْ اٰيَاتِه۪ۜ اِنَّ ف۪ي ذٰلِكَ
لَاٰيَاتٍ لِكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍ ﴿٣١﴾ وَاِذَا غَشِيَهُمْ مَوْجٌ كَالظُّلَلِ دَعَوُا
اللّٰهَ مُخْلِص۪ينَ لَهُ الدّ۪ينَۚ فَلَمَّا نَجّٰيهُمْ اِلَى الْبَرِّ فَمِنْهُمْ مُقْتَصِدٌۜ
وَمَا يَجْحَدُ بِاٰيَاتِنَٓا اِلَّا كُلُّ خَتَّارٍ كَفُورٍ ﴿٣٢﴾ يَٓا اَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا
رَبَّكُمْ وَاخْشَوْا يَوْمًا لَا يَجْز۪ي وَالِدٌ عَنْ وَلَدِه۪ۘ وَلَا مَوْلُودٌ هُوَ
جَازٍ عَنْ وَالِدِه۪ شَيْـٔاًۜ اِنَّ وَعْدَ اللّٰهِ حَقٌّ فَلَا تَغُرَّنَّكُمُ الْحَيٰوةُ الدُّنْيَاۜ
وَلَا يَغُرَّنَّكُمْ بِاللّٰهِ الْغَرُورُ ﴿٣٣﴾ اِنَّ اللّٰهَ عِنْدَهُ عِلْمُ السَّاعَةِۚ وَيُنَزِّلُ
الْغَيْثَۚ وَيَعْلَمُ مَا فِي الْاَرْحَامِۜ وَمَا تَدْر۪ي نَفْسٌ مَاذَا تَكْسِبُ
غَدًاۜ وَمَا تَدْر۪ي نَفْسٌ بِاَيِّ اَرْضٍ تَمُوتُۜ اِنَّ اللّٰهَ عَل۪يمٌ خَب۪يرٌ ﴿٣٤﴾

سُورَةُ السَّجْدَةِ

مَكِّيَّةٌ وَهِيَ ثَلَاثُونَ اٰيَةً

29. Görmedin mi? Allah geceyi gündüze, gündüzü de geceye katar. Güneş'i ve Ay'ı emre amade kılmış, her biri belirlenmiş bir süreye doğru akıp gitmektedir. Şüphesiz ki Allah, yaptıklarınızdan haberdardır.

30. Böyle işte... Allah, El-Hak olanın ta kendisidir. O'nun dışında dua ettikleri batılın ta kendisidir. Kuşkusuz ki Allah, (zatı ve sıfatları en yüce olan) El-Aliy ve (en büyük olan) El-Kebîr'dir.

31. Görmedin mi? Gemiler Allah'ın bir nimeti olarak denizlerde akıp gidiyor. (Böylece Allah, kudret ve azametine delalet eden) ayetlerinden bazısını size gösteriyor. Şüphesiz ki bunda, çokça sabreden ve çokça şükreden herkes için ayetler vardır.

32. Onları kara bulutlar misali (büyük) dalgalar kuşattığında, dini Allah'a halis kılarak (yalnızca) O'na dua ederler. Onları (kurtarıp) karaya çıkardığında, onlardan kimisi orta yolu tutuyor. Ayetlerimizi, sözünü çokça bozup ihanet eden (hettar) ve nankörden başkası inkâr etmez.

33. Ey insanlar! Rabbinizden sakının ve öyle bir günden korkun ki (o gün,) hiçbir babanın oğluna, oğlun da babasına faydası yoktur. Şüphesiz ki Allah'ın vaadi haktır. Sakın dünya hayatı sizi aldatmasın. Çokça aldatan (şeytan) da sizi Allah'la aldatmasın.

34. Şüphesiz ki kıyametin (ne zaman kopacağı) bilgisi Allah'ın katındadır. (O) yağmuru indirir, rahimlerde olanı bilir. Hiçbir kimse yarın ne kazanacağını bilemez. Hiç kimse hangi yerde öleceğini bilemez. Şüphesiz ki Allah, (her şeyi bilen) Alîm ve (her şeyden haberdar olan) Habîr'dir.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ
الٓمٓ ﴿١﴾ تَنْز۪يلُ الْكِتَابِ لَا رَيْبَ ف۪يهِ مِنْ رَبِّ الْعَالَم۪ينَۜ ﴿٢﴾
اَمْ يَقُولُونَ افْتَرٰيهُۚ بَلْ هُوَ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ لِتُنْذِرَ
قَوْمًا مَٓا اَتٰيهُمْ مِنْ نَذ۪يرٍ مِنْ قَبْلِكَ لَعَلَّهُمْ يَهْتَدُونَ ﴿٣﴾ اَللّٰهُ
الَّذ۪ي خَلَقَ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا ف۪ي سِتَّةِ اَيَّامٍ ثُمَّ
اسْتَوٰى عَلَى الْعَرْشِۜ مَا لَكُمْ مِنْ دُونِه۪ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا شَف۪يعٍۜ
اَفَلَا تَتَذَكَّرُونَ ﴿٤﴾ يُدَبِّرُ الْاَمْرَ مِنَ السَّمَٓاءِ اِلَى الْاَرْضِ
ثُمَّ يَعْرُجُ اِلَيْهِ ف۪ي يَوْمٍ كَانَ مِقْدَارُهُٓ اَلْفَ سَنَةٍ مِمَّا تَعُدُّونَ ﴿٥﴾
ذٰلِكَ عَالِمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ الْعَز۪يزُ الرَّح۪يمُۙ ﴿٦﴾ اَلَّذ۪ٓي اَحْسَنَ
كُلَّ شَيْءٍ خَلَقَهُ وَبَدَاَ خَلْقَ الْاِنْسَانِ مِنْ ط۪ينٍۚ ﴿٧﴾ ثُمَّ جَعَلَ
نَسْلَهُ مِنْ سُلَالَةٍ مِنْ مَٓاءٍ مَه۪ينٍۚ ﴿٨﴾ ثُمَّ سَوّٰيهُ وَنَفَخَ ف۪يهِ
مِنْ رُوحِه۪ وَجَعَلَ لَكُمُ السَّمْعَ وَالْاَبْصَارَ وَالْاَفْـِٔدَةَۜ قَل۪يلًا
مَا تَشْكُرُونَ ﴿٩﴾ وَقَالُٓوا ءَاِذَا ضَلَلْنَا فِي الْاَرْضِ ءَاِنَّا لَف۪ي خَلْقٍ
جَد۪يدٍۜ بَلْ هُمْ بِلِقَٓاءِ رَبِّهِمْ كَافِرُونَ ﴿١٠﴾ قُلْ يَتَوَفّٰيكُمْ مَلَكُ
الْمَوْتِ الَّذ۪ي وُكِّلَ بِكُمْ ثُمَّ اِلٰى رَبِّكُمْ تُرْجَعُونَ ﴿١١﴾

32. SECDE SURESİ

(Bu sure Mekke'de indirilmiş olup 30 ayettir.)
Er-Rahmân ve Er-Rahîm olan Allah'ın adıyla (okumaya başlıyorum).

1. Elif, Lâm, Mîm.

2. İçinde hiçbir şüphe olmayan (bu) Kitap, âlemlerin Rabbi tarafından indirilmiştir.

3. Yoksa, "Onu uydurdu." mu diyorlar? (Hayır, öyle değil!) Bilakis, senden önce hiçbir uyarıcı gelmemiş olan bir toplumu uyarman için, o (Kur'ân), Rabbinden gelen bir haktır. Umulur ki hidayet bulurlar.
Kendilerine uyarıcı gelmemiş olanların durumu hakkında bk. 28/Kasas, 46

4. Allah, gökleri, yeri ve ikisi arasındakileri altı günde yarattı, sonra da arşa istiva etti. Sizin, O'nun dışında bir veliniz ve şefaatçiniz yoktur. Öğüt almaz mısınız?
Allah'ın (cc) isim ve sıfatları hakkında bk. 3/Âl-i İmrân, 181; 7/A'râf, 180; 57/Hadîd, 4

5. Gökten yere her işi, O idare edip düzenler. Sonra sizin saymanıza göre bin yıl olan bir günde (işler) O'na çıkar.

6. İşte gayb ve şehadet bilgisine sahip olan (izzet sahibi, her şeyi mağlup eden) El-Azîz ve (kullarına karşı merhametli) Er-Rahîm (olan Allah).

7. O (Allah) ki yarattığı her şeyi en güzel ve en sağlam yapan, insanı yaratmaya çamurdan başlayandır.

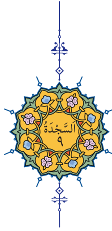
8. Sonra onun neslini, değersiz bir suyun özünden yaratandır.

9. Sonra onu, tam bir şekilde düzene koyup ona ruhundan üfleyendir. Sizin için kulaklar, gözler ve kalpler yaratandır. Ne kadar az şükrediyorsunuz!

10. Dediler ki: "Biz yerde (toprağa karışıp) kaybolunca, yeni bir yaratılışta (tekrardan) mı diriltileceğiz?" Bilakis onlar, Rabbleriyle karşılaşmayı inkâr etmektelerdir.

11. De ki: "Sizin (canlarınızı almaya) vekil kılınan ölüm meleği sizi vefat ettirir. Sonra da Rabbinize döndürülürsünüz."

وَلَوْ تَرٰٓى اِذِ الْمُجْرِمُونَ نَاكِسُوا رُؤُسِهِمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ
رَبَّنَٓا اَبْصَرْنَا وَسَمِعْنَا فَارْجِعْنَا نَعْمَلْ صَالِحًا اِنَّا مُوقِنُونَ ﴿١٢﴾
وَلَوْ شِئْنَا لَاٰتَيْنَا كُلَّ نَفْسٍ هُدٰيهَا وَلٰكِنْ حَقَّ الْقَوْلُ
مِنّ۪ي لَاَمْلَئَنَّ جَهَنَّمَ مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ اَجْمَع۪ينَ ﴿١٣﴾ فَذُوقُوا
بِمَا نَس۪يتُمْ لِقَٓاءَ يَوْمِكُمْ هٰذَاۚ اِنَّا نَس۪ينَاكُمْ وَذُوقُوا عَذَابَ
الْخُلْدِ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿١٤﴾ اِنَّمَا يُؤْمِنُ بِاٰيَاتِنَا الَّذ۪ينَ
اِذَا ذُكِّرُوا بِهَا خَرُّوا سُجَّدًا وَسَبَّحُوا بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَهُمْ
لَا يَسْتَكْبِرُونَ ﴿١٥﴾ تَتَجَافٰى جُنُوبُهُمْ عَنِ الْمَضَاجِعِ يَدْعُونَ
رَبَّهُمْ خَوْفًا وَطَمَعًاۘ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنْفِقُونَ ﴿١٦﴾ فَلَا تَعْلَمُ نَفْسٌ
مَٓا اُخْفِيَ لَهُمْ مِنْ قُرَّةِ اَعْيُنٍۚ جَزَٓاءً بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٧﴾
اَفَمَنْ كَانَ مُؤْمِنًا كَمَنْ كَانَ فَاسِقًاۜ لَا يَسْتَوُنَ ﴿١٨﴾
اَمَّا الَّذ۪ينَ اٰمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَلَهُمْ جَنَّاتُ الْمَأْوٰىۘ
نُزُلًا بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٩﴾ وَاَمَّا الَّذ۪ينَ فَسَقُوا فَمَأْوٰيهُمُ
النَّارُۜ كُلَّمَٓا اَرَادُٓوا اَنْ يَخْرُجُوا مِنْهَٓا اُع۪يدُوا ف۪يهَا وَق۪يلَ
لَهُمْ ذُوقُوا عَذَابَ النَّارِ الَّذ۪ي كُنْتُمْ بِه۪ تُكَذِّبُونَ ﴿٢٠﴾

12. Mücrimlerin, Rabbleri huzurunda başlarını öne eğmiş, "Rabbimiz! Gördük, işittik. Bizi geri çevir, salih ameller işleyelim. Artık şüphesiz bizler yakinen inanmaktayız." dedikleri o hâllerini bir görseydin!

13. Şayet dileseydik her nefse hidayetini verirdik. Fakat, "Andolsun ki cehennemi cinlerden ve insanlardan (kâfir olanlarla) dolduracağım." sözüm hak olmuştur.

14. (Onlara denilecek ki:) "Bu karşılaşma gününüzü unutmanıza karşılık (azabı) tadın. Hiç şüphesiz biz de sizi unutacak (kendi hâlinize terk edeceğiz). Yaptıklarınıza karşılık, sonsuzluk azabını tadın (bakalım)."

15. Ayetlerimize (gerçek anlamda şu kimseler) inanır: (Ayetlerimiz) kendilerine hatırlatıldığı zaman secdeye kapanan, Rabblerini hamd ile tesbih eden ve (ayetlerimize karşı) büyüklenmeyenler...

16. Yanları (geceyi ibadetle geçirmek için) yataktan uzaklaşan, Rabblerine korku ve umutla dua eden ve onlara verdiğimiz rızıktan infak edenler...

17. Hiçbir nefis, yaptıklarının mükâfatı olarak, kendileri için hazırlanmış göz aydınlığı (nimetlerin) ne olduğunu bilmez.

18. Hiç müminle fasık olan kimse bir olur mu? Bir olmazlar!

19. İman edip salih amel işleyenlere gelince, işledikleri amellere karşılık bir ikram olsun diye, onlara Me'vâ Cennetleri vardır.

20. Fasık olanların barınağı ise ateştir. Oradan her çıkmaya çalıştıklarında geri çevrilirler. Ve onlara denir ki: "Tadın (bakalım) yalanladığınız azabı."

وَلَنُذِيقَنَّهُمْ مِنَ الْعَذَابِ الْاَدْنٰى دُونَ الْعَذَابِ الْاَكْبَرِ لَعَلَّهُمْ
يَرْجِعُونَ ﴿٢١﴾ وَمَنْ اَظْلَمُ مِمَّنْ ذُكِّرَ بِاٰيَاتِ رَبِّهٖ ثُمَّ اَعْرَضَ عَنْهَاۜ
اِنَّا مِنَ الْمُجْرِمِينَ مُنْتَقِمُونَ ﴿٢٢﴾ وَلَقَدْ اٰتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ
فَلَا تَكُنْ فِي مِرْيَةٍ مِنْ لِقَٓائِهٖ وَجَعَلْنَاهُ هُدًى لِبَنٖٓي اِسْرَٓائِيلَۚ ﴿٢٣﴾
وَجَعَلْنَا مِنْهُمْ اَئِمَّةً يَهْدُونَ بِاَمْرِنَا لَمَّا صَبَرُواۜ وَكَانُوا بِاٰيَاتِنَا
يُوقِنُونَ ﴿٢٤﴾ اِنَّ رَبَّكَ هُوَ يَفْصِلُ بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ فِيمَا
كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ﴿٢٥﴾ اَوَلَمْ يَهْدِ لَهُمْ كَمْ اَهْلَكْنَا
مِنْ قَبْلِهِمْ مِنَ الْقُرُونِ يَمْشُونَ فِي مَسَاكِنِهِمْۜ اِنَّ فِي ذٰلِكَ
لَاٰيَاتٍۜ اَفَلَا يَسْمَعُونَ ﴿٢٦﴾ اَوَلَمْ يَرَوْا اَنَّا نَسُوقُ الْمَٓاءَ اِلَى الْاَرْضِ
الْجُرُزِ فَنُخْرِجُ بِهٖ زَرْعًا تَأْكُلُ مِنْهُ اَنْعَامُهُمْ وَاَنْفُسُهُمْۜ
اَفَلَا يُبْصِرُونَ ﴿٢٧﴾ وَيَقُولُونَ مَتٰى هٰذَا الْفَتْحُ اِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٢٨﴾
قُلْ يَوْمَ الْفَتْحِ لَا يَنْفَعُ الَّذِينَ كَفَرُٓوا اِيمَانُهُمْ وَلَا هُمْ
يُنْظَرُونَ ﴿٢٩﴾ فَاَعْرِضْ عَنْهُمْ وَانْتَظِرْ اِنَّهُمْ مُنْتَظِرُونَ ﴿٣٠﴾

سُورَةُ الْأَحْزَابِ
مَدَنِيَّةٌ وَهِيَ ثَلَاثٌ وَسَبْعُونَ اٰيَةً

21. Andolsun ki (İslam'a) dönmeleri için, onlara büyük (ahiret) azabından önce, yakın olan (dünya) azabını tattıracağız.

22. Rabbinin ayetleri kendisine hatırlatılıp da sonra yüz çevirenden daha zalim kim olabilir? Şüphesiz ki biz, suçlu günahkârlardan intikam alacak olanlarız.

23. Andolsun ki Mûsâ'ya Kitab'ı verdik. Sen onunla karşılaşmaktan kuşku içinde olma. Biz onu, İsrâîloğulları için hidayet kıldık.

24. Sabrettikleri zaman, içlerinden bizim emrimizle yol gösteren imamlar/önderler kıldık. Onlar bizim ayetlerimize yakinen inanıyorlardı.

25. Şüphesiz ki Rabbin, ihtilaf ettikleri konularda Kıyamet Günü'nde aralarında hükmedecektir.

26. Kendilerinden önce evleri arasında dolaşan nice kavmi helak etmiş olmamız, gerçeği anlamalarını sağlamadı mı hâlâ? Şüphesiz ki bunda, ayetler vardır. İşitmiyorlar mı?

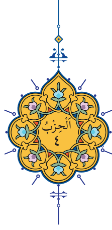
27. Görmediler mi? Biz suyu çorak toprağa sevk ederiz de onunla hayvanlarının ve kendilerinin yediği ekinler çıkarırız. Görmüyorlar mı?

28. Derler ki: "Şayet doğru sözlülerdenseniz, ne zamanmış bu fetih/kıyamet?"

29. De ki: "Fetih Günü, kâfirlerin imanı kendilerine fayda vermez ve onlar ertelenmezler de."

Fetih, "açmak" demektir. Allah (cc) Kıyamet Günü nihai hükmünü verip müminler ile kâfirlerin arasını açacağından bu güne "Fetih Günü" denmiştir.

30. Onlardan yüz çevir ve bekle. Hiç şüphesiz, onlar da beklemektelerdir.

33. AHZÂB SURESİ

(Bu sure Medine'de indirilmiş olup 73 ayettir.)
Er-Rahmân ve Er-Rahîm olan Allah'ın adıyla
(okumaya başlıyorum).

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ
يَٓا اَيُّهَا النَّبِيُّ اتَّقِ اللّٰهَ وَلَا تُطِعِ الْكَافِر۪ينَ وَالْمُنَافِق۪ينَۜ
اِنَّ اللّٰهَ كَانَ عَل۪يمًا حَك۪يمًاۙ ﴿١﴾ وَاتَّبِعْ مَا يُوحٰٓى اِلَيْكَ
مِنْ رَبِّكَۜ اِنَّ اللّٰهَ كَانَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَب۪يرًاۙ ﴿٢﴾ وَتَوَكَّلْ
عَلَى اللّٰهِۜ وَكَفٰى بِاللّٰهِ وَك۪يلًا ﴿٣﴾ مَا جَعَلَ اللّٰهُ لِرَجُلٍ
مِنْ قَلْبَيْنِ ف۪ي جَوْفِه۪ۚ وَمَا جَعَلَ اَزْوَاجَكُمُ الّٰٓـ۪ٔي تُظَاهِرُونَ
مِنْهُنَّ اُمَّهَاتِكُمْۚ وَمَا جَعَلَ اَدْعِيَٓاءَكُمْ اَبْنَٓاءَكُمْۜ ذٰلِكُمْ
قَوْلُكُمْ بِاَفْوَاهِكُمْۜ وَاللّٰهُ يَقُولُ الْحَقَّ وَهُوَ يَهْدِي السَّب۪يلَ ﴿٤﴾
اُدْعُوهُمْ لِاٰبَٓائِهِمْ هُوَ اَقْسَطُ عِنْدَ اللّٰهِۚ فَاِنْ لَمْ تَعْلَمُٓوا اٰبَٓاءَهُمْ
فَاِخْوَانُكُمْ فِي الدّ۪ينِ وَمَوَال۪يكُمْۜ وَلَيْسَ عَلَيْكُمْ
جُنَاحٌ ف۪يمَٓا اَخْطَأْتُمْ بِه۪ۙ وَلٰكِنْ مَا تَعَمَّدَتْ قُلُوبُكُمْۜ وَكَانَ
اللّٰهُ غَفُورًا رَح۪يمًا ﴿٥﴾ اَلنَّبِيُّ اَوْلٰى بِالْمُؤْمِن۪ينَ مِنْ اَنْفُسِهِمْ
وَاَزْوَاجُهُٓ اُمَّهَاتُهُمْۜ وَاُو۬لُوا الْاَرْحَامِ بَعْضُهُمْ اَوْلٰى بِبَعْضٍ
ف۪ي كِتَابِ اللّٰهِ مِنَ الْمُؤْمِن۪ينَ وَالْمُهَاجِر۪ينَ اِلَّٓا اَنْ تَفْعَلُٓوا
اِلٰٓى اَوْلِيَٓائِكُمْ مَعْرُوفًاۜ كَانَ ذٰلِكَ فِي الْكِتَابِ مَسْطُورًا ﴿٦﴾

1. Ey Nebi! Allah'tan korkup sakın, kâfirlere ve münafıklara itaat etme! Şüphesiz ki Allah, (her şeyi bilen) Alîm ve (hüküm ve hikmet sahibi olan) Hakîm'dir.

2. Rabbinden sana vahyolunana uy! Şüphesiz ki Allah, yaptıklarınızdan haberdardır.

3. Allah'a tevekkül et. Vekil olarak Allah yeter.

4. Allah, hiçbir adamın içinde iki kalp yaratmamıştır. (Benim için annemin sırtı gibisin, bana haramsın diyerek) "zıhar" yaptığınız kadınlarınızı, (Allah bu sözden dolayı) anneniz kılmamıştır. Evlatlıklarınızı da öz evladınız kılmamıştır. Bu, sizin ağızlarınızla söylediğinizdir. Allah, hak olanı söyler ve (dosdoğru) yola iletir.

5. (Evlatlıkları) babalarına nispet ederek çağırın. Bu, Allah katında adalete en uygun olandır. Şayet babalarını bilmiyorsanız, dinde kardeşleriniz ve dostlarınızdır. Hata olarak yaptıklarınızda size bir günah yoktur. Lakin (günah), kalplerinizin taammüden/kasten yaptığıdır. Allah (günahları bağışlayan, örten ve günahların kötü akıbetinden kulu koruyan) Ğafûr ve (kullarına karşı merhametli olan) Rahîm'dir.

6. Nebi, müminlere kendi nefislerinden daha evladır/önceliklidir. Eşleri de onların anneleridir. Akrabalık bağı olanlar Allah'ın Kitabı'na göre diğer müminlerden ve muhâcirlerden daha yakındır. Ancak dostlarınıza yapacağınız iyilik başkadır. Bu, Kitap'ta yazılmıştır.

Hicretin ilk yıllarında, aralarında kardeşlik bağı kurulan Muhâcir ve Ensâr birbirlerine mirasçı oluyorlardı. Allah (cc) akrabalık bağı bulunanların mirasçı olmasının daha uygun olacağını; dileyenin kardeşine hediye, vasiyet ve hibe gibi bir yol ile iyilik yapabileceğini belirtti. (bk. Sunenu'd Dârekutnî, 4158; El-Mustedrek, 8005, Tefsîru İbni Ebî Hâtim, 3/873, 4854 No.lu rivayet)

وَاِذْ اَخَذْنَا مِنَ النَّبِيّٖنَ مٖيثَاقَهُمْ وَمِنْكَ وَمِنْ نُوحٍ وَاِبْرٰهٖيمَ
وَمُوسٰى وَعٖيسَى ابْنِ مَرْيَمَۖ وَاَخَذْنَا مِنْهُمْ مٖيثَاقًا غَلٖيظًاۙ ﴿٧﴾
لِيَسْـَٔلَ الصَّادِقٖينَ عَنْ صِدْقِهِمْۚ وَاَعَدَّ لِلْكَافِرٖينَ عَذَابًا
اَلٖيمًاࣖ ﴿٨﴾ يَٓا اَيُّهَا الَّذٖينَ اٰمَنُوا اذْكُرُوا نِعْمَةَ اللّٰهِ عَلَيْكُمْ
اِذْ جَٓاءَتْكُمْ جُنُودٌ فَاَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رٖيحًا وَجُنُودًا لَمْ تَرَوْهَاۜ
وَكَانَ اللّٰهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصٖيرًاۚ ﴿٩﴾ اِذْ جَٓاؤُ۫كُمْ مِنْ فَوْقِكُمْ
وَمِنْ اَسْفَلَ مِنْكُمْ وَاِذْ زَاغَتِ الْاَبْصَارُ وَبَلَغَتِ الْقُلُوبُ
الْحَنَاجِرَ وَتَظُنُّونَ بِاللّٰهِ الظُّنُونَا ﴿١٠﴾ هُنَالِكَ ابْتُلِيَ الْمُؤْمِنُونَ
وَزُلْزِلُوا زِلْزَالًا شَدٖيدًا ﴿١١﴾ وَاِذْ يَقُولُ الْمُنَافِقُونَ وَالَّذٖينَ
فٖي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ مَا وَعَدَنَا اللّٰهُ وَرَسُولُهُٓ اِلَّا غُرُورًا ﴿١٢﴾ وَاِذْ قَالَتْ
طَٓائِفَةٌ مِنْهُمْ يَٓا اَهْلَ يَثْرِبَ لَا مُقَامَ لَكُمْ فَارْجِعُواۚ وَيَسْتَاْذِنُ
فَرٖيقٌ مِنْهُمُ النَّبِيَّ يَقُولُونَ اِنَّ بُيُوتَنَا عَوْرَةٌ وَمَا هِيَ بِعَوْرَةٍۜ
اِنْ يُرٖيدُونَ اِلَّا فِرَارًا ﴿١٣﴾ وَلَوْ دُخِلَتْ عَلَيْهِمْ مِنْ اَقْطَارِهَا ثُمَّ سُئِلُوا
الْفِتْنَةَ لَاٰتَوْهَا وَمَا تَلَبَّثُوا بِهَٓا اِلَّا يَسٖيرًا ﴿١٤﴾ وَلَقَدْ كَانُوا عَاهَدُوا
اللّٰهَ مِنْ قَبْلُ لَا يُوَلُّونَ الْاَدْبَارَۜ وَكَانَ عَهْدُ اللّٰهِ مَسْؤُ۫لًا ﴿١٥﴾

7. Hani biz, peygamberlerden; senden, Nûh'tan, İbrâhîm'den, Mûsâ'dan, Meryem oğlu Îsâ'dan söz almıştık. Biz, onlardan pekiştirilmiş sağlam bir söz almıştık.

Nebilerden alınan söz için bk. 3/Âl-i İmrân, 81

8. (Bu,) sadık olanlara, sadakatlerinden/doğruluklarından sorması içindir. Kâfirler için can yakıcı bir azap hazırladı.

9. Ey iman edenler! Allah'ın üzerinizdeki nimetlerini hatırlayın. Hani size ordular gelmişti de onların üzerine fırtına ve görmediğiniz ordular salmıştık. Allah, yaptıklarınızı görendir.

10. Hani size, hem üst tarafınızdan hem de alt tarafınızdan gelmişlerdi. Hani gözler kaymış, yürekler ağza gelmişti. Allah hakkında çeşitli zanlarda bulunuyordunuz.

11. İşte tam orada, müminler imtihan edilmiş ve şiddetli bir sarsıntıyla sarsılmışlardı.

12. Hani münafıklar ve kalplerinde hastalık bulunanlar diyorlardı ki: "Allah ve Resûlü bize aldatmaktan başka bir şey vadetmedi (boş vaadlerle bizi kandırdı)."

13. Hani onlardan bir grup, "Ey Yesribliler! Kalacak yeriniz yok, geri dönün." diyorlardı. Bir grup, Nebi'den izin istiyor ve diyorlardı ki: "Evlerimiz avrettir/korumasızdır." Oysa evleri korumasız değildi. Onlar sadece kaçmak istiyorlardı.

14. (Medine'nin) her tarafından onların üzerine girilseydi, sonra da fitneye düşmeleri (kâfir olup, müminlerle savaşmaları) istenseydi, hemen bu isteği yerine getirirlerdi.

15. Andolsun ki bundan önce, dönüp kaçmayacaklarına dair Allah'a söz vermişlerdi. Allah'a verilen söz (mutlaka) sorulur.

قُلْ لَنْ يَنْفَعَكُمُ الْفِرَارُ اِنْ فَرَرْتُمْ مِنَ الْمَوْتِ اَوِ الْقَتْلِ
وَاِذًا لَا تُمَتَّعُونَ اِلَّا قَليلًا ﴿١٦﴾ قُلْ مَنْ ذَا الَّذى يَعْصِمُكُمْ مِنَ اللّٰهِ
اِنْ اَرَادَ بِكُمْ سُوٓءًا اَوْ اَرَادَ بِكُمْ رَحْمَةًۜ وَلَا يَجِدُونَ لَهُمْ
مِنْ دُونِ اللّٰهِ وَلِيًّا وَلَا نَصيرًا ﴿١٧﴾ قَدْ يَعْلَمُ اللّٰهُ الْمُعَوِّقينَ
مِنْكُمْ وَالْقَٓائِلينَ لِاِخْوَانِهِمْ هَلُمَّ اِلَيْنَاۚ وَلَا يَأْتُونَ الْبَأْسَ
اِلَّا قَليلًاۙ ﴿١٨﴾ اَشِحَّةً عَلَيْكُمْۚ فَاِذَا جَٓاءَ الْخَوْفُ رَاَيْتَهُمْ يَنْظُرُونَ
اِلَيْكَ تَدُورُ اَعْيُنُهُمْ كَالَّذى يُغْشٰى عَلَيْهِ مِنَ الْمَوْتِۚ فَاِذَا
ذَهَبَ الْخَوْفُ سَلَقُوكُمْ بِاَلْسِنَةٍ حِدَادٍ اَشِحَّةً عَلَى الْخَيْرِۜ
اُولٰٓئِكَ لَمْ يُؤْمِنُوا فَاَحْبَطَ اللّٰهُ اَعْمَالَهُمْۜ وَكَانَ ذٰلِكَ عَلَى اللّٰهِ
يَسيرًا ﴿١٩﴾ يَحْسَبُونَ الْاَحْزَابَ لَمْ يَذْهَبُواۚ وَاِنْ يَأْتِ الْاَحْزَابُ
يَوَدُّوا لَوْ اَنَّهُمْ بَادُونَ فِى الْاَعْرَابِ يَسْـَٔلُونَ عَنْ اَنْبَٓائِكُمْۜ وَلَوْ
كَانُوا فيكُمْ مَا قَاتَلُٓوا اِلَّا قَليلًا۟ ﴿٢٠﴾ لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فى رَسُولِ اللّٰهِ
اُسْوَةٌ حَسَنَةٌ لِمَنْ كَانَ يَرْجُوا اللّٰهَ وَالْيَوْمَ الْاٰخِرَ وَذَكَرَ اللّٰهَ
كَثيرًاۜ ﴿٢١﴾ وَلَمَّا رَاَ الْمُؤْمِنُونَ الْاَحْزَابَۙ قَالُوا هٰذَا مَا وَعَدَنَا اللّٰهُ
وَرَسُولُهُ وَصَدَقَ اللّٰهُ وَرَسُولُهُۘ وَمَا زَادَهُمْ اِلَّٓا ايمَانًا وَتَسْليمًاۜ ﴿٢٢﴾

16. De ki: "Ölümden ya da öldürülmekten kaçmanız size fayda sağlamaz. (Kaçarsanız, ömrünüzün kaldığı) kısa müddet dışında faydalandırılmazsınız."

17. De ki: "Şayet sizin için bir kötülük ya da rahmet dilerse, Allah'a karşı sizi koruyacak (ya da rahmetine engel olacak) kimdir? Onlar, kendileri için Allah'ın dışında ne bir veli ne de bir yardımcı bulabilirler."

18. Muhakkak ki Allah, içinizden engelleyici olanları ve kardeşlerine "Bize gelin." diyenleri bilir. Böyleleri (ancak riya, şöhret gibi sebeplerle) çok az savaşa katılırlar.

19. (Geldikleri az zamanlarda da) size karşı bencillerdir. Korku geldiğinde, ölüm korkusuyla bayılan(ın bakışları) gibi gözleri dönerek sana baktıklarını görürsün. Korku gidince de hayra (ganimete) pek düşkün olarak, keskin dilleriyle sizinle konuşur (sizi eleştirip incitirler). Bunlar, iman etmemişlerdir, Allah da amellerini boşa götürmüştür. Bu, Allah için çok kolaydır.

20. Onlar, orduların (Medine'den) ayrılmadığını sanıyorlardı. Şayet ordular (tekrardan Medine'ye) gelecek olsa çölde, bedevilerin içinde sizin haberlerinizi soran (yabancılar) gibi olmak isterlerdi. Şayet aranızda olsalar çok az savaşırlardı.

21. Andolsun ki sizin için, Allah'ı ve Ahiret Günü'nü uman ve Allah'ı çokça zikredenler için Allah Resûlü'nde güzel bir örneklik vardır.

Bu ayetle ilgili İbni Kesîr (rh) tefsirinde şunları aktarmaktadır: "Bu ayet-i kerime sözlerinde, davranışlarında, hal ve hareketlerinde Allah Rasulüne {sallallahu aleyhi ve sellem) uymak hususunda pek büyük asli bir delildir, dayanaktır. Bundan dolayı şanı yüce ve mübarek olan Allah, ahzab gününde sabrı, sabretmeyi teşvik etmesi, ribatı (düşmanı kollayıp, gözetlemesi), cihadı, aziz ve celil olan Rabbinden kurtuluşu beklemesi hususlarında Nebi'ye (sallallahu aleyhi ve sellem) uymalarını emretmektedir. Kıyamet Günü'ne kadar Allah'ın salat ve selamı kesintisiz ona olsun. İşte bu sebeple Yüce Allah o ahzab (Hendek) günü tedirgin olan, rahatsız olan, sarsılan ve ne yapacaklarını şaşıran kimselere şöyle der: 'Andolsun ki sizin için Allah'ı ve Ahiret Günü'nü ümit eden ve Allah'ı, çokça anan kimseler için Rasûlullah'ta güzel bir örnek vardır.' O hâlde neden ona uymadınız, neden onun bu güzel davranışlarını örnek almadınız?" (İbn-i Kesîr Tefsîri, 8/526; Ayrıca bk. 24/Nûr, 63)

22. Müminler, orduları gördüklerinde dediler ki: "Bu, Allah'ın ve Resûl'ünün bize vadettiğidir. Allah ve Resûl'ü doğru söylemiştir." (Bu,) yalnızca onların iman ve teslimiyetlerini arttırdı.

مِنَ الْمُؤْمِنِينَ رِجَالٌ صَدَقُوا مَا عَاهَدُوا اللّٰهَ عَلَيْهِۚ فَمِنْهُمْ
مَنْ قَضٰى نَحْبَهُ وَمِنْهُمْ مَنْ يَنْتَظِرُۘ وَمَا بَدَّلُوا تَبْد۪يلًاۙ ﴿٢٣﴾
لِيَجْزِيَ اللّٰهُ الصَّادِق۪ينَ بِصِدْقِهِمْ وَيُعَذِّبَ الْمُنَافِق۪ينَ اِنْ شَٓاءَ
اَوْ يَتُوبَ عَلَيْهِمْۜ اِنَّ اللّٰهَ كَانَ غَفُورًا رَح۪يمًاۚ ﴿٢٤﴾ وَرَدَّ اللّٰهُ
الَّذ۪ينَ كَفَرُوا بِغَيْظِهِمْ لَمْ يَنَالُوا خَيْرًاۜ وَكَفَى اللّٰهُ
الْمُؤْمِن۪ينَ الْقِتَالَۜ وَكَانَ اللّٰهُ قَوِيًّا عَز۪يزًاۚ ﴿٢٥﴾ وَاَنْزَلَ الَّذ۪ينَ
ظَاهَرُوهُمْ مِنْ اَهْلِ الْكِتَابِ مِنْ صَيَاص۪يهِمْ وَقَذَفَ
ف۪ي قُلُوبِهِمُ الرُّعْبَ فَر۪يقًا تَقْتُلُونَ وَتَاْسِرُونَ فَر۪يقًاۚ ﴿٢٦﴾ وَاَوْرَثَكُمْ
اَرْضَهُمْ وَدِيَارَهُمْ وَاَمْوَالَهُمْ وَاَرْضًا لَمْ تَطَؤُ۫هَاۜ وَكَانَ اللّٰهُ
عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَد۪يرًاۚ ﴿٢٧﴾ يَٓا اَيُّهَا النَّبِيُّ قُلْ لِاَزْوَاجِكَ اِنْ كُنْتُنَّ
تُرِدْنَ الْحَيٰوةَ الدُّنْيَا وَز۪ينَتَهَا فَتَعَالَيْنَ اُمَتِّعْكُنَّ وَاُسَرِّحْكُنَّ
سَرَاحًا جَم۪يلًا ﴿٢٨﴾ وَاِنْ كُنْتُنَّ تُرِدْنَ اللّٰهَ وَرَسُولَهُ وَالدَّارَ
الْاٰخِرَةَ فَاِنَّ اللّٰهَ اَعَدَّ لِلْمُحْسِنَاتِ مِنْكُنَّ اَجْرًا عَظ۪يمًا ﴿٢٩﴾
يَا نِسَٓاءَ النَّبِيِّ مَنْ يَاْتِ مِنْكُنَّ بِفَاحِشَةٍ مُبَيِّنَةٍ يُضَاعَفْ
لَهَا الْعَذَابُ ضِعْفَيْنِۜ وَكَانَ ذٰلِكَ عَلَى اللّٰهِ يَس۪يرًا ﴿٣٠﴾

23. Müminlerden öyle yiğitler vardır ki Allah'la yaptıkları sözleşmeye sadık kaldılar. Onlardan kimisi adağını yerine getirdi (şehit oldu), kimisi beklemektedir. Kesinlikle (sözlerini) değiştirmemişlerdir.

24. Allah, sadık olanları, doğrulukları nedeniyle mükâfatlandıracak; münafıklara da dilerse azap edip dilerse tevbelerini kabul edecektir. Şüphesiz ki Allah, (günahları bağışlayan, örten ve günahların kötü akıbetinden kulu koruyan) Ğafûr ve (kullarına karşı merhametli olan) Rahîm'dir.

25. (Allah,) kâfirleri öfkeleriyle/kinleriyle geri çevirdi, hiçbir hayır elde edemediler. Savaşta (düşmanlarına karşı) Allah müminlere yetti. Allah (güç ve kuvvet sahibi olan) Kaviy ve (izzet sahibi, her şeyi mağlup eden) Azîz'dir.

26. (Müşriklere) yardım eden Ehl-i Kitab'ı, korunaklı kalelerinden indirdi ve kalplerine korku saldı. Bir kısmını öldürüyor, bir kısmını da esir alıyordunuz.

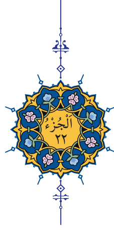
27. Onların topraklarına, yurtlarına, mallarına ve henüz ayak basmadığınız topraklara sizleri mirasçı kıldı. Allah, her şeye kadîrdir.

28. Ey Nebi! Kadınlarına de ki: "Şayet dünya hayatını ve süsünü istiyorsanız gelin, (size bir miktar dünyalık verip) sizleri faydalandırayım, (sonra da) güzellikle sizi serbest bırakayım/boşayayım."

29. Yok eğer Allah'ı, Resûl'ünü ve ahiret yurdunu istiyorsanız hiç şüphesiz Allah, sizlerden muhsinlere/kulluğunu en güzel şekilde yapmaya çalışanlara büyük bir mükâfat hazırlamıştır.

30. Ey Peygamber kadınları! Sizden her kim apaçık bir fuhşiyat işlerse kendisi için azap iki kat artırılır. Bu, Allah için çok kolaydır.

وَمَنْ يَقْنُتْ مِنْكُنَّ لِلّٰهِ وَرَسُولِه۪ وَتَعْمَلْ صَالِحًا نُؤْتِهَٓا
اَجْرَهَا مَرَّتَيْنِۙ وَاَعْتَدْنَا لَهَا رِزْقًا كَر۪يمًا ﴿٣١﴾ يَا نِسَٓاءَ النَّبِيِّ
لَسْتُنَّ كَاَحَدٍ مِنَ النِّسَٓاءِ اِنِ اتَّقَيْتُنَّ فَلَا تَخْضَعْنَ
بِالْقَوْلِ فَيَطْمَعَ الَّذ۪ي ف۪ي قَلْبِه۪ مَرَضٌ وَقُلْنَ قَوْلًا مَعْرُوفًاۚ ﴿٣٢﴾
وَقَرْنَ ف۪ي بُيُوتِكُنَّ وَلَا تَبَرَّجْنَ تَبَرُّجَ الْجَاهِلِيَّةِ الْاُو۫لٰى
وَاَقِمْنَ الصَّلٰوةَ وَاٰت۪ينَ الزَّكٰوةَ وَاَطِعْنَ اللّٰهَ وَرَسُولَهُۜ
اِنَّمَا يُر۪يدُ اللّٰهُ لِيُذْهِبَ عَنْكُمُ الرِّجْسَ اَهْلَ الْبَيْتِ
وَيُطَهِّرَكُمْ تَطْه۪يرًاۚ ﴿٣٣﴾ وَاذْكُرْنَ مَا يُتْلٰى ف۪ي بُيُوتِكُنَّ
مِنْ اٰيَاتِ اللّٰهِ وَالْحِكْمَةِۜ اِنَّ اللّٰهَ كَانَ لَط۪يفًا خَب۪يرًا ﴿٣٤﴾
اِنَّ الْمُسْلِم۪ينَ وَالْمُسْلِمَاتِ وَالْمُؤْمِن۪ينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ
وَالْقَانِت۪ينَ وَالْقَانِتَاتِ وَالصَّادِق۪ينَ وَالصَّادِقَاتِ وَالصَّابِر۪ينَ
وَالصَّابِرَاتِ وَالْخَاشِع۪ينَ وَالْخَاشِعَاتِ وَالْمُتَصَدِّق۪ينَ
وَالْمُتَصَدِّقَاتِ وَالصَّٓائِم۪ينَ وَالصَّٓائِمَاتِ وَالْحَافِظ۪ينَ
فُرُوجَهُمْ وَالْحَافِظَاتِ وَالذَّاكِر۪ينَ اللّٰهَ كَث۪يرًا
وَالذَّاكِرَاتِ اَعَدَّ اللّٰهُ لَهُمْ مَغْفِرَةً وَاَجْرًا عَظ۪يمًا ﴿٣٥﴾

31. (Bunun yanında) sizden her kim, Allah'a ve Resûl'üne gönülden ve sürekli itaat eder, salih amel işlerse ona da mükâfatını iki defa veririz. Ve biz, onun için çok değerli bir rızık hazırlamışızdır.

32. Ey Peygamber kadınları! Siz, herhangi bir kadın gibi değilsiniz. Şayet takvalıysanız kadınsı bir üslupla söz söylemeyin ki kalbinde hastalık olan kimse (size) tamah eder. (Vakara ve takvaya yakışır) uygun söz söyleyin.

33. Evlerinizde karar kılın. İlk cahiliye kadınlarının (kendilerini görünür kılmak için) süs ve güzelliklerini açtıkları gibi yapmayın. Namazı dosdoğru kılın, zekâtı verin, Allah'a ve Resûl'üne itaat edin. Ey Ehl-i Beyt! Allah, sizden (manevi) kirleri gidermek ve sizi tertemiz kılmak ister.

34. Evlerinizde okunmakta olan Allah'ın ayetlerini ve hikmeti (Nebi'nin açıklaması olan Sünneti) hatırlayın. Şüphesiz ki Allah, (lütuf ve ihsan sahibi, en küçük şeylere ilmiyle nüfuz edip haberdar olan) Latîf ve (her şeyden haberdar olan) Habîr'dir.

35. Şüphesiz ki teslim olan erkekler ve teslim olan kadınlar, iman eden erkekler ve iman eden kadınlar, Allah'a gönülden ve sürekli kulluk yapan erkekler ve Allah'a gönülden ve sürekli kulluk yapan kadınlar, sadık erkekler ve sadık kadınlar, sabreden erkekler ve sabreden kadınlar, (Allah'tan) saygıyla korkan erkekler ve (Allah'tan) saygıyla korkan kadınlar, sadaka veren erkekler ve sadaka veren kadınlar, oruç tutan erkekler ve oruç tutan kadınlar, iffetini koruyan erkekler ve iffetini koruyan kadınlar, Allah'ı çokça zikreden erkekler ve (Allah'ı) çokça zikreden kadınlar; Allah onlar için bağışlanma ve büyük bir mükâfat hazırlamıştır.

وَمَا كَانَ لِمُؤْمِنٍ وَلَا مُؤْمِنَةٍ اِذَا قَضَى اللّٰهُ وَرَسُولُهُٓ اَمْرًا
اَنْ يَكُونَ لَهُمُ الْخِيَرَةُ مِنْ اَمْرِهِمْ وَمَنْ يَعْصِ اللّٰهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ
ضَلَّ ضَلَالًا مُبٖينًا ﴿٣٦﴾ وَاِذْ تَقُولُ لِلَّذٖٓى اَنْعَمَ اللّٰهُ عَلَيْهِ وَاَنْعَمْتَ
عَلَيْهِ اَمْسِكْ عَلَيْكَ زَوْجَكَ وَاتَّقِ اللّٰهَ وَتُخْفٖى فٖى نَفْسِكَ مَا اللّٰهُ
مُبْدٖيهِ وَتَخْشَى النَّاسَ وَاللّٰهُ اَحَقُّ اَنْ تَخْشٰيهُ فَلَمَّا قَضٰى زَيْدٌ
مِنْهَا وَطَرًا زَوَّجْنَاكَهَا لِكَىْ لَا يَكُونَ عَلَى الْمُؤْمِنٖينَ حَرَجٌ
فٖٓى اَزْوَاجِ اَدْعِيَٓائِهِمْ اِذَا قَضَوْا مِنْهُنَّ وَطَرًا وَكَانَ اَمْرُ اللّٰهِ مَفْعُولًا ﴿٣٧﴾
مَا كَانَ عَلَى النَّبِىِّ مِنْ حَرَجٍ فٖيمَا فَرَضَ اللّٰهُ لَهُ سُنَّةَ اللّٰهِ
فِى الَّذٖينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلُ وَكَانَ اَمْرُ اللّٰهِ قَدَرًا مَقْدُورًا ﴿٣٨﴾
اَلَّذٖينَ يُبَلِّغُونَ رِسَالَاتِ اللّٰهِ وَيَخْشَوْنَهُ وَلَا يَخْشَوْنَ اَحَدًا
اِلَّا اللّٰهَ وَكَفٰى بِاللّٰهِ حَسٖيبًا ﴿٣٩﴾ مَا كَانَ مُحَمَّدٌ اَبَٓا اَحَدٍ مِنْ رِجَالِكُمْ
وَلٰكِنْ رَسُولَ اللّٰهِ وَخَاتَمَ النَّبِيّٖنَ وَكَانَ اللّٰهُ بِكُلِّ شَىْءٍ عَلٖيمًا ﴿٤٠﴾
يَٓا اَيُّهَا الَّذٖينَ اٰمَنُوا اذْكُرُوا اللّٰهَ ذِكْرًا كَثٖيرًا ﴿٤١﴾ وَسَبِّحُوهُ
بُكْرَةً وَاَصٖيلًا ﴿٤٢﴾ هُوَ الَّذٖى يُصَلّٖى عَلَيْكُمْ وَمَلٰٓئِكَتُهُ
لِيُخْرِجَكُمْ مِنَ الظُّلُمَاتِ اِلَى النُّورِ وَكَانَ بِالْمُؤْمِنٖينَ رَحٖيمًا ﴿٤٣﴾

36. Allah ve Resûl'ü bir şeye hükmettiğinde, mümin erkek ve mümin kadının o işlerinde seçim hakları yoktur. Kim de Allah'a ve Resûl'üne isyan ederse, muhakkak ki apaçık bir sapıklıkla sapmıştır.

Allah'a (cc) ve Resûl'üne (sav) itaat hakkında detaylı bilgi için bk. 4/Nisâ, 59-65 ve 49/Hucurât, 2

37. Hani sen Allah'ın kendisine nimet verdiği ve senin de iyilikte bulunduğun (Zeyd ibni Harise'ye) diyordun ki: "Eşini yanında tut ve Allah'tan kork." Allah'ın açığa çıkaracağı şeyi içinde gizliyor ve insanlardan korkuyordun. (Oysa) korkulmaya en layık olan Allah'tı. Zeyd (onu boşayıp) işini bitirince, seni onunla evlendirdik. Tâ ki evlatlıkların (boşayıp) işlerinin bittiği kadınlarla evlenme konusunda, müminlere sıkıntı olmasın. Allah'ın emri yerine getirilmiştir.

38. Allah'ın kendisine farz kıldığı şeylerde, Nebi üzerine bir günah yoktur. (Bu,) daha önceki ümmetlerde de Allah'ın geçerli olan sünnetidir/yasasıdır. Allah'ın emri belirlenmiş bir kaderdir.

39. O (nebiler ki), Allah'ın mesajlarını (insanlara) tebliğ eder, O'ndan korkar ve Allah'ın dışında hiç kimseden korkmazlar. Hesap görücü olarak Allah yeter.

40. Muhammed, sizin erkeklerinizden kimsenin babası değildir. O, Allah'ın Resûlü ve nebilerin sonuncusudur. Allah, her şeyi bilendir.

41. Ey iman edenler! Allah'ı çokça zikredin.

42. Sabah akşam O'nu tesbih edin.

43. O sizi karanlıklardan aydınlığa çıkarmak için sizi övmektedir. Melekler de (övgüye nail olmanız için dua etmektedir). O, müminlere karşı merhametlidir.

تَحِيَّتُهُمْ يَوْمَ يَلْقَوْنَهُ سَلَامٌ وَاَعَدَّ لَهُمْ اَجْرًا كَرِيمًا ﴿٤٤﴾
يَٓا اَيُّهَا النَّبِيُّ اِنَّٓا اَرْسَلْنَاكَ شَاهِدًا وَمُبَشِّرًا وَنَذِيرًا ﴿٤٥﴾
وَدَاعِيًا اِلَى اللّٰهِ بِاِذْنِهِ وَسِرَاجًا مُنِيرًا ﴿٤٦﴾ وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ
بِاَنَّ لَهُمْ مِنَ اللّٰهِ فَضْلًا كَبِيرًا ﴿٤٧﴾ وَلَا تُطِعِ الْكَافِرِينَ
وَالْمُنَافِقِينَ وَدَعْ اَذٰيهُمْ وَتَوَكَّلْ عَلَى اللّٰهِ وَكَفٰى بِاللّٰهِ
وَكِيلًا ﴿٤٨﴾ يَٓا اَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُٓوا اِذَا نَكَحْتُمُ الْمُؤْمِنَاتِ
ثُمَّ طَلَّقْتُمُوهُنَّ مِنْ قَبْلِ اَنْ تَمَسُّوهُنَّ فَمَا لَكُمْ عَلَيْهِنَّ
مِنْ عِدَّةٍ تَعْتَدُّونَهَا فَمَتِّعُوهُنَّ وَسَرِّحُوهُنَّ سَرَاحًا جَمِيلًا ﴿٤٩﴾
يَٓا اَيُّهَا النَّبِيُّ اِنَّٓا اَحْلَلْنَا لَكَ اَزْوَاجَكَ الّٰتِٓي اٰتَيْتَ اُجُورَهُنَّ
وَمَا مَلَكَتْ يَمِينُكَ مِمَّٓا اَفَٓاءَ اللّٰهُ عَلَيْكَ وَبَنَاتِ عَمِّكَ
وَبَنَاتِ عَمَّاتِكَ وَبَنَاتِ خَالِكَ وَبَنَاتِ خَالَاتِكَ الّٰتِي هَاجَرْنَ
مَعَكَ وَامْرَاَةً مُؤْمِنَةً اِنْ وَهَبَتْ نَفْسَهَا لِلنَّبِيِّ اِنْ اَرَادَ النَّبِيُّ
اَنْ يَسْتَنْكِحَهَا خَالِصَةً لَكَ مِنْ دُونِ الْمُؤْمِنِينَ قَدْ عَلِمْنَا
مَا فَرَضْنَا عَلَيْهِمْ فٖٓي اَزْوَاجِهِمْ وَمَا مَلَكَتْ اَيْمَانُهُمْ لِكَيْلَا
يَكُونَ عَلَيْكَ حَرَجٌ وَكَانَ اللّٰهُ غَفُورًا رَحِيمًا ﴿٥٠﴾

44. O'nunla karşılaşacakları gün, karşılaşma sözcükleri: "Selam!" olacaktır. Onlara çok değerli bir mükâfat hazırlamıştır.

45. Ey Nebi! Biz seni şahit, müjdeleyici ve uyarıcı olarak gönderdik,

46. Ve (Allah'ın) izniyle, (insanları) Allah'a davet eden ve nur saçan bir kandil olarak (gönderdik).

47. Müminlere, onlar için Allah'tan büyük bir lütuf ve ihsan olduğunu müjdele.

48. Kâfirlere ve münafıklara itaat etme! Onların eziyetlerine aldırma, Allah'a tevekkül et. Vekil olarak Allah yeter.

49. Ey iman edenler! Mümin kadınlarla evlenir, sonra onlarla birlikte olmadan boşarsanız beklemek zorunda olduğunuz bir iddet yoktur. (Ancak) onları (her birinizin maddi durumunun el verdiği oranda) faydalandırın ve güzel bir şekilde onları serbest bırakın (boşayın).

50. Ey Nebi! Biz, sana mehirlerini verdiğin eşlerini, Allah'ın sana ganimet olarak verdiği cariyelerini, seninle beraber hicret eden amca kızları, hala kızları, dayı kızları ve teyze kızlarını helal kıldık. (Ayrıca) kendisini Peygamber'e hibe eden, Peygamber'in de onu almak istediği kadını da -müminlerin dışında, sana özel olmak üzere- helal kıldık. Biz müminlere hanımları ve cariyeleri konusunda neyi farz kıldığımızı biliyoruz. (Böyle yaptık ki) senin için bir sıkıntı olmasın. Allah (günahları bağışlayan, örten ve günahların kötü akıbetinden kulu koruyan) Ğafûr ve (kullarına karşı merhametli olan) Rahîm'dir.

تُرْجٖى مَنْ تَشَٓاءُ مِنْهُنَّ وَتُـْٔوٖٓى اِلَيْكَ مَنْ تَشَٓاءُۜ وَمَنِ ابْتَغَيْتَ
مِمَّنْ عَزَلْتَ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكَۜ ذٰلِكَ اَدْنٰٓى اَنْ تَقَرَّ اَعْيُنُهُنَّ
وَلَا يَحْزَنَّ وَيَرْضَيْنَ بِمَٓا اٰتَيْتَهُنَّ كُلُّهُنَّۜ وَاللّٰهُ يَعْلَمُ
مَا فٖى قُلُوبِكُمْۜ وَكَانَ اللّٰهُ عَلٖيمًا حَلٖيمًا ﴿٥١﴾ لَا يَحِلُّ لَكَ
النِّسَٓاءُ مِنْ بَعْدُ وَلَٓا اَنْ تَبَدَّلَ بِهِنَّ مِنْ اَزْوَاجٍ وَلَوْ اَعْجَبَكَ
حُسْنُهُنَّ اِلَّا مَا مَلَكَتْ يَمٖينُكَۜ وَكَانَ اللّٰهُ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ
رَقٖيبًا ﴿٥٢﴾ يَٓا اَيُّهَا الَّذٖينَ اٰمَنُوا لَا تَدْخُلُوا بُيُوتَ النَّبِيِّ
اِلَّٓا اَنْ يُؤْذَنَ لَكُمْ اِلٰى طَعَامٍ غَيْرَ نَاظِرٖينَ اِنٰيهُۙ وَلٰكِنْ اِذَا
دُعٖيتُمْ فَادْخُلُوا فَاِذَا طَعِمْتُمْ فَانْتَشِرُوا وَلَا مُسْتَاْنِسٖينَ لِحَدٖيثٍۜ
اِنَّ ذٰلِكُمْ كَانَ يُؤْذِى النَّبِيَّ فَيَسْتَحْيٖ مِنْكُمْۘ وَاللّٰهُ
لَا يَسْتَحْيٖ مِنَ الْحَقِّۜ وَاِذَا سَاَلْتُمُوهُنَّ مَتَاعًا فَسْـَٔلُوهُنَّ
مِنْ وَرَٓاءِ حِجَابٍۜ ذٰلِكُمْ اَطْهَرُ لِقُلُوبِكُمْ وَقُلُوبِهِنَّۜ
وَمَا كَانَ لَكُمْ اَنْ تُؤْذُوا رَسُولَ اللّٰهِ وَلَٓا اَنْ تَنْكِحُٓوا
اَزْوَاجَهُ مِنْ بَعْدِهٖٓ اَبَدًاۜ اِنَّ ذٰلِكُمْ كَانَ عِنْدَ اللّٰهِ عَظٖيمًا ﴿٥٣﴾
اِنْ تُبْدُوا شَيْـًٔا اَوْ تُخْفُوهُ فَاِنَّ اللّٰهَ كَانَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلٖيمًا ﴿٥٤﴾

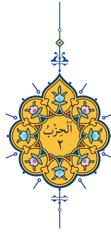
51. (Eşlerinden) dilediğini erteler (boşar), dilediğini yanında tutarsın. Ayrıldığın eşlerinden birini ister (ona geri dönersen), sana bir günah yoktur. Bu (hüküm), gözlerinin aydın olması, üzülmemeleri ve onlara verdiğinden hepsinin razı olması için en uygun olandır. Allah kalplerinizde olanı bilir. Allah (her şeyi bilen) Alîm ve (kulların hak ettikleri cezayı erteleyen) Halîm'dir.

52. Hoşuna gitse bile, bundan sonra kadın (alman) ve eşlerinden başkası(yla evlenmen) sana helal değildir. Cariye (alman ya da değiştirmen) müstesna. Allah her şeyin üzerinde gözetleyendir.

53. Ey iman edenler! Size izin verilmeden Nebi'nin evine girmeyin. (Girdiğiniz zaman da) yemek vaktini beklemeyin. Fakat yemeğe davet edildiğinizde girin, yemeği yiyince de dağılın. Sohbet etmek için oturmayın. Şüphesiz ki bu yaptığınız, Nebi'ye eziyet vermekte, (bunu size söylemekten) utanmaktadır. Allah, hakkı söylemekten utanmaz. (Peygamber eşlerine) bir şey soracağınız zaman, perde arkasından sorun. Bu, hem sizin kalpleriniz hem de onların kalpleri için en temiz olandır. Sizin Allah Resûlü'ne eziyet etmeniz ve ondan sonra eşlerini nikâhlamanız ebediyen olacak şey değildir. Şüphesiz ki bu, Allah katında çok büyük bir şeydir.

54. Bir şeyi açıklasanız da gizleseniz de şüphesiz ki Allah, her şeyi bilmektedir.

لَا جُنَاحَ عَلَيْهِنَّ فٖٓي اٰبَٓائِهِنَّ وَلَٓا اَبْنَٓائِهِنَّ وَلَٓا اِخْوَانِهِنَّ
وَلَٓا اَبْنَٓاءِ اِخْوَانِهِنَّ وَلَٓا اَبْنَٓاءِ اَخَوَاتِهِنَّ وَلَا نِسَٓائِهِنَّ
وَلَا مَا مَلَكَتْ اَيْمَانُهُنَّۚ وَاتَّقٖينَ اللّٰهَۜ اِنَّ اللّٰهَ كَانَ
عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ شَهٖيدًا ﴿٥٥﴾ اِنَّ اللّٰهَ وَمَلٰٓئِكَتَهُ يُصَلُّونَ
عَلَى النَّبِيِّۜ يَٓا اَيُّهَا الَّذٖينَ اٰمَنُوا صَلُّوا عَلَيْهِ وَسَلِّمُوا تَسْلٖيمًا ﴿٥٦﴾
اِنَّ الَّذٖينَ يُؤْذُونَ اللّٰهَ وَرَسُولَهُ لَعَنَهُمُ اللّٰهُ فِي الدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةِ
وَاَعَدَّ لَهُمْ عَذَابًا مُهٖينًا ﴿٥٧﴾ وَالَّذٖينَ يُؤْذُونَ الْمُؤْمِنٖينَ
وَالْمُؤْمِنَاتِ بِغَيْرِ مَا اكْتَسَبُوا فَقَدِ احْتَمَلُوا بُهْتَانًا
وَاِثْمًا مُبٖينًا۟ ﴿٥٨﴾ يَٓا اَيُّهَا النَّبِيُّ قُلْ لِاَزْوَاجِكَ وَبَنَاتِكَ وَنِسَٓاءِ
الْمُؤْمِنٖينَ يُدْنٖينَ عَلَيْهِنَّ مِنْ جَلَابٖيبِهِنَّۜ ذٰلِكَ اَدْنٰٓى
اَنْ يُعْرَفْنَ فَلَا يُؤْذَيْنَۜ وَكَانَ اللّٰهُ غَفُورًا رَحٖيمًا ﴿٥٩﴾ لَئِنْ
لَمْ يَنْتَهِ الْمُنَافِقُونَ وَالَّذٖينَ فٖي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ وَالْمُرْجِفُونَ
فِي الْمَدٖينَةِ لَنُغْرِيَنَّكَ بِهِمْ ثُمَّ لَا يُجَاوِرُونَكَ فٖيهَٓا اِلَّا قَلٖيلًاۚ ﴿٦٠﴾
مَلْعُونٖينَۚ اَيْنَمَا ثُقِفُٓوا اُخِذُوا وَقُتِّلُوا تَقْتٖيلًا ﴿٦١﴾ سُنَّةَ اللّٰهِ
فِي الَّذٖينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلُۚ وَلَنْ تَجِدَ لِسُنَّةِ اللّٰهِ تَبْدٖيلًا ﴿٦٢﴾

55. (Peygamber kadınlarının perde olmaksızın) babaları, oğulları, kardeşleri, kardeşlerinin erkek çocukları, kız kardeşlerinin erkek çocukları, kadınları ve köleleriyle (konuşmalarında) bir sakınca/günah yoktur. Allah'tan korkup sakının. Şüphesiz ki Allah, her şeyin üzerinde şahittir.

56. Allah ve melekleri Peygamber'e salât etmektedir. Ey iman edenler! Siz de ona salât ve selam edin.

Ebu'l Âliye (rh) demiştir ki: "Allah'ın salâtı, Peygamber'i (sav) övmesidir. Meleklerin ve müminlerin salâtı ise Allah'tan (cc), Peygamber'i (sav) övmesini istemeleridir." (Buhari, 4797. hadisin öncesinde)

57. Allah'a ve Resûl'üne eziyet edenlere (gelince), Allah onlara dünyada ve ahirette lanet etmiş ve onlara alçaltıcı bir azap hazırlamıştır.

58. Mümin erkek ve kadınlara yapmadıkları şeyle iftirada bulunanlar, hiç şüphesiz, iftira ve apaçık bir günah yüklenmişlerdir.

59. Ey Nebi! Eşlerine, kızlarına ve müminlerin kadınlarına de ki: "(Tüm bedenlerini örten) cilbablarını üstlerine giysinler. Bu, onların (hür ve iffetli olarak tanınıp kötü) tanınmamaları ve eziyet görmemeleri için en uygun olandır. Allah, (günahları bağışlayan, örten ve günahların kötü akıbetinden kulu koruyan) Ğafûr ve (kullarına karşı merhametli olan) Rahîm'dir."

60. Andolsun ki münafıklar, kalbinde hastalık bulunanlar ve Medine'de asılsız haberleri yayanlar, bu (yaptıklarına) bir son vermezlerse, seni onların başına musallat ederiz. Sonra da orada çok az bir süre sana komşuluk edebilirler.

61. Mel'unlar olarak... Nerede bulunurlarsa yakalanır ve (kökleri kuruyana dek) öldürülürler.

62. (Bu,) önceden yaşamış olanlar hakkında Allah'ın sünnetidir/yasasıdır. Sen, Sünnetullah'ta hiçbir değişiklik bulamazsın.

يَسْـَٔلُكَ النَّاسُ عَنِ السَّاعَةِۜ قُلْ اِنَّمَا عِلْمُهَا عِنْدَ اللّٰهِۜ وَمَا يُدْر۪يكَ
لَعَلَّ السَّاعَةَ تَكُونُ قَر۪يبًا ﴿٦٣﴾ اِنَّ اللّٰهَ لَعَنَ الْكَافِر۪ينَ وَاَعَدَّ
لَهُمْ سَع۪يرًاۙ ﴿٦٤﴾ خَالِد۪ينَ ف۪يهَٓا اَبَدًاۚ لَا يَجِدُونَ وَلِيًّا وَلَا نَص۪يرًاۚ ﴿٦٥﴾
يَوْمَ تُقَلَّبُ وُجُوهُهُمْ فِي النَّارِ يَقُولُونَ يَا لَيْتَنَٓا اَطَعْنَا اللّٰهَ
وَاَطَعْنَا الرَّسُولَا ﴿٦٦﴾ وَقَالُوا رَبَّنَٓا اِنَّٓا اَطَعْنَا سَادَتَنَا وَكُبَرَٓاءَنَا
فَاَضَلُّونَا السَّب۪يلَا ﴿٦٧﴾ رَبَّنَٓا اٰتِهِمْ ضِعْفَيْنِ مِنَ الْعَذَابِ وَالْعَنْهُمْ
لَعْنًا كَب۪يرًاۚ ﴿٦٨﴾ يَٓا اَيُّهَا الَّذ۪ينَ اٰمَنُوا لَا تَكُونُوا كَالَّذ۪ينَ اٰذَوْا
مُوسٰى فَبَرَّاَهُ اللّٰهُ مِمَّا قَالُواۜ وَكَانَ عِنْدَ اللّٰهِ وَج۪يهًا ﴿٦٩﴾ يَٓا اَيُّهَا
الَّذ۪ينَ اٰمَنُوا اتَّقُوا اللّٰهَ وَقُولُوا قَوْلًا سَد۪يدًاۙ ﴿٧٠﴾ يُصْلِحْ لَكُمْ
اَعْمَالَكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْۜ وَمَنْ يُطِعِ اللّٰهَ وَرَسُولَهُ
فَقَدْ فَازَ فَوْزًا عَظ۪يمًا ﴿٧١﴾ اِنَّا عَرَضْنَا الْاَمَانَةَ عَلَى السَّمٰوَاتِ
وَالْاَرْضِ وَالْجِبَالِ فَاَبَيْنَ اَنْ يَحْمِلْنَهَا وَاَشْفَقْنَ مِنْهَا وَحَمَلَهَا
الْاِنْسَانُۜ اِنَّهُ كَانَ ظَلُومًا جَهُولًاۙ ﴿٧٢﴾ لِيُعَذِّبَ اللّٰهُ الْمُنَافِق۪ينَ
وَالْمُنَافِقَاتِ وَالْمُشْرِك۪ينَ وَالْمُشْرِكَاتِ وَيَتُوبَ اللّٰهُ
عَلَى الْمُؤْمِن۪ينَ وَالْمُؤْمِنَاتِۜ وَكَانَ اللّٰهُ غَفُورًا رَح۪يمًا ﴿٧٣﴾

63. İnsanlar sana “saat”ten/kıyametten soruyorlar. De ki: “Onun bilgisi, ancak Allah’ın yanındadır.” Nereden bileceksin, belki kıyamet yakındır.

64. Şüphesiz ki Allah, kâfirlere lanet etmiş ve onlara alevleri dehşet saçan bir ateş hazırlamıştır.

65. Orada ebedî kalacaklardır. Ne bir dost ne de bir yardımcı bulacaklardır.

66. Yüzlerinin ateşte evrilip çevrileceği gün diyecekler ki: “Keşke Allah’a itaat etseydik. Keşke Resûl’e itaat etseydik.”

67. Diyecekler ki: “Rabbimiz! Bizler efendilerimize ve büyüklerimize itaat ettik. (Onlar da) bizi (doğru yoldan) saptırdılar.”

68. “Rabbimiz! Onlara iki kat azap ver ve onlara büyük bir lanetle lanet et.”

Meşruiyetini İslam’dan almayan liderler ve tebaalarının ahiretteki durumları için bk. 2/Bakara, 167

69. Ey iman edenler! Mûsâ’ya eziyet edenler gibi olmayın. Allah söyledikleri (şeylerden) onu temize çıkardı. O, Allah katında seçkin biriydi.

70. Ey iman edenler! Allah’tan korkup sakının ve doğru/sağlam/adil söz söyleyin.

71. (Allah da buna karşılık) amellerinizi ıslah etsin, günahlarınızı bağışlasın. Kim de Allah’a ve Resûl’üne itaat ederse, şüphesiz ki büyük bir kurtuluş ve kazanç elde etmiş olur.

72. Şüphesiz ki biz; göklere, yere ve dağlara emaneti (şer’i sorumluluğu/irade ve mükellefiyeti) teklif ettik. Onu yüklenmekten kaçındılar. Ve ondan endişeye kapıldılar. (Ama) insan onu yüklendi. Çünkü o, pek zalim, pek cahildir.

73. (Bu teklif) Allah’ın münafık erkek ve münafık kadınlara, müşrik erkek ve müşrik kadınlara azap etmesi; mümin erkek ve mümin kadınların da tevbelerini kabul edip (onları bağışlaması) içindir. Allah (günahları bağışlayan, örten ve günahların kötü akıbetinden kulu koruyan) Ğafûr ve (kullarına karşı merhametli olan) Rahîm’dir.

سُورَةُ سَبَاٍ
مَكِّيَّةٌ وَهِيَ اَرْبَعٌ وَخَمْسُونَ اٰيَةً

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ
اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذ۪ي لَهُ مَا فِي السَّمٰوَاتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ وَلَهُ الْحَمْدُ
فِي الْاٰخِرَةِۜ وَهُوَ الْحَك۪يمُ الْخَب۪يرُ ١ يَعْلَمُ مَا يَلِجُ فِي الْاَرْضِ
وَمَا يَخْرُجُ مِنْهَا وَمَا يَنْزِلُ مِنَ السَّمَٓاءِ وَمَا يَعْرُجُ ف۪يهَاۜ وَهُوَ
الرَّح۪يمُ الْغَفُورُ ٢ وَقَالَ الَّذ۪ينَ كَفَرُوا لَا تَأْت۪ينَا السَّاعَةُۜ قُلْ
بَلٰى وَرَبّ۪ي لَتَأْتِيَنَّكُمْ عَالِمِ الْغَيْبِۚ لَا يَعْزُبُ عَنْهُ مِثْقَالُ ذَرَّةٍ
فِي السَّمٰوَاتِ وَلَا فِي الْاَرْضِ وَلَٓا اَصْغَرُ مِنْ ذٰلِكَ وَلَٓا اَكْبَرُ
اِلَّا ف۪ي كِتَابٍ مُب۪ينٍۙ ٣ لِيَجْزِيَ الَّذ۪ينَ اٰمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِۜ
اُو۬لٰٓئِكَ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَر۪يمٌ ٤ وَالَّذ۪ينَ سَعَوْ ف۪ٓي اٰيَاتِنَا
مُعَاجِز۪ينَ اُو۬لٰٓئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ مِنْ رِجْزٍ اَل۪يمٌ ٥ وَيَرَى الَّذ۪ينَ
اُو۫تُوا الْعِلْمَ الَّذ۪ٓي اُنْزِلَ اِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ هُوَ الْحَقَّۙ وَيَهْد۪ٓي
اِلٰى صِرَاطِ الْعَز۪يزِ الْحَم۪يدِ ٦ وَقَالَ الَّذ۪ينَ كَفَرُوا هَلْ نَدُلُّكُمْ
عَلٰى رَجُلٍ يُنَبِّئُكُمْ اِذَا مُزِّقْتُمْ كُلَّ مُمَزَّقٍۙ اِنَّكُمْ لَف۪ي خَلْقٍ جَد۪يدٍۚ ٧

34. SEBE’ SURESİ

(Bu sure Mekke’de indirilmiş olup 54 ayettir.)
Er-Rahmân ve Er-Rahîm olan Allah’ın adıyla (okumaya başlıyorum).

1. Hamd Allah’adır. O (Allah) ki göklerde ve yerde olanların tümü O’na aittir. Ahirette de hamd O’nadır. O, (hüküm ve hikmet sahibi olan) El-Hakîm ve (her şeyden haberdar olan) El-Habîr’dir.

2. Yere giren ve ondan çıkan her şeyi, gökten inen ve göğe çıkan her şeyi bilir. O, (kullarına karşı merhametli olan) Er-Rahîm ve (günahları bağışlayan, örten ve günahların kötü akıbetinden kulu koruyan) El-Ğafûr’dur.

3. Kâfirler dediler ki: “Kıyamet bize gelmez.” De ki: “Hayır (düşündüğünüz gibi değil!) Gaybı bilen Rabbime andolsun ki mutlaka size gelecektir. Göklerde ve yerde zerre ağırlığınca bir şey O’ndan gizli/kapalı kalmaz. Bundan daha küçük veya daha büyük ne varsa hepsi apaçık bir Kitap’ta yazılıdır.”

4. (Bu,) iman edip salih amel işleyenlere mükâfatlarını vermesi içindir. Böyleleri için bağışlanma ve değerli bir rızık vardır.

5. Ayetlerimizi etkisiz/geçersiz kılmak için uğraşanlara (gelince), onlara en beterinden can yakıcı bir azap vardır.

6. Kendilerine ilim verilenler, Rabbinden sana indirilenin hakkın ta kendisi olduğunu, (izzet sahibi, her şeyi mağlup eden) El-Azîz ve (her daim övgüyü hak eden ve varlık tarafından övülen) El-Hamîd olan (Allah’ın dosdoğru) yoluna hidayet ettiğini bilirler.

7. Kâfirler dediler ki: “Parçalara ayrılıp (un ufak olduktan sonra), mutlaka yeniden diriltileceğinizi haber veren bir adamı gösterelim mi size?”

اَفْتَرٰى عَلَى اللّٰهِ كَذِبًا اَمْ بِهٖ جِنَّةٌ بَلِ الَّذٖينَ لَا يُؤْمِنُونَ
بِالْاٰخِرَةِ فِى الْعَذَابِ وَالضَّلَالِ الْبَعٖيدِ ﴿٨﴾ اَفَلَمْ يَرَوْا
اِلٰى مَا بَيْنَ اَيْدٖيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ مِنَ السَّمَاۤءِ وَالْاَرْضِ اِنْ نَشَاْ
نَخْسِفْ بِهِمُ الْاَرْضَ اَوْ نُسْقِطْ عَلَيْهِمْ كِسَفًا مِنَ السَّمَاۤءِ
اِنَّ فٖى ذٰلِكَ لَاٰيَةً لِكُلِّ عَبْدٍ مُنٖيبٍ ﴿٩﴾ وَلَقَدْ اٰتَيْنَا دَاوُ۫دَ مِنَّا
فَضْلًا يَا جِبَالُ اَوِّبٖى مَعَهُ وَالطَّيْرَ وَاَلَنَّا لَهُ الْحَدٖيدَ ﴿١٠﴾ اَنِ اعْمَلْ
سَابِغَاتٍ وَقَدِّرْ فِى السَّرْدِ وَاعْمَلُوا صَالِحًا اِنّٖى بِمَا تَعْمَلُونَ
بَصٖيرٌ ﴿١١﴾ وَلِسُلَيْمٰنَ الرّٖيحَ غُدُوُّهَا شَهْرٌ وَرَوَاحُهَا شَهْرٌ وَاَسَلْنَا
لَهُ عَيْنَ الْقِطْرِ وَمِنَ الْجِنِّ مَنْ يَعْمَلُ بَيْنَ يَدَيْهِ بِاِذْنِ رَبِّهٖ
وَمَنْ يَزِغْ مِنْهُمْ عَنْ اَمْرِنَا نُذِقْهُ مِنْ عَذَابِ السَّعٖيرِ ﴿١٢﴾ يَعْمَلُونَ
لَهُ مَا يَشَاۤءُ مِنْ مَحَارٖيبَ وَتَمَاثٖيلَ وَجِفَانٍ كَالْجَوَابِ
وَقُدُورٍ رَاسِيَاتٍ اِعْمَلُوۤا اٰلَ دَاوُ۫دَ شُكْرًا وَقَلٖيلٌ مِنْ عِبَادِىَ
الشَّكُورُ ﴿١٣﴾ فَلَمَّا قَضَيْنَا عَلَيْهِ الْمَوْتَ مَا دَلَّهُمْ عَلٰى مَوْتِهٖۤ
اِلَّا دَاۤبَّةُ الْاَرْضِ تَاْكُلُ مِنْسَاَتَهُ فَلَمَّا خَرَّ تَبَيَّنَتِ الْجِنُّ
اَنْ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ الْغَيْبَ مَا لَبِثُوا فِى الْعَذَابِ الْمُهٖينِ ﴿١٤﴾

8. (Anlamadık ki) “Allah’a iftira mı ediyor, yoksa deli midir?” (Hayır! Söylediğiniz gibi değil!) Bilakis, ahirete inanmayanlar azabın ve (hakka dönüşü pek zor olan) uzak bir sapıklığın içerisindelerdir.

9. Önlerindeki ve arkalarındaki göğü ve yeri görmediler mi? Şayet dilesek, onları yerin dibine geçirir ya da göğü üzerlerine parçalar hâlinde düşürürüz. Şüphesiz ki bunda, (Allah’a çokça) yönelen her kul için (ibret alınacak) bir ayet vardır.

10. Andolsun ki biz, Dâvûd’a kendi tarafımızdan bir üstünlük/seçkinlik verdik. “Ey dağlar ve kuşlar! Onunla beraber (beni tesbih edişini) tekrarlayın.” Ve ona, demiri yumuşattık.

11. (Ona dedik ki:) “Geniş, tüm bedeni kaplayan zırhlar üret, (zırhı) düzenli ve sağlam yap. (Siz de) salih ameller yapın. Şüphesiz ki ben, yaptıklarınızı görenim.”

12. Suleymân’a da rüzgârı (verdik). Sabah gidişi bir ay, akşam dönüşü de bir aydır. (Bir günde iki aylık mesafeyi kateder.) Ona, erimiş bakırı sel gibi akıttık. Cinlerden bazısı da Rabbinin izniyle onun önünde çalışmaktadır. Onlardan her kim emrimizden saparsa ona, alevleri dehşet saçan ateşten tattırırız.

13. Ona dilediği şekilde mabedler, heykeller, havuz genişliğinde çanaklar ve yerinden sökülmeyen kazanlar yaparlardı. Ey Dâvûd ailesi! Şükretmek için (salih) amel işleyin. Kullarımdan şükredenler pek azdır.

14. (Suleymân’ın) ölümüne hükmettiğimizde, ölümünü onlara asasını yiyen bir ağaç kurdundan başkası göstermedi. (Suleymân) yere yıkılınca anlaşıldı ki şayet cinler gaybı biliyor olsalardı, (Suleymân’ın yaşadığını zannedip) alçaltıcı azap içinde öylece beklemezlerdi.

لَقَدْ كَانَ لِسَبَإٍ فِي مَسْكَنِهِمْ اٰيَةٌۚ جَنَّتَانِ عَنْ يَمِينٍ
وَشِمَالٍۜ كُلُوا مِنْ رِزْقِ رَبِّكُمْ وَاشْكُرُوا لَهُۜ بَلْدَةٌ
طَيِّبَةٌ وَرَبٌّ غَفُورٌ ﴿١٥﴾ فَاَعْرَضُوا فَاَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ سَيْلَ الْعَرِمِ
وَبَدَّلْنَاهُمْ بِجَنَّتَيْهِمْ جَنَّتَيْنِ ذَوَاتَيْ اُكُلٍ خَمْطٍ وَاَثْلٍ وَشَيْءٍ
مِنْ سِدْرٍ قَلِيلٍ ﴿١٦﴾ ذٰلِكَ جَزَيْنَاهُمْ بِمَا كَفَرُواۜ وَهَلْ نُجَازٖٓي
اِلَّا الْكَفُورَ ﴿١٧﴾ وَجَعَلْنَا بَيْنَهُمْ وَبَيْنَ الْقُرَى الَّتٖي بَارَكْنَا
فٖيهَا قُرًى ظَاهِرَةً وَقَدَّرْنَا فٖيهَا السَّيْرَۜ سٖيرُوا فٖيهَا لَيَالِيَ وَاَيَّامًا
اٰمِنٖينَ ﴿١٨﴾ فَقَالُوا رَبَّنَا بَاعِدْ بَيْنَ اَسْفَارِنَا وَظَلَمُٓوا اَنْفُسَهُمْ
فَجَعَلْنَاهُمْ اَحَادٖيثَ وَمَزَّقْنَاهُمْ كُلَّ مُمَزَّقٍۜ اِنَّ فٖي ذٰلِكَ
لَاٰيَاتٍ لِكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍ ﴿١٩﴾ وَلَقَدْ صَدَّقَ عَلَيْهِمْ اِبْلٖيسُ
ظَنَّهُ فَاتَّبَعُوهُ اِلَّا فَرٖيقًا مِنَ الْمُؤْمِنٖينَ ﴿٢٠﴾ وَمَا كَانَ لَهُ
عَلَيْهِمْ مِنْ سُلْطَانٍ اِلَّا لِنَعْلَمَ مَنْ يُؤْمِنُ بِالْاٰخِرَةِ مِمَّنْ هُوَ مِنْهَا
فٖي شَكٍّۜ وَرَبُّكَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ حَفٖيظٌۚ ﴿٢١﴾ قُلِ ادْعُوا الَّذٖينَ
زَعَمْتُمْ مِنْ دُونِ اللّٰهِۚ لَا يَمْلِكُونَ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ فِي السَّمٰوَاتِ
وَلَا فِي الْاَرْضِ وَمَا لَهُمْ فٖيهِمَا مِنْ شِرْكٍ وَمَا لَهُ مِنْهُمْ مِنْ ظَهٖيرٍ ﴿٢٢﴾

15. Andolsun ki Sebe (halkının) yerleşim yerinde, sizin için (ibret alınacak) bir ayet vardır. (Yerleşim yerleri) sağdan ve soldan iki bahçeliydi. Rabbinizin rızkından yiyin ve O'na şükredin. Güzel bir şehir ve Ğafûr bir Rabb...

16. (Şükretmeyip) yüz çevirdiler. (Nankörlüklerine karşılık) üzerlerine "Arim selini" gönderdik. Ve onların (dillere destan) bahçelerini, yemişleri acı ılgın ağacı ve az bir şey de sedir ağaçlarının olduğu iki (kötü) bahçeye çevirdik.

17. Nankörlükleri nedeniyle onları böyle cezalandırdık işte. Biz, nankörlük edenden başkasını cezalandırmayız.

18. Onların (beldesiyle) bereketli kıldığımız topraklar arasında görünür beldeler var ettik. (Beldeler arasında güven içinde) yolculuk etmelerini takdir ettik. "Orada geceleri ve gündüzleri emniyet içinde dolaşın." (dedik.)

19. Onlar: "Rabbimiz! Yolculuklarımızın arasını aç." dediler ve nefislerine zulmetmiş oldular. Onları (insanların akıbetlerini konuştuğu) masal hâline getirdik ve onları paramparça ettik. Şüphesiz ki bunda, çokça sabreden ve çokça şükreden herkes için ayetler vardır.

20. Andolsun ki İblis, (onların çoğunu saptıracağına dair) zannında haklı çıktı. Müminlerden bir grup hariç, ona uydular.

21. (İblis'in) onlar üzerinde hiçbir otoritesi yoktu. (Fakat) ahirete iman edenler ile onda şüphe içerisinde olanları açığa çıkarmak için (İblis'e mühlet verdik). Senin Rabbin, her şeyin üzerinde koruyucudur.

22. De ki: "Haydi! Allah'ın dışında (ilah olduğunu) zannettiklerinizi çağırın (bakalım)!" Onların göklerde ve yerde zerre ağırlığınca sahip oldukları bir şey yoktur. O ikisinde bir ortaklıkları da yoktur. (Allah'ın) onlardan yardımcı/destek edindiği kimse de yoktur.

Allah'ın (cc) yolculuğu kolaylaştırdığı bir çok kavim, geçmişe özlem duyarak, nimete nankörlük etmişlerdir.

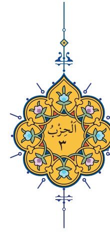
وَلَا تَنْفَعُ الشَّفَاعَةُ عِنْدَهُٓ اِلَّا لِمَنْ اَذِنَ لَهُۜ حَتّٰٓى اِذَا فُزِّعَ
عَنْ قُلُوبِهِمْ قَالُوا مَاذَاۙ قَالَ رَبُّكُمْۜ قَالُوا الْحَقَّۚ وَهُوَ الْعَلِيُّ
الْكَب۪يرُ ﴿٢٣﴾ قُلْ مَنْ يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِۜ
قُلِ اللّٰهُۙ وَاِنَّٓا اَوْ اِيَّاكُمْ لَعَلٰى هُدًى اَوْ ف۪ي ضَلَالٍ مُب۪ينٍ ﴿٢٤﴾
قُلْ لَا تُسْـَٔلُونَ عَمَّٓا اَجْرَمْنَا وَلَا نُسْـَٔلُ عَمَّا تَعْمَلُونَ ﴿٢٥﴾ قُلْ
يَجْمَعُ بَيْنَنَا رَبُّنَا ثُمَّ يَفْتَحُ بَيْنَنَا بِالْحَقِّۜ وَهُوَ الْفَتَّاحُ الْعَل۪يمُ ﴿٢٦﴾
قُلْ اَرُونِيَ الَّذ۪ينَ اَلْحَقْتُمْ بِه۪ شُرَكَٓاءَ كَلَّاۜ بَلْ هُوَ اللّٰهُ
الْعَز۪يزُ الْحَك۪يمُ ﴿٢٧﴾ وَمَٓا اَرْسَلْنَاكَ اِلَّا كَٓافَّةً لِلنَّاسِ
بَش۪يرًا وَنَذ۪يرًا وَلٰكِنَّ اَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٢٨﴾
وَيَقُولُونَ مَتٰى هٰذَا الْوَعْدُ اِنْ كُنْتُمْ صَادِق۪ينَ ﴿٢٩﴾ قُلْ لَكُمْ
م۪يعَادُ يَوْمٍ لَا تَسْتَأْخِرُونَ عَنْهُ سَاعَةً وَلَا تَسْتَقْدِمُونَ۟ ﴿٣٠﴾
وَقَالَ الَّذ۪ينَ كَفَرُوا لَنْ نُؤْمِنَ بِهٰذَا الْقُرْاٰنِ وَلَا بِالَّذ۪ي
بَيْنَ يَدَيْهِۜ وَلَوْ تَرٰٓى اِذِ الظَّالِمُونَ مَوْقُوفُونَ عِنْدَ رَبِّهِمْۚ
يَرْجِعُ بَعْضُهُمْ اِلٰى بَعْضٍۨ الْقَوْلَۚ يَقُولُ الَّذ۪ينَ اسْتُضْعِفُوا
لِلَّذ۪ينَ اسْتَكْبَرُوا لَوْلَٓا اَنْتُمْ لَكُنَّا مُؤْمِن۪ينَ ﴿٣١﴾

23. O’nun katında izin verdikleri dışında, hiç kimsenin şefaati fayda sağlamaz. (Meleklerin) kalplerinden korku giderilince, “Rabbiniz ne buyurdu?” derler. (Cevap olarak hep beraber,) “Hak olanı söyledi. O, (zatı ve sıfatları en yüce olan) El-Aliy, (en büyük olan) El-Kebîr’dir.” derler.

34/Sebe’ Suresi'nin 22 ve 23. ayetleri, insanları şirk koşmaya sevk eden sebepleri ele almış ve çürütmüştür. Şöyle ki kendisinden fayda umulan bir varlık, dört sıfattan birine sahip olmalıdır.

1. Mülkünde tek otorite olması.
2. Tek otorite olmasa da ortak olarak mülk sahibi olması.
3. Mülkte ortaklığı olmasa da yardımcı veya vezir olarak yetki sahibi olması.
4. Üç özelliğe sahip olmasa da mülk sahibi nezdinde hatırı sayılır biri olması.

Allah (cc) dört vasfı da kendi dışındaki tüm varlıklardan nefyetmiştir. Mülk, yalnızca Allah’ındır (cc), hiçbir zerresinde ortağı yoktur, kimseye yetki ve yardımcılık vermemiştir. O’nun izin verdikleri dışında kimsenin şefaati yoktur… Öyleyse kul, dini Allah’a (cc) halis kılarak ve araya hiçbir aracı koymadan doğrudan Rabbine yönelmeli, O’ndan istemeli, O’ndan beklemelidir. Ayrıca Kur’ân’da şefaat kavramı için bk. 43/Zuhruf, 86

24. De ki: “Göklerden ve yerden sizi rızıklandıran kimdir?” De ki: “Allah’tır! Biz veya sizler ya hidayet üzere ya da apaçık bir sapıklık içerisindeyiz. (Birimiz hidayet üzereyse, öteki mutlaka sapıklık içinde olmalıdır. Ben, Rabbimden bir hidayet üzere olduğuma göre, geriye tek seçenek kalmaktadır.)”

25. De ki: “Sizler bizim işlediğimiz suçlardan sorumlu olmazsınız; biz de sizlerin yaptıklarınızdan sorumlu olmayız.”

26. De ki: “Rabbimiz bizleri bir araya toplayacak, sonra hak olanla hükmedip aramızı açacaktır. O, (kullarının anlaşmazlıklarında hükmeden, fetih ve zafer ihsan eden) El-Fettâh, (her şeyi bilen) El-Alîm’dir.”

27. De ki: “Allah’a ortak olarak eklediklerinizi bana gösterin (bakalım)! (Hangi sıfatlarından ötürü Allah’a ortak kıldığınızı bilmek istiyorum.) Asla! Bilakis O (izzet sahibi, her şeyi mağlup eden) El-Azîz ve (hüküm ve hikmet sahibi olan) El-Hakîm’dir.”

28. Biz seni, ancak bütün insanlığa müjdeci ve uyarıcı olarak gönderdik. Fakat insanların çoğu bilmezler.

29. Derler ki: “Şayet doğru söylüyorsanız, (bize) vadettiğiniz (azap) ne zaman? (Gelsin de görelim!)”

30. De ki: “Sizin için bir buluşma günü vardır. Ondan ne bir saat geri kalır ne de ileri geçersiniz.”

31. Kâfirler dediler ki: “Bu Kur’ân’a da onun öncesinde gelmiş (Kitaplara da) inanmayız.” Sen, o zalimleri Rablerinin huzurunda durdurulurken bir görseydin! Birbirlerine laf atarlar. Zayıf bırakılmış (mustazaf)lar, büyüklenen (müstekbir)lere derler ki: “Siz olmamış olsaydınız biz, müminler olurduk.”

قَالَ الَّذٖينَ اسْتَكْبَرُوا لِلَّذٖينَ اسْتُضْعِفُٓوا اَنَحْنُ صَدَدْنَاكُمْ
عَنِ الْهُدٰى بَعْدَ اِذْ جَٓاءَكُمْ بَلْ كُنْتُمْ مُجْرِمٖينَ ﴿٣٢﴾ وَقَالَ الَّذٖينَ
اسْتُضْعِفُوا لِلَّذٖينَ اسْتَكْبَرُوا بَلْ مَكْرُ الَّيْلِ وَالنَّهَارِ
اِذْ تَأْمُرُونَنَٓا اَنْ نَكْفُرَ بِاللّٰهِ وَنَجْعَلَ لَهُٓ اَنْدَادًاۜ وَاَسَرُّوا النَّدَامَةَ
لَمَّا رَاَوُا الْعَذَابَۜ وَجَعَلْنَا الْاَغْلَالَ فٖٓي اَعْنَاقِ الَّذٖينَ كَفَرُواۜ
هَلْ يُجْزَوْنَ اِلَّا مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٣٣﴾ وَمَٓا اَرْسَلْنَا فٖي قَرْيَةٍ
مِنْ نَذٖيرٍ اِلَّا قَالَ مُتْرَفُوهَٓاۙ اِنَّا بِمَٓا اُرْسِلْتُمْ بِهٖ كَافِرُونَ ﴿٣٤﴾ وَقَالُوا
نَحْنُ اَكْثَرُ اَمْوَالًا وَاَوْلَادًاۙ وَمَا نَحْنُ بِمُعَذَّبٖينَ ﴿٣٥﴾ قُلْ
اِنَّ رَبّٖي يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَٓاءُ وَيَقْدِرُ وَلٰكِنَّ اَكْثَرَ النَّاسِ
لَا يَعْلَمُونَ ﴿٣٦﴾ وَمَٓا اَمْوَالُكُمْ وَلَٓا اَوْلَادُكُمْ بِالَّتٖي تُقَرِّبُكُمْ
عِنْدَنَا زُلْفٰٓى اِلَّا مَنْ اٰمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًاۘ فَاُو۬لٰٓئِكَ لَهُمْ جَزَٓاءُ
الضِّعْفِ بِمَا عَمِلُوا وَهُمْ فِي الْغُرُفَاتِ اٰمِنُونَ ﴿٣٧﴾ وَالَّذٖينَ
يَسْعَوْنَ فٖٓي اٰيَاتِنَا مُعَاجِزٖينَ اُو۬لٰٓئِكَ فِي الْعَذَابِ مُحْضَرُونَ ﴿٣٨﴾
قُلْ اِنَّ رَبّٖي يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَٓاءُ مِنْ عِبَادِهٖ وَيَقْدِرُ
لَهُۜ وَمَٓا اَنْفَقْتُمْ مِنْ شَيْءٍ فَهُوَ يُخْلِفُهُۚ وَهُوَ خَيْرُ الرَّازِقٖينَ ﴿٣٩﴾

32. Müstekbirler, mustazaflara derler ki: "Hidayet size geldikten sonra, biz mi sizi ondan alıkoyduk? (Hayır, öyle değil!) Bilakis sizler, suçlu günahkârlardınız."

33. Mustazaflar, müstekbir olanlara derler ki: "Bilakis (işiniz gücünüz) gece gündüz hile (yapmaktı)... (Çünkü) siz, Allah'a karşı kâfir olmamızı ve O'na ortaklar koşmamızı emrediyordunuz bize." Azabı gördüklerinde (için için yanarak) pişmanlıklarını gizleyecekler. Biz, kâfirlerin boynuna zincirli halkalar geçirdik. (Ne yani) yaptıklarından başkasıyla mı cezalandırılacaklardı?

Meşruiyetini İslam'dan almayan liderler ve tebaalarının ahiretteki durumları için bk. 2/Bakara, 167

34. Biz, hangi beldeye bir uyarıcı gönderdiysek mutlaka oranın refah içinde yaşayan şımarık zenginleri, "Biz, sizin kendisiyle gönderildiğiniz şeyi inkâr ediyoruz." dediler.

35. Dediler ki: "Bizim mallarımız ve evlatlarımız daha fazladır. Biz azap görecek de değiliz."

Müşriklerin kendilerine verilen nimetler karşısında düştükleri hatalı zanları için bk. 18/Kehf, 36

36. De ki: "Şüphesiz ki Rabbim, rızkı dilediğine genişletir, (dilediğine) daraltır. Fakat insanların çoğu bilmezler."

37. Mallarınız ve evlatlarınız, sizi bize yakınlaştırmaz. (Bize yakınlaşacak olanlar) iman edip salih amel işleyenlerdir. İşte bunlara, yaptıklarına karşılık kat kat arttırılmış bir mükâfat vardır. Ve onlar, (özel konuklar için hazırlanmış) odalarda güvendelerdir.

38. Ayetlerimizi etkisiz/geçersiz kılmak için çabalayanlarsa bunlar, azabın içinde hazır bulundurulacaklardır.

39. De ki: "Şüphesiz ki Rabbim, kullarından dilediğine rızkı genişletir, (dilediğine) daraltır. Her ne infak ederseniz (Allah,) yerine başkasını koyar. O, rızık verenlerin en hayırlısıdır."

وَيَوْمَ يَحْشُرُهُمْ جَمِيعًا ثُمَّ يَقُولُ لِلْمَلٰٓئِكَةِ اَهٰٓؤُلَٓاءِ اِيَّاكُمْ
كَانُوا يَعْبُدُونَ ﴿٤٠﴾ قَالُوا سُبْحَانَكَ اَنْتَ وَلِيُّنَا مِنْ دُونِهِمْۚ
بَلْ كَانُوا يَعْبُدُونَ الْجِنَّۚ اَكْثَرُهُمْ بِهِمْ مُؤْمِنُونَ ﴿٤١﴾ فَالْيَوْمَ
لَا يَمْلِكُ بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ نَفْعًا وَلَا ضَرًّاۜ وَنَقُولُ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا
ذُوقُوا عَذَابَ النَّارِ الَّتِي كُنْتُمْ بِهَا تُكَذِّبُونَ ﴿٤٢﴾ وَاِذَا تُتْلٰى
عَلَيْهِمْ اٰيَاتُنَا بَيِّنَاتٍ قَالُوا مَا هٰذَٓا اِلَّا رَجُلٌ يُرِيدُ اَنْ يَصُدَّكُمْ
عَمَّا كَانَ يَعْبُدُ اٰبَٓاؤُكُمْۚ وَقَالُوا مَا هٰذَٓا اِلَّٓا اِفْكٌ مُفْتَرًىۜ
وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلْحَقِّ لَمَّا جَٓاءَهُمْۙ اِنْ هٰذَٓا اِلَّا سِحْرٌ مُبِينٌ ﴿٤٣﴾
وَمَٓا اٰتَيْنَاهُمْ مِنْ كُتُبٍ يَدْرُسُونَهَا وَمَٓا اَرْسَلْنَٓا اِلَيْهِمْ قَبْلَكَ
مِنْ نَذِيرٍۜ ﴿٤٤﴾ وَكَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْۙ وَمَا بَلَغُوا مِعْشَارَ مَٓا اٰتَيْنَاهُمْ
فَكَذَّبُوا رُسُلِيۘ فَكَيْفَ كَانَ نَكِيرِ ﴿٤٥﴾ قُلْ اِنَّمَٓا اَعِظُكُمْ بِوَاحِدَةٍۚ
اَنْ تَقُومُوا لِلّٰهِ مَثْنٰى وَفُرَادٰى ثُمَّ تَتَفَكَّرُواۘ مَا بِصَاحِبِكُمْ
مِنْ جِنَّةٍۜ اِنْ هُوَ اِلَّا نَذِيرٌ لَكُمْ بَيْنَ يَدَيْ عَذَابٍ شَدِيدٍ ﴿٤٦﴾ قُلْ
مَا سَاَلْتُكُمْ مِنْ اَجْرٍ فَهُوَ لَكُمْۜ اِنْ اَجْرِيَ اِلَّا عَلَى اللّٰهِۚ وَهُوَ
عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ ﴿٤٧﴾ قُلْ اِنَّ رَبِّي يَقْذِفُ بِالْحَقِّۚ عَلَّامُ الْغُيُوبِ ﴿٤٨﴾

40. O gün, onların tamamını (diriltip) huzuruna toplar. Sonra da meleklere der ki: “Bunlar mı size ibadet ediyordu?”

41. Diyecekler ki: “Seni tenzih ederiz. Bizim velimiz/dostumuz sensin, onlar değil.” (Hayır, öyle değil!) İşin aslı, cinlere ibadet ediyorlardı ve çoğu, cinler(in söylediği, “Melekler Allah’ın kızlarıdır.”, “Bunlar sizi Allah’a yakınlaştırır.” gibi sözler)e iman ediyorlardı.

42. Bugün, birbiriniz için ne bir fayda sağlamaya ne de zarar vermeye gücünüz vardır. Biz zalimlere deriz ki: “Yalanladığınız ateş azabını tadın (bakalım).”

43. Onlara apaçık ayetlerimiz okunduğunda, “Bu, sizi babalarınızın ibadet ettiği (ilahlarınızdan) alıkoymaya çalışan bir adamdan başkası değildir.” dediler. Ve dediler ki: “Bu, yalnızca uydurulmuş bir iftiradır.” Kâfirler, hak kendilerine geldiğinde, “Bu, apaçık bir büyüden başkası değildir.” dediler.

44. Biz, onlara ders yapıp (talim edecekleri) bir kitap vermedik. Senden önce onlara bir uyarıcı da göndermedik.

45. Bunlardan öncekiler de yalanlamışlardı. Oysa bu (Mekkeliler), öncekilere verdiğimizin onda birini dahi elde edememişken (yine de) resûllerimi yalanladılar. (Onların inkârına karşı) benim inkârım nasılmış?

46. De ki: “Size tek bir öğüt veriyorum: (Hakkı bulmak adına) Allah için ikişer ikişer, birer birer harekete geçin, sonra da düşünün. (Göreceksiniz ki) arkadaşınız (olan Peygamber’de) hiçbir delilik yoktur. O, çetin bir azabın öncesinde, (sizi uyaran) bir uyarıcıdan başkası değildir.”

47. De ki: “(Davetim karşılığında) sizden istediğim bir ücret varsa o da sizin olsun. Benim ücretim Allah’a aittir. O, her şeye şahittir.”

48. De ki: “Şüphesiz ki Rabbim, hakkı/nübüvveti (dilediği kimseye) yerleştirendir. (O,) gaybı bilendir.”

قُلْ جَٓاءَ الْحَقُّ وَمَا يُبْدِئُ الْبَاطِلُ وَمَا يُعٖيدُ ﴿٤٩﴾ قُلْ اِنْ ضَلَلْتُ فَاِنَّمَٓا
اَضِلُّ عَلٰى نَفْسٖيۚ وَاِنِ اهْتَدَيْتُ فَبِمَا يُوحٖٓي اِلَيَّ رَبّٖيۜ اِنَّهُ سَمٖيعٌ
قَرٖيبٌ ﴿٥٠﴾ وَلَوْ تَرٰٓى اِذْ فَزِعُوا فَلَا فَوْتَ وَاُخِذُوا مِنْ مَكَانٍ قَرٖيبٍۙ ﴿٥١﴾
وَقَالُٓوا اٰمَنَّا بِهٖۚ وَاَنّٰى لَهُمُ التَّنَاوُشُ مِنْ مَكَانٍ بَعٖيدٍۚ ﴿٥٢﴾ وَقَدْ كَفَرُوا بِهٖ
مِنْ قَبْلُۚ وَيَقْذِفُونَ بِالْغَيْبِ مِنْ مَكَانٍ بَعٖيدٍ ﴿٥٣﴾ وَحٖيلَ بَيْنَهُمْ وَبَيْنَ
مَا يَشْتَهُونَ كَمَا فُعِلَ بِاَشْيَاعِهِمْ مِنْ قَبْلُۜ اِنَّهُمْ كَانُوا فٖي شَكٍّ مُرٖيبٍ ﴿٥٤﴾

سُورَةُ فَاطِرٍ
مَكِّيَّةٌ وَهِيَ خَمْسٌ وَاَرْبَعُونَ اٰيَةً

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحٖيمِ
اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ فَاطِرِ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ جَاعِلِ الْمَلٰٓئِكَةِ رُسُلًا
اُو۬لٖٓي اَجْنِحَةٍ مَثْنٰى وَثُلٰثَ وَرُبَاعَۜ يَزٖيدُ فِي الْخَلْقِ مَا يَشَٓاءُۜ اِنَّ اللّٰهَ
عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدٖيرٌ ﴿١﴾ مَا يَفْتَحِ اللّٰهُ لِلنَّاسِ مِنْ رَحْمَةٍ فَلَا مُمْسِكَ
لَهَاۚ وَمَا يُمْسِكْۙ فَلَا مُرْسِلَ لَهُ مِنْ بَعْدِهٖۜ وَهُوَ الْعَزٖيزُ الْحَكٖيمُ ﴿٢﴾
يَٓا اَيُّهَا النَّاسُ اذْكُرُوا نِعْمَتَ اللّٰهِ عَلَيْكُمْۜ هَلْ مِنْ خَالِقٍ غَيْرُ اللّٰهِ
يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَٓاءِ وَالْاَرْضِۜ لَٓا اِلٰهَ اِلَّا هُوَۘ فَاَنّٰى تُؤْفَكُونَ ﴿٣﴾

49. De ki: “Hak geldi. Batıl, ne bir şeyi başlatıp var edebilir ne de geri getirebilir.”

50. De ki: “Şayet sapıtacak olsam, kendi aleyhime sapıtmış olurum. Hidayeti bulacak olsam bu, Rabbimin bana vahyettiği ile olur. Şüphesiz ki O, (işiten ve dualara icabet eden) Semî’ ve (kullarına en yakın olan) Karib’dir.”

51. (Kıyametin) dehşetli korkusu onları sardığında, hâllerini bir görsen! Artık kaçış yoktur ve yakın bir yerden yakalanmış olacaklardır.

52. “Ona iman ettik.” derler. O uzak mekândan onu nasıl elde edecekler ki? (Tevbe ve iman yeri dünyaydı. Artık ona çok uzaklar.)

53. Oysa daha önce onu inkâr etmişlerdi. Uzak yerden gaybı taşlayıp duruyorlar. (Dünyaya dönüp, tekrar iman etmeyi istemeleri, onların bilgisizlik içinde gaybı taşladıklarını ve çaresizliklerini gösterir.)

54. Daha önce benzerlerine yapıldığı gibi, (bu) istekleriyle aralarına engel konulmuştur. Çünkü onlar, huzursuzluk veren bir şüphe içerisindeydiler.

35. FÂTIR SURESİ

(Bu sure Mekke’de indirilmiş olup 45 ayettir.)
Er-Rahmân ve Er-Rahîm olan Allah’ın adıyla (okumaya başlıyorum).

1. Hamd, gökleri ve yeri yaratan, melekleri ikişer, üçer, dörder kanatlı elçiler kılan Allah’adır. O, yaratmada dilediğini arttırır. Şüphesiz ki Allah, her şeye kadîrdir.

2. Allah’ın insanlara bahşettiği herhangi bir rahmeti kısıtlayacak, kısıtladığını da ondan sonra salıverecek/önünü açacak yoktur. O, (izzet sahibi, her şeyi mağlup eden) El-Azîz ve (hüküm ve hikmet sahibi olan) El-Hakîm’dir.

3. Ey insanlar! Allah’ın üzerinizdeki nimetini hatırlayın. Allah’ın dışında gökten ve yerden sizi rızıklandıran bir yaratıcı mı var? O’ndan başka (ibadeti hak eden) hiçbir ilah yoktur. (O hâlde) nasıl da (tevhidden şirke) çevriliyorsunuz?

وَاِنْ يُكَذِّبُوكَ فَقَدْ كُذِّبَتْ رُسُلٌ مِنْ قَبْلِكَ وَاِلَى اللّٰهِ تُرْجَعُ
الْاُمُورُ ﴿٤﴾ يَٓا اَيُّهَا النَّاسُ اِنَّ وَعْدَ اللّٰهِ حَقٌّ فَلَا تَغُرَّنَّكُمُ الْحَيٰوةُ
الدُّنْيَا وَلَا يَغُرَّنَّكُمْ بِاللّٰهِ الْغَرُورُ ﴿٥﴾ اِنَّ الشَّيْطَانَ لَكُمْ عَدُوٌّ
فَاتَّخِذُوهُ عَدُوًّا اِنَّمَا يَدْعُوا حِزْبَهُ لِيَكُونُوا مِنْ اَصْحَابِ السَّعِيرِ ﴿٦﴾
اَلَّذِينَ كَفَرُوا لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ وَالَّذِينَ اٰمَنُوا وَعَمِلُوا
الصَّالِحَاتِ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَاَجْرٌ كَبِيرٌ ﴿٧﴾ اَفَمَنْ زُيِّنَ لَهُ سُٓوءُ عَمَلِهِ
فَرَاٰهُ حَسَنًا فَاِنَّ اللّٰهَ يُضِلُّ مَنْ يَشَٓاءُ وَيَهْدِي مَنْ يَشَٓاءُ فَلَا تَذْهَبْ
نَفْسُكَ عَلَيْهِمْ حَسَرَاتٍ اِنَّ اللّٰهَ عَلِيمٌ بِمَا يَصْنَعُونَ ﴿٨﴾ وَاللّٰهُ
الَّذِٓي اَرْسَلَ الرِّيَاحَ فَتُثِيرُ سَحَابًا فَسُقْنَاهُ اِلٰى بَلَدٍ مَيِّتٍ فَاَحْيَيْنَا
بِهِ الْاَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا كَذٰلِكَ النُّشُورُ ﴿٩﴾ مَنْ كَانَ يُرِيدُ الْعِزَّةَ فَلِلّٰهِ
الْعِزَّةُ جَمِيعًا اِلَيْهِ يَصْعَدُ الْكَلِمُ الطَّيِّبُ وَالْعَمَلُ الصَّالِحُ يَرْفَعُهُ
وَالَّذِينَ يَمْكُرُونَ السَّيِّئَاتِ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ وَمَكْرُ اُو۬لٰٓئِكَ
هُوَ يَبُورُ ﴿١٠﴾ وَاللّٰهُ خَلَقَكُمْ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ مِنْ نُطْفَةٍ ثُمَّ جَعَلَكُمْ
اَزْوَاجًا وَمَا تَحْمِلُ مِنْ اُنْثٰى وَلَا تَضَعُ اِلَّا بِعِلْمِهِ وَمَا يُعَمَّرُ مِنْ مُعَمَّرٍ
وَلَا يُنْقَصُ مِنْ عُمُرِهِٓ اِلَّا فِي كِتَابٍ اِنَّ ذٰلِكَ عَلَى اللّٰهِ يَسِيرٌ ﴿١١﴾

4. Şayet seni yalanlıyorlarsa hiç şüphesiz, senden önceki resûlleri de yalanlandılar. İşler Allah'a döndürülür.

5. Ey insanlar! Şüphesiz ki Allah'ın vaadi haktır. (Öyleyse) dünya hayatı sizi aldatmasın. Çok aldatan (şeytan) da sizi Allah'la aldatmasın.

6. Hiç kuşkusuz şeytan, sizin düşmanınızdır. (O hâlde) siz de onu düşman edinin. O, kendi fırkasını ancak alevleri dehşet saçan ateşin ehli olmaya davet eder.

7. Küfre sapanlara çetin bir azap vardır. İman edip salih amel işleyenlere ise bağışlanma ve büyük bir mükâfat vardır.

8. Kötü ameli kendisine süslü gösterilip de onu güzel görenle (Allah'ın hidayet ettiği kimse bir olur mu hiç)? Şüphesiz ki Allah, dilediğini saptırır, dilediğini hidayet eder. (Öyleyse iman etmiyorlar diye) onlar için kendini üzüntülere kaptırma. Şüphesiz ki Allah, onların yaptıklarını bilendir.

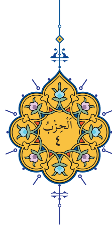
Allah'ın (cc), Resûl'ünü tesellisi için bk. 20/Tâhâ, 2

9. Allah, rüzgârları gönderir, (rüzgâr) bulutları harekete geçirir. Biz (bulutları) ölü bir beldeye sevk ederiz ve onunla ölümünden sonra toprağa hayat veririz. İşte diriliş de böyledir.

10. Kim izzet arıyorsa hiç şüphesiz izzetin tamamı Allah'a aittir. Güzel söz O'na yükselir. (Güzel sözü) salih amel yükseltir. Kötülüklerle tuzak kuranlar için, çetin bir azap vardır. Bunların tuzakları bozulur, yok olur gider.

11. Allah, sizleri topraktan, sonra bir damla sudan yarattı. Sonra sizi çift kıldı. O'nun bilgisi dışında bir dişi ne gebe kalır ne de doğurur. Yaşayan birinin ömrünün uzatılması da kısaltılması da mutlaka bir Kitap'ta yazılıdır. Şüphesiz ki bu, Allah'a kolaydır.

وَمَا يَسْتَوِي الْبَحْرَانِۗ هٰذَا عَذْبٌ فُرَاتٌ سَٓائِغٌ شَرَابُهُ وَهٰذَا
مِلْحٌ اُجَاجٌۜ وَمِنْ كُلٍّ تَأْكُلُونَ لَحْمًا طَرِيًّا وَتَسْتَخْرِجُونَ
حِلْيَةً تَلْبَسُونَهَاۚ وَتَرَى الْفُلْكَ فِيهِ مَوَاخِرَ لِتَبْتَغُوا
مِنْ فَضْلِهِ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿١٢﴾ يُولِجُ الَّيْلَ فِي النَّهَارِ
وَيُولِجُ النَّهَارَ فِي الَّيْلِۙ وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَۘ كُلٌّ يَجْرِي
لِاَجَلٍ مُسَمًّىۜ ذٰلِكُمُ اللّٰهُ رَبُّكُمْ لَهُ الْمُلْكُۜ وَالَّذِينَ
تَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ مَا يَمْلِكُونَ مِنْ قِطْمِيرٍۜ ﴿١٣﴾ اِنْ تَدْعُوهُمْ
لَا يَسْمَعُوا دُعَٓاءَكُمْۚ وَلَوْ سَمِعُوا مَا اسْتَجَابُوا لَكُمْۜ وَيَوْمَ
الْقِيٰمَةِ يَكْفُرُونَ بِشِرْكِكُمْۜ وَلَا يُنَبِّئُكَ مِثْلُ خَبِيرٍ ﴿١٤﴾
يَٓا اَيُّهَا النَّاسُ اَنْتُمُ الْفُقَرَٓاءُ اِلَى اللّٰهِۚ وَاللّٰهُ هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ ﴿١٥﴾
اِنْ يَشَاْ يُذْهِبْكُمْ وَيَأْتِ بِخَلْقٍ جَدِيدٍۚ ﴿١٦﴾ وَمَا ذٰلِكَ
عَلَى اللّٰهِ بِعَزِيزٍ ﴿١٧﴾ وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ اُخْرٰىۜ وَاِنْ تَدْعُ
مُثْقَلَةٌ اِلٰى حِمْلِهَا لَا يُحْمَلْ مِنْهُ شَيْءٌ وَلَوْ كَانَ ذَا قُرْبٰىۜ
اِنَّمَا تُنْذِرُ الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُمْ بِالْغَيْبِ وَاَقَامُوا الصَّلٰوةَۜ
وَمَنْ تَزَكّٰى فَاِنَّمَا يَتَزَكّٰى لِنَفْسِهِۜ وَاِلَى اللّٰهِ الْمَصِيرُ ﴿١٨﴾

12. İki deniz bir değildir. Bu, tatlı mı tatlı, içimi kolay; şu, tuzlu ve acıdır. Her ikisinden de taze et yer, süs eşyası çıkarır ve giyinirsiniz. Onun lütuf ve ihsanını elde etmeniz için, gemilerin (denizde) akıp gittiğini görürsün. Umulur ki şükredersiniz.

13. Geceyi gündüze, gündüzü de geceye katar. Güneş'i ve Ay'ı emre amade kılmıştır. Her biri belirlenmiş bir süreye kadar akıp gider. İşte bu, sizin Rabbiniz olan Allah'tır. Hâkimiyet/Egemenlik yalnızca O'na aittir. O'nun dışında dua ettikleriniz, kıl kadar dahi bir şeye sahip değildir.

14. Onlara dua etseniz, duanızı işitmezler. İşitseler bile, size cevap veremezler. Kıyamet Günü şirkinizi reddederler. (Her şeyden haberdar olan) Habîr gibi kimse sana haber veremez.

15. Ey insanlar! Sizler, Allah'a muhtaçsınız. Allah ise (kimseye muhtaç olmayan, her şeyin kendisine muhtaç olduğu) El-Ğaniy ve (her daim övgüyü hak eden ve varlık tarafından övülen) El-Hamîd'in ta kendisidir.

16. Dilerse sizi götürür, (yerinize) yeni bir halk getirir.

17. Bu, Allah'a zor değildir.

18. Hiçbir günahkâr, bir başkasının günahını yüklenmez. (Günah) yükü ağır olan biri (yükünü) taşıması için birini çağırsa yakın akraba dahi olsa günahı ona yükletilmez. Sen yalnızca gaybta (görmedikleri hâlde ya da kimsenin kendilerini görmediği yerlerde) Rabblerinden korkanları ve namazı dosdoğru kılanları uyarırsın. Kim de arınırsa ancak kendi yararına arınmış olur. Dönüş yalnızca Allah'adır.

وَمَا يَسْتَوِي الْاَعْمٰى وَالْبَصِيرُۙ ﴿١٩﴾ وَلَا الظُّلُمَاتُ وَلَا النُّورُۙ ﴿٢٠﴾
وَلَا الظِّلُّ وَلَا الْحَرُورُۚ ﴿٢١﴾ وَمَا يَسْتَوِي الْاَحْيَٓاءُ وَلَا الْاَمْوَاتُۜ
اِنَّ اللّٰهَ يُسْمِعُ مَنْ يَشَٓاءُۚ وَمَٓا اَنْتَ بِمُسْمِعٍ مَنْ فِي الْقُبُورِ ﴿٢٢﴾
اِنْ اَنْتَ اِلَّا نَذِيرٌ ﴿٢٣﴾ اِنَّٓا اَرْسَلْنَاكَ بِالْحَقِّ بَشِيرًا وَنَذِيرًاۜ
وَاِنْ مِنْ اُمَّةٍ اِلَّا خَلَا فِيهَا نَذِيرٌ ﴿٢٤﴾ وَاِنْ يُكَذِّبُوكَ فَقَدْ
كَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْۚ جَٓاءَتْهُمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ
وَبِالزُّبُرِ وَبِالْكِتَابِ الْمُنِيرِ ﴿٢٥﴾ ثُمَّ اَخَذْتُ الَّذِينَ كَفَرُوا
فَكَيْفَ كَانَ نَكِيرِ ﴿٢٦﴾ اَلَمْ تَرَ اَنَّ اللّٰهَ اَنْزَلَ مِنَ السَّمَٓاءِ
مَٓاءًۚ فَاَخْرَجْنَا بِهِ ثَمَرَاتٍ مُخْتَلِفًا اَلْوَانُهَاۜ وَمِنَ الْجِبَالِ
جُدَدٌ بِيضٌ وَحُمْرٌ مُخْتَلِفٌ اَلْوَانُهَا وَغَرَابِيبُ سُودٌ ﴿٢٧﴾
وَمِنَ النَّاسِ وَالدَّوَٓابِّ وَالْاَنْعَامِ مُخْتَلِفٌ اَلْوَانُهُ كَذٰلِكَۜ
اِنَّمَا يَخْشَى اللّٰهَ مِنْ عِبَادِهِ الْعُلَمٰٓؤُاۜ اِنَّ اللّٰهَ عَزِيزٌ غَفُورٌ ﴿٢٨﴾
اِنَّ الَّذِينَ يَتْلُونَ كِتَابَ اللّٰهِ وَاَقَامُوا الصَّلٰوةَ وَاَنْفَقُوا مِمَّا
رَزَقْنَاهُمْ سِرًّا وَعَلَانِيَةً يَرْجُونَ تِجَارَةً لَنْ تَبُورَۙ ﴿٢٩﴾ لِيُوَفِّيَهُمْ
اُجُورَهُمْ وَيَزِيدَهُمْ مِنْ فَضْلِهِۜ اِنَّهُ غَفُورٌ شَكُورٌ ﴿٣٠﴾

19. Kör ile gören bir değildir.

20. Karanlıklar ile aydınlık da (bir değildir).

21. Gölge ile sıcaklık da.

22. Dirilerle ölüler de bir olmaz. Allah dilediğine işittirir. Sen kabirde olanlara işittiremezsin.

23. Sen, yalnızca bir uyarıcısın.

24. Biz seni hak ile, müjdeleyici ve uyarıcı olarak gönderdik. Her ümmete mutlaka bir uyarıcı gelip geçmiştir.

25. Şayet seni yalanlıyorlarsa muhakkak ki onlardan öncekiler de yalanlamışlardı. Resûlleri onlara apaçık deliller, sahifeler ve aydınlatıcı Kitaplarla gelmişlerdi.

26. Sonra kâfirleri yakalayıverdim. Nasılmış (onların yalanlamalarına karşı) benim inkârım?

27. Görmedin mi? Allah, gökten su indirdi. Onunla çeşitli renklerde meyveler çıkarmışızdır. Dağlardan da beyaz, kırmızı, daha başka renklerde ve siyah yollar kılmışızdır.

28. İnsanlar, canlılar ve davarlardan da renkleri böyle değişik olanlar vardır. Allah'tan ancak, âlim olanlar (hakkıyla) korkar. Şüphesiz ki Allah, (izzet sahibi, her şeyi mağlup eden) Azîz ve (günahları bağışlayan, örten ve günahların kötü akıbetinden kulu koruyan) Ğafûr'dur.

29. Hiç şüphesiz, Allah'ın Kitabı'nı okuyan, namazı dosdoğru kılan ve rızık olarak verdiklerimizden gizli ve açık olarak infak edenler; zarara uğramayacak bir ticaret umarlar.

30. Tâ ki (Allah), mükâfatlarını eksiksiz bir şekilde onlara versin. (Ayrıca) ihsan ve lütfuyla (bundan daha) fazlasını da versin. Çünkü O, (günahları bağışlayan, örten ve günahların kötü akıbetinden kulu koruyan) Ğafûr ve (kullarına teşekkür eden ve yaptıklarının karşılığını fazlasıyla veren) Şekûr'dur.

وَالَّذٖٓى اَوْحَيْنَٓا اِلَيْكَ مِنَ الْكِتَابِ هُوَ الْحَقُّ مُصَدِّقًا لِمَا
بَيْنَ يَدَيْهِۜ اِنَّ اللّٰهَ بِعِبَادِهٖ لَخَبٖيرٌ بَصٖيرٌ ﴿٣١﴾ ثُمَّ اَوْرَثْنَا
الْكِتَابَ الَّذٖينَ اصْطَفَيْنَا مِنْ عِبَادِنَاۚ فَمِنْهُمْ ظَالِمٌ لِنَفْسِهٖۚ
وَمِنْهُمْ مُقْتَصِدٌۚ وَمِنْهُمْ سَابِقٌ بِالْخَيْرَاتِ بِاِذْنِ اللّٰهِۜ ذٰلِكَ هُوَ
الْفَضْلُ الْكَبٖيرُۜ ﴿٣٢﴾ جَنَّاتُ عَدْنٍ يَدْخُلُونَهَا يُحَلَّوْنَ فٖيهَا
مِنْ اَسَاوِرَ مِنْ ذَهَبٍ وَلُؤْلُؤًاۚ وَلِبَاسُهُمْ فٖيهَا حَرٖيرٌ ﴿٣٣﴾ وَقَالُوا
الْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذٖٓى اَذْهَبَ عَنَّا الْحَزَنَۜ اِنَّ رَبَّنَا لَغَفُورٌ
شَكُورٌۙ ﴿٣٤﴾ اَلَّذٖٓى اَحَلَّنَا دَارَ الْمُقَامَةِ مِنْ فَضْلِهٖۚ لَا يَمَسُّنَا
فٖيهَا نَصَبٌ وَلَا يَمَسُّنَا فٖيهَا لُغُوبٌ ﴿٣٥﴾ وَالَّذٖينَ كَفَرُوا
لَهُمْ نَارُ جَهَنَّمَۚ لَا يُقْضٰى عَلَيْهِمْ فَيَمُوتُوا وَلَا يُخَفَّفُ
عَنْهُمْ مِنْ عَذَابِهَاۜ كَذٰلِكَ نَجْزٖى كُلَّ كَفُورٍۚ ﴿٣٦﴾ وَهُمْ
يَصْطَرِخُونَ فٖيهَاۚ رَبَّنَٓا اَخْرِجْنَا نَعْمَلْ صَالِحًا غَيْرَ الَّذٖى
كُنَّا نَعْمَلُۜ اَوَلَمْ نُعَمِّرْكُمْ مَا يَتَذَكَّرُ فٖيهِ مَنْ تَذَكَّرَ
وَجَٓاءَكُمُ النَّذٖيرُۜ فَذُوقُوا فَمَا لِلظَّالِمٖينَ مِنْ نَصٖيرٍ ﴿٣٧﴾ اِنَّ اللّٰهَ
عَالِمُ غَيْبِ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِۜ اِنَّهُ عَلٖيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿٣٨﴾

31. Kitap'tan sana vahyettiğimiz, hakkın ta kendisi olup kendinden önceki (Kitapları) doğrulayıcıdır. Şüphesiz ki Allah, kullarına karşı (her şeyden haberdar olan) Habîr ve (her şeyi gören) Basîr'dir.

32. Sonra Kitab'ı kullarımızdan seçtiklerimize miras kıldık. Onlardan kimi nefsine zulmeder, kimisi orta yolludur. Kimisi de Allah'ın izniyle hayırlarda yarışıp öne geçer. Bu, büyük lütuf ve ihsanın ta kendisidir.

33. (Amellerinin karşılığı) girecekleri Adn Cennetleri'dir. Orada altın bilezikler ve İncîlerle süslenirler. Ve orada elbiseleri ipektendir.

34. Derler ki: "Bizden üzüntüyü gideren Allah'a hamdolsun. Şüphesiz ki Rabbimiz, (günahları bağışlayan, örten ve günahların kötü akıbetinden kulu koruyan) Ğafûr ve (kullarına teşekkür eden ve yaptıklarının karşılığını fazlasıyla veren) Şekûr'dur."

35. "O ki ihsan ve lütfundan, bizleri tam kalınacak bir yurda yerleştirdi. Orada bize ne bir yorgunluk ne de bıkkınlık dokunacak."

36. Kâfirlere ise cehennem ateşi vardır. Ne haklarında ölmeleri için hüküm verilir, ne de (ateşin) azabı hafifletilir. Biz, her nankör olanı işte böyle cezalandırırız.

37. Orada çığlıklarla yardım isterler. (Derler ki:) "Rabbimiz! Bizi çıkar, önceden yaptıklarımız yerine salih ameller yapalım." Size, öğüt almak isteyenin öğüt alacağı kadar ömür vermedik mi? Hem size uyarıcı da geldi. Tadın (azabı)! Zalimlerin hiçbir yardımcısı yoktur.

38. Şüphesiz ki Allah, göklerin ve yerin gaybını bilendir. Şüphesiz ki O, sinelerde saklı olanı da bilendir.

هُوَ الَّذ۪ي جَعَلَكُمْ خَلَٓائِفَ فِي الْاَرْضِۜ فَمَنْ كَفَرَ فَعَلَيْهِ كُفْرُهُۜ
وَلَا يَز۪يدُ الْكَافِر۪ينَ كُفْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ اِلَّا مَقْتاًۚ وَلَا يَز۪يدُ
الْكَافِر۪ينَ كُفْرُهُمْ اِلَّا خَسَاراً ﴿٣٩﴾ قُلْ اَرَاَيْتُمْ شُرَكَٓاءَكُمُ الَّذ۪ينَ
تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللّٰهِۜ اَرُون۪ي مَاذَا خَلَقُوا مِنَ الْاَرْضِ اَمْ لَهُمْ شِرْكٌ
فِي السَّمٰوَاتِۚ اَمْ اٰتَيْنَاهُمْ كِتَاباً فَهُمْ عَلٰى بَيِّنَتٍ مِنْهُۚ بَلْ اِنْ يَعِدُ
الظَّالِمُونَ بَعْضُهُمْ بَعْضاً اِلَّا غُرُوراً ﴿٤٠﴾ اِنَّ اللّٰهَ يُمْسِكُ
السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضَ اَنْ تَزُولَاۚ وَلَئِنْ زَالَتَٓا اِنْ اَمْسَكَهُمَا
مِنْ اَحَدٍ مِنْ بَعْدِه۪ۜ اِنَّهُ كَانَ حَل۪يماً غَفُوراً ﴿٤١﴾ وَاَقْسَمُوا بِاللّٰهِ
جَهْدَ اَيْمَانِهِمْ لَئِنْ جَٓاءَهُمْ نَذ۪يرٌ لَيَكُونُنَّ اَهْدٰى مِنْ اِحْدَى الْاُمَمِۚ
فَلَمَّا جَٓاءَهُمْ نَذ۪يرٌ مَا زَادَهُمْ اِلَّا نُفُوراًۙ ﴿٤٢﴾ اِسْتِكْبَاراً فِي الْاَرْضِ
وَمَكْرَ السَّيِّئِۜ وَلَا يَح۪يقُ الْمَكْرُ السَّيِّئُ اِلَّا بِاَهْلِه۪ۜ فَهَلْ يَنْظُرُونَ
اِلَّا سُنَّتَ الْاَوَّل۪ينَۚ فَلَنْ تَجِدَ لِسُنَّتِ اللّٰهِ تَبْد۪يلاًۚ وَلَنْ تَجِدَ لِسُنَّتِ
اللّٰهِ تَحْو۪يلاً ﴿٤٣﴾ اَوَلَمْ يَس۪يرُوا فِي الْاَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ
الَّذ۪ينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَكَانُٓوا اَشَدَّ مِنْهُمْ قُوَّةًۜ وَمَا كَانَ اللّٰهُ لِيُعْجِزَهُ
مِنْ شَيْءٍ فِي السَّمٰوَاتِ وَلَا فِي الْاَرْضِۜ اِنَّهُ كَانَ عَل۪يماً قَد۪يراً ﴿٤٤﴾

39. Yeryüzünde sizleri halifeler kılan O'dur. Kim de küfre saparsa kendi aleyhine küfre sapmış olur. Kâfirlerin küfrü, Rabbleri katında (Allah'ın) gazabından başkasını arttırmaz. Kâfirlerin küfrü (kendileri için) hüsrandan başka bir şeylerini arttırmaz.

40. De ki: "Allah'ın dışında dua ettiğiniz ortaklarınız hakkında görüşünüz nedir? Gösterin bana yeryüzünde ne yaratmışlar?" Yoksa onların, göklerde ortaklığı mı vardır? Ya da onlara bir kitap vermişiz de onlar apaçık bir belge üzere midirler? (Hayır, öyle değil!) Bilakis zalimler, birbirlerine aldatmadan başka bir şey vadetmiyorlar.

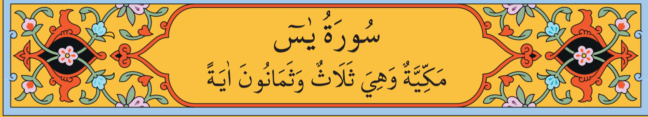
41. Şüphesiz ki Allah, zeval bulmasın diye gökleri ve yeri tutmaktadır. Zeval bulacak olsalar, O'ndan başka hiç kimse onları tutamaz. Şüphesiz ki O, (kulların hak ettikleri cezayı erteleyen) Halîm ve (günahları bağışlayan, örten ve günahların kötü akıbetinden kulu koruyan) Ğafûr'dur.

42. Kendilerine bir uyarıcı gelecek olsa, (tüm) ümmetlerden daha doğru yolda olacaklarına dair olanca güçleriyle yemin ettiler. Kendilerine uyarıcı gelince (bu durum,) ancak onların kaçıp uzaklaşmalarını arttırdı.

43. Yeryüzünde büyüklenerek ve kötü tuzaklar kurarak (uyarıcıya karşı geldiler). Oysa kötü düzen, sahibinden başkasını kuşatmaz. Öncekilerin sünnetinden başkasını mı bekliyorlar? Sen, Allah'ın sünnetinde bir değişiklik bulamazsın. Sen, Allah'ın sünnetinde bir sapma da bulamazsın.

44. Kendilerinden önce (yaşayanların) akıbetini görmek için yeryüzünde gezip dolaşmazlar mı? Hem onlar, güç ve kuvvet yönünden (bunlardan) daha çetindiler. Göklerde ve yerde Allah'ı aciz bırakacak hiçbir şey yoktur. Şüphesiz ki O, (her şeyi bilen) Alîm ve (her şeye güç yetiren, mutlak kudret sahibi olan) Kadîr'dir.

وَلَوْ يُؤَاخِذُ اللّٰهُ النَّاسَ بِمَا كَسَبُوا مَا تَرَكَ عَلٰى ظَهْرِهَا مِنْ دَٓابَّةٍ وَلٰكِنْ
يُؤَخِّرُهُمْ اِلٰٓى اَجَلٍ مُسَمًّىۚ فَاِذَا جَٓاءَ اَجَلُهُمْ فَاِنَّ اللّٰهَ كَانَ بِعِبَادِه۪ بَص۪يرًا ﴿٤٥﴾

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ
يٰسٓۜ ﴿١﴾ وَالْقُرْاٰنِ الْحَك۪يمِۙ ﴿٢﴾ اِنَّكَ لَمِنَ الْمُرْسَل۪ينَۙ ﴿٣﴾
عَلٰى صِرَاطٍ مُسْتَق۪يمٍۜ ﴿٤﴾ تَنْز۪يلَ الْعَز۪يزِ الرَّح۪يمِۙ ﴿٥﴾ لِتُنْذِرَ
قَوْمًا مَٓا اُنْذِرَ اٰبَٓاؤُ۬هُمْ فَهُمْ غَافِلُونَ ﴿٦﴾ لَقَدْ حَقَّ الْقَوْلُ
عَلٰٓى اَكْثَرِهِمْ فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٧﴾ اِنَّا جَعَلْنَا ف۪ٓي اَعْنَاقِهِمْ
اَغْلَالًا فَهِيَ اِلَى الْاَذْقَانِ فَهُمْ مُقْمَحُونَ ﴿٨﴾ وَجَعَلْنَا مِنْ بَيْنِ
اَيْد۪يهِمْ سَدًّا وَمِنْ خَلْفِهِمْ سَدًّا فَاَغْشَيْنَاهُمْ فَهُمْ لَا يُبْصِرُونَ ﴿٩﴾
وَسَوَٓاءٌ عَلَيْهِمْ ءَاَنْذَرْتَهُمْ اَمْ لَمْ تُنْذِرْهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿١٠﴾
اِنَّمَا تُنْذِرُ مَنِ اتَّبَعَ الذِّكْرَ وَخَشِيَ الرَّحْمٰنَ بِالْغَيْبِۚ فَبَشِّرْهُ
بِمَغْفِرَةٍ وَاَجْرٍ كَر۪يمٍ ﴿١١﴾ اِنَّا نَحْنُ نُحْيِ الْمَوْتٰى وَنَكْتُبُ
مَا قَدَّمُوا وَاٰثَارَهُمْۜ وَكُلَّ شَيْءٍ اَحْصَيْنَاهُ ف۪ٓي اِمَامٍ مُب۪ينٍ ﴿١٢﴾

45. Şayet Allah, insanları kazandıklarıyla yargılayacak olsaydı yeryüzünde tek bir canlı dahi bırakmazdı. Fakat onları belirlenmiş bir süreye kadar ertelemektedir. Nihayet ecelleri geldiğinde (anlayacaklar ki) hiç şüphesiz Allah, kullarını görendir.

36. YÂSÎN SURESİ

(Bu sure Mekke'de indirilmiş olup 83 ayettir.)
Er-Rahmân ve Er-Rahîm olan Allah'ın adıyla (okumaya başlıyorum).

1. Yâ, Sîn.

2. Hüküm ve hikmetler barındıran Kur'ân'a andolsun.

3. Hiç şüphesiz sen, gönderilmiş resûllerdensin.

4. (Hiç şüphesiz ki sen,) dosdoğru yol üzeresin.

5. (O Kur'ân,) (izzet sahibi, her şeyi mağlup eden) El-Azîz ve (kullarına karşı merhametli olan) Er-Rahîm (olan Allah) tarafından indirilmiştir.

6. Babaları uyarılmamış ve gaflet içerisinde olan bir topluluğu uyarmak için (gönderildin).

Kendilerine uyarıcı gelmemiş olanların durumu hakkında bk. 28/Kasas, 46

7. Onların birçoğunun üzerine (azap) sözü hak olmuştur. Onlar iman etmezler.

8. Biz, onların boyunlarına çenelerine kadar olan demir halkalar geçirdik, başları dik vaziyettedir.

Bu, bir benzetmedir. Kâfirlerin boyunlarında, onları hayırdan engelleyen ve hakka karşı dik başlı, inatçı olmalarına neden olan manevi bir halka vardır. Ayrıca bk. 6/En'âm, 25

9. Önlerine ve arkalarına bir set çektik. (Böylelikle) onları örttük. Artık (hakkı) görmezler.

10. Onları uyarsan da uyarmasan da birdir. İman etmezler.

11. Sen, ancak zikre/Kur'ân'a uyan ve gaybta (görmedikleri hâlde ya da kimsenin kendilerini görmediği yerlerde) Rahmân'dan korkanları uyarırsın. Böylesini mağfiret ve değerli bir mükâfatla müjdele.

12. Şüphesiz ki ölüleri biz diriltiriz. Onların yapıp önden gönderdikleri (amelleri)ni de (geride bıraktıkları) eserlerini de biz yazarız. Biz, her şeyi apaçık bir Kitap'ta kaydetmişizdir.

وَاضْرِبْ لَهُمْ مَثَلًا اَصْحَابَ الْقَرْيَةِۢ اِذْ جَٓاءَهَا الْمُرْسَلُونَۚ ﴿١٣﴾
اِذْ اَرْسَلْنَٓا اِلَيْهِمُ اثْنَيْنِ فَكَذَّبُوهُمَا فَعَزَّزْنَا بِثَالِثٍ فَقَالُٓوا اِنَّٓا
اِلَيْكُمْ مُرْسَلُونَ ﴿١٤﴾ قَالُوا مَٓا اَنْتُمْ اِلَّا بَشَرٌ مِثْلُنَاۙ وَمَٓا اَنْزَلَ
الرَّحْمٰنُ مِنْ شَيْءٍۙ اِنْ اَنْتُمْ اِلَّا تَكْذِبُونَ ﴿١٥﴾ قَالُوا رَبُّنَا
يَعْلَمُ اِنَّٓا اِلَيْكُمْ لَمُرْسَلُونَ ﴿١٦﴾ وَمَا عَلَيْنَٓا اِلَّا الْبَلَاغُ الْمُبِينُ ﴿١٧﴾
قَالُٓوا اِنَّا تَطَيَّرْنَا بِكُمْۚ لَئِنْ لَمْ تَنْتَهُوا لَنَرْجُمَنَّكُمْ
وَلَيَمَسَّنَّكُمْ مِنَّا عَذَابٌ اَلِيمٌ ﴿١٨﴾ قَالُوا طَٓائِرُكُمْ مَعَكُمْۜ
اَئِنْ ذُكِّرْتُمْۜ بَلْ اَنْتُمْ قَوْمٌ مُسْرِفُونَ ﴿١٩﴾ وَجَٓاءَ مِنْ اَقْصَا
الْمَدِينَةِ رَجُلٌ يَسْعٰى قَالَ يَا قَوْمِ اتَّبِعُوا الْمُرْسَلِينَۙ ﴿٢٠﴾
اِتَّبِعُوا مَنْ لَا يَسْـَٔلُكُمْ اَجْرًا وَهُمْ مُهْتَدُونَ ﴿٢١﴾ وَمَا لِيَ
لَٓا اَعْبُدُ الَّذٖي فَطَرَنٖي وَاِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٢٢﴾ ءَاَتَّخِذُ مِنْ دُونِهٖٓ
اٰلِهَةً اِنْ يُرِدْنِ الرَّحْمٰنُ بِضُرٍّ لَا تُغْنِ عَنّٖي شَفَاعَتُهُمْ شَيْـًٔا
وَلَا يُنْقِذُونِۚ ﴿٢٣﴾ اِنّٖٓي اِذًا لَفٖي ضَلَالٍ مُبٖينٍ ﴿٢٤﴾ اِنّٖٓي اٰمَنْتُ
بِرَبِّكُمْ فَاسْمَعُونِۜ ﴿٢٥﴾ قٖيلَ ادْخُلِ الْجَنَّةَۜ قَالَ يَا لَيْتَ قَوْمٖي
يَعْلَمُونَۙ ﴿٢٦﴾ بِمَا غَفَرَ لٖي رَبّٖي وَجَعَلَنٖي مِنَ الْمُكْرَمٖينَ ﴿٢٧﴾

13. Onlara şu belde halkını misal ver: Hani onlara resûller gelmişti.

14. Hani onlara iki elçi göndermiştik de o ikisini yalanlamışlardı. Biz de üçüncü bir kişiyle onları desteklemiştik. Demişlerdi ki: "Şüphesiz ki biz, sizlere gönderilmiş resûlleriz."

15. Demişlerdi ki: "Sizler, yalnızca bizim gibi insanlarsınız. Rahmân, hiçbir şey indirmemiştir. Siz ancak yalan söylemektesiniz."

16. Demişlerdi ki: "Size gönderildiğimizi Rabbimiz biliyor."

17. "Bizim vazifemiz yalnızca apaçık bir tebliğdir."

18. Demişlerdi ki: "Biz, sizi uğursuz sayıyoruz. Bu (söylediklerinize) bir son vermezseniz, kesinlikle sizi taşlayacağız ve bizden size can yakıcı bir azap dokunacaktır."

19. Demişlerdi ki: "Uğursuzluğunuz sizin yanınızdadır. Size öğüt verildi diye mi (bizi uğursuz saydınız)? Bilakis siz, haddi aşan, taşkın bir toplumsunuz."

20. Şehrin diğer ucundan bir adam koşarak gelmiş ve demişti ki: "Ey kavmim! Gönderilmiş resûllere uyun."

21. "Sizden hiçbir ücret istemeyen kimselere uyun. Onlar, hidayete ermiş kimselerdir."

22. (Söyler misiniz:) "Ne diye beni yaratana ibadet etmeyecekmişim ki? Siz O'na döndürüleceksiniz."

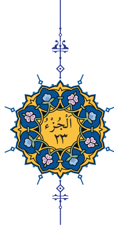
23. "O'nu bırakıp da başka ilahlar mı edineyim? Rahmân, benim için bir zarar dileyecek olsa onların şefaati hiçbir fayda vermez, hem beni kurtaramazlar da."

24. "O takdirde ben, apaçık bir sapıklık içerisinde olmuş olurum."

25. "Şüphesiz ki ben, sizin Rabbinize iman ettim. Beni dinleyin."

26. (Ona:) "Cennete gir." denildi. Dedi ki: "Keşke kavmim bilseydi."

27. "Rabbimin beni bağışlayıp ikram olunanlardan kıldığını."

وَمَٓا اَنْزَلْنَا عَلٰى قَوْمِه۪ مِنْ بَعْدِه۪ مِنْ جُنْدٍ مِنَ السَّمَٓاءِ
وَمَا كُنَّا مُنْزِل۪ينَ ﴿٢٨﴾ اِنْ كَانَتْ اِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً فَاِذَا
هُمْ خَامِدُونَ ﴿٢٩﴾ يَا حَسْرَةً عَلَى الْعِبَادِۚ مَا يَأْت۪يهِمْ مِنْ رَسُولٍ
اِلَّا كَانُوا بِه۪ يَسْتَهْزِؤُ۫نَ ﴿٣٠﴾ اَلَمْ يَرَوْا كَمْ اَهْلَكْنَا
قَبْلَهُمْ مِنَ الْقُرُونِ اَنَّهُمْ اِلَيْهِمْ لَا يَرْجِعُونَ ﴿٣١﴾ وَاِنْ كُلٌّ
لَمَّا جَم۪يعٌ لَدَيْنَا مُحْضَرُونَ۟ ﴿٣٢﴾ وَاٰيَةٌ لَهُمُ الْاَرْضُ الْمَيْتَةُۚ
اَحْيَيْنَاهَا وَاَخْرَجْنَا مِنْهَا حَبًّا فَمِنْهُ يَأْكُلُونَ ﴿٣٣﴾ وَجَعَلْنَا
ف۪يهَا جَنَّاتٍ مِنْ نَخ۪يلٍ وَاَعْنَابٍ وَفَجَّرْنَا ف۪يهَا مِنَ الْعُيُونِۙ ﴿٣٤﴾
لِيَأْكُلُوا مِنْ ثَمَرِه۪ۙ وَمَا عَمِلَتْهُ اَيْد۪يهِمْۜ اَفَلَا يَشْكُرُونَ ﴿٣٥﴾
سُبْحَانَ الَّذ۪ي خَلَقَ الْاَزْوَاجَ كُلَّهَا مِمَّا تُنْبِتُ الْاَرْضُ
وَمِنْ اَنْفُسِهِمْ وَمِمَّا لَا يَعْلَمُونَ ﴿٣٦﴾ وَاٰيَةٌ لَهُمُ الَّيْلُۚ نَسْلَخُ مِنْهُ
النَّهَارَ فَاِذَا هُمْ مُظْلِمُونَۙ ﴿٣٧﴾ وَالشَّمْسُ تَجْر۪ي لِمُسْتَقَرٍّ لَهَاۜ
ذٰلِكَ تَقْد۪يرُ الْعَز۪يزِ الْعَل۪يمِۜ ﴿٣٨﴾ وَالْقَمَرَ قَدَّرْنَاهُ مَنَازِلَ حَتّٰى
عَادَ كَالْعُرْجُونِ الْقَد۪يمِ ﴿٣٩﴾ لَا الشَّمْسُ يَنْبَغ۪ي لَهَٓا اَنْ تُدْرِكَ
الْقَمَرَ وَلَا الَّيْلُ سَابِقُ النَّهَارِۜ وَكُلٌّ ف۪ي فَلَكٍ يَسْبَحُونَ ﴿٤٠﴾

28. Kendisinden sonra, kavmi(ni helak etmek) için gökten bir ordu indirmedik. İndirecek de değiliz.

29. (Onları helak eden) yalnızca bir çığlıktı. (Bir de ne göresin. Ocakları) sönüvermiş (yok olup gitmişler).

30. Yazıklar olsun (şu) kullara! Onlara ne zaman bir elçi gelse hemen onunla alay ederlerdi.

31. Onlardan önce helak ettiğimiz ve onlara bir daha geri dönmeyen kavimleri görmediler mi?

32. Hepsi kesinlikle huzurumuzda hazır edileceklerdir.

33. Ölü toprak, onlar için bir ayettir. Ona hayat verdik ve ondan yemekte oldukları taneler çıkarttık.

34. Orada hurma ve üzüm bahçeleri var ettik ve orada kaynak suları fışkırttık.

35. Onun meyvelerinden ve ellerinin emeğinden yesinler diye... Şükretmezler mi?

36. Yerin bitirdiklerinden, kendi nefislerinden ve daha bilmedikleri nice varlıklardan çifter çifter yaratan (Allah), tüm eksikliklerden münezzehtir.

37. Gece de onlar için bir ayettir. Gündüzü onun içinden sıyırır çekeriz. (Bir de bakarsın ki) karanlık içinde kalıvermişler.

38. Güneş, kendisi için belirlenmiş, karar kılacağı yere doğru akmaktadır. Bu (izzet sahibi, her şeyi mağlup eden) El-Azîz ve (her şeyi bilen) El-Alîm (olan Allah'ın) takdiridir.

39. Ay için durup konaklayacağı menziller var ettik. Sonunda kurumuş bir hurma dalı (gibi ince yay) şeklini alır.

40. Ne Güneş'in Ay'a yetişmesi gerekir ne de gecenin gündüzün önüne geçmesi mümkün olur. Hepsi bir yörüngede yüzmektelerdir.

وَاٰيَةٌ لَهُمْ اَنَّا حَمَلْنَا ذُرِّيَّتَهُمْ فِي الْفُلْكِ الْمَشْحُونِۙ ﴿٤١﴾ وَخَلَقْنَا
لَهُمْ مِنْ مِثْلِه۪ مَا يَرْكَبُونَ ﴿٤٢﴾ وَاِنْ نَشَأْ نُغْرِقْهُمْ فَلَا صَر۪يخَ
لَهُمْ وَلَا هُمْ يُنْقَذُونَۙ ﴿٤٣﴾ اِلَّا رَحْمَةً مِنَّا وَمَتَاعًا اِلٰى ح۪ينٍ ﴿٤٤﴾
وَاِذَا ق۪يلَ لَهُمُ اتَّقُوا مَا بَيْنَ اَيْد۪يكُمْ وَمَا خَلْفَكُمْ لَعَلَّكُمْ
تُرْحَمُونَ ﴿٤٥﴾ وَمَا تَأْت۪يهِمْ مِنْ اٰيَةٍ مِنْ اٰيَاتِ رَبِّهِمْ اِلَّا كَانُوا
عَنْهَا مُعْرِض۪ينَ ﴿٤٦﴾ وَاِذَا ق۪يلَ لَهُمْ اَنْفِقُوا مِمَّا رَزَقَكُمُ اللّٰهُۙ
قَالَ الَّذ۪ينَ كَفَرُوا لِلَّذ۪ينَ اٰمَنُٓوا اَنُطْعِمُ مَنْ لَوْ يَشَٓاءُ اللّٰهُ
اَطْعَمَهُۗ اِنْ اَنْتُمْ اِلَّا ف۪ي ضَلَالٍ مُب۪ينٍ ﴿٤٧﴾ وَيَقُولُونَ مَتٰى هٰذَا
الْوَعْدُ اِنْ كُنْتُمْ صَادِق۪ينَ ﴿٤٨﴾ مَا يَنْظُرُونَ اِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً
تَأْخُذُهُمْ وَهُمْ يَخِصِّمُونَ ﴿٤٩﴾ فَلَا يَسْتَط۪يعُونَ تَوْصِيَةً
وَلَٓا اِلٰٓى اَهْلِهِمْ يَرْجِعُونَ ﴿٥٠﴾ وَنُفِخَ فِي الصُّورِ فَاِذَا هُمْ مِنَ الْاَجْدَاثِ
اِلٰى رَبِّهِمْ يَنْسِلُونَ ﴿٥١﴾ قَالُوا يَا وَيْلَنَا مَنْ بَعَثَنَا مِنْ مَرْقَدِنَا
هٰذَا مَا وَعَدَ الرَّحْمٰنُ وَصَدَقَ الْمُرْسَلُونَ ﴿٥٢﴾ اِنْ كَانَتْ
اِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً فَاِذَا هُمْ جَم۪يعٌ لَدَيْنَا مُحْضَرُونَ ﴿٥٣﴾ فَالْيَوْمَ
لَا تُظْلَمُ نَفْسٌ شَيْـًٔا وَلَا تُجْزَوْنَ اِلَّا مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٥٤﴾

41. Zürriyetlerini dolu gemide taşımış olmamız da onlar için bir ayettir.
42. Binmeleri için (gemi) benzeri yarattığımız şeyler de (onlar için bir ayettir).
43. Dilesek (gemileri suda yüzdürmez ve) onları boğarız. Ne kimse yardımlarına yetişebilir ne de kurtarılabilirler.
44. Onlara rahmet etmemiz ve (ecelleri olan) belirlenmiş süreye kadar faydalandırmamız başka.
45. Onlara, "Önünüzde olan (azaptan) ve arkanızda olan (geçmiş günahlar)dan korkup sakının ki merhamete nail olasınız." denildiğinde (aldırmazlar).
46. Onlara, Rablerinin ayetlerinden bir ayet geldiğinde, mutlaka ondan yüz çevirirler.
47. Onlara, "Allah'ın size rızık olarak verdiklerinden infak edin." denildiğinde, kâfirler iman edenlere dediler ki: "Allah'ın isterse doyuracağı kimseleri biz mi doyuracağız? Siz, apaçık bir sapıklık içindesiniz."
48. Derler ki: "Şayet doğru söylüyorsanız, (bize) vadettiğiniz (azap) ne zaman? (Gelsin de görelim!)"
49. Onların beklediği yalnızca bir çığlıktır. (Kendi aralarında) tartışırlarken onları yakalayıverir.
50. Ne bir tavsiye vermeye güçleri yeter ne de ailelerine geri dönebilirler.
51. Sûr'a üfürülmüştür. (Bir de bakarsın ki) kabirlerinden çıkıvermişler ve Rablerine doğru süratle akın etmektelerdir.
52. Derler ki: "Vay başımıza gelene! Uzun süre yattığımız yerden bizi kim kaldırdı? Bu Rahmân'ın vadettiği şeydir. (Anlaşılan o ki) resûller doğru söylemiş. (Ölümden sonra diriliş, ahiret hayatı hakmış.)"
53. Yalnızca tek bir çığlık! Hepsi ânında huzurumuzda hazır edilmiş olurlar.
54. Bugün, hiçbir nefis en küçük bir zulme uğramaz ve yaptıklarınızdan başka bir karşılık da görmezsiniz.

إِنَّ اَصْحَابَ الْجَنَّةِ الْيَوْمَ فٖي شُغُلٍ فَاكِهُونَۚ ﴿٥٥﴾
هُمْ وَاَزْوَاجُهُمْ فٖي ظِلَالٍ عَلَى الْاَرَٓائِكِ مُتَّكِؤُ۫نَ ﴿٥٦﴾ لَهُمْ فٖيهَا
فَاكِهَةٌ وَلَهُمْ مَا يَدَّعُونَۚ ﴿٥٧﴾ سَلَامٌ قَوْلًا مِنْ رَبٍّ رَحٖيمٍ ﴿٥٨﴾
وَامْتَازُوا الْيَوْمَ اَيُّهَا الْمُجْرِمُونَ ﴿٥٩﴾ اَلَمْ اَعْهَدْ اِلَيْكُمْ يَا بَنٖٓي
اٰدَمَ اَنْ لَا تَعْبُدُوا الشَّيْطَانَۚ اِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُبٖينٌۙ ﴿٦٠﴾ وَاَنِ
اعْبُدُونٖيۜ هٰذَا صِرَاطٌ مُسْتَقٖيمٌ ﴿٦١﴾ وَلَقَدْ اَضَلَّ مِنْكُمْ جِبِلًّا
كَثٖيرًاۜ اَفَلَمْ تَكُونُوا تَعْقِلُونَ ﴿٦٢﴾ هٰذِهٖ جَهَنَّمُ الَّتٖي كُنْتُمْ
تُوعَدُونَ ﴿٦٣﴾ اِصْلَوْهَا الْيَوْمَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ ﴿٦٤﴾ اَلْيَوْمَ
نَخْتِمُ عَلٰٓى اَفْوَاهِهِمْ وَتُكَلِّمُنَٓا اَيْدٖيهِمْ وَتَشْهَدُ اَرْجُلُهُمْ
بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿٦٥﴾ وَلَوْ نَشَٓاءُ لَطَمَسْنَا عَلٰٓى اَعْيُنِهِمْ
فَاسْتَبَقُوا الصِّرَاطَ فَاَنّٰى يُبْصِرُونَ ﴿٦٦﴾ وَلَوْ نَشَٓاءُ لَمَسَخْنَاهُمْ
عَلٰى مَكَانَتِهِمْ فَمَا اسْتَطَاعُوا مُضِيًّا وَلَا يَرْجِعُونَۚ ﴿٦٧﴾
وَمَنْ نُعَمِّرْهُ نُنَكِّسْهُ فِي الْخَلْقِۜ اَفَلَا يَعْقِلُونَ ﴿٦٨﴾ وَمَا عَلَّمْنَاهُ
الشِّعْرَ وَمَا يَنْبَغٖي لَهُۜ اِنْ هُوَ اِلَّا ذِكْرٌ وَقُرْاٰنٌ مُبٖينٌۙ ﴿٦٩﴾
لِيُنْذِرَ مَنْ كَانَ حَيًّا وَيَحِقَّ الْقَوْلُ عَلَى الْكَافِرٖينَ ﴿٧٠﴾

55. Şüphesiz ki cennet ehli, o gün sevinçli bir şekilde (cennet nimetleriyle) meşguldürler.

56. Onlar ve eşleri gölgelikler içinde sedirlere yaslanmışlardır.

57. Orada kendileri için meyveler ve her istedikleri vardır.

58. Onlara çok merhametli Rabb tarafından sözlü olarak verilen “selam” vardır.

59. (Allah der ki:) “Ey mücrimler! Siz şöyle ayrılın.”

60. “Ey Âdemoğlulları! ‘Şeytana ibadet etmeyin, o sizin apaçık düşmanınızdır.’ diye size emretmedim mi?”

61. “(Yalnızca) bana ibadet edin. Dosdoğru yol işte budur.” (demedim mi?)

62. “Andolsun ki sizden birçok topluluğu saptırdı. Hiç akletmiyor muydunuz?”

63. “İşte bu, size vadedilen cehennemdir.”

64. “Küfrünüze karşılık bugün o (cehenneme) girin.”

65. Bugün, ağızlarını mühürleriz. Kazandıkları (günahları) elleri bize söyler, ayakları da şahitlik eder.

66. Şayet dileseydik gözlerini siler (kör eder)dik. (Doğruyu bulmak için, bilinçsizce sağa sola koşuşan hayvanlar gibi) yola koşuşurlardı. (Biz, hakkı görmelerine engel olsaydık) nasıl göreceklerdi ki?

67. Dileseydik onları, oldukları yerde başka varlıklara çevirirdik. Ne ileri gitmeye ne de geri dönmeye güç yetirirlerdi.

68. Kimin ömrünü uzatmışsak, yaratılışta onu baş aşağı (güçten sonra zayıflığa, ömrün en güzel çağından en kötü çağına) çevirmişizdir. (Öyleyse ileride yaparım diye sorumluluklarını ertelemesinler. Güç ve kuvvetleri yerindeyken, Allah’a layıkıyla kulluk etsinler.) Akletmiyorlar mı?

69. Biz ona şiir öğretmedik, bu ona yakışmaz da. O, yalnızca bir zikir/öğüt ve apaçık bir Kur’ân’dır.

70. Tâ ki (Kur’ân), diri olanları uyarsın ve kâfirler üzerine söz/Allah’ın hücceti hak olsun.

Bu ayet, Yâsîn Suresi’nde geçiyor olmasına rağmen “Yâsîn sektörü” oluşturup ölülerin başında Yâsîn okunması ve insanların cenazeden cenazeye Kur’ân’ı hatırlamaları izahı güç bir durumdur.

Okunsun, yaşansın, kendisiyle cihad edilsin ve diriler uyarılsın diye indirilen bir Kitab’ın, mezarlıklara indirgenmesi bu nimete yapılan en ciddi nankörlüklerdendir.

اَوَلَمْ يَرَوْا اَنَّا خَلَقْنَا لَهُمْ مِمَّا عَمِلَتْ اَيْد۪ينَٓا اَنْعَامًا فَهُمْ لَهَا
مَالِكُونَ ﴿٧١﴾ وَذَلَّلْنَاهَا لَهُمْ فَمِنْهَا رَكُوبُهُمْ وَمِنْهَا يَأْكُلُونَ ﴿٧٢﴾
وَلَهُمْ ف۪يهَا مَنَافِعُ وَمَشَارِبُۜ اَفَلَا يَشْكُرُونَ ﴿٧٣﴾ وَاتَّخَذُوا
مِنْ دُونِ اللّٰهِ اٰلِهَةً لَعَلَّهُمْ يُنْصَرُونَۜ ﴿٧٤﴾ لَا يَسْتَط۪يعُونَ نَصْرَهُمْۙ
وَهُمْ لَهُمْ جُنْدٌ مُحْضَرُونَ ﴿٧٥﴾ فَلَا يَحْزُنْكَ قَوْلُهُمْۢ اِنَّا نَعْلَمُ
مَا يُسِرُّونَ وَمَا يُعْلِنُونَ ﴿٧٦﴾ اَوَلَمْ يَرَ الْاِنْسَانُ اَنَّا خَلَقْنَاهُ مِنْ نُطْفَةٍ
فَاِذَا هُوَ خَص۪يمٌ مُب۪ينٌ ﴿٧٧﴾ وَضَرَبَ لَنَا مَثَلًا وَنَسِيَ خَلْقَهُۜ قَالَ
مَنْ يُحْيِ الْعِظَامَ وَهِيَ رَم۪يمٌ ﴿٧٨﴾ قُلْ يُحْي۪يهَا الَّذ۪ٓي اَنْشَاَهَٓا اَوَّلَ مَرَّةٍۜ
وَهُوَ بِكُلِّ خَلْقٍ عَل۪يمٌۙ ﴿٧٩﴾ اَلَّذ۪ي جَعَلَ لَكُمْ مِنَ الشَّجَرِ الْاَخْضَرِ
نَارًا فَاِذَٓا اَنْتُمْ مِنْهُ تُوقِدُونَ ﴿٨٠﴾ اَوَلَيْسَ الَّذ۪ي خَلَقَ السَّمٰوَاتِ
وَالْاَرْضَ بِقَادِرٍ عَلٰٓى اَنْ يَخْلُقَ مِثْلَهُمْۜ بَلٰى وَهُوَ الْخَلَّاقُ الْعَل۪يمُ ﴿٨١﴾
اِنَّمَٓا اَمْرُهُٓ اِذَٓا اَرَادَ شَيْـًٔا اَنْ يَقُولَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ ﴿٨٢﴾
فَسُبْحَانَ الَّذ۪ي بِيَدِه۪ مَلَكُوتُ كُلِّ شَيْءٍ وَاِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٨٣﴾

سُورَةُ الصَّافَّاتِ
مَكِّيَّةٌ وَهِيَ مِائَةٌ وَاثْنَتَانِ وَثَمَانُونَ اٰيَةً

71. Görmediler mi? Kendi ellerimizle yaptığımız (büyük ve küçükbaş) hayvanları, onlar(ın menfaati) için yarattık. Onlar (bu) hayvanlara hükmediyor (faydalarına olacak işlerde kullanıyorlar).

72. (O hayvanları) onlara boyun eğdirdik. Hem binekleri (bu) hayvanlardandır hem de onlardan yerler.

73. Ve onlarda, kendileri için (başka) faydalar ve içecekler vardır. Şükretmezler mi?

74. Kendilerine yardım olunur umuduyla, Allah'ın dışında ilahlar edindiler.

75. (İlah edindikleri) onlara yardıma güç yetiremez. Onlarsa (müşriklerin kendisi), ilah edindikleri için hazır edilmiş askerlerdir.

Müşriklerin ilah edindikleri putlara askerliği şudur: Hayvanlarından ve ekinlerinden onlara pay ayırırlar (bk. 6/En'âm, 136), çocuklarını putlara kurban ederler (bk. 6/En'âm, 137), putları için tartışır ve onlar için kavga ederler (bk. 21/Enbiyâ, 68; 25/Furkân, 42; 38/Sâd, 6)...

76. Onların söyledikleri seni üzmesin. Biz, onların gizlediklerini de açığa vurduklarını da bilmekteyiz.

77. İnsan, onu bir su damlasından yarattığımızı görmedi mi? (Şimdi) apaçık bir düşman kesilivermiştir.

78. Kendi yaratılışını unutup bize örnek verdi ve "Çürümüş kemikleri kim diriltecek?" dedi.

79. De ki: "Onu ilk defa var eden diriltecektir. O her türlü yaratmayı bilir."

80. O (Allah) ki yeşil ağacı size ateş (yakıtı) kılmıştır. Siz de ondan yakıyorsunuz.

81. Gökleri ve yeri yaratan kimse, onların benzerini yaratmaya kâdir olmaz mı? Elbette (kâdirdir). O, (çokça yaratan) El-Hallâk, (her şeyi bilen) El-Alîm'dir.

82. Bir şey dilediğinde, emri ona, "Ol!" demesidir. O da oluverir.

83. Her şeyin otorite ve hükümranlığını elinde bulunduran (Allah), eksikliklerden münezzehtir. O'na döndürüleceksiniz.

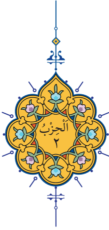
بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ
وَالصَّٓافَّاتِ صَفًّاۙ ﴿١﴾ فَالزَّاجِرَاتِ زَجْراًۙ ﴿٢﴾ فَالتَّالِيَاتِ ذِكْراًۙ ﴿٣﴾
اِنَّ اِلٰهَكُمْ لَوَاحِدٌۜ ﴿٤﴾ رَبُّ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا وَرَبُّ
الْمَشَارِقِۜ ﴿٥﴾ اِنَّا زَيَّنَّا السَّمَٓاءَ الدُّنْيَا بِز۪ينَةِۨ الْكَوَاكِبِۙ ﴿٦﴾ وَحِفْظاً
مِنْ كُلِّ شَيْطَانٍ مَارِدٍۚ ﴿٧﴾ لَا يَسَّمَّعُونَ اِلَى الْمَلَاِ الْاَعْلٰى وَيُقْذَفُونَ
مِنْ كُلِّ جَانِبٍۗ ﴿٨﴾ دُحُوراً وَلَهُمْ عَذَابٌ وَاصِبٌۙ ﴿٩﴾ اِلَّا مَنْ خَطِفَ
الْخَطْفَةَ فَاَتْبَعَهُ شِهَابٌ ثَاقِبٌ ﴿١٠﴾ فَاسْتَفْتِهِمْ اَهُمْ اَشَدُّ خَلْقاً
اَمْ مَنْ خَلَقْنَاۜ اِنَّا خَلَقْنَاهُمْ مِنْ ط۪ينٍ لَازِبٍ ﴿١١﴾ بَلْ عَجِبْتَ وَيَسْخَرُونَۖ ﴿١٢﴾
وَاِذَا ذُكِّرُوا لَا يَذْكُرُونَۖ ﴿١٣﴾ وَاِذَا رَاَوْا اٰيَةً يَسْتَسْخِرُونَۖ ﴿١٤﴾ وَقَالُٓوا
اِنْ هٰذَٓا اِلَّا سِحْرٌ مُب۪ينٌۚ ﴿١٥﴾ ءَاِذَا مِتْنَا وَكُنَّا تُرَاباً وَعِظَاماً ءَاِنَّا
لَمَبْعُوثُونَۙ ﴿١٦﴾ اَوَاٰبَٓاؤُ۬نَا الْاَوَّلُونَۜ ﴿١٧﴾ قُلْ نَعَمْ وَاَنْتُمْ دَاخِرُونَۚ ﴿١٨﴾
فَاِنَّمَا هِيَ زَجْرَةٌ وَاحِدَةٌ فَاِذَا هُمْ يَنْظُرُونَ ﴿١٩﴾ وَقَالُوا يَا وَيْلَنَا هٰذَا
يَوْمُ الدّ۪ينِ ﴿٢٠﴾ هٰذَا يَوْمُ الْفَصْلِ الَّذ۪ي كُنْتُمْ بِه۪ تُكَذِّبُونَۚ ﴿٢١﴾
اُحْشُرُوا الَّذ۪ينَ ظَلَمُوا وَاَزْوَاجَهُمْ وَمَا كَانُوا يَعْبُدُونَۙ ﴿٢٢﴾ مِنْ دُونِ
اللّٰهِ فَاهْدُوهُمْ اِلٰى صِرَاطِ الْجَح۪يمِ ﴿٢٣﴾ وَقِفُوهُمْ اِنَّهُمْ مَسْؤُ۫لُونَۙ ﴿٢٤﴾

37. SAFFÂT SURESİ

(Bu sure Mekke'de indirilmiş olup 182 ayettir.)
Er-Rahmân ve Er-Rahîm olan Allah'ın adıyla (okumaya başlıyorum).

1. Saf saf dizilenlere,
2. Gürültüyle sürükleyenlere,
3. Zikri okuyanlara andolsun ki
4. Sizin ilahınız tek bir (ilahtır).
Kur'ân'da ilah kavramı ve Kelime-i Tevhid'in açılımı için bk. 21/ Enbiyâ, 25
5. Göklerin, yerin ve ikisi arasındakilerin Rabbidir. Doğuların da Rabbidir.
6. Şüphesiz ki biz, dünya semasını yıldızlarla süsledik.

7. Ve onu inatçı her şeytandan (yıldızlarla) koruduk.
8. Mele-i A'lâ'yı dinleyemezler. (Dinlemeye kalkınca) her yandan (taşlanıp) atılırlar.
9. Defedilirler. Onlara sürekli olan bir azap vardır.
10. Ancak (kulak verip) hızlıca söz kaçıran olursa onun peşine delip geçen alev topu takılır.
11. Sor (bakalım) onlara! Onların yaratılışı mı daha zorlu, yoksa (yer, gök, dağ gibi) diğer yarattıklarımız mı? Şüphesiz ki biz, onları yapış yapış bir çamurdan yarattık.
12. Sen (onların Kur'ân'a ve ahirete inanmayışlarına) şaşırdın. Onlarsa alay ederler.
13. Öğüt verildiğinde öğüt almazlar.
14. Bir ayet gördüklerinde alay konusu edinirler.
15. Ve derler ki: "Bu, apaçık bir sihirden başkası değildir."
16. "Biz, ölüp toprak ve kemik olduğumuzda diriltilecek miymişiz?"
17. "Önceki atalarımız da mı?"
18. De ki: "Evet, sizler boyun eğip, alçalmış olarak (diriltileceksiniz)."
19. O yalnızca tek bir çığlıktır. (Bir de bakarsın ki) bakınıyorlar.
20. Derler ki: "Yazıklar olsun bize! Bu, Din Günü'dür."
21. Bu, sizin yalanladığınız (her şeyi birbirinden ayıracak olan) "Fasl" Günü'dür.
22-23. Zulmedenleri, (onlarla aynı amelleri yapan) eşlerini ve Allah'ın dışında ibadet ettiklerini toplayın bir araya! Onları cehennemin yoluna sürün.
24. Onları durdurun, çünkü onlar sorgulanacaklardır.

مَا لَكُمْ لَا تَنَاصَرُونَ ﴿٢٥﴾ بَلْ هُمُ الْيَوْمَ مُسْتَسْلِمُونَ ﴿٢٦﴾ وَاَقْبَلَ
بَعْضُهُمْ عَلٰى بَعْضٍ يَتَسَاۤءَلُونَ ﴿٢٧﴾ قَالُوا اِنَّكُمْ كُنْتُمْ تَاْتُونَنَا
عَنِ الْيَمِينِ ﴿٢٨﴾ قَالُوا بَلْ لَمْ تَكُونُوا مُؤْمِنِينَۚ ﴿٢٩﴾ وَمَا كَانَ
لَنَا عَلَيْكُمْ مِنْ سُلْطَانٍۚ بَلْ كُنْتُمْ قَوْمًا طَاغِينَ ﴿٣٠﴾ فَحَقَّ عَلَيْنَا
قَوْلُ رَبِّنَاۗ اِنَّا لَذَۤائِقُونَ ﴿٣١﴾ فَاَغْوَيْنَاكُمْ اِنَّا كُنَّا غَاوِينَ ﴿٣٢﴾ فَاِنَّهُمْ
يَوْمَئِذٍ فِي الْعَذَابِ مُشْتَرِكُونَ ﴿٣٣﴾ اِنَّا كَذٰلِكَ نَفْعَلُ بِالْمُجْرِمِينَ ﴿٣٤﴾
اِنَّهُمْ كَانُوا اِذَا ق۪يلَ لَهُمْ لَاۤ اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ يَسْتَكْبِرُونَۙ ﴿٣٥﴾ وَيَقُولُونَ
اَئِنَّا لَتَارِكُوا اٰلِهَتِنَا لِشَاعِرٍ مَجْنُونٍۜ ﴿٣٦﴾ بَلْ جَاۤءَ بِالْحَقِّ وَصَدَّقَ
الْمُرْسَلِينَ ﴿٣٧﴾ اِنَّكُمْ لَذَۤائِقُوا الْعَذَابِ الْاَلِيمِۚ ﴿٣٨﴾ وَمَا تُجْزَوْنَ
اِلَّا مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَۙ ﴿٣٩﴾ اِلَّا عِبَادَ اللّٰهِ الْمُخْلَصِينَ ﴿٤٠﴾ اُو۬لٰۤئِكَ لَهُمْ
رِزْقٌ مَعْلُومٌۙ ﴿٤١﴾ فَوَاكِهُۚ وَهُمْ مُكْرَمُونَۙ ﴿٤٢﴾ ف۪ي جَنَّاتِ النَّع۪يمِۙ ﴿٤٣﴾
عَلٰى سُرُرٍ مُتَقَابِلِينَ ﴿٤٤﴾ يُطَافُ عَلَيْهِمْ بِكَاْسٍ مِنْ مَعِينٍۙ ﴿٤٥﴾ بَيْضَاۤءَ
لَذَّةٍ لِلشَّارِبِينَۚ ﴿٤٦﴾ لَا فِيهَا غَوْلٌ وَلَا هُمْ عَنْهَا يُنْزَفُونَ ﴿٤٧﴾ وَعِنْدَهُمْ
قَاصِرَاتُ الطَّرْفِ عِينٌۙ ﴿٤٨﴾ كَاَنَّهُنَّ بَيْضٌ مَكْنُونٌ ﴿٤٩﴾ فَاَقْبَلَ بَعْضُهُمْ
عَلٰى بَعْضٍ يَتَسَاۤءَلُونَ ﴿٥٠﴾ قَالَ قَائِلٌ مِنْهُمْ اِنّ۪ي كَانَ ل۪ي قَر۪ينٌۙ ﴿٥١﴾

25. Ne oldu size? Neden birbirinize yardım etmiyorsunuz?

26. (Hayır!) Bilakis onlar, bugün teslim olmuşlardır.

27. Birbirlerine yönelmiş vaziyette karşılıklı soruşurlar.

28. (Saptırıcı liderlere derler ki:) “Şüphesiz ki sizler, bize sağdan gelip yanaşıyordunuz.”

29. (Liderler) dediler ki: “(Hayır, öyle değil!) Bilakis, siz iman etmiş değildiniz.”

30. “Bizim sizler üzerinde hiçbir otoritemiz yoktu. (Sizi bir şeye zorlamadık.) Bilakis siz, azgın bir topluluktunuz.”

31. “Rabbimizin (azap) sözü/hükmü üzerimize hak oldu. Şüphesiz ki biz, (azabı) tadanlarız.”

32. “Sizleri azdırıp (bu hâle düşürdük). Çünkü bizler de azgın kimselerdik.”

33. Onlar, o gün azapta ortaklardır.

34. Biz, suçlu günahkârlara böyle yaparız işte.

35. Onlara, “Lailaheillallah” denildiği zaman büyüklenirlerdi.

36. Ve derlerdi ki: “Biz, ilahlarımızı deli bir şair için mi bırakacağız?”

37. (Hayır! O şair veya deli değil!) Bilakis, hakla gelmiş ve (kendinden önce) gönderilmiş resûlleri doğrulamıştır.

38. Şüphesiz ki sizler, can yakıcı azabı tadacaksınız.

39. Yaptıklarınız dışında bir karşılık görmeyeceksiniz.

40. Allah’ın muhlas/arındırılmış/ihlas sahibi kulları müstesna.

41. Bunlar için bilinen bir rızık vardır.

42. Meyveler... Onlar ikram olunanlardır.

43. Naîm Cennetleri’ndelerdir.

44. Karşılıklı tahtlar üzerinde (kurulmuşlardır).

45. Kaynakta doldurulmuş kadehlerle etraflarında dolanılır.

46. (Kadehlerin içinde) içenlere lezzet veren beyaz bir içecek vardır.

47. Ondan dolayı ne bir baş ağrısı (çekerler), ne de sarhoş olurlar.

48. Yanlarında, bakışları sadece kocaları üzerinde olan iri gözlü eşler vardır.

49. Sanki onlar, saklı birer inci gibilerdir.

50. Birbirlerine yönelip karşılıklı sorarlar,

51. İçlerinden bir sözcü der ki: “Benim bir dostum vardı.”

يَقُولُ اَئِنَّكَ لَمِنَ الْمُصَدِّقٖينَ ﴿٥٢﴾ ءَاِذَا مِتْنَا وَكُنَّا تُرَابًا
وَعِظَامًا ءَاِنَّا لَمَدٖينُونَ ﴿٥٣﴾ قَالَ هَلْ اَنْتُمْ مُطَّلِعُونَ ﴿٥٤﴾ فَاطَّلَعَ
فَرَاٰهُ فٖى سَوَٓاءِ الْجَحٖيمِ ﴿٥٥﴾ قَالَ تَاللّٰهِ اِنْ كِدْتَ لَتُرْدٖينِ ﴿٥٦﴾
وَلَوْلَا نِعْمَةُ رَبّٖى لَكُنْتُ مِنَ الْمُحْضَرٖينَ ﴿٥٧﴾ اَفَمَا نَحْنُ
بِمَيِّتٖينَ ﴿٥٨﴾ اِلَّا مَوْتَتَنَا الْاُولٰى وَمَا نَحْنُ بِمُعَذَّبٖينَ ﴿٥٩﴾ اِنَّ هٰذَا
لَهُوَ الْفَوْزُ الْعَظٖيمُ ﴿٦٠﴾ لِمِثْلِ هٰذَا فَلْيَعْمَلِ الْعَامِلُونَ ﴿٦١﴾ اَذٰلِكَ
خَيْرٌ نُزُلًا اَمْ شَجَرَةُ الزَّقُّومِ ﴿٦٢﴾ اِنَّا جَعَلْنَاهَا فِتْنَةً لِلظَّالِمٖينَ ﴿٦٣﴾
اِنَّهَا شَجَرَةٌ تَخْرُجُ فٖٓى اَصْلِ الْجَحٖيمِ ﴿٦٤﴾ طَلْعُهَا كَاَنَّهُ رُؤُسُ
الشَّيَاطٖينِ ﴿٦٥﴾ فَاِنَّهُمْ لَاٰكِلُونَ مِنْهَا فَمَالِؤُنَ مِنْهَا الْبُطُونَ ﴿٦٦﴾
ثُمَّ اِنَّ لَهُمْ عَلَيْهَا لَشَوْبًا مِنْ حَمٖيمٍ ﴿٦٧﴾ ثُمَّ اِنَّ مَرْجِعَهُمْ لَاِلَى
الْجَحٖيمِ ﴿٦٨﴾ اِنَّهُمْ اَلْفَوْا اٰبَٓاءَهُمْ ضَٓالّٖينَ ﴿٦٩﴾ فَهُمْ عَلٰٓى اٰثَارِهِمْ
يُهْرَعُونَ ﴿٧٠﴾ وَلَقَدْ ضَلَّ قَبْلَهُمْ اَكْثَرُ الْاَوَّلٖينَ ﴿٧١﴾ وَلَقَدْ
اَرْسَلْنَا فٖيهِمْ مُنْذِرٖينَ ﴿٧٢﴾ فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُنْذَرٖينَ ﴿٧٣﴾
اِلَّا عِبَادَ اللّٰهِ الْمُخْلَصٖينَ ﴿٧٤﴾ وَلَقَدْ نَادٰينَا نُوحٌ فَلَنِعْمَ
الْمُجٖيبُونَ ﴿٧٥﴾ وَنَجَّيْنَاهُ وَاَهْلَهُ مِنَ الْكَرْبِ الْعَظٖيمِ ﴿٧٦﴾

52. Derdi ki: "Sen, (ahiret hayatını) tasdik edenlerden misin?"
53. "Biz ölüp de toprak ve kemik olduğumuzda, yaptıklarımızın karşılığını mı alacağız?"
54. "Siz de görmek ister misiniz (onun ne durumda olduğunu)?"
55. Baktı ve onu dehşetli ateşin orta yerinde gördü.
56. Dedi ki: "Allah'a yemin olsun ki neredeyse beni de (içinde bulunduğun yere) düşürecektin."
57. "Rabbimin (üzerimdeki) nimeti olmamış olsaydı, ben de hazır edilenlerden olurdum."
58. "Demek biz ölmeyecekmişiz, öyle mi?"
59. "Yalnızca bir defa ölecekmişiz ve biz azaba da uğramayacakmışız, öyle mi?"
60. Şüphesiz ki bu, (evet, bu) büyük bir kazanç ve kurtuluştur.
61. İşte çalışacak olanlar, böylesi için çalışsınlar.
62. (Şimdi söyleyin) böyle bir ağırlama mı daha hayırlı, yoksa Zakkûm ağacı mı?
63. Biz onu, zalimler için fitne kılmışızdır.
64. Şüphesiz ki o, cehennemin dibinde çıkan bir ağaçtır.
65. Onun meyveleri şeytanların başları gibidir.
66. Şüphesiz ki onlar, ondan yiyecek ve karınlarını dolduracaklardır.
67. (Zakkûm yedikten) sonra, üzerine içecekleri kaynar bir karışım vardır.
68. Sonra onların döneceği yer elbette, cehennem ateşi olacaktır.
69. Gerçek şu ki onlar babalarını sapıklar olarak buldular.
70. Kendileri de, onların izleri peşinde koşuşturmaktalardır.
71. Andolsun ki onlardan önce, evvelkilerin çoğu da sapmıştı.
Allah'ın (cc) çoğunluk ve azınlık hakkında söyledikleri için bk. 11/Hûd, 40
72. Andolsun ki biz, onların arasına uyarıcılar göndermiştik.
73. Uyarılanların akıbetinin nasıl olduğuna bir bak!
74. Allah'ın muhlas/arındırılmış/ihlaslı kulları müstesna.
75. Andolsun ki Nûh, bize seslenmişti. (Biz) ne güzel cevap vermiştik.
76. Onu ve ailesini büyük bir dertten/sıkıntıdan kurtarmıştık.

وَجَعَلْنَا ذُرِّيَّتَهُ هُمُ الْبَاقِينَ ﴿٧٧﴾ وَتَرَكْنَا عَلَيْهِ فِي الْاٰخِرِينَ ﴿٧٨﴾
سَلَامٌ عَلٰى نُوحٍ فِي الْعَالَمِينَ ﴿٧٩﴾ اِنَّا كَذٰلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ﴿٨٠﴾
اِنَّهُ مِنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ ﴿٨١﴾ ثُمَّ اَغْرَقْنَا الْاٰخَرِينَ ﴿٨٢﴾
وَاِنَّ مِنْ شِيعَتِهِ لَاِبْرٰهِيمَ ﴿٨٣﴾ اِذْ جَٓاءَ رَبَّهُ بِقَلْبٍ سَلِيمٍ ﴿٨٤﴾
اِذْ قَالَ لِاَبِيهِ وَقَوْمِهِ مَاذَا تَعْبُدُونَ ﴿٨٥﴾ اَئِفْكًا اٰلِهَةً دُونَ اللّٰهِ تُرِيدُونَ ﴿٨٦﴾
فَمَا ظَنُّكُمْ بِرَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٨٧﴾ فَنَظَرَ نَظْرَةً فِي النُّجُومِ ﴿٨٨﴾ فَقَالَ
اِنِّي سَقِيمٌ ﴿٨٩﴾ فَتَوَلَّوْا عَنْهُ مُدْبِرِينَ ﴿٩٠﴾ فَرَاغَ اِلٰٓى اٰلِهَتِهِمْ
فَقَالَ اَلَا تَأْكُلُونَ ﴿٩١﴾ مَا لَكُمْ لَا تَنْطِقُونَ ﴿٩٢﴾ فَرَاغَ عَلَيْهِمْ
ضَرْبًا بِالْيَمِينِ ﴿٩٣﴾ فَاَقْبَلُٓوا اِلَيْهِ يَزِفُّونَ ﴿٩٤﴾ قَالَ اَتَعْبُدُونَ
مَا تَنْحِتُونَ ﴿٩٥﴾ وَاللّٰهُ خَلَقَكُمْ وَمَا تَعْمَلُونَ ﴿٩٦﴾ قَالُوا ابْنُوا لَهُ
بُنْيَانًا فَاَلْقُوهُ فِي الْجَحِيمِ ﴿٩٧﴾ فَاَرَادُوا بِهِ كَيْدًا فَجَعَلْنَاهُمُ
الْاَسْفَلِينَ ﴿٩٨﴾ وَقَالَ اِنِّي ذَاهِبٌ اِلٰى رَبِّي سَيَهْدِينِ ﴿٩٩﴾ رَبِّ هَبْ لِي
مِنَ الصَّالِحِينَ ﴿١٠٠﴾ فَبَشَّرْنَاهُ بِغُلَامٍ حَلِيمٍ ﴿١٠١﴾ فَلَمَّا بَلَغَ مَعَهُ السَّعْيَ
قَالَ يَا بُنَيَّ اِنِّٓي اَرٰى فِي الْمَنَامِ اَنِّٓي اَذْبَحُكَ فَانْظُرْ مَاذَا تَرٰى
قَالَ يَٓا اَبَتِ افْعَلْ مَا تُؤْمَرُ سَتَجِدُنِٓي اِنْ شَٓاءَ اللّٰهُ مِنَ الصَّابِرِينَ ﴿١٠٢﴾

77. Onun soyunu bakî kalanlar kılmıştık.
78. Sonradan gelecekler arasında (hayırla yâd edilmesi için ona güzel bir nam) bırakmıştık.
79. Âlemler içinde Nûh'a selam olsun.
80. Hiç şüphesiz biz, muhsinleri/kulluğunu en güzel şekilde yapmaya çalışanları böyle mükâfatlandırırız.
81. Şüphesiz ki o, bizim mümin kullarımızdandı.
82. Sonra diğerlerini (tufanda) boğduk.
83. Şüphesiz ki İbrâhîm de onun taraftarlarındandı.
84. Hani Rabbine selim bir kalple gelmişti.
Allah'a (cc) selim bir kalple gelmek ve bunun faydaları hakkında detaylı bilgi için bk. 26/Şuarâ, 88-89
85. Hani babasına ve kavmine, "Siz neye ibadet ediyorsunuz?" demişti.
86. "Birtakım yalanlar uydurarak Allah'tan başka ilahlar mı ediniyorsunuz?"
87. "Âlemlerin Rabbi hakkındaki zannınız nedir? (Bu yaptığınızı cezasız bırakacağını mı düşünüyorsunuz?)"
88. Yıldızlara bir bakış attı.
89. "Ben hastayım." dedi.
90. Ondan yüz çevirip arkalarını dönüp gittiler.
91. (Kimseler kalmayınca) onların ilahlarına yöneldi ve "(Şu yemeklerden) yemez misiniz?" dedi.
92. "Ne oluyor size? Konuşmuyorsunuz."
93. (Derken) onlara yöneldi ve sağ eli ile bir darbe indirdi.
94. (İnsanlar) acele ile ona yöneldiler.
95. Dedi ki: "Ellerinizle yonttuğunuz şeylere mi ibadet ediyorsunuz?"
96. "Oysa sizi de yaptıklarınızı da Allah yaratmıştır."
97. Dediler ki: "Onun için yüksek bir yapı inşa edin. Sonra onu ateşin içine atın."
98. Ona tuzak kurmak istediler. Biz onları alçaltılmışlar kıldık.
99. Dedi ki: "Ben Rabbime gideceğim. Şüphesiz ki O, beni doğru yola iletecektir."
100. "Rabbim, bana salihlerden (bir evlat) ver."
101. Biz onu, halim (yumuşak huylu) bir çocukla müjdeledik.
102. Çocuk onunla beraber iş yapıp koşuşturma çağına erişince, dedi ki: "Oğulcuğum! Rüyamda seni kestiğimi görüyorum. Sen ne düşünürsün (bu konuda)?" (İsmâîl) dedi ki: "Babacığım! Emrolunduğun şeyi yap. İnşallah beni sabredenlerden bulacaksın."

فَلَمَّٓا اَسْلَمَا وَتَلَّهُ لِلْجَبٖينِۚ ﴿١٠٣﴾ وَنَادَيْنَاهُ اَنْ يَٓا اِبْرٰهٖيمُۙ ﴿١٠٤﴾
قَدْ صَدَّقْتَ الرُّءْيَاۚ اِنَّا كَذٰلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنٖينَ ﴿١٠٥﴾
اِنَّ هٰذَا لَهُوَ الْبَلٰٓؤُا الْمُبٖينُ ﴿١٠٦﴾ وَفَدَيْنَاهُ بِذِبْحٍ عَظٖيمٍ ﴿١٠٧﴾
وَتَرَكْنَا عَلَيْهِ فِي الْاٰخِرٖينَ ﴿١٠٨﴾ سَلَامٌ عَلٰٓى اِبْرٰهٖيمَ ﴿١٠٩﴾
كَذٰلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنٖينَ ﴿١١٠﴾ اِنَّهُ مِنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنٖينَ ﴿١١١﴾
وَبَشَّرْنَاهُ بِاِسْحٰقَ نَبِيًّا مِنَ الصَّالِحٖينَ ﴿١١٢﴾ وَبَارَكْنَا عَلَيْهِ
وَعَلٰٓى اِسْحٰقَۜ وَمِنْ ذُرِّيَّتِهِمَا مُحْسِنٌ وَظَالِمٌ لِنَفْسِهٖ مُبٖينٌۚ ﴿١١٣﴾
وَلَقَدْ مَنَنَّا عَلٰى مُوسٰى وَهٰرُونَۚ ﴿١١٤﴾ وَنَجَّيْنَاهُمَا وَقَوْمَهُمَا
مِنَ الْكَرْبِ الْعَظٖيمِۚ ﴿١١٥﴾ وَنَصَرْنَاهُمْ فَكَانُوا هُمُ الْغَالِبٖينَۚ ﴿١١٦﴾
وَاٰتَيْنَاهُمَا الْكِتَابَ الْمُسْتَبٖينَۚ ﴿١١٧﴾ وَهَدَيْنَاهُمَا الصِّرَاطَ
الْمُسْتَقٖيمَۚ ﴿١١٨﴾ وَتَرَكْنَا عَلَيْهِمَا فِي الْاٰخِرٖينَ ﴿١١٩﴾ سَلَامٌ
عَلٰى مُوسٰى وَهٰرُونَ ﴿١٢٠﴾ اِنَّا كَذٰلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنٖينَ ﴿١٢١﴾
اِنَّهُمَا مِنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنٖينَ ﴿١٢٢﴾ وَاِنَّ اِلْيَاسَ لَمِنَ الْمُرْسَلٖينَۜ ﴿١٢٣﴾
اِذْ قَالَ لِقَوْمِهٖٓ اَلَا تَتَّقُونَ ﴿١٢٤﴾ اَتَدْعُونَ بَعْلًا وَتَذَرُونَ
اَحْسَنَ الْخَالِقٖينَۙ ﴿١٢٥﴾ اللّٰهَ رَبَّكُمْ وَرَبَّ اٰبَٓائِكُمُ الْاَوَّلٖينَ ﴿١٢٦﴾

103. İkisi de (Allah'ın emrine) teslim olup (İsmâîl'i) alnı üzere yere yatırınca,

104. Ona: "Ey İbrâhîm!" diye seslendik.

105. "(Bu davranışınla) rüyayı tasdik etmiş oldun. Şüphesiz ki biz, muhsinleri/kulluğunu en güzel şekilde yapmaya çalışanları böyle mükâfatlandırırız."

106. Şüphesiz bu, apaçık bir imtihandı.

107. Biz (İsmâîl'in yerine), büyük bir kurbanlığı fidye olarak verdik.

108. Sonradan gelecekler arasında (hayırla yâd edilmesi için ona güzel bir nam) bıraktık.

109. Selam olsun İbrâhîm'e.

110. Biz, muhsinleri/kulluğunu en güzel şekilde yapmaya çalışanları böyle mükâfatlandırırız işte.

111. Şüphesiz ki o, iman eden kullarımızdandı.

112. Ona, salihlerden bir nebi olarak İshâk'ı müjdeledik.

113. Onun ve İshâk'ın üzerine bereket kıldık. İkisinin soyundan muhsin olan/kulluğunu en güzel şekilde yapmaya çalışan da vardır. Apaçık bir şekilde nefsine zulmeden de.

114. Andolsun ki Mûsâ ve Hârûn'a da iyilikte bulunmuştuk.

115. O ikisini ve kavimlerini büyük dertten/sıkıntıdan kurtarmıştık.

116. Onlara yardım etmiştik. (Böylece) onlar galip olmuşlardı.

117. İkisine apaçık olan bir Kitap verdik.

118. İkisini dosdoğru yola hidayet ettik.

119. Sonra gelecekler arasında (hayırla yâd edilmeleri için o ikisine güzel bir nam) bıraktık.

120. Selam olsun Mûsâ ve Hârûn'a.

121. Şüphesiz ki biz, muhsinleri/kulluğunu en güzel şekilde yapmaya çalışanları böyle mükâfatlandırırız.

122. O ikisi, bizim mümin kullarımızdandı.

123. Şüphesiz ki İlyâs, gönderilmiş resûllerdendir.

124. Hani kavmine, "(Allah'tan) korkup sakınmaz mısınız?" demişti.

125. "Siz Ba'l (putuna) dua edip, yaratanların en güzeli olan (Allah'ı) terk mi ediyorsunuz?"

126. "Sizin Rabbiniz ve evvelki atalarınızın Rabbi olan Allah'ı?!"

فَكَذَّبُوهُ فَاِنَّهُمْ لَمُحْضَرُونَۙ ﴿١٢٧﴾ اِلَّا عِبَادَ اللّٰهِ الْمُخْلَصِينَ ﴿١٢٨﴾
وَتَرَكْنَا عَلَيْهِ فِي الْاٰخِرِينَ ﴿١٢٩﴾ سَلَامٌ عَلٰٓى اِلْ يَاسِينَ ﴿١٣٠﴾ اِنَّا
كَذٰلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ﴿١٣١﴾ اِنَّهُ مِنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٣٢﴾
وَاِنَّ لُوطًا لَمِنَ الْمُرْسَلِينَۜ ﴿١٣٣﴾ اِذْ نَجَّيْنَاهُ وَاَهْلَهُٓ اَجْمَعِينَۙ ﴿١٣٤﴾
اِلَّا عَجُوزًا فِي الْغَابِرِينَ ﴿١٣٥﴾ ثُمَّ دَمَّرْنَا الْاٰخَرِينَ ﴿١٣٦﴾ وَاِنَّكُمْ
لَتَمُرُّونَ عَلَيْهِمْ مُصْبِحِينَۙ ﴿١٣٧﴾ وَبِالَّيْلِۜ اَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿١٣٨﴾ وَاِنَّ
يُونُسَ لَمِنَ الْمُرْسَلِينَۜ ﴿١٣٩﴾ اِذْ اَبَقَ اِلَى الْفُلْكِ الْمَشْحُونِۙ ﴿١٤٠﴾
فَسَاهَمَ فَكَانَ مِنَ الْمُدْحَضِينَۚ ﴿١٤١﴾ فَالْتَقَمَهُ الْحُوتُ
وَهُوَ مُلِيمٌ ﴿١٤٢﴾ فَلَوْلَٓا اَنَّهُ كَانَ مِنَ الْمُسَبِّحِينَۙ ﴿١٤٣﴾ لَلَبِثَ
فِي بَطْنِهِٓ اِلٰى يَوْمِ يُبْعَثُونَۚ ﴿١٤٤﴾ فَنَبَذْنَاهُ بِالْعَرَٓاءِ وَهُوَ سَقِيمٌۚ ﴿١٤٥﴾
وَاَنْبَتْنَا عَلَيْهِ شَجَرَةً مِنْ يَقْطِينٍۚ ﴿١٤٦﴾ وَاَرْسَلْنَاهُ اِلٰى مِائَةِ اَلْفٍ
اَوْ يَزِيدُونَۚ ﴿١٤٧﴾ فَاٰمَنُوا فَمَتَّعْنَاهُمْ اِلٰى حِينٍۜ ﴿١٤٨﴾ فَاسْتَفْتِهِمْ
اَلِرَبِّكَ الْبَنَاتُ وَلَهُمُ الْبَنُونَۙ ﴿١٤٩﴾ اَمْ خَلَقْنَا الْمَلٰٓئِكَةَ اِنَاثًا
وَهُمْ شَاهِدُونَ ﴿١٥٠﴾ اَلَٓا اِنَّهُمْ مِنْ اِفْكِهِمْ لَيَقُولُونَۙ ﴿١٥١﴾ وَلَدَ
اللّٰهُۙ وَاِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ ﴿١٥٢﴾ اَصْطَفَى الْبَنَاتِ عَلَى الْبَنِينَۜ ﴿١٥٣﴾

127. Onu yalanladılar. Şüphesiz ki onlar, (azap için) hazır edilecek olanlardır.
128. Allah'ın muhlas/arındırılmış/ihlaslı kulları müstesna.
129. Sonradan gelecekler arasında (onun hayırla yâd edilmesi için, güzel bir nam) bıraktık.
130. Selam olsun İlyâs'a.
131. İşte biz, muhsinleri/kulluğunu en güzel şekilde yapmaya çalışanları böyle mükâfatlandırırız.
132. Şüphesiz ki o, bizim mümin kullarımızdandı.
133. Muhakkak ki Lût da gönderilmiş resûllerdendir.
134. Hani onu ve ailesini topluca kurtarmıştık.
135. Geride bırakılanlar arasında bir yaşlı kadın hariç.
136. Sonra diğerlerini yerle bir etmiştik.
137. Siz sabah vakti onlara uğrayıp geçmektesiniz.
138. Gece vakti de... Akletmez misiniz?
139. Muhakkak ki Yûnus da gönderilmiş resûllerdendir.
140. Hani o, dolu bir gemiye kaçmıştı.
141. Kura çekimine katılmıştı ve kaybedenlerden olmuştu.
142. Kendini kınayan (bir ruh hâlindeyken), balık onu yutuvermişti.
143. Şayet o, tesbih edenlerden olmasaydı
144. Diriltilecekleri güne kadar onun karnında kalırdı.
145. O, hasta bir hâldeyken onu boşluğa/sahile attık.
146. Onun üzerine (yaprakları geniş olan, gölgelikli, korunaklı) "yaktin" ağacı bitirdik.
147. Onu, yüz bin veya daha fazla olan bir topluluğa gönderdik.
148. İman ettiler. Biz de belirli bir süreye kadar onları faydalandırdık.
149. Sor şimdi onlara, Kız çocukları Rabbinin, erkek çocukları onların mıdır?
150. Yoksa biz, melekleri dişi olarak yaratmışız da onlar buna şahitlik mi etmişler?
151. Dikkat edin! Onlar uydurdukları iftira sebebiyle derler ki:
152. "Allah doğurdu." Hiç şüphesiz onlar, yalancılardır.
153. Allah, kız çocuklarını erkek çocuklara tercih edip (üstün mü kılmıştır?)

مَا لَكُمْ كَيْفَ تَحْكُمُونَ ﴿١٥٤﴾ اَفَلَا تَذَكَّرُونَ ﴿١٥٥﴾ اَمْ لَكُمْ سُلْطَانٌ مُب۪ينٌ ﴿١٥٦﴾
فَأْتُوا بِكِتَابِكُمْ اِنْ كُنْتُمْ صَادِق۪ينَ ﴿١٥٧﴾ وَجَعَلُوا بَيْنَهُ وَبَيْنَ الْجِنَّةِ نَسَبًا
وَلَقَدْ عَلِمَتِ الْجِنَّةُ اِنَّهُمْ لَمُحْضَرُونَ ﴿١٥٨﴾ سُبْحَانَ اللّٰهِ عَمَّا يَصِفُونَ ﴿١٥٩﴾
اِلَّا عِبَادَ اللّٰهِ الْمُخْلَص۪ينَ ﴿١٦٠﴾ فَاِنَّكُمْ وَمَا تَعْبُدُونَ ﴿١٦١﴾ مَٓا اَنْتُمْ عَلَيْهِ بِفَاتِن۪ينَ ﴿١٦٢﴾
اِلَّا مَنْ هُوَ صَالِ الْجَح۪يمِ ﴿١٦٣﴾ وَمَا مِنَّٓا اِلَّا لَهُ مَقَامٌ مَعْلُومٌ ﴿١٦٤﴾ وَاِنَّا لَنَحْنُ
الصَّٓافُّونَ ﴿١٦٥﴾ وَاِنَّا لَنَحْنُ الْمُسَبِّحُونَ ﴿١٦٦﴾ وَاِنْ كَانُوا لَيَقُولُونَ ﴿١٦٧﴾ لَوْ اَنَّ
عِنْدَنَا ذِكْرًا مِنَ الْاَوَّل۪ينَ ﴿١٦٨﴾ لَكُنَّا عِبَادَ اللّٰهِ الْمُخْلَص۪ينَ ﴿١٦٩﴾ فَكَفَرُوا بِه۪
فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ ﴿١٧٠﴾ وَلَقَدْ سَبَقَتْ كَلِمَتُنَا لِعِبَادِنَا الْمُرْسَل۪ينَ ﴿١٧١﴾ اِنَّهُمْ
لَهُمُ الْمَنْصُورُونَ ﴿١٧٢﴾ وَاِنَّ جُنْدَنَا لَهُمُ الْغَالِبُونَ ﴿١٧٣﴾ فَتَوَلَّ عَنْهُمْ حَتّٰى
ح۪ينٍ ﴿١٧٤﴾ وَاَبْصِرْهُمْ فَسَوْفَ يُبْصِرُونَ ﴿١٧٥﴾ اَفَبِعَذَابِنَا يَسْتَعْجِلُونَ ﴿١٧٦﴾
فَاِذَا نَزَلَ بِسَاحَتِهِمْ فَسَٓاءَ صَبَاحُ الْمُنْذَر۪ينَ ﴿١٧٧﴾ وَتَوَلَّ عَنْهُمْ حَتّٰى
ح۪ينٍ ﴿١٧٨﴾ وَاَبْصِرْ فَسَوْفَ يُبْصِرُونَ ﴿١٧٩﴾ سُبْحَانَ رَبِّكَ رَبِّ الْعِزَّةِ
عَمَّا يَصِفُونَ ﴿١٨٠﴾ وَسَلَامٌ عَلَى الْمُرْسَل۪ينَ ﴿١٨١﴾ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَم۪ينَ ﴿١٨٢﴾

سُورَةُ صٓ
مَكِّيَّةٌ وَهِيَ ثَمَانٍ وَثَمَانُونَ اٰيَةً

154. Ne oluyor size, nasıl hükmediyorsunuz?
155. Öğüt almaz mısınız?
156. Yoksa (bu söylediklerinizin doğruluğuna dair) apaçık bir deliliniz mi var?
157. Şayet doğru söylüyorsanız kitabınızı getirin (bakalım)!
158. O'nunla cinler arasında nesep bağı kurdular. Andolsun ki cinler, (hesap için) hazır edileceklerini bildiler.
159. Allah, onların yakıştırdığı sıfatlardan münezzehtir.
160. Allah'ın muhlas/arındırılmış/ihlaslı kulları müstesna. (Onlar, Allah'a böyle sıfatlar yakıştırmaz; O'nu tüm eksikliklerden tenzih ederler.)
161. Şüphesiz ki siz ve ibadet ettikleriniz...
162. Siz, kimseyi (dininiz üzere) fitneye düşüremezsiniz.
163. Ateşe girecek olanlar müstesna. (Ancak böylesini dininde fitneye düşürürsünüz.)
164. (Melekler der ki:) "Bizim her birimizin mutlaka bilinen bir makamı vardır."
165. "Şüphesiz ki bizler, saf tutanlarız."
166. "Ve yine, hiç şüphesiz ki bizler, tesbih edenleriz."
167. (Müşrikler) şöyle diyorlardı:
168. "Şayet evvelkilerin Kitaplarından bizim yanımızda olsaydı"
169. "Hiç şüphesiz, Allah'ın muhlas/arındırılmış/ihlaslı kullarından olurduk."
170. (Onlara Kitap gelince de) inkâr ettiler. Pek yakında bilecekler/anlayacaklar.
171. Andolsun ki resûllerimiz için (şu) sözümüz geçmiştir:
172. Şüphesiz ki onlar, (evet, kesinlikle onlar) yardım olunacaklardır.
173. Ve bizim askerlerimiz mutlaka galip olacaklardır.
174. Artık bir süreye kadar onlardan yüz çevir.
175. Onları izle. Yakında (onlar da) göreceklerdir.
176. Azabımızın (gelmesi için) acele mi ediyorlar?
177. (Azap) onların yaşam alanlarına indiğinde, uyarılanların sabahı ne kötü olur.
178. Bir süreye kadar onlardan yüz çevir.
179. Onları izle! Yakında (onlar da) göreceklerdir.
180. İzzet sahibi olan Rabbin, onların yakıştırdıklarından münezzehtir.
181. Selam olsun gönderilmiş (resûllere).
182. Ve âlemlerin Rabbi olan Allah'a hamdolsun.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ

صٓ وَالْقُرْاٰنِ ذِي الذِّكْرِۜ ﴿١﴾ بَلِ الَّذ۪ينَ كَفَرُوا ف۪ي عِزَّةٍ وَشِقَاقٍ ﴿٢﴾
كَمْ اَهْلَكْنَا مِنْ قَبْلِهِمْ مِنْ قَرْنٍ فَنَادَوْا وَلَاتَ ح۪ينَ مَنَاصٍ ﴿٣﴾
وَعَجِبُٓوا اَنْ جَٓاءَهُمْ مُنْذِرٌ مِنْهُمْۘ وَقَالَ الْكَافِرُونَ هٰذَا سَاحِرٌ
كَذَّابٌۚ ﴿٤﴾ اَجَعَلَ الْاٰلِهَةَ اِلٰهًا وَاحِدًاۚ اِنَّ هٰذَا لَشَيْءٌ عُجَابٌ ﴿٥﴾
وَانْطَلَقَ الْمَلَاُ مِنْهُمْ اَنِ امْشُوا وَاصْبِرُوا عَلٰٓى اٰلِهَتِكُمْۚ
اِنَّ هٰذَا لَشَيْءٌ يُرَادُۚ ﴿٦﴾ مَا سَمِعْنَا بِهٰذَا فِي الْمِلَّةِ الْاٰخِرَةِۚ اِنْ هٰذَٓا
اِلَّا اخْتِلَاقٌۚ ﴿٧﴾ ءَاُنْزِلَ عَلَيْهِ الذِّكْرُ مِنْ بَيْنِنَاۜ بَلْ هُمْ ف۪ي شَكٍّ
مِنْ ذِكْر۪يۚ بَلْ لَمَّا يَذُوقُوا عَذَابِۜ ﴿٨﴾ اَمْ عِنْدَهُمْ خَزَٓائِنُ رَحْمَةِ رَبِّكَ
الْعَز۪يزِ الْوَهَّابِۚ ﴿٩﴾ اَمْ لَهُمْ مُلْكُ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا
فَلْيَرْتَقُوا فِي الْاَسْبَابِ ﴿١٠﴾ جُنْدٌ مَا هُنَالِكَ مَهْزُومٌ مِنَ الْاَحْزَابِ ﴿١١﴾
كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ وَعَادٌ وَفِرْعَوْنُ ذُو الْاَوْتَادِۙ ﴿١٢﴾ وَثَمُودُ وَقَوْمُ
لُوطٍ وَاَصْحَابُ لْـَٔيْكَةِۜ اُو۬لٰٓئِكَ الْاَحْزَابُ ﴿١٣﴾ اِنْ كُلٌّ اِلَّا كَذَّبَ
الرُّسُلَ فَحَقَّ عِقَابِ ﴿١٤﴾ وَمَا يَنْظُرُ هٰٓؤُ۬لَٓاءِ اِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً مَا لَهَا
مِنْ فَوَاقٍ ﴿١٥﴾ وَقَالُوا رَبَّنَا عَجِّلْ لَنَا قِطَّنَا قَبْلَ يَوْمِ الْحِسَابِ ﴿١٦﴾

38. SÂD SURESİ

(Bu sure Mekke'de indirilmiş olup 88 ayettir.)
Er-Rahmân ve Er-Rahîm olan Allah'ın adıyla
(okumaya başlıyorum).

1. Sâd. Çok şerefli/Öğüt dolu Kur'ân'a andolsun.

2. (Hayır!) Bilakis kâfirler, (anlamsız) bir kibir ve ayrılık/muhalefet içindelerdir.

3. Onlardan önce nice nesilleri helak etmişizdir. Onlar (kurtulmak için) çığlıklar atmışlardı/seslenmişlerdi. (Fakat) kurtuluş zamanı değildi/iş işten geçmişti.

4. Onlara içlerinden bir uyarıcının gelmesine şaşırdılar ve kâfirler dediler ki: "Şüphesiz ki bu, bir büyücüdür, bir yalancıdır."

5. "İlahları tek bir ilah mı yaptı? Gerçekten bu çok ilginç/şaşılacak bir şeydir."

6. İleri gelenler harekete geçti ve "Yürüyün, ilahlarınıza sahip çıkın (onlara bağlılıkta direnç gösterin). Şüphesiz ki bu, (sizden) istenen bir şeydir." (dediler.)

7. "Biz bunu başka bir dinde işitmedik. O (tevhid) yalnızca bir uydurmadır."

8. "Kur'ân, aramızdan ona mı indi?" (Hayır, öyle değil!) İşin aslı onlar, benim Kitabım'dan şüphe içindelerdir. Daha doğrusu ise, henüz azabımı tatmamışlardır.

9. Yoksa izzet sahibi, üstün ve karşılıksız veren Rabbinin rahmet hazineleri onların yanında mıdır?

10. Yoksa göklerin, yerin ve ikisi arasındakilerin hâkimiyeti/egemenliği onlara mı aittir? (Madem öyle! Bir yol bulup) göğe yükselsinler.

11. (Onlar) orada, yenilgiye uğramış gruplardan bir ordudur.
Ayet, müşriklerin geçmişte hezimete uğrayan gruplar gibi bir gün hezimete uğrayacağını haber vermiştir.

12. Onlardan önce Nûh Kavmi, Âd ve kazıklar (büyük ordular) sahibi Firavun da yalanladı.

13. Semûd, Lût Kavmi, Eyke halkı da (yalanladı). Bunlar (helak olmuş) gruplardır.

14. Hepsi mutlaka resûlleri yalanladılar da azabım (üzerlerine) hak oldu.

15. Bunların beklediği yalnızca bir çığlıktır. O, bir ân dahi gecikmez.

16. Dediler ki: "Rabbimiz! Azaptan payımıza düşeni, Hesap Günü gelmeden hemen ver."

اِصْبِرْ عَلٰى مَا يَقُولُونَ وَاذْكُرْ عَبْدَنَا دَاوُ۫دَ ذَا الْاَيْدِۚ اِنَّهُٓ اَوَّابٌ ﴿١٧﴾
اِنَّا سَخَّرْنَا الْجِبَالَ مَعَهُ يُسَبِّحْنَ بِالْعَشِيِّ وَالْاِشْرَاقِۙ ﴿١٨﴾ وَالطَّيْرَ
مَحْشُورَةًۜ كُلٌّ لَهُٓ اَوَّابٌ ﴿١٩﴾ وَشَدَدْنَا مُلْكَهُ وَاٰتَيْنَاهُ الْحِكْمَةَ وَفَصْلَ
الْخِطَابِ ﴿٢٠﴾ وَهَلْ اَتٰيكَ نَبَؤُا الْخَصْمِۢ اِذْ تَسَوَّرُوا الْمِحْرَابَۙ ﴿٢١﴾
اِذْ دَخَلُوا عَلٰى دَاوُ۫دَ فَفَزِعَ مِنْهُمْ قَالُوا لَا تَخَفْۚ خَصْمَانِ بَغٰى
بَعْضُنَا عَلٰى بَعْضٍ فَاحْكُمْ بَيْنَنَا بِالْحَقِّ وَلَا تُشْطِطْ وَاهْدِنَٓا
اِلٰى سَوَٓاءِ الصِّرَاطِ ﴿٢٢﴾ اِنَّ هٰذَٓا اَخ۪ي لَهُ تِسْعٌ وَتِسْعُونَ نَعْجَةً وَلِيَ
نَعْجَةٌ وَاحِدَةٌ فَقَالَ اَكْفِلْنِيهَا وَعَزَّنِي فِي الْخِطَابِ ﴿٢٣﴾ قَالَ لَقَدْ
ظَلَمَكَ بِسُؤَالِ نَعْجَتِكَ اِلٰى نِعَاجِه۪ۜ وَاِنَّ كَث۪يرًا مِنَ الْخُلَطَٓاءِ
لَيَبْغ۪ي بَعْضُهُمْ عَلٰى بَعْضٍ اِلَّا الَّذ۪ينَ اٰمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
وَقَل۪يلٌ مَا هُمْۜ وَظَنَّ دَاوُ۫دُ اَنَّمَا فَتَنَّاهُ فَاسْتَغْفَرَ رَبَّهُ وَخَرَّ رَاكِعًا
وَاَنَابَ ﴿٢٤﴾ فَغَفَرْنَا لَهُ ذٰلِكَۜ وَاِنَّ لَهُ عِنْدَنَا لَزُلْفٰى وَحُسْنَ مَاٰبٍ ﴿٢٥﴾
يَا دَاوُ۫دُ اِنَّا جَعَلْنَاكَ خَل۪يفَةً فِي الْاَرْضِ فَاحْكُمْ بَيْنَ النَّاسِ
بِالْحَقِّ وَلَا تَتَّبِعِ الْهَوٰى فَيُضِلَّكَ عَنْ سَب۪يلِ اللّٰهِۜ اِنَّ الَّذ۪ينَ يَضِلُّونَ
عَنْ سَب۪يلِ اللّٰهِ لَهُمْ عَذَابٌ شَد۪يدٌ بِمَا نَسُوا يَوْمَ الْحِسَابِ ﴿٢٦﴾

17. Onların söylediklerine sabret ve kuvvet sahibi olan kulumuz Dâvûd'u an! Şüphesiz ki o, çokça (Allah'a) yönelirdi.

18. Biz dağları onun emrine verdik, sabah ve akşam onunla beraber tesbih ederlerdi.

19. Ve toplanmış, sürüler hâlinde kuşları (verdik). Hepsi onunla beraber (tesbih eder, Allah'a) yönelirlerdi.

20. Onun mülkünü güçlendirdik. Ona hikmeti ve isabetli karar/etkileyici konuşma özelliği verdik.

21. Sana davalı olan (hasımların) haberi geldi mi? Hani onlar yüksek duvardan atlayıp (Dâvûd'un yanına) girmişlerdi.

22. Dâvûd'un yanına girdiklerinde onlardan korkmuştu. Dediler ki: "Korkma! Birbirinin hakkına girmiş bulunan iki davalıyız. Aramızda adaletle hükmet, zulmetme. Bizi dosdoğru yola ilet."

23. "Bu, benim kardeşimdir. Onun doksan dokuz koyunu, benim de bir tek koyunum vardır. 'Onu da bana ver.' dedi. Tartışmada bana üstün geldi."

24. Dedi ki: "Andolsun ki senin koyununu, kendi koyunlarına katmanı istemekle sana zulmetmiştir. Gerçek şu ki ortakların çoğu birbirlerinin hakkına girerler. İman edip salih amel işleyenler müstesna. Onlar da ne azdır!" Dâvûd, onu imtihan ettiğimizi sandı. Rabbinden bağışlanma diledi, rükûya kapandı ve (Allah'a) yöneldi.
Allah'ın (cc) çoğunluk ve azınlık hakkında söyledikleri için bk. 11/Hûd, 40

25. Bunu, onun için bağışladık. Şüphesiz ki bizim katımızda onun yakınlığı ve döneceği güzel bir yeri vardır.

26. Ey Dâvûd! Seni yeryüzünde halife kıldık. (Öyleyse) insanlar arasında hak ile hükmet. Sakın hevaya/arzuya uyma yoksa seni, Allah'ın yolundan saptırır. Hiç şüphesiz, Allah'ın yolundan sapanlara, Hesap Günü'nü unuttukları için çetin bir azap vardır.

وَمَا خَلَقْنَا السَّمَٓاءَ وَالْاَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا بَاطِلًاۜ ذٰلِكَ ظَنُّ الَّذ۪ينَ
كَفَرُواۚ فَوَيْلٌ لِلَّذ۪ينَ كَفَرُوا مِنَ النَّارِۜ ﴿٢٧﴾ اَمْ نَجْعَلُ الَّذ۪ينَ اٰمَنُوا
وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ كَالْمُفْسِد۪ينَ فِي الْاَرْضِۘ اَمْ نَجْعَلُ الْمُتَّق۪ينَ
كَالْفُجَّارِ ﴿٢٨﴾ كِتَابٌ اَنْزَلْنَاهُ اِلَيْكَ مُبَارَكٌ لِيَدَّبَّرُٓوا اٰيَاتِه۪ وَلِيَتَذَكَّرَ
اُو۬لُوا الْاَلْبَابِ ﴿٢٩﴾ وَوَهَبْنَا لِدَاوُ۫دَ سُلَيْمٰنَۜ نِعْمَ الْعَبْدُۜ اِنَّهُٓ اَوَّابٌۜ ﴿٣٠﴾
اِذْ عُرِضَ عَلَيْهِ بِالْعَشِيِّ الصَّافِنَاتُ الْجِيَادُۙ ﴿٣١﴾ فَقَالَ اِنّ۪ٓي اَحْبَبْتُ
حُبَّ الْخَيْرِ عَنْ ذِكْرِ رَبّ۪يۚ حَتّٰى تَوَارَتْ بِالْحِجَابِ۠ ﴿٣٢﴾ رُدُّوهَا عَلَيَّۜ
فَطَفِقَ مَسْحًا بِالسُّوقِ وَالْاَعْنَاقِ ﴿٣٣﴾ وَلَقَدْ فَتَنَّا سُلَيْمٰنَ وَاَلْقَيْنَا
عَلٰى كُرْسِيِّه۪ جَسَدًا ثُمَّ اَنَابَ ﴿٣٤﴾ قَالَ رَبِّ اغْفِرْ ل۪ي وَهَبْ ل۪ي مُلْكًا
لَا يَنْبَغ۪ي لِاَحَدٍ مِنْ بَعْد۪يۚ اِنَّكَ اَنْتَ الْوَهَّابُ ﴿٣٥﴾ فَسَخَّرْنَا لَهُ
الرّ۪يحَ تَجْر۪ي بِاَمْرِه۪ رُخَٓاءً حَيْثُ اَصَابَۙ ﴿٣٦﴾ وَالشَّيَاط۪ينَ كُلَّ بَنَّٓاءٍ
وَغَوَّاصٍۙ ﴿٣٧﴾ وَاٰخَر۪ينَ مُقَرَّن۪ينَ فِي الْاَصْفَادِ ﴿٣٨﴾ هٰذَا عَطَٓاؤُ۬نَا فَامْنُنْ
اَوْ اَمْسِكْ بِغَيْرِ حِسَابٍ ﴿٣٩﴾ وَاِنَّ لَهُ عِنْدَنَا لَزُلْفٰى وَحُسْنَ مَاٰبٍۚ ﴿٤٠﴾
وَاذْكُرْ عَبْدَنَٓا اَيُّوبَۢ اِذْ نَادٰى رَبَّهُٓ اَنّ۪ي مَسَّنِيَ الشَّيْطَانُ بِنُصْبٍ
وَعَذَابٍۜ ﴿٤١﴾ اُرْكُضْ بِرِجْلِكَۚ هٰذَا مُغْتَسَلٌ بَارِدٌ وَشَرَابٌ ﴿٤٢﴾

27. Gök, yer ve ikisi arasındakileri boş/amaçsız/öylesine yaratmadık. Bu, kâfirlerin zannıdır. (Girecekleri) ateş nedeniyle veyl olsun o kâfirlere!

Dâvûd'a (as) hakla hükmetmesi ve hevaya uymaması emredildikten sonra bu ayetin gelmesi çok derin bir mesaj taşımaktadır. Madem dünyayı yaratan Allah'tır (cc), öyleyse bu dünyada söz sahibi olması gereken de yine O'dur. Allah'ın (cc) indirdiği "hak" ile hükmetmeyenler; dünyanın amaçsız, boş, bir hiç uğruna var olduğunu zannedenlerdir. Oysa Allah (cc) dünyayı ve içindekileri yalnızca O'na ibadet edilmesi (bk. 51/Zâriyat, 56), Allah'ın (cc) indirdiği Kitap'la hükmedilmesi (bk. 38/Sâd, 26), hakkın batılı parçalayıp yok etmesi (bk. 21/Enbiyâ, 16-18), ahiret şuuruyla Allah'tan (cc) korkulup sakınılması (bk. 23/Mu'minûn, 115-116) gibi ulvi amaçlar için yaratmıştır.

28. İman edip salih amel işleyenleri, yeryüzünde bozgunculuk yapanlarla bir tutar mıyız hiç? Ya da muttakileri facirlerle bir tutar mıyız?

29. Ayetlerini tedebbür edip (iyice düşünsünler) ve akıl sahipleri öğüt alsınlar diye, (bu Kur'ân) sana indirdiğimiz mübarek bir Kitap'tır.

Kitab'ın indiriliş gayesi için bk. 4/Nisâ, 105

30. Dâvûd'a, Suleymân'ı ihsan ettik. Ne güzel bir kuldur o. Çünkü o, çokça (Allah'a) yönelirdi.

31. Hani ona, akşamüstü, ayakta duran iyi cins atlar gösterilmişti.

32. Demişti ki: "Benim hayra (atlara) olan sevgim, beni Rabbimi zikretmekten alıkoydu." Nihayet o da perdenin arkasına gizlendi. (Güneş battı, ibadet vakti çıktı.)

33. "Onları bana geri çevirin." (dedi.) Atların ayaklarını ve boyunlarını sıvazlamaya başladı. (Onu Allah'ı zikretmekten alıkoydukları için onları kesip, hayatından çıkardı.)

34. Andolsun ki Suleymân'ı imtihan etmiş ve onun tahtı üzerine (hareketsiz) bir ceset atmıştık. Sonra o, (Allah'a) yönelmişti.

35. Demişti ki: "Rabbim! Beni bağışla ve bana benden sonra kimseye nasip olmayacak bir mülk ver. Şüphesiz ki sen, (kullarına karşılıksız veren) El-Vehhâb'sın."

36. Rüzgârı onun hizmetine verdik. Onun emriyle istediği yere akıp giderdi.

37. Ve bina ustası, dalgıçlık yapan tüm şeytanları da (onun hizmetine verdik).

38. Prangalara vurulmuş diğer (bazı şeytanları da onun emrine verdik).

39. "İşte bu, bizim (sana olan) vergimizdir. Artık hesapsız olarak dilediğine ver, dilediğine verme." (dedik.)

40. Şüphesiz ki onun, bizim yanımızda yakınlığı ve dönecek güzel bir yeri vardır.

41. Kulumuz Eyyûb'u da an! Hani o, Rabbine, "Şüphesiz ki şeytan, bana yorgunluk ve azapla dokundu." diye seslenmişti.

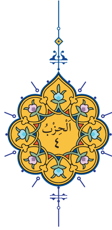
42. "Ayağını yere vur. Bu, yıkanacak ve içilecek soğuk bir sudur."

وَوَهَبْنَا لَهُٓ اَهْلَهُ وَمِثْلَهُمْ مَعَهُمْ رَحْمَةً مِنَّا وَذِكْرٰى لِاُو۬لِى
الْاَلْبَابِ ﴿٤٣﴾ وَخُذْ بِيَدِكَ ضِغْثًا فَاضْرِبْ بِهٖ وَلَا تَحْنَثْۜ اِنَّا وَجَدْنَاهُ
صَابِرًاۜ نِعْمَ الْعَبْدُۜ اِنَّهُٓ اَوَّابٌ ﴿٤٤﴾ وَاذْكُرْ عِبَادَنَٓا اِبْرٰهٖيمَ وَاِسْحٰقَ
وَيَعْقُوبَ اُو۬لِى الْاَيْدٖى وَالْاَبْصَارِ ﴿٤٥﴾ اِنَّٓا اَخْلَصْنَاهُمْ بِخَالِصَةٍ
ذِكْرَى الدَّارِۚ ﴿٤٦﴾ وَاِنَّهُمْ عِنْدَنَا لَمِنَ الْمُصْطَفَيْنَ الْاَخْيَارِ ﴿٤٧﴾
وَاذْكُرْ اِسْمٰعٖيلَ وَالْيَسَعَ وَذَا الْكِفْلِۜ وَكُلٌّ مِنَ الْاَخْيَارِۜ ﴿٤٨﴾
هٰذَا ذِكْرٌۜ وَاِنَّ لِلْمُتَّقٖينَ لَحُسْنَ مَاٰبٍۙ ﴿٤٩﴾ جَنَّاتِ عَدْنٍ مُفَتَّحَةً
لَهُمُ الْاَبْوَابُۚ ﴿٥٠﴾ مُتَّكِـٖٔينَ فٖيهَا يَدْعُونَ فٖيهَا بِفَاكِهَةٍ كَثٖيرَةٍ
وَشَرَابٍ ﴿٥١﴾ وَعِنْدَهُمْ قَاصِرَاتُ الطَّرْفِ اَتْرَابٌ ﴿٥٢﴾ هٰذَا مَا تُوعَدُونَ
لِيَوْمِ الْحِسَابِ ﴿٥٣﴾ اِنَّ هٰذَا لَرِزْقُنَا مَا لَهُ مِنْ نَفَادٍۚ ﴿٥٤﴾ هٰذَاۜ وَاِنَّ
لِلطَّاغٖينَ لَشَرَّ مَاٰبٍۙ ﴿٥٥﴾ جَهَنَّمَۚ يَصْلَوْنَهَاۚ فَبِئْسَ الْمِهَادُ ﴿٥٦﴾ هٰذَاۙ
فَلْيَذُوقُوهُ حَمٖيمٌ وَغَسَّاقٌۙ ﴿٥٧﴾ وَاٰخَرُ مِنْ شَكْلِهٖٓ اَزْوَاجٌۜ ﴿٥٨﴾ هٰذَا
فَوْجٌ مُقْتَحِمٌ مَعَكُمْۚ لَا مَرْحَبًا بِهِمْۜ اِنَّهُمْ صَالُوا النَّارِ ﴿٥٩﴾ قَالُوا
بَلْ اَنْتُمْۖ لَا مَرْحَبًا بِكُمْۜ اَنْتُمْ قَدَّمْتُمُوهُ لَنَاۚ فَبِئْسَ الْقَرَارُ ﴿٦٠﴾
قَالُوا رَبَّنَا مَنْ قَدَّمَ لَنَا هٰذَا فَزِدْهُ عَذَابًا ضِعْفًا فِى النَّارِ ﴿٦١﴾

43. Katımızdan bir rahmet ve akıl sahiplerine öğüt olması için ona, ailesini ve bir o kadarını daha verdik.

44. “Eline bir deste çalı al, onunla vur ve yeminini bozma.” Gerçekten biz, onu sabredenlerden bulduk. O, ne güzel bir kuldu. Çünkü o, çokça (Allah’a) yönelirdi.

45. Kullarımızdan kuvvet ve basiret sahibi olan İbrâhîm, İshâk ve Ya’kûb’u da an!

46. Şüphesiz ki biz, onları yalnızca ahiret yurdunu anan ihlaslı kullar kıldık.

47. Ve hiç şüphesiz onlar, bizim yanımızda seçilmiş, hayırlı olanlardandır.

48. İsmâîl’i, Elyesa’yı ve Zelkifl’i de an! Hepsi hayırlı olanlardandı.

49. Bu (onlar için) bir şereftir. Şüphesiz ki muttakiler için de güzel bir dönüş yeri vardır.

50. Kapıları onlar için açılmış Adn Cennetleri.

51. Orada (sedirlere) yaslanarak çokça meyve ve içecek istemektelerdir.

52. Yanlarında, bakışları (yalnızca kocaları) üzerinde olan, yaşıt (hepsi genç kadınlar) vardır.

53. Bu, Hesap Günü için size vadolunandır.

54. Şüphesiz ki bu, hiç bitmeyecek olan rızkımızdır.

55. İşte böyle... Hiç kuşkusuz, haddi aşanlar için en kötü dönüş yeri vardır.

56. Cehennem... Oraya girecekler. Ne kötü bir yataktır o.

57. Bu, kaynar su ve irindir. Tatsınlar (bakalım) onu.

58. Ve ondan başka, türlü türlü azaplar vardır.

59. (Oraya her yeni grup geldiğinde melekler cehennem ehline,) “Bu da sizinle beraber cehenneme atılacak bir gruptur. Onlara, ‘merhaba’ yok. Çünkü onlar ateşe gireceklerdir.” (derler.)

60. (Tabi olanlar liderlere,) “(Hayır!) Asıl size ‘merhaba’ olmasın/rahat yüzü görmeyesiniz. Bu (cehennemi) bizim önümüze siz getirdiniz. Ne kötü bir yerleşim yeridir o.” (derler.)

61. Derler ki: “Rabbimiz! Kim bu cehennemi önümüze getirdiyse, onun azabını kat kat arttır.”

وَقَالُوا مَا لَنَا لَا نَرٰى رِجَالًا كُنَّا نَعُدُّهُمْ مِنَ الْاَشْرَارِ ﴿٦٢﴾ اَتَّخَذْنَاهُمْ
سِخْرِيًّا اَمْ زَاغَتْ عَنْهُمُ الْاَبْصَارُ ﴿٦٣﴾ اِنَّ ذٰلِكَ لَحَقٌّ تَخَاصُمُ اَهْلِ
النَّارِ ﴿٦٤﴾ قُلْ اِنَّمَا اَنَا مُنْذِرٌ وَمَا مِنْ اِلٰهٍ اِلَّا اللّٰهُ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ ﴿٦٥﴾
رَبُّ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا الْعَزِيزُ الْغَفَّارُ ﴿٦٦﴾ قُلْ هُوَ
نَبَؤٌا عَظِيمٌ ﴿٦٧﴾ اَنْتُمْ عَنْهُ مُعْرِضُونَ ﴿٦٨﴾ مَا كَانَ لِيَ مِنْ عِلْمٍ بِالْمَلَاِ
الْاَعْلٰى اِذْ يَخْتَصِمُونَ ﴿٦٩﴾ اِنْ يُوحٰى اِلَيَّ اِلَّا اَنَّمَا اَنَا نَذِيرٌ مُبِينٌ ﴿٧٠﴾
اِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلٰٓئِكَةِ اِنّ۪ي خَالِقٌ بَشَرًا مِنْ طِينٍ ﴿٧١﴾ فَاِذَا سَوَّيْتُهُ
وَنَفَخْتُ ف۪يهِ مِنْ رُوح۪ي فَقَعُوا لَهُ سَاجِد۪ينَ ﴿٧٢﴾ فَسَجَدَ الْمَلٰٓئِكَةُ
كُلُّهُمْ اَجْمَعُونَ ﴿٧٣﴾ اِلَّا اِبْل۪يسَ اِسْتَكْبَرَ وَكَانَ مِنَ الْكَافِر۪ينَ ﴿٧٤﴾
قَالَ يَٓا اِبْل۪يسُ مَا مَنَعَكَ اَنْ تَسْجُدَ لِمَا خَلَقْتُ بِيَدَيَّ اَسْتَكْبَرْتَ
اَمْ كُنْتَ مِنَ الْعَال۪ينَ ﴿٧٥﴾ قَالَ اَنَا خَيْرٌ مِنْهُ خَلَقْتَن۪ي مِنْ نَارٍ وَخَلَقْتَهُ
مِنْ ط۪ينٍ ﴿٧٦﴾ قَالَ فَاخْرُجْ مِنْهَا فَاِنَّكَ رَج۪يمٌ ﴿٧٧﴾ وَاِنَّ عَلَيْكَ
لَعْنَت۪ٓي اِلٰى يَوْمِ الدّ۪ينِ ﴿٧٨﴾ قَالَ رَبِّ فَاَنْظِرْن۪ٓي اِلٰى يَوْمِ يُبْعَثُونَ ﴿٧٩﴾
قَالَ فَاِنَّكَ مِنَ الْمُنْظَر۪ينَ ﴿٨٠﴾ اِلٰى يَوْمِ الْوَقْتِ الْمَعْلُومِ ﴿٨١﴾ قَالَ
فَبِعِزَّتِكَ لَاُغْوِيَنَّهُمْ اَجْمَع۪ينَ ﴿٨٢﴾ اِلَّا عِبَادَكَ مِنْهُمُ الْمُخْلَص۪ينَ ﴿٨٣﴾

62. Ve derler ki: "Ne oluyor bize böyle? Şerli/Değersiz kabul ettiğimiz adamları (burada) göremiyoruz. (Küçümsediğimiz müminler neden burada değil?)"

63. "Onları alaya almıştık, değil mi? (Yazıklar olsun bize.) Yoksa (onlar da cehennemde de) biz mi görmüyoruz?"

64. Cehennem halkının bu çekişmesi elbette haktır (vuku bulacaktır).

65. De ki: "Ancak ben, bir uyarıcıyım. (Zatında, fiillerinde ve sıfatlarında tek olan) El-Vâhid ve (her şeye boyun eğdirip hükmüne ram eyleyen) El-Kahhâr olan Allah'tan başka hiçbir ilah yoktur."

66. Göklerin, yerin ve ikisi arasındakilerin Rabbidir. (İzzet sahibi, her şeyi mağlup eden) El-Azîz ve (günahları bağışlayan, örten ve günahların kötü akıbetinden kulu koruyan) El-Ğaffâr'dır.

67. De ki: "O, büyük bir haberdir."

68. "Siz ondan yüz çevirmektesiniz."

69. "Onlar kendi aralarında tartışırlarken, benim Mele-i A'lâ'ya dair bir bilgim yoktur."

70. "Bana, yalnızca bir uyarıcı olduğum vahyedilmektedir."

71. Hani Rabbin, meleklere demişti ki: "Muhakkak ki ben, çamurdan bir insan yaratacağım."

72. "Onu tamamlayıp ruhumdan üflediğimde onun için secdeye kapanın."

73. Meleklerin tamamı secde ettiler.

74. İblis hariç... O büyüklendi ve kâfirlerden oldu.

75. Buyurdu ki: "Ey İblis! Ellerimle yarattığıma secde etmekten seni alıkoyan nedir? Kibre mi kapıldın yoksa yüksekte olanlardan olup (tepeden mi bakmaya başladın)?"

76. Dedi ki: "Ben, ondan daha hayırlıyım. Beni ateşten yarattın, onu ise çamurdan yarattın."

77. Buyurdu ki: "Çık oradan! Şüphesiz ki sen, taşlanmış/kovulmuş olanlardansın."

78. "Ve hiç şüphesiz benim lanetim, kıyamete kadar senin üstünde olacaktır."

79. Dedi ki: "Rabbim! (İnsanların) diriltilecekleri güne kadar bana mühlet ver."

80. Buyurdu ki: "Hiç şüphesiz sen, mühlet verilenlerdensin."

81. "Bilinen vaktin gününe kadar."

82. Dedi ki: "İzzetine yemin olsun ki onların hepsini azdıracağım."

83. "Muhlas/Arındırılmış/İhlaslı kulların müstesna."

قَالَ فَالْحَقُّ وَالْحَقَّ اَقُولُ ﴿٨٤﴾ لَاَمْلَئَنَّ جَهَنَّمَ مِنْكَ وَمِمَّنْ
تَبِعَكَ مِنْهُمْ اَجْمَعِينَ ﴿٨٥﴾ قُلْ مَٓا اَسْـَٔلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ اَجْرٍ وَمَٓا اَنَا۬
مِنَ الْمُتَكَلِّفِينَ ﴿٨٦﴾ اِنْ هُوَ اِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ ﴿٨٧﴾ وَلَتَعْلَمُنَّ نَبَاَهُ بَعْدَ حِينٍ ﴿٨٨﴾

سُورَةُ الزُّمَرِ
مَكِّيَّةٌ وَهِيَ خَمْسٌ وَسَبْعُونَ اٰيَةً

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ
تَنْزِيلُ الْكِتَابِ مِنَ اللّٰهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ ﴿١﴾ اِنَّٓا اَنْزَلْنَٓا
اِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ فَاعْبُدِ اللّٰهَ مُخْلِصًا لَهُ الدِّينَۜ ﴿٢﴾
اَلَا لِلّٰهِ الدِّينُ الْخَالِصُۜ وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِٓ اَوْلِيَٓاءَۢ مَا نَعْبُدُهُمْ
اِلَّا لِيُقَرِّبُونَٓا اِلَى اللّٰهِ زُلْفٰىۜ اِنَّ اللّٰهَ يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ فِي مَا هُمْ فِيهِ
يَخْتَلِفُونَۜ اِنَّ اللّٰهَ لَا يَهْدِي مَنْ هُوَ كَاذِبٌ كَفَّارٌ ﴿٣﴾ لَوْ اَرَادَ اللّٰهُ
اَنْ يَتَّخِذَ وَلَدًا لَاصْطَفٰى مِمَّا يَخْلُقُ مَا يَشَٓاءُۙ سُبْحَانَهُۜ هُوَ اللّٰهُ
الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ ﴿٤﴾ خَلَقَ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضَ بِالْحَقِّۚ يُكَوِّرُ
الَّيْلَ عَلَى النَّهَارِ وَيُكَوِّرُ النَّهَارَ عَلَى الَّيْلِ وَسَخَّرَ الشَّمْسَ
وَالْقَمَرَۜ كُلٌّ يَجْرِي لِاَجَلٍ مُسَمًّىۜ اَلَا هُوَ الْعَزِيزُ الْغَفَّارُ ﴿٥﴾

84. Buyurdu ki: “Hak (budur) ve ben hak olanı söylerim.”

85. “Andolsun ki cehennemi, sen ve onlardan sana uyanların tamamıyla dolduracağım.”

86. De ki: “Ben (davetim karşılığında) sizden bir ücret istemiyorum. Ve ben zora koşanlardan (kafasından ayet uyduran, nübüvvet iddiasında bulunanlardan da) değilim.”

87. “O, yalnızca âlemlere bir öğüttür.”

88. “Verdiği haberlerin (hak olduğunu) bir süre sonra öğreneceksiniz.”

39. ZUMER SURESİ

(Bu sure Mekke’de indirilmiş olup 75 ayettir.)
Er-Rahmân ve Er-Rahîm olan Allah’ın adıyla (okumaya başlıyorum).

1. (Bu) Kitap, (izzet sahibi, her şeyi mağlup eden) El-Azîz ve (hüküm ve hikmet sahibi) El-Hakîm olan Allah tarafından indirilmiştir.

2. Şüphesiz ki (bu) Kitab’ı, sana hak ile indirdik. (Şu hâlde) dini O’na halis kılarak Allah’a ibadet et.

3. Dikkat edin! Halis olan din Allah’ındır. O’nun dışında veliler edinenler, “Bizi Allah’a yaklaştırsınlar diye bunlara ibadet ediyoruz.” (derler.) Allah, ihtilaf ettikleri konularda aralarında hükmedecektir. Şüphesiz ki Allah, yalancı ve kâfir olan kimseye hidayet etmez.

Şirkin temelinde “uzak Allah” ve “kusurlu insan” tasavvuru vardır: “Biz kimiz ki Allah’a (cc) doğrudan dua edelim? Günahlarımız o denli çok ki bu kirli ağızlarla nasıl Allah’ı çağıralım?” Bu batıl düşünce, insanı, “Allah’a (cc) yaklaştıran veli” arayışına iter. (bk. 2/Bakara, 186; 5/Mâide, 35; 34/Sebe’, 22-23; 39/Zumer, 43; Ayrıca bk. 6/En’âm, 14)

4. Şayet Allah, çocuk edinmek isteseydi, yarattıklarından dilediğini seçerdi. O, tüm eksikliklerden münezzehtir. O, (zatında, fiillerinde ve sıfatlarında tek olan) El-Vâhid ve (her şeye boyun eğdirip hükmüne ram eyleyen) El-Kahhâr olan Allah’tır.

5. Gökleri ve yeri hak ile yarattı. Geceyi gündüze, gündüzü de geceye sarıp dolar. Güneş’i ve Ay’ı emre amade kıldı. Hepsi bir süreye kadar akıp gider. Dikkat edin, O, (izzet sahibi, her şeyi mağlup eden) El-Azîz ve (günahları bağışlayan, örten ve günahların kötü akıbetinden kulu koruyan) El-Ğaffâr’dır.

خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ ثُمَّ جَعَلَ مِنْهَا زَوْجَهَا وَاَنْزَلَ لَكُمْ
مِنَ الْاَنْعَامِ ثَمَانِيَةَ اَزْوَاجٍۜ يَخْلُقُكُمْ فِي بُطُونِ اُمَّهَاتِكُمْ خَلْقًا
مِنْ بَعْدِ خَلْقٍ فِي ظُلُمَاتٍ ثَلٰثٍۜ ذٰلِكُمُ اللّٰهُ رَبُّكُمْ لَهُ الْمُلْكُۜ
لَٓا اِلٰهَ اِلَّا هُوَۚ فَاَنّٰى تُصْرَفُونَ ﴿٦﴾ اِنْ تَكْفُرُوا فَاِنَّ اللّٰهَ غَنِيٌّ
عَنْكُمْ وَلَا يَرْضٰى لِعِبَادِهِ الْكُفْرَۚ وَاِنْ تَشْكُرُوا يَرْضَهُ لَكُمْۜ
وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ اُخْرٰىۜ ثُمَّ اِلٰى رَبِّكُمْ مَرْجِعُكُمْ فَيُنَبِّئُكُمْ
بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَۜ اِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿٧﴾ وَاِذَا مَسَّ
الْاِنْسَانَ ضُرٌّ دَعَا رَبَّهُ مُنِيبًا اِلَيْهِ ثُمَّ اِذَا خَوَّلَهُ نِعْمَةً مِنْهُ نَسِيَ
مَا كَانَ يَدْعُٓوا اِلَيْهِ مِنْ قَبْلُ وَجَعَلَ لِلّٰهِ اَنْدَادًا لِيُضِلَّ
عَنْ سَبِيلِهِۜ قُلْ تَمَتَّعْ بِكُفْرِكَ قَلِيلًاۗ اِنَّكَ مِنْ اَصْحَابِ النَّارِ ﴿٨﴾
اَمَّنْ هُوَ قَانِتٌ اٰنَٓاءَ الَّيْلِ سَاجِدًا وَقَٓائِمًا يَحْذَرُ الْاٰخِرَةَ وَيَرْجُوا
رَحْمَةَ رَبِّهِۜ قُلْ هَلْ يَسْتَوِي الَّذِينَ يَعْلَمُونَ وَالَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَۜ
اِنَّمَا يَتَذَكَّرُ اُو۬لُوا الْاَلْبَابِۚ ﴿٩﴾ قُلْ يَا عِبَادِ الَّذِينَ اٰمَنُوا
اتَّقُوا رَبَّكُمْۜ لِلَّذِينَ اَحْسَنُوا فِي هٰذِهِ الدُّنْيَا حَسَنَةٌۜ وَاَرْضُ
اللّٰهِ وَاسِعَةٌۜ اِنَّمَا يُوَفَّى الصَّابِرُونَ اَجْرَهُمْ بِغَيْرِ حِسَابٍ ﴿١٠﴾

6. Sizi, tek bir nefisten yarattı, sonra ondan eşini var etti. Size, hayvanlardan sekiz çift indirdi. Sizi annelerinizin karnında, üç karanlık içinde, bir yaratılış (evresinden) başka bir yaratılış (evresine) geçirerek yaratmaktadır. İşte bu, sizin Rabbiniz Allah'tır. Hâkimiyet/Egemenlik yalnızca O'na aittir. O'ndan başka (ibadeti hak eden) hiçbir ilah yoktur. (Buna rağmen) nasıl da (tevhidden şirke) çevriliyorsunuz!

7. Eğer küfre sapacak olursanız hiç şüphesiz, Allah'ın size ihtiyacı yoktur ve kulları için küfre razı olmaz. Şükrederseniz, ondan (şükretmenizden) razı olur. Hiçbir günahkâr, bir başkasının günahını yüklenmez. Sonra dönüşünüz Rabbinizedir. Yaptıklarınızı size haber verir. Çünkü O, sinelerde gizli olanı bilmektedir.

8. İnsana bir sıkıntı dokunduğunda, Rabbine yönelerek dua eder. Sonra (o sıkıntı yerine) kendi katından nimet verdiğinde, daha önce dua ettiği şeyi unutur ve O'nun yolundan saptırmak için Allah'a ortaklar/eşler koşmaya başlar. De ki: "Küfrünle az bir şey daha keyif sür. Çünkü sen ateşin ehlindensin."

9. (Bu mu,) yoksa geceleri secdede ve kıyamda geçiren, ahiret (azabından) sakınan ve Rabbinin rahmetini umarak gönülden ve sürekli (Allah'a kulluk eden mi daha hayırlıdır)? De ki: "Hiç bilenle bilmeyen bir olur mu?" Ancak akıl sahipleri öğüt alır.

10. De ki: "Ey iman eden kullarım! Rabbinizden korkup sakının! Bu dünyada iyilik yapanlara iyilik vardır. Allah'ın arzı geniştir. (Dininizi yaşayamadığınız yerden hicret edin.) Ancak sabredenlere ecirleri hesapsızca verilir."

قُلْ اِنّ۪ٓي اُمِرْتُ اَنْ اَعْبُدَ اللّٰهَ مُخْلِصاً لَهُ الدّ۪ينَۙ ﴿١١﴾ وَاُمِرْتُ
لِاَنْ اَكُونَ اَوَّلَ الْمُسْلِم۪ينَ ﴿١٢﴾ قُلْ اِنّ۪ٓي اَخَافُ اِنْ عَصَيْتُ رَبّ۪ي
عَذَابَ يَوْمٍ عَظ۪يمٍ ﴿١٣﴾ قُلِ اللّٰهَ اَعْبُدُ مُخْلِصاً لَهُ د۪ين۪يۙ ﴿١٤﴾ فَاعْبُدُوا
مَا شِئْتُمْ مِنْ دُونِه۪ۜ قُلْ اِنَّ الْخَاسِر۪ينَ الَّذ۪ينَ خَسِرُٓوا اَنْفُسَهُمْ
وَاَهْل۪يهِمْ يَوْمَ الْقِيٰمَةِۜ اَلَا ذٰلِكَ هُوَ الْخُسْرَانُ الْمُب۪ينُ ﴿١٥﴾ لَهُمْ
مِنْ فَوْقِهِمْ ظُلَلٌ مِنَ النَّارِ وَمِنْ تَحْتِهِمْ ظُلَلٌۜ ذٰلِكَ يُخَوِّفُ اللّٰهُ بِه۪
عِبَادَهُۜ يَا عِبَادِ فَاتَّقُونِ ﴿١٦﴾ وَالَّذ۪ينَ اجْتَنَبُوا الطَّاغُوتَ اَنْ يَعْبُدُوهَا
وَاَنَابُٓوا اِلَى اللّٰهِ لَهُمُ الْبُشْرٰىۚ فَبَشِّرْ عِبَادِۙ ﴿١٧﴾ اَلَّذ۪ينَ يَسْتَمِعُونَ
الْقَوْلَ فَيَتَّبِعُونَ اَحْسَنَهُۜ اُو۬لٰٓئِكَ الَّذ۪ينَ هَدٰيهُمُ اللّٰهُ وَاُو۬لٰٓئِكَ هُمْ
اُو۬لُوا الْاَلْبَابِ ﴿١٨﴾ اَفَمَنْ حَقَّ عَلَيْهِ كَلِمَةُ الْعَذَابِۜ اَفَاَنْتَ تُنْقِذُ
مَنْ فِي النَّارِۚ ﴿١٩﴾ لٰكِنِ الَّذ۪ينَ اتَّقَوْا رَبَّهُمْ لَهُمْ غُرَفٌ مِنْ فَوْقِهَا
غُرَفٌ مَبْنِيَّةٌۙ تَجْر۪ي مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهَارُۜ وَعْدَ اللّٰهِۜ لَا يُخْلِفُ اللّٰهُ
الْم۪يعَادَ ﴿٢٠﴾ اَلَمْ تَرَ اَنَّ اللّٰهَ اَنْزَلَ مِنَ السَّمَٓاءِ مَٓاءً فَسَلَكَهُ يَنَاب۪يعَ
فِي الْاَرْضِ ثُمَّ يُخْرِجُ بِه۪ زَرْعاً مُخْتَلِفاً اَلْوَانُهُ ثُمَّ يَه۪يجُ فَتَرٰيهُ
مُصْفَراً ثُمَّ يَجْعَلُهُ حُطَاماًۜ اِنَّ ف۪ي ذٰلِكَ لَذِكْرٰى لِاُو۬لِي الْاَلْبَابِ ﴿٢١﴾

11. De ki: "Ben dini O'na halis kılarak, Allah'a kulluk etmekle emrolundum."

12. "Ve ben, Müslimlerin/şirki terk ederek tevhidle Allah'a yönelen kulların ilki olmakla emrolundum."

13. De ki: "Şüphesiz ki ben, Rabbime isyan edecek olsam büyük bir günün azabından korkarım."

14. De ki: "Dinimi O'na halis kılarak yalnızca Allah'a kulluk ederim."

15. (De ki:) "O'nun dışında dilediğinize ibadet edin." De ki: "Hakiki hüsrana uğrayanlar, Kıyamet Günü'nde hem kendilerini hem de ailelerini hüsrana uğratanlardır. Dikkat edin! Bu, apaçık hüsranın ta kendisidir."

16. Onların üstlerinde de ateşten tabakalar vardır, altlarında da (ateşten) tabakalar vardır. Bu, Allah'ın kullarını kendisiyle korkuttuğu (cehennemdir). Ey kullarım! Benden korkup sakının.

17. Tağuta kulluk etmekten kaçınıp Allah'a yönelenlere müjde vardır. Kullarımı müjdele.

Tağut kavramı için bk. 2/Bakara, 256

18. Onlar sözü işitip en güzeline uyarlar. Bunlar, Allah'ın hidayet ettikleridir. Bunlar, akıl sahiplerinin ta kendileridir.

19. Azap sözü üzerine hak olmuş kimseyle (bunlar bir olur mu hiç)? Yoksa sen mi ateşte olanı kurtaracaksın?

20. Fakat Rabblerinden korkup sakınanlar için (özel misafirlerin ağırlandığı) odalar vardır, onların üstünde de inşa edilmiş ve altından ırmaklar akan başka odalar vardır. Allah'ın vaadi... Şüphesiz ki Allah vaadinden dönmez.

21. Allah'ın gökyüzünden su indirip, onu yeryüzünde var olan kaynaklara akıttığını görmedin mi? Sonra da onunla farklı renklerden ekinler çıkarır, sonra o kurur ve sen onu sararmış görürsün. Sonra da onu, kuruyup dökülen çer çöp hâline getirir. Şüphesiz ki bunda (dünya hayatının geçiciliğine dair), akıl sahipleri için bir öğüt vardır.

اَفَمَنْ شَرَحَ اللّٰهُ صَدْرَهُ لِلْاِسْلَامِ فَهُوَ عَلٰى نُورٍ مِنْ رَبِّهٖۜ فَوَيْلٌ
لِلْقَاسِيَةِ قُلُوبُهُمْ مِنْ ذِكْرِ اللّٰهِۜ اُو۬لٰٓئِكَ فٖى ضَلَالٍ مُبٖينٍ ﴿٢٢﴾
اَللّٰهُ نَزَّلَ اَحْسَنَ الْحَدٖيثِ كِتَابًا مُتَشَابِهًا مَثَانِيَۗ تَقْشَعِرُّ
مِنْهُ جُلُودُ الَّذٖينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُمْۚ ثُمَّ تَلٖينُ جُلُودُهُمْ وَقُلُوبُهُمْ
اِلٰى ذِكْرِ اللّٰهِۜ ذٰلِكَ هُدَى اللّٰهِ يَهْدٖى بِهٖ مَنْ يَشَٓاءُۜ وَمَنْ يُضْلِلِ
اللّٰهُ فَمَا لَهُ مِنْ هَادٍ ﴿٢٣﴾ اَفَمَنْ يَتَّقٖى بِوَجْهِهٖ سُٓوءَ الْعَذَابِ
يَوْمَ الْقِيٰمَةِۜ وَقٖيلَ لِلظَّالِمٖينَ ذُوقُوا مَا كُنْتُمْ تَكْسِبُونَ ﴿٢٤﴾
كَذَّبَ الَّذٖينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَاَتٰيهُمُ الْعَذَابُ مِنْ حَيْثُ
لَا يَشْعُرُونَ ﴿٢٥﴾ فَاَذَاقَهُمُ اللّٰهُ الْخِزْيَ فِى الْحَيٰوةِ الدُّنْيَاۚ وَلَعَذَابُ
الْاٰخِرَةِ اَكْبَرُۢ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ﴿٢٦﴾ وَلَقَدْ ضَرَبْنَا لِلنَّاسِ
فٖى هٰذَا الْقُرْاٰنِ مِنْ كُلِّ مَثَلٍ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَۚ ﴿٢٧﴾ قُرْاٰنًا عَرَبِيًّا
غَيْرَ ذٖى عِوَجٍ لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ ﴿٢٨﴾ ضَرَبَ اللّٰهُ مَثَلًا رَجُلًا فٖيهِ
شُرَكَٓاءُ مُتَشَاكِسُونَ وَرَجُلًا سَلَمًا لِرَجُلٍۜ هَلْ يَسْتَوِيَانِ
مَثَلًاۜ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِۚ بَلْ اَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٢٩﴾ اِنَّكَ مَيِّتٌ وَاِنَّهُمْ
مَيِّتُونَۘ ﴿٣٠﴾ ثُمَّ اِنَّكُمْ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ عِنْدَ رَبِّكُمْ تَخْتَصِمُونَ ﴿٣١﴾

22. Allah'ın göğsünü İslam'a açtığı ve Rabbinden bir nur üzere olan kimse ile (kalbi mühürlenmiş ve karanlıklar içinde bırakılmış kimse bir olur mu hiç)? Allah'ın zikrinden yana kalpleri katı olanların (Allah anıldığı hâlde kalpleri yumuşamayanların) vay hâline! Bunlar, apaçık bir sapıklık içerisindelerdir.

23. Allah, (ayetleri) birbirine benzeyen (ve ayetleri) tekrar eden, sözün en güzeli olan (Kur'ân'ı) Kitap olarak indirdi. Rabblerinden korkanların, ondan dolayı derileri ürperir/tüyleri diken diken olur. Sonra ciltleri ve kalpleri Allah'ın zikrine yumuşar. İşte bu, Allah'ın hidayetidir. Onunla dilediğini hidayet eder. Allah kimi saptırmışsa ona doğruyu gösterecek hiç kimse yoktur.

24. Kıyamet Günü, kötü azaptan (eli kolu bağlı olduğu için) yüzüyle korunmaya çalışan kimse, (cennete girmiş ve azaptan kurtulmuş kimse gibi olabilir mi?) Zalimlere denilir ki: "Kazandığınızı tadın."

25. Onlardan öncekiler de yalanladı, farkında olmadıkları bir yerden azap onlara geldi.

26. Allah dünya hayatında onlara rezilliği tattırdı. Ahiret azabıysa şüphesiz, daha büyüktür. Keşke bilselerdi!

27. Andolsun ki öğüt almaları için bu Kur'ân'da insanlara her türlü örneği verdik.

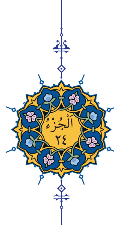
28. İçinde hiçbir eğrilik olmayan, Arapça bir Kur'ân'la (örnekler verdik). Umulur ki korkup sakınırlar.

29. Allah (müşrik ve muvahhid için) bir örnek verdi: Efendileri kendisi hakkında çekişip duran bir köleyle yalnızca bir efendiye teslim olmuş bir köle... Bu iki örnek bir olur mu hiç? Hamd, Allah'adır. Bilakis, onların çoğu bilmiyorlar.

Müşrik, birden fazla ilaha kulluk eder. Her birinin beklentileri farklıdır. Birini razı edecek olsa bir diğeri öfkelenir. Muvahhidin Rabbi ise tektir. Rabbinin ne istediği ve nelerden razı olduğu bellidir. Bu farka binaen muvahhid, amellerinden emin, huzurlu ve istikamet üzeredir (bk. 14/İbrâhîm, 24-25). Müşrik ise huzursuz, şüphe içinde ve istikrarsızdır (bk. 14/İbrâhîm, 26; 22/Hac, 31).

30. Hiç şüphesiz, sen de öleceksin, onlar da ölecekler.

31. Sonra da sizler, Kıyamet Günü Rabbinizin huzurunda davalaşacaksınız.

فَمَنْ اَظْلَمُ مِمَّنْ كَذَبَ عَلَى اللّٰهِ وَكَذَّبَ بِالصِّدْقِ
اِذْ جَٓاءَهُ اَلَيْسَ ف۪ي جَهَنَّمَ مَثْوًى لِلْكَافِر۪ينَ ﴿٣٢﴾ وَالَّذ۪ي
جَٓاءَ بِالصِّدْقِ وَصَدَّقَ بِه۪ٓ اُو۬لٰٓئِكَ هُمُ الْمُتَّقُونَ ﴿٣٣﴾ لَهُمْ
مَا يَشَٓاؤُ۫نَ عِنْدَ رَبِّهِمْ ذٰلِكَ جَزٰٓؤُا الْمُحْسِن۪ينَ ﴿٣٤﴾
لِيُكَفِّرَ اللّٰهُ عَنْهُمْ اَسْوَاَ الَّذ۪ي عَمِلُوا وَيَجْزِيَهُمْ
اَجْرَهُمْ بِاَحْسَنِ الَّذ۪ي كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٣٥﴾ اَلَيْسَ اللّٰهُ
بِكَافٍ عَبْدَهُ وَيُخَوِّفُونَكَ بِالَّذ۪ينَ مِنْ دُونِه۪ وَمَنْ
يُضْلِلِ اللّٰهُ فَمَا لَهُ مِنْ هَادٍ ﴿٣٦﴾ وَمَنْ يَهْدِ اللّٰهُ فَمَا لَهُ
مِنْ مُضِلٍّ اَلَيْسَ اللّٰهُ بِعَز۪يزٍ ذِي انْتِقَامٍ ﴿٣٧﴾ وَلَئِنْ سَاَلْتَهُمْ
مَنْ خَلَقَ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضَ لَيَقُولُنَّ اللّٰهُ قُلْ اَفَرَاَيْتُمْ
مَا تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللّٰهِ اِنْ اَرَادَنِيَ اللّٰهُ بِضُرٍّ هَلْ هُنَّ كَاشِفَاتُ
ضُرِّه۪ٓ اَوْ اَرَادَن۪ي بِرَحْمَةٍ هَلْ هُنَّ مُمْسِكَاتُ رَحْمَتِه۪ قُلْ
حَسْبِيَ اللّٰهُ عَلَيْهِ يَتَوَكَّلُ الْمُتَوَكِّلُونَ ﴿٣٨﴾ قُلْ يَا قَوْمِ اعْمَلُوا
عَلٰى مَكَانَتِكُمْ اِنّ۪ي عَامِلٌ فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ ﴿٣٩﴾
مَنْ يَأْت۪يهِ عَذَابٌ يُخْز۪يهِ وَيَحِلُّ عَلَيْهِ عَذَابٌ مُق۪يمٌ ﴿٤٠﴾

32. Allah'a karşı yalan söyleyenden ve doğruluk kendisine geldiği hâlde onu yalanlayandan daha zalim kim olabilir? Kâfirler için cehennemde kalacak yer mi yok?

33. Doğru olanı getiren ve onu doğrulayan ise, bunlar muttakilerin ta kendileridir.

34. Onlara, Rableri katında diledikleri her şey vardır. Bu, muhsinlerin/kulluğunu en güzel şekilde yapmaya çalışanların mükâfatıdır.

35. Allah, onların dünyada yaptıkları en kötü amelleri bağışlamak ve yaptıklarının en iyisiyle onlara mükâfat vermek için (böyle yapmıştır).

36. Allah, kuluna yetmez mi? Seni, onun dışındaki (sahte ilahlarla) korkutuyorlar. Allah kimi saptırmışsa ona yol gösterecek hiç kimse yoktur.

Şirk ehlinin tehditleri karşısında imani tavır için bk. 6/En'âm, 82

37. Allah kime hidayet ederse onu saptıracak kimse yoktur. Allah, izzet sahibi, üstün ve intikam sahibi değil midir?

38. Onlara, "Gökleri ve yeri kim yarattı?" diye sorsan hiç kuşkusuz, "Allah." derler. De ki: "Gördünüz mü Allah'ın dışında dua ettiklerinizi? Şayet Allah benim için bir zarar dileyecek olsa onlar mı O'nun zararını giderecek? Ya da benim için rahmet dilediğinde, onlar mı O'nun rahmetine engel olacak?" De ki: "Allah bana yeter. Tevekkül edenler, yalnızca O'na tevekkül etsinler."

Müşrik, Allah'a (cc) inandığını iddia etse de imanı geçersizdir. Geniş açıklama için bk. 23/Mu'minûn, 84-90 açıklaması

39. De ki: "Ey kavmim! Bulunduğunuz yerde amel yapın. Şüphesiz ki ben de yapacağım. Pek yakında bileceksiniz/anlayacaksınız."

40. "Alçaltıp, rezil eden azabın kime gelip çatacağını ve sürekli olan azabın kimin üzerine ineceğini." (Pek yakında bileceksiniz/anlayacaksınız.)

إِنَّٓا اَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ لِلنَّاسِ بِالْحَقِّۚ فَمَنِ اهْتَدٰى
فَلِنَفْسِهٖۚ وَمَنْ ضَلَّ فَاِنَّمَا يَضِلُّ عَلَيْهَاۚ وَمَٓا اَنْتَ عَلَيْهِمْ
بِوَك۪يلٍ ﴿٤١﴾ اَللّٰهُ يَتَوَفَّى الْاَنْفُسَ ح۪ينَ مَوْتِهَا وَالَّت۪ي
لَمْ تَمُتْ ف۪ي مَنَامِهَاۚ فَيُمْسِكُ الَّت۪ي قَضٰى عَلَيْهَا الْمَوْتَ
وَيُرْسِلُ الْاُخْرٰٓى اِلٰٓى اَجَلٍ مُسَمًّىۜ اِنَّ ف۪ي ذٰلِكَ لَاٰيَاتٍ
لِقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ﴿٤٢﴾ اَمِ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللّٰهِ شُفَعَٓاءَۜ قُلْ
اَوَلَوْ كَانُوا لَا يَمْلِكُونَ شَيْـٔاً وَلَا يَعْقِلُونَ ﴿٤٣﴾ قُلْ
لِلّٰهِ الشَّفَاعَةُ جَم۪يعاًۜ لَهُ مُلْكُ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِۜ ثُمَّ اِلَيْهِ
تُرْجَعُونَ ﴿٤٤﴾ وَاِذَا ذُكِرَ اللّٰهُ وَحْدَهُ اشْمَاَزَّتْ قُلُوبُ الَّذ۪ينَ
لَا يُؤْمِنُونَ بِالْاٰخِرَةِۚ وَاِذَا ذُكِرَ الَّذ۪ينَ مِنْ دُونِه۪ٓ اِذَا هُمْ
يَسْتَبْشِرُونَ ﴿٤٥﴾ قُلِ اللّٰهُمَّ فَاطِرَ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ عَالِمَ
الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ اَنْتَ تَحْكُمُ بَيْنَ عِبَادِكَ ف۪يمَا كَانُوا
ف۪يهِ يَخْتَلِفُونَ ﴿٤٦﴾ وَلَوْ اَنَّ لِلَّذ۪ينَ ظَلَمُوا مَا فِي الْاَرْضِ
جَم۪يعاً وَمِثْلَهُ مَعَهُ لَافْتَدَوْا بِه۪ مِنْ سُٓوءِ الْعَذَابِ يَوْمَ
الْقِيٰمَةِۜ وَبَدَا لَهُمْ مِنَ اللّٰهِ مَا لَمْ يَكُونُوا يَحْتَسِبُونَ ﴿٤٧﴾

41. Şüphesiz ki sana Kitab'ı, insanlar için hak ile indirdik. Kim hidayet bulursa kendi lehine hidayet bulmuştur. Kim de sapıtırsa kendi aleyhine sapıtmış olur. Sen, onların üzerine vekil değilsin.

42. Allah, (insanlar) öleceği zaman ruhlarını alır. (Bedeni) ölmeyenin (ruhunu da) uykusunda alır. Kendisi hakkında ölüm hükmü verilmiş olanın (ruhunu) tutar. Diğer (uyuyanı) ise belirlenmiş bir zamana kadar salar. Şüphesiz ki bunda, düşünen bir topluluk için ayetler vardır.

43. Yoksa Allah'ın dışında şefaatçiler mi edindiler? De ki: "Onlar (şefaat yetkisine) sahip olmasalar ve (sizin onlara olan ibadetinize) akıl erdiremeseler dahi (yine de onları şefaatçi mi edineceksiniz)?"

44. De ki: "Şefaatin tümü Allah'ındır. Göklerin ve yerin hâkimiyeti/egemenliği O'na aittir. Sonra O'na döndürüleceksiniz."

Kur'ân'da şefaat kavramı için bk. 43/Zuhruf, 86

45. Allah, bir olarak (tevhid üzere) anıldığı zaman, ahirete inanmayanların kalpleri (nefret ve) ürpertiyle tiksinir. Allah dışındaki (sahte ilahlar) anıldığı zaman, (bir de bakarsın) sevinç içindelerdir.

46. De ki: "Ey göklerin ve yerin yaratıcısı, gayb ve şehadet bilgisinin sahibi olan Allah'ım! Kullarının ihtilafa düştükleri konularda sen, onlar arasında hükmedersin."

47. Şayet yeryüzünün tamamı ve bir o kadarı daha zalimlerin olmuş olsa, Kıyamet Günü'nün kötü azabından (kurtulmak için) onu feda ederlerdi. (Çünkü o gün) hesaba katmadıkları şeyler, Allah tarafından açığa çıkarılacak.

Ahirete inanmayanlar ahiretin hak olduğunu, putların şefaatini bekleyenler putların şefaat etmediğini, seçkin olduğuna inananlar azap ehli olduklarını göreceklerdir.

وَبَدَا لَهُمْ سَيِّـَٔاتُ مَا كَسَبُوا وَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهٖ
يَسْتَهْزِؤُ۫نَ ﴿٤٨﴾ فَاِذَا مَسَّ الْاِنْسَانَ ضُرٌّ دَعَانَاۘ ثُمَّ اِذَا خَوَّلْنَاهُ
نِعْمَةً مِنَّاۙ قَالَ اِنَّمَٓا اُو۫تِيتُهُ عَلٰى عِلْمٍۜ بَلْ هِيَ فِتْنَةٌ وَلٰكِنَّ
اَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٤٩﴾ قَدْ قَالَهَا الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ
فَمَٓا اَغْنٰى عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿٥٠﴾ فَاَصَابَهُمْ سَيِّـَٔاتُ
مَا كَسَبُواۜ وَالَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْ هٰٓؤُ۬لَٓاءِ سَيُصِيبُهُمْ سَيِّـَٔاتُ
مَا كَسَبُواۙ وَمَا هُمْ بِمُعْجِزِينَ ﴿٥١﴾ اَوَلَمْ يَعْلَمُٓوا اَنَّ اللّٰهَ يَبْسُطُ
الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَٓاءُ وَيَقْدِرُۜ اِنَّ فٖي ذٰلِكَ لَاٰيَاتٍ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٥٢﴾
قُلْ يَا عِبَادِيَ الَّذِينَ اَسْرَفُوا عَلٰٓى اَنْفُسِهِمْ لَا تَقْنَطُوا
مِنْ رَحْمَةِ اللّٰهِۜ اِنَّ اللّٰهَ يَغْفِرُ الذُّنُوبَ جَمِيعًاۜ اِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ
الرَّحِيمُ ﴿٥٣﴾ وَاَنِيبُٓوا اِلٰى رَبِّكُمْ وَاَسْلِمُوا لَهُ مِنْ قَبْلِ
اَنْ يَأْتِيَكُمُ الْعَذَابُ ثُمَّ لَا تُنْصَرُونَ ﴿٥٤﴾ وَاتَّبِعُٓوا اَحْسَنَ
مَٓا اُنْزِلَ اِلَيْكُمْ مِنْ رَبِّكُمْ مِنْ قَبْلِ اَنْ يَأْتِيَكُمُ الْعَذَابُ
بَغْتَةً وَاَنْتُمْ لَا تَشْعُرُونَۙ ﴿٥٥﴾ اَنْ تَقُولَ نَفْسٌ يَا حَسْرَتٰى
عَلٰى مَا فَرَّطْتُ فٖي جَنْبِ اللّٰهِ وَاِنْ كُنْتُ لَمِنَ السَّاخِرٖينَۙ ﴿٥٦﴾

48. İşledikleri kötülükler kendileri için açığa çıkmış ve alaya aldıkları (azap) onları çepeçevre kuşatmıştır.

49. İnsana bir zarar dokunduğunda bize dua eder. Sonra tarafımızdan ona bir nimet verdiğimizde: "O bana, bendeki bilgiden dolayı verildi (ya da Allah ona layık olduğumu bildiği için verdi)." der. (Hayır, öyle değil!) Bilakis o, bir fitnedir/imtihandır. Fakat onların çoğu bilmezler.

50. (O sözü) kendilerinden öncekiler de söylemişti. İşledikleri (kötülükler) kendilerine hiçbir yarar sağlamadı.

51. Nihayet işledikleri kötülüklerin (karşılığı olan azap) başlarına geldi. Bunların içinden (Mekkelilerden) zalim olanlara da işledikleri kötülüklerin (karşılığı olan azap) gelip çatacaktır. Ve onlar, (Allah'ı) aciz bırakacak değillerdir.

52. Allah'ın rızkı dilediğine genişletip (dilediğine) daralttığını bilmediler mi? Şüphesiz ki bunda, iman eden bir topluluk için ayetler vardır.

53. De ki: "Ey (çokça günah işleyerek) nefisleri hakkında aşırı giden kullarım! Allah'ın rahmetinden ümit kesmeyin. Şüphesiz ki Allah, bütün günahları bağışlar. Çünkü O, (evet,) O (günahları bağışlayan, örten ve günahların kötü akıbetinden kulu koruyan) El-Ğafûr ve (kullarına karşı merhametli olan) Er-Rahîm'dir."

54. Size azap gelmeden önce, Rabbinize dönün ve O'na teslim olun. Sonra yardım olunmazsınız.

55. Hiç farkında değilken, azap size ânsızın gelmeden, Rabbinizden size indirilenin en güzeline uyun.

56. Her nefis, "Allah hakkındaki kusurlarımdan dolayı, yazıklar olsun bana ve ben gerçekten alay edenlerdendim." demeden önce (Allah'a yönelin ve O'nun indirdiğine uyun).

اَوْ تَقُولَ لَوْ اَنَّ اللّٰهَ هَدٰينى لَكُنْتُ مِنَ الْمُتَّقِينَۙ ﴿٥٧﴾
اَوْ تَقُولَ حِينَ تَرَى الْعَذَابَ لَوْ اَنَّ لى كَرَّةً فَاَكُونَ
مِنَ الْمُحْسِنِينَ ﴿٥٨﴾ بَلٰى قَدْ جَٓاءَتْكَ اٰيَاتى فَكَذَّبْتَ بِهَا
وَاسْتَكْبَرْتَ وَكُنْتَ مِنَ الْكَافِرِينَ ﴿٥٩﴾ وَيَوْمَ الْقِيٰمَةِ
تَرَى الَّذِينَ كَذَبُوا عَلَى اللّٰهِ وُجُوهُهُمْ مُسْوَدَّةٌۜ اَلَيْسَ
فى جَهَنَّمَ مَثْوًى لِلْمُتَكَبِّرِينَ ﴿٦٠﴾ وَيُنَجِّى اللّٰهُ الَّذِينَ اتَّقَوْا
بِمَفَازَتِهِمْۘ لَا يَمَسُّهُمُ السُّٓوءُ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٦١﴾ اَللّٰهُ خَالِقُ
كُلِّ شَيْءٍۘ وَهُوَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ ﴿٦٢﴾ لَهُ مَقَاليدُ
السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِۜ وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِاٰيَاتِ اللّٰهِ اُولٰٓئِكَ
هُمُ الْخَاسِرُونَ ﴿٦٣﴾ قُلْ اَفَغَيْرَ اللّٰهِ تَأْمُرُٓونّى اَعْبُدُ اَيُّهَا الْجَاهِلُونَ ﴿٦٤﴾
وَلَقَدْ اُوحِىَ اِلَيْكَ وَاِلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكَۚ لَئِنْ
اَشْرَكْتَ لَيَحْبَطَنَّ عَمَلُكَ وَلَتَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴿٦٥﴾
بَلِ اللّٰهَ فَاعْبُدْ وَكُنْ مِنَ الشَّاكِرِينَ ﴿٦٦﴾ وَمَا قَدَرُوا اللّٰهَ
حَقَّ قَدْرِهٖۗ وَالْاَرْضُ جَميعًا قَبْضَتُهُ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ وَالسَّمٰوَاتُ
مَطْوِيَّاتٌ بِيَمينِهٖۜ سُبْحَانَهُ وَتَعَالٰى عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٦٧﴾

57. Ya da, “Şayet Allah beni hidayet etmiş olsa ben de muttakilerden olurdum.” demeden evvel…

58. Ya da azabı göreceği zaman, “Keşke bir fırsatım daha olsaydı da ben de muhsinlerden/kulluğunu en güzel şekilde yapmaya çalışanlardan olsaydım.” demeden evvel (Allah’a yönelin ve indirdiğine uyun).

59. “(Hayır, öyle değil!) İşin aslı ayetlerim sana gelmişti, fakat sen onları yalanlamış, (onlara karşı) büyüklenmiş ve kâfirlerden olmuştun.”

60. Kıyamet Günü, Allah’a karşı yalan söyleyenlerin yüzlerini kapkara görürsün. Cehennemde kibirlilere yer mi yok!

61. Allah, muttakileri (cehennemden kurtuluş ve cenneti elde etme) başarılarıyla kurtarır. Onlara kötülük dokunmaz ve onlar üzülmezler de.

62. Allah, her şeyin yaratıcısıdır. Ve O, her şeye vekildir.

63. Göklerin ve yerin (hazinelerinin) anahtarları O’nundur. Allah’ın ayetlerini inkâr edenler, işte bunlar hüsrana uğrayacak olanlardır.

64. De ki: “Ey cahiller! Bana, Allah’tan başkasına ibadet etmemi mi emrediyorsunuz?”

65. Andolsun ki sana ve senden önceki (resûllere), “Şayet şirk koşarsan bütün amellerin boşa gider ve mutlaka hüsrana uğrayanlardan olursun.” diye vahyedildi.

Şirkin tanımı, çeşitleri ve müşrikin akıbeti için bk. 4/Nisâ, 48

66. Bilakis, yalnızca Allah’a ibadet et ve şükredenlerden ol.

67. Onlar, Allah’a gerektiği gibi/şanına yakışır şekilde saygı göstermediler! (Allah’ın kudret ve yüceliğini gereği gibi anlayıp kavrayamadılar.) Oysa Kıyamet Günü, yer bütünüyle O’nun kabzasındadır. Gökler ise O’nun sağ eliyle dürülmüştür. O (Allah), şirk koştuklarından münezzeh ve yücedir.

وَنُفِخَ فِي الصُّورِ فَصَعِقَ مَنْ فِي السَّمٰوَاتِ وَمَنْ فِي الْاَرْضِ
اِلَّا مَنْ شَٓاءَ اللّٰهُ ثُمَّ نُفِخَ فِيهِ اُخْرٰى فَاِذَا هُمْ قِيَامٌ يَنْظُرُونَ ﴿٦٨﴾
وَاَشْرَقَتِ الْاَرْضُ بِنُورِ رَبِّهَا وَوُضِعَ الْكِتَابُ وَجِٓيءَ بِالنَّبِيِّنَ
وَالشُّهَدَٓاءِ وَقُضِيَ بَيْنَهُمْ بِالْحَقِّ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿٦٩﴾ وَوُفِّيَتْ
كُلُّ نَفْسٍ مَا عَمِلَتْ وَهُوَ اَعْلَمُ بِمَا يَفْعَلُونَ ﴿٧٠﴾
وَسِيقَ الَّذِينَ كَفَرُٓوا اِلٰى جَهَنَّمَ زُمَرًا حَتّٰٓى اِذَا جَٓاؤُهَا
فُتِحَتْ اَبْوَابُهَا وَقَالَ لَهُمْ خَزَنَتُهَٓا اَلَمْ يَأْتِكُمْ رُسُلٌ مِنْكُمْ
يَتْلُونَ عَلَيْكُمْ اٰيَاتِ رَبِّكُمْ وَيُنْذِرُونَكُمْ لِقَٓاءَ
يَوْمِكُمْ هٰذَا قَالُوا بَلٰى وَلٰكِنْ حَقَّتْ كَلِمَةُ الْعَذَابِ
عَلَى الْكَافِرِينَ ﴿٧١﴾ قِيلَ ادْخُلُٓوا اَبْوَابَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا
فَبِئْسَ مَثْوَى الْمُتَكَبِّرِينَ ﴿٧٢﴾ وَسِيقَ الَّذِينَ اتَّقَوْا رَبَّهُمْ
اِلَى الْجَنَّةِ زُمَرًا حَتّٰٓى اِذَا جَٓاؤُهَا وَفُتِحَتْ اَبْوَابُهَا وَقَالَ
لَهُمْ خَزَنَتُهَا سَلَامٌ عَلَيْكُمْ طِبْتُمْ فَادْخُلُوهَا خَالِدِينَ ﴿٧٣﴾
وَقَالُوا الْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي صَدَقَنَا وَعْدَهُ وَاَوْرَثَنَا الْاَرْضَ نَتَبَوَّاُ
مِنَ الْجَنَّةِ حَيْثُ نَشَٓاءُ فَنِعْمَ اَجْرُ الْعَامِلِينَ ﴿٧٤﴾

68. Sûr'a üfürülür. Allah'ın diledikleri hariç, yerde ve gökte olanların tamamı (korkudan çarpılıp) ölür. Sonra ona bir daha üflenir (bir de bakarsın ki) ayağa kalkmış bakınıyorlar.

69. Yer, Rabbinin nuruyla aydınlanır. (Orta yere amellerin yazılı olduğu) kitap konur. Peygamberler ve şahitler getirilir ve aralarında hak ile hükmedilir. Onlar zulme de uğramazlar.

70. Her nefse, yaptığı(nın karşılığı) eksiksiz olarak verilir. O, onların yaptıklarını en iyi bilendir.

71. Kâfirler, bölük bölük cehenneme sevk edilirler. Ona geldiklerinde kapıları açılır ve (cehennem) bekçileri onlara der ki: "Size Rabbinizin ayetlerini okuyan ve bu günün karşılaşmasına dair sizi uyaran, sizin içinizden resûller gelmedi mi?" Derler ki: "Evet (geldi)." Fakat azap sözü kâfirler üzerine hak olmuştur.

72. Onlara denir ki: "İçinde ebedî kalacağınız cehennem kapılarından girin. Kibirlilerin kalacakları yer ne kötüdür!"

73. Rabblerinden korkup sakınanlar, bölükler hâlinde cennete sevk edilirler. Ona geldiklerinde kapıları açılır ve (cennet) bekçileri onlara der ki: "Selam olsun size, tertemiz olarak geldiniz. Ebedî kalacaklar olarak oraya girin."

74. Derler ki: "Bize olan vaadine sadık kalan ve cennette dilediğimiz gibi hareket edelim diye bizi (cennet) arzına vâris kılan Allah'a hamdolsun. Çalışanların mükâfatı ne güzeldir!"

وَتَرَى الْمَلٰٓئِكَةَ حَآفّ۪ينَ مِنْ حَوْلِ الْعَرْشِ يُسَبِّحُونَ بِحَمْدِ
رَبِّهِمْۚ وَقُضِيَ بَيْنَهُمْ بِالْحَقِّ وَق۪يلَ الْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَم۪ينَ ﴿٧٥﴾

سُورَةُ الْمُؤْمِنِ
مَكِّيَّةٌ وَهِيَ خَمْسٌ وَثَمَانُونَ اٰيَةً

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ
حٰمٓ ﴿١﴾ تَنْز۪يلُ الْكِتَابِ مِنَ اللّٰهِ الْعَز۪يزِ الْعَل۪يمِۙ ﴿٢﴾ غَافِرِ الذَّنْبِ
وَقَابِلِ التَّوْبِ شَد۪يدِ الْعِقَابِ ذِي الطَّوْلِۜ لَٓا اِلٰهَ اِلَّا هُوَۜ اِلَيْهِ الْمَص۪يرُ ﴿٣﴾
مَا يُجَادِلُ ف۪ٓي اٰيَاتِ اللّٰهِ اِلَّا الَّذ۪ينَ كَفَرُوا فَلَا يَغْرُرْكَ تَقَلُّبُهُمْ
فِي الْبِلَادِ ﴿٤﴾ كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ وَالْاَحْزَابُ مِنْ بَعْدِهِمْۖ
وَهَمَّتْ كُلُّ اُمَّةٍ بِرَسُولِهِمْ لِيَأْخُذُوهُ وَجَادَلُوا بِالْبَاطِلِ لِيُدْحِضُوا
بِهِ الْحَقَّ فَاَخَذْتُهُمْ فَكَيْفَ كَانَ عِقَابِ ﴿٥﴾ وَكَذٰلِكَ حَقَّتْ كَلِمَتُ
رَبِّكَ عَلَى الَّذ۪ينَ كَفَرُٓوا اَنَّهُمْ اَصْحَابُ النَّارِۘ ﴿٦﴾ اَلَّذ۪ينَ يَحْمِلُونَ
الْعَرْشَ وَمَنْ حَوْلَهُ يُسَبِّحُونَ بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَيُؤْمِنُونَ بِه۪
وَيَسْتَغْفِرُونَ لِلَّذ۪ينَ اٰمَنُواۚ رَبَّنَا وَسِعْتَ كُلَّ شَيْءٍ رَحْمَةً وَعِلْمًا
فَاغْفِرْ لِلَّذ۪ينَ تَابُوا وَاتَّبَعُوا سَب۪يلَكَ وَقِهِمْ عَذَابَ الْجَح۪يمِ ﴿٧﴾

75. Meleklerin arşın etrafını sarmış (bir şekilde), Rabblerini hamd ile tesbih ettiğini görürsün. Aralarında hak ile hüküm verilmiş ve “Âlemlerin Rabbi olan Allah’a hamdolsun.” denilmiştir.

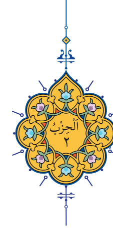

40. MU’MİN (ĞAFİR) SURESİ

(Bu sure Mekke’de indirilmiş olup 85 ayettir.)
Er-Rahmân ve Er-Rahîm olan Allah’ın adıyla
(okumaya başlıyorum).

1. Hâ, Mîm.

2. (Bu) Kitab’ın indirilmesi (izzet sahibi, her şeyi mağlup eden) El-Azîz ve (her şeyi bilen) El-Alîm olan Allah tarafındandır.

3. Günahı bağışlayan, tevbeyi kabul eden, cezası çetin, lütuf ve ihsanı bol olan (Allah tarafından indirilmiştir). O’ndan başka (ibadeti hak eden) hiçbir ilah yoktur. Dönüş O’nadır.

4. Allah’ın ayetleri hakkında kâfirlerden başkası tartışmaz. Onların şehirlerde (güç ve şatafat içinde) dolaşmaları seni aldatmasın.

5. Onlardan önce Nûh Kavmi, sonra da (Nebi’ye karşı düşmanlıkla bir araya gelmiş) gruplar yalanladı. Her ümmet, resûllerini yakalayıp (hapsetmek ya da öldürmek) istedi. Batıl uğruna (veya batıl yöntemlerle) mücadele edip, hakkın ayağını kaydırmak (onu ortadan kaldırmak) istediler. Onları (azapla) yakalayıverdim. Nasılmış benim cezalandırmam?

6. Böylece Rabbinin (azap) sözü, kâfirler üzerine hak oldu. Hiç şüphesiz onlar, ateşin ehlilerdir.

7. Arşı taşıyan ve onun etrafında bulunanlar, Rabblerini hamd ile tesbih eder, O’na iman eder, iman edenler için bağışlanma talebinde bulunur ve “Rabbimiz! Rahmet ve ilimle her şeyi kuşattın, tevbe eden ve senin yoluna uyanları bağışla ve onları cehennem azabından koru.” (derler.)

رَبَّنَا وَاَدْخِلْهُمْ جَنَّاتِ عَدْنٍ الَّت۪ي وَعَدْتَهُمْ وَمَنْ صَلَحَ
مِنْ اٰبَٓائِهِمْ وَاَزْوَاجِهِمْ وَذُرِّيَّاتِهِمْۜ اِنَّكَ اَنْتَ الْعَز۪يزُ الْحَك۪يمُۙ ﴿٨﴾
وَقِهِمُ السَّيِّـَٔاتِۜ وَمَنْ تَقِ السَّيِّـَٔاتِ يَوْمَئِذٍ فَقَدْ رَحِمْتَهُۜ
وَذٰلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظ۪يمُ ﴿٩﴾ اِنَّ الَّذ۪ينَ كَفَرُوا يُنَادَوْنَ
لَمَقْتُ اللّٰهِ اَكْبَرُ مِنْ مَقْتِكُمْ اَنْفُسَكُمْ اِذْ تُدْعَوْنَ
اِلَى الْا۪يمَانِ فَتَكْفُرُونَ ﴿١٠﴾ قَالُوا رَبَّنَٓا اَمَتَّنَا اثْنَتَيْنِ
وَاَحْيَيْتَنَا اثْنَتَيْنِ فَاعْتَرَفْنَا بِذُنُوبِنَا فَهَلْ اِلٰى خُرُوجٍ
مِنْ سَب۪يلٍ ﴿١١﴾ ذٰلِكُمْ بِاَنَّهُٓ اِذَا دُعِيَ اللّٰهُ وَحْدَهُ كَفَرْتُمْۚ
وَاِنْ يُشْرَكْ بِه۪ تُؤْمِنُواۜ فَالْحُكْمُ لِلّٰهِ الْعَلِيِّ الْكَب۪يرِ ﴿١٢﴾
هُوَ الَّذ۪ي يُر۪يكُمْ اٰيَاتِه۪ وَيُنَزِّلُ لَكُمْ مِنَ السَّمَٓاءِ رِزْقاًۜ
وَمَا يَتَذَكَّرُ اِلَّا مَنْ يُن۪يبُ ﴿١٣﴾ فَادْعُوا اللّٰهَ مُخْلِص۪ينَ
لَهُ الدّ۪ينَ وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ ﴿١٤﴾ رَف۪يعُ الدَّرَجَاتِ
ذُو الْعَرْشِۚ يُلْقِي الرُّوحَ مِنْ اَمْرِه۪ عَلٰى مَنْ يَشَٓاءُ
مِنْ عِبَادِه۪ لِيُنْذِرَ يَوْمَ التَّلَاقِۙ ﴿١٥﴾ يَوْمَ هُمْ بَارِزُونَۚ لَا يَخْفٰى
عَلَى اللّٰهِ مِنْهُمْ شَيْءٌۜ لِمَنِ الْمُلْكُ الْيَوْمَۜ لِلّٰهِ الْوَاحِدِ الْقَهَّارِ ﴿١٦﴾

8. “Rabbimiz! Onları kendilerine vadettiğin Adn Cennetleri’ne sok. Ve onları, babaları, eşleri ve zürriyetlerinden salih olanları da (Adn Cenneti’ne sok). Hiç şüphesiz ki sen, (izzet sahibi, her şeyi mağlup eden) El-Azîz ve (hüküm ve hikmet sahibi) El-Hakîm olansın.”

9. “Onları kötülüklerden koru. O gün kimi kötülüklerden korumuşsan hiç şüphesiz ona merhamet etmişsindir. Ve bu, büyük kurtuluşun ta kendisidir.”

10. Kâfirlere de şöyle seslenilir: “Allah’ın (size olan) öfkesi, (cehennemi hak ettiğinizden dolayı) nefislerinize olan öfkenizden çok daha büyüktür. Çünkü siz, iman etmeye davet edildiğinizde inkâr ediyordunuz.”

11. Derler ki: “Rabbimiz! Bizi iki defa öldürdün, iki defa dirilttin. Günahlarımızı itiraf ettik. (Buradan) çıkmanın herhangi bir yolu var mı?”

12. Sizin bu durumunuz, bir ve tek olarak Allah'a dua edildiğinde inkâr etmeniz nedeniyledir. O’na şirk koşulduğunda ise iman ederdiniz. Artık hüküm, (zatı ve sıfatları en yüce olan) El-Aliy, (en büyük) El-Kebîr olan Allah’a aittir.

13. Size ayetlerini gösteren ve sizin için gökten rızık indiren O’dur. (Allah’a) yönelenden başkası öğüt almaz.

14. Kâfirler hoş görmese de dini O’na halis kılarak Allah’a dua edin.

15. (Allah) dereceleri yükselten ve arşın sahibi olandır. (İnsanları) Kavuşma Günü (olan ahiret) ile uyarmaları için ruhu (vahyi) emriyle kullarından dilediği(nin kalbi)ne bırakır.

16. O gün, onlar açığa çıkarlar. Onlardan hiçbir şey Allah’a gizli kalmaz. (Allah seslenir:) “Bugün, hâkimiyet/egemenlik kimindir?” (Zatında, fiillerinde ve sıfatlarında tek olan) El-Vâhid ve (her şeye boyun eğdirip hükmüne ram eyleyen) El-Kahhâr olan Allah’ındır.

اَلْيَوْمَ تُجْزٰى كُلُّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْۜ لَا ظُلْمَ الْيَوْمَۜ
اِنَّ اللّٰهَ سَرٖيعُ الْحِسَابِ ﴿١٧﴾ وَاَنْذِرْهُمْ يَوْمَ الْاٰزِفَةِ اِذِ الْقُلُوبُ
لَدَى الْحَنَاجِرِ كَاظِمٖينَۜ مَا لِلظَّالِمٖينَ مِنْ حَمٖيمٍ
وَلَا شَفٖيعٍ يُطَاعُۜ ﴿١٨﴾ يَعْلَمُ خَٓائِنَةَ الْاَعْيُنِ وَمَا تُخْفِي الصُّدُورُ ﴿١٩﴾
وَاللّٰهُ يَقْضٖي بِالْحَقِّۜ وَالَّذٖينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِهٖ
لَا يَقْضُونَ بِشَيْءٍۜ اِنَّ اللّٰهَ هُوَ السَّمٖيعُ الْبَصٖيرُ ﴿٢٠﴾ اَوَلَمْ يَسٖيرُوا
فِي الْاَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذٖينَ
كَانُوا مِنْ قَبْلِهِمْۜ كَانُوا هُمْ اَشَدَّ مِنْهُمْ قُوَّةً وَاٰثَارًا
فِي الْاَرْضِ فَاَخَذَهُمُ اللّٰهُ بِذُنُوبِهِمْ وَمَا كَانَ لَهُمْ مِنَ اللّٰهِ
مِنْ وَاقٍ ﴿٢١﴾ ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ كَانَتْ تَأْتٖيهِمْ رُسُلُهُمْ
بِالْبَيِّنَاتِ فَكَفَرُوا فَاَخَذَهُمُ اللّٰهُۜ اِنَّهُ قَوِيٌّ شَدٖيدُ الْعِقَابِ ﴿٢٢﴾
وَلَقَدْ اَرْسَلْنَا مُوسٰى بِاٰيَاتِنَا وَسُلْطَانٍ مُبٖينٍۙ ﴿٢٣﴾ اِلٰى فِرْعَوْنَ
وَهَامَانَ وَقَارُونَ فَقَالُوا سَاحِرٌ كَذَّابٌ ﴿٢٤﴾ فَلَمَّا جَٓاءَهُمْ
بِالْحَقِّ مِنْ عِنْدِنَا قَالُوا اقْتُلُٓوا اَبْنَٓاءَ الَّذٖينَ اٰمَنُوا مَعَهُ
وَاسْتَحْيُوا نِسَٓاءَهُمْۜ وَمَا كَيْدُ الْكَافِرٖينَ اِلَّا فٖي ضَلَالٍ ﴿٢٥﴾

17. Bugün, her nefis kazandığının karşılığını alır. Bugün, zulüm yoktur. Şüphesiz ki Allah, hesabı çabuk görendir.

18. Onları Yevmu'l Azife/yaklaşan gün ile uyar. O zaman kalpler gırtlaklara dayanır, (korku ve kaygıdan) yutkunurlar. Zalimler için ne yakın bir dost ne de şefaati yerine getirilen bir şefaatçi vardır.

19. (Allah,) gözlerin hain bakışlarını ve sinelerin gizlediğini bilir.

20. Allah, hak ile hükmeder. Allah'ın dışında dua ettikleriyse hiçbir şeye hükmedemezler. Şüphesiz ki Allah (evet O), (işiten ve dualara icabet eden) Es-Semî' ve (her şeyi gören) El-Basîr'dir.

21. Kendilerinden önce (yaşayanların) akıbetini görmek için yeryüzünde gezip dolaşmazlar mı? Onlar, güç ve yeryüzünde (yaptıkları) eserler bakımından bunlardan çok daha üstündüler. Allah onları günahları sebebiyle (azapla) yakalayıverdi. Onları Allah'tan koruyacak hiç kimse de olmadı.

22. (Bunun nedeni) resûlleri onlara apaçık deliller getirmiş, onlar da inkâr etmişlerdi. Bu sebeple Allah onları yakalayıverdi. Çünkü O, (güç ve kuvvet sahibi olan) Kaviy'dir, azabı çetin olandır.

23. Andolsun ki biz, Mûsâ'yı ayetlerimizle ve apaçık bir delille gönderdik.

24. Firavun'a, Haman'a ve Karun'a... Dediler ki: "Çok yalancı bir büyücüdür."

25. Onlara bizim katımızdan hakkı getirdiği zaman dediler ki: "Onunla beraber iman edenlerin erkek çocuklarını öldürün, kadınlarını ise sağ bırakın." Kâfirlerin hilesi mutlaka boşa çıkacaktır.

Firavun, "erkek çocukların öldürülmesi, kız çocukların sağ bırakılması" emrini iki defa vermiştir. İlki, Mûsâ (as) doğmadan önce; ikincisi ise Mûsâ'nın (as) risaletle görevlendirilip Firavun'u Allah'a davet etmesinden hemen sonradır.

İki emir arasında dikkat çekici bir fark vardır. İlk emir, İsrâîloğullarının sayısını azaltmak ve siyasi bir güç hâline gelmelerini engellemek içindir.

İkinci emir ise ayette belirtildiği gibi bir hile ve tuzaktan ibarettir. Mûsâ'ya (as) inanacak olanları korkutmak ve toplumun başına gelen eziyet, işkence ve musibetlerin Mûsâ (as) sebebiyle olduğunu düşündürtmek içindir.

Böylece insanlar Mûsâ'nın (as) tehlikeli olduğunu düşünecek, ondan ve siyasi otorite için tehlike arz eden davetinden uzak duracaklardır.

وَقَالَ فِرْعَوْنُ ذَرُونٖٓى اَقْتُلْ مُوسٰى وَلْيَدْعُ رَبَّهُۚ اِنّٖٓى اَخَافُ
اَنْ يُبَدِّلَ دٖينَكُمْ اَوْ اَنْ يُظْهِرَ فِى الْاَرْضِ الْفَسَادَ ﴿٢٦﴾
وَقَالَ مُوسٰٓى اِنّٖى عُذْتُ بِرَبّٖى وَرَبِّكُمْ مِنْ كُلِّ مُتَكَبِّرٍ
لَا يُؤْمِنُ بِيَوْمِ الْحِسَابِۚ ﴿٢٧﴾ وَقَالَ رَجُلٌ مُؤْمِنٌۗ مِنْ اٰلِ فِرْعَوْنَ
يَكْتُمُ اٖيمَانَهُٓ اَتَقْتُلُونَ رَجُلًا اَنْ يَقُولَ رَبِّىَ اللّٰهُ وَقَدْ
جَٓاءَكُمْ بِالْبَيِّنَاتِ مِنْ رَبِّكُمْۜ وَاِنْ يَكُ كَاذِبًا فَعَلَيْهِ كَذِبُهُۚ
وَاِنْ يَكُ صَادِقًا يُصِبْكُمْ بَعْضُ الَّذٖى يَعِدُكُمْۜ اِنَّ اللّٰهَ
لَا يَهْدٖى مَنْ هُوَ مُسْرِفٌ كَذَّابٌ ﴿٢٨﴾ يَا قَوْمِ لَكُمُ الْمُلْكُ
الْيَوْمَ ظَاهِرٖينَ فِى الْاَرْضِۘ فَمَنْ يَنْصُرُنَا مِنْ بَاْسِ اللّٰهِ اِنْ جَٓاءَنَاۜ
قَالَ فِرْعَوْنُ مَٓا اُرٖيكُمْ اِلَّا مَٓا اَرٰى وَمَٓا اَهْدٖيكُمْ اِلَّا سَبٖيلَ
الرَّشَادِ ﴿٢٩﴾ وَقَالَ الَّذٖٓى اٰمَنَ يَا قَوْمِ اِنّٖٓى اَخَافُ عَلَيْكُمْ مِثْلَ
يَوْمِ الْاَحْزَابِۙ ﴿٣٠﴾ مِثْلَ دَاْبِ قَوْمِ نُوحٍ وَعَادٍ وَثَمُودَ وَالَّذٖينَ
مِنْ بَعْدِهِمْۜ وَمَا اللّٰهُ يُرٖيدُ ظُلْمًا لِلْعِبَادِ ﴿٣١﴾ وَيَا قَوْمِ اِنّٖٓى اَخَافُ
عَلَيْكُمْ يَوْمَ التَّنَادِۙ ﴿٣٢﴾ يَوْمَ تُوَلُّونَ مُدْبِرٖينَۚ مَا لَكُمْ
مِنَ اللّٰهِ مِنْ عَاصِمٍۚ وَمَنْ يُضْلِلِ اللّٰهُ فَمَا لَهُ مِنْ هَادٍ ﴿٣٣﴾

26. Firavun dedi ki: "Bırakın beni, Mûsâ'yı öldüreyim. O da Rabbini çağırsın (yardıma). Ben, (Mûsâ'nın) dininizi değiştirmesinden ya da yeryüzünde fesat çıkarmasından korkuyorum."
(bk. 7/A'râf, 110, 123)

27. Mûsâ dedi ki: "Hiç şüphesiz ki ben, Hesap Günü'ne inanmayan her kibirli kimseden, benim Rabbim ve sizlerin Rabbi olan (Allah'a) sığındım."

28. Firavun ailesinden olup imanını gizleyen bir adam dedi ki: " 'Rabbim Allah'tır.' dediği için bir adamı mı öldürüyorsunuz? Muhakkak ki Rabbinizden size apaçık delillerle gelmiştir. Şayet yalancı biriyse yalanı kendi aleyhinedir. Yok eğer doğru söylüyorsa sizi tehdit ettiği (azabın) bir kısmı başınıza gelir. Kuşku yok ki Allah, haddi aşıp çokça yalan söyleyen kimseye hidayet etmez."

29. "Ey kavmim! Bugün yeryüzünde, üstün olarak mülk sizlere aittir. (Şayet) başımıza Allah tarafından bir sıkıntı gelirse bize kim yardım edecek?" Firavun dedi ki: "Ben, size sadece kendi görüşümü söylüyorum ve ben sizleri yalnızca dosdoğru yola iletiyorum."

30. İman eden kimse dedi ki: "Ey kavmim! Sizin için grupların (helak oldukları) gibi bir günden korkuyorum."

31. "Nûh, Âd, Semûd kavimleri ve onlardan sonra gelenlerin durumuna benzer (bir sondan korkuyorum). Allah kulları için zulüm/haksızlık istemez."

32. "Ey kavmim! Şüphesiz ki ben, sizin için feryat figan gününden korkuyorum."

33. "O gün, arkanızı dönüp kaçacaksınız. Sizi, Allah'tan koruyacak bir koruyucunuz olmayacak. Allah kimi saptırmışsa ona hidayet edecek hiç kimse yoktur."

وَلَقَدْ جَٓاءَكُمْ يُوسُفُ مِنْ قَبْلُ بِالْبَيِّنَاتِ فَمَا زِلْتُمْ
ف۪ي شَكٍّ مِمَّا جَٓاءَكُمْ بِه۪ۜ حَتّٰٓى اِذَا هَلَكَ قُلْتُمْ
لَنْ يَبْعَثَ اللّٰهُ مِنْ بَعْدِه۪ رَسُولاًۜ كَذٰلِكَ يُضِلُّ اللّٰهُ
مَنْ هُوَ مُسْرِفٌ مُرْتَابٌۚ ﴿٣٤﴾ اَلَّذ۪ينَ يُجَادِلُونَ ف۪ٓي اٰيَاتِ اللّٰهِ
بِغَيْرِ سُلْطَانٍ اَتٰيهُمْۜ كَبُرَ مَقْتًا عِنْدَ اللّٰهِ وَعِنْدَ الَّذ۪ينَ
اٰمَنُواۜ كَذٰلِكَ يَطْبَعُ اللّٰهُ عَلٰى كُلِّ قَلْبِ مُتَكَبِّرٍ
جَبَّارٍ ﴿٣٥﴾ وَقَالَ فِرْعَوْنُ يَا هَامَانُ ابْنِ ل۪ي صَرْحًا لَعَلّ۪ٓي
اَبْلُغُ الْاَسْبَابَۙ ﴿٣٦﴾ اَسْبَابَ السَّمٰوَاتِ فَاَطَّلِعَ اِلٰٓى اِلٰهِ مُوسٰى
وَاِنّ۪ي لَاَظُنُّهُ كَاذِبًاۜ وَكَذٰلِكَ زُيِّنَ لِفِرْعَوْنَ
سُٓوءُ عَمَلِه۪ وَصُدَّ عَنِ السَّب۪يلِۜ وَمَا كَيْدُ فِرْعَوْنَ
اِلَّا ف۪ي تَبَابٍ ﴿٣٧﴾ وَقَالَ الَّذ۪ٓي اٰمَنَ يَا قَوْمِ اتَّبِعُونِ اَهْدِكُمْ
سَب۪يلَ الرَّشَادِۚ ﴿٣٨﴾ يَا قَوْمِ اِنَّمَا هٰذِهِ الْحَيٰوةُ الدُّنْيَا مَتَاعٌۘ وَاِنَّ
الْاٰخِرَةَ هِيَ دَارُ الْقَرَارِ ﴿٣٩﴾ مَنْ عَمِلَ سَيِّئَةً فَلَا يُجْزٰٓى
اِلَّا مِثْلَهَاۚ وَمَنْ عَمِلَ صَالِحًا مِنْ ذَكَرٍ اَوْ اُنْثٰى وَهُوَ مُؤْمِنٌ
فَاُو۬لٰٓئِكَ يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ يُرْزَقُونَ ف۪يهَا بِغَيْرِ حِسَابٍ ﴿٤٠﴾

34. Andolsun ki daha önce Yûsuf da size apaçık delillerle gelmişti. Size getirdiği (deliller) hakkında şüpheye kapılmıştınız. O, vefat ettiği zaman demiştiniz ki: "Allah, ondan sonra bir resûl göndermeyecektir." Allah, haddi aşan şüpheci kimseleri işte böyle saptırır.

35. Onlar ki kendilerine gelmiş hiçbir delil olmamasına rağmen, Allah'ın ayetleri hakkında tartışanlardır. Allah katında ve iman edenlerin katında (bu yaptıklarına yönelik) öfke büyüktür. İşte Allah, kibirli zorba olanın kalbini böyle mühürler.

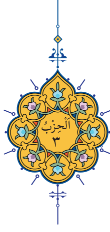
36. Firavun dedi ki: "Ey Haman, benim için bir kule inşa et. Umulur ki yollara ulaşırım."

37. "Göklerin yollarına (ulaşırım da), Mûsâ'nın ilahına çıkabilirim! Şüphesiz ki ben, onun yalancı olduğunu sanıyorum." Böylece Firavun'a kötü ameli süslü gösterildi ve (dosdoğru) yoldan alıkonuldu. Firavun'un hilesi, yok olup hüsrana uğramaya mahkûmdur.

38. İman eden kişi dedi ki: "Ey kavmim! Bana uyun ki sizi doğru yola ileteyim!"

39. "Ey kavmim! Bu dünya hayatı, yalnızca (geçici) bir faydalanmadır. Ahiret ise asıl kalınacak olan yurttur."

40. "Kim bir kötülük yaparsa yalnızca onun benzeriyle karşılık görür. Kim de erkek veya kadın bir mümin olarak salih amelde bulunursa bunlar, cennete girerler ve orada hesapsız bir şekilde rızıklanırlar."

وَيَا قَوْمِ مَا لِي اَدْعُوكُمْ اِلَى النَّجٰوةِ وَتَدْعُونَنِي
اِلَى النَّارِ ﴿٤١﴾ تَدْعُونَنِي لِاَكْفُرَ بِاللّٰهِ وَاُشْرِكَ بِهِ
مَا لَيْسَ لِي بِهِ عِلْمٌ وَاَنَا اَدْعُوكُمْ اِلَى الْعَزِيزِ الْغَفَّارِ ﴿٤٢﴾
لَا جَرَمَ اَنَّمَا تَدْعُونَنِي اِلَيْهِ لَيْسَ لَهُ دَعْوَةٌ فِي الدُّنْيَا
وَلَا فِي الْاٰخِرَةِ وَاَنَّ مَرَدَّنَا اِلَى اللّٰهِ وَاَنَّ الْمُسْرِفِينَ هُمْ
اَصْحَابُ النَّارِ ﴿٤٣﴾ فَسَتَذْكُرُونَ مَا اَقُولُ لَكُمْ وَاُفَوِّضُ
اَمْرِي اِلَى اللّٰهِ اِنَّ اللّٰهَ بَصِيرٌ بِالْعِبَادِ ﴿٤٤﴾ فَوَقٰيهُ اللّٰهُ سَيِّـَٔاتِ
مَا مَكَرُوا وَحَاقَ بِاٰلِ فِرْعَوْنَ سُٓوءُ الْعَذَابِ ﴿٤٥﴾
اَلنَّارُ يُعْرَضُونَ عَلَيْهَا غُدُوًّا وَعَشِيًّا وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ
اَدْخِلُوا اٰلَ فِرْعَوْنَ اَشَدَّ الْعَذَابِ ﴿٤٦﴾ وَاِذْ يَتَحَٓاجُّونَ
فِي النَّارِ فَيَقُولُ الضُّعَفٰٓؤُا لِلَّذِينَ اسْتَكْبَرُٓوا اِنَّا كُنَّا
لَكُمْ تَبَعًا فَهَلْ اَنْتُمْ مُغْنُونَ عَنَّا نَصِيبًا مِنَ النَّارِ ﴿٤٧﴾
قَالَ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُٓوا اِنَّا كُلٌّ فِيهَٓا اِنَّ اللّٰهَ
قَدْ حَكَمَ بَيْنَ الْعِبَادِ ﴿٤٨﴾ وَقَالَ الَّذِينَ فِي النَّارِ لِخَزَنَةِ
جَهَنَّمَ ادْعُوا رَبَّكُمْ يُخَفِّفْ عَنَّا يَوْمًا مِنَ الْعَذَابِ ﴿٤٩﴾

41. "Ey kavmim! Ne oluyor da ben sizi kurtuluşa çağırırken; siz beni ateşe çağırıyorsunuz?"

42. "Beni, Allah'ı inkâra ve hakkında bilgim olmayan şeyleri O'na ortak koşmaya davet ediyorsunuz. Oysa ben, sizleri El-Azîz ve El-Ğaffâr (olan Allah'a) davet ediyorum."

43. "Çare yok! Beni kendisine çağırdığınız şeyin, dünyada da ahirette de karşılığı ve değeri yoktur. Dönüşümüz Allah'adır. Haddi aşanlar, onlar ateşin ehlilerdir."

44. "Size (bu) söylediklerimi (yakın bir zamanda) hatırlayacaksınız. Ben, işimi Allah'a havale ediyorum. Şüphesiz ki Allah, kullarını görendir."

45. Allah, onu kurdukları tuzağın kötülüklerinden korudu ve azabın en kötüsü Firavun ailesini çepeçevre kuşattı.

46. (Azabın en kötüsü) sabah akşam kendisine sunuldukları ateştir. Kıyametin kopacağı gün (ise) "Firavun ve ailesini ateşin en çetin olanına sokun." (denilir).

47. Ateşin içerisinde karşılıklı suçlamalarda bulunup tartıştıkları zaman, zayıf bırakılmış (mustazaflar), büyüklenen (müstekbirlere) diyecekler ki: "Şüphesiz ki biz, sizin tebaanızdık. Şimdi siz, ateşten bir parçayı bizden savabilir misiniz?"

48. Müstekbirler derler ki: "Hepimiz (aynı azabın) içindeyiz. (Kendimize dahi faydamız yokken size ne yapabiliriz ki?) Gerçek şu ki Allah, kulları arasında hükmetti."

Meşruiyetini İslam'dan almayan liderler ve tebaalarının ahiretteki durumları için bk. 2/Bakara, 167

49. Ateşte olanlar, cehennem bekçilerine derler ki: "Rabbinize dua edin de bir gün (olsun) azabımızı hafifletsin."

قَالُوٓا اَوَلَمْ تَكُ تَأْتٖيكُمْ رُسُلُكُمْ بِالْبَيِّنَاتِ قَالُوا بَلٰى
قَالُوا فَادْعُوا وَمَا دُعٰٓؤُا الْكَافِرٖينَ اِلَّا فٖى ضَلَالٍ ﴿٥٠﴾
اِنَّا لَنَنْصُرُ رُسُلَنَا وَالَّذٖينَ اٰمَنُوا فِى الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا
وَيَوْمَ يَقُومُ الْاَشْهَادُ ﴿٥١﴾ يَوْمَ لَا يَنْفَعُ الظَّالِمٖينَ
مَعْذِرَتُهُمْ وَلَهُمُ اللَّعْنَةُ وَلَهُمْ سُٓوءُ الدَّارِ ﴿٥٢﴾ وَلَقَدْ اٰتَيْنَا
مُوسَى الْهُدٰى وَاَوْرَثْنَا بَنٖٓى اِسْرَٓائٖيلَ الْكِتَابَ ﴿٥٣﴾ هُدًى
وَذِكْرٰى لِاُولِى الْاَلْبَابِ ﴿٥٤﴾ فَاصْبِرْ اِنَّ وَعْدَ اللّٰهِ
حَقٌّ وَاسْتَغْفِرْ لِذَنْبِكَ وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ
بِالْعَشِىِّ وَالْاِبْكَارِ ﴿٥٥﴾ اِنَّ الَّذٖينَ يُجَادِلُونَ
فٖٓى اٰيَاتِ اللّٰهِ بِغَيْرِ سُلْطَانٍ اَتٰيهُمْ اِنْ فٖى صُدُورِهِمْ
اِلَّا كِبْرٌ مَا هُمْ بِبَالِغٖيهِ فَاسْتَعِذْ بِاللّٰهِ اِنَّهُ هُوَ السَّمٖيعُ
الْبَصٖيرُ ﴿٥٦﴾ لَخَلْقُ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ اَكْبَرُ مِنْ خَلْقِ
النَّاسِ وَلٰكِنَّ اَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٥٧﴾
وَمَا يَسْتَوِى الْاَعْمٰى وَالْبَصٖيرُ وَالَّذٖينَ اٰمَنُوا وَعَمِلُوا
الصَّالِحَاتِ وَلَا الْمُسٖٓیءُ قَلٖيلًا مَا تَتَذَكَّرُونَ ﴿٥٨﴾

50. (Bekçiler) derler ki: "Resûlleriniz size apaçık delillerle gelmedi mi?" Derler ki: "Evet." (O zaman bekçiler) der ki: "O hâlde siz dua edin. Kâfirlerin duası her hâlükârda boş, faydasızdır."

51. Hiç kuşkusuz biz, resûllerimize ve müminlere dünya hayatında ve şahitlerin (şahitlik etmek için) ayağa kalktığı (Kıyamet) Günü'nde yardım ederiz.

52. O gün bu zalimlere, öne sürdükleri bahaneler fayda vermez. Onlara lanet vardır. En kötü yurt da onlaradır.

53. Andolsun ki biz, Mûsâ'ya hidayet verdik ve İsrâîloğullarına Kitab'ı miras bıraktık.

54. (O,) akıl sahipleri için hidayet ve öğüttür.

55. (Öyleyse) sabret. Şüphesiz, Allah'ın vaadi haktır. Günahların için bağışlanma dile ve sabah akşam Rabbini hamd ile tesbih et.

56. Kendilerine bir delil gelmemesine rağmen, Allah'ın ayetleri hakkında tartışanlar (var ya)! Onların göğüslerinde kendisine asla ulaşamayacakları bir kibirden başkası yoktur. (Öyleyse) Allah'a sığın. Şüphesiz ki O (evet O), (işiten ve dualara icabet eden) Es-Semî' ve (her şeyi gören) El-Basîr'dir.

57. Muhakkak ki göklerin ve yerin yaratılması, insanın yaratılmasından daha büyüktür. Fakat insanların çoğu bilmezler.

58. Kör ile gören bir olmaz. İman edip salih amel işleyenle kötülük yapan da (bir olmaz). Ne kadar da az öğüt alıyorsunuz.

اِنَّ السَّاعَةَ لَاٰتِيَةٌ لَا رَيْبَ فٖيهَا وَلٰكِنَّ اَكْثَرَ النَّاسِ
لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٥٩﴾ وَقَالَ رَبُّكُمُ ادْعُونٖٓي اَسْتَجِبْ لَكُمْۜ
اِنَّ الَّذٖينَ يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتٖي سَيَدْخُلُونَ جَهَنَّمَ
دَاخِرٖينَ ﴿٦٠﴾ اَللّٰهُ الَّذٖي جَعَلَ لَكُمُ الَّيْلَ لِتَسْكُنُوا فٖيهِ
وَالنَّهَارَ مُبْصِرًاۜ اِنَّ اللّٰهَ لَذُو فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ وَلٰكِنَّ
اَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَشْكُرُونَ ﴿٦١﴾ ذٰلِكُمُ اللّٰهُ رَبُّكُمْ
خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍۢ لَٓا اِلٰهَ اِلَّا هُوَۘ فَاَنّٰى تُؤْفَكُونَ ﴿٦٢﴾
كَذٰلِكَ يُؤْفَكُ الَّذٖينَ كَانُوا بِاٰيَاتِ اللّٰهِ يَجْحَدُونَ ﴿٦٣﴾
اَللّٰهُ الَّذٖي جَعَلَ لَكُمُ الْاَرْضَ قَرَارًا وَالسَّمَٓاءَ بِنَٓاءً
وَصَوَّرَكُمْ فَاَحْسَنَ صُوَرَكُمْ وَرَزَقَكُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِۜ
ذٰلِكُمُ اللّٰهُ رَبُّكُمْۚ فَتَبَارَكَ اللّٰهُ رَبُّ الْعَالَمٖينَ ﴿٦٤﴾
هُوَ الْحَيُّ لَٓا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ فَادْعُوهُ مُخْلِصٖينَ لَهُ الدّٖينَۜ
اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمٖينَ ﴿٦٥﴾ قُلْ اِنّٖي نُهٖيتُ اَنْ اَعْبُدَ
الَّذٖينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللّٰهِ لَمَّا جَٓاءَنِيَ الْبَيِّنَاتُ
مِنْ رَبّٖي وَاُمِرْتُ اَنْ اُسْلِمَ لِرَبِّ الْعَالَمٖينَ ﴿٦٦﴾

59. Hiç şüphesiz, kıyamet gelecektir, onda hiçbir şüphe yoktur. Fakat insanların çoğu inanmazlar.

60. Rabbiniz buyurdu ki: "Bana dua edin, size icabet edeyim. Hiç kuşkusuz, bana ibadet etmekten büyüklenenler, boyun eğmiş/alçaltılmış olarak cehenneme gireceklerdir."

Numan ibni Beşir'in (ra) rivayet ettiği bir hadiste Allah Resûlü (sav), "Dua, ibadetin ta kendisidir." demiş ve bu ayeti okumuştur. (bk. Ebu Davud, 1479; Tirmizi, 2969)

61. Allah ki kendisinde sükûnet bulmanız için geceyi (yarattı ve çalışıp rızkınızı aramanız için de) gündüzü aydınlık kıldı. Gerçek şu ki Allah, insanlar üzerinde lütuf ve ihsan sahibidir, fakat insanların çoğu şükretmezler.

62. İşte bu sizin Rabbiniz olan, her şeyin yaratıcısı Allah'tır. O'ndan başka (ibadeti hak eden) hiçbir ilah yoktur. (Buna rağmen) nasıl oluyor da (tevhidden şirke) çevriliyorsunuz?

63. Allah'ın ayetlerini inkâr edenler, işte böyle çevrilirler.

64. Allah ki yeri sizin için (üzerinde yaşanacak) bir yerleşke, gökyüzünü de bir bina/tavan kılandır. Size şekil verdi, şekillerinizi en güzel hâle getirdi ve sizi temiz şeylerden rızıklandırdı. İşte bu, sizin Rabbiniz olan Allah'tır. Âlemlerin Rabbi olan Allah ne mübarek, ne yücedir.

65. O (hayat sahibi ve her canlıya hayat veren) El-Hayy'dır. O'ndan başka (ibadeti hak eden) hiçbir ilah yoktur. (O hâlde) dini O'na halis kılarak kendisine dua edin. Hamd, âlemlerin Rabbi olan Allah'a aittir.

66. De ki: "Rabbimden bana gelen apaçık deliller (sebebiyle), Allah'ın dışında dua ettiğiniz varlıklara ibadet etmekten nehyedildim. Ve âlemlerin Rabbi olan Allah'a teslim olmakla emrolundum."

هُوَ الَّذٖى خَلَقَكُمْ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ مِنْ نُطْفَةٍ ثُمَّ مِنْ عَلَقَةٍ
ثُمَّ يُخْرِجُكُمْ طِفْلًا ثُمَّ لِتَبْلُغُٓوا اَشُدَّكُمْ ثُمَّ لِتَكُونُوا
شُيُوخًاۚ وَمِنْكُمْ مَنْ يُتَوَفّٰى مِنْ قَبْلُ وَلِتَبْلُغُٓوا اَجَلًا
مُسَمًّى وَلَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ﴿٦٧﴾ هُوَ الَّذٖى يُحْيٖ وَيُمٖيتُۚ فَاِذَا
قَضٰٓى اَمْرًا فَاِنَّمَا يَقُولُ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ ﴿٦٨﴾ اَلَمْ تَرَ
اِلَى الَّذٖينَ يُجَادِلُونَ فٖٓى اٰيَاتِ اللّٰهِؕ اَنّٰى يُصْرَفُونَۚۛ ﴿٦٩﴾ اَلَّذٖينَ
كَذَّبُوا بِالْكِتَابِ وَبِمَٓا اَرْسَلْنَا بِهٖ رُسُلَنَاۗ فَسَوْفَ يَعْلَمُونَۙ ﴿٧٠﴾
اِذِ الْاَغْلَالُ فٖٓى اَعْنَاقِهِمْ وَالسَّلَاسِلُؕ يُسْحَبُونَۙ ﴿٧١﴾ فِى الْحَمٖيمِ ثُمَّ
فِى النَّارِ يُسْجَرُونَۚ ﴿٧٢﴾ ثُمَّ قٖيلَ لَهُمْ اَيْنَ مَا كُنْتُمْ تُشْرِكُونَۙ ﴿٧٣﴾
مِنْ دُونِ اللّٰهِؕ قَالُوا ضَلُّوا عَنَّا بَلْ لَمْ نَكُنْ نَدْعُوا مِنْ قَبْلُ
شَيْـًٔاؕ كَذٰلِكَ يُضِلُّ اللّٰهُ الْكَافِرٖينَ ﴿٧٤﴾ ذٰلِكُمْ بِمَا
كُنْتُمْ تَفْرَحُونَ فِى الْاَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَبِمَا كُنْتُمْ
تَمْرَحُونَۚ ﴿٧٥﴾ اُدْخُلُٓوا اَبْوَابَ جَهَنَّمَ خَالِدٖينَ فٖيهَاۚ فَبِئْسَ
مَثْوَى الْمُتَكَبِّرٖينَ ﴿٧٦﴾ فَاصْبِرْ اِنَّ وَعْدَ اللّٰهِ حَقٌّۚ فَاِمَّا نُرِيَنَّكَ
بَعْضَ الَّذٖى نَعِدُهُمْ اَوْ نَتَوَفَّيَنَّكَ فَاِلَيْنَا يُرْجَعُونَ ﴿٧٧﴾

67. O; sizleri topraktan, sonra bir damla sudan, sonra kan pıhtısından (embriyo) yaratandır. Sonra sizi (anne karnından) bebek olarak çıkarmakta, sonra yetişkinlik çağına erişmeniz, sonra da yaşlanmanız için (size ömür bahşetmektedir). Sizden bazınızın canı daha önce alınır. Belirlenmiş bir zamana erişmeniz ve akletmeniz için (Allah, yaşamı böyle takdir etmiştir).

68. Dirilten ve öldüren O'dur. Bir işe (olması için) hükmettiğinde, yalnızca ona, "Ol!" der, o da oluverir.

69. Allah'ın ayetleri hakkında tartışanları görmedin mi? Nasıl da (haktan batıla) döndürülüyorlar.

70. Kitab'ı ve resûlleri kendisiyle gönderdiğimiz (mesajı) yalanlayanlar, pek yakında bilecekler/anlayacaklar.

71. Boyunlarında tasma ve zincirlerle sürüklenirler.

72. Kaynar su içinde... Sonra ateşte tutuşturulacaklar.

73. Sonra onlara denir ki: "Hani, nerede ortak koştuklarınız?"

74. "Allah'ın dışında..." Derler ki: "Kaybolup gittiler. (Hakikatte) biz hiçbir şeye dua etmiyormuşuz." İşte Allah, kâfirleri böyle saptırır.

75. Bu, yeryüzünde haksız yere şımarmanız ve böbürlenmeniz sebebiyledir.

76. Ebedî kalacaklar olarak cehennem kapılarından girin. Kibirlilerin kalacağı yer ne kötüdür.

77. Sabret! Allah'ın vaadi haktır. İster onlara vadettiğimiz (azabın) bir kısmını sana gösterelim ya da (görmeden) seni vefat ettirelim (fark etmez). Onlar bize döndürülecek (tehdit edildikleri azabı tadacaklardır).

وَلَقَدْ اَرْسَلْنَا رُسُلًا مِنْ قَبْلِكَ مِنْهُمْ مَنْ قَصَصْنَا عَلَيْكَ
وَمِنْهُمْ مَنْ لَمْ نَقْصُصْ عَلَيْكَۜ وَمَا كَانَ لِرَسُولٍ اَنْ يَأْتِيَ
بِاٰيَةٍ اِلَّا بِاِذْنِ اللّٰهِۚ فَاِذَا جَٓاءَ اَمْرُ اللّٰهِ قُضِيَ بِالْحَقِّ وَخَسِرَ
هُنَالِكَ الْمُبْطِلُونَ۟ ﴿٧٨﴾ اَللّٰهُ الَّذ۪ي جَعَلَ لَكُمُ الْاَنْعَامَ
لِتَرْكَبُوا مِنْهَا وَمِنْهَا تَأْكُلُونَۘ ﴿٧٩﴾ وَلَكُمْ ف۪يهَا مَنَافِعُ
وَلِتَبْلُغُوا عَلَيْهَا حَاجَةً ف۪ي صُدُورِكُمْ وَعَلَيْهَا وَعَلَى الْفُلْكِ
تُحْمَلُونَۜ ﴿٨٠﴾ وَيُر۪يكُمْ اٰيَاتِه۪ۗ فَاَيَّ اٰيَاتِ اللّٰهِ تُنْكِرُونَ ﴿٨١﴾
اَفَلَمْ يَس۪يرُوا فِي الْاَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذ۪ينَ
مِنْ قَبْلِهِمْۜ كَانُٓوا اَكْثَرَ مِنْهُمْ وَاَشَدَّ قُوَّةً وَاٰثَارًا
فِي الْاَرْضِ فَمَٓا اَغْنٰى عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿٨٢﴾ فَلَمَّا
جَٓاءَتْهُمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَرِحُوا بِمَا عِنْدَهُمْ مِنَ الْعِلْمِ
وَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِه۪ يَسْتَهْزِؤُ۫نَ ﴿٨٣﴾ فَلَمَّا رَاَوْا بَأْسَنَا
قَالُٓوا اٰمَنَّا بِاللّٰهِ وَحْدَهُ وَكَفَرْنَا بِمَا كُنَّا بِه۪ مُشْرِك۪ينَ ﴿٨٤﴾
فَلَمْ يَكُ يَنْفَعُهُمْ ا۪يمَانُهُمْ لَمَّا رَاَوْا بَأْسَنَاۜ سُنَّتَ اللّٰهِ
الَّت۪ي قَدْ خَلَتْ ف۪ي عِبَادِه۪ۚ وَخَسِرَ هُنَالِكَ الْكَافِرُونَ ﴿٨٥﴾

78. Andolsun ki senden önce resûller gönderdik. Onlardan bazısını sana anlattık, bazısını da anlatmadık. Allah’ın izni olmaksızın, bir resûlün mucize getirmesi olacak şey değildir. Allah’ın emri geldiğinde, hak ile hükmedilir ve batıl ehli orada hüsrana uğrar.

79. Allah, bir kısmına binmeniz ve bir kısmından yemeniz için hayvanları var edendir.

80. O (hayvanlarda) sizin için faydalar vardır. İçinizde var olan isteklerinize, onların üzerinde (yolculuk yaparak) ulaşasınız diye onları var ettik. (Ayrıca) hem onların hem de gemilerin üstünde (ulaşmak istediğiniz yerlere) taşınırsınız.

81. (Allah) size ayetlerini göstermektedir. O’nun hangi ayetini inkâr edeceksiniz ki?

82. Kendilerinden önce (yaşayanların) akıbetini görmek için, yeryüzünde gezip dolaşmazlar mı? Onların sayısı (Mekkelilerden) daha fazla, bunlardan daha güçlü, yeryüzünde eserleri daha çoktu. (Allah’ın azabına karşı) kazandıklarının kendilerine hiçbir faydası olmadı.

83. Resûlleri onlara apaçık delillerle geldiği zaman, yanlarında bulunan ilim/bilgi/teknoloji sebebiyle şımarıp böbürlendiler. (Fakat) alaya aldıkları (azap), onları çepeçevre kuşatıverdi.

84. Onlar azabımızı gördüklerinde, “Bir olan Allah’a iman ettik, O’na şirk koştuklarımızı inkâr ettik.” dediler.

85. Azabımızı gördüklerinde iman etmeleri onlara hiçbir fayda sağlamadı. (Bu,) Allah’ın geçmiş toplumlar hakkındaki değişmez yasasıdır. İşte orada (Allah’ın sünneti gerçekleştiğinde) kâfirler hüsrana uğradılar.

سُورَةُ فُصِّلَتْ
مَكِّيَّةٌ وَهِيَ اَرْبَعٌ وَخَمْسُونَ اٰيَةً

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ
حٰمٓ ﴿١﴾ تَنْز۪يلٌ مِنَ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِۚ ﴿٢﴾ كِتَابٌ فُصِّلَتْ اٰيَاتُهُ قُرْاٰنًا
عَرَبِيًّا لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَۙ ﴿٣﴾ بَش۪يرًا وَنَذ۪يرًاۚ فَاَعْرَضَ اَكْثَرُهُمْ فَهُمْ
لَا يَسْمَعُونَ ﴿٤﴾ وَقَالُوا قُلُوبُنَا ف۪ٓي اَكِنَّةٍ مِمَّا تَدْعُونَٓا اِلَيْهِ وَف۪ٓي اٰذَانِنَا
وَقْرٌ وَمِنْ بَيْنِنَا وَبَيْنِكَ حِجَابٌ فَاعْمَلْ اِنَّنَا عَامِلُونَ ﴿٥﴾ قُلْ اِنَّمَٓا
اَنَا۬ بَشَرٌ مِثْلُكُمْ يُوحٰٓى اِلَيَّ اَنَّمَٓا اِلٰهُكُمْ اِلٰهٌ وَاحِدٌ فَاسْتَق۪يمُٓوا
اِلَيْهِ وَاسْتَغْفِرُوهُۜ وَوَيْلٌ لِلْمُشْرِك۪ينَۙ ﴿٦﴾ اَلَّذ۪ينَ لَا يُؤْتُونَ الزَّكٰوةَ
وَهُمْ بِالْاٰخِرَةِ هُمْ كَافِرُونَ ﴿٧﴾ اِنَّ الَّذ۪ينَ اٰمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
لَهُمْ اَجْرٌ غَيْرُ مَمْنُونٍ۟ ﴿٨﴾ قُلْ اَئِنَّكُمْ لَتَكْفُرُونَ بِالَّذ۪ي خَلَقَ
الْاَرْضَ ف۪ي يَوْمَيْنِ وَتَجْعَلُونَ لَهُٓ اَنْدَادًاۜ ذٰلِكَ رَبُّ الْعَالَم۪ينَۚ ﴿٩﴾
وَجَعَلَ ف۪يهَا رَوَاسِيَ مِنْ فَوْقِهَا وَبَارَكَ ف۪يهَا وَقَدَّرَ ف۪يهَٓا اَقْوَاتَهَا
ف۪ٓي اَرْبَعَةِ اَيَّامٍۜ سَوَٓاءً لِلسَّٓائِل۪ينَ ﴿١٠﴾ ثُمَّ اسْتَوٰٓى اِلَى السَّمَٓاءِ وَهِيَ دُخَانٌ
فَقَالَ لَهَا وَلِلْاَرْضِ ائْت۪يَا طَوْعًا اَوْ كَرْهًاۜ قَالَتَٓا اَتَيْنَا طَٓائِع۪ينَ ﴿١١﴾

41. FUSSİLET SURESİ

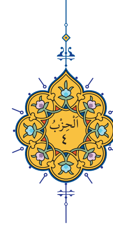
(Bu sure Mekke'de indirilmiş olup 54 ayettir.)
Er-Rahmân ve Er-Rahîm olan Allah'ın adıyla
(okumaya başlıyorum).

1. Hâ, Mîm.

2. (Bu Kitap,) (özünde merhamet sahibi olan) Er-Rahmân ve (rahmetini kullarına eriştiren) Er-Rahîm olan (Allah) tarafından indirilmiştir.

3. (Bu,) bilen bir topluluk için Arapça okunan, ayetleri detaylı olarak açıklanmış bir Kitap'tır.

4. Müjdeci ve uyarıcı olarak... Onların çoğu yüz çevirdi. Onlar dinlemezler.

5. Dediler ki: "Bizi davet ettiğin şeye karşı kalplerimiz bir örtü içindedir. Kulaklarımızda da bir ağırlık vardır. Bizimle senin aranda bir perde vardır. Sen (elinden geleni) yap, hiç şüphesiz, biz de (elimizden geleni) yapacağız."

6. De ki: "Ben, ancak sizin gibi bir insanım. Bana, ilahınızın ancak tek bir ilah olduğu vahyolunuyor. (O hâlde) O'na yönelin ve O'ndan bağışlanma dileyin. Yazıklar olsun o müşriklere..."

7. Onlar ki zekâtı vermezler ve onlar kesinlikle ahireti inkâr ederler.

8. Şüphesiz ki iman edip salih amel işleyenlere, eksilmeyen/kesintisiz bir mükâfat vardır.

9. De ki: "Yoksa sizler, yeryüzünü iki günde yaratan (Allah'a) kâfirlik ediyor ve O'na denkler/ortaklar mı kılıyorsunuz? Bu, âlemlerin Rabbidir."

10. (Yeryüzünün) üzerinde (dağlardan) sabit kazıklar çaktı, orayı bereketlendirdi ve orada rızıklarını arayanlara eşit olarak dört günde (rızıklarını) takdir etti.

11. Sonra duman hâlinde olan semaya yöneldi. Ona ve yere: "İsteyerek veya isteksizce gelin." dedi. (O ikisi:) "İsteyerek geldik." dediler.

فَقَضٰيهُنَّ سَبْعَ سَمٰوَاتٍ ف۪ي يَوْمَيْنِ وَاَوْحٰى ف۪ي كُلِّ سَمَٓاءٍ
اَمْرَهَاۜ وَزَيَّنَّا السَّمَٓاءَ الدُّنْيَا بِمَصَاب۪يحَۗ وَحِفْظاًۜ ذٰلِكَ تَقْد۪يرُ
الْعَز۪يزِ الْعَل۪يمِ ﴿١٢﴾ فَاِنْ اَعْرَضُوا فَقُلْ اَنْذَرْتُكُمْ صَاعِقَةً مِثْلَ
صَاعِقَةِ عَادٍ وَثَمُودَۜ ﴿١٣﴾ اِذْ جَٓاءَتْهُمُ الرُّسُلُ مِنْ بَيْنِ اَيْد۪يهِمْ
وَمِنْ خَلْفِهِمْ اَلَّا تَعْبُدُٓوا اِلَّا اللّٰهَۜ قَالُوا لَوْ شَٓاءَ رَبُّنَا لَاَنْزَلَ مَلٰٓئِكَةً
فَاِنَّا بِمَٓا اُرْسِلْتُمْ بِه۪ كَافِرُونَ ﴿١٤﴾ فَاَمَّا عَادٌ فَاسْتَكْبَرُوا
فِي الْاَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَقَالُوا مَنْ اَشَدُّ مِنَّا قُوَّةًۜ اَوَلَمْ يَرَوْا اَنَّ اللّٰهَ
الَّذ۪ي خَلَقَهُمْ هُوَ اَشَدُّ مِنْهُمْ قُوَّةًۜ وَكَانُوا بِاٰيَاتِنَا يَجْحَدُونَ ﴿١٥﴾
فَاَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ ر۪يحاً صَرْصَراً ف۪ٓي اَيَّامٍ نَحِسَاتٍ لِنُذ۪يقَهُمْ
عَذَابَ الْخِزْيِ فِي الْحَيٰوةِ الدُّنْيَاۜ وَلَعَذَابُ الْاٰخِرَةِ اَخْزٰى وَهُمْ
لَا يُنْصَرُونَ ﴿١٦﴾ وَاَمَّا ثَمُودُ فَهَدَيْنَاهُمْ فَاسْتَحَبُّوا الْعَمٰى عَلَى الْهُدٰى
فَاَخَذَتْهُمْ صَاعِقَةُ الْعَذَابِ الْهُونِ بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَۚ ﴿١٧﴾
وَنَجَّيْنَا الَّذ۪ينَ اٰمَنُوا وَكَانُوا يَتَّقُونَ ﴿١٨﴾ وَيَوْمَ يُحْشَرُ اَعْدَٓاءُ
اللّٰهِ اِلَى النَّارِ فَهُمْ يُوزَعُونَ ﴿١٩﴾ حَتّٰٓى اِذَا مَا جَٓاؤُ۫هَا شَهِدَ عَلَيْهِمْ
سَمْعُهُمْ وَاَبْصَارُهُمْ وَجُلُودُهُمْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٢٠﴾

12. Onları, iki gün içinde yedi gök olarak yarattı. Her bir gök (tabakasına) emrini vahyetti. Dünya semasını kandillerle süsledik ve (şeytanlara karşı) koruduk. Bu, (izzet sahibi, her şeyi mağlup eden) El-Azîz ve (her şeyi bilen) El-Alîm (olan Allah'ın) takdiridir.

13. Şayet yüz çevirirlerse de ki: "Ben, sizi Âd ve Semûd kavimlerinin yıldırımına benzer bir yıldırımla uyardım."

14. "Yalnızca Allah'a ibadet edin." diyerek, önlerinden ve arkalarından resûller gelince dediler ki: "Şayet Rabbimiz dileseydi, (elçi olarak) melekler indirirdi. Şüphesiz ki biz, kendisiyle gönderildiğiniz şeyi inkâr ediyoruz."

15. Âd Kavmi'ne gelince, yeryüzünde haksız yere büyüklendiler ve "Bizden daha güçlü olan kimmiş?" dediler. Görmediler mi onları yaratan Allah'ın kendilerinden daha güçlü olduğunu? Onlar, ayetlerimizi inkâr ediyorlardı.

16. Dünya hayatında alçaltıp rezil eden azabı tatmaları için, o uğursuz/kara günlerde üzerlerine bir kasırga gönderdik. Hiç kuşkusuz ahiret azabı, daha aşağılayıcı ve rezil edicidir. Onlara yardım da olunmaz.

17. Semûd'a gelince, biz onlara hidayet ettik. (Fakat) onlar körlüğü/dalaleti, hidayete tercih ettiler. İşledikleri (masiyetlere) karşılık, alçaltıcı azabın yıldırımları onları yakalayıverdi.

18. İman eden ve (Allah'tan) korkup sakınanları ise kurtardık.

19. Allah düşmanlarının diriltilip bir araya toplanacağı gün, onlar kontrollü bir şekilde ateşe sevk edilirler.

20. O'na geldikleri zaman, kulakları, gözleri ve derileri yapmış oldukları (kötülüklere dair) aleyhlerine şahitlik eder.

وَقَالُوا لِجُلُودِهِمْ لِمَ شَهِدْتُمْ عَلَيْنَاۜ قَالُوٓا اَنْطَقَنَا اللّٰهُ الَّذٖٓى اَنْطَقَ
كُلَّ شَيْءٍ وَهُوَ خَلَقَكُمْ اَوَّلَ مَرَّةٍ وَاِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٢١﴾ وَمَا
كُنْتُمْ تَسْتَتِرُونَ اَنْ يَشْهَدَ عَلَيْكُمْ سَمْعُكُمْ وَلَٓا اَبْصَارُكُمْ
وَلَا جُلُودُكُمْ وَلٰكِنْ ظَنَنْتُمْ اَنَّ اللّٰهَ لَا يَعْلَمُ كَثٖيرًا مِمَّا تَعْمَلُونَ ﴿٢٢﴾
وَذٰلِكُمْ ظَنُّكُمُ الَّذٖى ظَنَنْتُمْ بِرَبِّكُمْ اَرْدٰيكُمْ فَاَصْبَحْتُمْ
مِنَ الْخَاسِرٖينَ ﴿٢٣﴾ فَاِنْ يَصْبِرُوا فَالنَّارُ مَثْوًى لَهُمْۚ وَاِنْ يَسْتَعْتِبُوا
فَمَا هُمْ مِنَ الْمُعْتَبٖينَ ﴿٢٤﴾ وَقَيَّضْنَا لَهُمْ قُرَنَٓاءَ فَزَيَّنُوا لَهُمْ
مَا بَيْنَ اَيْدٖيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَحَقَّ عَلَيْهِمُ الْقَوْلُ فٖٓى اُمَمٍ قَدْ
خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِمْ مِنَ الْجِنِّ وَالْاِنْسِۚ اِنَّهُمْ كَانُوا خَاسِرٖينَ ﴿٢٥﴾
وَقَالَ الَّذٖينَ كَفَرُوا لَا تَسْمَعُوا لِهٰذَا الْقُرْاٰنِ وَالْغَوْا فٖيهِ
لَعَلَّكُمْ تَغْلِبُونَ ﴿٢٦﴾ فَلَنُذٖيقَنَّ الَّذٖينَ كَفَرُوا عَذَابًا شَدٖيدًا
وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ اَسْوَاَ الَّذٖى كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٢٧﴾ ذٰلِكَ جَزَٓاءُ اَعْدَٓاءِ اللّٰهِ
النَّارُۚ لَهُمْ فٖيهَا دَارُ الْخُلْدِۜ جَزَٓاءً بِمَا كَانُوا بِاٰيَاتِنَا يَجْحَدُونَ ﴿٢٨﴾
وَقَالَ الَّذٖينَ كَفَرُوا رَبَّنَٓا اَرِنَا الَّذَيْنِ اَضَلَّانَا مِنَ الْجِنِّ
وَالْاِنْسِ نَجْعَلْهُمَا تَحْتَ اَقْدَامِنَا لِيَكُونَا مِنَ الْاَسْفَلٖينَ ﴿٢٩﴾

21. Kendi derilerine derler ki: “Niçin aleyhimize şahitlikte bulundunuz?” Derler ki: “Her şeyi dile getiren Allah, bizi de dile getirdi. Sizi ilk defa yaratan O’dur ve O’na döndürülürsünüz.”
22. Kulaklarınız, gözleriniz ve derilerinizin aleyhinize şahitlik edeceğini düşünmediğinizden (dolayı, isyan ederken) sakınmadınız. Fakat (işin hakikati) siz, yaptıklarınızın çoğunu Allah’ın bilmediğini zannederdiniz.
23. Bu, sizin Rabbinize karşı beslediğiniz ve sizi helaka sürükleyen zannınızdır. Böylece hüsrana uğrayanlardan oldunuz.
24. Şayet sabrederlerse ateş onların konaklama yeridir. Yok, (tekrar dünyaya gönderilip) hoşnut edilmek istiyorlarsa onlar(ın hiçbir talebi yerine gelmez,) hoşnut edilmezler.
25. Onlar için (sürekli beraber oldukları) kötü arkadaşlar kıldık. Kendilerine, önlerinde olan (ahiretin olmadığı düşüncesini), arkalarında olan (dünyanın tek hayat olduğu fikrini) süslü gösterdiler. Cin ve insanlardan, geçmiş ümmetler hakkında geçerli olan (azap hükmü), bunların üzerine de hak oldu. Çünkü onlar, hüsrana uğrayan kimselerdi.
26. Kâfirler dediler ki: “Kur’ân’ı dinlemeyin ve o okunurken (anlaşılmasın diye) sesler çıkarın. Umulur ki siz galip gelirsiniz.”
Kur’ân okunurken lağv etmek/sesler çıkarmak, müşriklerin ortak özelliklerindendir. Vahye karşı çıkarılan bu gürültüler, zamana ve mekâna göre farklılık gösterse de amaç değişmemektedir: İnsanların vahyi anlamasına ve onunla hayat bulmasına engel olmak.
Bu, bazen Kur’ân okuyan davetçiye saldırıp onun sesini kısmaya çalışarak (bk. 41/Fussilet, 26; 72/Cin, 19), bazen Kur’ân’a iftira ederek (bk. 8/Enfâl, 31; 16/Nahl, 103), bazen efsane ve masallar okuyup toplumu Kur’ân’dan alıkoyarak (bk. 31/Lokmân, 6), bazen sihir gibi göz boyayan vesilelerle insanları oyalayarak yapılmaktadır (bk. 7/A’râf, 113-116).
Günümüzde müzik, göz boyayan dijital ekranlar, dinden kopuk sanat, Kur’ân’ın anlaşılmaz olduğunu söyleyen gelenek, onu modern çağın tasdikçisi kabul eden akımlar, vahye davet eden müminlerin sesini kısmaya çalışan rejimler; Kur’ân anlaşılmasın diye koparılan gürültü örnekleridir.
27. Hiç şüphesiz, kâfirlere çetin bir azap tattıracak ve onları yaptıklarının en kötüsüyle cezalandıracağız.
28. Bu, Allah düşmanlarının cezası olan ateştir. Ayetlerimizi inkâr etmeleri nedeniyle, ceza olarak içinde ebedî kalacakları bir yurt vardır.
29. Kâfirler derler ki: “Rabbimiz! Cinlerden ve insanlardan bizi saptıranları bize göster. En aşağıda olanlardan/En alçaklardan olsunlar diye onları ayaklarımızın altına alalım.”

اِنَّ الَّذٖينَ قَالُوا رَبُّنَا اللّٰهُ ثُمَّ اسْتَقَامُوا تَتَنَزَّلُ عَلَيْهِمُ
الْمَلٰٓئِكَةُ اَلَّا تَخَافُوا وَلَا تَحْزَنُوا وَاَبْشِرُوا بِالْجَنَّةِ
الَّتٖى كُنْتُمْ تُوعَدُونَ ﴿٣٠﴾ نَحْنُ اَوْلِيَٓاؤُ۬كُمْ
فِى الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا وَفِى الْاٰخِرَةِۚ وَلَكُمْ فٖيهَا مَا تَشْتَهٖٓى
اَنْفُسُكُمْ وَلَكُمْ فٖيهَا مَا تَدَّعُونَۜ ﴿٣١﴾ نُزُلًا مِنْ غَفُورٍ
رَحٖيمٍ ﴿٣٢﴾ وَمَنْ اَحْسَنُ قَوْلًا مِمَّنْ دَعَٓا اِلَى اللّٰهِ وَعَمِلَ
صَالِحًا وَقَالَ اِنَّنٖى مِنَ الْمُسْلِمٖينَ ﴿٣٣﴾ وَلَا تَسْتَوِى الْحَسَنَةُ
وَلَا السَّيِّئَةُۜ اِدْفَعْ بِالَّتٖى هِىَ اَحْسَنُ فَاِذَا الَّذٖى بَيْنَكَ
وَبَيْنَهُ عَدَاوَةٌ كَاَنَّهُ وَلِىٌّ حَمٖيمٌ ﴿٣٤﴾ وَمَا يُلَقّٰيهَٓا
اِلَّا الَّذٖينَ صَبَرُواۚ وَمَا يُلَقّٰيهَٓا اِلَّا ذُو حَظٍّ عَظٖيمٍ ﴿٣٥﴾
وَاِمَّا يَنْزَغَنَّكَ مِنَ الشَّيْطَانِ نَزْغٌ فَاسْتَعِذْ بِاللّٰهِۜ اِنَّهُ هُوَ
السَّمٖيعُ الْعَلٖيمُ ﴿٣٦﴾ وَمِنْ اٰيَاتِهِ الَّيْلُ وَالنَّهَارُ وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُۜ
لَا تَسْجُدُوا لِلشَّمْسِ وَلَا لِلْقَمَرِ وَاسْجُدُوا لِلّٰهِ الَّذٖى خَلَقَهُنَّ
اِنْ كُنْتُمْ اِيَّاهُ تَعْبُدُونَ ﴿٣٧﴾ فَاِنِ اسْتَكْبَرُوا فَالَّذٖينَ عِنْدَ
رَبِّكَ يُسَبِّحُونَ لَهُ بِالَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَهُمْ لَا يَسْـَٔمُونَ ﴿٣٨﴾

30. Şüphesiz ki: "Rabbimiz Allah'tır." deyip sonra da istikamet üzere olanların üzerine melekler iner (ve der ki): "Korkmayın, üzülmeyin, size vadolunan cennetle sevinin."

31. "Bizler, dünya hayatında da ahirette de sizin dostlarınızız. Orada canınızın istediği her şey sizindir ve orada olmasını arzuladığınız her şey de sizindir."

32. "Bağışlayan ve merhametli (olan Allah'tan) bir ağırlanma olarak (oraya girin)."

33. Allah'a davet eden, salih amel işleyen ve "Ben Müslimlerdenim/şirki terk ederek tevhidle Allah'a yönelen kullardanım." diyenden daha güzel sözlü kim olabilir?

İslami davetin özellikleri için bk. 12/Yûsuf, 108

34. İyilik ile kötülük eşit olmaz. Sen (kötülüğü) en güzel şekilde sav. (Bir de bakarsın ki) seninle arasında düşmanlık olan kimse, sıcak/samimi bir dost oluvermiş.

Zulme/Kötülüğe uğrayan insanın meşru hakları için bk. 4/Nisâ, 148

35. Bu (ahlaka) sabredenlerden başkası eriştirilmez. Bu (ahlaka) (hayırdan) büyük bir payı olandan başkası eriştirilmez.

36. Şayet şeytandan sana bir dürtü/vesvese gelirse Allah'a sığın. Şüphesiz ki O, (işiten ve dualara icabet eden) Es-Semî' ve (her şeyi bilen) El-Alîm'dir.

37. Gece, gündüz, Güneş ve Ay O'nun ayetlerindendir. Güneş'e de secde etmeyin, Ay'a da... Şayet yalnızca O'na ibadet ediyorsanız, onları yaratan Allah'a secde edin.

38. Şayet büyüklenir (ve Allah'a secde etmeye yanaşmazlarsa), Rabbinin yanında olan (melekler), gece gündüz O'nu tesbih eder, usanmazlar.

وَمِنْ اٰيَاتِه۪ٓ اَنَّكَ تَرَى الْاَرْضَ خَاشِعَةً فَاِذَٓا اَنْزَلْنَا عَلَيْهَا الْمَٓاءَ
اهْتَزَّتْ وَرَبَتْۜ اِنَّ الَّذ۪ٓي اَحْيَاهَا لَمُحْيِ الْمَوْتٰىۜ اِنَّهُ عَلٰى كُلِّ
شَيْءٍ قَد۪يرٌ ﴿٣٩﴾ اِنَّ الَّذ۪ينَ يُلْحِدُونَ ف۪ٓي اٰيَاتِنَا لَا يَخْفَوْنَ عَلَيْنَاۜ
اَفَمَنْ يُلْقٰى فِي النَّارِ خَيْرٌ اَمْ مَنْ يَأْت۪ٓي اٰمِنًا يَوْمَ الْقِيٰمَةِۜ اِعْمَلُوا
مَا شِئْتُمْۙ اِنَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَص۪يرٌ ﴿٤٠﴾ اِنَّ الَّذ۪ينَ كَفَرُوا بِالذِّكْرِ
لَمَّا جَٓاءَهُمْۚ وَاِنَّهُ لَكِتَابٌ عَز۪يزٌۙ ﴿٤١﴾ لَا يَأْت۪يهِ الْبَاطِلُ
مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَلَا مِنْ خَلْفِه۪ۜ تَنْز۪يلٌ مِنْ حَك۪يمٍ حَم۪يدٍ ﴿٤٢﴾
مَا يُقَالُ لَكَ اِلَّا مَا قَدْ ق۪يلَ لِلرُّسُلِ مِنْ قَبْلِكَۜ اِنَّ رَبَّكَ
لَذُو مَغْفِرَةٍ وَذُو عِقَابٍ اَل۪يمٍ ﴿٤٣﴾ وَلَوْ جَعَلْنَاهُ قُرْاٰنًا اَعْجَمِيًّا
لَقَالُوا لَوْلَا فُصِّلَتْ اٰيَاتُهُۜ ءَاَعْجَمِيٌّ وَعَرَبِيٌّۜ قُلْ هُوَ لِلَّذ۪ينَ
اٰمَنُوا هُدًى وَشِفَٓاءٌۜ وَالَّذ۪ينَ لَا يُؤْمِنُونَ ف۪ٓي اٰذَانِهِمْ وَقْرٌ وَهُوَ
عَلَيْهِمْ عَمًىۜ اُو۬لٰٓئِكَ يُنَادَوْنَ مِنْ مَكَانٍ بَع۪يدٍ ﴿٤٤﴾ وَلَقَدْ
اٰتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ فَاخْتُلِفَ ف۪يهِۜ وَلَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ
مِنْ رَبِّكَ لَقُضِيَ بَيْنَهُمْۜ وَاِنَّهُمْ لَف۪ي شَكٍّ مِنْهُ مُر۪يبٍ ﴿٤٥﴾ مَنْ عَمِلَ
صَالِحًا فَلِنَفْسِه۪ وَمَنْ اَسَٓاءَ فَعَلَيْهَاۜ وَمَا رَبُّكَ بِظَلَّامٍ لِلْعَب۪يدِ ﴿٤٦﴾

39. O'nun ayetlerinden biri de (şudur:) Yeryüzünü kurumuş/çorak/hareketsiz görürsün. Üzerine su/yağmur indirdiğimizde hareketlenir ve kabarır. Hiç şüphesiz (kurumuş yere) hayat veren, elbette ölüleri de diriltecektir. Çünkü O, her şeye kadîrdir.

40. Ayetlerimiz hakkında (batıla) meyledenler, bize gizli kalmazlar. Ateşe atılacak olan mı daha hayırlıdır, yoksa Kıyamet Günü güven içinde gelen mi? Dilediğinizi yapın. Şüphesiz ki O, yaptıklarınızı görmektedir.

41. Hiç kuşkusuz, kendilerine zikir/Kur'ân geldiğinde onu inkâr edenler (bu davranışlarının karşılığını göreceklerdir). Oysa O, izzetli/şerefli/değerli bir Kitap'tır.

42. Ne önünden ne de arkasından batıl ona gelebilir. (Hüküm ve hikmet sahibi) Hakîm ve (her daim övgüyü hak eden ve varlık tarafından övülen) Hamîd (olan Allah) tarafından indirilmiştir.

43. Sana söylenenler, senden önceki resûllere söylenenden başka bir şey değildir. Şüphesiz ki senin Rabbin, mağfiret sahibi ve can yakıcı azabın sahibidir.

44. Şayet o Kur'ân'ı, Arapça olmayan bir dilde indirseydik, "Ayetlerinin açıklanması gerekmez miydi? Arapça olmayan bir kitap ve Arap (bir Peygamber)!" derlerdi. De ki: "O, iman edenler için hidayet ve şifadır. İman etmeyenlerinse kulaklarında bir ağırlık vardır ve o (Kur'ân), onlar için körlüktür. İşte bunlar, kendilerine uzak bir yerden seslenilen (insanlar gibilerdir. Kur'ân'ı duymaz ve anlamazlar)."

45. Andolsun ki Mûsâ'ya Kitab'ı verdik. Onda ihtilafa düşüldü. Şayet Rabbinden daha önce geçmiş bir söz olmasaydı elbette aralarında hükmolunurdu. Şüphesiz ki onlar, o (Kitab'a karşı) huzursuzluk veren bir şüphe içerisindelerdir.

46. Kim salih amelde bulunursa kendi lehinedir. Kim de kötülük yaparsa kendi aleyhinedir. Rabbin kullarına zulmedici değildir.

اِلَيْهِ يُرَدُّ عِلْمُ السَّاعَةِۜ وَمَا تَخْرُجُ مِنْ ثَمَرَاتٍ مِنْ اَكْمَامِهَا
وَمَا تَحْمِلُ مِنْ اُنْثٰى وَلَا تَضَعُ اِلَّا بِعِلْمِهِۜ وَيَوْمَ يُنَادِيهِمْ اَيْنَ
شُرَكَٓائِيۙ قَالُٓوا اٰذَنَّاكَۙ مَا مِنَّا مِنْ شَهِيدٍۚ ﴿٤٧﴾ وَضَلَّ عَنْهُمْ
مَا كَانُوا يَدْعُونَ مِنْ قَبْلُ وَظَنُّوا مَا لَهُمْ مِنْ مَحِيصٍ ﴿٤٨﴾
لَا يَسْـَٔمُ الْاِنْسَانُ مِنْ دُعَٓاءِ الْخَيْرِۘ وَاِنْ مَسَّهُ الشَّرُّ فَيَـٔوُسٌ
قَنُوطٌ ﴿٤٩﴾ وَلَئِنْ اَذَقْنَاهُ رَحْمَةً مِنَّا مِنْ بَعْدِ ضَرَّٓاءَ مَسَّتْهُ
لَيَقُولَنَّ هٰذَا لِيۙ وَمَٓا اَظُنُّ السَّاعَةَ قَٓائِمَةًۙ وَلَئِنْ رُجِعْتُ
اِلٰى رَبّٖٓي اِنَّ لِي عِنْدَهُ لَلْحُسْنٰىۚ فَلَنُنَبِّئَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا
بِمَا عَمِلُواۘ وَلَنُذِيقَنَّهُمْ مِنْ عَذَابٍ غَلِيظٍ ﴿٥٠﴾ وَاِذَٓا اَنْعَمْنَا
عَلَى الْاِنْسَانِ اَعْرَضَ وَنَاٰ بِجَانِبِهِۚ وَاِذَا مَسَّهُ الشَّرُّ فَذُو دُعَٓاءٍ
عَرِيضٍ ﴿٥١﴾ قُلْ اَرَاَيْتُمْ اِنْ كَانَ مِنْ عِنْدِ اللّٰهِ ثُمَّ كَفَرْتُمْ
بِهٖ مَنْ اَضَلُّ مِمَّنْ هُوَ فِي شِقَاقٍ بَعِيدٍ ﴿٥٢﴾ سَنُرِيهِمْ اٰيَاتِنَا
فِي الْاٰفَاقِ وَفِٓي اَنْفُسِهِمْ حَتّٰى يَتَبَيَّنَ لَهُمْ اَنَّهُ الْحَقُّۜ
اَوَلَمْ يَكْفِ بِرَبِّكَ اَنَّهُ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ ﴿٥٣﴾ اَلَٓا اِنَّهُمْ
فِي مِرْيَةٍ مِنْ لِقَٓاءِ رَبِّهِمْۜ اَلَٓا اِنَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ مُحِيطٌ ﴿٥٤﴾

47. Kıyamet bilgisi Allah'a döndürülür/O'na havale edilir. O'nun bilgisi olmaksızın meyve tomurcuğundan çıkmaz. Hiçbir kadın gebe kalmaz ve doğum yapmaz. "Nerede ortaklarım?" diye sesleneceği gün diyecekler ki: "Sana ilan edip bildiriyoruz ki bizden (senin ortağın olduğuna dair) şahitlik edecek hiç kimse yok."

48. Daha önceden dua ettiklerinin tamamı kaybolup gitti. Ve hiçbir kaçışlarının olmadığını kesin bir bilgiyle anladılar.

49. İnsan, hayrı istemekten bıkıp usanmaz. (Fakat) başına bir sıkıntı gelecek olsa tüm ümitlerini kaybeden bir ümitsiz olup çıkar.

50. Ona dokunan bir zarardan sonra, kendisine bir rahmet tattırsak hiç şüphesiz, "Bu, benim (hakkımdır) ve ben kıyametin kopacağını düşünmüyorum. Şayet Rabbime döndürülecek olsam O'nun katında, benim için daha güzel olanı vardır." der. Andolsun ki kâfirlere yaptıklarını haber vereceğiz ve yine andolsun ki onlara en kaba/sert azaptan tattıracağız.

51. İnsana bir nimet verdiğimizde (şükretmekten) yüz çevirir ve (nimete şükretmek yerine bizden) uzaklaşır. Ona bir şer dokundu mu da geniş geniş dua etmeye başlar.

52. De ki: "Görüşünüz nedir? (Söylesenize! Şayet o Kur'ân) Allah katındansa sonra siz onu inkâr etmişseniz! (O hâlde) uzak bir ayrılık içinde olandan daha sapık kim olabilir?"

53. O (Kur'ân'ın) hak olduğu kesin bir şekilde kendilerine belli olsun diye, ayetlerimizi hem ufukta hem de kendi nefislerinde onlara göstereceğiz. Rabbinin her şeyin üzerinde şahit olması yetmez mi?

54. Dikkat edin! Hiç şüphesiz onlar, Rabbleri ile karşılaşmaktan şüphe içindelerdir. Dikkat edin! Hiç şüphesiz O, her şeyi (çepeçevre kuşatan) Muhît'tir.

سُورَةُ الشُّورٰى
مَكِّيَّةٌ وَهِيَ ثَلَاثٌ وَخَمْسُونَ اٰيَةً

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ

حٰمٓ ﴿١﴾ عٓسٓقٓ ﴿٢﴾ كَذٰلِكَ يُوح۪ٓي اِلَيْكَ وَاِلَى الَّذ۪ينَ مِنْ قَبْلِكَۙ
اللّٰهُ الْعَز۪يزُ الْحَك۪يمُ ﴿٣﴾ لَهُ مَا فِي السَّمٰوَاتِ وَمَا فِي الْاَرْضِۜ وَهُوَ
الْعَلِيُّ الْعَظ۪يمُ ﴿٤﴾ تَكَادُ السَّمٰوَاتُ يَتَفَطَّرْنَ مِنْ فَوْقِهِنَّ
وَالْمَلٰٓئِكَةُ يُسَبِّحُونَ بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَيَسْتَغْفِرُونَ لِمَنْ فِي الْاَرْضِۜ
اَلَٓا اِنَّ اللّٰهَ هُوَ الْغَفُورُ الرَّح۪يمُ ﴿٥﴾ وَالَّذ۪ينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِه۪ٓ اَوْلِيَٓاءَ
اللّٰهُ حَف۪يظٌ عَلَيْهِمْۘ وَمَٓا اَنْتَ عَلَيْهِمْ بِوَك۪يلٍ ﴿٦﴾ وَكَذٰلِكَ اَوْحَيْنَٓا اِلَيْكَ
قُرْاٰنًا عَرَبِيًّا لِتُنْذِرَ اُمَّ الْقُرٰى وَمَنْ حَوْلَهَا وَتُنْذِرَ يَوْمَ الْجَمْعِ
لَا رَيْبَ ف۪يهِۜ فَر۪يقٌ فِي الْجَنَّةِ وَفَر۪يقٌ فِي السَّع۪يرِ ﴿٧﴾ وَلَوْ شَٓاءَ اللّٰهُ لَجَعَلَهُمْ
اُمَّةً وَاحِدَةً وَلٰكِنْ يُدْخِلُ مَنْ يَشَٓاءُ ف۪ي رَحْمَتِه۪ۜ وَالظَّالِمُونَ مَا لَهُمْ
مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَص۪يرٍ ﴿٨﴾ اَمِ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِه۪ٓ اَوْلِيَٓاءَۚ فَاللّٰهُ هُوَ الْوَلِيُّ
وَهُوَ يُحْيِ الْمَوْتٰىۘ وَهُوَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَد۪يرٌ ﴿٩﴾ وَمَا اخْتَلَفْتُمْ ف۪يهِ
مِنْ شَيْءٍ فَحُكْمُهُٓ اِلَى اللّٰهِۜ ذٰلِكُمُ اللّٰهُ رَبّ۪ي عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُۗ وَاِلَيْهِ اُن۪يبُ ﴿١٠﴾

42. ŞÛRÂ SURESİ

(Bu sure Mekke'de indirilmiş olup 53 ayettir.)
Er-Rahmân ve Er-Rahîm olan Allah'ın adıyla
(okumaya başlıyorum).

1. Hâ, Mîm.
2. Ayn, Sîn, Kâf.
3. (İzzet sahibi, her şeyi mağlup eden) El-Azîz ve (hüküm ve hikmet sahibi) El-Hakîm olan Allah, sana ve senden önceki (resûllere) işte böyle vahyeder.
4. Göklerde ve yerde olanların tamamı O'na aittir. Ve O, (zatı ve sıfatları en yüce olan) El-Aliy ve (zatı ve sıfatları en büyük olan) El-Azîm'dir.

5. Neredeyse üstlerinden gökler (Allah'ın azametinden dolayı) yarılır. Melekler de Rabblerini hamd ile tesbih ederler ve yerde olanlar için bağışlanma talebinde bulunurlar. Dikkat edin! Hiç şüphesiz ki Allah, (evet) O, (günahları bağışlayan, örten ve günahların kötü akıbetinden kulu koruyan) El-Ğafûr ve (kullarına karşı merhametli olan) Er-Rahîm'dir.
6. Allah'ı bırakıp da veliler edinenler (var ya!) Allah, onların üzerinde gözetleyicidir. Sen, onların üzerine vekil değilsin.
Allah'ın dışında veli/dost edinmeye dair bk. 6/En'âm, 14; 29/Ankebût, 41
7. Böylece şehirlerin anası olan (Mekke'yi) ve çevresini uyarman ve (insanları) kendisinde şüphe olmayan Toplanma Günü'yle uyarman için, sana Arapça bir Kur'ân vahyettik. (Kıyamet Günü) bir grup cennette, bir grup alevleri dehşet saçan ateştedir.
8. Şayet Allah dileseydi, onları tek bir ümmet yapardı. Fakat dilediğini rahmetine dâhil eder. Zalimlerin ise ne bir dost ne de bir yardımcısı vardır.
9. Yoksa, Allah'ın dışında dostlar/veliler mi edindiler? Gerçek veli/dost Allah'tır. O, ölüleri diriltir. O, her şeye kadîrdir.
Allah'ın dışında veli/dost edinmeye dair bk. 6/En'âm, 14; 29/Ankebût, 41
10. Herhangi bir konuda ihtilafa düşerseniz, onun hükmü Allah'a aittir. İşte bu, Rabbim olan Allah'tır. Yalnızca O'na tevekkül ettim ve yalnızca O'na yönelirim.
Hâkimiyet/Hüküm yetkisinin yalnızca Allah'a ait olması ve O'na itaat hakkında bk. 4/Nisâ, 59; 12/Yûsuf, 40

فَاطِرُ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِۜ جَعَلَ لَكُمْ مِنْ اَنْفُسِكُمْ اَزْوَاجًا
وَمِنَ الْاَنْعَامِ اَزْوَاجًاۚ يَذْرَؤُ۬كُمْ ف۪يهِۜ لَيْسَ كَمِثْلِه۪ شَيْءٌۚ
وَهُوَ السَّم۪يعُ الْبَص۪يرُ ﴿١١﴾ لَهُ مَقَال۪يدُ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِۚ
يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَٓاءُ وَيَقْدِرُۜ اِنَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَل۪يمٌ ﴿١٢﴾
شَرَعَ لَكُمْ مِنَ الدّ۪ينِ مَا وَصّٰى بِه۪ نُوحًا وَالَّذ۪ٓي اَوْحَيْنَٓا اِلَيْكَ
وَمَا وَصَّيْنَا بِه۪ٓ اِبْرٰه۪يمَ وَمُوسٰى وَع۪يسٰٓى اَنْ اَق۪يمُوا الدّ۪ينَ
وَلَا تَتَفَرَّقُوا ف۪يهِۜ كَبُرَ عَلَى الْمُشْرِك۪ينَ مَا تَدْعُوهُمْ
اِلَيْهِۜ اَللّٰهُ يَجْتَب۪ٓي اِلَيْهِ مَنْ يَشَٓاءُ وَيَهْد۪ٓي اِلَيْهِ مَنْ يُن۪يبُ ﴿١٣﴾
وَمَا تَفَرَّقُٓوا اِلَّا مِنْ بَعْدِ مَا جَٓاءَهُمُ الْعِلْمُ بَغْيًا بَيْنَهُمْۜ
وَلَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِنْ رَبِّكَ اِلٰٓى اَجَلٍ مُسَمًّى لَقُضِيَ بَيْنَهُمْۜ
وَاِنَّ الَّذ۪ينَ اُو۫رِثُوا الْكِتَابَ مِنْ بَعْدِهِمْ لَف۪ي شَكٍّ مِنْهُ
مُر۪يبٍ ﴿١٤﴾ فَلِذٰلِكَ فَادْعُۚ وَاسْتَقِمْ كَمَٓا اُمِرْتَۚ وَلَا تَتَّبِعْ
اَهْوَٓاءَهُمْۚ وَقُلْ اٰمَنْتُ بِمَٓا اَنْزَلَ اللّٰهُ مِنْ كِتَابٍۚ وَاُمِرْتُ لِاَعْدِلَ
بَيْنَكُمْۜ اَللّٰهُ رَبُّنَا وَرَبُّكُمْۜ لَنَٓا اَعْمَالُنَا وَلَكُمْ اَعْمَالُكُمْۜ
لَا حُجَّةَ بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْۜ اَللّٰهُ يَجْمَعُ بَيْنَنَاۚ وَاِلَيْهِ الْمَص۪يرُۜ ﴿١٥﴾

11. Göklerin ve yerin yaratıcısıdır. Size kendi nefislerinizden eşler yarattı. Davarlardan da çift çift yarattı. Sizi (bu yolla, dişi ve erkek yaratarak) çoğaltıp yayıyor. Hiçbir şey O'nun benzeri/misli/dengi değildir. O, (işiten ve dualara icabet eden) Es-Semî' ve (her şeyi gören) El-Basîr'dir.

Vahyin nurundan uzak, zan ve heva üzere kurulu felsefe kaideleri, İslami ilimlere sirayet etmiş ve İslam ümmetinin Allah (cc) tasavvurunu ifsad etmiştir.

"Hiçbir şey O'nun benzeri/misli/dengi değildir." ayetiyle Allah'ın (cc) birçok sıfatını tevil/tahrif/inkâra kalkışan fırkalar olmuştur. Teşbihten (Allah'ı kullarına benzetmek) kaçalım derken daha büyük bir itikadi problem olan tahrif ve inkâra düşmüşlerdir.

Allah (cc) hiçbir şeyin kendisine benzemediğini, dengi ve misli olamayacağını bildirdikten sonra, "O, işiten ve görendir." demiştir. Buna binaen, "İnsanda görme sıfatı vardır. Allah da görüyor." der ve ayeti zahiri üzere alırsak Allah'ı (cc) insana benzetmiş oluruz. Ya da "Görmek için göze ihtiyaç vardır. Allah da görüyor, dersek dolaylı olarak O'nun organı olduğunu söylemiş oluruz." yaklaşımı ne denli abes ve gerçekten uzaksa Allah'ın (cc) Kur'ân ve Sünnetle sabit olan istiva, el gibi sıfatlarını benzer gerekçelerle ve teşbihten kaçınmak için inkâr etmek de o denli abes ve gerçeklikten uzaktır.

Çünkü Allah'ın (cc) sıfatları, O'nun şanına, azametine, yüceliğine ve benzersizliğine yakışır biçimdedir. Biz O'nun (cc) haber verdiklerine iman eder, akli sorgulamalarla sıfatlarının keyfiyeti hakkında akıl yürütüp inkâra kalkışmayız. Allah'ın (cc) isim ve sıfatları hakkında bk. 3/Âl-i İmrân, 181; 7/A'râf, 180; 57/Hadîd, 4

12. Göklerin ve yerin anahtarları O'nundur. Rızkı dilediğine genişletir (dilediğine) daraltır. Çünkü O, her şeyi bilendir.

13. "Dini (tevhidle) ayakta tutun ve onda ayrılığa düşmeyin." diye Nûh'a emrettiğini, sana vahyettiğimizi, İbrâhîm, Mûsâ ve Îsâ'ya emrettiğimizi sizin için dinde şeriat kıldık. Müşrikleri kendisine davet ettiğin (tevhid) onlara ağır geldi. Allah dilediği kulunu (tevhid ve ayrılıksız din için) seçer ve O'na yönelenleri hidayete erdirir.

14. Onlar kendilerine ilim (vahiy) geldikten sonra, aralarındaki azgınlık/kıskançlık/bir diğer gruba üstünlük sağlama isteği nedeniyle ayrılığa düştüler. Şayet belirlenmiş bir süreye kadar, Rabbinin verilmiş sözü olmasaydı aralarında hüküm verilirdi. Şüphesiz ki onların ardından Kitab'a mirasçı olanlar, huzursuzluk veren bir şüphe içerisindelerdir.

15. Sen (tevhide) davet et. Emrolunduğun gibi dosdoğru ol. Onların hevalarına/arzularına uyma. Ve de ki: "Ben, Allah'ın indirdiği tüm Kitaplara iman ettim. Sizin aranızda adaletle (hükmetmekle) emrolundum. Allah, bizim de Rabbimiz sizin de Rabbinizdir. Bizim amellerimiz bize, sizin amelleriniz size aittir. Bizimle sizin aranızda hüccet (karşılıklı delil getirip tartışmak) yoktur. (Çünkü hak, apaçık ortadadır.) Allah hepimizi bir araya toplayacaktır. Dönüş O'nadır."

Tevhidlerine şirk bulaştırmış ve dinlerinde ayrılığa düşmüş toplumlarda, insanlık için en faydalı hizmet, gereksiz tartışmalardan kaçınarak tevhide davettir. Tevhid; batıl din ve uydurulmuş hurafelerin insanlarda oluşturduğu kuşku, tereddüt, güvensizlik hastalıklarına şifa olacak kurtuluş reçetesidir. Ehl-i Kitab'ın, insanları "dinde ayrılıkla" felakete sürüklediği bir dönemde, tevhide davetin emredilip tartışmanın yasaklanması, günümüz muvahhidlerine de yol göstermektedir.

وَالَّذِينَ يُحَاجُّونَ فِي اللّٰهِ مِنْ بَعْدِ مَا اسْتُجِيبَ لَهُ
حُجَّتُهُمْ دَاحِضَةٌ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَعَلَيْهِمْ غَضَبٌ وَلَهُمْ عَذَابٌ
شَدِيدٌ ﴿١٦﴾ اَللّٰهُ الَّذِٓي اَنْزَلَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ وَالْمِيزَانَۜ
وَمَا يُدْرِيكَ لَعَلَّ السَّاعَةَ قَرِيبٌ ﴿١٧﴾ يَسْتَعْجِلُ بِهَا
الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِهَاۚ وَالَّذِينَ اٰمَنُوا مُشْفِقُونَ مِنْهَاۙ
وَيَعْلَمُونَ اَنَّهَا الْحَقُّۜ اَلَٓا اِنَّ الَّذِينَ يُمَارُونَ فِي السَّاعَةِ
لَفِي ضَلَالٍ بَعِيدٍ ﴿١٨﴾ اَللّٰهُ لَطِيفٌ بِعِبَادِهِ يَرْزُقُ مَنْ يَشَٓاءُۚ
وَهُوَ الْقَوِيُّ الْعَزِيزُ ﴿١٩﴾ مَنْ كَانَ يُرِيدُ حَرْثَ الْاٰخِرَةِ
نَزِدْ لَهُ فِي حَرْثِهِۚ وَمَنْ كَانَ يُرِيدُ حَرْثَ الدُّنْيَا نُؤْتِهِ مِنْهَا
وَمَا لَهُ فِي الْاٰخِرَةِ مِنْ نَصِيبٍ ﴿٢٠﴾ اَمْ لَهُمْ شُرَكَٰٓؤُا شَرَعُوا
لَهُمْ مِنَ الدِّينِ مَا لَمْ يَأْذَنْ بِهِ اللّٰهُۜ وَلَوْلَا كَلِمَةُ الْفَصْلِ
لَقُضِيَ بَيْنَهُمْۜ وَاِنَّ الظَّالِمِينَ لَهُمْ عَذَابٌ اَلِيمٌ ﴿٢١﴾ تَرَى
الظَّالِمِينَ مُشْفِقِينَ مِمَّا كَسَبُوا وَهُوَ وَاقِعٌ بِهِمْۜ
وَالَّذِينَ اٰمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فِي رَوْضَاتِ الْجَنَّاتِۚ لَهُمْ
مَا يَشَٓاؤُنَ عِنْدَ رَبِّهِمْۜ ذٰلِكَ هُوَ الْفَضْلُ الْكَبِيرُ ﴿٢٢﴾

16. (Allah'ın çağrısına) icabet edildikten sonra, Allah hakkında tartışanların delilleri, Rabbleri katında geçersizdir. Onların üzerine öfke vardır ve onlar için çetin bir azap vardır.

17. (O) Allah ki Kitab'ı ve mizanı hak ile indirdi. Nereden bileceksin, belki de kıyamet yakındır.

18. Ona inanmayanlar, onun hemen gelmesini isterler. İman edenlerse ondan yana bir korku içerisindelerdir ve onun hak olduğunu bilirler. Dikkat edin! Hiç şüphesiz kıyamet hakkında tartışanlar, (hakka dönüşü zor) uzak bir sapıklık içerisindelerdir.

19. Allah, kullarına karşı latiftir. Dilediğini rızıklandırır. O, (güç ve kuvvet sahibi olan) El-Kaviy ve (izzet sahibi, her şeyi mağlup eden) El-Azîz'dir.

20. Kim ahiret ekinini isterse (ameliyle ahiret sevabını isterse), onun ekinini arttırırız. Kim de dünya ekinini isterse (ameliyle dünya hayatının süsünü isterse), ona da ondan veririz. (Fakat) onun, ahirette hiçbir nasibi yoktur.

21. Yoksa, Allah'ın izin vermediği şeyleri, kendilerine dinden şeriat kılan/kanun yapan ortakları mı var? Şayet (azaplarının kıyamete erteleneceğine dair) kesin bir söz olmasaydı elbette, aralarında hüküm verilirdi. Şüphesiz ki zalimlere can yakıcı bir azap vardır.

Allah'ın (cc) izin vermediği şeyleri şeriat hâline getiren, haram helal, yasak serbest şeklinde kanunlaştıranlar, Allah'a (cc) şirk koşulan ortaklardır. Çünkü kanun yapma, şeriat belirleme ve yasama Allah'ın (cc) en belirgin sıfatlarındandır. (bk. 12/Yûsuf, 40; 18/Kehf, 26)

22. Zalimleri, kazandıkları (küfür ve masiyet) nedeniyle korkuya kapılmış görürsün. O (korktukları azap), başlarına gelmiştir. İman edip salih amel işleyenlerse cennet bahçelerindelerdir. Diledikleri her şey, Rabbleri katında onlarındır. İşte büyük lütuf ve ihsan budur.

ذٰلِكَ الَّذٖى يُبَشِّرُ اللّٰهُ عِبَادَهُ الَّذٖينَ اٰمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِۜ قُلْ
لَٓا اَسْـَٔلُكُمْ عَلَيْهِ اَجْرًا اِلَّا الْمَوَدَّةَ فِى الْقُرْبٰىۜ وَمَنْ يَقْتَرِفْ
حَسَنَةً نَزِدْ لَهُ فٖيهَا حُسْنًاۜ اِنَّ اللّٰهَ غَفُورٌ شَكُورٌ ﴿٢٣﴾ اَمْ يَقُولُونَ
افْتَرٰى عَلَى اللّٰهِ كَذِبًاۚ فَاِنْ يَشَاِ اللّٰهُ يَخْتِمْ عَلٰى قَلْبِكَۜ وَيَمْحُ اللّٰهُ
الْبَاطِلَ وَيُحِقُّ الْحَقَّ بِكَلِمَاتِهٖۜ اِنَّهُ عَلٖيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿٢٤﴾
وَهُوَ الَّذٖى يَقْبَلُ التَّوْبَةَ عَنْ عِبَادِهٖ وَيَعْفُوا عَنِ السَّيِّـَٔاتِ وَيَعْلَمُ
مَا تَفْعَلُونَۙ ﴿٢٥﴾ وَيَسْتَجٖيبُ الَّذٖينَ اٰمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
وَيَزٖيدُهُمْ مِنْ فَضْلِهٖۜ وَالْكَافِرُونَ لَهُمْ عَذَابٌ شَدٖيدٌ ﴿٢٦﴾
وَلَوْ بَسَطَ اللّٰهُ الرِّزْقَ لِعِبَادِهٖ لَبَغَوْا فِى الْاَرْضِ وَلٰكِنْ يُنَزِّلُ
بِقَدَرٍ مَا يَشَٓاءُۜ اِنَّهُ بِعِبَادِهٖ خَبٖيرٌ بَصٖيرٌ ﴿٢٧﴾ وَهُوَ الَّذٖى يُنَزِّلُ الْغَيْثَ
مِنْ بَعْدِ مَا قَنَطُوا وَيَنْشُرُ رَحْمَتَهُۜ وَهُوَ الْوَلِىُّ الْحَمٖيدُ ﴿٢٨﴾
وَمِنْ اٰيَاتِهٖ خَلْقُ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ وَمَا بَثَّ فٖيهِمَا مِنْ دَٓابَّةٍۜ وَهُوَ
عَلٰى جَمْعِهِمْ اِذَا يَشَٓاءُ قَدٖيرٌ ﴿٢٩﴾ وَمَٓا اَصَابَكُمْ مِنْ مُصٖيبَةٍ فَبِمَا
كَسَبَتْ اَيْدٖيكُمْ وَيَعْفُوا عَنْ كَثٖيرٍۜ ﴿٣٠﴾ وَمَٓا اَنْتُمْ بِمُعْجِزٖينَ
فِى الْاَرْضِۚ وَمَا لَكُمْ مِنْ دُونِ اللّٰهِ مِنْ وَلِىٍّ وَلَا نَصٖيرٍ ﴿٣١﴾

23. Allah'ın, iman edip salih amel işleyen kullarına müjdelediği budur işte. De ki: "Ben, akrabalık bağından (kaynaklı) sevgi dışında sizden bir ücret istemiyorum/tek isteğim akrabalık bağını gözetmenizdir. Kim bir güzellik/iyilik elde ederse biz onun güzelliğini/iyiliğini arttırırız. Çünkü Allah (günahları bağışlayan, örten ve günahların kötü akıbetinden kulu koruyan) Ğafûr ve (kullarına teşekkür eden ve yaptıklarının karşılığını fazlasıyla veren) Şekûr'dur."

24. Yoksa, "Yalan uydurup Allah'a iftira etti." mi diyorlar? Şayet Allah dilese senin kalbini (sabır ve yakinle) mühürler (onların iftira ve sataşmaları sana zarar vermez). Allah batılı silip yok eder. Hakkı ise, (Nebi'ye vahyettiği) kelimeleriyle ayakta tutar. Çünkü O, sinelerde gizli olanı bilendir.

25. Kullarından tevbeleri kabul eden ve kötülükleri affeden O'dur. Ve O, yaptıklarınızı bilir.

26. İman edip salih amel işleyenlerin (dualarına) icabet eder, lütuf ve ihsanından onlara arttırarak (verir). Kâfirlere ise çetin bir azap vardır.

27. Şayet Allah kullarına rızkı genişletseydi hiç şüphesiz, yeryüzünde taşkınlık yapıp haddi aşarlardı. Fakat O dilediği ölçüde (rızık) indirir. Şüphesiz ki O, kullarının durumundan haberdardır ve onları görendir.

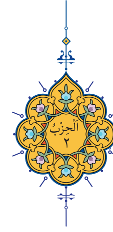
28. (Rahmetinden) ümit kesmelerinin ardından, yağmuru indiren ve rahmetini yayan O'dur. O, (kullarını dost edinen ve müminlerin gerçek dostu) El-Veliy ve (her daim övgüyü hak eden ve varlık tarafından övülen) El-Hamîd'dir.

29. Göklerin ve yerin yaratılması, o ikisi içinde her tür canlıdan çoğaltıp yayması O'nun ayetlerindendir. Ve O, istediğinde onları (diriltip) bir araya toplamaya kadîr olandır.

30. Başınıza gelen her musibet, ellerinizle kazandığınız (günahlar) sebebiyledir. Hem (Allah) çoğunu da affeder.

31. Siz yeryüzünde (Allah'ı dilediğini yapmaktan) aciz bırakacak değilsiniz. Sizin Allah'ın dışında ne bir dostunuz ne de bir yardımcınız vardır.

وَمِنْ اٰيَاتِهِ الْجَوَارِ فِي الْبَحْرِ كَالْاَعْلَامِۜ ﴿٣٢﴾ اِنْ يَشَأْ يُسْكِنِ الرّ۪يحَ
فَيَظْلَلْنَ رَوَاكِدَ عَلٰى ظَهْرِه۪ۜ اِنَّ ف۪ي ذٰلِكَ لَاٰيَاتٍ لِكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍۙ ﴿٣٣﴾
اَوْ يُوبِقْهُنَّ بِمَا كَسَبُوا وَيَعْفُ عَنْ كَث۪يرٍۙ ﴿٣٤﴾ وَيَعْلَمَ الَّذ۪ينَ
يُجَادِلُونَ ف۪ٓي اٰيَاتِنَاۜ مَا لَهُمْ مِنْ مَح۪يصٍ ﴿٣٥﴾ فَمَٓا اُو۫ت۪يتُمْ مِنْ شَيْءٍ
فَمَتَاعُ الْحَيٰوةِ الدُّنْيَاۚ وَمَا عِنْدَ اللّٰهِ خَيْرٌ وَاَبْقٰى لِلَّذ۪ينَ اٰمَنُوا
وَعَلٰى رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَۚ ﴿٣٦﴾ وَالَّذ۪ينَ يَجْتَنِبُونَ كَبَٓائِرَ الْاِثْمِ
وَالْفَوَاحِشَ وَاِذَا مَا غَضِبُوا هُمْ يَغْفِرُونَۚ ﴿٣٧﴾ وَالَّذ۪ينَ اسْتَجَابُوا
لِرَبِّهِمْ وَاَقَامُوا الصَّلٰوةَۖ وَاَمْرُهُمْ شُورٰى بَيْنَهُمْۖ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ
يُنْفِقُونَۚ ﴿٣٨﴾ وَالَّذ۪ينَ اِذَٓا اَصَابَهُمُ الْبَغْيُ هُمْ يَنْتَصِرُونَ ﴿٣٩﴾ وَجَزٰٓؤُا
سَيِّئَةٍ سَيِّئَةٌ مِثْلُهَاۚ فَمَنْ عَفَا وَاَصْلَحَ فَاَجْرُهُ عَلَى اللّٰهِۜ اِنَّهُ لَا يُحِبُّ
الظَّالِم۪ينَ ﴿٤٠﴾ وَلَمَنِ انْتَصَرَ بَعْدَ ظُلْمِه۪ فَاُو۬لٰٓئِكَ مَا عَلَيْهِمْ مِنْ سَب۪يلٍۜ ﴿٤١﴾
اِنَّمَا السَّب۪يلُ عَلَى الَّذ۪ينَ يَظْلِمُونَ النَّاسَ وَيَبْغُونَ فِي الْاَرْضِ بِغَيْرِ
الْحَقِّۜ اُو۬لٰٓئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ اَل۪يمٌ ﴿٤٢﴾ وَلَمَنْ صَبَرَ وَغَفَرَ اِنَّ ذٰلِكَ لَمِنْ
عَزْمِ الْاُمُورِ ﴿٤٣﴾ وَمَنْ يُضْلِلِ اللّٰهُ فَمَا لَهُ مِنْ وَلِيٍّ مِنْ بَعْدِه۪ۜ وَتَرَى
الظَّالِم۪ينَ لَمَّا رَاَوُا الْعَذَابَ يَقُولُونَ هَلْ اِلٰى مَرَدٍّ مِنْ سَب۪يلٍۚ ﴿٤٤﴾

32. Denizlerde yüzen dağlar misali gemiler, O'nun ayetlerindendir.

33. Dilerse rüzgârı durdurur da (gemiler) suyun üzerinde hareketsiz kalakalırlar. Şüphesiz ki bunda, çokça sabreden ve çokça şükredenler için ayetler vardır.

34. Veya (gemide olanları) işledikleri (günahlar) nedeniyle helak eder. Birçoğunu da affeder (helak olmaktan kurtarır).

35. Ayetlerimiz hakkında tartışanlar, kendileri için hiçbir kaçışın olmadığını bilsinler diye (Allah, kudretine delil olan ayetleri hatırlatmaktadır).

36. Size verilenlerin tamamı, dünya hayatının (geçici) metâsıdır. Allah'ın yanında olanlar ise iman eden ve yalnızca Rabblerine tevekkül edenler için daha hayırlı ve daha kalıcıdır.

37. Onlar ki büyük günahlardan ve fuhşiyattan kaçınır, kızdıkları zaman da bağışlarlar.

38. Onlar Rabblerinin (iman ve salih amel) çağrısına icabet eder, namazı dosdoğru kılarlar. İşleri, aralarında istişare iledir. Kendilerine verdiğimiz rızıktan infak ederler.

39. Onlar ki başlarına bir haksızlık geldiğinde yardımlaşırlar.

40. Kötülüğün karşılığı, misli ile kötülüktür. Kim de (haksızlığa uğramasına rağmen) affeder ve ıslah ederse onun mükâfatı Allah'a aittir. Şüphesiz ki O, zalimleri sevmez.
Açıklama için bk. 4/Nisâ, 148

41. Kim de zulme uğradıktan sonra öcünü alırsa böylelerinin aleyhlerine bir yol yoktur. (Kınanmaz, cezaya çarptırılmazlar.)

42. Aleyhlerine yol olanlar, insanlara zulmeden ve yeryüzünde haksızca taşkınlık edenlerdir. Bunlar için can yakıcı bir azap vardır.

43. Kim de sabreder ve bağışlarsa şüphesiz ki bu, azmedilmeye layık işlerdendir.

44. Allah kimi saptırırsa bundan sonra ona (tekrar hidayet verecek) hiçbir dostu yoktur. Azabı gördüklerinde zalimlerin, "Acaba (dünyaya) geri dönmenin bir yolu var mı?" dediklerini görürsün.

وَتَرٰيهُمْ يُعْرَضُونَ عَلَيْهَا خَاشِع۪ينَ مِنَ الذُّلِّ يَنْظُرُونَ
مِنْ طَرْفٍ خَفِيٍّۜ وَقَالَ الَّذ۪ينَ اٰمَنُٓوا اِنَّ الْخَاسِر۪ينَ الَّذ۪ينَ
خَسِرُٓوا اَنْفُسَهُمْ وَاَهْل۪يهِمْ يَوْمَ الْقِيٰمَةِۜ اَلَٓا اِنَّ الظَّالِم۪ينَ
ف۪ي عَذَابٍ مُق۪يمٍ ﴿٤٥﴾ وَمَا كَانَ لَهُمْ مِنْ اَوْلِيَٓاءَ يَنْصُرُونَهُمْ
مِنْ دُونِ اللّٰهِۜ وَمَنْ يُضْلِلِ اللّٰهُ فَمَا لَهُ مِنْ سَب۪يلٍۜ ﴿٤٦﴾ اِسْتَج۪يبُوا
لِرَبِّكُمْ مِنْ قَبْلِ اَنْ يَأْتِيَ يَوْمٌ لَا مَرَدَّ لَهُ مِنَ اللّٰهِۜ مَا لَكُمْ
مِنْ مَلْجَاٍ يَوْمَئِذٍ وَمَا لَكُمْ مِنْ نَك۪يرٍ ﴿٤٧﴾ فَاِنْ اَعْرَضُوا
فَمَٓا اَرْسَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ حَف۪يظاًۜ اِنْ عَلَيْكَ اِلَّا الْبَلَاغُۜ وَاِنَّٓا
اِذَٓا اَذَقْنَا الْاِنْسَانَ مِنَّا رَحْمَةً فَرِحَ بِهَاۚ وَاِنْ تُصِبْهُمْ سَيِّئَةٌ
بِمَا قَدَّمَتْ اَيْد۪يهِمْ فَاِنَّ الْاِنْسَانَ كَفُورٌ ﴿٤٨﴾ لِلّٰهِ مُلْكُ
السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِۜ يَخْلُقُ مَا يَشَٓاءُۜ يَهَبُ لِمَنْ يَشَٓاءُ اِنَاثاً
وَيَهَبُ لِمَنْ يَشَٓاءُ الذُّكُورَۙ ﴿٤٩﴾ اَوْ يُزَوِّجُهُمْ ذُكْرَاناً وَاِنَاثاًۚ
وَيَجْعَلُ مَنْ يَشَٓاءُ عَق۪يماًۜ اِنَّهُ عَل۪يمٌ قَد۪يرٌ ﴿٥٠﴾ وَمَا كَانَ
لِبَشَرٍ اَنْ يُكَلِّمَهُ اللّٰهُ اِلَّا وَحْياً اَوْ مِنْ وَرَٓائِ حِجَابٍ
اَوْ يُرْسِلَ رَسُولاً فَيُوحِيَ بِاِذْنِه۪ مَا يَشَٓاءُۜ اِنَّهُ عَلِيٌّ حَك۪يمٌ ﴿٥١﴾

45. Onları ateşe arz edildikleri zaman, zilletten boyun bükmüş, göz ucuyla bakarken görürsün. İman edenler derler ki: "Şüphesiz ki asıl hüsrana uğrayanlar, hem kendilerini hem de ailelerini Kıyamet Günü hüsrana uğratanlardır." Dikkat edin! Hiç şüphesiz zalimler, sürekli olan bir azabın içerisindelerdir.

46. Allah'ın dışında onlara yardım edecek hiçbir dostları yoktur. Allah kimi saptırmışsa onun için hiçbir (kurtuluş) yolu yoktur.

47. Allah'ın (verdiği hüküm nedeniyle), geri çevrilmesi mümkün olmayan gün gelmeden önce, Rabbinizin (iman ve salih amel) çağrısına icabet edin. O gün ne sığınacağınız ne de saklanabileceğiniz bir yeriniz olur.

48. Şayet yüz çevirirlerse seni, onların üzerine (amellerini kayıt altına alan bir) gözetleyici kılmadık. Senin vazifen yalnızca tebliğdir. Şüphesiz ki biz, insana tarafımızdan bir rahmet tattırdığımızda bundan dolayı sevinip şımarır. Şayet ellerinin (yapıp) takdim ettiği (ameller) nedeniyle başına bir kötülük gelse şüphesiz ki insan nankörleşiverir.

49. Göklerin ve yerin hâkimiyeti/egemenliği Allah'ındır. Dilediğini yaratır. Dilediğine kız, dilediğine erkek (çocuk) bağışlar.

50. (Dilediğine) erkek ve kız çocuklardan çift çift verir. Dilediğini kısır kılar. Çünkü O, (her şeyi bilen) Alîm ve (her şeye güç yetiren, mutlak kudret sahibi olan) Kadîr'dir.

51. Vahyetmek, perde gerisinden (konuşmak) veya izniyle vahyeden bir elçi/melek göndermesi dışında, Allah'ın bir insanla konuşması olacak şey değildir. Şüphesiz ki O, (zatı ve sıfatları en yüce olan) Aliy ve (hüküm ve hikmet sahibi olan) Hakîm'dir.

وَكَذٰلِكَ اَوْحَيْنَٓا اِلَيْكَ رُوحًا مِنْ اَمْرِنَاۜ مَا كُنْتَ تَدْر۪ي
مَا الْكِتَابُ وَلَا الْا۪يمَانُ وَلٰكِنْ جَعَلْنَاهُ نُورًا نَهْد۪ي بِه۪ مَنْ نَشَٓاءُ
مِنْ عِبَادِنَاۜ وَاِنَّكَ لَتَهْد۪ٓي اِلٰى صِرَاطٍ مُسْتَق۪يمٍۙ ﴿٥٢﴾ صِرَاطِ اللّٰهِ
الَّذ۪ي لَهُ مَا فِي السَّمٰوَاتِ وَمَا فِي الْاَرْضِۜ اَلَٓا اِلَى اللّٰهِ تَص۪يرُ الْاُمُورُ ﴿٥٣﴾

سُورَةُ الزُّخْرُفِ
مَكِّيَّةٌ وَهِيَ تِسْعٌ وَثَمَانُونَ اٰيَةً

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ
حٰمٓۜ ﴿١﴾ وَالْكِتَابِ الْمُب۪ينِۙ ﴿٢﴾ اِنَّا جَعَلْنَاهُ قُرْءٰنًا عَرَبِيًّا لَعَلَّكُمْ
تَعْقِلُونَۚ ﴿٣﴾ وَاِنَّهُ ف۪ٓي اُمِّ الْكِتَابِ لَدَيْنَا لَعَلِيٌّ حَك۪يمٌۜ ﴿٤﴾
اَفَنَضْرِبُ عَنْكُمُ الذِّكْرَ صَفْحًا اَنْ كُنْتُمْ قَوْمًا مُسْرِف۪ينَ ﴿٥﴾
وَكَمْ اَرْسَلْنَا مِنْ نَبِيٍّ فِي الْاَوَّل۪ينَ ﴿٦﴾ وَمَا يَأْت۪يهِمْ مِنْ نَبِيٍّ
اِلَّا كَانُوا بِه۪ يَسْتَهْزِؤُ۫نَ ﴿٧﴾ فَاَهْلَكْنَٓا اَشَدَّ مِنْهُمْ بَطْشًا
وَمَضٰى مَثَلُ الْاَوَّل۪ينَ ﴿٨﴾ وَلَئِنْ سَاَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ السَّمٰوَاتِ
وَالْاَرْضَ لَيَقُولُنَّ خَلَقَهُنَّ الْعَز۪يزُ الْعَل۪يمُۙ ﴿٩﴾ اَلَّذ۪ي جَعَلَ لَكُمُ
الْاَرْضَ مَهْدًا وَجَعَلَ لَكُمْ ف۪يهَا سُبُلًا لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَۚ ﴿١٠﴾

52. Böylece sana emrimizden bir ruh/Kur'ân vahyettik. Sen Kitab'ın ve imanın ne olduğunu bilmezdin. Fakat biz onu, kullarımızdan dilediğimizi kendisiyle hidayet ettiğimiz bir nur kıldık. Şüphesiz ki sen, dosdoğru yola iletirsin.

53. (O yol ki) göklerde ve yerde olanların tamamının kendisine ait olduğu Allah'ın yoludur. Dikkat edin! İşler Allah'a döner.

43. ZUHRUF SURESİ

(Bu sure Mekke'de indirilmiş olup 89 ayettir.)
Er-Rahmân ve Er-Rahîm olan Allah'ın adıyla (okumaya başlıyorum).

1. Hâ, Mîm.

2. Apaçık/Açıklayıcı Kitab'a yemin olsun ki

3. Akletmeniz için onu Arapça bir Kitap kıldık.

4. Hiç kuşkusuz o, bizim katımızdaki ana Kitap'ta (Levh-i Mahfûz'da) olan, çok yüce, hüküm ve hikmet sahibi Kitap'tır.

5. Siz haddi aşan bir toplumsunuz diye, sizi zikirle/Kur'ân'la uyarmaktan vaz mı geçelim?

6. Oysa biz, öncekiler arasında nice nebiler göndermişizdir.

7. Onlara ne zaman bir nebi gelse, mutlaka onunla alay ederlerdi.

8. Biz, (Mekkelilerden) kuvvet bakımından daha üstün olanlarını helak ettik. Evvelkilerin örneği (Kitap'ta) geçmiştir.

9. Şayet onlara, "Gökleri ve yeri kim yarattı?" diye sorsan kesinlikle, "Onları (izzet sahibi, her şeyi mağlup eden) El-Azîz ve (her şeyi bilen) El-Alîm (olan Allah) yarattı." derler.

Müşrik, Allah'a (cc) inandığını iddia etse de imanı geçersizdir. Geniş açıklama için bk. 23/Mu'minûn, 84-90. ayetler ve açıklaması

10. O (Allah) ki yeri sizin için bir döşek kıldı ve orada (amacınıza) ulaşmanız için yollar var etti.

وَالَّذٖى نَزَّلَ مِنَ السَّمَٓاءِ مَٓاءً بِقَدَرٍۚ فَاَنْشَرْنَا بِهٖ بَلْدَةً مَيْتًاۚ
كَذٰلِكَ تُخْرَجُونَ ﴿١١﴾ وَالَّذٖى خَلَقَ الْاَزْوَاجَ كُلَّهَا
وَجَعَلَ لَكُمْ مِنَ الْفُلْكِ وَالْاَنْعَامِ مَا تَرْكَبُونَۙ ﴿١٢﴾ لِتَسْتَوُ۫ا
عَلٰى ظُهُورِهٖ ثُمَّ تَذْكُرُوا نِعْمَةَ رَبِّكُمْ اِذَا اسْتَوَيْتُمْ عَلَيْهِ
وَتَقُولُوا سُبْحَانَ الَّذٖى سَخَّرَ لَنَا هٰذَا وَمَا كُنَّا لَهُ مُقْرِنٖينَۙ ﴿١٣﴾
وَاِنَّٓا اِلٰى رَبِّنَا لَمُنْقَلِبُونَ ﴿١٤﴾ وَجَعَلُوا لَهُ مِنْ عِبَادِهٖ جُزْءًاۜ
اِنَّ الْاِنْسَانَ لَكَفُورٌ مُبٖينٌۜ ﴿١٥﴾ اَمِ اتَّخَذَ مِمَّا يَخْلُقُ بَنَاتٍ
وَاَصْفٰيكُمْ بِالْبَنٖينَۚ ﴿١٦﴾ وَاِذَا بُشِّرَ اَحَدُهُمْ بِمَا ضَرَبَ
لِلرَّحْمٰنِ مَثَلًا ظَلَّ وَجْهُهُ مُسْوَدًّا وَهُوَ كَظٖيمٌ ﴿١٧﴾ اَوَمَنْ
يُنَشَّؤُ۬ا فِى الْحِلْيَةِ وَهُوَ فِى الْخِصَامِ غَيْرُ مُبٖينٍ ﴿١٨﴾ وَجَعَلُوا
الْمَلٰٓئِكَةَ الَّذٖينَ هُمْ عِبَادُ الرَّحْمٰنِ اِنَاثًاۜ اَشَهِدُوا خَلْقَهُمْۜ
سَتُكْتَبُ شَهَادَتُهُمْ وَيُسْـَٔلُونَ ﴿١٩﴾ وَقَالُوا لَوْ شَٓاءَ الرَّحْمٰنُ
مَا عَبَدْنَاهُمْۜ مَا لَهُمْ بِذٰلِكَ مِنْ عِلْمٍۗ اِنْ هُمْ اِلَّا يَخْرُصُونَۜ ﴿٢٠﴾
اَمْ اٰتَيْنَاهُمْ كِتَابًا مِنْ قَبْلِهٖ فَهُمْ بِهٖ مُسْتَمْسِكُونَ ﴿٢١﴾
بَلْ قَالُٓوا اِنَّا وَجَدْنَٓا اٰبَٓاءَنَا عَلٰٓى اُمَّةٍ وَاِنَّا عَلٰٓى اٰثَارِهِمْ مُهْتَدُونَ ﴿٢٢﴾

11. O (Allah) ki gökten belli bir ölçüde su indirdi. Onunla ölmüş bir beldeyi canlandırdık. Siz de (kabirlerinizden) böyle çıkarılırsınız işte.

12. O (Allah) ki tüm çiftleri yarattı; gemilerden, hayvanlardan bineceğiniz binekler var etti.

13. Onların sırtlarına kurulmanız ve yerleştiğiniz zaman Rabbinizin nimetini hatırlayıp, "Bunu hizmetimize sunan Allah tüm eksikliklerden münezzehtir. (Aksi hâlde) bizim buna gücümüz yetmezdi."

14. "Ve bizler şüphesiz ki Rabbimize döndürüleceğiz." (demeniz için.)

15. (Bunca nimetine rağmen) kullarından bir bölümü, Allah'ın parçası/çocuğu olduğuna hükmettiler. Hiç kuşkusuz insan, apaçık bir nankördür.

16. Yoksa (Allah), yarattıkları içinden kızları (kendisi için evlat) edinip oğlanları size mi seçti?

17. Onlardan birine, Er-Rahmân'a (evlat olarak) yakıştırdığı (kız çocuğu) müjdesi verildiğinde, öfkeyle dolup taşmış hâlde yüzü simsiyah kesilir.

18. Yoksa, süs içinde büyütülen ve tartışmada (meramını) açıkça ortaya koyamayan (nahif, ince, duygusal kız çocuklarını mı Allah'a nispet ediyorlar)?

Mekkelilerin kız çocuk istememe gerekçelerinden biri de savaş, tartışma gibi durumlarda kız çocuklarının kendilerine bir fayda sağlamadığı düşüncesiydi. Allah (cc) onların bu düşüncesini kendilerine hatırlatıp, "Bu gerekçeyle kendinize yakıştırmadığınız kızları, Allah'a (cc) mı yakıştırıyorsunuz?" dedi.

19. Er-Rahmân'ın kulları olan melekleri dişi saydılar. Yaratılışlarına mı şahit oldular? Şahitlikleri yazılır ve (ondan) sorguya çekilirler.

20. Dediler ki: "Şayet Rahmân dileseydi (putlara) ibadet etmezdik." Onların buna dair hiçbir bilgileri yoktur. Sadece zanna dayalı tahminlerde bulunuyorlar.

21. Yoksa, bundan önce kendilerine verdiğimiz bir kitap var da ona mı sımsıkı tutunuyorlar?

22. (Hayır, öyle değil!) Bilakis, "Babalarımızı bir din üzere bulduk, biz de onların izlerinden yürüyerek hidayete ermiş bulunuyoruz." dediler.

وَكَذٰلِكَ مَٓا اَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ فٖى قَرْيَةٍ مِنْ نَذٖيرٍ اِلَّا قَالَ
مُتْرَفُوهَٓا اِنَّا وَجَدْنَٓا اٰبَٓاءَنَا عَلٰٓى اُمَّةٍ وَاِنَّا عَلٰٓى اٰثَارِهِمْ مُقْتَدُونَ ﴿٢٣﴾
قَالَ اَوَلَوْ جِئْتُكُمْ بِاَهْدٰى مِمَّا وَجَدْتُمْ عَلَيْهِ اٰبَٓاءَكُمْ قَالُٓوا
اِنَّا بِمَٓا اُرْسِلْتُمْ بِهٖ كَافِرُونَ ﴿٢٤﴾ فَانْتَقَمْنَا مِنْهُمْ فَانْظُرْ كَيْفَ
كَانَ عَاقِبَةُ الْمُكَذِّبٖينَ ﴿٢٥﴾ وَاِذْ قَالَ اِبْرٰهٖيمُ لِاَبٖيهِ وَقَوْمِهٖٓ
اِنَّنٖى بَرَٓاءٌ مِمَّا تَعْبُدُونَ ﴿٢٦﴾ اِلَّا الَّذٖى فَطَرَنٖى فَاِنَّهُ سَيَهْدٖينِ ﴿٢٧﴾
وَجَعَلَهَا كَلِمَةً بَاقِيَةً فٖى عَقِبِهٖ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿٢٨﴾
بَلْ مَتَّعْتُ هٰٓؤُلَٓاءِ وَاٰبَٓاءَهُمْ حَتّٰى جَٓاءَهُمُ الْحَقُّ وَرَسُولٌ مُبٖينٌ ﴿٢٩﴾
وَلَمَّا جَٓاءَهُمُ الْحَقُّ قَالُوا هٰذَا سِحْرٌ وَاِنَّا بِهٖ كَافِرُونَ ﴿٣٠﴾ وَقَالُوا
لَوْلَا نُزِّلَ هٰذَا الْقُرْاٰنُ عَلٰى رَجُلٍ مِنَ الْقَرْيَتَيْنِ عَظٖيمٍ ﴿٣١﴾
اَهُمْ يَقْسِمُونَ رَحْمَتَ رَبِّكَ نَحْنُ قَسَمْنَا بَيْنَهُمْ مَعٖيشَتَهُمْ
فِى الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا وَرَفَعْنَا بَعْضَهُمْ فَوْقَ بَعْضٍ دَرَجَاتٍ لِيَتَّخِذَ
بَعْضُهُمْ بَعْضًا سُخْرِيًّا وَرَحْمَتُ رَبِّكَ خَيْرٌ مِمَّا يَجْمَعُونَ ﴿٣٢﴾
وَلَوْلَٓا اَنْ يَكُونَ النَّاسُ اُمَّةً وَاحِدَةً لَجَعَلْنَا لِمَنْ يَكْفُرُ
بِالرَّحْمٰنِ لِبُيُوتِهِمْ سُقُفًا مِنْ فِضَّةٍ وَمَعَارِجَ عَلَيْهَا يَظْهَرُونَ ﴿٣٣﴾

23. Senden önce de ne zaman bir beldede bir uyarıcı gönderecek olsak mutlaka oranın refah içinde yaşayan şımarıkları dediler ki: “Şüphesiz ki biz, babalarımızı bir din üzere bulduk ve biz onların eserlerine/izlerine uymuş kimseleriz.”

Atalar dinine, refah ve zenginlik içinde yaşayan elit insanların sahip çıkması şundandır: Toplumu yönetip imtiyaz sahibi olmak isteyenler, hakikatin sabit bir ölçüsünün olmasını istemez; muğlak, belirsiz ölçülere tutunurlar. Böylece topluma bir şey dayatmak istediklerinde, “Atalarımız da böyle yapardı. Atalarımızın izindeyiz.” diyerek atalarını dayanak gösterirler. Çünkü “ataları” en iyi onlar tanır, topluma da onlar tanıtırlar. Bu imtiyazla, toplumun zayıf bırakılmışlarını sorunsuzca yönetirler.

24. (Peygamber) dedi ki: “Babalarınızı üzerinde bulduğunuzdan daha hayırlı olanını size getirmiş olsam da mı?” Dediler ki: “Şüphesiz ki biz, sizin kendisiyle gönderildiğiniz şeyi inkâr edenleriz.”

25. (Bunun üzerine) onlardan intikam aldık. Yalanlayanların akıbetinin nasıl olduğuna bir bak.

26. (Hatırlayın!) Hani İbrâhîm babasına ve kavmine, “Şüphesiz ki ben, sizin ibadet ettiklerinizden berîyim/uzağım.” demişti.

27. “Beni yaratan (Allah) hariç. Şüphesiz ki O, beni (doğruya) hidayet edecektir.”

28. (Bu sözleri) insanlar ona dönerler diye onun ardından kalıcı bir kelime kıldı.

İbni Abbâs (ra), Mucâhid, Dehhâk, Katâde ve Suddî (rh) gibi selef müfessirlerine göre İbrâhîm’in (as) ardından, zürriyeti için kalıcı kılınan kelime, “Lailaheillallah” kelimesidir. (bk. Tefsîru't Taberî, 21/589; İbn-i Kesîr Tefsîri, 10/22) Buna göre İbrâhîm (as) bu sözleriyle Kelime-i Tevhid’i tefsir etmiştir: Allah’ın (cc) dışında ibadet edilen tüm tağutlardan uzaklaşıp yalnızca O’na (cc) kulluk etmek! Kur’ân’da “ilah” kavramı ve Kelime-i Tevhid’in açılımı için bk. 21/ Enbiyâ, 25

29. Hayır! Ben onları ve babalarını, kendilerine hak ve açıklayıcı bir resûl gelinceye kadar faydalandırdım.

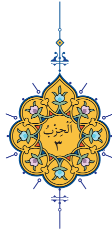
30. Hak kendilerine geldiği zaman, “Bu, sihirdir ve biz, bunu inkâr edenleriz.” dediler.

31. Dediler ki: “Bu Kur’ân’ın, iki beldenin büyüklerinden birine inmesi gerekmez miydi?”

32. Rabbinin rahmetini onlar mı paylaştırıyorlar? (Oysa) dünya hayatında geçimliklerini aralarında biz paylaştırdık. Onların bir kısmı diğer bir kısmına iş gördürsün/hizmet ettirsin diye, bazısını bazısına derecelerle yükselttik. Rabbinin rahmeti, onların toplayıp yığdıklarından daha hayırlıdır.

33. Şayet insanlar (küfür etrafında toplanıp dünyayı dine tercih edecek) tek bir ümmet olmayacak olsaydı Er-Rahmân’ı inkâr edenlerin evlerine, gümüşten tavanlar ve üzerinde yükselecekleri (gümüşten) merdivenler yapardık.

وَلِبُيُوتِهِمْ اَبْوَابًا وَسُرُرًا عَلَيْهَا يَتَّكِؤُنَۙ ﴿٣٤﴾ وَزُخْرُفًاۜ وَاِنْ
كُلُّ ذٰلِكَ لَمَّا مَتَاعُ الْحَيٰوةِ الدُّنْيَاۜ وَالْاٰخِرَةُ عِنْدَ رَبِّكَ
لِلْمُتَّق۪ينَ۟ ﴿٣٥﴾ وَمَنْ يَعْشُ عَنْ ذِكْرِ الرَّحْمٰنِ نُقَيِّضْ لَهُ
شَيْطَانًا فَهُوَ لَهُ قَر۪ينٌ ﴿٣٦﴾ وَاِنَّهُمْ لَيَصُدُّونَهُمْ عَنِ السَّب۪يلِ
وَيَحْسَبُونَ اَنَّهُمْ مُهْتَدُونَ ﴿٣٧﴾ حَتّٰٓى اِذَا جَٓاءَنَا قَالَ يَا لَيْتَ بَيْن۪ي
وَبَيْنَكَ بُعْدَ الْمَشْرِقَيْنِ فَبِئْسَ الْقَر۪ينُ ﴿٣٨﴾ وَلَنْ يَنْفَعَكُمُ
الْيَوْمَ اِذْ ظَلَمْتُمْ اَنَّكُمْ فِي الْعَذَابِ مُشْتَرِكُونَ ﴿٣٩﴾ اَفَاَنْتَ
تُسْمِعُ الصُّمَّ اَوْ تَهْدِي الْعُمْيَ وَمَنْ كَانَ ف۪ي ضَلَالٍ مُب۪ينٍ ﴿٤٠﴾
فَاِمَّا نَذْهَبَنَّ بِكَ فَاِنَّا مِنْهُمْ مُنْتَقِمُونَۙ ﴿٤١﴾ اَوْ نُرِيَنَّكَ الَّذ۪ي
وَعَدْنَاهُمْ فَاِنَّا عَلَيْهِمْ مُقْتَدِرُونَ ﴿٤٢﴾ فَاسْتَمْسِكْ بِالَّذ۪ٓي
اُو۫حِيَ اِلَيْكَۚ اِنَّكَ عَلٰى صِرَاطٍ مُسْتَق۪يمٍ ﴿٤٣﴾ وَاِنَّهُ لَذِكْرٌ لَكَ
وَلِقَوْمِكَۚ وَسَوْفَ تُسْـَٔلُونَ ﴿٤٤﴾ وَسْـَٔلْ مَنْ اَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ
مِنْ رُسُلِنَٓا اَجَعَلْنَا مِنْ دُونِ الرَّحْمٰنِ اٰلِهَةً يُعْبَدُونَ۟ ﴿٤٥﴾ وَلَقَدْ
اَرْسَلْنَا مُوسٰى بِاٰيَاتِنَٓا اِلٰى فِرْعَوْنَ وَمَلَا۬ئِه۪ فَقَالَ اِنّ۪ي رَسُولُ رَبِّ
الْعَالَم۪ينَ ﴿٤٦﴾ فَلَمَّا جَٓاءَهُمْ بِاٰيَاتِنَٓا اِذَا هُمْ مِنْهَا يَضْحَكُونَ ﴿٤٧﴾

34. Evlerine (gümüşten) kapılar ve üzerine kurulup yaslanacakları sedirler (yapardık).

35. Ve (daha başka) süsler... Bunların hepsi, dünya hayatının (geçici) metâsıdır. Ahiret ise Rabbinin katında muttakilerindir.

36. Kim de Er-Rahmân'ın zikrinden yüz çevirirse ona bir şeytan bağlarız da (hep) onunla beraber olur.

37. Hiç şüphesiz o (şeytanlar), onları yoldan alıkoyar, onlarsa doğru yolda olduklarını sanırlar.

38. Sonunda bize geldikleri zaman (şeytana) der ki: "Keşke benimle senin aranda, doğuyla batı arası kadar mesafe olsaydı. Ne kötü arkadaşsın."

39. Bugün (hiçbir şey) size fayda vermez. Çünkü zulmettiniz. Hiç kuşkusuz, azapta da ortaksınız.

40. Yoksa sen mi sağıra duyuracak, köre ve apaçık sapıklıkta olana yol göstereceksin?

41. Seni götürsek bile, hiç şüphesiz, onlardan intikam alacağız.

42. Ya da onlara vadettiğimiz (azabı) sana gösteririz. Şüphesiz ki biz, onlara güç yetirenleriz.

43. Sana vahyedilene sıkı sıkıya tutun. Gerçekten sen, dosdoğru bir yol üzeresin.

44. Doğrusu o (Kur'ân), sana ve kavmine bir zikir (hatırlatma, şereftir). (Ondan) sorulacaksınız.

43 ve 44. ayetler mümine şeref, izzet ve üstünlüğün yolunu göstermektedir. Vahye sıkı sıkı tutunmak ve onunla şeref duymak... Bugün, vahiy dışı kaynaklara tutunmak, izzet ve şerefi Kur'ân dışındaki beşerî programlarda aramak en temel sorunlarımızdan biridir.

45. Senden önce gönderdiğimiz resûllerimize sor (bakalım), biz, Er-Rahmân'ın dışında ibadet edilecek ilahlar kılmış mıyız hiç?

(Kur'ân'da ilah kavramı ve Kelime-i Tevhid'in açılımı için bk. 21/ Enbiyâ, 25)

46. Andolsun ki Mûsâ'yı, ayetlerimizle Firavun ve ileri gelenlerine gönderdik. Dedi ki: "Şüphesiz ki ben, âlemlerin Rabbinin elçisiyim."

47. Onlara ayetlerimizle geldiğinde, gülüp (eğlenmeye) başladılar.

وَمَا نُرٖيهِمْ مِنْ اٰيَةٍ اِلَّا هِيَ اَكْبَرُ مِنْ اُخْتِهَاۘ وَاَخَذْنَاهُمْ
بِالْعَذَابِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿٤٨﴾ وَقَالُوا يَٓا اَيُّهَ السَّاحِرُ
ادْعُ لَنَا رَبَّكَ بِمَا عَهِدَ عِنْدَكَۚ اِنَّنَا لَمُهْتَدُونَ ﴿٤٩﴾ فَلَمَّا
كَشَفْنَا عَنْهُمُ الْعَذَابَ اِذَا هُمْ يَنْكُثُونَ ﴿٥٠﴾ وَنَادٰى
فِرْعَوْنُ فٖي قَوْمِهٖ قَالَ يَا قَوْمِ اَلَيْسَ لٖي مُلْكُ مِصْرَ وَهٰذِهِ
الْاَنْهَارُ تَجْرٖي مِنْ تَحْتٖيۚ اَفَلَا تُبْصِرُونَۜ ﴿٥١﴾ اَمْ اَنَا۬ خَيْرٌ
مِنْ هٰذَا الَّذٖي هُوَ مَهٖينٌ وَلَا يَكَادُ يُبٖينُ ﴿٥٢﴾ فَلَوْلَٓا اُلْقِيَ عَلَيْهِ
اَسْوِرَةٌ مِنْ ذَهَبٍ اَوْ جَٓاءَ مَعَهُ الْمَلٰٓئِكَةُ مُقْتَرِنٖينَ ﴿٥٣﴾
فَاسْتَخَفَّ قَوْمَهُ فَاَطَاعُوهُۜ اِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا فَاسِقٖينَ ﴿٥٤﴾
فَلَمَّٓا اٰسَفُونَا انْتَقَمْنَا مِنْهُمْ فَاَغْرَقْنَاهُمْ اَجْمَعٖينَۙ ﴿٥٥﴾ فَجَعَلْنَاهُمْ
سَلَفًا وَمَثَلًا لِلْاٰخِرٖينَ ﴿٥٦﴾ وَلَمَّا ضُرِبَ ابْنُ مَرْيَمَ مَثَلًا
اِذَا قَوْمُكَ مِنْهُ يَصِدُّونَ ﴿٥٧﴾ وَقَالُٓوا ءَاٰلِهَتُنَا خَيْرٌ اَمْ هُوَۜ
مَا ضَرَبُوهُ لَكَ اِلَّا جَدَلًاۜ بَلْ هُمْ قَوْمٌ خَصِمُونَ ﴿٥٨﴾
اِنْ هُوَ اِلَّا عَبْدٌ اَنْعَمْنَا عَلَيْهِ وَجَعَلْنَاهُ مَثَلًا لِبَنٖٓي اِسْرَٓائٖيلَۜ ﴿٥٩﴾
وَلَوْ نَشَٓاءُ لَجَعَلْنَا مِنْكُمْ مَلٰٓئِكَةً فِي الْاَرْضِ يَخْلُفُونَ ﴿٦٠﴾

48. Onlara gösterdiğimiz her ayet, (bir önceki) kardeşinden daha büyüktür. Belki (hakka) dönerler diye, onları azapla yakalayıverdik.

49. Dediler ki: "Ey büyücü! Rabbinin senin yanındaki (duanı kabul edeceğine dair) ahdiyle bizim için dua et. (Azabı giderirse) hiç şüphesiz biz, hidayet ehli oluruz."

50. Onlardan azabı giderince, hemen sözlerini bozuverdiler.

51. Firavun, kavmi içinde seslendi ve dedi ki: "Ey kavmim! Mısır'ın mülkü/egemenliği ve şu altımdan akan nehirler bana ait değil mi? Görmüyor musunuz?"

52. "Yoksa ben, şu basit insandan ve neredeyse kendini ifade edemeyenden daha hayırlı değil miyim?"

53. "Onun üzerine altından bilezikler atılmalı değil miydi? Ya da onunla beraber meleklerin gelmesi gerekmez miydi?"

54. Kavmini hafife aldı/onursuzlaştırdı/aptallaştırdı, onlar da ona itaat ettiler. Şüphesiz ki onlar, fasık bir topluluktu.

55. Bizi öfkelendirince, onlardan intikam aldık ve onların tamamını (denizde) boğduk.

56. Böylece onları, sonradan gelecekler için bir ibret vesikası ve örnek kıldık.

57. Meryem oğlu (Îsâ) örnek verildiğinde senin kavmin hemen bağırıp çağırmaya başladı.

Müşrikler, Îsâ'yı (as) duyduklarında sevinç çığlıkları atarlardı. Kendilerine Kitap verilmiş olan Hristiyanların Allah'a (cc) çocuk nispet etmesini, Îsâ'ya (as) dua edip ondan fayda beklemelerini ve zararı defetmesini ummalarını, kendi atalarının doğru yolda olduğuna delil olarak alırlardı. (bk. Tefsîru't Taberî, 21/625)

58. Dediler ki: "Bizim ilahlarımız mı daha hayırlı yoksa O mu?" Onu sana, ancak tartışmak için örnek verdiler. Bilakis onlar, (tartışmada haddi aşıp) düşmanlıkta ileri giden bir kavimdir.

59. O, yalnızca bir kuldur. Ona nimet verdik ve onu, İsrâîloğulları için bir örnek kıldık.

60. Şayet dilesek sizin içinizden melekler kılardık, yeryüzünde onlar sizin yerinizi alırdı.

وَاِنَّهُ لَعِلْمٌ لِلسَّاعَةِ فَلَا تَمْتَرُنَّ بِهَا وَاتَّبِعُونِۜ هٰذَا صِرَاطٌ
مُسْتَقٖيمٌ ﴿٦١﴾ وَلَا يَصُدَّنَّكُمُ الشَّيْطَانُۚ اِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ
مُبٖينٌ ﴿٦٢﴾ وَلَمَّا جَٓاءَ عٖيسٰى بِالْبَيِّنَاتِ قَالَ قَدْ جِئْتُكُمْ
بِالْحِكْمَةِ وَلِاُبَيِّنَ لَكُمْ بَعْضَ الَّذٖى تَخْتَلِفُونَ فٖيهِۚ
فَاتَّقُوا اللّٰهَ وَاَطٖيعُونِ ﴿٦٣﴾ اِنَّ اللّٰهَ هُوَ رَبّٖى وَرَبُّكُمْ فَاعْبُدُوهُۜ
هٰذَا صِرَاطٌ مُسْتَقٖيمٌ ﴿٦٤﴾ فَاخْتَلَفَ الْاَحْزَابُ مِنْ بَيْنِهِمْۚ
فَوَيْلٌ لِلَّذٖينَ ظَلَمُوا مِنْ عَذَابِ يَوْمٍ اَلٖيمٍ ﴿٦٥﴾ هَلْ يَنْظُرُونَ
اِلَّا السَّاعَةَ اَنْ تَأْتِيَهُمْ بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿٦٦﴾ اَلْاَخِلَّٓاءُ
يَوْمَئِذٍ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ اِلَّا الْمُتَّقٖينَۜ ﴿٦٧﴾ يَا عِبَادِ
لَا خَوْفٌ عَلَيْكُمُ الْيَوْمَ وَلَٓا اَنْتُمْ تَحْزَنُونَۚ ﴿٦٨﴾ اَلَّذٖينَ
اٰمَنُوا بِاٰيَاتِنَا وَكَانُوا مُسْلِمٖينَۚ ﴿٦٩﴾ اُدْخُلُوا الْجَنَّةَ اَنْتُمْ
وَاَزْوَاجُكُمْ تُحْبَرُونَ ﴿٧٠﴾ يُطَافُ عَلَيْهِمْ بِصِحَافٍ مِنْ ذَهَبٍ
وَاَكْوَابٍۚ وَفٖيهَا مَا تَشْتَهٖيهِ الْاَنْفُسُ وَتَلَذُّ الْاَعْيُنُۚ وَاَنْتُمْ فٖيهَا
خَالِدُونَۚ ﴿٧١﴾ وَتِلْكَ الْجَنَّةُ الَّتٖٓى اُورِثْتُمُوهَا بِمَا كُنْتُمْ
تَعْمَلُونَ ﴿٧٢﴾ لَكُمْ فٖيهَا فَاكِهَةٌ كَثٖيرَةٌ مِنْهَا تَأْكُلُونَ ﴿٧٣﴾

61. Şüphesiz ki o (Îsâ), kıyamet için bir bilgi (onun vuku bulmasının yaklaştığına dair alamettir). O hâlde onda hiçbir şüpheye kapılmayın ve bana uyun. Bu, dosdoğru yoldur.

62. Sakın şeytan sizi (Allah'ın yolundan) alıkoymasın. Çünkü o, sizin apaçık düşmanınızdır.

63. Îsâ apaçık delillerle geldiği zaman dedi ki: "Muhakkak ki size hikmeti getirdim ve ihtilaf ettiğiniz konuların bazısını açıklamak için geldim. Allah'tan korkup sakının ve bana uyun."

64. "Gerçek şu ki: Allah, O, benim de Rabbim sizin de Rabbinizdir. O'na ibadet edin. Bu, dosdoğru yoldur."

65. Gruplar kendi aralarında anlaşmazlığa düştüler. Can yakıcı günün azabından dolayı, zalimlere yazıklar olsun.

66. Hiç farkında değilken, kıyametin ânsızın kendilerine gelmesinden başka bir şey mi bekliyorlar?

67. O gün dostlar, birbirine düşman olacaktır. (Allah için birbiriyle arkadaşlık etmiş) muttakiler hariç.

68. Ey kullarım! Bugün size korku yoktur ve siz üzülmeyeceksiniz de.

69. Onlar ki ayetlerimize iman eden ve teslim olanlardı.

70. Siz ve eşleriniz (Allah tarafından) ağırlananlar olarak cennete giriniz.

71. Onların etrafında altın tabaklar ve kadehlerle dolaşılır. Orada canın istediği ve göze hoş gelen her şey vardır. Siz orada ebedî kalacaksınız.

72. İşte, yaptığınız ameller karşılığında mirasçı olduğunuz cennet budur.

73. Orada, sizin için kendisinden yiyeceğiniz çokça meyveler vardır.

إِنَّ الْمُجْرِمِينَ فِي عَذَابِ جَهَنَّمَ خَالِدُونَ ﴿٧٤﴾ لَا يُفَتَّرُ عَنْهُمْ وَهُمْ
فِيهِ مُبْلِسُونَ ﴿٧٥﴾ وَمَا ظَلَمْنَاهُمْ وَلٰكِنْ كَانُوا هُمُ الظَّالِمِينَ ﴿٧٦﴾
وَنَادَوْا يَا مَالِكُ لِيَقْضِ عَلَيْنَا رَبُّكَ قَالَ اِنَّكُمْ مَاكِثُونَ ﴿٧٧﴾
لَقَدْ جِئْنَاكُمْ بِالْحَقِّ وَلٰكِنَّ اَكْثَرَكُمْ لِلْحَقِّ كَارِهُونَ ﴿٧٨﴾
اَمْ اَبْرَمُوا اَمْرًا فَاِنَّا مُبْرِمُونَ ﴿٧٩﴾ اَمْ يَحْسَبُونَ اَنَّا لَا نَسْمَعُ سِرَّهُمْ
وَنَجْوٰيهُمْ بَلٰى وَرُسُلُنَا لَدَيْهِمْ يَكْتُبُونَ ﴿٨٠﴾ قُلْ اِنْ كَانَ لِلرَّحْمٰنِ
وَلَدٌ فَاَنَا اَوَّلُ الْعَابِدِينَ ﴿٨١﴾ سُبْحَانَ رَبِّ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ
رَبِّ الْعَرْشِ عَمَّا يَصِفُونَ ﴿٨٢﴾ فَذَرْهُمْ يَخُوضُوا وَيَلْعَبُوا حَتّٰى
يُلَاقُوا يَوْمَهُمُ الَّذِى يُوعَدُونَ ﴿٨٣﴾ وَهُوَ الَّذِى فِي السَّمَآءِ اِلٰهٌ
وَفِي الْاَرْضِ اِلٰهٌ وَهُوَ الْحَكِيمُ الْعَلِيمُ ﴿٨٤﴾ وَتَبَارَكَ الَّذِى لَهُ مُلْكُ
السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا وَعِنْدَهُ عِلْمُ السَّاعَةِ وَاِلَيْهِ
تُرْجَعُونَ ﴿٨٥﴾ وَلَا يَمْلِكُ الَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ الشَّفَاعَةَ
اِلَّا مَنْ شَهِدَ بِالْحَقِّ وَهُمْ يَعْلَمُونَ ﴿٨٦﴾ وَلَئِنْ سَاَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَهُمْ
لَيَقُولُنَّ اللّٰهُ فَاَنّٰى يُؤْفَكُونَ ﴿٨٧﴾ وَقِيلِهِ يَا رَبِّ اِنَّ هٰٓؤُلَٓاءِ قَوْمٌ
لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٨٨﴾ فَاصْفَحْ عَنْهُمْ وَقُلْ سَلَامٌ فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ ﴿٨٩﴾

74. Şüphesiz ki mücrimler, cehennem azabı içerisinde ebedî kalacaklardır.

75. (Azaba) ara verilmez ve (azabın içinde) ümitsizce beklerler.

76. Biz onlara zulmetmedik. Fakat onlar kendilerine zulmetmekteydiler.

77. "Ey Malik!" diye seslenirler: "Rabbin işimizi bitirsin (de canımızı alsın)." (Cehennem bekçisi Malik) diyecek ki: "Şüphesiz ki siz, (azap içinde) kalacaksınız."

78. Andolsun ki size hak olanı getirdik. Fakat çoğunuz haktan hoşnut değildiniz.

79. Yoksa onlar, (Resûl'e düşmanlık) işini sağlam mı tutmuşlar? Hiç şüphesiz, biz de (onları cezalandırma işini) sağlam tutarız.

80. Yoksa onlar, gizlediklerini ve fısıldaşmalarını duymadığımızı mı sanıyorlar? Bilakis, elçilerimiz/melekler onların yanında yazmaktadır.

81. De ki: "Şayet Er-Rahmân'ın bir çocuğu olmuş olsaydı, (ona) ilk ibadet eden ben olurdum."

Şayet Allah (cc), kendisiyle kulları arasında aracılık etsin diye çocuk edinecek olsa bunu insanlara ilk haber veren ve bunun gereğini yerine getirerek o çocuğa ilk ibadet edecek olan peygamberler olurdu. Çünkü onların vazifesi, Allah'ın (cc) isteklerini yerine getirmek ve insanlara ulaştırmaktır. Ancak Allah (cc), böyle bir şeyden münezzehtir. Ne buna dair bir kitap indirmiş ne de elçilerine vahyetmemiştir. Bu, bilmeyenlerin zan ve iftiralarıdır.

82. Göklerin, yerin ve arşın Rabbi (olan Allah), onların yakıştırdıkları sıfatlardan münezzehtir.

83. Onları (kendi hâllerine) bırak. Onlara vadedilen günleriyle karşılaşıncaya kadar, (eğlenceye) dalıp oyalansınlar.

84. O, gökte de ilah olandır yerde de ilah olandır. O, (hüküm ve hikmet sahibi olan) El-Hakîm ve (her şeyi bilen) El-Alîm'dir.

Açıklama için bk. 6/En'âm, 3 ve 11/Hûd, 87

85. Göklerin, yerin ve ikisi arasındakilerin yalnızca kendisine ait olduğu (Allah) ne yücedir. Kıyametin bilgisi O'nun yanındadır ve O'na döndürülürsünüz.

86. Onun dışında dua ettikleri, şefaat yetkisine sahip değillerdir. Ancak bilerek hakka şahitlik edenler müstesna.

Ayet-i kerime iki hakikate temas etmektedir:

a. Kur'ân'da nefyedilen ve olmadığı kabul edilen şefaat, mutlak değildir. Kur'ân'ın ifadesiyle Allah'ın (cc) izin verdiği, razı olduğu, bilerek hakka şahitlik edenlerin şefaat yetkisi olabilir. (bk. 2/Bakara, 255; 19/Meryem, 87; 21/Enbiyâ, 28)

Ancak Allah'ın (cc) kime şefaat yetkisi vereceğini, kimlerden razı olacağını ve kimi şefaate nail kılacağını yalnızca Allah (cc) bilir. Bu nedenle şefaat, yalnızca Allah'tan (cc) istenir. (bk. 39/Zumer, 43-44)

b. Hakka yani Kelime-i Tevhid'e şahitlik etmek bilerek olmalı, ilim üzere yapılmalıdır. Kişiye fayda sağlayan Kelime-i Tevhid, neyi reddedip neyi kabul ettiğini bilerek söylenen Lailaheillallah'tır. (bk. 47/Muhammed, 19)

87. Şayet onlara, "Kim onları yarattı?" diye soracak olsan hiç şüphesiz: "Allah!" diyecekler. Nasıl da (tevhidden şirke) çevriliyorlar!

Detaylı açıklama için bk. 23/Mu'minûn, 90

88. "Rabbim! Şüphesiz ki bunlar, iman etmeyen bir kavimdir." şekvasını da (Allah bilmektedir).

89. Şimdi sen, onlardan yüz çevir ve "Selam!" de. Pek yakında bilecekler/anlayacaklar.

سُورَةُ الدُّخَانِ
مَكِّيَّةٌ وَهِيَ تِسْعٌ وَخَمْسُونَ اٰيَةً

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ
حٰمۜ ﴿١﴾ وَالْكِتَابِ الْمُب۪ينِۙ ﴿٢﴾ اِنَّٓا اَنْزَلْنَاهُ ف۪ي لَيْلَةٍ مُبَارَكَةٍ اِنَّا كُنَّا
مُنْذِر۪ينَ ﴿٣﴾ ف۪يهَا يُفْرَقُ كُلُّ اَمْرٍ حَك۪يمٍۙ ﴿٤﴾ اَمْرًا مِنْ عِنْدِنَاۜ
اِنَّا كُنَّا مُرْسِل۪ينَۚ ﴿٥﴾ رَحْمَةً مِنْ رَبِّكَۜ اِنَّهُ هُوَ السَّم۪يعُ الْعَل۪يمُۙ ﴿٦﴾
رَبِّ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَاۢ اِنْ كُنْتُمْ مُوقِن۪ينَ ﴿٧﴾
لَٓا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ يُحْي۪ وَيُم۪يتُۜ رَبُّكُمْ وَرَبُّ اٰبَٓائِكُمُ الْاَوَّل۪ينَ ﴿٨﴾
بَلْ هُمْ ف۪ي شَكٍّ يَلْعَبُونَ ﴿٩﴾ فَارْتَقِبْ يَوْمَ تَأْتِي السَّمَٓاءُ بِدُخَانٍ
مُب۪ينٍۙ ﴿١٠﴾ يَغْشَى النَّاسَۜ هٰذَا عَذَابٌ اَل۪يمٌ ﴿١١﴾ رَبَّنَا اكْشِفْ عَنَّا
الْعَذَابَ اِنَّا مُؤْمِنُونَ ﴿١٢﴾ اَنّٰى لَهُمُ الذِّكْرٰى وَقَدْ جَٓاءَهُمْ رَسُولٌ
مُب۪ينٌۙ ﴿١٣﴾ ثُمَّ تَوَلَّوْا عَنْهُ وَقَالُوا مُعَلَّمٌ مَجْنُونٌۢ ﴿١٤﴾ اِنَّا كَاشِفُوا
الْعَذَابِ قَل۪يلًا اِنَّكُمْ عَٓائِدُونَۢ ﴿١٥﴾ يَوْمَ نَبْطِشُ الْبَطْشَةَ الْكُبْرٰىۚ
اِنَّا مُنْتَقِمُونَ ﴿١٦﴾ وَلَقَدْ فَتَنَّا قَبْلَهُمْ قَوْمَ فِرْعَوْنَ وَجَٓاءَهُمْ رَسُولٌ
كَر۪يمٌۙ ﴿١٧﴾ اَنْ اَدُّٓوا اِلَيَّ عِبَادَ اللّٰهِۜ اِنّ۪ي لَكُمْ رَسُولٌ اَم۪ينٌۙ ﴿١٨﴾

44. DUHAN SURESİ

(Bu sure Mekke'de indirilmiş olup 59 ayettir.) Er-Rahmân ve Er-Rahîm olan Allah'ın adıyla (okumaya başlıyorum).

1. Hâ, Mîm.

2. Apaçık/Açıklayıcı Kitab'a andolsun ki

3. Şüphesiz ki biz, onu mübarek bir gecede indirdik. Kuşkusuz biz, uyaranlarız.

4. O (gecede) her hikmetli iş ayrılır.

5. Katımızdan bir emirle (yapılacaklar belirlenir ve vazifeler dağıtılır). Şüphesiz ki biz, (insanlara resûller) gönderenleriz.

6. Rabbinden bir rahmet olarak... Şüphesiz ki O, (işiten ve dualara icabet eden) Es-Semî' ve (her şeyi bilen) El-Alîm'in ta kendisidir.

7. Göklerin, yerin ve ikisi arasındakilerin Rabbidir. Yakinen iman ediyorsanız (bu böyledir).

8. O'ndan başka (ibadeti hak eden) hiçbir ilah yoktur. Diriltir ve öldürür. Sizin ve evvelki babalarınızın Rabbidir.

9. (Hayır,) aslında onlar, şüphe içinde oyalanmaktalardır.

10. O hâlde, göğün apaçık bir dumanla geleceği günü gözetle.

11. İnsanları bürüyüp kuşatacaktır. Bu, can yakıcı bir azaptır.

12. "Rabbimiz! Azabı bizden gider. Hiç şüphesiz biz, müminleriz."

13. (Bu bela başlarına geldikten sonra) nasıl öğüt alacaklar ki? Oysa onlara apaçık bir resûl gelmişti.

14. Sonra ondan yüz çevirdiler ve dediler ki: "Kendisine öğretilmiş bir delidir."

15. Biz, kısa bir süreliğine azabı sizden gidereceğiz, (fakat) siz, yine (şirke) dönecek olanlarsınız.

16. En büyük yakalayışla yakalayacağımız gün, hiç şüphesiz biz, intikam alıcılarız.

17. Andolsun ki onlardan önce Firavun'un kavmini imtihan etmiştik. Ve onlara, değerli bir resûl gelmişti.

18. (Demişti ki:) "Allah'ın kulları (olan İsrâîloğulları)nı bana geri verin. Şüphesiz ki ben, sizin için güvenilir bir resûlüm."

وَاَنْ لَا تَعْلُوا عَلَى اللّٰهِ اِنّ۪ٓي اٰت۪يكُمْ بِسُلْطَانٍ مُب۪ينٍۚ ﴿١٩﴾ وَاِنّ۪ي عُذْتُ
بِرَبّ۪ي وَرَبِّكُمْ اَنْ تَرْجُمُونِۘ ﴿٢٠﴾ وَاِنْ لَمْ تُؤْمِنُوا ل۪ي فَاعْتَزِلُونِ ﴿٢١﴾
فَدَعَا رَبَّهُٓ اَنَّ هٰٓؤُلَٓاءِ قَوْمٌ مُجْرِمُونَ ﴿٢٢﴾ فَاَسْرِ بِعِبَاد۪ي لَيْلًا
اِنَّكُمْ مُتَّبَعُونَۙ ﴿٢٣﴾ وَاتْرُكِ الْبَحْرَ رَهْوًاۜ اِنَّهُمْ جُنْدٌ مُغْرَقُونَ ﴿٢٤﴾
كَمْ تَرَكُوا مِنْ جَنَّاتٍ وَعُيُونٍۙ ﴿٢٥﴾ وَزُرُوعٍ وَمَقَامٍ كَر۪يمٍۙ ﴿٢٦﴾
وَنَعْمَةٍ كَانُوا ف۪يهَا فَاكِه۪ينَۙ ﴿٢٧﴾ كَذٰلِكَ وَاَوْرَثْنَاهَا
قَوْمًا اٰخَر۪ينَ ﴿٢٨﴾ فَمَا بَكَتْ عَلَيْهِمُ السَّمَٓاءُ وَالْاَرْضُ
وَمَا كَانُوا مُنْظَر۪ينَ ﴿٢٩﴾ وَلَقَدْ نَجَّيْنَا بَن۪ٓي اِسْرَٓاء۪يلَ مِنَ الْعَذَابِ
الْمُه۪ينِۙ ﴿٣٠﴾ مِنْ فِرْعَوْنَۜ اِنَّهُ كَانَ عَالِيًا مِنَ الْمُسْرِف۪ينَ ﴿٣١﴾ وَلَقَدِ
اخْتَرْنَاهُمْ عَلٰى عِلْمٍ عَلَى الْعَالَم۪ينَۚ ﴿٣٢﴾ وَاٰتَيْنَاهُمْ مِنَ الْاٰيَاتِ مَا ف۪يهِ
بَلٰٓؤٌا مُب۪ينٌ ﴿٣٣﴾ اِنَّ هٰٓؤُلَٓاءِ لَيَقُولُونَۙ ﴿٣٤﴾ اِنْ هِيَ اِلَّا مَوْتَتُنَا الْاُو۫لٰى
وَمَا نَحْنُ بِمُنْشَر۪ينَ ﴿٣٥﴾ فَأْتُوا بِاٰبَٓائِنَٓا اِنْ كُنْتُمْ صَادِق۪ينَ ﴿٣٦﴾
اَهُمْ خَيْرٌ اَمْ قَوْمُ تُبَّعٍۙ وَالَّذ۪ينَ مِنْ قَبْلِهِمْۜ اَهْلَكْنَاهُمْۘ اِنَّهُمْ كَانُوا
مُجْرِم۪ينَ ﴿٣٧﴾ وَمَا خَلَقْنَا السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا لَاعِب۪ينَ ﴿٣٨﴾
مَا خَلَقْنَاهُمَٓا اِلَّا بِالْحَقِّ وَلٰكِنَّ اَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٣٩﴾

19. "Allah'a karşı üstünlük taslamaya kalkmayın. Gerçekten size apaçık bir delil getirdim."

20. "Ve ben, beni taşlayıp kovmanız ihtimaline karşı, benim ve sizin Rabbiniz olan Allah'a sığındım."

21. "Şayet bana inanmayacaksanız, benden uzak durun."

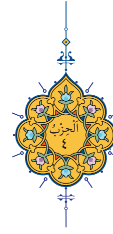
22. Rabbine dua etti: "Şüphesiz ki bunlar, suçlu günahkâr bir topluluktur."

23. (Allah dedi ki:) "Kullarımla gece yola koyul. Siz takip edileceksiniz."

24. "Denizi de açık bırak. (Sizin ardınızdan gelenler) ordu hâlinde boğulacaklardır."

25. Onlar nice bahçeleri ve pınarları terk ettiler.

26. Ekinler ve değerli konaklar...

27. Ve keyfini sürdükleri rahat bir yaşam...

28. Böylece biz bunları, başka bir kavme miras olarak verdik.

29. Ne gök ne de yer ağladı onlar için ve onlara mühlet de verilmedi.

30. Andolsun ki biz, İsrâîloğullarını alçaltıcı azaptan kurtardık.

31. Firavun'dan... Şüphesiz ki o, üstünlük taslayan, haddi aşanlardan bir zorbaydı.

32. Andolsun ki biz, onları ilim üzere âlemlere üstün kıldık.

33. Ve onlara içlerinde açık bir imtihan olan ayetler verdik.

34. Hiç kuşkusuz bunlar derler ki:

35. "Bu, yalnızca ilk ölümümüzdür ve biz asla diriltilmeyeceğiz."

36. "Şayet doğru söylüyorsanız (ölmüş) babalarımızı getirin (bakalım)!"

37. Onlar mı yoksa Tubba' Kavmi mi daha hayırlıdır? Ve onlardan öncekiler mi? Onları helak ettik. Çünkü onlar mücrimlerdi.

38. Biz; gökleri, yeri ve ikisi arasındakileri oyun olsun diye yaratmadık.

Yaratılış gayesi için bk. 38/Sâd, 27

39. Biz onları ancak hak ile yarattık. Fakat onların çoğu bilmezler.

اِنَّ يَوْمَ الْفَصْلِ مٖيقَاتُهُمْ اَجْمَعٖينَۙ ﴿٤٠﴾ يَوْمَ لَا يُغْنٖى مَوْلًى
عَنْ مَوْلًى شَيْـًٔا وَلَا هُمْ يُنْصَرُونَۙ ﴿٤١﴾ اِلَّا مَنْ رَحِمَ اللّٰهُؕ اِنَّهُ هُوَ
الْعَزٖيزُ الرَّحٖيمُ ﴿٤٢﴾ اِنَّ شَجَرَتَ الزَّقُّومِۙ ﴿٤٣﴾ طَعَامُ الْاَثٖيمِۚ ﴿٤٤﴾
كَالْمُهْلِۚ يَغْلٖى فِى الْبُطُونِۙ ﴿٤٥﴾ كَغَلْىِ الْحَمٖيمِ ﴿٤٦﴾
خُذُوهُ فَاعْتِلُوهُ اِلٰى سَوَٓاءِ الْجَحٖيمِۗ ﴿٤٧﴾ ثُمَّ صُبُّوا فَوْقَ رَاْسِهٖ
مِنْ عَذَابِ الْحَمٖيمِؕ ﴿٤٨﴾ ذُقْۚ اِنَّكَ اَنْتَ الْعَزٖيزُ الْكَرٖيمُ ﴿٤٩﴾
اِنَّ هٰذَا مَا كُنْتُمْ بِهٖ تَمْتَرُونَ ﴿٥٠﴾ اِنَّ الْمُتَّقٖينَ فٖى مَقَامٍ
اَمٖينٍۙ ﴿٥١﴾ فٖى جَنَّاتٍ وَعُيُونٍۚ ﴿٥٢﴾ يَلْبَسُونَ مِنْ سُنْدُسٍ
وَاِسْتَبْرَقٍ مُتَقَابِلٖينَۚ ﴿٥٣﴾ كَذٰلِكَ وَزَوَّجْنَاهُمْ بِحُورٍ
عٖينٍۚ ﴿٥٤﴾ يَدْعُونَ فٖيهَا بِكُلِّ فَاكِهَةٍ اٰمِنٖينَۙ ﴿٥٥﴾ لَا يَذُوقُونَ
فٖيهَا الْمَوْتَ اِلَّا الْمَوْتَةَ الْاُولٰىۚ وَوَقٰيهُمْ عَذَابَ الْجَحٖيمِۙ ﴿٥٦﴾
فَضْلًا مِنْ رَبِّكَؕ ذٰلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظٖيمُ ﴿٥٧﴾ فَاِنَّمَا يَسَّرْنَاهُ
بِلِسَانِكَ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ﴿٥٨﴾ فَارْتَقِبْ اِنَّهُمْ مُرْتَقِبُونَ ﴿٥٩﴾

سُورَةُ الْجَاثِيَةِ

مَكِّيَّةٌ وَهِيَ سَبْعٌ وَثَلَاثُونَ اٰيَةً

40. Hiç şüphesiz Yevmu'l Fasl/Ayırt Etme Günü, onların topluca (diriltilecekleri) vakittir.

41. O gün, dostun dosta hiçbir faydası olmaz ve onlara yardım da edilmez.

42. Allah'ın rahmet ettikleri müstesna. Şüphesiz ki O, (izzet sahibi, her şeyi mağlup eden) El-Azîz ve (kullarına karşı merhametli olan) Er-Rahîm'in ta kendisidir.

43. Hiç kuşkusuz o Zakkûm ağacı,

44. Günahkârların yiyeceğidir.

45. Erimiş maden gibi karınlarda kaynar.

46. Kaynar suyun fokurdaması gibi.

47. (Denir ki:) Alın onu da cehennemin orta yerine sürükleyin.

48. Sonra başından aşağı kaynar suyun azabından dökün.

49. Tat (bakalım azabı)! Çünkü sen izzetli ve değerliymişsin ya!

50. Şüphesiz ki bu, sizin kuşkuya kapıldığınız şeydir.

51. Kuşkusuz muttakiler, güvenli bir makamdalardır.

52. Cennetler ve pınarlar içinde.

53. İnce ve kalın ipekten elbiseler giyinir, karşılıklı otururlar.

54. İşte böyle... Onları iri gözlü hurilerle evlendirdik.

55. Orada, emniyet içinde, her çeşit meyveden isterler.

56. Orada, ilk ölümleri dışında bir ölüm tatmazlar. Ve (Allah,) onları cehennem azabından korumuştur.

57. Rabbinden bir lütuf ve ihsan olarak... İşte bu, büyük kurtuluşun/kazancın ta kendisidir.

58. Öğüt almaları için o (Kur'ân'ı) senin dilinde kolaylaştırdık.

59. (Öyleyse) gözetle. Onlar da gözetlemektelerdir.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ

حٰمٓ ۚ (١) تَنْز۪يلُ الْكِتَابِ مِنَ اللّٰهِ الْعَز۪يزِ الْحَك۪يمِ (٢) اِنَّ فِي السَّمٰوَاتِ
وَالْاَرْضِ لَاٰيَاتٍ لِلْمُؤْمِن۪ينَ ۜ (٣) وَف۪ي خَلْقِكُمْ وَمَا يَبُثُّ مِنْ دَٓابَّةٍ
اٰيَاتٌ لِقَوْمٍ يُوقِنُونَ ۙ (٤) وَاخْتِلَافِ الَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَمَٓا اَنْزَلَ اللّٰهُ
مِنَ السَّمَٓاءِ مِنْ رِزْقٍ فَاَحْيَا بِهِ الْاَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا وَتَصْر۪يفِ الرِّيَاحِ
اٰيَاتٌ لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ (٥) تِلْكَ اٰيَاتُ اللّٰهِ نَتْلُوهَا عَلَيْكَ بِالْحَقِّ ۚ فَبِاَيِّ
حَد۪يثٍ بَعْدَ اللّٰهِ وَاٰيَاتِه۪ يُؤْمِنُونَ (٦) وَيْلٌ لِكُلِّ اَفَّاكٍ اَث۪يمٍ ۙ (٧) يَسْمَعُ
اٰيَاتِ اللّٰهِ تُتْلٰى عَلَيْهِ ثُمَّ يُصِرُّ مُسْتَكْبِرًا كَاَنْ لَمْ يَسْمَعْهَا ۚ فَبَشِّرْهُ
بِعَذَابٍ اَل۪يمٍ (٨) وَاِذَا عَلِمَ مِنْ اٰيَاتِنَا شَيْـًٔا اتَّخَذَهَا هُزُوًا ۜ اُو۬لٰٓئِكَ
لَهُمْ عَذَابٌ مُه۪ينٌ ۜ (٩) مِنْ وَرَٓائِهِمْ جَهَنَّمُ ۚ وَلَا يُغْن۪ي عَنْهُمْ مَا كَسَبُوا
شَيْـًٔا وَلَا مَا اتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللّٰهِ اَوْلِيَٓاءَ ۚ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظ۪يمٌ ۜ (١٠) هٰذَا
هُدًى ۚ وَالَّذ۪ينَ كَفَرُوا بِاٰيَاتِ رَبِّهِمْ لَهُمْ عَذَابٌ مِنْ رِجْزٍ اَل۪يمٌ ۚ (١١) اَللّٰهُ
الَّذ۪ي سَخَّرَ لَكُمُ الْبَحْرَ لِتَجْرِيَ الْفُلْكُ ف۪يهِ بِاَمْرِه۪ وَلِتَبْتَغُوا
مِنْ فَضْلِه۪ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ۚ (١٢) وَسَخَّرَ لَكُمْ مَا فِي السَّمٰوَاتِ
وَمَا فِي الْاَرْضِ جَم۪يعًا مِنْهُ ۜ اِنَّ ف۪ي ذٰلِكَ لَاٰيَاتٍ لِقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ (١٣)

45. CÂSİYE SURESİ

(Bu sure Mekke'de indirilmiş olup 37 ayettir.)
Er-Rahmân ve Er-Rahîm olan Allah'ın adıyla
(okumaya başlıyorum).

1. Hâ, Mîm.

2. Kitab'ın indirilmesi (izzet sahibi, her şeyi mağlup eden) El-Azîz ve (hüküm ve hikmet sahibi) El-Hakîm olan Allah tarafındandır.

3. Şüphesiz ki göklerde ve yerde, müminler için (O'nun birliğine ve azametine işaret eden) ayetler vardır.

4. Sizin yaratılışınızda ve yeryüzünde yaydığı canlılarda da yakinen inanan bir topluluk için ayetler vardır.

5. Gece ve gündüzün peşi sıra gelmesinde, Allah'ın gökten indirip, yeri ölümünden sonra kendisiyle dirilttiği rızıkta/yağmurda ve rüzgârların çevrilmesinde akleden bir topluluk için ayetler vardır.

6. İşte bunlar, Allah'ın hak olarak sana okuduğumuz ayetleridir. Onlar, Allah'tan ve O'nun ayetlerinden sonra hangi söze inanırlar?

7. Çokça yalan söyleyip iftira eden ve çokça günah işleyen her bir kimsenin vay hâline!

8. Allah'ın ona okunan ayetlerini işitir de sonra hiç duymamış gibi büyüklük taslayarak (küfründe) ısrar eder. Onu can yakıcı azapla müjdele.

9. Ayetlerimizden bir şey öğrenecek olsa onu alay konusu edinir. Böylelerine alçaltıcı bir azap vardır.

10. Önlerinde (onları beklemekte olan) cehennem vardır. Ne kazandıkları ne de Allah'ın dışında edindikleri veliler kendilerine fayda sağlayacaktır. Onlara büyük bir azap vardır.

11. Bu (Kur'ân), bir hidayettir. Rabblerinin ayetlerini inkâr ederlerse onlar için en ağırından can yakıcı bir azap vardır.

12. Allah ki lütuf ve ihsanından arayasınız, şükredesiniz ve gemiler O'nun emriyle üzerinde akıp gitsin diye denizleri sizin hizmetinize sunandır.

13. Kendisinden (bir lütuf olarak) göklerde ve yerde olanların tamamını hizmetinize sundu. Şüphesiz ki bunda, düşünen bir topluluk için ayetler vardır.

قُلْ لِلَّذٖينَ اٰمَنُوا يَغْفِرُوا لِلَّذٖينَ لَا يَرْجُونَ اَيَّامَ اللّٰهِ لِيَجْزِيَ
قَوْمًا بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿١٤﴾ مَنْ عَمِلَ صَالِحًا فَلِنَفْسِهٖۚ
وَمَنْ اَسَٓاءَ فَعَلَيْهَاۘ ثُمَّ اِلٰى رَبِّكُمْ تُرْجَعُونَ ﴿١٥﴾ وَلَقَدْ اٰتَيْنَا
بَنٖٓي اِسْرَٓائٖلَ الْكِتَابَ وَالْحُكْمَ وَالنُّبُوَّةَ وَرَزَقْنَاهُمْ
مِنَ الطَّيِّبَاتِ وَفَضَّلْنَاهُمْ عَلَى الْعَالَمٖينَۚ ﴿١٦﴾ وَاٰتَيْنَاهُمْ بَيِّنَاتٍ
مِنَ الْاَمْرِۚ فَمَا اخْتَلَفُٓوا اِلَّا مِنْ بَعْدِ مَا جَٓاءَهُمُ الْعِلْمُۙ بَغْيًا
بَيْنَهُمْۜ اِنَّ رَبَّكَ يَقْضٖي بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ فٖيمَا كَانُوا فٖيهِ
يَخْتَلِفُونَ ﴿١٧﴾ ثُمَّ جَعَلْنَاكَ عَلٰى شَرٖيعَةٍ مِنَ الْاَمْرِ فَاتَّبِعْهَا
وَلَا تَتَّبِعْ اَهْوَٓاءَ الَّذٖينَ لَا يَعْلَمُونَ ﴿١٨﴾ اِنَّهُمْ لَنْ يُغْنُوا عَنْكَ
مِنَ اللّٰهِ شَيْـًٔاۜ وَاِنَّ الظَّالِمٖينَ بَعْضُهُمْ اَوْلِيَٓاءُ بَعْضٍۚ وَاللّٰهُ وَلِيُّ
الْمُتَّقٖينَ ﴿١٩﴾ هٰذَا بَصَٓائِرُ لِلنَّاسِ وَهُدًى وَرَحْمَةٌ لِقَوْمٍ يُوقِنُونَ ﴿٢٠﴾
اَمْ حَسِبَ الَّذٖينَ اجْتَرَحُوا السَّيِّـَٔاتِ اَنْ نَجْعَلَهُمْ كَالَّذٖينَ
اٰمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِۙ سَوَٓاءً مَحْيَاهُمْ وَمَمَاتُهُمْۜ سَٓاءَ
مَا يَحْكُمُونَ ﴿٢١﴾ وَخَلَقَ اللّٰهُ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضَ بِالْحَقِّ
وَلِتُجْزٰى كُلُّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿٢٢﴾

14. İman edenlere de ki: "Allah'ın günlerini ummayanları bağışlasınlar. Tâ ki Allah, her kavme kazandıklarının karşılığını versin."

15. Kim salih amelde bulunursa kendi lehinedir. Kim de kötülük yaparsa kendi aleyhinedir. Sonra Rabbinize döndürüleceksiniz.

16. Andolsun ki İsrâîloğullarına Kitab'ı, hükmü ve nübüvveti verdik. Onları temiz şeylerle rızıklandırdık ve onları âlemlere üstün kıldık.

17. Onlara (helal ve haramları içeren) emirden apaçık deliller verdik. Kendilerine ilim geldikten sonra, aralarındaki azgınlık/kıskançlık/bir diğer gruba üstünlük sağlama isteği nedeniyle ihtilaf ettiler. Rabbin, Kıyamet Günü, ihtilaf ettikleri konularda aralarında hükmedecektir.

18. Sonra seni, (İlahi) emre dayalı bir şeriat üzere kıldık. Ona uy. Bilmeyenlerin hevalarına/arzularına uyma.

Allah (cc), insanın önüne iki yol koymuştur: Ya Allah'ın (cc) indirdiği şeriat ya da bilmeyenlerin heva ve hevesleri... Allah'a (cc) kulluk yaparken şeriata yani Kitap ve Sünnete uymayanlar, uydukları şeye ne isim verirlerse versinler fark etmez, hevaya uymaktalardır.

19. Şüphesiz ki onların, Allah'a karşı sana hiçbir faydaları yoktur. Ve hiç kuşkusuz zalimler, birbirlerinin dostlarıdır. Allah ise muttakilerin velisidir/dostudur.

20. Bu, insanlar için basiretler (barındıran), yakinen iman edenler için de hidayet ve rahmet olan (bir Kitap'tır).

21. Yoksa kötülükler işleyenler, onları iman edip salih amel işleyenler gibi yapacağımızı, hayatlarının ve ölümlerinin bir olacağını mı sandılar? Ne kötü hüküm veriyorlar.

22. Allah, gökleri ve yeri hak ile ve her nefse kazandıklarının karşılığı verilsin diye yaratmıştır. Onlar zulme uğramayacaklardır.

اَفَرَاَيْتَ مَنِ اتَّخَذَ اِلٰهَهُ هَوٰيهُ وَاَضَلَّهُ اللّٰهُ عَلٰى عِلْمٍ وَخَتَمَ
عَلٰى سَمْعِهٖ وَقَلْبِهٖ وَجَعَلَ عَلٰى بَصَرِهٖ غِشَاوَةًۜ فَمَنْ يَهْد۪يهِ مِنْ بَعْدِ اللّٰهِۜ
اَفَلَا تَذَكَّرُونَ ﴿٢٣﴾ وَقَالُوا مَا هِيَ اِلَّا حَيَاتُنَا الدُّنْيَا نَمُوتُ وَنَحْيَا
وَمَا يُهْلِكُنَٓا اِلَّا الدَّهْرُۚ وَمَا لَهُمْ بِذٰلِكَ مِنْ عِلْمٍۚ اِنْ هُمْ اِلَّا يَظُنُّونَ ﴿٢٤﴾
وَاِذَا تُتْلٰى عَلَيْهِمْ اٰيَاتُنَا بَيِّنَاتٍ مَا كَانَ حُجَّتَهُمْ اِلَّٓا اَنْ قَالُوا ائْتُوا
بِاٰبَٓائِنَٓا اِنْ كُنْتُمْ صَادِق۪ينَ ﴿٢٥﴾ قُلِ اللّٰهُ يُحْي۪يكُمْ ثُمَّ يُم۪يتُكُمْ ثُمَّ
يَجْمَعُكُمْ اِلٰى يَوْمِ الْقِيٰمَةِ لَا رَيْبَ ف۪يهِ وَلٰكِنَّ اَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٢٦﴾
وَلِلّٰهِ مُلْكُ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِۜ وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ يَوْمَئِذٍ يَخْسَرُ
الْمُبْطِلُونَ ﴿٢٧﴾ وَتَرٰى كُلَّ اُمَّةٍ جَاثِيَةًۗ كُلُّ اُمَّةٍ تُدْعٰٓى اِلٰى كِتَابِهَاۜ اَلْيَوْمَ
تُجْزَوْنَ مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٢٨﴾ هٰذَا كِتَابُنَا يَنْطِقُ عَلَيْكُمْ بِالْحَقِّۜ
اِنَّا كُنَّا نَسْتَنْسِخُ مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٢٩﴾ فَاَمَّا الَّذ۪ينَ اٰمَنُوا وَعَمِلُوا
الصَّالِحَاتِ فَيُدْخِلُهُمْ رَبُّهُمْ ف۪ي رَحْمَتِه۪ۜ ذٰلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْمُب۪ينُ ﴿٣٠﴾
وَاَمَّا الَّذ۪ينَ كَفَرُواۗ اَفَلَمْ تَكُنْ اٰيَات۪ي تُتْلٰى عَلَيْكُمْ فَاسْتَكْبَرْتُمْ وَكُنْتُمْ
قَوْمًا مُجْرِم۪ينَ ﴿٣١﴾ وَاِذَا ق۪يلَ اِنَّ وَعْدَ اللّٰهِ حَقٌّ وَالسَّاعَةُ لَا رَيْبَ ف۪يهَا
قُلْتُمْ مَا نَدْر۪ي مَا السَّاعَةُ اِنْ نَظُنُّ اِلَّا ظَنًّا وَمَا نَحْنُ بِمُسْتَيْقِن۪ينَ ﴿٣٢﴾

23. Hevasını ilah edinen ve Allah'ın ilim üzere saptırdığı, kulağını ve kalbini mühürlediği ve gözünün üzerine perde kıldığı kimseyi gördün mü? (Şimdi) Allah'tan sonra ona kim hidayet edebilir? Öğüt almaz mısınız?

24. Dediler ki: "(Her şey) yalnızca dünya hayatımızdan ibarettir. Ölürüz ve diriliriz. Bizi, ancak zaman helak etmektedir." Onların buna dair hiçbir bilgileri yoktur. Yalnızca zannetmektelerdir.

25. Onlara apaçık ayetlerimiz okunduğunda, "Şayet doğru sözlülerdenseniz, (ölü) babalarımızı getirin de (görelim)." demekten başka hiçbir delilleri yoktur.

26. De ki: "Allah sizi diriltir, sonra öldürür. Sonra kendisinde hiçbir şüphe olmayan Kıyamet Günü, sizi bir araya toplar. Fakat insanların çoğu bilmezler."

27. Göklerin ve yerin hâkimiyeti/egemenliği Allah'a aittir. Kıyametin kopacağı gün, işte o zaman, batıl ehli hüsrana uğrayacaktır.

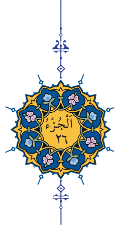
28. O gün, her ümmeti dizleri üzere çökmüş görürsün. Her ümmet kitabına çağrılır ve "Bugün, yaptıklarınızın karşılığını alacaksınız."

29. "Bu, size karşı hakkı söyleyen kitabımızdır. Şüphesiz ki biz, yaptıklarınızı yazıyorduk." (denir.)

30. İman edip salih amel işleyenlere gelince, Rabbleri onları rahmetine dâhil eder. Bu, apaçık kurtuluşun ta kendisidir.

31. Kâfirlere gelince (onlara): "Ayetlerim size okunmadı mı? Sizler de büyüklük taslayıp suçlu günahkâr kimseler olmadınız mı?" (denir.)

32. "Allah'ın vaadi haktır, kıyamet hakkında hiçbir şüphe yoktur." denildiğinde, "Kıyamet de neymiş? Biz bilmiyoruz. Biz yalnızca zanda bulunduk ve biz yakinen iman edenler değiliz." dediniz.

وَبَدَا لَهُمْ سَيِّـَٔاتُ مَا عَمِلُوا وَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهٖ يَسْتَهْزِؤُ۫نَ ﴿٣٣﴾
وَق۪يلَ الْيَوْمَ نَنْسٰيكُمْ كَمَا نَس۪يتُمْ لِقَٓاءَ يَوْمِكُمْ هٰذَا وَمَأْوٰيكُمُ النَّارُ
وَمَا لَكُمْ مِنْ نَاصِر۪ينَ ﴿٣٤﴾ ذٰلِكُمْ بِاَنَّكُمُ اتَّخَذْتُمْ اٰيَاتِ اللّٰهِ هُزُوًا
وَغَرَّتْكُمُ الْحَيٰوةُ الدُّنْيَاۚ فَالْيَوْمَ لَا يُخْرَجُونَ مِنْهَا وَلَا هُمْ يُسْتَعْتَبُونَ ﴿٣٥﴾
فَلِلّٰهِ الْحَمْدُ رَبِّ السَّمٰوَاتِ وَرَبِّ الْاَرْضِ رَبِّ الْعَالَم۪ينَ ﴿٣٦﴾
وَلَهُ الْكِبْرِيَٓاءُ فِي السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِۖ وَهُوَ الْعَز۪يزُ الْحَك۪يمُ ﴿٣٧﴾

سُورَةُ الْأَحْقَافِ
مَكِّيَّةٌ وَهِيَ خَمْسٌ وَثَلَاثُونَ آيَةً

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ
حٰمٓ ﴿١﴾ تَنْز۪يلُ الْكِتَابِ مِنَ اللّٰهِ الْعَز۪يزِ الْحَك۪يمِ ﴿٢﴾ مَا خَلَقْنَا السَّمٰوَاتِ
وَالْاَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَٓا اِلَّا بِالْحَقِّ وَاَجَلٍ مُسَمًّىۜ وَالَّذ۪ينَ كَفَرُوا عَمَّٓا اُنْذِرُوا
مُعْرِضُونَ ﴿٣﴾ قُلْ اَرَاَيْتُمْ مَا تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللّٰهِ اَرُون۪ي مَاذَا خَلَقُوا
مِنَ الْاَرْضِ اَمْ لَهُمْ شِرْكٌ فِي السَّمٰوَاتِۜ اِيتُون۪ي بِكِتَابٍ مِنْ قَبْلِ هٰذَٓا
اَوْ اَثَارَةٍ مِنْ عِلْمٍ اِنْ كُنْتُمْ صَادِق۪ينَ ﴿٤﴾ وَمَنْ اَضَلُّ مِمَّنْ يَدْعُوا مِنْ دُونِ
اللّٰهِ مَنْ لَا يَسْتَج۪يبُ لَهُٓ اِلٰى يَوْمِ الْقِيٰمَةِ وَهُمْ عَنْ دُعَٓائِهِمْ غَافِلُونَ ﴿٥﴾

33. Yaptıkları şeylerin kötü (akıbeti) onlar için açığa çıktı ve alaya aldıkları (azap) onları çepeçevre kuşattı.

34. Denildi ki: “Bugününüzle karşılaşmayı unuttuğunuz gibi sizi unutur (azaba terk ederiz). Barınağınız ateştir. Size yardım edecek hiç kimse yoktur.”

35. “Bu, Allah’ın ayetlerini alaya almanız ve dünya hayatının sizi aldatması nedeniyledir.” Bugün oradan çıkarılmazlar ve (dünyaya geri dönüp Allah’ı razı edecek amel yapma istekleri de) kabul görmez.

36. Hamd, göklerin Rabbi, yerin Rabbi ve âlemlerin Rabbi olan Allah’adır.

37. Büyüklük/Hâkimiyet/Şeref göklerde ve yerde O’na aittir. O, (izzet sahibi, her şeyi mağlup eden) El-Azîz ve (hüküm ve hikmet sahibi olan) El-Hakîm’dir.

46. AHKÂF SURESİ

(Bu sure Mekke’de indirilmiş olup 35 ayettir.)
Er-Rahmân ve Er-Rahîm olan Allah’ın adıyla (okumaya başlıyorum).

1. Hâ, Mîm.

2. Kitab’ın indirilmesi (izzet sahibi, her şeyi mağlup eden) El-Azîz ve (hüküm ve hikmet sahibi olan) El-Hakîm (olan) Allah tarafındandır.

3. Gökleri, yeri ve ikisi arasındakileri ancak hak ile ve belirlenmiş bir süreye kadar yarattık. Kâfirler, uyarıldıkları şeyden yüz çeviren kimselerdir.

4. De ki: “Gördünüz mü, Allah’ın dışında dua ettiklerinizi? Gösterin bana yerde ne yaratmışlar, yoksa onların göklerde ortaklığı mı var? Şayet doğru sözlülerden iseniz, bu (Kur’ân’dan) önceki bir kitap ya da ilimden geriye kalan bir eser getirin bana.”

5. Allah’ı bırakıp, kıyamete kadar (dualarına) icabet edemeyecek olanlara dua edenden daha sapık kim olabilir? O (dua ettikleri), onların dualarından habersizlerdir.

وَاِذَا حُشِرَ النَّاسُ كَانُوا لَهُمْ اَعْدَآءً وَكَانُوا بِعِبَادَتِهِمْ كَافِرِينَ ﴿٦﴾
وَاِذَا تُتْلٰى عَلَيْهِمْ اٰيَاتُنَا بَيِّنَاتٍ قَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلْحَقِّ
لَمَّا جَٓاءَهُمْۙ هٰذَا سِحْرٌ مُبِينٌۜ ﴿٧﴾ اَمْ يَقُولُونَ افْتَرٰيهُۜ قُلْ
اِنِ افْتَرَيْتُهُ فَلَا تَمْلِكُونَ لِي مِنَ اللّٰهِ شَيْـًٔاۜ هُوَ اَعْلَمُ بِمَا تُفِيضُونَ
فِيهِۜ كَفٰى بِهٖ شَهِيدًا بَيْنِي وَبَيْنَكُمْۜ وَهُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ﴿٨﴾
قُلْ مَا كُنْتُ بِدْعًا مِنَ الرُّسُلِ وَمَٓا اَدْرِي مَا يُفْعَلُ بِي وَلَا بِكُمْۜ
اِنْ اَتَّبِعُ اِلَّا مَا يُوحٰٓى اِلَيَّ وَمَٓا اَنَا اِلَّا نَذِيرٌ مُبِينٌ ﴿٩﴾ قُلْ اَرَاَيْتُمْ
اِنْ كَانَ مِنْ عِنْدِ اللّٰهِ وَكَفَرْتُمْ بِهٖ وَشَهِدَ شَاهِدٌ مِنْ بَنٖٓي اِسْرَٓائِيلَ
عَلٰى مِثْلِهٖ فَاٰمَنَ وَاسْتَكْبَرْتُمْۜ اِنَّ اللّٰهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿١٠﴾
وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلَّذِينَ اٰمَنُوا لَوْ كَانَ خَيْرًا مَا سَبَقُونَٓا اِلَيْهِۜ
وَاِذْ لَمْ يَهْتَدُوا بِهٖ فَسَيَقُولُونَ هٰذَٓا اِفْكٌ قَدِيمٌ ﴿١١﴾ وَمِنْ قَبْلِهٖ كِتَابُ
مُوسٰٓى اِمَامًا وَرَحْمَةًۜ وَهٰذَا كِتَابٌ مُصَدِّقٌ لِسَانًا عَرَبِيًّا لِيُنْذِرَ
الَّذِينَ ظَلَمُواۗ وَبُشْرٰى لِلْمُحْسِنِينَ ﴿١٢﴾ اِنَّ الَّذِينَ قَالُوا رَبُّنَا اللّٰهُ
ثُمَّ اسْتَقَامُوا فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَۚ ﴿١٣﴾ اُو۬لٰٓئِكَ
اَصْحَابُ الْجَنَّةِ خَالِدِينَ فِيهَاۚ جَزَٓاءً بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٤﴾

6. İnsanlar (diriltilip) bir araya toplandıklarında, (dua ettikleri) kendilerine düşman kesilir ve onların ibadetlerini inkâr ederler.

7. Onlara apaçık ayetlerimiz okunduğunda, kâfirler kendilerine gelen hakka, "Bu apaçık bir büyüdür." dediler.

8. Yoksa, "(Kur'ân'ı) uydurup (Allah'a) iftira etti." mi diyorlar? De ki: "Şayet ben onu uydurmuşsam Allah'tan (bana gelecek azaba karşı) bana hiçbir faydanız olmaz. O, sizlerin yapmakta olduklarınızı en iyi bilendir. Benimle sizin aranızda şahit olarak O yeter. O, (günahları bağışlayan, örten ve günahların kötü akıbetinden kulu koruyan) El-Ğafûr ve (kullarına karşı merhametli olan) Er-Rahîm'dir."

9. De ki: "Ben, resûllerin ilki değilim. Ve ben, bana ve size ne yapılacağını bilmiyorum. Ben, yalnızca bana vahyolunana uyuyorum. Ben, ancak apaçık bir uyarıcıyım."

10. De ki: "Görüşünüz nedir? (Söyler misiniz?) Şayet (o Kur'ân) Allah'ın katındansa ve siz de onu inkâr etmişseniz; İsrâîloğullarından bir şahit, onun bir benzeri üzerine şahitlik edip iman etmiş ve siz de büyüklenmişseniz (o takdirde sizden daha sapık kim olabilir)?" Şüphesiz ki Allah, zalimler topluluğuna hidayet etmez.

11. Kâfirler, iman edenler için dediler ki: "Şayet o (din), hayırlı olsaydı bunlar (onu kabulde) bizim önümüze geçmezlerdi." Onunla hidayete ermedikleri için de, "Bu, eski bir uydurmadır/iftiradır." diyeceklerdir.

12. Bundan önce de imam ve rahmet olan Mûsâ'nın Kitabı'na (inanmamışlardı). Bu (Kur'ân) ise zalimleri uyarmak, muhsinlere/kulluğunu en güzel şekilde yapmaya çalışanlara müjde ve (kendinden önceki Kitapları) doğrulayıcı (olması için) Arap diliyle (indirilmiş) bir Kitap'tır.

13. Şüphesiz ki, "Rabbimiz Allah'tır." dedikten sonra istikamet üzere olanlar, onlara korku yoktur, onlar üzülmeyeceklerdir.

14. Bunlar, cennetin ehlidir, yaptıklarının karşılığı olarak orada ebedî olarak kalırlar.

وَوَصَّيْنَا الْاِنْسَانَ بِوَالِدَيْهِ اِحْسَانًاۜ حَمَلَتْهُ اُمُّهُ كُرْهًا وَوَضَعَتْهُ
كُرْهًاۜ وَحَمْلُهُ وَفِصَالُهُ ثَلٰثُونَ شَهْرًاۜ حَتّٰٓى اِذَا بَلَغَ اَشُدَّهُ وَبَلَغَ
اَرْبَعٖينَ سَنَةًۙ قَالَ رَبِّ اَوْزِعْنٖٓي اَنْ اَشْكُرَ نِعْمَتَكَ الَّتٖٓي اَنْعَمْتَ
عَلَيَّ وَعَلٰى وَالِدَيَّ وَاَنْ اَعْمَلَ صَالِحًا تَرْضٰيهُ وَاَصْلِحْ لٖي فٖي ذُرِّيَّتٖيۚ
اِنّٖي تُبْتُ اِلَيْكَ وَاِنّٖي مِنَ الْمُسْلِمٖينَ ﴿١٥﴾ اُو۬لٰٓئِكَ الَّذٖينَ نَتَقَبَّلُ
عَنْهُمْ اَحْسَنَ مَا عَمِلُوا وَنَتَجَاوَزُ عَنْ سَيِّـَٔاتِهِمْ فٖٓي اَصْحَابِ الْجَنَّةِۜ
وَعْدَ الصِّدْقِ الَّذٖي كَانُوا يُوعَدُونَ ﴿١٦﴾ وَالَّذٖي قَالَ لِوَالِدَيْهِ
اُفٍّ لَكُمَٓا اَتَعِدَانِنٖٓي اَنْ اُخْرَجَ وَقَدْ خَلَتِ الْقُرُونُ مِنْ قَبْلٖي وَهُمَا
يَسْتَغٖيثَانِ اللّٰهَ وَيْلَكَ اٰمِنْۗ اِنَّ وَعْدَ اللّٰهِ حَقٌّۚ فَيَقُولُ مَا هٰذَٓا
اِلَّٓا اَسَاطٖيرُ الْاَوَّلٖينَ ﴿١٧﴾ اُو۬لٰٓئِكَ الَّذٖينَ حَقَّ عَلَيْهِمُ الْقَوْلُ فٖٓي اُمَمٍ قَدْ
خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِمْ مِنَ الْجِنِّ وَالْاِنْسِۜ اِنَّهُمْ كَانُوا خَاسِرٖينَ ﴿١٨﴾
وَلِكُلٍّ دَرَجَاتٌ مِمَّا عَمِلُواۚ وَلِيُوَفِّيَهُمْ اَعْمَالَهُمْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿١٩﴾
وَيَوْمَ يُعْرَضُ الَّذٖينَ كَفَرُوا عَلَى النَّارِۜ اَذْهَبْتُمْ طَيِّبَاتِكُمْ
فٖي حَيَاتِكُمُ الدُّنْيَا وَاسْتَمْتَعْتُمْ بِهَاۚ فَالْيَوْمَ تُجْزَوْنَ عَذَابَ الْهُونِ بِمَا
كُنْتُمْ تَسْتَكْبِرُونَ فِي الْاَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَبِمَا كُنْتُمْ تَفْسُقُونَ ﴿٢٠﴾

15. İnsana, anne babasına iyilikle davranmasını emrettik. Annesi onu meşakkat içinde taşıdı ve meşakkat içinde doğurdu. Onun (gebelikte) taşınması ve (sütten) kesilmesi otuz aydır. Sonunda yetişkinlik çağına erip kırk yaşına gelince dedi ki: "Rabbim! Bana ve anne babama verdiğin nimetlere şükretmemi ve senin razı olacağın salih amellerde bulunmamı ilham et/beni şükre sevk edip yönlendir. Zürriyetimi de benim için ıslah et. Şüphesiz ki ben, sana tevbe ettim ve şüphesiz ki ben, Müslimlerdenim/şirki terk ederek tevhidle Allah'a yönelen kullardanım."

16. İşte böyleleri, cennet ehli arasında yaptıklarının en güzelini kabul ettiğimiz, kötülüklerini affettiğimiz kimselerdir. (Bu,) onlara vadedilen doğruluk sözüdür.

17. O kimse ki anne babasına: "Öf size be! Benden önce nice nesiller gelip geçmişken, beni (kabirden) çıkarılıp (diriltilmekle mi) tehdit ediyorsunuz?" dedi. (Anne babası) Allah'tan yardım isteyerek, "Yazık sana, iman et. Şüphesiz ki Allah'ın vaadi haktır." derler. O ise, "Bu, ancak öncekilerin masallarıdır." dedi.

18. Bunlar, kendilerinden önce geçmiş ümmetlerden cinler ve insanlar arasından (azap) sözü üzerlerine hak olmuş kimselerdir. Şüphesiz ki onlar, hüsrana uğramış olanlardır.

19. Her biri için yaptıkları amellere (mukabil) dereceler vardır. Tâ ki amelleri, kendilerine eksiksiz ödensin ve zulme uğramasınlar.

20. Kâfirlerin ateşe arz edilecekleri gün, "Siz, dünya hayatınızda bütün güzelliklerinizi tükettiniz, ondan faydalanıp keyif sürdünüz. Bugün ise yeryüzünde haksız yere büyüklenmeniz ve fasıklığınız nedeniyle alçaltıcı azapla cezalandırılacaksınız." (denir.)

وَاذْكُرْ اَخَا عَادٍۜ اِذْ اَنْذَرَ قَوْمَهُ بِالْاَحْقَافِ وَقَدْ خَلَتِ النُّذُرُ
مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِه۪ٓ اَلَّا تَعْبُدُٓوا اِلَّا اللّٰهَۜ اِنّ۪ٓي اَخَافُ عَلَيْكُمْ
عَذَابَ يَوْمٍ عَظ۪يمٍ ﴿٢١﴾ قَالُٓوا اَجِئْتَنَا لِتَأْفِكَنَا عَنْ اٰلِهَتِنَاۚ فَأْتِنَا
بِمَا تَعِدُنَٓا اِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِق۪ينَ ﴿٢٢﴾ قَالَ اِنَّمَا الْعِلْمُ عِنْدَ اللّٰهِۘ
وَاُبَلِّغُكُمْ مَٓا اُرْسِلْتُ بِه۪ وَلٰكِنّ۪ٓي اَرٰيكُمْ قَوْمًا تَجْهَلُونَ ﴿٢٣﴾
فَلَمَّا رَاَوْهُ عَارِضًا مُسْتَقْبِلَ اَوْدِيَتِهِمْۙ قَالُوا هٰذَا عَارِضٌ
مُمْطِرُنَاۜ بَلْ هُوَ مَا اسْتَعْجَلْتُمْ بِه۪ۜ ر۪يحٌ ف۪يهَا عَذَابٌ اَل۪يمٌۙ ﴿٢٤﴾
تُدَمِّرُ كُلَّ شَيْءٍ بِاَمْرِ رَبِّهَا فَاَصْبَحُوا لَا يُرٰٓى اِلَّا مَسَاكِنُهُمْۜ
كَذٰلِكَ نَجْزِي الْقَوْمَ الْمُجْرِم۪ينَ ﴿٢٥﴾ وَلَقَدْ مَكَّنَّاهُمْ ف۪يمَٓا
اِنْ مَكَّنَّاكُمْ ف۪يهِ وَجَعَلْنَا لَهُمْ سَمْعًا وَاَبْصَارًا وَاَفْـِٔدَةًۘ فَمَٓا اَغْنٰى
عَنْهُمْ سَمْعُهُمْ وَلَٓا اَبْصَارُهُمْ وَلَٓا اَفْـِٔدَتُهُمْ مِنْ شَيْءٍ اِذْ كَانُوا
يَجْحَدُونَ بِاٰيَاتِ اللّٰهِ وَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِه۪ يَسْتَهْزِؤُ۫نَ ﴿٢٦﴾
وَلَقَدْ اَهْلَكْنَا مَا حَوْلَكُمْ مِنَ الْقُرٰى وَصَرَّفْنَا الْاٰيَاتِ لَعَلَّهُمْ
يَرْجِعُونَ ﴿٢٧﴾ فَلَوْلَا نَصَرَهُمُ الَّذ۪ينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللّٰهِ قُرْبَانًا
اٰلِهَةًۜ بَلْ ضَلُّوا عَنْهُمْۚ وَذٰلِكَ اِفْكُهُمْ وَمَا كَانُوا يَفْتَرُونَ ﴿٢٨﴾

21. Âd (Kavmi'nin) kardeşi (Hûd'u) hatırla. Hani o, kavmini Ahkâf (denilen mevkide) uyarmıştı. Muhakkak onun önünde ve ardında birçok uyarıcı geçmişti (ve kavimlerine şöyle demişlerdi): "Allah'tan başkasına ibadet etmeyin. Şüphesiz ki ben, sizin için büyük günün azabından korkuyorum."

22. Dediler ki: "(Yalanlarınla) bizi, ilahlarımızdan uzaklaştırmak için mi geldin? Şayet doğru sözlülerdensen, bizi tehdit ettiğin (azabı) getir (bakalım)."

23. Dedi ki: "(Azabın ne zaman geleceğine dair) bilgi Allah'ın katındadır. Ben ise kendisiyle gönderildiğim (hakikatleri) size tebliğ ediyorum. Fakat ben, sizi cahillik eden bir toplum olarak görüyorum."

24. (Azabı) vadilerine yönelen bir bulut olarak gördüklerinde (sevinç içinde), "Bu, bize yağmur yağdıracak buluttur." dediler. (Hayır, öyle değil!) Bilakis o, acele ettiğiniz (azaptır). İçinde can yakıcı bir azap olan rüzgâr…

25. Rabbinin emriyle her şeyi yerle bir eder. Öyle ki oturdukları evlerden başka hiçbir şey görünmez oluverdi. Biz, suçlu günahkâr kavmi işte böyle cezalandırırız.

26. Andolsun ki onlara size vermediğimiz gücü/iktidarı/imkânları verdik. Onlara kulak, göz ve kalpler verdik. Ne kulakları ne gözleri ne de kalpleri onlara fayda sağladı. Çünkü Allah'ın ayetlerini inkâr ediyorlardı. Ve alaya aldıkları (azap), onları çepeçevre kuşattı.

27. Andolsun ki çevrenizde bulunan beldelerin çoğunu helak ettik. (Hakka) dönmeleri için de ayetleri çeşitli şekillerde açıkladık.

28. Allah'ı bırakıp da (kendilerini Allah'a) yaklaştırsın diye ilah edindikleri varlıkların, onlara yardım etmesi gerekmez miydi? Bilakis, (azap ânında) kaybolup gittiler. Bu (ilahların yardım ettiği iddiası), onların yalanları ve uydurdukları iftiralarıdır.

وَاِذْ صَرَفْنَٓا اِلَيْكَ نَفَرًا مِنَ الْجِنِّ يَسْتَمِعُونَ الْقُرْاٰنَۚ فَلَمَّا حَضَرُوهُ
قَالُٓوا اَنْصِتُواۚ فَلَمَّا قُضِيَ وَلَّوْا اِلٰى قَوْمِهِمْ مُنْذِرٖينَ ﴿٢٩﴾ قَالُوا
يَا قَوْمَنَٓا اِنَّا سَمِعْنَا كِتَابًا اُنْزِلَ مِنْ بَعْدِ مُوسٰى مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ
يَدَيْهِ يَهْدٖٓي اِلَى الْحَقِّ وَاِلٰى طَرٖيقٍ مُسْتَقٖيمٍ ﴿٣٠﴾ يَا قَوْمَنَٓا اَجٖيبُوا
دَاعِيَ اللّٰهِ وَاٰمِنُوا بِهٖ يَغْفِرْ لَكُمْ مِنْ ذُنُوبِكُمْ وَيُجِرْكُمْ
مِنْ عَذَابٍ اَلٖيمٍ ﴿٣١﴾ وَمَنْ لَا يُجِبْ دَاعِيَ اللّٰهِ فَلَيْسَ بِمُعْجِزٍ فِي الْاَرْضِ
وَلَيْسَ لَهُ مِنْ دُونِهٖٓ اَوْلِيَٓاءُۜ اُو۬لٰٓئِكَ فٖي ضَلَالٍ مُبٖينٍ ﴿٣٢﴾ اَوَلَمْ يَرَوْا
اَنَّ اللّٰهَ الَّذٖي خَلَقَ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضَ وَلَمْ يَعْيَ بِخَلْقِهِنَّ بِقَادِرٍ
عَلٰٓى اَنْ يُحْيِـيَ الْمَوْتٰىۜ بَلٰٓى اِنَّهُ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدٖيرٌ ﴿٣٣﴾ وَيَوْمَ يُعْرَضُ
الَّذٖينَ كَفَرُوا عَلَى النَّارِۜ اَلَيْسَ هٰذَا بِالْحَقِّۜ قَالُوا بَلٰى وَرَبِّنَاۜ قَالَ
فَذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ ﴿٣٤﴾ فَاصْبِرْ كَمَا صَبَرَ اُو۬لُوا الْعَزْمِ
مِنَ الرُّسُلِ وَلَا تَسْتَعْجِلْ لَهُمْۜ كَاَنَّهُمْ يَوْمَ يَرَوْنَ مَا يُوعَدُونَۙ
لَمْ يَلْبَثُٓوا اِلَّا سَاعَةً مِنْ نَهَارٍۜ بَلَاغٌۚ فَهَلْ يُهْلَكُ اِلَّا الْقَوْمُ الْفَاسِقُونَ ﴿٣٥﴾

سُورَةُ مُحَمَّدٍ

مَدَنِيَّةٌ وَهِيَ ثَمَانٍ وَثَلَاثُونَ اٰيَةً

29. Hani cinlerden bir grubu sana yönlendirmiştik de Kur'ân'ı dinliyorlardı. (Onun okunduğu meclise) hazır olunca, "Susun!" dediler. (Okunması) bitince de uyarıcı olarak kavimlerine döndüler.

30. Dediler ki: "Ey kavmimiz! Biz, Mûsâ'dan sonra indirilen, kendinden önce geçen Kitapları doğrulayan, hakka ve dosdoğru yola ileten bir Kitap işittik."

31. "Ey kavmimiz! Allah'ın davetçisine icabet edin ve ona iman edin ki günahlarınızı bağışlasın ve sizi can yakıcı azaptan korusun."

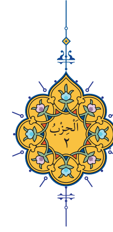
32. "Kim de Allah'ın davetçisine icabet etmezse o, yeryüzünde (Allah'ı) aciz bırakacak değildir ve onun Allah'ın dışında velileri de/dostları da yoktur. Bunlar, apaçık bir sapıklık içerisindelerdir."

33. Gökleri ve yeri yaratan ve onları yarattığından dolayı yorulmayan Allah'ın, ölüleri diriltmeye kadîr olduğunu görmediler mi? Evet, şüphesiz ki O, her şeye kadîrdir.

34. Kâfirlerin ateşe arzedilecekleri gün (onlara denir ki): "Bu, hak değil miymiş?" Derler ki: "Evet, Rabbimize andolsun ki (hakmış)." De ki: "Kâfir olmanıza karşılık, azabı tadın (bakalım)."

35. Ulu'l-Azm peygamberlerin sabrettiği gibi sen de sabret! Onlara (azabın gelmesi için) acele etme. Tehdit edildikleri (azabı) gördükleri gün, gündüzün bir saati kadar kalmış gibi gelecek onlara. (Bu, bir) tebliğdir/bildiridir. Fasık bir topluluktan başkası helak edilir mi?

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ
اَلَّذ۪ينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَنْ سَب۪يلِ اللّٰهِ اَضَلَّ اَعْمَالَهُمْ ﴿١﴾ وَالَّذ۪ينَ اٰمَنُوا
وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَاٰمَنُوا بِمَا نُزِّلَ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَهُوَ الْحَقُّ مِنْ رَبِّهِمْۙ
كَفَّرَ عَنْهُمْ سَيِّـَٔاتِهِمْ وَاَصْلَحَ بَالَهُمْ ﴿٢﴾ ذٰلِكَ بِاَنَّ الَّذ۪ينَ كَفَرُوا اتَّبَعُوا
الْبَاطِلَ وَاَنَّ الَّذ۪ينَ اٰمَنُوا اتَّبَعُوا الْحَقَّ مِنْ رَبِّهِمْۜ كَذٰلِكَ يَضْرِبُ اللّٰهُ
لِلنَّاسِ اَمْثَالَهُمْ ﴿٣﴾ فَاِذَا لَق۪يتُمُ الَّذ۪ينَ كَفَرُوا فَضَرْبَ الرِّقَابِۜ حَتّٰٓى
اِذَٓا اَثْخَنْتُمُوهُمْ فَشُدُّوا الْوَثَاقَۙ فَاِمَّا مَنًّا بَعْدُ وَاِمَّا فِدَٓاءً حَتّٰى تَضَعَ
الْحَرْبُ اَوْزَارَهَاۚۛ ذٰلِكَۛ وَلَوْ يَشَٓاءُ اللّٰهُ لَانْتَصَرَ مِنْهُمْۙ وَلٰكِنْ لِيَبْلُوَا
بَعْضَكُمْ بِبَعْضٍۜ وَالَّذ۪ينَ قُتِلُوا ف۪ي سَب۪يلِ اللّٰهِ فَلَنْ يُضِلَّ اَعْمَالَهُمْ ﴿٤﴾
سَيَهْد۪يهِمْ وَيُصْلِحُ بَالَهُمْۚ ﴿٥﴾ وَيُدْخِلُهُمُ الْجَنَّةَ عَرَّفَهَا لَهُمْ ﴿٦﴾
يَٓا اَيُّهَا الَّذ۪ينَ اٰمَنُٓوا اِنْ تَنْصُرُوا اللّٰهَ يَنْصُرْكُمْ وَيُثَبِّتْ اَقْدَامَكُمْ ﴿٧﴾
وَالَّذ۪ينَ كَفَرُوا فَتَعْسًا لَهُمْ وَاَضَلَّ اَعْمَالَهُمْ ﴿٨﴾ ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ كَرِهُوا
مَٓا اَنْزَلَ اللّٰهُ فَاَحْبَطَ اَعْمَالَهُمْ ﴿٩﴾ اَفَلَمْ يَس۪يرُوا فِي الْاَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ
كَانَ عَاقِبَةُ الَّذ۪ينَ مِنْ قَبْلِهِمْۜ دَمَّرَ اللّٰهُ عَلَيْهِمْۘ وَلِلْكَافِر۪ينَ اَمْثَالُهَا ﴿١٠﴾
ذٰلِكَ بِاَنَّ اللّٰهَ مَوْلَى الَّذ۪ينَ اٰمَنُوا وَاَنَّ الْكَافِر۪ينَ لَا مَوْلٰى لَهُمْ ﴿١١﴾

47. MUHAMMED SURESİ

(Bu sure Medine'de indirilmiş olup 38 ayettir.)
Er-Rahmân ve Er-Rahîm olan Allah'ın adıyla
(okumaya başlıyorum).

1. (Allah,) kâfir olup Allah'ın yolundan alıkoyan kimselerin amellerini boşa çıkarır.

2. İman edip salih amel işleyenler ve Muhammed'e indirilene iman edenler -ki o Rabblerinden gelen bir haktır- onların kötülüklerini örter ve onların (duygu ve düşünceleri de dâhil olmak üzere) tüm hâllerini ıslah eder.

3. Bu, kâfirlerin batıla uyması, iman edenlerin ise Rabblerinden gelen hakka uyması nedeniyledir. İşte Allah insanlara, kendilerine ait örnekleri böyle açıklar.

4. Kâfirlerle karşılaştığınız zaman, hemen boyunlarını vurun. Onları iyice bozguna uğrattığınızda, (esirlerin) bağını sıkıca bağlayın. Bundan sonra, ister iyilik olarak onları salıverin ister fidye karşılığında bırakın. Savaş ağırlıklarını bırakıp (sona erinceye kadar) böyle davranın. İşte böyle... Şayet Allah dileseydi (onları helak ederek) intikam alabilirdi. Fakat sizi birbirinizle imtihan etmek için (cihadı emretti). Allah, kendi yolunda öldürülenlerin amellerini boşa çıkarmayacaktır.

5. Onları hidayet edecek ve onların tüm hâllerini düzeltecektir.

6. Ve onları, kendilerine tanıttığı cennete sokacaktır.

7. Ey iman edenler! Siz Allah'a yardım ederseniz, (Allah da) size yardım eder ve ayaklarınızı sabit kılar.

8. Kâfir olan kimselere gelince, Allah onları helak etsin/onların hakkı helaktır. Amellerini de boşa çıkarmıştır.

9. Bu, onların Allah'ın indirdiklerini kerih görmeleri (hoşlanmamaları) sebebiyledir. (Allah) onların amellerini boşa çıkardı.

10. Kendilerinden önce (yaşayanların) akıbetini görmek için yeryüzünde gezip dolaşmazlar mı? Allah, onları yerle bir etti. Kâfirlere de benzeri vardır.

11. Çünkü Allah, iman edenlerin velisidir/dostudur. Kâfirlerin ise dostu yoktur.

إِنَّ اللّٰهَ يُدْخِلُ الَّذٖينَ اٰمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرٖى
مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهَارُۜ وَالَّذٖينَ كَفَرُوا يَتَمَتَّعُونَ وَيَأْكُلُونَ كَمَا تَأْكُلُ
الْاَنْعَامُ وَالنَّارُ مَثْوًى لَهُمْ ﴿١٢﴾ وَكَاَيِّنْ مِنْ قَرْيَةٍ هِىَ اَشَدُّ قُوَّةً
مِنْ قَرْيَتِكَ الَّتٖٓى اَخْرَجَتْكَۚ اَهْلَكْنَاهُمْ فَلَا نَاصِرَ لَهُمْ ﴿١٣﴾ اَفَمَنْ كَانَ
عَلٰى بَيِّنَةٍ مِنْ رَبِّهٖ كَمَنْ زُيِّنَ لَهُ سُٓوءُ عَمَلِهٖ وَاتَّبَعُٓوا اَهْوَٓاءَهُمْ ﴿١٤﴾
مَثَلُ الْجَنَّةِ الَّتٖى وُعِدَ الْمُتَّقُونَۜ فٖيهَٓا اَنْهَارٌ مِنْ مَٓاءٍ غَيْرِ اٰسِنٍۚ وَاَنْهَارٌ
مِنْ لَبَنٍ لَمْ يَتَغَيَّرْ طَعْمُهُۚ وَاَنْهَارٌ مِنْ خَمْرٍ لَذَّةٍ لِلشَّارِبٖينَۚ وَاَنْهَارٌ
مِنْ عَسَلٍ مُصَفًّىۜ وَلَهُمْ فٖيهَا مِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ وَمَغْفِرَةٌ مِنْ رَبِّهِمْۜ
كَمَنْ هُوَ خَالِدٌ فِى النَّارِ وَسُقُوا مَٓاءً حَمٖيمًا فَقَطَّعَ اَمْعَٓاءَهُمْ ﴿١٥﴾ وَمِنْهُمْ
مَنْ يَسْتَمِعُ اِلَيْكَۚ حَتّٰٓى اِذَا خَرَجُوا مِنْ عِنْدِكَ قَالُوا لِلَّذٖينَ اُوتُوا
الْعِلْمَ مَاذَا قَالَ اٰنِفًاۗ اُو۬لٰٓئِكَ الَّذٖينَ طَبَعَ اللّٰهُ عَلٰى قُلُوبِهِمْ وَاتَّبَعُٓوا
اَهْوَٓاءَهُمْ ﴿١٦﴾ وَالَّذٖينَ اهْتَدَوْا زَادَهُمْ هُدًى وَاٰتٰيهُمْ تَقْوٰيهُمْ ﴿١٧﴾ فَهَلْ
يَنْظُرُونَ اِلَّا السَّاعَةَ اَنْ تَأْتِيَهُمْ بَغْتَةًۚ فَقَدْ جَٓاءَ اَشْرَاطُهَاۚ فَاَنّٰى لَهُمْ
اِذَا جَٓاءَتْهُمْ ذِكْرٰيهُمْ ﴿١٨﴾ فَاعْلَمْ اَنَّهُ لَٓا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ وَاسْتَغْفِرْ لِذَنْبِكَ
وَلِلْمُؤْمِنٖينَ وَالْمُؤْمِنَاتِۜ وَاللّٰهُ يَعْلَمُ مُتَقَلَّبَكُمْ وَمَثْوٰيكُمْ ﴿١٩﴾

12. Şüphesiz ki Allah, iman edip salih amel işleyenleri altından ırmaklar akan cennetlere sokar. Kâfirler ise keyif sürer, hayvanların yediği gibi yiyip (içerler). Ateş onlar için konaklama yeridir.

13. Seni, (Mekke'den) çıkaran kavminden çok daha kuvvetli nice belde (halkı) vardı ki onları helak ettik. Onlara yardım eden kimse de olmadı.

14. Rabbinden bir belge üzere olan kimse, kötü ameli kendisine süslü gösterilen ve hevalarına/arzularına uyan kimseler gibi olur mu hiç?

15. Muttakilere vadolunan cennetin misali şöyledir: Orada bozulmamış sudan ırmaklar, tadı değişmemiş süt ırmakları, içenlere lezzet veren içki nehirleri ve süzme baldan ırmaklar vardır. Orada onlar için her türlü meyveden ve Rabblerinden bir bağışlanma vardır. (Hiç böyle biri) ateşte ebedî kalacak olan ve bağırsaklarını parçalayacak kaynar sudan içirilen kimse gibi olur mu?

16. Onlardan kimisi sana kulak verir. Yanından çıktığı zaman da kendisine ilim verilenlere, "Biraz önce ne dedi?" der. Bunlar, Allah'ın kalplerini mühürlediği ve hevalarına/arzularına uyanlardır.

17. (Allah) hidayet ehlinin hidayetlerini arttırmış ve onlara takvalarını vermiştir.

18. Onlar, kıyametin ânsızın gelmesinden başka bir şey mi bekliyorlar? İşte, onun alametleri gelmiştir. (Kıyamet) başlarına geldiğinde nasıl öğüt alacaklar ki?

19. Bil ki şüphesiz, Allah'tan başka (ibadeti hak eden) hiçbir ilah yoktur. Kendi günahların, mümin erkek ve mümin kadınlar(ın günahları) için bağışlanma dile. Allah, dolandığınız yeri de konakladığınız yeri de bilir.

Dünyada ve ahirette kişiye fayda verecek olan Kelime-i Tevhid; ilim üzere, neyin kabul edilip neyin reddedildiği anlaşılarak söylenen Kelime-i Tevhid'dir.

Osmân ibni Affân'dan (ra) rivayet edildiğine göre Allah Resûlü (sav) şöyle buyurmuştur: "Kim Allah'tan başka ilah olmadığını bilerek ölürse cennete girer." (Müslim, 26)

Kelime-i Tevhid'i ilim üzere söylemek hakkında detaylı bilgi için bk. 1/Fâtiha, 5; 2/Bakara, 256; 3/Âl-i İmrân, 64; 12/Yûsuf, 40; 21/Enbiyâ, 25

وَيَقُولُ الَّذِينَ اٰمَنُوا لَوْلَا نُزِّلَتْ سُورَةٌۚ فَاِذَٓا اُنْزِلَتْ سُورَةٌ
مُحْكَمَةٌ وَذُكِرَ فِيهَا الْقِتَالُۙ رَاَيْتَ الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ
مَرَضٌ يَنْظُرُونَ اِلَيْكَ نَظَرَ الْمَغْشِيِّ عَلَيْهِ مِنَ الْمَوْتِۜ
فَاَوْلٰى لَهُمْۚ ﴿٢٠﴾ طَاعَةٌ وَقَوْلٌ مَعْرُوفٌ فَاِذَا عَزَمَ الْاَمْرُ
فَلَوْ صَدَقُوا اللّٰهَ لَكَانَ خَيْرًا لَهُمْۚ ﴿٢١﴾ فَهَلْ عَسَيْتُمْ اِنْ
تَوَلَّيْتُمْ اَنْ تُفْسِدُوا فِي الْاَرْضِ وَتُقَطِّعُٓوا اَرْحَامَكُمْ ﴿٢٢﴾
اُو۬لٰٓئِكَ الَّذِينَ لَعَنَهُمُ اللّٰهُ فَاَصَمَّهُمْ وَاَعْمٰٓى اَبْصَارَهُمْ ﴿٢٣﴾
اَفَلَا يَتَدَبَّرُونَ الْقُرْاٰنَ اَمْ عَلٰى قُلُوبٍ اَقْفَالُهَا ﴿٢٤﴾
اِنَّ الَّذِينَ ارْتَدُّوا عَلٰٓى اَدْبَارِهِمْ مِنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمُ
الْهُدَىۙ الشَّيْطَانُ سَوَّلَ لَهُمْۜ وَاَمْلٰى لَهُمْ ﴿٢٥﴾ ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ
قَالُوا لِلَّذِينَ كَرِهُوا مَا نَزَّلَ اللّٰهُ سَنُطِيعُكُمْ فِي بَعْضِ الْاَمْرِۚ
وَاللّٰهُ يَعْلَمُ اِسْرَارَهُمْ ﴿٢٦﴾ فَكَيْفَ اِذَا تَوَفَّتْهُمُ الْمَلٰٓئِكَةُ
يَضْرِبُونَ وُجُوهَهُمْ وَاَدْبَارَهُمْ ﴿٢٧﴾ ذٰلِكَ بِاَنَّهُمُ اتَّبَعُوا
مَٓا اَسْخَطَ اللّٰهَ وَكَرِهُوا رِضْوَانَهُ فَاَحْبَطَ اَعْمَالَهُمْ ﴿٢٨﴾
اَمْ حَسِبَ الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ اَنْ لَنْ يُخْرِجَ اللّٰهُ اَضْغَانَهُمْ ﴿٢٩﴾

20. Müminler der ki: “(Savaşın hükmünü ve sevabını anlatan) bir sure indirilseydi ya!” İçinde savaşın zikredildiği muhkem bir sure indirildiğinde, kalplerinde hastalık bulunanların, (ölüm korkusundan peyda olmuş) baygın bakışlarla sana baktığını görürsün. Korktukları başlarına gelsin!

21. İtaat edip güzel söz söylemeleri (gerekirdi). İş ciddiyet kazandığında, Allah’a sadakat gösterselerdi, bu onlar için daha hayırlı olurdu.

22. Sizden beklenen/umulan (İslam’dan) yüz çevirdiğinizde, yeryüzünde bozgunculuk yapmanız ve akrabalık bağlarını koparmanız değil midir?

23. Bunlar, Allah’ın kendilerini lanetlediği, sağırlaştırdığı ve gözlerini kör ettiği kimselerdir.

24. Onlar, Kur’ân’ı derinlemesine düşünmezler mi? Yoksa, kalpleri üzerinde kilitler mi var?

25. Hidayet kendilerine apaçık belli olduktan sonra gerisin geriye dönenler/mürtedleşenler, şeytan (bu durumu) onlara süslü göstermiş ve uzun emellerle (onları kandırmıştır).

26. (Bunun nedeni) onların Allah’ın indirdiğinden hoşlanmayanlara, “Size, bazı işlerde itaat edeceğiz.” demelerindendir. Allah, onların sırlarını bilir.

Allah’ın indirdiğinden hoşlanmayanlara bazı işlerde dahi itaat sözü vermek, Allah’ın indinde riddettir. Acaba söz vermekle kalmayıp bir ömür onlara hizmet/itaat edenlerin durumu nedir?

27. Melekler, yüzlerine ve sırtlarına vura vura canlarını alırken, onların hâli nice olur?

28. Bu, onların Allah’ı öfkelendiren şeye uymaları ve O’nun rızasını hoş görmemeleri nedeniyledir. (Allah da) onların amellerini boşa çıkardı.

29. Yoksa kalplerinde hastalık bulunanlar, Allah'ın kinlerini/düşmanlıklarını açığa çıkarmayacağını mı zannettiler?

وَلَوْ نَشَٓاءُ لَاَرَيْنَاكَهُمْ فَلَعَرَفْتَهُمْ بِسِيمٰيهُمْ وَلَتَعْرِفَنَّهُمْ
ف۪ي لَحْنِ الْقَوْلِ وَاللّٰهُ يَعْلَمُ اَعْمَالَكُمْ ﴿٣٠﴾ وَلَنَبْلُوَنَّكُمْ حَتّٰى
نَعْلَمَ الْمُجَاهِد۪ينَ مِنْكُمْ وَالصَّابِر۪ينَ وَنَبْلُوَا۬ اَخْبَارَكُمْ ﴿٣١﴾
اِنَّ الَّذ۪ينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَنْ سَب۪يلِ اللّٰهِ وَشَٓاقُّوا الرَّسُولَ مِنْ بَعْدِ
مَا تَبَيَّنَ لَهُمُ الْهُدٰى لَنْ يَضُرُّوا اللّٰهَ شَيْـًٔا وَسَيُحْبِطُ اَعْمَالَهُمْ ﴿٣٢﴾
يَٓا اَيُّهَا الَّذ۪ينَ اٰمَنُٓوا اَط۪يعُوا اللّٰهَ وَاَط۪يعُوا الرَّسُولَ وَلَا تُبْطِلُٓوا
اَعْمَالَكُمْ ﴿٣٣﴾ اِنَّ الَّذ۪ينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَنْ سَب۪يلِ اللّٰهِ ثُمَّ مَاتُوا
وَهُمْ كُفَّارٌ فَلَنْ يَغْفِرَ اللّٰهُ لَهُمْ ﴿٣٤﴾ فَلَا تَهِنُوا وَتَدْعُٓوا اِلَى السَّلْمِ
وَاَنْتُمُ الْاَعْلَوْنَ وَاللّٰهُ مَعَكُمْ وَلَنْ يَتِرَكُمْ اَعْمَالَكُمْ ﴿٣٥﴾
اِنَّمَا الْحَيٰوةُ الدُّنْيَا لَعِبٌ وَلَهْوٌ وَاِنْ تُؤْمِنُوا وَتَتَّقُوا يُؤْتِكُمْ
اُجُورَكُمْ وَلَا يَسْـَٔلْكُمْ اَمْوَالَكُمْ ﴿٣٦﴾ اِنْ يَسْـَٔلْكُمُوهَا
فَيُحْفِكُمْ تَبْخَلُوا وَيُخْرِجْ اَضْغَانَكُمْ ﴿٣٧﴾ هَٓا اَنْتُمْ هٰٓؤُ۬لَٓاءِ
تُدْعَوْنَ لِتُنْفِقُوا ف۪ي سَب۪يلِ اللّٰهِ فَمِنْكُمْ مَنْ يَبْخَلُ
وَمَنْ يَبْخَلْ فَاِنَّمَا يَبْخَلُ عَنْ نَفْسِه۪ وَاللّٰهُ الْغَنِيُّ وَاَنْتُمُ الْفُقَرَٓاءُ
وَاِنْ تَتَوَلَّوْا يَسْتَبْدِلْ قَوْمًا غَيْرَكُمْ ثُمَّ لَا يَكُونُٓوا اَمْثَالَكُمْ ﴿٣٨﴾

30. Şayet dilesek elbette onları sana gösterirdik, sen de onları simalarından tanırdın. Muhakkak ki sen, onları konuşma üsluplarından (dil sürçmelerinden) tanırsın. Allah, amellerinizi bilir.

31. Andolsun ki sizden mücahid olanları ve sabredenleri açığa çıkarıncaya dek, sizi imtihan edeceğiz. Ve haberlerinizi de sınayacak (kimin cihad edip sabrettiğini kimin de sabredemeyip kaçtığına dair haberlerinizi açığa çıkaracağız).

32. Şüphesiz ki kâfir olanlar, Allah'ın yolundan alıkoyanlar ve hidayet kendilerine apaçık belli olduktan sonra Resûl'e başkaldırıp/karşı safta yer alanlar, Allah'a hiçbir zarar veremezler. (Allah,) onların amellerini boşa çıkarır.

33. Ey iman edenler! Allah'a itaat edin. Resûl'e itaat edin ve amellerinizi boşa çıkarmayın.

34. Şüphesiz ki kâfir olup, Allah'ın yolundan alıkoyan sonra kâfir oldukları hâlde can verenler; Allah, onları bağışlamayacaktır.

35. Siz, üstün olduğunuz hâlde barışa çağırarak gevşeklik göstermeyin. Allah sizinle beraberdir ve amellerinizi eksiltip zayi etmeyecektir.

36. Dünya hayatı, oyun ve eğlenceden ibarettir. Şayet iman eder ve korkup sakınırsanız (Allah,) ecirlerinizi verir ve mallarınızı da istemez.

37. Şayet sizden (tüm malınızı) isteyip sizi zora soksa cimrilik edersiniz. O da sizin kininizi/düşmanlığınızı açığa çıkarmış olur.

38. İşte sizin durumunuz budur: Allah yolunda infak etmeye çağrılmaktasınız, içinizden bazıları cimrilik etmektedir. Kim de cimrilik ederse ancak kendi aleyhine cimrilik etmiş olur. Allah, (kimseye muhtaç olmayan, her şeyin kendisine muhtaç olduğu) El-Ğaniy'dir. Muhtaç olanlar sizlersiniz. Şayet yüz çevirirseniz, (sizin yerinize) başka bir kavim getirir, sonra (onlar) sizin gibi de olmazlar. (Allah'a itaat ederler.)

سُورَةُ الْفَتْحِ
مَدَنِيَّةٌ وَهِيَ تِسْعٌ وَعِشْرُونَ اٰيَةً

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ
اِنَّا فَتَحْنَا لَكَ فَتْحًا مُب۪ينًاۙ ﴿١﴾ لِيَغْفِرَ لَكَ اللّٰهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِكَ
وَمَا تَاَخَّرَ وَيُتِمَّ نِعْمَتَهُ عَلَيْكَ وَيَهْدِيَكَ صِرَاطًا مُسْتَق۪يمًاۙ ﴿٢﴾ وَيَنْصُرَكَ
اللّٰهُ نَصْرًا عَز۪يزًا ﴿٣﴾ هُوَ الَّذ۪ٓي اَنْزَلَ السَّك۪ينَةَ ف۪ي قُلُوبِ الْمُؤْمِن۪ينَ
لِيَزْدَادُٓوا ا۪يمَانًا مَعَ ا۪يمَانِهِمْۜ وَلِلّٰهِ جُنُودُ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِۜ وَكَانَ
اللّٰهُ عَل۪يمًا حَك۪يمًاۙ ﴿٤﴾ لِيُدْخِلَ الْمُؤْمِن۪ينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ جَنَّاتٍ
تَجْر۪ي مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهَارُ خَالِد۪ينَ ف۪يهَا وَيُكَفِّرَ عَنْهُمْ سَيِّـَٔاتِهِمْۜ
وَكَانَ ذٰلِكَ عِنْدَ اللّٰهِ فَوْزًا عَظ۪يمًاۙ ﴿٥﴾ وَيُعَذِّبَ الْمُنَافِق۪ينَ وَالْمُنَافِقَاتِ
وَالْمُشْرِك۪ينَ وَالْمُشْرِكَاتِ الظَّٓانّ۪ينَ بِاللّٰهِ ظَنَّ السَّوْءِۜ عَلَيْهِمْ
دَٓائِرَةُ السَّوْءِۚ وَغَضِبَ اللّٰهُ عَلَيْهِمْ وَلَعَنَهُمْ وَاَعَدَّ لَهُمْ جَهَنَّمَۜ وَسَٓاءَتْ
مَص۪يرًا ﴿٦﴾ وَلِلّٰهِ جُنُودُ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِۜ وَكَانَ اللّٰهُ عَز۪يزًا
حَك۪يمًا ﴿٧﴾ اِنَّٓا اَرْسَلْنَاكَ شَاهِدًا وَمُبَشِّرًا وَنَذ۪يرًاۙ ﴿٨﴾ لِتُؤْمِنُوا
بِاللّٰهِ وَرَسُولِه۪ وَتُعَزِّرُوهُ وَتُوَقِّرُوهُۜ وَتُسَبِّحُوهُ بُكْرَةً وَاَص۪يلًا ﴿٩﴾

48. FETİH SURESİ

(Bu sure Medine'de indirilmiş olup 29 ayettir.)
Er-Rahmân ve Er-Rahîm olan Allah'ın adıyla
(okumaya başlıyorum).

1. Şüphesiz ki biz sana apaçık bir fetih ihsan ettik.

2. Ta ki Allah, senin gelmiş ve geçmiş günahlarını bağışlasın, üzerindeki nimetini tamamlasın ve seni dosdoğru yola iletsin diye.

3. Ve Allah, sana izzetli bir zaferle yardım etsin diye.

4. İmanlarına iman katsınlar diye, müminlerin kalbine sekineti indiren O'dur. Göklerin ve yerin orduları Allah'ındır. Allah, (her şeyi bilen) Alîm ve (hüküm ve hikmet sahibi olan) Hakîm'dir.

5. (Bunlar,) mümin erkek ve mümin kadınları, altından ırmaklar akan ve içlerinde ebedî kalacakları cennetlere sokmak ve onların kötülüklerini örtmek içindir. Bu, Allah katında en büyük kazançtır/kurtuluştur.

6. (Ayrıca) münafık erkek ve münafık kadınlara, müşrik erkek ve müşrik kadınlara (Allah'ın) azap etmesi içindir. (Onlar,) Allah hakkında kötü zan besleyenlerdir. Kötülük döngüsü, onların başına olsun/başlarından kötülük hiç eksik olmasın. Allah onlara öfkelenmiş, lanet etmiş ve onlar için cehennem hazırlamıştır. O, ne kötü bir dönüş yeridir.

7. Göklerin ve yerin orduları Allah'ındır. Allah (izzet sahibi, her şeyi mağlup eden) Azîz (hüküm ve hikmet sahibi olan) Hakîm'dir.

8. Şüphesiz ki biz seni, şahit, müjdeci ve uyarıcı olarak gönderdik.

9. Allah'a ve Resûl'üne iman etmeniz, onu desteklemeniz, ona saygı duymanız ve sabah akşam (Allah'ı) tesbih etmeniz için.

اِنَّ الَّذِينَ يُبَايِعُونَكَ اِنَّمَا يُبَايِعُونَ اللّٰهَۜ يَدُ اللّٰهِ فَوْقَ اَيْدِيهِمْۚ
فَمَنْ نَكَثَ فَاِنَّمَا يَنْكُثُ عَلٰى نَفْسِهِۚ وَمَنْ اَوْفٰى بِمَا عَاهَدَ
عَلَيْهُ اللّٰهَ فَسَيُؤْتِيهِ اَجْرًا عَظِيمًا ﴿١٠﴾ سَيَقُولُ لَكَ الْمُخَلَّفُونَ
مِنَ الْاَعْرَابِ شَغَلَتْنَٓا اَمْوَالُنَا وَاَهْلُونَا فَاسْتَغْفِرْ لَنَاۚ
يَقُولُونَ بِاَلْسِنَتِهِمْ مَا لَيْسَ فِي قُلُوبِهِمْۜ قُلْ فَمَنْ يَمْلِكُ
لَكُمْ مِنَ اللّٰهِ شَيْـًٔا اِنْ اَرَادَ بِكُمْ ضَرًّا اَوْ اَرَادَ بِكُمْ نَفْعًاۜ
بَلْ كَانَ اللّٰهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا ﴿١١﴾ بَلْ ظَنَنْتُمْ اَنْ لَنْ يَنْقَلِبَ
الرَّسُولُ وَالْمُؤْمِنُونَ اِلٰٓى اَهْلِيهِمْ اَبَدًا وَزُيِّنَ ذٰلِكَ
فِي قُلُوبِكُمْ وَظَنَنْتُمْ ظَنَّ السَّوْءِۚ وَكُنْتُمْ قَوْمًا بُورًا ﴿١٢﴾
وَمَنْ لَمْ يُؤْمِنْ بِاللّٰهِ وَرَسُولِهِ فَاِنَّٓا اَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ سَعِيرًا ﴿١٣﴾
وَلِلّٰهِ مُلْكُ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِۜ يَغْفِرُ لِمَنْ يَشَٓاءُ وَيُعَذِّبُ
مَنْ يَشَٓاءُۜ وَكَانَ اللّٰهُ غَفُورًا رَحِيمًا ﴿١٤﴾ سَيَقُولُ الْمُخَلَّفُونَ
اِذَا انْطَلَقْتُمْ اِلٰى مَغَانِمَ لِتَأْخُذُوهَا ذَرُونَا نَتَّبِعْكُمْۚ يُرِيدُونَ
اَنْ يُبَدِّلُوا كَلَامَ اللّٰهِۜ قُلْ لَنْ تَتَّبِعُونَا كَذٰلِكُمْ قَالَ اللّٰهُ مِنْ قَبْلُۚ
فَسَيَقُولُونَ بَلْ تَحْسُدُونَنَاۜ بَلْ كَانُوا لَا يَفْقَهُونَ اِلَّا قَلِيلًا ﴿١٥﴾

10. Gerçek şu ki sana biat edenler, ancak Allah'a biat etmişlerdir. Allah'ın eli, onların ellerinin üzerindedir. Kim (biatını) bozarsa kendi aleyhine (biatını) bozmuş olur. Kim de Allah'a verdiği söze vefalı olur (gereklerini yerine getirirse) ona, büyük bir mükâfat verecektir.

11. Bedevilerden geride bırakılanlar sana diyecek ki: "Mallarımız ve ailelerimiz bizi meşgul etti. (Savaşa çıkmamıza engel oldu.) Bizim için bağışlanma dile." Kalplerinde olmayan şeyi dilleri ile söylerler. De ki: "Allah sizin için bir kötülük dilese ya da size bir fayda takdir etse Allah'a karşı sizi kim koruyabilir? (Hayır, öyle değil!) Bilakis Allah, yaptıklarınızdan haberdardır."

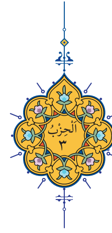
12. (Hayır!) İşin aslı, siz Resûl'ün ve müminlerin, ebediyen ailelerine dönmeyeceklerini sandınız. Bu (düşünce), kalplerinizde süslendi ve kötü zanda bulundunuz ve yok olup gidecek bir topluluk oldunuz.

13. Kim Allah'a ve Resûl'üne iman etmezse şüphesiz ki biz, kâfirler için alevleri dehşet saçan bir ateş hazırlamışızdır.

14. Göklerin ve yerin hâkimiyeti/egemenliği Allah'ındır. Dilediğini bağışlar, dilediğine azap eder. Allah (günahları bağışlayan, örten ve günahların kötü akıbetinden kulu koruyan) Ğafûr ve (kullarına karşı merhametli olan) Rahîm'dir.

15. Ganimetleri almaya gittiğinizde (savaştan) geri bırakılanlar: "Bırakın da sizin peşinizden gelelim." diyecekler. Allah'ın sözünü değiştirmek istiyorlar. De ki: "Peşimizden gelmeyeceksiniz. Allah, önceden de böyle buyurmuştu." (Onlar:) "İşin aslı bizi kıskanıyor, çekemiyorsunuz." diyecekler. (Hayır, öyle değil!) Bilakis, onlar çok az anlarlar.

قُلْ لِلْمُخَلَّفِينَ مِنَ الْاَعْرَابِ سَتُدْعَوْنَ اِلٰى قَوْمٍ اُو۫لِى بَاْسٍ
شَدِيدٍ تُقَاتِلُونَهُمْ اَوْ يُسْلِمُونَۚ فَاِنْ تُطِيعُوا يُؤْتِكُمُ اللّٰهُ اَجْرًا
حَسَنًاۚ وَاِنْ تَتَوَلَّوْا كَمَا تَوَلَّيْتُمْ مِنْ قَبْلُ يُعَذِّبْكُمْ عَذَابًا
اَلِيمًا ﴿١٦﴾ لَيْسَ عَلَى الْاَعْمٰى حَرَجٌ وَلَا عَلَى الْاَعْرَجِ حَرَجٌ
وَلَا عَلَى الْمَرِيضِ حَرَجٌۜ وَمَنْ يُطِعِ اللّٰهَ وَرَسُولَهُ يُدْخِلْهُ جَنَّاتٍ
تَجْرِى مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهَارُۚ وَمَنْ يَتَوَلَّ يُعَذِّبْهُ عَذَابًا اَلِيمًا ﴿١٧﴾
لَقَدْ رَضِىَ اللّٰهُ عَنِ الْمُؤْمِنِينَ اِذْ يُبَايِعُونَكَ تَحْتَ الشَّجَرَةِ فَعَلِمَ
مَا فِى قُلُوبِهِمْ فَاَنْزَلَ السَّكِينَةَ عَلَيْهِمْ وَاَثَابَهُمْ فَتْحًا قَرِيبًاۙ ﴿١٨﴾
وَمَغَانِمَ كَثِيرَةً يَاْخُذُونَهَاۜ وَكَانَ اللّٰهُ عَزِيزًا حَكِيمًا ﴿١٩﴾ وَعَدَكُمُ
اللّٰهُ مَغَانِمَ كَثِيرَةً تَاْخُذُونَهَا فَعَجَّلَ لَكُمْ هٰذِهِ وَكَفَّ
اَيْدِىَ النَّاسِ عَنْكُمْۚ وَلِتَكُونَ اٰيَةً لِلْمُؤْمِنِينَ وَيَهْدِيَكُمْ
صِرَاطًا مُسْتَقِيمًاۙ ﴿٢٠﴾ وَاُخْرٰى لَمْ تَقْدِرُوا عَلَيْهَا قَدْ اَحَاطَ اللّٰهُ
بِهَاۜ وَكَانَ اللّٰهُ عَلٰى كُلِّ شَىْءٍ قَدِيرًا ﴿٢١﴾ وَلَوْ قَاتَلَكُمُ الَّذِينَ
كَفَرُوا لَوَلَّوُا الْاَدْبَارَ ثُمَّ لَا يَجِدُونَ وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا ﴿٢٢﴾ سُنَّةَ
اللّٰهِ الَّتِى قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلُۚ وَلَنْ تَجِدَ لِسُنَّةِ اللّٰهِ تَبْدِيلًا ﴿٢٣﴾

16. Bedevilerden geri bırakılanlara de ki: "Yakında, iyi savaşan bir topluluk(la (vuruşmak) için çağrılacaksınız. Ya onlarla savaşırsınız veya teslim/İslam olurlar. Şayet itaat ederseniz Allah, size güzel bir mükâfat verecektir. Yok eğer, bundan önce sırt çevirdiğiniz gibi sırt çevirecek olursanız, size can yakıcı (bir azapla) azap eder."

17. Kör olana günah yoktur, topal olana günah yoktur, hasta olana da (savaştan geri kaldıkları için) günah yoktur. Kim Allah'a ve Resûl'üne itaat ederse, onu altından ırmaklar akan cennete sokar. Kim de (itaatten) yüz çevirirse ona, can yakıcı (bir azapla) azap eder.

18. Andolsun ki o ağacın altında sana biat ettikleri zaman, Allah müminlerden razı olmuştur. Onların kalplerinde olan (samimiyeti) bilmiş, üzerlerine sekinet indirmiş ve onları yakın bir fetihle mükâfatlandırmıştır.

19. Ve alacakları birçok ganimeti de (mükâfat olarak vermiştir). Allah (izzet sahibi, her şeyi mağlup eden) Azîz ve (hüküm ve hikmet sahibi olan) Hakîm'dir.

20. Allah, alacağınız birçok ganimeti size vadetti. (Şu an aldıklarınız) size acilen verdiği (bir nimettir). İnsanların (zarar vermek için uzanan) ellerini sizden çekmiştir. (Bütün bunlar,) müminler için (Allah'ın vaadini yerine getirdiğine dair) bir ayet olması ve sizi dosdoğru yola iletmesi içindir.

21. Henüz ele geçiremediğiniz daha başka (nimetler de vadetmiştir). Muhakkak ki Allah, (bilgisiyle o vadettiklerini) kuşatmıştır. Allah, her şeye kadîr olandır.

22. Kâfirler sizinle savaşacak olsa arkalarını dönüp (kaçarlar). Sonra da (kendileri için) ne bir dost ne de bir yardımcı bulurlar.

23. (Bu,) Allah'ın (kâfirler hakkındaki) süregelen sünnetidir/değişmez yasasıdır. Sen, Allah'ın sünnetinde/yasasında bir değişiklik bulamazsın.

وَهُوَ الَّذ۪ي كَفَّ اَيْدِيَهُمْ عَنْكُمْ وَاَيْدِيَكُمْ عَنْهُمْ بِبَطْنِ
مَكَّةَ مِنْ بَعْدِ اَنْ اَظْفَرَكُمْ عَلَيْهِمْۜ وَكَانَ اللّٰهُ بِمَا تَعْمَلُونَ
بَص۪يرًا ﴿٢٤﴾ هُمُ الَّذ۪ينَ كَفَرُوا وَصَدُّوكُمْ عَنِ الْمَسْجِدِ
الْحَرَامِ وَالْهَدْيَ مَعْكُوفًا اَنْ يَبْلُغَ مَحِلَّهُۜ وَلَوْلَا رِجَالٌ
مُؤْمِنُونَ وَنِسَٓاءٌ مُؤْمِنَاتٌ لَمْ تَعْلَمُوهُمْ اَنْ تَطَؤُ۫هُمْ فَتُص۪يبَكُمْ
مِنْهُمْ مَعَرَّةٌ بِغَيْرِ عِلْمٍۚ لِيُدْخِلَ اللّٰهُ ف۪ي رَحْمَتِه۪ مَنْ يَشَٓاءُۚ لَوْ تَزَيَّلُوا
لَعَذَّبْنَا الَّذ۪ينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ عَذَابًا اَل۪يمًا ﴿٢٥﴾ اِذْ جَعَلَ الَّذ۪ينَ
كَفَرُوا ف۪ي قُلُوبِهِمُ الْحَمِيَّةَ حَمِيَّةَ الْجَاهِلِيَّةِ فَاَنْزَلَ اللّٰهُ
سَك۪ينَتَهُ عَلٰى رَسُولِه۪ وَعَلَى الْمُؤْمِن۪ينَ وَاَلْزَمَهُمْ كَلِمَةَ
التَّقْوٰى وَكَانُٓوا اَحَقَّ بِهَا وَاَهْلَهَاۜ وَكَانَ اللّٰهُ بِكُلِّ
شَيْءٍ عَل۪يمًا ﴿٢٦﴾ لَقَدْ صَدَقَ اللّٰهُ رَسُولَهُ الرُّءْيَا بِالْحَقِّۚ لَتَدْخُلُنَّ
الْمَسْجِدَ الْحَرَامَ اِنْ شَٓاءَ اللّٰهُ اٰمِن۪ينَۙ مُحَلِّق۪ينَ رُؤُ۫سَكُمْ
وَمُقَصِّر۪ينَۙ لَا تَخَافُونَۜ فَعَلِمَ مَا لَمْ تَعْلَمُوا فَجَعَلَ مِنْ دُونِ
ذٰلِكَ فَتْحًا قَر۪يبًا ﴿٢٧﴾ هُوَ الَّذ۪ي اَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدٰى وَد۪ينِ
الْحَقِّ لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدّ۪ينِ كُلِّه۪ۜ وَكَفٰى بِاللّٰهِ شَه۪يدًا ﴿٢٨﴾

24. Sizi, onlara karşı muzaffer kıldıktan sonra, Mekke'nin orta yerinde onların ellerini sizden, sizin ellerinizi onlardan çeken (savaşmanıza engel olan) O'dur. Allah, yaptıklarınızı görendir.

25. Kâfir olup sizi Mescid-i Haram'dan alıkoyan ve yerine ulaşmak için bekleyen kurbanlıkları engelleyen onlardır. Şayet orada bilmeden çiğneyip (zarar vereceğiniz) ve (dindaşlarını öldürüyorlar diye) ayıplanacağınız tanımadığınız mümin erkek ve mümin kadınlar olmasaydı (Allah sizi Mekke'ye sokar, Hudeybiye Sulhu yerine fetih ihsan ederdi). Tâ ki Allah, rahmetine (dinine) dilediğini soksun. (Onların içinde var olan müminler) ayrılmış olsalardı, içlerinden kâfir olanlara can yakıcı (bir azapla) azap ederdik.

26. Hani o kâfirler, kalplerine asabiyeti, cahiliye asabiyetini koymuştu. Allah da, Resûl'ünün ve müminlerin üzerine sekinetini indirmiş ve onları takva kelimesi (olan Lailaheillallah'a) bağlı kılmıştı. (İşin aslı) onlar da buna layık ve ehil kimselerdi. Allah, her şeyi bilendir.

27. Andolsun ki Allah, Resûl'üne gösterdiği rüyayı hak ile doğruladı. Allah'ın izniyle mutlaka Mescid-i Haram'a emniyet içinde, saçlarınız tıraşlı ya da kısaltılmış (olarak) korkmadan gireceksiniz. (Allah,) bilmediğiniz şeyi bildi ve bundan önce yakın bir fetih (olan Hudeybiye Antlaşması'nı) takdir etti.

28. Tüm dinlere üstün kılmak için, Resûl'ünü hidayet ve hak dinle gönderen O'dur. Şahit olarak Allah yeter.

مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللّٰهِۜ وَالَّذٖينَ مَعَهُٓ اَشِدَّٓاءُ عَلَى الْكُفَّارِ رُحَمَٓاءُ
بَيْنَهُمْ تَرٰيهُمْ رُكَّعًا سُجَّدًا يَبْتَغُونَ فَضْلًا مِنَ اللّٰهِ وَرِضْوَانًاۘ
سٖيمَاهُمْ فٖي وُجُوهِهِمْ مِنْ اَثَرِ السُّجُودِۜ ذٰلِكَ مَثَلُهُمْ فِي التَّوْرٰيةِۚ
وَمَثَلُهُمْ فِي الْاِنْجٖيلِۚ كَزَرْعٍ اَخْرَجَ شَطْـَٔهُ فَاٰزَرَهُ فَاسْتَغْلَظَ
فَاسْتَوٰى عَلٰى سُوقِهٖ يُعْجِبُ الزُّرَّاعَ لِيَغٖيظَ بِهِمُ الْكُفَّارَۜ وَعَدَ
اللّٰهُ الَّذٖينَ اٰمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ مِنْهُمْ مَغْفِرَةً وَاَجْرًا عَظٖيمًا ﴿٢٩﴾

سُورَةُ الْحُجُرَاتِ
مَدَنِيَّةٌ وَهِيَ ثَمَانِي عَشْرَةَ اٰيَةً

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحٖيمِ
يَٓا اَيُّهَا الَّذٖينَ اٰمَنُوا لَا تُقَدِّمُوا بَيْنَ يَدَيِ اللّٰهِ وَرَسُولِهٖ وَاتَّقُوا اللّٰهَۜ اِنَّ اللّٰهَ
سَمٖيعٌ عَلٖيمٌ ﴿١﴾ يَٓا اَيُّهَا الَّذٖينَ اٰمَنُوا لَا تَرْفَعُٓوا اَصْوَاتَكُمْ فَوْقَ صَوْتِ
النَّبِيِّ وَلَا تَجْهَرُوا لَهُ بِالْقَوْلِ كَجَهْرِ بَعْضِكُمْ لِبَعْضٍ اَنْ تَحْبَطَ
اَعْمَالُكُمْ وَاَنْتُمْ لَا تَشْعُرُونَ ﴿٢﴾ اِنَّ الَّذٖينَ يَغُضُّونَ اَصْوَاتَهُمْ عِنْدَ
رَسُولِ اللّٰهِ اُولٰٓئِكَ الَّذٖينَ امْتَحَنَ اللّٰهُ قُلُوبَهُمْ لِلتَّقْوٰىۜ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَاَجْرٌ
عَظٖيمٌ ﴿٣﴾ اِنَّ الَّذٖينَ يُنَادُونَكَ مِنْ وَرَٓاءِ الْحُجُرَاتِ اَكْثَرُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ ﴿٤﴾

29. Muhammed, Allah'ın Resûlü'dür. Onunla beraber olanlar, kâfirlere karşı şiddetli, kendi aralarında merhametlilerdir. Onları; rükû edenler, secde edenler ve Allah'ın lütfunu ve rızasını elde etmek isterken görürsün. Alametleri, yüzlerinde secdeden oluşan izdir. Bu, onların Tevrât'taki sıfatıdır. İncîl'deki sıfatlarıysa filizini çıkarmış, onu kuvvetlendirmiş, kalınlaşıp gövdesi üzerine doğrulmuş bir ekin gibidir ki bu, çiftçilerin hoşuna gider. (Onların bir ekin gibi güçlenip çoğalması örneği) kâfirleri öfkelendirmek için verilmiştir. Allah, içlerinden iman edip salih amel işleyenlere, bağışlanma ve büyük bir mükâfat vadetmiştir.

49. HUCURÂT SURESİ

(Bu sure Medine'de indirilmiş olup 18 ayettir.)
Er-Rahmân ve Er-Rahîm olan Allah'ın adıyla (okumaya başlıyorum).

1. Ey iman edenler! Allah'ın ve Resûl'ünün önüne geçmeyin, Allah'tan korkup sakının! Şüphesiz ki Allah, (işiten ve dualara icabet eden) Semî' ve (her şeyi bilen) Alîm'dir.

2. Ey iman edenler! Sesinizi Peygamber'in sesinden (daha fazla) yükseltmeyin. Birbirinize yüksek sesle bağırdığınız gibi ona bağırarak söz söylemeyin. Yoksa, hiç farkında değilken amelleriniz boşa gider.

Hucurât Suresi müminlere edep öğreten bir suredir. Öğretilen ilk edep, Allah (cc) ve Resûl'ünün (sav) önüne geçmemek ve onların seslerinin üzerine ses yükseltmemek ya da sözlerinin üzerine söz söylememektir.

Allah (cc) ve Resûl'ünün (sav) bir konuda verdiği hükme ve açık naslara rağmen, fetva/içtihad adı altında hüküm vermek, Allah (cc) ve Resûl'üne (sav) karşı ses yükseltmek olup amelleri boşa götürecek akidevi bir problemdir. (bk. 4/Nisâ, 65; 33/Ahzâb, 36)

3. Hiç kuşkusuz, Resûlullah'ın yanında seslerini kısanlar; böyleleri, Allah'ın kalplerini takva için imtihan ettiği (kalplerindeki samimiyeti görüp ihlaslı kıldığı) kimselerdir. Onlara, bağışlanma ve büyük bir mükâfat vardır.

4. Şüphesiz ki odaların gerisinden sana seslenenlerin birçoğu akletmezler.

وَلَوْ اَنَّهُمْ صَبَرُوا حَتّٰى تَخْرُجَ اِلَيْهِمْ لَكَانَ خَيْرًا لَهُمْ وَاللّٰهُ
غَفُورٌ رَح۪يمٌ ﴿٥﴾ يَٓا اَيُّهَا الَّذ۪ينَ اٰمَنُٓوا اِنْ جَٓاءَكُمْ فَاسِقٌ بِنَبَاٍ
فَتَبَيَّنُٓوا اَنْ تُص۪يبُوا قَوْمًا بِجَهَالَةٍ فَتُصْبِحُوا عَلٰى مَا فَعَلْتُمْ
نَادِم۪ينَ ﴿٦﴾ وَاعْلَمُٓوا اَنَّ ف۪يكُمْ رَسُولَ اللّٰهِ لَوْ يُط۪يعُكُمْ ف۪ي كَث۪يرٍ
مِنَ الْاَمْرِ لَعَنِتُّمْ وَلٰكِنَّ اللّٰهَ حَبَّبَ اِلَيْكُمُ الْا۪يمَانَ وَزَيَّنَهُ ف۪ي قُلُوبِكُمْ
وَكَرَّهَ اِلَيْكُمُ الْكُفْرَ وَالْفُسُوقَ وَالْعِصْيَانَ اُو۬لٰٓئِكَ هُمُ الرَّاشِدُونَ ﴿٧﴾
فَضْلًا مِنَ اللّٰهِ وَنِعْمَةً وَاللّٰهُ عَل۪يمٌ حَك۪يمٌ ﴿٨﴾ وَاِنْ طَٓائِفَتَانِ
مِنَ الْمُؤْمِن۪ينَ اقْتَتَلُوا فَاَصْلِحُوا بَيْنَهُمَا فَاِنْ بَغَتْ اِحْدٰيهُمَا
عَلَى الْاُخْرٰى فَقَاتِلُوا الَّت۪ي تَبْغ۪ي حَتّٰى تَف۪ٓيءَ اِلٰٓى اَمْرِ اللّٰهِ فَاِنْ فَٓاءَتْ
فَاَصْلِحُوا بَيْنَهُمَا بِالْعَدْلِ وَاَقْسِطُوا اِنَّ اللّٰهَ يُحِبُّ الْمُقْسِط۪ينَ ﴿٩﴾
اِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ اِخْوَةٌ فَاَصْلِحُوا بَيْنَ اَخَوَيْكُمْ وَاتَّقُوا اللّٰهَ لَعَلَّكُمْ
تُرْحَمُونَ ﴿١٠﴾ يَٓا اَيُّهَا الَّذ۪ينَ اٰمَنُوا لَا يَسْخَرْ قَوْمٌ مِنْ قَوْمٍ عَسٰٓى
اَنْ يَكُونُوا خَيْرًا مِنْهُمْ وَلَا نِسَٓاءٌ مِنْ نِسَٓاءٍ عَسٰٓى اَنْ يَكُنَّ خَيْرًا
مِنْهُنَّ وَلَا تَلْمِزُٓوا اَنْفُسَكُمْ وَلَا تَنَابَزُوا بِالْاَلْقَابِ بِئْسَ الِاسْمُ
الْفُسُوقُ بَعْدَ الْا۪يمَانِ وَمَنْ لَمْ يَتُبْ فَاُو۬لٰٓئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ﴿١١﴾

5. Yanlarına çıkıncaya kadar sabretmiş olsalardı kendileri için daha hayırlı olurdu. Allah (günahları bağışlayan, örten ve günahların kötü akıbetinden kulu koruyan) Ğafûr ve (kullarına karşı merhametli olan) Rahîm'dir.

6. Ey iman edenler! Fasık biri size bir haber getirdiğinde, onu (iyice araştırıp doğru olup olmadığını) açıklığa kavuşturun. Tâ ki bilmeden bir topluluğa zarar verip yaptığınıza pişman olmayasınız.

7. Ve bilin ki aranızda Allah'ın Resûlü vardır. Şayet o, birçok şeyde size itaat edecek olsa (verdiğiniz her haberi doğrulayıp gereğini yapsa) sıkıntıya düşerdiniz. Fakat Allah, imanı size sevdirdi ve onu kalplerinizde süsledi. Küfür, fısk ve isyanı size çirkin/sevimsiz gösterdi. İşte bunlar, rüşd/olgunluk yolunu bulanlardır.

8. Allah'tan bir lütuf ve nimet olarak... (Zaten) Allah, (her şeyi bilen) Alîm ve (hüküm ve hikmet sahibi olan) Hakîm'dir.

9. Şayet müminlerden iki grup savaşacak olursa aralarını düzeltin. Eğer ki biri diğerine karşı taşkınlık ederse Allah'ın emrine dönünceye kadar taşkınlık edenle savaşın. Şayet dönerse aralarını adaletle düzeltin ve adaletli olun. Allah, adaletle davrananları sever.

10. Müminler ancak kardeşlerdir. Kardeşlerinizin arasını düzeltin ve Allah'tan korkup sakının. Umulur ki merhamete nail olursunuz.

11. Ey iman edenler! Bir erkek topluluğu, başka bir erkek topluluğuyla alay etmesin. Belki (alay ettikleri) kendilerinden daha hayırlıdır. Kadınlar da kadınlarla alay etmesinler. Belki (alay ettikleri) kendilerinden daha hayırlıdır. Kendi nefislerinizi ayıplamayın, birbirinize lakap takmayın. İmandan sonra fasıklık, ne kötü bir isimdir. Kim de tevbe etmezse bunlar zalimlerin ta kendileridir.

يَٓا اَيُّهَا الَّذٖينَ اٰمَنُوا اجْتَنِبُوا كَثٖيرًا مِنَ الظَّنِّۘ اِنَّ بَعْضَ
الظَّنِّ اِثْمٌ وَلَا تَجَسَّسُوا وَلَا يَغْتَبْ بَعْضُكُمْ بَعْضًاۜ اَيُحِبُّ
اَحَدُكُمْ اَنْ يَأْكُلَ لَحْمَ اَخٖيهِ مَيْتًا فَكَرِهْتُمُوهُۜ وَاتَّقُوا اللّٰهَۜ
اِنَّ اللّٰهَ تَوَّابٌ رَحٖيمٌ ﴿١٢﴾ يَٓا اَيُّهَا النَّاسُ اِنَّا خَلَقْنَاكُمْ مِنْ ذَكَرٍ
وَاُنْثٰى وَجَعَلْنَاكُمْ شُعُوبًا وَقَبَٓائِلَ لِتَعَارَفُواۜ اِنَّ اَكْرَمَكُمْ عِنْدَ
اللّٰهِ اَتْقٰيكُمْۜ اِنَّ اللّٰهَ عَلٖيمٌ خَبٖيرٌ ﴿١٣﴾ قَالَتِ الْاَعْرَابُ اٰمَنَّاۜ
قُلْ لَمْ تُؤْمِنُوا وَلٰكِنْ قُولُٓوا اَسْلَمْنَا وَلَمَّا يَدْخُلِ الْاٖيمَانُ
فٖي قُلُوبِكُمْۜ وَاِنْ تُطٖيعُوا اللّٰهَ وَرَسُولَهُ لَا يَلِتْكُمْ مِنْ اَعْمَالِكُمْ
شَيْـًٔاۜ اِنَّ اللّٰهَ غَفُورٌ رَحٖيمٌ ﴿١٤﴾ اِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذٖينَ اٰمَنُوا بِاللّٰهِ
وَرَسُولِهٖ ثُمَّ لَمْ يَرْتَابُوا وَجَاهَدُوا بِاَمْوَالِهِمْ وَاَنْفُسِهِمْ فٖي سَبٖيلِ
اللّٰهِۜ اُو۬لٰٓئِكَ هُمُ الصَّادِقُونَ ﴿١٥﴾ قُلْ اَتُعَلِّمُونَ اللّٰهَ بِدٖينِكُمْۜ وَاللّٰهُ
يَعْلَمُ مَا فِي السَّمٰوَاتِ وَمَا فِي الْاَرْضِۜ وَاللّٰهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلٖيمٌ ﴿١٦﴾
يَمُنُّونَ عَلَيْكَ اَنْ اَسْلَمُواۜ قُلْ لَا تَمُنُّوا عَلَيَّ اِسْلَامَكُمْۚ بَلِ اللّٰهُ
يَمُنُّ عَلَيْكُمْ اَنْ هَدٰيكُمْ لِلْاٖيمَانِ اِنْ كُنْتُمْ صَادِقٖينَ ﴿١٧﴾
اِنَّ اللّٰهَ يَعْلَمُ غَيْبَ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِۜ وَاللّٰهُ بَصٖيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿١٨﴾

12. Ey iman edenler! Zannın çoğundan kaçının! Çünkü zannın bir kısmı (dahi) günahtır. Tecessüs etmeyin/Birbirinizin özelini araştırmayın. Birbirinizin gıybetini yapmayın/arkasından konuşmayın. Sizden biri, ölü kardeşinin etini yemeyi ister mi? (Nasıl da) tiksindiniz! Allah'tan korkup sakının. Şüphesiz ki Allah, (tevbeye muvaffak kılan ve tevbeleri çokça kabul eden) Tevvâb ve (kullarına karşı merhametli olan) Rahîm'dir.

13. Ey insanlar! Şüphesiz ki sizleri bir erkek ve dişiden yarattık. Karşılıklı olarak tanışıp kaynaşmanız için sizleri halklara ve kabilelere ayırdık. Gerçek şu ki Allah katında en değerliniz, en takvalı olanınızdır. Şüphesiz ki Allah, (her şeyi bilen) Alîm ve (her şeyden haberdar olan) Habîr'dir.

14. Bedeviler: "İman ettik." dediler. De ki: "İman etmediniz. Fakat 'Teslim olduk.' deyin." (Çünkü) iman henüz kalplerinize girmiş değildir. Şayet Allah'a ve Resûl'üne itaat ederseniz (Allah,) amellerinizden hiçbir şey eksiltmez. Şüphesiz ki Allah, (günahları bağışlayan, örten ve günahların kötü akıbetinden kulu koruyan) Ğafûr ve (kullarına karşı merhametli olan) Rahîm'dir.

15. Müminler ancak o kimselerdir ki Allah'a ve Resûl'üne iman etmiş, sonra da şüpheye düşmeden Allah yolunda malları ve canlarıyla cihad etmişlerdir. Bunlar, sadık olanların ta kendileridir.

16. De ki: "Allah'a dininizi mi öğretiyorsunuz? Oysa Allah göklerde ve yerde olan her şeyi bilmektedir. Şüphesiz ki Allah, her şeyi bilir."

Bir grup bedevi iman ettiklerini iddia ediyorlardı. Allah (cc), zahiren teslim olsalar da imanın kalplerine yerleşmediğini ve mümin olmadıklarını haber verdi. Bu uyarıya rağmen mümin olduklarında ısrar edince de, "Allah'a dininizi mi öğretiyorsunuz?" diyerek yaptıklarının ne denli çirkin bir şey olduğunu ortaya koydu. Kimin, ne şekilde, hangi sıfatlarla mümin olup tevhid ehlinden olacağına dinin sahibi olan Allah (cc) hükmeder. (bk. 2/Bakara, 138; 2/Bakara, 256; 3/Âl-i İmrân, 64; 16/Nahl, 36)

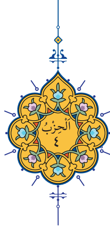
Bu ölçülere uymadığı hâlde kendilerine ve insanlara ısrarla "Mümin/Müslim" diyenler, Allah'a (cc) din öğretmeye kalkışan bedevi kimselerdir.

17. İslam olmalarını (başa kakıp) sana minnet ediyorlar. De ki: "İslam oldunuz diye bana minnet etmeyin. Bilakis, sizi imana hidayet ettiği için Allah size minnet eder. Şayet doğru sözlülerdenseniz (bu gerçeği kabul etmeniz gerekir)."

18. Hiç kuşkusuz Allah, göklerin ve yerin gaybını bilir. Allah, yaptıklarınızı görendir.

سُورَةُ قٓ
مَكِّيَّةٌ وَهِيَ خَمْسٌ وَاَرْبَعُونَ اٰيَةً

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ
قٓ وَالْقُرْاٰنِ الْمَج۪يدِ ﴿١﴾ بَلْ عَجِبُٓوا اَنْ جَٓاءَهُمْ مُنْذِرٌ مِنْهُمْ فَقَالَ
الْكَافِرُونَ هٰذَا شَيْءٌ عَج۪يبٌ ﴿٢﴾ ءَاِذَا مِتْنَا وَكُنَّا تُرَابًا ذٰلِكَ رَجْعٌ بَع۪يدٌ ﴿٣﴾
قَدْ عَلِمْنَا مَا تَنْقُصُ الْاَرْضُ مِنْهُمْ وَعِنْدَنَا كِتَابٌ حَف۪يظٌ ﴿٤﴾ بَلْ
كَذَّبُوا بِالْحَقِّ لَمَّا جَٓاءَهُمْ فَهُمْ ف۪ٓي اَمْرٍ مَر۪يجٍ ﴿٥﴾ اَفَلَمْ يَنْظُرُٓوا
اِلَى السَّمَٓاءِ فَوْقَهُمْ كَيْفَ بَنَيْنَاهَا وَزَيَّنَّاهَا وَمَا لَهَا مِنْ فُرُوجٍ ﴿٦﴾
وَالْاَرْضَ مَدَدْنَاهَا وَاَلْقَيْنَا ف۪يهَا رَوَاسِيَ وَاَنْبَتْنَا ف۪يهَا مِنْ كُلِّ زَوْجٍ
بَه۪يجٍ ﴿٧﴾ تَبْصِرَةً وَذِكْرٰى لِكُلِّ عَبْدٍ مُن۪يبٍ ﴿٨﴾ وَنَزَّلْنَا مِنَ السَّمَٓاءِ مَٓاءً
مُبَارَكًا فَاَنْبَتْنَا بِه۪ جَنَّاتٍ وَحَبَّ الْحَص۪يدِ ﴿٩﴾ وَالنَّخْلَ بَاسِقَاتٍ لَهَا
طَلْعٌ نَض۪يدٌ ﴿١٠﴾ رِزْقًا لِلْعِبَادِ وَاَحْيَيْنَا بِه۪ بَلْدَةً مَيْتًا كَذٰلِكَ الْخُرُوجُ ﴿١١﴾
كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ وَاَصْحَابُ الرَّسِّ وَثَمُودُ ﴿١٢﴾ وَعَادٌ وَفِرْعَوْنُ
وَاِخْوَانُ لُوطٍ ﴿١٣﴾ وَاَصْحَابُ الْاَيْكَةِ وَقَوْمُ تُبَّعٍ كُلٌّ كَذَّبَ الرُّسُلَ فَحَقَّ
وَع۪يدِ ﴿١٤﴾ اَفَعَي۪ينَا بِالْخَلْقِ الْاَوَّلِ بَلْ هُمْ ف۪ي لَبْسٍ مِنْ خَلْقٍ جَد۪يدٍ ﴿١٥﴾

50. KÂF SURESİ

(Bu sure Mekke'de indirilmiş olup 45 ayettir.)
Er-Rahmân ve Er-Rahîm olan Allah'ın adıyla (okumaya başlıyorum).

1. Kâf. Şerefli Kur'ân'a andolsun.

2. Onlara içlerinden bir uyarıcının gelmesine şaşırdılar ve kâfirler, "Bu şaşılacak bir şeydir." dediler.

3. "Öldüğümüz ve toprak olduğumuz zaman (diriltilecek miyiz)? Bu, (gerçekleşme ihtimali çok) uzak bir dönüştür."

4. Muhakkak ki biz, yerin onlardan ne eksilttiğini (onların toprakta nasıl çürüdüğünü) bilmişizdir. Bizim katımızda (her şeyin yazılıp) korunduğu bir Kitap vardır.

5. (Hayır, öyle değil!) Bilakis onlar, hak kendilerine geldiğinde onu yalanladılar. Onlar karışık/çelişkili bir durumdalardır.

6. Üstlerinde olan gökyüzüne bakmadılar mı hiç? Onu nasıl da bina edip süsledik. Onun hiçbir açığı da yoktur.

7. Yeryüzünü de yayıp genişlettik, oraya (dağlardan) sarsılmaz kazıklar çaktık ve her göz alıcı bitkiden çift çift bitirdik.

8. (Allah'a) yönelen her kulun, (Allah'ın kudretini) görmesi ve (üzerinde tefekkür edip) öğüt alması için...

9. Gökten bereketli bir su indirdik ve onunla bahçeler ve biçilen taneler bitirdik.

10. Üst üste binmiş tomurcukları ile uzun hurma ağaçlarını da...

11. Kullara rızık olması için... Biz, o (su ile) ölmüş bir beldeye hayat verdik. İşte, (kabirlerden) çıkış da böyledir.

12. Onlardan önce Nûh Kavmi, Ress halkı ve Semûd (Kavmi) de yalanlamıştı.

13. Âd, Firavun ve Lût'un kardeşleri de.

14. Eyke halkı ve Tubba' Kavmi de. Hepsi resûlleri yalanladı ve benim tehdidim (azabım) hak oldu.

15. Biz, ilk yaratılışta güçsüz/aciz mi kaldık (ki yeniden diriltmeye gücümüz yetmesin)? İşin aslı onlar, yeni yaratılışta (yeniden dirilme konusunda) şüphe içindelerdir.

وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْاِنْسَانَ وَنَعْلَمُ مَا تُوَسْوِسُ بِه۪ نَفْسُهُۚ وَنَحْنُ اَقْرَبُ اِلَيْهِ
مِنْ حَبْلِ الْوَر۪يدِ ﴿١٦﴾ اِذْ يَتَلَقَّى الْمُتَلَقِّيَانِ عَنِ الْيَم۪ينِ وَعَنِ الشِّمَالِ
قَع۪يدٌ ﴿١٧﴾ مَا يَلْفِظُ مِنْ قَوْلٍ اِلَّا لَدَيْهِ رَق۪يبٌ عَت۪يدٌ ﴿١٨﴾ وَجَٓاءَتْ سَكْرَةُ
الْمَوْتِ بِالْحَقِّۜ ذٰلِكَ مَا كُنْتَ مِنْهُ تَح۪يدُ ﴿١٩﴾ وَنُفِخَ فِي الصُّورِۜ
ذٰلِكَ يَوْمُ الْوَع۪يدِ ﴿٢٠﴾ وَجَٓاءَتْ كُلُّ نَفْسٍ مَعَهَا سَٓائِقٌ وَشَه۪يدٌ ﴿٢١﴾
لَقَدْ كُنْتَ ف۪ي غَفْلَةٍ مِنْ هٰذَا فَكَشَفْنَا عَنْكَ غِطَٓاءَكَ فَبَصَرُكَ الْيَوْمَ
حَد۪يدٌ ﴿٢٢﴾ وَقَالَ قَر۪ينُهُ هٰذَا مَا لَدَيَّ عَت۪يدٌۜ ﴿٢٣﴾ اَلْقِيَا ف۪ي جَهَنَّمَ كُلَّ
كَفَّارٍ عَن۪يدٍۙ ﴿٢٤﴾ مَنَّاعٍ لِلْخَيْرِ مُعْتَدٍ مُر۪يبٍۙ ﴿٢٥﴾ اَلَّذ۪ي جَعَلَ مَعَ اللّٰهِ
اِلٰهًا اٰخَرَ فَاَلْقِيَاهُ فِي الْعَذَابِ الشَّد۪يدِ ﴿٢٦﴾ قَالَ قَر۪ينُهُ رَبَّنَا مَٓا اَطْغَيْتُهُ
وَلٰكِنْ كَانَ ف۪ي ضَلَالٍ بَع۪يدٍ ﴿٢٧﴾ قَالَ لَا تَخْتَصِمُوا لَدَيَّ وَقَدْ قَدَّمْتُ
اِلَيْكُمْ بِالْوَع۪يدِ ﴿٢٨﴾ مَا يُبَدَّلُ الْقَوْلُ لَدَيَّ وَمَٓا اَنَا بِظَلَّامٍ لِلْعَب۪يدِۚ ﴿٢٩﴾
يَوْمَ نَقُولُ لِجَهَنَّمَ هَلِ امْتَلَأْتِ وَتَقُولُ هَلْ مِنْ مَز۪يدٍ ﴿٣٠﴾ وَاُزْلِفَتِ
الْجَنَّةُ لِلْمُتَّق۪ينَ غَيْرَ بَع۪يدٍ ﴿٣١﴾ هٰذَا مَا تُوعَدُونَ لِكُلِّ اَوَّابٍ حَف۪يظٍۚ ﴿٣٢﴾
مَنْ خَشِيَ الرَّحْمٰنَ بِالْغَيْبِ وَجَٓاءَ بِقَلْبٍ مُن۪يبٍ ﴿٣٣﴾ اُدْخُلُوهَا
بِسَلَامٍۜ ذٰلِكَ يَوْمُ الْخُلُودِ ﴿٣٤﴾ لَهُمْ مَا يَشَٓاؤُ۫نَ ف۪يهَا وَلَدَيْنَا مَز۪يدٌ ﴿٣٥﴾

16. Andolsun, insanı biz yarattık ve nefsinin ona verdiği vesveseleri de biliriz. Biz, ona, şah damarından daha yakınız.

17. Onun sağında ve solunda oturmuş, kaydeden (iki melek) vardır.

18. Bir söz telaffuz ettiği ân, yanında hazır bulunan bir gözetleyici vardır.

19. Ölüm sarhoşluğu (sekerat) hak olarak gelir. (Ve insana denir ki:) "Bu, kendisinden kaçtığın şeydir işte!"

20. Sûr'a üfürülmüştür. Bu, tehditlerimin (vuku bulacağı) gündür.

21. Her nefis, yanında (onu mahşer alanına getiren) bir sürücü (ve yaptıklarına tanıklık edecek) bir şahitle gelmiştir.

22. Andolsun ki sen bundan gaflet içindeydin. Bugün (gerçeği görmeni engelleyen) perdeni kaldırdık. Artık görüşün demir (gibi keskin)dir.

23. Beraberindeki (melek) der ki: "Bu, (bugüne kadar kayıt altına aldığım kötü amelleriyle) hazır işte!"

24. "Atın cehenneme her inatçı kâfiri!"

25. "Hayrı engelleyen, haddi aşan ve şüpheci kimseyi."

26. "O ki Allah'la beraber başka ilah edinmiştir. Onu çetin bir azabın içine atın."

27. Beraberindeki (saptırıcı şeytan) der ki: "Rabbimiz! Onu, ben azdırmadım. Fakat o, uzak bir sapıklık içindeydi."

28. Buyurur ki: "Benim yanımda çekişip tartışmayın. Ben, daha önce size tehdidimi bildirmiştim."

29. "Benim yanımda söz değiştirilmez ve kullarıma zulmedici değilim."

30. O gün cehenneme, "Doldun mu?" deriz. O da, "Yok mu daha fazlası?" der.

31. Cennet, muttakilere uzak olmaksızın yakınlaştırılmıştır.

32. Bu, sizden, Allah'a yönelen (ve O'nun sınırlarını) koruyan her bir kimseye vadolunandır.

33. Gaybta (görmediği hâlde ya da kimsenin kendisini görmediği yerlerde) Rahmân'dan korkan ve (Allah'a) yönelen bir kalple gelen kimse (için hazırlanmıştır).

34. Ona selamet ve esenlikle girin. Bu, ebedîlik günüdür.

35. Orada her istedikleri onlarındır. Yanımızda fazlası da vardır.

وَكَمْ اَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِنْ قَرْنٍ هُمْ اَشَدُّ مِنْهُمْ بَطْشًا فَنَقَّبُوا
فِي الْبِلَادِۜ هَلْ مِنْ مَح۪يصٍ ﴿٣٦﴾ اِنَّ ف۪ي ذٰلِكَ لَذِكْرٰى لِمَنْ كَانَ لَهُ قَلْبٌ
اَوْ اَلْقَى السَّمْعَ وَهُوَ شَه۪يدٌ ﴿٣٧﴾ وَلَقَدْ خَلَقْنَا السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضَ
وَمَا بَيْنَهُمَا ف۪ي سِتَّةِ اَيَّامٍۗ وَمَا مَسَّنَا مِنْ لُغُوبٍ ﴿٣٨﴾ فَاصْبِرْ
عَلٰى مَا يَقُولُونَ وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ قَبْلَ طُلُوعِ الشَّمْسِ وَقَبْلَ الْغُرُوبِۚ ﴿٣٩﴾
وَمِنَ الَّيْلِ فَسَبِّحْهُ وَاَدْبَارَ السُّجُودِ ﴿٤٠﴾ وَاسْتَمِعْ يَوْمَ يُنَادِ الْمُنَادِ
مِنْ مَكَانٍ قَر۪يبٍۙ ﴿٤١﴾ يَوْمَ يَسْمَعُونَ الصَّيْحَةَ بِالْحَقِّۜ ذٰلِكَ يَوْمُ
الْخُرُوجِ ﴿٤٢﴾ اِنَّا نَحْنُ نُحْي۪ وَنُم۪يتُ وَاِلَيْنَا الْمَص۪يرُۙ ﴿٤٣﴾ يَوْمَ تَشَقَّقُ
الْاَرْضُ عَنْهُمْ سِرَاعًاۜ ذٰلِكَ حَشْرٌ عَلَيْنَا يَس۪يرٌ ﴿٤٤﴾ نَحْنُ اَعْلَمُ بِمَا
يَقُولُونَ وَمَا اَنْتَ عَلَيْهِمْ بِجَبَّارٍ فَذَكِّرْ بِالْقُرْاٰنِ مَنْ يَخَافُ وَع۪يدِ ﴿٤٥﴾

سُورَةُ الذَّارِيَاتِ
مَكِّيَّةٌ وَهِيَ سِتُّونَ اٰيَةً

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ
وَالذَّارِيَاتِ ذَرْوًاۙ ﴿١﴾ فَالْحَامِلَاتِ وِقْرًاۙ ﴿٢﴾ فَالْجَارِيَاتِ يُسْرًاۙ ﴿٣﴾
فَالْمُقَسِّمَاتِ اَمْرًاۙ ﴿٤﴾ اِنَّمَا تُوعَدُونَ لَصَادِقٌۙ ﴿٥﴾ وَاِنَّ الدّ۪ينَ لَوَاقِعٌۜ ﴿٦﴾

36. Biz, onlardan önce, kendilerinden çok daha güçlü nice kavmi helak ettik. Onlar, beldeleri (kazarak, ekerek, arayarak) delik deşik etmişlerdi. (Tüm bu imkân ve güce rağmen ölümden) kaçışları var mıydı?

37. Hiç kuşkusuz bunda, (akleden) bir kalbi (olan) ve şahit (bilinçli) olarak dinleyen için öğüt vardır.

38. Andolsun ki biz, gökleri, yeri ve ikisi arasındakileri altı günde yarattık. Ve bize hiçbir yorgunluk dokunmadı.

39. Onların söylediklerine sabret. Güneş doğmadan önce ve batmadan önce Rabbini hamd ile tesbih et.

40. Geceden (bir vakit) ve secdelerin arkasında da O'nu tesbih et.

Müşriklerden gelecek eziyetler karşısında Rabbani tavır için bk. 20/Tâhâ, 130

41. Münadinin yakın bir yerden sesleneceği güne kulak ver/dikkat kesil.

42. O gün, çığlığı (Sûr'a üfürülüşü) hak olarak işitirler. Bu, (kabirlerden) çıkış günüdür.

43. Şüphesiz ki biz, diriltir ve öldürürüz. Ve dönüş bizedir.

44. O gün yer, onlardan (üzerlerinden) yarılıp açılır. (Kabirlerinden) hızlıca çıkarlar. Bu, bizim için kolay bir haşrdır/toplamadır.

45. Onların, (dünyada iken) neler söylediğini en iyi biz biliriz. Sen, onların üzerinde bir zorba değilsin. Tehdidimden korkanlara Kur'ân'la öğüt ver.

51. ZÂRİYAT SURESİ

(Bu sure Mekke'de indirilmiş olup 60 ayettir.)
Er-Rahmân ve Er-Rahîm olan Allah'ın adıyla
(okumaya başlıyorum).

1. Tozu dumana katan (rüzgârlara),
2. (Su) yükü taşıyan (bulutlara),
3. Kolaylıkla akıp giden (taşıtlara),
4. İşleri bölüştüren (meleklere) andolsun ki
5. Size vadedilen, hiç kuşkusuz doğrudur.
6. Hiç şüphesiz ki din/hesap mutlaka gerçekleşecektir.

وَالسَّمَٓاءِ ذَاتِ الْحُبُكِۙ ﴿٧﴾ اِنَّكُمْ لَف۪ي قَوْلٍ مُخْتَلِفٍۙ ﴿٨﴾ يُؤْفَكُ عَنْهُ
مَنْ اُفِكَۜ ﴿٩﴾ قُتِلَ الْخَرَّاصُونَۙ ﴿١٠﴾ اَلَّذ۪ينَ هُمْ ف۪ي غَمْرَةٍ سَاهُونَۙ ﴿١١﴾
يَسْـَٔلُونَ اَيَّانَ يَوْمُ الدّ۪ينِۜ ﴿١٢﴾ يَوْمَ هُمْ عَلَى النَّارِ يُفْتَنُونَ ﴿١٣﴾
ذُوقُوا فِتْنَتَكُمْۜ هٰذَا الَّذ۪ي كُنْتُمْ بِه۪ تَسْتَعْجِلُونَ ﴿١٤﴾ اِنَّ الْمُتَّق۪ينَ
ف۪ي جَنَّاتٍ وَعُيُونٍۙ ﴿١٥﴾ اٰخِذ۪ينَ مَٓا اٰتٰيهُمْ رَبُّهُمْۜ اِنَّهُمْ كَانُوا قَبْلَ ذٰلِكَ
مُحْسِن۪ينَۜ ﴿١٦﴾ كَانُوا قَل۪يلاً مِنَ الَّيْلِ مَا يَهْجَعُونَ ﴿١٧﴾ وَبِالْاَسْحَارِ
هُمْ يَسْتَغْفِرُونَ ﴿١٨﴾ وَف۪ٓي اَمْوَالِهِمْ حَقٌّ لِلسَّٓائِلِ وَالْمَحْرُومِ ﴿١٩﴾
وَفِي الْاَرْضِ اٰيَاتٌ لِلْمُوقِن۪ينَۙ ﴿٢٠﴾ وَف۪ٓي اَنْفُسِكُمْۜ اَفَلَا تُبْصِرُونَ ﴿٢١﴾
وَفِي السَّمَٓاءِ رِزْقُكُمْ وَمَا تُوعَدُونَ ﴿٢٢﴾ فَوَرَبِّ السَّمَٓاءِ وَالْاَرْضِ
اِنَّهُ لَحَقٌّ مِثْلَ مَٓا اَنَّكُمْ تَنْطِقُونَ۟ ﴿٢٣﴾ هَلْ اَتٰيكَ حَد۪يثُ ضَيْفِ
اِبْرٰه۪يمَ الْمُكْرَم۪ينَۢ ﴿٢٤﴾ اِذْ دَخَلُوا عَلَيْهِ فَقَالُوا سَلَاماًۜ قَالَ سَلَامٌۚ قَوْمٌ
مُنْكَرُونَ ﴿٢٥﴾ فَرَاغَ اِلٰٓى اَهْلِه۪ فَجَٓاءَ بِعِجْلٍ سَم۪ينٍۙ ﴿٢٦﴾ فَقَرَّبَهُٓ اِلَيْهِمْ
قَالَ اَلَا تَأْكُلُونَ۟ ﴿٢٧﴾ فَاَوْجَسَ مِنْهُمْ خ۪يفَةًۜ قَالُوا لَا تَخَفْۜ وَبَشَّرُوهُ
بِغُلَامٍ عَل۪يمٍ ﴿٢٨﴾ فَاَقْبَلَتِ امْرَاَتُهُ ف۪ي صَرَّةٍ فَصَكَّتْ وَجْهَهَا وَقَالَتْ
عَجُوزٌ عَق۪يمٌ ﴿٢٩﴾ قَالُوا كَذٰلِكِۙ قَالَ رَبُّكِۜ اِنَّهُ هُوَ الْحَك۪يمُ الْعَل۪يمُ ﴿٣٠﴾

7. (Yolları, yıldızları, direksiz yükseltilmesiyle...) göz alıcı güzelliğe sahip göğe andolsun.

8. Siz (Kur'ân'a ve Peygamber'e karşı) tutarsız, çelişkili sözler içindesiniz.

9. Ondan (ancak imandan mahrum bırakılan kimseler) çevrilir.

10. Kahrolsun varsayımcı zancılar!

11. Onlar ki cehalet ve körlük içinde, gafillerdir.

12. "Din/Kıyamet Günü ne zamandır?" diye sorarlar.

13. O gün, ateşte yakılıp azap edilirler.

14. (Onlara denir ki:) "Tadın fitnenizi (olan azabı). Bu, (dünyadayken 'Nerede bu azap?' diye) acele ettiğiniz şeydir."

15. Hiç kuşkusuz muttakiler, cennetlerde ve pınarlardadır.

16. Rabblerinin kendilerine verdiği (nimetleri) alırlar. Çünkü onlar, bundan önce muhsinler/kulluğunu en güzel şekilde yapmaya çalışanlar idi.

17. Geceleri pek az uyurlardı.

18. Seherlerde istiğfarda bulunurlardı.

19. Onların mallarında dilencilerin ve mahrum kalmışların hakkı vardı.

20. Yakinen iman edenler için yeryüzünde ayetler vardır.

21. Kendi nefislerinizde de... Görmez misiniz?

22. Rızkınız ve size vadolunan (hayırlar) semadadır.

23. Göğün ve yerin Rabbine andolsun ki hiç şüphesiz (size vadedilenler), konuştuklarınız kadar gerçektir.

24. İbrâhîm'in değerli misafirlerinin haberi sana geldi mi?

25. Hani yanına girmiş, "Selam!" demişlerdi. O da, "Selam! Siz, tanınmayan bir topluluksunuz." demişti.

26. Hemen ailesine gidip semiz bir buzağı getirmişti.

27. Onlara yaklaştırmış ve "Yemez misiniz?" demişti.

28. (Yemediklerini görünce) içine bir korku düşmüştü. "Korkma!" demişler ve onu, bilgili bir çocukla müjdelemişlerdi.

29. Hanımı (şaşkınlık) çığlığı atarak (onlara) yönelmiş ve yüzüne vurmuştu. Demişti ki: "(O) koca bir ihtiyar, (bense) kısır bir kadın. (Buna rağmen çocuk mu?!)"

30. Demişlerdi ki: "Böyle işte... Rabbin böyle buyurdu. Hiç şüphesiz O, (hüküm ve hikmet sahibi olan) El-Hakîm ve (her şeyi bilen) El-Alîm'dir."

قَالَ فَمَا خَطْبُكُمْ اَيُّهَا الْمُرْسَلُونَ ﴿٣١﴾ قَالُوٓا اِنَّٓا اُرْسِلْنَٓا اِلٰى قَوْمٍ
مُجْرِم۪ينَۙ ﴿٣٢﴾ لِنُرْسِلَ عَلَيْهِمْ حِجَارَةً مِنْ ط۪ينٍۙ ﴿٣٣﴾ مُسَوَّمَةً عِنْدَ
رَبِّكَ لِلْمُسْرِف۪ينَ ﴿٣٤﴾ فَاَخْرَجْنَا مَنْ كَانَ ف۪يهَا مِنَ الْمُؤْمِن۪ينَۚ ﴿٣٥﴾
فَمَا وَجَدْنَا ف۪يهَا غَيْرَ بَيْتٍ مِنَ الْمُسْلِم۪ينَۚ ﴿٣٦﴾ وَتَرَكْنَا ف۪يهَٓا اٰيَةً لِلَّذ۪ينَ
يَخَافُونَ الْعَذَابَ الْاَل۪يمَۜ ﴿٣٧﴾ وَف۪ي مُوسٰٓى اِذْ اَرْسَلْنَاهُ اِلٰى فِرْعَوْنَ
بِسُلْطَانٍ مُب۪ينٍ ﴿٣٨﴾ فَتَوَلّٰى بِرُكْنِه۪ وَقَالَ سَاحِرٌ اَوْ مَجْنُونٌ ﴿٣٩﴾
فَاَخَذْنَاهُ وَجُنُودَهُ فَنَبَذْنَاهُمْ فِي الْيَمِّ وَهُوَ مُل۪يمٌۜ ﴿٤٠﴾ وَف۪ي عَادٍ
اِذْ اَرْسَلْنَا عَلَيْهِمُ الرّ۪يحَ الْعَق۪يمَۚ ﴿٤١﴾ مَا تَذَرُ مِنْ شَيْءٍ اَتَتْ عَلَيْهِ
اِلَّا جَعَلَتْهُ كَالرَّم۪يمِۜ ﴿٤٢﴾ وَف۪ي ثَمُودَ اِذْ ق۪يلَ لَهُمْ تَمَتَّعُوا حَتّٰى
ح۪ينٍ ﴿٤٣﴾ فَعَتَوْا عَنْ اَمْرِ رَبِّهِمْ فَاَخَذَتْهُمُ الصَّاعِقَةُ وَهُمْ يَنْظُرُونَ ﴿٤٤﴾
فَمَا اسْتَطَاعُوا مِنْ قِيَامٍ وَمَا كَانُوا مُنْتَصِر۪ينَۙ ﴿٤٥﴾ وَقَوْمَ نُوحٍ مِنْ قَبْلُۜ
اِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا فَاسِق۪ينَۚ ﴿٤٦﴾ وَالسَّمَٓاءَ بَنَيْنَاهَا بِاَيْدٍ وَاِنَّا لَمُوسِعُونَ ﴿٤٧﴾
وَالْاَرْضَ فَرَشْنَاهَا فَنِعْمَ الْمَاهِدُونَ ﴿٤٨﴾ وَمِنْ كُلِّ شَيْءٍ خَلَقْنَا
زَوْجَيْنِ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ ﴿٤٩﴾ فَفِرُّٓوا اِلَى اللّٰهِۜ اِنّ۪ي لَكُمْ مِنْهُ نَذ۪يرٌ
مُب۪ينٌۚ ﴿٥٠﴾ وَلَا تَجْعَلُوا مَعَ اللّٰهِ اِلٰهًا اٰخَرَۜ اِنّ۪ي لَكُمْ مِنْهُ نَذ۪يرٌ مُب۪ينٌ ﴿٥١﴾

31. “Ey elçiler/melekler! Sizin işiniz (göreviniz) nedir?” demişti.

32. “Şüphesiz ki biz, suçlu günahkâr bir kavme gönderildik.” demişlerdi.

33. “Üzerlerine çamurdan (pişirilmiş) taşlar atalım diye.”

34. “Haddi aşan taşkınlar için, Rabbinin katında işaretlenmiş (taşlar).”

35. Orada bulunan mümin kimseleri çıkardık.

36. Orada, bir ev halkı dışında, Müslim/şirki terk ederek tevhidle Allah’a yönelen kimse bulamadık.

37. Orada, can yakıcı azaptan korkanlar için (ibret olsun diye) bir ayet bıraktık.

38. Mûsâ’nın kıssasında da (ibret alınacak ayetler vardır). Hani onu, Firavun’a apaçık bir delille göndermiştik.

39. Tüm gücüyle yüz çevirdi ve “Büyücü yahut deli.” dedi.

40. Onu ve ordusunu yakalayıverdik ve denize attık. O, kınanan bir kimseydi.

41. Âd Kavmi’nde de (ayetler vardır). Hani onların üzerine, (her şeyi yerle bir eden) kısır bir rüzgâr gönderdik.

42. Uğradığı hiçbir şeyi bırakmıyor, kurumuş ot gibi savuruyordu.

43. Semûd Kavmi’nde de (ayetler vardır). Hani onlara “Belli bir süreye kadar faydalanın.” denilmişti.

44. Rabblerinin emrine karşı geldiler. Onlar bakınıp dururken, yıldırım çarpıp yakalayıverdi onları.

45. Ne ayağa kalkabildiler ne de (azabı engelleyecek) bir yardım bulabildiler.

46. Bundan önce Nûh Kavmi’ni de (helak etmiştik). Hiç şüphesiz onlar, fasık bir kavimdiler.

47. Göğü büyük bir kuvvetle bina ettik. Ve biz, onu genişleticileriz.

48. Yeri de serip döşedik. Ne güzel döşeyenleriz.

49. Her şeyden çift çift yarattık. Umulur ki öğüt alırsınız.

50. O hâlde (Allah’tan alıkoyan put, dünya sevgisi, aile, toplum baskısı gibi her türlü prangadan kurtulup) Allah’a kaçın. Hiç şüphesiz ki ben, size O’nun tarafından (gönderilmiş) apaçık bir uyarıcıyım.

51. Allah’la beraber başka bir ilah edinmeyin. Hiç şüphesiz ben, size O’nun tarafından (gönderilmiş) apaçık bir uyarıcıyım.

كَذٰلِكَ مَٓا اَتَى الَّذ۪ينَ مِنْ قَبْلِهِمْ مِنْ رَسُولٍ اِلَّا قَالُوا سَاحِرٌ
اَوْ مَجْنُونٌ ﴿٥٢﴾ اَتَوَاصَوْا بِه۪ۚ بَلْ هُمْ قَوْمٌ طَاغُونَ ﴿٥٣﴾ فَتَوَلَّ عَنْهُمْ
فَمَٓا اَنْتَ بِمَلُومٍ ﴿٥٤﴾ وَذَكِّرْ فَاِنَّ الذِّكْرٰى تَنْفَعُ الْمُؤْمِن۪ينَ ﴿٥٥﴾
وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْاِنْسَ اِلَّا لِيَعْبُدُونِ ﴿٥٦﴾ مَٓا اُر۪يدُ مِنْهُمْ مِنْ رِزْقٍ
وَمَٓا اُر۪يدُ اَنْ يُطْعِمُونِ ﴿٥٧﴾ اِنَّ اللّٰهَ هُوَ الرَّزَّاقُ ذُو الْقُوَّةِ الْمَت۪ينُ ﴿٥٨﴾
فَاِنَّ لِلَّذ۪ينَ ظَلَمُوا ذَنُوبًا مِثْلَ ذَنُوبِ اَصْحَابِهِمْ فَلَا يَسْتَعْجِلُونِ ﴿٥٩﴾
فَوَيْلٌ لِلَّذ۪ينَ كَفَرُوا مِنْ يَوْمِهِمُ الَّذ۪ي يُوعَدُونَ ﴿٦٠﴾

سُورَةُ الطُّورِ
مَكِّيَّةٌ وَهِيَ تِسْعٌ وَأَرْبَعُونَ اٰيَةً

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ
وَالطُّورِ ﴿١﴾ وَكِتَابٍ مَسْطُورٍ ﴿٢﴾ ف۪ي رَقٍّ مَنْشُورٍ ﴿٣﴾ وَالْبَيْتِ الْمَعْمُورِ ﴿٤﴾
وَالسَّقْفِ الْمَرْفُوعِ ﴿٥﴾ وَالْبَحْرِ الْمَسْجُورِ ﴿٦﴾ اِنَّ عَذَابَ رَبِّكَ لَوَاقِعٌ ﴿٧﴾
مَا لَهُ مِنْ دَافِعٍ ﴿٨﴾ يَوْمَ تَمُورُ السَّمَٓاءُ مَوْرًا ﴿٩﴾ وَتَس۪يرُ الْجِبَالُ سَيْرًا ﴿١٠﴾
فَوَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّب۪ينَ ﴿١١﴾ اَلَّذ۪ينَ هُمْ ف۪ي خَوْضٍ يَلْعَبُونَ ﴿١٢﴾ يَوْمَ
يُدَعُّونَ اِلٰى نَارِ جَهَنَّمَ دَعًّا ﴿١٣﴾ هٰذِهِ النَّارُ الَّت۪ي كُنْتُمْ بِهَا تُكَذِّبُونَ ﴿١٤﴾

52. Onlardan öncekiler de, kendilerine gelen her resûle (aynı bunların yaptığı gibi), “Sihirbaz ya da delidir.” dediler.
53. Acaba (resûllere karşı takındıkları düşmanca tavır ve yalanlama sözlerini) birbirlerine vasiyet mi ediyorlar? (Ki her kavim harfiyen aynı şeyleri söylüyor.) Bilakis onlar, (tağutlaşmış) azgın kimselerdir. (Onları benzer şeyler söylemeye sevk eden azgınlıklarıdır.)
54. Onlardan yüz çevir. Artık kınanacak değilsin.
55. Hatırlat/Öğüt ver! Çünkü hatırlatma müminlere fayda verir.
56. Ben cinler ve insanları yalnızca bana ibadet etsinler diye yarattım.
İnsanın yaratılış gayesi tevhiddir. Tevhid ise Allah’a (cc) kulluk ve O’nu ibadette birlemektir. Kişinin namaz, oruç, kurban gibi ibadetlerini yalnızca Allah’a (cc) yapması ve bir bütün olarak hayatı Allah’ın şeriatına göre düzenlemesi, yalnızca O’nun yasa ve kanunlarına boyun eğmesidir. (bk. 1/Fâtiha, 5)
Müminin varlık amacı tevhid olduğundan, değişmez ve ilk sırada yer alan “Ana gündemi” de her zaman tevhiddir. (Ayrıca bk. 38/Sâd, 27)

57. Ben, onlardan bir rızık istemiyorum, beni doyurmalarını da istemiyorum.
58. Hiç şüphesiz Allah, çokça rızık veren, kuvvet sahibi ve (hiçbir şeyin kendisini yıpratamayacağı, müminlere metanet veren) El-Metîn’dir.
59. Gerçek şu ki zulmedenlerin (kendilerinden önceki) arkadaşları gibi günahları vardır. Acele etmesinler. (Öncekiler günahları sebebiyle azaba uğradıkları gibi bunlar da uğrayacaktır.)
60. Tehdit edildikleri o günden ötürü, vay kâfirlerin hâline.

52. TÛR SURESİ

(Bu sure Mekke’de indirilmiş olup 49 ayettir.)
Er-Rahmân ve Er-Rahîm olan Allah’ın adıyla (okumaya başlıyorum).

1. Tûr’a,
2. Satır satır yazılmış Kitab’a,
3. (O Kitap ki) yayılmış kağıt içinde(dir).
4. (Meleklerin tavaflarıyla imar ettiği bir ev olan) Beyt-i Ma’mur’a,
5. Yükseltilmiş tavana,
6. Ve tutuşturulmuş denize andolsun ki
7. Şüphesiz ki Rabbinin azabı gerçekleşecektir.
8. Onu savıp engel olacak hiç kimse yoktur.
9. O gün gök, dönerek sallanır.
10. Ve dağlar bir yürüyüşle yürür.
11. O gün, yalanlayanların vay hâline!
12. Onlar ki (Resûl’ü yalanlama ve alaya almaya) dalıp oyalanmaktalardır.
13. Ateşe şiddetle sürüklendikleri o gün,
14. (Onlara denir ki:) “İşte bu, yalanladığınız ateştir.”

اَفَسِحْرٌ هٰذَٓا اَمْ اَنْتُمْ لَا تُبْصِرُونَ ﴿١٥﴾ اِصْلَوْهَا فَاصْبِرُٓوا
اَوْ لَا تَصْبِرُواۚ سَوَٓاءٌ عَلَيْكُمْۜ اِنَّمَا تُجْزَوْنَ مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿١٦﴾
اِنَّ الْمُتَّقٖينَ فٖي جَنَّاتٍ وَنَعٖيمٍۙ ﴿١٧﴾ فَاكِهٖينَ بِمَٓا اٰتٰيهُمْ رَبُّهُمْۚ
وَوَقٰيهُمْ رَبُّهُمْ عَذَابَ الْجَحٖيمِ ﴿١٨﴾ كُلُوا وَاشْرَبُوا هَنٖيٓـًٔا بِمَا كُنْتُمْ
تَعْمَلُونَۙ ﴿١٩﴾ مُتَّكِـٖٔينَ عَلٰى سُرُرٍ مَصْفُوفَةٍۚ وَزَوَّجْنَاهُمْ بِحُورٍ
عٖينٍ ﴿٢٠﴾ وَالَّذٖينَ اٰمَنُوا وَاتَّبَعَتْهُمْ ذُرِّيَّتُهُمْ بِاٖيمَانٍ اَلْحَقْنَا بِهِمْ
ذُرِّيَّتَهُمْ وَمَٓا اَلَتْنَاهُمْ مِنْ عَمَلِهِمْ مِنْ شَيْءٍۜ كُلُّ امْرِئٍ بِمَا
كَسَبَ رَهٖينٌ ﴿٢١﴾ وَاَمْدَدْنَاهُمْ بِفَاكِهَةٍ وَلَحْمٍ مِمَّا يَشْتَهُونَ ﴿٢٢﴾
يَتَنَازَعُونَ فٖيهَا كَاْسًا لَا لَغْوٌ فٖيهَا وَلَا تَاْثٖيمٌ ﴿٢٣﴾ وَيَطُوفُ عَلَيْهِمْ
غِلْمَانٌ لَهُمْ كَاَنَّهُمْ لُؤْلُؤٌ مَكْنُونٌ ﴿٢٤﴾ وَاَقْبَلَ بَعْضُهُمْ
عَلٰى بَعْضٍ يَتَسَٓاءَلُونَ ﴿٢٥﴾ قَالُٓوا اِنَّا كُنَّا قَبْلُ فٖٓي اَهْلِنَا مُشْفِقٖينَ ﴿٢٦﴾
فَمَنَّ اللّٰهُ عَلَيْنَا وَوَقٰينَا عَذَابَ السَّمُومِ ﴿٢٧﴾ اِنَّا كُنَّا مِنْ قَبْلُ
نَدْعُوهُۜ اِنَّهُ هُوَ الْبَرُّ الرَّحٖيمُ ﴿٢٨﴾ فَذَكِّرْ فَمَٓا اَنْتَ بِنِعْمَتِ رَبِّكَ
بِكَاهِنٍ وَلَا مَجْنُونٍۜ ﴿٢٩﴾ اَمْ يَقُولُونَ شَاعِرٌ نَتَرَبَّصُ بِهٖ رَيْبَ
الْمَنُونِ ﴿٣٠﴾ قُلْ تَرَبَّصُوا فَاِنّٖي مَعَكُمْ مِنَ الْمُتَرَبِّصٖينَۜ ﴿٣١﴾

15. “Bu da büyü olabilir mi? Yoksa siz mi görmüyorsunuz?”

16. “Oraya girin. İster (azaba) sabredip dayanın ister dayanmayın, sizin için birdir. Ancak yaptıklarınızın karşılığını alacaksınız.”

17. Şüphesiz ki muttakiler, cennetlerde ve nimetler içerisindelerdir.

18. Rabblerinin kendilerine verdiği (nimetlerden dolayı) mutludurlar. Rabbleri onları cehennem azabından korumuştur.

19. “Amellerinize karşılık, afiyetle yiyip için.”

20. Sıra sıra dizilmiş sedirler üzerine yaslanmışlardır. Hem, onları iri gözlü hurilerle evlendirmişizdir.

21. İman edip zürriyetleri imanla kendilerine tabi olanların, zürriyetlerini de onlara kattık ve onların amelinden hiçbir şey eksiltmedik. Her kişi, kazandığı (ameller) karşılığında rehindir. (Yaptığı ameller, onun akıbetini belirleyecektir.)

22. Onlara canlarının istediği meyvelerden ve etten bolca verdik.

23. Orada kadehleri elden ele dolaştırırlar. (Kadehlerdeki şaraptan dolayı) ne boş söz söylerler ne de günaha girecek bir iş yaparlar.

24. Kendilerine ait olan hizmetkârlar etraflarında dolanır. Onlar âdeta sedefte saklı inci gibilerdir.

25. Birbirlerine yönelerek sorarlar.

26. Derler ki: “Biz daha önce ailemizin arasında (azaptan) korkardık.”

27. “Allah bize lütfetti de yakıp kavuran cehennem azabından bizi korudu.”

28. “Şüphesiz ki biz, bundan önce O’na dua ederdik. Doğrusu O, (çokça iyilik yapan) El-Berr ve (kullarına karşı merhametli olan) Er-Rahîm’dir.”

29. Öyleyse hatırlat/öğüt ver. Sen, Rabbinin nimetiyle ne kâhinsin ne de mecnun.

30. Yoksa onlar, “Bu bir şairdir. Biz, onun başına felaketler gelmesini (ve ondan kurtulmayı) gözlüyoruz.” mu diyorlar?

31. De ki: “Gözetleyin (bakalım). Hiç şüphesiz, ben de sizinle beraber gözetlemedeyim.”

اَمْ تَأْمُرُهُمْ اَحْلَامُهُمْ بِهٰذَٓا اَمْ هُمْ قَوْمٌ طَاغُونَۚ ﴿٣٢﴾ اَمْ يَقُولُونَ تَقَوَّلَهُۚ
بَلْ لَا يُؤْمِنُونَۚ ﴿٣٣﴾ فَلْيَأْتُوا بِحَدٖيثٍ مِثْلِهٖٓ اِنْ كَانُوا صَادِقٖينَۜ ﴿٣٤﴾
اَمْ خُلِقُوا مِنْ غَيْرِ شَيْءٍ اَمْ هُمُ الْخَالِقُونَۜ ﴿٣٥﴾ اَمْ خَلَقُوا السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضَۚ
بَلْ لَا يُوقِنُونَۜ ﴿٣٦﴾ اَمْ عِنْدَهُمْ خَزَٓائِنُ رَبِّكَ اَمْ هُمُ الْمُصَيْطِرُونَۜ ﴿٣٧﴾
اَمْ لَهُمْ سُلَّمٌ يَسْتَمِعُونَ فٖيهِۚ فَلْيَأْتِ مُسْتَمِعُهُمْ بِسُلْطَانٍ مُبٖينٍۜ ﴿٣٨﴾ اَمْ لَهُ
الْبَنَاتُ وَلَكُمُ الْبَنُونَۜ ﴿٣٩﴾ اَمْ تَسْـَٔلُهُمْ اَجْرًا فَهُمْ مِنْ مَغْرَمٍ مُثْقَلُونَۜ ﴿٤٠﴾
اَمْ عِنْدَهُمُ الْغَيْبُ فَهُمْ يَكْتُبُونَۜ ﴿٤١﴾ اَمْ يُرٖيدُونَ كَيْدًاۜ فَالَّذٖينَ كَفَرُوا
هُمُ الْمَكٖيدُونَۜ ﴿٤٢﴾ اَمْ لَهُمْ اِلٰهٌ غَيْرُ اللّٰهِۜ سُبْحَانَ اللّٰهِ عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٤٣﴾
وَاِنْ يَرَوْا كِسْفًا مِنَ السَّمَٓاءِ سَاقِطًا يَقُولُوا سَحَابٌ مَرْكُومٌ ﴿٤٤﴾ فَذَرْهُمْ
حَتّٰى يُلَاقُوا يَوْمَهُمُ الَّذٖى فٖيهِ يُصْعَقُونَۙ ﴿٤٥﴾ يَوْمَ لَا يُغْنٖى عَنْهُمْ كَيْدُهُمْ
شَيْـًٔا وَلَا هُمْ يُنْصَرُونَۜ ﴿٤٦﴾ وَاِنَّ لِلَّذٖينَ ظَلَمُوا عَذَابًا دُونَ ذٰلِكَ وَلٰكِنَّ
اَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٤٧﴾ وَاصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ فَاِنَّكَ بِاَعْيُنِنَا وَسَبِّحْ
بِحَمْدِ رَبِّكَ حٖينَ تَقُومُۙ ﴿٤٨﴾ وَمِنَ الَّيْلِ فَسَبِّحْهُ وَاِدْبَارَ النُّجُومِ ﴿٤٩﴾

سُورَةُ النَّجْمِ

مَكِّيَّةٌ وَهِيَ اثْنَتَانِ وَسِتُّونَ اٰيَةً

32. Onlara bu (düşünceleri) akılları mı emrediyor yoksa onlar, azgın bir topluluk mudur?

33. Yoksa, “Onu uydurdu.” mu diyorlar? (Hayır, öyle değil!) Bilakis onlar, iman etmezler.

34. Şayet doğru söylüyorlarsa (onlar da uydurup) benzer bir söz getirsinler (bakalım).

35. Yoksa onlar, (yaratıcısız mı) yaratıldılar? Yoksa yaratıcı onlar mı?

36. Yoksa gökleri ve yeri onlar mı yarattı? Bilakis, yakinen inanmazlar.

37. Yoksa Rabbinin hazineleri, onların yanında mıdır? Yoksa her şeyi kontrol altına alan hâkim güç onlar mı?

38. Yoksa onların bir merdiveni var da (onunla Mele-i A’lâ’ya uzanıp) dinleme mi yapıyorlar? (Madem öyle) dinleyicileri apaçık bir delil getirsin (bakalım).

39. Yoksa, kız çocuklar O’nun, erkekler sizin mi?

40. Yoksa sen, onlardan ücret istiyorsun da bu borçtan dolayı mı ağır bir yük altına girmişler? (Ücret korkusuyla mı İslam’a girmiyorlar?)

41. Yoksa gayb bilgisi onların yanında mıdır? (Seni yeneceklerine dair senaryolar) yazıyorlar.

42. Yoksa tuzak mı kurmak istiyorlar? Fakat asıl tuzağa düşenler kâfirlerdir.

43. Yoksa onların, Allah’ın dışında bir ilahları mı vardır? Allah, onların şirk koştuklarından münezzehtir.

44. Şayet (mucize olarak gökten) bir parça düşse (yine de inanmaz, inatla) “üst üste binmiş buluttur” derler.

45. (Madem inanmıyorlar, öyleyse) çarpılıp düşecekleri günle karşılaşıncaya kadar, onları kendi hâllerine bırak.

46. Kurdukları tuzak, o gün onlara hiçbir fayda sağlamayacak ve yardım da olunmayacaklar.

47. Şüphesiz ki zalimler için, bundan önce de bir azap vardır. Fakat onların çoğu bilmezler.

48. Rabbinin hükmüne sabret. Çünkü sen, bizim gözlerimizin önündesin. Kalktığın zaman, Rabbini hamd ile tesbih et.

Müşriklerden gelecek eziyetler karşısında Rabbani tavır için bk. 20/Tâhâ, 130

49. Gecenin bir bölümünde ve yıldızların batışından sonra da O’nu tesbih et.

53. NECM SURESİ

(Bu sure Mekke'de indirilmiş olup 62 ayettir.)
Er-Rahmân ve Er-Rahîm olan Allah'ın adıyla (okumaya başlıyorum).

1. Battığı zaman yıldıza andolsun ki
2. Arkadaşınız sapmadı ve azgınlaşmadı.
3. O, hevadan konuşmaz.
4. (Onun konuştukları,) kendisine vahyedilen vahiyden başkası değildir.
5. Ona (Kur'ân'ı), çetin güç sahibi (Cibrîl) öğretti.
6. O, büyük bir kuvvete sahiptir. Hemen doğruldu.
7. O, en yüce ufuktaydı.
8. Sonra (Muhammed'e) iyice yakınlaşmak için yanaştı.
9. Böylece iki yay boyu veya daha yakın (bir mesafe kaldı aralarında).
10. (Allah,) kuluna vahyedeceğini vahyetti.
11. Kalp gördüğünde yanılmadı.
12. Siz (buna rağmen), gördüğü hakkında onunla tartışacak mısınız?
13. Andolsun ki onu, bir diğer inişte de görmüştü.
14. Sidret-i Münteha'nın yanında.
15. Onun hemen yanında Me'vâ Cenneti vardır.
16. O vakit Sidre ağacını (kimsenin kelimelerle tarif edemeyeceği güzellikler) bürüyordu.
17. Göz (edebinden dolayı sağa sola) kaymadı, (görmesi gerekenin dışına da) taşmadı.
18. Andolsun ki o, Rabbinin en büyük ayetlerinden bazısını gördü.
19. Lât ve Uzzâ'yı gördünüz mü? (Nerede kudreti sonsuz olan Allah, nerede kendisine dahi faydası olmayan bu putlar?)
20. Ve üçüncüleri olan Menât'ı.

"Lât, Menât ve Uzzâ, müşriklerin Allah'a (cc) yakın olarak gördükleri ve Allah (cc) katında şefaatçi olduğuna inanarak tapındıkları putlardandır.
Lât, hacılar için özel bir yemek hazırlayan ve hacılara karşılıksız hizmet veren salih bir kimseydi. Ölünce kabrinin başında bekleşip zamanla tapınmaya başladılar. Türbesi, nakışlı beyaz bir kaya parçasıydı. Üzerine bir ev inşa edilmiş, etrafında Taifliler tarafından kutsanan bir bölge oluşturulmuş ve onu koruyan bekçiler atanmıştı.
Uzzâ, üzerine ev inşa edilmiş bir ağaçtı.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ
وَالنَّجْمِ اِذَا هَوٰىۙ ﴿١﴾ مَا ضَلَّ صَاحِبُكُمْ وَمَا غَوٰىۚ ﴿٢﴾ وَمَا يَنْطِقُ
عَنِ الْهَوٰىۜ ﴿٣﴾ اِنْ هُوَ اِلَّا وَحْيٌ يُوحٰىۙ ﴿٤﴾ عَلَّمَهُ شَد۪يدُ الْقُوٰىۙ ﴿٥﴾
ذُو مِرَّةٍۜ فَاسْتَوٰىۙ ﴿٦﴾ وَهُوَ بِالْاُفُقِ الْاَعْلٰىۜ ﴿٧﴾ ثُمَّ دَنَا فَتَدَلّٰىۙ ﴿٨﴾
فَكَانَ قَابَ قَوْسَيْنِ اَوْ اَدْنٰىۚ ﴿٩﴾ فَاَوْحٰٓى اِلٰى عَبْدِه۪ مَٓا اَوْحٰىۜ ﴿١٠﴾
مَا كَذَبَ الْفُؤَادُ مَا رَاٰى ﴿١١﴾ اَفَتُمَارُونَهُ عَلٰى مَا يَرٰى ﴿١٢﴾ وَلَقَدْ رَاٰهُ
نَزْلَةً اُخْرٰىۙ ﴿١٣﴾ عِنْدَ سِدْرَةِ الْمُنْتَهٰى ﴿١٤﴾ عِنْدَهَا جَنَّةُ الْمَأْوٰىۜ ﴿١٥﴾
اِذْ يَغْشَى السِّدْرَةَ مَا يَغْشٰىۙ ﴿١٦﴾ مَا زَاغَ الْبَصَرُ وَمَا طَغٰى ﴿١٧﴾ لَقَدْ
رَاٰى مِنْ اٰيَاتِ رَبِّهِ الْكُبْرٰى ﴿١٨﴾ اَفَرَاَيْتُمُ اللَّاتَ وَالْعُزّٰىۙ ﴿١٩﴾
وَمَنٰوةَ الثَّالِثَةَ الْاُخْرٰى ﴿٢٠﴾ اَلَكُمُ الذَّكَرُ وَلَهُ الْاُنْثٰى ﴿٢١﴾ تِلْكَ
اِذًا قِسْمَةٌ ض۪يزٰى ﴿٢٢﴾ اِنْ هِيَ اِلَّٓا اَسْمَٓاءٌ سَمَّيْتُمُوهَٓا اَنْتُمْ وَاٰبَٓاؤُ۬كُمْ
مَٓا اَنْزَلَ اللّٰهُ بِهَا مِنْ سُلْطَانٍۜ اِنْ يَتَّبِعُونَ اِلَّا الظَّنَّ وَمَا تَهْوَى
الْاَنْفُسُۚ وَلَقَدْ جَٓاءَهُمْ مِنْ رَبِّهِمُ الْهُدٰىۜ ﴿٢٣﴾ اَمْ لِلْاِنْسَانِ مَا تَمَنّٰىۘ ﴿٢٤﴾
فَلِلّٰهِ الْاٰخِرَةُ وَالْاُولٰىۚ ﴿٢٥﴾ وَكَمْ مِنْ مَلَكٍ فِي السَّمٰوَاتِ لَا تُغْن۪ي
شَفَاعَتُهُمْ شَيْـًٔا اِلَّا مِنْ بَعْدِ اَنْ يَأْذَنَ اللّٰهُ لِمَنْ يَشَٓاءُ وَيَرْضٰى ﴿٢٦﴾

Menât, Evs ve Hazreclilerin tapındığı bir puttu." (İbn-i Kesîr Tefsîri, 10/411-415; Zâdu'l Mesîr, 6/44)
Görüldüğü gibi müşriklerin putları, salih olduğuna inanılan ve kabirleri türbeye çevrilen mezarlar, şifa ve bereket kaynağı olduğuna inanılan ve tazim edilen ağaçlar ve bunları temsil eden heykellerdir. Ayrıca bk. 71/Nûh, 23

21. Erkek (çocuklar) sizin, dişi (çocuklar) O'nun öyle mi?
22. Öyleyse bu, adil olmayan insafsız bir paylaştırmadır.
23. (Lat, Menat, Uzza gibi isimler) sizin ve babalarınızın koyduğu, Allah'ın hakkında hiçbir delil indirmediği isimlerdir. Onlar, yalnızca zanna ve nefislerinin arzusuna uyarlar. Oysa andolsun ki onlara, Rabblerinden hidayet gelmiştir.

Hakikati vahyin dışında aramanın "zanna uymak" olduğuna dair bk. 10/Yûnus, 36

24. Yoksa insanın her temenni ettiği ona (kendisine) verilecek (diye mi düşünüyorsunuz)?
25. İlk olan da (dünya) son olan da (ahiret) Allah'ındır. (İnsanın istediği değil, her iki âlemde de Allah'ın dilediği olur.)
26. Göklerde nice melekler vardır ki -Allah'ın dileyip razı olduğu kimse için izin vermesi dışında- onların şefaatlerinin hiçbir faydası yoktur.

Kur'ân'da şefaat kavramı için bk. 43/Zuhruf, 86

إِنَّ الَّذٖينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْاٰخِرَةِ لَيُسَمُّونَ الْمَلٰٓئِكَةَ تَسْمِيَةَ
الْاُنْثٰى ﴿٢٧﴾ وَمَا لَهُمْ بِهٖ مِنْ عِلْمٍۜ اِنْ يَتَّبِعُونَ اِلَّا الظَّنَّۚ وَاِنَّ الظَّنَّ
لَا يُغْنٖي مِنَ الْحَقِّ شَيْـٔاًۚ ﴿٢٨﴾ فَاَعْرِضْ عَنْ مَنْ تَوَلّٰى عَنْ ذِكْرِنَا وَلَمْ يُرِدْ
اِلَّا الْحَيٰوةَ الدُّنْيَاۜ ﴿٢٩﴾ ذٰلِكَ مَبْلَغُهُمْ مِنَ الْعِلْمِۜ اِنَّ رَبَّكَ هُوَ اَعْلَمُ بِمَنْ
ضَلَّ عَنْ سَبٖيلِهٖ وَهُوَ اَعْلَمُ بِمَنِ اهْتَدٰى ﴿٣٠﴾ وَلِلّٰهِ مَا فِي السَّمٰوَاتِ
وَمَا فِي الْاَرْضِۙ لِيَجْزِيَ الَّذٖينَ اَسَٓاؤُ۫ا بِمَا عَمِلُوا وَيَجْزِيَ الَّذٖينَ
اَحْسَنُوا بِالْحُسْنٰىۚ ﴿٣١﴾ اَلَّذٖينَ يَجْتَنِبُونَ كَبَٓائِرَ الْاِثْمِ وَالْفَوَاحِشَ
اِلَّا اللَّمَمَۜ اِنَّ رَبَّكَ وَاسِعُ الْمَغْفِرَةِۜ هُوَ اَعْلَمُ بِكُمْ اِذْ اَنْشَاَكُمْ
مِنَ الْاَرْضِ وَاِذْ اَنْتُمْ اَجِنَّةٌ فٖي بُطُونِ اُمَّهَاتِكُمْۚ فَلَا تُزَكُّٓوا
اَنْفُسَكُمْۜ هُوَ اَعْلَمُ بِمَنِ اتَّقٰىۚ ﴿٣٢﴾ اَفَرَاَيْتَ الَّذٖي تَوَلّٰىۙ ﴿٣٣﴾ وَاَعْطٰى
قَلٖيلًا وَاَكْدٰى ﴿٣٤﴾ اَعِنْدَهُ عِلْمُ الْغَيْبِ فَهُوَ يَرٰى ﴿٣٥﴾ اَمْ لَمْ يُنَبَّاْ
بِمَا فٖي صُحُفِ مُوسٰىۙ ﴿٣٦﴾ وَاِبْرٰهٖيمَ الَّذٖي وَفّٰىۙ ﴿٣٧﴾ اَلَّا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ
اُخْرٰىۙ ﴿٣٨﴾ وَاَنْ لَيْسَ لِلْاِنْسَانِ اِلَّا مَا سَعٰىۙ ﴿٣٩﴾ وَاَنَّ سَعْيَهُ سَوْفَ
يُرٰىۖ ﴿٤٠﴾ ثُمَّ يُجْزٰيهُ الْجَزَٓاءَ الْاَوْفٰىۙ ﴿٤١﴾ وَاَنَّ اِلٰى رَبِّكَ الْمُنْتَهٰىۙ ﴿٤٢﴾
وَاَنَّهُ هُوَ اَضْحَكَ وَاَبْكٰىۙ ﴿٤٣﴾ وَاَنَّهُ هُوَ اَمَاتَ وَاَحْيَاۙ ﴿٤٤﴾

27. Şüphesiz ki ahirete inanmayanlar, melekleri dişi isimleriyle anarlar.

28. Onların buna dair hiçbir bilgileri yoktur. Sadece zanna uyarlar. Doğrusu zan, (hak gibi kesin bilgiye/vahye dayanmaz. Bu sebeple de) hakkın yerine geçmez/hakkın verdiği (mutmainliği) sağlamaz. Hakikati vahyin dışında aramanın “zanna uymak” olduğuna dair bk. 10/Yûnus, 36

29. Bizim zikrimize/Kitabı’mıza sırtını dönen ve yalnızca dünya hayatını isteyen kimseden yüz çevir.

30. Bu, onların ilimde ulaştıkları son seviyedir. Şüphesiz ki Rabbin, yolundan sapanları da hidayet üzere olanları da en iyi bilendir.

31. Göklerde ve yerde olanların tamamı Allah’a aittir. (Akıbet şöyle olacaktır: O) kötülük işleyenleri, kötülüklerine karşılık cezalandıracak; iyilik yapanları da iyiliklerine karşılık en güzel olanla mükâfatlandıracaktır.

32. Onlar ki küçük kusur ve günahlar dışındaki (İslam’da cezaya tabi olan içki, zina, adam öldürme gibi) büyük günahlardan ve fuhşiyattan sakınırlar. Şüphesiz ki Rabbin, bağışlaması geniş olandır. Sizi topraktan yarattığı zaman da siz annelerinizin karnında ceninler iken de sizi en iyi bilen O’dur. Nefislerinizi temize çıkarmayın. O, korkup sakınan (takva sahiplerini) en iyi bilendir.

33. Gördün mü o yüz çevireni?

34. Ve az bir şey verip sonra vermeyi keseni.

35. Yoksa gaybın ilmi yanındadır da, o mu (gerçekleri) görüyor?

36. Yoksa ona, Mûsâ’nın Sahifelerinde olanlar haber verilmedi mi?

37. İşini eksiksiz yapan İbrâhîm’in (sahifelerinde olan da mı haber verilmedi)?

38. Şüphesiz ki hiçbir günah sahibi, bir başkasının günahını yüklenmez.

39. Şüphesiz ki insana, kendi çabasının dışında bir şey yoktur.

40. Ve kuşkusuz onun çabası ileride görülecektir.

41. Sonra onun yaptıklarına, eksiksiz bir karşılık verilecektir.

42. Ve şüphesiz ki varılacak son nokta, Rabbine olacaktır.

43. Şüphesiz ki güldüren de ağlatan da O’dur.

44. Ve hiç şüphesiz, öldüren de hayat veren de O’dur.

45. Kuşkusuz çiftleri, erkek ve dişi olarak yaratan O'dur.
46. (Rahme atılan) bir damla meni suyundan.
47. Hiç kuşkusuz, tekrar diriltme de O'na aittir.
48. Şüphesiz, zengin kılan da O'dur, verdiğiyle razı eden de O'dur. (Ya da zengin kıldığı gibi, fakir kılanda O'dur.)
49. Doğrusu, (onların tapındıkları) Şi'ra (Yıldızı)nın Rabbi de O'dur.

50. Şüphesiz ki önceden (var olan) Âd Kavmi'ni helak eden O'dur.
51. Semûd'u da... (Onlardan geriye) hiçbir şey bırakmadı.
52. Daha önce (var olan) Nûh Kavmi'ni de... Çünkü onlar en zalim ve en azgın olanıydılar.
53. Altüst olmuş (Lût'un kavmini de) kaldırıp yere çaktı.
54. Onları bürüyen (felaketler) onları bürüdü/sardı.
55. Şimdi Rabbinin hangi nimetinde şüpheye kapılacaksın?
56. Bu (Kur'ân), önceki uyarıcılardan bir uyarıcıdır.
57. Yaklaşmakta olan (kıyamet) yaklaştı.
58. Onu, Allah'ın dışında açığa çıkaracak hiç kimse yoktur.
59. Şimdi siz, bu söze (Kur'ân'a) mı şaşırıyorsunuz?!
60. (Onun haberleri karşısında) gülüyorsunuz da ağlamıyorsunuz, öyle mi?!
61. Ve gaflet içinde eğlenip yüz çeviriyorsunuz?!
62. Artık Allah'a secde edin ve (O'na) ibadet edin.

وَاَنَّهُ خَلَقَ الزَّوْجَيْنِ الذَّكَرَ وَالْاُنْثٰى ﴿٤٥﴾ مِنْ نُطْفَةٍ اِذَا تُمْنٰى ﴿٤٦﴾
وَاَنَّ عَلَيْهِ النَّشْاَةَ الْاُخْرٰى ﴿٤٧﴾ وَاَنَّهُ هُوَ اَغْنٰى وَاَقْنٰى ﴿٤٨﴾ وَاَنَّهُ هُوَ
رَبُّ الشِّعْرٰى ﴿٤٩﴾ وَاَنَّهُٓ اَهْلَكَ عَادًاۨ الْاُولٰى ﴿٥٠﴾ وَثَمُودَا۟ فَمَٓا اَبْقٰى ﴿٥١﴾
وَقَوْمَ نُوحٍ مِنْ قَبْلُ اِنَّهُمْ كَانُوا هُمْ اَظْلَمَ وَاَطْغٰى ﴿٥٢﴾ وَالْمُؤْتَفِكَةَ
اَهْوٰى ﴿٥٣﴾ فَغَشّٰيهَا مَا غَشّٰى ﴿٥٤﴾ فَبِاَيِّ اٰلَٓاءِ رَبِّكَ تَتَمَارٰى ﴿٥٥﴾
هٰذَا نَذِيرٌ مِنَ النُّذُرِ الْاُولٰى ﴿٥٦﴾ اَزِفَتِ الْاٰزِفَةُ ﴿٥٧﴾ لَيْسَ لَهَا مِنْ دُونِ
اللّٰهِ كَاشِفَةٌ ﴿٥٨﴾ اَفَمِنْ هٰذَا الْحَدِيثِ تَعْجَبُونَ ﴿٥٩﴾ وَتَضْحَكُونَ
وَلَا تَبْكُونَ ﴿٦٠﴾ وَاَنْتُمْ سَامِدُونَ ﴿٦١﴾ فَاسْجُدُوا لِلّٰهِ وَاعْبُدُوا ﴿٦٢﴾

سُورَةُ الْقَمَرِ
مَكِّيَّةٌ وَهِيَ خَمْسٌ وَخَمْسُونَ اٰيَةً

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ
اِقْتَرَبَتِ السَّاعَةُ وَانْشَقَّ الْقَمَرُ ﴿١﴾ وَاِنْ يَرَوْا اٰيَةً يُعْرِضُوا وَيَقُولُوا
سِحْرٌ مُسْتَمِرٌّ ﴿٢﴾ وَكَذَّبُوا وَاتَّبَعُٓوا اَهْوَٓاءَهُمْ وَكُلُّ اَمْرٍ مُسْتَقِرٌّ ﴿٣﴾
وَلَقَدْ جَٓاءَهُمْ مِنَ الْاَنْبَٓاءِ مَا فِيهِ مُزْدَجَرٌ ﴿٤﴾ حِكْمَةٌ بَالِغَةٌ فَمَا
تُغْنِ النُّذُرُ ﴿٥﴾ فَتَوَلَّ عَنْهُمْ يَوْمَ يَدْعُ الدَّاعِ اِلٰى شَيْءٍ نُكُرٍ ﴿٦﴾

54. KAMER SURESİ

(Bu sure Mekke'de indirilmiş olup 55 ayettir.)
Er-Rahmân ve Er-Rahîm olan Allah'ın adıyla
(okumaya başlıyorum).

1. Kıyamet yaklaştı ve Ay yarıldı.
2. Şayet bir ayet/mucize görseler yüz çevirir ve "Yoluna devam eden/Yok olup gitmeye mahkûm bir sihirdir." derler.
3. Yalanladılar ve hevalarına/arzularına uydular. Her iş, (onu yapanla) karar kılıp var olur. (Hayırlı şeyler hayır ehliyle, şer olan işler şer ehliyle vardır.)
4. Andolsun ki onlara, kendilerini (yalanlamaktan ve arzularına uymaktan) alıkoyacak (geçmiş kavimlerin) haberleri geldi.
5. (O haberler) hikmetli, üslubunda en etkileyici seviyededir. (Ancak kendisini uyarıya kapatana) uyarılar fayda vermiyor.
6. O hâlde, onlardan yüz çevir. Davetçinin, bilinmedik/korkunç şeye çağıracağı o gün,

خُشَّعًا اَبْصَارُهُمْ يَخْرُجُونَ مِنَ الْاَجْدَاثِ كَاَنَّهُمْ جَرَادٌ مُنْتَشِرٌ ﴿٧﴾
مُهْطِع۪ينَ اِلَى الدَّاعِۜ يَقُولُ الْكَافِرُونَ هٰذَا يَوْمٌ عَسِرٌ ﴿٨﴾ كَذَّبَتْ
قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ فَكَذَّبُوا عَبْدَنَا وَقَالُوا مَجْنُونٌ وَازْدُجِرَ ﴿٩﴾
فَدَعَا رَبَّهُٓ اَنّ۪ي مَغْلُوبٌ فَانْتَصِرْ ﴿١٠﴾ فَفَتَحْنَٓا اَبْوَابَ السَّمَٓاءِ بِمَٓاءٍ
مُنْهَمِرٍ ﴿١١﴾ وَفَجَّرْنَا الْاَرْضَ عُيُونًا فَالْتَقَى الْمَٓاءُ عَلٰٓى اَمْرٍ قَدْ قُدِرَ ﴿١٢﴾
وَحَمَلْنَاهُ عَلٰى ذَاتِ اَلْوَاحٍ وَدُسُرٍ ﴿١٣﴾ تَجْر۪ي بِاَعْيُنِنَاۚ جَزَٓاءً لِمَنْ
كَانَ كُفِرَ ﴿١٤﴾ وَلَقَدْ تَرَكْنَاهَٓا اٰيَةً فَهَلْ مِنْ مُدَّكِرٍ ﴿١٥﴾ فَكَيْفَ
كَانَ عَذَاب۪ي وَنُذُرِ ﴿١٦﴾ وَلَقَدْ يَسَّرْنَا الْقُرْاٰنَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِنْ مُدَّكِرٍ ﴿١٧﴾
كَذَّبَتْ عَادٌ فَكَيْفَ كَانَ عَذَاب۪ي وَنُذُرِ ﴿١٨﴾ اِنَّٓا اَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ ر۪يحًا
صَرْصَرًا ف۪ي يَوْمِ نَحْسٍ مُسْتَمِرٍّ ﴿١٩﴾ تَنْزِعُ النَّاسَ كَاَنَّهُمْ اَعْجَازُ
نَخْلٍ مُنْقَعِرٍ ﴿٢٠﴾ فَكَيْفَ كَانَ عَذَاب۪ي وَنُذُرِ ﴿٢١﴾ وَلَقَدْ يَسَّرْنَا الْقُرْاٰنَ
لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِنْ مُدَّكِرٍ ﴿٢٢﴾ كَذَّبَتْ ثَمُودُ بِالنُّذُرِ ﴿٢٣﴾ فَقَالُٓوا اَبَشَرًا
مِنَّا وَاحِدًا نَتَّبِعُهُٓ اِنَّٓا اِذًا لَف۪ي ضَلَالٍ وَسُعُرٍ ﴿٢٤﴾ ءَاُلْقِيَ الذِّكْرُ عَلَيْهِ
مِنْ بَيْنِنَا بَلْ هُوَ كَذَّابٌ اَشِرٌ ﴿٢٥﴾ سَيَعْلَمُونَ غَدًا مَنِ الْكَذَّابُ
الْاَشِرُ ﴿٢٦﴾ اِنَّا مُرْسِلُوا النَّاقَةِ فِتْنَةً لَهُمْ فَارْتَقِبْهُمْ وَاصْطَبِرْ ﴿٢٧﴾

7. Gözlerinin feri sönmüş/baygın bakışlı hâlde, yayılmış çekirgeler gibi kabirlerinden çıkarlar.

8. Davetçiye doğru süratle koşuşturup, “Bu, zorlu bir gündür.” der kâfirler.

9. Onlardan önce, Nûh’un kavmi de yalanlamıştı. Kulumuzu yalanlayıp, “O delidir.” demişlerdi. (Nûh, tevhidi anlatmaktan) alıkonulmuş, engellenmişti.

10. (Nûh) Rabbine dua etti: “Şüphesiz ki ben, yenik düştüm, (bana yardım et ve onlardan) intikam al.”

11. Biz de göğün kapılarını “kesintisiz ve sağanak hâlinde yağan” bir suyla açtık.

12. Yerden de kaynakları fışkırttık. (Gök ve yerin suyu) takdir edilmiş bir iş üzere birleştiler.

13. (Nûh’u) tahtadan levhalar ve çiviler(le yapılmış bir gemi) üzerinde taşıdık.

14. Gözlerimizin önünde akıp gitmekteydi. (Bu, kendisine) nankörlük edilmiş (olan Nûh’a) bir mükâfattı.

15. Andolsun ki biz, onu (ibret alınması gereken) bir ayet olarak bıraktık. Var mı öğüt alan?

16. Nasılmış benim azabım ve uyarım?

17. Andolsun ki biz, Kur’ân’ı öğüt alınması için kolaylaştırdık. Peki var mı öğüt alan?

18. Âd (Kavmi) yalanladı. Nasılmış benim azabım ve uyarım?

19. Şüphesiz ki biz, onların üzerine, felaketi sürekli olan o günde, şiddetli bir fırtına gönderdik.

20. İnsanları, âdeta kökünden koparılmış hurma kütüğü gibi söküp atıyordu.

21. Nasılmış benim azabım ve uyarım?

22. Andolsun ki biz, Kur’ân’ı öğüt alınması için kolaylaştırdık. Peki, var mı öğüt alan?

23. Semûd (Kavmi de) uyarıları yalanladı.

24. Dediler ki: “Bizden olan (bizim gibi) insan birine mi uyacağız?! O takdirde biz, sapıklık ve çılgınlık içinde olmuş oluruz.”

25. “Aramızdan ona mı zikir/vahiy verildi? Bilakis o, şımarık kibirli bir yalancıdır.”

26. Yarın, kimin şımarık ve kibirli bir yalancı olduğunu öğrenecekler.

27. Hiç kuşkusuz biz, onlara fitne/imtihan olması için dişi deveyi göndereceğiz. Onları gözetle ve sabret.

وَنَبِّئْهُمْ اَنَّ الْمَٓاءَ قِسْمَةٌ بَيْنَهُمْۚ كُلُّ شِرْبٍ مُحْتَضَرٌ ﴿٢٨﴾ فَنَادَوْا
صَاحِبَهُمْ فَتَعَاطٰى فَعَقَرَ ﴿٢٩﴾ فَكَيْفَ كَانَ عَذَابٖى وَنُذُرِ ﴿٣٠﴾
اِنَّٓا اَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ صَيْحَةً وَاحِدَةً فَكَانُوا كَهَشٖيمِ الْمُحْتَظِرِ ﴿٣١﴾ وَلَقَدْ
يَسَّرْنَا الْقُرْاٰنَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِنْ مُدَّكِرٍ ﴿٣٢﴾ كَذَّبَتْ قَوْمُ لُوطٍ بِالنُّذُرِ ﴿٣٣﴾
اِنَّٓا اَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ حَاصِبًا اِلَّٓا اٰلَ لُوطٍۜ نَجَّيْنَاهُمْ بِسَحَرٍۙ ﴿٣٤﴾ نِعْمَةً
مِنْ عِنْدِنَاۜ كَذٰلِكَ نَجْزٖى مَنْ شَكَرَ ﴿٣٥﴾ وَلَقَدْ اَنْذَرَهُمْ بَطْشَتَنَا
فَتَمَارَوْا بِالنُّذُرِ ﴿٣٦﴾ وَلَقَدْ رَاوَدُوهُ عَنْ ضَيْفِهٖ فَطَمَسْنَٓا اَعْيُنَهُمْ فَذُوقُوا
عَذَابٖى وَنُذُرِ ﴿٣٧﴾ وَلَقَدْ صَبَّحَهُمْ بُكْرَةً عَذَابٌ مُسْتَقِرٌّۚ ﴿٣٨﴾ فَذُوقُوا
عَذَابٖى وَنُذُرِ ﴿٣٩﴾ وَلَقَدْ يَسَّرْنَا الْقُرْاٰنَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِنْ مُدَّكِرٍ ﴿٤٠﴾
وَلَقَدْ جَٓاءَ اٰلَ فِرْعَوْنَ النُّذُرُۚ ﴿٤١﴾ كَذَّبُوا بِاٰيَاتِنَا كُلِّهَا فَاَخَذْنَاهُمْ
اَخْذَ عَزٖيزٍ مُقْتَدِرٍ ﴿٤٢﴾ اَكُفَّارُكُمْ خَيْرٌ مِنْ اُو۬لٰٓئِكُمْ اَمْ لَكُمْ بَرَٓاءَةٌ
فِى الزُّبُرِۚ ﴿٤٣﴾ اَمْ يَقُولُونَ نَحْنُ جَمٖيعٌ مُنْتَصِرٌ ﴿٤٤﴾ سَيُهْزَمُ الْجَمْعُ
وَيُوَلُّونَ الدُّبُرَ ﴿٤٥﴾ بَلِ السَّاعَةُ مَوْعِدُهُمْ وَالسَّاعَةُ اَدْهٰى وَاَمَرُّ ﴿٤٦﴾
اِنَّ الْمُجْرِمٖينَ فٖى ضَلَالٍ وَسُعُرٍۢ ﴿٤٧﴾ يَوْمَ يُسْحَبُونَ فِى النَّارِ
عَلٰى وُجُوهِهِمْۜ ذُوقُوا مَسَّ سَقَرَ ﴿٤٨﴾ اِنَّا كُلَّ شَیْءٍ خَلَقْنَاهُ بِقَدَرٍ ﴿٤٩﴾

28. Onlara haber ver! Su, aralarında pay edilmiştir. Su içme sırası kiminse o, hazır bulunsun.
29. Arkadaşlarına seslendiler. O da (bıçağı) aldı ve deveyi kesti.
30. Nasılmış benim azabım ve uyarım?
31. Hiç şüphesiz, onların üzerine bir tek çığlık gönderdik. Onlar, çalı çırpının etrafa dökülen kırıntıları gibi oldular.
32. Andolsun ki biz, Kur'ân'ı öğüt alınması için kolaylaştırdık. Peki, var mı öğüt alan?
33. Lût'un kavmi de uyarıcıları yalanladı.
34. Hiç şüphesiz biz, onların üzerine taş yağdıran bir kasırga gönderdik. Seher vakti, yalnızca Lût'un ailesini kurtardık.
35. Katımızdan bir nimet olarak... Şükreden kimseyi de aynı şekilde mükâfatlandırırız.
36. Andolsun ki (Lût), (şiddetli) yakalayışımızla onları uyarmıştı. Onlarsa uyarılara şüpheyle yaklaşmışlardı.
37. Andolsun ki onun konuklarını da arzulamışlardı. Biz de gözlerini silip (kör ettik). "Tadın azabımı ve uyarımı!" (dedik.)
38. Andolsun ki kesinleşmiş bir azap, erken vakitte onları bastırdı.
39. Tadın (bakalım) azabımı ve uyarımı!
40. Andolsun ki biz, Kur'ân'ı, öğüt alınması için kolaylaştırdık. Peki, var mı öğüt alan?
41. Andolsun ki Firavun ailesine de uyarıcılar geldi.
42. Bütün ayetlerimizi yalanladılar. Biz de onları, izzet sahibi, üstün ve kudretli olan (Allah')ın yakalayışıyla yakalayıverdik.
43. Sizin kâfirleriniz onlardan daha mı hayırlıdır? Yoksa sizin için Kitaplarda (azaptan kurtulacağınıza dair) bir beraat (belgesi) mi var?
44. Yoksa, "Bizler (Allah'ın azabına karşı) yardımlaşıp, üstün geliriz." mi diyorlar?
45. O topluluk, (yakın bir gelecekte) hezimete uğrayacak ve arkalarını dönüp kaçacaklardır.
46. (Hayır, öyle değil!) Onlara vadolunan (gerçek azap) kıyamettir. Ve kıyamet, daha korkunç ve daha acıdır.
47. Şüphesiz ki mücrimler, bir sapıklık ve çılgınlık içerisindelerdir.
48. Ateşin içinde yüzleri üzerine sürüklenecekleri o gün, "Cehennemin dokunuşunu tadın!" (denilecek.)
49. Hiç şüphesiz biz, her şeyi bir kaderle yarattık.

وَمَٓا اَمْرُنَٓا اِلَّا وَاحِدَةٌ كَلَمْحٍ بِالْبَصَرِ ﴿٥٠﴾ وَلَقَدْ اَهْلَكْنَٓا
اَشْيَاعَكُمْ فَهَلْ مِنْ مُدَّكِرٍ ﴿٥١﴾ وَكُلُّ شَيْءٍ فَعَلُوهُ
فِي الزُّبُرِ ﴿٥٢﴾ وَكُلُّ صَغِيرٍ وَكَبِيرٍ مُسْتَطَرٌ ﴿٥٣﴾ اِنَّ الْمُتَّقِينَ
فِي جَنَّاتٍ وَنَهَرٍ ﴿٥٤﴾ فِي مَقْعَدِ صِدْقٍ عِنْدَ مَلِيكٍ مُقْتَدِرٍ ﴿٥٥﴾

سُورَةُ الرَّحْمٰنِ
مَكِّيَّةٌ اَوْ مَدَنِيَّةٌ وَهِيَ ثَمَانٍ وَسَبْعُونَ اٰيَةً

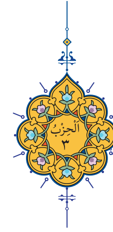
بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ
اَلرَّحْمٰنُ ﴿١﴾ عَلَّمَ الْقُرْاٰنَ ﴿٢﴾ خَلَقَ الْاِنْسَانَ ﴿٣﴾ عَلَّمَهُ الْبَيَانَ ﴿٤﴾
اَلشَّمْسُ وَالْقَمَرُ بِحُسْبَانٍ ﴿٥﴾ وَالنَّجْمُ وَالشَّجَرُ يَسْجُدَانِ ﴿٦﴾
وَالسَّمَٓاءَ رَفَعَهَا وَوَضَعَ الْمِيزَانَ ﴿٧﴾ اَلَّا تَطْغَوْا فِي الْمِيزَانِ ﴿٨﴾
وَاَقِيمُوا الْوَزْنَ بِالْقِسْطِ وَلَا تُخْسِرُوا الْمِيزَانَ ﴿٩﴾ وَالْاَرْضَ وَضَعَهَا
لِلْاَنَامِ ﴿١٠﴾ فِيهَا فَاكِهَةٌ وَالنَّخْلُ ذَاتُ الْاَكْمَامِ ﴿١١﴾ وَالْحَبُّ ذُو
الْعَصْفِ وَالرَّيْحَانُ ﴿١٢﴾ فَبِاَيِّ اٰلَٓاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿١٣﴾
خَلَقَ الْاِنْسَانَ مِنْ صَلْصَالٍ كَالْفَخَّارِ ﴿١٤﴾ وَخَلَقَ الْجَٓانَّ
مِنْ مَارِجٍ مِنْ نَارٍ ﴿١٥﴾ فَبِاَيِّ اٰلَٓاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿١٦﴾

50. (Bir işin olması için) bizim emrimiz, göz açıp kapama gibi yalnızca bir defadır.
51. Andolsun ki biz, benzerlerinizi helak ettik. Peki, var mı öğüt alan?
52. Yaptıkları her şey Kitaplarda (kayıtlıdır).
53. Küçük büyük her şey (satır satır) yazılmıştır.
54. Şüphesiz ki muttakiler, cennetlerde ve nehirlerdelerdir.
55. İktidar/Kudret sahibi bir Melik'in yanında, sıdk/doğruluk makamındalardır.

55. RAHMÂN SURESİ

(Bu sure Medine'de indirilmiş olup 78 ayettir.)
Er-Rahmân ve Er-Rahîm olan Allah'ın adıyla (okumaya başlıyorum).

1. Er-Rahmân,
2. Kur'ân'ı öğretti.
3. İnsanı yarattı.
4. Ona, beyanı (konuşup kendini ifade etmeyi) öğretti.
5. Güneş ve Ay (belirlenmiş) bir hesap ile (hareket etmekte)dir.
6. Yıldızlar ve ağaçlar (Allah'a) secde etmektelerdir.
7. Göğü yükseltti ve mizanı (adaleti insanlar arasında bir ölçü olarak) koydu.
8. Mizanda (adalet ölçüsünde) haksızlık yapmayın.
9. Tartıyı adaletle kullanın ve mizanda eksik tartmayın.
10. Yeryüzünü de (orada yaşayan) canlılar için alçalttı. (Yaşamaya elverişli hâle getirdi.)
11. Orada meyveler ve tomurcuklu hurma ağaçları vardır.
12. Kabuklu taneler ve hoş kokulu bitkiler vardır.
13. (Bu durumda) Rabbinizin hangi nimetlerini yalanlayacaksınız?
14. İnsanı, ateşte pişirilmiş gibi (sert) kuru bir çamurdan yarattı.
15. Cinleri de dumansız ateşten yarattı.
16. (Bu durumda) Rabbinizin hangi nimetlerini yalanlayacaksınız?

رَبُّ الْمَشْرِقَيْنِ وَرَبُّ الْمَغْرِبَيْنِۚ ﴿١٧﴾ فَبِاَيِّ اٰلَٓاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿١٨﴾
مَرَجَ الْبَحْرَيْنِ يَلْتَقِيَانِۙ ﴿١٩﴾ بَيْنَهُمَا بَرْزَخٌ لَا يَبْغِيَانِۚ ﴿٢٠﴾ فَبِاَيِّ
اٰلَٓاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٢١﴾ يَخْرُجُ مِنْهُمَا اللُّؤْلُؤُ وَالْمَرْجَانُۚ ﴿٢٢﴾
فَبِاَيِّ اٰلَٓاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٢٣﴾ وَلَهُ الْجَوَارِ الْمُنْشَاٰتُ فِي الْبَحْرِ
كَالْاَعْلَامِۚ ﴿٢٤﴾ فَبِاَيِّ اٰلَٓاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِۚ ﴿٢٥﴾ كُلُّ مَنْ عَلَيْهَا فَانٍۚ ﴿٢٦﴾
وَيَبْقٰى وَجْهُ رَبِّكَ ذُو الْجَلَالِ وَالْاِكْرَامِۚ ﴿٢٧﴾ فَبِاَيِّ اٰلَٓاءِ رَبِّكُمَا
تُكَذِّبَانِ ﴿٢٨﴾ يَسْـَٔلُهُ مَنْ فِي السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِۜ كُلَّ يَوْمٍ هُوَ فِي شَاْنٍۚ ﴿٢٩﴾
فَبِاَيِّ اٰلَٓاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٣٠﴾ سَنَفْرُغُ لَكُمْ اَيُّهَ الثَّقَلَانِۚ ﴿٣١﴾
فَبِاَيِّ اٰلَٓاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٣٢﴾ يَا مَعْشَرَ الْجِنِّ وَالْاِنْسِ
اِنِ اسْتَطَعْتُمْ اَنْ تَنْفُذُوا مِنْ اَقْطَارِ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ فَانْفُذُواۜ
لَا تَنْفُذُونَ اِلَّا بِسُلْطَانٍۚ ﴿٣٣﴾ فَبِاَيِّ اٰلَٓاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٣٤﴾
يُرْسَلُ عَلَيْكُمَا شُوَاظٌ مِنْ نَارٍ وَنُحَاسٌ فَلَا تَنْتَصِرَانِۚ ﴿٣٥﴾ فَبِاَيِّ
اٰلَٓاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٣٦﴾ فَاِذَا انْشَقَّتِ السَّمَٓاءُ فَكَانَتْ وَرْدَةً
كَالدِّهَانِۚ ﴿٣٧﴾ فَبِاَيِّ اٰلَٓاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٣٨﴾ فَيَوْمَئِذٍ لَا يُسْـَٔلُ
عَنْ ذَنْبِه۪ٓ اِنْسٌ وَلَا جَٓانٌّۚ ﴿٣٩﴾ فَبِاَيِّ اٰلَٓاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٤٠﴾

17. (O,) iki doğunun da iki batının da Rabbidir.
18. (Bu durumda) Rabbinizin hangi nimetlerini yalanlayacaksınız?
19. (Biri tatlı diğeri tuzlu) iki denizi karşılaşsınlar diye gönderdi.
20. İkisi arasında bir engel vardır. Birbirinin sınırına taşmaz (karışmazlar).
21. (Bu durumda) Rabbinizin hangi nimetlerini yalanlayacaksınız?
22. İkisinden de inci ve mercân çıkar.
23. (Bu durumda) Rabbinizin hangi nimetlerini yalanlayacaksınız?
24. Denizde akıp giden, dağlar gibi yüksek gemiler O'nundur.
25. (Bu durumda) Rabbinizin hangi nimetlerini yalanlayacaksınız?
26. Onun üzerinde bulunan herkes fanidir.
27. Celal ve ikram sahibi Rabbin ise bakî kalacaktır.
28. (Bu durumda) Rabbinizin hangi nimetlerini yalanlayacaksınız?
29. Göklerde ve yerde bulunan herkes (ihtiyacını) O'ndan ister. O, her gün bir iştedir.
30. (Bu durumda) Rabbinizin hangi nimetlerini yalanlayacaksınız?
31. Ey (insanlar ve cinlerden oluşan) Sekalân! (Yakın bir gelecekte) sizin hesabınızı göreceğiz.
32. (Bu durumda) Rabbinizin hangi nimetlerini yalanlayacaksınız?
33. Ey cin ve insan topluluğu! Şayet, göklerin ve yerin sınırları dışına çıkmaya gücünüz yetiyorsa, çıkın. Ancak (büyük bir) güç ve otoriteniz olmadan bunu yapamazsınız.
34. (Bu durumda) Rabbinizin hangi nimetlerini yalanlayacaksınız?
35. İkinizin de üzerine, ateş alevi ve duman gönderilir. (Ona) engel de olamazsınız.
36. (Bu durumda) Rabbinizin hangi nimetlerini yalanlayacaksınız?
37. Gökyüzü yarıldığı, erimiş yağı andıran kırmızı bir gül gibi olduğu zaman,
38. (Bu durumda) Rabbinizin hangi nimetlerini yalanlayacaksınız?
39. O gün ne insan ne de cin günahından sorulur.
40. (Bu durumda) Rabbinizin hangi nimetlerini yalanlayacaksınız?

يُعْرَفُ الْمُجْرِمُونَ بِسٖيمٰيهُمْ فَيُؤْخَذُ بِالنَّوَاصٖى وَالْاَقْدَامِۚ ﴿٤١﴾
فَبِاَىِّ اٰلَٓاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٤٢﴾ هٰذِهٖ جَهَنَّمُ الَّتٖى يُكَذِّبُ بِهَا
الْمُجْرِمُونَۢ ﴿٤٣﴾ يَطُوفُونَ بَيْنَهَا وَبَيْنَ حَمٖيمٍ اٰنٍۚ ﴿٤٤﴾ فَبِاَىِّ اٰلَٓاءِ
رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٤٥﴾ وَلِمَنْ خَافَ مَقَامَ رَبِّهٖ جَنَّتَانِۚ ﴿٤٦﴾ فَبِاَىِّ اٰلَٓاءِ
رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِۙ ﴿٤٧﴾ ذَوَاتَٓا اَفْنَانٍۚ ﴿٤٨﴾ فَبِاَىِّ اٰلَٓاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٤٩﴾
فٖيهِمَا عَيْنَانِ تَجْرِيَانِۚ ﴿٥٠﴾ فَبِاَىِّ اٰلَٓاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٥١﴾
فٖيهِمَا مِنْ كُلِّ فَاكِهَةٍ زَوْجَانِۚ ﴿٥٢﴾ فَبِاَىِّ اٰلَٓاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٥٣﴾
مُتَّكِـٖٔينَ عَلٰى فُرُشٍ بَطَٓائِنُهَا مِنْ اِسْتَبْرَقٍۜ وَجَنَا الْجَنَّتَيْنِ دَانٍۚ ﴿٥٤﴾
فَبِاَىِّ اٰلَٓاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٥٥﴾ فٖيهِنَّ قَاصِرَاتُ الطَّرْفِۙ
لَمْ يَطْمِثْهُنَّ اِنْسٌ قَبْلَهُمْ وَلَا جَٓانٌّۚ ﴿٥٦﴾ فَبِاَىِّ اٰلَٓاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِۚ ﴿٥٧﴾
كَاَنَّهُنَّ الْيَاقُوتُ وَالْمَرْجَانُۚ ﴿٥٨﴾ فَبِاَىِّ اٰلَٓاءِ رَبِّكُمَا
تُكَذِّبَانِ ﴿٥٩﴾ هَلْ جَزَٓاءُ الْاِحْسَانِ اِلَّا الْاِحْسَانُۚ ﴿٦٠﴾ فَبِاَىِّ اٰلَٓاءِ
رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٦١﴾ وَمِنْ دُونِهِمَا جَنَّتَانِۚ ﴿٦٢﴾ فَبِاَىِّ اٰلَٓاءِ رَبِّكُمَا
تُكَذِّبَانِۙ ﴿٦٣﴾ مُدْهَٓامَّتَانِۚ ﴿٦٤﴾ فَبِاَىِّ اٰلَٓاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِۚ ﴿٦٥﴾
فٖيهِمَا عَيْنَانِ نَضَّاخَتَانِۚ ﴿٦٦﴾ فَبِاَىِّ اٰلَٓاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِۚ ﴿٦٧﴾

41. (Sormaya gerek yoktur, çünkü) mücrimler yüzlerinden tanınır, perçemlerinden ve ayaklarından yakalanırlar.
42. (Bu durumda) Rabbinizin hangi nimetlerini yalanlayacaksınız?
43. İşte bu, mücrimlerin yalanladığı cehennemdir.
44. (Onlar) bununla kaynar su arasında dolanırlar.
45. (Bu durumda) Rabbinizin hangi nimetlerini yalanlayacaksınız?
46. Rabbinin huzurunda (hesap için) durmaktan korkana iki cennet vardır.
47. (Bu durumda) Rabbinizin hangi nimetlerini yalanlayacaksınız?
48. İki cennetin ağaçlarının dalları da bol meyveli ve gölgeliklidir.
49. (Bu durumda) Rabbinizin hangi nimetlerini yalanlayacaksınız?
50. İkisinde de akmakta olan iki pınar vardır.
51. (Bu durumda) Rabbinizin hangi nimetlerini yalanlayacaksınız?
52. Orada her meyveden çifter çifter vardır.
53. (Bu durumda) Rabbinizin hangi nimetlerini yalanlayacaksınız?
54. Astarları kalın ipekten olan döşemelere yaslanmış hâldelerdir. İki cennetin meyveleri de (toplanması ve elde edilmesi) yakındır/kolaydır.
55. (Bu durumda) Rabbinizin hangi nimetlerini yalanlayacaksınız?
56. (İki cennette de) bakışları, yalnızca eşlerinin üzerinde (olan) kadınlar vardır. Onlara (kocalarından önce) ne bir insan ne de cin dokunmuştur.
57. (Bu durumda) Rabbinizin hangi nimetlerini yalanlayacaksınız?
58. Onlar, âdeta yâkût ve mercân gibilerdir.
59. (Bu durumda) Rabbinizin hangi nimetlerini yalanlayacaksınız?
60. İyiliğin karşılığı iyilikten başkası mıdır? (Dünyada iyilik yapan, ahirette iyilik görecektir.)
61. (Bu durumda) Rabbinizin hangi nimetlerini yalanlayacaksınız?
62. O ikisinden başka iki cennet daha vardır.
63. (Bu durumda) Rabbinizin hangi nimetlerini yalanlayacaksınız?
64. Yemyeşillerdir.
65. (Bu durumda) Rabbinizin hangi nimetlerini yalanlayacaksınız?
66. İkisinde de sürekli fışkıran iki pınar vardır.
67. (Bu durumda) Rabbinizin hangi nimetlerini yalanlayacaksınız?

فِيهِمَا فَاكِهَةٌ وَنَخْلٌ وَرُمَّانٌ ۚ ﴿٦٨﴾ فَبِاَيِّ اٰلَٓاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ۚ ﴿٦٩﴾
فِيهِنَّ خَيْرَاتٌ حِسَانٌ ۚ ﴿٧٠﴾ فَبِاَيِّ اٰلَٓاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ۚ ﴿٧١﴾ حُورٌ
مَقْصُورَاتٌ فِي الْخِيَامِ ۚ ﴿٧٢﴾ فَبِاَيِّ اٰلَٓاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ۚ ﴿٧٣﴾
لَمْ يَطْمِثْهُنَّ اِنْسٌ قَبْلَهُمْ وَلَا جَٓانٌّ ۚ ﴿٧٤﴾ فَبِاَيِّ اٰلَٓاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ۚ ﴿٧٥﴾
مُتَّكِـِٔينَ عَلٰى رَفْرَفٍ خُضْرٍ وَعَبْقَرِيٍّ حِسَانٍ ۚ ﴿٧٦﴾ فَبِاَيِّ اٰلَٓاءِ
رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٧٧﴾ تَبَارَكَ اسْمُ رَبِّكَ ذِي الْجَلَالِ وَالْاِكْرَامِ ﴿٧٨﴾

سُورَةُ الْوَاقِعَةِ
مَكِّيَّةٌ وَهِيَ سِتٌّ وَتِسْعُونَ اٰيَةً

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ

اِذَا وَقَعَتِ الْوَاقِعَةُ ۙ ﴿١﴾ لَيْسَ لِوَقْعَتِهَا كَاذِبَةٌ ۘ ﴿٢﴾ خَافِضَةٌ رَافِعَةٌ ۙ ﴿٣﴾ اِذَا
رُجَّتِ الْاَرْضُ رَجًّا ۙ ﴿٤﴾ وَبُسَّتِ الْجِبَالُ بَسًّا ۙ ﴿٥﴾ فَكَانَتْ هَبَٓاءً مُنْبَثًّا ۙ ﴿٦﴾
وَكُنْتُمْ اَزْوَاجًا ثَلٰثَةً ۜ ﴿٧﴾ فَاَصْحَابُ الْمَيْمَنَةِ مَٓا اَصْحَابُ الْمَيْمَنَةِ ۜ ﴿٨﴾
وَاَصْحَابُ الْمَشْـَٔمَةِ مَٓا اَصْحَابُ الْمَشْـَٔمَةِ ۜ ﴿٩﴾ وَالسَّابِقُونَ السَّابِقُونَ ۙ ﴿١٠﴾
اُو۬لٰٓئِكَ الْمُقَرَّبُونَ ۚ ﴿١١﴾ ف۪ي جَنَّاتِ النَّع۪يمِ ﴿١٢﴾ ثُلَّةٌ مِنَ الْاَوَّل۪ينَ ۙ ﴿١٣﴾ وَقَل۪يلٌ
مِنَ الْاٰخِر۪ينَ ۜ ﴿١٤﴾ عَلٰى سُرُرٍ مَوْضُونَةٍ ۙ ﴿١٥﴾ مُتَّكِـ۪ٔينَ عَلَيْهَا مُتَقَابِل۪ينَ ﴿١٦﴾

68. İkisinde de meyve, hurma ve nar vardır.
69. (Bu durumda) Rabbinizin hangi nimetlerini yalanlayacaksınız?
70. Orada hayırlı (saliha), güzel kadınlar vardır.
71. (Bu durumda) Rabbinizin hangi nimetlerini yalanlayacaksınız?
72. Çadırlar içinde, (yalnızca kocalarının gördüğü) huriler vardır.
73. (Bu durumda) Rabbinizin hangi nimetlerini yalanlayacaksınız?
74. (Kocalarından önce) kendilerine ne bir insan ne de cin dokunmuştur.
75. (Bu durumda) Rabbinizin hangi nimetlerini yalanlayacaksınız?
76. Yeşil yastıklara ve (göz alıcı) güzellikteki döşemelere yaslanır hâldelerdir.
77. (Bu durumda) Rabbinizin hangi nimetlerini yalanlayacaksınız?
78. Celal ve ikram sahibi Rabbinin adı ne yücedir.

56. VÂKIA SURESİ

(Bu sure Mekke'de indirilmiş olup 96 ayettir.)
Er-Rahmân ve Er-Rahîm olan Allah'ın adıyla (okumaya başlıyorum).

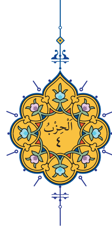
1. Vakıa (kıyamet) gerçekleştiği zaman,
2. Onun gerçekleşmesini yalanlayacak yoktur.
3. O, (kimini) alçaltan (kimini de) yükselten (bir gündür).
4. Yer şiddetle sarsıldığında,
5. Dağlar parça parça olduğunda,
6. Savrulmuş toz hâline geldiğinde
7. Sizler de üç sınıf olduğunuzda,
8. (Amel defterlerini sağ taraflarından alacak olan mutlu) Ashâbu'l Meymene, ne Ashâbu'l Meymene'dir ama!
9. (Amel defterlerini sol taraflarından alacak olan bedbaht) Ashâbu'l Meş'eme, ne Ashâbu'l Meş'eme'dir ama!
10. (İman ve salih amelde) önde olanlar, (onlar) öncülerdir.
11. Bunlar (Allah'a) yakınlaştırılmışlardır.
12. Naîm Cennetleri'nde,
13. Birçoğu öncekilerdendir. (Geçmiş ümmetlerdendir.)
14. Az bir kısmı da sonrakilerdendir.
15. (Altın ve mücevherlerle) işlenmiş tahtlar üzerinde,
16. Karşılıklı olarak yaslanmış hâlde

يَطُوفُ عَلَيْهِمْ وِلْدَانٌ مُخَلَّدُونَ ﴿١٧﴾ بِاَكْوَابٍ وَاَبَارِيقَ وَكَاْسٍ
مِنْ مَعِينٍ ﴿١٨﴾ لَا يُصَدَّعُونَ عَنْهَا وَلَا يُنْزِفُونَ ﴿١٩﴾ وَفَاكِهَةٍ مِمَّا يَتَخَيَّرُونَ ﴿٢٠﴾
وَلَحْمِ طَيْرٍ مِمَّا يَشْتَهُونَ ﴿٢١﴾ وَحُورٌ عِينٌ ﴿٢٢﴾ كَاَمْثَالِ اللُّؤْلُؤِ
الْمَكْنُونِ ﴿٢٣﴾ جَزَٓاءً بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٢٤﴾ لَا يَسْمَعُونَ فِيهَا
لَغْوًا وَلَا تَاْثِيمًا ﴿٢٥﴾ اِلَّا قِيلًا سَلَامًا سَلَامًا ﴿٢٦﴾ وَاَصْحَابُ الْيَمِينِ
مَٓا اَصْحَابُ الْيَمِينِ ﴿٢٧﴾ فِي سِدْرٍ مَخْضُودٍ ﴿٢٨﴾ وَطَلْحٍ مَنْضُودٍ ﴿٢٩﴾
وَظِلٍّ مَمْدُودٍ ﴿٣٠﴾ وَمَٓاءٍ مَسْكُوبٍ ﴿٣١﴾ وَفَاكِهَةٍ كَثِيرَةٍ ﴿٣٢﴾
لَا مَقْطُوعَةٍ وَلَا مَمْنُوعَةٍ ﴿٣٣﴾ وَفُرُشٍ مَرْفُوعَةٍ ﴿٣٤﴾ اِنَّٓا اَنْشَاْنَاهُنَّ
اِنْشَٓاءً ﴿٣٥﴾ فَجَعَلْنَاهُنَّ اَبْكَارًا ﴿٣٦﴾ عُرُبًا اَتْرَابًا ﴿٣٧﴾ لِاَصْحَابِ الْيَمِينِ ﴿٣٨﴾
ثُلَّةٌ مِنَ الْاَوَّلِينَ ﴿٣٩﴾ وَثُلَّةٌ مِنَ الْاٰخِرِينَ ﴿٤٠﴾ وَاَصْحَابُ الشِّمَالِ
مَٓا اَصْحَابُ الشِّمَالِ ﴿٤١﴾ فِي سَمُومٍ وَحَمِيمٍ ﴿٤٢﴾ وَظِلٍّ مِنْ يَحْمُومٍ ﴿٤٣﴾
لَا بَارِدٍ وَلَا كَرِيمٍ ﴿٤٤﴾ اِنَّهُمْ كَانُوا قَبْلَ ذٰلِكَ مُتْرَفِينَ ﴿٤٥﴾ وَكَانُوا
يُصِرُّونَ عَلَى الْحِنْثِ الْعَظِيمِ ﴿٤٦﴾ وَكَانُوا يَقُولُونَ اَئِذَا مِتْنَا
وَكُنَّا تُرَابًا وَعِظَامًا ءَاِنَّا لَمَبْعُوثُونَ ﴿٤٧﴾ اَوَ اٰبَٓاؤُنَا الْاَوَّلُونَ ﴿٤٨﴾ قُلْ
اِنَّ الْاَوَّلِينَ وَالْاٰخِرِينَ ﴿٤٩﴾ لَمَجْمُوعُونَ اِلٰى مِيقَاتِ يَوْمٍ مَعْلُومٍ ﴿٥٠﴾

17. Etraflarında ebedî/ölümsüz kılınmış (hizmetkâr) gençler dolanır,
18. Kaynağından doldurulmuş bardaklar, testiler ve kadehlerle.
19. (Onu içtiklerinden dolayı) ne başları ağrır ne de (sarhoşlukla) akılları gider.
20. Seçecekleri meyveler,
21. Canlarının istediği kuş eti,
22. İri gözlü huriler,
23. Saklı İncîler gibidir (onlar).
24. Yaptıkları (salih amellerin) karşılığı olarak,
25. Orada, boş/faydasız ve günah olacak bir söz işitmezler.
26. İşitecekleri tek söz, (karşılıklı söyleyecekleri) "Selam, Selam"dır.
27. (Amel defterlerini sağdan alacak olan) Ashâbu'l Yemîn, ne Ashâbu'l Yemîn'dir ama!
28. Dikensiz, dalları meyve dolu kiraz ağaçları,
29. Meyveleri iç içe geçmiş muz ağaçları,
30. Uzayan gölgeler,
31. Kesintisiz akan sular,
32. Çokça meyveler,
33. Arkası kesilmeyen ve yasaklanmayan (meyveler),
34. Ve yükseltilmiş döşemeler üzerinde (olacaklardır).
35. Şüphesiz ki biz, (cennet kadınlarını) yeniden yaratmışızdır.
36. Onları bakire kılmışızdır.
37. Eşlerine aşık ve yaşıt,
38. (Bu nimetler, amel defterlerini sağdan alacak olan) Ashâbu'l Yemîn içindir.
39. Birçoğu geçmiş ümmetlerden,
40. Birçoğu da sonrakilerden (olacaktır).
41. (Amel defterlerini soldan alacak olan) Ashâbu'ş Şimâl, ne Ashâbu'ş Şimâl'dir ama!
42. Kavuran ateş ve kaynar suda,
43. Ve dumandan bir gölge içinde,
44. Ne serindir ne de faydalı!
45. Şüphesiz ki onlar, bundan önce, refah içinde şımarıkça yaşarlardı.
46. O büyük günahta da (şirkte) ısrar ederlerdi.
47. Derlerdi ki: "Öldüğümüz, toprak ve kemik olduğumuz zaman diriltilecek miymişiz?"
48. "Babalarımız da mı?"
49. De ki: "Öncekiler ve sonrakiler,"
50. "Bilinen (Kıyamet) Günü'nün belirlenmiş vaktinde elbette, toplanacaklardır."

ثُمَّ اِنَّكُمْ اَيُّهَا الضَّٓالُّونَ الْمُكَذِّبُونَۙ ﴿٥١﴾ لَاٰكِلُونَ مِنْ شَجَرٍ
مِنْ زَقُّومٍۙ ﴿٥٢﴾ فَمَالِؤُ۫نَ مِنْهَا الْبُطُونَۚ ﴿٥٣﴾ فَشَارِبُونَ عَلَيْهِ
مِنَ الْحَم۪يمِۚ ﴿٥٤﴾ فَشَارِبُونَ شُرْبَ الْه۪يمِۜ ﴿٥٥﴾ هٰذَا نُزُلُهُمْ يَوْمَ الدّ۪ينِۜ ﴿٥٦﴾
نَحْنُ خَلَقْنَاكُمْ فَلَوْلَا تُصَدِّقُونَ ﴿٥٧﴾ اَفَرَاَيْتُمْ مَا تُمْنُونَۜ ﴿٥٨﴾ ءَاَنْتُمْ
تَخْلُقُونَهُٓ اَمْ نَحْنُ الْخَالِقُونَ ﴿٥٩﴾ نَحْنُ قَدَّرْنَا بَيْنَكُمُ الْمَوْتَ
وَمَا نَحْنُ بِمَسْبُوق۪ينَۙ ﴿٦٠﴾ عَلٰٓى اَنْ نُبَدِّلَ اَمْثَالَكُمْ وَنُنْشِئَكُمْ
ف۪ي مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٦١﴾ وَلَقَدْ عَلِمْتُمُ النَّشْاَةَ الْاُو۫لٰى فَلَوْلَا تَذَكَّرُونَ ﴿٦٢﴾
اَفَرَاَيْتُمْ مَا تَحْرُثُونَۜ ﴿٦٣﴾ ءَاَنْتُمْ تَزْرَعُونَهُٓ اَمْ نَحْنُ الزَّارِعُونَ ﴿٦٤﴾
لَوْ نَشَٓاءُ لَجَعَلْنَاهُ حُطَامًا فَظَلْتُمْ تَفَكَّهُونَ ﴿٦٥﴾ اِنَّا لَمُغْرَمُونَۙ ﴿٦٦﴾
بَلْ نَحْنُ مَحْرُومُونَ ﴿٦٧﴾ اَفَرَاَيْتُمُ الْمَٓاءَ الَّذ۪ي تَشْرَبُونَۜ ﴿٦٨﴾
ءَاَنْتُمْ اَنْزَلْتُمُوهُ مِنَ الْمُزْنِ اَمْ نَحْنُ الْمُنْزِلُونَ ﴿٦٩﴾ لَوْ نَشَٓاءُ
جَعَلْنَاهُ اُجَاجًا فَلَوْلَا تَشْكُرُونَ ﴿٧٠﴾ اَفَرَاَيْتُمُ النَّارَ الَّت۪ي تُورُونَۜ ﴿٧١﴾
ءَاَنْتُمْ اَنْشَاْتُمْ شَجَرَتَهَٓا اَمْ نَحْنُ الْمُنْشِؤُ۫نَ ﴿٧٢﴾ نَحْنُ جَعَلْنَاهَا
تَذْكِرَةً وَمَتَاعًا لِلْمُقْو۪ينَۚ ﴿٧٣﴾ فَسَبِّحْ بِاسْمِ رَبِّكَ الْعَظ۪يمِ ﴿٧٤﴾
فَلَٓا اُقْسِمُ بِمَوَاقِعِ النُّجُومِۙ ﴿٧٥﴾ وَاِنَّهُ لَقَسَمٌ لَوْ تَعْلَمُونَ عَظ۪يمٌۙ ﴿٧٦﴾

51. “Sonra sizler, ey sapık yalanlayıcılar!”
52. “Siz elbette, Zakkûmdan olan bir ağaçtan yiyeceksiniz.”
53. “Ve o (ağaçtan) karınlarınızı dolduracaksınız.”
54. “Onun üzerine de kaynar sudan içeceksiniz.”
55. “İçtikçe susuzluğu artan hasta develer gibi içeceksiniz.”
56. Bu, Kıyamet Günü’nde onların ziyafetidir!
57. Sizi biz yarattık. (Dirilteceğimizi) tasdik etmeniz gerekmez mi?
58. Dökmekte olduğunuz meniyi gördünüz mü?
59. Onu siz mi yaratıyorsunuz, yoksa yaratan biz miyiz?
60. Sizin aranızda ölümü takdir eden biziz ve kimse önümüze geçip (bize engel olamaz).

61. Yerinize benzerleriniz olan (yeni insanlar) getirmek ve sizi hiç bilmediğiniz bir surette yeniden yaratmak konusunda (kimse bizi engelleyemez).
62. Andolsun ki ilk yaratmayı bildiniz/kabul ettiniz. (Allah’ın kudretini anlayıp sizleri dirilteceği konusunda) düşünüp öğüt almanız gerekmez mi?
63. Ektiğiniz (ekini) gördünüz mü?
64. Onu (bitki hâline getirip), siz mi bitiriyorsunuz, yoksa bitiren biz miyiz?
65. Şayet dilesek onu (meyvesiz, sebzesiz, tanesiz) kuru bir ot hâline getirirdik, siz de şaşırıp kalakalırdınız.
66. (Derdiniz ki:) “Şüphesiz ki büyük bir borç altına girdik.”
67. “(Hayır!) İşin aslı, biz mahrum bırakıldık.”
68. İçtiğiniz suyu gördünüz mü?
69. Onu, buluttan siz mi indirdiniz, yoksa indiren biz miyiz?
70. Şayet dileseydik onu, tuzlu/acı bir su yapardık. Şükretmeniz gerekmez mi?
71. Yaktığınız ateşi gördünüz mü?
72. Onun ağacını, siz mi yarattınız yoksa yaratan biz miyiz?
73. Biz onu, hem bir hatırlatma/öğüt hem de ihtiyacı olanlara faydalanacakları bir metâ kıldık.
74. O hâlde, büyük olan Rabbini ismiyle tesbih et.
75. Yıldızların (doğup-battıkları) yerlerine yemin ederim.
76. Hiç şüphesiz, eğer bilirseniz (bu) büyük bir yemindir.

اِنَّهُ لَقُرْاٰنٌ كَر۪يمٌۙ ﴿٧٧﴾ ف۪ي كِتَابٍ مَكْنُونٍۙ ﴿٧٨﴾ لَا يَمَسُّهُٓ اِلَّا الْمُطَهَّرُونَۜ ﴿٧٩﴾
تَنْز۪يلٌ مِنْ رَبِّ الْعَالَم۪ينَ ﴿٨٠﴾ اَفَبِهٰذَا الْحَد۪يثِ اَنْتُمْ مُدْهِنُونَۙ ﴿٨١﴾
وَتَجْعَلُونَ رِزْقَكُمْ اَنَّكُمْ تُكَذِّبُونَ ﴿٨٢﴾ فَلَوْلَٓا اِذَا بَلَغَتِ الْحُلْقُومَۙ ﴿٨٣﴾
وَاَنْتُمْ ح۪ينَئِذٍ تَنْظُرُونَۙ ﴿٨٤﴾ وَنَحْنُ اَقْرَبُ اِلَيْهِ مِنْكُمْ وَلٰكِنْ لَا تُبْصِرُونَ ﴿٨٥﴾
فَلَوْلَٓا اِنْ كُنْتُمْ غَيْرَ مَد۪ين۪ينَۙ ﴿٨٦﴾ تَرْجِعُونَهَٓا اِنْ كُنْتُمْ صَادِق۪ينَ ﴿٨٧﴾
فَاَمَّٓا اِنْ كَانَ مِنَ الْمُقَرَّب۪ينَۙ ﴿٨٨﴾ فَرَوْحٌ وَرَيْحَانٌ وَجَنَّتُ نَع۪يمٍ ﴿٨٩﴾
وَاَمَّٓا اِنْ كَانَ مِنْ اَصْحَابِ الْيَم۪ينِۙ ﴿٩٠﴾ فَسَلَامٌ لَكَ مِنْ اَصْحَابِ الْيَم۪ينِ ﴿٩١﴾
وَاَمَّٓا اِنْ كَانَ مِنَ الْمُكَذِّب۪ينَ الضَّٓالّ۪ينَۙ ﴿٩٢﴾ فَنُزُلٌ مِنْ حَم۪يمٍۙ ﴿٩٣﴾ وَتَصْلِيَةُ
جَح۪يمٍ ﴿٩٤﴾ اِنَّ هٰذَا لَهُوَ حَقُّ الْيَق۪ينِۚ ﴿٩٥﴾ فَسَبِّحْ بِاسْمِ رَبِّكَ الْعَظ۪يمِ ﴿٩٦﴾

سُورَةُ الْحَد۪يدِ
مَدَنِيَّةٌ وَهِيَ تِسْعٌ وَعِشْرُونَ اٰيَةً

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ
سَبَّحَ لِلّٰهِ مَا فِي السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِۚ وَهُوَ الْعَز۪يزُ الْحَك۪يمُ ﴿١﴾
لَهُ مُلْكُ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِۚ يُحْي۪ي وَيُم۪يتُۚ وَهُوَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَد۪يرٌ ﴿٢﴾
هُوَ الْاَوَّلُ وَالْاٰخِرُ وَالظَّاهِرُ وَالْبَاطِنُۚ وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَل۪يمٌ ﴿٣﴾

77. Hiç kuşkusuz o, Kur'ân-ı Kerim'dir.
78. (İnsanlardan) saklı (ve korunaklı) bir Kitap'ta yazılıdır.
79. O (Kitab'a) temizlenmiş olanlardan başkası dokunamaz.
80. Âlemlerin Rabbi olan (Allah) tarafından indirilmiştir.
81. Şimdi siz, bu sözü mü yalanlıyorsunuz?
82. (Maddi ve manevi) rızkınıza, yalanlayarak mı teşekkür ediyorsunuz?!
83. Can boğaza gelip dayandığında,
84. Siz, o zaman bakıyor olacaksınız.
85. Biz size, ondan daha yakınız fakat görmezsiniz.
86. Şayet ceza gününde, (iddia ettiğiniz gibi diriltilmeyecek ve) hesaba çekilmeyecekseniz
87. Şayet doğru söylüyorsanız, (çıkmakta olan canı) geri çevirsenize!
88. Şayet o, (Allah'a) yakın kılınanlardan ise,
89. Rahatlık, rızık ve "Naîm Cenneti" vardır.
90. Şayet o Ashâbu'l Yemîn'dense,
91. Selam olsun sana ey Ashâb-ı Yemîn!
92. Ama o sapık yalanlayıcılardansa,
93. Kaynar sudan bir ziyafet,
94. Ve cehenneme atılma (onu bekler).
95. Şüphesiz ki bu, kesin olan hakkın ta kendisidir.
96. O hâlde büyük Rabbini ismiyle tesbih et.

57. HADÎD SURESİ

(Bu sure Medine'de indirilmiş olup 29 ayettir.)
Er-Rahmân ve Er-Rahîm olan Allah'ın adıyla (okumaya başlıyorum).

1. Göklerde ve yerde olan her şey, Allah'ı tesbih etmektedir. O, (izzet sahibi, her şeyi mağlup eden) El-Azîz ve (hüküm ve hikmet sahibi olan) El-Hakîm'dir.
2. Göklerin ve yerin hâkimiyeti/egemenliği O'na aittir. Diriltir ve öldürür. O, her şeye kadîrdir.
3. O, (öncesi olmayan) El-Evvel'dir, (sonrası olmayan) El-Âhir'dir, (her şeyin üzerinde ve varlığının delilleri apaçık olan) Ez-Zâhir'dir, (aklın hakikatini tam idrak edemediği ve kullarına yakın) El-Bâtın'dır ve O, her şeyi bilendir.

هُوَ الَّذٖى خَلَقَ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضَ فٖى سِتَّةِ اَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوٰى
عَلَى الْعَرْشِۜ يَعْلَمُ مَا يَلِجُ فِى الْاَرْضِ وَمَا يَخْرُجُ مِنْهَا وَمَا يَنْزِلُ
مِنَ السَّمَٓاءِ وَمَا يَعْرُجُ فٖيهَاۜ وَهُوَ مَعَكُمْ اَيْنَ مَا كُنْتُمْۜ وَاللّٰهُ بِمَا
تَعْمَلُونَ بَصٖيرٌ ﴿٤﴾ لَهُ مُلْكُ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِۜ وَاِلَى اللّٰهِ تُرْجَعُ
الْاُمُورُ ﴿٥﴾ يُولِجُ الَّيْلَ فِى النَّهَارِ وَيُولِجُ النَّهَارَ فِى الَّيْلِۜ وَهُوَ عَلٖيمٌ
بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿٦﴾ اٰمِنُوا بِاللّٰهِ وَرَسُولِهٖ وَاَنْفِقُوا مِمَّا جَعَلَكُمْ
مُسْتَخْلَفٖينَ فٖيهِۜ فَالَّذٖينَ اٰمَنُوا مِنْكُمْ وَاَنْفَقُوا لَهُمْ اَجْرٌ كَبٖيرٌ ﴿٧﴾
وَمَا لَكُمْ لَا تُؤْمِنُونَ بِاللّٰهِۚ وَالرَّسُولُ يَدْعُوكُمْ لِتُؤْمِنُوا بِرَبِّكُمْ
وَقَدْ اَخَذَ مٖيثَاقَكُمْ اِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنٖينَ ﴿٨﴾ هُوَ الَّذٖى يُنَزِّلُ
عَلٰى عَبْدِهٖٓ اٰيَاتٍ بَيِّنَاتٍ لِيُخْرِجَكُمْ مِنَ الظُّلُمَاتِ اِلَى النُّورِۜ
وَاِنَّ اللّٰهَ بِكُمْ لَرَؤُ۫فٌ رَحٖيمٌ ﴿٩﴾ وَمَا لَكُمْ اَلَّا تُنْفِقُوا فٖى سَبٖيلِ اللّٰهِ
وَلِلّٰهِ مٖيرَاثُ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِۜ لَا يَسْتَوٖى مِنْكُمْ مَنْ اَنْفَقَ
مِنْ قَبْلِ الْفَتْحِ وَقَاتَلَۜ اُو۬لٰٓئِكَ اَعْظَمُ دَرَجَةً مِنَ الَّذٖينَ اَنْفَقُوا
مِنْ بَعْدُ وَقَاتَلُواۜ وَكُلًّا وَعَدَ اللّٰهُ الْحُسْنٰىۜ وَاللّٰهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبٖيرٌ ﴿١٠﴾
مَنْ ذَا الَّذٖى يُقْرِضُ اللّٰهَ قَرْضًا حَسَنًا فَيُضَاعِفَهُ لَهُ وَلَهُٓ اَجْرٌ كَرٖيمٌ ﴿١١﴾

4. Gökleri ve yeri altı günde yaratıp sonra da arşa istiva eden O'dur. Yere giren, ondan çıkan, gökten inen ve ona çıkan her şeyi bilir. Nerede olursanız O, sizinle beraberdir. Allah, yaptıklarınızı görendir.

Allah'ın (cc) arşına istiva etmesi, O'nun her daim ilmi, görmesi ve kuşatıcılığıyla kullarıyla beraber olmasına engel olmadığı gibi ilmiyle kullarını kuşatması da zatı ve sıfatlarıyla en yüce (El-Aliy) olmasına engel değildir.

Kur'ân ve sahih Sünnet bütünlüğünde anlıyoruz ki Allah (cc), yedi kat göğün üzerinde arşına istiva etmiştir; görmesi, işitmesi ve ilmiyle her daim kullarıyla beraberdir.

Allah'ın (cc) isim ve sıfatlarıyla ilgili ayrıca bk. 3/Âl-i İmrân, 181; 7/A'râf, 180; 42/Şûrâ, 11

5. Göklerin ve yerin hâkimiyeti/egemenliği O'na aittir. İşler Allah'a döndürülür.

6. Geceyi gündüze, gündüzü de geceye katar. O, sinelerde saklı olanı bilendir.

7. Allah'a ve Resûl'üne iman edin. Sizi, kendisinde yetkili kıldığı (mallardan) infak edin. Sizden iman edip infakta bulunanlara büyük bir mükâfat vardır.

8. Size ne oluyor ki Resûl sizi Rabbinize iman etmeye davet ettiği hâlde, Allah'a iman etmiyorsunuz? Hem muhakkak ki sizden, (iman edeceğinize dair) kesin bir söz almıştı. Şayet iman etmiş kimselerseniz (bu çağrının ve sözünüzün gereğini yerine getirin).

9. Sizi, karanlıklardan aydınlığa çıkarmak için, kulunun üzerine apaçık ayetler indiren O'dur. Şüphesiz ki Allah, sizlere karşı (şefkatli olan) Raûf ve (merhametli olan) Rahîm'dir.

10. Göklerin ve yerin mirası Allah'a ait olmasına rağmen, ne oluyor size ki infak etmiyorsunuz? İçinizden, fetihten önce infakta bulunup savaşan (kimse, böyle olmayanla) bir olmaz. Bunlar Allah katında, fetihten sonra infak edip savaşanlardan daha büyük bir dereceye sahiptir. (Bununla beraber) Allah, hepsine güzellik vadetmiştir. Allah, yaptıklarınızdan haberdardır.

11. Allah'a güzel bir borç verip de Allah'ın ona kat kat fazlasını vereceği o (bahtiyar) kimdir? Ve onun için değerli bir mükâfat vardır.

يَوْمَ تَرَى الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ يَسْعٰى نُورُهُمْ بَيْنَ اَيْدِيهِمْ
وَبِاَيْمَانِهِمْ بُشْرٰيكُمُ الْيَوْمَ جَنَّاتٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهَارُ
خَالِدِينَ فِيهَا ذٰلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿١٢﴾ يَوْمَ يَقُولُ الْمُنَافِقُونَ
وَالْمُنَافِقَاتُ لِلَّذِينَ اٰمَنُوا انْظُرُونَا نَقْتَبِسْ مِنْ نُورِكُمْ قِيلَ ارْجِعُوا
وَرَاءَكُمْ فَالْتَمِسُوا نُورًا فَضُرِبَ بَيْنَهُمْ بِسُورٍ لَهُ بَابٌ بَاطِنُهُ
فِيهِ الرَّحْمَةُ وَظَاهِرُهُ مِنْ قِبَلِهِ الْعَذَابُ ﴿١٣﴾ يُنَادُونَهُمْ اَلَمْ نَكُنْ
مَعَكُمْ قَالُوا بَلٰى وَلٰكِنَّكُمْ فَتَنْتُمْ اَنْفُسَكُمْ وَتَرَبَّصْتُمْ وَارْتَبْتُمْ
وَغَرَّتْكُمُ الْاَمَانِيُّ حَتّٰى جَاءَ اَمْرُ اللّٰهِ وَغَرَّكُمْ بِاللّٰهِ الْغَرُورُ ﴿١٤﴾
فَالْيَوْمَ لَا يُؤْخَذُ مِنْكُمْ فِدْيَةٌ وَلَا مِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا مَاْوٰيكُمُ النَّارُ
هِيَ مَوْلٰيكُمْ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ ﴿١٥﴾ اَلَمْ يَاْنِ لِلَّذِينَ اٰمَنُوا اَنْ تَخْشَعَ
قُلُوبُهُمْ لِذِكْرِ اللّٰهِ وَمَا نَزَلَ مِنَ الْحَقِّ وَلَا يَكُونُوا كَالَّذِينَ اُوتُوا
الْكِتَابَ مِنْ قَبْلُ فَطَالَ عَلَيْهِمُ الْاَمَدُ فَقَسَتْ قُلُوبُهُمْ وَكَثِيرٌ
مِنْهُمْ فَاسِقُونَ ﴿١٦﴾ اِعْلَمُوا اَنَّ اللّٰهَ يُحْيِي الْاَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا قَدْ
بَيَّنَّا لَكُمُ الْاٰيَاتِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ﴿١٧﴾ اِنَّ الْمُصَّدِّقِينَ وَالْمُصَّدِّقَاتِ
وَاَقْرَضُوا اللّٰهَ قَرْضًا حَسَنًا يُضَاعَفُ لَهُمْ وَلَهُمْ اَجْرٌ كَرِيمٌ ﴿١٨﴾

12. O gün, mümin erkek ve mümin kadınların nurlarının önlerinden koştuğunu ve sağlarından (amel defterlerini aldıklarını) görürsün. (Onlara denir ki:) "Bugün müjdeniz, içlerinde ebedî kalacağınız, altlarından ırmaklar akan cennetlerdir. Bu, büyük kurtuluşun/kazancın ta kendisidir."

13. O gün münafık erkek ve münafık kadınlar, iman eden kimselere derler ki: "Bizi de bekleyin, biraz nurunuzdan alıp faydalanalım." Onlara, "Dönün arkanıza ve nur arayın." denir. Derken aralarına, kapısı olan bir sur çekilmiştir. İç tarafında rahmet, dış yönünde ise azap vardır.

14. (Cennet ehline) seslenirler: "(Dünyada) sizinle beraber değil miydik?" Derler ki: "Evet (bedenleriniz bizimle beraberdi). Fakat siz, Allah'ın emri (olan ölüm) gelinceye kadar, nefislerinizi fitneye düşürdünüz (nerede fitne ortamı varsa onun içinde oldunuz) ve (müminlerin başına felaket gelmesini) gözetlediniz. Şüpheye düştünüz. Kuruntular sizi aldattı ve aldatıcı, sizi Allah'la aldattı."

15. Bugün, sizden ve kâfirlerden fidye alınmaz. Barınağınız ateştir. O, sizin (sürekli yanınızda bulunan) dostunuzdur. O, ne kötü bir dönüş yeridir.

16. İman edenlerin, Allah'ın zikrine ve (Kur'ân ayetlerinden) inen hakka karşı kalplerinin yumuşamasının zamanı gelmedi mi? Bundan önce kendilerine Kitap verilen, uzun bir zamanın geçmesiyle de kalpleri katılaşan ve birçoğu da fasık olan kimseler gibi olmasınlar.

17. Bilin ki Allah, ölümünden sonra yeryüzüne hayat verir. Akletmeniz için ayetleri size açıkladık.

18. Hiç şüphesiz, sadaka veren erkekler, sadaka veren kadınlar ve Allah'a güzel bir borç verenler, onlara (ecirleri) kat kat arttırılır ve onlar için değerli bir mükâfat vardır.

وَالَّذ۪ينَ اٰمَنُوا بِاللّٰهِ وَرُسُلِه۪ٓ اُو۬لٰٓئِكَ هُمُ الصِّدّ۪يقُونَۗ وَالشُّهَدَٓاءُ
عِنْدَ رَبِّهِمْۜ لَهُمْ اَجْرُهُمْ وَنُورُهُمْۜ وَالَّذ۪ينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا
بِاٰيَاتِنَٓا اُو۬لٰٓئِكَ اَصْحَابُ الْجَح۪يمِ ﴿١٩﴾ اِعْلَمُٓوا اَنَّمَا الْحَيٰوةُ
الدُّنْيَا لَعِبٌ وَلَهْوٌ وَز۪ينَةٌ وَتَفَاخُرٌ بَيْنَكُمْ وَتَكَاثُرٌ
فِي الْاَمْوَالِ وَالْاَوْلَادِۜ كَمَثَلِ غَيْثٍ اَعْجَبَ الْكُفَّارَ نَبَاتُهُ ثُمَّ
يَه۪يجُ فَتَرٰيهُ مُصْفَرًّا ثُمَّ يَكُونُ حُطَامًاۜ وَفِي الْاٰخِرَةِ عَذَابٌ
شَد۪يدٌۙ وَمَغْفِرَةٌ مِنَ اللّٰهِ وَرِضْوَانٌۜ وَمَا الْحَيٰوةُ الدُّنْيَٓا اِلَّا مَتَاعُ
الْغُرُورِ ﴿٢٠﴾ سَابِقُٓوا اِلٰى مَغْفِرَةٍ مِنْ رَبِّكُمْ وَجَنَّةٍ عَرْضُهَا
كَعَرْضِ السَّمَٓاءِ وَالْاَرْضِۙ اُعِدَّتْ لِلَّذ۪ينَ اٰمَنُوا بِاللّٰهِ وَرُسُلِه۪ۜ
ذٰلِكَ فَضْلُ اللّٰهِ يُؤْت۪يهِ مَنْ يَشَٓاءُۜ وَاللّٰهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظ۪يمِ ﴿٢١﴾
مَٓا اَصَابَ مِنْ مُص۪يبَةٍ فِي الْاَرْضِ وَلَا ف۪ٓي اَنْفُسِكُمْ
اِلَّا ف۪ي كِتَابٍ مِنْ قَبْلِ اَنْ نَبْرَاَهَاۜ اِنَّ ذٰلِكَ عَلَى اللّٰهِ يَس۪يرٌۚ ﴿٢٢﴾
لِكَيْلَا تَأْسَوْا عَلٰى مَا فَاتَكُمْ وَلَا تَفْرَحُوا بِمَٓا اٰتٰيكُمْۜ وَاللّٰهُ
لَا يُحِبُّ كُلَّ مُخْتَالٍ فَخُورٍۙ ﴿٢٣﴾ اَلَّذ۪ينَ يَبْخَلُونَ وَيَأْمُرُونَ
النَّاسَ بِالْبُخْلِۜ وَمَنْ يَتَوَلَّ فَاِنَّ اللّٰهَ هُوَ الْغَنِيُّ الْحَم۪يدُ ﴿٢٤﴾

19. Allah'a ve resûllerine iman edenler, işte bunlar, Rabbleri katında sıddîklar (özü sözü doğru olanlar) ve şehitlerdir/şahitlerdir. Onlara mükâfatları ve nurları vardır. Ayetlerimizi inkâr edip yalanlayanlarsa işte bunlar, cehennem ehlilerdir.

20. Bilin ki dünya hayatı bir oyun, eğlence, süs, aranızda övünme (aracı), malları ve evlatları çoğaltma (yarışından) ibarettir. (Bitirdiği) ekin çiftçilerin hoşuna giden yağmur gibi. (Göz alıcı tazelik ve canlılıktan sonra) kuruyuverir, onun sapsarı olduğunu görürsün. Sonra da etrafa saçılan kırıntılara dönüşür. Ahiretteyse çetin bir azap, Allah'tan bağışlanma ve razılık vardır. Dünya hayatı, aldatıcı bir faydalanmadan başka bir şey değildir.

21. Rabbinizin mağfiretine ve genişliği gök ve yerin genişliği gibi/kadar olan cennete koşun. (O,) Allah'a ve resûllerine iman edenler için hazırlanmıştır. Bu, Allah'ın lütuf ve ihsanıdır, onu dilediğine verir. Allah, büyük bir lütuf sahibidir.

22. Yeryüzünde veya nefislerinizde meydana gelen her musibet, onu yaratmadan önce mutlaka bir Kitap'ta yazılıdır. Şüphesiz ki bu, Allah'a kolaydır.

23. (Her şeyin Levh-i Mahfûz'da yazılı olması) elinizden kaçana üzülmemeniz, size verilenle de şımarmamanız içindir. Allah, kibirli ve böbürlenen kimseleri sevmez.

Kadere iman, insanı eşyaya ve hadiselere kul olmaktan, varlıkta şımarıp yoklukta unutma hastalığına tutulmaktan korur. Varlığın ve yokluğun, nimetin ve musibetin Allah (cc) tarafından takdir edildiğini, yazılmış olanın vuku bulduğunu bilen insan, Allah'a (cc) teslim olup kaderine rıza gösterir. Nimetin imtihanı olan şükrü, musibetin imtihanı olan sabrı hakkıyla yerine getirir.

24. Onlar ki cimrilik eder ve insanlara cimriliği emrederler. Kim de (Allah'a itaatten) yüz çevirirse, hiç şüphesiz Allah, (kimseye muhtaç olmayan, her şeyin kendisine muhtaç olduğu) El-Ğaniy ve (her daim övgüyü hak eden ve varlık tarafından övülen) El-Hamîd'dir.

لَقَدْ اَرْسَلْنَا رُسُلَنَا بِالْبَيِّنَاتِ وَاَنْزَلْنَا مَعَهُمُ الْكِتَابَ
وَالْمِيزَانَ لِيَقُومَ النَّاسُ بِالْقِسْطِۚ وَاَنْزَلْنَا الْحَدِيدَ فِيهِ بَأْسٌ
شَدِيدٌ وَمَنَافِعُ لِلنَّاسِ وَلِيَعْلَمَ اللّٰهُ مَنْ يَنْصُرُهُ وَرُسُلَهُ بِالْغَيْبِۜ
اِنَّ اللّٰهَ قَوِيٌّ عَزِيزٌ ﴿٢٥﴾ وَلَقَدْ اَرْسَلْنَا نُوحًا وَاِبْرٰهِيمَ وَجَعَلْنَا
فِي ذُرِّيَّتِهِمَا النُّبُوَّةَ وَالْكِتَابَ فَمِنْهُمْ مُهْتَدٍۚ وَكَثِيرٌ مِنْهُمْ
فَاسِقُونَ ﴿٢٦﴾ ثُمَّ قَفَّيْنَا عَلٰٓى اٰثَارِهِمْ بِرُسُلِنَا وَقَفَّيْنَا بِعِيسَى
ابْنِ مَرْيَمَ وَاٰتَيْنَاهُ الْاِنْجِيلَ وَجَعَلْنَا فِي قُلُوبِ الَّذِينَ اتَّبَعُوهُ
رَأْفَةً وَرَحْمَةًۜ وَرَهْبَانِيَّةًۨ ابْتَدَعُوهَا مَا كَتَبْنَاهَا عَلَيْهِمْ
اِلَّا ابْتِغَاءَ رِضْوَانِ اللّٰهِ فَمَا رَعَوْهَا حَقَّ رِعَايَتِهَاۚ فَاٰتَيْنَا
الَّذِينَ اٰمَنُوا مِنْهُمْ اَجْرَهُمْۚ وَكَثِيرٌ مِنْهُمْ فَاسِقُونَ ﴿٢٧﴾
يَٓا اَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا اتَّقُوا اللّٰهَ وَاٰمِنُوا بِرَسُولِهِ يُؤْتِكُمْ
كِفْلَيْنِ مِنْ رَحْمَتِهِ وَيَجْعَلْ لَكُمْ نُورًا تَمْشُونَ
بِهِ وَيَغْفِرْ لَكُمْۜ وَاللّٰهُ غَفُورٌ رَحِيمٌۙ ﴿٢٨﴾ لِئَلَّا يَعْلَمَ اَهْلُ
الْكِتَابِ اَلَّا يَقْدِرُونَ عَلٰى شَيْءٍ مِنْ فَضْلِ اللّٰهِ وَاَنَّ
الْفَضْلَ بِيَدِ اللّٰهِ يُؤْتِيهِ مَنْ يَشَٓاءُۜ وَاللّٰهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ ﴿٢٩﴾

25. Andolsun ki resûllerimizi apaçık (delillerle) gönderdik. İnsanlar adaleti ayakta tutsunlar diye onlarla beraber Kitab'ı ve mizanı (adalet ölçüsünü) indirdik. (Ayrıca) kendisinde çetin bir güç ve insanlar için faydalar bulunan demiri indirdik. Tâ ki Allah, kimlerin gaybta (onu görmedikleri hâlde) Allah'a ve resûllerine yardım edeceğini açığa çıkarıp ayırsın. Şüphesiz ki Allah, (güç ve kuvvet sahibi olan) Kaviy ve (izzet sahibi, her şeyi mağlup eden) Azîz'dir.

26. Andolsun ki Nûh'u ve İbrâhîm'i de gönderdik ve her ikisinin zürriyetlerine peygamberliği ve Kitab'ı verdik. Onlardan kimisi hidayet ehlidir. Onların çoğu ise fasıklardır.

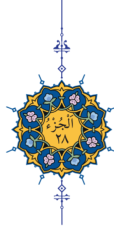
27. Sonra, onların peşinden giden resûllerimizi art arda gönderdik. Meryem oğlu Îsâ'yı da peşlerinden gönderdik. Ona İncîl'i verdik ve ona uyanların kalplerinde şefkat ve merhamet kıldık. Bidat olarak ortaya koydukları ruhbanlığı (hayattan el etek çekip yalnızca ibadetle meşgul olmayı), biz onlara farz kılmadık. Allah'ın rızasını elde etmek için (dinde bir yenilik olarak) yaptılar, onun da hakkını vermediler. İçlerinden iman edenlere ecirlerini verdik, onların birçoğu ise fasıklardır.

Allah (cc); resûllerini, toplumu tevhidle ıslah etmek, yeryüzünü hayırla imar etmek ve adaleti ayakta tutmaları için göndermiştir. Mağaralara çekilmek, İslam toplumunda cemaati terk etmek, yani toplumun ıslahını bırakıp bireysel ıslaha yoğunlaşmak peygamberlerin yolu değildir.

Hristiyanlar, bozulan toplumu ıslah etmeyi göze alamadıklarından ruhbanlığı icat edip dinlerinde bir bidat çıkardılar. İnsanı şeytanların vesveselerine açık ve korumasız hâle getiren açlık ve yalnızlık içinde münzevi bir hayata yöneldiler. Islah olmak için girdikleri mağaralardan teslise inanan, şeytanlar ve cinlerle irtibat kurmuş büyücü ve kâhinler olarak çıktılar. Buna binaen, nefsini arındırmak veya toplumu ıslah etmek isteyen herkes, resûllerin yoluna uymak zorundadır. Resûllerin yoluna uygun olmayan, Sünnet dışı her uygulama, Resûl'e muhalefettir. Ve her muhalefet dinî dünyevi bir fitne ve ahiret azabıyla neticelenmeye mahkûmdur. (bk. 24/Nûr, 63)

28. Ey iman edenler! Allah'tan korkup sakının ve Resûl'üne iman edin ki size rahmetinden iki kat versin, size kendisiyle yürüyeceğiniz bir nur kılsın ve (günahlarınızı) bağışlasın. Allah (günahları bağışlayan, örten ve günahların kötü akıbetinden kulu koruyan) Ğafûr ve (kullarına karşı merhametli olan) Rahîm'dir.

29. Tâ ki Ehl-i Kitap, Allah'ın lütuf ve ihsanından hiçbir şeyi (kuru temenniyle) elde edemeyeceklerini ve lütfun Allah'ın elinde olduğunu, onu dilediğine vereceğini bilsin. Allah, büyük lütuf ve ihsan sahibidir.

58. MUCADELE SURESİ

(Bu sure Medine'de indirilmiş olup 22 ayettir.)
Er-Rahmân ve Er-Rahîm olan Allah'ın adıyla
(okumaya başlıyorum).

1. Muhakkak ki Allah, kocası hakkında seninle tartışan ve Allah'a şikâyette bulunan kimsenin sözünü işitir. Allah, karşılıklı konuşmalarınızı işitti. Şüphesiz ki Allah, (işiten ve dualara icabet eden) Semî' ve (her şeyi gören) Basîr'dir.

2. İçinizden (bana anamın sırtı gibisin diyerek) kadınlarına zıhar yapanlar (bilmelidirler ki böyle söylemekle kadınları) anneleri olmaz. Anneleri, yalnızca kendilerini doğuranlardır. Hiç şüphesiz onlar, münker ve yalan olan bir söz söylüyorlar. Ve şüphesiz ki Allah, (günahları affeden) Afuv ve (günahları bağışlayan, örten ve günahların kötü akıbetinden kulu koruyan) Ğafûr'dur.

3. Kadınlarına zıhar yapıp sonra da sözlerinden dönenler, eşleriyle temas etmeden önce bir köle azad etsinler. Bu, size öğüt verilen şeydir. Allah, yaptıklarınızdan haberdardır.

سُورَةُ الْمُجَادَلَةِ
مَدَنِيَّةٌ وَهِيَ اثْنَتَانِ وَعِشْرُونَ اٰيَةً

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ
قَدْ سَمِعَ اللّٰهُ قَوْلَ الَّت۪ي تُجَادِلُكَ ف۪ي زَوْجِهَا وَتَشْتَك۪ٓي اِلَى اللّٰهِۗ وَاللّٰهُ
يَسْمَعُ تَحَاوُرَكُمَاۜ اِنَّ اللّٰهَ سَم۪يعٌ بَص۪يرٌ ﴿١﴾ اَلَّذ۪ينَ يُظَاهِرُونَ مِنْكُمْ
مِنْ نِسَٓائِهِمْ مَا هُنَّ اُمَّهَاتِهِمْۜ اِنْ اُمَّهَاتُهُمْ اِلَّا الّٰٓـ۪ٔي وَلَدْنَهُمْۜ وَاِنَّهُمْ
لَيَقُولُونَ مُنْكَراً مِنَ الْقَوْلِ وَزُوراًۜ وَاِنَّ اللّٰهَ لَعَفُوٌّ غَفُورٌ ﴿٢﴾
وَالَّذ۪ينَ يُظَاهِرُونَ مِنْ نِسَٓائِهِمْ ثُمَّ يَعُودُونَ لِمَا قَالُوا فَتَحْر۪يرُ رَقَبَةٍ
مِنْ قَبْلِ اَنْ يَتَمَٓاسَّاۜ ذٰلِكُمْ تُوعَظُونَ بِه۪ۜ وَاللّٰهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَب۪يرٌ ﴿٣﴾
فَمَنْ لَمْ يَجِدْ فَصِيَامُ شَهْرَيْنِ مُتَتَابِعَيْنِ مِنْ قَبْلِ اَنْ يَتَمَٓاسَّاۚ
فَمَنْ لَمْ يَسْتَطِعْ فَاِطْعَامُ سِتّ۪ينَ مِسْك۪يناًۜ ذٰلِكَ لِتُؤْمِنُوا بِاللّٰهِ وَرَسُولِه۪ۜ
وَتِلْكَ حُدُودُ اللّٰهِۜ وَلِلْكَافِر۪ينَ عَذَابٌ اَل۪يمٌ ﴿٤﴾ اِنَّ الَّذ۪ينَ يُحَٓادُّونَ اللّٰهَ
وَرَسُولَهُ كُبِتُوا كَمَا كُبِتَ الَّذ۪ينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَقَدْ اَنْزَلْنَٓا اٰيَاتٍ بَيِّنَاتٍۜ
وَلِلْكَافِر۪ينَ عَذَابٌ مُه۪ينٌۚ ﴿٥﴾ يَوْمَ يَبْعَثُهُمُ اللّٰهُ جَم۪يعاً فَيُنَبِّئُهُمْ
بِمَا عَمِلُواۜ اَحْصٰيهُ اللّٰهُ وَنَسُوهُۜ وَاللّٰهُ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ شَه۪يدٌ ﴿٦﴾

4. (Köle azad etme imkânı) bulamayan kimse, iki ay peş peşe/ara vermeden oruç tutsun. (Buna da) güç yetiremeyen, altmış fakiri doyursun. Bu, Allah'a ve Resûl'üne iman etmeniz içindir. Ve bu, Allah'ın sınırlarıdır. Kâfirler için can yakıcı bir azap vardır.

5. Allah ve Resûl'ü ile (onların sınır ve kanunlarını tanımayıp, yeni sınır ve kanunlar koyarak) sınırlaşanlar; kendilerinden öncekilerin alçaltılıp rezil edildikleri gibi alçaltılıp rezil edileceklerdir. Muhakkak ki biz, apaçık ayetler indirdik. Kâfirler için alçaltıcı bir azap vardır.

6. Allah, hepsini topluca dirilteceği gün, yaptıklarını kendilerine haber verir. Allah, (yaptıklarını) sayıp (kayıt altına almış), onlarsa unutmuşlardır. Allah, her şeye şahit olandır.

اَلَمْ تَرَ اَنَّ اللّٰهَ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمٰوَاتِ وَمَا فِي الْاَرْضِۜ مَا يَكُونُ
مِنْ نَجْوٰى ثَلٰثَةٍ اِلَّا هُوَ رَابِعُهُمْ وَلَا خَمْسَةٍ اِلَّا هُوَ سَادِسُهُمْ
وَلَٓا اَدْنٰى مِنْ ذٰلِكَ وَلَٓا اَكْثَرَ اِلَّا هُوَ مَعَهُمْ اَيْنَ مَا كَانُواۚ ثُمَّ
يُنَبِّئُهُمْ بِمَا عَمِلُوا يَوْمَ الْقِيٰمَةِۜ اِنَّ اللّٰهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلٖيمٌ ﴿٧﴾ اَلَمْ تَرَ
اِلَى الَّذٖينَ نُهُوا عَنِ النَّجْوٰى ثُمَّ يَعُودُونَ لِمَا نُهُوا عَنْهُ وَيَتَنَاجَوْنَ
بِالْاِثْمِ وَالْعُدْوَانِ وَمَعْصِيَتِ الرَّسُولِۘ وَاِذَا جَٓاؤُ۫كَ حَيَّوْكَ بِمَا
لَمْ يُحَيِّكَ بِهِ اللّٰهُۙ وَيَقُولُونَ فٖٓي اَنْفُسِهِمْ لَوْلَا يُعَذِّبُنَا اللّٰهُ بِمَا نَقُولُۜ
حَسْبُهُمْ جَهَنَّمُۚ يَصْلَوْنَهَاۚ فَبِئْسَ الْمَصٖيرُ ﴿٨﴾ يَٓا اَيُّهَا الَّذٖينَ اٰمَنُٓوا
اِذَا تَنَاجَيْتُمْ فَلَا تَتَنَاجَوْا بِالْاِثْمِ وَالْعُدْوَانِ وَمَعْصِيَتِ الرَّسُولِ
وَتَنَاجَوْا بِالْبِرِّ وَالتَّقْوٰىۜ وَاتَّقُوا اللّٰهَ الَّذٖٓي اِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ﴿٩﴾
اِنَّمَا النَّجْوٰى مِنَ الشَّيْطَانِ لِيَحْزُنَ الَّذٖينَ اٰمَنُوا وَلَيْسَ بِضَٓارِّهِمْ
شَيْـًٔا اِلَّا بِاِذْنِ اللّٰهِۜ وَعَلَى اللّٰهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ ﴿١٠﴾ يَٓا اَيُّهَا
الَّذٖينَ اٰمَنُٓوا اِذَا قٖيلَ لَكُمْ تَفَسَّحُوا فِي الْمَجَالِسِ فَافْسَحُوا
يَفْسَحِ اللّٰهُ لَكُمْۚ وَاِذَا قٖيلَ انْشُزُوا فَانْشُزُوا يَرْفَعِ اللّٰهُ الَّذٖينَ اٰمَنُوا
مِنْكُمْۙ وَالَّذٖينَ اُو۫تُوا الْعِلْمَ دَرَجَاتٍۜ وَاللّٰهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبٖيرٌ ﴿١١﴾

7. Allah'ın göklerde ve yerde olan her şeyi bildiğini bilmez misin? Kendi aralarında fısıldaşan üç kişinin dördüncüsü mutlaka O'dur. Beş kişinin altıncısı mutlaka O'dur. Bundan az ya da daha çok olsunlar (fark etmez), her nerede olurlarsa (Allah) onlarla beraberdir. Sonra Kıyamet Günü'nde yaptıklarını onlara haber verir. Şüphesiz ki Allah, her şeyi bilir.

8. Kendilerine fısıldaşmanın yasaklandığı kimseleri görmedin mi? Sonra nehyedildikleri şeye geri dönüyor; günah, düşmanlık ve Peygamber'e isyan hakkında fısıldaşıp (kulis yapıyorlar). Sana geldikleri zaman, Allah'ın seni selamlamadığı sözlerle seni selamlarlar. İçlerinden derler ki: "Söylediğimiz sözler nedeniyle Allah bize azap etmeli değil miydi?" Onlara cehennem yeter. Oraya gireceklerdir. O ne kötü bir dönüş yeridir.

9. Ey iman edenler! Fısıldaştığınız zaman günah, düşmanlık ve Resûl'e isyan ile fısıldaşmayın. (İllaki fısıldaşacaksanız/kulis yapacaksanız) iyilik ve takva (ile ilgili) konuşun. (Diriltilip) huzurunda toplanacağınız Allah'tan korkup, sakının.

10. Ancak fısıldaşmak, iman edenleri üzmek için şeytanın (süslediği ve teşvik ettiği) şeylerdendir. Allah'ın izni olmadan (şeytan) onlara hiçbir şekilde zarar veremeyecektir. (Öyleyse) müminler, yalnızca Allah'a tevekkül etsinler.

11. Ey iman edenler! Size meclislerde, "Yer açın/Açılın!" dendiğinde, yer açın ki Allah da size (cennetinde) yer açsın. Size (Allah'a ve Resûl'üne itaat olan bir konuda) "Kalkın!" dendiğinde, kalkın ki Allah sizden iman edenleri ve kendilerine ilim verilenleri derecelerle yükseltsin. Allah, yaptıklarınızdan haberdardır.

يَٓا اَيُّهَا الَّذ۪ينَ اٰمَنُٓوا اِذَا نَاجَيْتُمُ الرَّسُولَ فَقَدِّمُوا بَيْنَ يَدَيْ
نَجْوٰيكُمْ صَدَقَةًۜ ذٰلِكَ خَيْرٌ لَكُمْ وَاَطْهَرُۜ فَاِنْ لَمْ تَجِدُوا فَاِنَّ اللّٰهَ
غَفُورٌ رَح۪يمٌ ﴿١٢﴾ ءَاَشْفَقْتُمْ اَنْ تُقَدِّمُوا بَيْنَ يَدَيْ نَجْوٰيكُمْ صَدَقَاتٍۜ
فَاِذْ لَمْ تَفْعَلُوا وَتَابَ اللّٰهُ عَلَيْكُمْ فَاَق۪يمُوا الصَّلٰوةَ وَاٰتُوا الزَّكٰوةَ
وَاَط۪يعُوا اللّٰهَ وَرَسُولَهُۜ وَاللّٰهُ خَب۪يرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿١٣﴾ اَلَمْ تَرَ اِلَى الَّذ۪ينَ
تَوَلَّوْا قَوْمًا غَضِبَ اللّٰهُ عَلَيْهِمْۜ مَا هُمْ مِنْكُمْ وَلَا مِنْهُمْۙ وَيَحْلِفُونَ
عَلَى الْكَذِبِ وَهُمْ يَعْلَمُونَ ﴿١٤﴾ اَعَدَّ اللّٰهُ لَهُمْ عَذَابًا شَد۪يدًاۜ اِنَّهُمْ سَٓاءَ
مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٥﴾ اِتَّخَذُٓوا اَيْمَانَهُمْ جُنَّةً فَصَدُّوا عَنْ سَب۪يلِ
اللّٰهِ فَلَهُمْ عَذَابٌ مُه۪ينٌ ﴿١٦﴾ لَنْ تُغْنِيَ عَنْهُمْ اَمْوَالُهُمْ وَلَٓا اَوْلَادُهُمْ
مِنَ اللّٰهِ شَيْـًٔاۜ اُو۬لٰٓئِكَ اَصْحَابُ النَّارِۜ هُمْ ف۪يهَا خَالِدُونَ ﴿١٧﴾ يَوْمَ
يَبْعَثُهُمُ اللّٰهُ جَم۪يعًا فَيَحْلِفُونَ لَهُ كَمَا يَحْلِفُونَ لَكُمْ وَيَحْسَبُونَ
اَنَّهُمْ عَلٰى شَيْءٍۜ اَلَٓا اِنَّهُمْ هُمُ الْكَاذِبُونَ ﴿١٨﴾ اِسْتَحْوَذَ عَلَيْهِمُ
الشَّيْطَانُ فَاَنْسٰيهُمْ ذِكْرَ اللّٰهِۜ اُو۬لٰٓئِكَ حِزْبُ الشَّيْطَانِۜ اَلَٓا اِنَّ حِزْبَ
الشَّيْطَانِ هُمُ الْخَاسِرُونَ ﴿١٩﴾ اِنَّ الَّذ۪ينَ يُحَٓادُّونَ اللّٰهَ وَرَسُولَهُٓ اُو۬لٰٓئِكَ
فِي الْاَذَلّ۪ينَ ﴿٢٠﴾ كَتَبَ اللّٰهُ لَاَغْلِبَنَّ اَنَا۬ وَرُسُل۪يۜ اِنَّ اللّٰهَ قَوِيٌّ عَز۪يزٌ ﴿٢١﴾

12. Ey iman edenler! Resûl'e gizli olarak (bir müşkülünüzü arz edeceğinizde) konuşmanızdan önce sadaka verin. Bu, sizin için daha hayırlı ve daha temizdir. Şayet (verecek sadaka) bulamazsanız, hiç şüphesiz Allah, (günahları bağışlayan, örten ve günahların kötü akıbetinden kulu koruyan) Ğafûr ve (kullarına karşı merhametli olan) Rahîm'dir.

13. Gizli konuşmalarınızdan önce sadakalar verecek olmaktan dolayı korktunuz mu? Madem ki yapmadınız, Allah tevbenizi kabul etti. (O hâlde) namazı dosdoğru kılın, zekâtı verin, Allah'a ve Resûl'üne itaat edin. Allah, yaptıklarınızdan haberdardır.

14. Allah'ın öfkelendiği bir topluluğu dost edinenleri görmedin mi? Onlar, ne sizdendir ne de onlardan. Onlar, bildikleri hâlde yalan üzere yemin ederler.

15. Allah, onlar için çetin bir azap hazırlamıştır. Onların yaptıkları ne kadar da kötüdür.

16. Yeminlerini kalkan edinip Allah'ın yolundan saptırdılar. Onlar için alçaltıcı bir azap vardır.

17. Malları ve evlatları, (Allah'ın azabına karşı) kendilerine hiçbir fayda sağlamayacaktır. Onlar, ateşin ehlidir ve orada ebedî kalacaklardır.

18. Allah'ın hepsini bir arada dirilteceği gün size yemin ettikleri gibi (Allah'a) yemin edecek ve kendilerinin bir şey üzere olduklarını sanacaklar. Dikkat edin! Onlar yalancıların ta kendileridir.

19. Şeytan, onları hâkimiyeti altına almış ve onlara Allah'ı zikretmeyi unutturmuştur. Bunlar, şeytanın taraftarlarıdır. Dikkat edin! Hiç şüphesiz şeytanın taraftarları, hüsrana uğrayanların ta kendileridir.

20. Hiç kuşkusuz, Allah ve Resûl'ü ile (sınır ve kanunlarını tanımayıp yeni sınır ve yasalar koyarak) sınırlaşanlar, işte onlar, en zelil olanlar arasındalardır.

21. Allah: "Andolsun ki ben galip geleceğim ve resûllerim de (galip geleceklerdir)." diye yazmıştır. Şüphesiz ki Allah, (güç ve kuvvet sahibi olan) Kaviy ve (izzet sahibi, her şeyi mağlup eden) Azîz'dir.

لَا تَجِدُ قَوْمًا يُؤْمِنُونَ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ يُوَٓادُّونَ مَنْ حَٓادَّ اللّٰهَ
وَرَسُولَهُ وَلَوْ كَانُٓوا اٰبَٓاءَهُمْ اَوْ اَبْنَٓاءَهُمْ اَوْ اِخْوَانَهُمْ اَوْ عَش۪يرَتَهُمْۜ
اُو۬لٰٓئِكَ كَتَبَ ف۪ي قُلُوبِهِمُ الْا۪يمَانَ وَاَيَّدَهُمْ بِرُوحٍ مِنْهُۜ وَيُدْخِلُهُمْ
جَنَّاتٍ تَجْر۪ي مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهَارُ خَالِد۪ينَ ف۪يهَاۜ رَضِيَ اللّٰهُ عَنْهُمْ
وَرَضُوا عَنْهُۜ اُو۬لٰٓئِكَ حِزْبُ اللّٰهِۜ اَلَٓا اِنَّ حِزْبَ اللّٰهِ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿٢٢﴾

سُورَةُ الْحَشْرِ
مَدَنِيَّةٌ وَهِيَ أَرْبَعٌ وَعِشْرُونَ اٰيَةً

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ
سَبَّحَ لِلّٰهِ مَا فِي السَّمٰوَاتِ وَمَا فِي الْاَرْضِۚ وَهُوَ الْعَز۪يزُ الْحَك۪يمُ ﴿١﴾
هُوَ الَّذ۪ٓي اَخْرَجَ الَّذ۪ينَ كَفَرُوا مِنْ اَهْلِ الْكِتَابِ
مِنْ دِيَارِهِمْ لِاَوَّلِ الْحَشْرِۜ مَا ظَنَنْتُمْ اَنْ يَخْرُجُوا وَظَنُّٓوا اَنَّهُمْ
مَانِعَتُهُمْ حُصُونُهُمْ مِنَ اللّٰهِ فَاَتٰيهُمُ اللّٰهُ مِنْ حَيْثُ لَمْ يَحْتَسِبُوا
وَقَذَفَ ف۪ي قُلُوبِهِمُ الرُّعْبَ يُخْرِبُونَ بُيُوتَهُمْ بِاَيْد۪يهِمْ وَاَيْدِي
الْمُؤْمِن۪ينَ فَاعْتَبِرُوا يَٓا اُو۬لِي الْاَبْصَارِ ﴿٢﴾ وَلَوْلَٓا اَنْ كَتَبَ اللّٰهُ
عَلَيْهِمُ الْجَلَٓاءَ لَعَذَّبَهُمْ فِي الدُّنْيَاۜ وَلَهُمْ فِي الْاٰخِرَةِ عَذَابُ النَّارِ ﴿٣﴾

22. Allah'a ve Ahiret Günü'ne iman eden bir topluluğun -babaları, oğulları, kardeşleri, aşiretleri dahi olsa- Allah ve Resûl'ü ile sınırlaşan insanlara sevgi beslediğini göremezsin. Bunlar, (Allah'ın) kalplerine imanı yazdığı ve onları kendinden bir ruhla desteklediği kimselerdir. Onları altından ırmaklar akan ve içlerinde ebedî kalacakları cennete sokar. Allah onlardan razı olmuştur. Onlar da (Allah'tan) razı olmuşlardır. Bunlar, Allah'ın taraftarlarıdır. Dikkat edin! Hiç şüphesiz Allah'ın taraftarları, galip gelecek olanlardır.

Allah'ın (cc) dostlarını dost, düşmanlarını düşman edinmek hakkında detaylı bilgi için bk. 5/Mâide, 51

59. HAŞR SURESİ

(Bu sure Medine'de indirilmiş olup 24 ayettir.)
Er-Rahmân ve Er-Rahîm olan Allah'ın adıyla (okumaya başlıyorum).

1. Göklerde ve yerde olanların tamamı Allah'ı tesbih etmektedir. O, (izzet sahibi, her şeyi mağlup eden) El-Azîz ve (hüküm ve hikmet sahibi olan) El-Hakîm'dir.

2. Ehl-i Kitap'tan kâfir olanları ilk sürgünde yurtlarından çıkaran O'dur. Siz, onların çıkacağını düşünmemiştiniz. Onlar da kalelerinin kendilerini Allah'a karşı koruyacağını sanmıştı. Allah onlara, hiç beklemedikleri yerden geldi ve kalplerine şiddetli bir korku saldı. Evlerini kendi elleriyle ve müminlerin eliyle harap ediyorlardı. İbret alın ey basiret sahipleri!

3. Şayet Allah, onlara sürgünü yazmamış olsaydı mutlaka dünyada onlara (başka bir şekilde) azap ederdi. Onlar için ahirette ateş azabı vardır.

ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ شَٓاقُّوا اللّٰهَ وَرَسُولَهُۚ وَمَنْ يُشَٓاقِّ اللّٰهَ فَاِنَّ اللّٰهَ شَد۪يدُ
الْعِقَابِ ﴿٤﴾ مَا قَطَعْتُمْ مِنْ ل۪ينَةٍ اَوْ تَرَكْتُمُوهَا قَٓائِمَةً عَلٰٓى اُصُولِهَا
فَبِاِذْنِ اللّٰهِ وَلِيُخْزِيَ الْفَاسِق۪ينَ ﴿٥﴾ وَمَٓا اَفَٓاءَ اللّٰهُ عَلٰى رَسُولِه۪
مِنْهُمْ فَمَٓا اَوْجَفْتُمْ عَلَيْهِ مِنْ خَيْلٍ وَلَا رِكَابٍ وَلٰكِنَّ اللّٰهَ
يُسَلِّطُ رُسُلَهُ عَلٰى مَنْ يَشَٓاءُۜ وَاللّٰهُ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَد۪يرٌ ﴿٦﴾
مَٓا اَفَٓاءَ اللّٰهُ عَلٰى رَسُولِه۪ مِنْ اَهْلِ الْقُرٰى فَلِلّٰهِ وَلِلرَّسُولِ
وَلِذِي الْقُرْبٰى وَالْيَتَامٰى وَالْمَسَاك۪ينِ وَابْنِ السَّب۪يلِۙ
كَيْ لَا يَكُونَ دُولَةً بَيْنَ الْاَغْنِيَٓاءِ مِنْكُمْۜ وَمَٓا اٰتٰيكُمُ الرَّسُولُ
فَخُذُوهُ وَمَا نَهٰيكُمْ عَنْهُ فَانْتَهُواۚ وَاتَّقُوا اللّٰهَۜ اِنَّ اللّٰهَ شَد۪يدُ
الْعِقَابِۢ ﴿٧﴾ لِلْفُقَرَٓاءِ الْمُهَاجِر۪ينَ الَّذ۪ينَ اُخْرِجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ
وَاَمْوَالِهِمْ يَبْتَغُونَ فَضْلًا مِنَ اللّٰهِ وَرِضْوَانًا وَيَنْصُرُونَ
اللّٰهَ وَرَسُولَهُۜ اُو۬لٰٓئِكَ هُمُ الصَّادِقُونَۚ ﴿٨﴾ وَالَّذ۪ينَ تَبَوَّؤُ الدَّارَ
وَالْا۪يمَانَ مِنْ قَبْلِهِمْ يُحِبُّونَ مَنْ هَاجَرَ اِلَيْهِمْ وَلَا يَجِدُونَ
ف۪ي صُدُورِهِمْ حَاجَةً مِمَّٓا اُو۫تُوا وَيُؤْثِرُونَ عَلٰٓى اَنْفُسِهِمْ وَلَوْ كَانَ
بِهِمْ خَصَاصَةٌۜ وَمَنْ يُوقَ شُحَّ نَفْسِه۪ فَاُو۬لٰٓئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَۚ ﴿٩﴾

4. Bu, onların Allah'a ve Resûl'üne başkaldırmalarından, karşı safta yer almalarındandır. Kim de Allah'a başkaldırır ve karşı safta yer alırsa şüphesiz ki Allah, cezası çetin olandır.

5. Hurma ağaçlarından her neyi kesmiş ya da kökleri üzere ayakta bırakmışsanız, (hepsi) Allah'ın izniyledir. Ve fasıkları alçaltıp rezil etmek içindir.

6. Allah'ın onlardan (alarak) Resûl'üne verdiği fey'e gelince, siz (onu elde etmek için) ne bir at ne de deve sürdünüz. Fakat Allah, resûllerini dilediğine musallat eder. Allah, her şeye kadîrdir.

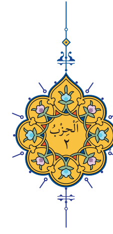
Savaşmadan elde edilen ganimet mallarına "fey" denilmektedir. Bu, savaşılarak elde edilen ganimet gibi müminler arasında bölüştürülmez.

7. Allah'ın (fethedilen) beldelerden Resûl'üne ihsan ettiği fey; Allah'a, Resûl'üne, yakın akrabaya, yetimlere, miskinlere/ihtiyaç sahibi yoksullara ve yolda kalmışlara aittir. Tâ ki (ganimet malları) sizden zengin olanların elinde dolanıp duran (ve kendisiyle fakirlere sürekli üstünlük sağladıkları) bir sermaye üstünlüğüne dönüşmesin. Resûl size neyi vermişse onu alın, neyi de yasaklamışsa onu bırakın. Allah'tan korkup sakının. Hiç şüphesiz ki Allah, cezası çetin olandır.

8. (Ayrıca fey,) yurtlarından çıkarılan ve malları (ellerinden) alınan, Rabblerinin lütuf ve rızasını arayan, Allah'a ve Resûl'üne yardım eden fakir muhâcirlere aittir. İşte onlar sadık olanların ta kendileridir.

9. Kendilerinden önce (Medine) yurdunu hazırlayan ve iman ehli olan (Ensâr), onlara hicret edenleri severler ve (Muhâcirlere) verilenlerden dolayı içlerinde bir çekemezlik hissetmezler. Şiddetle ihtiyaç duymalarına rağmen (kardeşlerini) kendilerine tercih ederler. Kim de nefsinin bencilliğinden korunursa işte onlar, kurtuluşa erenlerin ta kendileridir.

وَالَّذ۪ينَ جَٓاؤُ۫ مِنْ بَعْدِهِمْ يَقُولُونَ رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا وَلِاِخْوَانِنَا
الَّذ۪ينَ سَبَقُونَا بِالْا۪يمَانِ وَلَا تَجْعَلْ ف۪ي قُلُوبِنَا غِلًّا لِلَّذ۪ينَ
اٰمَنُوا رَبَّنَٓا اِنَّكَ رَؤُ۫فٌ رَح۪يمٌ ﴿١٠﴾ اَلَمْ تَرَ اِلَى الَّذ۪ينَ نَافَقُوا
يَقُولُونَ لِاِخْوَانِهِمُ الَّذ۪ينَ كَفَرُوا مِنْ اَهْلِ الْكِتَابِ
لَئِنْ اُخْرِجْتُمْ لَنَخْرُجَنَّ مَعَكُمْ وَلَا نُط۪يعُ ف۪يكُمْ اَحَدًا اَبَدًاۙ
وَاِنْ قُوتِلْتُمْ لَنَنْصُرَنَّكُمْۜ وَاللّٰهُ يَشْهَدُ اِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ ﴿١١﴾
لَئِنْ اُخْرِجُوا لَا يَخْرُجُونَ مَعَهُمْۚ وَلَئِنْ قُوتِلُوا لَا يَنْصُرُونَهُمْۚ
وَلَئِنْ نَصَرُوهُمْ لَيُوَلُّنَّ الْاَدْبَارَ ثُمَّ لَا يُنْصَرُونَ ﴿١٢﴾ لَاَنْتُمْ اَشَدُّ
رَهْبَةً ف۪ي صُدُورِهِمْ مِنَ اللّٰهِۜ ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَفْقَهُونَ ﴿١٣﴾
لَا يُقَاتِلُونَكُمْ جَم۪يعًا اِلَّا ف۪ي قُرًى مُحَصَّنَةٍ اَوْ مِنْ وَرَٓاءِ
جُدُرٍۜ بَأْسُهُمْ بَيْنَهُمْ شَد۪يدٌۜ تَحْسَبُهُمْ جَم۪يعًا وَقُلُوبُهُمْ
شَتّٰىۜ ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَعْقِلُونَۚ ﴿١٤﴾ كَمَثَلِ الَّذ۪ينَ
مِنْ قَبْلِهِمْ قَر۪يبًا ذَاقُوا وَبَالَ اَمْرِهِمْۚ وَلَهُمْ عَذَابٌ اَل۪يمٌۚ ﴿١٥﴾
كَمَثَلِ الشَّيْطَانِ اِذْ قَالَ لِلْاِنْسَانِ اكْفُرْۚ فَلَمَّا كَفَرَ
قَالَ اِنّ۪ي بَر۪ٓيءٌ مِنْكَ اِنّ۪ٓي اَخَافُ اللّٰهَ رَبَّ الْعَالَم۪ينَ ﴿١٦﴾

10. (Muhâcir ve Ensâr'dan) sonra gelenler derler ki: "Rabbimiz! Bizi ve bizden önce iman etmiş kardeşlerimizi bağışla ve kalplerimizde iman edenlere karşı bir kin bırakma. Rabbimiz! Şüphesiz ki sen, (kullarına karşı şefkatli olan) Raûf ve (kullarına karşı merhametli olan) Rahîm'sin."

Allah'ın (cc) razı olduğu kimseler için bk. 9/Tevbe, 100

11. Münafıklık eden kimseleri görmedin mi? Ehl-i Kitap'tan kâfir olan kardeşlerine derler ki: "Şayet (yurtlarınızdan) çıkarılırsanız, biz de sizinle beraber çıkarız. Sizin aleyhinize (olacak bir hükümde) hiç kimseye ebediyen itaat etmeyiz. Şayet sizinle savaşılırsa kesinlikle size yardım ederiz." Allah, onların yalancılar olduğuna şahitlik eder.

12. Andolsun ki (yurtlarından) çıkarılacak olsalar onlarla beraber çıkmazlar. Onlarla savaşılırsa yardım etmezler. Şayet yardım edecek olsalar arkalarına dönüp kaçarlar. Sonra kendilerine yardım da olunmaz.

13. Kalplerinde size dair var olan korku, Allah korkusundan daha çetindir. Bu, onların anlamayan bir topluluk olmalarındandır.

14. Korunaklı şehirler ve duvar gerisi (siperler) olmaksızın, sizinle topluca (göğüs göğüse) savaşmazlar. Kendi aralarındaki savaşları çetindir. Sen, onları bir(lik beraberlik içinde) sanırsın. Oysa kalpleri paramparçadır. Bu, onların akletmeyen bir topluluk olmasındandır.

15. (Bunlar,) kendilerinden yakın zaman önce (küfür ve hıyanetlerinin) vebalini tadanlar gibi (yaptıklarının vebalini tadacaktır). Onlara can yakıcı bir azap vardır.

16. Şeytanın durumu gibi... Hani insana, "Kâfir ol!" dedi. (İnsan) kâfir olunca da, "Şüphesiz ki ben, senden berîyim. Çünkü ben, âlemlerin Rabbi olan Allah'tan korkuyorum." dedi. (Münafıklar da dostları olan Ehl-i Kitab'ı böyle kandırdılar. "Yurtlarınızdan çıkarılırsanız biz de çıkarız, savaşırsanız yardım ederiz." dediler. Savaş başlayınca da onlardan uzaklaştılar.)

فَكَانَ عَاقِبَتَهُمَٓا اَنَّهُمَا فِي النَّارِ خَالِدَيْنِ فيهَاۜ وَذٰلِكَ جَزٰٓؤُا
الظَّالِمِينَ ﴿١٧﴾ يَٓا اَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا اتَّقُوا اللّٰهَ وَلْتَنْظُرْ نَفْسٌ
مَا قَدَّمَتْ لِغَدٍۚ وَاتَّقُوا اللّٰهَۜ اِنَّ اللّٰهَ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿١٨﴾
وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ نَسُوا اللّٰهَ فَاَنْسٰيهُمْ اَنْفُسَهُمْۜ اُو۬لٰٓئِكَ
هُمُ الْفَاسِقُونَ ﴿١٩﴾ لَا يَسْتَوٓي اَصْحَابُ النَّارِ وَاَصْحَابُ الْجَنَّةِۜ
اَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمُ الْفَٓائِزُونَ ﴿٢٠﴾ لَوْ اَنْزَلْنَا هٰذَا الْقُرْاٰنَ
عَلٰى جَبَلٍ لَرَاَيْتَهُ خَاشِعًا مُتَصَدِّعًا مِنْ خَشْيَةِ اللّٰهِۜ وَتِلْكَ الْاَمْثَالُ
نَضْرِبُهَا لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ ﴿٢١﴾ هُوَ اللّٰهُ الَّذٖي لَٓا اِلٰهَ اِلَّا هُوَۚ
عَالِمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِۚ هُوَ الرَّحْمٰنُ الرَّحِيمُ ﴿٢٢﴾ هُوَ اللّٰهُ
الَّذٖي لَٓا اِلٰهَ اِلَّا هُوَۚ اَلْمَلِكُ الْقُدُّوسُ السَّلَامُ الْمُؤْمِنُ الْمُهَيْمِنُ
الْعَزِيزُ الْجَبَّارُ الْمُتَكَبِّرُۜ سُبْحَانَ اللّٰهِ عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٢٣﴾
هُوَ اللّٰهُ الْخَالِقُ الْبَارِئُ الْمُصَوِّرُ لَهُ الْاَسْمَٓاءُ الْحُسْنٰىۜ يُسَبِّحُ
لَهُ مَا فِي السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِۚ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٢٤﴾

سُورَةُ الْمُمْتَحِنَةِ

مَدَنِيَّةٌ وَهِيَ ثَلَاثَ عَشْرَةَ اٰيَةً

17. O ikisinin akıbeti, hiç şüphesiz, ateşin içinde ebedî kalmalarıdır. Bu, zalimlerin cezasıdır.

18. Ey iman edenler! Allah'tan korkup sakının! Herkes yarın için ne takdim ettiğine bir baksın. Allah'tan korkup sakının! Şüphesiz ki Allah, yaptıklarınızdan haberdardır.

19. Allah'ı unuttukları (için), Allah'ın da onlara kendi nefislerini unutturduğu kimseler gibi olmayın. Bunlar, fasıkların ta kendileridir.

20. Ateş ehli ile cennet ehli bir olmazlar. Cennet ehli, kurtuluşa erenlerin ta kendileridir.

21. Şayet bu Kur'ân'ı, bir dağın üzerine indirmiş olsaydık, (dağın) Allah korkusundan büzülmüş ve paramparça olduğunu görürdün. İnsanlar düşünsünler diye onlara bu örnekleri veririz.

22. O Allah ki kendisinden başka (ibadeti hak eden) hiçbir ilah yoktur. Gayb ve şehadet bilgisinin sahibidir. O, (özünde merhamet sahibi olan) Er-Rahmân ve (rahmetini kullarına eriştiren) Er-Rahîm'dir.

23. O Allah ki O'ndan başka (ibadeti hak eden) hiçbir ilah yoktur. (Mutlak hâkimiyet/egemenlik sahibi, mülkünde dilediği gibi tasarruf eden) El-Melik'tir. (Mukaddes, eksikliklerden münezzeh olan) El-Kuddûs'tür. (Tüm eksiklik ve kusurlardan münezzeh, kullarına esenlik veren) Es-Selâm'dır. (Kalplere iman ve güven veren) El-Mümin'dir. (Her şeyi kontrol eden, mutlak otorite ve hâkimiyet sahibi olan) El-Müheymin'dir. (İzzet sahibi, her şeyi mağlup eden) El-Azîz'dir. (Gönül kırıklıklarını gideren, her şeye boyun eğdiren) El-Cabbâr'dır. (En büyük olan ve kibir sahibi olan) El-Mütekebbir'dir. Allah, onların şirk koşmalarından münezzehtir.

24. O Allah ki (Her şeyi yoktan var edip yaratan) El-Hâlık'tır. (Kusursuz ve uyum içinde yaratan) El-Bâri'dir. (Yarattıklarına dilediği şekli veren) El-Musavvir'dir. En güzel isimler O'nundur. Göklerde ve yerde olan her şey O'nu tesbih eder. O, (izzet sahibi, her şeyi mağlup eden) El-Azîz ve (hüküm ve hikmet sahibi olan) El-Hakîm'dir.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ

يَٓا اَيُّهَا الَّذ۪ينَ اٰمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا عَدُوّ۪ي وَعَدُوَّكُمْ اَوْلِيَٓاءَ تُلْقُونَ
اِلَيْهِمْ بِالْمَوَدَّةِ وَقَدْ كَفَرُوا بِمَا جَٓاءَكُمْ مِنَ الْحَقِّۚ يُخْرِجُونَ الرَّسُولَ
وَاِيَّاكُمْ اَنْ تُؤْمِنُوا بِاللّٰهِ رَبِّكُمْۜ اِنْ كُنْتُمْ خَرَجْتُمْ جِهَادًا ف۪ي سَب۪يل۪ي
وَابْتِغَٓاءَ مَرْضَات۪ي تُسِرُّونَ اِلَيْهِمْ بِالْمَوَدَّةِۗ وَاَنَا۬ اَعْلَمُ بِمَٓا اَخْفَيْتُمْ
وَمَٓا اَعْلَنْتُمْۜ وَمَنْ يَفْعَلْهُ مِنْكُمْ فَقَدْ ضَلَّ سَوَٓاءَ السَّب۪يلِ ﴿١﴾
اِنْ يَثْقَفُوكُمْ يَكُونُوا لَكُمْ اَعْدَٓاءً وَيَبْسُطُٓوا اِلَيْكُمْ اَيْدِيَهُمْ
وَاَلْسِنَتَهُمْ بِالسُّٓوءِ وَوَدُّوا لَوْ تَكْفُرُونَۜ ﴿٢﴾ لَنْ تَنْفَعَكُمْ اَرْحَامُكُمْ
وَلَٓا اَوْلَادُكُمْۚ يَوْمَ الْقِيٰمَةِۚ يَفْصِلُ بَيْنَكُمْۜ وَاللّٰهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَص۪يرٌ ﴿٣﴾
قَدْ كَانَتْ لَكُمْ اُسْوَةٌ حَسَنَةٌ ف۪ٓي اِبْرٰه۪يمَ وَالَّذ۪ينَ مَعَهُۚ اِذْ قَالُوا
لِقَوْمِهِمْ اِنَّا بُرَءٰٓؤُ۬ا مِنْكُمْ وَمِمَّا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللّٰهِۘ كَفَرْنَا بِكُمْ وَبَدَا
بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمُ الْعَدَاوَةُ وَالْبَغْضَٓاءُ اَبَدًا حَتّٰى تُؤْمِنُوا بِاللّٰهِ وَحْدَهُٓ
اِلَّا قَوْلَ اِبْرٰه۪يمَ لِاَب۪يهِ لَاَسْتَغْفِرَنَّ لَكَ وَمَٓا اَمْلِكُ لَكَ مِنَ اللّٰهِ مِنْ شَيْءٍۜ
رَبَّنَا عَلَيْكَ تَوَكَّلْنَا وَاِلَيْكَ اَنَبْنَا وَاِلَيْكَ الْمَص۪يرُ ﴿٤﴾ رَبَّنَا لَا تَجْعَلْنَا
فِتْنَةً لِلَّذ۪ينَ كَفَرُوا وَاغْفِرْ لَنَا رَبَّنَاۚ اِنَّكَ اَنْتَ الْعَز۪يزُ الْحَك۪يمُ ﴿٥﴾

60. MUMTEHİNE SURESİ

(Bu sure Medine'de indirilmiş olup 13 ayettir.)
Er-Rahmân ve Er-Rahîm olan Allah'ın adıyla (okumaya başlıyorum).

1. Ey iman edenler! Benim ve sizlerin düşmanı olan kimseleri veli/dost edinmeyin. Onlar, size gelen hakkı inkâr ettikleri hâlde, siz onlara sevgi gösterisinde bulunuyor (müminlerin haberlerini ve sırlarını onlara ulaştırıyorsunuz). (Oysa onlar,) Rabbiniz olan Allah'a iman ettiğiniz için, Resûl'ü ve sizi (Mekke'den) çıkarmışlardı. Şayet benim yolumda cihad etmek ve rızamı elde etmek gayesiyle (yola) çıkmışsanız, onlara gizlice sevgi beslemeniz (nasıl mümkün olabilir ki?) Ben, sizin gizlediğinizi de açığa vurup ilan ettiğinizi de bilirim. Sizden kim bunu yapar (onlara sevgi besler ve müminlerin haberlerini ulaştırırsa) hiç şüphesiz, dosdoğru yoldan sapmış olur.

Vela bera akidesi hakkında bilgi için bk. 5/Mâide, 51

2. Sizi ele geçirecek olsalar size düşman olur, ellerini ve dillerini kötülükle size uzatırlar. Ve onlar, sizin kâfir olmanızı isterler.

3. (Allah katında) ne akrabalarınızın ne de evlatlarınızın size bir faydası olacaktır. (Allah) Kıyamet Günü (hakkınızda hükmedecek ve) aranızı ayıracaktır. Allah, yaptıklarınızı görendir.

4. Sizin için İbrâhîm'de ve onunla birlikte olan (müminlerde/resûllerde) güzel bir örneklik vardır. Hani onlar, kavimlerine demişlerdi ki: "Biz, sizden ve Allah'ın dışında ibadet ettiklerinizden berîyiz/uzağız. Sizi tekfir ettik (üzerinde bulunduğunuz yolu ve sizi reddettik). Bizimle sizin aranızda, tek olan Allah'a iman edinceye kadar, ebedî bir düşmanlık ve ebedî bir kin baş göstermiştir." İbrâhîm'in babasına söylediği, "Senin için Allah'tan bağışlanma dileyeceğim. (Ama) Allah'a karşı sana hiçbir faydam olmaz." sözü müstesna. Rabbimiz! Yalnızca sana tevekkül ettik, yalnızca sana yöneldik ve dönüşümüz de yalnızca sanadır.

Ayet-i kerime, her müminin uymak zorunda olduğu (bk. 16/Nahl, 123), yüz çevirenin sefih/kıt akıllı kabul edildiği (bk. 2/Bakara, 130), yolların en mustakimi olan, İbrâhîm'in (as) yolunu/milletini tefsir etmektedir. İbrâhîm'in yolu/milleti;

a. Müşriklerden berî olmaktır. Çünkü şirki var eden ve onu fiiliyata döken müşriktir.

b. Allah'ın dışında ibadet ettikleri putlardan ve tağutlardan berî olmaktır. Ki "berî olmak" o fiili yapmamayı ve fiilin sahibine bilinçli, imani bir tavır göstermeyi ifade eder.

c. Şirk ehlini tanımamak, reddetmek ve onların küfrüne hükmetmektir.

d. Dini Allah'a halis kılarak, ortak koşmaksızın, bir olan Allah'a iman edinceye dek kâfirlere düşmanlık etmek ve kin beslemektir.

İşte bu, Allah'a ve Resûl'üne savaş açmış, cehennem kapısında oturmuş, bizdenmiş gibi konuşarak bizi aldatan, Kitab'ı dillerine dolayan, ama onu az bir paha karşılığında satanların el birliği ve itinayla gizlemeye çalıştıkları İbrâhîm'in milletidir.

5. Rabbimiz! Bizi kâfirler için fitne kılma, (günahlarımızı) bağışla ey Rabbimiz. Şüphesiz ki sen, (izzet sahibi, her şeyi mağlup eden) El-Azîz ve (hüküm ve hikmet sahibi) El-Hakîm olanın ta kendisisin.

لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِيهِمْ اُسْوَةٌ حَسَنَةٌ لِمَنْ كَانَ يَرْجُوا اللّٰهَ وَالْيَوْمَ الْاٰخِرَۜ
وَمَنْ يَتَوَلَّ فَاِنَّ اللّٰهَ هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ ﴿٦﴾ عَسَى اللّٰهُ اَنْ يَجْعَلَ
بَيْنَكُمْ وَبَيْنَ الَّذِينَ عَادَيْتُمْ مِنْهُمْ مَوَدَّةًۜ وَاللّٰهُ قَدِيرٌۜ وَاللّٰهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٧﴾
لَا يَنْهٰيكُمُ اللّٰهُ عَنِ الَّذِينَ لَمْ يُقَاتِلُوكُمْ فِي الدِّينِ وَلَمْ يُخْرِجُوكُمْ
مِنْ دِيَارِكُمْ اَنْ تَبَرُّوهُمْ وَتُقْسِطُٓوا اِلَيْهِمْۜ اِنَّ اللّٰهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ ﴿٨﴾
اِنَّمَا يَنْهٰيكُمُ اللّٰهُ عَنِ الَّذِينَ قَاتَلُوكُمْ فِي الدِّينِ وَاَخْرَجُوكُمْ
مِنْ دِيَارِكُمْ وَظَاهَرُوا عَلٰٓى اِخْرَاجِكُمْ اَنْ تَوَلَّوْهُمْۚ وَمَنْ يَتَوَلَّهُمْ
فَاُو۬لٰٓئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ﴿٩﴾ يَٓا اَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُٓوا اِذَا جَٓاءَكُمُ الْمُؤْمِنَاتُ
مُهَاجِرَاتٍ فَامْتَحِنُوهُنَّۜ اَللّٰهُ اَعْلَمُ بِاِيمَانِهِنَّۚ فَاِنْ عَلِمْتُمُوهُنَّ مُؤْمِنَاتٍ
فَلَا تَرْجِعُوهُنَّ اِلَى الْكُفَّارِۜ لَا هُنَّ حِلٌّ لَهُمْ وَلَا هُمْ يَحِلُّونَ لَهُنَّۜ وَاٰتُوهُمْ
مَٓا اَنْفَقُواۜ وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ اَنْ تَنْكِحُوهُنَّ اِذَٓا اٰتَيْتُمُوهُنَّ اُجُورَهُنَّۜ
وَلَا تُمْسِكُوا بِعِصَمِ الْكَوَافِرِ وَسْـَٔلُوا مَٓا اَنْفَقْتُمْ وَلْيَسْـَٔلُوا
مَٓا اَنْفَقُواۜ ذٰلِكُمْ حُكْمُ اللّٰهِۜ يَحْكُمُ بَيْنَكُمْۜ وَاللّٰهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿١٠﴾
وَاِنْ فَاتَكُمْ شَيْءٌ مِنْ اَزْوَاجِكُمْ اِلَى الْكُفَّارِ فَعَاقَبْتُمْ فَاٰتُوا الَّذِينَ
ذَهَبَتْ اَزْوَاجُهُمْ مِثْلَ مَٓا اَنْفَقُواۜ وَاتَّقُوا اللّٰهَ الَّذِٓي اَنْتُمْ بِهِ مُؤْمِنُونَ ﴿١١﴾

6. Andolsun ki onlarda, sizden Allah'ı ve Ahiret Günü'nü umanlar için güzel bir örneklik vardır. Kim de yüz çevirecek olursa şüphesiz ki Allah, (kimseye muhtaç olmayan, her şeyin kendisine muhtaç olduğu) El-Ğaniy ve (her daim övgüyü hak eden ve varlık tarafından övülen) El-Hamîd'in ta kendisidir.

7. Umulur ki Allah, sizinle onlardan düşmanlık ettikleriniz arasında (onları İslam'a hidayet edip) bir sevgi bağı kılar. Allah (her şeye) güç yetirendir. Allah (günahları bağışlayan, örten ve günahların kötü akıbetinden kulu koruyan) Ğafûr ve (kullarına karşı merhametli olan) Rahîm'dir.

8. Allah, sizinle dininizden dolayı savaşmamış ve sizi yurtlarınızdan çıkarmamış olanlara iyilik yapmanızı ve adaletli davranmanızı yasaklamaz. Çünkü Allah, adaletli olanları sever.

9. Allah, ancak dininizden ötürü sizinle savaşan, sizi yurtlarınızdan çıkarmış ve çıkarılmanıza yardım etmiş olanları dost edinmenizi yasaklar. Kim de onları veli/dost edinirse işte bunlar, zalimlerin ta kendileridir.

Müşrik oldukları için sevmediğimiz ve berî olduğumuz kâfirler, bizimle inancımızdan dolayı savaşmaz, bizi yurdumuzdan çıkarmaz ya da çıkaranlara yardımcı olmazsa onlara iyilik yapabilir, sosyal anlamda bir diyalog geliştirebiliriz. Allah Resûlü (sav) böyle müşriklere hediye verir, onlardan hediye alır, onlara hasta ziyaretinde bulunur ve onların misafirlik davetlerini kabul ederdi.

10. Ey iman edenler! Mümin kadınlar, hicret etmiş olarak size geldiklerinde onları imtihan edin. Allah onların imanını en iyi bilendir. Onların mümin olduğunu öğrenirseniz, kendilerini kâfirlere geri çevirmeyin. (Mümin) kadınlar (kâfir) erkeklere, (kâfir) erkekler de (mümin) kadınlara helal değildir. (Eski kocalarının, kadınları için) harcadıklarını onlara verin. Onlara mehirlerini verdiğiniz takdirde, kendileriyle evlenmenizde bir beis yoktur. Kâfir (kadınları) nikâhınızda tutmayın. Onlara harcadığınızı isteyin, onlar da harcadıklarını istesinler. Bunlar, Allah'ın hükmüdür. Sizin aranızda hükmeder. Allah, (her şeyi bilen) Alîm ve (hüküm ve hikmet sahibi olan) Hakîm'dir.

11. Şayet eşlerinizden biri kâfirlere kaçar (onlara katılırsa), siz de (onlarla savaşıp ganimet elde eder ve) onları cezalandırırsanız, hanımları gitmiş olanlara harcadıkları kadarını veriniz. İman etmiş olduğunuz Allah'tan korkup sakınınız.

يَٓا اَيُّهَا النَّبِيُّ اِذَا جَٓاءَكَ الْمُؤْمِنَاتُ يُبَايِعْنَكَ عَلٰٓى اَنْ
لَا يُشْرِكْنَ بِاللّٰهِ شَيْـًٔا وَلَا يَسْرِقْنَ وَلَا يَزْنِينَ وَلَا يَقْتُلْنَ
اَوْلَادَهُنَّ وَلَا يَأْتِينَ بِبُهْتَانٍ يَفْتَرِينَهُ بَيْنَ اَيْدِيهِنَّ وَاَرْجُلِهِنَّ
وَلَا يَعْصِينَكَ فِي مَعْرُوفٍ فَبَايِعْهُنَّ وَاسْتَغْفِرْ لَهُنَّ اللّٰهَۜ اِنَّ اللّٰهَ غَفُورٌ
رَحِيمٌ ﴿١٢﴾ يَٓا اَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا لَا تَتَوَلَّوْا قَوْمًا غَضِبَ اللّٰهُ عَلَيْهِمْ
قَدْ يَئِسُوا مِنَ الْاٰخِرَةِ كَمَا يَئِسَ الْكُفَّارُ مِنْ اَصْحَابِ الْقُبُورِ ﴿١٣﴾

سُورَةُ الصَّفِّ
مَدَنِيَّةٌ وَهِيَ أَرْبَعَ عَشْرَةَ اٰيَةً

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ
سَبَّحَ لِلّٰهِ مَا فِي السَّمٰوَاتِ وَمَا فِي الْاَرْضِۚ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿١﴾
يَٓا اَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا لِمَ تَقُولُونَ مَا لَا تَفْعَلُونَ ﴿٢﴾ كَبُرَ مَقْتًا
عِنْدَ اللّٰهِ اَنْ تَقُولُوا مَا لَا تَفْعَلُونَ ﴿٣﴾ اِنَّ اللّٰهَ يُحِبُّ الَّذِينَ يُقَاتِلُونَ
فِي سَبِيلِهِ صَفًّا كَاَنَّهُمْ بُنْيَانٌ مَرْصُوصٌ ﴿٤﴾ وَاِذْ قَالَ مُوسٰى
لِقَوْمِهِ يَا قَوْمِ لِمَ تُؤْذُونَنِي وَقَدْ تَعْلَمُونَ اَنِّي رَسُولُ اللّٰهِ اِلَيْكُمْۜ
فَلَمَّا زَاغُٓوا اَزَاغَ اللّٰهُ قُلُوبَهُمْۜ وَاللّٰهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ ﴿٥﴾

12. Ey Nebi! Şayet mümin kadınlar, Allah'a hiçbir şeyi ortak koşmamak, hırsızlık yapmamak, zina etmemek, çocuklarını öldürmemek, elleri ve ayakları arasında bir iftira uydurup getirmemek (kocalarına ait olmayan gayrimeşru bir çocuğu kocaya nispet etmemek), marufta sana isyan etmemek üzere sana gelirlerse; onların biatlarını kabul et ve onlar için Allah'tan bağışlanma dile. Şüphesiz ki Allah, (günahları bağışlayan, örten ve günahların kötü akıbetinden kulu koruyan) Ğafûr ve (kullarına karşı merhametli olan) Rahîm'dir.

13. Ey iman edenler! Allah'ın kendilerine gazap ettiği bir topluluğu dost/veli edinmeyin. Muhakkak ki onlar, kabir ehlinin (dirilmesinden) ümit kesen kâfirler gibi ahiretten ümit kesmişlerdir.

61. SAFF SURESİ

(Bu sure Medine'de indirilmiş olup 14 ayettir.)
Er-Rahmân ve Er-Rahîm olan Allah'ın adıyla (okumaya başlıyorum).

1. Göklerde ve yerde olan her şey Allah'ı tesbih eder. O, (izzet sahibi, her şeyi mağlup eden) El-Azîz ve (hüküm ve hikmet sahibi olan) El-Hakîm'dir.

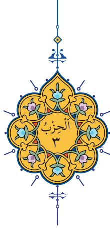
2. Ey iman edenler! Niçin yapmayacağınız/yapamayacağınız şeyleri (yapacakmış gibi) söylersiniz?

3. Yapmayacağınız/Yapamayacağınız şeyleri (yapacakmış gibi) konuşmanız, Allah katında büyük bir öfke nedenidir.

4. Şüphesiz ki Allah, kendi yolunda, kenetlenmiş bir bina gibi saf hâlinde savaşanları sever.

5. (Hatırlayın!) Hani Mûsâ kavmine demişti ki: "Ey kavmim! Benim, Allah tarafından size (gönderilen) bir resûl olduğumu bildiğiniz hâlde, niye bana eziyet ediyorsunuz?" Onlar sapınca, Allah da kalplerini saptırdı. Allah, fasıklar topluluğuna hidayet etmez.

وَاِذْ قَالَ عٖيسَى ابْنُ مَرْيَمَ يَا بَنٖٓى اِسْرَٓائٖيلَ اِنّٖى رَسُولُ اللّٰهِ اِلَيْكُمْ مُصَدِّقًا
لِمَا بَيْنَ يَدَىَّ مِنَ التَّوْرٰيةِ وَمُبَشِّرًا بِرَسُولٍ يَاْتٖى مِنْ بَعْدِى اسْمُهُٓ اَحْمَدُ
فَلَمَّا جَٓاءَهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ قَالُوا هٰذَا سِحْرٌ مُبٖينٌ (٦) وَمَنْ اَظْلَمُ مِمَّنِ
افْتَرٰى عَلَى اللّٰهِ الْكَذِبَ وَهُوَ يُدْعٰٓى اِلَى الْاِسْلَامِ وَاللّٰهُ لَا يَهْدِى الْقَوْمَ
الظَّالِمٖينَ (٧) يُرٖيدُونَ لِيُطْفِؤُا نُورَ اللّٰهِ بِاَفْوَاهِهِمْ وَاللّٰهُ مُتِمُّ نُورِهٖ وَلَوْ
كَرِهَ الْكَافِرُونَ (٨) هُوَ الَّذٖٓى اَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدٰى وَدٖينِ الْحَقِّ لِيُظْهِرَهُ
عَلَى الدّٖينِ كُلِّهٖ وَلَوْ كَرِهَ الْمُشْرِكُونَ (٩) يَٓا اَيُّهَا الَّذٖينَ اٰمَنُوا
هَلْ اَدُلُّكُمْ عَلٰى تِجَارَةٍ تُنْجٖيكُمْ مِنْ عَذَابٍ اَلٖيمٍ (١٠) تُؤْمِنُونَ بِاللّٰهِ وَرَسُولِهٖ
وَتُجَاهِدُونَ فٖى سَبٖيلِ اللّٰهِ بِاَمْوَالِكُمْ وَاَنْفُسِكُمْ ذٰلِكُمْ خَيْرٌ لَكُمْ
اِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ (١١) يَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَيُدْخِلْكُمْ جَنَّاتٍ تَجْرٖى
مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهَارُ وَمَسَاكِنَ طَيِّبَةً فٖى جَنَّاتِ عَدْنٍ ذٰلِكَ الْفَوْزُ الْعَظٖيمُ (١٢)
وَاُخْرٰى تُحِبُّونَهَا نَصْرٌ مِنَ اللّٰهِ وَفَتْحٌ قَرٖيبٌ وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنٖينَ (١٣) يَٓا اَيُّهَا الَّذٖينَ
اٰمَنُوا كُونُٓوا اَنْصَارَ اللّٰهِ كَمَا قَالَ عٖيسَى ابْنُ مَرْيَمَ لِلْحَوَارِيّٖنَ مَنْ اَنْصَارٖٓى
اِلَى اللّٰهِ قَالَ الْحَوَارِيُّونَ نَحْنُ اَنْصَارُ اللّٰهِ فَاٰمَنَتْ طَٓائِفَةٌ مِنْ بَنٖٓى اِسْرَٓائٖيلَ
وَكَفَرَتْ طَٓائِفَةٌ فَاَيَّدْنَا الَّذٖينَ اٰمَنُوا عَلٰى عَدُوِّهِمْ فَاَصْبَحُوا ظَاهِرٖينَ (١٤)

6. Hani Meryem oğlu Îsâ da, "Ey İsrâîloğulları! Şüphesiz ki ben, Allah'ın size (gönderdiği) resûlüyüm. Benden önceki Tevrât'ı doğrulayan ve benden sonra gelecek, ismi Ahmed olan resûlü de müjdeleyenim." demişti. Apaçık deliller onlara geldiğinde, "Bu, apaçık bir büyüdür." dediler.

7. İslam'a çağrılıp davet edildiği hâlde, Allah'a karşı yalan uydurup iftira edenden daha zalim kim olabilir? Allah, zalimler topluluğuna hidayet etmez.

8. Allah'ın nurunu ağızlarıyla söndürmek istiyorlar. Kâfirler istemese de Allah, nurunu tamamlayacak olandır.

9. Müşrikler hoşlanmasa da tüm dinlere üstün gelsin diye, Resûl'ünü hidayet ve hak dinle gönderen O'dur.

10. Ey iman edenler! Sizi can yakıcı azaptan kurtaracak ticareti size göstereyim mi?

11. Allah'a ve Resûl'üne iman edersiniz, mallarınız ve canlarınızla Allah yolunda cihad edersiniz. Şayet bilirseniz bu sizin için en hayırlı olandır.

12. (Buna karşılık Allah da) günahlarınızı bağışlar, sizi altından ırmaklar akan cennetlere ve Adn Cennetleri'nde çok güzel/hoş meskenlere yerleştirir. Bu, büyük kurtuluştur/kazançtır.

13. Ve sevdiğiniz bir şey daha: Allah'tan yardım ve yakın bir fetih… Müminleri müjdele.

14. Ey iman edenler! Allah'ın yardımcıları olun. Meryem oğlu Îsâ'nın, havârîlere, "Allah'a (giden yolda) benim yardımcılarım kimlerdir?" demesi gibi. Havârîler dediler ki: "Bizler, Allah'ın (dininin) yardımcılarıyız." İsrâîloğullarından bir grup iman etti, bir grup da kâfir oldu. Biz, iman edenleri düşmanlarına karşı destekledik, onlar da üstün geldiler.

سُورَةُ الْجُمُعَةِ
مَدَنِيَّةٌ وَهِيَ اِحْدٰى عَشْرَةَ اٰيَةً

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ

يُسَبِّحُ لِلّٰهِ مَا فِي السَّمٰوَاتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ الْمَلِكِ الْقُدُّوسِ الْعَز۪يزِ
الْحَك۪يمِ ﴿١﴾ هُوَ الَّذ۪ي بَعَثَ فِي الْاُمِّيّ۪نَ رَسُولاً مِنْهُمْ يَتْلُوا عَلَيْهِمْ اٰيَاتِه۪
وَيُزَكّ۪يهِمْ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَۗ وَاِنْ كَانُوا مِنْ قَبْلُ لَف۪ي ضَلَالٍ
مُب۪ينٍۙ ﴿٢﴾ وَاٰخَر۪ينَ مِنْهُمْ لَمَّا يَلْحَقُوا بِهِمْۜ وَهُوَ الْعَز۪يزُ الْحَك۪يمُ ﴿٣﴾
ذٰلِكَ فَضْلُ اللّٰهِ يُؤْت۪يهِ مَنْ يَشَٓاءُۜ وَاللّٰهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظ۪يمِ ﴿٤﴾
مَثَلُ الَّذ۪ينَ حُمِّلُوا التَّوْرٰيةَ ثُمَّ لَمْ يَحْمِلُوهَا كَمَثَلِ الْحِمَارِ يَحْمِلُ
اَسْفَاراًۜ بِئْسَ مَثَلُ الْقَوْمِ الَّذ۪ينَ كَذَّبُوا بِاٰيَاتِ اللّٰهِۜ وَاللّٰهُ لَا يَهْدِي
الْقَوْمَ الظَّالِم۪ينَ ﴿٥﴾ قُلْ يَٓا اَيُّهَا الَّذ۪ينَ هَادُٓوا اِنْ زَعَمْتُمْ اَنَّكُمْ
اَوْلِيَٓاءُ لِلّٰهِ مِنْ دُونِ النَّاسِ فَتَمَنَّوُا الْمَوْتَ اِنْ كُنْتُمْ صَادِق۪ينَ ﴿٦﴾
وَلَا يَتَمَنَّوْنَهُٓ اَبَداً بِمَا قَدَّمَتْ اَيْد۪يهِمْۜ وَاللّٰهُ عَل۪يمٌ بِالظَّالِم۪ينَ ﴿٧﴾
قُلْ اِنَّ الْمَوْتَ الَّذ۪ي تَفِرُّونَ مِنْهُ فَاِنَّهُ مُلَاق۪يكُمْ ثُمَّ تُرَدُّونَ
اِلٰى عَالِمِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٨﴾

62. CUMA SURESİ

(Bu sure Medine'de indirilmiş olup 11 ayettir.)
Er-Rahmân ve Er-Rahîm olan Allah'ın adıyla
(okumaya başlıyorum).

1. Göklerde ve yerde olan her şey (mutlak hâkimiyet/egemenlik sahibi, mülkünde dilediği gibi tasarruf eden) El-Melik ve (mukaddes, eksikliklerden münezzeh olan) El-Kuddûs, (izzet sahibi, her şeyi mağlup eden) El-Azîz ve (hüküm ve hikmet sahibi) El-Hakîm olan Allah'ı tesbih eder.

2. Ümmiler arasında onlardan olan, kendilerine (Allah'ın) ayetlerini okuyan, onları arındıran, Kitab'ı ve hikmeti öğreten bir resûl gönderen O'dur. Onlar, bundan önce apaçık bir sapıklık içindeydiler.

3. Ve onlardan olup da henüz onlara erişmemiş olanlara da... O, (izzet sahibi, her şeyi mağlup eden) El-Azîz ve (hüküm ve hikmet sahibi olan) El-Hakîm'dir.

4. Bu, Allah'ın lütfudur. (Allah, lütfunu) dilediğine verir. O Allah, büyük bir lütuf sahibidir.

5. Tevrât'la yükümlü kılındıkları hâlde onun gereklerini yerine getirmeyenlerin misali, koca koca kitapları yüklenen (fakat içinde yazanları anlamayan ve/veya yaşamayan) eşeğin misali gibidir. Allah'ın ayetlerini yalanlayan bir topluluğun misali ne kötüdür. Allah, zalimler topluluğuna hidayet etmez.

Âlimlerin vazife ve sorumlulukları için bk. 2/Bakara, 159; 3/Âl-i İmrân, 187

6. De ki: "Ey Yahudi olanlar! Şayet sizler, insanlardan ayrı olarak, Allah'ın dostları olduğunuzu düşünüyorsanız ve bu (iddianızda) doğru sözlüyseniz haydi, ölümü isteyin (bakalım)."

7. Elleriyle (yapıp) takdim ettikleri (kötü ameller) nedeniyle ebediyen onu (ölümü) istemezler. Allah, zalimleri bilendir.

8. De ki: "O, kendisinden kaçtığınız ölüm, hiç şüphesiz sizi bulacaktır. Sonra, gayb ve şehadet (âleminin) bilgisine sahip olan (Allah')a döndürüleceksiniz ve yaptıklarınızı size haber verecektir."

يَٓا اَيُّهَا الَّذٖينَ اٰمَنُٓوا اِذَا نُودِيَ لِلصَّلٰوةِ مِنْ يَوْمِ الْجُمُعَةِ فَاسْعَوْا
اِلٰى ذِكْرِ اللّٰهِ وَذَرُوا الْبَيْعَۜ ذٰلِكُمْ خَيْرٌ لَكُمْ اِنْ كُنْتُمْ
تَعْلَمُونَ ﴿٩﴾ فَاِذَا قُضِيَتِ الصَّلٰوةُ فَانْتَشِرُوا فِي الْاَرْضِ وَابْتَغُوا
مِنْ فَضْلِ اللّٰهِ وَاذْكُرُوا اللّٰهَ كَثٖيرًا لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿١٠﴾
وَاِذَا رَاَوْا تِجَارَةً اَوْ لَهْوًا انْفَضُّٓوا اِلَيْهَا وَتَرَكُوكَ قَٓائِمًاۜ قُلْ
مَا عِنْدَ اللّٰهِ خَيْرٌ مِنَ اللَّهْوِ وَمِنَ التِّجَارَةِۜ وَاللّٰهُ خَيْرُ الرَّازِقٖينَ ﴿١١﴾

سُورَةُ الْمُنَافِقُونَ
مَدَنِيَّةٌ وَهِيَ اِحْدٰى عَشْرَةَ اٰيَةً

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحٖيمِ
اِذَا جَٓاءَكَ الْمُنَافِقُونَ قَالُوا نَشْهَدُ اِنَّكَ لَرَسُولُ اللّٰهِۢ وَاللّٰهُ يَعْلَمُ اِنَّكَ
لَرَسُولُهُۜ وَاللّٰهُ يَشْهَدُ اِنَّ الْمُنَافِقٖينَ لَكَاذِبُونَۚ ﴿١﴾ اِتَّخَذُٓوا اَيْمَانَهُمْ جُنَّةً
فَصَدُّوا عَنْ سَبٖيلِ اللّٰهِۜ اِنَّهُمْ سَٓاءَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٢﴾ ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ اٰمَنُوا
ثُمَّ كَفَرُوا فَطُبِعَ عَلٰى قُلُوبِهِمْ فَهُمْ لَا يَفْقَهُونَ ﴿٣﴾ وَاِذَا رَاَيْتَهُمْ تُعْجِبُكَ
اَجْسَامُهُمْۜ وَاِنْ يَقُولُوا تَسْمَعْ لِقَوْلِهِمْۜ كَاَنَّهُمْ خُشُبٌ مُسَنَّدَةٌۜ يَحْسَبُونَ
كُلَّ صَيْحَةٍ عَلَيْهِمْۜ هُمُ الْعَدُوُّ فَاحْذَرْهُمْۜ قَاتَلَهُمُ اللّٰهُۘ اَنّٰى يُؤْفَكُونَ ﴿٤﴾

9. Ey iman edenler! Cuma günü namaz için (ezan okunup) çağrıda bulunulduğunda, Allah'ı zikretmeye (namaza) koşun ve alışverişi bırakın. Şayet bilirseniz bu, sizin için en hayırlı olandır.

10. Namaz bittiğinde yeryüzünde yayılın/dağılın. Allah'ın lütuf ve ihsanından arayın. Allah'ı çokça zikredin ki kurtuluşa eresiniz.

11. Onlar, bir eğlence ya da ticaret gördüklerinde, seni ayakta (öylece) terk edip ona yöneldiler. De ki: "Allah'ın yanında olan (nimetler), ticaretten ve eğlenceden daha hayırlıdır. Allah, rızık verenlerin en hayırlısıdır."

63. MUNAFİKÛN SURESİ

(Bu sure Medine'de indirilmiş olup 11 ayettir.)
Er-Rahmân ve Er-Rahîm olan Allah'ın adıyla (okumaya başlıyorum).

1. Münafıklar sana geldiklerinde, "Şahitlik ederiz ki sen Allah'ın Resûlü'sün." derler. Allah, senin O'nun Resûlü olduğunu pekâlâ bilir. Allah şahitlik eder ki münafıklar gerçekten yalancılardır.

2. Yeminlerini kalkan edinip Allah'ın yolundan alıkoydular. Hiç şüphesiz, onların yaptıkları çok kötüdür.

3. Bu, onların iman edip sonra kâfir olmaları nedeniyledir. Onların kalpleri mühürlendi, onlar anlamazlar.

4. Onları gördüğünde cüsseleri/kalıpları hoşuna gider. Konuşacak olsalar sözlerini dinlersin. Onlar, (kendi başına ayakta duramayan, meyve vermeyen,) duvara yaslanmış kütük gibilerdir. Her çığlığı kendi aleyhlerine sanırlar. (Dış görünüşleriyle cesur, özü sözü bir görünseler de iç dünyalarında korkak ve her şeyden ürken bir yapıları vardır.) Asıl düşman onlardır, onlardan sakın. Allah, onları kahretsin, nasıl da çevriliyorlar?

وَاِذَا ق۪يلَ لَهُمْ تَعَالَوْا يَسْتَغْفِرْ لَكُمْ رَسُولُ اللّٰهِ لَوَّوْا
رُؤُ۫سَهُمْ وَرَاَيْتَهُمْ يَصُدُّونَ وَهُمْ مُسْتَكْبِرُونَ ﴿٥﴾ سَوَٓاءٌ عَلَيْهِمْ
اَسْتَغْفَرْتَ لَهُمْ اَمْ لَمْ تَسْتَغْفِرْ لَهُمْۜ لَنْ يَغْفِرَ اللّٰهُ لَهُمْۜ اِنَّ اللّٰهَ
لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِق۪ينَ ﴿٦﴾ هُمُ الَّذ۪ينَ يَقُولُونَ لَا تُنْفِقُوا
عَلٰى مَنْ عِنْدَ رَسُولِ اللّٰهِ حَتّٰى يَنْفَضُّواۜ وَلِلّٰهِ خَزَٓائِنُ السَّمٰوَاتِ
وَالْاَرْضِ وَلٰكِنَّ الْمُنَافِق۪ينَ لَا يَفْقَهُونَ ﴿٧﴾ يَقُولُونَ لَئِنْ رَجَعْنَٓا
اِلَى الْمَد۪ينَةِ لَيُخْرِجَنَّ الْاَعَزُّ مِنْهَا الْاَذَلَّۜ وَلِلّٰهِ الْعِزَّةُ وَلِرَسُولِه۪
وَلِلْمُؤْمِن۪ينَ وَلٰكِنَّ الْمُنَافِق۪ينَ لَا يَعْلَمُونَ۟ ﴿٨﴾ يَٓا اَيُّهَا الَّذ۪ينَ اٰمَنُوا
لَا تُلْهِكُمْ اَمْوَالُكُمْ وَلَٓا اَوْلَادُكُمْ عَنْ ذِكْرِ اللّٰهِۚ
وَمَنْ يَفْعَلْ ذٰلِكَ فَاُو۬لٰٓئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ ﴿٩﴾ وَاَنْفِقُوا مِمَّا رَزَقْنَاكُمْ
مِنْ قَبْلِ اَنْ يَأْتِيَ اَحَدَكُمُ الْمَوْتُ فَيَقُولَ رَبِّ لَوْلَٓا اَخَّرْتَن۪ٓي
اِلٰٓى اَجَلٍ قَر۪يبٍۙ فَاَصَّدَّقَ وَاَكُنْ مِنَ الصَّالِح۪ينَ ﴿١٠﴾ وَلَنْ
يُؤَخِّرَ اللّٰهُ نَفْسًا اِذَا جَٓاءَ اَجَلُهَاۜ وَاللّٰهُ خَب۪يرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿١١﴾

سُورَةُ التَّغَابُنِ
مَدَنِيَّةٌ وَهِيَ ثَمَانِي عَشْرَةَ اٰيَةً

5. Onlara, “Gelin, Allah Resûlü sizin için istiğfarda bulunsun.” denildiğinde, başlarını çevirir (oralı olmazlar). Ve sen, onların kibirli bir şekilde yüz çevirdiklerini görürsün.

6. Onlar için bağışlanma dilesen de dilemesen de fark etmez. Allah, onları bağışlamayacaktır. Şüphesiz ki Allah, fasıklar topluluğuna hidayet etmez.

7. “Allah Resûlü’nün yanında bulunanlar için infakta bulunmayın ki dağılıp gitsinler.” diyenler onlardır. Göklerin ve yerin hazineleri Allah’ındır. Fakat münafıklar anlamazlar.

8. Diyorlar ki: “Şayet Medine’ye dönersek en izzetli olan, en zelil olanı (oradan) çıkarıp sürecektir.” İzzet, Allah’ın, Resûl’ünün ve müminlerindir. Fakat münafıklar bilmezler.

9. Ey iman edenler! Mallarınız ve evlatlarınız, sizi Allah’ı zikretmekten alıkoymasın. Kim de bunu yaparsa işte onlar, hüsrana uğrayanların ta kendileridir.

10. Sizden birine ölüm gelip de, “Rabbim! Beni yakın bir zamana erteleseydin de sadaka verseydim ve salihlerden olsaydım.” demeden önce, size rızık olarak verdiklerimizden infak edin.

11. Allah, eceli gelmiş olan hiçbir kimsenin (ölümünü) ertelemez. Allah, yaptıklarınızdan haberdardır.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ
يُسَبِّحُ لِلّٰهِ مَا فِي السَّمٰوَاتِ وَمَا فِي الْاَرْضِۚ لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ
وَهُوَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَد۪يرٌ ﴿١﴾ هُوَ الَّذ۪ي خَلَقَكُمْ فَمِنْكُمْ كَافِرٌ
وَمِنْكُمْ مُؤْمِنٌۜ وَاللّٰهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَص۪يرٌ ﴿٢﴾ خَلَقَ السَّمٰوَاتِ
وَالْاَرْضَ بِالْحَقِّ وَصَوَّرَكُمْ فَاَحْسَنَ صُوَرَكُمْۚ وَاِلَيْهِ الْمَص۪يرُ ﴿٣﴾
يَعْلَمُ مَا فِي السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ وَيَعْلَمُ مَا تُسِرُّونَ وَمَا تُعْلِنُونَۜ وَاللّٰهُ
عَل۪يمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿٤﴾ اَلَمْ يَأْتِكُمْ نَبَؤُا الَّذ۪ينَ كَفَرُوا مِنْ قَبْلُۘ
فَذَاقُوا وَبَالَ اَمْرِهِمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ اَل۪يمٌ ﴿٥﴾ ذٰلِكَ بِاَنَّهُ كَانَتْ تَأْت۪يهِمْ
رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَقَالُٓوا اَبَشَرٌ يَهْدُونَنَاۘ فَكَفَرُوا وَتَوَلَّوْا وَاسْتَغْنَى
اللّٰهُۜ وَاللّٰهُ غَنِيٌّ حَم۪يدٌ ﴿٦﴾ زَعَمَ الَّذ۪ينَ كَفَرُٓوا اَنْ لَنْ يُبْعَثُواۜ
قُلْ بَلٰى وَرَبّ۪ي لَتُبْعَثُنَّ ثُمَّ لَتُنَبَّؤُنَّ بِمَا عَمِلْتُمْۜ وَذٰلِكَ عَلَى اللّٰهِ يَس۪يرٌ ﴿٧﴾
فَاٰمِنُوا بِاللّٰهِ وَرَسُولِه۪ وَالنُّورِ الَّذ۪ٓي اَنْزَلْنَاۜ وَاللّٰهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَب۪يرٌ ﴿٨﴾
يَوْمَ يَجْمَعُكُمْ لِيَوْمِ الْجَمْعِ ذٰلِكَ يَوْمُ التَّغَابُنِۜ وَمَنْ يُؤْمِنْ بِاللّٰهِ
وَيَعْمَلْ صَالِحًا يُكَفِّرْ عَنْهُ سَيِّـَٔاتِه۪ وَيُدْخِلْهُ جَنَّاتٍ تَجْر۪ي
مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهَارُ خَالِد۪ينَ ف۪يهَٓا اَبَدًاۜ ذٰلِكَ الْفَوْزُ الْعَظ۪يمُ ﴿٩﴾

64. TEĞABÛN SURESİ

(Bu sure Medine'de indirilmiş olup 18 ayettir.)
Er-Rahmân ve Er-Rahîm olan Allah'ın adıyla (okumaya başlıyorum).

1. Göklerde ve yerde olanların tamamı Allah'ı tesbih eder. Hâkimiyet/Egemenlik yalnızca O'nundur. Hamd, yalnızca O'nadır. O, her şeye kadîrdir.

2. Sizi yaratan O'dur. İçinizden kimi kâfir kimi de mümindir. Allah yaptıklarınızı görendir.

3. Gökleri ve yeri hak ile yarattı. Sizlere suret/şekil verdi ve suretlerinizi güzel yaptı. Dönüş yalnızca O'nadır.

4. Göklerde ve yerde olanı bilir. Gizlediğinizi ve açığa vurup ilan ettiğinizi de bilir. Allah, sinelerde saklı olanı bilendir.

5. Bundan önce (yaşamış olan) kâfirlerin haberi size gelmedi mi? Yaptıklarının vebali olan (azabı) tattılar. Onlar için can yakıcı bir azap vardır.

6. Bunun nedeni, resûlleri onlara apaçık delillerle gelirlerdi. Onlarsa, "Bize insanlar mı doğru yolu gösterecek?" derlerdi. Küfre girip yüz çevirdiler. Allah da (onların iman ve ibadetlerine) muhtaç olmadığını gösterdi. Allah, (kimseye muhtaç olmayan, her şeyin kendisine muhtaç olduğu) Ğaniy ve (her daim övgüyü hak eden ve varlık tarafından övülen) Hamîd'dir.

7. Kâfirler diriltilmeyeceklerini iddia ettiler. De ki: "(Hayır, öyle değil!) Rabbime yemin olsun ki elbette diriltileceksiniz, sonra da yaptıklarınız size haber verilecek. Bu, Allah'a çok kolaydır."

8. Allah'a, Resûl'üne ve indirdiğimiz nura iman edin. Allah, yaptıklarınızdan haberdardır.

9. Sizi Toplanma Günü için bir araya getireceği gün, işte o gün Teğabûn/Aldanma Günü'dür. Kim Allah'a iman eder ve salih amel işlerse onun kusurlarını örter ve onu altından ırmaklar akan, içlerinde ebedî kalacakları cennetlere sokar. Büyük kurtuluş/kazanç budur işte.

وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِاٰيَاتِنَآ اُو۬لٰٓئِكَ اَصْحَابُ النَّارِ
خَالِدِينَ فِيهَاۜ وَبِئْسَ الْمَص۪يرُ ﴿١٠﴾ مَٓا اَصَابَ مِنْ مُص۪يبَةٍ
اِلَّا بِاِذْنِ اللّٰهِۜ وَمَنْ يُؤْمِنْ بِاللّٰهِ يَهْدِ قَلْبَهُۜ وَاللّٰهُ بِكُلِّ شَيْءٍ
عَل۪يمٌ ﴿١١﴾ وَاَط۪يعُوا اللّٰهَ وَاَط۪يعُوا الرَّسُولَۚ فَاِنْ تَوَلَّيْتُمْ فَاِنَّمَا
عَلٰى رَسُولِنَا الْبَلَاغُ الْمُب۪ينُ ﴿١٢﴾ اَللّٰهُ لَٓا اِلٰهَ اِلَّا هُوَۜ وَعَلَى اللّٰهِ
فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ ﴿١٣﴾ يَٓا اَيُّهَا الَّذ۪ينَ اٰمَنُٓوا
اِنَّ مِنْ اَزْوَاجِكُمْ وَاَوْلَادِكُمْ عَدُوًّا لَكُمْ فَاحْذَرُوهُمْۚ وَاِنْ تَعْفُوا
وَتَصْفَحُوا وَتَغْفِرُوا فَاِنَّ اللّٰهَ غَفُورٌ رَح۪يمٌ ﴿١٤﴾ اِنَّمَٓا اَمْوَالُكُمْ
وَاَوْلَادُكُمْ فِتْنَةٌۜ وَاللّٰهُ عِنْدَهُٓ اَجْرٌ عَظ۪يمٌ ﴿١٥﴾ فَاتَّقُوا اللّٰهَ
مَا اسْتَطَعْتُمْ وَاسْمَعُوا وَاَط۪يعُوا وَاَنْفِقُوا خَيْرًا لِاَنْفُسِكُمْۜ
وَمَنْ يُوقَ شُحَّ نَفْسِه۪ فَاُو۬لٰٓئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿١٦﴾
اِنْ تُقْرِضُوا اللّٰهَ قَرْضًا حَسَنًا يُضَاعِفْهُ لَكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْۜ وَاللّٰهُ
شَكُورٌ حَل۪يمٌۙ ﴿١٧﴾ عَالِمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ الْعَز۪يزُ الْحَك۪يمُ ﴿١٨﴾

سُورَةُ الطَّلَاقِ
مَدَنِيَّةٌ وَهِيَ اثْنَتَا عَشْرَةَ اٰيَةً

10. Ayetlerimizi inkâr edip yalanlayanlar, bunlar ateşin ehlidirler, orada ebedî kalacaklardır. O ne kötü bir dönüş yeridir.

11. Allah'ın izni olmadan hiçbir musibet başa gelmez. Kim Allah'a iman ederse (Allah) onun kalbini hidayet eder. Allah, her şeyi bilendir.

12. Allah'a itaat edin, Resûl'e itaat edin. Şayet yüz çevirirseniz, Resûlümüzün vazifesi ancak apaçık bir tebliğdir.

13. Allah... Kendisinden başka (ibadeti hak eden) hiçbir ilah olmayandır. (O hâlde) müminler yalnızca Allah'a tevekkül etsinler.

14. Ey iman edenler! Şüphesiz ki (sizi Allah'a ve Resûl'üne hicret etmekten alıkoyan) kadınlarınız ve çocuklarınız, sizin için birer düşmandır. Onlardan sakının. (Ancak) affeder, hoş görür ve bağışlarsanız şüphesiz ki Allah, (günahları bağışlayan, örten ve günahların kötü akıbetinden kulu koruyan) Ğafûr ve (kullarına karşı merhametli olan) Rahîm'dir.

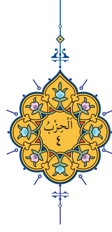
15. Mallarınız ve evlatlarınız ancak birer fitnedir. Allah ise katında en büyük mükâfat olandır.

16. Allah'tan gücünüz yettiğince korkup sakının. İşitin, itaat edin. Kendinize hayır olarak infakta bulunun. Kim de nefsinin bencilliğinden korunursa işte bunlar, kurtuluşa erenlerin ta kendileridir.

17. Şayet Allah'a güzel bir borç verirseniz size (karşılığını) kat kat arttırır ve (günahlarınızı) bağışlar. Allah (kullarına teşekkür eden ve yaptıklarının karşılığını fazlasıyla veren) Şekûr ve (kulların hak ettikleri cezayı erteleyen) Halîm'dir.

18. Gayb ve şehadet bilgisinin sahibidir. (İzzet sahibi, her şeyi mağlup eden) El-Azîz ve (hüküm ve hikmet sahibi olan) El-Hakîm'dir.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ
يَٓا اَيُّهَا النَّبِيُّ اِذَا طَلَّقْتُمُ النِّسَٓاءَ فَطَلِّقُوهُنَّ لِعِدَّتِهِنَّ وَاَحْصُوا
الْعِدَّةَۚ وَاتَّقُوا اللّٰهَ رَبَّكُمْۚ لَا تُخْرِجُوهُنَّ مِنْ بُيُوتِهِنَّ
وَلَا يَخْرُجْنَ اِلَّٓا اَنْ يَأْت۪ينَ بِفَاحِشَةٍ مُبَيِّنَةٍۜ وَتِلْكَ حُدُودُ
اللّٰهِۜ وَمَنْ يَتَعَدَّ حُدُودَ اللّٰهِ فَقَدْ ظَلَمَ نَفْسَهُۜ لَا تَدْر۪ي لَعَلَّ اللّٰهَ
يُحْدِثُ بَعْدَ ذٰلِكَ اَمْرًا ﴿١﴾ فَاِذَا بَلَغْنَ اَجَلَهُنَّ فَاَمْسِكُوهُنَّ
بِمَعْرُوفٍ اَوْ فَارِقُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ وَاَشْهِدُوا ذَوَيْ عَدْلٍ مِنْكُمْ
وَاَق۪يمُوا الشَّهَادَةَ لِلّٰهِۜ ذٰلِكُمْ يُوعَظُ بِه۪ مَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللّٰهِ
وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِۜ وَمَنْ يَتَّقِ اللّٰهَ يَجْعَلْ لَهُ مَخْرَجًاۙ ﴿٢﴾ وَيَرْزُقْهُ
مِنْ حَيْثُ لَا يَحْتَسِبُۜ وَمَنْ يَتَوَكَّلْ عَلَى اللّٰهِ فَهُوَ حَسْبُهُۜ
اِنَّ اللّٰهَ بَالِغُ اَمْرِه۪ۜ قَدْ جَعَلَ اللّٰهُ لِكُلِّ شَيْءٍ قَدْرًا ﴿٣﴾ وَالّٰٓئ۪ي يَئِسْنَ
مِنَ الْمَح۪يضِ مِنْ نِسَٓائِكُمْ اِنِ ارْتَبْتُمْ فَعِدَّتُهُنَّ ثَلٰثَةُ اَشْهُرٍۙ
وَالّٰٓئ۪ي لَمْ يَحِضْنَۜ وَاُو۬لَاتُ الْاَحْمَالِ اَجَلُهُنَّ اَنْ يَضَعْنَ حَمْلَهُنَّۜ
وَمَنْ يَتَّقِ اللّٰهَ يَجْعَلْ لَهُ مِنْ اَمْرِه۪ يُسْرًا ﴿٤﴾ ذٰلِكَ اَمْرُ اللّٰهِ اَنْزَلَهُٓ
اِلَيْكُمْۜ وَمَنْ يَتَّقِ اللّٰهَ يُكَفِّرْ عَنْهُ سَيِّـَٔاتِه۪ وَيُعْظِمْ لَهُٓ اَجْرًا ﴿٥﴾

65. TALAK SURESİ

(Bu sure Medine'de indirilmiş olup 12 ayettir.)
Er-Rahmân ve Er-Rahîm olan Allah'ın adıyla (okumaya başlıyorum).

1. Ey Nebi! Kadınları boşamak (istediğinizde), onları iddetleri (vaktinde, yani temizlendiklerinde) boşayın ve iddet müddetini hesaplayın. Rabbiniz olan Allah'tan korkup sakının. Onları evlerinden çıkarmayın, onlar da çıkmasınlar. (Ancak) apaçık bir fuhşiyat (zina) işlerlerse (onları çıkarabilirsiniz). Bu, Allah'ın (koymuş olduğu) sınırlarıdır. Kim de Allah'ın sınırlarını çiğnerse şüphesiz ki nefsine zulmetmiş olur. Bilemezsin ki belki de Allah (talak sonrası kalplerini tekrardan birbirlerine ısındırıp) yeni bir durum meydana getirir.

2. (İddet) sürelerine ulaştıkları zaman, onları güzellikle tutun veya güzellikle onlardan ayrılın. İçinizden iki adil şahit tutun ve şahitliği Allah için dosdoğru yapın. Allah'a ve Ahiret Günü'ne iman edenlere bununla öğüt verilir. Kim de Allah'tan korkup sakınırsa (Allah,) ona bir çıkış yolu kılar.

3. Ve onu hiç ummadığı yerden rızıklandırır. Kim Allah'a tevekkül ederse O, kendisine yeter. Şüphesiz ki Allah, (dilediği) emrini yerine getirecek olandır. Muhakkak ki Allah, her şey için bir ölçü/zaman/vade tayin etmiştir.

4. Kadınlarınızdan hayızdan kesilmiş olanlar ve henüz hayız görmemiş olanların iddeti -şayet şüpheye düşerseniz- üç aydır. Hamile kadınların (iddetiyse) yüklerini bırakmalarıdır. Kim de Allah'tan korkup sakınırsa (Allah,) ona işinde kolaylık ihsan eder.

5. Bu, Allah'ın size indirdiği emridir. Kim Allah'tan korkup sakınırsa (Allah,) onun kusurlarını örter ve onun mükâfatını büyütür.

اَسْكِنُوهُنَّ مِنْ حَيْثُ سَكَنْتُمْ مِنْ وُجْدِكُمْ وَلَا تُضَٓارُّوهُنَّ
لِتُضَيِّقُوا عَلَيْهِنَّؕ وَاِنْ كُنَّ اُو۬لَاتِ حَمْلٍ فَاَنْفِقُوا عَلَيْهِنَّ حَتّٰى يَضَعْنَ
حَمْلَهُنَّۚ فَاِنْ اَرْضَعْنَ لَكُمْ فَاٰتُوهُنَّ اُجُورَهُنَّۚ وَاْتَمِرُوا بَيْنَكُمْ
بِمَعْرُوفٍۚ وَاِنْ تَعَاسَرْتُمْ فَسَتُرْضِعُ لَهُٓ اُخْرٰىؕ ﴿٦﴾ لِيُنْفِقْ ذُو سَعَةٍ
مِنْ سَعَتِهٖؕ وَمَنْ قُدِرَ عَلَيْهِ رِزْقُهُ فَلْيُنْفِقْ مِمَّٓا اٰتٰيهُ اللّٰهُؕ لَا يُكَلِّفُ اللّٰهُ نَفْسًا
اِلَّا مَٓا اٰتٰيهَاؕ سَيَجْعَلُ اللّٰهُ بَعْدَ عُسْرٍ يُسْرًا۟ ﴿٧﴾ وَكَاَيِّنْ مِنْ قَرْيَةٍ عَتَتْ
عَنْ اَمْرِ رَبِّهَا وَرُسُلِهٖ فَحَاسَبْنَاهَا حِسَابًا شَد۪يدًاۙ وَعَذَّبْنَاهَا عَذَابًا
نُكْرًا ﴿٨﴾ فَذَاقَتْ وَبَالَ اَمْرِهَا وَكَانَ عَاقِبَةُ اَمْرِهَا خُسْرًا ﴿٩﴾ اَعَدَّ اللّٰهُ
لَهُمْ عَذَابًا شَد۪يدًا فَاتَّقُوا اللّٰهَ يَٓا اُو۬لِي الْاَلْبَابِۚۛ اَلَّذ۪ينَ اٰمَنُواۚۛ قَدْ اَنْزَلَ
اللّٰهُ اِلَيْكُمْ ذِكْرًاۙ ﴿١٠﴾ رَسُولًا يَتْلُوا عَلَيْكُمْ اٰيَاتِ اللّٰهِ مُبَيِّنَاتٍ
لِيُخْرِجَ الَّذ۪ينَ اٰمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ مِنَ الظُّلُمَاتِ اِلَى النُّورِؕ
وَمَنْ يُؤْمِنْ بِاللّٰهِ وَيَعْمَلْ صَالِحًا يُدْخِلْهُ جَنَّاتٍ تَجْر۪ي مِنْ تَحْتِهَا
الْاَنْهَارُ خَالِد۪ينَ ف۪يهَٓا اَبَدًاؕ قَدْ اَحْسَنَ اللّٰهُ لَهُ رِزْقًا ﴿١١﴾ اَللّٰهُ الَّذ۪ي خَلَقَ
سَبْعَ سَمٰوَاتٍ وَمِنَ الْاَرْضِ مِثْلَهُنَّؕ يَتَنَزَّلُ الْاَمْرُ بَيْنَهُنَّ لِتَعْلَمُٓوا
اَنَّ اللّٰهَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَد۪يرٌۙ وَاَنَّ اللّٰهَ قَدْ اَحَاطَ بِكُلِّ شَيْءٍ عِلْمًا ﴿١٢﴾

6. (Boşamış olduğunuz eşlerinizi) imkânınız dâhilinde, oturduğunuz yerde iskân edin. Onları dara düşürmek için zarar vermeyin. Şayet hamile iseler, doğum yapıncaya kadar onlara nafaka verin. Sizin için (çocuğunuzu) emzirirlerse onlara ücretlerini ödeyin. İşlerinizi aranızda güzellikle (karşılıklı danışarak) istişare edin. Şayet (ücret konusunda) güçlükle karşılaşır (anlaşamazsanız), başka bir kadın, baba için çocuğu emzirsin.

7. Bolluk içinde olan, nafakayı bolluk imkânına göre versin. Kimin rızkı daraltılmışsa, Allah'ın kendisine verdiğinden nafaka versin. Allah, hiçbir nefse ona verdiğinden fazlasını yüklemez. Allah, zorluktan sonra kolaylık kılacaktır.

8. Nice belde (halkı), Rabblerinin ve resûllerinin emrine karşı geldi. Biz onları çetin bir hesaba çektik ve görülmemiş bir azapla onlara azap ettik.

9. (O halk, kötü) işlerinin vebalini tattı ve işlerinin akıbeti hüsran oldu.

10. Allah, onlar için çetin bir azap hazırlamıştır. (O hâlde) Allah'tan korkup sakının ey iman eden akıl sahipleri! Muhakkak ki Allah, size zikir/Kur'ân indirmiştir.

11. İman edip salih amel işleyenleri, karanlıklardan aydınlığa çıkarsın diye Allah'ın apaçık ayetlerini size okuyan Resûl (göndermiştir). Kim Allah'a iman eder ve salih amel işlerse onu içlerinde ebedî kalacağı, altından ırmaklar akan cennetlere sokar. Allah, şüphesiz ki ona güzel bir rızık vermiştir.

12. Allah ki yedi göğü ve yerde de onun bir benzerini yarattı. Emir (Allah'ın kaza ve kaderi) bu ikisi arasında sürekli inip durur. (Bu,) Allah'ın her şeye kadîr olduğunu ve Allah'ın her şeyi ilmiyle kuşattığını bilmeniz içindir.

66. TAHRÎM SURESİ

(Bu sure Medine'de indirilmiş olup 12 ayettir.)
Er-Rahmân ve Er-Rahîm olan Allah'ın adıyla (okumaya başlıyorum).

1. Ey Nebi! Eşlerinin hoşnutluğunu isteyerek Allah'ın sana helal kıldığını niçin kendine haram kılıyorsun? Allah (günahları bağışlayan, örten ve günahların kötü akıbetinden kulu koruyan) Ğafûr ve (kullarına karşı merhametli olan) Rahîm'dir.

2. Muhakkak ki Allah, yeminlerinizi çözme yolunu size açıklamıştır. Allah sizin mevlânızdır. O, (her şeyi bilen) El-Alîm ve (hüküm ve hikmet sahibi olan) El-Hakîm'dir.

Yemin kefareti için bk. 5/Mâide, 89

3. Hani Nebi, eşlerinden bazısına bir sır vermiş, o da bu (sırrı diğer eşlere) haber vermişti. Allah (bu durumu Nebi'ye) açık edince (Peygamber, sırrını ifşa eden hanımına) bir kısmını söylemiş, bir kısmını da (söylemeyip) yüz çevirmişti. (Hanımına durumu) haber verince, "Sana bunu kim haber verdi?" dedi. (Resûl) dedi ki: "(Her şeyi bilen) El-Alîm ve (her şeyden haberdar) El-Habîr (olan Allah) bana haber verdi."

4. Şayet (ikiniz), Allah'a tevbe ederseniz (sizin için en hayırlısı budur). Çünkü kalpleriniz saptı. Şayet onun (Resûl'ün) aleyhine yardımlaşmaya devam ederseniz hiç şüphesiz ki Allah, Cibrîl ve salih müminler onun dostudur. Bunların ardında melekler de onun destekçisidir.

سُورَةُ التَّحْر۪يمِ
مَدَنِيَّةٌ وَهِيَ اثْنَتَا عَشْرَةَ اٰيَةً

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ
يَٓا اَيُّهَا النَّبِيُّ لِمَ تُحَرِّمُ مَٓا اَحَلَّ اللّٰهُ لَكَۚ تَبْتَغ۪ي مَرْضَاتَ اَزْوَاجِكَۜ
وَاللّٰهُ غَفُورٌ رَح۪يمٌ ﴿١﴾ قَدْ فَرَضَ اللّٰهُ لَكُمْ تَحِلَّةَ اَيْمَانِكُمْۚ وَاللّٰهُ مَوْلٰيكُمْۚ
وَهُوَ الْعَل۪يمُ الْحَك۪يمُ ﴿٢﴾ وَاِذْ اَسَرَّ النَّبِيُّ اِلٰى بَعْضِ اَزْوَاجِه۪ حَد۪يثاًۚ
فَلَمَّا نَبَّاَتْ بِه۪ وَاَظْهَرَهُ اللّٰهُ عَلَيْهِ عَرَّفَ بَعْضَهُ وَاَعْرَضَ عَنْ بَعْضٍۚ فَلَمَّا
نَبَّاَهَا بِه۪ قَالَتْ مَنْ اَنْبَاَكَ هٰذَاۜ قَالَ نَبَّاَنِيَ الْعَل۪يمُ الْخَب۪يرُ ﴿٣﴾ اِنْ تَتُوبَٓا
اِلَى اللّٰهِ فَقَدْ صَغَتْ قُلُوبُكُمَاۚ وَاِنْ تَظَاهَرَا عَلَيْهِ فَاِنَّ اللّٰهَ هُوَ مَوْلٰيهُ
وَجِبْر۪يلُ وَصَالِحُ الْمُؤْمِن۪ينَۚ وَالْمَلٰٓئِكَةُ بَعْدَ ذٰلِكَ ظَه۪يرٌ ﴿٤﴾ عَسٰى رَبُّهُٓ
اِنْ طَلَّقَكُنَّ اَنْ يُبْدِلَهُٓ اَزْوَاجاً خَيْراً مِنْكُنَّ مُسْلِمَاتٍ مُؤْمِنَاتٍ قَانِتَاتٍ
تَٓائِبَاتٍ عَابِدَاتٍ سَٓائِحَاتٍ ثَيِّبَاتٍ وَاَبْكَاراً ﴿٥﴾ يَٓا اَيُّهَا الَّذ۪ينَ اٰمَنُوا
قُٓوا اَنْفُسَكُمْ وَاَهْل۪يكُمْ نَاراً وَقُودُهَا النَّاسُ وَالْحِجَارَةُ عَلَيْهَا مَلٰٓئِكَةٌ
غِلَاظٌ شِدَادٌ لَا يَعْصُونَ اللّٰهَ مَٓا اَمَرَهُمْ وَيَفْعَلُونَ مَا يُؤْمَرُونَ ﴿٦﴾
يَٓا اَيُّهَا الَّذ۪ينَ كَفَرُوا لَا تَعْتَذِرُوا الْيَوْمَۜ اِنَّمَا تُجْزَوْنَ مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٧﴾

5. Şayet sizi boşayacak olursa Rabbinin ona, sizin yerinize, sizden daha hayırlı, Allah'a teslim olmuş, iman etmiş, gönülden ve sürekli itaat eden, tevbe eden, ibadet eden, oruç tutan dul ve bakire eşler ihsan etmesi umulur.

6. Ey iman edenler! Nefislerinizi/Kendinizi ve ailenizi, yakıtı insanlar ve taş olan ateşten koruyun. O (ateşin) üzerinde sert, güçlü melekler vardır. Onlar, emrettiği şeylerde Allah'a isyan etmez ve emrolundukları şeyi yaparlar.

7. Ey kâfirler! Bugün özür beyan etmeyin. Size ancak yaptıklarınızın karşılığı verilecektir.

يَٓا اَيُّهَا الَّذ۪ينَ اٰمَنُوا تُوبُٓوا اِلَى اللّٰهِ تَوْبَةً نَصُوحًاۜ عَسٰى
رَبُّكُمْ اَنْ يُكَفِّرَ عَنْكُمْ سَيِّـَٔاتِكُمْ وَيُدْخِلَكُمْ
جَنَّاتٍ تَجْر۪ي مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهَارُۙ يَوْمَ لَا يُخْزِي اللّٰهُ النَّبِيَّ
وَالَّذ۪ينَ اٰمَنُوا مَعَهُۚ نُورُهُمْ يَسْعٰى بَيْنَ اَيْد۪يهِمْ وَبِاَيْمَانِهِمْ
يَقُولُونَ رَبَّنَٓا اَتْمِمْ لَنَا نُورَنَا وَاغْفِرْ لَنَاۚ اِنَّكَ عَلٰى كُلِّ
شَيْءٍ قَد۪يرٌ ﴿٨﴾ يَٓا اَيُّهَا النَّبِيُّ جَاهِدِ الْكُفَّارَ وَالْمُنَافِق۪ينَ
وَاغْلُظْ عَلَيْهِمْۜ وَمَأْوٰيهُمْ جَهَنَّمُۜ وَبِئْسَ الْمَص۪يرُ ﴿٩﴾ ضَرَبَ
اللّٰهُ مَثَلًا لِلَّذ۪ينَ كَفَرُوا امْرَاَتَ نُوحٍ وَامْرَاَتَ لُوطٍۜ
كَانَتَا تَحْتَ عَبْدَيْنِ مِنْ عِبَادِنَا صَالِحَيْنِ فَخَانَتَاهُمَا
فَلَمْ يُغْنِيَا عَنْهُمَا مِنَ اللّٰهِ شَيْـًٔا وَق۪يلَ ادْخُلَا النَّارَ
مَعَ الدَّاخِل۪ينَ ﴿١٠﴾ وَضَرَبَ اللّٰهُ مَثَلًا لِلَّذ۪ينَ اٰمَنُوا امْرَاَتَ
فِرْعَوْنَۢ اِذْ قَالَتْ رَبِّ ابْنِ ل۪ي عِنْدَكَ بَيْتًا فِي الْجَنَّةِ وَنَجِّن۪ي
مِنْ فِرْعَوْنَ وَعَمَلِه۪ وَنَجِّن۪ي مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِم۪ينَۙ ﴿١١﴾ وَمَرْيَمَ
ابْنَتَ عِمْرٰنَ الَّت۪ٓي اَحْصَنَتْ فَرْجَهَا فَنَفَخْنَا ف۪يهِ مِنْ رُوحِنَا
وَصَدَّقَتْ بِكَلِمَاتِ رَبِّهَا وَكُتُبِه۪ وَكَانَتْ مِنَ الْقَانِت۪ينَ ﴿١٢﴾

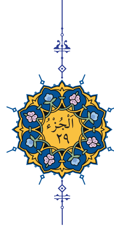
8. Ey iman edenler! Allah'a nasuh bir tevbeyle (günaha dönmeme azmiyle) tevbe edin. Umulur ki Rabbiniz, kusurlarınızı örter ve sizi altından ırmaklar akan cennetlere sokar. O gün Allah, Nebi'yi ve beraberindeki müminleri rezil etmeyecektir. Onların nuru önlerinde koşup (parıldar). Sağlarından (amel defterlerini almışlardır). Derler ki: "Rabbimiz! Nurumuzu tamamla, günahlarımızı bağışla. Çünkü sen, her şeye kadîr olansın."

9. Ey Nebi! Kâfirler ve münafıklarla savaş ve onlara karşı sert ol. Onların barınağı cehennemdir. Orası ne kötü bir dönüş yeridir.

10. Allah, kâfirlere Nûh'un ve Lût'un eşini örnek verdi. İkisi de kullarımızdan salih olan iki kulun (nikâhı) altındaydı. İkisi de (müşrik kavimlerinin yanında yer alarak, kocalarına) ihanet ettiler. (Kocaları peygamber olmasına rağmen) Allah'a karşı onlara hiçbir fayda sağlamadı. Denildi ki: "Girenlerle beraber girin ateşe."

11. Allah, iman edenlere de Firavun'un hanımını örnek verdi. Hani o demişti ki: "Rabbim! Bana kendi katında, cennette bir ev yap. Beni Firavun'dan, amelinden ve zalimler topluluğundan kurtar."

12. (Allah,) İmrân kızı Meryem'i de (örnek verir). O ki iffetini korudu, biz de ona ruhumuzdan üfledik. O da Rabbinin kelimelerini ve Kitaplarını doğruladı. O gönülden sürekli itaat edenlerdendi.

67. MULK SURESİ

(Bu sure Mekke'de indirilmiş olup 30 ayettir.)
Er-Rahmân ve Er-Rahîm olan Allah'ın adıyla (okumaya başlıyorum).

1. Hâkimiyeti/Egemenliği elinde bulunduran (Allah) ne yüce, ne mübarektir. O her şeye kadîr olandır.

2. O (Allah) ki hanginizin daha güzel amel yapacağını denemek/ortaya çıkarmak için, ölümü ve hayatı yarattı. O (izzet sahibi, her şeyi mağlup eden) El-Azîz ve (günahları bağışlayan, örten ve günahların kötü akıbetinden kulu koruyan) El-Ğafûr'dur.

3. O (Allah) ki (her biri diğerinin üzerinde ve birbirine uyumlu) katmanlar hâlinde yedi gök yarattı. Rahmân'ın yaratmasında hiçbir uyumsuzluk/tutarsızlık göremezsin. İşte (yarattıkları ortada) çevir gözünü, bir açık/gedik görebilecek misin?

4. Sonra (kusur aramak için) iki defa daha göz at. Göz hiçbir şey elde edememiş ve yorulmuş olarak sana dönecektir.

5. Andolsun ki dünya semasını kandillerle süsledik ve o (yıldızları, semada söz dinlemeye çalışan) şeytanlar için taşlama (aracı) kıldık. Ve onlar için alevleri dehşet saçan bir ateş hazırladık.

6. Rabblerini inkâr edenlere cehennem azabı vardır. O, ne kötü bir dönüş yeridir.

سُورَةُ الْمُلْكِ
مَكِّيَّةٌ وَهِيَ ثَلَاثُونَ اٰيَةً

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ
تَبَارَكَ الَّذ۪ي بِيَدِهِ الْمُلْكُ وَهُوَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَد۪يرٌۙ ﴿١﴾ اَلَّذ۪ي خَلَقَ
الْمَوْتَ وَالْحَيٰوةَ لِيَبْلُوَكُمْ اَيُّكُمْ اَحْسَنُ عَمَلًاۜ وَهُوَ الْعَز۪يزُ الْغَفُورُۙ ﴿٢﴾
اَلَّذ۪ي خَلَقَ سَبْعَ سَمٰوَاتٍ طِبَاقًاۜ مَا تَرٰى ف۪ي خَلْقِ الرَّحْمٰنِ مِنْ تَفَاوُتٍۜ
فَارْجِعِ الْبَصَرَۙ هَلْ تَرٰى مِنْ فُطُورٍ ﴿٣﴾ ثُمَّ ارْجِعِ الْبَصَرَ كَرَّتَيْنِ يَنْقَلِبْ
اِلَيْكَ الْبَصَرُ خَاسِئًا وَهُوَ حَس۪يرٌ ﴿٤﴾ وَلَقَدْ زَيَّنَّا السَّمَٓاءَ الدُّنْيَا بِمَصَاب۪يحَ
وَجَعَلْنَاهَا رُجُومًا لِلشَّيَاط۪ينِ وَاَعْتَدْنَا لَهُمْ عَذَابَ السَّع۪يرِ ﴿٥﴾ وَلِلَّذ۪ينَ
كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ عَذَابُ جَهَنَّمَۜ وَبِئْسَ الْمَص۪يرُ ﴿٦﴾ اِذَٓا اُلْقُوا ف۪يهَا سَمِعُوا لَهَا
شَه۪يقًا وَهِيَ تَفُورُۙ ﴿٧﴾ تَكَادُ تَمَيَّزُ مِنَ الْغَيْظِۜ كُلَّمَٓا اُلْقِيَ ف۪يهَا فَوْجٌ سَاَلَهُمْ
خَزَنَتُهَٓا اَلَمْ يَأْتِكُمْ نَذ۪يرٌ ﴿٨﴾ قَالُوا بَلٰى قَدْ جَٓاءَنَا نَذ۪يرٌ فَكَذَّبْنَا وَقُلْنَا
مَا نَزَّلَ اللّٰهُ مِنْ شَيْءٍۚ اِنْ اَنْتُمْ اِلَّا ف۪ي ضَلَالٍ كَب۪يرٍ ﴿٩﴾ وَقَالُوا لَوْ كُنَّا نَسْمَعُ
اَوْ نَعْقِلُ مَا كُنَّا ف۪ٓي اَصْحَابِ السَّع۪يرِ ﴿١٠﴾ فَاعْتَرَفُوا بِذَنْبِهِمْۚ فَسُحْقًا لِاَصْحَابِ
السَّع۪يرِ ﴿١١﴾ اِنَّ الَّذ۪ينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُمْ بِالْغَيْبِ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَاَجْرٌ كَب۪يرٌ ﴿١٢﴾

7. Oraya atıldıklarında, (ateş) kaynayıp fokurdarken onun hırıltılarını işitirler.

8. (Ateş) öfkeden çatlayıp ayrışacak gibi olur. Her bir topluluk (ateşin) içine atıldığında, oranın bekçileri kendilerine, "Size bir uyarıcı gelmedi mi?" diye sorarlar.

9. Derler ki: "Evet! Muhakkak ki bize uyarıcı geldi (fakat) biz onu yalanladık ve 'Allah hiçbir şey indirmemiştir, siz yalnızca büyük bir sapıklık içindesiniz.' dedik."

10. Dediler ki: "Şayet işitiyor ya da aklediyor olsaydık, alevleri dehşet saçan ateşin ehlinden olmazdık."

11. Günahlarını itiraf ettiler. Ateş ehli (Allah'ın rahmetinden) uzak olsun.

12. Şüphesiz ki gaybta (görmedikleri hâlde ya da kimsenin kendilerini görmediği yerlerde) Rabblerinden korkanlar için bağışlanma ve büyük bir mükâfat vardır.

وَاَسِرُّوا قَوْلَكُمْ اَوِ اجْهَرُوا بِهٖۜ اِنَّهُ عَل۪يمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿١٣﴾ اَلَا يَعْلَمُ
مَنْ خَلَقَۜ وَهُوَ اللَّط۪يفُ الْخَب۪يرُ۟ ﴿١٤﴾ هُوَ الَّذ۪ي جَعَلَ لَكُمُ الْاَرْضَ
ذَلُولًا فَامْشُوا ف۪ي مَنَاكِبِهَا وَكُلُوا مِنْ رِزْقِه۪ۜ وَاِلَيْهِ النُّشُورُ ﴿١٥﴾
ءَاَمِنْتُمْ مَنْ فِي السَّمَٓاءِ اَنْ يَخْسِفَ بِكُمُ الْاَرْضَ فَاِذَا هِيَ تَمُورُۙ ﴿١٦﴾
اَمْ اَمِنْتُمْ مَنْ فِي السَّمَٓاءِ اَنْ يُرْسِلَ عَلَيْكُمْ حَاصِبًاۜ فَسَتَعْلَمُونَ
كَيْفَ نَذ۪يرِ ﴿١٧﴾ وَلَقَدْ كَذَّبَ الَّذ۪ينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَكَيْفَ كَانَ نَك۪يرِ ﴿١٨﴾
اَوَلَمْ يَرَوْا اِلَى الطَّيْرِ فَوْقَهُمْ صَٓافَّاتٍ وَيَقْبِضْنَۜ مَا يُمْسِكُهُنَّ
اِلَّا الرَّحْمٰنُۜ اِنَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ بَص۪يرٌ ﴿١٩﴾ اَمَّنْ هٰذَا الَّذ۪ي هُوَ جُنْدٌ
لَكُمْ يَنْصُرُكُمْ مِنْ دُونِ الرَّحْمٰنِۜ اِنِ الْكَافِرُونَ اِلَّا ف۪ي غُرُورٍۚ ﴿٢٠﴾ اَمَّنْ
هٰذَا الَّذ۪ي يَرْزُقُكُمْ اِنْ اَمْسَكَ رِزْقَهُۚ بَلْ لَجُّوا ف۪ي عُتُوٍّ وَنُفُورٍ ﴿٢١﴾
اَفَمَنْ يَمْش۪ي مُكِبًّا عَلٰى وَجْهِه۪ٓ اَهْدٰٓى اَمَّنْ يَمْش۪ي سَوِيًّا
عَلٰى صِرَاطٍ مُسْتَق۪يمٍ ﴿٢٢﴾ قُلْ هُوَ الَّذ۪ٓي اَنْشَاَكُمْ وَجَعَلَ لَكُمُ
السَّمْعَ وَالْاَبْصَارَ وَالْاَفْـِٔدَةَۜ قَل۪يلًا مَا تَشْكُرُونَ ﴿٢٣﴾ قُلْ هُوَ الَّذ۪ي
ذَرَاَكُمْ فِي الْاَرْضِ وَاِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ﴿٢٤﴾ وَيَقُولُونَ مَتٰى هٰذَا الْوَعْدُ
اِنْ كُنْتُمْ صَادِق۪ينَ ﴿٢٥﴾ قُلْ اِنَّمَا الْعِلْمُ عِنْدَ اللّٰهِۖ وَاِنَّمَٓا اَنَا۬ نَذ۪يرٌ مُب۪ينٌ ﴿٢٦﴾

13. Sözünüzü ister gizleyin ister açıktan söyleyin (Allah için birdir). Çünkü O, sinelerde saklı olanı bilir.

14. Yarattığını bilmez mi hiç? O, (lütuf ve ihsan sahibi, en küçük şeylere ilmiyle nüfuz edip haberdar olan) El-Latîf ve (her şeyden haberdar olan) El-Habîr'dir.

15. Sizin için yeryüzünü zelil (üzerinde yaşamaya elverişli) kılan O'dur. O'nun yollarında yürüyün ve rızkından yiyin. Diriliş O'nadır.

16. Gökte olan (Allah')ın sizi yere geçirmeyeceğinden emin mi oldunuz? O zaman onun âniden sarsıldığını (görürsünüz).

17. Gökte olan (Allah')ın üzerinize taş yağdıran bir kasırga göndermesinden emin mi oldunuz? Uyarımın nasıl olduğunu bileceksiniz!

18. Andolsun ki onlardan öncekiler de yalanlamıştı. Nasılmış benim inkârım?

19. Üstlerinde saflar hâlinde dizilmiş ve kanat açıp kapayan kuşları görmüyorlar mı? Onları, (hava boşluğunda) Rahmân'dan başkası tutmuyor. Şüphesiz ki O, her şeyi görendir.

20. Rahmân'ın dışında size yardım edecek ordularınız kimmiş? Kâfirler ancak bir aldanma içindelerdir.

21. Rızkınızı kestiği takdirde, (Allah'ın dışında) sizlere rızık verecek kimmiş? (Hayır, öyle değil!) İşin aslı onlar bir inat/başkaldırı ve hoşnutsuzluk içinde diretiyorlar.

22. Acaba başı önünde (sağına soluna bakmadan) yürüyen mi, yoksa dosdoğru yol üzerinde dümdüz/dimdik yürüyen mi? (Söyleyin bakalım: Bu ikisinden hangisi) hidayet ehli olmaya layıktır?

23. De ki: "Sizi yoktan var eden, size kulaklar, gözler ve kalpler veren O'dur. Ne kadar da az şükrediyorsunuz!"

24. De ki: "Sizi yeryüzünde çoğaltıp yayan O'dur. Ve O'na haşrolunacak (diriltilip huzurunda toplanacaksınız)."

25. Derler ki: "Şayet doğru söylüyorsanız, (bize) vadettiğiniz (azap) ne zaman? (Gelsin de görelim!)"

26. De ki: "(Kıyamete dair) bilgi, yalnızca Allah'ın yanındadır. Ben ise ancak apaçık bir uyarıcıyım."

فَلَمَّا رَاَوْهُ زُلْفَةً سٖيـٓـَٔتْ وُجُوهُ الَّذٖينَ كَفَرُوا وَقٖيلَ هٰذَا الَّذٖى
كُنْتُمْ بِهٖ تَدَّعُونَ ﴿٢٧﴾ قُلْ اَرَاَيْتُمْ اِنْ اَهْلَكَنِىَ اللّٰهُ وَمَنْ مَعِىَ
اَوْ رَحِمَنَاۙ فَمَنْ يُجٖيرُ الْكَافِرٖينَ مِنْ عَذَابٍ اَلٖيمٍ ﴿٢٨﴾ قُلْ هُوَ الرَّحْمٰنُ
اٰمَنَّا بِهٖ وَعَلَيْهِ تَوَكَّلْنَاۚ فَسَتَعْلَمُونَ مَنْ هُوَ فٖى ضَلَالٍ مُبٖينٍ ﴿٢٩﴾ قُلْ
اَرَاَيْتُمْ اِنْ اَصْبَحَ مَٓاؤُ۬كُمْ غَوْرًا فَمَنْ يَاْتٖيكُمْ بِمَٓاءٍ مَعٖينٍ ﴿٣٠﴾

سُورَةُ الْقَلَمِ
مَكِّيَّةٌ وَهِيَ اثْنَتَانِ وَخَمْسُونَ اٰيَةً

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحٖيمِ
نٓ وَالْقَلَمِ وَمَا يَسْطُرُونَۙ ﴿١﴾ مَٓا اَنْتَ بِنِعْمَةِ رَبِّكَ بِمَجْنُونٍۚ ﴿٢﴾ وَاِنَّ
لَكَ لَاَجْرًا غَيْرَ مَمْنُونٍۚ ﴿٣﴾ وَاِنَّكَ لَعَلٰى خُلُقٍ عَظٖيمٍ ﴿٤﴾ فَسَتُبْصِرُ
وَيُبْصِرُونَۙ ﴿٥﴾ بِاَيِّكُمُ الْمَفْتُونُ ﴿٦﴾ اِنَّ رَبَّكَ هُوَ اَعْلَمُ بِمَنْ ضَلَّ
عَنْ سَبٖيلِهٖۖ وَهُوَ اَعْلَمُ بِالْمُهْتَدٖينَ ﴿٧﴾ فَلَا تُطِعِ الْمُكَذِّبٖينَ ﴿٨﴾ وَدُّوا
لَوْ تُدْهِنُ فَيُدْهِنُونَ ﴿٩﴾ وَلَا تُطِعْ كُلَّ حَلَّافٍ مَهٖينٍۙ ﴿١٠﴾ هَمَّازٍ مَشَّٓاءٍ بِنَمٖيمٍۙ ﴿١١﴾
مَنَّاعٍ لِلْخَيْرِ مُعْتَدٍ اَثٖيمٍۙ ﴿١٢﴾ عُتُلٍّ بَعْدَ ذٰلِكَ زَنٖيمٍۙ ﴿١٣﴾ اَنْ كَانَ
ذَا مَالٍ وَبَنٖينَۜ ﴿١٤﴾ اِذَا تُتْلٰى عَلَيْهِ اٰيَاتُنَا قَالَ اَسَاطٖيرُ الْاَوَّلٖينَ ﴿١٥﴾

27. (Azabı) yakınlaşmış gördükleri zaman, kâfirlerin yüzleri kötü bir hâl aldı. Denildi ki: "İşte bu (ne zamanmış diye inkâr ettiğiniz ve) gerçekleşmesini talep ettiğiniz şeydir."

28. De ki: "Görüşünüz nedir? (Söylesenize!) Şayet Allah beni ve beraberimdekileri helak etse ya da bize merhamet etse, kâfirleri can yakıcı azaptan kim koruyacak?"

29. De ki: "O Rahmân'dır. Biz O'na iman ettik ve yalnızca O'na tevekkül ettik. Kimin apaçık bir sapıklık içinde olduğunu yakında bileceksiniz/anlayacaksınız."

30. De ki: "Görüşünüz nedir? (Söylesenize!) Şayet suyunuz yerin dibine geçse (kaybolsa) kim size kaynak suyu getirebilir?"

68. KALEM SURESİ

(Bu sure Mekke'de indirilmiş olup 52 ayettir.)
Er-Rahmân ve Er-Rahîm olan Allah'ın adıyla (okumaya başlıyorum).

1. Nûn. Kaleme ve yazdıklarına andolsun ki

2. Sen, Rabbinin nimeti sayesinde asla deli/cinlenmiş değilsin.

3. Şüphesiz ki (onların bu eziyetlerine sabretmen karşılığında) senin için kesintisiz bir ecir vardır.

4. Ve hiç kuşkusuz, sen büyük bir ahlak üzeresin.

5. Sen de göreceksin, onlar da görecekler.

6. Hanginizin fitneye uğramış (bir sapık) olduğunu.

7. Şüphesiz ki Rabbin, yolundan sapanları da hidayet üzere olanları da en iyi bilendir.

8. (Öyleyse) yalanlayanlara itaat etme.

9. Onlar, senin kendileriyle uyum içinde olup (sapkınlıklarına karşı yumuşamanı) istediler. (Buna karşılık) onlar da uyum gösterip (sana karşı yumuşayacaklardı).

10. Çokça yemin eden değersiz kimseye itaat etme.

11. Sürekli ayıplayıp (gıybet yapan) ve (insanların) sözlerini taşıyan,

12. Hayra engel olan, haddi aşan, çok günah işleyen,

13. Kaba saba/Zorba sonra da nesebi belli olmayan,

14. Mal ve çocuk sahibi olmuş diye,

15. Ona ayetlerimiz okunduğu zaman, "evvelkilerin masalları" diyen.

سَنَسِمُهُ عَلَى الْخُرْطُومِ ﴿١٦﴾ اِنَّا بَلَوْنَاهُمْ كَمَا بَلَوْنَٓا اَصْحَابَ الْجَنَّةِ
اِذْ اَقْسَمُوا لَيَصْرِمُنَّهَا مُصْبِحِينَۙ ﴿١٧﴾ وَلَا يَسْتَثْنُونَ ﴿١٨﴾ فَطَافَ عَلَيْهَا طَٓائِفٌ
مِنْ رَبِّكَ وَهُمْ نَٓائِمُونَ ﴿١٩﴾ فَاَصْبَحَتْ كَالصَّرِيمِ ﴿٢٠﴾ فَتَنَادَوْا مُصْبِحِينَۙ ﴿٢١﴾
اَنِ اغْدُوا عَلٰى حَرْثِكُمْ اِنْ كُنْتُمْ صَارِمِينَ ﴿٢٢﴾ فَانْطَلَقُوا وَهُمْ يَتَخَافَتُونَۙ ﴿٢٣﴾
اَنْ لَا يَدْخُلَنَّهَا الْيَوْمَ عَلَيْكُمْ مِسْكِينٌ ﴿٢٤﴾ وَغَدَوْا عَلٰى حَرْدٍ قَادِرِينَ ﴿٢٥﴾
فَلَمَّا رَاَوْهَا قَالُٓوا اِنَّا لَضَٓالُّونَۙ ﴿٢٦﴾ بَلْ نَحْنُ مَحْرُومُونَ ﴿٢٧﴾ قَالَ اَوْسَطُهُمْ
اَلَمْ اَقُلْ لَكُمْ لَوْلَا تُسَبِّحُونَ ﴿٢٨﴾ قَالُوا سُبْحَانَ رَبِّنَٓا اِنَّا كُنَّا ظَالِمِينَ ﴿٢٩﴾ فَاَقْبَلَ
بَعْضُهُمْ عَلٰى بَعْضٍ يَتَلَاوَمُونَ ﴿٣٠﴾ قَالُوا يَا وَيْلَنَٓا اِنَّا كُنَّا طَاغِينَ ﴿٣١﴾ عَسٰى
رَبُّنَٓا اَنْ يُبْدِلَنَا خَيْرًا مِنْهَٓا اِنَّٓا اِلٰى رَبِّنَا رَاغِبُونَ ﴿٣٢﴾ كَذٰلِكَ الْعَذَابُۜ وَلَعَذَابُ
الْاٰخِرَةِ اَكْبَرُۢ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ﴿٣٣﴾ اِنَّ لِلْمُتَّقِينَ عِنْدَ رَبِّهِمْ جَنَّاتِ النَّعِيمِ ﴿٣٤﴾
اَفَنَجْعَلُ الْمُسْلِمِينَ كَالْمُجْرِمِينَۜ ﴿٣٥﴾ مَا لَكُمْ كَيْفَ تَحْكُمُونَ ﴿٣٦﴾
اَمْ لَكُمْ كِتَابٌ فِيهِ تَدْرُسُونَۙ ﴿٣٧﴾ اِنَّ لَكُمْ فِيهِ لَمَا تَخَيَّرُونَ ﴿٣٨﴾ اَمْ لَكُمْ
اَيْمَانٌ عَلَيْنَا بَالِغَةٌ اِلٰى يَوْمِ الْقِيٰمَةِ اِنَّ لَكُمْ لَمَا تَحْكُمُونَ ﴿٣٩﴾ سَلْهُمْ
اَيُّهُمْ بِذٰلِكَ زَعِيمٌ ﴿٤٠﴾ اَمْ لَهُمْ شُرَكَٓاءُ فَلْيَأْتُوا بِشُرَكَٓائِهِمْ اِنْ كَانُوا صَادِقِينَ ﴿٤١﴾
يَوْمَ يُكْشَفُ عَنْ سَاقٍ وَيُدْعَوْنَ اِلَى السُّجُودِ فَلَا يَسْتَطِيعُونَۙ ﴿٤٢﴾

16. Onu burnundan damgalayacağız.
17. Şüphesiz ki bahçe sahiplerini denediğimiz gibi bunları da (Mekkelileri de) denedik. Hani onlar, sabah vakti (meyveleri) devşireceklerine dair yemin etmişlerdi.
18. “İnşallah” demiyor (yoksulların hakkını ayıracaklarına dair istisnada bulunmuyor)lardı.
19. Onlar uyurken, Rabbinden bir afet (bahçelerini) kuşattı.
20. (Bahçe) gecenin karanlığı gibi kapkara kesiliverdi.
21. Sabah vakti birbirlerine seslendiler.
22. “Şayet ürünleri toplamaya (kesin niyetliyseniz), erkenden yola koyulun.”
23. Aralarında sessizce konuşarak çıktılar.
24. “Bugün yanınıza sakın bir yoksul girmesin!”
25. Yoksulları engellemeye güç yetirecek(mişler) gibi erkenden yola çıktılar.
26. Onu (yanmış ve kapkara kesilmiş) görünce, “Hiç şüphesiz yolu şaşırdık.” dediler.
27. “(Hayır!) İşin aslı biz mahrum bırakıldık.”
28. Ortancaları, “Ben, ‘Allah’ı tesbih etmeniz gerekir.’ dememiş miydim?” dedi.
29. Dediler ki: “Rabbimiz! Sen tüm eksikliklerden münezzehsin. Doğrusu biz, zalimleriz.”
30. Birbirlerine dönüp karşılıklı kınamaya başladılar.
31. Dediler ki: “Yazıklar olsun bize! Gerçekten biz azgınmışız.”
32. “Umulur ki Rabbimiz, onun yerine daha hayırlısını verir bize. Şüphesiz ki biz, Rabbimize rağbet edenleriz.”
33. İşte azap böyledir. Ahiret azabıysa elbette daha büyüktür. Keşke bilselerdi.
34. Hiç kuşkusuz, muttakiler için Rabbleri katında Naîm Cennetleri vardır.
35. (Allah’a) teslim olmuş olanları suçlu günahkârlar gibi kılar mıyız hiç?
36. Ne oluyor size, nasıl hüküm veriyorsunuz?
37. Yoksa bir kitabınız var da (bu bilgilerinizi) oradan mı okuyorsunuz?
38. “Beğendiğiniz her şey sizindir.” (diye mi yazıyor o kitapta?)
39. Yoksa, “Ne hüküm verirseniz o sizin olacak.” diye, kıyamete kadar, bizim üzerimizde, sizin için edilmiş yeminler mi vardır?
40. Sor (bakalım) onlara, (bu iddialarına) hangisi kefilmiş?
41. Yoksa (bu iddiaları gerçekleştirecek) ortakları mı varmış? Şayet doğru söylüyorlarsa ortaklarını getirsinler (bakalım).
42. Baldırın açılacağı o günde secdeye çağrılırlar, (fakat secde etmeye) güç yetiremezler.

43. Gözleri (korkudan) baygın (bir hâldedir). Onları zillet bürür. (Oysa) onlar sıhhatli iken secdeye çağrılırlardı.
44. Sen, beni ve bu sözü yalanlayanı baş başa bırak. Biz onları hiç bilmedikleri yerden, adım adım (azaba) yaklaştıracağız.
45. Onlara mühlet veririm. Şüphesiz ki benim tuzağım, pek sağlamdır.
46. Yoksa sen onlardan ücret istiyorsun da bu borçtan dolayı mı ağır bir yük altına girmişler? (Ücret korkusuyla mı İslam'a girmiyorlar?)
47. Yoksa gayb onların yanında da onlar mı yazıyorlar?
48. Rabbinin hükmüne sabret, balık sahibi (Yûnus Peygamber) gibi olma! Hani dert ve sıkıntıyla (Rabbine) dua etmişti.

49. Şayet Rabbinden bir nimet ona ulaşmış olmasaydı, kınanmış bir hâlde boşluğa atılacaktı.
50. Rabbi onu seçti ve salihlerden kıldı.
51. O kâfirler zikri/Kur'ân'ı işittiklerinde, neredeyse gözleriyle ayaklarını kaydırıp (seni devireceklerdi). Ve derler ki: "Şüphesiz ki o, bir delidir."
52. Oysa o, yalnızca âlemlere bir öğüttür/hatırlatmadır.

69. HAKKA SURESİ

(Bu sure Mekke'de indirilmiş olup 52 ayettir.)
Er-Rahmân ve Er-Rahîm olan Allah'ın adıyla (okumaya başlıyorum).

1. Hakka! (Her insana hak ettiği sonu getiren, gerçekleşmesi hak ve kesin olan kıyamet.)

خَاشِعَةً اَبْصَارُهُمْ تَرْهَقُهُمْ ذِلَّةٌ وَقَدْ كَانُوا يُدْعَوْنَ اِلَى السُّجُودِ وَهُمْ
سَالِمُونَ ﴿٤٣﴾ فَذَرْنٖي وَمَنْ يُكَذِّبُ بِهٰذَا الْحَدٖيثِ سَنَسْتَدْرِجُهُمْ
مِنْ حَيْثُ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٤٤﴾ وَاُمْلٖي لَهُمْ اِنَّ كَيْدٖي مَتٖينٌ ﴿٤٥﴾ اَمْ تَسْـَٔلُهُمْ اَجْرًا
فَهُمْ مِنْ مَغْرَمٍ مُثْقَلُونَ ﴿٤٦﴾ اَمْ عِنْدَهُمُ الْغَيْبُ فَهُمْ يَكْتُبُونَ ﴿٤٧﴾ فَاصْبِرْ
لِحُكْمِ رَبِّكَ وَلَا تَكُنْ كَصَاحِبِ الْحُوتِ اِذْ نَادٰى وَهُوَ مَكْظُومٌ ﴿٤٨﴾
لَوْلَٓا اَنْ تَدَارَكَهُ نِعْمَةٌ مِنْ رَبِّهٖ لَنُبِذَ بِالْعَرَٓاءِ وَهُوَ مَذْمُومٌ ﴿٤٩﴾ فَاجْتَبٰيهُ رَبُّهُ
فَجَعَلَهُ مِنَ الصَّالِحٖينَ ﴿٥٠﴾ وَاِنْ يَكَادُ الَّذٖينَ كَفَرُوا لَيُزْلِقُونَكَ بِاَبْصَارِهِمْ
لَمَّا سَمِعُوا الذِّكْرَ وَيَقُولُونَ اِنَّهُ لَمَجْنُونٌ ﴿٥١﴾ وَمَا هُوَ اِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمٖينَ ﴿٥٢﴾

سُورَةُ الْحَاقَّةِ

مَكِّيَّةٌ وَهِيَ اثْنَتَانِ وَخَمْسُونَ اٰيَةً

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحٖيمِ
اَلْحَٓاقَّةُ ﴿١﴾ مَا الْحَٓاقَّةُ ﴿٢﴾ وَمَٓا اَدْرٰيكَ مَا الْحَٓاقَّةُ ﴿٣﴾ كَذَّبَتْ ثَمُودُ وَعَادٌ
بِالْقَارِعَةِ ﴿٤﴾ فَاَمَّا ثَمُودُ فَاُهْلِكُوا بِالطَّاغِيَةِ ﴿٥﴾ وَاَمَّا عَادٌ فَاُهْلِكُوا بِرٖيحٍ
صَرْصَرٍ عَاتِيَةٍ ﴿٦﴾ سَخَّرَهَا عَلَيْهِمْ سَبْعَ لَيَالٍ وَثَمَانِيَةَ اَيَّامٍ حُسُومًا فَتَرَى
الْقَوْمَ فٖيهَا صَرْعٰى كَاَنَّهُمْ اَعْجَازُ نَخْلٍ خَاوِيَةٍ ﴿٧﴾ فَهَلْ تَرٰى لَهُمْ مِنْ بَاقِيَةٍ ﴿٨﴾

2. Nedir o Hakka?
3. Sen Hakka'nın ne olduğunu nereden bileceksin ki?
4. Semûd ve Âd, (sarsıcı kıyamet olan) Karia'yı yalanladılar.
5. Semûd, azgınlıkları sebebiyle helak edildi.
6. Âd Kavmi'yse, her şeyi yerle bir eden gürültülü bir fırtınayla helak edildi.
7. (Allah, fırtınayı) kesintisiz yedi gece sekiz gün onlara musallat etti. (Orada olmuş olsaydın) o kavmi, içi çürümüş hurma kütükleri gibi yerlere serilmiş görürdün.
8. Şimdi onlardan geriye bir şey kaldığını görüyor musun?

وَجَٓاءَ فِرْعَوْنُ وَمَنْ قَبْلَهُ وَالْمُؤْتَفِكَاتُ بِالْخَاطِئَةِ ۚ ﴿٩﴾ فَعَصَوْا رَسُولَ
رَبِّهِمْ فَاَخَذَهُمْ اَخْذَةً رَابِيَةً ﴿١٠﴾ اِنَّا لَمَّا طَغَا الْمَٓاءُ حَمَلْنَاكُمْ فِي الْجَارِيَةِ ۙ ﴿١١﴾
لِنَجْعَلَهَا لَكُمْ تَذْكِرَةً وَتَعِيَهَٓا اُذُنٌ وَاعِيَةٌ ﴿١٢﴾ فَاِذَا نُفِخَ فِي الصُّورِ
نَفْخَةٌ وَاحِدَةٌ ۙ ﴿١٣﴾ وَحُمِلَتِ الْاَرْضُ وَالْجِبَالُ فَدُكَّتَا دَكَّةً وَاحِدَةً ۙ ﴿١٤﴾
فَيَوْمَئِذٍ وَقَعَتِ الْوَاقِعَةُ ۙ ﴿١٥﴾ وَانْشَقَّتِ السَّمَٓاءُ فَهِيَ يَوْمَئِذٍ وَاهِيَةٌ ۙ ﴿١٦﴾
وَالْمَلَكُ عَلٰٓى اَرْجَٓائِهَا ۜ وَيَحْمِلُ عَرْشَ رَبِّكَ فَوْقَهُمْ يَوْمَئِذٍ ثَمَانِيَةٌ ۜ ﴿١٧﴾
يَوْمَئِذٍ تُعْرَضُونَ لَا تَخْفٰى مِنْكُمْ خَافِيَةٌ ﴿١٨﴾ فَاَمَّا مَنْ اُوتِيَ
كِتَابَهُ بِيَمِينِهِ فَيَقُولُ هَٓاؤُمُ اقْرَؤُا كِتَابِيَهْ ۚ ﴿١٩﴾ اِنِّي ظَنَنْتُ اَنِّي مُلَاقٍ
حِسَابِيَهْ ۚ ﴿٢٠﴾ فَهُوَ فِي عِيشَةٍ رَاضِيَةٍ ۙ ﴿٢١﴾ فِي جَنَّةٍ عَالِيَةٍ ۙ ﴿٢٢﴾ قُطُوفُهَا
دَانِيَةٌ ﴿٢٣﴾ كُلُوا وَاشْرَبُوا هَنِيٓـًٔا بِمَٓا اَسْلَفْتُمْ فِي الْاَيَّامِ الْخَالِيَةِ ﴿٢٤﴾
وَاَمَّا مَنْ اُوتِيَ كِتَابَهُ بِشِمَالِهِ فَيَقُولُ يَا لَيْتَنِي لَمْ اُوتَ كِتَابِيَهْ ۚ ﴿٢٥﴾
وَلَمْ اَدْرِ مَا حِسَابِيَهْ ۚ ﴿٢٦﴾ يَا لَيْتَهَا كَانَتِ الْقَاضِيَةَ ۚ ﴿٢٧﴾ مَٓا اَغْنٰى عَنِّي
مَالِيَهْ ۚ ﴿٢٨﴾ هَلَكَ عَنِّي سُلْطَانِيَهْ ۚ ﴿٢٩﴾ خُذُوهُ فَغُلُّوهُ ۙ ﴿٣٠﴾ ثُمَّ الْجَحِيمَ
صَلُّوهُ ۙ ﴿٣١﴾ ثُمَّ فِي سِلْسِلَةٍ ذَرْعُهَا سَبْعُونَ ذِرَاعًا فَاسْلُكُوهُ ۜ ﴿٣٢﴾ اِنَّهُ
كَانَ لَا يُؤْمِنُ بِاللّٰهِ الْعَظِيمِ ۙ ﴿٣٣﴾ وَلَا يَحُضُّ عَلٰى طَعَامِ الْمِسْكِينِ ۜ ﴿٣٤﴾

9. Firavun, ondan önceki (kavimler) ve altı üstüne gelmiş olan (Lût'un kavmi) hep hata işlediler.

10. Rabblerinin resûlüne isyan ettiler. (Allah da) onları (dozu gitgide) artan bir yakalayışla yakalayıverdi.

11. Hiç şüphesiz, su taştığında sizleri gemide biz taşıdık.

12. Tâ ki onu size hatırlatma/öğüt kılalım ve kavrayan kulaklar onu kavrasın (onunla amel etsin ve sonradan gelenlere aktarsın diye).

13. Sûr'a tek bir üfürüşle üfürüldüğünde,

14. Yer ve dağlar yerinden taşınıp, (sonra da) birbirine çarpılıp parça parça olduklarında,

15. İşte o gün Vakıa (vuku bulması kesin olan kıyamet) vuku bulmuştur.

16. Gök yarılmıştır. O, o gün gevşemiş/sarkmış olacaktır.

17. Melekler onun çevresi üzerindedir. O gün üstlerinde bulunan sekiz (melek), Rabbinin arşını taşıyacaktır.

18. O gün (Allah'a) arz olunursunuz. Hiçbir şeyiniz gizli kalmaz.

19. Kitabı sağ tarafından verilene gelince, "İşte kitabım! Alın okuyun." der.

20. "Şüphesiz ki ben, hesabıma kavuşacağımı yakinen biliyordum."

21. Artık o, razı olunan bir yaşam içindedir.

22. Yüksek bir cennette,

23. Koparılacak yemişleri pek yakındır.

24. (Ona) Geçmişte işlediğiniz amellere karşılık, afiyetle yiyip içiniz (denir).

25. Kitabı soldan verilene gelince, "Keşke kitabım bana verilmeseydi." der.

26. "(Keşke) hesabımı hiç bilmeseydim."

27. "Keşke (ölüm) her şeyi bitirseydi de (diriliş ve hesap olmasaydı)."

28. "Malım bana hiçbir fayda sağlamadı."

29. "Gücüm/Otoritem kaybolup gitti."

30. (Buyrulur ki:) "Onu tutun ve bağlayın."

31. "Sonra da onu cehenneme atın."

32. "Sonra da onu yetmiş zira' uzunluğunda bir zincire vurun."

33. "Çünkü o, büyük olan Allah'a iman etmezdi."

34. "Yoksulu yedirmeye de teşvik etmezdi."

فَلَيْسَ لَهُ الْيَوْمَ هٰهُنَا حَم۪يمٌۙ ﴿٣٥﴾ وَلَا طَعَامٌ اِلَّا مِنْ غِسْل۪ينٍۙ ﴿٣٦﴾
لَا يَأْكُلُهُٓ اِلَّا الْخَاطِؤُ۫نَ ﴿٣٧﴾ فَلَٓا اُقْسِمُ بِمَا تُبْصِرُونَۙ ﴿٣٨﴾ وَمَا لَا تُبْصِرُونَۙ ﴿٣٩﴾
اِنَّهُ لَقَوْلُ رَسُولٍ كَر۪يمٍۚ ﴿٤٠﴾ وَمَا هُوَ بِقَوْلِ شَاعِرٍۜ قَل۪يلًا مَا تُؤْمِنُونَۙ ﴿٤١﴾
وَلَا بِقَوْلِ كَاهِنٍۜ قَل۪يلًا مَا تَذَكَّرُونَۜ ﴿٤٢﴾ تَنْز۪يلٌ مِنْ رَبِّ الْعَالَم۪ينَ ﴿٤٣﴾
وَلَوْ تَقَوَّلَ عَلَيْنَا بَعْضَ الْاَقَاو۪يلِۙ ﴿٤٤﴾ لَاَخَذْنَا مِنْهُ بِالْيَم۪ينِۙ ﴿٤٥﴾
ثُمَّ لَقَطَعْنَا مِنْهُ الْوَت۪ينَۘ ﴿٤٦﴾ فَمَا مِنْكُمْ مِنْ اَحَدٍ عَنْهُ حَاجِز۪ينَ ﴿٤٧﴾
وَاِنَّهُ لَتَذْكِرَةٌ لِلْمُتَّق۪ينَ ﴿٤٨﴾ وَاِنَّا لَنَعْلَمُ اَنَّ مِنْكُمْ مُكَذِّب۪ينَ ﴿٤٩﴾ وَاِنَّهُ لَحَسْرَةٌ
عَلَى الْكَافِر۪ينَ ﴿٥٠﴾ وَاِنَّهُ لَحَقُّ الْيَق۪ينِ ﴿٥١﴾ فَسَبِّحْ بِاسْمِ رَبِّكَ الْعَظ۪يمِ ﴿٥٢﴾

سُورَةُ الْمَعَارِجِ

مَكِّيَّةٌ وَهِيَ أَرْبَعٌ وَأَرْبَعُونَ آيَةً

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ

سَاَلَ سَٓائِلٌ بِعَذَابٍ وَاقِعٍۙ ﴿١﴾ لِلْكَافِر۪ينَ لَيْسَ لَهُ دَافِعٌۙ ﴿٢﴾ مِنَ اللّٰهِ ذِي الْمَعَارِجِۜ ﴿٣﴾
تَعْرُجُ الْمَلٰٓئِكَةُ وَالرُّوحُ اِلَيْهِ ف۪ي يَوْمٍ كَانَ مِقْدَارُهُ خَمْس۪ينَ اَلْفَ سَنَةٍۚ ﴿٤﴾
فَاصْبِرْ صَبْرًا جَم۪يلًا ﴿٥﴾ اِنَّهُمْ يَرَوْنَهُ بَع۪يدًاۙ ﴿٦﴾ وَنَرٰيهُ قَر۪يبًاۜ ﴿٧﴾ يَوْمَ تَكُونُ
السَّمَٓاءُ كَالْمُهْلِۙ ﴿٨﴾ وَتَكُونُ الْجِبَالُ كَالْعِهْنِۙ ﴿٩﴾ وَلَا يَسْـَٔلُ حَم۪يمٌ حَم۪يمًاۚ ﴿١٠﴾

35. "Bugün, burada onun hiçbir yakın dostu olmayacaktır."
36. "Kan ve irin dışında bir yiyecekleri de yoktur."
37. "Onu da yalnızca hata edenler/günahkârlar yer."
38. Hayır! (Mesele müşriklerin iddia ettiği gibi değil.) Gördüklerinize yemin ederim!
39. Ve görmediklerinize.
40. Hiç şüphesiz (Kur'ân), değerli olan Resûl'ün sözüdür.
41. O, şair sözü değildir. Ne kadar da az inanıyorsunuz.
42. Kâhin sözü de değildir. Ne kadar da az öğüt alıyorsunuz.
43. Âlemlerin Rabbi (olan Allah) tarafından indirilmiştir.
44. Şayet o, bize karşı bazı sözler uydursaydı,
45. Biz, sağ (elle)/kuvvetle mutlaka ondan (intikam) alırdık.
46. Sonra da, (kalbindeki) can damarını koparırdık.
47. Sizden hiç kimse de (bunları yapmamıza) engel olamazdı.
48. Şüphesiz ki o, muttakiler için bir öğüttür/hatırlatmadır.
49. Hiç kuşkusuz biz, sizin içinizden yalanlayanlar olduğunu biliyoruz.
50. Ve hiç şüphesiz o, kâfirler için bir pişmanlıktır. (Kıyamet Günü inanmadıklarından dolayı pişman olurlar.)
51. Ve hiç şüphesiz o, kesin olan haktır.
52. O hâlde büyük olan Rabbini ismiyle tesbih et.

70. MEÂRİC SURESİ

(Bu sure Mekke'de indirilmiş olup 44 ayettir.)
Er-Rahmân ve Er-Rahîm olan Allah'ın adıyla
(okumaya başlıyorum).

1. İsteyen biri, gerçekleşecek azabı istedi.
2. Kâfirler için olan o (azabı), savacak kimse yoktur.
3. O (azap), göklerin sahibi Allah'tandır.
4. Melekler ve Ruh, süresi elli bin yıl olan bir günde (Allah'a) çıkar/yükselir.
5. (Öyleyse) güzel bir sabırla sabret!
6. Şüphesiz ki onlar, onu (azabı) uzak görüyorlar.
7. Biz ise yakın görüyoruz.
8. Gökyüzünün erimiş maden gibi olacağı gün,
9. Dağlar (etrafa saçılmış) rengârenk yün gibi olur.
10. (O gün) yakın dost, dostunu sormaz.

يُبَصَّرُونَهُمْ يَوَدُّ الْمُجْرِمُ لَوْ يَفْتَدٖى مِنْ عَذَابِ يَوْمِئِذٍ بِبَنٖيهِ ﴿١١﴾
وَصَاحِبَتِهٖ وَاَخٖيهِ ﴿١٢﴾ وَفَصٖيلَتِهِ الَّتٖى تُؤْوٖيهِ ﴿١٣﴾ وَمَنْ فِى الْاَرْضِ
جَمٖيعًا ثُمَّ يُنْجٖيهِ ﴿١٤﴾ كَلَّا اِنَّهَا لَظٰى ﴿١٥﴾ نَزَّاعَةً لِلشَّوٰى ﴿١٦﴾ تَدْعُوا
مَنْ اَدْبَرَ وَتَوَلّٰى ﴿١٧﴾ وَجَمَعَ فَاَوْعٰى ﴿١٨﴾ اِنَّ الْاِنْسَانَ خُلِقَ هَلُوعًا ﴿١٩﴾
اِذَا مَسَّهُ الشَّرُّ جَزُوعًا ﴿٢٠﴾ وَاِذَا مَسَّهُ الْخَيْرُ مَنُوعًا ﴿٢١﴾ اِلَّا الْمُصَلّٖينَ ﴿٢٢﴾
اَلَّذٖينَ هُمْ عَلٰى صَلَاتِهِمْ دَٓائِمُونَ ﴿٢٣﴾ وَالَّذٖينَ فٖٓى اَمْوَالِهِمْ حَقٌّ مَعْلُومٌ ﴿٢٤﴾
لِلسَّٓائِلِ وَالْمَحْرُومِ ﴿٢٥﴾ وَالَّذٖينَ يُصَدِّقُونَ بِيَوْمِ الدّٖينِ ﴿٢٦﴾ وَالَّذٖينَ
هُمْ مِنْ عَذَابِ رَبِّهِمْ مُشْفِقُونَ ﴿٢٧﴾ اِنَّ عَذَابَ رَبِّهِمْ غَيْرُ مَأْمُونٍ ﴿٢٨﴾
وَالَّذٖينَ هُمْ لِفُرُوجِهِمْ حَافِظُونَ ﴿٢٩﴾ اِلَّا عَلٰٓى اَزْوَاجِهِمْ اَوْ مَا مَلَكَتْ
اَيْمَانُهُمْ فَاِنَّهُمْ غَيْرُ مَلُومٖينَ ﴿٣٠﴾ فَمَنِ ابْتَغٰى وَرَٓاءَ ذٰلِكَ فَاُولٰٓئِكَ هُمُ
الْعَادُونَ ﴿٣١﴾ وَالَّذٖينَ هُمْ لِاَمَانَاتِهِمْ وَعَهْدِهِمْ رَاعُونَ ﴿٣٢﴾ وَالَّذٖينَ هُمْ
بِشَهَادَاتِهِمْ قَٓائِمُونَ ﴿٣٣﴾ وَالَّذٖينَ هُمْ عَلٰى صَلَاتِهِمْ يُحَافِظُونَ ﴿٣٤﴾
اُولٰٓئِكَ فٖى جَنَّاتٍ مُكْرَمُونَ ﴿٣٥﴾ فَمَا لِ الَّذٖينَ كَفَرُوا قِبَلَكَ
مُهْطِعٖينَ ﴿٣٦﴾ عَنِ الْيَمٖينِ وَعَنِ الشِّمَالِ عِزٖينَ ﴿٣٧﴾ اَيَطْمَعُ كُلُّ امْرِئٍ
مِنْهُمْ اَنْ يُدْخَلَ جَنَّةَ نَعٖيمٍ ﴿٣٨﴾ كَلَّا اِنَّا خَلَقْنَاهُمْ مِمَّا يَعْلَمُونَ ﴿٣٩﴾

11. (Birbirlerine) gösterilirler. Mücrim kimse, o günün azabından kurtulmak için oğullarını fidye olarak vermek ister.

12. Hanımını ve kardeşini,

13. Onu barındıran hısım akrabayı,

14. Yeryüzünde olanların tamamını... Sonra da (bu verdikleri) onu kurtarsın (ister).

15. Asla! Çünkü o, çılgınca yanan ve alevleri şiddetli cehennemdir.

16. Kafa derisini soyup çıkarandır.

17. (İman ve salih amelden) yüz çeviren ve arkasını döneni çağırır.

18. (Mal) toplayıp onu bir kapta/kesede/kasada/banka hesabında (biriktireni).

19. Şüphesiz ki insan, helu' (sabırsız/aceleci, bencil) olarak yaratılmıştır.

20. Ona bir şer dokundu mu (sabredip ecrini Allah'tan beklemez), vaveylayı koparır.

21. Ona bir hayır dokundu mu cimrilik edip (başkalarıyla paylaşmaz)

22. Ancak namaz kılanlar hariç.
Huşu ile kılınan bir namaz, insanın helu'/sabırsız/aceleci/bencil yönünü terbiye eder. (bk. 23/Mu'minûn, 2)

23. Onlar ki namazlarında süreklilerdir.

24. Onların mallarında belli bir hak vardır.

25. Dilenen ve mahrum olan (fakir) için.

26. Onlar Din Günü'nü/ahireti tasdik ederler.

27. Onlar Rabblerinin azabından dolayı korku içindelerdir.

28. Çünkü Rabblerinin azabından güven içinde olunmaz.

29. Onlar iffetlerini korurlar.

30. Eşleri veya cariyeleri müstesna. Onlarla (beraber) olmaları nedeniyle kınanmazlar.

31. Kim de bundan ötesini arar (eşi ve cariyesi dışındakilerle beraber olmaya yeltenirse), işte böyleleri haddi aşanlardır.

32. Onlar (gerek Rabbleriyle kendi aralarında gerek insanlarla aralarında var olan) emanetlerini ve sözlerini gözetirler.

33. Onlar şahitliklerini dosdoğru yerine getirirler.

34. Onlar (vakitlerine, şart ve rükunlarına, huşu ve sünnetlerine dikkat ederek) namazlarını korurlar.

35. İşte bunlar cennetlerde ağırlanmış olanlardır.

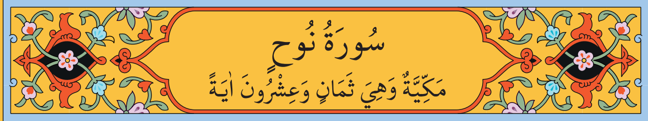
36. Ne oluyor o kâfirlere ki sana (düşmanca) yöneliyorlar/dik dik bakıyorlar?

37. Sağdan ve soldan topluluklar hâlinde.

38. Yoksa onlardan her biri, Naîm Cenneti'ne girmeyi mi umuyor?

39. Asla! Şüphesiz ki biz, onları bildikleri şeyden yarattık. (Herkes aynı şeyden yaratılmıştır. Kimsenin kimseye yaratılış itibarıyla üstünlüğü yoktur. İman etmedikleri hâlde, nasıl olur da kendilerini müminlerden üstün görürler?)

فَلَٓا اُقْسِمُ بِرَبِّ الْمَشَارِقِ وَالْمَغَارِبِ اِنَّا لَقَادِرُونَ ﴿٤٠﴾ عَلٰٓى اَنْ نُبَدِّلَ خَيْرًا مِنْهُمْ
وَمَا نَحْنُ بِمَسْبُوقٖينَ ﴿٤١﴾ فَذَرْهُمْ يَخُوضُوا وَيَلْعَبُوا حَتّٰى يُلَاقُوا يَوْمَهُمُ الَّذٖى
يُوعَدُونَ ﴿٤٢﴾ يَوْمَ يَخْرُجُونَ مِنَ الْاَجْدَاثِ سِرَاعًا كَاَنَّهُمْ اِلٰى نُصُبٍ يُوفِضُونَ ﴿٤٣﴾
خَاشِعَةً اَبْصَارُهُمْ تَرْهَقُهُمْ ذِلَّةٌ ذٰلِكَ الْيَوْمُ الَّذٖى كَانُوا يُوعَدُونَ ﴿٤٤﴾

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحٖيمِ
اِنَّٓا اَرْسَلْنَا نُوحًا اِلٰى قَوْمِهٖٓ اَنْ اَنْذِرْ قَوْمَكَ مِنْ قَبْلِ اَنْ يَأْتِيَهُمْ عَذَابٌ
اَلٖيمٌ ﴿١﴾ قَالَ يَا قَوْمِ اِنّٖى لَكُمْ نَذٖيرٌ مُبٖينٌ ﴿٢﴾ اَنِ اعْبُدُوا اللّٰهَ وَاتَّقُوهُ
وَاَطٖيعُونِ ﴿٣﴾ يَغْفِرْ لَكُمْ مِنْ ذُنُوبِكُمْ وَيُؤَخِّرْكُمْ اِلٰٓى اَجَلٍ مُسَمًّى
اِنَّ اَجَلَ اللّٰهِ اِذَا جَٓاءَ لَا يُؤَخَّرُ لَوْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٤﴾ قَالَ رَبِّ اِنّٖى دَعَوْتُ
قَوْمٖى لَيْلًا وَنَهَارًا ﴿٥﴾ فَلَمْ يَزِدْهُمْ دُعَٓائٖٓى اِلَّا فِرَارًا ﴿٦﴾ وَاِنّٖى كُلَّمَا دَعَوْتُهُمْ
لِتَغْفِرَ لَهُمْ جَعَلُٓوا اَصَابِعَهُمْ فٖٓى اٰذَانِهِمْ وَاسْتَغْشَوْا ثِيَابَهُمْ وَاَصَرُّوا
وَاسْتَكْبَرُوا اسْتِكْبَارًا ﴿٧﴾ ثُمَّ اِنّٖى دَعَوْتُهُمْ جِهَارًا ﴿٨﴾ ثُمَّ اِنّٖٓى اَعْلَنْتُ
لَهُمْ وَاَسْرَرْتُ لَهُمْ اِسْرَارًا ﴿٩﴾ فَقُلْتُ اسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ اِنَّهُ كَانَ غَفَّارًا ﴿١٠﴾

40. Doğuların ve batıların Rabbine yemin ederim ki hiç şüphesiz biz, güç yetirenleriz.

41. Onlardan daha hayırlılarını onların yerine getirip değiştirmeye... Hem bizim önümüze geçip (bunu yapmamıza engel de olamazlar).

42. Kendisiyle tehdit edildikleri günle karşılaşıncaya kadar, bırak onları (batıla) dalıp eğlensin (oyalansınlar).

43. Kabirlerinden (yarışırcasına) süratle çıktıkları o gün, âdeta dikili bir puta/hedefe yönelmiş gibilerdir.

44. Gözleri korkudan baygın, yüzlerini de zillet bürümüştür. İşte bu, onlara vadedilen (Kıyamet) Günü'dür.

71. NÛH SURESİ

(Bu sure Mekke'de indirilmiş olup 28 ayettir.)
Er-Rahmân ve Er-Rahîm olan Allah'ın adıyla (okumaya başlıyorum).

1. Hiç şüphesiz Nûh'u, kavmine, "Kendilerine can yakıcı azap gelmeden önce onları uyar." diye gönderdik.

2. Demişti ki: "Ey kavmim! Hiç şüphesiz ben, sizin için apaçık bir uyarıcıyım."

3. "Allah'a ibadet edin, O'ndan korkup sakının ve bana itaat edin."

4. "(Buna karşılık) günahlarınızı bağışlasın ve sizi belirlenmiş bir süreye kadar ertelesin. Şüphesiz ki Allah'ın eceli, (size) geldiğinde ertelenmez. Keşke bilmiş olsaydınız."

5. Demişti ki: "Rabbim! Kuşkusuz ben, kavmimi gece gündüz (tevhide) davet ettim."

6. "Benim davetim, yalnızca onların kaçışını arttırdı."

7. "Onları bağışlayasın diye, kendilerini her (tevhide) davet edişimde parmaklarını kulaklarına tıkadılar, elbiselerine büründüler, (küfürlerinde) ısrar ettiler ve büyüklendikçe büyüklendiler."

8. "Sonra hiç şüphesiz, onları açıktan davet ettim."

9. "Sonra muhakkak onlara (davetimi) ilan ettim. (Bazen de) iyiden iyiye gizledim. (Her biriyle ayrı ayrı özel olarak konuştum.)"

10. "Dedim ki: 'Rabbinizden bağışlanma dileyin. Çünkü o (günahları bağışlayan, örten ve günahların kötü akıbetinden kulu koruyan) Ğaffâr'dır.' "

يُرْسِلِ السَّمَاءَ عَلَيْكُمْ مِدْرَارًا ﴿١١﴾ وَيُمْدِدْكُمْ بِاَمْوَالٍ وَبَنِينَ
وَيَجْعَلْ لَكُمْ جَنَّاتٍ وَيَجْعَلْ لَكُمْ اَنْهَارًا ﴿١٢﴾ مَا لَكُمْ
لَا تَرْجُونَ لِلّٰهِ وَقَارًا ﴿١٣﴾ وَقَدْ خَلَقَكُمْ اَطْوَارًا ﴿١٤﴾ اَلَمْ تَرَوْا كَيْفَ
خَلَقَ اللّٰهُ سَبْعَ سَمٰوَاتٍ طِبَاقًا ﴿١٥﴾ وَجَعَلَ الْقَمَرَ فِيهِنَّ نُورًا
وَجَعَلَ الشَّمْسَ سِرَاجًا ﴿١٦﴾ وَاللّٰهُ اَنْبَتَكُمْ مِنَ الْاَرْضِ نَبَاتًا ﴿١٧﴾ ثُمَّ
يُعِيدُكُمْ فِيهَا وَيُخْرِجُكُمْ اِخْرَاجًا ﴿١٨﴾ وَاللّٰهُ جَعَلَ لَكُمُ الْاَرْضَ
بِسَاطًا ﴿١٩﴾ لِتَسْلُكُوا مِنْهَا سُبُلًا فِجَاجًا ﴿٢٠﴾ قَالَ نُوحٌ رَبِّ اِنَّهُمْ
عَصَوْنِي وَاتَّبَعُوا مَنْ لَمْ يَزِدْهُ مَالُهُ وَوَلَدُهُٓ اِلَّا خَسَارًا ﴿٢١﴾ وَمَكَرُوا
مَكْرًا كُبَّارًا ﴿٢٢﴾ وَقَالُوا لَا تَذَرُنَّ اٰلِهَتَكُمْ وَلَا تَذَرُنَّ وَدًّا وَلَا سُوَاعًا
وَلَا يَغُوثَ وَيَعُوقَ وَنَسْرًا ﴿٢٣﴾ وَقَدْ اَضَلُّوا كَثِيرًا وَلَا تَزِدِ الظَّالِمِينَ
اِلَّا ضَلَالًا ﴿٢٤﴾ مِمَّا خَطِيٓـَٔاتِهِمْ اُغْرِقُوا فَاُدْخِلُوا نَارًا فَلَمْ يَجِدُوا
لَهُمْ مِنْ دُونِ اللّٰهِ اَنْصَارًا ﴿٢٥﴾ وَقَالَ نُوحٌ رَبِّ لَا تَذَرْ عَلَى الْاَرْضِ
مِنَ الْكَافِرِينَ دَيَّارًا ﴿٢٦﴾ اِنَّكَ اِنْ تَذَرْهُمْ يُضِلُّوا عِبَادَكَ وَلَا يَلِدُٓوا
اِلَّا فَاجِرًا كَفَّارًا ﴿٢٧﴾ رَبِّ اغْفِرْ لِي وَلِوَالِدَيَّ وَلِمَنْ دَخَلَ بَيْتِيَ
مُؤْمِنًا وَلِلْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَلَا تَزِدِ الظَّالِمِينَ اِلَّا تَبَارًا ﴿٢٨﴾

11. "(İstiğfarınıza karşılık) üzerinize gökten bolca yağmur yağdırır."

12. "Size mallar ve çocuklarla yardımda bulunur, sizin için bahçeler ve nehirler var eder."

13. "Size ne oluyor da Allah'a gerektiği şekilde saygı göstermiyorsunuz/Allah'tan hakkıyla korkmuyorsunuz!"

14. "Oysa O, sizi merhale merhale yaratmıştır. (Nutfe merhalesi, embriyo merhalesi...)"

15. "Görmediniz mi? Allah yedi göğü, nasıl da katman katman (birbirine uyumlu) yaratmıştır."

16. "Ay'ı (gökler içinde) bir nur, Güneş'i de aydınlatan bir kandil kılmıştır."

17. "Allah, sizi yerden bitki (gibi) bitirdi."

18. "Sonra (öldüğünüzde) sizi ona döndürür. Sonra sizi (diriltip oradan) çıkarır."

19. "Allah yeryüzünü sizin için bir yaygı kıldı."

20. "Ki onun geniş yollarında gezip dolaşasınız diye."

21. Nûh demişti ki: "Rabbim! Şüphesiz ki onlar, bana isyan ettiler. Mal ve çocukları, hüsranını arttırmaktan başka bir işe yaramayan kimselerin peşinden gittiler."

22. "Ve büyük büyük tuzaklar kurdular."

23. "Ve dediler ki: 'Sakın ha ilahlarınızı bırakmayın. Ved, Suva, Yeğus, Yauk ve Nesr'i de bırakmayın.' "

İbni Abbâs'tan (ra) şöyle rivayet edilmiştir: "Nûh Kavmi'nin putları daha sonra Arapların putları olmuştur... Bunlar Nûh Kavmi'nden salih kişilerin adlarıydı. Onlar vefat edince, şeytan onların kavimlerine, oturdukları meclislere putlar dikmelerini ve diktikleri putlara bu isimleri vermelerini fısıldamıştı. Böyle yaptılar. Onlar vefat edinceye kadar bunlara ibadet edilmemişti. Onlar helak olup ilim ortadan kalkınca insanlar bunlara ibadet etmeye başladılar." (Buhari, 4920)
"İbni Cerîr (rh) der ki: 'Muhammed ibni Kays (rh) şöyle demiştir: 'Bu kişiler Âdem (as) ve Nûh (as) arasında yaşayan salih bir kavimdi. Bu kişilerin kendilerini takip eden tabileri vardı. Onlar vefat edince, kendilerini takip eden arkadaşları dediler ki: 'Biz onların resimlerini çizersek bu, hatırladığımız zaman bizi ibadet etmeye teşvik edici bir şey olur.' Sonra onların resimlerini çizdiler. O nesil vefat edip başka bir nesil gelince, şeytan onların arasına sızıp dedi ki: 'Sizden önceki atalarınız bunlara ibadet eder ve onlar sayesinde yağmura kavuşurlardı.' Bundan sonra insanlar, onlara ibadet etmeye başladılar.' ' " (Tefsîru't Taberî, 23/639)

24. "Muhakkak ki çok kimseyi saptırdılar. O zalimlerin sapıklıklarından başka bir şeyini arttırma."

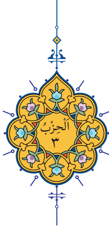
25. Onlar hataları/günahları nedeniyle (tufanda) boğuldular. (Ahiretteyse) ateşe sokuldular ve kendileri için Allah'ın dışında yardımcı bulamadılar.

26. Nûh demişti ki: "Rabbim! Yeryüzünde yurt edinen tek bir kâfir dahi bırakma."

27. "Şayet onları bırakırsan, kullarını saptırır ve facir kâfirden başka (çocuk) doğurmazlar."

28. "Rabbim! Beni, anne babamı, evime mümin olarak gireni, mümin erkek ve mümin kadınları bağışla. Zalimlerin yalnızca helakını arttır."

72. CİN SURESİ

(Bu sure Mekke'de indirilmiş olup 28 ayettir.)
Er-Rahmân ve Er-Rahîm olan Allah'ın adıyla (okumaya başlıyorum).

سُورَةُ الْجِنِّ
مَكِّيَّةٌ وَهِيَ ثَمَانٍ وَعِشْرُونَ اٰيَةً

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ
قُلْ اُو۫حِيَ اِلَيَّ اَنَّهُ اسْتَمَعَ نَفَرٌ مِنَ الْجِنِّ فَقَالُٓوا اِنَّا سَمِعْنَا قُرْاٰنًا عَجَبًاۙ (١)
يَهْد۪ٓي اِلَى الرُّشْدِ فَاٰمَنَّا بِه۪ۜ وَلَنْ نُشْرِكَ بِرَبِّنَٓا اَحَدًاۙ (٢) وَاَنَّهُ تَعَالٰى
جَدُّ رَبِّنَا مَا اتَّخَذَ صَاحِبَةً وَلَا وَلَدًاۙ (٣) وَاَنَّهُ كَانَ يَقُولُ سَف۪يهُنَا
عَلَى اللّٰهِ شَطَطًاۙ (٤) وَاَنَّا ظَنَنَّٓا اَنْ لَنْ تَقُولَ الْاِنْسُ وَالْجِنُّ عَلَى اللّٰهِ كَذِبًاۙ (٥)
وَاَنَّهُ كَانَ رِجَالٌ مِنَ الْاِنْسِ يَعُوذُونَ بِرِجَالٍ مِنَ الْجِنِّ فَزَادُوهُمْ
رَهَقًاۙ (٦) وَاَنَّهُمْ ظَنُّوا كَمَا ظَنَنْتُمْ اَنْ لَنْ يَبْعَثَ اللّٰهُ اَحَدًاۙ (٧)
وَاَنَّا لَمَسْنَا السَّمَٓاءَ فَوَجَدْنَاهَا مُلِئَتْ حَرَسًا شَد۪يدًا وَشُهُبًاۙ (٨) وَاَنَّا
كُنَّا نَقْعُدُ مِنْهَا مَقَاعِدَ لِلسَّمْعِۜ فَمَنْ يَسْتَمِعِ الْاٰنَ يَجِدْ لَهُ شِهَابًا
رَصَدًاۙ (٩) وَاَنَّا لَا نَدْر۪ٓي اَشَرٌّ اُر۪يدَ بِمَنْ فِي الْاَرْضِ اَمْ اَرَادَ بِهِمْ رَبُّهُمْ
رَشَدًاۙ (١٠) وَاَنَّا مِنَّا الصَّالِحُونَ وَمِنَّا دُونَ ذٰلِكَۜ كُنَّا طَرَٓائِقَ قِدَدًاۙ (١١)
وَاَنَّا ظَنَنَّٓا اَنْ لَنْ نُعْجِزَ اللّٰهَ فِي الْاَرْضِ وَلَنْ نُعْجِزَهُ هَرَبًاۙ (١٢) وَاَنَّا لَمَّا
سَمِعْنَا الْهُدٰٓى اٰمَنَّا بِه۪ۜ فَمَنْ يُؤْمِنْ بِرَبِّه۪ فَلَا يَخَافُ بَخْسًا وَلَا رَهَقًاۙ (١٣)

1. De ki: "Bana şu vahyolundu: Cinlerden bir grup (Kur'ân'ı) dinleyip demişler ki: 'Hiç şüphesiz biz, (belagatı ve mesajlarıyla) hayranlık uyandıran bir Kur'ân dinledik.' "

2. "O, en doğru olana hidayet ediyor. Biz de ona iman ettik. Rabbimize hiçbir şeyi ortak koşmayız."

3. "Şüphesiz Rabbimizin kudret ve azameti pek yücedir. O, ne eş ne de çocuk edinmiştir."

4. "Şüphesiz ki bizim sefihimiz (İblis), Allah hakkında yalan ve zulüm olan şeyler söylüyormuş."

5. "(Oysa) hiç şüphesiz bizler, insanların ve cinlerin Allah hakkında yalan söylemeyeceğini sanıyorduk. (Kur'ân'ı dinleyince, Allah'ın eşinin ve çocuğunun olmadığını, insanların ve cinlerin yalan söylediğini gördük.)"

6. "Hiç şüphesiz insanlardan bazı adamlar, cinlerden bazı adamlara sığınırdı, (insanların cinlere sığınması, cinlerin) azgınlığını arttırırdı."

Ayete iki şekilde mana verilebilir. Birincisi mealde zikrettiğimiz anlam, ikincisi de, "Kendisine sığınılan cinler, insanların azgınlık ve sapıklığını arttırdı." şeklindedir. İnsanların Allah'a (cc) şirk koşma şekillerinden biri de cinleri tazim, onlara sığınmak, onlardan korunmak için onlara kurban kesmek, gayb bilgisine vâkıf olmak için onlarla irtibata geçmek, onlar aracılığıyla büyü yapmak, muska gibi şeylere cin isimleri ve tılsımlar yazarak cinlerden fayda umup zararı defetmelerini talep etmektir. Ayrıca şirkin tanımı, çeşitleri ve müşrikin akıbeti için bk. 4/Nisâ, 48

7. "Şüphesiz ki onlar, sizin de sandığınız gibi Allah'ın kimseyi diriltmeyeceğini sanmışlardı."

8. "Kuşkusuz biz, göğe dokunduk da onun çok güçlü bekçiler ve ateş toplarıyla dolu olduğunu gördük."

9. "Şüphesiz ki (bundan önce, Mele-i A'lâ'nın haberlerini) dinlemek için oturmaya (elverişli) yerlerde oturuyorduk. Ancak şimdi kim dinlemeye (yeltense), ânında kendisini gözetleyen/izleyen bir ateş topu bulur."

10. "Gerçek şu ki (Muhammed'in peygamber olarak gönderilmesi ve semadan haber alamıyor oluşumuz) insanlar için şer mi, yoksa Rabbleri onlar için hayır mı diledi, bilemiyoruz."

11. "Hiç şüphesiz, içimizde salih olanlar da vardır, bunun aşağısında (salih olmayanlar da) vardır. Biz farklı farklı yollara (dalan) fırkalar olmuşuz."

12. "Kesin olarak anladık ki yeryüzünde Allah'ı aciz bırakamayız. Ve O'ndan kaçarak da O'nu aciz bırakamayız."

13. "Hiç şüphesiz, hidayeti (Kur'ân'ı) işittiğimizde ona iman ettik. Kim de Rabbine iman ederse o, (sevabının) eksiltilmesinden de (kendisine) zulmedilmesinden de korkmaz."

وَاَنَّا مِنَّا الْمُسْلِمُونَ وَمِنَّا الْقَاسِطُونَۜ فَمَنْ اَسْلَمَ فَاُو۬لٰٓئِكَ تَحَرَّوْا
رَشَدًا ﴿١٤﴾ وَاَمَّا الْقَاسِطُونَ فَكَانُوا لِجَهَنَّمَ حَطَبًاۙ ﴿١٥﴾ وَاَنْ
لَوِ اسْتَقَامُوا عَلَى الطَّرِيقَةِ لَاَسْقَيْنَاهُمْ مَٓاءً غَدَقًاۙ ﴿١٦﴾ لِنَفْتِنَهُمْ
فِيهِۜ وَمَنْ يُعْرِضْ عَنْ ذِكْرِ رَبِّه۪ يَسْلُكْهُ عَذَابًا صَعَدًاۙ ﴿١٧﴾ وَاَنَّ
الْمَسَاجِدَ لِلّٰهِ فَلَا تَدْعُوا مَعَ اللّٰهِ اَحَدًاۙ ﴿١٨﴾ وَاَنَّهُ لَمَّا قَامَ عَبْدُ
اللّٰهِ يَدْعُوهُ كَادُوا يَكُونُونَ عَلَيْهِ لِبَدًاۜ ﴿١٩﴾ قُلْ اِنَّمَٓا اَدْعُوا رَبّ۪ي
وَلَٓا اُشْرِكُ بِه۪ٓ اَحَدًا ﴿٢٠﴾ قُلْ اِنّ۪ي لَٓا اَمْلِكُ لَكُمْ ضَرًّا وَلَا رَشَدًا ﴿٢١﴾
قُلْ اِنّ۪ي لَنْ يُج۪يرَن۪ي مِنَ اللّٰهِ اَحَدٌ وَلَنْ اَجِدَ مِنْ دُونِه۪
مُلْتَحَدًاۙ ﴿٢٢﴾ اِلَّا بَلَاغًا مِنَ اللّٰهِ وَرِسَالَاتِه۪ۜ وَمَنْ يَعْصِ اللّٰهَ وَرَسُولَهُ
فَاِنَّ لَهُ نَارَ جَهَنَّمَ خَالِد۪ينَ ف۪يهَٓا اَبَدًاۜ ﴿٢٣﴾ حَتّٰٓى اِذَا رَاَوْا مَا يُوعَدُونَ
فَسَيَعْلَمُونَ مَنْ اَضْعَفُ نَاصِرًا وَاَقَلُّ عَدَدًا ﴿٢٤﴾ قُلْ اِنْ اَدْر۪ٓي
اَقَر۪يبٌ مَا تُوعَدُونَ اَمْ يَجْعَلُ لَهُ رَبّ۪ٓي اَمَدًا ﴿٢٥﴾ عَالِمُ الْغَيْبِ
فَلَا يُظْهِرُ عَلٰى غَيْبِه۪ٓ اَحَدًاۙ ﴿٢٦﴾ اِلَّا مَنِ ارْتَضٰى مِنْ رَسُولٍ فَاِنَّهُ
يَسْلُكُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِه۪ رَصَدًاۙ ﴿٢٧﴾ لِيَعْلَمَ اَنْ قَدْ اَبْلَغُوا
رِسَالَاتِ رَبِّهِمْ وَاَحَاطَ بِمَا لَدَيْهِمْ وَاَحْصٰى كُلَّ شَيْءٍ عَدَدًا ﴿٢٨﴾

14. “Ve hiç şüphesiz, içimizde (Allah’a) teslim olmuş olanlar da var, zalim olanlar da. Kim teslim olmuşsa bunlar, doğru yolu araştırıp bulmuş olanlardır.”

15. “Zalimlerse cehenneme odun olmuşlardır.”

16. Şayet onlar, (İslam) yolu üzere istikamet ehli olsalardı onlara, (her türlü hayrı kendisiyle elde edecekleri) bol su (yağmur) verirdik.

17. Onları denemek/imtihan etmek için… Kim Rabbinin zikrinden yüz çevirirse onu zorlu bir azaba sokar.

18. Hiç şüphesiz, mescidler Allah’ındır. (O hâlde) Allah’la beraber başka bir (ilaha) dua etmeyin.

19. Şüphesiz ki Allah’ın kulu (Muhammed), O’na dua etmek için kalktığında, neredeyse ona karşı keçe gibi (birbirlerine kenetlenecek ve düşmanlık edecek)lerdi.

20. De ki: “Ben ancak Rabbime dua ederim ve hiçbir şeyi O’na ortak koşmam.”

21. De ki: “Ben size ne bir zarar verebilirim ne de fayda sağlayabilirim.”

22. De ki: “Hiç şüphesiz, Allah’a karşı kimse beni koruyamaz ve ben O’nun dışında (sığınabileceğim) bir sığınak da bulamam.”

23. “(Benim vazifem,) Allah’tan olanı ve O’nun iletilerini tebliğ etmektir. (O’nun azabından ancak bu şekilde kurtulabilirim.) Kim de Allah’a ve Resûl’üne isyan ederse ona içinde ebedî kalacağı cehennem vardır.”

24. Tehdit edildikleri (azabı) gördüklerinde, kimin yardımcısı daha zayıfmış ve kim sayıca daha azmış bilecekler.

25. De ki: “Size vadedilen (azap) yakın mıdır yoksa Rabbim ona uzun bir zaman mı tayin etmiştir, hiç bilmiyorum.”

26. (O,) gaybı bilendir. Gaybına hiç kimseyi muttali kılmaz.

27. Ancak resûlleri arasından razı olup (seçtikleri) müstesna. Çünkü (gayb bilgisine muttali olan elçinin) önünde ve arkasında (onu koruyan) gözetleyiciler kılmıştır.

28. Tâ ki onların, Rabblerinden gelen iletileri (eksiksiz ve korunmuş olarak) tebliğ ettiklerini bilsin. (Allah,) onların yanında olan (bilgiyi) kuşatmış ve her şeyi sayıp (tane tane) kayıt altına almıştır.

73. MUZZEMMİL SURESİ

(Bu sure Mekke'de indirilmiş olup 20 ayettir.)
Er-Rahmân ve Er-Rahîm olan Allah'ın adıyla
(okumaya başlıyorum).

1. Ey örtüsüne bürünen/(nübüvvet) yükünü yüklenen (Peygamber)!
2. (İçinde dinleneceğin) az bir kısmı hariç geceleyin kalk!
3. Yarısı kadar ya da biraz eksilt,
4. Veya ona biraz ekle. Kur'ân'ı (iyice bellemek ve derin düşünebilmek için) tertil üzere (tane tane, ağır ağır) oku.
5. Şüphesiz ki sana (yükümlülüğü) ağır olan bir söz vahyedeceğiz.
6. Hiç kuşkusuz gece ibadeti (duygu dünyanda) daha etkili, söz olarak da daha kuvvetlidir.
7. Şüphesiz ki gündüz (dinlenip uyuyabileceğin) geniş zamanın vardır. (Geceni ibadetle geçir.)
Ayete şöyle de anlam verilebilir: "Gündüzleri, yapacağın bir çok iş vardır."
8. Rabbinin ismini an ve (her şeyi bırakıp) tam bir yönelişle O'na yönel.
9. (O) doğunun ve batının Rabbidir. O'ndan başka (ibadeti hak eden) hiçbir ilah yoktur. (Öyleyse) O'nu vekil edin.
10. Onların söylediklerine karşı sabret. Ve onları güzel bir biçimde (müminin vakar ve izzetine yakışır bir tarzda) terk et.
11. Yalanlayan, nimet sahibi (şımarık zenginleri) bana bırak ve onlara biraz mühlet tanı.
12. Çünkü bizim yanımızda prangalar ve şiddetle yanan bir cehennem vardır.

سُورَةُ الْمُزَّمِّلِ
مَكِّيَّةٌ وَهِيَ عِشْرُونَ اٰيَةً

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ
يَٓا اَيُّهَا الْمُزَّمِّلُۙ ﴿١﴾ قُمِ الَّيْلَ اِلَّا قَل۪يلًاۙ ﴿٢﴾ نِصْفَهُٓ اَوِ انْقُصْ مِنْهُ قَل۪يلًاۙ ﴿٣﴾
اَوْ زِدْ عَلَيْهِ وَرَتِّلِ الْقُرْاٰنَ تَرْت۪يلًاۜ ﴿٤﴾ اِنَّا سَنُلْق۪ي عَلَيْكَ قَوْلًا ثَق۪يلًا ﴿٥﴾
اِنَّ نَاشِئَةَ الَّيْلِ هِيَ اَشَدُّ وَطْـًٔا وَاَقْوَمُ ق۪يلًاۜ ﴿٦﴾ اِنَّ لَكَ فِي النَّهَارِ سَبْحًا
طَو۪يلًاۜ ﴿٧﴾ وَاذْكُرِ اسْمَ رَبِّكَ وَتَبَتَّلْ اِلَيْهِ تَبْت۪يلًاۜ ﴿٨﴾ رَبُّ الْمَشْرِقِ
وَالْمَغْرِبِ لَٓا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ فَاتَّخِذْهُ وَك۪يلًا ﴿٩﴾ وَاصْبِرْ عَلٰى مَا يَقُولُونَ
وَاهْجُرْهُمْ هَجْرًا جَم۪يلًا ﴿١٠﴾ وَذَرْن۪ي وَالْمُكَذِّب۪ينَ اُو۬لِي النَّعْمَةِ وَمَهِّلْهُمْ
قَل۪يلًا ﴿١١﴾ اِنَّ لَدَيْنَٓا اَنْكَالًا وَجَح۪يمًاۙ ﴿١٢﴾ وَطَعَامًا ذَا غُصَّةٍ وَعَذَابًا اَل۪يمًا ﴿١٣﴾
يَوْمَ تَرْجُفُ الْاَرْضُ وَالْجِبَالُ وَكَانَتِ الْجِبَالُ كَث۪يبًا مَه۪يلًا ﴿١٤﴾
اِنَّٓا اَرْسَلْنَٓا اِلَيْكُمْ رَسُولًا شَاهِدًا عَلَيْكُمْ كَمَٓا اَرْسَلْنَٓا اِلٰى فِرْعَوْنَ
رَسُولًاۜ ﴿١٥﴾ فَعَصٰى فِرْعَوْنُ الرَّسُولَ فَاَخَذْنَاهُ اَخْذًا وَب۪يلًا ﴿١٦﴾ فَكَيْفَ
تَتَّقُونَ اِنْ كَفَرْتُمْ يَوْمًا يَجْعَلُ الْوِلْدَانَ ش۪يبًاۗ ﴿١٧﴾ اَلسَّمَٓاءُ مُنْفَطِرٌ بِه۪ۜ
كَانَ وَعْدُهُ مَفْعُولًا ﴿١٨﴾ اِنَّ هٰذِه۪ تَذْكِرَةٌۚ فَمَنْ شَٓاءَ اتَّخَذَ اِلٰى رَبِّه۪ سَب۪يلًا ﴿١٩﴾

13. Boğaza takılıp geçmeyen (kötü) bir yemek ve can yakıcı bir azap da (vardır).
14. O gün yer ve dağlar şiddetle sarsılır. Dağlar, çökmüş kum yığınlarına dönüşür.
15. Şüphesiz ki Firavun'a Resûl gönderdiğimiz gibi size de şahit olan bir Resûl gönderdik.
16. Firavun, Resûl'e isyan etti. Biz de onu şiddetli bir yakalayışla yakalayıverdik.
17. Şayet kâfir olursanız, çocukların saçlarını ağartan (o dehşetli) günde, nasıl korunup sakınacaksınız?
18. Gök (o günün dehşetinden) yarılmıştır. (Allah'ın) vaadi mutlaka yerine gelmiştir.
19. Şüphesiz ki bu, bir hatırlatmadır/öğüttür. Artık dileyen, Rabbine bir yol tutar.

اِنَّ رَبَّكَ يَعْلَمُ اَنَّكَ تَقُومُ اَدْنٰى مِنْ ثُلُثَيِ الَّيْلِ وَنِصْفَهُ وَثُلُثَهُ وَطَٓائِفَةٌ
مِنَ الَّذِينَ مَعَكَۜ وَاللّٰهُ يُقَدِّرُ الَّيْلَ وَالنَّهَارَۜ عَلِمَ اَنْ لَنْ تُحْصُوهُ فَتَابَ
عَلَيْكُمْ فَاقْرَؤُا مَا تَيَسَّرَ مِنَ الْقُرْاٰنِۜ عَلِمَ اَنْ سَيَكُونُ مِنْكُمْ مَرْضٰىۙ
وَاٰخَرُونَ يَضْرِبُونَ فِي الْاَرْضِ يَبْتَغُونَ مِنْ فَضْلِ اللّٰهِۙ وَاٰخَرُونَ يُقَاتِلُونَ
فِي سَبِيلِ اللّٰهِۘ فَاقْرَؤُا مَا تَيَسَّرَ مِنْهُۙ وَاَقِيمُوا الصَّلٰوةَ وَاٰتُوا الزَّكٰوةَ
وَاَقْرِضُوا اللّٰهَ قَرْضًا حَسَنًاۜ وَمَا تُقَدِّمُوا لِاَنْفُسِكُمْ مِنْ خَيْرٍ تَجِدُوهُ
عِنْدَ اللّٰهِ هُوَ خَيْرًا وَاَعْظَمَ اَجْرًاۜ وَاسْتَغْفِرُوا اللّٰهَۜ اِنَّ اللّٰهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٢٠﴾

سُورَةُ الْمُدَّثِّرِ
مَكِّيَّةٌ وَهِيَ سِتٌّ وَخَمْسُونَ اٰيَةً

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

يَٓا اَيُّهَا الْمُدَّثِّرُۙ ﴿١﴾ قُمْ فَاَنْذِرْۙ ﴿٢﴾ وَرَبَّكَ فَكَبِّرْۙ ﴿٣﴾ وَثِيَابَكَ فَطَهِّرْۙ ﴿٤﴾ وَالرُّجْزَ
فَاهْجُرْۙ ﴿٥﴾ وَلَا تَمْنُنْ تَسْتَكْثِرُۙ ﴿٦﴾ وَلِرَبِّكَ فَاصْبِرْۜ ﴿٧﴾ فَاِذَا نُقِرَ فِي النَّاقُورِۙ ﴿٨﴾
فَذٰلِكَ يَوْمَئِذٍ يَوْمٌ عَسِيرٌۙ ﴿٩﴾ عَلَى الْكَافِرِينَ غَيْرُ يَسِيرٍ ﴿١٠﴾ ذَرْنِي وَمَنْ خَلَقْتُ
وَحِيدًاۙ ﴿١١﴾ وَجَعَلْتُ لَهُ مَالًا مَمْدُودًاۙ ﴿١٢﴾ وَبَنِينَ شُهُودًاۙ ﴿١٣﴾ وَمَهَّدْتُ لَهُ تَمْهِيدًاۙ ﴿١٤﴾
ثُمَّ يَطْمَعُ اَنْ اَزِيدَۙ ﴿١٥﴾ كَلَّاۜ اِنَّهُ كَانَ لِاٰيَاتِنَا عَنِيدًاۜ ﴿١٦﴾ سَاُرْهِقُهُ صَعُودًاۜ ﴿١٧﴾

20. Şüphesiz ki Rabbin, gecenin üçte ikisinde, yarısında ve üçte birinde senin ve beraberindeki bir grubun (namaz için) kalktığını bilir. Geceyi ve gündüzü Allah takdir eder. O sizin (gece boyu namaza) güç yetiremeyeceğinizi bildi. (Buna binaen) tevbelerinizi kabul etti. Kur'ân'dan kolayınıza geleni okuyun. Sizden hastalananlar olacağını, başkalarının yeryüzünde Allah'ın lütfunu arayarak yolculuk edeceğini, bir diğerlerinin Allah yolunda savaşacağını bildi. (O hâlde) Kur'ân'dan kolayınıza geleni okuyun. Namazı dosdoğru kılın, zekâtı verin ve Allah'a güzel bir borç verin. Kendiniz için hayır olarak ne takdim etmişseniz, onu Allah'ın yanında daha hayırlı ve mükâfatı daha büyük olarak bulacaksınız. Allah'tan bağışlanma dileyin. Çünkü Allah (günahları bağışlayan, örten ve günahların kötü akıbetinden kulu koruyan) Ğafûr ve (kullarına karşı merhametli olan) Rahîm'dir.

74. MUDDESSİR SURESİ

(Bu sure Mekke'de indirilmiş olup 56 ayettir.)
Er-Rahmân ve Er-Rahîm olan Allah'ın adıyla (okumaya başlıyorum).

1. Ey örtüsüne bürünen/örtünün altına gizlenen (Peygamber)!

2. Kalk ve uyar!

3. Ve yalnızca Rabbini tekbir et (yücelt)!

4. Elbiseni temiz tut.

5. Pislikleri (putları, şirki ve müşrikleri) terk et.

6. Daha fazlasını elde etmek isteğiyle iyilik yapma.

7. Rabbin için sabret.

8. Sûr'a üfürüldüğü zaman,

9. O gün, (gerçekten) zor bir gündür.

10. Kâfirler için hiç de kolay değildir.

11. Tek olarak yarattığım (adamla) beni baş başa bırak.

12. Ben ona çok fazla mal verdim.

13. (Sürekli onunla) beraber olan çocuklar,

14. Geniş imkân ve nimetler.

15. Sonra da o, daha fazlasını (vermemi) umar.

16. Asla! Çünkü o, ayetlerimize karşı inatçıdır.

17. Onu oldukça zor bir yokuşa (dayanılması zor, çetin azaplara) süreceğim.

إِنَّهُ فَكَّرَ وَقَدَّرَ ﴿١٨﴾ فَقُتِلَ كَيْفَ قَدَّرَ ﴿١٩﴾ ثُمَّ قُتِلَ كَيْفَ قَدَّرَ ﴿٢٠﴾
ثُمَّ نَظَرَ ﴿٢١﴾ ثُمَّ عَبَسَ وَبَسَرَ ﴿٢٢﴾ ثُمَّ اَدْبَرَ وَاسْتَكْبَرَ ﴿٢٣﴾ فَقَالَ اِنْ هٰذَٓا
اِلَّا سِحْرٌ يُؤْثَرُ ﴿٢٤﴾ اِنْ هٰذَٓا اِلَّا قَوْلُ الْبَشَرِ ﴿٢٥﴾ سَاُصْليهِ سَقَرَ ﴿٢٦﴾
وَمَٓا اَدْرٰيكَ مَا سَقَرُ ﴿٢٧﴾ لَا تُبْقي وَلَا تَذَرُ ﴿٢٨﴾ لَوَّاحَةٌ لِلْبَشَرِ ﴿٢٩﴾ عَلَيْهَا
تِسْعَةَ عَشَرَ ﴿٣٠﴾ وَمَا جَعَلْنَٓا اَصْحَابَ النَّارِ اِلَّا مَلٰٓئِكَةً وَمَا جَعَلْنَا عِدَّتَهُمْ
اِلَّا فِتْنَةً لِلَّذينَ كَفَرُوا لِيَسْتَيْقِنَ الَّذينَ اُوتُوا الْكِتَابَ وَيَزْدَادَ الَّذينَ
اٰمَنُٓوا ايمَانًا وَلَا يَرْتَابَ الَّذينَ اُوتُوا الْكِتَابَ وَالْمُؤْمِنُونَ وَلِيَقُولَ
الَّذينَ في قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ وَالْكَافِرُونَ مَاذَٓا اَرَادَ اللّٰهُ بِهٰذَا مَثَلًا كَذٰلِكَ
يُضِلُّ اللّٰهُ مَنْ يَشَٓاءُ وَيَهْدي مَنْ يَشَٓاءُ وَمَا يَعْلَمُ جُنُودَ رَبِّكَ اِلَّا هُوَ وَمَا هِيَ
اِلَّا ذِكْرٰى لِلْبَشَرِ ﴿٣١﴾ كَلَّا وَالْقَمَرِ ﴿٣٢﴾ وَالَّيْلِ اِذْ اَدْبَرَ ﴿٣٣﴾ وَالصُّبْحِ اِذَٓا اَسْفَرَ ﴿٣٤﴾
اِنَّهَا لَاِحْدَى الْكُبَرِ ﴿٣٥﴾ نَذيرًا لِلْبَشَرِ ﴿٣٦﴾ لِمَنْ شَٓاءَ مِنْكُمْ اَنْ يَتَقَدَّمَ
اَوْ يَتَاَخَّرَ ﴿٣٧﴾ كُلُّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ رَهينَةٌ ﴿٣٨﴾ اِلَّٓا اَصْحَابَ الْيَمينِ ﴿٣٩﴾
في جَنَّاتٍ يَتَسَٓاءَلُونَ ﴿٤٠﴾ عَنِ الْمُجْرِمينَ ﴿٤١﴾ مَا سَلَكَكُمْ في سَقَرَ ﴿٤٢﴾
قَالُوا لَمْ نَكُ مِنَ الْمُصَلّينَ ﴿٤٣﴾ وَلَمْ نَكُ نُطْعِمُ الْمِسْكينَ ﴿٤٤﴾ وَكُنَّا نَخُوضُ
مَعَ الْخَٓائِضينَ ﴿٤٥﴾ وَكُنَّا نُكَذِّبُ بِيَوْمِ الدّينِ ﴿٤٦﴾ حَتّٰٓى اَتٰينَا الْيَقينُ ﴿٤٧﴾

18. Çünkü o düşündü, ölçtü.
19. Kahrolası, nasıl da ölçtü biçti!
20. Bir daha, bir daha kahrolası, (bu) nasıl ölçüp biçmek!
21. Sonra baktı.
22. Sonra surat asıp yüzünü ekşitti.
23. Sonra arkasını döndü ve büyüklendi.
24. Ve dedi ki: "Bu, (sihirbazlardan) aktarılan bir büyüden başkası değildir."
25. "Bu, yalnızca bir beşer sözüdür."
26. Ben onu Sakar'a/cehenneme atacağım.
27. Sen Sakar'ın ne olduğunu nereden bileceksin?
28. (Öyle bir yakar ki) ne geriye bir şey bırakır ne de terk eder.
29. Cildi kavurup (değiştirir).
30. Onun üzerinde on dokuz (melek) vardır.
31. Biz, cehennem bekçilerini meleklerden başkası kılmadık. Onların sayısını, kâfirler için yalnızca bir fitne kıldık. Tâ ki kendilerine Kitap verilenler yakinen inansınlar, iman edenlerin imanı artsın, kendisine Kitap verilenler ve iman edenler şüpheye düşmesin. Kalplerinde hastalık bulunanlarla kâfir olanlar da, "Allah bu misalle neyi murad etti/ne anlatmak istedi?" desin. İşte Allah dilediğini böyle saptırır dilediğini de hidayet eder. Rabbinin ordularını O'ndan başkası bilmez. O, insanlar için ancak bir öğüttür.
32. Asla! Andolsun Ay'a,
33. Dönüp gittiğinde geceye,
34. Aydınlattığında sabaha.
35. Hiç şüphesiz o (Sakar), en büyük (cezalardan) biridir.
36. İnsanlar için uyarıcıdır.
37. Sizden öne geçmek ve geride kalmak isteyenler için.
38. Her nefis, kazandığı (ameller) karşılığında rehindir. (Yaptıkları akıbetini belirler.)
39. Ashâbu'l Yemîn (amel defterini sağdan alacaklar) müstesna.
40. Onlar cennetlerdedir. Birbirlerine sorarlar.
41. Mücrimleri(n durumunu).
42. "Sizi Sakar'a/cehenneme ne sürükledi?" (derler.)
43. Derler ki: "Biz namaz kılanlardan değildik."
44. "Miskinleri/İhtiyaç sahibi yoksulları da doyurmazdık."
45. "(Batıla ve eğlenceye) dalıp gidenlerle beraber, biz de dalıp giderdik."
46. "Din Günü'nü yalanlardık."
47. "Yakin (ölüm) bize gelene kadar (böyle devam etti)."

فَمَا تَنْفَعُهُمْ شَفَاعَةُ الشَّافِع۪ينَۜ ﴿٤٨﴾ فَمَا لَهُمْ عَنِ التَّذْكِرَةِ مُعْرِض۪ينَۙ ﴿٤٩﴾ كَاَنَّهُمْ
حُمُرٌ مُسْتَنْفِرَةٌۙ ﴿٥٠﴾ فَرَّتْ مِنْ قَسْوَرَةٍۜ ﴿٥١﴾ بَلْ يُر۪يدُ كُلُّ امْرِئٍ مِنْهُمْ اَنْ يُؤْتٰى
صُحُفًا مُنَشَّرَةًۙ ﴿٥٢﴾ كَلَّاۜ بَلْ لَا يَخَافُونَ الْاٰخِرَةَۜ ﴿٥٣﴾ كَلَّٓا اِنَّهُ تَذْكِرَةٌۚ ﴿٥٤﴾ فَمَنْ شَٓاءَ
ذَكَرَهُۜ ﴿٥٥﴾ وَمَا يَذْكُرُونَ اِلَّٓا اَنْ يَشَٓاءَ اللّٰهُۜ هُوَ اَهْلُ التَّقْوٰى وَاَهْلُ الْمَغْفِرَةِ ﴿٥٦﴾

سُورَةُ الْقِيٰمَةِ
مَكِّيَّةٌ وَهِيَ أَرْبَعُونَ اٰيَةً

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ

لَٓا اُقْسِمُ بِيَوْمِ الْقِيٰمَةِۙ ﴿١﴾ وَلَٓا اُقْسِمُ بِالنَّفْسِ اللَّوَّامَةِ ﴿٢﴾ اَيَحْسَبُ
الْاِنْسَانُ اَلَّنْ نَجْمَعَ عِظَامَهُۜ ﴿٣﴾ بَلٰى قَادِر۪ينَ عَلٰٓى اَنْ نُسَوِّيَ بَنَانَهُ ﴿٤﴾
بَلْ يُر۪يدُ الْاِنْسَانُ لِيَفْجُرَ اَمَامَهُۚ ﴿٥﴾ يَسْـَٔلُ اَيَّانَ يَوْمُ الْقِيٰمَةِۜ ﴿٦﴾ فَاِذَا بَرِقَ
الْبَصَرُۙ ﴿٧﴾ وَخَسَفَ الْقَمَرُۙ ﴿٨﴾ وَجُمِعَ الشَّمْسُ وَالْقَمَرُۙ ﴿٩﴾ يَقُولُ
الْاِنْسَانُ يَوْمَئِذٍ اَيْنَ الْمَفَرُّۚ ﴿١٠﴾ كَلَّا لَا وَزَرَۜ ﴿١١﴾ اِلٰى رَبِّكَ يَوْمَئِذٍ الْمُسْتَقَرُّۜ ﴿١٢﴾
يُنَبَّؤُا الْاِنْسَانُ يَوْمَئِذٍ بِمَا قَدَّمَ وَاَخَّرَۜ ﴿١٣﴾ بَلِ الْاِنْسَانُ عَلٰى نَفْسِه۪
بَص۪يرَةٌۙ ﴿١٤﴾ وَلَوْ اَلْقٰى مَعَاذ۪يرَهُۜ ﴿١٥﴾ لَا تُحَرِّكْ بِه۪ لِسَانَكَ لِتَعْجَلَ بِه۪ۜ ﴿١٦﴾
اِنَّ عَلَيْنَا جَمْعَهُ وَقُرْاٰنَهُۚ ﴿١٧﴾ فَاِذَا قَرَاْنَاهُ فَاتَّبِعْ قُرْاٰنَهُۚ ﴿١٨﴾ ثُمَّ اِنَّ عَلَيْنَا بَيَانَهُۜ ﴿١٩﴾

48. Artık şefaat edenlerin şefaati onlara bir yarar sağlamaz.
49. Onlara ne oluyor ki öğütten yüz çeviriyorlar?
50. Âdeta ürkmüş yaban eşekleri gibilerdir.
51. Aslandan (korkup) kaçan.
52. (Hayır, öyle değil!) Bilakis onlardan her biri, kendisine (Peygamber'e inen Kitap gibi) açılmış sahifeler verilmesini ister.
53. Asla! Bilakis onlar, ahiretten korkmuyorlar.
54. Asla! Hiç şüphesiz o, bir öğüttür.
55. Dileyen ondan öğüt alır.
56. Allah dilemedikçe öğüt alamazlar. O, takva ehli (korkup sakınılmaya en layık olan) ve mağfiret ehli (korkup sakınanları bağışlamaya en layık) olandır.

75. KIYÂMET SURESİ

(Bu sure Mekke'de indirilmiş olup 40 ayettir.)
Er-Rahmân ve Er-Rahîm olan Allah'ın adıyla (okumaya başlıyorum).

1. Kıyamet Günü'ne yemin ederim.
2. Kendini çokça kınayan nefse de yemin ederim.

3. Yoksa insan, onun kemiklerini toplayıp bir araya getiremeyeceğimizi mi sanıyor?
4. Evet! Biz onun parmak uçlarını dahi düzenlemeye kâdiriz.
5. (Hayır, öyle değil!) İşin aslı insan, (önündeki günlerinde günaha dalıp, tevbeyi erteleyerek) fücur işlemek ister.
6. "Kıyamet ne zaman?" diye sorar.
7. Göz kamaştığı zaman,
8. Ay karardığı zaman,
9. Güneş ve Ay bir araya toplandığı zaman.
10. O gün insan, "Kaçış nereye?" der.
11. Asla! (Kaçıp) sığınacak hiçbir yer yok.
12. O gün varılıp karar kılınacak yer Rabbinin huzurudur.
13. O gün insana yapıp takdim ettikleri ve erteleyip (yapmadıkları) haber verilir.
14. (Hayır!) Bilakis insan, kendi nefsi üzerine basiret sahibidir. (Kendisini en iyi tanıyandır.)
15. Mazeretlerini sayıp dökse bile.
16. Onu (anlama ve ezberlemeyi) çabuklaştırmak için, dilini onunla hareket ettirme.
17. Şüphesiz ki onu (kalbinde) toplamak ve okutmak bizim işimizdir.
18. Onu okuduğumuzda sen okunmasını takip et.
19. Sonra kuşkusuz, onu açıklamak da bizim işimizdir.

كَلَّا بَلْ تُحِبُّونَ الْعَاجِلَةَ ﴿٢٠﴾ وَتَذَرُونَ الْاٰخِرَةَ ﴿٢١﴾ وُجُوهٌ يَوْمَئِذٍ نَاضِرَةٌ ﴿٢٢﴾
اِلٰى رَبِّهَا نَاظِرَةٌ ﴿٢٣﴾ وَوُجُوهٌ يَوْمَئِذٍ بَاسِرَةٌ ﴿٢٤﴾ تَظُنُّ اَنْ يُفْعَلَ بِهَا فَاقِرَةٌ ﴿٢٥﴾
كَلَّٓا اِذَا بَلَغَتِ التَّرَاقِيَ ﴿٢٦﴾ وَق۪يلَ مَنْ رَاقٍ ﴿٢٧﴾ وَظَنَّ اَنَّهُ الْفِرَاقُ ﴿٢٨﴾
وَالْتَفَّتِ السَّاقُ بِالسَّاقِ ﴿٢٩﴾ اِلٰى رَبِّكَ يَوْمَئِذٍ الْمَسَاقُ ﴿٣٠﴾ فَلَا صَدَّقَ
وَلَا صَلّٰى ﴿٣١﴾ وَلٰكِنْ كَذَّبَ وَتَوَلّٰى ﴿٣٢﴾ ثُمَّ ذَهَبَ اِلٰٓى اَهْلِه۪ يَتَمَطّٰى ﴿٣٣﴾
اَوْلٰى لَكَ فَاَوْلٰى ﴿٣٤﴾ ثُمَّ اَوْلٰى لَكَ فَاَوْلٰى ﴿٣٥﴾ اَيَحْسَبُ الْاِنْسَانُ اَنْ يُتْرَكَ سُدًى ﴿٣٦﴾
اَلَمْ يَكُ نُطْفَةً مِنْ مَنِيٍّ يُمْنٰى ﴿٣٧﴾ ثُمَّ كَانَ عَلَقَةً فَخَلَقَ فَسَوّٰى ﴿٣٨﴾ فَجَعَلَ مِنْهُ
الزَّوْجَيْنِ الذَّكَرَ وَالْاُنْثٰى ﴿٣٩﴾ اَلَيْسَ ذٰلِكَ بِقَادِرٍ عَلٰٓى اَنْ يُحْيِيَ الْمَوْتٰى ﴿٤٠﴾

سُورَةُ الْاِنْسَانِ

مَدَنِيَّةٌ وَهِيَ اِحْدٰى وَثَلَاثُونَ اٰيَةً

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ

هَلْ اَتٰى عَلَى الْاِنْسَانِ ح۪ينٌ مِنَ الدَّهْرِ لَمْ يَكُنْ شَيْـًٔا مَذْكُورًا ﴿١﴾
اِنَّا خَلَقْنَا الْاِنْسَانَ مِنْ نُطْفَةٍ اَمْشَاجٍ نَبْتَل۪يهِ فَجَعَلْنَاهُ سَم۪يعًا بَص۪يرًا ﴿٢﴾
اِنَّا هَدَيْنَاهُ السَّب۪يلَ اِمَّا شَاكِرًا وَاِمَّا كَفُورًا ﴿٣﴾ اِنَّٓا اَعْتَدْنَا لِلْكَافِر۪ينَ سَلَاسِلَا۬
وَاَغْلَالًا وَسَع۪يرًا ﴿٤﴾ اِنَّ الْاَبْرَارَ يَشْرَبُونَ مِنْ كَاْسٍ كَانَ مِزَاجُهَا كَافُورًاۚ ﴿٥﴾

20. Asla! Bilakis siz, acil olan (dünya hayatını) seviyorsunuz.
21. Ahireti bırakıyorsunuz.
22. O gün (bazı) yüzler parıl parıldır.
23. Rabbine bakmaktadır.
24. (Bazı) yüzler de asıktır.
25. Belini kıracak (azabın) kendisine yapılacağını bilir.
26. Asla! (Bırakın artık küfrü ve inadı!) Can köprücük kemiğine gelip dayandığında,
27. "Var mı (ölüm hastalığını) tedavi edecek?" denildiğinde,
28. Onun (kesin) bir ayrılık olduğunu bilir.
29. Ayaklar (korkudan) birbirine dolandığında,
30. O gün (insanlar) Rabbine sevk edilecekler.
31. Doğrulamadı, namaz da kılmadı.
32. Fakat yalanlayıp sırt çevirdi.
33. Sonra böbürlenerek ailesinin yanına gitti.
34. Senin hak ettiğin kötülüktür.
35. Sen ondan da beterini hak ediyorsun.
36. Yoksa insan (emredilmeden, nehyedilmeden, bir şeriata tabi tutulmadan) başıboş bırakılacağını mı sandı?
37. O, akıtılan meniden bir damla değil miydi?
38. Sonra kan pıhtısı (embriyo) oldu da (Allah) onu yaratıp düzenledi.
39. Ondan erkek ve dişi olan iki sınıf yarattı.
40. (Tüm bunları yapanın) ölüleri diriltmeye gücü yetmez mi?

76. İNSÂN SURESİ

(Bu sure Mekke'de indirilmiş olup 31 ayettir.)
Er-Rahmân ve Er-Rahîm olan Allah'ın adıyla (okumaya başlıyorum).

1. İnsan üzerinden öylesine uzun bir zaman geçti ki (bu zaman zarfında) o, anılmaya değer bir şey değildi.

Ayet, insana ne olduğunu ve nereden geldiğini hatırlatmaktadır. Bir zamanlar olmayan, kimsenin anmadığı bir şeyken Allah'ın (cc) yaratmasıyla vücut bulan, var olan ve bilinen insan nasıl olur da Rabbine ortak koşup O'nun ölüleri dirilteceğini inkâr eder!

2. Şüphesiz ki biz insanı, (kadın ve erkeğin) birbirine karışmış su(-yun)dan yarattık. Onu deniyoruz/imtihan ediyoruz. (Bu sebeple de) onu, işiten ve gören bir varlık yaptık.
3. Hiç şüphesiz, ona yolu gösterdik. Ya şükreden (bir mümin) ya nankörlük eden (bir kâfir) olur.
4. Hiç kuşkusuz biz, kâfirler için (boyunlarına geçirilecek) zincirler, (ellerine vurulacak) kelepçeler ve alevleri dehşet saçan bir ateş hazırlamışızdır.
5. Doğrusu ebrâr olanlar (çokça iyilik yapanlar), karışımı kâfur olan (hoş kokulu ve serinletici) bir kadehten içerler.

عَيْنًا يَشْرَبُ بِهَا عِبَادُ اللّٰهِ يُفَجِّرُونَهَا تَفْج۪يرًا ﴿٦﴾ يُوفُونَ بِالنَّذْرِ وَيَخَافُونَ
يَوْمًا كَانَ شَرُّهُ مُسْتَط۪يرًا ﴿٧﴾ وَيُطْعِمُونَ الطَّعَامَ عَلٰى حُبِّه۪ مِسْك۪ينًا
وَيَت۪يمًا وَاَس۪يرًا ﴿٨﴾ اِنَّمَا نُطْعِمُكُمْ لِوَجْهِ اللّٰهِ لَا نُر۪يدُ مِنْكُمْ جَزَٓاءً
وَلَا شُكُورًا ﴿٩﴾ اِنَّا نَخَافُ مِنْ رَبِّنَا يَوْمًا عَبُوسًا قَمْطَر۪يرًا ﴿١٠﴾ فَوَقٰيهُمُ
اللّٰهُ شَرَّ ذٰلِكَ الْيَوْمِ وَلَقّٰيهُمْ نَضْرَةً وَسُرُورًاۚ ﴿١١﴾ وَجَزٰيهُمْ بِمَا صَبَرُوا
جَنَّةً وَحَر۪يرًاۙ ﴿١٢﴾ مُتَّكِـ۪ٔينَ ف۪يهَا عَلَى الْاَرَٓائِكِۚ لَا يَرَوْنَ ف۪يهَا شَمْسًا
وَلَا زَمْهَر۪يرًاۚ ﴿١٣﴾ وَدَانِيَةً عَلَيْهِمْ ظِلَالُهَا وَذُلِّلَتْ قُطُوفُهَا تَذْل۪يلًا ﴿١٤﴾
وَيُطَافُ عَلَيْهِمْ بِاٰنِيَةٍ مِنْ فِضَّةٍ وَاَكْوَابٍ كَانَتْ قَوَار۪يرَاۙ ﴿١٥﴾ قَوَار۪يرَ
مِنْ فِضَّةٍ قَدَّرُوهَا تَقْد۪يرًا ﴿١٦﴾ وَيُسْقَوْنَ ف۪يهَا كَأْسًا كَانَ مِزَاجُهَا زَنْجَب۪يلًاۚ ﴿١٧﴾
عَيْنًا ف۪يهَا تُسَمّٰى سَلْسَب۪يلًا ﴿١٨﴾ وَيَطُوفُ عَلَيْهِمْ وِلْدَانٌ مُخَلَّدُونَۚ
اِذَا رَاَيْتَهُمْ حَسِبْتَهُمْ لُؤْلُؤًا مَنْثُورًا ﴿١٩﴾ وَاِذَا رَاَيْتَ ثَمَّ رَاَيْتَ نَع۪يمًا وَمُلْكًا
كَب۪يرًا ﴿٢٠﴾ عَالِيَهُمْ ثِيَابُ سُنْدُسٍ خُضْرٌ وَاِسْتَبْرَقٌۘ وَحُلُّٓوا اَسَاوِرَ مِنْ فِضَّةٍۚ
وَسَقٰيهُمْ رَبُّهُمْ شَرَابًا طَهُورًا ﴿٢١﴾ اِنَّ هٰذَا كَانَ لَكُمْ جَزَٓاءً وَكَانَ سَعْيُكُمْ
مَشْكُورًاۚ ﴿٢٢﴾ اِنَّا نَحْنُ نَزَّلْنَا عَلَيْكَ الْقُرْاٰنَ تَنْز۪يلًاۚ ﴿٢٣﴾ فَاصْبِرْ لِحُكْمِ
رَبِّكَ وَلَا تُطِعْ مِنْهُمْ اٰثِمًا اَوْ كَفُورًاۚ ﴿٢٤﴾ وَاذْكُرِ اسْمَ رَبِّكَ بُكْرَةً وَاَص۪يلًاۚ ﴿٢٥﴾

6. Allah'ın kullarının kendisinden içtikleri ve (diledikleri yerde) gürül gürül akıttıkları bir kaynaktır.
7. Adaklarını yerine getirir ve kötülüğü/şerri yaygın olan bir günden korkarlar.
8. Ona olan sevgilerine/iştahlarına rağmen yemeği, miskine/ihtiyaç sahibi yoksula, yetime ve esire yedirirler.
9. "Biz, size ancak Allah rızası için yediriyoruz. Sizden ne bir mükâfat ne de teşekkür isteriz."
10. "Çünkü biz asık suratlı, uzun ve zor bir gün (nedeniyle) Rabbimizden korkuyoruz."
11. (Dünyadaki bu itaatleri sayesinde) Allah, onları bugünün şerrinden korumuş ve onlara yüz aydınlığı ve sevinç vermiştir.
12. Sabretmelerine karşılık onları cennet ve ipekle mükâfatlandırır.
13. Orada sedirlere yaslanmışlardır. Orada Güneş (sıcağını da), zemheri/kara kış (soğuğunu da) görmezler.
14. (Ağaç) gölgeleri (onlara) yakınlaştırılmış, koparılacak (meyveleri de) sarkıtıldıkça sarkıtılmış (erişilmesi kolaylaştırılmış)tır.
15. Etraflarında gümüşten kaplar ve billurdan kadehler dolaştırılır.
16. Gümüşten billur kaplar, onların (canlarının istediği,) takdir ettikleri ölçüdedir.
17. Onlara orada karışımı zencefil olan bir içecekten içirilir.
18. (Öyle bir) pınardan ki orada selsebil diye isimlendirilir.
19. Etraflarında ebedî/ölümsüz kılınmış gençler dolaşır. Onları gördüğünde saçılmış birer inci sanırsın.
20. (Ne zaman ve nereye) bakacak olsan, nimetler ve büyük bir saltanat görürsün.
21. Üzerlerinde ince ve kalın ipekten yeşil elbiseler vardır. Gümüş bileziklerle süslenmişlerdir. Rableri onlara tertemiz bir şarap içirmiştir.
22. Bu, sizin için (hazırlanmış) bir mükâfattır. Ve (dünyadaki) çabanız da teşekküre şayan bulunmuş (karşılığı kat kat arttırılmıştır).
23. Hiç şüphesiz, Kur'ân'ı (parça parça) sana indiren biziz.
24. (Öyleyse) Rabbinin hükmüne sabret. Onlardan günahkâr ve nankör olan kimseye itaat etme.
25. Ve sabah akşam Rabbinin adını zikret.

وَمِنَ الَّيْلِ فَاسْجُدْ لَهُ وَسَبِّحْهُ لَيْلًا طَوِيلًا ﴿٢٦﴾ اِنَّ هٰٓؤُلَٓاءِ يُحِبُّونَ الْعَاجِلَةَ
وَيَذَرُونَ وَرَٓاءَهُمْ يَوْمًا ثَقِيلًا ﴿٢٧﴾ نَحْنُ خَلَقْنَاهُمْ وَشَدَدْنَٓا اَسْرَهُمْ
وَاِذَا شِئْنَا بَدَّلْنَٓا اَمْثَالَهُمْ تَبْدِيلًا ﴿٢٨﴾ اِنَّ هٰذِهِ تَذْكِرَةٌ فَمَنْ شَٓاءَ اتَّخَذَ
اِلٰى رَبِّهِ سَبِيلًا ﴿٢٩﴾ وَمَا تَشَٓاؤُنَ اِلَّٓا اَنْ يَشَٓاءَ اللّٰهُ اِنَّ اللّٰهَ كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿٣٠﴾
يُدْخِلُ مَنْ يَشَٓاءُ ف۪ي رَحْمَتِهِ وَالظَّالِم۪ينَ اَعَدَّ لَهُمْ عَذَابًا اَل۪يمًا ﴿٣١﴾

سُورَةُ الْمُرْسَلَاتِ
مَكِّيَّةٌ وَهِيَ خَمْسُونَ اٰيَةً

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ
وَالْمُرْسَلَاتِ عُرْفًا ﴿١﴾ فَالْعَاصِفَاتِ عَصْفًا ﴿٢﴾ وَالنَّاشِرَاتِ نَشْرًا ﴿٣﴾
فَالْفَارِقَاتِ فَرْقًا ﴿٤﴾ فَالْمُلْقِيَاتِ ذِكْرًا ﴿٥﴾ عُذْرًا اَوْ نُذْرًا ﴿٦﴾
اِنَّمَا تُوعَدُونَ لَوَاقِعٌ ﴿٧﴾ فَاِذَا النُّجُومُ طُمِسَتْ ﴿٨﴾ وَاِذَا السَّمَٓاءُ فُرِجَتْ ﴿٩﴾
وَاِذَا الْجِبَالُ نُسِفَتْ ﴿١٠﴾ وَاِذَا الرُّسُلُ اُقِّتَتْ ﴿١١﴾ لِاَيِّ يَوْمٍ اُجِّلَتْ ﴿١٢﴾
لِيَوْمِ الْفَصْلِ ﴿١٣﴾ وَمَٓا اَدْرٰيكَ مَا يَوْمُ الْفَصْلِ ﴿١٤﴾ وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ
لِلْمُكَذِّب۪ينَ ﴿١٥﴾ اَلَمْ نُهْلِكِ الْاَوَّل۪ينَ ﴿١٦﴾ ثُمَّ نُتْبِعُهُمُ الْاٰخِر۪ينَ ﴿١٧﴾
كَذٰلِكَ نَفْعَلُ بِالْمُجْرِم۪ينَ ﴿١٨﴾ وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّب۪ينَ ﴿١٩﴾

26. Gecenin bir kısmında O'na secde et ve gece uzun uzadıya O'nu tesbih et.

27. Şüphesiz ki bunlar, hemencecik olan (dünya hayatını) tercih ediyor, önlerinde (onları bekleyen) ağır günü ise bırakıyorlar.

28. Onları biz yarattık ve yaratılışlarını sağlamlaştırıp (güzelleştirdik). Dilediğimiz zaman (bunları helak eder), yerlerine benzerlerini getiririz.

29. Şüphesiz ki bu, bir öğüttür. Artık dileyen, Rabbine bir yol tutsun.

30. Allah dilemedikçe siz dileyemezsiniz. Şüphesiz ki Allah, (her şeyi bilen) Alîm ve (hüküm ve hikmet sahibi olan) Hakîm'dir.

31. Dilediğini rahmetine dâhil eder. Zalimlere ise can yakıcı bir azap hazırlamıştır.

77. MURSELÂT SURESİ

(Bu sure Mekke'de indirilmiş olup 50 ayettir.)
Er-Rahmân ve Er-Rahîm olan Allah'ın adıyla (okumaya başlıyorum).

1. Art arda gönderilenlere,
2. Şiddetle ve gürültüyle esenlere,
3. Tam bir şekilde yayanlara,
4. Kesin bir şekilde ayıranlara,
5. Zikir/Vahiy bırakanlara,
6. Mazeretleri kaldırmak veya uyarmak için (tüm bunlara) andolsun ki
7. Vadolunduğunuz (kıyamet) gerçekleşecektir.
8. Yıldızlar silindiği zaman,
9. Gök yarıldığı zaman,
10. Dağlar (âniden) savrulup parçalandığı zaman,
11. Resûller, belirlenmiş vakit (olan kıyamet) için toplandığı zaman.
12. (İnsanlar) hangi gün için ertelenmiştir?
13. (İnsanlar arasında hükmedilip araların ayrılacağı) Yevmu'l Fasl için.
14. Sen ayırt etme gününün ne olduğunu nereden bileceksin?
15. O gün, yalanlayanların vay hâline!
16. Biz, öncekileri helak etmedik mi?
17. Sonra arkalarından gelenleri onlara uydurduk.
18. İşte biz, suçlu günahkârlara böyle yaparız.
19. O gün, yalanlayanların vay hâline!

اَلَمْ نَخْلُقْكُمْ مِنْ مَٓاءٍ مَه۪ينٍۙ ﴿٢٠﴾ فَجَعَلْنَاهُ ف۪ي قَرَارٍ مَك۪ينٍۙ ﴿٢١﴾
اِلٰى قَدَرٍ مَعْلُومٍۙ ﴿٢٢﴾ فَقَدَرْنَاۗ فَنِعْمَ الْقَادِرُونَ ﴿٢٣﴾ وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّب۪ينَ ﴿٢٤﴾
اَلَمْ نَجْعَلِ الْاَرْضَ كِفَاتاًۙ ﴿٢٥﴾ اَحْيَٓاءً وَاَمْوَاتاًۙ ﴿٢٦﴾ وَجَعَلْنَا ف۪يهَا رَوَاسِيَ
شَامِخَاتٍ وَاَسْقَيْنَاكُمْ مَٓاءً فُرَاتاًؕ ﴿٢٧﴾ وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّب۪ينَ ﴿٢٨﴾
اِنْطَلِقُٓوا اِلٰى مَا كُنْتُمْ بِه۪ تُكَذِّبُونَۚ ﴿٢٩﴾ اِنْطَلِقُٓوا اِلٰى ظِلٍّ
ذ۪ي ثَلٰثِ شُعَبٍۙ ﴿٣٠﴾ لَا ظَل۪يلٍ وَلَا يُغْن۪ي مِنَ اللَّهَبِؕ ﴿٣١﴾ اِنَّهَا تَرْم۪ي بِشَرَرٍ
كَالْقَصْرِۚ ﴿٣٢﴾ كَاَنَّهُ جِمَالَتٌ صُفْرٌؕ ﴿٣٣﴾ وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّب۪ينَ ﴿٣٤﴾
هٰذَا يَوْمُ لَا يَنْطِقُونَۙ ﴿٣٥﴾ وَلَا يُؤْذَنُ لَهُمْ فَيَعْتَذِرُونَ ﴿٣٦﴾ وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ
لِلْمُكَذِّب۪ينَ ﴿٣٧﴾ هٰذَا يَوْمُ الْفَصْلِۚ جَمَعْنَاكُمْ وَالْاَوَّل۪ينَ ﴿٣٨﴾ فَاِنْ كَانَ
لَكُمْ كَيْدٌ فَك۪يدُونِ ﴿٣٩﴾ وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّب۪ينَۚ ﴿٤٠﴾ اِنَّ الْمُتَّق۪ينَ
ف۪ي ظِلَالٍ وَعُيُونٍۙ ﴿٤١﴾ وَفَوَاكِهَ مِمَّا يَشْتَهُونَؕ ﴿٤٢﴾ كُلُوا وَاشْرَبُوا
هَن۪ٓيـٔاً بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٤٣﴾ اِنَّا كَذٰلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِن۪ينَ ﴿٤٤﴾ وَيْلٌ
يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّب۪ينَ ﴿٤٥﴾ كُلُوا وَتَمَتَّعُوا قَل۪يلاً اِنَّكُمْ مُجْرِمُونَ ﴿٤٦﴾
وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّب۪ينَ ﴿٤٧﴾ وَاِذَا ق۪يلَ لَهُمُ ارْكَعُوا لَا يَرْكَعُونَ ﴿٤٨﴾
وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّب۪ينَ ﴿٤٩﴾ فَبِاَيِّ حَد۪يثٍ بَعْدَهُ يُؤْمِنُونَ ﴿٥٠﴾

20. Sizi değersiz bir sudan yaratmadık mı?

21. (Sonra) sizi o sağlam yerleşim yerine (rahme) yerleştirdik.

22. Bilinen bir zamana kadar.

23. (Bunları yapmaya) güç yetirdik. Biz ne güzel güç yetirenleriz.

24. O gün, yalanlayanların vay hâline!

25. Yeryüzünü toplanma yeri kılmadık mı?

26. (Yeryüzünün altı) ölüleri, (üstü) dirileri (toplar).

27. Ve onda (dağlardan) yüksek kazıklar kıldık. Size tatlı sular içirdik.

28. O gün, yalanlayanların vay hâline!

29. Yalanladığınız (cehenneme) doğru gidin.

30. Üç kola ayrılmış (ateş dumanının) gölgelerine.

31. Ne gölge sağlar, ne de alevlerden korur.

32. Şüphesiz ki o, her biri saray kadar (büyük) kıvılcımlar atar.

33. Her biri sapsarı (rengi siyaha çalan) develer gibidir.

34. O gün, yalanlayanların vay hâline!

35. Bu konuşamayacakları bir gündür.

36. Özür beyan etmeleri için onlara izin de verilmez.

37. O gün, yalanlayanların vay hâline!

38. Bu (insanlar arasında hükmedilip araların ayrılacağı) Yevmu'l Fasl'dır. Sizi ve öncekileri topladık.

39. Şayet kurabileceğiniz bir tuzağınız varsa (buyurun) bana karşı tuzağınızı kurun.

40. O gün, yalanlayanların vay hâline!

41. Şüphesiz ki muttakiler, gölgeliklerde ve pınarlardadır.

42. Ve canlarının istediği meyvelerin içindelerdir.

43. İşlediğiniz (salih) amellere karşılık afiyetle yiyip için.

44. Hiç şüphesiz biz, muhsinleri/kulluğunu en güzel şekilde yapmaya çalışanları böyle mükâfatlandırırız.

45. O gün, yalanlayanların vay hâline!

46. Yiyin ve biraz daha keyif sürün. Çünkü sizler mücrimlersiniz.

47. O gün, yalanlayanların vay hâline!

48. Onlara, "Rükû edin." denildiğinde rükû etmezler.

49. O gün, yalanlayanların vay hâline!

50. (Bu Kur'ân'a da inanmıyorlarsa) bundan sonra hangi söze inanacaklar?

78. NEBE SURESİ

(Bu sure Mekke'de indirilmiş olup 40 ayettir.)
Er-Rahmân ve Er-Rahîm olan Allah'ın adıyla (okumaya başlıyorum).

سُورَةُ النَّبَإِ
مَكِّيَّةٌ وَهِيَ أَرْبَعُونَ اٰيَةً

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ
عَمَّ يَتَسَٓاءَلُونَۚ ﴿١﴾ عَنِ النَّبَاِ الْعَظ۪يمِۙ ﴿٢﴾ اَلَّذ۪ي هُمْ ف۪يهِ مُخْتَلِفُونَۜ ﴿٣﴾
كَلَّا سَيَعْلَمُونَۙ ﴿٤﴾ ثُمَّ كَلَّا سَيَعْلَمُونَ ﴿٥﴾ اَلَمْ نَجْعَلِ الْاَرْضَ مِهَادًاۙ ﴿٦﴾
وَالْجِبَالَ اَوْتَادًاۖ ﴿٧﴾ وَخَلَقْنَاكُمْ اَزْوَاجًاۙ ﴿٨﴾ وَجَعَلْنَا نَوْمَكُمْ سُبَاتًاۙ ﴿٩﴾
وَجَعَلْنَا الَّيْلَ لِبَاسًاۙ ﴿١٠﴾ وَجَعَلْنَا النَّهَارَ مَعَاشًاۖ ﴿١١﴾ وَبَنَيْنَا فَوْقَكُمْ
سَبْعًا شِدَادًاۙ ﴿١٢﴾ وَجَعَلْنَا سِرَاجًا وَهَّاجًاۖ ﴿١٣﴾ وَاَنْزَلْنَا مِنَ الْمُعْصِرَاتِ
مَٓاءً ثَجَّاجًاۙ ﴿١٤﴾ لِنُخْرِجَ بِه۪ حَبًّا وَنَبَاتًاۙ ﴿١٥﴾ وَجَنَّاتٍ اَلْفَافًاۜ ﴿١٦﴾ اِنَّ يَوْمَ الْفَصْلِ
كَانَ م۪يقَاتًاۙ ﴿١٧﴾ يَوْمَ يُنْفَخُ فِي الصُّورِ فَتَأْتُونَ اَفْوَاجًاۙ ﴿١٨﴾ وَفُتِحَتِ
السَّمَٓاءُ فَكَانَتْ اَبْوَابًاۙ ﴿١٩﴾ وَسُيِّرَتِ الْجِبَالُ فَكَانَتْ سَرَابًاۜ ﴿٢٠﴾
اِنَّ جَهَنَّمَ كَانَتْ مِرْصَادًاۙ ﴿٢١﴾ لِلطَّاغ۪ينَ مَاٰبًاۙ ﴿٢٢﴾ لَابِث۪ينَ ف۪يهَٓا اَحْقَابًاۚ ﴿٢٣﴾
لَا يَذُوقُونَ ف۪يهَا بَرْدًا وَلَا شَرَابًاۙ ﴿٢٤﴾ اِلَّا حَم۪يمًا وَغَسَّاقًاۙ ﴿٢٥﴾ جَزَٓاءً وِفَاقًاۜ ﴿٢٦﴾
اِنَّهُمْ كَانُوا لَا يَرْجُونَ حِسَابًاۙ ﴿٢٧﴾ وَكَذَّبُوا بِاٰيَاتِنَا كِذَّابًاۜ ﴿٢٨﴾
وَكُلَّ شَيْءٍ اَحْصَيْنَاهُ كِتَابًاۙ ﴿٢٩﴾ فَذُوقُوا فَلَنْ نَز۪يدَكُمْ اِلَّا عَذَابًا ﴿٣٠﴾

1. Birbirlerine neyi soruyorlar?
2. O büyük haberi!
3. Onların kendisinde ihtilaf içinde oldukları (kıyameti).
4. Asla! (Kıyamet onların ihtilaf ettikleri gibi, şüpheli ve belirsiz değildir.) Yakında bilecekler/anlayacaklar.
5. Binlerce kere asla! İleride onlar bilecekler.
6. Biz, yeryüzünü bir döşek kılmadık mı?
7. Dağları da kazık (kılmadık mı)?
8. Sizleri (erkek ve dişi olarak) çift yarattık.
9. Uykunuzu dinlenme kıldık.
10. Geceyi bir örtü kıldık.
11. Gündüzü de geçim zamanı kıldık.
12. Üstünüzde pek sağlam yedi (gök) bina ettik.
13. Ve (gökyüzünde) aydınlatıp ısıtan bir kandil (Güneş) kıldık.
14. Ve (sıkıştırılıp suyu sıkılan) bulutlardan bol bol akan yağmurlar indirdik.
15. Onunla taneler ve bitkiler çıkaralım diye.
16. Ve (ağaçları birbirine girmiş) sarmaş dolaş bahçeler (çıkaralım diye).
17. Şüphesiz ki (insanlar arasında hükmedilip aralarının ayrılacağı) Yevmu'l Fasl, belirlenmiş bir vakittir.
18. Sûr'a üfürüleceği gün siz, bölük bölük geleceksiniz.
19. Gök açılmış ve kapı kapı olmuştur.
20. Dağlar yürütülmüş, serap gibi oluvermiştir.
21. Şüphesiz ki cehennem, (müşriklerin gözetlendiği) bir gözetleme yeridir.
22. Azgınlaşıp haddi aşanların dönecekleri yerdir.
23. Orada sonsuz zamanlar boyunca kalacaklardır.
24. Orada ne bir serinlik ne de içecek tadarlar.
25. Yalnızca kaynar su ve irin tadarlar.
26. (Yaptıklarına) uygun bir ceza olarak.
27. Çünkü onlar hesaba çekileceklerini ummuyorlardı.
28. Ayetlerimizi de yalanlayabildikleri kadar yalanladılar.
29. Biz, her şeyi yazılı olarak kaydetmişizdir.
30. Tadın (bakalım)! Azaptan başka bir şeyinizi arttırmayacağız.

إِنَّ لِلْمُتَّقِينَ مَفَازًاۙ ﴿٣١﴾ حَدَٓائِقَ وَاَعْنَابًاۙ ﴿٣٢﴾ وَكَوَاعِبَ اَتْرَابًاۙ ﴿٣٣﴾
وَكَأْسًا دِهَاقًاۜ ﴿٣٤﴾ لَا يَسْمَعُونَ فٖيهَا لَغْوًا وَلَا كِذَّابًاۚ ﴿٣٥﴾ جَزَٓاءً مِنْ رَبِّكَ
عَطَٓاءً حِسَابًاۙ ﴿٣٦﴾ رَبِّ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا الرَّحْمٰنِ
لَا يَمْلِكُونَ مِنْهُ خِطَابًاۚ ﴿٣٧﴾ يَوْمَ يَقُومُ الرُّوحُ وَالْمَلٰٓئِكَةُ صَفًّاۜ
لَا يَتَكَلَّمُونَ اِلَّا مَنْ اَذِنَ لَهُ الرَّحْمٰنُ وَقَالَ صَوَابًا ﴿٣٨﴾ ذٰلِكَ الْيَوْمُ
الْحَقُّۚ فَمَنْ شَٓاءَ اتَّخَذَ اِلٰى رَبِّهٖ مَاٰبًا ﴿٣٩﴾ اِنَّٓا اَنْذَرْنَاكُمْ عَذَابًا قَرٖيبًاۚ
يَوْمَ يَنْظُرُ الْمَرْءُ مَا قَدَّمَتْ يَدَاهُ وَيَقُولُ الْكَافِرُ يَا لَيْتَنٖي كُنْتُ تُرَابًا ﴿٤٠﴾

سُورَةُ النَّازِعَاتِ
مَكِّيَّةٌ وَهِيَ سِتٌّ وَأَرْبَعُونَ اٰيَةً

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحٖيمِ
وَالنَّازِعَاتِ غَرْقًاۙ ﴿١﴾ وَالنَّاشِطَاتِ نَشْطًاۙ ﴿٢﴾ وَالسَّابِحَاتِ سَبْحًاۙ ﴿٣﴾
فَالسَّابِقَاتِ سَبْقًاۙ ﴿٤﴾ فَالْمُدَبِّرَاتِ اَمْرًاۢ ﴿٥﴾ يَوْمَ تَرْجُفُ الرَّاجِفَةُۙ ﴿٦﴾
تَتْبَعُهَا الرَّادِفَةُۜ ﴿٧﴾ قُلُوبٌ يَوْمَئِذٍ وَاجِفَةٌۙ ﴿٨﴾ اَبْصَارُهَا خَاشِعَةٌۢ ﴿٩﴾
يَقُولُونَ ءَاِنَّا لَمَرْدُودُونَ فِي الْحَافِرَةِۜ ﴿١٠﴾ ءَاِذَا كُنَّا عِظَامًا نَخِرَةًۜ ﴿١١﴾ قَالُوا
تِلْكَ اِذًا كَرَّةٌ خَاسِرَةٌۢ ﴿١٢﴾ فَاِنَّمَا هِيَ زَجْرَةٌ وَاحِدَةٌۙ ﴿١٣﴾ فَاِذَا هُمْ بِالسَّاهِرَةِۜ ﴿١٤﴾

31. Hiç şüphesiz, muttakiler için kurtuluş vardır.
32. Bahçeler ve üzüm bağları,
33. Göğüsleri belirginleşmiş yaşıt kızlar,
34. Ve dolu kadehler.
35. Orada boş söz ve yalan işitmezler.
36. (Bu,) Rabbinden bir mükâfat olarak yeterli bir armağandır.
37. Göklerin, yerin ve ikisi arasındakilerin Rabbi, Rahmân'dır. O'nun karşısında konuşmaya güç yetiremezler.
38. Ruh (Cibrîl) ve meleklerin saf hâlinde durdukları gün, Rahmân'ın izin verdiği ve (dünyada) doğru olanı söylemiş olandan başkası konuşmayacak.
39. İşte bu hak gündür. Dileyen Rabbine (iman ve taatle) bir dönüş yolu edinsin.
40. Hiç şüphesiz sizi, yakın bir azapla uyardık. Kişinin elleriyle (yapıp) takdim ettiği (amellere) bakacağı gün kâfir, "Keşke ben toprak olsaymışım." diyecek.

79. NÂZİÂT SURESİ

(Bu sure Mekke'de indirilmiş olup 46 ayettir.)
Er-Rahmân ve Er-Rahîm olan Allah'ın adıyla (okumaya başlıyorum).

1. Andolsun söküp çıkaranlara,
2. Yumuşakça alanlara,
3. Yüzdükçe yüzenlere,
4. Hep önde olanlara,
5. İşleri idare edenlere,
6. (Tüm bunlara andolsun ki,) o gün (Sûr'un) sarsıcı (çığlığı) sarsacak.
7. (İkinci sarsıntı) onun peşi sıra gelecek.
8. O gün kalpler, (gördüğü manzara karşısında korkudan) şiddetle atacak.
9. Gözleri (korkudan) baygın baygın bakacak.
10. Derler ki: "Biz yeniden hayata mı döndürüleceğiz?"
11. "Çürümüş kemikler olduğumuz hâlde mi?"
12. Dediler ki: "Öyleyse bu (bizim) zararımıza olan bir dönüştür."
13. O, yalnızca (Sûr'dan yükselen) tek bir çığlıktır.
14. (Bir bakarsın) ânında toprağın üzerindelerdir.

هَلْ اَتٰيكَ حَدٖيثُ مُوسٰى ﴿١٥﴾ اِذْ نَادٰيهُ رَبُّهُ بِالْوَادِ الْمُقَدَّسِ طُوًى ﴿١٦﴾
اِذْهَبْ اِلٰى فِرْعَوْنَ اِنَّهُ طَغٰى ﴿١٧﴾ فَقُلْ هَلْ لَكَ اِلٰٓى اَنْ تَزَكّٰى ﴿١٨﴾
وَاَهْدِيَكَ اِلٰى رَبِّكَ فَتَخْشٰى ﴿١٩﴾ فَاَرٰيهُ الْاٰيَةَ الْكُبْرٰى ﴿٢٠﴾ فَكَذَّبَ
وَعَصٰى ﴿٢١﴾ ثُمَّ اَدْبَرَ يَسْعٰى ﴿٢٢﴾ فَحَشَرَ فَنَادٰى ﴿٢٣﴾ فَقَالَ اَنَا رَبُّكُمُ
الْاَعْلٰى ﴿٢٤﴾ فَاَخَذَهُ اللّٰهُ نَكَالَ الْاٰخِرَةِ وَالْاُولٰى ﴿٢٥﴾ اِنَّ فٖي ذٰلِكَ
لَعِبْرَةً لِمَنْ يَخْشٰى ﴿٢٦﴾ ءَاَنْتُمْ اَشَدُّ خَلْقًا اَمِ السَّمَٓاءُ بَنٰيهَا ﴿٢٧﴾ رَفَعَ
سَمْكَهَا فَسَوّٰيهَا ﴿٢٨﴾ وَاَغْطَشَ لَيْلَهَا وَاَخْرَجَ ضُحٰيهَا ﴿٢٩﴾ وَالْاَرْضَ
بَعْدَ ذٰلِكَ دَحٰيهَا ﴿٣٠﴾ اَخْرَجَ مِنْهَا مَٓاءَهَا وَمَرْعٰيهَا ﴿٣١﴾ وَالْجِبَالَ
اَرْسٰيهَا ﴿٣٢﴾ مَتَاعًا لَكُمْ وَلِاَنْعَامِكُمْ ﴿٣٣﴾ فَاِذَا جَٓاءَتِ الطَّٓامَّةُ
الْكُبْرٰى ﴿٣٤﴾ يَوْمَ يَتَذَكَّرُ الْاِنْسَانُ مَا سَعٰى ﴿٣٥﴾ وَبُرِّزَتِ الْجَحٖيمُ
لِمَنْ يَرٰى ﴿٣٦﴾ فَاَمَّا مَنْ طَغٰى ﴿٣٧﴾ وَاٰثَرَ الْحَيٰوةَ الدُّنْيَا ﴿٣٨﴾ فَاِنَّ الْجَحٖيمَ
هِيَ الْمَأْوٰى ﴿٣٩﴾ وَاَمَّا مَنْ خَافَ مَقَامَ رَبِّهٖ وَنَهَى النَّفْسَ عَنِ الْهَوٰى ﴿٤٠﴾
فَاِنَّ الْجَنَّةَ هِيَ الْمَأْوٰى ﴿٤١﴾ يَسْـَٔلُونَكَ عَنِ السَّاعَةِ اَيَّانَ مُرْسٰيهَا ﴿٤٢﴾
فٖيمَ اَنْتَ مِنْ ذِكْرٰيهَا ﴿٤٣﴾ اِلٰى رَبِّكَ مُنْتَهٰيهَا ﴿٤٤﴾ اِنَّمَٓا اَنْتَ مُنْذِرُ
مَنْ يَخْشٰيهَا ﴿٤٥﴾ كَاَنَّهُمْ يَوْمَ يَرَوْنَهَا لَمْ يَلْبَثُٓوا اِلَّا عَشِيَّةً اَوْ ضُحٰيهَا ﴿٤٦﴾

15. Mûsâ'nın haberi sana gelmedi mi?

16. Hani Rabbi ona, mukaddes vadi olan Tuvâ'da seslenmişti.

17. "Firavun'a git. Çünkü o azgınlaşıp (tağutlaştı)."

18. Ona de ki: "Temizlenmek/Arınmak istiyor musun?"

19. "Seni Rabbine yönelteyim mi? Böylece (O'ndan) korkmuş olursun."

20. Ona en büyük ayeti gösterdi.

21. (Firavun) yalanladı ve isyan etti.

22. Sonra arkasını döndü (tevhid davetini bitirmek için) çabaladı.

23. Sonra (etbâsını) topladı ve seslendi.

24. Dedi ki: "Ben sizin en yüce rabbinizim!"

25. Allah onu hem ahiret hem de dünya azabıyla yakaladı.

26. Hiç şüphesiz bunda, (Allah'tan) korkanlar için bir ibret vardır.

27. Sizi yaratmak mı daha zor yoksa göğü mü? Onu bina etti.

28. Onun tavanını yükseltip onu düzenledi.

29. Gecesini karарttı, kuşluk vaktini açığa çıkardı.

30. Bundan sonra da yeryüzünü yaydı (veya yuvarladı).

31. Ondan suyunu ve otlağını çıkardı.

32. Dağları sabitledi.

33. Size ve hayvanlarınıza fayda olması için.

34. En büyük felaket (kıyamet) geldiği zaman,

35. O gün insan, yaptıklarını hatırlayacak.

36. Gören kimseler için cehennem açığa çıkartılıp sergilenecek.

37. Kim haddi aşıp azgınlaşırsa,

38. Ve dünya hayatını tercih ederse,

39. Hiç şüphesiz, cehennem (ona) bir barınaktır.

40. Kim de Rabbinin makamından korkar ve nefsinin (meşru olmayan) isteklerine engel olursa,

41. Hiç şüphesiz, cennet (ona) barınaktır.

42. Sana kıyametin ne zaman demir atacağını (gelip çatacağını) sorarlar.

43. Sen ona dair hiçbir bilgiye sahip değilsin.

44. Onun nihai (bilgisi) Rabbindedir.

45. Sen ancak ondan korkanları uyarırsın.

46. Onu gördükleri gün, bir akşamüstü ya da bir kuşluk vakti kadar (dünyada) kalmış gibilerdir.

سُورَةُ عَبَسَ
مَكِّيَّةٌ وَهِيَ اثْنَتَانِ وَاَرْبَعُونَ اٰيَةً

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ
عَبَسَ وَتَوَلّٰىۙ ﴿١﴾ اَنْ جَٓاءَهُ الْاَعْمٰىۜ ﴿٢﴾ وَمَا يُدْر۪يكَ لَعَلَّهُ يَزَّكّٰىۙ ﴿٣﴾
اَوْ يَذَّكَّرُ فَتَنْفَعَهُ الذِّكْرٰىۜ ﴿٤﴾ اَمَّا مَنِ اسْتَغْنٰىۙ ﴿٥﴾ فَاَنْتَ
لَهُ تَصَدّٰىۜ ﴿٦﴾ وَمَا عَلَيْكَ اَلَّا يَزَّكّٰىۜ ﴿٧﴾ وَاَمَّا مَنْ جَٓاءَكَ يَسْعٰىۙ ﴿٨﴾
وَهُوَ يَخْشٰىۙ ﴿٩﴾ فَاَنْتَ عَنْهُ تَلَهّٰىۚ ﴿١٠﴾ كَلَّٓا اِنَّهَا تَذْكِرَةٌۚ ﴿١١﴾
فَمَنْ شَٓاءَ ذَكَرَهُۢ ﴿١٢﴾ ف۪ي صُحُفٍ مُكَرَّمَةٍۙ ﴿١٣﴾ مَرْفُوعَةٍ مُطَهَّرَةٍۙ ﴿١٤﴾
بِاَيْد۪ي سَفَرَةٍۙ ﴿١٥﴾ كِرَامٍ بَرَرَةٍۜ ﴿١٦﴾ قُتِلَ الْاِنْسَانُ مَٓا اَكْفَرَهُۜ ﴿١٧﴾
مِنْ اَيِّ شَيْءٍ خَلَقَهُۜ ﴿١٨﴾ مِنْ نُطْفَةٍۜ خَلَقَهُ فَقَدَّرَهُۙ ﴿١٩﴾ ثُمَّ السَّب۪يلَ
يَسَّرَهُۙ ﴿٢٠﴾ ثُمَّ اَمَاتَهُ فَاَقْبَرَهُۙ ﴿٢١﴾ ثُمَّ اِذَا شَٓاءَ اَنْشَرَهُۜ ﴿٢٢﴾ كَلَّا لَمَّا يَقْضِ
مَٓا اَمَرَهُۜ ﴿٢٣﴾ فَلْيَنْظُرِ الْاِنْسَانُ اِلٰى طَعَامِه۪ۙ ﴿٢٤﴾ اَنَّا صَبَبْنَا الْمَٓاءَ
صَبًّاۙ ﴿٢٥﴾ ثُمَّ شَقَقْنَا الْاَرْضَ شَقًّاۙ ﴿٢٦﴾ فَاَنْبَتْنَا ف۪يهَا حَبًّاۙ ﴿٢٧﴾ وَعِنَبًا
وَقَضْبًاۙ ﴿٢٨﴾ وَزَيْتُونًا وَنَخْلًاۙ ﴿٢٩﴾ وَحَدَٓائِقَ غُلْبًاۙ ﴿٣٠﴾ وَفَاكِهَةً وَاَبًّاۙ ﴿٣١﴾
مَتَاعًا لَكُمْ وَلِاَنْعَامِكُمْۜ ﴿٣٢﴾ فَاِذَا جَٓاءَتِ الصَّٓاخَّةُۘ ﴿٣٣﴾

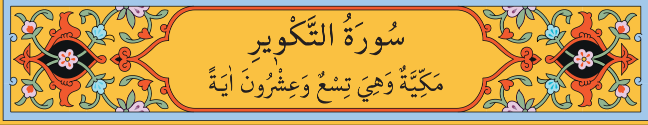

80. ABESE SURESİ

(Bu sure Mekke'de indirilmiş olup 42 ayettir.)
Er-Rahmân ve Er-Rahîm olan Allah'ın adıyla
(okumaya başlıyorum).

1. Yüzünü astı ve sırtını döndü.
2. Kendisine, kör olan (Abdullah ibni Ummu Mektûm) gelince.
3. Ne biliyorsun, belki arınacaktı?
4. Ya da (dinlediği ayetlerden) öğüt alacak ve bu öğüt kendisine fayda sağlayacaktı.
5. Kendisini müstağni gören (Allah'a ve O'nun dinine ihtiyacı yokmuş gibi davranan) kimse (ise),
6. Sen ona yöneliyor (onu etkilemeye çalışıyor)sun.
7. Oysa, onun (şirkten) arınmamasında sana bir sorumluluk yoktur.
8. Koşarak (dinini öğrenmeye istekli bir şekilde) sana gelense;
9. Ki o, (Allah'tan) korkar.
10. Sen ise onu bırakıp (başka şeylerle) meşgul oluyorsun.
11. Asla (böyle yapma!) Hiç şüphesiz o, bir öğüttür/hatırlatmadır.
12. Dileyen öğüt alır.
13. (Onun ayetleri) pek değerli sahifelerdedir.
14. Yüceltilmiş ve temizlenmiş (sahifelerde).
15. Kâtiplerin elleriyle (yazılmaktadır).
16. Çok değerli, iyilik yapan itaatkâr (kâtipler).
17. Kahrolası insan, ne kadar da nankördür!
18. (Allah) onu hangi şeyden yarattı?
19. Bir damla sudan yarattı ve takdir etti.
20. Sonra ona yolu kolaylaştırdı.
21. Sonra onu öldürdü ve kabre koydu.
22. Sonra dilediğinde onu diriltir.
23. Asla! O, (Allah'ın) kendisine emrettiğini henüz yerine getirmemiştir.
24. İnsan yiyeceğine bir baksın.
25. Şüphesiz ki biz, suyu bol bol akıttık.
26. Sonra yeri (bitkiler çıkararak) yardık.
27. Orada taneler bitirdik.
28. Üzüm ve (hayvanlara yem olacak) yoncalar,
29. Zeytin ve hurma ağaçları,
30. Yüksek ve gür ağaçlarla dolu bahçeler,
31. Meyveler ve meralar,
32. Size ve hayvanlarınıza fayda olması için.
33. Kulakları sağır eden (Sûr'un) çığlığı geldiği zaman,

يَوْمَ يَفِرُّ الْمَرْءُ مِنْ اَخِيهِۙ ﴿٣٤﴾ وَاُمِّه۪ وَاَب۪يهِۙ ﴿٣٥﴾ وَصَاحِبَتِه۪ وَبَن۪يهِۜ ﴿٣٦﴾
لِكُلِّ امْرِئٍ مِنْهُمْ يَوْمَئِذٍ شَاْنٌ يُغْن۪يهِۜ ﴿٣٧﴾ وُجُوهٌ يَوْمَئِذٍ
مُسْفِرَةٌۙ ﴿٣٨﴾ ضَاحِكَةٌ مُسْتَبْشِرَةٌۚ ﴿٣٩﴾ وَوُجُوهٌ يَوْمَئِذٍ عَلَيْهَا
غَبَرَةٌۙ ﴿٤٠﴾ تَرْهَقُهَا قَتَرَةٌۜ ﴿٤١﴾ اُو۬لٰٓئِكَ هُمُ الْكَفَرَةُ الْفَجَرَةُ ﴿٤٢﴾

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ

اِذَا الشَّمْسُ كُوِّرَتْۙ ﴿١﴾ وَاِذَا النُّجُومُ انْكَدَرَتْۙ ﴿٢﴾ وَاِذَا الْجِبَالُ
سُيِّرَتْۙ ﴿٣﴾ وَاِذَا الْعِشَارُ عُطِّلَتْۙ ﴿٤﴾ وَاِذَا الْوُحُوشُ حُشِرَتْۙ ﴿٥﴾ وَاِذَا
الْبِحَارُ سُجِّرَتْۙ ﴿٦﴾ وَاِذَا النُّفُوسُ زُوِّجَتْۙ ﴿٧﴾ وَاِذَا الْمَوْؤُ۫دَةُ سُئِلَتْۙ ﴿٨﴾
بِاَيِّ ذَنْبٍ قُتِلَتْۚ ﴿٩﴾ وَاِذَا الصُّحُفُ نُشِرَتْۙ ﴿١٠﴾ وَاِذَا السَّمَٓاءُ
كُشِطَتْۙ ﴿١١﴾ وَاِذَا الْجَح۪يمُ سُعِّرَتْۙ ﴿١٢﴾ وَاِذَا الْجَنَّةُ اُزْلِفَتْۙ ﴿١٣﴾
عَلِمَتْ نَفْسٌ مَٓا اَحْضَرَتْۜ ﴿١٤﴾ فَلَٓا اُقْسِمُ بِالْخُنَّسِۙ ﴿١٥﴾ الْجَوَارِ
الْكُنَّسِۙ ﴿١٦﴾ وَالَّيْلِ اِذَا عَسْعَسَۙ ﴿١٧﴾ وَالصُّبْحِ اِذَا تَنَفَّسَۙ ﴿١٨﴾
اِنَّهُ لَقَوْلُ رَسُولٍ كَر۪يمٍۙ ﴿١٩﴾ ذ۪ي قُوَّةٍ عِنْدَ ذِي الْعَرْشِ مَك۪ينٍۙ ﴿٢٠﴾

34. O gün kişi, kardeşinden kaçar,
35. Anne ve babasından,
36. Hanımından ve çocuklarından.
37. O gün, bunlardan her birinin kendisine yetecek bir işi/derdi vardır.
38. O gün (bazı) yüzler aydınlıktır.
39. (Yüzleri) gülmekte ve sevinç içindedir.
40. O gün, (bazı) yüzlerin üzerini toz kaplamıştır.
41. Çehrelerini (duman isi gibi) bir karartı bürümüştür.
42. İşte bunlar, kâfir ve facir olanların ta kendilerilerdir.

81. TEKVÎR SURESİ

(Bu sure Mekke'de indirilmiş olup 29 ayettir.)
Er-Rahmân ve Er-Rahîm olan Allah'ın adıyla (okumaya başlıyorum).

1. Güneş dürülüp (karartıldığında),
2. Yıldızlar dökülüp saçıldığında,
3. Dağlar yürütüldüğünde,
4. Hamile develer kendi hâllerine terk edildiğinde,
5. Vahşi hayvanlar toplandığında,
6. Denizler tutuşturulduğunda,
7. Nefisler eşleştirilip (ruhlar cesetle yeniden buluştuğunda),
8. Diri diri toprağa gömülen kız çocuğuna sorulduğunda,
9. Hangi günahtan ötürü öldürüldüğü (sorulduğunda),
10. Sahifeler yayılıp açıldığında,
11. Gök sökülüp dürüldüğünde,
12. Cehennem (ateşi) iyice harlanıp tutuşturulduğunda,
13. Cennet yakınlaştırıldığında,
14. Artık her nefis, (Kıyamet Günü için) ne hazırlayıp (beraberinde getirdiğini) öğrenmiştir.
15. Gündüz kaybolup gece beliren yıldızlara yemin ederim.
16. (Bir yörüngede) akarak yerine geri dönenlere,
17. Dönüp gittiğinde geceye,
18. Ve nefes aldığında (ağarmaya başladığında) sabaha (andolsun ki),
19. Şüphesiz ki o (Kur'ân), pek değerli bir elçinin (Cibrîl'in getirdiği) sözüdür.
20. Güç sahibi ve arşın sahibi katında yüksek mevkisi olan (Cibrîl),

مُطَاعٍ ثَمَّ اَم۪ينٍۜ ﴿٢١﴾ وَمَا صَاحِبُكُمْ بِمَجْنُونٍۚ ﴿٢٢﴾ وَلَقَدْ رَاٰهُ بِالْاُفُقِ
الْمُب۪ينِۚ ﴿٢٣﴾ وَمَا هُوَ عَلَى الْغَيْبِ بِضَن۪ينٍۚ ﴿٢٤﴾ وَمَا هُوَ بِقَوْلِ شَيْطَانٍ
رَج۪يمٍۙ ﴿٢٥﴾ فَاَيْنَ تَذْهَبُونَۜ ﴿٢٦﴾ اِنْ هُوَ اِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَم۪ينَۙ ﴿٢٧﴾ لِمَنْ شَٓاءَ
مِنْكُمْ اَنْ يَسْتَق۪يمَ ﴿٢٨﴾ وَمَا تَشَٓاؤُ۫نَ اِلَّٓا اَنْ يَشَٓاءَ اللّٰهُ رَبُّ الْعَالَم۪ينَ ﴿٢٩﴾

سُورَةُ الْاِنْفِطَارِ

مَكِّيَّةٌ وَهِيَ تِسْعَ عَشْرَةَ اٰيَةً

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ

اِذَا السَّمَٓاءُ انْفَطَرَتْۙ ﴿١﴾ وَاِذَا الْكَوَاكِبُ انْتَثَرَتْۙ ﴿٢﴾ وَاِذَا الْبِحَارُ
فُجِّرَتْۙ ﴿٣﴾ وَاِذَا الْقُبُورُ بُعْثِرَتْۙ ﴿٤﴾ عَلِمَتْ نَفْسٌ مَا قَدَّمَتْ وَاَخَّرَتْۜ ﴿٥﴾
يَٓا اَيُّهَا الْاِنْسَانُ مَا غَرَّكَ بِرَبِّكَ الْكَر۪يمِۙ ﴿٦﴾ اَلَّذ۪ي خَلَقَكَ فَسَوّٰيكَ فَعَدَلَكَۙ ﴿٧﴾
ف۪ٓي اَيِّ صُورَةٍ مَا شَٓاءَ رَكَّبَكَۜ ﴿٨﴾ كَلَّا بَلْ تُكَذِّبُونَ بِالدّ۪ينِۙ ﴿٩﴾ وَاِنَّ
عَلَيْكُمْ لَحَافِظ۪ينَۙ ﴿١٠﴾ كِرَامًا كَاتِب۪ينَۙ ﴿١١﴾ يَعْلَمُونَ مَا تَفْعَلُونَ ﴿١٢﴾
اِنَّ الْاَبْرَارَ لَف۪ي نَع۪يمٍۚ ﴿١٣﴾ وَاِنَّ الْفُجَّارَ لَف۪ي جَح۪يمٍۚ ﴿١٤﴾ يَصْلَوْنَهَا يَوْمَ الدّ۪ينِ ﴿١٥﴾
وَمَا هُمْ عَنْهَا بِغَٓائِب۪ينَۜ ﴿١٦﴾ وَمَٓا اَدْرٰيكَ مَا يَوْمُ الدّ۪ينِۙ ﴿١٧﴾ ثُمَّ مَٓا اَدْرٰيكَ
مَا يَوْمُ الدّ۪ينِۜ ﴿١٨﴾ يَوْمَ لَا تَمْلِكُ نَفْسٌ لِنَفْسٍ شَيْـٔاًۜ وَالْاَمْرُ يَوْمَئِذٍ لِلّٰهِ ﴿١٩﴾

21. (Kendisine) itaat edilir, oldukça güvenilirdir.
22. Sizin arkadaşınız (Muhammed), deli değildir.
23. Andolsun ki (Cibrîl'i) ufukta apaçık bir şekilde görmüştür.
24. O, (semadan aldığı) gayb haberlerini (size ulaştırmada) cimrilik etmez.
25. O kovulmuş/taşlanmış şeytanın sözü değildir.
26. (Buna rağmen, onu bırakıp) nereye gidiyorsunuz?
27. O, yalnızca âlemlere bir hatırlatmadır.
28. Sizden dileyenin istikamet bulması için.
29. Âlemlerin Rabbi olan Allah istemedikçe siz isteyemezsiniz.

82. İNFİTÂR SURESİ

(Bu sure Mekke'de indirilmiş olup 19 ayettir.)
Er-Rahmân ve Er-Rahîm olan Allah'ın adıyla (okumaya başlıyorum).

1. Gök yarıldığında,
2. Yıldızlar dökülüp saçıldığında,
3. Denizler patlatılıp/fışkırıp taşırıldığında,
4. Kabirler ters yüz edildiğinde,
5. Her nefis (ne yapıp) takdim ettiğini ve (neyi terk edip) ertelediğini öğrenir.
6. Ey insan! El-Kerîm olan Rabbine karşı seni aldatan şey nedir?
7. O ki seni yarattı, sana bir düzen verdi ve seni denge üzere kıldı.
8. Dilediği bir surette seni birleştirip meydana getirdi.
9. Hayır! Bilakis siz hesabı yalanlıyorsunuz.
10. Şüphesiz ki üzerinizde gözetleyici (melek)ler vardır,
11. Şerefli yazıcılar.
12. Yaptıklarınızı bilirler.
13. Hiç şüphesiz ebrâr (çokça iyilik yapanlar), nimetler içerisindedirler.
14. Facirlerse elbette cehennemdedirler.
15. Din Günü'nde oraya girecekler dir.
16. Ondan kaybolup (bir ân olsun bile) uzaklaşamayacaklardır.
17. Sen, Din Günü'nün/Hesap Günü'nün ne olduğunu nereden bileceksin?
18. Ve yine sen, Din Günü'nü nereden bileceksin?
19. O gün, kimsenin kimseye bir faydası yoktur. O gün emir, yalnızca Allah'ındır.

83. MUTAFFİFÎN SURESİ

(Bu sure Mekke'de indirilmiş olup 36 ayettir.)
Er-Rahmân ve Er-Rahîm olan Allah'ın adıyla (okumaya başlıyorum).

سُورَةُ الْمُطَفِّف۪ينَ
مَكِّيَّةٌ وَهِيَ سِتٌّ وَثَلَاثُونَ اٰيَةً

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ
وَيْلٌ لِلْمُطَفِّف۪ينَۙ ﴿١﴾ اَلَّذ۪ينَ اِذَا اكْتَالُوا عَلَى النَّاسِ يَسْتَوْفُونَۘ ﴿٢﴾ وَاِذَا
كَالُوهُمْ اَوْ وَزَنُوهُمْ يُخْسِرُونَۜ ﴿٣﴾ اَلَا يَظُنُّ اُو۬لٰٓئِكَ اَنَّهُمْ مَبْعُوثُونَۙ ﴿٤﴾ لِيَوْمٍ
عَظ۪يمٍۙ ﴿٥﴾ يَوْمَ يَقُومُ النَّاسُ لِرَبِّ الْعَالَم۪ينَۜ ﴿٦﴾ كَلَّٓا اِنَّ كِتَابَ الْفُجَّارِ
لَف۪ي سِجّ۪ينٍۜ ﴿٧﴾ وَمَٓا اَدْرٰيكَ مَا سِجّ۪ينٌۜ ﴿٨﴾ كِتَابٌ مَرْقُومٌۜ ﴿٩﴾ وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ
لِلْمُكَذِّب۪ينَۙ ﴿١٠﴾ اَلَّذ۪ينَ يُكَذِّبُونَ بِيَوْمِ الدّ۪ينِۜ ﴿١١﴾ وَمَا يُكَذِّبُ بِه۪ٓ اِلَّا كُلُّ مُعْتَدٍ
اَث۪يمٍۙ ﴿١٢﴾ اِذَا تُتْلٰى عَلَيْهِ اٰيَاتُنَا قَالَ اَسَاط۪يرُ الْاَوَّل۪ينَۜ ﴿١٣﴾ كَلَّا بَلْ رَانَ عَلٰى قُلُوبِهِمْ
مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿١٤﴾ كَلَّٓا اِنَّهُمْ عَنْ رَبِّهِمْ يَوْمَئِذٍ لَمَحْجُوبُونَۜ ﴿١٥﴾
ثُمَّ اِنَّهُمْ لَصَالُوا الْجَح۪يمِۜ ﴿١٦﴾ ثُمَّ يُقَالُ هٰذَا الَّذ۪ي كُنْتُمْ بِه۪ تُكَذِّبُونَۜ ﴿١٧﴾
كَلَّٓا اِنَّ كِتَابَ الْاَبْرَارِ لَف۪ي عِلِّيّ۪ينَۜ ﴿١٨﴾ وَمَٓا اَدْرٰيكَ مَا عِلِّيُّونَۜ ﴿١٩﴾ كِتَابٌ
مَرْقُومٌۙ ﴿٢٠﴾ يَشْهَدُهُ الْمُقَرَّبُونَۜ ﴿٢١﴾ اِنَّ الْاَبْرَارَ لَف۪ي نَع۪يمٍۙ ﴿٢٢﴾ عَلَى الْاَرَٓائِكِ
يَنْظُرُونَۙ ﴿٢٣﴾ تَعْرِفُ ف۪ي وُجُوهِهِمْ نَضْرَةَ النَّع۪يمِۚ ﴿٢٤﴾ يُسْقَوْنَ مِنْ رَح۪يقٍ
مَخْتُومٍۙ ﴿٢٥﴾ خِتَامُهُ مِسْكٌۜ وَف۪ي ذٰلِكَ فَلْيَتَنَافَسِ الْمُتَنَافِسُونَۜ ﴿٢٦﴾

1. Eksik ölçüp tartanların vay hâline!
2. Onlar insanlardan ölçüp aldıklarında tamamen/eksiksiz alırlar.
3. Onlara ölçtüklerinde veya tarttıklarında eksiltir (zarara uğratırlar.)
4. Bunlar, diriltileceklerini düşünmüyorlar mı?
5. Büyük bir gün için.
6. O gün insanlar, âlemlerin Rabbi için ayakta duracaklardır.
7. Asla (sandıkları gibi değil)! Hiç şüphesiz facirlerin kitabı,"Siccin"-dedir.
8. Sen, "Siccin"in ne olduğunu nereden bileceksin?
9. Yazılı bir kitaptır.
10. O gün, yalanlayanların vay hâline!
11. Onlar ki Din Günü'nü/Hesap Günü'nü yalanlarlar.
12. Oysa onu, ancak haddi aşan ve çokça günah işleyen yalanlar.
13. Ayetlerimiz ona okunduğunda, "öncekilerin masalları" der.
14. Asla (onların söylediği gibi değil)! Bilakis işledikleri (günahlar), kalplerinde pas tutmuş (hakkı anlamalarına engel olmuş)tur.
15. Asla! Hiç şüphesiz onlar, o gün Rabblerinden perdelenmişlerdir (O'nu göremeyeceklerdir).
16. Sonra onlar, kesinlikle cehenneme gireceklerdir.
17. Sonra (onlara,) "Bu, sizin yalanladığınız şeydir." denir.
18. Asla (sandıkları gibi değil)! Hiç şüphesiz, ebrâr olanların (çokça iyilik yapanların) kitabı, "İlliyyîn"dedir.
19. Sen, "İlliyyûn"un ne olduğunu nereden bileceksin?
20. Yazılı bir kitaptır.
21. Onu, (Allah'a) yakınlaştırılmış olanlar müşahede ederler.
22. Şüphesiz ki ebrâr (çokça iyilik yapan)lar, nimetler içerisindelerdir.
23. Sedirler üzerinde (etrafı) seyretmektelerdir.
24. Nimetlerin ışıltısını (sevincini) yüzlerinde görürsün.
25. Onlara mühürlü (hiç açılmamış) bir şaraptan içirilir.
26. Onun sonu misktir. İşte yarışıp rekabet edecek olanlar, bunun için yarışsınlar.

وَمِزَاجُهُ مِنْ تَسْن۪يمٍۙ ﴿٢٧﴾ عَيْناً يَشْرَبُ بِهَا الْمُقَرَّبُونَۜ ﴿٢٨﴾ اِنَّ الَّذ۪ينَ
اَجْرَمُوا كَانُوا مِنَ الَّذ۪ينَ اٰمَنُوا يَضْحَكُونَۘ ﴿٢٩﴾ وَاِذَا مَرُّوا
بِهِمْ يَتَغَامَزُونَۘ ﴿٣٠﴾ وَاِذَا انْقَلَبُٓوا اِلٰٓى اَهْلِهِمُ انْقَلَبُوا فَكِه۪ينَۘ ﴿٣١﴾
وَاِذَا رَاَوْهُمْ قَالُٓوا اِنَّ هٰٓؤُ۬لَٓاءِ لَضَٓالُّونَۙ ﴿٣٢﴾ وَمَٓا اُرْسِلُوا عَلَيْهِمْ
حَافِظ۪ينَۜ ﴿٣٣﴾ فَالْيَوْمَ الَّذ۪ينَ اٰمَنُوا مِنَ الْكُفَّارِ يَضْحَكُونَۙ ﴿٣٤﴾
عَلَى الْاَرَٓائِكِۙ يَنْظُرُونَۜ ﴿٣٥﴾ هَلْ ثُوِّبَ الْكُفَّارُ مَا كَانُوا يَفْعَلُونَ ﴿٣٦﴾

سُورَةُ الْاِنْشِقَاقِ
مَكِّيَّةٌ وَهِيَ خَمْسٌ وَعِشْرُونَ اٰيَةً

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ

اِذَا السَّمَٓاءُ انْشَقَّتْۙ ﴿١﴾ وَاَذِنَتْ لِرَبِّهَا وَحُقَّتْۙ ﴿٢﴾ وَاِذَا الْاَرْضُ
مُدَّتْۙ ﴿٣﴾ وَاَلْقَتْ مَا ف۪يهَا وَتَخَلَّتْۙ ﴿٤﴾ وَاَذِنَتْ لِرَبِّهَا وَحُقَّتْۜ ﴿٥﴾
يَٓا اَيُّهَا الْاِنْسَانُ اِنَّكَ كَادِحٌ اِلٰى رَبِّكَ كَدْحاً فَمُلَاق۪يهِۚ ﴿٦﴾ فَاَمَّا مَنْ اُو۫تِيَ
كِتَابَهُ بِيَم۪ينِه۪ۙ ﴿٧﴾ فَسَوْفَ يُحَاسَبُ حِسَاباً يَس۪يراًۙ ﴿٨﴾ وَيَنْقَلِبُ
اِلٰٓى اَهْلِه۪ مَسْرُوراًۜ ﴿٩﴾ وَاَمَّا مَنْ اُو۫تِيَ كِتَابَهُ وَرَٓاءَ ظَهْرِه۪ۙ ﴿١٠﴾ فَسَوْفَ
يَدْعُوا ثُبُوراًۙ ﴿١١﴾ وَيَصْلٰى سَع۪يراًۜ ﴿١٢﴾ اِنَّهُ كَانَ ف۪ٓي اَهْلِه۪ مَسْرُوراًۜ ﴿١٣﴾

27. Onun karışımı “Tesnim” (çeşmesindendir).
28. (Tesnim, Allah’a) yakınlaştırılmış olanların, kendisinden içeceği bir kaynaktır.
29. Hiç şüphesiz günahlara dalmış olanlar, iman edenlere gülerlerdi.
30. Onlara uğradıklarında kaş göz işareti yapıp (alay ederlerdi).
31. Ailelerinin yanına döndüklerinde keyifli bir şekilde dönerlerdi.
32. Onları gördüklerinde, “Hiç şüphesiz bunlar, sapıklardır.” derlerdi.
33. Oysa onlar, (müminlerin) üzerine gözetleyici olarak gönderilmemişlerdi.
34. Bugün ise iman edenler kâfirlere gülerler.
35. Sedirler üzerinde (etrafı) seyretmektelerdir.
36. Acaba kâfirler, yaptıklarının (müminlerle alay edip, eğlenmelerinin) mükâfatını aldılar mı?

84. İNŞİKÂK SURESİ

(Bu sure Mekke’de indirilmiş olup 25 ayettir.)
Er-Rahmân ve Er-Rahîm olan Allah’ın adıyla (okumaya başlıyorum).

1. Gök parçalandığında,
2. Rabbini işitip gerektiği şekilde O’na itaat ettiğinde,
3. Yeryüzü iyice uzatıldığında,
4. İçinde olanları dışarı atıp boşaldığında,
5. Rabbini işitip gerektiği şekilde O’na itaat ettiğinde.
6. Ey insan! Hiç şüphesiz sen, Rabbinin (rızası için) sürekli çabalayacaksın ve sonunda O’nunla karşılaşacaksın.
7. Kime kitabı sağdan verilmişse,
8. O, kolay olan bir sorguyla hesaba çekilecektir.
9. Ve ailesinin yanına sevinç içinde dönecektir.
10. Kime de kitabı arkasından (sol yanından) verilirse,
11. “Vay başıma gelene!” diye ölümü çağıracaktır.
12. Ve alevleri dehşet saçan ateşe girecektir.
13. Oysa o, (dünyada) ailesi arasında sevinçliydi.

إِنَّهُ ظَنَّ أَنْ لَنْ يَحُورَ ﴿١٤﴾ بَلٰى إِنَّ رَبَّهُ كَانَ بِهِ بَصِيرًا ﴿١٥﴾ فَلَا أُقْسِمُ بِالشَّفَقِ ﴿١٦﴾
وَاللَّيْلِ وَمَا وَسَقَ ﴿١٧﴾ وَالْقَمَرِ إِذَا اتَّسَقَ ﴿١٨﴾ لَتَرْكَبُنَّ طَبَقًا عَنْ طَبَقٍ ﴿١٩﴾
فَمَا لَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٢٠﴾ وَإِذَا قُرِئَ عَلَيْهِمُ الْقُرْاٰنُ لَا يَسْجُدُونَ ﴿٢١﴾ بَلِ
الَّذِينَ كَفَرُوا يُكَذِّبُونَ ﴿٢٢﴾ وَاللّٰهُ أَعْلَمُ بِمَا يُوعُونَ ﴿٢٣﴾ فَبَشِّرْهُمْ بِعَذَابٍ
أَلِيمٍ ﴿٢٤﴾ إِلَّا الَّذِينَ اٰمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ أَجْرٌ غَيْرُ مَمْنُونٍ ﴿٢٥﴾

سُورَةُ الْبُرُوجِ
مَكِّيَّةٌ وَهِيَ اثْنَتَانِ وَعِشْرُونَ اٰيَةً

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ
وَالسَّمَاءِ ذَاتِ الْبُرُوجِ ﴿١﴾ وَالْيَوْمِ الْمَوْعُودِ ﴿٢﴾ وَشَاهِدٍ وَمَشْهُودٍ ﴿٣﴾ قُتِلَ
أَصْحَابُ الْأُخْدُودِ ﴿٤﴾ النَّارِ ذَاتِ الْوَقُودِ ﴿٥﴾ إِذْ هُمْ عَلَيْهَا قُعُودٌ ﴿٦﴾ وَهُمْ
عَلٰى مَا يَفْعَلُونَ بِالْمُؤْمِنِينَ شُهُودٌ ﴿٧﴾ وَمَا نَقَمُوا مِنْهُمْ إِلَّا أَنْ يُؤْمِنُوا
بِاللّٰهِ الْعَزِيزِ الْحَمِيدِ ﴿٨﴾ الَّذٖى لَهُ مُلْكُ السَّمٰوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاللّٰهُ
عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ ﴿٩﴾ إِنَّ الَّذِينَ فَتَنُوا الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ ثُمَّ لَمْ يَتُوبُوا
فَلَهُمْ عَذَابُ جَهَنَّمَ وَلَهُمْ عَذَابُ الْحَرِيقِ ﴿١٠﴾ إِنَّ الَّذِينَ اٰمَنُوا وَعَمِلُوا
الصَّالِحَاتِ لَهُمْ جَنَّاتٌ تَجْرٖى مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ ذٰلِكَ الْفَوْزُ الْكَبِيرُ ﴿١١﴾

14. Çünkü o, (Rabbine) dönmeyeceğini sanmıştı.
15. (Hayır, öyle değil!) Bilakis, elbette Rabbi onu görendir.
16. Şafağa ant içerim,
17. Geceye ve yüklendiği şeylere,
18. Tamamlandığında Ay'a,
19. Siz, hâlden hâle geçeceksiniz (Kıyametin dehşetli sahnelerini sırasıyla yaşayacaksınız).
20. Ne oluyor onlara da iman etmiyorlar?
21. Onlara Kur'ân okunduğunda secde etmiyorlar.
22. Bilakis o kâfirler yalanlıyorlar.
23. Allah, onların içlerinde gizlediklerini bilir.
24. Onları can yakıcı bir azapla müjdele.
25. İman edip salih amel işleyenler müstesna. Onlar için kesintisiz bir mükâfat vardır.

85. BURÛC SURESİ

(Bu sure Mekke'de indirilmiş olup 22 ayettir.)
Er-Rahmân ve Er-Rahîm olan Allah'ın adıyla (okumaya başlıyorum).

1. Andolsun burçlar sahibi semaya,
2. Vadedilen güne,
3. Şahit olana ve şahit olunana.
4. Kahrolsun (müminleri ateşten kuyulara atan) hendek sahipleri!
5. Tutuşturulmuş ateşte,
6. Hani onlar ateşin çevresinde (yerlerini almış),
7. Müminlere yaptıklarını seyrediyorlardı.
8. Onlardan intikam almalarının tek nedeni, (izzet sahibi, her şeyi mağlup eden) El-Azîz ve (her daim övgüyü hak eden ve varlık tarafından övülen) El-Hamîd olan Allah'a iman etmeleriydi.
9. O (Allah) ki göklerin ve yerin hâkimiyeti/egemenliği O'na aittir. Allah, her şeye şahittir.
10. Şüphesiz ki mümin erkek ve mümin kadınlara işkence yapıp sonra tevbe etmeyenlere cehennem azabı ve yakıcı bir azap vardır.
11. Hiç şüphesiz, iman edip salih amel işleyenler için, altından ırmaklar akan cennetler vardır. İşte büyük kurtuluş/kazanç budur.

إِنَّ بَطْشَ رَبِّكَ لَشَدِيدٌ ۝١٢ إِنَّهُ هُوَ يُبْدِئُ وَيُعِيدُ ۝١٣ وَهُوَ الْغَفُورُ
الْوَدُودُ ۝١٤ ذُو الْعَرْشِ الْمَجِيدُ ۝١٥ فَعَّالٌ لِمَا يُرِيدُ ۝١٦ هَلْ اَتٰيكَ حَدِيثُ
الْجُنُودِ ۝١٧ فِرْعَوْنَ وَثَمُودَ ۝١٨ بَلِ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي تَكْذِيبٍ ۝١٩ وَاللّٰهُ
مِنْ وَرَٓائِهِمْ مُحِيطٌ ۝٢٠ بَلْ هُوَ قُرْاٰنٌ مَجِيدٌ ۝٢١ فِي لَوْحٍ مَحْفُوظٍ ۝٢٢

سُورَةُ الطَّارِقِ
مَكِّيَّةٌ وَهِيَ سَبْعَ عَشْرَةَ اٰيَةً

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ
وَالسَّمَٓاءِ وَالطَّارِقِ ۝١ وَمَٓا اَدْرٰيكَ مَا الطَّارِقُ ۝٢ اَلنَّجْمُ الثَّاقِبُ ۝٣ اِنْ كُلُّ
نَفْسٍ لَمَّا عَلَيْهَا حَافِظٌ ۝٤ فَلْيَنْظُرِ الْاِنْسَانُ مِمَّ خُلِقَ ۝٥ خُلِقَ مِنْ مَٓاءٍ
دَافِقٍ ۝٦ يَخْرُجُ مِنْ بَيْنِ الصُّلْبِ وَالتَّرَٓائِبِ ۝٧ اِنَّهُ عَلٰى رَجْعِهِ لَقَادِرٌ ۝٨
يَوْمَ تُبْلَى السَّرَٓائِرُ ۝٩ فَمَا لَهُ مِنْ قُوَّةٍ وَلَا نَاصِرٍ ۝١٠ وَالسَّمَٓاءِ ذَاتِ الرَّجْعِ ۝١١
وَالْاَرْضِ ذَاتِ الصَّدْعِ ۝١٢ اِنَّهُ لَقَوْلٌ فَصْلٌ ۝١٣ وَمَا هُوَ بِالْهَزْلِ ۝١٤ اِنَّهُمْ
يَكِيدُونَ كَيْدًا ۝١٥ وَاَكِيدُ كَيْدًا ۝١٦ فَمَهِّلِ الْكَافِرِينَ اَمْهِلْهُمْ رُوَيْدًا ۝١٧

سُورَةُ الْاَعْلٰى
مَكِّيَّةٌ وَهِيَ تِسْعَ عَشْرَةَ اٰيَةً

12. Kuşkusuz, Rabbinin yakalayışı pek çetindir.
13. Çünkü ilk var eden ve (dirilterek) döndürecek olan O'dur.
14. O (günahları bağışlayan, örten ve günahların kötü akıbetinden kulu koruyan) El-Ğafûr ve (kullarını seven, kulları tarafından sevilen, kalplerde sevgi yaratan) El-Vedûd'dur.
15. Arşın sahibidir. (İhsanı bol, şerefli, her daim övülen) El-Mecîd'dir.
16. Dilediğini yapandır.
17. Orduların haberi sana geldi mi?
18. Firavun ve Semûd(un haberi)?
19. (Hayır, öyle değil!) Bilakis, kâfirler sürekli bir yalanlama içerisindelerdir.
20. Allah, onları arkalarından çepeçevre kuşatan Muhît'tir.
21. Bilakis o, şerefli bir Kur'ân'dır.
22. Levh-i Mahfûz'dadır.

86. TÂRIK SURESİ

(Bu sure Mekke'de indirilmiş olup 17 ayettir.)
Er-Rahmân ve Er-Rahîm olan Allah'ın adıyla (okumaya başlıyorum).

1. Semaya ve Tarık'a (gece görünen yıldıza) andolsun.
2. Sen, Tarık'ın ne olduğunu nereden bileceksin?
3. O delip geçen/aydınlatan yıldızdır.
4. Her nefsin üzerinde mutlaka bir koruyucu/kaydeden gözetleyici vardır.
5. (Öyleyse) insan neden yaratıldığına bir baksın?
6. Tazyikle atılan bir sudan yaratıldı.
7. (O,) bel kemiği ile omurga arasından çıkar.
8. Hiç şüphesiz (Allah), onu döndürmeye (öldükten sonra diriltmeye) kâdirdir.
9. O gün, tüm sırlar açığa çıkacaktır.
10. (İnsanın) hiçbir gücü ve yardımcısı olmayacaktır.
11. Dönüşlü (yağmurları sürekli tekrar eden) göğe andolsun.
12. (Bitkilerin yardığı) yarıklı yeryüzüne andolsun.
13. Hiç şüphesiz ki o (Kur'ân), ayırt edici/son sözü söyleyendir.
14. O ciddiyetsiz, şaka olan (bir söz) değildir.
15. Hiç kuşkusuz, onlar tuzak kuruyorlar.
16. Ben de tuzak kuruyorum.
17. Kâfirlere mühlet tanı. (Çok değil) az bir mühlet.

87. A'LÂ SURESİ

(Bu sure Mekke'de indirilmiş olup 19 ayettir.)
Er-Rahmân ve Er-Rahîm olan Allah'ın adıyla (okumaya başlıyorum).

1. Yüce olan Rabbinin ismini tesbih et.
2. O ki yarattı ve düzene soktu.
3. Ölçüp (takdir etti) ve yol gösterdi.
4. O ki (yemyeşil) meralar çıkardı.
5. (Sonra o yeşillikleri) kurumuş siyah otlara çevirdi.
6. Sana okuyacağız ve sen de unutmayacaksın.
7. Allah'ın dilediği müstesna. Çünkü O, açık olanı da gizli olanı da bilir.
8. En kolay olan (salih amelleri) sana kolaylaştıracağız.
9. Şayet fayda verecekse öğüt ver/hatırlat!
10. Korkan kimse öğüt alır.
11. Bedbaht kimseyse ondan kaçınır.
12. O en büyük olan ateşe girecektir.
13. Sonra orada ne ölür ne de yaşar.
14. Muhakkak ki arınan kurtuluşa ermiştir.
15. Ve Rabbinin ismini zikredip namaz kılan.
16. (Hayır, öyle değil!) Bilakis sizler, dünya hayatını tercih ediyorsunuz!
17. (Oysa) ahiret, daha hayırlı ve daha kalıcıdır.
18. Şüphesiz ki bu (öğretiler), önceki sahifelerde de vardır.
19. İbrâhîm'in ve Mûsâ'nın Sahifelerinde.

88. ĞAŞİYE SURESİ

(Bu sure Mekke'de indirilmiş olup 26 ayettir.)
Er-Rahmân ve Er-Rahîm olan Allah'ın adıyla (okumaya başlıyorum).

1. Sana her şeyi örtüp bürüyecek olan (kıyametin) haberi geldi mi?

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ
سَبِّحِ اسْمَ رَبِّكَ الْاَعْلٰىۙ ﴿١﴾ اَلَّذ۪ي خَلَقَ فَسَوّٰىۖ ﴿٢﴾ وَالَّذ۪ي قَدَّرَ فَهَدٰىۖ ﴿٣﴾
وَالَّذ۪ٓي اَخْرَجَ الْمَرْعٰىۖ ﴿٤﴾ فَجَعَلَهُ غُثَٓاءً اَحْوٰىۜ ﴿٥﴾ سَنُقْرِئُكَ فَلَا تَنْسٰىۙ ﴿٦﴾
اِلَّا مَا شَٓاءَ اللّٰهُۜ اِنَّهُ يَعْلَمُ الْجَهْرَ وَمَا يَخْفٰىۜ ﴿٧﴾ وَنُيَسِّرُكَ لِلْيُسْرٰىۚ ﴿٨﴾ فَذَكِّرْ
اِنْ نَفَعَتِ الذِّكْرٰىۜ ﴿٩﴾ سَيَذَّكَّرُ مَنْ يَخْشٰىۙ ﴿١٠﴾ وَيَتَجَنَّبُهَا الْاَشْقَىۙ ﴿١١﴾
اَلَّذ۪ي يَصْلَى النَّارَ الْكُبْرٰىۚ ﴿١٢﴾ ثُمَّ لَا يَمُوتُ ف۪يهَا وَلَا يَحْيٰىۜ ﴿١٣﴾ قَدْ اَفْلَحَ
مَنْ تَزَكّٰىۙ ﴿١٤﴾ وَذَكَرَ اسْمَ رَبِّه۪ فَصَلّٰىۜ ﴿١٥﴾ بَلْ تُؤْثِرُونَ الْحَيٰوةَ الدُّنْيَاۘ ﴿١٦﴾ وَالْاٰخِرَةُ
خَيْرٌ وَاَبْقٰىۜ ﴿١٧﴾ اِنَّ هٰذَا لَفِي الصُّحُفِ الْاُو۫لٰىۙ ﴿١٨﴾ صُحُفِ اِبْرٰه۪يمَ وَمُوسٰى ﴿١٩﴾

سُورَةُ الْغَاشِيَةِ
مَكِّيَّةٌ وَهِيَ سِتٌّ وَعِشْرُونَ اٰيَةً

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ
هَلْ اَتٰيكَ حَد۪يثُ الْغَاشِيَةِۜ ﴿١﴾ وُجُوهٌ يَوْمَئِذٍ خَاشِعَةٌۙ ﴿٢﴾ عَامِلَةٌ نَاصِبَةٌۙ ﴿٣﴾
تَصْلٰى نَارًا حَامِيَةًۙ ﴿٤﴾ تُسْقٰى مِنْ عَيْنٍ اٰنِيَةٍۜ ﴿٥﴾ لَيْسَ لَهُمْ طَعَامٌ
اِلَّا مِنْ ضَر۪يعٍۙ ﴿٦﴾ لَا يُسْمِنُ وَلَا يُغْن۪ي مِنْ جُوعٍۜ ﴿٧﴾ وُجُوهٌ يَوْمَئِذٍ نَاعِمَةٌۙ ﴿٨﴾
لِسَعْيِهَا رَاضِيَةٌۙ ﴿٩﴾ ف۪ي جَنَّةٍ عَالِيَةٍۙ ﴿١٠﴾ لَا تَسْمَعُ ف۪يهَا لَاغِيَةًۜ ﴿١١﴾

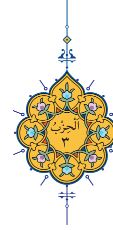
2. O gün, (bazı) yüzler korku ve zillet içindedir.
3. Çalışmış, yorulmuştur.
4. Kızgın ateşe girecektir.
5. Son derece kaynar bir çeşmeden (su) içirilir.
6. Onlar için (zehirli, pis kokulu, boğazı parçalayan) "darî" dikeninden başka bir yiyecek yoktur.
7. Ne doyurur ne de açlığı giderir.
8. (Bazı) yüzler vardır ki nimet içinde (mutludurlar).
9. Çabasından dolayı (elde ettiği sevaptan) razıdır/hoşnuttur.
10. Yüksek bir cennettedir.
11. Orada boş/faydasız söz işitmez.

فِيهَا عَيْنٌ جَارِيَةٌ ﴿١٢﴾ فِيهَا سُرُرٌ مَرْفُوعَةٌ ﴿١٣﴾ وَاَكْوَابٌ مَوْضُوعَةٌ ﴿١٤﴾
وَنَمَارِقُ مَصْفُوفَةٌ ﴿١٥﴾ وَزَرَابِيُّ مَبْثُوثَةٌ ﴿١٦﴾ اَفَلَا يَنْظُرُونَ اِلَى الْاِبِلِ كَيْفَ
خُلِقَتْ ﴿١٧﴾ وَاِلَى السَّمَاءِ كَيْفَ رُفِعَتْ ﴿١٨﴾ وَاِلَى الْجِبَالِ كَيْفَ
نُصِبَتْ ﴿١٩﴾ وَاِلَى الْاَرْضِ كَيْفَ سُطِحَتْ ﴿٢٠﴾ فَذَكِّرْ اِنَّمَا اَنْتَ مُذَكِّرٌ ﴿٢١﴾
لَسْتَ عَلَيْهِمْ بِمُصَيْطِرٍ ﴿٢٢﴾ اِلَّا مَنْ تَوَلّٰى وَكَفَرَ ﴿٢٣﴾ فَيُعَذِّبُهُ اللّٰهُ
الْعَذَابَ الْاَكْبَرَ ﴿٢٤﴾ اِنَّ اِلَيْنَا اِيَابَهُمْ ﴿٢٥﴾ ثُمَّ اِنَّ عَلَيْنَا حِسَابَهُمْ ﴿٢٦﴾

سُورَةُ الْفَجْرِ
مَكِّيَّةٌ وَهِيَ ثَلَاثُونَ اٰيَةً

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ
وَالْفَجْرِ ﴿١﴾ وَلَيَالٍ عَشْرٍ ﴿٢﴾ وَالشَّفْعِ وَالْوَتْرِ ﴿٣﴾ وَالَّيْلِ اِذَا يَسْرِ ﴿٤﴾
هَلْ ف۪ي ذٰلِكَ قَسَمٌ لِذ۪ي حِجْرٍ ﴿٥﴾ اَلَمْ تَرَ كَيْفَ فَعَلَ رَبُّكَ
بِعَادٍ ﴿٦﴾ اِرَمَ ذَاتِ الْعِمَادِ ﴿٧﴾ اَلَّت۪ي لَمْ يُخْلَقْ مِثْلُهَا فِي الْبِلَادِ ﴿٨﴾
وَثَمُودَ الَّذ۪ينَ جَابُوا الصَّخْرَ بِالْوَادِ ﴿٩﴾ وَفِرْعَوْنَ ذِي
الْاَوْتَادِ ﴿١٠﴾ اَلَّذ۪ينَ طَغَوْا فِي الْبِلَادِ ﴿١١﴾ فَاَكْثَرُوا ف۪يهَا الْفَسَادَ ﴿١٢﴾
فَصَبَّ عَلَيْهِمْ رَبُّكَ سَوْطَ عَذَابٍ ﴿١٣﴾ اِنَّ رَبَّكَ لَبِالْمِرْصَادِ ﴿١٤﴾

12. Orada (sürekli) akmakta olan bir pınar vardır.
13. Orada yükseltilmiş sedirler vardır.
14. Yerleştirilmiş kaplar/bardaklar,
15. Yan yana dizilmiş yastıklar,
16. Saçılmış değerli halılar...
17. Devenin nasıl yaratıldığına bakmazlar mı?
18. Göğün nasıl yükseltildiğine?
19. Dağların nasıl (yerleştirilip) dikildiğine?
20. Yerin nasıl yayılıp döşendiğine?
21. Hatırlat! Sen ancak bir hatırlatıcısın/öğüt vericisin.
22. Onları (iman ve salih amele) zorlayacak değilsin.
23. (Ancak) kim yüz çevirip inkâr ederse,
24. Allah, ona en büyük azapla azap edecektir.
25. Hiç şüphesiz, onların dönüşleri bizedir.
26. Sonra, onları hesaba çekmek de yine bize aittir.

89. FECR SURESİ

(Bu sure Mekke'de indirilmiş olup 30 ayettir.)

Er-Rahmân ve Er-Rahîm olan Allah'ın adıyla (okumaya başlıyorum).

1. Fecre andolsun.
2. Ve on geceye (Zilhicce ayının ilk on gününe),
3. Çift ve tek olana,
4. Akıp gittiğinde geceye.
5. Akıl sahibi için bu sayılanlarda yemin var değil mi?
6. Rabbinin Âd (Kavmi'ne) ne ettiğini görmedin mi?
7. (Yüksek ve sağlam) sütunları olan İrem şehrine.
8. Onun bir benzeri beldelerde yaratılmamıştır.
9. Ve vadilerde kayaları oyup (benzersiz yapılar inşa eden) Semûd'a,
10. Ve kazıklar (piramit ve ordular) sahibi Firavun'a.
11. Onlar ki beldelerde azıp (tağutlaştılar).
12. Orada fesadı arttırdılar.
13. Rabbin, onların üzerine azap kamçısını yağdırdı.
14. Çünkü Rabbin, gözetlemededir.

فَاَمَّا الْاِنْسَانُ اِذَا مَا ابْتَلٰيهُ رَبُّهُ فَاَكْرَمَهُ وَنَعَّمَهُ فَيَقُولُ رَبّ۪ٓى
اَكْرَمَنِۜ ﴿١٥﴾ وَاَمَّٓا اِذَا مَا ابْتَلٰيهُ فَقَدَرَ عَلَيْهِ رِزْقَهُ فَيَقُولُ رَبّ۪ٓى اَهَانَنِۚ ﴿١٦﴾
كَلَّا بَلْ لَا تُكْرِمُونَ الْيَت۪يمَۙ ﴿١٧﴾ وَلَا تَحَٓاضُّونَ عَلٰى طَعَامِ الْمِسْك۪ينِۙ ﴿١٨﴾
وَتَأْكُلُونَ التُّرَاثَ اَكْلًا لَمًّاۙ ﴿١٩﴾ وَتُحِبُّونَ الْمَالَ حُبًّا جَمًّاۜ ﴿٢٠﴾
كَلَّٓا اِذَا دُكَّتِ الْاَرْضُ دَكًّا دَكًّاۙ ﴿٢١﴾ وَجَٓاءَ رَبُّكَ وَالْمَلَكُ صَفًّا صَفًّاۚ ﴿٢٢﴾
وَج۪ٓيءَ يَوْمَئِذٍ بِجَهَنَّمَ يَوْمَئِذٍ يَتَذَكَّرُ الْاِنْسَانُ وَاَنّٰى لَهُ الذِّكْرٰىۜ ﴿٢٣﴾
يَقُولُ يَا لَيْتَن۪ى قَدَّمْتُ لِحَيَات۪ىۚ ﴿٢٤﴾ فَيَوْمَئِذٍ لَا يُعَذِّبُ عَذَابَهُٓ اَحَدٌۙ ﴿٢٥﴾
وَلَا يُوثِقُ وَثَاقَهُٓ اَحَدٌۜ ﴿٢٦﴾ يَٓا اَيَّتُهَا النَّفْسُ الْمُطْمَئِنَّةُۗ ﴿٢٧﴾ اِرْجِع۪ٓى
اِلٰى رَبِّكِ رَاضِيَةً مَرْضِيَّةًۚ ﴿٢٨﴾ فَادْخُل۪ى ف۪ى عِبَاد۪ىۙ ﴿٢٩﴾ وَادْخُل۪ى جَنَّت۪ى ﴿٣٠﴾

سُورَةُ الْبَلَدِ
مَكِّيَّةٌ وَهِيَ عِشْرُونَ اٰيَةً

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ
لَٓا اُقْسِمُ بِهٰذَا الْبَلَدِۙ ﴿١﴾ وَاَنْتَ حِلٌّ بِهٰذَا الْبَلَدِۙ ﴿٢﴾ وَوَالِدٍ وَمَا وَلَدَۙ ﴿٣﴾
لَقَدْ خَلَقْنَا الْاِنْسَانَ ف۪ى كَبَدٍۜ ﴿٤﴾ اَيَحْسَبُ اَنْ لَنْ يَقْدِرَ عَلَيْهِ اَحَدٌۢ ﴿٥﴾
يَقُولُ اَهْلَكْتُ مَالًا لُبَدًاۜ ﴿٦﴾ اَيَحْسَبُ اَنْ لَمْ يَرَهُٓ اَحَدٌۜ ﴿٧﴾

15. Ama Rabbi, insanı ne zaman sınayacak, ikramda bulunacak ve nimet verecek olsa der ki: "Rabbim bana (değer verip) ikramda bulundu."
16. Ama onu sınayıp rızkını daraltacak olsa der ki: "Rabbim beni (değersizleştirip) alçalttı."
17. Asla! (Zenginlik ve fakirlik yalnızca bir imtihandır. Asıl değersiz/alçaltılmış olanlar, şu özelliklere sahip kimselerdir:) Siz yetime ikramda bulunmazsınız.
18. Yoksulu doyurmaya teşvik de etmezsiniz.
19. (Yetimin ve kadınların) mirasını hiç dikkat etmeden yersiniz.
20. Malı da aşırı bir sevgiyle seversiniz.
21. Asla! Yer dağılıp paramparça olduğunda,
22. Rabbin geldiğinde ve melekler saf saf (dizildiklerinde),
23. Ve o gün cehennem de getirilir. İnsan o gün hatırlar. (Ama) hatırlamanın ona ne faydası olacak ki?
24. Der ki: "Keşke hayatım için bir şeyler (yapıp) takdim etmiş olsaydım."
25. O gün hiç kimse (Allah'ın) azabı gibi azap edemez.
26. Ve O'nun bağladığı gibi kimse bağlayamaz.
27. Ey mutmain olmuş nefis!
28. Razı olmuş ve kendisinden razı olunmuş olarak Rabbine dön.
29. Haydi, kullarımın arasına katıl.
30. Ve cennetime gir.

90. BELED SURESİ

(Bu sure Mekke'de indirilmiş olup 20 ayettir.)
Er-Rahmân ve Er-Rahîm olan Allah'ın adıyla (okumaya başlıyorum).

1. Yemin ederim bu beldeye,
2. Ve sen bu beldede yaşamaktasın.
3. Babaya ve doğan (çocuğuna).
4. Andolsun ki biz insanı zorluk içinde yarattık. (Zorlu imtihanlara tabi tutulur ve zorluklara dayanıklıdır.)
5. (Böyle diye) kimsenin ona güç yetiremeyeceğini mi sanır?
6. (Muhammed'e düşmanlık yolunda) "Çokça mal tükettim/harcadım." diyor. (Ne yani, bununla övünüyor mu?)
7. Kimsenin kendisini görmediğini mi sanıyor?

أَلَمْ نَجْعَلْ لَهُ عَيْنَيْنِۙ ﴿٨﴾ وَلِسَانًا وَشَفَتَيْنِۙ ﴿٩﴾ وَهَدَيْنَاهُ النَّجْدَيْنِۚ ﴿١٠﴾
فَلَا اقْتَحَمَ الْعَقَبَةَۘ ﴿١١﴾ وَمَٓا اَدْرٰيكَ مَا الْعَقَبَةُۜ ﴿١٢﴾ فَكُّ رَقَبَةٍۙ ﴿١٣﴾
اَوْ اِطْعَامٌ فٖي يَوْمٍ ذٖي مَسْغَبَةٍۙ ﴿١٤﴾ يَتٖيمًا ذَا مَقْرَبَةٍۙ ﴿١٥﴾ اَوْ مِسْكٖينًا
ذَا مَتْرَبَةٍۜ ﴿١٦﴾ ثُمَّ كَانَ مِنَ الَّذٖينَ اٰمَنُوا وَتَوَاصَوْا بِالصَّبْرِ
وَتَوَاصَوْا بِالْمَرْحَمَةِۜ ﴿١٧﴾ اُو۬لٰٓئِكَ اَصْحَابُ الْمَيْمَنَةِۜ ﴿١٨﴾ وَالَّذٖينَ
كَفَرُوا بِاٰيَاتِنَا هُمْ اَصْحَابُ الْمَشْـَٔمَةِۜ ﴿١٩﴾ عَلَيْهِمْ نَارٌ مُؤْصَدَةٌ ﴿٢٠﴾

سُورَةُ الشَّمْسِ
مَكِّيَّةٌ وَهِيَ خَمْسَ عَشْرَةَ اٰيَةً

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحٖيمِ
وَالشَّمْسِ وَضُحٰيهَاۙ ﴿١﴾ وَالْقَمَرِ اِذَا تَلٰيهَاۙ ﴿٢﴾ وَالنَّهَارِ اِذَا جَلّٰيهَاۙ ﴿٣﴾ وَالَّيْلِ
اِذَا يَغْشٰيهَاۙ ﴿٤﴾ وَالسَّمَٓاءِ وَمَا بَنٰيهَاۙ ﴿٥﴾ وَالْاَرْضِ وَمَا طَحٰيهَاۙ ﴿٦﴾ وَنَفْسٍ
وَمَا سَوّٰيهَاۙ ﴿٧﴾ فَاَلْهَمَهَا فُجُورَهَا وَتَقْوٰيهَاۙ ﴿٨﴾ قَدْ اَفْلَحَ مَنْ زَكّٰيهَاۙ ﴿٩﴾
وَقَدْ خَابَ مَنْ دَسّٰيهَاۜ ﴿١٠﴾ كَذَّبَتْ ثَمُودُ بِطَغْوٰيهَاۙ ﴿١١﴾ اِذِ انْبَعَثَ اَشْقٰيهَاۙ ﴿١٢﴾
فَقَالَ لَهُمْ رَسُولُ اللّٰهِ نَاقَةَ اللّٰهِ وَسُقْيٰيهَاۗ ﴿١٣﴾ فَكَذَّبُوهُ فَعَقَرُوهَاۙ
فَدَمْدَمَ عَلَيْهِمْ رَبُّهُمْ بِذَنْبِهِمْ فَسَوّٰيهَاۙ ﴿١٤﴾ وَلَا يَخَافُ عُقْبٰيهَا ﴿١٥﴾

8. Biz ona iki göz vermedik mi? (Ona göz veren Allah, elbette onu ve yaptıklarını görüyor.)
9. Bir dil ve iki dudak.
10. Biz ona iki yol gösterdik.
11. Ancak o sarp yokuşa (salih amellere) atılmadı.
12. Sen, sarp yokuşun ne olduğunu nereden bileceksin?
13. O, köle azat etmektir.
14. Ya da açlık gününde doyurmaktır.
15. Yakın (akraba) olan bir yetimi,
16. Veya toprağa yapışmış (zorluk çeken) bir miskini/ihtiyaç sahibi yoksulu.
17. Sonra da iman eden ve birbirlerine sabrı ve merhameti tavsiye edenlerden olmasıdır.
18. İşte bunlar, (amel defterlerini sağdan alıp cennet ehli olan) Ashâb-ı Meymene'dir.
19. Ayetlerimizi yalanlayanlarsa onlar, (amel defterlerini soldan alıp cehennemlik olan) Ashâb-ı Meş'eme'dir.
20. Üzerlerinde, kapıları (açılmayacak şekilde sıkı) kilitlenmiş bir ateş vardır.

91. ŞEMS SURESİ

(Bu sure Mekke'de indirilmiş olup 15 ayettir.)
Er-Rahmân ve Er-Rahîm olan Allah'ın adıyla (okumaya başlıyorum).

1. Güneş'e ve onun aydınlığına andolsun.
2. Onun peşi sıra geldiğinde Ay'a,
3. Onu açığa çıkardığında gündüze,
4. Onu örtüp bürüdüğünde geceye,
5. Semaya ve onu bina edene,
6. Yere ve onu her yönden yayana,
7. Nefse ve onu düzenleyene,
8. Ona hem kötülüğü hem de takvayı ilham edene (tüm bunlara andolsun ki),
9. Onu (nefsini) arındıran, kesinlikle kurtuluşa ermiştir.
10. Onu (küfür ve masiyetle) örtüp gizleyen de kesinlikle zarar etmiştir.
11. Semûd (Kavmi), azgınlığı sebebiyle yalanladı.
12. En bedbaht olanları harekete geçtiğinde,
13. Allah'ın Resûl'ü onlara dedi ki: "Allah'ın devesine ve onun su içme sırasına (riayet edin)."
14. Onu yalanladılar ve (deveyi) kestiler. Rabbleri, günahları sebebiyle, köklerini kurutan bir azapla onları helak etti ve orayı dümdüz/yerle bir etti.
15. Ve (Allah), bunun sonucundan korkmaz.

92. LEYL SURESİ

(Bu sure Mekke'de indirilmiş olup 21 ayettir.)
Er-Rahmân ve Er-Rahîm olan Allah'ın adıyla (okumaya başlıyorum).

1. Örtüp bürüdüğünde geceye andolsun.
2. Aydınlandığında gündüze,
3. Erkek ve dişiyi yaratana.
4. Şüphesiz sizin çabalarınız, çeşit çeşittir. (Kimi cennet için kimi de cehennem için çabalar.)
5. Kim de verir ve (Allah'tan) korkup sakınırsa,
6. Ve en güzel olanı (Lailaheillallah'ı) doğrularsa,
7. Biz de ona kolay olanı (salih ameli ve cenneti) kolaylaştırırız.
8. Kim de cimrilik eder ve (Allah'a) ihtiyacı yokmuş gibi davranırsa,
9. Ve en güzel olanı (Lailaheillallah) yalanlarsa,
10. Biz de ona zor olanı (masiyet ve cehennemi) kolaylaştırırız.
11. Ve baş aşağı (cehenneme yuvarlandığında) malının kendisine hiçbir faydası olmaz.
12. Hidayet etmek, hiç şüphesiz bize aittir.
13. Kuşkusuz, son da (ahiret de) ilk de (dünya da) bize aittir.
14. Sizi cayır cayır yanan bir ateşle uyardım.
15. Ona en bedbaht olandan başkası girmez.
16. O ki yalanlayıp yüz çevirmiştir.
17. (Allah'tan) sakınıp korkan (takva sahipleri) ondan uzak tutulur.
18. O ki malını vererek arınır.
19. Onun yanında hiç kimsenin, karşılığı verilecek bir nimeti/borcu da yoktur. (Yaptığı iyilikleri minnet duygusundan ya da yapılmış bir iyiliğe teşekkür mahiyetinde yapmaz.)

سُورَةُ الَّيْلِ
مَكِّيَّةٌ وَهِيَ إِحْدٰى وَعِشْرُونَ اٰيَةً

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ
وَالَّيْلِ اِذَا يَغْشٰى ﴿١﴾ وَالنَّهَارِ اِذَا تَجَلّٰى ﴿٢﴾ وَمَا خَلَقَ الذَّكَرَ وَالْاُنْثٰى ﴿٣﴾
اِنَّ سَعْيَكُمْ لَشَتّٰى ﴿٤﴾ فَاَمَّا مَنْ اَعْطٰى وَاتَّقٰى ﴿٥﴾ وَصَدَّقَ بِالْحُسْنٰى ﴿٦﴾
فَسَنُيَسِّرُهُ لِلْيُسْرٰى ﴿٧﴾ وَاَمَّا مَنْ بَخِلَ وَاسْتَغْنٰى ﴿٨﴾ وَكَذَّبَ
بِالْحُسْنٰى ﴿٩﴾ فَسَنُيَسِّرُهُ لِلْعُسْرٰى ﴿١٠﴾ وَمَا يُغْنٖى عَنْهُ مَالُهُٓ اِذَا تَرَدّٰى ﴿١١﴾
اِنَّ عَلَيْنَا لَلْهُدٰى ﴿١٢﴾ وَاِنَّ لَنَا لَلْاٰخِرَةَ وَالْاُولٰى ﴿١٣﴾ فَاَنْذَرْتُكُمْ نَارًا تَلَظّٰى ﴿١٤﴾
لَا يَصْلٰيهَٓا اِلَّا الْاَشْقٰى ﴿١٥﴾ اَلَّذٖى كَذَّبَ وَتَوَلّٰى ﴿١٦﴾ وَسَيُجَنَّبُهَا
الْاَتْقٰى ﴿١٧﴾ اَلَّذٖى يُؤْتٖى مَالَهُ يَتَزَكّٰى ﴿١٨﴾ وَمَا لِاَحَدٍ عِنْدَهُ
مِنْ نِعْمَةٍ تُجْزٰٓى ﴿١٩﴾ اِلَّا ابْتِغَٓاءَ وَجْهِ رَبِّهِ الْاَعْلٰى ﴿٢٠﴾ وَلَسَوْفَ يَرْضٰى ﴿٢١﴾

سُورَةُ الضُّحٰى
مَكِّيَّةٌ وَهِيَ إِحْدٰى عَشْرَةَ اٰيَةً

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ
وَالضُّحٰى ﴿١﴾ وَالَّيْلِ اِذَا سَجٰى ﴿٢﴾ مَا وَدَّعَكَ رَبُّكَ وَمَا قَلٰى ﴿٣﴾

20. (Bilakis) yüce Rabbinin rızasını elde etmek için (yapar).
21. Hiç şüphesiz, ileride (Allah'ın verdiği mükâfata) razı olacaktır.

93. DUHÂ SURESİ

(Bu sure Mekke'de indirilmiş olup 11 ayettir.)
Er-Rahmân ve Er-Rahîm olan Allah'ın adıyla (okumaya başlıyorum).

1. Andolsun kuşluk vaktine,
2. Ve örttüğünde geceye.
3. Rabbin seni terk etmedi ve sana darılmadı.

وَلَلْاٰخِرَةُ خَيْرٌ لَكَ مِنَ الْاُولٰىۜ ﴿٤﴾ وَلَسَوْفَ يُعْط۪يكَ
رَبُّكَ فَتَرْضٰىۜ ﴿٥﴾ اَلَمْ يَجِدْكَ يَت۪يمًا فَاٰوٰىۖ ﴿٦﴾ وَوَجَدَكَ ضَٓالًّا
فَهَدٰىۖ ﴿٧﴾ وَوَجَدَكَ عَٓائِلًا فَاَغْنٰىۜ ﴿٨﴾ فَاَمَّا الْيَت۪يمَ فَلَا تَقْهَرْۜ ﴿٩﴾
وَاَمَّا السَّٓائِلَ فَلَا تَنْهَرْۜ ﴿١٠﴾ وَاَمَّا بِنِعْمَةِ رَبِّكَ فَحَدِّثْ ﴿١١﴾

سُورَةُ الْاِنْشِرَاحِ
مَكِّيَّةٌ وَهِيَ ثَمَانِي اٰيَاتٍ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ
اَلَمْ نَشْرَحْ لَكَ صَدْرَكَۙ ﴿١﴾ وَوَضَعْنَا عَنْكَ وِزْرَكَۙ ﴿٢﴾ اَلَّذ۪ٓي اَنْقَضَ
ظَهْرَكَۙ ﴿٣﴾ وَرَفَعْنَا لَكَ ذِكْرَكَۜ ﴿٤﴾ فَاِنَّ مَعَ الْعُسْرِ يُسْرًاۙ ﴿٥﴾ اِنَّ مَعَ
الْعُسْرِ يُسْرًاۜ ﴿٦﴾ فَاِذَا فَرَغْتَ فَانْصَبْۙ ﴿٧﴾ وَاِلٰى رَبِّكَ فَارْغَبْ ﴿٨﴾

سُورَةُ التّ۪ينِ
مَكِّيَّةٌ وَهِيَ ثَمَانِي اٰيَاتٍ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ
وَالتّ۪ينِ وَالزَّيْتُونِۙ ﴿١﴾ وَطُورِ س۪ين۪ينَۙ ﴿٢﴾ وَهٰذَا الْبَلَدِ الْاَم۪ينِۙ ﴿٣﴾
لَقَدْ خَلَقْنَا الْاِنْسَانَ ف۪ٓي اَحْسَنِ تَقْو۪يمٍۘ ﴿٤﴾ ثُمَّ رَدَدْنَاهُ اَسْفَلَ سَافِل۪ينَۙ ﴿٥﴾

4. Kuşkusuz senin için ahiret, dünyadan daha hayırlıdır.
5. Elbette Rabbin, sana verecek ve sen de razı olacaksın.
6. Sen bir yetimken seni bulup barındırmadı mı?
7. Sen (Kitab'ı ve imanı) bilmezken sana doğru yolu göstermedi mi?
8. Bir fakirken seni zengin kılmadı mı?
9. O hâlde, sakın yetimi kahretme/hor görüp ezme!
10. Ve sakın isteyeni azarlayıp tersleme!
11. Ve Rabbinin nimetini anlat.

94. İNŞİRÂH SURESİ

(Bu sure Mekke'de indirilmiş olup 8 ayettir.)
Er-Rahmân ve Er-Rahîm olan Allah'ın adıyla (okumaya başlıyorum).

1. Biz göğsünü genişletip (hidayete ve hayra elverişli hâle) getirmedik mi?

Allah'ın hidayet bahşetmesi hakkında bk. 6/En'âm, 125

2. (Nübüvvet öncesi hatalarını veya nübüvvetin ağır) yükünü üzerinden indirmedik mi?
3. Ki o yük, senin belini bükmüştü.
4. Senin şanını yüceltmedik mi?
5. Hiç şüphesiz, zorlukla beraber kolaylık vardır.
6. (Evet,) zorlukla beraber kolaylık vardır.
7. (Öyleyse) boş kaldığında hemen (ibadet ve taate koyul ve) yorul.
8. Ve yalnızca Rabbine rağbet et/yönel.

95. TÎN SURESİ

(Bu sure Mekke'de indirilmiş olup 8 ayettir.)
Er-Rahmân ve Er-Rahîm olan Allah'ın adıyla (okumaya başlıyorum).

1. Andolsun incire ve zeytine,
2. Sina'daki Tûr Dağı'na,
3. Ve bu güvenli beldeye.
4. Andolsun ki insanı en güzel surette yarattık.
5. Sonra onu esfel-i safiline (aşağıların aşağısına) çevirdik.

إِلَّا الَّذِينَ اٰمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَلَهُمْ اَجْرٌ غَيْرُ مَمْنُونٍ ﴿٦﴾
فَمَا يُكَذِّبُكَ بَعْدُ بِالدِّينِ ﴿٧﴾ اَلَيْسَ اللّٰهُ بِاَحْكَمِ الْحَاكِمِينَ ﴿٨﴾

سُورَةُ الْعَلَقِ
مَكِّيَّةٌ وَهِيَ تِسْعَ عَشْرَةَ اٰيَةً

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ
اِقْرَاْ بِاسْمِ رَبِّكَ الَّذٖى خَلَقَ ﴿١﴾ خَلَقَ الْاِنْسَانَ مِنْ عَلَقٍ ﴿٢﴾ اِقْرَاْ
وَرَبُّكَ الْاَكْرَمُ ﴿٣﴾ اَلَّذٖى عَلَّمَ بِالْقَلَمِ ﴿٤﴾ عَلَّمَ الْاِنْسَانَ
مَا لَمْ يَعْلَمْ ﴿٥﴾ كَلَّٓا اِنَّ الْاِنْسَانَ لَيَطْغٰى ﴿٦﴾ اَنْ رَاٰهُ اسْتَغْنٰى ﴿٧﴾
اِنَّ اِلٰى رَبِّكَ الرُّجْعٰى ﴿٨﴾ اَرَاَيْتَ الَّذٖى يَنْهٰى ﴿٩﴾ عَبْدًا اِذَا صَلّٰى ﴿١٠﴾
اَرَاَيْتَ اِنْ كَانَ عَلَى الْهُدٰى ﴿١١﴾ اَوْ اَمَرَ بِالتَّقْوٰى ﴿١٢﴾
اَرَاَيْتَ اِنْ كَذَّبَ وَتَوَلّٰى ﴿١٣﴾ اَلَمْ يَعْلَمْ بِاَنَّ اللّٰهَ يَرٰى ﴿١٤﴾ كَلَّا
لَئِنْ لَمْ يَنْتَهِ لَنَسْفَعًا بِالنَّاصِيَةِ ﴿١٥﴾ نَاصِيَةٍ كَاذِبَةٍ خَاطِئَةٍ ﴿١٦﴾ فَلْيَدْعُ
نَادِيَهُ ﴿١٧﴾ سَنَدْعُ الزَّبَانِيَةَ ﴿١٨﴾ كَلَّا لَا تُطِعْهُ وَاسْجُدْ وَاقْتَرِبْ ﴿١٩﴾

سُورَةُ الْقَدْرِ
مَكِّيَّةٌ وَهِيَ خَمْسُ اٰيَاتٍ

6. İman edip salih amel işleyenler müstesna. Onlar için kesintisiz bir mükâfat vardır.
7. (Ey insan!) Bundan sonra dini/hesabı sana yalanlatan şey nedir?
8. Allah, hükmedenlerin en hâkimi/en güzel hükmeden değil mi?
Hâkimiyetin Allah'a (cc) ait olması hakkında bk. 12/Yûsuf, 40

96. ALAK SURESİ

(Bu sure Mekke'de indirilmiş olup 19 ayettir.)
Er-Rahmân ve Er-Rahîm olan Allah'ın adıyla (okumaya başlıyorum).

1. Yaratan Rabbinin adıyla oku!
2. O, insanı bir kan pıhtısından yarattı.
3. Oku! Rabbin (en cömert ve ihsanı en bol olan) El-Ekrem'dir.
4. O ki kalemle (yazmayı) öğretendir.
5. İnsana bilmediğini öğretti.
6. Asla! Hiç şüphesiz, insan azgınlaşır.
7. Kendini müstağni (kimseye ihtiyacı olmayan, kendisine yeten) olarak gördüğünde.
8. Hiç şüphesiz, dönüş Rabbinedir.
9. Engel olanı gördün mü?
10. Namaz kılan kulu (namazdan alıkoyanı).
11. Ne dersin? Ya o kul doğru yol üzere ise?
12. Ya da takvayı emrediyorsa?
13. Ne dersin? Ya (bu alıkoyan) yalanlayıp yüz çevirdiyse?
14. Allah'ın (onu) gördüğünü bilmez mi?
15. Asla! Şayet buna bir son vermezse, hiç şüphesiz onu perçeminden yakalarız.
16. (O) yalancı ve günahkâr perçeminden.
17. O da beraber oturup kalktığı yakın çevresini çağırsın.
18. Biz de zebanileri çağıracağız.
19. Asla! Ona itaat etme. Secde et ve yakınlaş.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ
اِنَّٓا اَنْزَلْنَاهُ ف۪ي لَيْلَةِ الْقَدْرِۚ ﴿١﴾ وَمَٓا اَدْرٰيكَ مَا لَيْلَةُ الْقَدْرِۜ ﴿٢﴾ لَيْلَةُ
الْقَدْرِ خَيْرٌ مِنْ اَلْفِ شَهْرٍۜ ﴿٣﴾ تَنَزَّلُ الْمَلٰٓئِكَةُ وَالرُّوحُ ف۪يهَا
بِاِذْنِ رَبِّهِمْۚ مِنْ كُلِّ اَمْرٍۙ ﴿٤﴾ سَلَامٌۛ هِيَ حَتّٰى مَطْلَعِ الْفَجْرِ ﴿٥﴾

سُورَةُ الْبَيِّنَةِ
مَدَنِيَّةٌ وَهِيَ ثَمَانِي اٰيَاتٍ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ
لَمْ يَكُنِ الَّذ۪ينَ كَفَرُوا مِنْ اَهْلِ الْكِتَابِ وَالْمُشْرِك۪ينَ مُنْفَكّ۪ينَ حَتّٰى تَأْتِيَهُمُ
الْبَيِّنَةُۙ ﴿١﴾ رَسُولٌ مِنَ اللّٰهِ يَتْلُوا صُحُفاً مُطَهَّرَةًۙ ﴿٢﴾ ف۪يهَا كُتُبٌ قَيِّمَةٌۜ ﴿٣﴾
وَمَا تَفَرَّقَ الَّذ۪ينَ اُو۫تُوا الْكِتَابَ اِلَّا مِنْ بَعْدِ مَا جَٓاءَتْهُمُ الْبَيِّنَةُۜ ﴿٤﴾ وَمَٓا اُمِرُٓوا اِلَّا
لِيَعْبُدُوا اللّٰهَ مُخْلِص۪ينَ لَهُ الدّ۪ينَ حُنَفَٓاءَ وَيُق۪يمُوا الصَّلٰوةَ وَيُؤْتُوا الزَّكٰوةَ وَذٰلِكَ
د۪ينُ الْقَيِّمَةِۜ ﴿٥﴾ اِنَّ الَّذ۪ينَ كَفَرُوا مِنْ اَهْلِ الْكِتَابِ وَالْمُشْرِك۪ينَ ف۪ي نَارِ جَهَنَّمَ
خَالِد۪ينَ ف۪يهَاۜ اُو۬لٰٓئِكَ هُمْ شَرُّ الْبَرِيَّةِۜ ﴿٦﴾ اِنَّ الَّذ۪ينَ اٰمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِۙ
اُو۬لٰٓئِكَ هُمْ خَيْرُ الْبَرِيَّةِۜ ﴿٧﴾ جَزَٓاؤُ۬هُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ جَنَّاتُ عَدْنٍ تَجْر۪ي مِنْ تَحْتِهَا
الْاَنْهَارُ خَالِد۪ينَ ف۪يهَٓا اَبَداًۜ رَضِيَ اللّٰهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُۜ ذٰلِكَ لِمَنْ خَشِيَ رَبَّهُ ﴿٨﴾

97. KÂDİR SURESİ

(Bu sure Medine'de indirilmiş olup 5 ayettir.)
Er-Rahmân ve Er-Rahîm olan Allah'ın adıyla (okumaya başlıyorum).

1. Hiç şüphesiz, biz o (Kur'ân'ı), Kadir Gecesi'nde indirdik.
2. Sen, Kadir Gecesi'nin ne olduğunu nereden bileceksin?
3. Kadir Gecesi, bin aydan daha hayırlıdır.
4. Melekler ve Ruh (Cibrîl), onda, Rabblerinin izniyle her bir iş için inerler.
5. O, fecrin çıkışına kadar esenliktir.

98. BEYYİNE SURESİ

(Bu sure Medine'de indirilmiş olup 8 ayettir.)
Er-Rahmân ve Er-Rahîm olan Allah'ın adıyla (okumaya başlıyorum).

1. Ehl-i Kitap'tan ve müşriklerden kâfir olanlar, kendilerine apaçık deliller gelinceye kadar, (küfür ve şirkten) ayrılacak değillerdi.
2. Allah tarafından (gönderilmiş bir) resûl... Tertemiz sahifeleri okur.
3. Onun içinde dosdoğru hükümler vardır.
4. Kendilerine Kitap verilenler, ancak onlara apaçık delil geldikten sonra ayrılığa düştüler.
5. Hâlbuki onlar, ancak dini O'na halis kılan hanîfler olarak Allah'a ibadet etmekle, namazı dosdoğru kılıp, zekâtı vermekle emrolunmuşlardı. İşte dosdoğru din budur.
6. Ehl-i Kitap ve müşriklerden kâfir olanlar, hiç şüphesiz, ebedî olarak kalacakları cehennem ateşindelerdir. İşte bunlar, yaratılmışların en şerlileridir.
7. Hiç şüphesiz iman edip salih amel işleyenler, bunlar yaratılmışların en hayırlılarıdır.
8. Onların, Rabbleri katındaki mükâfatları, içlerinde ebedî kalacakları ve altından ırmaklar akan Adn Cennetleridir. Allah onlardan razı olmuş, onlar da (Allah'tan) razı olmuşlardır. Bu, Rabbinden korkan kimse içindir.

سُورَةُ الزَّلْزَالِ
مَدَنِيَّةٌ وَهِيَ ثَمَانِي اٰيَاتٍ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ
اِذَا زُلْزِلَتِ الْاَرْضُ زِلْزَالَهَاۙ ١ وَاَخْرَجَتِ الْاَرْضُ اَثْقَالَهَاۙ ٢
وَقَالَ الْاِنْسَانُ مَا لَهَاۚ ٣ يَوْمَئِذٍ تُحَدِّثُ اَخْبَارَهَاۙ ٤ بِاَنَّ رَبَّكَ
اَوْحٰى لَهَاۜ ٥ يَوْمَئِذٍ يَصْدُرُ النَّاسُ اَشْتَاتًا لِيُرَوْا اَعْمَالَهُمْۜ ٦ فَمَنْ
يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ خَيْرًا يَرَهُۜ ٧ وَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ شَرًّا يَرَهُ ٨

سُورَةُ الْعَادِيَاتِ
مَكِّيَّةٌ وَهِيَ اِحْدٰى عَشْرَةَ اٰيَةً

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ
وَالْعَادِيَاتِ ضَبْحًاۙ ١ فَالْمُورِيَاتِ قَدْحًاۙ ٢ فَالْمُغ۪يرَاتِ صُبْحًاۙ ٣
فَاَثَرْنَ بِه۪ نَقْعًاۙ ٤ فَوَسَطْنَ بِه۪ جَمْعًاۙ ٥ اِنَّ الْاِنْسَانَ
لِرَبِّه۪ لَكَنُودٌۚ ٦ وَاِنَّهُ عَلٰى ذٰلِكَ لَشَه۪يدٌۚ ٧ وَاِنَّهُ
لِحُبِّ الْخَيْرِ لَشَد۪يدٌۜ ٨ اَفَلَا يَعْلَمُ اِذَا بُعْثِرَ مَا فِي الْقُبُورِۙ ٩
وَحُصِّلَ مَا فِي الصُّدُورِۙ ١٠ اِنَّ رَبَّهُمْ بِهِمْ يَوْمَئِذٍ لَخَب۪يرٌ ١١

99. ZİLZÂL SURESİ

(Bu sure Medine'de indirilmiş olup 8 ayettir.)
Er-Rahmân ve Er-Rahîm olan Allah'ın adıyla (okumaya başlıyorum).

1. Yer, şiddetle sarsıldığında,
2. Ve ağırlıklarını (ölüler ve madenleri) dışarı attığında,
3. İnsan, "Buna ne oluyor böyle?" dediğinde,
4. O gün yer, (üzerinde işlenenlere dair) haberlerini anlatır.
5. Çünkü Rabbin, ona ("konuş" diye) vahyetmiştir.
6. O gün insanlar, amelleri kendilerine gösterilsin diye, grup grup (yerlerinden) çıkarlar.
7. Kim zerre-i miskal bir hayır işlemişse, onu görür.
8. Kim de zerre-i miskal bir şer işlemişse, onu görür.

100. ÂDİYÂT SURESİ

(Bu sure Mekke'de indirilmiş olup 11 ayettir.)
Er-Rahmân ve Er-Rahîm olan Allah'ın adıyla (okumaya başlıyorum).

1. Nefes nefese koşan atlara andolsun.
2. Tırnakları (taşlara değdikçe) kıvılcım saçanlara,
3. Sabah baskını verenlere,
4. Tozu dumana katanlara,
5. (Düşman) topluluğunun ortasına dalanlara. (Tüm bunlara andolsun ki)
6. Şüphesiz ki insan, Rabbine karşı çok nankördür.
7. Doğrusu, kendisi de buna şahittir.
8. Muhakkak ki o, mala olan düşkünlüğünden dolayı pek cimridir.
9. Bilmez mi? Kabirlerde olanların dışarı atıldığı,
10. Ve sinelerde olanın açığa çıktığı zamanı?
11. Hiç şüphesiz o gün, Rabbleri onlardan haberdardır.

سُورَةُ الْقَارِعَةِ
مَكِّيَّةٌ وَهِيَ إِحْدٰى عَشْرَةَ اٰيَةً

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ
اَلْقَارِعَةُۙ ﴿١﴾ مَا الْقَارِعَةُۚ ﴿٢﴾ وَمَٓا اَدْرٰيكَ مَا الْقَارِعَةُۜ ﴿٣﴾ يَوْمَ يَكُونُ
النَّاسُ كَالْفَرَاشِ الْمَبْثُوثِۙ ﴿٤﴾ وَتَكُونُ الْجِبَالُ كَالْعِهْنِ الْمَنْفُوشِۜ ﴿٥﴾
فَاَمَّا مَنْ ثَقُلَتْ مَوَاز۪ينُهُۙ ﴿٦﴾ فَهُوَ ف۪ي ع۪يشَةٍ رَاضِيَةٍۜ ﴿٧﴾ وَاَمَّا مَنْ خَفَّتْ
مَوَاز۪ينُهُۙ ﴿٨﴾ فَاُمُّهُ هَاوِيَةٌۜ ﴿٩﴾ وَمَٓا اَدْرٰيكَ مَا هِيَهْۜ ﴿١٠﴾ نَارٌ حَامِيَةٌ ﴿١١﴾

سُورَةُ التَّكَاثُرِ
مَكِّيَّةٌ وَهِيَ ثَمَانِي اٰيَاتٍ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ
اَلْهٰيكُمُ التَّكَاثُرُۙ ﴿١﴾ حَتّٰى زُرْتُمُ الْمَقَابِرَۜ ﴿٢﴾ كَلَّا سَوْفَ تَعْلَمُونَۙ ﴿٣﴾ ثُمَّ كَلَّا
سَوْفَ تَعْلَمُونَۜ ﴿٤﴾ كَلَّا لَوْ تَعْلَمُونَ عِلْمَ الْيَق۪ينِۜ ﴿٥﴾ لَتَرَوُنَّ الْجَح۪يمَۙ ﴿٦﴾
ثُمَّ لَتَرَوُنَّهَا عَيْنَ الْيَق۪ينِۙ ﴿٧﴾ ثُمَّ لَتُسْـَٔلُنَّ يَوْمَئِذٍ عَنِ النَّع۪يمِ ﴿٨﴾

سُورَةُ الْعَصْرِ
مَكِّيَّةٌ وَهِيَ ثَلَاثُ اٰيَاتٍ

101. KÂRİA SURESİ

(Bu sure Mekke'de indirilmiş olup 11 ayettir.)
Er-Rahmân ve Er-Rahîm olan Allah'ın adıyla
(okumaya başlıyorum).

1. Karia/Şiddetle çalan/sarsan kıyamet!
2. Nedir o Karia?
3. Sen, Karia'nın ne olduğunu nereden bileceksin?
4. O gün insanlar, (ışığın etrafında dönen) pervaneler gibi etrafa saçılmış, darmadağınıktır.
5. Dağlar ise, etrafta uçuşan renkli yün gibi olacaktır.
6. Mizanı/Tartısı ağır olana gelince;
7. O, razı olunası bir hayat içindedir.
8. Mizanı/Tartısı hafif olana gelince;
9. Onun anası/barınağı, (cehennem) uçurumudur.
10. Sen, onun ne olduğunu nereden bileceksin?
11. O, kızgın bir ateştir.

102. TEKASÛR SURESİ

(Bu sure Mekke'de indirilmiş olup 8 ayettir.)
Er-Rahmân ve Er-Rahîm olan Allah'ın adıyla
(okumaya başlıyorum).

1. Çoğaltma/Çokluk hırsı, sizi oyalayıp (Allah'a hakkıyla kulluk etmekten) alıkoydu.
2. (Bu, sizlerin ölüp) kabirleri ziyaret etmenize kadar devam etti. (Ya da "Kimin ölüsü daha çok diye, ölüleri saymaya kadar vardırdınız işi.")
3. Asla! Pek yakında bileceksiniz/anlayacaksınız.
4. Sonra bin kere asla! Pek yakında bileceksiniz/anlayacaksınız.
5. Asla! (Çokluk hırsından sakının.) Şayet kesin bir bilgiyle bilirseniz,
6. Elbette, o cehennemi göreceksiniz.
7. Sonra elbette, kesin olarak göreceksiniz.
8. Sonra da o gün, (size verilmiş) nimetlerden sorguya çekileceksiniz.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ
وَالْعَصْرِۙ ﴿١﴾ اِنَّ الْاِنْسَانَ لَف۪ي خُسْرٍۙ ﴿٢﴾ اِلَّا الَّذ۪ينَ اٰمَنُوا
وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَتَوَاصَوْا بِالْحَقِّ وَتَوَاصَوْا بِالصَّبْرِ ﴿٣﴾

سُورَةُ الْهُمَزَةِ
مَكِّيَّةٌ وَهِيَ تِسْعُ اٰيَاتٍ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ
وَيْلٌ لِكُلِّ هُمَزَةٍ لُمَزَةٍۙ ﴿١﴾ اَلَّذ۪ي جَمَعَ مَالًا وَعَدَّدَهُۙ ﴿٢﴾ يَحْسَبُ اَنَّ مَالَهُٓ اَخْلَدَهُۚ ﴿٣﴾
كَلَّا لَيُنْبَذَنَّ فِي الْحُطَمَةِۘ ﴿٤﴾ وَمَٓا اَدْرٰيكَ مَا الْحُطَمَةُۜ ﴿٥﴾ نَارُ اللّٰهِ الْمُوقَدَةُۙ ﴿٦﴾
اَلَّت۪ي تَطَّلِعُ عَلَى الْاَفْـِٔدَةِۜ ﴿٧﴾ اِنَّهَا عَلَيْهِمْ مُؤْصَدَةٌۙ ﴿٨﴾ ف۪ي عَمَدٍ مُمَدَّدَةٍ ﴿٩﴾

سُورَةُ الْف۪يلِ
مَكِّيَّةٌ وَهِيَ خَمْسُ اٰيَاتٍ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ
اَلَمْ تَرَ كَيْفَ فَعَلَ رَبُّكَ بِاَصْحَابِ الْف۪يلِۜ ﴿١﴾ اَلَمْ يَجْعَلْ
كَيْدَهُمْ ف۪ي تَضْل۪يلٍۙ ﴿٢﴾ وَاَرْسَلَ عَلَيْهِمْ طَيْرًا اَبَاب۪يلَۙ ﴿٣﴾ تَرْم۪يهِمْ
بِحِجَارَةٍ مِنْ سِجّ۪يلٍۙ ﴿٤﴾ فَجَعَلَهُمْ كَعَصْفٍ مَأْكُولٍ ﴿٥﴾

103. ASR SURESİ

(Bu sure Mekke'de indirilmiş olup 3 ayettir.)
Er-Rahmân ve Er-Rahîm olan Allah'ın adıyla (okumaya başlıyorum).

1. Asra/Zamana andolsun ki,
2. Hiç şüphesiz insan, hüsran içindedir.
3. İman eden, salih amel işleyen, birbirlerine hakkı tavsiye edenler ve birbirlerine sabrı tavsiye edenler müstesna.

104. HUMEZE SURESİ

(Bu sure Mekke'de indirilmiş olup 9 ayettir.)
Er-Rahmân ve Er-Rahîm olan Allah'ın adıyla (okumaya başlıyorum).

1. İnsanları çekiştirip, kaş göz işaretleriyle alay edenlerin vay hâline!
2. O, malı toplayıp onu tekrar tekrar sayandır.
3. Malının onu ebedî kılacağını sanır.
4. Asla! Kesinlikle o, (kemikleri kıran) Hutame'ye atılacaktır.
5. Sen, Hutame (cehenneminin) ne olduğunu nereden bileceksin?
6. (O,) Allah'ın tutuşturulmuş ateşidir.
7. O ki yüreklerin üstüne çıkar.
8. Şüphesiz ki onun kapıları, üzerlerine kilitlenmiştir. (Kaçış yoktur.)
9. Uzatılmış direklerde (bağlı olarak orada azap görürler).

105. FÎL SURESİ

(Bu sure Mekke'de indirilmiş olup 5 ayettir.)
Er-Rahmân ve Er-Rahîm olan Allah'ın adıyla (okumaya başlıyorum).

1. Rabbinin fil sahiplerine yaptığını görmedin mi?
2. Onların (Kâbe'yi yıkmak için) kurdukları düzeni boşa çıkarmadı mı?
3. Üzerlerine ebabil kuşlarını gönderdi.
4. Onlara pişirilmiş çamurdan taşlar atıyorlardı.
5. Onları yenilmiş ekin yaprağı gibi (darmadağın) etti.

سُورَةُ قُرَيْشٍ
مَكِّيَّةٌ وَهِيَ أَرْبَعُ اٰيَاتٍ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ
لِا۪يلَافِ قُرَيْشٍۙ ﴿١﴾ ا۪يلَافِهِمْ رِحْلَةَ الشِّتَٓاءِ وَالصَّيْفِۚ ﴿٢﴾ فَلْيَعْبُدُوا رَبَّ
هٰذَا الْبَيْتِۙ ﴿٣﴾ اَلَّذ۪ٓي اَطْعَمَهُمْ مِنْ جُوعٍ وَاٰمَنَهُمْ مِنْ خَوْفٍ ﴿٤﴾

سُورَةُ الْمَاعُونِ
مَكِّيَّةٌ وَهِيَ سَبْعُ اٰيَاتٍ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ
اَرَاَيْتَ الَّذ۪ي يُكَذِّبُ بِالدّ۪ينِۜ ﴿١﴾ فَذٰلِكَ الَّذ۪ي يَدُعُّ الْيَت۪يمَۙ ﴿٢﴾
وَلَا يَحُضُّ عَلٰى طَعَامِ الْمِسْك۪ينِۜ ﴿٣﴾ فَوَيْلٌ لِلْمُصَلّ۪ينَۙ ﴿٤﴾ اَلَّذ۪ينَ هُمْ
عَنْ صَلَاتِهِمْ سَاهُونَۙ ﴿٥﴾ اَلَّذ۪ينَ هُمْ يُرَٓاؤُ۫نَۙ ﴿٦﴾ وَيَمْنَعُونَ الْمَاعُونَ ﴿٧﴾

سُورَةُ الْكَوْثَرِ
مَكِّيَّةٌ وَهِيَ ثَلَاثُ اٰيَاتٍ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ
اِنَّٓا اَعْطَيْنَاكَ الْكَوْثَرَۜ ﴿١﴾ فَصَلِّ لِرَبِّكَ وَانْحَرْۜ ﴿٢﴾ اِنَّ شَانِئَكَ هُوَ الْاَبْتَرُ ﴿٣﴾

106. KUREYŞ SURESİ

(Bu sure Mekke'de indirilmiş olup 4 ayettir.)
Er-Rahmân ve Er-Rahîm olan Allah'ın adıyla
(okumaya başlıyorum).

1. Kureyş'in kendi aralarında ülfet içinde yaşamaları sebebiyle,
2. Yaz ve kış (aylarında ticaret amaçlı yaptıkları) yolculukların sağladığı rahatlık (için).
3. Bu evin Rabbine ibadet etsinler, (bu nimetine şükretsin ve O'nu birlesinler).
4. O (Rabb ki), onları açlıktan doyuran ve korkudan emniyette kılandır.

107. MAÛN SURESİ

(Bu sure Mekke'de indirilmiş olup 7 ayettir.)
Er-Rahmân ve Er-Rahîm olan Allah'ın adıyla
(okumaya başlıyorum).

1. Dinin (hükümlerini) yalanlayanı gördün mü?
2. İşte yetimi itip kovan budur.
3. Yoksulu da doyurmaya teşvik etmez.
4. Veyl olsun o namaz kılanlara!
5. Onlar ki namazlarında gaflet içindelerdir.
6. Onlar, riyakâr kimselerdir.
7. Ve onlar, insanların gündelik yardımlaşmalarına dahi engel olurlar.

108. KEVSER SURESİ

(Bu sure Mekke'de indirilmiş olup 3 ayettir.)
Er-Rahmân ve Er-Rahîm olan Allah'ın adıyla
(okumaya başlıyorum).

1. Şüphe yok ki biz, sana (cennet ırmaklarından) Kevser'i verdik.
2. (Buna şükür olarak) Rabbin için namaz kıl ve kurban kes.
3. Gerçek şu ki sana kin besleyip düşmanlık eden (var ya!) Asıl soyu kesik odur.

سُورَةُ الْكَافِرُونَ
مَكِّيَّةٌ وَهِيَ سِتُّ اٰيَاتٍ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ
قُلْ يَٓا اَيُّهَا الْكَافِرُونَۙ ﴿١﴾ لَٓا اَعْبُدُ مَا تَعْبُدُونَۙ ﴿٢﴾
وَلَٓا اَنْتُمْ عَابِدُونَ مَٓا اَعْبُدُۚ ﴿٣﴾ وَلَٓا اَنَا۬ عَابِدٌ مَا عَبَدْتُمْۙ ﴿٤﴾
وَلَٓا اَنْتُمْ عَابِدُونَ مَٓا اَعْبُدُۜ ﴿٥﴾ لَكُمْ د۪ينُكُمْ وَلِيَ د۪ينِ ﴿٦﴾

سُورَةُ النَّصْرِ
مَدَنِيَّةٌ وَهِيَ ثَلَاثُ اٰيَاتٍ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ
اِذَا جَٓاءَ نَصْرُ اللّٰهِ وَالْفَتْحُۙ ﴿١﴾ وَرَاَيْتَ النَّاسَ يَدْخُلُونَ ف۪ي د۪ينِ اللّٰهِ
اَفْوَاجًاۙ ﴿٢﴾ فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ وَاسْتَغْفِرْهُۜ اِنَّهُ كَانَ تَوَّابًا ﴿٣﴾

سُورَةُ تَبَّتْ
مَكِّيَّةٌ وَهِيَ خَمْسُ اٰيَاتٍ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ
تَبَّتْ يَدَٓا اَب۪ي لَهَبٍ وَتَبَّۜ ﴿١﴾ مَٓا اَغْنٰى عَنْهُ مَالُهُ وَمَا كَسَبَۜ ﴿٢﴾ سَيَصْلٰى نَارًا
ذَاتَ لَهَبٍۚ ﴿٣﴾ وَامْرَاَتُهُۜ حَمَّالَةَ الْحَطَبِۚ ﴿٤﴾ ف۪ي ج۪يدِهَا حَبْلٌ مِنْ مَسَدٍ ﴿٥﴾

109. KAFİRÛN SURESİ

(Bu sure Mekke'de indirilmiş olup 6 ayettir.)
Er-Rahmân ve Er-Rahîm olan Allah'ın adıyla (okumaya başlıyorum).

1. De ki: "Ey Kâfirler!"
2. "Ben, sizin ibadet ettiklerinize ibadet etmem."
3. "Siz de benim ibadet ettiğime ibadet edecek değilsiniz."
4. "Ben de sizin ibadet ettiklerinize ibadet edecek değilim."
5. "Siz de benim ibadet ettiğime ibadet edecek değilsiniz."
6. "Sizin dininiz size, benim dinim bana."

Allah Resûlü (sav), bu sureyi "Şirkten Beraat Suresi" olarak isimlendirmiştir. (bk. Ebu Davud, 5055; Tirmizi, 3403) Malumdur ki şirki terk edip ondan tevbe etmeden İslam olmak mümkün değildir. (bk. 3/Âl-i İmrân, 64; 9/Tevbe, 11) Allah Resûlü'nün (sav) beyanıyla birlikte ele alındığında şirkten teberrî etmenin ancak şunlarla mümkün olduğu görülür:
a. Allah'a (cc) şirk koşan müşriklerin kâfir olduğuna itikad etmek.
b. Onların ibadet ettiği tağutlara ibadet etmemek ve onlardan teberrî etmek.
c. Allah'a (cc) ibadet ettiklerini iddia etseler bile şirkle beraber hiçbir ibadetin geçerli olmadığına ve şirk koşanın Allah'a (cc) ibadet etmemiş olduğuna inanmak.
d. Şirkin bir din olduğuna itikad etmek ve o dinin kendisinden de mensuplarından da teberrî etmek.

110. NASR SURESİ

(Bu sure Medine'de indirilmiş olup 3 ayettir.)
Er-Rahmân ve Er-Rahîm olan Allah'ın adıyla (okumaya başlıyorum).

1. Allah'ın yardımı ve fetih geldiği zaman,
2. İnsanların, topluluklar hâlinde Allah'ın dinine girdiğini görürsün.
3. (O zaman,) Rabbini hamd ile tesbih et ve O'ndan bağışlanma dile. Çünkü O, (tevbeye muvaffak kılan ve tevbeleri çokça kabul eden) Tevvâb'tır.

111. MESED SURESİ

(Bu sure Mekke'de indirilmiş olup 5 ayettir.)
Er-Rahmân ve Er-Rahîm olan Allah'ın adıyla (okumaya başlıyorum).

1. Ebû Leheb'in iki eli kurusun! Kurudu da zaten.
2. Malı ve kazandığı ona fayda vermedi.
3. Alevli bir ateşe girecektir.
4. Karısı ise odun taşıyıcısıdır.
5. Boynunda bükülmüş bir ip (ile o odunları taşır).

سُورَةُ الْإِخْلَاصِ
مَكِّيَّةٌ وَهِيَ أَرْبَعُ اٰيَاتٍ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ
قُلْ هُوَ اللّٰهُ اَحَدٌۚ ﴿١﴾ اَللّٰهُ الصَّمَدُۚ ﴿٢﴾ لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْۙ ﴿٣﴾ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا اَحَدٌ ﴿٤﴾

سُورَةُ الْفَلَقِ
مَدَنِيَّةٌ وَهِيَ خَمْسُ اٰيَاتٍ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ
قُلْ اَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِۙ ﴿١﴾ مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَۙ ﴿٢﴾ وَمِنْ شَرِّ غَاسِقٍ اِذَا
وَقَبَۙ ﴿٣﴾ وَمِنْ شَرِّ النَّفَّاثَاتِ فِي الْعُقَدِۙ ﴿٤﴾ وَمِنْ شَرِّ حَاسِدٍ اِذَا حَسَدَ ﴿٥﴾

سُورَةُ النَّاسِ
مَدَنِيَّةٌ وَهِيَ سِتُّ اٰيَاتٍ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ
قُلْ اَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِۙ ﴿١﴾ مَلِكِ النَّاسِۙ ﴿٢﴾ اِلٰهِ النَّاسِۙ ﴿٣﴾
مِنْ شَرِّ الْوَسْوَاسِ الْخَنَّاسِۙ ﴿٤﴾ اَلَّذ۪ي يُوَسْوِسُ ف۪ي صُدُورِ النَّاسِۙ
﴿٥﴾ مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ ﴿٦﴾

112. İHLÂS SURESİ

(Bu sure Mekke'de indirilmiş olup 4 ayettir.)
Er-Rahmân ve Er-Rahîm olan Allah'ın adıyla (okumaya başlıyorum).

1. De ki: "O Allah (zatında, sıfatlarında ve fiillerinde) birdir."
2. "Allah (her şeyin kendisine muhtaç olduğu, kullarının duayla yöneldiği) Es-Samed'dir."
3. "Doğurmamış ve doğurulmamıştır."
4. "Hiçbir şey O'nun dengi değildir."

113. FELAK SURESİ

(Bu sure Medine'de indirilmiş olup 5 ayettir.)
Er-Rahmân ve Er-Rahîm olan Allah'ın adıyla (okumaya başlıyorum).

1. De ki: "Sabahın Rabbine sığınırım."
2. "Yarattığı şeylerin şerrinden."
3. "Karardığı zaman gecenin şerrinden."
4. "Düğümlere üfüren (büyücü) kadınların şerrinden."
5. "Ve haset ettiği zaman hasetçinin şerrinden!"

114. NÂS SURESİ

(Bu sure Medine'de indirilmiş olup 6 ayettir.)
Er-Rahmân ve Er-Rahîm olan Allah'ın adıyla (okumaya başlıyorum).

1. De ki: "İnsanların Rabbine sığınırım."
2. "İnsanların Meliki'ne."
3. "İnsanların İlah'ına."
4. "Çokça vesvese veren ve (Allah anıldığında) gizlenen (İblis'in) şerrinden."
5. "Ki o, insanların göğüslerine vesvese verip durur."
6. "Cinlerden ve insanlardan olan."

OSMÂN (ra), İBNİ ABBÂS (ra) ve CAFER-İ SADIK (rh) SIRALAMASINA GÖRE SURELER

Sure Adı	Osmân Mushafı	İbni Abbâs Mushafı	Cafer-i Sadık Mushafı
1. Fâtiha	Alak	Alak	Alak
2. Bakara	Kalem	Kalem	Kalem
3. Âl-i İmrân	Muzzemmil	Duhâ	Muzzemmil
4. Nisâ	Muddessir	Muzzemmil	Muddessir
5. Mâide	Fâtiha	Muddessir	Mesed
6. En'âm	Mesed	Fâtiha	Tekvîr
7. A'râf	Tekvîr	Mesed	A'lâ
8. Enfâl	A'lâ	Tekvîr	Leyl
9. Tevbe	Leyl	A'lâ	Fecr
10. Yûnus	Fecr	Leyl	Duhâ
11. Hûd	Duhâ	Fecr	İnşirâh
12. Yûsuf	İnşirâh	İnşirâh	Asr
13. Ra'd	Asr	Rahmân	Âdiyât
14. İbrâhîm	Âdiyât	Asr	Kevser
15. Hicr	Kevser	Kevser	Tekasûr
16. Nahl	Tekasûr	Tekasûr	Maûn
17. İsrâ	Maûn	Maûn	Kafirûn
18. Kehf	Kafirûn	Fîl	Fîl
19. Meryem	Fîl	Kafirûn	Felak
20. Tâhâ	Felak	İhlâs	Nâs
21. Enbiyâ	Nâs	Necm	İhlâs
22. Hac	İhlâs	Abese	Necm
23. Mu'minûn	Necm	Kâdir	Abese
24. Nûr	Abese	Şems	Kâdir
25. Furkân	Kâdir	Burûc	Şems
26. Şuarâ	Şems	Tîn	Burûc
27. Neml	Burûc	Kureyş	Tîn
28. Kasas	Tîn	Kâria	Kureyş
29. Ankebût	Kureyş	Kıyâmet	Kâria
30. Rûm	Kâria	Humeze	Kıyâmet
31. Lokmân	Kıyâmet	Murselât	Humeze
32. Secde	Humeze	Kâf	Murselât
33. Ahzâb	Murselât	Beled	Kâf
34. Sebe'	Kâf	Târık	Beled
35. Fâtır	Beled	Kamer	Târık
36. Yâsîn	Târık	Sâd	Kamer
37. Saffât	Kamer	A'râf	Sâd
38. Sâd	Sâd	Cin	A'râf
39. Zumer	A'râf	Yâsîn	Cin
40. Mu'min	Cin	Furkân	Yasîn
41. Fussilet	Yâsîn	Fâtır	Furkân
42. Şûrâ	Furkân	Meryem	Fâtır
43. Zuhruf	Fâtır	Tâhâ	Meryem
44. Duhan	Meryem	Şuarâ	Tâhâ
45. Câsiye	Tâhâ	Neml	Vâkıa
46. Ahkâf	Vâkıa	Kasas	Şuarâ
47. Muhammed	Şuarâ	İsrâ	Neml
48. Fetih	Neml	Yûnus	Kasas
49. Hucurât	Kasas	Hûd	İsrâ
50. Kâf	İsrâ	Yûsuf	Yûnus
51. Zâriyat	Yûnus	Hicr	Hûd
52. Tûr	Hûd	En'âm	Yûsuf
53. Necm	Yûsuf	Saffât	Hicr
54. Kamer	Hicr	Lokmân	En'âm
55. Rahmân	En'âm	Sebe'	Saffât
56. Vâkıa	Saffât	Zumer	Lokmân
57. Hadîd	Lokmân	Mu'min	Sebe'
58. Mucadele	Sebe'	Fussilet	Zumer
59. Haşr	Zumer	Şûrâ	Mu'min
60. Mumtehine	Mu'min	Zuhruf	Fussilet
61. Saff	Fussilet	Duhan	Şûrâ
62. Cuma	Şûrâ	Câsiye	Zuhruf
63. Munafikûn	Zuhruf	Ahkâf	Duhan
64. Teğabûn	Duhan	Zâriyat	Câsiye
65. Talak	Câsiye	Ğaşiye	Ahkâf
66. Tahrîm	Ahkâf	Kehf	Zâriyat
67. Mulk	Zâriyat	Nahl	Ğaşiye
68. Kalem	Ğaşiye	Nûh	Kehf
69. Hakka	Kehf	İbrâhîm	Nahl
70. Meâric	Nahl	Enbiyâ	Nûh
71. Nûh	Nûh	Mu'minûn	İbrâhîm
72. Cin	İbrâhîm	Ra'd	Enbiyâ
73. Muzzemmil	Enbiyâ	Tûr	Mu'minûn
74. Muddessir	Mu'minûn	Mulk	Secde
75. Kıyâmet	Secde	Hakka	Tûr
76. İnsân	Tûr	Meâric	Mulk
77. Murselât	Mulk	Nebe	Hakka
78. Nebe	Hakka	Nâziât	Meâric
79. Nâziât	Meâric	İnfitâr	Nebe
80. Abese	Nebe	İnşikâk	Nâziât
81. Tekvîr	Nâziât	Rûm	İnfitâr
82. İnfitâr	İnfitâr	Ankebût	İnşikâk
83. Mutaffifîn	İnşikâk	Mutaffifîn	Rûm
84. İnşikâk	Rûm	Bakara	Ankebût
85. Burûc	Ankebût	Enfâl	Mutaffifîn
86. Târık	Mutaffifîn	Âl-i İmrân	Bakara
87. A'lâ	Bakara	Haşr	Enfâl
88. Ğaşiye	Enfâl	Ahzâb	Âl-i İmrân
89. Fecr	Âl-i İmrân	Nûr	Ahzâb
90. Beled	Ahzâb	Mumtehine	Mumtehine
91. Şems	Mumtehine	Fetih	Nisâ
92. Leyl	Nisâ	Nisâ	Zilzâl
93. Duhâ	Zilzâl	Zilzâl	Hadîd
94. İnşirâh	Hadîd	Hac	Muhammed
95. Tîn	Muhammed	Hadîd	Ra'd
96. Alak	Ra'd	Muhammed	Rahmân
97. Kâdir	Rahmân	İnsân	İnsân
98. Beyyine	İnsân	Talak	Talak
99. Zilzâl	Talak	Beyyine	Beyyine
100. Âdiyât	Beyyine	Cuma	Haşr
101. Kâria	Haşr	Secde	Nasr
102. Tekasûr	Nûr	Munafikûn	Nûr
103. Asr	Hac	Mucadele	Hac
104. Humeze	Munafikûn	Hucurât	Munafikûn
105. Fîl	Mucadele	Tahrîm	Mucadele
106. Kureyş	Hucurât	Teğabûn	Hucurât
107. Maûn	Tahrîm	Saff	Tahrîm
108. Kevser	Teğabûn	Mâide	Saff
109. Kafirûn	Saff	Tevbe	Cuma
110. Nasr	Cuma	Nasr	Teğabûn
111. Mesed	Fetih	Vâkıa	Fetih
112. İhlâs	Mâide	Âdiyât	Tevbe
113. Felak	Tevbe	Felak	Mâide
114. Nâs	Nasr	Nâs	-

SURELERİN KUR'ÂN-I KERİM'DEKİ TERTİP SIRASINA GÖRE DİZİMİ

Sure Adı	Sure Sıra	Ayet Sayısı	Sayfa No
Fâtiha	1	7	1
Bakara	2	286	1
Âl-i İmrân	3	200	49
Nisâ	4	176	76
Mâide	5	120	105
En'âm	6	165	127
A'râf	7	206	150
Enfâl	8	75	176
Tevbe	9	129	186
Yûnus	10	109	207
Hûd	11	123	220
Yûsuf	12	111	234
Ra'd	13	43	248
İbrâhîm	14	52	254
Hicr	15	99	261
Nahl	16	128	266
İsrâ	17	111	281
Kehf	18	110	292
Meryem	19	98	304
Tâhâ	20	135	311
Enbiyâ	21	112	321
Hac	22	78	331
Mu'minûn	23	118	341
Nûr	24	64	349
Furkân	25	77	358
Şuarâ	26	227	366
Neml	27	93	376
Kasas	28	88	384
Ankebût	29	69	395
Rûm	30	60	403
Lokmân	31	34	410
Secde	32	30	414
Ahzâb	33	73	417
Sebe'	34	54	427
Fâtır	35	45	433
Yâsîn	36	83	439
Saffât	37	182	445
Sâd	38	88	452
Zumer	39	75	457
Mu'min	40	85	466
Fussilet	41	54	476
Şûrâ	42	53	482
Zuhruf	43	89	488
Duhan	44	59	495
Câsiye	45	37	498
Ahkâf	46	35	501
Muhammed	47	38	506
Fetih	48	29	510
Hucurât	49	18	514
Kâf	50	45	517
Zâriyat	51	60	519
Tûr	52	49	522
Necm	53	62	525
Kamer	54	55	527
Rahmân	55	78	530
Vâkıa	56	96	533
Hadîd	57	29	536

Sure Adı	Sure Sıra	Ayet Sayısı	Sayfa No
Mucadele	58	22	541
Haşr	59	24	544
Mumtehine	60	13	548
Saff	61	14	550
Cuma	62	11	552
Munafikûn	63	11	553
Teğabûn	64	18	555
Talak	65	12	557
Tahrîm	66	12	559
Mulk	67	30	561
Kalem	68	52	563
Hakka	69	52	565
Meâric	70	44	567
Nûh	71	28	569
Cin	72	28	571
Muzzemmil	73	20	573
Muddessir	74	56	574
Kıyâmet	75	40	576
İnsân	76	31	577
Murselât	77	50	579
Nebe	78	40	581
Nâziât	79	46	582
Abese	80	42	584
Tekvîr	81	29	585
İnfitâr	82	19	586
Mutaffifîn	83	36	587
İnşikâk	84	25	588
Burûc	85	22	589
Târık	86	17	590
A'lâ	87	19	591
Ğaşiye	88	26	591
Fecr	89	30	592
Beled	90	20	593
Şems	91	15	594
Leyl	92	21	595
Duhâ	93	11	595
İnşirâh	94	8	596
Tîn	95	8	596
Alak	96	19	597
Kâdir	97	5	598
Beyyine	98	8	598
Zilzâl	99	8	599
Âdiyât	100	11	599
Kâria	101	11	600
Tekasûr	102	8	600
Asr	103	3	601
Humeze	104	9	601
Fîl	105	5	601
Kureyş	106	4	602
Maûn	107	7	602
Kevser	108	3	602
Kafirûn	109	6	603
Nasr	110	3	603
Mesed	111	5	603
İhlâs	112	4	604
Felak	113	5	604
Nâs	114	6	604

SURELERİN ALFABETİK SIRAYA GÖRE DİZİMİ

Sure Adı	Sure Sıra	Ayet Sayısı	Sayfa No	Sure Adı	Sure Sıra	Ayet Sayısı	Sayfa No
Abese	80	42	584	Leyl	92	21	595
Âdiyât	100	11	599	Lokmân	31	34	410
Ahkâf	46	35	501	Mâide	5	120	105
Ahzâb	33	73	417	Maûn	107	7	602
A'lâ	87	19	591	Meâric	70	44	567
Alak	96	19	597	Meryem	19	98	304
Âl-i İmrân	3	200	49	Mesed	111	5	603
Ankebût	29	69	395	Muhammed	47	38	506
A'râf	7	206	150	Mutaffifîn	83	36	587
Asr	103	3	601	Mucadele	58	22	541
Bakara	2	286	1	Muddessir	74	56	574
Beled	90	20	593	Mulk	67	30	561
Beyyine	98	8	598	Mu'min	40	85	466
Burûc	85	22	589	Mu'minûn	23	118	341
Câsiye	45	37	498	Mumtehine	60	13	548
Cin	72	28	571	Munafikûn	63	11	553
Cuma	62	11	552	Murselât	77	50	579
Duhâ	93	11	595	Muzzemmil	73	20	573
Duhan	44	59	495	Nahl	16	128	266
En'âm	6	165	127	Nâs	114	6	604
Enbiyâ	21	112	321	Nasr	110	3	603
Enfâl	8	75	176	Nâziât	79	46	582
Fâtır	35	45	433	Nebe	78	40	581
Fâtiha	1	7	1	Necm	53	62	525
Fecr	89	30	592	Neml	27	93	376
Felak	113	5	604	Nisâ	4	176	76
Fetih	48	29	510	Nûh	71	28	569
Fîl	105	5	601	Nûr	24	64	349
Furkân	25	77	358	Ra'd	13	43	248
Fussilet	41	54	476	Rahmân	55	78	530
Ğaşiye	88	26	591	Rûm	30	60	403
Hac	22	78	331	Sâd	38	88	452
Hadîd	57	29	536	Saff	61	14	550
Hakka	69	52	565	Saffât	37	182	445
Haşr	59	24	544	Sebe'	34	54	427
Hicr	15	99	261	Secde	32	30	414
Hucurât	49	18	514	Şems	91	15	594
Hûd	11	123	220	Şuarâ	26	227	366
Humeze	104	9	601	Şûrâ	42	53	482
İbrâhîm	14	52	254	Tâhâ	20	135	311
İhlâs	112	4	604	Tahrîm	66	12	559
İnfitâr	82	19	586	Talak	65	12	557
İnsân	76	31	577	Târık	86	17	590
İnşikâk	84	25	588	Teğabûn	64	18	555
İnşirâh	94	8	596	Tekasûr	102	8	600
İsrâ	17	111	281	Tekvîr	81	29	585
Kâdir	97	5	598	Tevbe	9	129	186
Kâf	50	45	517	Tîn	95	8	596
Kafirûn	109	6	603	Tûr	52	49	522
Kalem	68	52	563	Vâkıa	56	96	533
Kamer	54	55	527	Yâsîn	36	83	439
Kâria	101	11	600	Yûnus	10	109	207
Kasas	28	88	384	Yûsuf	12	111	234
Kehf	18	110	292	Zâriyat	51	60	519
Kevser	108	3	602	Zilzâl	99	8	599
Kıyâmet	75	40	576	Zuhruf	43	89	488
Kureyş	106	4	602	Zumer	39	75	457

Beşerî Kanunlar: 4/Nisâ, 62; 12/Yûsuf, 76; 42/Şûrâ, 21

Cahiliye Hükmü: 5/Mâide, 50; 33/Ahzâb, 33

Din Adamlarının İlah Edinilmesi: 3/Âl-i İmrân, 64; 9/Tevbe, 31

Hâkimiyet Allah'ındır (cc): 7/A'râf, 54; 12/Yûsuf, 40

İkrah: 16/Nahl, 106

İman: 4/Nisâ, 18; 6/En'âm, 158; 10/Yûnus, 90-92; 26/Şuarâ, 200-203; 32/Secde, 28-30; 34/Sebe', 51-52; 40/Mu'min, 82-85; 44/Duhan, 10-16

İman Esasları: 2/Bakara, 62, 98, 177, 285; 4/Nisâ, 136, 150-151

İnsanların Çoğunun Durumu: 2/Bakara, 243; 3/Âl-i İmrân, 110; 6/En'âm, 111, 116; 7/A'râf, 179; 11/Hûd, 40; 12/Yûsuf, 103, 106; 13/Ra'd, 1; 23/Mu'minûn, 70; 30/Rûm, 42; 37/Saffât, 71

Lailaheillallah: 2/Bakara, 165; 3/Âl-i İmrân, 64; 6/En'âm, 162-163; 9/Tevbe, 31; 12/Yûsuf, 40; 14/İbrâhîm, 27; 18/Kehf, 26, 110; 21/Enbiyâ, 25; 42/Şûrâ, 21; 43/Zuhruf, 28; 46/Ahkâf, 5; 47/Muhammed, 19

Meleklere İman: 2/Bakara, 30-34, 98, 102, 161, 177, 210, 248; 3/Âl-i İmrân, 18, 42, 45, 80, 87, 123-125; 4/Nisâ, 97, 166, 172; 6/En'âm, 8-9, 50, 111, 158; 7/A'râf, 11, 20; 8/Enfâl, 9, 12, 50; 11/Hûd, 12, 31; 12/Yûsuf, 31; 13/Ra'd, 13, 23; 15/Hicr, 7-8, 28, 30; 16/Nahl, 2, 28, 32; 17/İsrâ, 40, 61; 21/Enbiyâ, 26-28; 25/Furkân, 7; 32/Secde, 11; 33/Ahzâb, 43; 35/Fâtır, 1; 38/Sâd, 71-73; 41/Fussilet, 30-32; 42/Şûrâ, 5; 43/Zuhruf, 16-20, 60, 77; 50/Kâf, 17-19; 53/Necm, 26; 69/Hakka, 17; 70/Meâric, 3-4; 74/Muddessir, 31; 78/Nebe, 38; 89/Fecr, 22-23

Mescidler Allah'ındır (cc): 72/Cin, 18

Misak: 7/A'râf, 172

Peygamberlerin Ortak Daveti: 16/Nahl, 36; 21/Enbiyâ, 25; 43/Zuhruf, 45

Şefaat: 2/Bakara, 48, 123; 10/Yûnus, 18; 19/Meryem, 87; 20/Tâhâ, 109; 21/Enbiyâ, 28; 34/Sebe', 23; 39/Zumer, 43-44; 43/Zuhruf, 86; 53/Necm, 26

Şefaat Etmek: 2/Bakara, 48, 123, 254-255; 6/En'âm, 51, 94; 7/A'râf, 53; 10/Yûnus, 3, 18; 20/Tâhâ, 109; 21/Enbiyâ, 28; 34/Sebe', 23; 40/Mu'min, 18; 43/Zuhruf, 86

Şefaatin Kabul Şartları: 2/Bakara, 255; 20/Tâhâ, 109; 21/Enbiyâ, 28; 34/Sebe', 23; 43/Zuhruf, 86; 53/Necm, 26

Şirk/Affolunmayacak Günah: 4/Nisâ, 48, 116

Tağut ve Tarifi: 2/Bakara, 256-257; 4/Nisâ, 51, 60, 76; 5/Mâide, 60; 16/Nahl, 36; 39/Zumer, 17

Tağuta Muhakeme Olmak: 4/Nisâ, 60; 5/Mâide, 43

Tağutu Reddetmenin İmandan Oluşu: 2/Bakara, 256; 16/Nahl, 36

Tevhid İnancı: 1/Fâtiha, 5; 2/Bakara, 133, 163-164, 255-257; 3/Âl-i İmrân, 1-6, 18, 62, 102; 4/Nisâ, 87, 171; 5/Mâide, 73; 6/En'âm, 19, 46, 102, 106, 162-163; 7/A'râf, 59, 65, 73, 85, 158; 9/Tevbe, 31, 129; 10/Yûnus, 90; 11/Hûd, 14, 50, 61, 84; 13/Ra'd, 30; 14/İbrâhîm, 24-27, 35-36, 52; 15/Hicr, 94; 16/Nahl, 2, 22, 51, 102; 18/Kehf, 110; 20/Tâhâ, 7-8, 13-14, 98; 21/Enbiyâ, 22, 25, 108; 22/Hac, 34; 23/Mu'minûn, 32, 91, 116; 27/Neml, 26, 60-64; 28/Kasas, 70-72, 88; 30/Rûm, 28; 35/Fâtır, 3; 37/Saffât, 35; 38/Sâd, 65; 39/Zumer, 6, 65; 40/Mu'min, 1-3, 62, 64-65; 41/Fussilet, 6; 43/Zuhruf, 84; 44/Duhan, 7-8; 47/Muhammed, 7, 19; 51/Zâriyat, 51; 52/Tûr, 43; 59/Haşr, 22-24; 64/Teğabûn, 13; 73/Muzzemmil, 9

Vahye İttibanın Zorunluluğu: 2/Bakara, 38; 20/Tâhâ, 123-124

Yaratılış Gayesi: 21/Enbiyâ, 16; 23/Mu'minûn, 115; 38/Sâd, 27; 44/Duhan, 38; 51/Zâriyat, 56

TEVHİD VE TEVHİD İNANCININ GEREKLERİ

Allah (cc) ve Resûl'ünün (sav) Hükmüne İtaat: 3/Âl-i İmrân, 31-32; 4/Nisâ, 61, 65; 24/Nûr, 48-52; 33/Ahzâb, 36

Allah (cc) ve Resûl'ünün (sav) Hükmüne Karşı Çıkanlar: 4/Nisâ, 56, 65; 9/Tevbe, 29-31; 46/Ahkâf, 4-5; 58/Mucadele, 20, 22

Allah Resûlü'ne (sav) Saygı: 24/Nûr, 62-63; 49/Hucurât, 1-5

Allah Resûlü'nü (sav) Hakem Kabul Etmek: 4/Nisâ, 65

Allah Resûlü'nün (sav) Hükümlerine İtaatin Lüzumu: 59/Haşr, 7

Allah'a (cc) Şirk/Ortak Koşmak: 4/Nisâ, 36, 48; 6/En'âm, 14, 56, 151; 7/A'râf, 33; 10/Yûnus, 105-106; 12/Yûsuf, 38; 13/Ra'd, 36; 16/Nahl, 51, 73-74; 17/İsrâ, 22, 39, 111; 18/Kehf, 110; 22/Hac, 26, 31; 26/Şuarâ, 213; 28/Kasas, 88; 30/Rûm, 13; 31/Lokmân, 13; 40/Mu'min, 66; 42/Şûrâ, 6; 51/Zâriyat, 51; 72/Cin, 18

Allah'a (cc) Ortak Koşmaktan Sakındırma: 4/Nisâ, 48, 116-117; 5/Mâide, 72; 12/Yûsuf, 38; 22/Hac, 31; 39/Zumer, 65; 43/Zuhruf, 45; 72/Cin, 2, 20

Allah'a (cc) ve Peygamberlere İsyan: 4/Nisâ, 14

Allah'a (cc) ve Resûl'üne (sav) İtaat: 4/Nisâ, 59

Allah'a (cc) Verdikleri Sözlerini Bozanlar: 5/Mâide, 13; 9/Tevbe, 77

Allah'ı (cc) Hakem Kabul Etmek: 6/En'âm, 114; 7/A'râf, 87; 10/Yûnus, 109; 12/Yûsuf, 80; 22/Hac, 69; 24/Nûr, 47-51; 27/Neml, 78; 33/Ahzâb, 36; 34/Sebe', 26; 39/Zumer, 3, 46; 60/Mumtehine, 10

Allah'ı (cc) Tesbih Etmek: 2/Bakara, 30-32, 116; 3/Âl-i İmrân, 41; 5/Mâide, 116; 6/En'âm, 100; 7/A'râf, 143, 206; 9/Tevbe, 31; 10/Yûnus, 10; 13/Ra'd, 13; 15/Hicr, 97-98; 16/Nahl, 1, 3, 57; 17/İsrâ, 1, 43-44, 108; 19/Meryem, 11; 20/Tâhâ, 130; 21/Enbiyâ, 19-20, 22, 26, 87; 23/Mu'minûn, 91-92, 116; 24/Nûr, 16, 36-37, 41; 25/Furkân, 18, 58; 27/Neml, 8, 63; 28/Kasas, 68; 30/Rûm, 17, 40; 32/Secde, 15; 33/Ahzâb, 41-42; 34/Sebe', 41; 36/Yâsîn, 36, 83; 37/Saffât, 159, 180; 39/Zumer, 4, 67, 75; 40/Mu'min, 7, 55; 42/Şûrâ, 5; 43/Zuhruf, 13, 82; 48/Fetih, 9; 50/Kâf, 39-40; 52/Tûr, 43, 48-49; 56/Vâkıa, 74, 96; 57/Hadîd, 1, 24; 61/Saff, 1; 62/Cuma, 1; 64/Teğabûn, 1; 68/Kalem, 28-29; 69/Hakka, 52; 76/İnsân, 26; 87/A'lâ, 1; 110/Nasr, 3

Allah'ın (cc) Ayetleriyle Alay Etmek: 4/Nisâ, 140; 6/En'âm, 68; 9/Tevbe, 65-66

Allah'ın (cc) İndirdikleriyle Hükmetmeyenler: 5/Mâide, 44-45, 47-48

Allah'ın (cc) Ümmetlerden Aldığı Söz: 2/Bakara, 40; 21/Enbiyâ, 25

Allah'ın (cc) Yaratıcılığını Kabul Edip Hüküm Koyuculuğunu Kabul Etmemek: 10/Yûnus, 31; 23/Mu'minûn, 84-89

Allah'tan (cc) Başka İbadet Edilen Şeyler: 4/Nisâ, 116-120; 5/Mâide, 76; 6/En'âm, 71; 7/A'râf, 190-198; 10/Yûnus, 18, 34-36, 66; 11/Hûd, 100-101, 109; 12/Yûsuf, 39-40; 13/Ra'd, 14, 16, 33; 14/İbrâhîm, 35-36; 16/Nahl, 17, 20-21, 72-76; 17/İsrâ, 56-57, 67; 18/Kehf, 52; 19/Meryem, 41-42, 81-82; 20/Tâhâ, 87-89, 97; 21/Enbiyâ, 43, 61-67, 98-100; 22/Hac, 11-13, 62, 71, 73; 25/Furkân, 3, 55; 26/Şuarâ, 69-73, 91-93; 28/Kasas, 64; 29/Ankebût, 17; 30/Rûm, 12-13, 28, 40; 36/Yâsîn, 23, 74-75; 37/Saffât, 91-96, 123-126; 39/Zumer, 38, 43; 40/Mu'min, 20, 41-43, 73-74; 41/Fussilet, 47-48; 42/Şûrâ, 21; 43/Zuhruf, 86; 46/Ahkâf, 4-6, 28; 53/Necm, 19-23

Allah'tan (cc) Başkasına Sığınıp Ondan Güç Almak ve Onları İlah Edinmek: 19/Meryem, 81; 29/Ankebût, 41; 46/Ahkâf, 5

ŞERİAT VE TOPLUM DÜZENİ

SAVAŞ VE CİHAD HUKUKU

Meryem (as): 3/Âl-i İmrân, 36-37, 42-45; 4/Nisâ, 171; 5/Mâide, 17, 110, 116; 9/Tevbe, 31; 21/Enbiyâ, 91

Millet-i İbrâhîm: 2/Bakara, 130, 135; 3/Âl-i İmrân, 95; 6/En'âm, 161; 12/Yûsuf, 38; 16/Nahl, 123; 22/Hac, 78; 60/Mumtehine, 4

Mûsâ (as): 2/Bakara, 51, 53; 3/Âl-i İmrân, 84; 6/En'âm, 84, 91, 154; 10/Yûnus, 75; 11/Hûd, 96, 110; 17/İsrâ, 2, 101; 19/Meryem, 51-53; 21/Enbiyâ, 48; 25/Furkân, 35; 29/Ankebût, 39; 32/Secde, 23; 33/Ahzâb, 7, 69; 41/Fussilet, 45; 42/Şûrâ, 13

Mûsâ ve Hârûn (as) ile Firavun ve İsrâîloğulları: 2/Bakara, 54-98, 246, 248; 4/Nisâ, 153, 164; 5/Mâide, 20-26; 7/A'râf, 103-157, 159-173; 10/Yûnus, 75-93; 14/İbrâhîm, 5-8; 20/Tâhâ, 25-52, 90-91; 23/Mu'minûn, 45-49; 26/Şuarâ, 10-67; 27/Neml, 7-14; 28/Kasas, 3-48, 76; 37/Saffât, 114-122; 40/Mu'min, 23-46, 53; 43/Zuhruf, 49-56; 44/Duhan, 17-36; 51/Zâriyat, 38-40; 61/Saff, 5; 79/Nâziât, 15-26

Mûsâ ve Hızır (as): 18/Kehf, 60-82

Mûsâ'nın Sahifeleri: 53/Necm, 36; 87/A'lâ, 19

Nûh (as): 3/Âl-i İmrân, 33; 4/Nisâ, 163; 6/En'âm, 84; 11/Hûd, 40; 17/İsrâ, 3, 17; 19/Meryem, 58; 21/Enbiyâ, 76; 33/Ahzâb, 7; 42/Şûrâ, 13; 57/Hadîd, 26

Nûh Kavmi: 7/A'râf, 59-64; 9/Tevbe, 70; 10/Yûnus, 71-73; 11/Hûd, 25-49, 89; 14/İbrâhîm, 9; 22/Hac, 42; 23/Mu'minûn, 23-30; 25/Furkân, 37; 26/Şuarâ, 105-122; 29/Ankebût, 14-15; 38/Sâd, 12; 40/Mu'min, 5, 31; 50/Kâf, 12; 51/Zâriyat, 46; 53/Necm, 52; 54/Kamer, 9-16; 71/Nûh, 1-28

Önceki Milletlerin Başına Gelenler: 3/Âl-i İmrân, 137; 4/Nisâ, 26; 8/Enfâl, 38; 15/Hicr, 13; 17/İsrâ, 77; 18/Kehf, 55; 35/Fâtır, 43

Peygamberlere İtaat: 3/Âl-i İmrân, 32, 50-51, 132; 4/Nisâ, 13, 59, 69, 80; 5/Mâide, 92; 8/Enfâl, 1, 20-21, 46; 9/Tevbe, 71; 24/Nûr, 52, 54, 56; 26/Şuarâ, 105-110, 123-131, 141-150, 160-163, 176-179; 33/Ahzâb, 33, 70-71; 43/Zuhruf, 63-64; 46/Ahkâf, 30-31; 47/Muhammed, 33; 48/Fetih, 17; 49/Hucurât, 14; 58/Mucadele, 12-13; 64/Teğabûn, 12; 71/Nûh, 1-4

Peygamberlerin Allah (cc) Tarafından Korunması: 5/Mâide, 67; 15/Hicr, 95; 20/Tâhâ, 65-69; 21/Enbiyâ, 69-71; 29/Ankebût, 24, 32; 37/Saffât, 97-98, 114-115, 139-147

Peygamberler Gaybı (Allah'ın (cc) Bildirdiklerinin Dışında) Bilmez: 11/Hûd, 31

Peygamberlerin Gönderilmesi: 2/Bakara, 87, 101, 119, 129, 151; 4/Nisâ, 79, 170; 5/Mâide, 15-16, 19, 32; 6/En'âm, 130; 7/A'râf, 35, 43, 53, 59, 61, 65-67, 104; 9/Tevbe, 33, 128-129; 10/Yûnus, 74; 11/Hûd, 96; 12/Yûsuf, 109; 13/Ra'd, 30, 38; 14/İbrâhîm, 5; 15/Hicr, 10-11; 16/Nahl, 36, 43-44, 63, 113; 21/Enbiyâ, 7-8, 25, 107; 22/Hac, 52; 23/Mu'minûn, 23, 32, 44-45; 28/Kasas, 44-45; 30/Rûm, 47; 33/Ahzâb, 45; 36/Yâsîn, 1-4, 13-17; 37/Saffât, 72, 123-124, 133, 139-148; 40/Mu'min, 23, 78; 41/Fussilet, 13-14; 42/Şûrâ, 51; 43/Zuhruf, 6-7, 26-29, 45; 44/Duhan, 13; 48/Fetih, 8; 51/Zâriyat, 38; 57/Hadîd, 25-27; 61/Saff, 6, 9; 62/Cuma, 2-4; 71/Nûh, 1; 73/Muzzemmil, 15-16

Peygamber Gönderilmesinin Hikmetleri: 2/Bakara, 151; 3/Âl-i İmrân, 164; 4/Nisâ, 64, 79-80, 105, 164-165; 5/Mâide, 15, 19, 92, 99; 6/En'âm, 19, 48, 91; 7/A'râf, 61-63, 67-69, 79, 188; 9/Tevbe, 33; 10/Yûnus, 2; 11/Hûd, 2, 12, 25, 88; 13/Ra'd, 7, 30, 40; 14/İbrâhîm, 5, 44; 15/Hicr, 89; 16/Nahl, 2, 35, 43-44, 64, 82; 17/İsrâ, 59, 105; 18/Kehf, 56; 19/Meryem, 97; 21/Enbiyâ, 107; 22/Hac, 49, 78; 24/Nûr, 54; 25/Furkân, 56; 26/Şuarâ, 105-107, 115, 123-125, 141-143, 160-162, 193-195; 27/Neml, 91-92; 28/Kasas, 46, 48; 29/Ankebût, 18, 50; 32/Secde, 3; 33/Ahzâb, 45-47; 34/Sebe', 28, 46; 35/Fâtır, 23-24; 36/Yâsîn, 3-6, 10-11, 17, 70; 38/Sâd, 65-70; 40/Mu'min, 15, 18; 42/Şûrâ, 6-7, 48, 52; 43/Zuhruf, 63; 46/Ahkâf, 9, 23; 48/Fetih, 8-9, 28; 50/Kâf, 45; 51/Zâriyat, 50-51; 52/Tûr, 29; 57/Hadîd, 8; 60/Mumtehine, 6; 62/Cuma, 2-3; 64/Teğabûn, 12; 65/Talak, 8, 11; 67/Mulk, 24-26; 71/Nûh, 1-3; 72/Cin, 22-23; 79/Nâziât, 42-45; 87/A'lâ, 8-10; 88/Ğaşiye, 21-23

Rahipler: 5/Mâide, 82; 9/Tevbe, 31, 34

Ress Halkı: 25/Furkân, 38; 50/Kâf, 12

Sabiîler: 5/Mâide, 69; 22/Hac, 17

Sahabeye İttiba: 2/Bakara, 137; 9/Tevbe, 100

PEYGAMBERİMİZ MUHAMMED (sav)

Allah Resûlü (sav) ve ona İtaat: 2/Bakara, 108, 143, 150; 7/A'râf, 158; 9/Tevbe, 29, 32; 33/Ahzâb, 29, 31, 33, 40, 57; 47/Muhammed, 32-33; 48/Fetih, 9, 12, 17, 27-29; 49/Hucurât, 1-4, 7; 58/Mucadele, 5, 9, 12, 21-22; 59/Haşr, 4, 7, 8; 60/Mumtehine, 1; 61/Saff, 9; 62/Cuma, 2; 64/Teğabûn, 8; 65/Talak, 8

Allah Resûlü'nün (sav) Peygamberliği: 2/Bakara, 119, 252; 3/Âl-i İmrân, 144, 159; 4/Nisâ, 105-106; 5/Mâide, 67, 99; 6/En'âm, 19, 48; 7/A'râf, 158; 11/Hûd, 2; 13/Ra'd, 7; 16/Nahl, 89; 18/Kehf, 110; 21/Enbiyâ, 107; 22/Hac, 49; 25/Furkân, 56; 27/Neml, 91-93; 34/Sebe', 28; 35/Fâtır, 24; 36/Yâsîn, 3-6, 69; 42/Şûrâ, 7; 48/Fetih, 8-9; 60/Mumtehine, 12; 66/Tahrîm, 8-9; 94/İnşirâh, 1-8

Allah Resûlü'nün (sav) Bazı Özellikleri: 9/Tevbe, 40, 61; 15/Hicr, 87-89, 94-95, 97-99; 17/İsrâ, 1, 90-93; 22/Hac, 52; 25/Furkân, 52; 27/Neml, 79-81; 33/Ahzâb, 6, 38-39, 50-53, 56, 59, 60; 40/Mu'min, 77-78; 48/Fetih, 28-29; 49/Hucurât, 1-5; 59/Haşr, 6-7; 66/Tahrîm, 1-5; 73/Muzzemmil, 1-9, 20; 93/Duhâ, 3-11; 108/Kevser, 1-3

Peygamberimiz Muhammed (sav): 3/Âl-i İmrân, 144, 164; 4/Nisâ, 59-61, 80, 83, 115, 170; 5/Mâide, 41, 83, 104; 9/Tevbe, 61, 73, 117; 33/Ahzâb, 1, 6, 13, 38, 45, 53; 60/Mumtehine, 12; 66/Tahrîm, 8-9

Peygamberimizin (sav) Hanımları: 33/Ahzâb, 28-34, 51-53; 66/Tahrîm, 1

Peygamberimizin (sav) Hanımları Müminlerin Annesidir: 33/Ahzâb, 6

Peygamberimizin (sav) Miraç Mucizesi: 17/İsrâ, 1; 53/Necm, 1-18

Peygamberimizin (sav) Sözü Vahiydir: 53/Necm, 3-5

Peygamberimizin (sav) Şahsiyeti ve Örnekliği: 33/Ahzâb, 21

Peygamberimizin (sav) Yetki Sınırı: 6/En'âm, 50, 66, 104, 106-107; 10/Yûnus, 49, 108; 11/Hûd, 12; 16/Nahl, 35, 82; 25/Furkân, 56; 29/Ankebût, 50; 42/Şûrâ, 48; 46/Ahkâf, 9

PEYGAMBERLER VE GEÇMİŞ KAVİMLER

Âd Kavmi: 7/A'râf, 61-72; 9/Tevbe, 70; 11/Hûd, 50-60; 14/İbrâhîm, 9; 22/Hac, 42; 25/Furkân, 38; 26/Şuarâ, 123-140; 29/Ankebût, 38; 38/Sâd, 12; 40/Mu'min, 31; 41/Fussilet, 13-16; 46/Ahkâf, 21-26; 50/Kâf, 13; 51/Zâriyat, 41-42; 53/Necm, 50; 54/Kamer, 18-22; 69/Hakka, 6-8; 89/Fecr, 6

Âdem (as): 2/Bakara, 31, 33, 37; 6/En'âm, 2; 15/Hicr, 26, 28; 32/Secde, 7

Âdem ile Şeytan: 2/Bakara, 34-36; 7/A'râf, 19-24; 17/İsrâ, 61-62; 18/Kehf, 50; 20/Tâhâ, 115-123

Âdem'in Yaratılışı: 2/Bakara, 30; 3/Âl-i İmrân, 59; 4/Nisâ, 1; 7/A'râf, 189; 23/Mu'minûn, 12; 25/Furkân, 54; 32/Secde, 7; 35/Fâtır, 11; 37/Saffât, 11; 38/Sâd, 71-72; 40/Mu'min, 67; 53/Necm, 32

Âdem'in Tevbesi: 2/Bakara, 37; 7/A'râf, 23

Câlût: 2/Bakara, 249-251

Cumartesi Ashabı: 2/Bakara, 65; 7/A'râf, 163-166

Dâvûd (as): 2/Bakara, 251; 4/Nisâ, 163; 5/Mâide, 78; 6/En'âm, 84; 21/Enbiyâ, 78-80; 27/Neml, 15-16; 38/Sâd, 17-26, 30

Ehl-i Kitap: 2/Bakara, 105; 3/Âl-i İmrân, 64-65, 69-72, 75, 98-99, 110-113; 4/Nisâ, 47, 153, 159, 171; 5/Mâide, 15, 19, 59, 65, 68, 77; 7/A'râf, 163-167; 57/Hadîd, 29; 59/Haşr, 2, 11; 98/Beyyine, 1, 4-6

Elyesâ (as): 6/En'âm, 86; 38/Sâd, 48

Ensâr ve Muhâcir'in Fazileti: 9/Tevbe, 100

Eyke Halkı: 15/Hicr, 78-79; 38/Sâd, 13; 50/Kâf, 14

Eyyûb (as): 4/Nisâ, 163; 6/En'âm, 84; 21/Enbiyâ, 83-84; 38/Sâd, 41-44

Firavun: 2/Bakara, 49; 3/Âl-i İmrân, 11; 7/A'râf, 110, 114, 123; 8/Enfâl, 52, 54; 10/Yûnus, 75; 11/Hûd, 97; 14/İbrâhîm, 6; 17/İsrâ, 101-102; 29/Ankebût, 39; 50/Kâf, 13; 69/Hakka, 9; 85/Burûc, 18; 89/Fecr, 10

Hâmân: 28/Kasas, 8, 38; 29/Ankebût, 39

Hârûn (as): 2/Bakara, 248; 4/Nisâ, 163; 6/En'âm, 84; 10/Yûnus, 75; 19/Meryem, 53; 20/Tâhâ, 29; 21/Enbiyâ, 48; 25/Furkân, 35

Cennet: 2/Bakara, 25; 3/Âl-i İmrân, 15, 107, 136, 198; 4/Nisâ, 57, 122; 5/Mâide, 65, 85, 119; 7/A'râf, 42-44, 46-47, 49-50; 8/Enfâl, 4; 9/Tevbe, 21-22, 72, 89, 100; 10/Yûnus, 9-10; 11/Hûd, 23, 108; 13/Ra'd, 23-24, 29, 35; 14/İbrâhîm, 23; 15/Hicr, 45-48; 16/Nahl, 31-32; 18/Kehf, 31, 107-108; 19/Meryem, 60-63; 20/Tâhâ, 76, 117, 121; 21/Enbiyâ, 102-103; 22/Hac, 23-24; 23/Mu'minûn, 10-11; 25/Furkân, 10-16, 24, 75-76; 26/Şuarâ, 90; 29/Ankebût, 58; 30/Rûm, 15, 44; 31/Lokmân, 8-9; 32/Secde, 19; 35/Fâtır, 33-35; 36/Yâsîn, 55-58; 37/Saffât, 41-57, 60-61; 38/Sâd, 50-54; 39/Zumer, 20, 73-74; 40/Mu'min, 8, 40; 41/Fussilet, 30; 42/Şûrâ, 22; 43/Zuhruf, 70-73; 44/Duhan, 51-56; 47/Muhammed, 15; 50/Kâf, 31, 34-35; 51/Zâriyat, 15-16; 52/Tûr, 17-20, 22-27; 53/Necm, 15; 55/Rahmân, 46, 48, 50, 52, 54, 56, 58, 60, 62, 64, 66, 68, 70, 72, 74, 76; 56/Vâkıa, 10-40, 88-91; 57/Hadîd, 12; 58/Mucadele, 22; 59/Haşr, 20; 60/Mumtehine, 12; 64/Teğabûn, 9; 65/Talak, 11; 66/Tahrîm, 11; 83/Mutaffifîn, 23, 32; 85/Burûc, 11; 88/Ğaşiye, 8-16; 89/Fecr, 27-30; 98/Beyyine, 7-8

Cennet Ehli: 7/A'râf, 42-44, 46-50; 10/Yûnus, 26; 11/Hûd, 23-24, 108; 15/Hicr, 45; 16/Nahl, 32; 22/Hac, 23; 37/Saffât, 40-63; 39/Zumer, 73-74; 41/Fussilet, 30-32; 43/Zuhruf, 68-73; 44/Duhan, 51-57; 46/Ahkâf, 13-16; 76/İnsân, 5-22; 80/Abese, 38-39; 88/Ğaşiye, 8-16

Cennetin Kısımları: 9/Tevbe, 72; 13/Ra'd, 23; 16/Nahl, 31; 18/Kehf, 107; 19/Meryem, 62; 20/Tâhâ, 76; 23/Mu'minûn, 11; 32/Secde, 19; 35/Fâtır, 33; 37/Saffât, 40-44; 38/Sâd, 50; 40/Mu'min, 8; 53/Necm, 13-15; 56/Vâkıa, 12; 61/Saff, 12; 82/İnfitâr , 13; 98/Beyyine, 8

Cennetin Vasıfları: 13/Ra'd, 35

Ecel: 4/Nisâ, 78; 6/En'âm, 2, 60; 7/A'râf, 34; 11/Hûd, 3; 16/Nahl, 61; 71/Nûh, 4

Haşr: 6/En'âm, 94, 134; 15/Hicr, 85; 16/Nahl, 84, 89; 17/İsrâ, 71; 18/Kehf, 48; 20/Tâhâ, 15; 21/Enbiyâ, 104; 22/Hac, 7; 29/Ankebût, 5; 30/Rûm, 43; 34/Sebe', 3; 39/Zumer, 69; 40/Mu'min, 59; 42/Şûrâ, 7, 18; 46/Ahkâf, 3; 52/Tûr, 1-8; 69/Hakka, 1-3; 77/Murselât, 1-7; 78/Nebe, 39

Her Canlı Ölümü Tadacaktır: 3/Âl-i İmrân, 185; 17/İsrâ, 99; 21/Enbiyâ, 34-35; 23/Mu'minûn, 15; 29/Ankebût, 57; 55/Rahmân, 26-27

Hesap: 21/Enbiyâ, 1, 47; 28/Kasas, 65; 37/Saffât, 24; 38/Sâd, 16, 53; 78/Nebe, 27; 84/İnşikâk, 8; 88/Ğaşiye, 2, 8, 26; 99/Zilzâl, 6-8

Kabir ve Kabir Hayatı: 6/En'âm, 98; 9/Tevbe, 84; 14/İbrâhîm, 27; 40/Mu'min, 46; 60/Mumtehine, 13; 80/Abese, 21; 102/Tekasûr, 1-2

Kıyamet: 2/Bakara, 85, 113, 174, 212; 3/Âl-i İmrân, 55, 77, 161, 180, 185, 194; 4/Nisâ, 87, 109, 141, 159; 5/Mâide, 14, 36, 64; 6/En'âm, 12; 7/A'râf, 32, 167, 172; 10/Yûnus, 60, 93; 11/Hûd, 60, 98-99; 16/Nahl, 25, 27, 92, 124; 17/İsrâ, 13, 58, 62, 97; 18/Kehf, 105; 19/Meryem, 95; 20/Tâhâ, 100-101, 124; 21/Enbiyâ, 47; 22/Hac, 9, 17, 69; 23/Mu'minûn, 16; 25/Furkân, 69; 28/Kasas, 41-42, 61, 71-72; 29/Ankebût, 13, 25; 32/Secde, 25; 35/Fâtır, 14; 39/Zumer, 15, 24, 31, 47, 60, 67; 41/Fussilet, 40; 42/Şûrâ, 45; 45/Câsiye, 17, 26; 46/Ahkâf, 5; 58/Mucadele, 7; 59/Haşr, 18; 60/Mumtehine, 3; 68/Kalem, 39; 75/Kıyâmet, 1, 6

Kıyamet Alametleri: 18/Kehf, 97-98; 21/Enbiyâ, 96-97; 27/Neml, 82; 47/Muhammed, 18; 75/Kıyâmet, 6-10

Kıyamet ve Sonrası: 18/Kehf, 47-49; 20/Tâhâ, 105-112

Kıyametin Dehşeti: 31/Lokmân, 33; 77/Murselât, 6-9; 80/Abese, 33-42

Kıyametin İlmi Allah'a (cc) Aittir: 7/A'râf, 187; 33/Ahzâb, 63; 41/Fussilet, 47

Kıyametin Vuku Şekli: 14/İbrâhîm, 48; 52/Tûr, 9-10; 56/Vâkıa, 1-7; 69/Hakka, 13-16; 73/Muzzemmil, 14, 17-18; 77/Murselât, 8-14; 78/Nebe, 18-20; 81/Tekvîr, 1-14; 82/İnfitâr , 1-4; 84/İnşikâk, 1-5; 99/Zilzâl, 1-5; 101/Kâria, 1-5

Levh-i Mahfuz: 6/En'âm, 59; 10/Yûnus, 61; 11/Hûd, 6; 17/İsrâ, 58; 22/Hac, 70; 27/Neml, 1, 75; 34/Sebe', 3; 36/Yâsîn, 12; 43/Zuhruf, 4

Ölüm: 3/Âl-i İmrân, 185; 4/Nisâ, 18, 78; 6/En'âm, 60-62, 93; 21/Enbiyâ, 34, 35; 33/Ahzâb, 16; 39/Zumer, 30, 42; 62/Cuma, 6-8

Ölüm Melekleri: 16/Nahl, 28, 32-33; 17/İsrâ, 92; 21/Enbiyâ, 103; 25/Furkân, 21-22, 25; 34/Sebe', 40; 41/Fussilet, 30

Ölümden Sonra Tekrar Dirilmek: 11/Hûd, 7; 16/Nahl, 38; 17/İsrâ, 49-52, 97-99; 19/Meryem, 66-68; 29/Ankebût, 19-20; 30/Rûm, 56

Sûr: 20/Tâhâ, 102; 27/Neml, 87; 36/Yâsîn, 51; 39/Zumer, 68; 50/Kâf, 20; 69/Hakka, 13; 74/Muddessir, 8

Şirk Çeşitleri: 2/Bakara, 165; 4/Nisâ, 48; 5/Mâide, 72; 6/En'âm, 136; 7/A'râf, 37; 9/Tevbe, 31; 10/Yûnus, 106; 18/Kehf, 26; 29/Ankebût, 25; 31/Lokmân, 13; 39/Zumer, 65; 42/Şûrâ, 21

Şirk ve Şirk Amelleri: 2/Bakara, 165; 4/Nisâ, 36; 6/En'âm, 14, 56, 88, 151; 7/A'râf, 33; 10/Yûnus, 105-106; 12/Yûsuf, 38; 13/Ra'd, 36; 16/Nahl, 51, 73-74; 17/İsrâ, 22, 39, 40, 111; 18/Kehf, 5, 110; 22/Hac, 26, 31; 26/Şuarâ, 213; 28/Kasas, 88; 30/Rûm, 13; 31/Lokmân, 13; 40/Mu'min, 66; 42/Şûrâ, 6; 51/Zâriyat, 51; 72/Cin, 18

Zalimler ve Zulmedenler: 2/Bakara, 59, 114, 140, 145, 165, 229, 254, 258, 270; 3/Âl-i İmrân, 57, 93-94, 117, 126-128, 140, 151, 192; 4/Nisâ, 10, 97, 168; 5/Mâide, 29, 45, 51, 72; 6/En'âm, 21, 33, 42-45, 47, 52, 93, 128-129, 135, 144, 157; 7/A'râf, 4-5, 9, 37, 41, 44-45, 148, 165; 8/Enfâl, 54; 9/Tevbe, 19, 23, 70, 109; 10/Yûnus, 13, 17, 39, 54, 106; 11/Hûd, 18-22, 37, 44, 67-68, 82-83, 94-95, 100-102, 116; 12/Yûsuf, 23, 74-75; 14/İbrâhîm, 13, 22, 27, 42-46; 16/Nahl, 28, 85, 112-113; 17/İsrâ, 82, 99; 18/Kehf, 15, 29, 35, 50-51, 57-59, 87; 19/Meryem, 38, 72; 20/Tâhâ, 111; 21/Enbiyâ, 3, 11-15, 29; 22/Hac, 25, 48, 53, 71; 23/Mu'minûn, 27, 41; 24/Nûr, 47-50; 25/Furkân, 7-9, 19, 27-29, 37; 26/Şuarâ, 227; 27/Neml, 10-11, 44, 50-52, 83-85; 28/Kasas, 37, 40-42, 50, 59; 29/Ankebût, 14, 31, 49, 68; 30/Rûm, 9, 29, 57; 31/Lokmân, 10-11; 32/Secde, 22; 34/Sebe', 19, 31-33, 42; 35/Fâtır, 37, 40; 37/Saffât, 22-39; 39/Zumer, 24, 32, 51; 40/Mu'min, 18; 42/Şûrâ, 8-9, 21-22, 40-46; 43/Zuhruf, 39, 63-66, 74-76; 45/Câsiye, 18-19; 46/Ahkâf, 10, 12; 49/Hucurât, 11; 51/Zâriyat, 59; 52/Tûr, 47; 53/Necm, 50-52; 59/Haşr, 17; 60/Mumtehine, 9; 61/Saff, 7-8; 62/Cuma, 5; 65/Talak, 1; 68/Kalem, 29; 76/İnsân, 30-31

Zalimlere Meyletmenin Cezası: 2/Bakara, 165-167; 4/Nisâ, 97; 11/Hûd, 113; 14/İbrâhîm, 21-22; 34/Sebe', 31-33

Ziyana Uğrayanlar: 2/Bakara, 27, 121; 3/Âl-i İmrân, 85; 4/Nisâ, 119-121; 5/Mâide, 5, 52-53; 6/En'âm, 12, 20, 31, 140; 7/A'râf, 9, 53, 92, 99, 178; 8/Enfâl, 36, 37; 9/Tevbe, 69; 10/Yûnus, 45, 95; 11/Hûd, 21-22, 47; 16/Nahl, 108, 109; 18/Kehf, 103-106; 22/Hac, 11-13; 23/Mu'minûn, 103-115; 27/Neml, 4-5; 29/Ankebût, 52; 39/Zumer, 14-16, 63, 65; 41/Fussilet, 22-25; 42/Şûrâ, 45; 46/Ahkâf, 17-18; 58/Mucadele, 19; 63/Munafikûn, 9; 103/Asr, 1-3

ÖLÜM VE AHİRET

Adn Cennetleri: 9/Tevbe, 72; 13/Ra'd, 23; 16/Nahl, 31; 18/Kehf, 31; 19/Meryem, 61-62; 20/Tâhâ, 76; 35/Fâtır, 33; 38/Sâd, 50; 40/Mu'min, 8; 61/Saff, 12; 98/Beyyine, 8

Ahiret Günü: 1/Fâtiha, 3; 2/Bakara, 4, 8, 46, 48, 86, 94, 102, 123, 130, 200-201, 217, 220; 3/Âl-i İmrân, 22, 30, 45, 56, 106-107; 4/Nisâ, 74, 77, 134; 5/Mâide, 5, 33, 41; 6/En'âm, 32, 92; 8/Enfâl, 67; 9/Tevbe, 19, 38, 69; 10/Yûnus, 26-28, 64; 11/Hûd, 16, 19, 22, 103; 12/Yûsuf, 37, 57, 101, 109; 13/Ra'd, 26, 34; 17/İsrâ, 10, 19, 21, 45; 19/Meryem, 75, 85; 20/Tâhâ, 74, 111, 127; 22/Hac, 2, 11, 15; 25/Furkân, 11; 26/Şuarâ, 87, 89; 27/Neml, 68; 28/Kasas, 70, 83-84; 34/Sebe', 21; 37/Saffât, 20; 39/Zumer, 9, 26, 45, 48, 70, 75; 41/Fussilet, 7, 31; 42/Şûrâ, 20; 44/Duhan, 16, 40; 45/Câsiye, 9, 27-28, 35; 50/Kâf, 20-21, 35, 41, 44; 51/Zâriyat, 6, 12; 55/Rahmân, 41; 56/Vâkıa, 7; 57/Hadîd, 12; 67/Mulk, 12, 27; 68/Kalem, 42-43; 69/Hakka, 18; 70/Meâric, 1, 3, 8-18; 74/Muddessir, 38, 53; 76/İnsân, 7; 77/Murselât, 7, 15, 28-29, 45; 79/Nâziât, 39; 80/Abese, 33, 40-41; 81/Tekvîr, 1-14; 82/İnfitâr , 1-5, 9, 14-19; 83/Mutaffifîn, 15, 34-36; 84/İnşikâk, 6-15; 88/Ğaşiye, 1-16, 23-26; 89/Fecr, 22, 29-30; 90/Beled, 17-20; 92/Leyl, 13-17; 96/Alak, 15-18; 99/Zilzâl, 6-8; 107/Maûn, 1

Ahiret Günü'nde Yaşanacak Olaylar: 2/Bakara, 123; 3/Âl-i İmrân, 30, 77, 106-107; 4/Nisâ, 77; 6/En'âm, 22-24; 7/A'râf, 38-51; 10/Yûnus, 26-30; 11/Hûd, 18, 99, 103-108; 14/İbrâhîm, 21-23; 16/Nahl, 27-30; 17/İsrâ, 13-14; 18/Kehf, 99-101; 19/Meryem, 75; 20/Tâhâ, 100-112; 23/Mu'minûn, 99-114; 27/Neml, 87; 28/Kasas, 62-66, 74-75; 29/Ankebût, 25; 36/Yâsîn, 51-65; 37/Saffât, 16-34, 51-61; 38/Sâd, 59-64; 39/Zumer, 47-48, 56-60, 67-75; 41/Fussilet, 19-21, 29; 43/Zuhruf, 67-73; 44/Duhan, 16, 40-56; 45/Câsiye, 26-35; 50/Kâf, 20-35, 41-44; 55/Rahmân, 41; 57/Hadîd, 12; 60/Mumtehine, 3; 67/Mulk, 6-11, 27; 68/Kalem, 42-43; 69/Hakka, 13-37; 70/Meâric, 8-15; 74/Muddessir, 39-47; 75/Kıyâmet, 13; 77/Murselât, 7-11, 29-40; 79/Nâziât, 46; 80/Abese, 33-42; 81/Tekvîr, 1-14; 82/İnfitâr , 1-5, 13-16; 88/Ğaşiye, 1-11; 89/Fecr, 21-25; 100/Âdiyât, 9-11

Ahirete Hazırlık: 2/Bakara, 110; 22/Hac, 77; 36/Yâsîn, 12, 59; 59/Haşr, 18; 75/Kıyâmet, 13

Ahirete İman: 2/Bakara, 4, 46, 62, 123, 177; 3/Âl-i İmrân, 9, 25; 4/Nisâ, 38-39, 59, 162; 6/En'âm, 113; 7/A'râf, 147; 9/Tevbe, 18-19, 44; 10/Yûnus, 45; 16/Nahl, 22; 18/Kehf, 110; 27/Neml, 3; 31/Lokmân, 4; 42/Şûrâ, 7; 70/Meâric, 2, 26-28

Ahirete İnanmayanlar ve Akıbetleri: 7/A'râf, 147; 16/Nahl, 60; 39/Zumer, 45-48; 41/Fussilet, 6-7; 77/Murselât, 15-19

7-9, 13-20, 28-30; 16/Nahl, 26-28, 33-34, 38-39, 60, 63, 71, 84, 88, 104-109, 112-113; 17/İsrâ, 8-10, 60, 67, 69, 72, 89, 97-98; 18/Kehf, 32-44, 56-57, 100-106; 19/Meryem, 37-40, 68-70, 73, 77-84; 20/Tâhâ, 47-48, 60-61, 99-101, 133-135; 21/Enbiyâ, 1-3, 36-46, 77, 90-100; 22/Hac, 3-4, 8-10, 19-22, 25, 42-44, 46-47, 55, 57, 72; 23/Mu'minûn, 24, 33, 44-48, 52-56, 63-77, 117; 24/Nûr, 55, 57; 25/Furkân, 11-14, 32-44, 50, 55, 60, 77; 26/Şuarâ, 105, 139, 157-158, 170-174, 189-190; 27/Neml, 4-5, 40-43, 50, 52, 57-58, 60-62, 82-85; 28/Kasas, 38-42, 46-48, 81-82; 29/Ankebût, 23-24, 47, 55; 30/Rûm, 16, 44-45, 58, 60; 31/Lokmân, 6-7, 12, 23-24, 32; 32/Secde, 28-29; 33/Ahzâb, 7-8, 25, 64-68; 34/Sebe', 5, 31-38, 43-46; 35/Fâtır, 6, 7, 25-26, 36-40; 36/Yâsîn, 1-10, 28-32, 59-70; 37/Saffât, 11-15, 81-82, 127-128, 133, 136, 167, 170, 174-179; 38/Sâd, 1-14, 27, 84-85; 39/Zumer, 2-3, 7-8, 22, 32, 55, 59, 63, 66-67, 71-72; 40/Mu'min, 4-6, 10-14, 49, 50, 69-76, 82-85; 41/Fussilet, 13-14, 26-29, 44, 50-54; 42/Şûrâ, 16, 26, 35; 43/Zuhruf, 6-8, 24-25, 29-42, 57-62, 79-80, 87-89; 44/Duhan, 40, 50; 45/Câsiye, 7-11, 18-19, 31-35; 46/Ahkâf, 1-11, 20, 31-32, 34; 47/Muhammed, 1-3, 7-9, 12, 32, 34; 48/Fetih, 13, 22-26; 50/Kâf, 11-14, 20-30; 51/Zâriyat, 7-9, 52-53, 59-60; 53/Necm, 27-28, 59-62; 54/Kamer, 1-14; 60/Mumtehine, 1-2, 13; 61/Saff, 5, 7-8; 64/Teğabûn, 5-6, 10; 65/Talak, 8-10; 67/Mulk, 6-11, 20-21, 27-30; 70/Meâric, 1-3, 36-44; 71/Nûh, 26-27; 72/Cin, 15-17; 74/Muddessir, 31; 75/Kıyâmet, 20-36; 76/İnsân, 4, 27-28; 78/Nebe, 40; 80/Abese, 40-42; 83/Mutaffifîn, 34-36; 84/İnşikâk, 20-24; 85/Burûc, 17-20; 86/Târık, 15-17; 87/A'lâ, 9-17; 88/Ğaşiye, 21-26; 89/Fecr, 15-26; 90/Beled, 9, 20; 93/Duhâ, 1-6

Kâfirlerden Yüz Çevirmek: 6/En'âm, 70; 32/Secde, 30; 37/Saffât, 174-179; 51/Zâriyat, 54; 52/Tûr, 45; 53/Necm, 27-30; 54/Kamer, 4-6; 70/Meâric, 40-42; 74/Muddessir, 11-17

Kâfirlere Mühlet Tanınması: 3/Âl-i İmrân, 178; 6/En'âm, 110, 112, 137, 158; 7/A'râf, 180, 186; 10/Yûnus, 11, 19, 102; 13/Ra'd, 32; 14/İbrâhîm, 10; 15/Hicr, 2-3; 16/Nahl, 61; 18/Kehf, 58; 20/Tâhâ, 128-129; 21/Enbiyâ, 108, 111; 22/Hac, 42-44; 23/Mu'minûn, 54-56; 29/Ankebût, 65-66; 35/Fâtır, 45; 39/Zumer, 8; 41/Fussilet, 45; 42/Şûrâ, 14, 21; 43/Zuhruf, 83; 70/Meâric, 40-42; 86/Târık, 15-17

Kâfirler Dost Edinilmez: 3/Âl-i İmrân, 28, 118-120; 4/Nisâ, 137-139, 144; 5/Mâide, 51, 80-81; 9/Tevbe, 23; 58/Mucadele, 22; 60/Mumtehine, 9

Kâfirler Yalanlarlar: 3/Âl-i İmrân, 10-11, 137; 5/Mâide, 10, 86; 6/En'âm, 11, 21, 39, 49, 148, 157; 7/A'râf, 36-41, 64, 72, 92, 96, 136, 146-147, 176-177, 182-186; 8/Enfâl, 53-54; 10/Yûnus, 17, 45, 73; 16/Nahl, 36, 113; 22/Hac, 57; 23/Mu'minûn, 33, 47-48; 25/Furkân, 11, 25-39, 77; 26/Şuarâ, 139, 189; 27/Neml, 83-85; 29/Ankebût, 36-37, 68; 30/Rûm, 10, 16; 34/Sebe', 45; 37/Saffât, 127; 39/Zumer, 25-26, 32, 54-60; 43/Zuhruf, 24-25; 50/Kâf, 5; 52/Tûr, 11-16; 54/Kamer, 9-35, 41-42; 55/Rahmân, 13-77; 56/Vâkıa, 51-56, 92-95; 57/Hadîd, 19; 62/Cuma, 5; 64/Teğabûn, 10; 68/Kalem, 8-9; 73/Muzzemmil, 11-14; 74/Muddessir, 38-46; 75/Kıyâmet, 30-36; 77/Murselât, 15-49; 78/Nebe, 26-28; 82/İnfitâr, 9; 83/Mutaffifîn, 10-17; 92/Leyl, 8-16; 96/Alak, 9-19; 107/Maûn, 1-3

Kâfirlere İtaat Edilmez: 3/Âl-i İmrân, 149; 18/Kehf, 28; 25/Furkân, 52; 28/Kasas, 86; 33/Ahzâb, 1-3, 48; 42/Şûrâ, 15; 76/İnsân, 24; 96/Alak, 19

Kâfirlere İyilikleri Fayda vermez: 3/Âl-i İmrân, 117

Kâfirlerin Ahiretteki Pişmanlıkları: 33/Ahzâb, 64-68; 35/Fâtır, 37; 40/Mu'min, 11; 67/Mulk, 10, 11

Kâfirlerin Amelleri Boşa Gidecektir: 18/Kehf, 104-105; 24/Nûr, 39; 33/Ahzâb, 19

Kâfirlerin Kur'ân Karşısındaki Tavırları: 22/Hac, 72

Kâfirlerin Vasıfları: 6/En'âm, 25; 7/A'râf, 146; 9/Tevbe, 87, 93; 18/Kehf, 57; 23/Mu'minûn, 90

Küfür: 2/Bakara, 88, 93, 108, 217; 3/Âl-i İmrân, 52, 80, 90, 167, 176-177; 4/Nisâ, 46, 137, 155-156; 5/Mâide, 41, 61, 64, 68; 9/Tevbe, 12, 74, 97, 107; 14/İbrâhîm, 28; 16/Nahl, 106; 39/Zumer, 7-8; 30/Rûm, 44; 31/Lokmân, 23; 35/Fâtır, 39; 49/Hucurât, 7

Muttakilerin Vasıfları: 2/Bakara, 4, 46, 66, 177; 3/Âl-i İmrân, 114, 135; 6/En'âm, 92; 8/Enfâl, 2; 10/Yûnus, 26; 13/Ra'd, 20; 15/Hicr, 45; 22/Hac, 32-35; 23/Mu'minûn, 8; 27/Neml, 1-3; 28/Kasas, 83; 31/Lokmân, 4; 39/Zumer, 9, 33-34; 76/İnsân, 7-8

Müminlerde Bulunması Gereken Özellikler: 5/Mâide, 54; 8/Enfâl, 2-4; 13/Ra'd, 19-24; 23/Mu'minûn, 1-11; 42/Şûrâ, 36-39; 70/Meâric, 23-35

Allah'a (cc) Karşı Gelmekten Sakınmak: 2/Bakara, 41, 194, 196-197, 203, 223, 231, 233, 278, 282; 3/Âl-i İmrân, 50, 102, 123, 200; 4/Nisâ, 1, 131; 5/Mâide, 4, 7-8, 11, 35, 57, 88, 100, 108, 112; 6/En'âm, 72, 155; 8/Enfâl, 1, 69; 9/Tevbe, 119; 11/Hûd, 78; 15/Hicr, 67-69; 16/Nahl, 2, 52; 22/Hac, 1; 23/Mu'minûn, 52; 26/Şuarâ, 106-110, 124-126, 130-132, 142-144, 150, 161-163, 177-179, 183-184; 29/Ankebût, 16; 30/Rûm, 30-31; 31/Lokmân, 33; 33/Ahzâb, 1, 55, 70-71; 39/Zumer, 10, 16; 43/Zuhruf, 63; 48/Fetih, 26; 49/Hucurât, 1, 10; 57/Hadîd, 28; 58/Mucadele, 9; 59/Haşr, 18; 60/Mumtehine, 11; 64/Teğabûn, 15-16; 65/Talak, 1-5; 71/Nûh, 3-4

Allah'a (cc) Karşı Gelmekten Sakınanların Mükâfatı: 2/Bakara, 189, 194, 212; 3/Âl-i İmrân, 15-17, 133-136, 172, 179, 196-198, 200; 5/Mâide, 27; 6/En'âm, 32; 7/A'râf, 35, 128, 156-157; 9/Tevbe, 4, 7, 36, 123; 10/Yûnus, 63; 11/Hûd, 49; 12/Yûsuf, 57, 90-91, 109; 13/Ra'd, 35; 15/Hicr, 45-48; 16/Nahl, 30-32; 19/Meryem, 59-63, 71-72, 83-86; 24/Nûr, 52; 25/Furkân, 15-16; 38/Sâd, 49-54; 39/Zumer, 19-20, 33-35, 61, 73-74; 43/Zuhruf, 33-35, 73-74; 51/Zâriyat, 15-19; 52/Tûr, 17-20; 54/Kamer, 54-55; 68/Kalem, 34; 69/Hakka, 48; 77/Murselât, 41-44; 78/Nebe, 31-36; 92/Leyl, 5-7, 14-21

Allah'a (cc) Karşı Gelmekten Sakınmaya Teşvik: 2/Bakara, 21, 63, 103, 179, 183, 187, 194, 197, 223; 3/Âl-i İmrân, 25, 76, 120, 125, 172, 179, 186; 4/Nisâ, 77, 128, 129; 5/Mâide, 8, 65, 93; 6/En'âm, 32, 51, 69; 7/A'râf, 26, 35, 63, 65, 96, 128, 156, 164, 169, 171; 8/Enfâl, 29; 9/Tevbe, 36, 44, 108-109, 123; 10/Yûnus, 6, 31; 11/Hûd, 49; 12/Yûsuf, 90, 109; 16/Nahl, 52, 128; 20/Tâhâ, 113; 22/Hac, 37; 23/Mu'minûn, 23, 31-32, 86, 87; 24/Nûr, 52; 26/Şuarâ, 106-107, 124-126, 142-144, 161-163; 28/Kasas, 83; 37/Saffât, 123-124; 39/Zumer, 27-28; 47/Muhammed, 36; 49/Hucurât, 3, 13; 58/Mucadele, 9; 65/Talak, 2-5; 74/Muddessir, 54-56

Allah'a (cc) Karşı Gelmekten Sakınanların Vasıfları: 2/Bakara, 1-5, 65-66, 177; 3/Âl-i İmrân, 113-115, 133-134; 7/A'râf, 156-157, 201-202; 19/Meryem, 59-63; 24/Nûr, 34; 38/Sâd, 28; 92/Leyl, 14-21

Allah'ı (cc) Unutanlar: 9/Tevbe, 67; 20/Tâhâ, 126; 59/Haşr, 19

Allah'ın (cc) Dostları: 10/Yûnus, 62-64

Allah'ın (cc) Müşriklere Mühleti: 18/Kehf, 58-59; 29/Ankebût, 53; 68/Kalem, 44-45; 70/Meâric, 42; 73/Muzzemmil, 11

Azgınlar: 7/A'râf, 175-176; 26/Şuarâ, 91, 224; 37/Saffât, 27-32; 38/Sâd, 55; 51/Zâriyat, 52-55; 52/Tûr, 32; 53/Necm, 50-52; 68/Kalem, 30-31; 78/Nebe, 21-30; 79/Nâziât, 37-39; 96/Alak, 6-7

Azgınlık: 7/A'râf, 33; 10/Yûnus, 23; 13/Ra'd, 25; 15/Hicr, 39, 42; 16/Nahl, 90; 18/Kehf, 64, 80; 19/Meryem, 59, 69; 42/Şûrâ, 27

Bidat: 2/Bakara, 189

Cinler: 6/En'âm, 100, 112, 128, 130; 7/A'râf, 38; 11/Hûd, 119; 15/Hicr, 27; 18/Kehf, 50; 27/Neml, 17, 39; 34/Sebe', 12, 14, 41; 37/Saffât, 158; 38/Sâd, 37-38; 41/Fussilet, 25; 46/Ahkâf, 18, 29-30; 51/Zâriyat, 56; 55/Rahmân, 15, 33, 35-39; 72/Cin, 1-7; 114/Nâs, 1-6

Dinden Dönenler/Mürtedler: 2/Bakara, 108; 3/Âl-i İmrân, 77, 86, 106, 177; 4/Nisâ, 115, 137; 5/Mâide, 52-54; 16/Nahl, 106-107, 112-113; 47/Muhammed, 25; 60/Mumtehine, 11

Dini Parçalara Ayırıp Gruplaşanlar: 3/Âl-i İmrân, 103; 6/En'âm, 159; 23/Mu'minûn, 53; 30/Rûm, 32

Ehl-i Kitap: 2/Bakara, 105, 109; 3/Âl-i İmrân, 64-66, 69-72, 75, 98-99, 110-113, 199; 4/Nisâ, 123, 153, 159, 171; 5/Mâide, 15-19, 59, 65-77; 29/Ankebût, 46; 33/Ahzâb, 26; 57/Hadîd, 29; 59/Haşr, 2, 11; 98/Beyyine, 1, 4-6

Gazaba Uğratılanlar: 1/Fâtiha, 7; 2/Bakara, 90; 4/Nisâ, 93; 5/Mâide, 59-60; 8/Enfâl, 16; 24/Nûr, 9; 48/Fetih, 6

Heva ve Heveslerini Putlaştıranlar: 25/Furkân, 43; 45/Câsiye, 23

İslam Ümmetinin Vasıfları: 2/Bakara, 143; 3/Âl-i İmrân, 110; 22/Hac, 78; 35/Fâtır, 31-32

Kâfirler (İnkâr Edenler): 2/Bakara, 6, 8, 23-24, 26, 29, 61, 89-90, 98, 101-102, 104, 121, 126, 161-162, 191, 211-212, 253-254, 257, 264, 276; 3/Âl-i İmrân, 1-4, 12-13, 19, 21-22, 32, 56, 86-91, 97-98, 106, 112, 116, 127-128, 131, 141, 151, 156, 162, 176-178, 196; 4/Nisâ, 18, 36, 39, 41-42, 44-46, 56, 101-102, 115, 131, 136-137, 140, 150-151, 160-161, 167-170; 5/Mâide, 3, 5, 10, 17, 36-37, 44, 67, 72-73, 78, 81, 86, 101-104, 114-115; 6/En'âm, 1-10, 25-30, 39, 70, 89, 115-116, 122, 130, 132, 155-159; 7/A'râf, 27-30, 36-41, 50-53, 64, 71-72, 77-78, 90-93, 96, 101-102, 146-147, 175-178, 182-185; 8/Enfâl, 7, 12-14, 17-19, 22-23, 30-40, 47, 50-59, 65, 73; 9/Tevbe, 1, 3, 12-13, 17, 25-26, 32, 37, 49, 62-63, 68, 73, 90, 124-125; 10/Yûnus, 4, 7-8, 45, 69-70, 73, 100-102; 11/Hûd, 5, 15, 17, 22, 59-60, 66-68, 74-76, 105-107; 12/Yûsuf, 37, 87; 13/Ra'd, 5-6, 12-14, 18, 30-35, 42; 14/İbrâhîm, 1, 3,

KUR'ÂN VE SEMAVİ KİTAPLAR

Ayet: 2/Bakara, 41, 231, 252; 3/Âl-i İmrân, 4, 7, 19, 58, 70, 98, 101, 108, 113, 118, 199; 4/Nisâ, 140, 155; 5/Mâide, 44; 6/En'âm, 4, 98, 124, 157-158; 7/A'râf, 32, 58, 174; 8/Enfâl, 2, 52, 54; 9/Tevbe, 9, 11, 65; 10/Yûnus, 1, 5, 17, 24, 71, 95, 101; 11/Hûd, 1; 12/Yûsuf, 1; 13/Ra'd, 1-2; 15/Hicr, 1; 16/Nahl, 104-105; 17/İsrâ, 59; 18/Kehf, 56-57, 105-106; 19/Meryem, 58; 21/Enbiyâ, 5; 22/Hac, 16, 52; 23/Mu'minûn, 66, 105; 24/Nûr, 1, 18, 34, 46, 58-59, 61; 25/Furkân, 73; 26/Şuarâ, 2; 27/Neml, 1; 28/Kasas, 2, 87; 29/Ankebût, 23, 49-50; 30/Rûm, 10, 28; 31/Lokmân, 2; 32/Secde, 22; 33/Ahzâb, 34; 36/Yâsîn, 46; 39/Zumer, 59, 71; 40/Mu'min, 4, 35, 56, 69; 41/Fussilet, 3, 44; 45/Câsiye, 6, 8, 11, 31, 35; 46/Ahkâf, 26-27; 57/Hadîd, 9, 17; 58/Mucadele, 5; 62/Cuma, 2, 5; 64/Teğabûn, 10; 65/Talak, 11; 68/Kalem, 15; 74/Muddessir, 16; 78/Nebe, 28; 83/Mutaffifîn, 13; 90/Beled, 19

İncil: 3/Âl-i İmrân, 3, 48, 65; 5/Mâide, 46-47, 66, 68, 110; 7/A'râf, 157; 9/Tevbe, 111; 48/Fetih, 29; 57/Hadîd, 27

Kitab-ı Mubin: 5/Mâide, 15; 12/Yûsuf, 1; 26/Şuarâ, 2; 28/Kasas, 2; 44/Duhan, 2

Kitab'ın İndiriliş Gayesi: 2/Bakara, 213; 4/Nisâ, 105; 6/En'âm, 19; 11/Hûd, 1-2; 14/İbrâhîm, 1; 16/Nahl, 102; 17/İsrâ, 82; 19/Meryem, 97; 25/Furkân, 1; 38/Sâd, 29; 43/Zuhruf, 44

Kitap ve Kitaplara İman: 2/Bakara, 4, 285; 7/A'râf, 170

Kur'ân: 5/Mâide, 101; 6/En'âm, 9; 9/Tevbe, 111; 10/Yûnus, 2, 15, 37, 61; 13/Ra'd, 31; 15/Hicr, 1, 87, 91; 16/Nahl, 98; 17/İsrâ, 41, 45, 89; 18/Kehf, 54; 20/Tâhâ, 2, 114; 25/Furkân, 30; 27/Neml, 1-6, 76, 92; 28/Kasas, 85; 30/Rûm, 58; 34/Sebe', 31; 36/Yâsîn, 2, 69; 38/Sâd, 1; 39/Zumer, 27-28; 41/Fussilet, 3; 43/Zuhruf, 3; 50/Kâf, 45; 55/Rahmân, 2; 56/Vâkıa, 77; 68/Kalem, 51; 73/Muzzemmil, 20; 76/İnsân, 23; 84/İnşikâk, 21; 85/Burûc, 21

Kur'ân'da Muhkem ve Müteşabih Ayetler: 3/Âl-i İmrân, 7

Kur'ân'ın İsimleri: 2/Bakara, 2, 159, 177, 285; 3/Âl-i İmrân, 3, 7; 4/Nisâ, 105, 113, 127, 130, 140; 5/Mâide, 15; 6/En'âm, 114, 155; 7/A'râf, 2, 196; 10/Yûnus, 1; 11/Hûd, 1; 12/Yûsuf, 1; 13/Ra'd, 1; 14/İbrâhîm, 1; 15/Hicr, 1, 6, 9; 16/Nahl, 44, 64, 89; 18/Kehf, 1; 21/Enbiyâ, 50; 25/Furkân, 1; 26/Şuarâ, 2; 27/Neml, 1; 28/Kasas, 2, 86; 29/Ankebût, 47, 51; 31/Lokmân, 2; 32/Secde, 2; 36/Yâsîn, 69; 38/Sâd, 29, 87; 39/Zumer, 1, 2, 23; 41/Fussilet, 3, 41; 42/Şûrâ, 52; 43/Zuhruf, 2; 44/Duhan, 2; 46/Ahkâf, 2, 12; 52/Tûr, 2; 56/Vâkıa, 78, 81; 64/Teğabûn, 8

Kur'ân'ın Korunması: 15/Hicr, 9

Kur'ân'ın Özellikleri ve Ona İmanın Gerekleri: 2/Bakara, 3, 93, 121, 136, 174, 176, 213; 4/Nisâ, 47, 82, 105, 113, 174; 5/Mâide, 15-16, 48-49, 67-68; 6/En'âm, 19, 50, 66, 115, 155, 157; 7/A'râf, 2-3, 52, 170, 203-204; 10/Yûnus, 108; 11/Hûd, 17; 12/Yûsuf, 102, 104; 13/Ra'd, 1, 30-31, 37; 14/İbrâhîm, 52; 15/Hicr, 9; 16/Nahl, 43, 64, 89; 17/İsrâ, 9; 20/Tâhâ, 99-100; 21/Enbiyâ, 50; 25/Furkân, 1, 33; 26/Şuarâ, 2, 192, 210; 27/Neml, 1, 92-93; 28/Kasas, 51, 53, 85; 29/Ankebût, 45; 30/Rûm, 58; 31/Lokmân, 2; 34/Sebe', 6; 38/Sâd, 29; 39/Zumer, 55; 40/Mu'min, 2, 41-42, 44; 42/Şûrâ, 3, 7, 17, 52; 43/Zuhruf, 3-4, 43; 44/Duhan, 3, 58; 45/Câsiye, 2; 46/Ahkâf, 2, 12, 29, 31; 47/Muhammed, 2, 24; 56/Vâkıa, 77, 80; 57/Hadîd, 17, 22; 59/Haşr, 21; 64/Teğabûn, 8; 65/Talak, 10-11; 68/Kalem, 52; 69/Hakka, 40, 43, 48, 50, 51; 72/Cin, 1-2; 73/Muzzemmil, 4, 20; 74/Muddessir, 54-55; 75/Kıyâmet, 16, 19; 76/İnsân, 23; 80/Abese, 11, 16; 81/Tekvîr, 19, 25, 27; 85/Burûc, 21-22; 96/Alak, 1; 98/Beyyine, 2-3

Kur'ân ve Sünnet İlişkisi: 5/Mâide, 67; 16/Nahl, 44

Tevrat: 3/Âl-i İmrân, 3, 48, 50, 65, 93; 5/Mâide,43-44, 46, 66, 68, 110; 9/Tevbe, 111; 48/Fetih, 29; 61/Saff, 6; 62/Cuma, 5

Vahiy: 4/Nisâ, 163; 6/En'âm, 7, 91, 93; 12/Yûsuf, 109; 17/İsrâ, 2; 31/Lokmân, 27; 40/Mu'min, 70; 42/Şûrâ, 51

Zebur: 3/Âl-i İmrân, 184; 4/Nisâ, 163; 17/İsrâ, 55; 21/Enbiyâ, 105

MÜMİN, MÜSLİM, KÂFİR, MÜŞRİK, MÜNAFIK

Allah (cc), Peygamberleri ve Ayetleriyle Alay Edenler: 6/En'âm, 10; 9/Tevbe, 65-66; 13/Ra'd, 32; 15/Hicr, 11, 95; 16/Nahl, 34; 21/Enbiyâ, 41; 30/Rûm, 10; 36/Yâsîn, 30; 37/Saffât, 12

Allah (cc) Yolundan Alıkoyanlar: 3/Âl-i İmrân, 99; 4/Nisâ, 167; 7/A'râf, 45, 86; 8/Enfâl, 36; 9/Tevbe, 9; 11/Hûd, 18-19; 14/İbrâhîm, 3; 16/Nahl, 88, 94; 22/Hac, 25; 33/Ahzâb, 18; 47/Muhammed, 1, 32-34; 58/Mucadele, 16

Allah (cc) Yolundan Menetmek İçin Mallarını Harcayanlar: 8/Enfâl, 36

Allah'a (cc) Karşı Büyüklük Taslayan Liderler: 2/Bakara, 166; 7/A'râf, 38; 14/İbrâhîm, 21; 16/Nahl, 25; 34/Sebe', 31, 33; 40/Mu'min, 47

En'âm, 90, 126, 152; 7/A'râf, 2-3, 21, 26, 62, 68, 79, 93, 130, 145, 164; 9/Tevbe, 126; 10/Yûnus, 3, 57; 11/Hûd, 24, 34, 46, 114, 120; 12/Yûsuf, 104; 13/Ra'd, 19; 14/İbrâhîm, 25, 52; 16/Nahl, 13, 17, 90, 125; 17/İsrâ, 41; 18/Kehf, 57; 20/Tâhâ, 3, 44; 21/Enbiyâ, 48; 23/Mu'minûn, 85; 24/Nûr, 1, 17, 27, 34; 25/Furkân, 50, 62; 26/Şuarâ, 136; 27/Neml, 62; 28/Kasas, 12, 20, 43, 46, 51; 29/Ankebût, 51; 32/Secde, 4; 34/Sebe', 46; 35/Fâtır, 37; 36/Yâsîn, 19, 69; 37/Saffât, 13, 155; 38/Sâd, 29, 43; 39/Zumer, 9, 21, 27; 40/Mu'min, 13, 58; 44/Duhan, 13, 58; 45/Câsiye, 23; 47/Muhammed, 18; 50/Kâf, 37, 45; 51/Zâriyat, 49, 55; 52/Tûr, 29; 54/Kamer, 15, 17, 22, 32, 40, 51; 56/Vâkıa, 62, 73; 58/Mucadele, 3; 65/Talak, 2, 10; 69/Hakka, 12, 42, 48; 73/Muzzemmil, 19; 74/Muddessir, 31, 49, 54-56; 76/İnsân, 29; 80/Abese, 4, 11; 87/A'lâ, 9-10; 88/Ğaşiye, 21

Tefekkür: 2/Bakara, 219, 266; 3/Âl-i İmrân, 191; 6/En'âm, 50; 7/A'râf, 176, 184; 10/Yûnus, 24; 13/Ra'd, 3; 16/Nahl, 11, 44, 69; 30/Rûm, 8, 21; 39/Zumer, 42; 45/Câsiye, 13; 59/Haşr, 21

Tevekkül: 3/Âl-i İmrân, 122, 159-160; 4/Nisâ, 81; 5/Mâide, 11, 23; 7/A'râf, 89; 8/Enfâl, 2, 49, 61; 9/Tevbe, 51, 129; 10/Yûnus, 71, 84-85; 11/Hûd, 56, 88, 123; 12/Yûsuf, 67; 13/Ra'd, 30; 14/İbrâhîm, 11-12; 16/Nahl, 42; 25/Furkân, 58; 26/Şuarâ, 217; 27/Neml, 79; 29/Ankebût, 59; 33/Ahzâb, 3; 39/Zumer, 36, 38; 58/Mucadele, 10; 60/Mumtehine, 4; 64/Teğabûn, 13; 65/Talak, 2-3; 73/Muzzemmil, 9

İNSAN

İnsan, Yalnızca Allah'a (cc) İbadet Etmek İçin Yaratılmıştır: 15/Hicr, 99; 51/Zâriyat, 56-57; 72/Cin, 16-17

İnsan, Yeryüzünün Halifesidir: 2/Bakara, 30; 6/En'âm, 165; 7/A'râf, 69, 74; 10/Yûnus, 14, 73; 27/Neml, 62; 35/Fâtır, 39; 38/Sâd, 26

İnsanın Yaratılışı: 2/Bakara, 28, 30; 3/Âl-i İmrân, 6; 4/Nisâ, 1; 6/En'âm, 2, 98; 7/A'râf, 11, 189; 15/Hicr, 26, 28; 16/Nahl, 4, 72; 20/Tâhâ, 55; 22/Hac, 5; 23/Mu'minûn, 12-14, 79; 25/Furkân, 54; 30/Rûm, 19-20, 54; 31/Lokmân, 34; 32/Secde, 7-9; 35/Fâtır, 11; 36/Yâsîn, 36, 77; 37/Saffât, 11; 38/Sâd, 71; 39/Zumer, 6; 40/Mu'min, 67; 45/Câsiye, 4; 50/Kâf, 16; 53/Necm, 45-46; 56/Vâkıa, 57-59; 71/Nûh, 14; 75/Kıyâmet, 37-39; 76/İnsân, 1-2; 77/Murselât, 20-22; 80/Abese, 18-20; 86/Târık, 5-7; 95/Tîn, 1-5; 96/Alak, 2

KÂİNAT VE YARATILIŞI

Allah (cc) Arşa İstiva Etmiştir: 13/Ra'd, 2; 20/Tâhâ, 5; 25/Furkân, 59; 32/Secde, 4; 57/Hadîd, 4

Arş: 7/A'râf, 54; 9/Tevbe, 129; 10/Yûnus, 3; 11/Hûd, 7; 13/Ra'd, 2; 20/Tâhâ, 5; 21/Enbiyâ, 22; 23/Mu'minûn, 86, 116; 25/Furkân, 59; 27/Neml, 26; 32/Secde, 4; 39/Zumer, 75; 40/Mu'min, 15; 43/Zuhruf, 82; 57/Hadîd, 4; 70/Meâric, 3-4; 85/Burûc, 15

Ay'ın Yaratılışı: 25/Furkân, 61; 71/Nûh, 16

Dağların Yaratılışı: 13/Ra'd, 3; 15/Hicr, 19; 16/Nahl, 15; 50/Kâf, 7; 79/Nâziât, 32

Göklerin Yaratılışı: 6/En'âm, 101; 7/A'râf, 54; 10/Yûnus, 3; 11/Hûd, 7; 13/Ra'd, 2; 15/Hicr, 85; 16/Nahl, 3; 21/Enbiyâ, 30, 32; 25/Furkân, 59; 31/Lokmân, 10; 32/Secde, 4; 41/Fussilet, 11; 50/Kâf, 38; 51/Zâriyat, 47; 57/Hadîd, 4; 65/Talak, 12; 79/Nâziât, 28

Göklerin Yedi Gök Hâlinde Yaratılışı: 2/Bakara, 29; 17/İsrâ, 44; 23/Mu'minûn, 17, 86; 41/Fussilet, 12; 65/Talak, 12; 67/Mulk, 3; 71/Nûh, 15; 78/Nebe, 12

Güneş'in Yaratılışı: 25/Furkân, 61; 71/Nûh, 16; 78/Nebe, 13

Kâinat ve İçindekilerin Yaratılması: 6/En'âm, 101; 7/A'râf, 54; 10/Yûnus, 3; 11/Hûd, 7; 15/Hicr, 85; 16/Nahl, 3; 21/Enbiyâ, 30; 25/Furkân, 59; 32/Secde, 4; 41/Fussilet, 11; 50/Kâf, 38; 57/Hadîd, 4; 65/Talak, 12

Takvim (Ay, Sene, Mevsimler): 2/Bakara, 189, 194, 217; 5/Mâide, 2, 97; 6/En'âm, 96; 10/Yûnus, 5; 9/Tevbe, 5, 36; 16/Nahl, 12; 17/İsrâ, 12; 22/Hac, 47; 30/Rûm, 4; 32/Secde, 5; 70/Meâric, 4

Yerin Yaratılışı: 6/En'âm, 101; 7/A'râf, 54; 10/Yûnus, 3; 11/Hûd, 7; 13/Ra'd, 3; 15/Hicr, 19, 85; 16/Nahl, 3; 21/Enbiyâ, 30; 25/Furkân, 59; 32/Secde, 4; 41/Fussilet, 9-11; 50/Kâf, 38; 51/Zâriyat, 20; 57/Hadîd, 4; 65/Talak, 12; 78/Nebe, 6

Yıldızların Yaratılışı: 6/En'âm, 97; 7/A'râf, 54; 15/Hicr, 16-18; 16/Nahl, 12; 25/Furkân, 61; 37/Saffât, 6; 41/Fussilet, 12; 67/Mulk, 5

Nûr, 37, 56; 27/Neml, 3; 29/Ankebût, 45; 30/Rûm, 31; 31/Lokmân, 4, 17; 33/Ahzâb, 33; 35/Fâtır, 18, 29; 58/Mucadele, 13; 70/Meâric, 22-23, 34; 73/Muzzemmil, 20; 98/Beyyine, 5

Namaz Vakitleri: 11/Hûd, 114; 17/İsrâ, 78-79; 20/Tâhâ, 130; 30/Rûm, 17-18

Oruç: 2/Bakara, 183-185, 187, 196

Sadaka: 2/Bakara, 177, 261-268; 3/Âl-i İmrân, 17; 4/Nisâ, 36, 114; 70/Meâric, 24-25; 74/Muddessir, 44; 89/Fecr, 17-20; 90/Beled, 12-17; 92/Leyl, 17-21; 107/Maûn, 1-3

Tevbe ve Tevbe Edenlerin Vasıfları: 2/Bakara, 54, 159-160, 222; 3/Âl-i İmrân, 86-90; 4/Nisâ, 16-18, 145, 146; 5/Mâide, 38-39; 6/En'âm, 54; 7/A'râf, 143, 153, 155-156; 9/Tevbe, 10-11, 117-118; 11/Hûd, 1-3, 52, 61, 110-112; 16/Nahl, 119; 17/İsrâ, 25; 19/Meryem, 58-63; 20/Tâhâ, 82, 120-122; 24/Nûr, 4-5, 31; 25/Furkân, 68-71; 28/Kasas, 65-67; 33/Ahzâb, 23-24, 72-73; 34/Sebe', 9; 40/Mu'min, 7, 9, 13; 42/Şûrâ, 13; 46/Ahkâf, 15-16; 50/Kâf, 31-32; 58/Mucadele, 12-13; 60/Mumtehine, 4; 66/Tahrîm, 8

Tevessül: 10/Yûnus, 18; 17/İsrâ, 56-57; 39/Zumer, 3

Teyemmüm: 4/Nisâ, 43; 5/Mâide, 6

Zekât: 2/Bakara, 43, 83, 110, 177, 277; 4/Nisâ, 77, 162; 5/Mâide, 12, 55; 7/A'râf, 156; 9/Tevbe, 5, 11, 71; 19/Meryem, 55; 21/Enbiyâ, 73; 23/Mu'minûn, 4; 24/Nûr, 37, 56; 27/Neml, 3; 31/Lokmân, 4; 33/Ahzâb, 33; 41/Fussilet, 7; 58/Mucadele, 13; 73/Muzzemmil, 20; 98/Beyyine, 5

Zikir: 3/Âl-i İmrân, 190-195; 7/A'râf, 205; 13/Ra'd, 28; 20/Tâhâ, 42; 22/Hac, 35; 33/Ahzâb, 21, 35, 41-44; 39/Zumer, 23; 62/Cuma, 10

İLİM, AKLETMEK, TEFEKKÜR, İBRET

Akıl Sahipleri: 2/Bakara, 164, 170, 197, 269; 3/Âl-i İmrân, 7, 190; 5/Mâide, 100; 12/Yûsuf, 111; 13/Ra'd, 19; 14/İbrâhîm, 52; 16/Nahl, 12; 38/Sâd, 29; 39/Zumer, 9, 18, 21; 40/Mu'min, 54; 65/Talak, 10

Akletmeyi Öğütleyen Ayetler: 2/Bakara, 44, 73, 75-76, 164, 170-171, 242; 3/Âl-i İmrân, 65, 118; 5/Mâide, 58, 100; 6/En'âm, 32, 126, 151; 7/A'râf, 169; 8/Enfâl, 22; 13/Ra'd, 4; 16/Nahl, 12, 67; 21/Enbiyâ, 10, 67; 22/Hac, 46; 23/Mu'minûn, 80; 24/Nûr, 61; 25/Furkân, 44; 26/Şuarâ, 28; 28/Kasas, 60; 29/Ankebût, 35, 43, 63; 30/Rûm, 24, 28; 36/Yâsîn, 62, 68; 37/Saffât, 138; 39/Zumer, 43; 40/Mu'min, 67; 43/Zuhruf, 3; 45/Câsiye, 5; 49/Hucurât, 4; 57/Hadîd, 17; 59/Haşr, 14; 67/Mulk, 10

Aklın Putlaşması: 6/En'âm, 29; 45/Câsiye, 24

Âlimlerin Önemi: 2/Bakara, 159

Basiret: 3/Âl-i İmrân, 13; 6/En'âm, 104; 7/A'râf, 203; 10/Yûnus, 43; 12/Yûsuf, 108; 17/İsrâ, 102; 24/Nûr, 44; 38/Sâd, 45-47; 45/Câsiye, 20; 50/Kâf, 8

Bildiğini Öğretmenin Gerekliliği: 2/Bakara, 129, 151, 159, 174; 9/Tevbe, 122; 80/Abese, 1-4

Bilmeden Hüküm Vermemek: 6/En'âm, 119, 144; 22/Hac, 8; 31/Lokmân, 20; 40/Mu'min, 83

Cahillerden Uzak Durmak: 2/Bakara, 67; 6/En'âm, 35; 7/A'râf, 199; 11/Hûd, 46

Gaflet: 7/A'râf, 146, 205; 10/Yûnus, 90-92; 36/Yâsîn, 6; 67/Mulk, 20

Gayb (İdraki Aşan Bilgi): 2/Bakara, 33; 6/En'âm, 59; 7/A'râf, 188; 11/Hûd, 123; 16/Nahl, 77; 18/Kehf, 26; 19/Meryem, 78; 25/Furkân, 6; 27/Neml, 65; 31/Lokmân, 34; 34/Sebe', 48; 35/Fâtır, 38; 36/Yâsîn, 11; 49/Hucurât, 18; 68/Kalem, 47; 72/Cin, 10, 26; 81/Tekvîr, 24

Hikmet: 2/Bakara, 251, 269; 4/Nisâ, 54; 33/Ahzâb, 34; 38/Sâd, 20; 43/Zuhruf, 63; 54/Kamer, 5

İlim: 2/Bakara, 120, 145; 3/Âl-i İmrân, 7, 18-19, 61; 4/Nisâ, 162; 6/En'âm, 80, 119, 143, 148; 7/A'râf, 7, 89; 10/Yûnus, 93; 12/Yûsuf, 22, 68; 13/Ra'd, 37; 16/Nahl, 27; 17/İsrâ, 85, 107; 18/Kehf, 65; 19/Meryem, 43; 20/Tâhâ, 98; 21/Enbiyâ, 74, 79; 22/Hac, 54; 27/Neml, 15, 42; 28/Kasas, 14, 80; 29/Ankebût, 49; 30/Rûm, 56; 34/Sebe', 6; 40/Mu'min, 7, 83; 42/Şûrâ, 14; 43/Zuhruf, 61; 44/Duhan, 32; 45/Câsiye, 17, 23; 46/Ahkâf, 4, 23; 47/Muhammed, 16; 53/Necm, 30; 58/Mucadele, 11

İlmin Değeri ve İlme Teşvik: 3/Âl-i İmrân, 187; 16/Nahl, 43; 20/Tâhâ, 114; 28/Kasas, 80; 39/Zumer, 9; 58/Mucadele, 11; 96/Alak, 1-5

Öğüt ve Nasihat: 2/Bakara, 66, 221, 232, 269, 275; 3/Âl-i İmrân, 7, 138; 4/Nisâ, 34, 58, 63; 5/Mâide, 46; 6/

Hüsran: 2/Bakara, 64, 121; 3/Âl-i İmrân, 149; 4/Nisâ, 119; 5/Mâide, 5, 30, 53; 6/En'âm, 12, 20, 31, 140; 7/A'râf, 9, 23, 53, 92, 99, 149, 178; 8/Enfâl, 37; 10/Yûnus, 45, 95; 11/Hûd, 21-22, 47; 18/Kehf, 103; 21/Enbiyâ, 70; 23/Mu'minûn, 34, 103; 29/Ankebût, 52; 39/Zumer, 15, 63, 65; 40/Mu'min, 78, 85; 41/Fussilet, 23, 25; 42/Şûrâ, 45; 45/Câsiye, 27; 58/Mucadele, 19; 63/Munafikûn, 9; 65/Talak, 9

Mal ve Evlat İmtihanı: 8/Enfâl, 28; 64/Teğabûn, 14-15

Mesuliyet: 2/Bakara, 123, 282; 3/Âl-i İmrân, 182; 4/Nisâ, 111-112, 123; 6/En'âm, 160; 9/Tevbe, 115; 17/İsrâ, 15, 34, 36, 84; 18/Kehf, 29, 57; 22/Hac, 10, 76; 28/Kasas, 47; 30/Rûm, 15, 41, 44; 31/Lokmân, 33; 37/Saffât, 24; 39/Zumer, 7; 42/Şûrâ, 15, 30; 45/Câsiye, 15, 22; 46/Ahkâf, 19; 52/Tûr, 16, 21; 53/Necm, 31; 62/Cuma, 7; 66/Tahrîm, 6; 99/Zilzâl, 7-8

Rızık: 13/Ra'd, 26; 16/Nahl, 71, 114; 17/İsrâ, 30; 29/Ankebût, 60, 62; 34/Sebe', 24, 36, 39; 39/Zumer, 52; 42/Şûrâ, 12, 19, 27; 51/Zâriyat, 22, 57-58; 67/Mulk, 21; 65/Talak, 3

Rüşvet: 2/Bakara, 188

Servete Aşırı Düşkünlük: 3/Âl-i İmrân, 14; 9/Tevbe, 24, 34-35, 58-59, 67, 75-76; 48/Fetih, 15; 59/Haşr, 7; 63/Munafikûn, 7; 64/Teğabûn, 15-17; 89/Fecr, 20; 104/Humeze, 2-3

Vesvese: 7/A'râf, 200-201; 23/Mu'minûn, 97; 41/Fussilet, 36; 114/Nâs, 1-6

İBADET - HAYIRLI AMELLER

Abdest: 5/Mâide, 6

Allah'a (cc) İbadet: 2/Bakara, 21; 4/Nisâ, 36; 5/Mâide, 72, 117; 6/En'âm, 102; 7/A'râf, 29, 59, 65, 73, 85; 9/Tevbe, 31; 10/Yûnus, 3; 11/Hûd, 2, 50, 61, 84, 123; 13/Ra'd, 36-37; 19/Meryem, 36, 65; 20/Tâhâ, 13-14; 21/Enbiyâ, 25; 22/Hac, 77; 23/Mu'minûn, 23, 31-32; 27/Neml, 45, 91-92; 29/Ankebût, 16-17, 36; 36/Yâsîn, 20-22, 60-61; 39/Zumer, 2-3, 11, 14, 17, 65-66; 41/Fussilet, 13-14; 43/Zuhruf, 64; 46/Ahkâf, 21; 51/Zâriyat, 56-57; 53/Necm, 62; 71/Nûh, 2-4; 106/Kureyş, 1-4

Dua: 2/Bakara, 127, 186; 5/Mâide, 35; 6/En'âm, 136; 7/A'râf, 55-56, 205-206; 10/Yûnus, 18; 13/Ra'd, 14; 18/Kehf, 28; 32/Secde, 16; 34/Sebe', 22-23; 40/Mu'min, 60

Gece İbadeti: 25/Furkân, 64; 32/Secde, 15-16; 39/Zumer, 9; 51/Zâriyat, 17-18; 73/Muzzemmil, 2-4, 20; 76/İnsân, 26

Gusül: 5/Mâide, 6

Hac: 2/Bakara, 189, 196-200, 203; 5/Mâide, 97; 22/Hac, 26-37

Hicret ve Mükâfatı: 2/Bakara, 218; 3/Âl-i İmrân, 195; 4/Nisâ, 89, 97-100; 8/Enfâl, 72-75; 9/Tevbe, 20-22; 16/Nahl, 41, 110; 22/Hac, 58; 29/Ankebût, 26; 60/Mumtehine, 10

Huşu: 2/Bakara, 45; 11/Hûd, 23; 21/Enbiyâ, 90; 23/Mu'minûn, 1-2; 57/Hadîd, 16-17

İbadet Yalnızca Allah'a (cc) Yapılır: 1/Fâtiha, 5; 6/En'âm, 162-163; 10/Yûnus, 106; 43/Zuhruf, 45.

İbadetin Çeşitleri: 1/Fâtiha, 5; 6/En'âm, 162-163

İman ve Salih Amel İlişkisi: 1/Fâtiha, 5; 18/Kehf, 110; 19/Meryem, 96

İnfak: 2/Bakara, 3, 177, 195, 215, 219, 254, 261-262, 267, 270, 272-274, 276; 3/Âl-i İmrân, 16-17, 92, 134; 4/Nisâ, 39, 114; 8/Enfâl, 3, 60; 9/Tevbe, 34, 99, 103-104, 121; 13/Ra'd, 22; 14/İbrâhîm, 31; 22/Hac, 35; 28/Kasas, 54, 77; 32/Secde, 16; 34/Sebe', 39; 35/Fâtır, 29; 42/Şûrâ, 38; 47/Muhammed, 36-38; 57/Hadîd, 7, 10-11; 63/Munafikûn, 10-11; 64/Teğabûn, 16-17; 92/Leyl, 18

İyiliği Emretmek ve Kötülükten Sakındırmak: 3/Âl-i İmrân, 104, 110, 113-114; 7/A'râf, 157; 9/Tevbe, 67, 71, 112; 22/Hac, 41; 31/Lokmân, 17

Kefaret: 4/Nisâ, 92; 5/Mâide, 45, 89, 95; 58/Mucadele, 4

Kurban: 22/Hac, 28-37; 108/Kevser, 2

Namaz: 2/Bakara, 3, 43, 45, 83, 110, 153, 177, 238-239, 277; 4/Nisâ, 77, 162; 5/Mâide, 12, 55, 58, 91, 106; 6/En'âm, 72, 92, 162; 7/A'râf, 170; 8/Enfâl, 3, 35; 9/Tevbe, 5, 11, 71; 10/Yûnus, 87; 11/Hûd, 114; 13/Ra'd, 22; 14/İbrâhîm, 31, 37, 40; 19/Meryem, 55; 20/Tâhâ, 14, 132; 21/Enbiyâ, 73; 22/Hac, 35, 78; 23/Mu'minûn, 2, 9; 24/

Din/Ahiret Günü: 1/Fâtiha, 4; 15/Hicr, 35; 26/Şuarâ, 82; 37/Saffât, 20; 38/Sâd, 78; 51/Zâriyat, 12; 56/Vâkıa, 56; 70/Meâric, 26; 74/Muddessir, 46; 82/İnfitâr , 1, 15, 17-18; 83/Mutaffifîn, 11

Dinde Doğruluk ve Eğrilik: 3/Âl-i İmrân, 161; 9/Tevbe, 7; 11/Hûd, 112; 42/Şûrâ, 15

Hak ve Batıl: 2/Bakara, 42; 7/A'râf, 118; 17/İsrâ, 81; 18/Kehf, 56; 22/Hac, 62; 31/Lokmân, 30; 34/Sebe', 49; 40/Mu'min, 5; 42/Şûrâ, 24; 48/Fetih, 28; 61/Saff, 9

Hakka Davet: 3/Âl-i İmrân, 20, 61; 4/Nisâ, 107; 6/En'âm, 25; 7/A'râf, 103; 17/İsrâ, 53; 21/Enbiyâ, 52-73; 26/Şuarâ, 69-89; 29/Ankebût, 46; 31/Lokmân, 20; 40/Mu'min, 35

Hanif Din: 10/Yûnus, 105; 16/Nahl, 123; 30/Rûm, 30

Haniflik, İbrâhîm'in (as) Dinidir: 2/Bakara, 135; 3/Âl-i İmrân, 67; 4/Nisâ, 125; 6/En'âm, 79, 161; 16/Nahl, 120-123

Batıl: 2/Bakara, 42, 185; 3/Âl-i İmrân, 71; 7/A'râf, 173; 8/Enfâl, 8, 41; 13/Ra'd, 17; 16/Nahl, 72; 17/İsrâ, 81; 18/Kehf, 56; 21/Enbiyâ, 18; 22/Hac, 62; 29/Ankebût, 48, 52, 67; 34/Sebe', 49; 40/Mu'min, 5; 41/Fussilet, 42; 42/Şûrâ, 24; 44/Duhan, 40; 45/Câsiye, 27; 47/Muhammed, 3

Hidayet ve Dalalet: 2/Bakara, 175; 3/Âl-i İmrân, 73; 6/En'âm, 125; 7/A'râf, 30, 178, 186; 10/Yûnus, 108; 13/Ra'd, 27, 33; 14/İbrâhîm, 4; 16/Nahl, 36-37; 17/İsrâ, 15, 97; 18/Kehf, 17; 19/Meryem, 76; 27/Neml, 92; 28/Kasas, 50, 56, 85; 30/Rûm, 29; 34/Sebe', 24, 50; 35/Fâtır, 8; 39/Zumer, 23, 37-38, 41; 40/Mu'min, 33; 68/Kalem, 7

İslam: 2/Bakara, 208; 3/Âl-i İmrân, 19, 64, 85; 5/Mâide, 3; 6/En'âm, 125; 9/Tevbe, 74; 39/Zumer, 22; 61/Saff, 7

İslam Bütün Peygamberlerin Ortak Dinidir: 2/Bakara, 127-128, 135, 140-141; 3/Âl-i İmrân, 19, 67-68, 84-85, 119; 4/Nisâ, 125; 21/Enbiyâ, 92; 22/Hac, 78; 30/Rûm, 30

Sırat-ı Müstakim: 1/Fâtiha, 6; 2/Bakara, 213; 3/Âl-i İmrân, 51, 101; 4/Nisâ,68, 175; 5/Mâide, 16; 6/En'âm, 39, 87, 126, 153, 161; 7/A'râf, 16; 10/Yûnus, 25; 15/Hicr, 41; 16/Nahl, 121; 19/Meryem, 36; 22/Hac, 54; 23/Mu'minûn, 73; 24/Nûr, 46; 36/Yâsîn, 4, 61; 42/Şûrâ, 52; 43/Zuhruf, 43, 61, 64; 48/Fetih, 2, 20; 67/Mulk, 22

Tebliğ: 3/Âl-i İmrân, 20; 5/Mâide, 67, 92, 99; 7/A'râf, 68-69, 93; 11/Hûd, 57; 13/Ra'd, 40; 16/Nahl, 35-36, 82; 29/Ankebût, 18; 33/Ahzâb, 39; 36/Yâsîn, 17; 42/Şûrâ, 48; 46/Ahkâf, 23, 35; 64/Teğabûn, 12; 72/Cin, 23, 28

Uyarıcı: 2/Bakara, 119, 213; 4/Nisâ, 165; 5/Mâide, 19; 7/A'râf, 184, 188; 11/Hûd, 12; 13/Ra'd, 7; 15/Hicr, 89; 18/Kehf, 56; 22/Hac, 49; 25/Furkân, 1, 7, 51; 26/Şuarâ, 115, 194, 208; 27/Neml, 92; 28/Kasas, 46; 29/Ankebût, 50; 32/Secde, 3; 33/Ahzâb, 45; 34/Sebe', 28, 34, 44; 35/Fâtır, 23-24, 42; 37/Saffât, 72; 38/Sâd, 4, 65, 70; 41/Fussilet, 4; 46/Ahkâf, 9, 21; 48/Fetih, 8; 50/Kâf, 2; 53/Necm, 56; 67/Mulk, 8-9, 26; 71/Nûh, 2; 79/Nâziât, 45

DÜNYA HAYATI - İMTİHAN

Alışveriş ve Ticaret: 2/Bakara, 188, 198, 275, 282; 4/Nisâ, 29-31; 24/Nûr, 37; 38/Sâd, 21-24; 62/Cuma, 9-10.

Arkadaş: 4/Nisâ, 36, 38, 69; 6/En'âm, 71; 7/A'râf, 184; 9/Tevbe, 40; 12/Yûsuf, 39, 41; 18/Kehf, 34, 37, 76; 34/Sebe', 46; 54/Kamer, 29

Dünya ve Ahiret Dengesi: 28/Kasas, 77

Dünya Hayatı Bir İmtihandır: 29/Ankebût, 2-3

Dünya Hayatı Fanidir: 57/Hadîd, 20

Dünya Nimetleri: 3/Âl-i İmrân,14; 4/Nisâ, 134; 11/Hûd, 15-16; 57/Hadîd, 23

Dünya Sevgisi: 3/Âl-i İmrân, 14; 9/Tevbe, 24, 58-59; 11/Hûd, 15-16

Faiz: 2/Bakara, 188, 275-276, 278-279; 3/Âl-i İmrân, 130; 4/Nisâ, 29-31, 161; 30/Rûm, 39

Fakirlik: 2/Bakara, 177, 184, 215, 236, 268, 273; 3/Âl-i İmrân, 181; 4/Nisâ, 6, 8, 36, 135; 5/Mâide, 89, 95; 6/En'âm, 151; 9/Tevbe, 28, 60; 17/İsrâ, 26, 31; 18/Kehf, 79; 22/Hac, 28, 36; 24/Nûr, 22, 32; 30/Rûm, 38; 35/Fâtır, 15; 47/Muhammed, 38; 51/Zâriyat, 19; 56/Vâkıa, 67; 59/Haşr, 7, 8; 68/Kalem, 24, 27; 69/Hakka, 34; 70/Meâric, 25; 74/Muddessir, 44; 89/Fecr, 18; 90/Beled, 16; 93/Duhâ, 8, 10; 107/Maûn, 3

Fitne ve Belayla İmtihan: 2/Bakara, 102, 191, 217; 3/Âl-i İmrân, 7; 4/Nisâ, 91; 5/Mâide, 71; 8/Enfâl, 25, 28, 39, 73; 9/Tevbe, 47-49, 126; 33/Ahzâb, 14; 60/Mumtehine, 5; 64/Teğabûn, 15

Haram Yiyecekler ve İçecekler: 2/Bakara, 168, 172-173; 5/Mâide, 1, 3-5, 87-88; 6/En'âm, 118-119, 142, 145; 16/Nahl, 114-115; 22/Hac, 30

Allah'ın (cc) Değişmez Yasası/Sünnetullah: 3/Âl-i İmrân, 137; 17/İsrâ, 77; 33/Ahzâb, 38, 62; 35/Fâtır, 43; 40/Mu'min, 85; 48/Fetih, 23

Allah'tan (cc) Başka İbadet Edilen Şeyler: 4/Nisâ, 116-120; 5/Mâide, 76; 6/En'âm, 71; 10/Yûnus, 18, 34-36, 66; 11/Hûd, 100-101, 109; 12/Yûsuf, 39-40; 13/Ra'd, 14, 16, 33; 14/İbrâhîm, 35-36; 16/Nahl, 17, 20-21, 72-76; 17/İsrâ, 56-57, 67; 18/Kehf, 52; 19/Meryem, 42-49, 81-82; 20/Tâhâ, 87-89, 97; 21/Enbiyâ, 43, 60-67, 98-100; 22/Hac, 11-13, 62, 71, 73; 25/Furkân, 3, 55; 26/Şuarâ, 70-71, 91-93; 28/Kasas, 64; 29/Ankebût, 17; 30/Rûm, 12-13, 28, 40; 31/Lokmân, 11, 30; 34/Sebe', 22; 35/Fâtır, 13-14, 40; 36/Yâsîn, 23, 74-75; 37/Saffât, 91-96, 123-125; 39/Zumer, 38, 43; 40/Mu'min, 20, 42-43, 73-74; 41/Fussilet, 47-48; 42/Şûrâ, 21; 43/Zuhruf, 86; 46/Ahkâf, 4-6, 28; 53/Necm, 19-23

Allah'tan (cc) Korkanların Vasıfları: 5/Mâide, 94; 10/Yûnus, 15; 14/İbrâhîm, 14; 16/Nahl, 49-50; 22/Hac, 35; 23/Mu'minûn, 57, 60; 24/Nûr, 36-37; 39/Zumer, 11-14; 50/Kâf, 45; 55/Rahmân, 46; 76/İnsân, 7-10; 79/Nâziât, 40, 41

Dönüş Ancak Allah'adır (cc): 2/Bakara, 28, 45-46, 223, 245, 285; 3/Âl-i İmrân, 28, 55, 83; 5/Mâide, 18, 48, 105; 6/En'âm, 36, 60-62, 108, 164; 7/A'râf, 123-125; 9/Tevbe, 94, 105; 10/Yûnus, 4, 22-23, 30, 46, 55-56, 69-70; 11/Hûd, 4, 29, 34, 88; 13/Ra'd, 30, 36; 19/Meryem, 40; 21/Enbiyâ, 35, 92-93; 22/Hac, 48; 23/Mu'minûn, 60, 115; 24/Nûr, 64; 26/Şuarâ, 49-50; 28/Kasas, 38-39, 88; 29/Ankebût, 16-17, 21, 57; 30/Rûm, 11; 31/Lokmân, 14-15, 22-23; 32/Secde, 10-11; 35/Fâtır, 18; 36/Yâsîn, 20-22, 31-32, 53, 83; 39/Zumer, 7, 43-44; 40/Mu'min, 43, 77; 41/Fussilet, 19-21; 42/Şûrâ, 10, 14-15; 43/Zuhruf, 12-14, 84-85; 50/Kâf, 43; 53/Necm, 39-42; 60/Mumtehine, 4; 62/Cuma, 6-8; 64/Teğabûn, 3; 75/Kıyâmet, 26-30; 88/Ğaşiye, 25-26; 96/Alak, 6-8

Hayır ve Şer Allah'tandır (cc): 3/Âl-i İmrân, 180; 10/Yûnus, 11, 107; 16/Nahl, 53; 17/İsrâ, 11; 48/Fetih, 11

Rabb (Allah): 1/Fâtiha, 2; 2/Bakara, 22, 105, 139; 3/Âl-i İmrân, 51; 5/Mâide, 28, 112, 117; 6/En'âm, 45, 71, 102, 161-162, 164; 7/A'râf, 61, 67-68, 104, 121-122, 134, 172, 203; 10/Yûnus, 3, 10, 32-33, 37, 94; 11/Hûd, 34, 56-57, 61, 66, 83, 88, 90, 118-119; 12/Yûsuf, 6, 24, 37, 53, 98, 100-101; 13/Ra'd, 6, 16, 18, 27, 30; 14/İbrâhîm, 39; 15/Hicr, 25, 28, 86, 98-99; 16/Nahl, 7, 24, 30, 33, 47, 54, 102, 119, 125; 17/İsrâ, 25, 46, 57, 65-66, 102; 18/Kehf, 14, 22-24, 38, 58, 87; 19/Meryem, 2-4, 47-48, 64-65; 20/Tâhâ, 12, 50-52, 67-70, 83-84, 90; 21/Enbiyâ, 2-4, 56, 89, 92, 112; 22/Hac, 1, 67, 77; 23/Mu'minûn, 52, 57-59, 86, 93-94, 116; 25/Furkân, 74, 77; 26/Şuarâ, 9, 23-28, 47-48, 68, 77, 104, 109, 113, 127, 140, 145, 159, 164, 175, 180, 188, 191-192; 27/Neml, 8, 26, 40, 73-74, 78, 93; 28/Kasas, 16-17, 21-22, 30, 33, 37, 53, 63, 68-69, 87; 29/Ankebût, 26, 30; 31/Lokmân, 33; 32/Secde, 2-3, 25; 33/Ahzâb, 2; 34/Sebe', 19, 23, 26, 48, 50; 35/Fâtır, 13, 18, 37; 36/Yâsîn, 16, 25, 27; 37/Saffât, 5, 84, 126, 180, 182; 38/Sâd, 9, 35, 41, 66, 71; 39/Zumer, 6, 10, 31, 54-55, 69, 73; 40/Mu'min, 7-8, 11, 27-28, 55, 60, 62-66; 41/Fussilet, 9, 14, 23, 30, 38, 43; 42/Şûrâ, 5, 10, 15-16, 22; 43/Zuhruf, 46, 64, 82; 44/Duhan, 6-7, 22, 57; 45/Câsiye, 17, 30, 36; 46/Ahkâf, 13, 34; 51/Zâriyat, 30; 52/Tûr, 7, 48; 53/Necm, 55; 55/Rahmân, 13, 16, 18, 21; 56/Vâkıa, 74, 96; 57/Hadîd, 8, 21; 59/Haşr, 16; 66/Tahrîm, 5, 11-12; 68/Kalem, 2, 7, 19, 29, 32, 48-50; 69/Hakka, 43, 52; 70/Meâric, 27-28, 40; 72/Cin, 2-3, 10, 13, 17, 20, 25, 28; 73/Muzzemmil, 8-9, 20; 74/Muddessir, 3, 7; 75/Kıyâmet, 12, 30; 76/İnsân, 24-25, 29; 78/Nebe, 36-39; 79/Nâziât, 16, 40, 44; 81/Tekvîr, 29; 82/İnfitâr , 6; 83/Mutaffifîn, 6, 15; 84/İnşikâk, 6, 14; 85/Burûc, 12; 87/A'lâ, 1, 15; 93/Duhâ, 3, 11; 94/İnşirâh, 8; 96/Alak, 1, 3, 8; 97/Kâdir, 4; 98/Beyyine, 8; 99/Zilzâl, 5; 100/Âdiyât, 6, 11; 105/Fîl, 1; 106/Kureyş, 3; 108/Kevser, 2; 110/Nasr, 3; 113/Felak, 1; 114/Nâs, 1

DİN - DOĞRU YOL - İSTİKAMET

Atalar Dini: 2/Bakara, 135, 141, 166-167, 170, 200; 5/Mâide, 104; 7/A'râf, 28, 38-39, 70-71, 127, 173; 10/Yûnus, 78; 11/Hûd, 62, 87, 109; 12/Yûsuf, 40; 14/İbrâhîm, 21; 21/Enbiyâ, 52-54; 23/Mu'minûn, 24, 68; 26/Şuarâ, 70-77; 31/Lokmân, 21; 33/Ahzâb, 67-68; 34/Sebe', 31-33, 43; 37/Saffât, 70; 38/Sâd, 7; 40/Mu'min, 26; 43/Zuhruf, 22-23

Davetin İlim ve Basiret Üzere Yapılması: 12/Yûsuf, 108; 16/Nahl, 125

Davette Sabır: 3/Âl-i İmrân, 186; 15/Hicr, 97-98; 18/Kehf, 28; 20/Tâhâ, 130

Din: 2/Bakara, 132, 193, 217, 256; 3/Âl-i İmrân, 19, 24, 83, 85; 4/Nisâ, 46, 125, 146; 5/Mâide, 3, 54, 57, 77; 6/En'âm, 161; 7/A'râf, 29, 51; 8/Enfâl, 39, 49, 72; 9/Tevbe, 11-12, 29, 33, 36, 122; 10/Yûnus, 22, 105; 12/Yûsuf, 40; 16/Nahl, 52; 22/Hac, 78; 24/Nûr, 2; 29/Ankebût, 65; 30/Rûm, 30, 32, 43; 31/Lokmân, 32; 33/Ahzâb, 5; 39/Zumer, 2-3; 42/Şûrâ, 13, 21; 48/Fetih, 28; 51/Zâriyat, 6; 60/Mumtehine, 8-9; 61/Saff, 9; 82/İnfitâr , 9; 95/Tîn, 7; 98/Beyyine, 5; 107/Maûn, 1; 109/Kafirûn, 6; 110/Nasr, 2

Anne Babaya İtaat: 17/İsrâ, 23-24; 29/Ankebût, 8; 31/Lokmân, 14-15; 46/Ahkâf, 15

Boşanma ve Usulü: 2/Bakara, 227-231; 4/Nisâ, 130; 60/Mumtehine, 10, 11; 65/Talak, 1-2

Hayız Hâli: 2/Bakara, 222

İddet Süresi: 2/Bakara, 228, 235; 33/Ahzâb, 49; 65/Talak, 1-4

İyi Kadınlar ve Kötü Kadınlar: 4/Nisâ, 34

Kadın Hakları: 2/Bakara, 187, 228-229, 232-233, 237; 4/Nisâ, 4, 7, 11-12, 19-21, 24-25, 32-34, 127-128, 176; 33/Ahzâb, 28-34; 60/Mumtehine, 11; 64/Teğabûn, 14

Kadınların Dinî ve Ahlaki Görevleri: 60/Mumtehine, 12

Mehir: 2/Bakara, 229, 237; 4/Nisâ, 4, 20-21, 24, 25

Miras: 4/Nisâ, 7-8, 11-12, 32-33, 127

Nikâh: 4/Nisâ, 3, 24-25, 127; 5/Mâide, 5; 24/Nûr, 32-33; 33/Ahzâb, 37, 50

Tesettür: 7/A'râf, 26, 31-32; 16/Nahl, 5, 81; 24/Nûr, 31, 60; 33/Ahzâb, 59

ALLAH (cc) VE SIFATLARI

Allah (cc) Birdir: 2/Bakara, 163, 255; 3/Âl-i İmrân, 2, 6, 18; 4/Nisâ, 87, 171; 6/En'âm, 19, 102; 9/Tevbe, 31; 11/Hûd, 14; 13/Ra'd, 16, 30; 16/Nahl, 22, 51; 17/İsrâ, 42-43; 20/Tâhâ, 8, 98; 21/Enbiyâ, 87; 35/Fâtır, 3; 37/Saffât, 4; 38/Sâd, 65-66; 39/Zumer, 4-6; 40/Mu'min, 3, 16, 62, 65; 41/Fussilet, 6; 43/Zuhruf, 84; 44/Duhan, 8; 59/Haşr, 22-23; 64/Teğabûn, 13; 73/Muzzemmil, 9; 112/İhlâs, 1

Allah (cc) Benzersizdir: 2/Bakara, 22; 6/En'âm, 101; 19/Meryem, 65; 42/Şûrâ, 11; 112/İhlâs, 4

Allah (cc) Gaybı Bilendir: 6/En'âm, 59; 9/Tevbe, 78; 31/Lokmân, 34; 49/Hucurât, 18; 72/Cin, 26

Allah (cc) Her Şeyi Görür: 2/Bakara, 96, 110, 233, 237; 3/Âl-i İmrân, 15, 20; 4/Nisâ, 58, 134; 17/İsrâ, 1, 17, 30, 96; 22/Hac, 61, 75; 34/Sebe', 11; 35/Fâtır, 31, 45; 40/Mu'min, 20, 44, 56; 42/Şûrâ, 11, 27; 57/Hadîd, 4; 58/Mucadele, 1; 67/Mulk, 19

Allah (cc) Her Şeyi İşitir: 2/Bakara, 127, 137, 181, 224, 227, 244, 256; 3/Âl-i İmrân, 34-35, 38, 121; 4/Nisâ, 58, 134, 148; 6/En'âm, 13, 115; 7/A'râf, 200; 8/Enfâl, 61; 10/Yûnus, 65; 12/Yûsuf, 34; 14/İbrâhîm, 39; 21/Enbiyâ, 4; 24/Nûr, 21, 60; 26/Şuarâ, 220; 29/Ankebût, 5, 60; 34/Sebe', 50; 40/Mu'min, 20, 56; 41/Fussilet, 36; 42/Şûrâ, 11; 58/Mucadele, 1

Allah (cc) Hidayet Eder: 74/Muddessir, 31; 87/A'lâ, 3; 92/Leyl, 12

Allah (cc) Kullarına Yakındır: 2/Bakara, 186; 7/A'râf, 56; 11/Hûd, 61; 34/Sebe', 50; 50/Kâf, 16; 56/Vâkıa, 85

Allah (cc) Korkusu: 2/Bakara, 74, 150; 3/Âl-i İmrân, 175; 4/Nisâ, 77; 9/Tevbe, 13; 33/Ahzâb, 39; 35/Fâtır, 28

Allah (cc) Mülkünde Tasarruf Sahibidir: 2/Bakara, 26, 247, 253, 255, 272; 3/Âl-i İmrân, 6, 13, 26, 37, 40, 73-74, 129; 5/Mâide, 1, 48, 54, 117-118; 6/En'âm, 17-18, 35, 39, 83, 88, 106-107, 111-112, 133, 137, 148-149; 7/A'râf, 87-89, 100, 128, 155-156, 175-176, 188; 9/Tevbe, 105-106, 116; 10/Yûnus, 3, 25, 99-100, 107; 12/Yûsuf, 56, 76, 100; 13/Ra'd, 13, 26-27, 31, 38-39, 41; 14/İbrâhîm, 4, 10-11, 27

Allah (cc) Sevgisi: 2/Bakara, 165; 3/Âl-i İmrân, 31; 9/Tevbe, 24

Allah (cc) Tevbeleri Kabul Eder: 2/Bakara, 187; 3/Âl-i İmrân, 128, 135; 4/Nisâ, 16, 26-27, 64, 92; 5/Mâide, 34, 71; 7/A'râf, 143, 153; 9/Tevbe, 5, 104; 11/Hûd, 3; 17/İsrâ, 25; 19/Meryem, 60; 25/Furkân, 70-71; 39/Zumer, 53-54; 66/Tahrîm, 8

Allah'ın (cc) Vaadi: 4/Nisâ, 122; 5/Mâide, 9; 7/A'râf, 44; 9/Tevbe, 68, 111; 10/Yûnus, 4, 55; 13/Ra'd, 31; 14/İbrâhîm, 22; 18/Kehf, 21, 98; 19/Meryem, 61; 24/Nûr, 55; 28/Kasas, 13; 30/Rûm, 60; 31/Lokmân, 9, 33; 35/Fâtır, 5; 36/Yâsîn, 52; 40/Mu'min, 55, 77; 45/Câsiye, 32; 46/Ahkâf, 17

Allah (cc) Vaadinden Dönmez: 2/Bakara, 80; 3/Âl-i İmrân, 9, 194; 13/Ra'd, 31; 14/İbrâhîm, 22, 47; 20/Tâhâ, 86; 22/Hac, 47; 30/Rûm, 6; 39/Zumer, 20; 40/Mu'min, 55; 45/Câsiye, 32

Allah (cc) ve Ayetleri Hakkında Tartışmak: 13/Ra'd, 13; 22/Hac, 3; 40/Mu'min, 4

Allah (cc) Yaratandır: 2/Bakara, 28-29; 3/Âl-i İmrân, 47; 5/Mâide, 17; 6/En'âm, 73, 95, 101-102; 7/A'râf, 54;

Ahzâb, 6, 37; 34/Sebe’, 19, 50; 35/Fâtır, 8, 18, 32; 36/Yâsîn, 36; 37/Saffât, 113; 39/Zumer, 6, 70; 40/Mu’min, 10, 17; 41/Fussilet, 31, 53; 42/Şûrâ, 11; 43/Zuhruf, 71; 45/Câsiye, 22; 47/Muhammed, 38; 49/Hucurât, 11; 50/Kâf, 16, 21; 51/Zâriyat, 21; 53/Necm, 23; 57/Hadîd, 22; 59/Haşr, 9, 19; 64/Teğabûn, 16; 65/Talak, 1, 7; 73/Muzzemmil, 20; 74/Muddessir, 38; 75/Kıyâmet, 2, 14; 79/Nâziât, 40; 81/Tekvîr, 7, 14; 82/İnfitâr, 5; 89/Fecr, 27; 91/Şems, 7

Nimeti İnkâr/Nankörlük: 10/Yûnus, 12, 22-23; 11/Hûd, 9-10; 16/Nahl, 53-55; 17/İsrâ, 67, 83; 29/Ankebût, 65; 30/Rûm, 33-34, 51; 31/Lokmân, 32; 39/Zumer, 8, 49-51; 41/Fussilet, 49-51

Ölüm: 2/Bakara, 28, 54, 61, 72, 85, 87, 91, 154, 178, 191, 251, 253, 258; 3/Âl-i İmrân, 21, 145, 154, 156-158, 168-169, 181, 193, 195; 4/Nisâ, 29, 66, 74, 89, 91-93, 155, 157; 5/Mâide, 27-28, 30, 32-33, 70, 95; 6/En’âm, 60, 137, 140, 151; 7/A’râf, 77, 126-127, 141, 150, 158; 8/Enfâl, 17, 30; 9/Tevbe, 5, 111, 116; 10/Yûnus, 56; 11/Hûd, 65; 12/Yûsuf, 9-10; 15/Hicr, 23; 16/Nahl, 70; 17/İsrâ, 31, 33; 18/Kehf, 74; 20/Tâhâ, 40; 22/Hac, 58, 66; 23/Mu’minûn, 80; 25/ Furkân, 3, 68; 26/Şuarâ, 14, 81; 28/Kasas, 9, 19-20, 33; 29/Ankebût, 24; 30/Rûm, 40; 33/Ahzâb, 16, 26, 61; 40/Mu’min, 11, 25-26, 28, 68; 44/Duhan, 8; 45/Câsiye, 26; 47/Muhammed, 4; 50/Kâf, 43; 53/Necm, 44; 57/Hadîd, 2; 60/Mumtehine, 12; 80/Abese, 21; 81/Tekvîr, 9; 91/Şems, 14

Ölçü ve Tartıda Hile Yapmak: 83/Mutaffifîn, 1-6

Riya: 2/Bakara, 264, 266, 270, 272; 3/Âl-i İmrân, 117; 4/Nisâ, 38-39, 108; 107/Maûn, 6

Sabır ve Sebat: 2/Bakara, 45, 153, 250; 3/Âl-i İmrân, 200; 6/En’âm, 34; 16/Nahl, 127; 20/Tâhâ, 130; 31/Lokmân, 17; 46/Ahkâf, 35; 103/Asr, 3

Selam Vermek ve Giriş İçin İzin İstemek: 24/Nûr, 27, 29, 59, 61

Sevgi: 3/Âl-i İmrân, 119; 5/Mâide, 54; 7/A’râf, 79; 19/Meryem, 96; 20/Tâhâ, 39

Sövmek: 6/En’âm, 108

Sözünde Durmak: 2/Bakara, 177; 3/Âl-i İmrân, 76; 16/Nahl, 92; 17/İsrâ, 34; 23/Mu’minûn, 8; 70/Meâric, 32

Şükredenlerin Vasıfları: 3/Âl-i İmrân, 144-145; 7/A’râf, 58; 14/İbrâhîm, 5, 7; 25/Furkân, 62; 27/Neml, 40; 31/Lokmân, 12, 31; 39/Zumer, 7; 42/Şûrâ, 33; 54/Kamer, 35

Şükretmek ve Şükretmemek: 2/Bakara, 52, 56, 152, 172, 185; 3/Âl-i İmrân, 123, 144-145; 4/Nisâ, 147; 5/Mâide, 6, 89; 6/En’âm, 53; 7/A’râf, 10, 58, 144, 189; 8/Enfâl, 26; 10/Yûnus, 22, 60; 12/Yûsuf, 38; 14/İbrâhîm, 5-7, 37; 16/Nahl, 14, 78, 114, 121; 17/İsrâ, 3; 21/Enbiyâ, 80; 23/Mu’minûn, 78; 25/Furkân, 62; 27/Neml, 19, 40, 73; 29/Ankebût, 17; 31/Lokmân, 12, 14, 31; 32/Secde, 9; 34/Sebe’, 13, 15; 35/Fâtır, 12; 36/Yâsîn, 35, 73; 39/Zumer, 7, 66; 40/Mu’min, 61; 46/Ahkâf, 15; 54/Kamer, 35; 56/Vâkıa, 70; 67/Mulk, 23

Taklitçilik: 5/Mâide, 104; 7/A’râf, 28, 38; 9/Tevbe, 30-31; 10/Yûnus, 78; 21/Enbiyâ, 53; 31/Lokmân, 21; 43/Zuhruf, 22-23

Takva: 2/Bakara, 63, 197; 4/Nisâ, 131; 7/A’râf, 26

Takva Sahipleri: 2/Bakara, 2-5; 3/Âl-i İmrân, 133-136; 51/Zâriyat, 15-19

Temizlik: 5/Mâide, 6, 100; 8/Enfâl, 37; 9/Tevbe, 108; 56/Vâkıa, 79

Yetim Hakkı ve Yetime Yardım: 2/Bakara, 83, 177, 215, 220; 4/Nisâ, 2-3, 6, 8-10, 36, 127; 6/En’âm, 152; 17/İsrâ, 34; 18/Kehf, 82; 89/Fecr, 17; 90/Beled, 15; 93/Duhâ, 9

Zina: 17/İsrâ, 32; 24/Nûr, 2; 25/Furkân, 68; 60/Mumtehine, 12

Zalimler ve Zulmetmek: 2/Bakara, 124, 258; 4/Nisâ, 168-169; 5/Mâide, 45; 6/En’âm, 21, 129, 135; 7/A’râf, 44; 9/Tevbe, 109; 11/Hûd, 18, 101-102; 12/Yûsuf, 23; 14/İbrâhîm, 27, 45; 39/Zumer, 47; 42/Şûrâ, 40; 46/Ahkâf, 10

AİLE

Aile: 2/Bakara, 215; 4/Nisâ, 36; 6/En’âm, 151; 8/Enfâl, 75; 13/Ra’d, 38; 16/Nahl, 90; 17/İsrâ, 23-24, 26; 25/Furkân, 54; 29/Ankebût, 8, 32-33; 31/Lokmân, 14; 33/Ahzâb, 4, 6; 40/Mu’min, 8; 42/Şûrâ, 23; 46/Ahkâf, 15-17; 52/Tûr, 21; 64/Teğabûn, 14-15; 84/İnşikâk, 9, 13

Aile Ahlakı: 4/Nisâ, 3-4, 129; 24/Nûr, 22; 33/Ahzâb, 55

Aile Reislerinin Sorumluluğu: 19/Meryem, 55; 20/Tâhâ, 132; 66/Tahrîm, 6

Akrabaya İyilik: 2/Bakara, 224; 4/Nisâ, 1, 36; 16/Nahl, 90; 30/Rûm, 38; 47/Muhammed, 22

Hırsızlık: 2/Bakara, 188; 4/Nisâ, 29; 5/Mâide, 38

İçki ve Kötülükleri: 2/Bakara, 219; 4/Nisâ, 43; 5/Mâide, 90-91; 16/Nahl, 67

İffet: 23/Mu'minûn, 5-7; 25/Furkân, 68; 70/Meâric, 29-31

İftira: 3/Âl-i İmrân, 24, 94; 4/Nisâ, 20, 48, 50, 112, 156; 5/Mâide, 103; 6/En'âm, 21, 93, 137-138, 140, 144; 7/A'râf, 37, 89; 10/Yûnus, 17, 59-60, 69; 11/Hûd, 18; 16/Nahl, 101; 18/Kehf, 15; 24/Nûr, 4-5, 11-12, 14-21, 23, 26; 25/Furkân, 4; 29/Ankebût, 68; 33/Ahzâb, 58; 49/Hucurât, 6, 11; 60/Mumtehine, 12; 68/Kalem, 11-15; 104/Humeze, 1

İfsat Etmek: 2/Bakara, 27, 60; 5/Mâide, 33, 64; 7/A'râf, 56, 74, 85; 26/Şuarâ, 151-152; 47/Muhammed, 22

İftiracılar: 7/A'râf, 152; 11/Hûd, 50; 16/Nahl, 56, 87, 105, 116; 28/Kasas, 75; 29/Ankebût, 12-13; 46/Ahkâf, 28

İhlaslı Kimselerin Vasıfları: 12/Yûsuf, 23-24; 15/Hicr, 40-41; 17/İsrâ, 65; 38/Sâd, 83

İhsan: 16/Nahl, 90; 28/Kasas, 77

İhsanda Bulunmak: 2/Bakara, 112, 195; 3/Âl-i İmrân, 172; 4/Nisâ, 128; 5/Mâide, 93; 12/Yûsuf, 22; 16/Nahl, 90, 128; 18/Kehf, 30; 28/Kasas, 14; 29/Ankebût, 69; 37/Saffât, 78-80, 108-110, 119-121, 129-131; 51/Zâriyat, 15-16

İhsan Ehli ve Mükâfatları: 3/Âl-i İmrân, 134-136; 4/Nisâ, 36, 114; 16/Nahl, 90; 28/Kasas, 77; 70/Meâric, 24-35; 90/Beled, 12-18; 92/Leyl, 17-21

İnsanları Arkasından Çekiştirmek: 49/Hucurât, 12; 104/Humeze, 1

İsraf ve Müsrifler: 4/Nisâ, 6; 6/En'âm, 141; 7/A'râf, 31; 17/İsrâ, 27; 25/Furkân, 67

İş ve Ticaret Ahlakı: 4/Nisâ, 29-31; 17/İsrâ, 35; 26/Şuarâ, 181-182; 83/Mutaffifîn, 1-6

İyiler ve Kötüler: 2/Bakara, 200-202, 204-207; 82/İnfitâr , 13, 14; 83/Mutaffifîn, 7-28; 92/Leyl, 5-12; 98/Beyyine, 6-8

İyilik ve Kötülük: 13/Ra'd, 6, 22; 17/İsrâ, 7; 27/Neml, 89-90; 28/Kasas, 84; 41/Fussilet, 34, 46

Kalp: 2/Bakara, 7, 10, 74, 88, 93, 97, 118, 225, 235, 260, 283; 3/Âl-i İmrân, 7, 8, 103, 118-119, 126, 151, 154, 156, 159, 167; 4/Nisâ, 63, 90, 155; 5/Mâide, 7, 13, 41, 52, 113; 6/En'âm, 25, 43, 46, 110, 113; 7/A'râf, 43, 100-101, 179; 8/Enfâl, 2, 10-12, 24, 43, 49, 63, 70; 9/Tevbe, 8, 15, 45, 60, 64, 77, 87, 93, 110, 117, 125, 127; 10/Yûnus, 57, 74, 88; 11/Hûd, 5, 23; 13/Ra'd, 28; 14/İbrâhîm, 37, 43; 15/Hicr, 12, 47; 16/Nahl, 22, 78, 108; 17/İsrâ, 36, 46, 51; 18/Kehf, 14, 28, 57; 21/Enbiyâ, 3; 22/Hac, 32, 35, 46, 53-54; 23/Mu'minûn, 60, 63, 78; 24/Nûr, 37, 50; 25/Furkân, 32; 26/Şuarâ, 89, 194, 200; 27/Neml, 74; 28/Kasas, 10, 69; 29/Ankebût, 10, 49; 30/Rûm, 59; 31/Lokmân, 23; 32/Secde, 9; 33/ Ahzâb, 4-5, 10, 12, 26, 32, 51, 53, 60; 34/Sebe', 23; 35/Fâtır, 38; 37/Saffât, 84; 39/Zumer, 7, 22-23, 45; 40/Mu'min, 18, 35; 41/Fussilet, 5; 42/Şûrâ, 24; 45/Câsiye, 23; 46/Ahkâf, 26; 47/Muhammed, 16, 20, 24, 29; 48/Fetih, 4, 11-12, 18, 26; 49/Hucurât, 3, 7, 14; 50/Kâf, 33, 37; 57/Hadîd, 16, 27; 58/Mucadele, 22; 59/Haşr, 2, 10, 14; 61/Saff, 5; 63/Munafikûn, 3; 64/Teğabûn, 11; 66/Tahrîm, 4; 67/Mulk, 13, 23; 74/Muddessir, 31; 79/Nâziât, 8; 83/Mutaffifîn, 14; 104/Humeze, 7; 114/Nâs, 4

Kıskançlık: 2/Bakara, 109; 4/Nisâ, 54

Kibir: 16/Nahl, 23; 17/İsrâ, 37; 31/Lokmân, 19

Kin: 3/Âl-i İmrân, 134; 5/Mâide, 8; 59/Haşr, 10

Kötü Arzulara Uymak: 4/Nisâ, 135; 7/A'râf, 176; 18/Kehf, 28; 20/Tâhâ, 16; 25/Furkân, 43; 28/Kasas, 50; 38/Sâd, 26; 45/Câsiye, 23; 53/Necm, 3

Kötü İşlerin Süslü ve Cazip Gösterilmesi: 2/Bakara, 212; 6/En'âm, 122; 9/Tevbe, 37; 10/Yûnus, 12; 13/Ra'd, 33; 35/Fâtır, 8; 40/Mu'min, 37; 47/Muhammed, 14; 48/Fetih, 12

Kumar: 5/Mâide, 90-91

Merhamet: 3/Âl-i İmrân, 159; 6/En'âm, 12; 17/İsrâ, 24; 30/Rûm, 21; 48/Fetih, 29

Nefis: 2/Bakara, 54, 57, 87, 90, 102, 109, 130, 187, 207, 231, 286; 3/Âl-i İmrân, 25, 30, 69, 117, 135, 145, 161, 185; 4/Nisâ, 1, 29, 63-64, 97, 107, 110-111, 113, 128; 5/Mâide, 30, 32, 52, 70, 80, 105; 6/En'âm, 12, 26, 70, 98, 130, 164; 7/A'râf, 9, 23, 160, 172, 177, 189, 192; 9/Tevbe, 42, 70, 118, 120; 10/Yûnus, 15, 30, 44, 54, 108; 11/Hûd, 31, 101; 12/Yûsuf, 18, 30, 32, 51, 53, 68, 83; 13/Ra'd, 11, 33, 42; 14/İbrâhîm, 45, 51; 16/Nahl, 28, 33, 72, 89, 111, 118; 17/İsrâ, 14, 15; 18/Kehf, 35; 20/Tâhâ, 96; 21/Enbiyâ, 35, 43, 47, 102; 23/Mu'minûn, 103; 24/Nûr, 12; 25/Furkân, 3, 21; 27/Neml, 92; 28/Kasas, 16; 29/Ankebût, 6, 40, 57; 30/Rûm, 8-9, 21; 32/Secde, 13, 17; 33/

FİHRİST

AHLAK

Son Olarak

Mealimizi okuyan kardeşlerimizin, bu çalışmanın Kur'ân'ın kendisi değil açıklaması olduğunu ve meali yazanın Kur'ân'dan anladığı manaları ifade ettiğini göz önünde bulundurarak okuma yapmalarını tavsiye ederim.

Çalışmayı ilmî bir değerlendirmeye tabi tutacak olanların, olumlu ve yapıcı eleştirilerine açık olduğumu ve bundan memnuniyet duyacağımı bilmelerini isterim. Çalışma içinde verilen e-mail adresinden[13] ya da Tevhid Dergisi üzerinden benimle irtibata geçerek öneri ve eleştirilerini iletebilirler.

Bu çalışmayı yapmamda bana destek olan, el yazmalarını bilgisayara aktaran, tashih eden, okumalarda katkısı bulunan başta eşim, kıymetli hocalarım ve öğrencilerim olmak üzere emeği geçen tüm kardeşlerime teşekkür ederim. Rabbim, beni ve sizleri bu çalışmanın ecri ve bereketinden mahrum eylemesin. Bu çalışmayı Tevhid ve Sünnet davasının anlaşılması ve yaşanmasına vesile kılsın. Bir cezaevi imtihanını daha yeni bir hizmet kapısına çeviren Rabbimize hamdolsun. Salih amelleri tamamlama nimetini bize bahşeden Allah'a (cc) hamdolsun. Başta ve sonda, yerde ve gökte, dünyada ve ukbada Rabbim sana hamdolsun.

Halis BAYANCUK (Ebu Hanzala)
21 Rebîu'l Evvel 1440 / 29.11.2018

13. tevhidmeali@gmail.com

çıkarma, tekrarın sebebiyet vereceği bıkkınlığı önleme, dilin zenginliğinden faydalanma gibi hikmetler barındırır.

Te'kit için kullanılan edatlardan "إنّ"/inne'yi örnek olarak verebiliriz. Şüphesiz, muhakkak, elbette, kesinlikle, doğrusu, gerçek şu ki, kuşku yok ki gibi kelimelerle ifade edilebilecek bu ve benzeri te'kit edatlarında aynı anlama gelen farklı kelimeleri kullanmayı tercih ettik. Hususen aynı konu içinde birden fazla ve peş peşe tekrar eden te'kit edatlarında bu üslubu kullandık. Türkçede bunun gibi birden fazla karşılığı bulunan ve Kur'ân'da sıkça tekrar eden kelimelerde aynı üslubu kullandık.

b. Türkçeye motamot çevrildiğinde Arapçada uyandırdığı etki ve anlamı uyandırmayan kelimelerde Türkçeye uygun kullanımları seçtik.

Buna; "فَتيلٌ" (fetîlun), "نَقيرٌ" (nakîrun), "قِطْميرٌ" (kıtmîrun) kelimelerini örnek olarak verebiliriz.

Fetîl: Hurma çekirdeğindeki çizgi, ipliğe benzeyen uzantı veya parmaklar yıkandığında parmak aralarından akan kir.

Nakîr: Hurma çekirdeği sırtında bulunan çıkıntı, nokta veya çekirdek üzerindeki ince zar.

Kıtmîr: Hurmanın dış yüzeyinde veya çekirdeğinde bulunan ince zar, şeffaf tabaka.

Dil âlimlerinden Ezherî der ki: "Bu üç kelime değersiz ve basit olan şeylere örnek olarak verilir."[11]

Türkçe'de bir şeyin azlığını, basitliğini ve önemsiz oluşunu bu kelimelerle ifade etmeyiz. "Kıl kadar", "zerre kadar", "zırnık kadar" gibi ifadeleri kullanırız. Asıl maksadın azlık, değersizlik gibi anlamlar olduğunu düşünerek "kıl kadar" demeyi uygun bulduk.

Bazı deyim ve kalıp kullanımlar için de aynı metodu uyguladık. Örneğin, Meryem Suresi'nde yaşlılığın ilerlemesini anlatmak için "وَاشْتَعَلَ الرَّأْسُ شَيْبًا" cümlesi bire bir tercüme edildiğinde, "Baş, beyaz saçla tutuştu." veya "Baş, yaşlılıkla alev aldı/tutuştu." şeklinde olacaktır. İki tercüme de dilimizde bir anlam ifade etmemektedir. Bunun yerine "saçları ağarmak", "saçları bembeyaz olmak" gibi ifadeler daha anlaşılırdır. Biz de Türkçeye uygun olan tercümeyi seçtik.

c. Kelimenin şer'i ıstılahta bir karşılığı varsa lugat manasını bırakıp ıstılahi anlama uygun bir şekilde tercüme etmeyi uygun gördük. Buna "muhsin" kelimesini örnek verebiliriz. "Eh-se-ne" fiilinden ism-u fail olan kelime lugatta iyilikte bulunmak, doğru ve güzel şekilde yapmak, yardımda bulunmak gibi iyilik ve ihsanın başka birine yapılmasını içeren manaları ifade eder.

Hadis âlimleri yanında "Cibrîl hadisi" olarak ünlenen Cibrîl (as) ve Allah Resûlü (sav) arasında geçen diyalogda, "İhsan nedir? Bana ihsandan haber ver?" sorusuna Allah Resûlü (sav), "Allah'ı görüyormuşçasına ibadet etmendir. Şayet sen O'nu görmesen dahi O'nun seni gördüğünü bilmendir." şeklinde cevap vermiştir.[12]

İhsan, Allah'ı (cc) görüyormuşçasına veya Allah'ın (cc) seni gördüğünü bilerek kulluk yapmaktır. Bunu "kulluğunu en güzel şekilde yapmaya çalışan" şeklinde Türkçeye aktardık. Rabbimden (cc) doğru olana muvaffak olmayı temenni ederim.

d. Adından da anlaşılacağı gibi meal; "mefhum, mana, mazmun, kavram, maksat, sonuç" gibi anlamlara gelmektedir. Elinizde bulunan "Tevhid Meali" de Kur'ân'ın birebir/harfiyen tercümesi değil, genel anlam ve içeriği yansıtan bir mealdir. Hâliyle "Kelime Mealli Kur'ân" çalışması yapanlar için uygun değildir. Çünkü yer yer mana lafza öncelenmiş, ayetin genel anlamını değiştirmeyecek şekilde cümle akışına uygun meallendirme yapılmıştır.

11. Zâdu'l Mesîr, 1/576, Nisâ Suresi 52-53. ayetlerin tefsiri

12. Buhari, 50; Müslim

Kuteybe'nin (rh) "Muşkilu'l Kur'ân" ve "Ğarîbu'l Kur'ân" kitaplarından, İmam Zeccâc (rh) ve Ferrâ'nın (rh) "Meâni'l Kur'ân" kitapları ve Ebû Alî El-Fârisî (rh), Ebû Ubeyde (rh), İbnu'l Enbârî (rh) gibi âlimlerden çok fazla nakilde bulunmuştur. Bu da eseri dil bakımından zenginleştirmiştir.

c. Ayetin tefsirine dair varsa Nebi'den (sav) veya sahabe ve tabiinden me'sur rivayetleri aktarmış, her bir görüşü sahibine nispet ederek nakillerini, ilmî emanete uygun olarak yapmıştır. Bu yönüyle Taberi tefsirinin özeti gibidir.

d. Ayette var olan kıraat farklılıklarına ve bunların manaya etkisine işaret etmiştir.

e. Tefsir ettiği ayette nesh, umum husus, mutlak mukayyet gibi usulü ilgilendiren teknik bir konu varsa özel bir başlık açıp konuya değinmiş, varsa ihtilafı zikretmiş, kendi tercihine işaret etmiştir.

f. Bizim esas aldığımız "El-Mektebu'l İslâmî" ve "Dâru İbni Hazm" baskısı dipnotlarla zenginleştirilmiş, nakillerin kaynağı gösterilmiş, meşhur tefsir kaynaklarından alıntılar yapılarak kitabın içeriği bir hayli genişletilmiştir.

İbnu'l Cevzî'nin (rh) kitabı bir özettir. Hicri 6. yüzyıla kadar var olan tefsir muktesebatını bir araya toplamış ve önemli bir eser ortaya koymuştur.

İbni Kesîr tefsirini daha ziyade bir sağlama aracı olarak kullandık. "Zâdu'l Mesîr" tefsirinde verilen rivayetlerin sıhhati ve hadis ilmi kriterleri açısından değerlendirilmesinde "Tefsîru'l Kur'âni'l Azîm"i esas aldık.

Bunların dışında meali hazırlarken elimin altında bulunan ve karşılaştırmalı olarak kontrol ettiğim dört Türkçe meal vardı:

1. Elmalılı M. Hamdi Yazır, Hak Dîni Kur'ân Dili Kur'ân-ı Kerîm'in Türkçe Meâli, Ertuğrul Özalp, İşaret Yayınları
2. Elmalılı Hamdi Yazır, (Sadeleştirilmiş), Prof. Dr. Lütfullah Cebeci, Prof. Dr. Sadık Kılıç, AYFA Basın Yayın
3. Ali Bulaç, Kur'an-ı Kerim ve Türkçe Anlamı Meal ve Sözlük, Çıra Yayınları
4. Dr. Abdulhalim Uveys El-Mısri, Ali Abdulmuhsin Cebir El-Mısri, Tercüme: M. Beşir Eryarsoy, Tefsirli Kur'ân-ı Kerîm Meâli, Karınca&Polen Yayınları

Mealde Geçen Parantezleri Nasıl Anlamalıyız?

Meal esnasında sıkça kullandığımız parantezler, ayette geçmeyen fakat ayetin daha iyi anlaşılması için gerekli gördüğümüz açıklamalardır. Bunların büyük bir kısmı İbnu'l Cevzî'nin dil âlimlerinden aktardığı açıklamalar, az bir kısmı ise İbni Kesîr'in açıklamalarıdır. Bazıları da ayetin önce ve sonrasıyla bağlantı kurulabilmesi için verilmiştir. Şayet, ayete dair açıklama kısaysa parantez içinde, uzunsa ayetin altında farklı bir renkle verilmiştir.

Şunu belirtmeliyim ki bazı meal çalışmaları, Tevhid Meali'ni hazırlarken elimin altında bulunmasa da bu çalışmada dolaylı olarak etkileri olmuştur. "Fî Zilâli'l Kur'ân" mütercimlerinin ayetlere verdiği mealler, hafızlık çalışması döneminde kullandığım Diyanet Meali, tefsir derslerini hazırlarken müracaat ettiğim Hasan Basri Çantay, Ahmet Varol, Şaban Piriş ve Muhammed Esed mealleri bunlardan birkaçıdır. Kanaatimizce doğrudan olmasa da dolaylı olarak bu meallerin Türkçe mana vermekte etkisi olmuştur. İlmî emanet babından belirtmek istedim.

Kelimelere Türkçe Karşılık Verirken Nelere Dikkat Ettik?

a. Bu noktada Kur'ân-ı Kerim'in üslubu olan "aynı manayı farklı kelime ve cümle yapılarıyla anlatma" tekniğinden esinlendik ve bunu meale yansıttık. Özellikle Kur'ân kıssalarında sıkça rastladığımız bu teknik, okuyucunun dikkatini canlı tutma, mananın farklı bir boyutunu öne

ortak koşmayın." dediğimiz için cezaevinde tutuklu bulunuyorduk. İslam'ı yeni tanıyan ve yeni bir hayata adım atma çabası içerisindeki bir kardeşimiz, bana bir soru yöneltti. Allah'ın (cc) sıfatlarıyla ilgili bu soruya onlarca ayet ve hadisle cevap verdim. Yunan'ın zanna dayalı felsefesi, Aristo'nun tecrübeye dayalı mantığıyla kirlenmemiş ve naslara teslim olmuş her selim fıtrat sahibinin kabul edeceği üzere Allah'ın zatı ve sıfatlarıyla en yücelerde olduğunu anlattım. Bu kardeşimiz, Mulk Suresi'nin 16. ayetini aklında tutmuş ve odasına dönünce meale bakmış. Bir sonraki hafta bana, "Sizin arkadaşlarınızdan falancanın bana hediye ettiği mealde ayete sizin söylediğinizin tam tersi bir şekilde mana verilmiş." dedi. Baktık, dediği gibi olduğunu gördük. Böylece gönlümüzden geçen meal hazırlama niyet ve azmi iyice pekişmiş oldu.

Yaşadığımız bir başka zorluk ise eski hayatından tevbe ederek İslam'a yönelen insanların okudukları meali anlamamaları veya anlasalar da mealin kalp ve zihin dünyalarında devrim yapacak nitelikte onları etkilememesidir. Bu; meallerin, Kur'ân'ın mesajını, içinde yaşanılan çağa yansıtmaması ve hayatta karşılığı olmayan(!) binlerce İlahi buyruk okunuyormuş hissi vermesindendir.

Oysa Kur'ân, içinde taşıdığı köklü mesajlarla kıştan sonra toprağa düşen yağmur damlaları gibidir:

"Sen yeryüzünü kurumuş/hareketsizleşmiş görürsün. Üzerine su indirdiğimizde (önce) titreşir, (sonra) kabarır ve her göz alıcı çiftten bitkiler bitirir."[8]

Kur'ân ayetleri, küfür ve masiyetlerle örtülmüş kalbe temas ettiğinde önce onu sarsar, üzerinde biriken ölü toprağı atmasına yardımcı olur; sonra kalbi kabartır ve harekete geçirir. Sonra da ihlas, tevekkül, Allah sevgisi, Allah'a (cc) saygı, takva gibi manevi güzellikler bitirir.

Allah (cc), Kur'ân'ın etkisini şu iki ayette bize haber vermiştir:

"Şayet (okunan bir kitapla) dağlar yürütülse ya da onun aracılığıyla yeryüzü parçalansa veya onunla ölülerle konuşulacak olsa (hiç şüphesiz o, Kur'ân olurdu)."[9]

"Şayet bu Kur'ân'ı, bir dağın üzerine indirmiş olsaydık (dağın) Allah korkusundan büzülmüş ve paramparça olduğunu görürdün. İnsanlar düşünsünler diye onlara bu örnekleri veririz."[10]

Biz, Kur'ân'ın çağa bakan mesajını, elimizden geldiğince ve bilgimiz sınırları içerisinde yansıtmaya çalıştık.

Umuyoruz ki bu meal, okuyanların kalp ve zihin dünyalarında hayırlı ve müspet bir iz bırakır. Çaba ve ümit bizden, netice Allah'tandır (cc).

Meal Çalışmasında Kullandığımız Temel Kaynaklar Nelerdir?

Tevhid Meali, 2006-2018 yıllarına yayılan bir Kur'ân çalışması ürünüdür. Ancak yayına hazırlandığı dönemde İbnu'l Cevzî'nin (rh), (H 508-597), "Zâdu'l Mesîr Tefsiri" ve İbni Kesîr'in (rh), (H 701-774), "Tefsîru'l Kur'âni'l Azîm"i temel referans olarak kullanıldı.

"Zâdu'l Mesîr fî İlmi't Tefsîr" kitabını seçmemizin nedeni, İbnu'l Cevzî'nin (rh) kitabında izlediği ve meal çalışmamızda aradığımız kriterleri barındıran metodudur:

a. Ayetin varsa nüzul sebebini zikretmiştir.

b. Ayette geçen kelimeleri, büyük dil âlimlerinden yaptığı nakillerle açıklamıştır. Özellikle İbni

8. 22/Hac, 5
9. 13/Ra'd, 31
10. 59/Haşr, 21

yazıklar olsun. Elleriyle yazdıklarından ötürü yazıklar olsun onlara! (Uydurdukları kitaplar için, 'Allah tarafından yazdırıldı.' diyerek) elde ettikleri kazançtan ötürü de yazıklar olsun onlara."[4]

b. Kelimeleri; zahirî anlamlarını bırakıp uzak anlamlarıyla anlamlandırmak ve bu şekliyle kullanmak:

"Kendilerine Kitap'tan pay verilen kimseleri görmedin mi? Sapıklığı satın alıyor ve sizin de yoldan sapmanızı istiyorlar. Allah, düşmanlarınızı en iyi bilendir. (Düşmanlarınıza karşı size) dost olarak da Allah yeter. Yardımcı olarak da Allah yeter. Yahudi olanlardan bazısı, kelimeleri kondukları yerden (asıl manalarının dışında kullanarak) tahrif ediyorlar. Dillerini geveleyerek ve dine hakaret ederek, 'İşittik ve isyan ettik.', 'İşit işitmez olası!' ve 'Râinâ!' diyorlar. Şayet onlar, 'İşittik ve itaat ettik.', 'İşit ve bizi gözet!' deselerdi onlar için daha hayırlı ve daha doğru olurdu. Fakat Allah, küfürleri nedeniyle onlara lanet etti. (Bu nedenle) pek az iman ederler."[5]

c. Allah'ın ayetlerini gizlemek:

Abdullah ibni Ömer'den (ra) şöyle rivayet edilmiştir:

"Yahudiler Allah Resûlü'ne (sav) geldiler. O'na, aralarından bir erkek ve bir kadının zina ettiğini söylediler. Allah Resûlü (sav) kendilerine, 'Recm ile ilgili olarak Tevrat'ta ne görüyorsunuz?' dedi. Onlar, 'Biz bunu yapanları rezil ederiz ve onlara celde vururuz.' dediler.

Bunun üzerine Abdullah ibni Selâm, 'Yalan söylediniz!' dedi. Onda (Tevrat'ta) recm vardır. Bunun üzerine Tevrat'ı getirdiler ve açtılar. Onlardan birisi elini recm ayeti yerine koydu. Öncesini ve sonrasını okudu. Abdullah ibni Selâm ona, 'Elini kaldır!' dedi. Elini kaldırınca Tevrat'ta recm ayetinin olduğunu gördüler. 'Muhammed doğru söylemiştir, onda recm ayeti varmış.' dediler. Allah Resûlü (sav) zina edenlerin recmedilmesini emir buyurdu.

Ben adamın kadınının üzerine eğilerek taşlardan onu korumaya çalıştığını gördüm."[6]

d. Konuşmalara ayetlerden parçalar serpiştirip, yapılan konuşmanın Kitap'tan olduğu gibi bir algı oluşturmak:

"Onlardan öyle bir grup vardır ki (okuduklarını) Kitab'ın ayetlerinden sanasınız diye dillerini kitapla eğip bükerler. Oysa (ağızlarında geveledikleri şeyler) Kitap'tan değildir. (Ağızlarında geveledikleri şeyler için,) 'Bu, Allah katındandır.' derler. Oysa o, Allah katından değildir. Bile bile Allah'a karşı yalan söylerler."[7]

Bu bilgiler ışığında diyebiliriz ki her meal çalışması, tahrif faaliyetine dönüşme tehlikesi taşımaktadır. Allah'ın ayetleri açık bir şekilde izah edilmez, kavramlar parantez içi tahriflerle amacından çok uzak anlamlara yorulup apaçık tevhid ayetleri kelime ve cümle kurgularıyla anlaşılmaz hâle getirilirse o; artık bir meal değil, tahrif çalışması olmuştur. Tevhid Meali, böylesi tahrif çalışmalarına bir itiraz mahiyetindedir.

3. Davet çalışmaları sırasında karşılaştığımız zorluklardan biri de gönül rahatlığıyla tavsiye edeceğimiz bir mealin olmamasıdır. Buna dair Tevhid Meali'nin de yazılma niyet ve azmini güçlendiren bir örnek vermek istiyorum. Bir dönem "Yalnızca Allah'a kulluk edin, hiçbir şeyi O'na

4. 2/Bakara, 79
5. 4/Nisâ, 44-46
6. Buhari, 3635; Müslim, 1699
7. 3/Âl-i İmrân, 78

ağacı gibi şeylere yapanları gündemine almayan bir meal, Kur'ân'ın gündemini önemsememiş bir meal olacaktır.

Başka bir örnek vermek gerekirse Kur'ân; zan, tahmin ve hevaya dayalı dinî bilgi sistemine şiddetle itiraz etmiş, bilgi kaynağının yalnızca vahiy olması gerektiğini belirtmiştir.[1] Örnek olarak da müşriklerin atalarından miras aldıkları, doğruluğundan emin olmadan Allah'a (cc) nispet ederek uyguladıkları gelenekleri vermiştir. Felsefe veya mistisizmin yaygın olduğu bir toplumda Kur'ân'ı gündemine alan bir muvahhidin, hevalarına ve zanlarına uygun düşünceleri bilgi diye ele alan filozofları, rüya, ilham, hatarat gibi vesveselerini din bilgilerinin temeli sayan ruhban sınıfını görmezden gelmesi düşünülebilir mi? Düşünülemez elbet! Böylesi bir meal, Kur'ân'ı anlamayan birinin, onu insanlara anlatma çabası olacaktır ki bu da pek mümkün değildir.

Kur'ân'ın tevhide yönelik önemli vurgularından biri de yasama/kanun yapma hakkının Allah'a (cc) ait olduğu gerçeğidir. Buna binaen Allah (cc) dışında hiç kimse helal ve haram belirleme yetkisine sahip değildir.

Kur'ân'ın nazil olduğu toplumda bu ilkeye muhalefet ediliyor, Allah'a (cc) şirk koşuluyordu. İnsanlar bazı hayvanların haram olduğunu, bazı özellikleri taşıyan hayvanlara dokunulmaması gerektiğini ve onların putların gözetiminde kutsal varlıklar olduğunu var sayıyorlardı.[2] Böylece Allah'ın hiçbir delil indirmediği ve kullarına mübah kıldığı şeyleri haram kabul ediyorlardı.

Bir başka problem; ihtilaf ve tartışma durumunda Allah'ın yasalarına değil, kâhinlerin, kabile reislerinin ve hatırı sayılır kişilerin hakemliğine başvuruyor olmalarıydı.[3]

Modern toplumların sadece hayvanlara değil, hayatın her alanına müdahale eden, hayatı yapılabilir ve yapılamaz diye ikiye ayıran, suç tespit eden, ceza öngören yasaları ve kurumları vardır. Evet, insanlar kâhinlerin yaşadığı izbe yerlerde sorunlarına çözüm aramıyor belki; ancak Allah'ın yasaları dışında kanunlarla sorun çözen mahkemeler, aşiret ağalar, örfler, âdet ve gelenekler, mafya babaları... var.

İlgili ayetler, bu gerçeklerden bağımsız bir şekilde ele alındığı zaman eksik, hatalı, hatta yer yer okuyucuyu aldatıcı saiklerle dini gizleme faaliyetine dönüşecektir.

Mealin motamot tercüme olmadığını, olamayacağını, daha ziyade Kur'ân'ın açıklaması ve anlaşılmasına yardımcı bir çalışma olduğunu kabul eden her meal sahibi, aynı zamanda Kur'ân'ın ve temel mesajının içinde yaşanılan çağa taşınması sorumluluğunu da kabul etmiş demektir.

İşte "Tevhid Meali" bu sancının yazıya dökülmüş hâlidir. Kur'ân'ın ana mesajı olan tevhidin, içinde yaşanılan zaman ve mekâna hitap etmesi ve gündelik yaşam içinde ayetlerin görünür hâle gelmesi isteğidir.

2. Bu bağlamda dikkat edilmesi gereken kavramlardan biri de "tahrif"tir. Kur'ân-ı Kerim'de Yahudilerle özdeşleşen bu kavram, "Allah'ın ayetlerini saptırmak, amacı dışına çıkarmak, ayetlerle insanları aldatmak" gibi anlamlara gelir. Allah (cc), Yahudilerin Tevrat'ı nasıl tahrif ettiklerine dair pek çok örnek vermiştir:

a. Ayet uydurup, "Bu Allah'tandır." demek:

"Az bir dünyalık elde etmek için elleriyle kitap yazan, sonra da, 'Bu, Allah'ın katındandır.' diyenlere

1. bk. 6/En'âm, 116; 10/Yûnus, 36
2. bk. 5/Mâide, 103; 6/En'âm, 138-139
3. bk. 4/Nisâ, 60

MUKADDİME

Kullarına nur, hidayet, rahmet, şifa, şeref, izzet, ruh, güçlü bir delil olan ve ayetleri Allah (cc) tarafından tafsilatlandırılmış, hem açık hem de açıklayıcı bir kitap bahşeden Allah'a hamdolsun.

Salât ve selam; müminlere Allah'ın ayetlerini okuyan, onları arındıran, Kitab'ı ve hikmeti öğreten Resûl'e, pak ailesine ve ashabının üzerine olsun.

Elinizde bulunan "Tevhid Meali" 2006-2018 yılları arasında Kur'ân üzerine yapılmış çalışmaların bir meyvesidir. Tohumu Yûsuf'un (as) diyarı olan Mısır'da atılan bu çalışma, meyvesini yine Yûsuf'un (as) medresesi olan zindanda vermiştir. Rabbimden temennim bunu; mümin muvahhid gönüllere sevinç ve göz aydınlığı, hidayet arayanları Rabblerine yönelten bir vesile ve İslam coğrafyasında her geçen gün biraz daha büyüyen ve gelişen Tevhid ve Sünnet davasına katkısı olan bir çalışma kılmasıdır.

Meali okuyacak kardeşlerimize mealin yazılış amacı, kaynakları, yararlanılan mealler, anlamlandırmada esas alınan ölçüler ve bazı teknik detaylar hakkında bilgi vermek istiyorum.

Tevhid Meali'ni Hazırlamaya Neden İhtiyaç Duyduk?

1. Kur'ân'ın ve resûllerin ana gündemi tevhiddir. Hâliyle Kur'ân'a meal vererek onu bir dile kazandıran mütercimin de gündeminde tevhid olması gerekir. Mevcut meallerin bir kısmında tevhidî vurguların yetersiz olması, birçoğunda da hiç olmaması Tevhid Meali'nin hazırlanma sebeplerinden biridir.

Kur'ân-ı Kerim, tevhid başlığı altında incelendiğinde tevhidin iki esasa bina edilerek anlatıldığı görülür:

a. Tevhidin ve zıddı olan şirkin tanımlanması.

b. Gündelik hayattan örnekler verilerek tevhid ve şirkin sınırlarının anlaşılması.

Tevhid; yalnızca Allah'a ibadet etmek, O'nu (cc) zatında, sıfatlarında ve fiillerinde birlemek, güzel isimlerinin gereklerini yerine getirerek O'na (cc) kulluk etmek ve tüm kâinatın sahibinin O olduğuna iman edip hâkimiyet ve egemenliğin yalnızca Allah'a ait olduğuna inanmak, bunun gereğince amel etmek ve zikrettiğimiz hususlarda hiçbir varlığı Allah'a ortak koşmamaktır. Kur'ân'ın farklı ayetlerinden derlenen bu tanım, ilk insandan kıyametin kopacağı âna kadar değişmez bir ilke ve geçerli bir tanımdır.

Tevhide muhalefet edenler ise her dönemde birbirinden farklı suretlerde Allah'a (cc) şirk koşmuşlardır. Kur'ân bu örneklerin bazısına yer yer temas etse de ağırlıklı olarak Arap toplumunun tevhide muhalif ve zıt tutumlarını ele almıştır. Örneğin, salih olduğuna inanılan bazı şahısların heykellerinin (put) yapılıp bunlara dua edilmesi, putlara adak adanması, etraflarında tavaf yapılması ve sıkıntı ânında ruhaniyetlerinden medet umulması yaygın bir uygulamaydı. Kur'ân, sık sık buna vurgu yaptı. Dünyanın başka bir yerinde ise insanlar ateşe tapıyor, ineği kutsuyor veya sanatı ilah hâline getiriyordu. Kur'ân'ın bu örneklere temas etmemesi, onların tevhid ve şirk kapsamında olmamasından değil, Kur'ân'ın nazil olduğu Arap toplumunda bir karşılığının olmamasındandır. Ancak Kur'ân'ın verdiği tanım tüm bu şirkleri kapsamaktadır. Kur'ân mütercimi bu gerçeği bilmek ve gereğini yapmak zorundadır. Kur'ân'ı tercüme ederek, bir toplumun gündemine taşıyorsa tevhid ve şirkin evrensel tanımlarına uygun örnekleri tespit etmeli ve bol örneklemelerle toplumun tevhidi doğru anlamasını sağlamalıdır. Buna binaen Mekkelilerin putlara besledikleri inanç ve onlara yaptıkları ibadetleri, aynı gerekçe ve eylemlerle türbe, yatır, dilek

TAKRÎZ

Birliğine şahit olma şerefini bize bahşettiği ve her türlü şirk tehlikesine karşı kalbimizi uyanık tuttuğu için Allah Teâlâ'ya hamdediyoruz. Tevhid nuruyla kalplerimizin hayat bulmasına vesile olan hidayet rehberimiz Muhammed Mustafa'ya (sav), âl ve ashabına salât ve selamımızı sunuyoruz.

Şüphe yok ki Kur'ân-ı Kerim, âlemlerin Rabbi (cc) tarafından tüm insanlığa gönderilmiş evrensel bir mesajdır. Bu Yüce Kitap, Muhammed'e (sav) -Arapça konuşan bir toplum içinden seçildiği için- Arapça indirilmiştir. Dünyanın birçok diline meal ve tefsir olarak çevrilen Yüce Kitabımızın Türkiye'de de -yakın geçmişte- pek çok kimse tarafından Türkçe mealleri yazılmıştır. Ne var ki hem Arapça bilmedikleri için hem de Yüce Kitab'ın evrensel hitabını kavrayabilecek uzmanlık düzeyinde çağdaş dünya kültürüne sahip bulunmadıklarından bu sözde yazarların hazırladığı mealler -maalesef- fahiş kusurlarla doludur.

Şirkin, bidat ve hurafelerin yaygınlaştığı günümüzde toplumumuzu imani bakımdan daha karanlık bir ortama sürükleyebilecek bu ürkütücü tablo karşısında kaygılanan ilim ve cihad erlerinden aziz biraderim Ebu Hanzala Hoca Efendi (Halis Bayancuk), elinizdeki meali büyük bir sorumluluk ve titizlikle kaleme almıştır. Çabasının bu değerli ürünü -vurgulamak gerekir ki sıradan bir mealden ziyade- tevhidle alakalı ayetlerin öne çıkarılması ve diğer ayetlerle de desteklenen bir dipnot çalışmasıdır.

Sergilediği bu hayırlı gayretlerinden dolayı Rabbimizin bu muhlis kardeşime büyük ecirler ihsan buyurmasını, Yüce Allah'ın yardımıyla bundan böyle vereceği kıymetli eserlerle Yüce Kitabımıza ve mukaddes değerlerimize daha nice hizmetlerde bulunmasını Mevlamızdan niyaz ediyorum.

Feriduddîn AYDIN

TEVHİD

KUR'ÂN-I KERİM
ve
TÜRKÇE MEALİ

Orta Boy, 3. Baskı, Ocak 2024

Yayıncı
Tevhid Basım Yayın Sertifika No: 42546

Hazırlayan
Halis BAYANCUK (Ebu Hanzala)

Yayın ve Baskı Koordinatörü
Tevhid Basım Yayın

Kapak ve Mizanpaj
Tevhid Basım Yayın

ISBN
978-605-06550-1-8

Baskı ve Cilt
İmak Ofset Basım Yayın A.Ş.
Akçaburgaz Mah. 137. Sok. No.12
Esenyurt/İstanbul - Sertifika No: 71320

Merkez Dağıtım
Tel: +90 (545) 762 15 15
Kirazlı Mh. Mahmutbey Cd. No: 120/A
Bağcılar/İSTANBUL

İLETİŞİM
www.tevhidmeali.com
tevhidmeali@gmail.com

TEVHİD
KUR'ÂN-I KERİM
ve
TÜRKÇE MEALİ

Halis BAYANCUK (Ebu Hanzala)

www.tevhidmeali.com
tevhidmeali@gmail.com

